

MỆNH KỶ SĨ

NHẬP MÔN KỶ SĨ

The Legend of Sun Knight

Ngự Ngã

Dịch giả: Tùng Phong

Mục lục

Quyển 1

Quyển 2

Quyển 3

Quyển 4

Quyển 5

Quyển 6

Quyển 7

Quyển 8

Quyển 1

Chương 1+1: Mở Đầu: Chư Thần Tín Ngưỡng

Chương 1+2: Quy Tắc Số 1 Của Sun Knight

Chương 2: Quy Tắc Thứ 2 Của Sun Knight – “Duy Trì Ưu Nhã, Từ Tốn, Quan Trọng Nhất Chính Là Da Phải Trắng.”

Chương 3: Quy Tắc Thứ Ba Của Sun Knight

Chương 4: Quy Tắc Thứ Tư Của Sun Knight

Chương 5: Quy Tắc Thứ 5 Của Sun Knight

Chương 6: Quy Tắc Thứ Sáu Của Sun Knight

Chương 7: Quy Tắc Thứ 7 Của Sun Knight

Chương 8: Quy Tắc Thứ 8 Của Sun Knight

Chương 9: Quy Tắc Thứ 9 Của Sun Knight

Chương 10: Quy Tắc Thứ 10 Của Sun Knight

Chương 11: Quy Tắc Chung Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ

Chương 11+2: Giới Thiệu Nhân Vật (Bản Dóm).

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1+1: Mở Đầu: Chư Thần Tín Ngưỡng

Ta là một gâkysĩ, chính xác mà nói, là Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng.

Thần Điện Ánh Sáng thờ phụng chính là Thần Ánh Sáng, cũng là một trong ba tín ngưỡng có thế lực lớn nhất trên khối đại lục này.

Người của toàn đại lục đều biết, Thần Điện Ánh Sáng có mười hai vị Thánhkysĩ, mỗi một thánhkysĩ đều có tính cách và đặc trưng nên có của mình.

Sun knight chính là phải có một đầu tóc vàng lóng lánh, đôi mắt xanh biếc, tính cách đầy lòng trắc ẩn và nụ cười rạng rỡ.

“Thần Ánh Sáng nhân ái sẽ tha thứ tội ác của bạn.”

Cái câu này ở trong kiếp sốngkysĩ của ta ít nhất phải nói qua cả trăm vạn lần.

Nhưng ta đời này kỳ vọng lớn nhất chính là có thể ở trước mặt toàn đại lục gào rống lên: “ĐM cái ‘toàn đại lục đều biết’ á,

Ta cái Sun knight này chính là ghét cười!

Ta chính là không muốn tha thứ cho cái lũ cặn bã kia!

Ta chính là khi nói mỗi một câu đều muốn văng tục!”

Đáng tiếc, cho tới bây giờ, ta vẫn là tiếp tục mang tươi cười nói: “Thần Ánh Sáng sẽ tha thứ tội ác của bạn.”

Mở đầu: Chư Thần tín ngưỡng

Đây là một khối đại lục đa tín ngưỡng.

Trên khối đại lục này, “Thần” không phải là hư vô viễn tưởng, hay cái danh từ mà chỉ khi la hét kêu cứu mới xài tới. Thần là có thực, hơn nữa số lượng tồn tại còn không ít.

Có Thần cực kỳ yếu, đương nhiên, cái gọi là “yếu” đó cũng là lấy tiêu chuẩn của Thần ra so sánh, cũng có những Thần cực kỳ mạnh, sức mạnh của Thần hầu hết xuất phát từ lòng mộ đạo của tín đồ, cho nên số lượng tín đồ thường thường là yếu tố quan trọng để quyết định mạnh yếu của Thần.

Bởi vậy, chúng Thần giống như những trùm băng đảng tranh đoạt địa bàn, bạt mạng mở rộng tín ngưỡng của chính mình.

Nhưng, nếu Thần vì mở rộng tín ngưỡng, mà tùy ý thi triển sức mạnh lên đại lục, cùng xung đột với các vị Thần khác, thì không cần bao lâu sau cả khối đại lục này sẽ không còn tồn tại.

Để tránh tình huống trên, mấy vị Thần hùng mạnh nhất trong chúng Thần đã thiết lập “giao ước Thần thánh”, tất cả các vị Thần bị cấm sử dụng Thần lực trực tiếp lên đại lục này, cách duy nhất là ký thác sức mạnh của mình lên trên người tín đồ, từ tín đồ phát huy sức mạnh.

Thế là, vô số tín ngưỡng từ đó mà hưng khởi.

Trong đó tín ngưỡng nổi tiếng nhất chẳng có cái nào hơn Thần Điện Ánh Sáng của Thần Ánh Sáng. Mặc dù, dưới sự hưng khởi của Chiến Thần và Hỗn Độn Thần, Thần Điện Ánh Sáng đã không còn quang vinh và phồn thịnh như xưa, nhưng chính cái này gọi là, lạc đà chết vẫn to hơn ngựa

sống, cho nên, mặc dù tín ngưỡng Ánh Sáng không còn hưng thịnh như dĩ vãng và lượng người tin tưởng giảm bớt qua mỗi năm, nhưng nói đến tín ngưỡng cổ xưa nhất và có truyền thống nhất, sợ rằng trong mười người thì hết mười người sẽ nói đó là tín ngưỡng Ánh Sáng.

Tất cả mọi người đều biết, trong tín ngưỡng Ánh Sáng, nổi danh nhất chính là 12 Thánhkysĩ, với vị trí được truyền từ đời này sang đời khác.

Nổi tiếng nhất trong đó, dù không phải là giáo đồ của Thần Ánh Sáng hay thậm chí gần như đứa trẻ lên ba nào cũng biết, người được xưng đến gần với sự hoàn mỹ nhất chính là “Sun knight”.

Sun knight là thủ lĩnh của 12 Thánhkysĩ, người phát ngôn của Thần Ánh Sáng, luôn luôn mang nụ cười rục rờ như mặt trời, có trái tim nhân hậu bao dung, tin tưởng sự tốt đẹp trong con người, không bao giờ bỏ rơi bất cứ một linh hồn nào.

Trong mọi Sun knight, Sun knight thứ 38 được coi là người hoàn hảo của hoàn hảo, thậm chí có người nói rằng anh chính là Thần Ánh Sáng chuyển thế, và sự tích của anh gần như phải dùng tới năm trường thiên sử thi mới có thể truyền tải hết.

Anh gửi trả Death knight của bóng tối về vực sâu, đánh bại bất tử vu yêu ác độc, chưa kể đến giết rồng, giải cứu công chúa, tiêu diệt đại ma vương...

Đúng vậy! Cuốn sách này chính là muốn kể về Sun knight đời thứ 38.

Bây giờ, chúng ta hãy cùng nhau chứng kiến sự tích vĩ đại của anh, bắt đầu từ cuộc đối thoại đầu tiên giữa Sun knight đời thứ 38 lúc nhỏ và vị thầy vĩ đại của mình, Sun knight đời thứ 37...

“Con trai, từ nay về sau con chính là người nối nghiệp Sun knight, chỉ cần con còn đứng vững trước đau khổ, dùng cảm vượt qua mọi trở ngại, và vẫn có thể bảo vệ vinh dựkysĩcủa mình dù đối mặt với mọi khó khăn cám dỗ, con sẽ tiếp nhận danh hiệu Sun knight từ ta vào ngày con trưởng thành.”

“Lão sư, con có thể đổi ý không?”

“Không được!”

“Vì sao?”

“Bởi vì ta quên chọnkysĩdự bị rồi.”

“...”

MỆNH Kỵ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1+2: Quy Tắc Số 1 Của Sun Knight

Ta là một gã kỵ sĩ. Chính xác mà nói, ta là Sun Knight của Thần Điện Ánh Sáng.

Thần Điện Ánh Sáng thờ phụng chính là Thần Ánh Sáng, và đây cũng là một trong ba tín ngưỡng có thế lực lớn nhất trên đại lục này. Tuy nó chỉ đứng thứ ba về kích cỡ, nhưng nếu nói về truyền thống thì ko có bất cứ tín ngưỡng nào có thể sánh bằng Thần Điện Ánh Sáng.

Mà mọi người đều biết, Thần Điện Ánh Sáng phân chia ra Thánh Điện và Thần Điện, tương ứng với hệ thống chiến đấu và hệ thống thần phụng.

Tất nhiên, ta là thuộc Thánh Điện rồi, trong Thánh Điện có 12 vị Thánh Kỵ sĩ kế thừa từ đời trước. Ở thời xưa, mỗi một vị Thánh Kỵ sĩ sẽ thống lĩnh theo một kỵ sĩ đoàn, giống như ta là Sun knight, cho nên thống lĩnh chính là Sun knight đoàn.

Nhưng ở cái thời đại thái bình này, thì tỷ lệ xảy ra chiến tranh rất thấp. Không có chiến tranh thì kỵ sĩ đoàn không thể xuất động; nếu như mà kỵ sĩ đoàn không thể xuất động, sẽ không thể trộm gà bắt chó, thừa dịp trong lúc hỗn loạn chôm chia một vài tài vật... Tóm lại, tại thời điểm này, Thánh Điện không thể nào nuôi nổi cả 12 kỵ sĩ đoàn. Cho nên chỉ đơn giản gom tất cả kỵ sĩ lại, biến thành một Thánh Điện kỵ sĩ đoàn, mà sau đó phân thành 12 đội. Về phần đội của ta, thì đương nhiên là chính là đội Sun Knight rồi.

Mặc dù Sun knight đoàn ban đầu biến thành Sun Knight đội, nhưng mà trong số 12 vị Thánh kỵ sĩ thì cái sự thay đổi này ít ảnh hưởng tới ta nhất. Bởi vì với tư cách là thủ lĩnh của 12 Thánh kỵ sĩ, ta đương nhiên chính là đoàn trưởng của cả Thánh Điện kỵ sĩ đoàn. Chỉ cần vẫn là đoàn trưởng, thì ai quan tâm nó là Sun Knight đoàn hay Thánh điện kỵ sĩ đoàn, đúng không nào?

12 Thánh kỵ sĩ có những ai?

Whoa, tốt hơn ta vẫn nên chậm rãi giới thiệu bọn họ cho bạn. Nếu như ta đọc một chuỗi tên ra thì mười người nghe xong hết mười người đều không nhớ nổi đâu là kỵ sĩ trưởng.

Hãy bắt đầu với cái gã đang đi kể bên ta. Đúng thế; ta đang nói về cái tên với tóc xanh biển dài đang bận nháy mắt với các cô gái xung quanh. Hẳn chính là Storm Knight.

Mỗi một Thánh kỵ sĩ đều có tính cách đáng có của chính mình – đúng vậy, bạn nghe không lộn đâu, tính cách “đáng có”.

Ví dụ, Sun Knight bẩm sinh chính là người phát ngôn đầy lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng.

Đúng thế; ta là người phát ngôn đầy lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng.

Vì thế, bất luận dưới tình huống nào, ta cũng phải cười đến sáng chói như Mặt Trời. Ngay cả khi người mà ta sắp gặp là cái tên được mệnh danh là người đáng ghét nhất trong năm quốc gia của toàn đại lục chính là cái lão vua béo như con heo của Vong Hưởng quốc, ta vẫn phải cười như thể ta sắp gặp một đại mỹ nữ.

Để mà ép buộc bản thân coi lão béo bụng phệ như một em mỹ nữ– Anh em! Bạn có hiểu cái mức độ khó khăn của việc này không?

“Lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng sẽ tha thứ tội lỗi của người.”

Cái câu này là câu mà mỗi ngày ta phải nói đi nói lại hơn cả trăm lần, hơn nữa còn phải mang theo nụ cười hoàn mỹ nhất. Đây là một cái số mệnh của Sun knight, mãi mãi mang theo tươi cười tha thứ kẻ khác.

Bởi vì như toàn bộ lực địa đều biết, Sun Knight là người phát ngôn đầy lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng, Sun knight sẽ không bao giờ bỏ cuộc việc cứu chuộc trước bất kỳ sinh mạng nào!

Do đó, mặc dù ta thật sự rất muốn một kiếm đâm chết tên vua heo bụng phệ đó và làm cho lão già đáng ghét không chịu chết sớm này ngay lập tức truyền ngôi cho đứa con để coi hơn hẳn gấp nhiều lần. Nhưng ta vẫn chỉ có thể mang một nụ cười sáng chói, cố gắng đi đến khuỷu bảo con heo ú đó không nên tăng thuế nữa!

Ah, lạc đề rồi, quay lại thôi.

Trở về với những gì ta đã nói, giống như Sun Knight là người phát ngôn đầy lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng, Storm Knight là kỹ sĩ tượng trưng cho sự “tự do”. Cho nên anh ta rất là “tự do tự tại” và là một tên “phong lưu dễ dãi”. Hễ có một buổi họp có thể cúp, hẳn sẽ cúp ngay!

Chỉ cần phụ nữ trông được mắt hơn một con rồng 1 tí, hẳn cũng phải ném cho cô ta một cái nháy mắt tán tỉnh.

Chỉ cần là việc có tính chất liên quan một tí đến “tự do”, anh ta sẽ thọc một chân vào. Ví dụ, nếu như ở một nơi nào đó đang có một cuộc cách mạng, anh ta sẽ ít nhất chạy đến đó và làm 1 bài phát biểu kích động, có lúc làm xong diễn giảng còn thoát thân không được, bị buộc phải đi lãnh đạo tiểu đội xung phong gì gì đó.

Chẳng qua thần kỳ chính là, dù anh ta cúp hết tất cả các buổi họp, anh ta vẫn có biện pháp biết được tin tức mà buổi họp phát ra và còn làm tốt tất cả

công việc được phân cho mình. (đôi khi anh ta sẽ có một núi việc để làm. Việc này thì bó tay; ai biểu hăn cúp buổi họp? Đương nhiên thừa dịp hăn không có ở đây và dồn hết công việc cho hăn). Thậm chí là biết được buổi họp lần sau là tuyệt đối không thể cúp, sau đó anh ta sẽ đến đúng giờ.

Có thể nói rằng, bạn mặc dù “được biết đến” là Storm knight tự do tự tại, và trên bề mặt bạn có thể không đến họp, nhưng bạn vẫn phải hoàn tất những công văn được giao cho bạn!

Còn về phần anh ta là một tên “phong lưu dễ dãi” ... Trên đường đến đây, không cần biết là những cô công chúa, cung nữ, hay là những người bà nội trợ trang bị với đồ thực cầu tiêu, and ta cũng công bằng mà ném đi một cái nháy mắt tán tỉnh, khéo miệng còn luôn luôn mang nụ cười bất cần đời.

Nhưng ta cũng vẫn rất hoài nghi cái gã này căn bản vẫn còn là xử nam ngây thơ. Mặc dù hăn mệnh danh là “phong lưu dễ dãi” lâu như thế, nhưng ta chưa bao giờ thấy một bà bầu tìm hăn đòi chịu trách nhiệm.

Cái nụ bất cần đời của cậu ta chắc chắn là giả, cũng giống như cái đầu xanh lè của cậu ta.

Đúng vậy, mái tóc màu xanh của gã này là đồ nhuộm!

Tại sao?

Bởi vì cả lục địa đều biết rằng Storm Knight có mái tóc xanh như đại dương!

Không biết Storm Knight đầu tiên thật sự là có tóc xanh hay là muốn nhuộm cho vui. Tóm lại, chính ông ta đã hại những thế hệ sau của Storm Knight thâm thâm. Tìm được đứa trẻ có tóc màu xanh có dễ dàng như thế sao?

Dĩ nhiên là không!

Thế nên những Storm Knight về sau buộc phải nhuộm tóc xanh trong suốt quãng đời còn lại. Nguyên nhân chết của tám trong số mười người họ là do bị suy thận vì nhuộm tóc quá nhiều....ha~~! Storm, ta xin một chút mặc niệm dành cho cậu.

“Cậu vừa nói gì à, Sun?” Bên cạnh ta, Storm Knight nhướn mày lên. Còn lộ ra cái biểu cảm không nên quấy nhiễu tôi nháy mắt tán tỉnh với phụ nữ.

“Anh em Storm, tôi đâu có nói bất kỳ lời nào với cậu đâu. Có thể là cậu đã nghe thấy tiếng thì thầm nhỏ nhẹ của Thần Ánh Sáng nhân ái đó”. Ta trả lời với một nụ cười ôn hòa.

Sắc mặt Storm thoáng một chút vặn vẹo. Ta nghĩ là cậu ta không thể chịu nổi cái cách nói chuyện của ta. Bởi vì chính ta còn không chịu được nữa mà. Nhưng mà, ta không có sự lựa chọn khác ngoại trừ cách nói chuyện này, cũng như Storm không có lựa chọn khác mà phải nháy mắt đưa tình với mỗi một người phụ nữ, cho dù cái phụ nữ đó có thể chẳng đẹp hơn con rồng chỗ nào.

Mà ta, cũng không thể không liên kết mọi câu nói với Thần Ánh Sáng, ngay cả khi nói về cái bồn cầu bị ngẹt, đây mười phần mười cũng là ý chỉ của Thần Ánh Sáng.

Do đó, ta không thích nói chuyện. Mà dù sao, chả ai ra quy định Sun Knight phải thích trò chuyện.

(Tạ ơn Thần Ánh Sáng; hên là Sun Knight đầu tiên không có để lại đặc điểm nhiều chuyện.)

Trở về cái vấn đề về tóc tai, giống như Storm Knight phải có cái đầu màu xanh, Sun knight ta phải có một mái tóc màu vàng óng và mắt xanh như bầu trời.

Ta chính là bởi vì mái tóc vàng chói này, ở trong thâm hạch Mười Hai Thánh kỵ sĩ lúc đó, đã đánh bại một thằng bé có màu tóc khá giống màu nâu mà không phải màu vàng, nhưng kiếm thuật có thể cao minh gấp ba lần ta.

Vào thời điểm đó, lão sư của ta, cũng chính là Sun Knight nhiệm kỳ trước, trông như tan nát cõi lòng khi tuyên bố ta đã thắng cuộc tuyển chọn.

Từ đầu đến cuối ông đều nhìn chăm chăm vào thằng bé tóc nâu đó.

May là, mặc dù kiếm thuật của ta không bằng một góc thằng nhóc thiên tài đó, nhưng ở phương diện khác ta cũng coi như là một cái nhân tài ưu tú, lúc này mới an ủi lão sư của ta 1 chút.

Nhưng mà lâu lâu ta lại nghe được lão sư của ta len lén nói chuyện với mật thám, như, “Tìm được thằng bé tóc nâu chưa? Ta đã mua thuốc nhuộm tóc từ ma pháp sư đến rồi nè ...”

Sau mười phút đi dọc theo một cái hành lang dài đến muốn chết, thật là phung phí tiền của nhân dân đóng thuế, chúng ta cuối cùng đã đến đại sảnh. Để thực hiện mục đích đến gặp Quốc Vương lần này của ta, khuyên hẳn giảm thuế ... Mặc dù ta cảm thấy nếu như ta có thể khuyên hẳn không nên lại tăng thuế, thì đã là kỳ công rồi.

“Chào ngài, tôi là Sun Knight từ Thần Điện Ánh Sáng, dưới lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng, tôi đến đây để tham kiến Quốc Vương bệ hạ, truyền đạt lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng.” Ta mang tươi cười, bình tĩnh nói với vệ binh.

Tên vệ binh mang vẻ mặt mơ màng, sùng bái mà nhìn ta mấy cái, mới quay vào truyền tin. Chốc lát, cánh cửa của đại sảnh từ từ mở ra.

Ta nở một nụ cười cảm ơn hoàn mỹ với tên vệ binh, làm cả người hãn cảm động đến chảy nước, thấy trong mắt hãn lấp lánh những đốm nhỏ phát sáng, ha! Vậy là trong danh sách người hâm mộ của ta lại tăng thêm một cái tên rồi.

Mặc dù tên vệ binh này có dáng vẻ kinh ngạc vì sự tử tế bất ngờ, giống như là hãn không thể tin được ta lại có thể tỏ ra lịch sự với ngay cả một tên lính quèn như hãn. Nhưng thực ra thì hãn chỉ tự đa tình thôi. Không cần biết đó là gặp nhà vua hay một tên ăn mày trên góc đường, thì trên mặt ta cũng luôn là một nụ cười hoàn mỹ đúng kiểu Sun Knight, đó là bởi vì ta là kỵ sĩ.

Đúng thế, Sun Knight với một nụ cười rạng rỡ vĩnh hằng.

Chúng ta tiến vào cái đại sảnh Quốc Vương hoành tráng hoa lệ, cái thùng mỡ lợn khổng kiếp đó vẫn ngồi trên vương vị và hãn còn béo hơn so với lần trước ta đến gặp hãn! Hãn có thể so sánh ngang ngửa ba chiến binh khổng lồ. Trời hời, làm sao mà hãn chưa chết bởi bị nhồi máu cơ tim hay mấy bệnh khác do béo phì vậy chứ?

Mang theo mím cười hoàn mỹ, ta quỳ với một đầu gối, nhẫn nhịn cảm giác mắc ói vì nhìn thấy đồng thịt mỡ cuộn cuộn, nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay ú nần của Quốc Vương, thần tốc hôn lên mu bàn tay một cái. Sau đó mím cười nói, “Quốc Vương bệ hạ, Sun Knight của Thần Điện Ánh Sáng đến để truyền đạt lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng cho ngài.”

“Đủ rồi, đủ rồi! Người lần đó cũng chẳng phải nói “truyền đạt lòng nhân ái”, kết quả đều là đến gây phiền phức!”. Quốc Vương cực kỳ không nể mặt ta mà xua xua tay.

Nếu không phải mi là người gây phiền phức trước, thì mi tưởng ta muốn tới đây coi mi béo ra được bao nhiêu nữa à?

Với nụ cười khẩn khoản và ngây thơ nhất, ta bắt đầu giải thích: “Quốc Vương bệ hạ, lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng trải rộng trên đại lục chính là để cho mọi cá thể sống tiếp nhận giáo đạo của chính nghĩa và từ ái; mục đích của nó vốn không bao giờ nhằm gây phiền phức cho ngài. Tôi sẽ rất tiếc nuối nếu như có một sự hiểu lầm như thế và mong là ngài cho tôi cơ hội để giải quyết hiểu lầm này.”

“Đủ rồi!” Nghe xong đồng lời này Quốc Vương lộ ra vẻ mặt mệt mỏi, nói cho có lệ, “Nói mau đi, người rút cuộc lại đến làm cái gì?”

“Cảm tạ ngài đã cho tôi cơ hội giải thích hiểu lầm, tôi đã cảm nhận được lòng từ ái và bao dung của ngài, Quốc Vương bệ hạ,” Ta dùng lễ nghi hoàn mỹ để đứng lên. Ta âm thầm hít sâu vài hơi để chuẩn bị cho bài diễn văn dài lê thê mà ngay cả ta cũng chịu không nổi.

“Từ xưa đến nay, khi lòng nhân ái và tình yêu của Thần Ánh Sáng trải đầy trên đại lục này, mỗi cư dân trên đại lục này đều là con yêu của Người. Có bậc cha mẹ nào trên thế gian này không quan tâm đến con cái mình? Bởi vì không có bậc cha mẹ nào như thế, đương nhiên Thần Ánh Sáng cũng muốn mỗi con dân của đại lục này đều có cuộc sống ấm no. Mặc dù Thần Ánh Sáng là một vị thần có quyền lực vô hạn, nhưng Người không thể phá vỡ cái quy định về việc những vị thần không được đưng đến thế giới của người phàm. Vì thế, Người đã phó thác cho Thần Điện Ánh Sáng nhiệm vụ phát triển và chia sẻ triết lý của Người về tình yêu nhân từ và giao phó những đứa con yêu quý của Người cho những người cai trị được trời cao quyết định của đại lục này...”

Quốc Vương bệ hạ không hề kiêng kỵ đánh một cái ngáp ghê rợn.

Đồ lão già khốn nạn, mi chỉ là nghe mà thôi, mi có biết là nó khó chịu thế nào khi ta phải “nói” không hả!

“...Nhưng, mấy năm liên tục, sản lượng thu hoạch kém khiến cho con dân yêu quý của Người rơi vào cuộc sống bấp bênh. Mặc dù tôi chỉ là một Sun Knight hèn mọn cho nên không thể hiểu được nội tâm của Thần Ánh Sáng, nhưng ngay cả tôi cũng hiểu điều này: làm sao mà Thần Ánh Sáng có thể chấp nhận những đứa con mình chịu đựng sự đau khổ này cơ chứ? Khi mà cuộc sống con dân của Người khó khăn – thánh thần ơi! Điều này sẽ làm cho Người cảm thấy đau lòng biết bao. Nỗi khổ của Người cũng làm cho Sun knight tôi đây cảm thấy xấu hổ, khi mà nghĩ rằng tôi đã phụ lòng Thần Ánh Sáng về cái nhiệm vụ tôi được phó thác, để cho những đứa con của Người sống trong cảnh nước sôi lửa bỏng...”

Quốc Vương bắt đầu ngủ gà ngủ gật. Đại thần tả hữu bên cạnh hẳn xuất ra công văn và bắt đầu hỏi ý kiến Đại Vương Tử người mà nắm chính trị trên thực tế. Đại Vương Tử bắt đầu phê sửa công văn mà đại thần mang lại.

Kế bên ta, Storm knight đã hoàn tất nháy mắt đưa tình với tất cả các cô gái trong đại sảnh, và đang định nháy lại từ đầu.

“...Dưới cuộc sống đau khổ như vậy, người dân vẫn tiếp tục tôn trọng nhà vua một cách thầm kín cùng với lòng yêu nước, họ giao nộp đầy đủ thuế. Hành động của họ thật sự cao thượng, hy sinh bản thân vì mục đích cao cả. Hành động cao thượng như thế nên được ban thưởng phù hợp, Quốc Vương bệ hạ, mặc dù việc tăng thuế là hành động cần thiết, nhưng vì sự xả thân cao thượng của người dân, ngài nên đền đáp thiện chí của họ; lúc này mới không làm trái với nguyên tắc của Thần Ánh Sáng.”

Cảm động quá! Cuối cùng ta đã nói đến trọng điểm rồi– đúng thế, chính là giảm thuế! Con heo béo đáng chết, thu hoạch cũng đã mất mùa mi lại gia tăng cái thuế nhảm cùi mới à? Có phải là muốn bức dân tạo phản không hả!

“Cái gì?” Quốc Vương đột nhiên tỉnh như sáo và bàn tay to béo đập một cái xúng đáng trên bàn quát, “Không gia tăng thuế, ta lấy đâu ra kinh phí chỉnh tu cung điện của ta hả!”

Khôooong... đừng bắt ta phải nói lại chứ! Ta hết sức đau đớn.

“Quốc Vương bệ hạ.” Storm knight tùy hứng nói, “20 phần trăm số lượng thu hoạch là con số mà tất cả vương quốc trên đại lục đều đồng ý. Ngài tự tiện gia tăng thuế, nếu nảy sinh hậu quả xấu gì, Thần Điện Ánh Sáng sẽ không cung cấp bất cứ hiệp trợ nào.”

Thật là một uy hiếp vừa dứt khoát và trắng trợn! Storm, cậu nói hay lắm! Tôi chân thành cảm tạ cậu~~ Nhưng là, trên biểu hiện, ta vẫn mang ánh mắt chỉ trích: “Storm, làm sao mà cậu có thể nói chuyện với Quốc Vương như thế? Việc này đã vi phạm nguyên tắc không nói điều xằng bậy của Thần Ánh Sáng.”

Storm nhún vai, trên lý thuyết cậu ta phải nghe theo mệnh lệnh của ta, thủ lĩnh của 12 Thánh kỵ sĩ, nên cậu ta không nói nữa, nhưng những gì nên nói hay không nên nói cũng đã nói xong rồi, không lên tiếng cũng vậy.

Nhưng đừng để ý, bởi vì như cả đại lục đều biết, việc Storm Knight không quan tâm về những luật lệ hay nghi lễ là một phần trong tính cách tùy hứng của cậu ta, cho nên chẳng ai bắt bẻ cậu ta.

“Đây, đây là uy hiếp!” Quốc Vương giận dữ đến phát run.

“Oh! Quốc Vương bệ hạ, ngài ngàn vạn lần không nên hiểu lầm, Thần Ánh Sáng không bao giờ dùng cái cách uy hiếp thấp hèn như thế...”

...Nhưng mà Thần Điện Ánh Sáng thì khác à.

“Chúng tôi chỉ có mang theo mình nỗi buồn và lòng thương hại, không đành lòng để nhân dân trong cuộc sống nước sôi lửa bỏng...”

Con heo ú đáng chết! Dân chúng bạo động thì đối với người và ta cũng chẳng tốt đẹp gì! Nhất là đối với Thần Điện đã không lấy được bao nhiêu tiền thuế lại phải xuất binh giúp người trấn áp càng không có chỗ tốt! Biết

điều thì thu lại lệnh tăng thuế, không thì bọn ta sẽ chỉ đứng nhìn khi người bị dân chúng băm thành thịt nát đem đi làm nhân bánh bao, sau đó giúp Đại Vương Tử đăng cơ!

“Đại Vương Tử, heh, lần trước Giáo hoàng nói với tôi là ông ta rất ngưỡng mộ ngài. Không biết khi nào thì tôi mới sửa cách gọi ngài là “Quốc Vương bệ hạ” nhỉ?” Storm Knight cười hì hì bắt chuyện với Đại Vương Tử.

“Tôi xin nhận lời chúc của đức Giáo hoàng với lòng biết ơn sâu sắc nhất,” Đại Vương Tử lịch sự trả lời.

Hahaha! Storm, cậu thật lợi hại! Lại thêm một lời uy hiếp đơn giản mà hiệu quả cho cho con heo ú đáng chết!

Không thu hồi lại lệnh tăng thuế, bọn ta sẽ bức mi thoái vị! Dù gì, mi cũng không dám động thủ với đứa con trai trưởng tài năng của mi.

Quốc Vương bệ hạ quả nhiên mặt xám như tro, do dự một hồi, rồi phát tay yếu ớt, “Nếu mùa thu hoạch không được tốt, vậy thì chinh tu cung điện sẽ hoãn lại, không tăng thuế nữa.”

Tốt lắm! Cuối cùng ta có thể trở về báo cáo cho Thánh Điện rồi, ở trong Thánh Điện, không mấy người muốn bắt ta nói đâu! Ta có thể ngoan ngoãn làm Sun knight trầm mặc của ta!

“Nhưng mà, Sun Knight, vì người ít khi đến chỗ ta, chúng ta sẽ tổ chức một bữa tiệc tối nay để giúp người rửa sạch hồng trần trên chuyến đi. Người tuyệt đối phải uống với ta vài ly, nếu không đó là không nể mặt ta!” Quốc Vương bệ hạ ngoác mồm cười đến nỗi cặp mắt heo bị thịt híp lại sắp không nhìn thấy nhãn cầu rồi.

Lúc này, Storm cũng ném cho ta ánh mắt lo lắng.

Như toàn lục địa đều biết, Sun Knight không đụng đến một giọt rượu. Một ly nhất định mặt sẽ đỏ lè, hai ly thì đầu nhất định sẽ choáng váng, ba ly thì nhất định sẽ gục xuống.

Ta cười khố, với dáng vẻ hình như vô cùng khó xử, đương nhiên là chỉ bày cho Quốc Vương xem thôi. Sau khi bị hăm dọa liên tục hai lần như thế, nếu như không cho hẳn một chút thành tựu nho nhỏ, về sau nếu hẳn tìm Thần Điện gây phiền phức thì sẽ không tốt lắm.

“Sun...sẽ làm hết sức,” Ta bày ra bộ dạng khuất phục, vô cùng bất đắc dĩ mà nửa quỳ đáp lễ.

“Hahaha! Người đâu! Mau đi chuẩn bị tiệc rượu, mang rượu ngon và mạnh nhất ra đây!”

Trong lúc tên vua căn dặn người hầu một cách khả ố, Đại Vương Tử gửi cho ta một cái nhìn xin lỗi. Dù sao chính là ông ta không ngăn được hành động tăng thuế của Quốc Vương, cho nên dứt khoát lén thông tri Thần Điện nhờ nhúng tay vào.

Mặc dù Storm vẫn đang liếc mắt đưa tình với con gái, nhưng cũng thỉnh thoảng ném cho ta một cái ánh mắt lo lắng.

Lo cái gì? Ta tuy vậy nhưng là ngàn chén không say đấy nhá!

Đúng thế, Sun knight ta mệnh danh là ba chén tất gục, nhưng thật ra lại là tên tửu quỷ mạnh nhất trong lịch sử đấy.

Nghĩ lại hồi đó, lão sư của ta dẫn ta đến một cái hầm thần bí...

“Con à, bài học hôm nay của con chính là uống rượu.”

“Cái gì? Nhưng mà lão sư, chẳng phải Sun knight không biết uống rượu sao?”

“Sun Knight luôn luôn tha thứ người khác, nhưng mà con có bao giờ thật sự tha thứ ai chưa?”

“Chưa.”

“Sun Knight luôn luôn cười, nhưng bao nhiêu lần con thật sự cười từ tận đáy lòng rồi?”

“Một vài lần...”

“Sun Knight là người phát ngôn đầy lòng nhân ái, nhưng con có thật sự là nhân ái không?”

“...”

“Con trai, nếu như con không biết uống rượu, vậy con phải làm sao sau khi uống rượu, bảo trì hình tượng Sun knight một ly đỏ mặt, hai ly đầu choáng váng, ba ly liền gục của mình?”

“Cho nên Sun knight không biết uống rượu, là được kiến lập ở dưới nguyên tắc Sun knight kỳ thực là ngàn ly không gục.”

Lời này nghe lên thật là có lý, chỉ là nghĩ kỹ lại, hình như lại rất mâu thuẫn!

“Uống đi con, trong một tháng này, con phải uống rượu như nước mỗi tối, uống đến khi con uống rượu cứ như uống nước là mới thôi.”

“...”

Năm đó ta mười hai tuổi, vì hình tượng Sun knight không uống rượu, mà ta trở thành một tên uống rượu như uống nước, ngàn ly không say.

Trở về hiện tại, bữa tiệc buổi tối, ta mới tham gia được mười phút, dưới sự chuốc rượu của Quốc Vương, ta liền “ba ly là gục” rồi.

Tốt lắm! Ta cuối cùng có thể trở về phòng đi ngủ rồi.

Storm đáng thương. vì nguyên tắc Storm knight của mình, cậu ta vẫn dự buổi tiệc và nháy mắt với mỗi cô gái. Dựa trên số lượng quý bà hiện diện... cậu ta sẽ không trở về và ngủ cho đến hơn nửa đêm, khi mà cơ mặt cậu ta đều bị bại liệt hết từ những cái chớp mắt đó.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2: Quy Tắc Thứ 2 Của Sun Knight – “Duy Trì Ưu Nhã, Từ Tốn, Quan Trọng Nhất Chính Là Da Phải Trắng.”

Bởi vì thành công trong nhiệm vụ thuyết phục nhà vua không nên tăng thuế, Storm và ta có được kỳ nghỉ.

Chẳng qua sự thật cũng có khả năng là bởi vì, Giáo Hoàng nhìn thấy hai con mắt của Storm sừng như quả trứng gà, hơn nữa đi đường còn đi tông vào cột, cho nên không đành lòng...(hoặc là không muốn lại nhìn thấy một cây cột khác gặp nạn, nên biết rằng, những cây cột trong thần điện thế nhưng đều là trải đầy những tác phẩm điêu khắc, vô cùng giá trị đấy nhá!) cho nên mới cho chúng ta nghỉ cũng không chừng.

Vừa nhận được ngày nghỉ, Storm lập tức rời khỏi Điện Ánh Sáng, hướng về phía căn cứ của chúng ta, cũng chính là Thánh Điện, vọt đi.

Bởi vì trong tế ti của Điện Ánh Sáng có phụ nữ, trong kỳ sĩ của Thánh Điện lại không có.

Đối với người có hai tròng mắt sừng như quả trứng gà mà nói, cho dù những nữ tế ti của Điện Ánh Sáng có xinh đẹp như những nữ thần, nháy mắt với họ vẫn là một công việc đau khổ.

Storm giống như gió cuốn đi rồi, mặc dù ta cũng nôn nóng muốn bắt đầu kì nghỉ của ta, nhưng ta vẫn chỉ có thể ưu nhã với lại chậm chạp mà đi.

Toàn đại lục đều biết trong số các kỵ sĩ Sun knight là kỵ sĩ ưu nhã nhất, cho dù là bất cứ chuyện gì cũng không thể khiến cho mất đi phong thái ưu nhã.

Nghĩ lại hồi đó, ta có biết bao khâm phục lão sư của ta, ông ấy cho dù là đứng, ngồi, ngồi chồm hổm, lên ngựa xuống ngựa hay là chạy bộ, bỏ trốn tất cả đều cực kì ưu nhã.

Thậm chí có ngày, lúc ta đi tới nhà vệ sinh, nhất thời quên gõ mà trực tiếp mở cửa, thì thấy lão sư của ta đang ngồi xổm bên trong, cái vật thể đen đen nào đó vẫn còn đang kẹt tại cái nơi chết người...

Lão sư của ta nở ra nụ cười xán lạn chuyên thuộc của Sun knight, cực kì ưu nhã đem việc cần thiết giải quyết cho xong sau đó cực kì ưu nhã lau cái móng tiếp theo cực kỳ ưu nhã mặc quần vào sửa sang lại gọn gàng, rồi cũng cực kì ưu nhã túm ta lên cuối cùng cực kì ưu nhã xử lý ta...

Lão sư của ta thường nói: “Con trai, con phải biết rằng, Sun knight cho dù có té ngã, cũng phải té một cách cực kỳ ưu nhã!”

Không biết có phải là vì trả đũa ta hại ông ấy phải đi vệ sinh một cách cực kỳ ưu nhã, mà một tháng liền ta thường xuyên bị ngã, thẳng cho đến khi dù bất cứ lúc nào, ở đâu hay tình huống bất ngờ cách mấy ta vẫn có thể ngã một cách cực kỳ ưu nhã mới thôi.

Sau này, bằng cái tư thế té ngã ta đã khiến cho nữ vương nước nào đó ngay tại chỗ quyên góp 10.000 đồng tiền vàng cho Điện Ánh Sáng coi như là “phí thuốc men” của ta.

Tuy nhiên, kể từ đó, ta không còn dám đứng cạnh ống tiền của Thần Điện nữa, vì ở đó luôn có bàn tay muốn len lén đẩy ta xuống cầu thang.

Chẳng qua, ngoài té ngã và đi vệ sinh phải cẩn thận kiểm tra cửa có khóa hay không khá phiền toái, ưu nhã đi đường trái lại thật có chỗ tốt.

Nhất là khi đi trong Điện Ánh Sáng, ưu nhã khiến cho động tác chậm chạp của ta trở nên danh chính ngôn thuận, động tác chậm chạp có lợi cho ta lúc đi ở Điện Ánh Sáng, có thể dùng đuôi mắt “ghi chép” lại nữ tỳ ti xinh đẹp.

Đúng vậy, bạn không có nghe lộn đâu, không phải nhìn hay liếc mà là “ghi chép”!

Bởi vì, như toàn đại lục đều biết, Sun knight hiến dâng cả đời cho Thần Ánh Sáng và là kỵ sĩ trung thành nhất!

Cho nên, Sun knight đương nhiên không hề coi trọng nữ sắc!

Cho dù có một người phụ nữ xinh đẹp tựa nữ thần, dáng người uốn lượn hơn nữa lại còn trần như nhộng không mảnh vải che thân, Sun knight mắt không chuyển, chỉ nhìn thẳng phía trước, hoàn toàn không dao động!

Này người anh em, nếu bạn là đàn ông, bạn nghĩ như thế có thể không?

Có! Mắt không chuyển mà nhìn thẳng phía trước là tuyệt đối chính xác.

“Con trai, con đã 14 tuổi, đã đến lúc dạy cho con cách nhìn phụ nữ như thế nào rồi.”

“Lão sư, chẳng phải ngài hiến dâng chính mình cho thần Ánh Sáng, cho nên đối với nữ sắc không có hứng thú sao?”

“Con trai, ta đã hiến dâng chính mình cho thần Ánh sáng với tư cách là một kỵ sĩ cho Ngài dùng, nhưng thần Ánh Sáng đâu có cố hiến bản thân ngài cho ta với tư cách là một người phụ nữ cho ta dùng, cho nên, nếu muốn “dùng”, vẫn là chỉ có đi tìm phụ nữ bình thường.”

“....”

“Con trai, để ta nói cho con biết, là một Sun knight, cho dù bên cạnh con có là một tuyệt thế mỹ nữ, con vẫn phải nhìn thẳng phía trước. Để đạt tới cấp độ này, con phải học cách để cho con người luôn nhìn thẳng, sau đó dùng chút ít dư quang ở đuôi mắt để mỹ nữ bên cạnh ghi chép vào trong trí óc con, chờ cho đến khi trở lại phòng của chính mình, mới lấy nó ra khỏi não để tha hồ mà nhìn!”

Whoa.. cô nàng đi bên trái nhìn cũng không tệ, ghi chép!

Whoooa, cô nàng bên phải là người mới à? ta chưa từng gặp qua, ghi chép!

“Sun!”

Ta dừng lại, ưu nhã nhìn về hướng người gọi ta, nhưng trong tận đáy lòng chỉ muốn chửi: mẹ nó chứ gọi cái búa á! Cái người mới đó ta vẫn chưa ghi chép xong!

“Người anh em Ice, nguyện lòng nhân từ của thần Ánh sáng sẽ làm tan vẻ băng giá của cậu.”

Ice knight, một trong 12 Thánh Kỵ sĩ, người không thuộc nhóm của ta.

Vì sao ta lại nói như thế?

Toàn đại lục đều biết, 12 thánh kỵ sĩ có chia thành nhóm nhỏ, một bên là phái người tốt bụng ấm áp do Sun knight lãnh quân, còn bên kia là nhóm người tàn khốc lạnh lùng do Judge knight lãnh quân. Khỏi phải nói cũng biết, nhóm tốt bụng ấm áp cùng nhóm tàn khốc lạnh lùng không thể nào đối xử tốt, cho nên họ sẽ đấu với nhau mỗi khi không có chuyện gì khác để làm.

“Sun, cậu mới là người nên học tác phong nghiêm khắc của Thần Ánh Sáng, không nên dễ dàng bỏ qua cái quốc vương vô dụng đó.”

Trên mặt của Ice không có thần tình gì, nhưng không phải là do đối đầu ta, mọi người đều biết, trên mặt của Ice knight lúc nào cũng lạnh như đóng băng vậy, cho dù mặt trời có đập trực tiếp lên mặt, cũng không thể hòa tan biểu tình băng giá trên mặt anh ta.

“Lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng khiến tôi nhận ra rằng, những người tội lỗi đều có thể hối lỗi và làm lại cuộc đời, tôi không thể từ bỏ bất cứ một cơ hội cứu rỗi nào”.

Ta lộ ra vẻ mặt xót thương, âm thầm ngáp dài một cái. “Như mọi khi”, lời của Ice knight không nhiều, cho nên chỉ cần cậu ta đáp trả thêm một câu, hai chúng ta có thể hoàn thành công tác rồi.

“Tôi nhân đáng bị trừng phạt, chúng không xứng đáng được cơ hội cứu rỗi!” Ice vừa nói xong, lập tức quay đi, không để ta có cơ hội nói thêm câu nào.

Ta thích cậu ta ở điểm này.

Ice knight so với ta càng không thích tranh cãi, chỉ là dưới tình huống toàn đại lục đều biết, miễn cưỡng tranh cãi đôi câu ra vẻ là được rồi.

Toàn đại lục đều biết Ice knight lạnh như băng giá, không những mặt vô biểu tình mà còn ghét nói chuyện, vì thế cái thái độ trực tiếp rời khỏi này của cậu ta cũng rất ư là bình thường.

Mặc dù mỗi khi gặp gỡ đối phương chúng ta đều phải cãi lộn đôi câu, nhưng kỳ thực quan hệ của chúng ta trái lại khá tốt, thiện trường ma pháp băng thuộc tính, cậu ta mỗi khi trời nóng bức đều sẽ làm chén nước đá cho ta ăn.

Dĩ nhiên, để bề ngoài chúng ta trông có vẻ đang “đối đầu” nhau, đầu tiên cậu ta sẽ mắng ta một câu, sau khi ta có tâm lý chuẩn bị mới ném cái chén cho ta chụp, tiếp theo lại gây lộn với ta thêm vài câu, lại đem vứt việt quất cậu ta tự làm ném về qua, cuối cùng dùng ma pháp băng công kích ta, đem một đồng đá vụn phủ đầy đầu, mặt mũi, cơ thể và cái chén trên tay ta, a ~ thật mát lạnh và dễ chịu!

Sau đó, ta đã có việt quất đá bào có thể ăn, hơn nữa còn không làm hỏng trạng thái “đối đầu” của chúng ta.

Cho nên ta rất thích anh chàng Ice này. Mặc dù, ta là người tốt bụng ấm áp còn cậu ta lại là tàn khốc lạnh lùng, và như toàn đại lục đều biết chúng ta vốn không có khả thể nào là bạn bè, cho nên chúng ta chỉ có thể là “bạn mà không phải bạn”.

Nói đến bạn bè, ta trước khi nghỉ ngơi hẳn nên đi thăm anh “bạn tốt” của ta, Earth Knight.

Như toàn đại lục đều biết, tính cách của Earth knight trung hậu ôn lương, vóc người cao lớn khôi ngô, nói chuyện hết sức thẹn thùng, có lúc còn lắp ba lắp bắp nói không được...

“Xin, xin lỗi, tôi không quen no-nói chuyện cùng với con gái...”. Earth knight sắc mặt ửng đỏ cúi thấp đầu.

Lúc này, ta đẩy cửa phòng của Earth knight, đúng lúc nghe thấy hẳn nói câu này lần thứ 31 hay 32 gì đó với 31 hay 32 cô gái khác nhau cũng cùng một câu này.

Sau đó, hẳn lần thứ 31 hay 32 âm thầm hung hẳn trừng ta một cái, ánh mắt cực kỳ âm hiểm. Nhưng trên mặt hẳn vẫn mang nụ cười ngu ngốc chào hỏi ta: “Sun, c-cậu trở lại rồi.”

“Đúng vậy, dưới sự chúc phúc và phù hộ của thần Ánh Sáng, Sun may mắn đã không thất bại trong sứ mệnh được Giáo hoàng ủy thác để truyền đạt hi vọng của thần Ánh Sáng.”

“Ra là vậy, ha ha ha, chúc mừng cậu nhé! Tìm tôi có việc gì không?” Earth cười ngây ngô với ta.

Nhưng ta có thể nhìn thấy sự mất kiên nhẫn lộ ra trong mắt hắn.

“Dưới sự nhắc nhở đầy thiện ý của thần Ánh Sáng, tôi đến để thăm hỏi cậu, Earth người bạn tốt nhất của tôi, Giáo Hoàng cảm thấy nhiệm vụ đã không thể khiến cho tôi biết thêm càng nhiều lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng, cho nên tôi sẽ lĩnh hội giáo hối của thần Ánh Sáng dưới trời đất bao la này”.

Nghĩa là, Sun knight ta sắp đi nghỉ phép rồi!

Ta khẳng định đã nhìn thấy ý tứ “F***, muốn đi nghỉ thì rút cho nhanh” trong mắt hắn. Mà cái cô bên cạnh hắn thì đang ngơ ngác nhìn ta, ta dám chắc cô nàng chẳng hiểu ta nói cái mô tê gì. Người không ở chung với ta ba năm trở lên, đều sẽ không thể hiểu ý nghĩa trong lời nói của ta.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu ta kết không được bạn gái. Cứ mỗi lần ta trò chuyện với cô gái mà ta đánh giá cao, thì bọn họ lại cho rằng ta đang truyền giáo, vội vội vàng vàng bỏ lại tiền hương hỏa, sau đó chạy mất tiêu.

“Thật là tuyệt, cậu có thể đi nghỉ.”

Earth cười ngờ nghệch, không biết có bao nhiêu thiếu nữ đã bị lừa bởi cái vẻ mặt ngây thơ hồn nhiên kia.

Đem so với Storm, hàng ngày liếc mắt đưa tình với phụ nữ nhiều đến nỗi co giật cả hai mắt, nhưng rất có khả năng anh ta vẫn còn là một xử nam, Earth mới là một tên trăng hoa thứ thiệt nhưng lại không bị mang tiếng,

theo như toàn đại lục đều biết, Earth knight là người trung hậu thật thà, người như thế làm sao có thể sẽ phong lưu đây.

Không có khả năng! Và cũng không có khả năng như chuyện Sun knight là một tử quý.

Mặc dù ta đã thấy 31 hay 32 cô gái khác nhau trong phòng hãn. Nhưng hàng năm cái gã này vẫn ngồi chắc vị trí đầu bảng trong cuộc bình chọn người chồng phụ nữ muốn nhất.

Và mặc dù so với Earth ta đẹp trai hơn, địa vị ta cao hơn, lương nhiều hơn, nhưng ta thậm chí còn không lọt vào “danh sách bình chọn người chồng phụ nữ muốn nhất”. Vì phụ nữ toàn đại lục này đều biết Sun knight không yêu phụ nữ chỉ yêu thần.

F***!

Cho nên, ta ghét hãn.

Mà cũng trùng hợp, cứ mỗi lần ta mở cửa lại chính là lúc hãn đang dụ dỗ một cô, cho nên hãn cũng ghét ta luôn.

Chỉ là toàn đại lục đều biết, Sun knight và Earth knight vốn là bạn thân nhất của nhau. Nên chúng ta không có chọn lựa nào khác ngoài trở thành những người bạn thân ghét nhau nhất!

Ta nở ra nụ cười rực rỡ của mười năm khổ luyện, lập tức cô nàng đỏ bừng mặt, cúi đầu xuống ra vẻ thẹn thùng, nhưng lại không nở rời mắt khỏi khuôn mặt ta.

Cho dù ta không bao giờ có thể lọt vào “danh sách bình chọn người chồng phụ nữ muốn nhất”, chẳng qua, tốt xấu gì ta cũng là nhân vật trường kì chiếm đóng vị trí thứ nhất trong “danh sách bình chọn dương quang mỹ

nam”. Làm cho một cô nàng quên bém một cách nhanh chóng người chồng mình muốn nhất là ai, hoàn toàn không là vấn đề gì!

“Sun, không phải cậu sắp đi nghỉ sao?” Earth lộ ra ánh mắt hung ác, nhưng giọng điệu vẫn rất là thật thà, khả năng giả vờ của hắn cùng vẻ mặt tươi cười của ta có thể cạnh tranh. “Nếu không lên kế hoạch sớm, ngày nghỉ sẽ trôi qua nhanh lắm đấy.”

Ta thở dài nói: “Nhất định là thần Ánh Sáng đã thông qua lời nói của cậu, để nhắc nhở Sun nhanh chóng đi đến với thế giới rộng lớn để tìm hiểu nhiều hơn về ý chỉ của Thần Ánh Sáng, vậy Sun sẽ nhẫn nhịn nỗi buồn để tạm biệt cậu rồi, Earth.”

Cút!

Mặc dù ánh mắt như bốc hỏa của hắn truyền đạt từ này, nhưng trên mặt hắn vẫn lộ ra thần sắc mong đợi thỏa đáng, thành khẩn nói: “Mong đợi lần sau gặp lại cậu, bạn tốt của tôi.”

Ha ha ha, ta mang vẻ mặt tươi cười gật đầu, trong lòng sung sướng đóng cửa lại, nhìn cái dáng vẻ bị ta mê hoặc đến nỗi đôi mắt biến thành hình trái tim của cô nàng. Lần này phi vụ của Earth lại thất bại nữa rồi, ha ha ha!

Phá đám mấy tên đang tán gái luôn khiến ta đặc biệt vui sướng, tốt lắm tốt lắm, xem ra ngày nghỉ của ta có một khởi đầu tốt đẹp đây.

A, không! Chờ đã, ta chưa thể đi nghỉ được.

Mặc dù ta đã sớm đề cập rằng mối quan hệ của ta với Ice knight khá là tốt, nhưng trong 12 Thánh kỵ sĩ, mối quan hệ này vẫn không phải là tốt nhất, trước khi ta đi nghỉ, ta nghĩ ta phải đi thăm người bạn tốt nhất trên thực tế của ta, nếu không thì ta sợ cậu ấy lại trách ta “thấy sắc quên bạn”... Nhìn thấy người khác đi với người đẹp, vội vàng nhào vô phá đám chuyện tốt của người ta rồi quên bém bạn của mình.

Nghe nói gần đây số lượng tội phạm đặc biệt nhiều, vì thế ta nghĩ ta có thể gặp được cậu ta nếu chờ trong “nhà vệ sinh” ở sở thẩm phán.

Đúng như dự kiến, ta mới mang hai cái ghế và một chậu nước tiến vào nhà vệ sinh, sau đó ưu nhã đặt ghế ngồi bên cạnh bệ tiểu tiện chưa đến ba phút, một kỵ sĩ có mái tóc đen, mắt đen, mặc y phục kỵ sĩ màu đen đã tông cửa xông vào, phóng ra phía sau, ngồi xồm xuống nôn thốc nôn tháo.

Trong khi ta ngồi một cách ưu nhã ngồi trên ghế chờ cậu ta nôn xong, tiện thể giới thiệu với mọi người một chút, cái anh chàng ba đen này (tóc đen, mắt đen, y phục đen) chính là “bạn thân nhất mà không phải là bạn” của ta, là lãnh đạo của nhóm tàn khốc lạnh lùng, Judge knight.

Toàn đại lục đều biết, trong 12 Thánh kỵ sĩ người tàn nhẫn và đáng sợ nhất, có thể lấy để dọa con nít ba tuổi gào khóc và buổi tối không dám ngủ, chính là Judge knight phụ trách thẩm phán tội nhân.

Bởi vì ta là lãnh tụ của người tốt ấm áp, cậu ấy lại là đứng đầu của tàn khốc lạnh lùng, hai chúng ta là tử đối đầu.

Ta luôn nói, lòng nhân ái của thần Ánh Sáng sẽ tha thứ tội lỗi của người.

Cậu ta luôn nói, sự khắc nghiệt của thần Ánh Sáng sẽ trừng phạt tội lỗi của người.

Cho nên có thể thấy, Thần Ánh Sáng nhất định có hai nhân... hai thần cách!

Thượng bất chính hạ tắc loạn, cho nên các kỵ sĩ dưới trướng Người cũng đều có điểm quái quái.

Judge knight đáng lẽ phải là đáng sợ tàn nhẫn nhất nhưng ở khi cậu ta lần đầu tiên thẩm phán tội nhân, thì vừa thẩm phán xong liền vọt vào nhà vệ sinh ối.

Điều này cũng chẳng có gì kì lạ cả, dù sao lúc cậu ta thực tập thẩm phán lần đầu tiên thì mới có mười ba tuổi. Chuyện rất bình thường khi một đứa trẻ mới 13 tuổi đầu không chịu nổi cuộc tra tấn dã man đầy máu thịt này.

Nghĩ tới hồi đó, lúc cậu ta thực tập thẩm phán lần đầu tiên, lão sư của ta cũng dẫn ta tới để thực tập chửi nhau với Judge knight tương lai lần đầu tiên.

Khi ta thấy một tên hiệp dân hàng loạt bị treo lên cây cột chữ thập và bị đánh đến không còn hình người, trong lòng ta cảm thấy rất sáng khoái.

Ồ cặn bã!

Mi có biết Sun knight cả đời này chỉ có thể yêu thần mà không thể yêu phụ nữ không? Mi có biết cái kiểu nói chuyện của Sun knight khiến cho ta cả đời này cũng không bao giờ có thể lừa nổi một em lên giường không hả?

Mi, cái tên tội phạm kia mi lại có thể dám làm cái chuyện vô liêm sỉ này đối với phụ nữ! Điều này thường khiến ta cảm thấy rất (đổ kị)... ghê tởm! Cái thứ cặn bã như mi cho dù chết cũng phải quất xác mới đáng!

Trong lúc ta đang nghĩ nếu quất xác thì nên làm sao quất, lão sư của ta âm thầm thúc ta một cái, lúc này ta mới nhớ, đúng rồi, ta tới đây để thực tập làm sao chửi nhau với Judge knight tương lai.

Ta ngay lập tức bày ra bộ mặt đau buồn thương xót kiểu Sun knight la lên: “Điều này thật tàn nhẫn, làm sao người có thể dùng cái thủ đoạn như thế để đối xử với con dân của thần Ánh Sáng, cho dù hẳn có là tội phạm đi chăng nữa, cũng có cơ hội hối lỗi! Thần Ánh Sáng nhân từ sẽ không cho phép bạo hành thế này!”

Được rồi! Ta mắng trước rồi đó, giờ tới lượt cậu.

Ta xoay đầu liếc nhìn lão sư của ta một chút, thấy trên mặt ông mỉm cười công nhận, cho nên ta biết ta khởi đầu khá tốt.

Nhưng mà cái tiểu Judge knight mắt đen, tóc đen, y phục đen đó lại chậm chạp không có mở miệng nói chuyện, hơn nữa ta thề rằng, sau khi bị ta mắng, ta đã thấy sự tự trách và hối hận trong mắt cậu ta, sau đó còn có ánh lệ lấp lánh.

Tiếp đó, nước mắt cậu ta trào lên, cậu ta vùng thân thoát khỏi lão sư của mình, sau đó tông ta ra, cuối cùng bịt miệng bỏ chạy.

“Con trai, con còn không đuổi theo để giáo huấn cậu ta về lòng nhân ái của thần Ánh Sáng?” Thầy của ta vỗ lưng ta nói.

Cái gì? Phải mắng nữa sao? Không tốt đâu, người ta cũng khóc rồi...

“Nhớ mang theo khăn tay, nước sạch và hai cái ghế đi.” Sau khi lão sư của ta sau khi hạ cái chỉ thị kỳ quái, ông xoay đầu và bắt đầu tranh cãi với tử đối đầu của mình, Judge knight, về lòng nhân ái và sự khắc khe.

Mặc dù lòng đầy nghi hoặc, nhưng ta không dám kháng lại lệnh của lão sư, cho nên ta vội vã kiểm cái chậu nước sạch, khăn tay thì ta có, và cặp thêm hai cái ghế, ta chạy đi tìm tử đối đầu tương lai của mình.

Cuối cùng, ta tìm thấy cậu ta ở trong nhà vệ sinh kế bên sở thẩm phán, cũng là lúc cậu ta đang ói đến tối tăm mặt mũi và thậm chí vẫn còn ói khi chẳng còn cái gì ở trong bụng để mà phun ra nữa.

Ta ngơ ngác đứng ở bên cạnh chờ, tới khi chân mỏi rã rời, mới nhớ mình có mang hai cái ghế, ta đem một cái để ở chỗ tử đối đầu của mình còn cái kia đặt ở dưới móng.

Ta tiếp tục ngơ ngác ngồi chờ một lúc lâu sau, cuối cùng cậu ta cũng ngừng lại.

Nhìn thấy dáng vẻ cả người bừa bãi dơ bẩn của cậu ta, ta tự động đưa nước và khăn tay cho cậu ta. Cậu ta cũng cứ như thế mà tiếp lấy, sau đó tự lau sạch sẽ.

Nước, ghế, khăn tay đều được sử dụng... Ta đột nhiên nhận ra rằng, chẳng lẽ lão sư của ta năm đó cũng từng ở trong cái nhà vệ sinh này, quan sát tử đối đầu của mình nôn mửa?

Judge knight tương lai lặng lẽ đem cái khăn tay giặt sạch, sau đó trả lại ta, cậu ta không có nói cảm ơn, bởi vì cậu ta không thể nói, Sun knight và Judge knight vĩnh viễn là tử đối đầu, mỗi chúng ta là đại biểu cho hai hình ảnh hoàn toàn khác nhau của thần Ánh Sáng, chúng ta tuyệt đối không bao giờ cùng đối phương đối xử hòa thuận với nhau!

Hai ta chỉ yên lặng nhìn nhau không nói một lời, ta không muốn dùng lòng nhân ái của thần Ánh Sáng để trách mắng cậu ta và cậu ta cũng không muốn dùng tính khắc nghiệt của thần Ánh Sáng để đáp trả.

Từ đó trở đi, hai người chúng ta thường “trao đổi” về lòng nhân ái và tính khắc nghiệt của thần Ánh Sáng trong nhà vệ sinh, ta thường mang nước, khăn tay và ghế vào nhà vệ sinh để chờ cậu ta. Về phần mình, cậu ta luôn chuẩn bị trà và bánh ngọt trước buổi xét xử và mang chúng vọt vào nhà vệ sinh sau buổi thẩm vấn.

Bạn nên biết rằng người ta luôn cảm thấy đói sau khi nôn sạch ra.

Tuy nhiên, loại bánh mà cậu ta đến luôn rất ngọt, ngọt đến nỗi tưởng chừng như người ta làm nó bằng một đồng đường – loại bánh mà cậu ta không thích, nhưng ta lại rất thích.

Lúc này, dường như Judge knight nôn xong rồi, như mọi khi, ta đưa nước và khăn tay cho cậu ta, cậu ta vừa chậm chậm giặt cái khăn vừa nói: “Sun, cậu đã một thời gian không ngó ngang tới thăm phán tội nhân, tôi nghĩ cuối

cùng cậu cũng nhận ra rằng chỉ có tính khắc nghiệt của thần Ánh Sáng mới có thể chấm dứt tội ác của tội nhân.”

Qua những lời này ta biết ý tứ của cậu ta. Anh bạn tốt của ta đang phàn nàn ta vì đã lâu rồi không đến tìm cậu ấy để tán gẫu.

“Lòng nhân ái của thần Ánh Sáng không tồn tại chỉ ở trong Thần Điện, vương cung cũng cần sự chiếu rọi của lòng nhân ái, quốc vương bệ hạ lại càng khao khát những lời giáo hối của thần Ánh Sáng.”

Nghĩa là ta bị điều đi để “dạy dỗ” lại lão vua heo béo đó.

“Quốc vương bệ hạ nhất định rất khinh miệt mà đối đãi cậu, chỉ có tính khắc nghiệt của thần Ánh Sáng mới có thể khiến ông ta nhận ra hiểm họa mình đang đối mặt.”

Giải quyết con lợn đó chắc là rất khó phải không? Judge nhìn ta bằng ánh mắt thông cảm.

“Nhờ sự cố gắng của Storm knight, quốc vương bệ hạ đã có thể lĩnh hội được lòng nhân ái của thần Ánh Sáng.”

Nếu không phải nhờ Storm thì con heo ú đó sẽ không đời nào nhượng bộ mà giảm thuế.

“Storm knight nhất định sẽ vô cùng hối hận vì đã không giáo huấn toàn bộ cái cung điện đó bằng tính khắc nghiệt của thần Ánh Sáng; đôi mắt cậu ta chẳng lẽ không nhìn thấy tội ác bên trong vương cung?”

Cậu ta đi tới hoàng cung nơi mà có nhiều phụ nữ như thế... Mắt không sao chứ?

“Cậu ấy đã dùng đôi mắt mình chứng kiến tội ác bên trong vương cung, và mặc dù muôn phần đau đớn, nhưng vẫn bao dung cho họ bằng lòng nhân

ái của thần Ánh Sáng.”

Mắt cậu ta gần như mù.

“Nguyện thần Ánh Sáng sẽ không trừng phạt đôi mắt cậu ta nhìn thấy tội ác nhưng lại không trừng phạt tội nhân.”

Thật tội nghiệp... hi vọng mắt cậu ta mau hồi phục sớm.

“Giáo Hoàng đã truyền đạt cho cậu ta sự hỗ trợ của thần Ánh Sáng, lấy ánh nắng ấm áp bên ngoài chiếu rọi đôi mắt bao dung đó của cậu ta trong ba ngày, Sun rất vui mừng có thể cùng cậu ta lĩnh hội lòng nhân ái của thần Ánh Sáng.”

Cậu ấy được nghỉ 3 ngày, và tôi cũng vậy.

“Nguyện ánh nắng ban trưa có thể làm cho hai người hiểu được tính khắc nghiệt của thần Ánh Sáng. Cho dù đi bất cứ đâu, tính khắc nghiệt của Người luôn có ở khắp mọi nơi.”

Hy vọng các cậu được chơi đùa vui vẻ! Cậu định đi đâu?

“Lòng nhân ái của thần Ánh Sáng chiếu rọi mọi góc ngách trên đại lục này, cho dù là căn phòng hèn mọn của Sun.”

Tôi sẽ chui vào trong phòng ngủ.

Gương mặt nghiêm khắc tàn khốc của Judge cuối cùng chịu không nổi nhoen miệng lắc đầu cười, lấy ra một cái bánh ngọt và đưa nó cho ta.
“Nguyện cho cậu sẽ tiếp thụ tính khắc nghiệt của thần Ánh Sáng ngày nào đó.”

“Cũng chúc cho cậu sớm có ngày tiếp nhận lòng nhân ái của thần Ánh Sáng.”

Ta lấy cái bánh cắn một miếng, yum, là vị việt quất, thật là ngon.

Như ta đã nói với Judge knight, trong suốt ba ngày nghỉ ta sẽ ngủ ở trong phòng mình... Này, ánh mắt như thế là sao hả? Bạn thật sự không tin ta sẽ chỉ muốn ngủ trong phòng sao?

Cái gì? Đi tán gái á?

Đừng có ngốc, ta không có ý định giúp thần điện kiếm tiền! Ta hoàn toàn không muốn thấy những cô nàng mà ta nhìn trúng khi vừa nghe ta nói xong lại tưởng ta đang truyền giáo, sau đó ném tiền hương hỏa cho ta rồi chuồn mất tiêu.

Gì? Ta chẳng phải tửu quỷ sao? Đến quán rượu uống rượu?

Bạn điên rồi!

Nhớ ta là ai không?

Ta thế nhưng là Sun knight đó! Sun knight ba ly là gục làm sao có thể đến quán rượu mà uống rượu đây?

Bạn cho rằng trong những ngày nghỉ ta sẽ không phải là Sun knight sao?

Lão sư của ta thường nói: “Chỉ cần một ngày làm Sun knight, thì sẽ phải cười và cười cho tới chết.”

Cho dù là kỳ nghỉ, ta vẫn là một Sun knight; chỉ khác ở chỗ ta là một Sun knight đang được nghỉ mà thôi.

Cho dù là kỳ nghỉ, nụ cười trên mặt ta vẫn phải xán lạn như mặt trời.

Cho dù là kỳ nghỉ, khi nói chuyện ta vẫn phải ba câu không tách khỏi lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng.

Cho dù là kỳ nghỉ, khi ngắm người đẹp ta vẫn chỉ có thể dùng đuôi mắt mà ghi chép.

Cho nên, ta thà chui vô phòng mà ngủ còn hơn, biểu hiện trên mặt ta có thể muốn xấu thế nào thì xấu, nếu không có gì hay hơn để làm, ta có thể tự do mà hét, “Đi chết đi, lão vua heo ú kia!” Sau đó ta có thể moi ảnh các người đẹp từ trong não mà ta đã ghi chép và tiến hành các dạng ảo tưởng OOX...

Vừa ảo tưởng người đẹp, vừa mở cánh cửa bí mật dưới gầm giường, ta đi đến hầm ngầm lấy rượu được lén lút ủ trong hầm ngầm bởi Sun knight đời trước- hoặc là đời trước ông ấy- hoặc là đời trước trước nữa. Ngoài ra, để tỏ lòng biết ơn với các đời Sun knight trước, và vì lợi ích của Sun knight đời kế tiếp, ta sẽ phải vào nhà bếp và mang một ít táo về.

Lão sư của ta thường nói: “Con trai, kiếm thuật của con có thể không tốt, vì nếu kiếm thuật không tốt thì cùng lắm chỉ là sớm chết. Thần thuật Ánh Sáng của con cũng có thể học không tốt, thì điều tệ nhất cũng chỉ là chữa trị không hết vết thương của người bệnh, cho hẳn vài câu chúc phúc, chúc hẳn sớm đến ngày gặp thần Ánh Sáng là được. Nhưng! Ủ rượu nhất định phải học tốt! Nếu không, sau khi con đã đi gặp thần Ánh Sáng, những Sun knight đời sau sẽ vì không có rượu ngon uống mà đời đời kiếp kiếp nguyện rửa con!”

Lão sư của ta thiện trường nhất là ủ rượu nho, cho nên ta có một hầm đầy rượu nho để uống. Đối với ta, ta thành thạo nhất là làm rượu táo, cho nên học sinh của ta sẽ có một hầm rượu táo để uống.

Tuy nhiên, hậu quả của việc lấy quá nhiều táo, bác gái nhà bếp luôn chuẩn bị táo trong mỗi bữa tráng miệng bằng trái cây của ta...

Cho nên cảm giác đối với táo cũng giống như cảm giác đối với Earth knight; ta là Sun knight thích ăn táo ghét táo nhất!

Vì không muốn mỉm cười.

Vì không muốn nói ” Lòng nhân ái của thần Ánh Sáng”.

Vì không muốn thấy táo.

Cho nên ta nghĩ ta chỉ có nước rúc vào phòng mà ngủ, thuận tiện bảo dưỡng làn da của ta.

Cái gì? Bạn nói một gã đàn ông cần chăm sóc da làm cái quái gì à?

Này người anh em, bạn đúng là không biết rồi ... Như toàn đại lục đều biết, Sun knight là một người rất đẹp trai với mái tóc vàng óng, đôi mắt xanh biển, và làn da trắng!

Để trở nên một mỹ nam với làn da trắng, mỗi một vị Sun knight cuối cùng đều trở thành chuyên gia về mặt nạ trắng đẹp. Nhưng mà, ta tin chắc rằng ta là chuyên gia hàng đầu trong số họ.

Mặc dù ta được gọi là Sun knight, nhưng ta rất ghét phơi nắng, bởi vì da ta rất dễ bắt nắng. Mỗi lần sau khi ta phơi nắng, ta phải đắp mặt nạ toàn thân suốt cả đêm để cứu vãn làn da trắng ngần.

Đồng thời, ta cũng nghiên cứu đủ mọi loại mặt nạ trắng đẹp để cho phép làn da dễ bắt nắng của ta luôn có thể trắng nõn như thường cho dù có phải chiến đấu cả ngày dưới ánh nắng mặt trời.

Hiện tại, loại có hiệu quả nhất mà ta nghiên cứu ra là hỗn hợp bao gồm sữa chua với 10 giọt nước cốt chanh, tinh chất của 30 bông hồng, tinh chất của 10 cây hoa oải hương và một lượng bột nhỏ. sau khi hỗn hợp sẵn sàng

đắp lên toàn thân, rồi đun một nồi nước và đem xông hơi toàn thân trong một giờ.

(Sun knight ta đã làm điều này nhiều lần, không phải kỵ sĩ thì đừng bắt chước đấy!)

Đảm bảo sau cả ngày tắm nắng, hôm sau màu da vẫn sẽ trắng như sữa, với một chút thoáng màu vàng trứng.

Kỳ thực, ta vẫn luôn hoài nghi rằng Sun knight đời đầu là một tên bị bệnh bạch tạng!

Nếu không, làm sao ông ta có thể cả ngày ở dưới nắng rèn luyện, chiến đấu, nghe nhà vua đọc diễn văn v.v.. lại vẫn để lại cái hình tượng đáng nguyên rủa như một gã đàn ông xinh đẹp với nước da trắng cho toàn đại lục đều biết đây?

Chẳng qua, mặc kệ cho dù Sun knight đời đầu rốt cuộc có phải là một tên bạch tạng hay không, ta cũng không có lựa chọn nào khác ngoài cởi sạch quần áo và đem toàn bộ cơ thể đi xông hơi mỗi tuần.

Nhưng có một điều, mà điều đó còn đáng hận hơn so với táo và Earth knight: Mỗi lần ta cởi sạch quần áo, sau đó đắp mặt nạ làm trắng lên toàn thân, đang định bắt đầu xông hơi chính mình thì luôn có thằng khốn nạn đáng chết nào đó xuất hiện và gõ cửa...

Knock-knock-knock!

Thấy chưa, chết tiệt! Cái này nhất định là bị nguyên rồi!

Ta cũng sắp quen rồi.

“Xin hỏi ngoài cửa là vị anh em nào dưới sự nhẹ nhàng nhắc nhở của thần Ánh Sáng, đến tìm Sun để thảo luận về lòng nhân ái của thần Ánh

Sáng đây?”

Tốt hơn hết là con mẹ hẳn thật sự có chuyện quan trọng đến tìm ta! Nếu không ta sẽ bóc mặt nạ trên người xuống sau đó nhồi hết vào cổ họng hẳn!

“Tôi là Leaf. Thật tốt quá, Sun cậu có ở trong, ra đây lẹ lên, có sinh vật undead xuất hiện ở trong thành!”

Leaf knight? Kỵ sĩ trong phái người tốt bụng ấm áp, là một trong số hiếm thật sự khiến ta ưa thích.

Lý do là bởi vì cậu ta là người tốt thật sự.

“Người anh em Leaf, vui lòng chờ một chút. Dưới sự nhắc nhở của thần Ánh Sáng, Sun ý thức được rằng, mình cần phải đổi mặt với thế giới này bằng tư thái gọn gàng sạch sẽ.”

Có gấp bao nhiêu, cũng phải cho ta cạo lớp mặt nạ trên người và mặc lại quần áo rồi hăng nói!

Nếu không, khi mà ta xuất hiện, mọi người rớt cuộc sẽ công kích cái sinh vật undead kia hay là công kích ta, đây rất khó nói... Bộ dạng bây giờ của ta cũng chẳng khác gì sinh vật undead đang phân hủy là mấy!

“Chắc rồi, cứ thong thả đi, Sun. Tôi sẽ giúp cậu cầm chân sinh vật undead. Yên tâm, tôi sẽ giữ nó lại cho cậu thu thập!”

Sau khi Leaf knight nói xong, ta quả nhiên nghe tiếng bước chân cậu ta vội vàng rời khỏi.

Bạn nhìn đi, cậu ta lương thiện như thế đấy! Nếu ta mà là phụ nữ, ta chắc chắn sẽ nói với cậu ta bằng cái giọng dịu dàng nhất, “anh đúng là một người tốt!”

Toàn đại lục đều biết, thứ mà Sun knight căm ghét, chính là sinh vật undead đáng chết nhưng lại không chết, cái thứ sinh vật hắc ám chống lại chỉ dụ của thần Ánh Sáng, mang đặc tính bóng tối, hoàn toàn đi ngược lại với Sun knight, người hướng về ánh sáng. Do đó Sun knight sẽ luôn nổi điên lên mỗi lần bắt gặp một sinh vật undead!

Đương nhiên là sẽ phát điên lên, bởi vì thứ duy nhất mà Sun knight không cần phải tha thứ, chính là sinh vật undead!

Nghĩa là, ta có thể vừa tức giận gào rống, vừa đem cái thứ đó bằm thành đồng thịt vụn. Đem mọi oán hận của ta khi mỗi ngày phải mỉm cười, mỗi lời nói đều phải nhắc tới Thần Ánh Sáng, không thể nhìn thẳng ngắm người đẹp, mỗi tuần đều phải đắp mặt nạ, trút hết lên trên người nó!

Lão sư của ta thường nói, “Con trai, con nhất định phải thường xuyên đi tìm sinh vật undead.”

“Là bởi vì Sun knight thề phải tiêu diệt mọi sinh vật undead sao?”

“Không, con phải thường xuyên tìm chúng để giải tỏa nỗi lòng.”

“Cái gì?”

“Thử nghĩ coi, ngày nào con cũng phải cười, tha thứ cho mọi tên cặn bã, mỗi câu nói đều phải tán tụng Thần Ánh Sáng người mà cả đời con cũng sẽ không nhìn thấy. Nếu con không có một ống dẫn để giải tỏa nỗi lòng, nếu con bị chứng trầm cảm, vậy con có khả năng không thể làm tốt công tác của một Sun knight, nếu làm không tốt, con sẽ mất việc, nếu mất việc con sẽ càng trầm cảm. Cuối cùng, với sự trầm cảm đó con sẽ đi gặp thần Ánh Sáng. Con không muốn rơi vào kết cục bi thảm như thế chứ?”

“... không muốn”

“Cho nên, con trai, ít nhất mỗi tháng một lần con phải tìm một sinh vật undead để giải tỏa một chút, hiểu không?”

“Nếu con không tìm được thì làm sao?”

“Đừng lo, con trai. Đây, cái này là danh thiếp của một tử linh pháp sư có giao ước đặc biệt với thần điện; chẳng những con có thể chỉ định chủng loại undead con muốn, còn có thể báo cáo như việc công để cho Thần Điện đi trả tiền.”

“...”

Để không bị trầm cảm, để không bị thất nghiệp, và để không phải đoàn tụ với thần Ánh Sáng quá sớm, ta nhanh chóng cạo lớp mặt nạ trắng đẹp, muốn nhanh chóng giải phóng mọi nỗi oán hận lên đầu sinh vật undead.

May là ta chưa bắt đầu xông hơi chính mình.

Ta nói như thế là bởi vì mặt nạ vẫn còn ướt và nhỏ giọt dễ dàng cạo ra hơn gấp mười lần khi nó đã khô. Nếu không tin, bạn thử lấy một đồng keo bôi lên người, để cho một nửa người ướt còn nửa bên kia nướng cho khô, rồi so sánh sự khác nhau khi lột nó ra.

(Chẳng qua, vẫn là nhắc nhở bạn một câu cũ, Sun knight ta đã thử điều này nhiều lần trước, nếu không phải kỵ sĩ, ta sẽ không chịu trách nhiệm về hậu quả nếu bạn thử nó.)

Nhớ lần đó, khi lần đầu tiên lão sư của ta dạy cách phối trộn cơ bản nhất để điều chế mặt nạ trắng đẹp, đã quên dặn ta phần hướng dẫn quan trọng nhất. Ngay lúc chợt nhớ ra ông vội vàng quay lại nhắc ta, khi đó mặt nạ đã được hun khô và ta đang giữa chừng cạo nó ra...

“Con ơi, ngàn vạn lần đừng trát mặt nạ lên “khu vực trọng yếu” của con, nếu không...”

“AHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH!”

Từ ngày đó khu vực trọng yếu của ta đã không còn có thể mọc nổi một cọng lông.

Lão sư của ta vẫn luôn cảm thấy có lỗi với ta, kể từ đó, ông luôn đặc biệt chú tâm nghiêm chỉnh dạy dỗ ta, không còn dám bỏ sót bất kì cái gì dù chỉ nửa câu.

Lạc đề rồi, tóm lại, mặt nạ còn ướt chỉ cần dùng nước dội là sạch, mặc dù rất nhanh chóng, nhưng tâm huyết hai tiếng đồng hồ làm mặt nạ của ta cũng đi luôn rồi... Ôi đau lòng quá! Tiền mua hoa hồng và oải hương, thần điện vốn chẳng trợ cấp ta cái này đâu!

Cứ như thế ta ngậm đắng nuốt cay nhìn tiền lương của ta bị nước cuốn trôi đi... Đáng hận! Ta sẽ trút mọi thứ lên cái sinh vật undead đáng chết kia! Ta hận!

Mặc xong kị sĩ phục của ta, cầm lấy một thanh kiếm, ta phóng đây!

Ta một đá đập mở cửa phòng, sau khi phóng ra ngoài, ta không chắc là phải phóng theo hướng nào, may là, cái anh chàng Leaf đó không chỉ là người tốt, mà còn là một người tốt và rất chu đáo. Cậu ta chẳng những đi trước giúp ta bảo lưu cái sinh vật undead đó, hơn nữa còn để lại một tên kị sĩ tập sự dẫn đường giúp ta!

Leaf! Ta thề là sau khi giải tỏa nỗi lòng xong, ta nhất định sẽ kiến nghị thần điện phát cho cậu giấy chứng nhận cậu là kị sĩ tốt bụng.

MỆNH Kỵ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 3: Quy Tắc Thứ Ba Của Sun Knight

Ta lao trên đường như một vệt sao chổi. Lúc này ta đã không cần tên kỵ sĩ thực tập kia chỉ đường nữa, đơn giản là bởi vì luồng tử khí đang ngùn ngụt bốc lên trời. Ta cho tới bây giờ vẫn chưa từng cảm nhận được nguồn tử khí nào mãnh liệt như thế này ở trong thành...

(Chẳng lẽ, cái yêu cầu muốn một sinh vật undead cấp cao hơn của ta với tử linh pháp sư, thật sự thành công rồi? Không thể nào! Ta nghe lão sư của ta nói bởi vì tiên thần điện trả rất ít, tử linh pháp sư cùng lắm là sẽ triệu hồi mấy tên cương thi thiếu tay hụt chân cho ta chơi đùa thôi.)

Có một ngôi nhà mái bằng ở phía trước... Ta đạp vách tường một cước, mượn lực nhảy lên nóc nhà, xác định trên mặt đất vị trí các thánh kỵ sĩ tụ tập, ta nhảy về phía họ, hô lên giữa không trung, “Sinh vật undead vi phạm quy luật tự nhiên của cái chết, tồn tại ô uế trong bóng tối, ta là Sun knight dưới trướng của thần Ánh Sáng, nhân danh thái dương trên bầu trời, ta nhất định sẽ tiêu diệt triệt để sự tồn tại của ngươi, vì vinh quang vẻ đẹp của ánh sáng!”

“Sun, cuối cùng cậu cũng tới!” Leaf knight xoay đầu nhìn về hướng ta, khuôn mặt toát lên sự nhẹ nhõm.

Đồng thời bên cạnh cậu ta còn có Storm, Earth, và Ice knight, mỗi người trong số họ đều suất lĩnh một số kỵ sĩ trong đội của mình. Ta nhìn sơ qua tổng cộng hai mươi mấy thánh kỵ sĩ tụ tập; theo ta nhớ, đây có lẽ là lần đầu tiên chúng ta huy động với quy mô lớn như vậy ở trong thành.

Chẳng qua, ta đại khái có thể hiểu được nguyên nhân cuộc điều động lớn như vậy; dù sao, một death knight cũng không phải là loại sinh vật undead thường thấy... Chờ, chờ một chút! Death knight?

Tại sao cái thứ sinh vật hắc ám này – có tỉ lệ triệu hồi thành công rất thấp đến nỗi một tử linh pháp sư thà tự tay mình trừ khử kẻ địch để tiếp kiệm thời gian và công sức còn hơn triệu hồi nó – lại xuất hiện ở đây?

Đừng nói với ta là nó lạc đường nhé?

Chết!

Bởi vì quá kinh ngạc, cơ thịt của bàn chân trái ta đột nhiên mất thăng bằng, khiến cho độ cong không đủ, đá lên bắp thịt phía sau chân phải, ảnh hưởng đến góc độ của đầu gối phải, không thể bình thường mà điều khiển đùi phải bước lên phía trước một bước... Mặc dù nghe có vẻ rất phức tạp, chẳng qua đơn giản mà nói, tình huống này chính là —

Ta bị trượt chân.

Hơn nữa ta bị trượt chân giữa không trung.

May là, lão sư của ta dùng “huấn luyện hợp lý” và “rèn luyện bất hợp lý” để đồng thời đặc huấn té ngã, không phải là ta khoác lác, đảm bảo rằng ngay cả thần Ánh Sáng có té cũng không thể nào ưu nhã hơn ta... Nói vậy chứ thần Ánh Sáng chắc sẽ chẳng bao giờ té, cho nên không thể nào kiểm chứng được.

Theo phản xạ ta cúi về phía trước. Hai cánh tay giống như múa ballet duyên dáng vẽ ra hai cái cánh cung, ta lộn người 720° trên không trung, sau đó xoay ngang người 180° và tiếp đất. Cuối cùng hai cánh tay từ từ hạ xuống như hình cánh bướm ở trước ngực. Ta chậm chậm lấy lại hơi thở sau đó khôi phục tư thế đứng thẳng tắp ưu nhã của Sun knight.

Clap clap clap! Một tràng tiếng vỗ tay tán thưởng từ phía mọi người, có kỹ sĩ còn cầm kiếm gõ vào khiên, hò hét, “Nửa đi! Nửa đi! Té lại lần nữa đi!”

Mi tự đi mà té lại lần nữa! Sao Death knight không đem cái thang ngu này tống đi cho thần Ánh giáo dục lại?

“10 điểm!”, Leaf knight đúng là người tốt, cho thang ta điểm tối đa.

“Hừm! 5 điểm! Bước chân chạm đất không đủ vững.” Tên khốn Earth! Nhất định hẳn ghi hận ta vì phá hoại chuyện tốt của hẳn vừa nãy.

“8 điểm; cái lần cậu té trước mặt nữ vương tao nhã hơn.” Storm... Được rồi, coi như cậu thành thật.

Ta thừa nhận, để không tự bôi xấu chính mình trước mặt nữ hoàng lần đó, ta đã sử dụng “sức chịu đựng siêu nhân mà ta đã đạt được bằng cách sống sót qua 10 năm dưới sự giáo huấn của thầy ta mà không có tâm lý biến thái (mà có bị biến thái hay không thì ta cũng không thừa nhận nó, cho nên tính là không có)” để té một cách ưu nhã xuống suốt 323 bậc thang.

Từ lúc đó, trong lòng ta, mức độ căm hận đối với bậc thang của thần điện còn cao hơn khi đối với Earth knight.

F***! Làm quái gì xây thang dài như thế muốn giết người chắc?!

Nếu không nhờ mấy trăm tế ti phía dưới thần điện dùng tới cả ngàn cái trì dữ thuật cho ta ngay lập tức, thì ta đã sớm trở thành Sun knight đầu tiên chết vì té.

Nhớ ta lúc trước từng nói qua với bạn, lão sư của ta nói: “Sun knight cho dù té, cũng phải té một cách cực kì ưu nhã”, đúng chứ?

Khi ta đã đủ tuổi để đi thực tập làm nhiệm vụ mà thần điện giao phái. Lão sư của ta trầm giọng bổ sung nói: “Con trai, cuối cùng con cũng phải đi ra ngoài làm nhiệm vụ. Lão sư ta cảm thấy rất vui mừng, cho nên, có một số việc ta phải dặn dò con, ta mới có thể an tâm.”

“Lão sư, con nhất định sẽ cẩn thận.” Ta cực kỳ cảm động, lão sư của ta quả nhiên rất quan tâm ta!

“Đúng vậy, con trai, con nhất định phải cẩn thận đấy! Nhớ kỹ, Sun knight cho dù bất cứ lúc nào, ở đâu cũng phải duy trì sự ưu nhã.”

“Lão sư, con sẽ hoàn thành nhiệm vụ một cách rất ưu nhã.” Ta ngoan ngoãn gật đầu.

(Lúc đó, ta đã trải qua một cuộc sống toàn tề với ngã trong mấy tháng trời. Bình quân cứ ba ngày là có một lần bởi vì thương thế té ngã quá nặng, cần phải đi tìm tế ti thi triển trì dũ thuật cao cấp mới có thể chữa tốt.)

Lão sư của ta lắc đầu nói, “Con trai, hoàn thành nhiệm vụ một cách ưu nhã cũng chỉ là bước cơ bản.”

“Vậy, điều gì mới cao cấp hơn?”

“Con trai, con phải nhớ, khi nhiệm vụ của con thất bại và cái chết gần kề, khi đó con phải...”

“Hướng về thần Ánh Sáng cầu nguyện sao?”

“Không, con phải suy nghĩ rốt cuộc phải dùng tư thế nào chết, và cái tư thế đó phải kèm theo một vẻ mặt thanh thản hoặc kiêu hùng, và điều trọng yếu nhất chính là, nguyên nhân chết phải chết do bị kẻ địch một kiếm đâm vào tim, hoặc là tự vẫn vân vân. Chỉ có đem những loại yếu tố tử vong này phối hợp một cách hoàn mỹ, con mới có thể dùng tư thái ưu nhã nhất đi chết! Sun knight cho dù chết, cũng phải chết một cách cực kì ưu nhã!”

“...”

Cho nên, nếu ta chết vì những nguyên nhân không ưu nhã như kiểu “té ngã”, thì lão sư của ta có thể sẽ tức điên lên đến mức dùng tử linh ma pháp đem ta phục sinh thành death knight, sau đó dùng thần thuật của Thần Ánh Sáng làm cho ta chết trong sự ưu nhã một lần nữa.

“Sun, death knight này rất mạnh, cậu không nên khinh thường.” Leaf knight nói xong, cùng với Storm và Earth lui về sau vài bước. Đem vị trí trung tâm để cho ta cùng với death knight kia.

Lúc này, có mấy kỵ sĩ ở đằng sau lo lắng kêu lên: “Để Sun knight một mình đối phó với tên death knight này, có thể hơi quá miễn cưỡng không?”

“Yên tâm đi, bạn thân nhất của ta tuyệt đối sẽ không thua một tên sinh vật undead.” Earth knight bằng giọng “trung hậu thật thà” nói.

“Phải rồi, bất cứ khi nào gặp sinh vật undead, thứ mà Sun căm ghét nhất, cậu ấy sẽ trở nên mạnh mẽ hơn nhiều lần, các người tuyệt đối không được đi đoạt sinh vật undead cậu ta sắp đối phó, nếu không cậu ấy sẽ rất tức giận.” Người tốt Leaf knight giải thích cho các kỵ sĩ, lại còn ném cho ta một cái tươi cười như nói “cậu yên tâm, tôi sẽ không cho người khác quấy nhiễu cậu chiến đấu.”

Nhưng mà chờ, chờ một chút đã! Đó là vì những sinh vật undead trước đây mà ta từng đối phó đều là do ta nói thần điện chi trả và mời tử linh pháp sư triệu chúng về với mục đích để cho ta giải tỏa áp lực và phòng ngừa chứng trầm cảm mà thôi!

Lúc này, cây kiếm trên tay death knight đột nhiên bùng lên ngọn lửa đen kéo dài mấy thước. Death knight mở cái miệng đã thối rữa một nửa phát ra tiếng gầm phi nhân tính...

Tốt lắm! Có lẽ ta có thể bắt đầu suy tính nên chết với tư thế nào, phối hợp với vẻ mặt ra sao, chọn cái nguyên nhân chết mà ta thích nhất, sau đó có thể tao nhã mà quay về bên cạnh thần Ánh Sáng rồi...

Khi ta chỉ mới đang dự tính đến tư thế hy sinh, tên death knight tự nhiên cầm cây kiếm bốc đầy lửa đen chém ta...Đừng có giỡn với ta! Trước khi chưa cân nhắc xong về tư thế cùng biểu hiện mà ta sẽ chết và đảm bảo chết trong sự ưu nhã, ta làm sao có thể chết được!

Lão sư của ta thường nói: “Có thiên phú hay không, không quan trọng, điều quan trọng nhất là luyện tập, luyện tập và luyện tập. Con trai, con cứ tiếp tục té ngã thêm một tháng, con sẽ luyện thành công việc té ngã trong ưu nhã!”

Cho nên, ta mà không chết trong ưu nhã, lão sư của ta nhất định sẽ đem ta làm sống lại, sống lại và sống lại sau đó cứ như thế mà giết, giết và giết chết ta trong suốt 1 tháng để có thể luyện thành phương pháp chết ưu nhã, rồi sau đó mới thật sự cho ta chết đi...

Cho nên, khi chưa nghĩ xong làm thế nào chết đi ưu nhã nhất, hoặc là dặn dò Judge knight bạn tốt của ta, bảo cậu ấy sau khi ta chết, chặt thân ta thành vạn khúc, để cho lão sư của ta tuyệt đối không thể làm ta sống lại, ta tuyệt đối không thể chết được!

“Yargh!”

Ta vừa hét lên, vừa rút kiếm ra, một tiếng kim loại va chạm thật lớn, chống đỡ lại thanh kiếm bốc lửa đen của death knight.

“Không hổ là Sun knight, khí thế thật mạnh mẽ, hoàn toàn không thua kém death knight.” Một bên các thánh kỵ sĩ tán thán.

“Sun! Tại sao cậu không mang theo Thái Dương thần kiếm của cậu?” Leaf knight lớn tiếng kêu lên.

Cậu điên à! Thái Dương thần kiếm là một thứ đồ cổ giá trị liên thành! Mặc dù trước mắt nó vô cùng sắc bén, nhưng là ai biết nó ngày nào đó sẽ bị gãy chứ?

Ngày nào đó nó bị gãy cũng chả sao, miễn là đừng gãy ở trên tay ta, nếu không cho dù lấy toàn bộ khoản lương hưu sau này của ta cũng không đền nổi!

Hơn nữa ta vốn cho rằng chỉ là đến để chặt một tên cường thi thiếu tay hụt chân, như thường lệ để phòng ngừa chứng trầm cảm phát sinh mà thôi, có ai giết gà mà dùng dao mổ trâu, điều trị chứng trầm cảm mà lại mang đồ quý giá khiến cho chính mình cứ canh cánh lo lắng sợ nó bị trộm, hay tệ hơn, tự nhiên nó bị gãy không?

Gì? Bạn nói ta lo lắng hão huyền ư?

Tốt thôi! Hãy gác chuyện cây kiếm có gãy hay không sang một bên.

Một thanh kiếm, cho dù nó có là Thái Dương thần Kiếm, XX thánh kiếm, OO tà đao hay gì gì đi nữa, tóm lại chỉ cần nó là vũ khí, chặt chém lâu thì nhất định sẽ bị cùn, mà khi bị cùn thì sẽ phải mang nó đến lò rèn để mài.

Mài một thanh kiếm bình thường cùng lắm chỉ cần một đồng bạc đã coi như rất đắt rồi, nhưng nếu là Thái Dương thần kiếm thứ có giá trị liên thành, thì thợ rèn bình thường không có can đảm để động vào nó, cho nên ta phải tìm thợ rèn nổi danh nhất thành mới dám động vào cái thứ đồ cổ này, vậy giá tiền ít nhất cũng là một đồng vàng trở lên!

Một đồng vàng cũng đủ để mua một thanh kiếm thường rồi!

Huống chi kiếm càng mài sẽ càng mỏng, cho nên nếu bỏ một đồng vàng đi mài Thái Dương thần kiếm, càng làm nó mỏng manh, gia tăng nguy cơ gãy nứt... Ta thà dùng răng cắn chết quái vật còn hơn!

Nhưng vì hình tượng ưu nhã của Sun knight, ta nén đau xót bỏ một đồng vàng mua một thanh kiếm để thay thế Thái Dương thần kiếm. Dù sao, muốn dùng hàm răng cắn chết con quái vật một cách ưu nhã, thực sự quá khó khăn!

Mặc dù ta làm nhảm trong lòng này giờ, chẳng qua trên biểu hiện ta đã cùng death knight so hơn mười chiêu, tiếng vũ khí va chạm không dứt, mỗi một tiếng cũng làm tim ta đau như muốn vỡ, đao kiếm giao nhau vốn là chuyện đáng sợ nhất, trừ khi chất lượng vũ khí hai bên chênh lệch nhau quá nhiều, nếu không thì hầu như sau mỗi lần va chạm lưỡi kiếm sẽ bị lõm. Khi kiếm bị lõm càng nhiều, phải đem đi sửa chữa, mà sửa chữa thì tốn tiền...

Nếu không vì kiếm của death knight bốc lên lửa đen, đáng vẻ khá đe dọa, ta thật muốn dứt khoát lấy thân thể của mình đi đỡ cho rồi. Dù sao Điện Ánh Sáng cũng có cả đồng tế ti có nhiều trì dũ thuật miễn phí để dùng!

Nhưng ta vẫn cảm thấy có một chút gì đó kì quái, Death knight thứ cực kì khó triệu hồi trong truyền thuyết, có vẻ không mạnh như ta tưởng tượng nhỉ?

Hay là gần đây ta đã mạnh hơn lúc nào không biết... hay là đừng lừa mình dối người đi!

Mấy ngày trước lúc cùng Judge đối đánh, ta liền bị giải quyết chỉ trong ba chiêu, nói ta trở nên mạnh hơn, chuyện như thế ngay cả với cái bộ óc mục nát của death knight cũng chả thèm tin!

Hay cũng có thể cái thứ ta đang thấy không phải là death knight, mà chỉ là một “dead knight”, sau đó đúng lúc bị tử linh pháp sư bắt về biến thành cương thi?

Ta đánh giá toàn thể tên Death knight này, Hmm! Toàn thân trên dưới của nó đã bị thối rữa tả tơi hết rồi, kiếm thuật còn tệ như thế, không phải là ta muốn nói, nhưng có thể để cho ta trong quá trình đối đánh phân tâm

miên man suy nghĩ, hơn nữa ta hoàn toàn chiếm thế thượng phong, cái thứ kiếm thuật như thế chỉ có thể nói là tệ hại... ahem! Ý ta là không tốt lắm.

(Có gì đâu mà buồn cười, nếu nói kiếm thuật của nó tệ hại chẳng phải là cũng nói kiếm thuật của chính mình cũng tệ hại sao! Ta thừa nhận kiếm thuật của ta không tốt lắm, nhưng tuyệt đối không thừa nhận kiếm thuật của mình rất tệ hại!)

Cho nên, cái sinh vật undead không có kiếm thuật tốt cho lắm này không phải là death knight, mà là “dead knight”.

Quên đi! mặc kệ cho dù nó rốt cuộc là “death” hay “dead” knight, ta chỉ biết nếu ta không xử lý tên này triệt để, làm cho nó không còn có thể quơ kiếm lung tung, ta nhất định sẽ phải bỏ tiền thêm lần nữa để mua một cây kiếm, khiến cho ta đau xót quá độ mà chết không ưu nhã.

Tuy nói kiếm thuật của ta không tốt lắm, dù sao thứ các Thánh Kỵ sĩ chuyên sử dụng là thần thánh đấu khí, mà cái này ta học rất tốt! Đảm bảo một kích là có thể tổng nó về nơi an nghỉ, sở dĩ ta cùng thứ sinh vật undead dây dưa lâu như vậy là do...

Lão sư của ta thường nói: “Con trai, cho dù con có gặp sinh vật undead cường đại nhất, cũng phải kéo dài trận đánh một hồi, cuối cùng mới dùng thần thánh đấu khí tiễn nó về nơi an nghỉ vĩnh hằng.”

“Vậy tại sao không sử dụng ngay từ đầu?” ta hỏi nhỏ hết sức khó hiểu.

“Con trai, con nghĩ thử coi, lúc người dân gặp phải quái vật, tốn khoảng mười phút để vài người bị giết nhằm biểu lộ sức mạnh của quái vật, sau đó thêm mười phút cho người dân la hét hoảng loạn, mười phút tiếp theo để chạy tán loạn thoát thân, và cuối cùng chờ các kỵ sĩ đến cứu viện. Cho nên, nếu con chỉ tốn có ba giây để đưa con quái vật về nơi an nghỉ sau đó xoay

người rời khỏi, như vậy làm sao cho người dân không khỏi thất vọng vì đã chờ đợi sự tiếp cứu của con tận 30 phút đây?”

“...Vậy lão sư, con phải tốn bao nhiêu thời gian để đánh bại quái vật, mới không làm dân chúng thất vọng?”

“Con trai”. Lão sư của ta nhìn ra xa với ánh mắt thâm thúy ông nói: “Chiến đấu giống như một bài thơ, con chính là người ngâm thơ, một trận đấu không khỏi phải có bắt đầu, chuyển hợp và kết thúc, đôi khi còn phải tạo kịch tính cho người xem, tốt nhất là để kẻ xấu đánh con cho tới khi ưu nhã nằm xuống đất, nếu kẻ địch là tên xấu xa đúng tiêu chuẩn, lúc này hẳn sẽ diều võ giương oai mắng chửi nhục mạ con, sau đó con sẽ bộc phát vũ trụ nhỏ của mình...”

“...vũ trụ nhỏ?”

“...Errr, bộc phát tiềm lực của con cùng với ánh sáng thần thuật, ưu nhã mà đánh cho đối phương nằm xuống, cuối cùng cho hắn an nghỉ, và đây mới là một trận đấu hoàn mỹ.”

...Nghe có vẻ đây là một cuộc chiến đấu rất mệt mỏi.

Từ lúc đó trở đi, ta cực kỳ ghét những nhiệm vụ dạng chiến đấu, mức độ mệt mỏi gần như có thể so sánh với việc ưu nhã mà té xuống hơn ba trăm bậc thang. Cho nên trừ khi nó là sinh vật undead mà ta đặc biệt đặt hàng với tử linh pháp sư để phòng ngừa chứng trầm cảm, còn mấy cái khác ta đều ném hết cho Judge knight đi làm, tên đó bình thường chỉ dùng có một chiêu để giải quyết gọn địch thủ.

Cho nên những trận đấu của Judge knight bình thường chả có ai xem bởi vì thật là nhàm chán.

“Sun, cẩn thận!” Mọi người đột nhiên hét lớn.

“Eh?”

Ta bị tiếng la hét làm cho kinh ngạc ngẩn người, ngay sau đó ta cảm nhận nỗi đau đớn cháy bỏng trên lưng, trước khi kịp xem tên vô lại nào dám đánh lén ta, Leaf đã phóng tới đây tiện thể dùng một chiêu thần thuật đưa tên “dead knight” về nơi an nghỉ, sau đó cậu ta lo lắng xem xét lưng của ta, ta còn mơ hồ nghe tiếng hơi thở cậu ta rít lên.

Vết thương sẽ không nghiêm trọng như thế chứ? Ta bồn chồn xoay đầu nhìn, xoay muốn ngoẹo cả cổ nhưng vẫn không thể thấy lưng của mình.

Chẳng qua trái lại nhìn thấy Earth knight ở phía sau ta dựng lên đại tuyệt chiêu của mình — Đại địa thủ hộ thuẫn, mặc dù ta vẫn rất ghét tên này, nhưng ta phải thừa nhận rằng ta rất thích đứng đằng sau tấm khiên của hắn, nhất là khi kẻ địch quá mạnh.

Ice knight đứng đối diện một người nào đó, cầm theo Hàn băng thần kiếm mà nhìn trông rất giống cái que kem, nhúu mày với người trước mặt. Căn cứ vào vẻ mặt của Ice knight mà đoán, kẻ địch này phải cực kì mạnh mới đủ khiến cậu ta nhúu mày.

“Sun, cậu có đau không?” Leaf lo lắng hỏi.

Ta lắc đầu. Chút đau đớn này có là gì! Ta thế nhưng là Sun knight đã sống sót dưới đặc huấn té ngã mấy tháng trời của lão sư ta, dù cho té xuống hơn ba trăm bậc thang vẫn bảo trì tươi cười xán lạn như cũ!

“Thật sự không đau?” Giọng của Leaf hết sức bối rối.

Ta nhin xuống xúc động muốn trợn trừng mắt, Leaf đáng chết! Làm quái gì cứ bức ta lên tiếng nói chuyện: “Tia sáng nhẹ nhàng của thần Ánh Sáng

chiều lên có thể nhanh chóng làm cho chút ít đau đớn này biến mất không dấu vết.”

Leaf tự thì thầm: “Sun thật sự rất lợi hại, thế này còn gọi là chút ít đau đớn...”

Mặc kệ Leaf, hiện tại ta cảm thấy rất hứng thú với cái tên đột nhiên xuất hiện kia, dáng vẻ tên này thoạt nhìn rất kì quái, nhìn sơ qua giống như một người bình thường, nhưng nhìn kĩ hơn một chút mới phát hiện cái gã này tuyệt đối không phải là con người!

Đâu có chủng người nào là biết “bạc màu” phải không?

Tóc của tên này là màu nâu bạc màu, da của hắn là màu da bạc màu, ngay cả áo giáp kĩ sĩ trên người thoạt nhìn cũng là màu bạc phai màu, tóm lại cả người hắn là một màu trắng xám, giống như đã mấy trăm năm không cử động, cho nên đóng một lớp bụi dày trên người.

Mặc dù nói như thế, nghe có vẻ đây cũng chỉ là một tên lừa biếng nhiều năm không tắm rửa cho nên đóng nhiều bụi, nhưng ta vẫn có thể chắc chắn rằng gã này không phải là người!

Bởi vì tròng mắt của hắn không có con ngươi, chỉ có hai ngọn lửa trắng xám bốc cháy!

Cái quái gì! Những ngày này sản xuất cắt xén ăn bớt ngay cả lửa cũng bị bạc màu.

Chỉ duy nhất một thứ không bạc màu, có lẽ là cây kiếm hắn cầm trên tay đi, một cây kiếm giản dị và hoàn toàn không có trang sức, mũi thanh kiếm sắc bén phát ra tia lạnh lẽo, thoạt nhìn đó không phải là một cây kiếm dễ chọc.

May là, Hàn Băng thần kiếm trên tay Ice knight thật sự cũng rất tốt, mặc dù nhìn sơ qua giống như một que kem mài nhọn, nhưng mức độ sắc bén thì không một que kem nào sánh bằng!

Hơn nữa kiếm thuật của Ice knight cũng nổi tiếng là tuyệt vời, ta nghĩ cho dù cậu ta có cầm một que kem đi nữa, thực lực biết đâu cũng vẫn cao hơn ta...

Ahem!

Kiểu đánh của Ice knight là thuộc loại bị động, có nghĩa là, cậu ta có thể cầm kiếm, đứng không nhúc nhích suốt một ngày, mãi cho đến khi đối phương nhin không nổi, cầm vũ khí chém tới, ngay lúc đó Ice sẽ dùng một đòn trí mạng kết liễu địch thủ.

Vì thế, các trận đấu của Ice cũng chẳng có gì thú vị nên chả ai thích xem.

Lần này cũng không ngoại lệ, cái gã bạc màu này rõ ràng không có tính nhẫn nại để đối mặt nhau cả ngày. Mới có vài phút trôi qua hắn đã giương vũ khí phóng đến chỗ Ice, tốc độ nhanh kinh người, giây trước vừa mới động thủ giây sau đã phóng đến trước mặt Ice. Không giống như là hắn ta đã di chuyển, mà là hắn đột nhiên biến mất tại chỗ đang đứng rồi đột nhiên xuất hiện trước mặt Ice.

Với cái tốc độ như thế, hèn gì hắn có thể một kiếm chém trúng ta ngay trước mặt Earth knight, người mà trong 12 Thánh kỵ sĩ chuyên chức khiên bảo hộ... Ta suýt nữa nghĩ rằng tên Earth này lấy công báo thù riêng, cố tình không giúp ta ngăn.

May là, lực tập trung của Ice rất tốt, mặc dù tốc độ của tên bạc màu nhanh như thế, cậu ta vẫn có thể kịp thời dùng que kem.... dùng Hàn Băng thần kiếm chống đỡ.

Chỉ là lần này ngay cả Ice knight cũng không thể nhanh chóng giải quyết địch thủ như trước kia. Ngược lại còn cùng đối phương leng keng đánh trả, tốc độ đôi bên đều nhanh đến dọa chết người. Ta nhìn kĩ thì thấy Ice lại còn mơ hồ rơi vào thế hạ phong.

Ta háo hức quan sát ở bên cạnh...Ahem! Là căng thẳng nhìn đồng bạn mình và kẻ thù giao đấu, trong lòng đột nhiên nhận ra. Một kỵ sĩ mạnh mẽ, vẻ ngoài nhợt nhạt, tử vong khí ngút trời... Death knight?!

Whoa! Có vẻ như gặp định thủ chính rồi

“Sun, cậu có muốn chữa thương trước không?” Leaf vẫn ở phía sau ta lo lắng hỏi.

“Sun không sao”. Ta đang hứng thú xem đây! Khó có thể chứng kiến Ice tung nhiều chiêu như thế với đối thủ, chữa thương thì lát nữa tính.

Thích thú xem thì thích thú, chẳng qua Ice có vẻ như đang cố sức, tốt xấu gì cậu ta cũng là đang giúp ngăn cản kẻ địch, tốt hơn ta vẫn đến giúp cậu ta một tay, bằng không lát nữa Ice nếu như bị đánh bại, mà Earth là kỵ sĩ của hệ bảo hộ, còn Leaf là kỵ sĩ đánh từ xa, như thế chẳng phải là ta sẽ phải chiến đấu ư?

Vậy tám phần là trong vòng một chiêu, ta sẽ văng máu ngay tại chỗ, và sau ba chiêu, đầu ta cũng đi luôn.

“Ice, tôi đến giúp cậu!” Ta la lớn tiếng, không lo chuyện sẽ làm Ice phân tâm, trong 12 Thánh kỵ sĩ Ice vốn là người có khả năng tập trung mạnh nhất.

Ta thân là Sun knight căm ghét sinh vật undead nhất, hơn phân nửa kĩ năng mà ta học từ nhỏ đều là chuyên giải quyết sinh vật undead. Ví dụ một chiêu trong đó, “Thần Thánh chúc phúc”, ta có thể chúc phúc bất kỳ thứ gì,

truyền cho nó sức mạnh thần thánh trong khoảng thời gian ngắn, gia tăng lực sát thương sinh vật undead nhiều lần.

Ban đầu ta muốn thi gia “Thần thánh chúc phúc” lên que kem của Ice, chẳng qua lại phát hiện một cái vấn đề lớn, cái que kem đó chuyển động quá nhanh, rất khó để nhắm trúng!

Quên đi, chỉ cần tốn thêm một tí lực, thi gia sức mạnh thần thánh lên cả người Ice là được!

“Thần Ánh Sáng chí cao lấy ánh sáng mặt trời rực rỡ chiếu sáng thế gian, xua đi bóng tối và ác quỷ...(lược đoạn sau)” sau khi ta niệm một chuỗi dài tán tụng thần Ánh Sáng, trên người Ice đã bị Death knight chém thương vài chỗ, cuối cùng ta cũng đọc ra câu trọng yếu nhất.

“Thần thánh chúc phúc!”

Trong khoảng khắc, trên người Ice được bao bọc bởi một lớp hào quang màu vàng, khiến cho cậu ta rất giống một ngọn nến. Ánh sáng này không những làm tăng hiệu quả tấn công sinh vật undead gấp bội, cũng có công năng tuyệt vời khiến cho kẻ địch nhìn không rõ mọi công kích của mình!

“Sun, còn tôi nữa.”

Có thể là do chứng kiến Ice bị thương, người tốt Leaf cuối cùng cũng bị chọc giận. Cậu ta đứng bên cạnh ta với vẻ mặt nghiêm túc, trên tay cậu ta còn giờ... ha ha! Bạn chắc chắn nghĩ rằng đó là Lục Diệp thần kiếm. Nói cho bạn biết, sai!

Đó là Lục Diệp Thần Cung!

Bởi vì ta quá lười để đọc những lời tán tụng thần Ánh Sáng thêm một lần nữa, ta thuận tay nắm lấy đầu mũi tên ở trên cung, đầu mũi tên đâm thủng lòng bàn tay ta, sau khi ta buông tay, trên đầu mũi tên toàn là máu của ta.

Thân là người phát ngôn của thần Ánh Sáng, máu của ta trường kỳ được lực lượng thần thánh chúc phúc, đối với sinh vật undead mà nói căn bản chính là kịch độc!

Leaf cảm động nói: “Sun, tôi nhất định sẽ không cô phụ máu mà cậu đã hy sinh.”

Mặt khác, Ice sau khi được ta gia tăng thánh quang, Death knight hiển nhiên rất là kiêng dè thánh quang này và điều đó cản trở tấn công của hắn. Ice knight vốn đang ở thế hạ phong bây giờ cùng death knight đánh ngang bằng.

Chẳng qua, phe ta còn có Leaf đang hùng hổ nhìn chăm chăm. Cậu ta giương cung, ánh mắt sắc bén như có thể khoan thủng kẻ địch chỉ bằng ánh mắt.

Quên nói cho mọi người biết, Leaf knight chỉ cần giơ cung lên, lập tức liền từ “người tốt” chuyển thành “người rất khủng bố”. Cậu ta có thể bắn năm mũi tên trong vòng mười giây, và tất cả đều trúng hồng tâm.

Đó vẫn chưa là gì, cậu ta còn có thể vừa chạy, vừa nhảy, vừa ca hát vừa ngoảnh đầu ngắm gái đẹp, sau đó vừa đem kẻ địch bắn thành một con nhím.

Tóm lại, ta thà xách kiếm đi chém death knight còn hơn là đánh với Leaf khi mà trên tay cậu ta cầm một cái cung và một bao đầy tên. Kẻ trước dù ta đánh không lại ta vẫn có thể bỏ chạy, kẻ sau... con người chạy qua được tên sao!

Lúc này, “vút” một tiếng, một mũi tên bắn qua bên cạnh ta, thời cơ nắm bắt chính xác, lúc này Death knight đang tránh đòn tấn công của Ice, mũi tên đầy khí thế đó khiến cho hắn không cách nào né tránh, và để nó đâm vào ngực mình. một mũi tên đối với death knight sớm đã chết mà nói, vốn

gần như không có lực sát thương gì, nhưng khi gia tăng máu của ta, đó lại là chuyện khác.

Từ ngực của Death knight truyền tới tiếng xèo xèo giống như tiếng một con cá đang chiên trong chảo, sau đó trên ngực của hắn trong chớp mắt lồm xuống một khối lớn, nhưng không có máu mà chỉ có một thứ chất lỏng xám đen sền sệt chầm chậm rỉ ra ngoài.

Ice nhân cơ hội đó chém trúng cánh tay trái của Death knight, hắn phát ra tiếng gầm phi con người. Cú công kích này gần như chặt đứt cánh tay của hắn, chỉ còn lại một chút cơ thịt nối với thân thể, lủng lảng giữa không trung.

Death knight trong chớp mắt lùi về sau. Với tốc độ chuyển động nhanh như thế Ice sẽ không thể đuổi kịp, chẳng qua, phe ta vẫn còn có Leaf đây!

Cho dù là death knight cũng không thể chạy qua được tên!

“Vút vút vút”, Leaf bắn ra ba mũi tên liên tiếp, nhưng lần này death knight né được rất nhanh, hắn né qua hai mũi tên trong đó, mà cái duy nhất bắn trúng lại không có máu của ta gia trì, vì thế hiệu quả rất tệ đến nỗi Death knight cũng chẳng buồn mà rút nó ra.

Ta nở ra một nụ cười mờ nhạt, trước khi Leaf bắn, lại dùng tay nắm lấy đầu mũi tên. Nhưng nghĩ lại, như vậy cũng không đảm bảo, biết đâu sẽ không bắn trúng, cho nên ta dứt khoát giơ bàn tay đẫm máu lên ống tên của Leaf đang đeo và nhò máu của ta vào tất cả mũi tên trong một lần.

Leaf quả nhiên không làm ta thất vọng, bắn liên tiếp không ngừng. Mặc dù mũi tên bị death knight tránh được không ít, nhưng cũng có vài cái trúng, mỗi cái tên trúng cũng làm cho hắn gầm thét lên vài tiếng.

“Không xong rồi! Hắn muốn chạy trốn”. Leaf thốt lên đồng thời tăng tốc độ bắn tên, nhanh đến nỗi ta chỉ thấy tay cậu ta là một bóng mờ hình quạt.

Theo sau đó là một chuỗi tiếng nổ nhẹ của mũi tên bắn ra. Leaf thật không hổ là cung tiễn thủ chuyên dụng của mười hai thánh kỵ sĩ.

Death knight lúc này đừng nói phản kích nữa, căn bản chỉ có thể cố gắng tránh né, sau đó vừa càn chạy càng xa...

“Sun knight, ta nhất định sẽ trở lại tìm ngươi!”

Trước khi Death knight màu trắng xám biến thành một chấm nhỏ trong khoảng không, thì giống như mỗi một người xấu trước lúc muốn chạy trốn, sẽ ném xuống một câu uy hiếp nhân vật chính... Khoan, người hăm uy hiếp chính là Sun knight ... ta?

Chờ, chờ một chút, tìm ta làm gì? Người đánh người lại đâu phải ta!

Tục ngữ nói, oan có đầu nợ có chủ, ta chỉ giúp Ice tăng thêm một chút thánh quang lấp lánh sáng vàng, thuận tiện giúp Leaf tẩm một chút máu độc vào tên thôi à! Người đánh người vẫn là hai người bọn họ, không phải ta!

Ta thật muốn khóc, chiến đấu lần này chẳng những bị chém một đao, lại còn chọc phải một death knight thứ thiệt, ta đã làm cái gì để phải chịu cái này hả trời?!

Lúc này, Ice knight chậm chậm thu hồi kiếm, Earth knight cũng thu hồi bảo hộ thuẫn, bọn họ xoay người lại với sắc mặt hết sức nghiêm nghị, nhưng không biết vì cái gì khi vừa nhìn thấy ta cả hai đồng loạt ngây cả người.

“Sun, cậu... không sao chứ?” Earth hỏi với bộ mặt như nhìn thấy quỷ.

Ta lắc đầu dứt khoát. Tại sao bộ dạng mọi người đều giống như ta có chuyện?

Ice chẳng nói lời nào, nhưng ánh mắt từ mặt ta trượt xuống mặt đất, biểu tình vậ mà có chút như đang ngấn ra, ta tò mò nhìn xuống theo.

WHOA! Từ khi nào mà mặt đất chảy đầy máu, một vùng máu đỏ tươi thoạt nhìn còn rất hoành tráng...

Khoan khoan! Cái quần kỵ sĩ màu trắng của ta làm sao biến thành màu đỏ rồi?

“Sun... cậu thực sự không sao chứ?” Giọng nói của Leaf cuống đến độ như muốn khóc đến nơi rồi.

Đống máu dưới đất này... là của ta?

“Leaf...” Ta lên tiếng, sau đó mới phát hiện âm thanh của mình đã yếu ớt như tiếng muỗi kêu.

“Huh?” Leaf vội vàng đến gần hơn, có lẽ là bởi vì âm thanh của ta quá nhỏ, cho nên cậu ta không nghe rõ.

“Giúp tôi một tay...”

“Sun!”

Và sau đó,

Ta cực kỳ ưu nhã,

Mà ngất xỉu.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 4: Quy Tắc Thứ Tư Của Sun Knight

Bởi vì máu văng hết cả con đường, cho nên kỳ nghỉ ba ngày của ta thuận lợi biến thành một tuần lễ. Nghe nói Leaf vốn còn muốn giúp ta tranh thủ một tháng, chỉ là Giáo Hoàng đại nhân hình như có nhiệm vụ muốn giao cho ta, cho nên tranh thủ thất bại. Haizz! Leaf, cậu đúng là một người tốt!

Ta một tay rót sữa chua vào một cái chậu chứa bột, còn tay kia dùng vỏ kiếm của Thái Dương thần kiếm để khuấy đồng bột đó, không phải ta muốn nói, nhưng vỏ kiếm của Thái Dương thần kiếm đúng là kỳ diệu vô cùng. Bởi vì vỏ kiếm này gần như được làm bằng vàng, đảm bảo không gỉ, cho dù được dùng để khuấy mặt nạ hay khuấy rượu táo của ta. Sau khi khuấy xong, vỏ kiếm chẳng những không bẩn, dùng vải lau một cái còn sẽ càng thêm sáng chói!

Hmm, mặt nạ thoát nhìn gần như được rồi, hẳn đã có thể đắp, chiến đấu hôm qua lâu như thế, đã vậy còn bị trọng thương đến ngắt xiù, kết quả là tối qua không kịp đắp mặt nạ. Khi ta sáng nay thức dậy nhìn thấy gương, ta suýt nữa chết ngắt đi, làn da ta đã chuyển từ màu sữa chua sang màu mặt ong mất rồi!

Trời ạ! Ta phen này không đắp một tuần mặt nạ là không trắng lại nổi rồi.

“S-Sun! Cậu đang làm cái gì vậy?” Leaf knight đột nhiên đẩy cửa phòng ta, trợn mắt há hốc mồm nhìn ta.

Đã chế xong mặt nạ, đang muốn đắp... Ta cũng sờ nghĩ với một cục mặt nạ trên tay.

Khỉ thật! Ta quên khóa cửa, nhằm đúng cái lúc hiểm hoi cái gã Leaf này quên gõ cửa!

Còn may, còn may! Ta chỉ mới định đắp mặt nạ, thật sự còn chưa có đắp. Bằng không nếu để Leaf nhìn thấy cái bộ dạng sinh vật undead đang phân hủy của ta, cậu ta biết đâu sẽ túm đưa đi cho bạn tốt Judge knight của ta, thậm chí một chút ta phải chẳng là bị tà ma ám người rồi.

“Hôm qua cậu chảy nhiều máu như thế, còn không mau nằm xuống nghỉ ngơi, bò dậy làm cái gì!”

Leaf vội vàng lao lại đây, một phát đem ta áp trở lại giường, sau đó đắp chăn bông...

Ta đảo cặp mắt trắng dã. Này này! Trên tay ta còn có một cục mặt nạ đó!

“Sun, cậu cầm bột để làm cái gì?” Sau khi đắp cái chăn bông cho ta, Leaf hết sức khó hiểu nhìn cái tay phải của ta đang lò ra ngoài chăn, phía trên còn có một cục mặt nạ dính dính

Leaf nhìn mặt nạ suy xét (mặc dù có vẻ giống như đang ngẩn ngơ) một hồi, rồi xoay đầu nhìn ta cười nói: “Tôi biết rồi, cậu đói bụng đúng không?”

... Làm thế nào lại cho ra cái kết luận như thế? Chẳng lẽ đồng bột sống trên tay ta nhìn giống như có thể ăn được sao?

“Ăn cái thứ này thế nào cũng bệnh đấy.”

Leaf hơi quả trách và nắm lấy cục bột trên tay phải ta, ném nó lại vào trong chậu mặt nạ mà ta điều chế, cuối cùng ôm cả cái chậu, sau đó cậu ta

vừa hướng đến cửa đi, vừa quay đầu lại cười nói: “Tôi đến nhà bếp giúp cậu lấy chút gì đó để ăn.”

Này, này! Cậu muốn giúp tôi lấy đồ ăn tôi không có ý kiến, nhưng cậu đem mặt nạ của tôi đi đâu thế hả?

Cái chậu mặt nạ đó thế nhưng là tổn hết năm ngày lương của ta, ta định dùng để đắp suốt một tuần!

Leaf mới đi tới cửa vừa mở nó ra, liền bị người đứng bên ngoài dọa hết hồn một chút, cái chậu trên tay liền tuột tay rớt xuống...

A, mặt nạ trị giá năm ngày lương của ta! Ta từ trên giường nhảy dựng lên, nhưng đã không kịp cứu vớt lương của ta...

Bụp!

Người đứng ở bên ngoài bình tĩnh vươn tay bắt lấy lương của ta, cả người nhìn giống như đám mây đen ngộn ngạt, không chỉ có tóc đen mắt đen và y phục đen mà cả bầu khí xung quanh anh ta thoạt nhìn cũng thâm trầm. Người này chính là khiến người trông thấy phải sợ, quý nhìn thấy cũng phải chạy mất hút — Judge knight.

“Judge knight trưởng, xin hỏi ngài có chuyện gì không?” Leaf knight có chút thận trọng hỏi.

Ta suýt nữa quên nói, mặc dù Judge knight là bạn tốt mà không phải bạn của ta, chẳng qua đây chỉ có trong lòng ta và cậu ta biết mà thôi, trên biểu hiện, mối quan hệ của chúng ta vẫn là như nước với lửa.

Mà trong phái người tốt bụng ấm áp và nhóm tàn khốc lạnh lùng, hình như cũng chỉ có quan hệ của ta và cậu ta đặc biệt tốt, những người khác thì thật sự ghét phe đối nghịch, giáo dục đối địch của Thánh Điện từ nhỏ vẫn là hết sức thành công.

Khuôn mặt tàn khốc đó của Judge là mặt vô biểu tình, cả người không giận mà uy, giọng nói trầm thấp độc nhất kia cũng không biết đã dọa chết bao nhiêu tội phạm — cậu ta trầm trầm nói: “Tôi đến nói rõ nhiệm vụ của Giáo Hoàng ủy nhiệm.”

Cái người tốt như Leaf làm sao có thể thắng được khí thế của Judge knight trưởng, lập tức cậu ta liền cười khổ quay đầu nhìn ta: “Sun...”

Vừa rồi đột nhiên nhảy dựng lên, hại ta cảm thấy chóng mặt hoa mắt, vì thế ta chậm chậm, ưu nhã ngồi lên giường và nói: “Leaf knight, nếu là nhiệm vụ của Giáo Hoàng uỷ nhiệm, Sun đương nhiên phải chú ý lắng nghe.”

“Nhưng cậu đã bị trọng thương, hẳn nên nghỉ ngơi cho tốt”, Leaf hết sức lo lắng nói.

“Xin Leaf knight không nên lo lắng. Sun tự có bảo hộ của thần Ánh Sáng.”

Bà nội nó nếu còn bức ta mở miệng nói chuyện, ta sẽ xiù luôn cho cậu xem!

“Đó... được rồi”. Leaf rất là bất đắc dĩ rời khỏi phòng ta, sau đó đóng cửa phòng lại.

Judge cũng rất chu đáo khóa lại cửa phòng, để tránh cho thêm một gã quên gõ cửa.

“Giáo Hoàng hết sức xem trọng sự kiện lần này, ông ta muốn cậu điều tra rõ lai lịch của death knight trong vòng một tuần, và làm trong bí mật.” Judge ngồi xuống và đặt chậu mặt nạ trong tay xuống, sau đó không nói vòng vo, vô thắng trọng điểm.

Ta biết mà cái lão chết tiệt bóc lột thành tính đó đời nào tốt bụng cho ta một tuần nghỉ...

“Sun không hiểu, là nhiệm vụ dạng gì mà không thể phơi bày dưới sự chiếu rọi của thần Ánh Sáng?” Ta cảm thấy hết sức bất đắc dĩ, loại nhiệm vụ phải len lén đi điều tra này thông thường rất khó khăn.

“Không biết.” Judge hết sức ngắn gọn trả lời.

“Cho dù là death knight hãn cũng sẽ không nhận được quan tâm nhiều như thế của Giáo Hoàng, vả lại vì sao muốn đặc biệt ủy nhiệm Sun đi điều tra?”

Ta đã thật sự rất đau đầu, mặc dù cái lão già chết tiệt đó rất biết bóc lột kỹ sĩ, và năng lực tự khôi phục của ta vừa lại không phải tốt bình thường, nhưng lần này ta chung quy cũng đã chảy máu đầy đường, không cho nghỉ ngơi ba ngày, ta nghĩ ta không có khả năng hồi phục trạng thái ban đầu. Nếu sự tình thật sự cấp bách như thế, làm quái gì không tìm những Thánh kỹ sĩ trưởng khác đi điều tra?

“Giáo Hoàng không mong đợi kết quả điều tra, sau khi cậu điều tra được chân tướng, chỉ cần nói cho tôi biết là được”. Lúc Judge knight nói, trong mắt mang theo nghiêm khắc, mặc dù cái nghiêm khắc đó hẳn không phải nhằm vào ta, mà là cái tội nhân nào đó.

Oh... Muốn Sun knight len lút đi điều tra, sau đó muốn Judge knight len lút giải quyết tội phạm sao? Xem ra chuyện lần này không phải lớn bình thường.

Ta nói như thế, mọi người có lẽ vẫn không hiểu lắm ta và Judge rốt cuộc đang to nhỏ chuyện gì, ta tốt hơn vẫn là tỉ mỉ nói rõ một lần.

Đầu tiên phải bắt đầu nói từ sự sinh ra của death knight, muốn cho ra đời một tên Death knight, không phải ta muốn nói, nhưng nó thật sự cực kì khó

khăn. Đầu tiên là phải chuẩn bị hai loại “vật phẩm cần thiết” để khiến cho death knight sơ sinh càng lớn càng mạnh.

Thứ vật phẩm cần thiết đầu tiên là: một vị tử linh pháp sư cấp cao.

Đây mặc dù không tính là khó tìm lắm, nhưng cũng không phải là dễ tìm, dù sao bản thân tử linh pháp sư đã không phải nghề nghiệp gì nóng hổi, hơn nữa nghề này bị kì thị nghiêm trọng ở khắp nơi, cho nên những tử linh pháp sư chỉ có thể sống ở những nơi hoang vắng như núi cao hay mồ mả.

Thứ vật phẩm cần thiết thứ hai là: một cỗ thi thể còn mới với oán khí ngút trời, hơn nữa có tâm nguyện còn dang dở.

Tìm cái cỗ thi thể như thế còn khó khăn hơn so với tìm một tử linh pháp sư.

Có lẽ bạn sẽ nói tìm cái thi thể có oán khí có gì khó khăn?

Chẳng qua ta phải nói cho bạn biết, cái này không thể chỉ là cái oán thù nho nhỏ nào, hay là cái oán niệm cỏn con như chưa ăn no trước khi chết. Để có thể tạo ra một Death knight, phải là cái oán thù to bằng trời và cái ám ảnh có thể khiến người chết sống lại mới được!

Và chỉ có một loại thực phẩm duy nhất có thể làm cho death knight sơ sinh trở nên mạnh mẽ chính là: “Chấp niệm không đạt được”!

Càng làm không được, hấn lại càng oán hận, oán hận cũng giống như một loại thực phẩm, sẽ khiến cho death knight sơ sinh lớn lên thông minh mạnh mẽ, đợi đến khi oán hận và chấp niệm của hấn vọt lên tới trời, hấn sẽ tiến hóa thành “Death lord”, khi đó mọi chuyện sẽ trở nên cực kỳ nghiêm trọng.

Một tên Death knight có mạnh mẽ đến đâu, hấn vẫn là “một tên”, nhưng một tên Death Lord có những năng lực của vong linh pháp sư cấp cao.

Chẳng những hắn có thể triệu hồi ra một chi quân đội undead, mà hắn còn có thể thi gia đủ loại ma pháp phụ trợ lên trên quân đội undead.

Nói tóm lại, tuyệt đối không được để cho một tên Death lord ra đời, bằng không nó sẽ là trận thảm họa đáng sợ.

Sau khi nói về sự ra đời của Death Knight, giờ sẽ nói về làm thế nào để tiêu diệt một tên Death knight. Cách đơn giản nhất là dùng vũ lực mà đánh ngã nó, và sau đó dùng lửa thiêu rụi sạch sẽ, vậy là xong mọi chuyện!

Cách thứ hai, tra ra tên Death knight này rốt cuộc có cái gì oan khuất và chấp niệm gì, giúp nó báo thù, sau đó hoàn thành chấp niệm của nó, nó liền sẽ tự mình thăng thiên.

Mặc dù cách thứ hai nghe có vẻ phù hợp với chính nghĩa và đạo đức, nhưng mọi người vẫn có khuynh hướng trực tiếp đánh ngã nó vì đơn giản hơn nhiều.

“Tại sao Giáo Hoàng bệ hạ quan tâm Death knight này như thế?”

Ta hết sức tò mò, mặc dù cái lão già chết tiệt đó không phải không có lương tâm, chẳng qua lão ngồi ở cái vị trí Giáo Hoàng cao như thế lâu như vậy, ta tin tưởng lương tâm của lão cũng còn lại không nhiều, lần này tự nhiên đặc biệt muốn điều tra oan khuất của một death knight, chùng như là ngay cả thần Ánh Sáng cũng sẽ hô lớn không tin nổi đi!

Judge dùng ánh mắt có chút quái dị liếc ta một cái, chậm rãi nói: “Nghe nói câu duy nhất mà tên death knight đó lên tiếng, là hắn sẽ trở lại tìm cậu?”

Ta gật đầu, đúng thế! Hắn có nói hắn sẽ trở lại tìm ta... Chết tiệt, ta hiểu ra rồi!

Bình thường người duy nhất mà Death knight quấy rầy là người có liên quan đến oán hận và chấp niệm của hắn...

“Tôi bị hoài nghi?” Ta ngạc nhiên, ngay cả câu chữ tựa tốt và ca ngợi thần Ánh Sáng cũng quên luôn.

Judge knight thần sắc trang trọng gật đầu.

Ta mồ hôi lạnh đầy đầu biện giải: “Tôi không có giết hắn, tôi thậm chí còn không quen biết hắn!”

Judge gật đầu, bỏ xuống một câu:

“Vậy thì tra ra chân tướng, tẩy đi oan khuất của chính cậu, hành động phải mau một chút, mọi người đã bắt đầu sinh nghi rồi.”

Ta cảm thấy nếu ta chết ngay bây giờ, có 99% cơ suất có thể trở thành Death knight.

Oán niệm của ta sâu như biển á!

Đầu tiên vô duyên vô cớ bị Death knight chém cho một đao, máu chảy đầy đường, sau đó tưởng rằng nhận được một tuần nghỉ ngơi, kết quả phát hiện thì ra một tuần này vốn là cho ta đi tra án, hơn nữa tình nghi lớn nhất trong vụ án này lại chính là ta!

Vốn định ở trên giường đắp mặt nạ, nằm đủ ba ngày, sau đó thức dậy tận hưởng ngày nghỉ, chẳng qua sau khi biết mình bị coi là nghi phạm, ta nào còn dám nằm trên giường chứ!

Ngay sau khi Judge rời khỏi, ta lão đảo đứng dậy. Thời gian chỉ có một tuần mà thôi, trong vòng một tuần muốn tra rõ chân tướng vốn đã là chuyện

rất khó khăn, càng huống chi là tra vụ án của death knight, ai biết tên Death knight đó đã chết bao lâu rồi!

Cho nên, mặc dù ta cảm thấy ta bất cứ lúc nào đều có thể nằm xuống, ta vẫn phải cố gắng bò lên mà tra án...Nếu ta vì thế mà chết, nhất định phải trở thành Death knight, và sau đó đi tìm tên Death Knight kia báo thù!

Ta phủ thêm áo choàng và cầm chính Thái Dương thần kiếm... Ai biết khi nào tên Death knight đó sẽ quay lại tìm ta, tốt hơn vẫn là mang theo Thái Dương thần kiếm cho an toàn.

Vốn muốn đi dắt một con ngựa để cưỡi, chẳng qua sau khi nghĩ lại, hiện tại cơ thể ta đang thiếu máu nghiêm trọng, vốn đã chóng mặt hoa mắt rồi, nếu còn trèo lên ngựa đi lắc lư một hồi, biết đâu sẽ từ trên lưng ngựa rớt xuống một mạng ôi thôi.

Đành phải đi bộ rồi, hy vọng ta sẽ không ngã ở giữa đường là được.

Để tránh phiền hà, ta kéo thấp vành mũ áo trùm, không muốn bị dân chúng nhận ra. Sau đó ta chậm chậm bước đi, và thỉnh thoảng có người đi vòng qua bên cạnh ta, cho ta một cái ánh mắt khinh khinh “người là rùa đang bò à”.

Hiện tại đang thiếu máu rất nghiêm trọng ta quá lười để ngó ngang tới bất luận kẻ nào, và tiếp tục bước đi kiểu rùa của mình. Càng đi càng hoang vu, cảnh vật xung quanh từ một đồng những cửa hàng sang trọng tấp nập, biến thành những nhà dân tồi tàn, hành khách trên đường cũng dần dần ít đi, cuối cùng chỉ còn lại đôi ba người, nét mặt sợ hãi, dường như không biết nên đi đâu.

“Yooo! Thật là một cái áo trùm đẹp! Đại thiếu gia, có phải người lạc mất mẹ rồi không?” Mấy tên say rượu lão đảo bên đường hi hi ha ha cười.

Ta tiếp tục đi ngang qua những gã say rượu, ngay cả bước chân cũng vẫn bảo trì chậm rãi như cũ, cuối cùng ta đi đến cái một cái xó xỉnh âm u mà ngay cả cư dân ở cái khu tồi tàn này cũng sẽ không tới, và dừng lại trước một ngôi nhà tan hoang thoạt nhìn như không có ai sống ở trong. Sau đó chậm rãi ngẩng đầu nhìn ngôi nhà này.

Rầm!

Ta một cước đá nát cái cửa chính đó, xông vào trong, tức giận hét: “Tử thi! Đi ra cho ta! Ta bị người hại thảm rồi ~~”

Bên trong ngôi nhà, chỉ có một vài cái bàn ghế mục nát xiêu vẹo, còn đóng mạng nhện dày đặc. Nếu dám vọt vào bên trong, đảm bảo cả người sẽ trực tiếp bị mạng nhện gói thành cái kén tằm khổng lồ.

Cho nên, bên trong đừng nói không có người nào, dù là một con chó hoang cũng sẽ không ở lại cái nơi như thế này.

Nhưng ta biết, cái này chỉ là bề ngoài, là tử linh pháp sư dùng để tránh né một số dân chúng có kĩ thuật nghề nghiệp nghiêm trọng.

“Tử thi! Người không ra phải không?” Ta chậm chậm từ dưới áo choàng vươn ra một bàn tay, và sau đó bàn tay trắng nõn đó ừ nhả ... Chết tiệt! giờ nó có màu mật ong!

Ôi ôi ôi! Ta biến thànht Sun knight màu mật ong rồi!

Mặc kệ đi, tìm ra Tử Thi trước rồi lo chuyện đó sau. Ta ngay cả chú ngữ gì cũng không có niệm, trên tay đã chậm chậm phát ra hào quang của lực lượng thần thánh, hào quang từ yếu ớt chuyển sang cường thịnh, ánh sáng êm dịu màu trắng đã tràn ngập cả ngôi nhà đổ nát.

Không phải là ta muốn nói, nhưng có thể không đọc thần chú mà đã tụ tập nhiều thánh quang như thế, cho dù là đẳng cấp cao trong tế ti, những

Hồng Y giáo chủ chỉ sau Giáo Hoàng, cũng không có mấy người có thể làm được.

Khi lão sư của ta dạy ta ma pháp, ông thường kinh ngạc nói: “Con trai, con đúng là một tế ti thiên bẩm.”

“Thật không?” Ta hồi nhỏ hết sức cao hứng, bởi vì lúc đó ta đang buồn vì thành tích kiếm thuật thê thảm của mình.

“Uh, nếu lúc đầu con gia nhập là Điện Ánh Sáng, vậy tương lai con chắc chắn sẽ là Giáo Hoàng mạnh nhất nhì trong lịch sử điện Ánh Sáng!”

Với hai mắt phát sáng, ta tưởng tượng đến vinh diệu và quang huy của Giáo hoàng mạnh nhất...

“Chẳng qua nếu con đã gia nhập Thánh Điện, tương lai chỉ đành làm một tên Sun knight rất yếu thôi.”

Quả nhiên, nữ sợ cưới nhầm chồng, nam sợ theo nhầm nghề. Nhất thời chọn sai nghề nghiệp, vậy mà từ mạnh nhất biến thành yếu nhất, ta thật sự hối tiếc vì quyết định ban đầu. Trẻ con đúng là ngu ngốc, luôn nghĩ rằng kỵ sĩ cầm theo kiếm và mặc áo giáp thì rất oai.

Bây giờ mới biết, tế ti mới là nghề nghiệp thật sự tốt!

Vừa không cần cầm kiếm, cho nên không cần tốn tiền để chỉnh tu kiếm, mặc dù tế ti cũng phải bỏ tiền mua cây pháp trượng, chẳng qua với năng lực tụ tập thánh quang của ta, ta cầm cái cành cây cũng chả sao!

Với lại tế ti cũng không cần mặc áo giáp, cho nên không cần tốn tiền mua áo giáp, cũng không cần lại phải bỏ tiền sửa chữa áo giáp sau khi bị kẻ địch chém đến nát bét.

Mặc dù nói, tế ti cũng phải mua pháp bào tế ti, chẳng qua nói lại lần nữa, với năng lực tụ tập thánh quang của ta, ta có quần cái tấm rèm cửa sổ trắng cũng được!

Trời cao đã cho ta tiềm chất tế ti tốt như vậy, thế mà ta lại chạy đi làm kỹ sĩ, hơn nữa còn lại là Sun knight một nghề không được hối hận, không thể chuyển nghề, chỉ có thể làm đến về hưu hoặc là chết... Ngay cả ta cũng muốn chửi mình là thằng ngu!

Ah, hối hận...

“Sun, Sun!” Một tiếng la hét cắt ngang sự hối hận của ta.

Ta xoay mạnh đầu qua, một cái bóng nhỏ như ẩn như hiện chạy toán loạn, và bạt mạng la hét tên của ta. Thấy vậy, ta “whoosh” một tiếng rồi thu hồi lại toàn bộ thánh quang.

“Hu hu hu! Đau quá đi!” Cái bóng nhỏ ngồi xõm vào một góc và liên tục khóc thút thít.

Toàn bộ ngôi nhà đã thay đổi, thánh quang của ta đã quét đi ma pháp ảo giác của tử linh pháp sư bày ra. Cảnh mạng nhện giăng đầy đã biến mất thay vào đó là một ngôi nhà nhỏ sạch sẽ, chỉ là...

Màu hồng, màu hồng, chỗ nào cũng là màu hồng!

Đúng là điên! Nơi này hoàn toàn không cần bày ma pháp ảo giác gì để che dấu sự thật có tử linh pháp sư sống ở đây.

Ai mà tin căn phòng có vách tường màu hồng, bàn ghế màu hồng, cái giường màu hồng và thậm chí toàn bộ búp bê đầy căn phòng cũng toàn là màu hồng, lại có thể là nơi cư trú của một tử linh pháp sư!

Cái căn nhà hoang tàn chứa đầy mạng nhện mới này còn giống nơi ở của tử linh pháp sư hơn!

“Sun...” Cái bóng nhỏ rụt rè kéo kéo áo choàng của ta.

Ta cúi đầu xuống nhìn... đúng vậy! Chính là cúi đầu, bởi vì cái gã này chỉ cao đến eo của ta thôi... Ta ánh mắt nghiêm khắc hung dữ trừng cái tử linh pháp sư này.

Cái bóng nhỏ bị ta trừng mắt thì ngồi xồm xuống và bắt đầu thút thít.

“Khóc cái gì mà khóc, người thế nhưng là tử linh pháp sư đó!” Ta khó có thể tin được trừng mắt nhìn cái bóng nhỏ, và gầm lên: “Hơn nữa người phải khóc hẳn là ta mới đúng, ta chẳng những bị chém một đao, máu chảy đầy đường, lại còn bị mọi người nghi ngờ đã làm cái chuyện thiên lý bất dung gì đó, cho nên mới bị Death knight đeo bám.”

“Biết đâu người thực sự đã làm à...” Cái bóng nho nhỏ giọng nói.

“NGƯỜI-NÓI-CÁI-GÌ?”

Ta phẫn nộ nghiêng răng, trừng mắt vào cái bóng nhỏ, chậm chậm bế nó lên...

Trong một ngôi nhà mà vách tường là màu hồng, sàn nhà màu hồng, và cái giường bên cạnh cũng màu hồng nốt, một chàng trai anh tuấn với nước da mật ong ngồi trên một cái ghế nằm. Ngồi trên đầu gối anh ta là một cô gái nhỏ xinh đẹp như một tác phẩm điêu khắc tinh tế, đôi mắt to long lanh với mái tóc xoắn vàng óng, dễ thương như thể một con búp bê.

Nhưng nhìn kỹ hơn, nước da của cô gái này lại cũng là màu hồng, làm người ta cảm thấy quý dị, da gà lạng lẽ nổi trên sống lưng...

“Nói như thế, Tử Thi người cũng không biết lai lịch của cỗ thi thể đó?”
Ta nhú mày.

“Đáng ghét! Đừng gọi người ta là Tử Thi, người ta tên là Pink!” Trên tay cô gái nhỏ màu hồng cầm một cây kẹo que, lại còn bĩu môi oán giận, chỉ là sau khi bị ta trừng một cái, cô ta ủy khuất giải thích: “Người ta chỉ làm giống như trước kia, tới pháp trường mua xác chết về mà thôi. Hơn nữa Sun, lần trước người nói người muốn sinh vật undead tốt hơn một chút, cho nên người ta đã đặc biệt bỏ ra nhiều tiền mua một cỗ thi thể nguyên vẹn... Ta cũng không biết oán khí và chấp niệm của cỗ thi thể đó mạnh như thế và nó lại có thể biến thành một Death knight.”

Pink nghiêng đầu nhìn ta, và với vẻ mặt đáng yêu nói: “Hơn nữa, chấp niệm của hãn vừa lại chính là Sun người!”

“Nhưng ta không biết cái gã đó!” Ta thực muốn điên rồi, ta rõ ràng chưa từng gặp hãn trước đây. Tại sao chấp niệm của hãn lại là ta?

Pink cũng không biết có tin ta hay không, cô ta chỉ cúi đầu xuống liếm cây kẹo mút của mình.

Ta nhú mày, nói: “Người nói là thi thể mua ở pháp trường? Hãn là tội phạm sao?”

“Hãn là không phải.” Pink ngẩng đầu lên, mặc dù vẻ mặt đáng yêu, nhưng đôi mắt lộ ra vẻ chín chắn... Ai biết tử linh pháp sư thích ra vẻ đáng yêu này rốt cuộc là một lão yêu quái bao nhiêu tuổi.

“Không biết?” Ta sờ sờ cái mũi, nghi hoặc hỏi: “Không phải chỉ có tội phạm mới bị đưa đến pháp trường sao?”

Pink hết sức khinh bỉ nhìn ta cười một chút: “Mặt ngoài thì đúng là như vậy! Nhưng người ta nói cho người biết nhé, người ta thế nhưng có rất nhiều năm kinh nghiệm mua thi thể, có rất nhiều thi thể xử lý không tốt vừa

lại sợ bị người phát hiện, chỉ cần bỏ một chút tiền là có thể chắt vào đồng thi thể tội phạm của pháp trường.”

“Chuyện này là thật? Người làm sao xác định không phải tội phạm?” Ta nhíu mày, không biết có nên nói tin tức này cho Judge knight, và để cậu ta điều tra một chút?

“Đồ ngu!” Pink hết sức hả hê nói: “Người chết trong pháp trường đều là bị treo cổ chết, thế nhưng ta đã mua rất nhiều thi thể, mặc dù trên cổ đều có dấu xiết, chẳng qua người ta thế nhưng rất quen thuộc đối với thi thể, vừa nhìn liền biết đó là sau khi chết rồi mới dùng dây thừng tùy tiện ghì một chút dấu vết mà thôi, xương cổ căn bản không có gãy, cho nên không phải treo cổ chết.”

“Tên Death knight đó là làm sao chết?”

Ta quyết định gạt vụn lừa đảo ở pháp trường sang một bên, chuyện quan trọng bây giờ là chứng minh sự vô tội của chính mình trước.

Pink nghiêng đầu với vẻ mặt đáng yêu, cẩn thận suy nghĩ một lúc trước khi chọn một câu trả lời chính xác nhất: “Bị tra tấn đến chết, trên người hẳn có rất nhiều vết thương, chắc hẳn bị hành hạ rất lâu, cuối cùng đương nhiên là chết.”

Tra tấn cho tới chết... Da đầu ta bắt đầu tê dại.

“Nhưng mà Sun...” Pink đột nhiên nhìn ta với vẻ mặt mong đợi: “Ta không biết là người có cái loại sở thích này, lần sau chúng ta có thể cùng nhau trao đổi về thủ đoạn tra tấn một chút, người biết đó, ta vẫn chưa tra tấn ra một Death knight đấy.”

Nghe điều đó, ta phát điên lên tóm lấy vai của Pink thô bạo lắc: “Trao đổi cái con khỉ! Ta đã nói, ta không quen biết hẳn!”

Pink bị ta lắc loạn một trận, hai tròng mắt long lanh kia lắc lư lên xuống dữ dội, có xu thế rớt ra ngoài, vì thế ta vội vàng dùng hai bàn tay “bang” một tiếng đem tròng mắt của cô ta đập về hốc mắt, ta thế nhưng không muốn nhìn thấy cảnh tượng tròng mắt rớt ra ngoài đâu.

“Biết mà, người ta cũng không quen biết những thứ bị người ta hành hạ đây!” Pink mang vẻ mặt tươi cười xinh xắn nhìn ta.

Ta thầm chửi. Tên chết toi này... Không đúng! Cô ta vốn đã thật sự là người “chết”. Tử linh pháp sư xấu xa này lại chính là không tin ta không có tra tấn Death knight kia.

“Người mua thi thể ở pháp trường nào?”

“Cái ở ngoại thành phía tây bắc.”

“Cái ở xa nhất à...” Xem ra cái khổ của ta vẫn đang gia tăng.

Ta miễn cưỡng đứng lên khỏi cái ghế nằm, mặc dù tiếp theo ta chỉ muốn ngã vào cái giường màu hồng bên cạnh ôm cái gối bánh ngọt màu hồng sau đó ngủ ba ngày ba đêm...

Chẳng qua, hiện thực luôn không như mong muốn, chuyện tiếp theo ta phải làm là đến một cái pháp trường đầy xác thối và thậm vấn người xử lý thi thể pháp trường tham ô, cỗ thi thể mục nát đó rốt cuộc là ở đâu ra.

Chỉ nghĩ thôi cũng khiến ta cảm thấy tương lai ảm đạm của mình...

Ta đẩy cái xác chết như búp bê màu hồng trên đầu gối, sau đó chậm chậm bò lên và càng chậm chậm hơn đi ra cửa...

“Sun.”

Nghe tiếng gọi đó, ta xoay đầu nhìn, Pink đang dựa vào cửa, liếm cây kẹo mút màu hồng, chớp chớp đôi mắt to xinh đẹp với ta.

“Người biết đó, những gì người ta nói trước kia vẫn còn giá trị. Nếu người muốn, ta bất cứ lúc nào đều có thể nhận người làm đồ đệ, ngay cả thánh điện và cái lão sư mệnh danh là “Sun knight mạnh nhất” của người kia cũng không thể khiến ta giao ra đồ đệ của ta.”

Ta ngần người, và có một chút không xác định, đây chẳng lẽ là ý muốn che đậy ta?!

Tử Thi mặc dù là một tử linh pháp sư quái dị quá trớn, nhưng nói thực, vẫn thật là nghĩa khí.

Ta kéo một nụ cười yếu ớt, vẫy tay chào cô ta. Cô gái pháp sư nhỏ này cũng không nói gì, vui vẻ vẫy cái kẹo mút của mình chào tạm biệt ta.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 5: Quy Tắc Thứ 5 Của Sun Knight

Pháp trường phía tây bắc ngoại thành không phải chỉ là xa bình thường. Để tránh cho lúc ta đi đến, sẽ trực tiếp nằm xuống gia nhập hàng ngũ thi thể, ta vẫn là nén đau xót quyết định bỏ tiền để kêu một cỗ xe ngựa chở ta đi.

Mặc dù nói, ta cũng có thể trở về Thánh Điện, để cho xe ngựa công dụng của Thánh Điện chở ta đi, chẳng qua như thế ta sẽ phải ở trước mặt người đánh xe bảo trì tươi cười xán lạn và phong phạm hoàn mỹ của Sun knight...

Lấy cái tình trạng yếu đuối bây giờ của ta ngay cả cười cũng không nổi mà nói, ta vẫn là nén đau thương, lấy ra tiền về hưu ta cố gắng tích trữ để đi thuê một cỗ xe ngựa. Dù gì, nếu ta chết bây giờ, vậy tiền về hưu ta vất vả tích trữ chẳng phải vô dụng rồi sao?

Tại chỗ mượn xe ngựa chọn một cái xe ngựa thoạt nhìn hẳn là có thể đến được pháp trường mà vẫn không bị tan tành, và chọn một lão đánh xe sợ là chở phải quỷ ăn thịt người cũng không thềm để ý.

Sau đó ta nhảy vào cái xe ngựa nhỏ đó, mặc dù mùi trên xe giống như là một giỏ trứng thối, chẳng qua ta quá mệt rồi, rúc vào trong góc, tìm một tư thế dễ chịu, ý thức dần dần mơ hồ và ta chỉ biết cái xe ngựa lắc lư thoải mái giống như một cái nôi em bé...

Rầm!

Ta thức giấc với mặt vô biểu tình, cùng với cục sừng to tướng trên trán.

Bởi vì xe ngựa đột nhiên thẳng gấp, hại đầu ta đập vào tấm gỗ buồng xe phía trước, ngay cả tấm gỗ cũng bị đầu ta đập gãy.

Ta bắt đầu suy nghĩ, có lẽ ta cũng có thể trả một khoản tiền hối lộ người xử lý thi thể ở pháp trường, sau đó khiến cho cái tên đánh xe này gia nhập vào một trong những thi thể “không phải chết do treo cổ”?

“Xin lỗi, bởi vì phía trước đột nhiên có mấy kỵ sĩ đi ngang qua, tôi không thể không thẳng xe gấp”, tên đánh xe hô lên về phía buồng xe, mặc dù nghe cái giọng bằng phẳng của hắn một chút ý xin lỗi cũng không có.

Kỵ sĩ? Ta có chút đau đớn xoa xoa cái trán.

Thánh kỵ sĩ và kỵ sĩ thật ra cũng không khác lắm, đều cầm theo vũ khí, đều cưỡi ngựa, đều mặc bộ khôi giáp, đều phải làm khiên thịt khi ở trong chiến đấu, đều là người chết đầu tiên trong đội ngũ... Ahem! Đều là dùng thân thể của mình ngăn chặn công kích đối vào đội viên khác, vĩ đại hi sinh chính mình bảo vệ người khác, cục cung tận tụy chết mới thôi!

Chỉ khác là kẻ trước là phục vụ thần, còn kẻ sau là tận hiến cho người. Bởi vì thánh kỵ sĩ phục vụ thần, cho nên họ có các loại năng lực kèm theo. Ví dụ như, Thánh kỵ sĩ chúng ta có năng lực “tự chữa trị”, lực khôi phục thân thể siêu cường!

Chẳng hạn, mới ngày hôm qua máu ta phun đầy đường, hôm nay liền có thể chạy lung tung khắp nơi. Đây là chuyện mà kỵ sĩ tuyệt đối không thể làm được, nói không chừng vừa mới phun máu xong liền té chết tại chỗ rồi.

Về phần những kỵ sĩ phục vụ người, đương nhiên không thể nhận được thần trợ gì, chẳng qua tiền lương chủ nhân bọn họ cho cũng so với chúng ta cao hơn không chỉ hai, ba lần mà thôi, ta hận!

Một kỵ sĩ cấp cao chỉ cần có thể sống đến thời khắc nghỉ hưu, tiền lương tích góp được chắc chắn có thể làm cho họ sống sung túc mà vượt qua tuổi già.

Tuy nhiên đối với một Thánh kỵ sĩ... nếu như không nhận thêm khoản thu nhập riêng, sợ rằng dù là làm đến đâu đỉnh như mười hai thánh kỵ sĩ, vẫn phải cực kỳ tiếp kiệm mà qua ngày. Nếu không, lúc về hưu sẽ phát hiện trên người không có lấy một xu để mua thức ăn. Kết cục là trực tiếp đi gặp thần Ánh Sáng, hoặc là dù cho đã năm sáu mươi tuổi rồi, vẫn phải đi tranh nhiệm vụ kiếm tiền ăn cơm với người trẻ tuổi.

(Nói nhỏ) Ví dụ như nói lão sư mệnh danh Sun knight mạnh nhất trong lịch sử của ta bây giờ đang làm mạo hiểm giả, đi khắp nơi tranh nhiệm vụ với người trẻ tuổi, tiến hành lấy xấu chọi xấu với quái vật và bọn cướp... Ahem! Là dìu dắt lớp trẻ và duy trì chính nghĩa.

Tóm lại, lão sư của ta khi rời khỏi Thánh điện, từng tha thiết nói với ta: “Con trai, nếu như con không muốn sau khi về hưu, còn phải đi làm tể ti... với kiếm thuật của con làm kỵ sĩ quá nguy hiểm... thì nhất định phải tích trữ cho tốt tiền về hưu, để tránh tuổi già thê lương.”

Nghĩ đến đây, ta liền vì chuyện ta vừa rời khỏi tiền thuê xe ngựa cảm thấy hối hận, đáng lẽ nên đi bộ đến, tin rằng lấy năng lực tự lành của Sun knight ta, hẳn là sẽ không chết giữa đường mới đúng.

Khi ta đang hối hận không kịp, bên ngoài đột nhiên truyền tới âm thanh âm ì, tiếng móng ngựa, tiếng khò giáp va chạm kèm theo tiếng quát mắng.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Ta ló đầu ra ngoài xe, nôn nóng hỏi.

Khi ta vừa mới ló đầu ra, oh tuyệt! Đúng lúc tên đánh xe nhảy ra khỏi chỗ điều khiển, sau đó chạy còn nhanh hơn bay, trong nháy mắt đã nhỏ như hạt bụi ở tít đằng xa.

Tên đánh xe chết tiệt, sau này đừng để ta tìm thấy mi! Nếu không ta nhất định sẽ tóm lấy mi đem tới cho Judge knight, tố cáo mi vì tội cố ý bỏ rơi Sun knight!

Sau khi ta ở đáy lòng “chúc phúc” vị đánh xe kia sớm ngày đi gặp thần Ánh Sáng, xoay đầu nhìn, và cuối cùng đã hiểu tại sao tên đánh xe kia bỏ chạy nhanh như thế. Ở phía trước xe ngựa có ba kỵ sĩ vạm vỡ, thoạt nhìn chẳng mấy thân thiện.

“Đi về!”

Ba kỵ sĩ vốn đang sững sốt nhìn theo tên đánh xe chạy trốn, nhưng tên cầm đầu rõ ràng là đã thấy qua không ít sóng to gió lớn, thoáng chốc hồi thần lại, thấy ta ló đầu nhìn lên ba người bọn chúng, liền quát lên với ta.

Ta nhú mào, ta thân là thủ lĩnh của 12 Thánh Kỵ Sĩ, đời này ngoại trừ lão sư của ta, Giáo Hoàng, và con heo ú Quốc Vương không rõ tình hình kia, thì không ai dám quát lên với ta, không ngờ đến hôm nay “Thánh kỵ sĩ xuống pháp trường bị kỵ sĩ bắt nạt” thực sự có thể xảy ra. Ba tên kỵ sĩ thấp kém này cũng dám quát lên với ta, các người cẩn thận một chút cho ta! (Đây là chơi chữ từ thành ngữ gốc: hổ xuống đồng bằng bị chó bắt nạt)

Có tin ta... đi về kêu Judge knight tới đánh các người thành cái đầu heo không!

Này! không được nói ta yếu kém! Bạn cứ thử chảy máu đầy đường coi, để xem ngày hôm sau bạn có thể làm cái gì khác ngoài cùng cái giường tương thân tương ái không!

Mặc dù ta thường nói kiếm thuật của ta rất tệ hại... là “không tốt lắm”, nhưng đó là lấy tiêu chuẩn của 12 Thánh Kỵ sĩ và ông thầy biến thái của ta ra so sánh. Nếu đem so với các kỵ sĩ bình thường, kiếm thuật của ta được coi là... coi là... ở mức trung bình!

Tuy nhiên đừng quên ta là một Thánh Kỵ sĩ, ta hi sinh tiền lương của ta thế nhưng không phải là hi sinh suông, sau khi thêm một chút đồng thần thuật lộn xộn, năng lực của ta cũng gần như là một kỵ sĩ cấp cao rồi!

Cộng thêm năng lực tự lành biến thái đến cực điểm kia của Thánh kỵ sĩ, thực lực chân chính của ta tuyệt đối ở trên kỵ sĩ cấp cao!

Chẳng qua, nói lại một câu, trong thời gian máu đã chảy đầy đường, quên chuyện đấu với một kỵ sĩ cấp cao đi, dù là rút kiếm ra cũng là loại vận động mạnh cần phải cố sức tránh.

Vì thế ta cọ cọ cái mũi và hạ thấp vành mũ áo trùm. Từ chỗ phía sau xe nhảy đến chỗ đánh xe, không quá thành thạo mà vung roi ngựa, điều khiến ngựa mau chóng quay trở lại.

“Coi như người biết điều!” Ba tên kỵ sĩ hình như cũng không muốn gây chuyện, thấy ta ngoan ngoãn quay đầu rời khỏi như thế, bọn chúng không thèm bận tâm tới ta nữa, cưỡi ngựa của mình đi theo hướng ngược lại.

Hướng bọn chúng đi là hướng pháp trường, ta len lén xoay đầu quan sát.

Chờ đến khi khoảng cách giữa chúng và ta đủ xa, ta vung roi một lần nữa để xe ngựa tiếp tục đi phía trước, trong khi đó ta nhảy ra khỏi xe và trốn ở bụi cây bên đường. Miễn là không đi trên đường chính, những tên kỵ sĩ đó hẳn sẽ không phát hiện ra ta.

Ta cực kỳ có hứng thú với hành động rồi hơi chạy đến pháp trường của những tên kỵ sĩ này, thấp thoáng ngửi thấy mùi âm mưu. Nếu âm mưu này có liên quan tới Death knight ta đang điều tra, vậy thì quá tốt rồi, cho dù không có liên quan, cùng lắm là đi về ném cho Judge điều tra là được, tóm lại, cứ tra xét trước rồi tính.

Sợ vượt mất thời cơ phá hoại một âm mưu, cho nên ta không dùng bước pháp chậm như rùa hành tiến, mà gia tăng tốc độ, nhẹ nhàng nhanh chóng

nhảy tới nhảy lui trong rừng, mặc dù có loại dự cảm thương thế của ta có thể sẽ tái phát vào ngày mai, chẳng qua không quan trọng, trong 12 Thánh kỵ sĩ khả năng tự lành của ta nếu nói đứng thứ hai, vậy không có ai dám tuyên bố mình là nhất.

Cho dù vết thương có nghiêm trọng thế nào đi nữa, chỉ cần nằm nghỉ cả ngày, ta chắc chắn có thể rời giường vào ngày hôm sau, nếu cho ta nằm đủ ba ngày, cho dù thương thế của ta nặng tới mức ruột ở bên ngoài tản bộ, tim đình công, phổi ngừng tiếp khí, ta vẫn có thể thức dậy ăn bữa sáng và đắp mặt nạ như thường.

Tuy nhiên vết thương lành nhanh chóng cũng có chỗ xấu, kể từ khi lão Giáo Hoàng chết tiết đó phát hiện, thời gian nghỉ bệnh của ta luôn bị ngắn hơn so với người khác...

Sau khi chửi rủa lão già Giáo Hoàng kia một hồi, ta nhìn thấy bức tường thấp bằng đất bên ngoài pháp trường. Pháp trường là một cái sân hình tròn thật lớn, xung quanh chỉ có vách tường thấp bé bằng đất, trung gian thì là một cái quảng trường, công cụ hành hình bên trong cũng khá sơ sài, chỉ là ba cái đài gỗ, trung gian đài buông xuống một sợi thừng, chỗ thấp nhất của dây thừng là một cái vòng thừng đơn giản, đơn giản nhưng chết người.

Cái pháp trường này là cái lâu đời nhất trong lịch sử và cũng là cái tồn tại nhất, những hành vi tội phạm nghiêm trọng hoặc hơi một chút thân phận tội phạm đều sẽ không chuyển đến đây xử hình, bình thường chỉ có những tên cướp thấp kém nhất, có chết hay không cũng chẳng ai quan tâm mới bị gửi đến đây.

Tuy nhiên, tòa Diệt Nha thành này dù sao cũng là thủ đô của Vong Hưởng quốc, huống hồ còn là tổng bộ của tín ngưỡng thần Ánh Sáng chúng ta. Cho nên, trên một con đường có thể có mấy đội kỵ sĩ cảnh bị hoàng gia đang luận bàn hữu nghị, sau đó đi tiếp trên con đường sẽ thấy một vài

Thánh kỵ sĩ đang thi thố xem thần thuật của ai mạnh hơn, lại đi tiếp con đường, có thể lại sẽ nhìn thấy mấy tế ti đang truyền giáo.

Kinh khủng nhất chính là, Judge knight trưởng thường có thói quen tuần tra trong thành mỗi ngày với thời gian không cố định. Trong mười năm qua tổng số tội phạm thuộc mọi chủng loại bị bắt là 1056 tên.

Nói xem, ai mà dám ăn trộm hay cướp chứ!

Bởi vì trộm cướp trong thành bị tuyệt tích, cho nên pháp trường này cũng gần như bị bỏ hoang.

Nhưng cũng chính vì dáng vẻ hoang phế này, mới nảy sinh ra mọi loại chuyện mờ ám. Cư nhiên có những xác chết không phải tội phạm bị bổ sung ở đây. Nếu có thi thể chứng tỏ có tội ác xảy ra, xem ra thủ đô vẫn không an bình và yên tĩnh như Điện Ánh Sáng và Thánh Điện nghĩ.

Ta cười lạnh một tiếng, chờ ta trở về nói chuyện này cho Judge biết, gương mặt tàn khốc đó của cậu ta nhất định sẽ càng tàn khốc, khốc đến có thể đem cả thủ đô ra chinh đốn một phen.

Pháp trường hoang vắng không bóng người, chỉ có ba con ngựa bị cột ở bên cạnh. Có vẻ như ba tên kỵ sĩ kia đã đến trước rồi.

Trên pháp trường mặc dù không có người, nhưng ngôi nhà nhỏ tồi tàn ở bên cạnh có đèn sáng trưng, thấp thoáng mấy bóng người lộ ra ở cửa sổ.

Ta tự gia tăng cho chính mình hai thần thuật phụ trợ, một cái là Thánh quang hộ thể tăng lực kháng kích, và Thần dực thuật gia tăng tốc độ, Sau đó ta tránh ra khỏi góc độ có thể bị nhìn thấy từ người bên trong cửa sổ, chậm rãi tiến gần ngôi nhà.

“...cái thi thể đó đâu?” Một giọng nói khá hung tợn truyền ra từ ngôi nhà nhỏ.

“Thưa ngài...ở đây có rất nhiều...nhiều...là cái nào?” Âm thanh này có phần hơi già nua và yếu ớt, mặc dù ta rất cố gắng nghe, nhưng vẫn bỏ sót không ít từ.

Lúc này, ta dừng chân lại, trốn ở phía sau mấy cây đại thụ cạnh ngôi nhà nhỏ, không đến gần nữa, bên trong dù sao là có ba tên kỵ sĩ, mà tình trạng bây giờ của ta lại không tốt lắm, ngay cả tình trạng hai cái thần thuật trên người cũng chập chờn lúc mạnh lúc yếu. Nếu cứ đến gần, khó đảm bảo rằng sẽ không bị chúng phát hiện.

“...cái có mắt màu lam.” Giọng nói của tên kỵ sĩ có dấu hiệu đang kìm nén sự phẫn nộ.

Giọng nói già nua yếu ớt kia như khóc nói: “Thưa ngài, tôi thế nhưng sẽ không đi lật mí mắt người chết à!”

“Tóc màu vàng, không, gần như màu nâu, khoảng 23 tuổi, khuôn mặt khá anh tuấn.”

Ta nhíu mày, đoạn miêu tả này mơ hồ khiến ta có loại cảm giác bất an, vì cái gì đây?

Mắt màu lam, tóc màu nâu, 23 tuổi... Bằng tuổi với ta à, trẻ như thế đã chết rồi, chắc hẳn death knight kia không cam lòng cũng có điểm này đi.

“Đã chôn rồi...”

“Người dám gạt ta!”

Tiếp đó là một loạt tiếng la hét và tiếng đánh đập hỗn loạn, qua một hồi, cái giọng già nua yếu ớt kia càng thêm yếu ớt nói: “...đã bán cho người khác cách đây hai ngày rồi.”

“Người nào?”

“Một người đàn ông mang theo một cô gái nhỏ.”

Mắt ta lóe qua một tia sáng, đúng là thần Ánh Sáng phù hộ! Không thể tin ta đoán trúng rồi, ba tên kỵ sĩ này thực sự có dính dáng đến Death knight.

Cái gì mà một người đàn ông mang một cô gái nhỏ... lần lượt chính là thi thể nhỏ mang theo thi thể lớn, chắc chắn là Pink và “xác lau dọn” nhà cô ta, sinh vật undead mà cô ta đặc biệt triệu hồi để lau dọn nhà cửa.

“Người đàn ông đó trông như thế nào?” Thanh âm của tên kỵ sĩ nghe lên cực kì phẫn nộ.

Heh! Hỏi sai rồi, hẳn nên hỏi cô gái nhỏ đó có dáng vẻ gì, ta chế giễu.

“Áo trùm kéo rất thấp... tôi cũng không biết...”

“Ồ óc heo!”

“Giết hẳn đi, để hẳn khỏi bại lộ thân phận của chúng ta.”

“Xin tha mạng!” Âm thanh già nua yếu ớt đột nhiên trở nên bén nhọn.

Sắc mặt ta trầm xuống, thân là Sun knight, hình như không nên thờ ơ với loại tình huống giết người diệt khẩu này.

Nhưng trong tình trạng hiện tại của ta, nếu phóng vào, biết đâu chỉ có kết cục bị thuận đường diệt khẩu.

Rốt cuộc có nên cứu hay không đây...

“Đừng đánh! Đừng đánh nữa!” Bên trong truyền tới âm thanh thút thít, nhưng đối phương rõ ràng hoàn toàn không quan tâm, âm thanh dậm đá vẫn không ngừng truyền ra.

Ồ khốn! Ta cũng đã miên man suy nghĩ lâu như thế, các người lại vẫn chưa giết hẳn, một kiếm chém xuống là được rồi, làm gì phải dùng tay chân đánh người? Chẳng lẽ không biết, kẻ xấu nếu lè mề câu giờ, thì sẽ có một chiến sĩ công lý nhiều chuyện nhảy ra xen vào sao?

Nhất là cái chiến sĩ công lý không thể không làm này còn là ta!

Sau khi cúi đầu nhìn thánh quang hộ thể và thần lực thuật trên người vẫn còn, ta từ cửa sổ ta len lén nhìn vào bên trong, có hai tên kỵ sĩ đang đâm đá, chỉ có một tên kỵ sĩ sắc mặt lạnh lùng đứng bên cạnh, căn cứ lý luận “tên cầm đầu bình thường động khẩu không động thủ” của ta, gã này chắc chắn là tên cầm đầu rồi.

Ta nhỏ giọng đọc ma pháp chú ngữ. Mặc dù ta là một Thánh kỵ sĩ, nhưng rõ ràng ta có năng khiếu tuyệt vời của một tế ti, đồng thời còn có tư chất của một ma pháp sư thiên tài, tóm lại, ta làm cái gì cũng mạnh hơn làm kỵ sĩ, ôi ôi!

Lão sư của ta thường ngửa mặt lên trời than: “Vì sao con chỉ là vô tình liếc thấy một ma pháp sư đang dùng tê liệt thuật, sau đó liền có thể bắt chước làm ra lại y chang, mà ta cố gắng như thế làm mẫu chiêu kiếm cơ bản để chỉ dạy con, con lại sau khi nhìn hết hai mươi mấy lần vẫn không làm ra được đây?”

Để tránh những phiền phức không cần thiết, chẳng hạn như bị người nói nghề nghiệp không hẳn hoi, ta bình thường không sử dụng ma pháp trước mặt người khác, chẳng qua bây giờ là tình huống đặc biệt, với lại ta cũng không có ý định bộc lộ thân phận...

“Tê liệt thuật!”

Ta dùng tê liệt thuật lên người tên kỵ sĩ cầm đầu, đồng thời phi thân đập vỡ cửa sổ, sau đó một cước đá vào cổ tên kỵ sĩ đó, hẳn không kịp rên một tiếng đã nằm xuống, không phải ta muốn nói, nhưng tư chất làm thích

khách của ta cũng cực kỳ tốt... ahem! Không nói nữa, hai tên kỵ sĩ kia đã cầm kiếm chém tới rồi.

Trong lúc ta đã ngã tên kỵ sĩ cầm đầu, thuận tay ta rút ra bội kiếm của hắn. Dù sao ta là muốn giấu thân phận, chung quy không thể đem Thái Dương thần kiếm sáng chói rút ra để tác chiến, vì như thế chỉ có người mù mới không biết ta là Sun knight.

Ta vừa tránh công kích của hai tên kỵ sĩ, vừa thấp giọng đọc một câu chú ngữ khác, tay trái vung ra, một cái du nị thuật có thể khiến cho mặt đất trơn trượt liền được ném ra, một tên kỵ sĩ ngã ngay tại chỗ, ta nhanh chóng tiến lên bổ thêm một cước lên chân hắn, đập gãy cẳng chân của hắn.

Một kỵ sĩ với cái chân gãy thường không nguy hiểm bằng một tế ti, dù sao bọn chúng chỉ là một số hộp sắt mặc khôi giáp chạy lung tung khắp nơi, để chống đỡ khôi giáp nặng nề đòi hỏi công phu hạ bàn bền vững, cho nên một khi chân gãy, ngay cả đứng lên cũng rất khó khăn.

“Ma pháp kiếm sĩ!” Một tên kỵ sĩ khác mặt biến sắc kêu lên.

Ma pháp kiếm sĩ? Ta đảo cặp mắt trắng dã, cho xin đi, ta chỉ là một Thánh Kỵ sĩ vô tình học được ma pháp cơ bản thôi, ta không phải loại nghề nghiệp không hẳn hoi vừa học ma pháp vừa học kiếm thuật kia đâu.

Chẳng qua đánh bại mấy tên kỵ sĩ một cách đơn giản như thế, trái lại khiến ta tràn đầy tự tin, xem ra ba tên này cũng chưa đạt tới kỵ sĩ cấp cao, vậy thì dễ đối phó hơn nhiều.

Trước mắt tên kỵ sĩ tưởng nhầm ta là ma pháp kiếm sĩ kia hiển nhiên rất kiêng dè, không làm sao dám tiếp cận ta.

Ta có lẽ có thể hiểu được tâm tình của hắn, dù sao ma pháp kiếm sĩ mặc dù là loại nghề nghiệp rất quái dị, hoặc là rất mạnh hoặc là rất yếu, nhưng

khi ta vừa xuất hiện đã đập ngã tên mạnh nhất trong số chúng, và trong nháy mắt đã hạ tên thứ hai. Trong tâm trí hẳn, ta có lẽ thuộc loại mạnh đi.

Đột nhiên, phía sau cảm giác thấy một luồng khí thể cường đại, ta xoay mạnh người đối diện phía sau, quả nhiên nhìn thấy cái gã đầu tiên bị ta đập ngã đang chậm chậm đứng lên. Khuôn mặt nổi đầy sấm sét, tệ hơn nữa trên người hẳn tuôn ra một dòng khí lờ mờ, đó là đấu khí, chỉ có những kị sĩ cấp cao trở lên mới có đấu khí.

“Ồ vô sỉ đánh lén phía sau!” Tên kị sĩ rống lên, định rút kiếm nhưng lại phát hiện kiếm đã bị ta rút đi, lập tức nổi giận đến nổi sắc mặt đỏ bừng.

Thì ra gã này lại là kị sĩ cấp cao, hèn gì hẳn chỉ mặc khôi giáp loại nhẹ, không giống hai tên kia mặc khôi giáp nặng.

“Đấu khí” cái thứ này giống như là túi khí vây ở trên người, hiệu quả tốt hơn nhiều so với khôi giáp, chẳng những có thể chống đỡ công kích, đồng thời có lực giảm xóc mà khôi giáp không có, càng quan trọng hơn là, bởi vì không có trọng lượng của khôi giáp, cho nên sẽ không làm giảm tốc độ của mình, có thể nói là thứ tốt vừa tiện cho công kích và bảo vệ tính mạng!

Tuy nhiên, thứ tốt này không phải ai ai cũng luyện ra được, có thể thấy được chuyện này từ việc kị sĩ một khi luyện ra đấu khí, lập tức có thể xin thăng cấp thành kị sĩ cấp cao.

Nhớ lại lúc đó, để giúp ta luyện ra đấu khí, lão sư ta đã nếm đủ khó khăn gian khổ, dùng sạch mỗi một loại phương pháp nghĩ ra trong đầu. Mỗi ngày, bình quân ông đều phát động đấu khí hai mươi mấy lần để ta thể nghiệm phương pháp phát động đấu khí... Cuối cùng, ta vẫn không học được đấu khí, trái lại khi ta dùng đuôi mắt để ghi chép nữ tì xinh đẹp, vô tình học được thần thuật phụ trợ mà những tì cấp cao chuyên dùng — Thánh quang hộ thể, suýt nữa khiến cho lão sư ta tức chết.

Mãi cho đến khi ta tiếp nhận vị trí của thầy ta, trở thành Sun knight, mới một lần ở trong nhiệm vụ mà gần như suýt giết chết ta, hiểu được cách phát động đấu khí.

Tuy nhiên ta vẫn thích sử dụng thánh quang hộ thể thay vì đấu khí, bởi vì ta dễ dàng dùng Thánh quang hộ thể, nhưng đấu khí thì trung bình phát động ba lần thì thất bại một lần, hơn nữa đấu khí của ta yếu đến đau lòng, bình quân ba nhát liền sẽ bị chém vỡ, cho nên thực sự không dám đem cái mạng nhỏ của mình giao phó cho cái đấu khí đáng thất vọng.

Ta lén nhìn đấu khí của tên kỹ sĩ cấp cao kia, dòng khí chảy đều với độ dày thích hợp, xem ra đấu khí của hắn không tệ như của ta, muốn phá vỡ lớp đấu khí đó e rằng không phải chuyện dễ dàng.

“Du nị thuật!” Ta thuận tay ném thêm một cái.

Nhưng tên kỹ sĩ cấp cao kia mặc chính là khôi giáp nhẹ, sức nặng trên người hắn và chút ít dầu mỡ trên đất hiển nhiên không đủ để hắn té chống vó lên trời, trái lại còn chọc giận hắn, hắn rống lên “Đồ hèn hạ”, sau đó tiện tay tóm lấy cái bàn bên cạnh, một hơi ném thẳng về phía ta.

Có lẽ hắn cho rằng ta sẽ đối mặt nghênh tiếp, phong độ mà một kiếm chém vỡ cái bàn, sau đó sẽ có một trận đấu kinh thiên động địa giữa kỹ sĩ vs ma pháp kiếm sĩ!

Chẳng qua... ta né! Cộng thêm một cái “yên vụ thuật”, để tạo ra một trận khói mù mịt, khiến cho kẻ địch nhìn không rõ xung quanh.

Sau đó ta một phát quơ lấy lão già đã bị đánh te tua trên mặt đất, nhảy ra số, sau đó làm một hơi phóng đến bên cạnh ba con ngựa, một kiếm chém đứt dây cột ngựa, vừa lại lần lượt chọc kiếm vào hông hai con ngựa, hai con ngựa nhất thời hí lên bỏ chạy, sau đó ta xách theo lão già nhảy lên con ngựa thứ ba, dùng sức kéo dây cương.

Lúc này, một thanh kiếm tỏa ra khí thế mãnh liệt xuyên qua phá vỡ cửa sổ, sau đó lao vùn vụt về phía ta.

Nếu ta tránh thanh kiếm này, thế nào cũng bị ngã ngựa, một khi ngã ngựa, chắc chắn sẽ bị những kỵ sĩ phía sau đuổi theo, vậy sự tình liền không hay rồi.

Bởi vì trong tình trạng hiện tại của ta, ngay cả Thánh quang hộ thể cũng chỉ giống như cái lồng bảo vệ làm bằng giấy, hoàn toàn vô lực cùng người khác đánh đấu, nhất là đối phương còn là một kỵ sĩ cấp cao.

Đành phải cố đương đầu rồi!

Thánh quang hộ thể cộng với Thần thuật Ánh Sáng hẳn có thể đương đầu đi...

Tssshhh... thanh kiếm đó lại giống như xuyên thấu qua hai lớp giấy mà phá vỡ lồng bảo hộ của ta, ta biến sắc, đúng lúc kịp nghiêng thân thể, thanh kiếm đó mới không có xuyên tim mà ra, chỉ là từ vai bên phải cửa qua, vai của ta lập tức phun ra một suối máu.

Rất may chính là, kiếm không có làm tổn thương con ngựa, cho nên nó vẫn tận lực chạy về phía trước, gia tăng khoảng cách giữa ta và những tên kỵ sĩ đằng sau.

Ta vừa sử dụng trì hoãn thuật để ổn định vết thương, vừa tự hỏi, tên kỵ sĩ này rất mạnh... Cho dù tình trạng của ta vẫn tốt, chỉ sợ cũng không có được lợi thế, cú đầu tiên chỉ là đúng lúc thừa dịp hẳn không chú ý, vừa lại phối hợp ma pháp, cho nên mới có thể thuận lợi đánh ngã hẳn.

Kỵ sĩ mạnh như thế, hơn nữa hẳn vừa mới luôn miệng mắng “đồ vô sỉ” với “đồ hèn hạ”, hẳn sợ rằng không phải kỵ sĩ bình thường, có thể hẳn có xuất thân quý tộc, nên mới chú trọng cái loại đức tính tốt quang minh chính đại này.

Tuy nhiên nghĩ lại nó, một kỵ sĩ chú trọng quang minh chính đại lại đi tới pháp trường bỏ xác... Nghĩ như thế nào cũng thấy có vấn đề!

Trừ khi hắn làm theo lệnh chủ nhân mà hắn đang phục vụ, đó sẽ lại là một chuyện khác...Urgh!

Đột nhiên bị một cơn chóng mặt hoa mắt, ta dùng sức lắc lắc đầu. Cúi đầu nhìn, vết thương ở vai mới được xử lý xong lại bắt đầu chảy máu, cũng phải, ở trên con ngựa nhấp nhô này, cho dù miệng vết thương có đóng vẩy, cũng sẽ lập tức nứt ra.

Tốt hơn hết là nhanh chóng trở về Thần Điện mới có thể toàn lực trị liệu vết thương, ta dứt khoát xé một dải áo trùm, quấn đại hai vòng ở trên vai, sau đó dốc toàn lực cưỡi ngựa trở về thành.

Sau khi phóng ngựa đến cổng thành, thuận tay đem lão già ném xuống ngựa, bỏ cho hắn cái trì dữ thuật, trầm giọng nói với hắn: “Không muốn chết thì mau chóng rời khỏi đây, đi xa nhất có thể, có nghe không.”

Lão già sau khi tiếp nhận trì dữ thuật của ta, rõ ràng khỏe hơn rất nhiều, hắn sợ hãi gật đầu, sau đó khập khiễng đi khỏi.

Ta cũng nhảy xuống ngựa, con ngựa này là của đám kỵ sĩ đó, ta thế nhưng không dám cưỡi nó trở về Thần Điện, nếu sự việc sau này bị truy ra, sẽ rất có nhiều chuyện phiền phức. Hơn nữa vai của ta đã nhuộm đỏ máu, muốn cưỡi ở trên ngựa, vậy cũng quá nổi bật. Sợ rằng sẽ bị đội cảnh bị, hay thậm chí là những Thánh kỵ sĩ nhà mình chú ý.

Ta lấy tay bịt vết thương, chậm rãi bước vào trong thành, sĩ binh ở cửa thành nhíu mày nhìn ta mấy cái, nhưng vẫn không ngăn cản ta vào thành. Có lẽ cũng từng đã nhìn thấy nhiều mạo hiểm giả toàn thân đều te tua, huống hồ bên trong còn có đội cảnh bị và Thánh kỵ sĩ, gã dám ở thủ đô làm loạn có lẽ cũng không có nhiều lắm đi.

Thực sự đã mất máu quá nhiều rồi, ta yếu ớt đến không thể không khôi phục bước đi kiêu rùa.

Mặc dù ta không gây chuyện, nhưng vẫn có một đội cảnh bị nhìn ta chăm chăm, có lẽ là do một nửa cái áo trùm dính đầy máu hiện tại làm cho người khác rất sợ hãi, bọn họ cũng có thể sợ ta đột nhiên gây rối hay tệ hơn nữa, trực tiếp đổ xuống đất và chết.

Nhìn thấy mấy kỵ sĩ đội cảnh bị càng ép đến gần, ta đi về phía cạnh bên đường, nơi có ba gã Thánh kỵ sĩ của Thánh điện đang trò chuyện.

Ta đến gần ba người đó, vươn một tay với Thánh kỵ sĩ đang xoay lưng về phía ta, hành động này rõ ràng khiến cho đội cảnh bị và hai vị Thánh kỵ sĩ khác mà đã phát hiện cử chỉ của ta trở nên khẩn trương, bọn họ cùng nhau đem tên thánh kỵ sĩ kia kéo lại...

Ta vốn định vỗ vỗ vai của cái Thánh kỵ sĩ kia, nhưng rõ ràng hiện tại vỗ không tới rồi.

“Nguyện thần Ánh Sáng chúc phúc các cậu, những anh em của ta.” Ta cao giọng nói, nhưng khi nói xong mới phát hiện giọng nói của mình không vang dội như ta tưởng, ngược lại nghe yếu bất thường.

“Anh là vị nào?” Mấy Thánh kỵ sĩ khó hiểu nhìn ta, vừa nhìn thấy máu tươi trên người ta, không khỏi nhíu mày.

Ta kéo áo choàng một chút làm cho bọn họ có thể nhìn thấy khuôn mặt của ta, và cười nói: “Nhận ra ta chứ?”

Ba Thánh kỵ sĩ mở to mắt khi vừa nhìn thấy khuôn mặt ta, trong đó tên trẻ nhất lấp ba lấp bấp nói: “Ngài, ngài là Su..”

“Suýt!” Ta ấn ngón trỏ lên môi, nháy mắt tinh nghịch, trên mặt vẫn mang nụ cười nhẹ... Mặc dù ta thực sự mẹ nó muốn xiù luôn cho xong, nhưng ta

vẫn phải cố gắng bảo trì hình tượng Sun knight của ta!

Sắc mặt ba Thánh kỵ sĩ giờ phút này đã ngàn biến vạn hóa, khi vừa phát hiện ta là Sun knight, cho nên hình như muốn hành lễ, nhưng lại nhớ tới ta hình như không muốn bộc lộ thân phận vì thế vừa lại không dám hành lễ, tiếp theo ánh mắt bọn họ lướt đến trên người ta, sau khi nhìn thấy máu đầy người ta, sắc mặt đại biến, sau đó không biết bọn họ nghĩ đến cái gì, sắc mặt rất là tái nhợt.

Thật thú vị...

“Ta cần hộ tống, các cậu có nguyện ý bỏ chút thời gian hộ tống ta trở về Thánh điện không?”

Lời nói của ta so với bình thường giản lược hơn rất nhiều, cái gì mà dưới chú thị của thần Ánh Sáng, hay tình cảm như anh em của các Thánh kỵ sĩ gì gì đó đều lược bớt, bây giờ ta chỉ muốn quay về Thánh điện và ngủ như một khúc gỗ.

“Mặt khác, đội cảnh bị hình như có chút hiểu lầm với ta, xin phiền các cậu giúp ta giải thích một phen, nhưng xin đừng bộc lộ thân phận chân thực của ta.”

Ba Thánh kỵ sĩ cảnh giác sợ hãi gật đầu, một Thánh kỵ sĩ đi đến chỗ đội cảnh bị giải thích, mặc dù không biết hẳn bịa ra cái gì, nhưng sau đó đội cảnh bị chỉ gật gật đầu rồi rời khỏi.

Tên Thánh kỵ sĩ trẻ tuổi nhất trước mặt ta thì có chút căng thẳng hỏi: “Ngài, ngài có muốn trị thương trước không? Tôi biết một chút trị dũ thuật... A” Nói được một nửa, hần hình như nhớ đến cái gì đó, lại dừng lại.

Ta cười nói: “Như vậy làm phiền cậu rồi.”

Vừa nói những lời này ra, ba thánh kỵ sĩ nhìn ta không dám tin, ta đại khái có thể hiểu được sự kinh ngạc của bọn họ, dù sao ta là Sun knight nổi tiếng nhờ thần thuật lợi hại, lại còn cần người khác giúp dùng trì dữ thuật. Đây vốn là chuyện không thể tưởng...

Ba thánh kỵ sĩ cũng biết không nên nói quá nhiều, chỉ có tên thánh kỵ sĩ vừa mới hỏi kia sử dụng trì dữ thuật không mấy thành thạo giúp ta liệu thương. Sau đó cả ba hộ tống ta trở lại Thần điện.

Có ba thánh kỵ sĩ hộ tống, ta nhanh chóng tới được Thánh điện. Sau khi nói vài câu cảm ơn với ba thánh kỵ sĩ, ta tự mình bước lên bậc thang của Thánh Điện.

“Su-... Ngài không sao chứ?” Thánh kỵ sĩ trẻ nhất có chút lo lắng nói.

Thân thể ta lung lay hai cái mặt dù không thể thấy, quay đầu đối vào bọn họ nở nụ cười xán lạn nhất nói: “Ta không sao, xin đừng lo lắng.”

Nhưng không biết vì cái gì, ba gã Thánh kỵ sĩ đầu tiên là giật mình, sau đó lại lộ ra thần sắc càng lo lắng.

Khi tới cửa của Thánh Điện, ta kéo mũ áo trùm xuống, Thánh kỵ sĩ thủ vệ cửa ngay lập tức hành lễ với ta, ta thuận lợi tiến vào Thánh Điện, sau đó thẳng hướng phòng ta mà đi, sắp đến rồi, giường của ta ơi...

“Sun!”

Nghe tiếng gọi ta, ta không thể không dừng lại, còn chưa kịp xoay lại đã bị người khác kéo đi, mà ta bây giờ ngay cả sức nói chuyện cũng không có, chỉ đành bị người đó kéo đi.

“Cậu đã làm cái gì vậy? Sao trên người nhiều máu như thế, là máu của kẻ địch à? Có phải là đã đánh bọn chúng đến răng rơi đầy đất, ha!”

Người có cái đầu tóc đỏ rực lửa, giọng nói to, cùng với thân hình cao lớn, nói chuyện cũng hết sức thẳng thắn, sức lực càng là lớn đến kinh người, cả người ta gần như là bị một tay cậu ta kéo đi.

Người này chính là Blaze knight của 12 Thánh Kỵ sĩ, tính cách giống như lửa, thẳng thắn mà nóng tính, cậu ta với ta, Storm và Leaf giống nhau, đều thuộc phái người tốt ấm áp trong 12 thánh kỵ sĩ trưởng.

Làm ơn để ta đi... Blaze! Ta rất muốn khóc đây, ta sắp xỉu rồi!

“Đúng rồi, quên nói tôi muốn tìm cậu làm cái gì.”

Blaze ngay cả quay lại liếc ta lấy một cái cũng không có, chỉ tiếp tục kéo ta về phía trước, ta thấy thánh kỵ sĩ đi hai bên đường vừa nhìn thấy ta, liền giật mình rồi làm rơi tất cả văn kiện, ly tách thậm chí cả kiếm đang cầm trên tay xuống đất, ta nghĩ sắc mặt hiện tại của ta cực kỳ đáng sợ, vốn là yếu ớt đến đáng sợ.

Nếu cứ như vậy, hình tượng Sun knight của ta nhất định sẽ bị hủy hoại hoàn toàn, ta dùng một chút sức lực cuối cùng, đem mũ áo trùm kéo lên.

“Ice gục xuống rồi, thanh kiếm của death knight ngày hôm đó có một chút cổ quái. Bọn họ hình như nói đó là Tử cái gì kiếm, bị đâm trúng sẽ bị tử vong chi khí nhập vào người, kể cả lão Giáo Hoàng kia cũng chỉ có thể miễn cưỡng áp xuống tử khí, bọn họ nói chỉ có cậu mới có biện pháp giải trừ cái gì khí kia.”

Tử vong chi khí? Hèn gì! Khó trách ta vẫn còn yếu như vậy dù cho có lực khôi phục siêu cường, sợ rằng thanh kiếm đó có một số nguồn gốc bất thường, càng không may nó lại được nắm trong tay của một Death knight, so với càng không may còn càng không may chính là, ta bị hoài nghi là đầu sỏ chế tạo ra tên death knight đó, cho nên phải chịu trách nhiệm tìm ra chân tướng.

Blaze kéo ta tới dây phòng của nhóm tàn khốc lạnh lùng ở, dùng một chân đạp mở cửa phòng của Ice. Sau đó la lên: “Tôi tìm được Sun rồi, bây giờ làm thế nào mới có thể cứu cái gã lạnh như băng này!”

Tình huống trong phòng cũng không nghiêm trọng như ta nghĩ, mặc dù Ice knight đang nằm trên giường, nhưng cậu ta vẫn tỉnh táo, trên tay còn cầm một cuốn sách và đang đọc nó, một vài tế ti cấp cao thì đứng ở bên cạnh đang bàn bạc phải làm sao trị thương.

Judge cũng đang ngồi bên giường của Ice phê sửa văn kiện. Mặc dù cậu ta đến đây để chăm sóc Ice, nhưng cũng không quên công việc.

Tế ti cấp cao bên cạnh lộ vẻ mặt mừng rỡ nói: “Chỉ cần nhỏ máu thần thánh của Sun knight, thứ máu trường kỳ nhận được chúc phúc của thần Ánh Sáng, lên vết thương của Ice knight trưởng, phối hợp với thuật tịnh hóa của chúng tôi, đã có thể hoàn toàn xua đuổi tử vong chi khí ra, sau đó để cho Ice knight trưởng tĩnh dưỡng mấy ngày là không sao nữa.”

Vậy có thể để cho ta tĩnh dưỡng mấy ngày trước? Cho dù nhìn thế nào ta cũng cảm thấy tình huống của ta nghiêm trọng hơn của Ice rất nhiều...

Urgh! Trên tay đột nhiên đau xót, máu từ đó phun ra giống như đài phun nước.

“Thế thì đơn giản thôi, dù sao Sun cứ như một con gián đập không chết, chảy một, hai xô máu cũng không hề gì.” Blaze một tay túm lấy bả vai của ta, tay kia nâng tay của ta lên, vẩy lung tung lên đầu của Ice, phun đến cả người Ice đều là máu của ta, thần sắc trên mặt cũng càng lạnh băng.

Thấy tình huống đó mấy tế ti cấp cao cũng vội vã tiến lên thi triển tịnh hóa thuật, chỉ là tịnh hóa thuật này toàn bộ đều trao cho Ice ở trên giường... Này này! Mọi người có phải đã hoàn toàn quên rằng ngày hôm qua ta cũng bị chém không hả? Hơn nữa vết chém của ta còn sâu hơn Ice nhiều, chia cho ta một tí thuật tịnh hóa đi!

Nhìn đồng thuật tịnh hóa này ta muốn khóc mà không được, mặc dù trong miệng muốn hét lên, nhưng chỉ có một tiếng khàn khàn phát ra khỏi miệng.

“Sun knight trưởng, cậu...” Judge hình như có chút phát giác ta có gì đó không ổn, cậu ta đột nhiên ngừng đầu lên, nhưng mặt lại lộ vẻ do dự không tiếp tục nói nữa.

Ta có thể hiểu tại sao Judge do dự. Dù sao hai người chúng ta là Sun knight và Judge knight là những người tuyệt đối không có khả năng đối xử hòa hợp với nhau. Trạng thái chân thực trong riêng tư thì không sao cả, nhưng ở trước mặt những tế ti này và Blaze, sợ rằng không thích hợp để cậu ta chủ động quan tâm ta. Hơn nữa lấy lực khôi phục như con gián trước giờ của ta, có lẽ không ai tin rằng ta thực sự có thể chết...

Trong lúc tế ti phóng tịnh hóa thuật cho Ice, ý thức của ta dần dần mơ hồ, làm ơn đi! Ai cũng được, có thể phát hiện ra chuyện ta sắp đi gặp thần Ánh Sáng không...

Trong khoảng khắc cuối cùng trước khi ta hôn mê, đuôi mắt hình như liếc thấy Judge một phát kéo tay của Blaze ra, ôm lấy ta, một mạch kéo mũ áo trùm ta ra, cậu ta vừa nhìn thấy mặt của ta liền hít mạnh một hơi, sau đó quay đầu gào to lên với các tế ti, nhưng cụ thể gào lên cái gì, ta cũng không còn có thể nghe thấy nữa rồi.

Hô hô, còn có Ice cũng từ trên giường nhảy lên, trên mặt của cái tên lạnh như băng này lại có thể có biểu tình kinh hoàng, quá khó tin rồi, ngược lại người luôn có vẻ mặt khoa trương như Blaze, bộ dạng đơ ra như con gà gồ.

Mặc kệ tất cả!

Tiếp theo dù là sống hay chết, thế nào cũng không liên quan đến chuyện của ta, ta bây giờ chỉ muốn ngủ... Nhắm lại mắt,

A! Thật là thoải mái, chúc ngủ ngon, mọi người.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 6: Quy Tắc Thứ Sáu Của Sun Knight

Sun sẽ không sao chứ, phải không? Lực khôi phục của cậu ấy rất mạnh...

Cậu không nhìn thấy mặt của cậu ta lúc ngất đi đâu, đó căn bản là mặt của người chết.

Bất lịch sự, ai chết hả?! Ta vốn định trở mình, nhưng cơ thể thật nặng nề. Quên đi, ngủ tiếp thôi.

Giáo Hoàng bệ hạ, Sun sẽ không có chuyện gì chứ? Sẽ không chứ?! Cậu ta đã hai ngày đều không cử động rồi...

Thì ra ta đã không cử động hai ngày rồi sao? Hèn gì cái mộng của ta có chút đau, không có ai giúp ta trở mình ư? Nếu ta bị chứng thối loét vì nằm liệt giường thì làm sao?

Sun knight bị thối loét vì nằm liệt giường... Truyền đi ra ngoài mà nghe được à?

Ta nỗ lực chuyển động một chút, rất sợ rằng chứng thối loét sẽ rất khó coi. Hành động này tiêu tốn toàn bộ sức lực mà ta đã vất vả khôi phục được, kết quả ta lại rơi vào giấc ngủ, kể cả những người khác đang reo hò bên cạnh, ta cũng không nghe thấy nữa rồi.

Làm sao bây giờ? Sun đã nằm ngày hôn mê bất tỉnh rồi, cứ như thế này, cậu ấy sẽ càng suy yếu mà chết...

Đi ra ngoài!

Cái gì?

Ta nói, đi ra ngoài hết!

Sau đó, một đồng âm thanh ồn ào hỗn loạn, rống giận có, cãi lộn có, tóm lại chính là âm ỉ chết người đi được!

Không biết trong này có người bị trọng thương sao? Yên tĩnh một chút không được à!

Ta bất mãn trở mình, dùng cái móng đem tất cả âm thanh ồn ào ngăn ở đằng sau, hài lòng tiếp tục ngủ...

“Sun, thức dậy!”

Ta vùi đầu trong chăn, rồi ngủ tiếp.

“Grisia Sun, cậu dậy ngay cho tôi!”

Ta đột nhiên cứng đờ... Grisia?

A! Lâu rồi không nghe thấy tên của chính mình, suýt nữa quên mình tên là Grisia.

Kể từ sau khi tiếp nhận vị trí Sun knight, tất cả mọi người đều gọi ta là Sun, nhưng kỳ thật chỉ có họ của ta bị đổi thành Sun khi ta trở thành Sun knight thôi. 12 Thánh kỵ sĩ trưởng vẫn có tên của mình, nhưng bình thường không có ai dùng tên xưng hô với chúng ta.

Khiến cho ta thường thường quên tên của 12 Thánh kỵ sĩ trưởng khác rất cuộc là cái gì. Ví dụ như, tên của Leaf knight trưởng rất cuộc là Elmy hay là Strawberry, ta luôn không nhớ rõ lắm...

Lại có thể gọi ta bằng cả tên lẫn họ, xem ra Lesus Judge thực sự rất nổi giận. Có vẻ nếu ta vẫn không chịu thức dậy, có thể sẽ vĩnh viễn ngủ say không dậy nữa...

Ta cực kỳ không cam tâm tình nguyện giờ lên nửa mí mắt, dùng giọng khàn khàn nói ra câu đầu tiên suốt năm ngày qua:

“Để cho tôi ngủ thêm một chút là sẽ chết à?”

“...Ha.”

Vẻ mặt lạnh lùng đến cực điểm của Judge cuối cùng cũng bị phá vỡ. Khóe miệng nhòe lên một nụ cười, cậu ta lắc đầu cười với vẻ mặt bó-tay-với-cậu, sau đó vừa cầm một cái chén qua, bên trong chứa cháo cá với mùi thơm bốn phía, bên trên còn rắc lên hương liệu ta thích nhất, một đồng rau thơm!

Rột rột...

Ta giống như cái lò xo từ trên giường nhảy bật lên, vẻ mặt đầy khát vọng chỉ thiếu mỗi chày nước miếng, vươn hai muống tiếp lấy cái chén cháo thơm ngào ngạt kia...

Judge lại ở lúc ta sắp chạm đến cái chén, chớp mắt chuyển cái chén đi.

“Lesus Judge!” Ta ai oán gọi tên đầy đủ xưng hô Judge knight trưởng.

Lesus vừa cầm chén đưa ta vừa chậm rãi nói: “Nhớ ăn chậm một chút, năm ngày qua cậu chỉ có uống nước đường, nếu không đau bụng cũng chỉ là cái chuyện nhỏ.”

Ta tiếp lấy chén, và ăn từng chút từng chút một với vẻ mặt đau khổ.

“Kỳ thật, cậu hẳn nên ăn thanh đạm hơn một chút, không nên thêm rau thơm”. Lesus nhíu mày nhìn cái chén của ta, buông tiếng thở dài hầu như

không thể nghe: “Nhưng nếu không bỏ thêm, cậu nhất định không ăn cháo không vị.”

Judge đúng là hiểu ta, ai muốn ăn cháo trắng chứ!

Judge ngồi xuống bên giường. Trong lúc ta đang ăn cháo, cậu ta cầm lấy công văn ở bên cạnh chỉnh sửa. Đúng là một tên không chút lãng phí thời gian.

Sau khi ta thỏa mãn buông chén, và uống ừng ực một bình nước, đói khát trong năm ngày qua cuối cùng cũng được giải quyết.

Judge thấy ta ăn no uống đủ rồi, mới cuối cùng đặt công văn trên tay xuống và ngẩng đầu nhìn ta.

Mặc dù cậu ta một câu cũng không nói, nhưng ta biết rằng cậu ta muốn ta kể rõ lại toàn bộ sự tình, ta lập tức kể lại, bắt đầu từ lúc ta đi gặp Pink.

Mặc dù nói chuyện ta có cấu kết cùng với một tử linh pháp sư... Xí xí! Cấu kết gì chứ, là có “đi lại” — về mặt lý luận đó là chuyện không được để cho người nào biết, nhưng dù sao Judge cũng là bạn thân nhất của ta, trước giờ chưa từng giấu chuyện gì với cậu ta, vì vậy cậu ta tự nhiên cũng biết Pink, cái tồn tại của tử linh pháp sư có giao ước đặc biệt này.

Sau khi nghe đầy đủ mọi chuyện, trong lúc Judge đang trầm tư, mà ta thì cố gắng bám víu ở mép giường, vươn tay mò mẫm dưới gầm giường. ... Ta nhớ có giấu một miếng thịt khô lớn dưới đây mà, biến đâu mất rồi? A ha! Tìm được rồi.

Ta cố gắng cắn khối thịt khô còn lớn hơn so với đầu của mình, một bên quan sát thần sắc của Judge. Bình thường sắc mặt cậu ta luôn tàn khốc trong khi ta luôn luôn mang vẻ mặt tươi cười. Tuy nhiên, đằng sau cánh cửa đóng kín, nơi không ai có thể thấy, chúng ta có thể biểu thị mọi vẻ mặt, loại

nào cũng có, như vừa rồi, ta còn chổng mông ở trên giường tìm miếng thịt khô đây.

Judge mang vẻ mặt nghi hoặc ngẩng đầu lên, vừa nhìn thấy ta đang cắn miếng thịt khô, sắc mặt biến đổi, giật lấy miếng thịt của ta, gầm lên: “Cậu đúng là không muốn sống nữa.”

Ta lộ ra biểu tình ủy khuất: “Nhưng tôi vẫn còn đói...”

“Chút nữa tôi lại mang cháo đến”, Judge hết sức kiên trì, thậm chí còn đem miếng thịt khô cắt vào trong người, để không cho ta ăn nữa.

“Tôi đã điều tra thanh kiếm mà cậu mà về”. Judge đúng là Judge, vào thẳng vấn đề không nói vòng vo.

Ta nghiêng đầu, lúc này mới nhớ tới, hẳn là cái thanh kiếm trên người kỵ sĩ bị ta đập ngã trong ngôi nhà nhỏ ở pháp trường.

“Oh? Tra ra thanh kiếm này là của ai chưa?”

“Trên cán thanh kiếm có huy sức hoa lan của gia tộc Gerland, gây ra vết thương trên vai của cậu, khiến cậu phải chọn cách chạy trốn, đó ít nhất cũng phải là kỵ sĩ cấp cao, trong gia tộc Gerland chỉ có ba gã kỵ sĩ cấp cao, con trai thứ ba của bá tước Gerland và hai tên kỵ sĩ thuần phục.”

“Là ai trong số đó?” Ta hỏi không chút do dự, tin tưởng với năng lực của Judge, chỉ bằng thanh kiếm ta mang về đó, hẳn đã có thể tra được bảy, tám phần rồi.

Judge yên lặng một lúc, cuối cùng lên tiếng nói: “Con trai thứ ba của bá tước Gerland, chủ nhân mà hẳn thuần phục là Đại Vương Tử điện hạ.”

Ta cũng yên lặng, mang chút hi vọng hỏi: “Có chắc là con trai thứ ba của bá tước.”

Mặc dù ta hỏi như thế, nhưng thực tế ta muốn hỏi là, thực sự là Đại Vương Tử điện hạ đã làm chuyện đó?

Muốn khiến cho một gã kỵ sĩ chú trọng một đồng danh dự, làm ra loại hành động như vút xác này, cũng chỉ có mệnh lệnh của chủ nhân mới có khả năng, nếu người mà con trai thứ ba của bá tước thuần phục là Đại Vương Tử điện hạ, vậy người tra tấn tên death knight kia cũng không thể là ai khác rồi.

Judge gật đầu: “Hai tên kỵ sĩ cấp cao dưới trướng của bá tước Gerland, một tên ở nơi khác, còn tên kia thì cả ngày ở trong thành tuần tra, có mấy kỵ sĩ đi cùng hẳn đều có thể chứng minh.”

“Đại Vương Tử điện hạ... tra tấn một người tới chết?” Sắc mặt của ta có chút cổ quái, điều này nhìn thế nào cũng không giống với một người có trách nhiệm, tính tình ôn hòa như Đại Vương Tử điện hạ sẽ làm.

Sau khi nói ra câu này, cả căn phòng trở nên yên lặng, thấp thoáng có loại không khí áp lực. Ta cho rằng vì chuyện này có dính dáng tới Đại Vương Tử điện hạ, vậy chuyện này sẽ trở nên rất phiền phức rồi, cho dù tra ra chuyện đúng là Đại Vương Tử gây nên, chẳng lẽ chúng ta có thể đưa người thừa kế duy nhất của cái quốc gia này lên đoạn đầu đài sao?

“Bên ngoài...” Judge đột nhiên mở miệng, nhưng chỉ nói được hai chữ rồi lại yên lặng.

Nhìn Judge, ta luôn cảm thấy hôm nay cái tên này có chút kỳ quái, bình thường nếu chỉ có hai người chúng ta, cậu ta sẽ buông lỏng vẻ mặt, sau đó trên khuôn mặt tàn khốc cũng lộ ra tươi cười, mặc dù là do lâu lắm không cười cho nên nụ cười khá cứng nhắc, lại phối hợp với thái độ lạnh lùng của cậu ta, thoạt nhìn tổng thể sẽ rất buồn cười.

Nhưng hôm nay, khuôn mặt cậu ta hình như vẫn căng chặt, nụ cười lúc mới đầu như là giả. Ta có thể nhìn ra, bởi vì nó giống y chang vẻ mặt tươi

cười bình thường ta vẫn hay mang.

Ta nhìn cậu ta, mà cậu ta cũng nhìn lại ta, một bầu khí áp lực kỳ lạ chưa từng có giữa hai chúng ta lan tràn, con người đen của Judge lúc nào cũng rất kiên định, nhưng bây giờ lại có chút nhấp nháy, ta thậm chí còn có thể nhìn ra cậu ta có chút khó xử từ cách cậu ta khẽ nhíu hàng lông mày của mình.

“Làm cái gì...” Ta vò mái tóc vàng sáng bóng của mình, sau đó thô bạo đẩy Judge và nói: “Có cái gì cứ nói thẳng, đừng có giấu tôi, hoặc tôi sẽ trở mặt cho cậu biết.”

Lúc đầu Judge do dự một chút, nhưng dưới thần sắc kiên định của ta, cậu ta chỉ có thể thở dài rồi nói: “Toàn thành đang đồn cậu ngược sát Death knight kia.”

Nghe điều này, ta chấn động đến nổi cứng đờ cả người, trong khi Judge tiếp tục nói.

“Giáo Hoàng bộ hạ đã xuống chỉ thị, không cần điều tra chân tướng, hiện tại muốn toàn lực nói xấu tên Death knight kia, đem hắn nói thành một tên tội phạm đã phạm nhiều tội ác không thể tha thứ, mà sau khi cậu bắt được hắn, hắn không chịu nghe lời khuyên nhủ của cậu, cuối cùng hắn bị dẫn tới sở thẩm phán, rồi bị xử hình.”

“Hắn sở dĩ có oán niệm với cậu, là bởi vì cậu đã bắt hắn.” Khi Judge nói câu này, giọng điệu hết sức bình tĩnh, như thể đang nói sự thật.

Nhưng điều này rõ ràng không phải là sự thật!

Trong ngực đột nhiên tuôn ra phần nộ mãnh liệt, cũng không biết rốt cuộc là do tên Death knight kia bị vu oan mà phần nộ, hay là ta đã lê cái cơ thể yếu đuối đi điều tra, khiến cho suýt chết, rồi để nhận được một câu không cần điều tra nữa mà phần nộ!

Tóm lại, lửa giận trong lòng ta đột nhiên bùng lên như ngọn lửa ngoài đồng trong nháy mắt cháy lan ra, hung hăng tàn phá dữ dội trong lồng ngực. Nhưng kỳ lạ là tay chân của ta cảm thấy lạnh buốt dị thường, thậm chí mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Cậu bình tĩnh một chút.” Judge nhận thấy có chuyện không ổn, lo lắng vỗ vỗ vai của ta.

Ta một phát gạt tay cậu ta ra, hành động này làm cho hai chúng ta đều ngẩn người.

Cậu ta rút tay lại, vẫn yên lặng như cũ, ta không thể kiểm soát miệng của mình, không nhịn được bức hỏi cậu ta: “Cậu cũng không tin tôi không có giết tên kỵ sĩ kia?”

Judge ngẩn người, rồi ngẩng đầu nhìn ta, sau một lúc mới nói: “Tôi tin vào chứng cứ.”

Nghe lời này, lòng ta trùng xuống.

Judge kỹ lưỡng phân tích: “Theo tình huống hiện tại, có khả năng Đại Vương Tử đã giết chết tên death knight kia, sau đó để cho kỵ sĩ thủ hạ bỏ cái xác lại pháp trường...”

“Nhưng cũng có khả năng là tôi đã làm, đúng không?”

Ta cao giọng cắt lời Judge, Judge hiển nhiên có chút sững sờ, nhưng cũng không phản bác ta. Ta càng nổi giận, chừng như không thể khống chế quyết liệt nói.

“Dù sao người mà Death knight nhắm vào là tôi, hơn nữa chuyện ở pháp trường là tôi kể ra, thanh kiếm đó cũng là tôi mang về, nói không chừng những cái đó toàn bộ đều là tôi bịa ra, có thể tôi nghĩ chính là, chỉ cần đem

chuyện này đổ lỗi lên người Đại Vương Tử, không ai dám thật sự đi tra Đại Vương Tử có phạm án hay không, đúng chứ, đội trưởng Judge?”

Ta nói một hơi xong toàn bộ, và thậm chí cảm thấy hơi thở có chút hỗn hển, ngực cũng phập phồng dữ dội, không biết rốt cuộc là thật sự nói quá mệt, hay là lửa giận trong lòng ta đã sắp xuyên thủng ngực ra ngoài rồi.

Judge yên lặng rất lâu... rất lâu... cuối cùng chỉ nói một câu: “Có khả năng.”

“F***!” Ta tức giận gầm lên một tiếng.

Ta thâm trầm sắc mặt, từ trên giường nhảy lên, mở tủ quần áo ở bên cạnh, lấy cái áo trùm dự bị của ta, nhìn Thái Dương thần kiếm bên cạnh, ta đắn đo không biết có nên mang theo hay không, nhưng cuối cùng ta quyết định không mang theo nó, dù sao ta vẫn chưa biết mình sẽ làm cái gì, ta chỉ là muốn trút sự tức giận này!

“Sun, cậu muốn đi đâu, cơ thể của cậu...” Judge đột ngột đứng lên, trên khuôn mặt đầy vẻ không tán đồng.

“Đi tìm Pink hỏi chuyện!” Ta ngắt lời Judge, không nhin được cười chế nhạo nói: “Nếu có hứng thú, có thể kể tội tôi thêm một điều là câu kết với tử linh pháp sư.”

“Cậu...” Sắc mặt Judge knight đánh lại, xem ra thực sự có chút tức giận rồi.

Ồ không! Đáy lòng ta đột nhiên có chút chột dạ. Câu cuối cùng thật không nên nói, không cần thận làm Judge tức giận rồi... Ah! Mặc kệ, cậu ta tức, ta càng tức hơn!

Đi tìm Pink thương lượng một chút trước rồi tính sau, ta làm theo chủ ý này, và quyết định hành động ngay lập tức, một tay mang theo áo trùm định

đi ra cửa, nhưng tại khoảng khắc cuối cùng, ta đột nhiên nhớ tới chuyện trọng yếu, xoay đầu hướng Judge nói: “Đúng rồi, không được phát tán cái chuyện nhảm nhí của Giáo Hoàng, tôi sẽ tra ra chân tướng.”

Ta vừa nói xong, Judge lại một lần nữa yên lặng, điều này làm cho ta hơi cảm thấy căng thẳng, bình thường cái người bạn này đều sẽ không nói nhiều lời mà đáp ứng bất cứ yêu cầu lộn xộn nào của ta, ví dụ như giúp ta giải quyết nhiệm vụ chiến đấu, giúp ta nhiệm vụ điều tra, giúp ta đánh người đòi công bằng, thế nhưng bây giờ lại yên lặng... Tệ rồi đây! Mới này ta thực sự không nên chọc cậu ta tức giận.

May là, sự độ lượng của Judge rõ ràng lớn hơn nhiều so với ta tưởng, cậu ta chỉ suy nghĩ một chút rồi nói: “Tôi nhiều nhất đem sự tình ép xuống ba ngày.”

“Được! vậy thì ba ngày.”

Ta đồng ý và phủ thêm áo trùm xoay người rời khỏi phòng của mình.

“Ông chủ, cho ta một cây kẹo mút dâu màu hồng lớn nhất ngọt nhất!”

Trong một hơi ta ném ra một đồng bạc để đổi lấy một cây kẹo mút thậm chí còn lớn hơn đầu của mình, ngay lập tức ta hối tiếc, tỏ ra tuyệt vời làm cái gì! Tiền về hưu của ta lại mất đi một đồng bạc rồi!

Với lòng đầy sự hối tiếc, ta một lần nữa tìm tới nhà của Pink. Lần này không biết có phải cô ta biết ta sẽ tới hay đơn thuần chỉ là phơi nắng tại cửa, tóm lại, khi ta tới, cô ta đã dựa vào bên cửa, dán mắt nhìn chăm chú vào cây kẹo mút dâu khổng lồ trên tay ta, nước miếng chảy dài tới chân.

Khi cô ta phóng về phía ta, ta nhanh tay lẹ mắt giơ cây kẹo mút lên cao, làm cho cô tử linh pháp sư nhỏ thân không đủ cao này phải nhảy lên, nhưng

cũng không lấy được cây kẹo mút, cuối cùng, cô ta bĩu môi, bưng hai má, ngồi chồm hồm trên mặt đất dùng ánh mắt ai oán trừng ta.

“Death knight có trở về không?” Ta vừa hỏi vừa vẫy vẫy cây kẹo mút.

Pink nuốt nuốt nước miếng: “Có.”

Ta vừa nghe xong, Aha! Có chuyện rơi xuống.

“Hắn còn nghe lời người không, tử linh pháp sư?”

“Ngay từ đầu hắn đã không làm sao nghe lời, tất cả Death knight đều không ngoan. Ta kêu hắn giúp ta quét nhà lau bàn, nhưng hắn đều hoàn toàn lờ ta”. Pink bĩu môi nói.

Kêu Death knight quét nhà lau bàn... Được rồi, kể cả đường đường là một “Sun knight” cũng giúp cô ta chạy việc mua kẹo mút rồi, khiến cho một Death knight làm công việc lau dọn cũng chẳng có gì kỳ lạ cả.

“Đúng rồi! Sun, người cũng không nên đi chọc hắn, hiện tại hắn rất mạnh, người không đánh lại hắn đâu.”

Ta nhìn Pink bằng ánh mắt kỳ quái, cái cổ tử thi chỉ sợ thiên hạ không loạn này lại có thể kêu ta tránh né death knight?

Pink lẩm bẩm: “Nếu người bị Death knight chém thành cái thây vỡ, vậy thì ta cũng không có biện pháp nào để gom người ở cùng một chỗ và làm sống lại người. Nếu như thế ta sẽ không có đồ đệ nữa!”

Nói xong, cô ta kéo áo trùm của ta, hỏi một cách mong chờ: “Bao giờ người muốn làm đồ đệ của ta?”

“Chờ ta chết hẵng nói.”

Câu này thế nhưng không phải cự tuyệt!

Không biết khoảng mấy năm trước, lúc ta còn nhỏ không biết gì, đã bởi vì nhiệm vụ không hoàn thành được, đành phải tới tìm Pink cầu cứu, dĩ nhiên cô ta không giúp ta miễn phí, cho nên, ta liên tiếp phải cho cô ta thứ gì đó, có kẹo mút, có váy màu hồng xinh xắn, có một cặp thi thể nam nữ anh tuấn xinh đẹp hoàn chỉnh... Hại ta ở trong nghĩa địa đào bởi suốt mười ngày mới tìm được thi thể đủ tiêu chuẩn để trả nợ.

Cuối cùng không còn gì để bán nữa, ta cắn răng một cái, được rồi! Ta đành phải đem “chính mình sau khi chết” để bán.

Sau này ta không dám đi tìm Pink để giải quyết vấn đề nữa, bởi vì ta sợ ta sẽ có ngày ngay cả “chính mình trước khi chết” cũng đem bán nốt.

“Chấp niệm của Death knight kia là gì?” Ta giơ cao kẹo mút, hy vọng cây kẹo tốn của ta một đồng bạc này có thể thỏa mãn Pink.

Pink hai tay chống hàm, ánh mắt không cam lòng nhìn cây kẹo mút kia, uất ức nói: “Không biết, hẳn lại không chịu nói.”

“Vậy ai giết hẳn?”

Pink kỳ quái liếc ta một cái, như chuyện đương nhiên nói: “Không phải là người sao?”

“Ta không có giết hẳn!” Ta tức muốn điên rồi.

“Oh, vậy không phải là người à...” Pink kéo dài âm đuôi, mắt nhìn phương nào đó, cả một dáng vẻ không tin.

Cái con nhỏ này... Ta tức đến có chút nghiến nghiến răng, chẳng qua thể nhưng không dám thật sự dùng răng đi cắn Pink, vậy ta có lẽ sẽ bởi vì ăn phải thịt thối rữa mà ngộ độc thức ăn chết cũng không chừng!

Huống chi, ta còn phải dựa vào cô ta để giải bày oan khuất, lập tức ta sử dụng mười phần công lực mỉm cười, mang trên khuôn mặt nụ cười khổ thuần khiết nhất, vô tội nhất, ủy khuất nhất, đảm bảo mười người phụ nữ xem thấy, hết mười người đột nhiên trong lồng ngực nổi lên ánh sáng của bản năng người mẹ, sau đó chạy lại nựng nựng ta... ahem! Vốn là vô cùng nổi lên lòng đồng cảm đối với ta.

Không ngoài dự kiến, trong mắt Pink lóe lên ánh sáng của lóa mắt, nhiệt tình giống như quả cầu lửa nhỏ phóng về hướng ta, hai bàn tay duỗi dài ra, dáng vẻ như muốn ta ôm, sau đó... một phát đoạt đi cây kẹo mút trên tay ta.

Ta nhìn bàn tay trống trơn của mình. Thì ra cô nàng này phóng lại đây là vì ta quên đem cây kẹo mút giơ lên cao, cho nên cô ta có cơ hội chộp lấy kẹo mút trên tay ta!

Bây giờ kể cả kẹo mút cũng không có rồi, làm thế nào để pink giúp ta đây? Chung quy không thể mang chính mình trước khi chết đem bán! Ta chán nản ngã ngòi trên mặt đất.

Pink ngồi xổm bên cạnh ta liếm cây kẹo mút, may mắn là cô ta còn chút lương tâm khi vỗ vai ta an ủi: “Đừng chán nản mà, Sun, nếu thực sự không phải người làm, đi tìm ra hung thủ chẳng phải được rồi sao?”

“Người nói thì dễ lắm”, Ta đảo mắt khinh khinh: “Chuyện này thế nhưng liên quan đến Đại Vương Tử điện hạ, ta chung quy không thể đi đến trước mặt con trai thứ ba của bá tước hỏi: “Ê! Chuyện này có phải là Đại Vương Tử điện hạ làm không hả?””

Pink nghiêng đầu suy nghĩ một chút: “Nếu không người bắt hãm lại đây, ta sẽ giúp người hỏi miễn phí!”

“... Người cảm thấy tội ta tra tấn một người tới chết nghiêm trọng hơn, hay là tội ta cấu kết với tử linh pháp sư nghiêm trọng hơn?”

Pink lộ ra biểu tình “người thật vô vọng”, lắc đầu thở dài nói: “Đồ ngu! Người không biết che mặt đi bắt hả?”

Bị nói như thế, ta bắt đầu cảm thấy chút căm dỗ, không cần biết là người nào rơi vào trong tay Pink, đều chỉ có ngoan ngoãn nói ra chân tướng, vậy ta có thể tiếp kiệm rất nhiều công sức...

Chờ một chút! Tên con trai thứ ba của bá tước Gerland thế nhưng là kỵ sĩ cấp cao thực lực không yếu! Mặc dù ta cộng thêm trợ giúp của thần thuật và Thái Dương thần kiếm, hẳn là có thể đánh thắng hẳn, nhưng đánh thắng hẳn và bắt sống hẳn lại là hai chuyện hoàn toàn khác nhau à!

Hơn nữa, trừ phi toàn bộ người trong dinh bá tước chết sạch, nếu không nhất định sẽ có người trợ giúp con trai thứ ba của bá tước, đến lúc đó, ta ngay cả chính mình chết như thế nào cũng không biết!

“Hẳn quá mạnh, hơn nữa bên cạnh còn có nhiều thủ vệ, ta bắt hẳn không nổi.” Ta càng chán nản.

“Ai nói! Người thế nhưng là đồ đệ ta nhắm trúng đấy.”

Pink bĩu môi, sau đó cô ta túm lấy tay ta và kéo ta vào trong nhà, cổ tử thi này thoạt nhìn là một cô gái nhỏ, nhưng sức lực lại giống như trâu, bị cô ta túm như thế, căn bản không thể vùng vẫy, chỉ có thể bị cô ta kéo đi.

Ôi ôi! Cảm giác bị một cô gái nhỏ kéo thật khủng khiếp! Hai phần ba cơ thể của ta đều cùng mặt đất thân mật tiếp xúc...

Rầm!

Sau khi kéo ta vào trong nhà, cô ta một phát đóng sầm cửa, sau đó thả tay ta ra, rồi chạy đến một cái rương lớn và lục lọi bên trong, một mớ đồ lộn xộn bị cô ta thuận tay ném lung tung, mà cái “xác lau dọn” an tĩnh bên cạnh

cũng hết sức có trách nhiệm, nhanh chóng bắt đầu thu thập những thứ chủ nhân ném bừa.

Ta ngơ ngác nhìn Pink lục lọi, mãi cho đến khi cái quần lót ren của bé gái bay lên đầu ta, ta cuối cùng không nhịn được cất tiếng hỏi: “Chính xác là người đang tìm cái gì hả?”

“Có rồi!” Pink cũng đúng lúc cũng lớn tiếng la lên, sau đó từ cái rương lấy ra một cái huy sức lớn chừng lòng bàn tay.

Ta lại một lần nữa ngây ngốc nhìn Pink cầm cái huy sức mang lại đây, sau đó bóp một tiếng ấn nó lên ngực của ta, ta cúi đầu xem xét cái huy sức trên ngực, nó là một miếng huy sức nền đen, sau đó dùng đường màu bạc phác họa ra hình rồng đơn giản, kiểu dáng đơn giản trang nhã, so với trang sức mà nói nó còn thật rất đẹp.

Nhưng những thứ trong nhà Pink ngoại trừ cây kẹo mút dâu, đều có tính nguy hiểm khác nhau, từ nguy hiểm, rất nguy hiểm, cực kì nguy hiểm, đến thế giới tận thế nguy hiểm đều có, chính là không có sức phẩm nào không có tính nguy hiểm.

“Đây là cái gì?” Ta có chút căng thẳng hỏi, không biết cái mức độ nguy hiểm của miếng huy sức này là thế nào nhưng nó lại đang dán trên ngực ta!

“Đau!”

Pink dùng móng tay cứa ngón tay ta, sau đó giơ tay ta lên trên miếng huy sức, máu nhỏ từng giọt lên miếng huy sức đó, huy sức phát ra ánh sáng màu bạc nhàn nhạt, ta hiểu đây là ánh sáng xác nhận ta là chủ nhân của nó.

Trên đời này có rất nhiều dụng cụ cần nhỏ máu, hoặc là những thủ tục càng phiền phức, ví dụ như còn phải thêm ma pháp trận, xác nhận chủ nhân của nó, sau đó mới có thể phát huy công dụng thực sự.

Chẳng hạn như, Thái Dương thần kiếm của ta chính là cần một cái ma pháp trận cực kỳ phức tạp, và một đồng máu của ta, mới có thể khiến cho chủ nhân của nó từ lão sư của ta chuyển sang ta, và sau đó cũng chỉ có ta mới có thể phát huy ra năng lực chân chính của Thái Dương thần kiếm, những người khác chỉ có thể sử dụng nó như là một thanh kiếm thép bình thường.

Mà những thứ cần nhận chủ này có chung đặc điểm chính là: cực kỳ quý hiếm, bảo quý, và sang quý!

Dù là có tiền đầy kho cũng chưa chắc mua được, mà Pink vậy mà cứ thế cho ta, nói trong lòng ta không có một chút gì cảm động thì đó là nói dối.

Hơn nữa nhìn thần sắc của Pink hẳn là không dễ chịu lắm, dù sao máu của ta thế nhưng được mệnh danh là thứ thiêng liêng nhất trên đời này, có thể nói là thiên địch đáng sợ nhất của tất cả sinh vật hắc ám.

“Được rồi!”

Pink thở ra một hơi rồi sau đó rút tay lại, huy sức trên tay cô ta cũng theo đó rơi vào trong lòng ta, ta cầm lấy miếng huy sức, tò mò hỏi: “Đây là cái gì?”

Trong mắt Pink lóe lên tia thích thú, sau đó vội vàng thúc giục ta: “Ngươi hô, ‘Hỡi thánh y của rồng, nhân danh truyền nhân của rồng, ra lệnh người, phát động!’”

Ta có điểm nghi hoặc, chú ngữ lỗi thời như thế rốt cuộc là của thần nào sáng tạo...

Ta nghĩ Pink sẽ không hại ta, hay đúng hơn, nếu cô ta muốn hại ta thì không cần thiết phải phiền hà như thế, cho nên ta cũng theo đó mà niệm: “Hỡi thánh y của rồng, nhân danh truyền nhân của rồng, ra lệnh người, phát động!”

Ngay khi niệm xong, huy sức trên tay trở nên rung động dữ dội, sau đó thoát ly khỏi bàn tay ta mà di động trong không trung, hào quang màu bạc nhàn nhạt rở nên mạnh mẽ chói mắt, ta bị chói đến không khỏi phải nhắm lại mắt, chỉ cảm thấy huy sức gắn chặt vào ngực, ban đầu chỉ cảm thấy một khối bằng lòng bàn tay, nhưng không ngừng càng ngày càng mở rộng, cuối cùng bao trùm cả ngực ta, và sau đó bao trùm lên lưng và tứ chi...

Thành thật mà nói, ta thực sự rất căng thẳng, ai biết cái thứ này có phải là nguy hiểm đẳng cấp thế giới tận thế, chỉ là tên đã lấp vào cung không thể không bắn, toàn thân ta đều bị bao phủ rồi, còn có thể có biện pháp gì?

Nếu đã không có biện pháp, ta dứt khoát nhắm lại mắt và nhẫn nại chờ nó trôi qua!

“Wooooow! Vóc người của Sun quả nhiên rất tuyệt nha!” Bên tai truyền tới âm thanh kinh ngạc của Pink.

Gì? Vóc người ta rất tuyệt? Đừng nói ta lừa thế rồi nhá?

Ta nhanh chóng mở mắt và cúi đầu nhìn, may là ta không nhìn thấy màu da thịt gì, thay vào đó quần áo ta đã biến mất trở thành một bộ áo nền đen bó sát người... Hèn gì Pink nói vóc người ta rất tốt.

Bộ áo đen bó sát này ở ngực, chỗ hiểm phần dưới đều bao phủ khinh giáp màu bạc, ngay cả giày bó trên chân cũng là khinh giáp màu bạc. Mà ta nhìn kỹ mới phát hiện, khinh giáp này có cấu tạo là những miếng vẩy cỡ móng tay, hết sức có tính cơ động, hoàn toàn sẽ không vì giáp trụ mà ảnh hưởng hành động.

“Đây đúng là thứ tốt...” Ta không nhịn được cảm thán, nhưng được một nửa ta phát hiện giọng nói cũng thay đổi, cũng không hẳn là thay đổi, chỉ là kiểu giống như bị thứ gì cản khi nói chuyện.

Ta cảm thấy kỳ quái, sờ lên trên mặt, ta mới phát hiện thì ra nửa mặt dưới cũng bao trùm khinh giáp dạng vẩy cá.

Ta hết sức tò mò mà đi tới trước cái gương duy nhất trong nhà, ló đầu nhìn, toàn thân mặc hắc y bó sát, chỉ có nửa mặt dưới, chỗ hiểm và ở chân ánh lên ánh sáng hạn chế, cả người thoát nhìn rất là tuyệt và đẹp, nhất là phối hợp với mái tóc đen kèm sọc bạc ở giữa, hình dạng này có thể làm điên đảo phụ nữ từ 8 đến 80 tuổi... Chờ, chờ một chút! Mái tóc đen với sọc bạc?

Ta sờng sờ.

“AHHHHHH! Tóc ta biến sắc rồi! Mái tóc vàng óng của ta!
AHHHHHHH! Ta sắp mất việc rồi, ta không thể làm Sun knight nữa rồi, ta không muốn vì thất nghiệp mà buồn rầu đến gặp thần Ánh Sáng đâu!”

Trong gương người đàn ông có thể làm điên đảo phụ nữ từ 8 đến 80 đang bưng mặt bạt mạng la hét.

“Ồn chết người rồi”. Pink ở bên cạnh liếm cây kẹo mút.

“Chỉ cần cung cấp cho huy hiệu 300gram máu mỗi lần biến thân, giới hạn trong ba giờ, mỗi giờ sau đó cần cấp thêm 200gram máu, ta khuyên người mỗi lần duy trì nhiều nhất là 5 giờ biến thân, nếu không sẽ rất dễ dàng bị hút chết.”

Sao nghe có vẻ như muốn nó làm việc, còn phải trả máu coi như tiền lương...

“Tuy nhiên, sau khi biến thân, phải chờ 24 giờ nữa mới có thể biến thân lại một lần.”

Còn phải cấp nó thời gian nghỉ ngơi hả, một ngày làm việc chỉ năm giờ có phải quá tốt số không?

“Sau khi biến thân, lực phòng ngự tăng gấp đôi, sức mạnh nhân với hệ số 1.6 lần, lực nhảy 1.5 lần, tốc độ tăng 1.2 lần.”

Đúng là một đồng số rắc rối, tại sao không đơn giản hơn, gấp đôi mọi thứ chẳng phải tốt rồi sao?

“Sau khi gia tăng sức mạnh, Sun, sức mạnh của người có lẽ... khoảng bằng 0.85 của Judge knight!”

Chết tiệt! Không cần nhắc ta, năng lực chiến đấu của ta kém đến mức nào, được chứ?

“Nhưng cộng thêm lực khôi phục biến thái đó của người so với sinh vật undead còn mạnh hơn, chỉ cần kéo dài trận đánh 3 ngày 3 đêm với Judge knight, người nhất định sẽ thắng!”

“... Người có phải quên cái bộ quần áo này cần hút máu rồi không? Đừng nói ba ngày ba đêm, chỉ sau một ngày hai đêm thôi là ta thành cái xác khô rồi!”

“Oh, đúng rồi, ta quên cái bộ quần áo này cần hút máu... Không hề gì! Vậy ta làm mẫu mấy chiêu tử linh hệ ma pháp cho người xem, xem kỹ đó!”

Đừng! Ta thế nhưng là Sun knight của ánh sáng, nếu người ta biết ta biết hắc ma pháp, ta sẽ bị trói lên cọc hỏa thiêu đốt chết!

... Ta học rồi? Trời ạ! Ta xem có một lần đã học được, Ahhhh! Chẳng lẽ ta chẳng những là tế ti thiên tài tuyệt thế, ma pháp sư thiên tài, còn là cái tử linh pháp sư thiên tài tuyệt thế sao?

“Sun... lúc người chọn làm thánh kỵ sĩ, người dùng xúc xắc chọn sao? Vậy thần xúc xắc nhất định có oán thù gì với người...”

Đừng hỏi nữa... hức hức!

Tại ngôi nhà nhỏ của Pink, ta dành một giờ để nghe Pink giải thích cách sử dụng của bộ “thánh y của rồng” này, cộng thêm vô tình học mấy chiêu tử linh ma pháp... Trời ạ! Ta nhất định phải cực kỳ cẩn thận, bình thường ngàn vạn không được vô tình sử dụng nó, nếu không phiền toái của ta sẽ lớn rồi.

Sau đó ở lúc Pink càng dạy càng hăng, ngay cả tử linh ma pháp cấp cao cũng muốn dạy ta, ta đã vội vội vàng vàng chạy trốn khỏi ngôi nhà nhỏ, để tránh việc ta trở thành tử linh pháp sư cấp cao lúc nào không hay.

Tính toán, nếu như ta có thể tìm thấy con trai thứ ba của bá tước Gerland trong vòng nửa giờ, sau đó tốn nửa giờ để đưa hắn tới một nơi hoang vắng, rồi tốn thêm nửa giờ nữa sử dụng tử linh ma pháp mà Pink dạy ta để bức cung, vậy ta biết đâu có thể khống chế thời gian biến thân trong vòng ba giờ, như vậy không cần tốn thêm máu cho cái bộ quần áo hút máu này rồi!

Đối với một người liên tục mất máu rất nhiều mà nói, điều này đúng là tin tức đáng chúc mừng há!

Vì vậy, chuyện không nên trễ, ngay lập tức ta đi tìm cái tên con trai thứ ba của bá tước, sau đó dùng năm đấm kèm hắc ma pháp bức hắn nói ra chân tướng.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 7: Quy Tắc Thứ 7 Của Sun Knight

Sau khi đi khỏi nhà Pink, để bảo tồn số máu còn lại không nhiều lắm trên người, ta liều cái mạng già vọt vĩa lên đường.

Hơn nữa, bởi vì bộ quần áo trên người mặc dù vừa cool vừa đẹp, nhưng cũng bởi vì thế nên mới rất phiền hà, mặc bộ quần áo này đi trên đường lớn chẳng khác nào tuyên bố ta là phần tử khả nghi ~~ đảm bảo không cần đi quá nửa con đường, thì ta sẽ bị đội cảnh bị hoàng gia cộng thêm Thánh kỵ sĩ nhà mình tìm tới, rồi sau đó bọn họ sẽ cùng nhau mời ta đi uống trà với Judge knight trưởng.

Cho nên ta chỉ có thể làm quý ông trên xà nhà, chuyên môn đi ở trên xà nhà... hay cũng chính là nóc nhà.

Cũng may hiện tại là ban đêm, sắc trời tối đen, tầm nhìn hạn chế, nếu không cho dù ta đi ở nóc nhà, ta vẫn phải cầu cho mắt của kỵ sĩ với Thánh kỵ sĩ ở dưới đều bị thịt sò dán lại hết nên mới không phát hiện được ta.

Ta rất nhanh chóng bay nhảy trên nóc nhà, thân thể nhẹ nhàng mềm mại như thể biết bay, nhảy đại một cái có thể cao bằng chiều cao của hai người, ấn tượng hơn nữa là lúc tiếp đất an tĩnh vô thanh như mèo.

Làm cho người sung sướng chỉ muốn cười to ra tiếng.

Pink quả không hổ là sinh vật undead đã sống không biết bao nhiêu năm, thứ tùy tiện lấy ra tặng người đều là bảo vật ghê gớm, mặc dù tên của bộ

quần áo này thật sự rất quái dị, tại sao lại gọi nó bằng cái tên kỳ lạ như thánh y của rồng, ngày nay không phải các bảo vật đều nên gọi kiểu như thanh kiếm của Atlantis hay chúc phúc của nữ thần XX sao?

Nhưng nói đi phải nói lại, so với cái tên “thánh y của rồng”, hành vi đòi hút máu mới làm việc của bộ y phục này còn quái dị hơn, nó hút nhiều máu như thế, vậy cái đồng máu đó đi đâu rồi?

Mặc dù ta có chút hoài nghi cái bộ quần áo này thuộc một loại sinh vật tà ác nào đó, nhưng máu của ta là thứ linh thiêng nhất trên đời này, đừng nói là 300gram máu, chỉ cần 1gram là có thể làm cho nó phải lộ nguyên hình... Nhưng nói lại, nguyên hình của nó biết đâu chính là một bộ y phục cũng không chừng?

Tại hạ chính là một bộ quần áo.

Ta dừng chân, nhìn trái phải một chút, trên nóc nhà ngoại trừ ta ra là bầu trời đầy sao, vậy câu vừa nãy là ai nói? Chắc là ta bị y phục hút máu, dẫn đến thiếu máu quá độ nên bị chứng ảo tưởng rồi?

Tại hạ vẫn chưa hút máu của ngài, đợi đến khi chủ thượng giải trừ biến thân thì lượng máu mới được trả.

“Ohh~~ thì ra là vậy à!” ta gật đầu tỏ vẻ đã hiểu: “Như vậy rất là chu đáo, người ta mặc cái này để chiến đấu, nếu bởi vì thiếu máu mà đầu óc choáng váng đứng không vững, như vậy chắc chắn sẽ thua rất thảm.”

Chủ thượng ngài quá khen rồi.

“Không, không, ta nói chính là sự thật, đây thật sự... rất là... chu đáo...”

Ta càng nói càng chậm, càng nói mắt càng mở to, sau một hồi liếc trái liếc phải, ta dám đảm bảo rằng chung quanh thứ có thể nói chỉ có_____!

Vậy rốt cuộc là cái thứ quái quỷ nào đang nói chuyện với ta? Hơn nữa nó còn rất lễ độ!

Tại hạ là thánh y của rồng.

“Người là bộ y phục đen thui trên người ta?” Ta cứng ngắc cúi đầu xuống, nhìn bộ giáp bạc đen vừa cool vừa đẹp trên người, thoáng hoài nghi hỏi: “Chứng minh đi?”

Xin hỏi chủ thượng muốn tại hạ chứng minh như thế nào?

“Cái gì mà chủ thượng với tại hạ, cách xưng hô này thật kỳ quái.” Ta lắc đầu, nói đại: “Vậy người cứ tùy ý chuyển động vài cái đi!”

Tại hạ tuân mệnh.

Ta vừa mới nghe thấy chữ “mệnh” này, trên người lập tức cảm thấy kỳ kỳ, làm sao lại có loại... cảm giác rất chật?!

Ta luống cuống cúi đầu nhìn, tròn mắt thấy phần eo của ta càng lúc càng nhỏ... khi trở mắt lú lười nhìn thấy eo gần như chỉ có 25 inch của mình, từ ngực truyền tới một cảm giác sắp nghẹt thở. Ta vội vàng la lên: “Dừng, dừng, dừng! Ta sắp bị ghì chết rồi! Ta tin người chính là thánh y của rồng rồi, dừng mau!”

Tại hạ tuân lệnh.

Ta có chút cảm động khi nhìn thấy eo của ta bành trướng trở lại thành vòng eo 30 inch của một người đàn ông bình thường.

“Thời đại biến đổi rồi!” Ta cảm khái vạn phần thở dài nói.

Trước kia chỉ có những thứ như bảo kiếm hay bảo thạch mới biết nói chuyện, ngày nay, vậy mà ngay cả quần áo cũng biết lên tiếng nói chuyện rồi!

Lần sau trước khi muốn mua quần áo, phải kiểm tra xem nó có biết tùy tiện nói chuyện không, bằng không nếu trong phòng của ta sẽ nổi lên cuộc “hội họp quần áo”, vậy ta chắc chắn sẽ không nhịn được mà đem quần áo biết nói chuyện đi đốt sạch, đốt xong mới nhớ chúng đều là dùng tiền mua về... Cuối cùng ta sẽ vì đau xót đến chết không ưu nhã.

Tại hạ hết sức xin lỗi, tại hạ sau này sẽ không tùy ý lên tiếng nói chuyện nữa.

Đúng là một bộ y phục nghe lời và khôn khéo à! Ta không nhịn được lên tiếng hỏi: “Nếu người đã nghe lời như thế, lúc giải trừ biến thân có thể đừng hút máu ta không hả?”

Tại hạ, tại hạ không cách nào tuân mệnh...

Quả nhiên vẫn không được, ta thở dài, quên đi, dù sao sau lần này, mình có lẽ cũng rất ít dùng đến nó đi, cho nó hút 300gram máu cũng không có gì.

Chủ thượng, phía trước bên trái ngài khoảng 100 thước có động tĩnh.

Cái gì? Ta cực kỳ sốc, chẳng qua khiến cho ta sốc không phải vì phía trước có cái động tĩnh gì, mà là cái bộ thánh y của rồng này lại còn có chức năng “radar tự động”! 300gram máu của ta quả nhiên bỏ không có uống!

Ta tiến theo hướng thánh y của rồng đã nói, không lâu sau, phát hiện cái gọi là động tĩnh thì ra là người nhà mình. Nơi này là một cái quảng trường cỡ nhỏ ở trên con đường chính thông với hoàng cung, nhưng còn cách hoàng cung một đoạn, trên quảng trường tụ tập khoảng hai mươi mấy Thánh kỵ sĩ, từ hình vẽ ngọn lửa ở ngực bọn họ có thể nhìn ra, bọn họ là tiểu đội Blaze knight, hơn nữa lãnh đạo của họ, Blaze knight trưởng, cũng ở đó.

Thấy tình hình đó, ta vội vàng núp trên nóc nhà, để tránh bị ánh mắt tinh anh của Thánh Kỵ sĩ liếc tới, bị nhầm thành kẻ địch thì không hay rồi.

Nhưng ta cảm thấy rất nghi hoặc. Tháng này đâu phải đến lượt đội Blaze knight tuần tra, nếu như ta nhớ chính xác, tháng này là lượt của đội Judge knight tuần tra mới đúng, mỗi lần tới tháng đội Judge knight tuần tra, trị an bên trong thành luôn đặc biệt tốt, đừng nói là gây chuyện đánh nhau trên đường, ngay cả vợ chồng cãi nhau cũng chỉ dám đóng cửa phòng nho nhỏ tiếng mà cãi.

Trong suốt tháng này, sự kiện lớn duy nhất cũng chỉ có vụ “Dead knight” gây nháo thôi, hơn nữa tên “Dead knight” đó có thể gây nháo lâu như thế và vẫn không bị đội Judge knight tiện tay dẹp gọn, đây vẫn là bởi vì mọi người đều có loại hiểu ngầm rằng sinh vật undead là giao cho Sun ta đi đối phó.

Sự nghi hoặc của ta cũng không kéo dài lâu, bởi vì có chuyện càng chấn động hơn nữa, kẻ địch của đội Blaze knight đang đối mặt lại là — Death knight!

Không sai, chính là cái gã bạc màu này đã chém ta một kiếm, trước khi đi lại còn bỏ một câu sẽ trở lại tìm ta, hại ta xem tí nữa vì mất máu quá nhiều mà đi gặp thần Ánh Sáng.

Nhưng hình như cái gã này có cái gì thay đổi?

Ta nhíu mày đánh giá hẳn, hình như... so với lần trước hẳn tối hơn một chút à? Chẳng lẽ cái gã người chết này chêm màu da mình quá tái nhợt, cho nên đặc biệt chạy đi tắm nắng sao?

“Ha! Cuối cùng cũng để cho ta tìm được người rồi.”

Tiếng cười lạnh của Blaze kéo lại lực chú ý của ta, ta chùng như không dám tin gã Blaze này lại có thể biết cười lạnh? Chẳng phải cậu ta lúc nào cũng lỗ mãng, cử chỉ thô lỗ như con tinh tinh bự, cách cười của cậu ta không cười âm âm thì cũng là cười man dại mới đúng.

Không lẽ, kỳ thực Blaze cũng là một gã trong ngoài không đồng nhất sao?

Ta còn cho rằng cậu ta là một trong số mười hai thánh kỵ sĩ xứng đáng với cái tên nhất. Dù sao khi 10 tuổi lúc ta bắt đầu học tập kiếp sống của Sun knight, đã quen biết sáu gã thánh kỵ sĩ trưởng tương lai của phái người tốt ấm áp rồi. Chúng ta kỳ thực đều rất rõ ràng tính cách của lẫn nhau lúc mới bắt đầu là cái dạng gì.

Kỳ thực Storm hồi nhỏ là đứa trẻ rất thẹn thùng, nghe nói lão sư của cậu ta phải mất tới ba năm trời chỉ để dạy cậu ta cách liếc mắt đưa tình với phụ nữ mà không đỏ mặt.

Leaf từ nhỏ đã là cái bé ngoan hiền lành, vừa lại trải qua quá trình giáo dục làm thế nào để trở thành người tốt, phỏng chừng trên thế gian này không có mấy người có thể tốt hơn cậu ta.

Earth gã đó kỳ thực rất ngỗ nghịch, rất không thích tuân thủ quy củ, lão sư của hắn không biết tốn bao nhiêu công sức, mới có thể khiến cho gã này ít nhất học được cái vẻ ngoài thành thật đáng tin cậy.

Mà Blaze từ nhỏ đã giống như con khỉ hoang, gần như không cần phải học cái tính cách mà Blaze knight trưởng đáng có.

Về phần 12 Thánh kỵ sĩ của nhóm tàn khốc lạnh lùng thì là ở khoảng mười một mười hai tuổi mới quen biết, khi đó tất cả mọi người đều đã trải qua ba năm hủy hoại... Ahem! Là học tập.

Cho nên, cho nên sáu kỵ sĩ trưởng của nhóm tàn khốc lạnh lùng ban đầu có tính cách ra sao, ta cũng không có thể khẳng định lắm, chỉ là hoặc ít hoặc nhiều từ Judge knight bên kia nghe qua mà thôi.

“Chính là người thứ rác rưởi này đã chém Sun bị thương, lại còn vu cáo cậu ta, khiến cho ta suýt nữa hại chết cậu ấy!” Blaze trở tay rút ra song thủ

đại kiếm ở sau lưng, mắt tức giận đến đỏ ngầu, dường như ngay cả tóc cũng muốn dựng lên.

Nghe vậy, ta ngẩn người, thì ra Blaze là bởi vì chuyện của ta mà phát hỏa, cho nên mới có hành động khác thường này há! Đây cũng đành bó tay, Blaze từ nhỏ đã đặc biệt sùng bái ta, ta đến bây giờ cũng không biết tại sao cậu ta lại sùng bái ta như thế, có lẽ là bởi vì bị lão sư của mình nhồi nhét quá nhiều tư tưởng phương diện này chẳng.

“Ta...không phải... rác rưởi!”

Death knight dùng thanh âm u gầm thấp, khí tức màu đen quanh thân đột nhiên trương lớn, thanh kiếm trên tay hẵn thoạt nhìn càng thêm dữ tợn, lưỡi kiếm không cần phải nói, sắc bén đủ để thịt nát xương tan rồi, mà cả chuôi kiếm giống như là hình người đang vặn vẹo đau đớn.

Tình hình không ổn rồi, tám phần là Blaze đã giẫm trúng nỗi đau của Death knight, làm hẵn phát điên lên.

Ta trở nên ảo não, vừa rồi làm sao quên hỏi Pink, cây kiếm đó của Death knight có phải của cô ta không, có cái công năng đặc thù gì v.v..

Lại càng tệ hơn là, năng lực chiến đấu của Blaze còn không có cao bằng Ice, tuyệt đối không có khả năng đánh được Death knight.

May là Blaze cũng không ngu mà đi đánh solo với Death knight, cậu ta chỉ là phát tay một cái, đội kỵ sĩ đã được huấn luyện liền lớp lớp bao vây xung quanh Death knight, hai trong số đó tiến vào vòng vây, cùng với Blaze tạo thành hình tam giác bao vây death knight ở chính giữa.

Làm tốt lắm! Trong lòng ta thầm khen, đầu tiên vây tròn để tránh cho Death knight đánh không thẳng liền bỏ chạy giống như lần trước, đồng thời cũng có mục đích bảo vệ dân chúng, mặc dù quảng trường này không có dân chúng vây xem, đây tám phần là bị Blaze xua đi rồi, nhưng xung quanh

lại có không ít nhà dân, những nhà dân đối với death knight mà nói chẳng khác gì cái mô hình giấy, nếu hấn đánh vỡ vách tường bắt người bên trong làm con tin, thì chuyện này gay go rồi.

Mặc dù ta đánh giá cao cách xử lý của Blaze, Nhưng Death knight bị hành động này làm cho càng thêm tức tối, ngọn lửa trong mắt hấn lay động điên cuồng, trong miệng gầm thét: “Vô sỉ, đồ vô sỉ! Người không xứng làm Thánh kỵ sĩ!”

Nghe vậy, ta nhú mày, nghĩ thầm: Có phải Death knight này có liên quan gì với Thánh kỵ sĩ chúng ta?

Người bình thường nếu như chứng kiến hành vi không phù hợp đạo đức chính nghĩa, hấn sẽ nói đây không phù hợp hành vi của “kỵ sĩ”, mà sẽ không đặc biệt chỉ rõ là không phù hợp hành vi của “Thánh kỵ sĩ” mới đúng, bởi vì ngoại trừ lòng trung thành đặt ở nơi khác nhau, về mặt cơ bản, tiêu chuẩn hành vi của kỵ sĩ và Thánh kỵ sĩ không khác gì nhau, có thể nói, Thánh kỵ sĩ cũng chỉ là một loại phân nhánh trong kỵ sĩ mà thôi.

Blaze tính cách nóng nảy, bị Death knight mắng một cái, không cam lòng chịu yếu thế ngay lập tức gào to lại: “Người mới không xứng làm người chết, người chết thì nên vĩnh viễn ngậm lại miệng! Chúng ta lên!” Câu cuối cùng là ra lệnh cho hai tên đội viên Blaze knight.

Blaze mệnh lệnh vừa hạ, liền tự mình tiến lên đánh với death knight, hai tên kỵ sĩ đội viên ở phía sau hình như cũng rất quen với sự hung hăng của đội trưởng mình, lập tức thu nhỏ vòng vây, đồng thời hỗ trợ Blaze chiến đấu.

Mặc dù thoát nhìn, ba người vây đánh một Death knight nhưng lại có vẻ rơi vào thế bất lợi, nhưng ta cũng không lo lắng lắm, cho dù nếu Blaze cộng với hai tên kỵ sĩ đội viên này đánh không thắng gã này, cũng còn có 20 tên đội viên Thánh kỵ sĩ bên cạnh đây.

Ta không tin một Death knight tầm thường này có thể đánh thắng nhiều đây người, dù sao, những Thánh kỵ sĩ được tuyển chọn đi theo bên cạnh 12 Thánh kỵ sĩ trưởng, mỗi một người đều là tinh nhuệ trong Thánh Điện.

Ta mới nghĩ như thế mà thôi, phía dưới Blaze lại đã gọi thêm hai tên Thánh kỵ sĩ, năm người lấy Blaze làm chủ, hoàn toàn ăn ý cùng Death knight giao đấu.

Thấy tình hình đó, ta càng thêm yên tâm, mặc dù Blaze đang tức giận, nhưng rõ ràng không có mất đi tinh táo, vẫn tung ra những cách xử lý tốt nhất, không nôn nóng tấn công mà chọn cách quần chiến, chậm rãi chế phục Death knight.

“Vô sỉ, vô sỉ, vô sỉ!”

Death knight hình như đột nhiên cà lăm rồi, không ngừng lặp đi lặp lại có mấy từ này, đồng thời hãn hình như trở nên càng đen...

Không! Đó là luồng hắc ám khí tức bao quanh thân hãn trở nên càng lúc càng trầm trọng.

Xem dáng vẻ của Blaze hình như cũng không phát giác ra Death knight có gì không ổn, những thay đổi nhỏ bé của luồng hắc ám khí này tám phần chỉ có ta, cái Sun knight thuộc tính một trăm phần trăm thần thánh này mới có thể cảm giác ra được. Thật gay go! Phải tìm cách cảnh báo Blaze.

Nghĩ đi nghĩ lại, tốt hơn vẫn là dứt khoát gia nhập chiến cục, nhiều nhất, sau sự việc bỏ chạy không chịu trách nhiệm nữa là được.

Đang định rút Thái Dương thần kiếm của ta... Ta đâu ra Thái Dương thần kiếm hả! Ta nhìn khắp cơ thể, vóc dáng của mình thực sự không tệ... ahem! Ta trên người mặc thế nhưng là một bộ đồ bó sát, làm sao cũng nhìn không thấy nơi có thể giấu vũ khí.

Muốn tay không mà gia nhập chiến cục? Vậy Blaze biết đâu còn chê ta vương vếu, bảo ta cút về nhà uống sữa.

Chủ thượng, tại hạ có thể cung cấp vũ khí.

“Thật không?” Ta vui vẻ chìa tay: “Vậy đưa ta mau!”

Chủ thượng, tại hạ có nghĩa vụ nhắc nhở ngài, phải lấy 200gram máu trao đổi.

“Người là hắc điếm hả? Muốn thanh vũ khí từ người còn phải hút máu ta.” Ta sốc: “Không đúng! Người là bộ y phục, thật đáng ghét! Người là đồ “hắc y”!”

Chủ thượng, tại hạ đúng là một bộ hắc y.

Ta tức đến nghiến nghiến răng, nhưng vừa cúi đầu nhìn, tên death knight kia mặc dù ở dưới tình huống bị vây đánh, vết thương trên người tăng thêm không ít, nhưng hắc ám khí tức trên người hắn đã dày đặc như mực, mặc dù ngay cả Blaze cũng nhận ra điều không ổn, thần sắc trên mặt cậu ta nghi ngờ lo lắng, nhưng hình như không có ý định rút lui.

Con tinh tinh bự này đem lời cảnh cáo bình thường của ta đi đâu rồi hả? Ta không phải đã nói, thà lui còn hơn cố chống trả sao?

Không còn cách nào rồi, ta chỉ có thể gào lên với cái y phục: “Cấp vũ khí cho ta mau!”

Tại hạ tuân mệnh.

Thánh y của rồng vừa mới trả lời xong, thắt lưng ta đột nhiên có chút ngứa ngứa, lấy tay sờ, quả nhiên sờ thấy một chuôi kiếm, ta một phát rút chuôi kiếm đó...

“F***! Cái quái gì đây? Dao rọc thư à?”

Chủ thượng, đây là chiết kiếm chủ thủ.

“Chiết cái quý gì?”

Ta khó có thể tin nhìn chuôi kiếm trên tay... Không! Là một thanh chủ thủ, cái thứ hàng nhỏ này đại khái chỉ dài bằng từ khuỷu tay đến đầu ngón tay của ta, một phần ba trong đó là chuôi kiếm, cứ như món đồ chơi của trẻ con, đại khái tương đối kỳ lạ là, cái chủ thủ này có độ dày hoàn hảo, xem ra hết sức kiên cố, đồng thời sống đao có dạng răng cưa sâu.

Chiết kiếm chủ thủ, ngắn nhỏ có thể dùng trong ám sát, nếu như ám sát hụt, có thể lợi dụng răng cưa của sống đao bẻ gãy kiếm đối thủ rồi bỏ trốn.

“Nghe lên rất không tệ... Nhưng ta đâu phải muốn ám sát!” Ta trợn trắng mắt.

Cho dù ta muốn ám sát, nhưng Death knight cũng không phải dùng đoản kiếm chọc một phát là chết, đúng chứ? Còn nữa, thanh kiếm trên tay death knight chỉ sợ cho dù có cầm chùy sắt đi đánh, cũng không cách nào bẻ gãy nó.

“Có kiếm thông thường không? Đao cũng được à!”

Chủ thượng, tại hạ vốn là thích khách trang, không có vũ khí của chiến sĩ.

“Những ngày này, kể cả một bộ y phục cũng nói về chuyên môn à...” Ta hết sức cảm thán, cúi đầu nhìn chủ thủ trên tay, cầm nó đi đánh Death knight? Ta chỉ muốn khóc khi hỏi: “Có vũ khí khác không hả?”

Có, phi tiêu cần 100gram máu, vuốt dây thừng cần 150gram máu...

“...Coi như ta chưa hỏi.”

Vâng.

Ta thở dài, xem xét lại sách lược, thay vì cầm theo chủy thủ gia nhập chiến cục, có lẽ tốt hơn ta dứt khoát khôi phục thành bộ dạng Sun knight, sau đó đi xuống dùng máu thuộc tính thần thánh cùng với thần thuật sở trường của ta để trợ giúp Blaze.

Dù sao hôm nay có lẽ cũng không thể đạt thành mục đích ban đầu của ta rồi, ta làm sao cũng không thể bỏ mặc Blaze, sau đó đi bắt con trai thứ ba của bá tước Gerland.

Khi ta đang muốn nhảy xuống nóc nhà, tìm cái chỗ tối để khôi phục nguyên dạng thì tình hình thay đổi khác lạ, ta cảm giác thấy hắc ám khí tức bao quanh người Death knight đã không còn là dạng một đám, mà là giống như một lỗc xoáy, mà Death knight là tâm xoáy, không ngừng đem xung quanh, thậm chí là khí hắc ám ô uế của toàn thành hút vào trong cơ thể hẳn.

Ta đột ngột quay lại, không chút suy nghĩ đem chiết kiếm chủy thủ rạch một nhát vào lòng bàn tay trái của mình, trên chủy thủ dính đầy máu của ta, ta nhảy xuống nóc nhà, lao vọt về phía Death knight, vừa cấp thêm cho chính mình Thánh quang hộ thể và thần dược thuật, trong đầu chỉ còn lại một ý nghĩ.

Không thể để cho hẳn trở thành Death Lord!

Lúc này, hắc ám khí trên quảng trường nhỏ đã dày đặc đến nỗi đủ làm cho những người ý chí không kiên định cầm kiếm tự sát, thậm chí hai mươi mấy thánh kỵ sĩ có ý chí kiên định cũng tái mặt mà bủn rủn muốn quy, chỉ có Blaze còn có thể miễn cưỡng bảo trì trạng thái bình thường.

“Vô sỉ!” Death knight vừa hấp thu hắc ám khí tức vừa đi về phía Blaze, ngọn lửa trong mắt từ màu đỏ bạc màu biến thành xám đen, chờ khi hẳn chính thức biến thành Death Lord, thì sẽ trở thành màu đen thuần.

“Blaze, Blaze knight trưởng...” Hai mươi mốt thánh kỵ sĩ nhìn thấy Death knight đi đến hướng đội trưởng nhà mình, rồi rút di động bước chân một cách khó khăn, muốn đi lên cứu viện.

“Đi, các người ở lại cũng vô dụng, nhanh đi báo cho Thánh điện biết.” Blaze hung hăng rống lên với các thánh kỵ sĩ.

“Không được! Blaze knight trưởng, ngài đi trước.” Thánh kỵ sĩ rồi rút gào lớn.

“Các người... một người... cũng không được đi! Đồ vô sỉ!”

Hắc ám khí tức quanh thân Death knight đột nhiên vừa lại từ dạng lỏng xoáy biến thành một đám, sau đó đám hắc ám khí tức này nhanh chóng mở rộng ra ngoài, cuối cùng giống như một lớp vỏ trứng khổng lồ, bao vây chặt chẽ cái quảng trường nhỏ này.

Cho dù như vậy sẽ trì hoãn trở thành Death Lord, hắc vẫn ý định tiêu diệt tiểu đội thánh kỵ sĩ này.

Mục tiêu đầu tiên là thủ lĩnh của tiểu đội này, Blaze knight.

Blaze giơ song thủ đại kiếm, lửa tịnh hóa vốn được kèm theo kiếm, nhưng dưới hắc ám khí tức đầy trời đầy đất, nó chỉ bập bùng như ngọn nến, với đe dọa bị dập tắt bất kỳ lúc nào.

Đối phó với sinh vật undead vốn không phải sở trường của Blaze, lửa tịnh hóa của cậu ta là khắc tinh của u linh, mặc dù u linh và sinh vật undead nghe có vẻ giống loại, nhưng thật ra không phải cùng thứ, sự khác biệt lớn nhất là, u linh không có thực thể, nhưng sinh vật undead ít nhất cũng có một bộ bao da thối.

Lửa tịnh hóa đối với linh hồn là “lửa đến linh tan”, nhưng nếu một khi có một bộ bao da thối ngăn trở ở giữa, như vậy hệ quả sẽ kém hơn rất nhiều,

cho nên mặc dù sinh vật undead cũng không ưa cái lửa này, nhưng lại không có sợ như u linh.

Sinh vật undead luôn là nghiệp vụ chuyên môn của Sun knight!

Ta giờ chủy thủ lén lút tới gần hai người đang trong đối đầu...

“Là ai?” Death knight lạnh lùng hướng về phía ta liếc mắt một cái.

Đáng chết! Đang định đánh lén, nhưng thần thánh khí tức trên người ta ở trong đám hắc ám khí tức này là không hợp nhau, đối với death knight mà nói, ta đại khái minh hiển giống như bó đuốc trong bóng tối.

Ta dứt khoát không nói nhiều, liền bắt đầu công kích Death knight, thuận tiện cho bên Blaze thấy, ta cùng phe với bọn họ.

Death knight hình như không có bỏ ta vào trong mắt, nhưng ta tha thứ cho hắn, cho dù là chính ta cũng không có cách nào bỏ vào mắt một gã cầm theo một thanh chủy thủ, nhưng lại không ngoan ngoãn làm ám sát của thích khách, mà trực tiếp cùng người xung đột chính diện.

Khi ta đâm nhát thứ nhất vào Death knight, hắn còn trong trạng thái nửa mơ màng.

Ồ khốn! Cư nhiên không bỏ ta vào trong mắt, người cho rằng ta tự nguyện cầm chủy thủ cùng người xung đột chính diện à! Chỉ là ta cái Sun knight toàn thần thánh thuộc tính này, ở trước thứ death knight như người, so với mặt trời trên bầu trời còn sáng hơn, căn bản không có khả năng ám sát, ta ngoài cầm chủy thủ “minh sát” ra thì chẳng lẽ còn có lựa chọn khác?

Khi ta một đao rạch qua ngực của death knight, lập tức trước ngực hắn phát ra một hồi tiếng xèo xèo của chiên cá. Hắn đau đến phát ra mấy tiếng gầm gừ, sau đó vung kiếm chặn cú công kích thứ hai của ta.

Death knight nhìn ta nói: “Quả nhiên là người.”

Hắn nhận ra ta là Sun knight rồi, chết thật! Ta không muốn Blaze và những thánh kỵ sĩ ở phía sau cậu ta phát hiện, ta đường đường là một Sun knight, lại mặc một thân đen, nhuộm màu tóc quái đản đen sọc bạc chạy lung tung, càng chết chính là, còn không theo hình thức bình thường mà bỏ qua Thái Dương thần kiếm, lại cầm chủ thủ dùng ám sát để cùng người chính diện đối quyết.

Ta chung quy không thể lên tiếng làm sáng tỏ nói, oan uổng quá! Ta vốn là muốn làm một vụ bắt cóc, cho nên mới đem chủ thủ lên đường.

“Su...”

Khi Death knight mở miệng gọi ta mới gọi đến một nửa, ta lập tức gào to ngắt lời: “Không sai, chính là ta! Ta là người chuyên môn săn giết Death knight, nổi tiếng ở phía bắc đại lục, và cũng nổi danh ở phía nam đại lục, ta là Su..Supreme Dragon!”

“Supreme dragon?” Blaze ngăn người một lúc, sau đó xoay đầu hỏi Thánh kỵ sĩ bên cạnh: “Người biết Supreme Dragon không?”

Hai mươi mấy Thánh kỵ sĩ bên cạnh mười phần ăn ý đồng thời lắc đầu.

“Supreme Dragon ...?” Death knight bị danh hiệu của ta làm cho sửng sốt, càng có chút mơ hồ nói: “Người không phải ... Sun...”

Ta vội vã hét lên điên cuồng: “Nộp mạng đi! Tên Death knight kia, người gặp ta cái death knight sát thủ này, người chết chắc rồi!”

“Người ta nói death knight sớm đã chết rồi đi?” Blaze một bên lẩm bẩm: “Hơn nữa trên đại lục có nhiều Death knight như thế để săn à?”

“Death knight, chúng ta tốc chiến tốc quyết đi.”

Ta lạnh lùng nói với Death knight, sợ rằng cứ ở chỗ này quá lâu, thân phận Sun knight của ta sẽ bị phát hiện dễ dàng, ta chẳng trông mong để lại cho đời sau với thanh danh là “Sun knight với sở thích ăn mặc đặc thù”.

Chẳng qua, thanh danh của chính ta có làm sao cũng không hề gì, nhưng nếu ta bị cái lão sư có danh hiệu “Sun knight mạnh nhất” của ta biết, ông ấy lại có thể dạy ra “Sun knight có sở thích ăn mặc đặc thù”, vậy phỏng chừng gièm pha mà Thần Điện Ánh Sáng phải che đậy sẽ nhiều thêm một đồng.

“Tin sốc! Sun knight giết Sun knight!” Đó thế nhưng không phải là cái tiêu đề tin tức mà Thần Điện muốn thấy.

Không biết có phải là ảo giác của ta không, nhưng death knight đối diện nghe thấy câu ta muốn cùng hãn tốc chiến tốc quyết này, hình như có chút do dự, nhưng sau khi hãn liếc Blaze và người khác, lại lạnh lùng nói: “Hợp ý ta.”

Ta cảm thấy phản ứng của hãn hết sức kỳ quái, bình thường mà nói, death knight vừa gặp chấp niệm của mình, hãn là kích động đến mất lý trí mới đúng... Ít nhất, sách giáo khoa “kiến thức cơ bản về sinh vật undead” của ta nói thế.

Lúc này, death knight không một chút dây dưa, sau khi hãn nói xong hợp ý ta, lập tức liền triển khai công kích, ta thuận tay ném ra một khối cầu ánh sáng, đây là ma pháp sơ cấp nhất, ngoại trừ có thể chiếu sáng, thì không có lực sát thương gì, chẳng qua trong đêm đột nhiên chiếu sáng trước mặt death knight ghét ánh sáng, một chiêu này cũng đủ chặn hãn một chút rồi.

Hãn quả nhiên bị cầu ánh sáng này làm cho mù mắt một thoáng, thậm chí phải dùng cánh tay che ánh sáng, mà ta thừa dịp này, dưới sự gia tốc của “thần dược thuật” và Thánh y của rồng, trong nháy mắt vọt đến trước mặt Death knight, tốc độ này thực sự là kinh người, không chừng ngay cả người mạnh như Judge knight cũng bị bất lợi trước chiêu này.

Quả nhiên loại tốc độ này cũng làm cho Death knight trở tay không kịp, mặc dù không dựa vào hai mắt, hắn cũng có thể cảm nhận được thần thánh khí tức trên người ta, chẳng qua đó dù sao chỉ là đại khái biết phương vị của ta, mà không thể tinh chuẩn đoán được hành động của ta, đầu tiên tay trái ta giả vờ đánh vào ngực hắn, khi hắn chuyển sang phòng ngự ở ngực, ta thấp người xuống một cái, lập tức dùng chiết kiếm chủ thủ ở tay phải đâm vào đầu gối hắn.

Lòng ta nghĩ chính là, đối phương là Death knight, cho dù đâm vào ngực hắn một đao, nhiều lắm cũng chỉ làm cho ngực hắn lõm một lỗ mà thôi, đối với người bình thường mà nói, cái này có thể là vết thương trí mạng, nhưng Death knight đã chết đến không thể chết lại rồi, thêm cái lỗ trên ngực, hắn biết đâu còn cảm thấy thông thoáng hơn!

Mà nếu công kích đầu gối, tổn thương ở khớp đầu gối có thể xác thực ảnh hưởng đến động tác chiến đấu về sau của Death knight, như thế dù ta đánh không thắng hắn mà bỏ chạy, ta cũng không cần lo Blaze và người khác có thể bị death knight làm hại hay không.

Sau khi death knight rống lên một tiếng đau đớn, thị lực của hắn cũng đã khôi phục, nhưng ta sớm đã có tâm lý chuẩn bị, ta nhắm lại hai mắt, lần nữa phóng ra một khối cầu ánh sáng, rút lui bỏ chạy, cuối cùng ta dùng du ni thuật trái một bãi dầu mỡ ở giữa ta và Death knight!

“Argh!”

Death knight có lẽ không ngờ đến có người lại một chiêu dùng hai lần, hơn nữa lần này, cầu ánh sáng còn nổ ở trước mắt hắn, chỉ nhìn bộ dạng hắn gào rống cũng đủ biết mắt hắn rất đau!

Đúng là kích động muốn chết! Tim ta còn thành thịch không ngừng, mưu kế này có thể nói là ta trong lúc di chuyển vừa rồi, phát hiện tốc độ mình nhanh như thế, mới đột nhiên nghĩ đến, nếu như dưới tình huống tốc độ di

chuyển hoặc tốc độ làm phép không đủ nhanh mà sử dụng chiêu này, đảm bảo đã bị death knight trực tiếp nốc ao khi vẫn còn đang nhắm mắt!

“Gã mặc đồ đen này thật đúng là hèn hạ”. Blaze ở một bên nói xấu ta còn chưa tính, lại còn dám lớn tiếng để cho ta nghe thấy, coi chừng đấy!

Một trong những Thánh kỵ sĩ đột nhiên lên tiếng: “Tôi hiểu rồi, thì ra Supreme Dragon là...”

Chết rồi! Sẽ không phải phát hiện ta là Sun knight rồi chứ?

Các Thánh kỵ sĩ đồng thanh nói: “Ma – pháp – thích – khách!”

Ta xem nữa trượt chân, lần trước là ma pháp kiếm sĩ, lần này lại biến thành ma pháp thích khách rồi?

Đồ khốn! Ta chỉ là một Thánh kỵ sĩ mặc đồ thích khách và sử dụng ma pháp, được chứ! Ta mới không phải loại nghề nghiệp kỳ dị như vừa học ma pháp vừa làm thích khách... Nhưng nói đi phải nói lại, thật sự có loại nghề nghiệp ma pháp thích khách này sao?

Hông bét! Nhất thời lực chú ý bị bọn Blaze làm chuyển hướng, kết quả là death knight lại đã vọt qua phía ta, ta đang muốn trốn ra, nhưng hắc ám khí tức xung quanh được dùng để ngăn bọn Blaze bỏ trốn lại đột nhiên bao vây lấy ta, tốc độ cực nhanh của Death knight làm ta không kịp làm ra bất kì phản ứng gì, thánh quang không cần đọc chú ngữ cũng không đột phá được hắc ám khí quanh thân ta.

Mắt thấy ta cũng sắp bị cuồng nộ của Death knight chia làm tám mảnh rồi, lúc này trong tâm trí ta hiện lên duy nhất một chiêu cứu mạng, chung quanh có hắc ám khí bao vây dày đặc như thế, nếu như ta dùng chiêu đó, tám phần kể cả chú ngữ cũng không cần đọc...

“Cốt lao!”

Một bức tường sơ sài được xây dựng từ xương cốt xuất hiện ở giữa ngăn cách giữa ta và death knight.

Ta dùng rồi! AHHHHH! Ta đã dùng tử linh pháp thuật mà Pink đã dạy ta rồi!

Trời ạ, ta trở thành tử linh pháp sư rồi! Không được, ta thân là Sun knight, tuyệt đối không thể lại sử dụng loại ma pháp tà ác này nữa...

BAM! BAM!

Death knight vung hai kiếm, cái cốt lao đó liền lung lay muốn đổ, mắt thấy kiếm thứ ba sắp đem cốt lao bổ thành một đồng mảnh vỡ đến nơi rồi.

“Cốt lao! Cốt lao! Cốt lao!” Ta làm một hơi xây ba cái tường.

“Không đúng!” Blaze chấn động la lên: “Supreme Dragon đó là...”

Nguy rồi! Thật không hổ là Blaze cùng trong phái người tốt ăm áp với ta, chỉ sợ cậu ta đã nhận ra ta là Sun từ hành động của ta rồi...

“Là một tử linh thích khách!”

“...”

Ta đột nhiên có loại cảm giác thất vọng, đúng lúc công thế của death knight liên tiếp, ba cốt lao đã phá được gần hết, ta đang không biết làm sao chạy trốn, dứt khoát thừa dịp death knight còn đang bổ cốt lao, ta đọc lên chú ngữ, sau đó ném cho hẵn một phiên bản nâng cao của Thánh quang, Thánh quang dày đặc chẳng những bức lui hắc ám khí tức vây quanh ta, cũng làm cho Death knight phải lùi lại mười mấy bước.

Lần này, bọn họ chung quy nên biết ta không phải là cái gì mà ma pháp thích khách hay tử linh lợi khách rồi đi!

“Sai hết rồi!” Blaze cùng tất cả thánh kỵ sĩ đồng thanh nói: “Thì ra Supreme Dragon là Thánh...”

Hô hô hô! Cuối cùng cũng bị phát hiện rồi! Mặc dù có thể không đoán được ta là Sun knight, nhưng ít nhất cũng biết ta là Thánh kỵ sĩ đi? Ta cảm thấy một loại cảm giác vui mừng.

“Thánh thích khách!”

Phụt!

Ta đơ mặt nhìn thấy cảnh Death knight cũng không nhịn được bật cười, đúng là phép lạ của thần Ánh Sáng! Thánh kỵ sĩ chúng ta lại có thể khiến cho Death knight lòng đầy thù hận cũng phải cười.

Ta gào to với lũ ngu dốt kia: “Thánh thích khách cái búa á! Bộ ngoài dưỡng Thánh kỵ sĩ ra thần Ánh Sáng còn dưỡng luôn thích khách à? Đồ khốn! Ta là Sun knight của các người!”

Đáng tiếc, cái câu trên thuần túy là hò hét của nội tâm ta, trừ khi ta muốn bị lão sư của ta đích thân đưa tới thần Ánh Sáng để giáo dục lại một lần nữa, nếu không ta vẫn chỉ có thể trong lòng mà ảo tưởng.

“Được rồi, chúng ta xem náo nhiệt cũng quá lâu rồi, mặc dù không biết cái gã đồ đen kia là ai, nhưng chắc cũng không phải là kẻ địch, chúng ta hãy cùng nhau đánh bại death knight.” Blaze xoay người hô lên với hai mươi mấy Thánh kỵ sĩ.

“Được!” Thánh kỵ sĩ với tinh thần phấn khích la lớn.

Ta gật đầu, ta, Blaze cộng thêm những thánh kỵ sĩ, tin rằng có thể giữ được Death knight này.

Lúc này, Death knight đột nhiên đem toàn bộ hắc ám khí chuyển đến giữa ta và đám người Blaze, thành công mà đem chúng ta cách ly.

Nguy rồi! ta đang định lại dựng lên cốt lao, sau đó đọc thần chú thi triển lượng Thánh quang lớn, xua đi những hắc ám khí tức này, thì Death knight lại đột nhiên lên tiếng nói.

“Grisia, cậu đã trở nên mạnh mẽ, tốt lắm.”

Nghe tên của mình, ta đột nhiên cứng đờ, mặc dù tên của ta cũng chẳng phải cái gì bí mật, nhưng rất rất ít người dùng tên này gọi ta, chẳng lẽ Death knight này quen biết ta?

“Grisia, nếu như cậu không được chọn làm Sun knight, làm tế ti cũng tốt lắm! Vậy cậu sau này có thể giúp tôi liệu thương rồi.”

Death knight nhàn nhạt nói ra câu này chẳng ăn nhập gì với tình huống hiện tại.

Nhưng lời này, ta lại không thể nào quen thuộc hơn... Ta rất chấn động, lúc này mới cuối cùng nhìn kỹ khuôn mặt của Death knight, mặc dù sắc mặt của death knight luôn xám trắng, con ngươi cũng là dạng ngọn lửa, nhưng khuôn mặt thần sắc nghiêm túc và bờ môi mím chặt kia là rất quen thuộc, ta cuối cùng cũng xác định đó là ai rồi... Đúng hơn là, khi còn sống đó là ai.

“Roland? Cậu là Roland?” Ta cực kì kích động la lên, làm thế nào lại là Roland đây?

Roland, cái tiểu kỵ sĩ tóc nâu từng cùng ta cạch tranh vị trí Sun knight, kiếm thuật ước chừng cao mình gấp ba ta...

Bây giờ lại biến thành Death knight.

“Cậu vẫn còn nhớ tôi”. Roland lộ ra một nụ cười có phần vui mừng.

Nụ cười này càng khiến ta khẳng định đó chính là Roland, ta còn muốn định hỏi cậu ta, cậu ta thế nào lại trở thành Death knight, xung quanh đột nhiên truyền tới âm thanh ồn ào.

“Judge! Nhanh lên, ở bên này...”

Roland cũng chú ý đến rồi. Cậu ta xoay người muốn chạy trốn. Nhưng do dự quay đầu nhìn ta liếc mắt một cái, rõ ràng hết sức kiêng dè ta.

Ta nhất thời không biết làm sao, trong lòng liều mạng hò hét, ngăn hẳn lại! Lấy năng lực của mình, cho dù đánh không thắng, nhưng ngăn cản hẳn cũng là chuyện rất đơn giản.

Mà Judge knight trưởng rất mạnh, hơn nữa cậu ta nhất định mang theo cả một đội thánh kỵ sĩ, hơn nữa còn có Blaze và đội Blaze knight, cho dù ta không nhúng tay vào, bọn họ cũng nhất định có thể giết Death knight.

Ta là Sun knight, mặc kệ Death knight trước mắt có là ai, cũng là kẻ địch của ta.

Lúc này, đã có thể nhìn thấy bóng dáng của đám người Judge knight rồi.

Roland cũng không thể lưu lại nữa, cậu ta xoay người liền bỏ chạy.

Ta đứng chờ ra mấy giây, nhìn bóng lưng cậu ta càng chạy càng xa, sau đó chính ta cũng xoay người chạy đi, để tránh cho bị bắt bởi Judge.

Ta là Sun knight, nhưng ta cũng vẫn là Grisia, nếu như ta phải giữ vững nguyên tắc của Sun knight, tiêu diệt Death knight này, vậy ít nhất ta có thể chọn phương pháp tiêu diệt hẳn.

Roland, ta thề ta sẽ tìm ra người đã ngược sát cậu, vì cậu trả thù.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 8: Quy Tắc Thứ 8 Của Sun Knight

Grisia, nếu như cậu không được chọn làm Sun knight, làm tế ti cũng tốt lắm! Vậy cậu sau này có thể giúp tôi liệu thương rồi.

Ta từ trên giường đột ngột ngồi dậy, vừa mới làm một giấc mộng, mơ thấy hồi ức đã rất lâu không nhớ tới, còn có một khuôn mặt nghiêm túc rất lâu không có nhìn qua.

Roland luôn là một gã rất nghiêm túc, kể cả khi an ủi người cũng luôn mang bộ mặt nghiêm túc, cậu ta thực sự rất nghiêm túc mà quan sát năng lực của ta, sau đó giúp ta bàn tính một lối thoát khác, mà ta cũng thật sự có ý định làm theo Roland nói, nếu không được chọn làm Sun knight, thì đi Thần Điện trưng tuyển tế ti cũng tốt.

Mặc dù làm không được Sun knight, làm tế ti bên cạnh cậu ta cũng rất không tệ, nhất là Sun knight nếu như là Roland, vậy thì càng tốt.

Ta và Roland là quen biết ở trong kiểm tra tuyển bạt Sun knight, khi chỉ còn lại mười người ứng cử, mọi người đều thù địch lẫn nhau như kẻ thù.

Nhưng ta với Roland lại rất thân nhau.

Roland rất mạnh, là nhân tuyển có hi vọng nhất, mà ta cũng biết kiếm thuật của mình là kém cõi nhất trong mọi người, muốn được chọn làm Sun knight, ước chừng chỉ có chờ mong phép lạ đi!

Cũng chỉ có loại nhân tuyển khả năng nhất và không khả năng nhất mới có thể ở trong loại hoàn cảnh cạnh tranh và căm hận lẫn nhau như thế, trở thành một đôi bạn tốt.

Chỉ là tình bạn của hai chúng ta đã bị phá vỡ vào cái ngày cuối cùng đó, khi vị Sun knight mà sau này trở thành lão sư của ta tuyên bố ông tuyển chọn ta làm học sinh của mình...

“Vì sao chọn con?” Ta hồi nhỏ ngỡ ngàng bước lên trước mặt Sun knight đương nhiệm, ta căn bản không có nghĩ tới ta sẽ được chọn.

“Này thì, có lẽ là bởi vì tóc vàng của con rất đẹp”. Lão sư của ta không làm sao nghiêm túc cười nói.

Nghe câu trả lời này, trong lòng của ta thật sự lạnh đi một nửa, luôn cảm thấy mình hình như là dùng phương pháp bất chính để thắng, nhưng, ta chính là nói không ra lời muốn bỏ cuộc, nói không ra lời muốn đem vị trí nhường cho Roland.

Ta cũng muốn làm Sun knight, rất muốn rất muốn!

Khi ta cuối cùng quay đầu lại thì Roland đã xoay người rời khỏi rồi, ta không nhìn thấy được biểu tình của cậu ta. Cậu ta đi rất nhanh, giống như không hề có một chút lưu luyến, cũng không có tiến lên chúc mừng ta, chẳng qua dưới tình huống lúc đó, cậu ta không đi lên chém ta, là ta đã may mắn lắm rồi, những người ứng cử khác bên cạnh đều có dáng vẻ muốn dùng ánh mắt đem ta đốt thủng thành tổ ong.

“Cậu hận tôi sao, Roland?” Ta vùi mặt vào giữa hai tay, lâm bẫm nói: “Bởi vì cậu hận tôi, cho nên mới trở lại tìm tôi sao?”

“Nhưng làm thế nào cậu lại chết? Cậu thế nhưng là Roland, Roland mười tuổi đã có thể đánh bại người lớn...”

Ta hồi tưởng lên con trai thứ ba của bá tước Gerland, lại nghĩ đến chuyện này có khả năng là Đại Vương Tử điện hạ làm, vậy ta đại khái đã hiểu rồi, dù Roland có mạnh cách mấy đi nữa, cũng không có khả năng đơn thương độc mã đấu lại kẻ thống trị của một cái quốc gia.

Cho dù ta là Sun knight, cũng không quá có thể trực tiếp lật đổ kẻ thống trị của một cái quốc gia, trừ khi cái quốc gia đó cùng cả Thần Điện Ánh Sáng chống lại, khơi mào một cuộc chiến tranh giữa quốc gia và Thần Điện.

Nhưng nghe nói, hình như ta vừa mới tuyên bố muốn giúp Roland trả thù...? Hmm! Tốt hơn là ta nên điều tra rõ ràng chuyện này đã rồi nói chuyện làm sao trả thù sau, ta có chút tâm lý đã điều mà nghĩ.

Nói đến muốn điều tra chuyện tình của hoàng thất, vậy chắc chắn là phải đi tìm Storm knight trưởng, cậu ta suốt ngày ném nháy mắt với phụ nữ quý tộc, cùng đám công tử quý tộc đàm luận chuyện phong lưu hay đại loại như thế, chắc chắn biết không ít bí mật.

Nghĩ không bằng nói, nói không bằng làm!

Ta lập tức liền tốn một phút rửa mặt cộng thêm chỉnh lý vẻ bề ngoài, sau đó vọt ra khỏi phòng ngủ của mình, tìm Storm knight khắp Thánh Điện, cuối cùng, rốt cuộc ở trên hành lang nào đó, ta chặn lại Storm người đang mang một chông lớn công văn.

Ta không chút chần chừ nói: “Người anh em Storm, có thể giúp Sun một việc không?”

“Tôi có thể từ chối không?”

Storm người bị ta chặn lại mắt mang quầng thâm đen, lại nhìn độ cao của chông công văn đó trên tay cậu ta, tám phần cậu ta vừa lại bởi vì thân là Storm knight tự do tự tại, cho nên không thể không cúp buổi họp, kết quả

bởi vì ta nghỉ phép mà công việc nhiều ra, cứ theo mọi khi mà đều bị chất lên đầu cậu ta.

“Đây là mệnh lệnh từ thủ lĩnh của 12 Thánh kỵ sĩ.”

“... Cậu nói đi”

“Xin giúp Sun điều tra trong quý tộc, người nào có sở thích ngược đãi người, nguyện thần Ánh Sáng tha thứ cho những con cừu lạc lối này.”

“Nếu như là loại vấn đề này, vậy tôi không cần điều tra cũng có thể nói cho cậu, khoảng 80% quý tộc đều có sở thích như thế”. Storm vừa nói vừa cho ta vài cái ánh mắt khinh khỉnh.

“Nhiều như thế ư...” Ta có chút ngạc nhiên, không lẽ ngược đãi vốn là kỹ năng cơ bản của quý tộc à?

“Đương nhiên, bọn họ là quý tộc mà.”

“VẬY... trong đó có thể có người càng thêm lạc lối, không chỉ đi trên con đường ngược đãi, càng có cái sở thích mà thần Ánh Sáng bất dung như ngược sát này?”

Nghe vấn đề này, Storm quái dị nhìn ta một cái, sau đó vẫn trả lời nghiêm túc: “Không ai thực sự nói rằng mình có sở thích ngược sát, chẳng qua nếu như Sun cậu thật sự muốn biết, trái lại có rất nhiều tin đồn chưa chứng thực...”

“Nói nói đi!” Ta thúc giục Storm.

Ta vốn cho rằng có thể chỉ có mấy người, nhưng Storm lại một hơi nêu ra mười mấy cái tên, ngay cả ta người có lực ghi nhớ coi như không tệ này, nhưng nhớ được cũng không mấy cái: “... bá tước Gerland, còn có, quốc vương hình như cũng có loại tin đồn này.”

Ta có chút do dự, nhưng vẫn hỏi: “Vậy còn Đại Vương Tử điện hạ thì sao?”

“Không, trái lại chưa từng nghe nói qua Đại Vương Tử có loại sở thích này, trong quý tộc, Đại Vương Tử còn tính là trung thực và sống trong sạch”.

Storm nhún vai rồi bổ sung: “Đương nhiên, cũng có khả năng là bởi vì công phu bảo mật của ông ta đặc biệt tốt, mặc dù Đại Vương Tử thoát nhìn rất dễ bắt nạt, chẳng qua ông ta lại là loại nhân vật sói đội lốt cừu tiêu chuẩn, nếu không cũng không có khả năng đem quốc vương ép được gặt gao.”

Ta càng hỏi sâu thêm: “Vậy nghĩa là, nếu như Đại Vương Tử thực sự ngược sát người, cậu cũng sẽ không cảm thấy kinh ngạc nhỉ?”

Storm càng kì quái liếc ta một cái, nhưng vẫn gật đầu trả lời ta.

Ta có chút ảo não gật đầu: “Không có chuyện gì nữa, chúc phúc cậu cảm nhận được sự tồn tại của thần Ánh Sáng, người anh em Storm.”

Storm gật đầu, sau khi rời khỏi, ta còn nghe tiếng tự lẩm bẩm của cậu ta truyền tới: “Đúng là kỳ quái, hôm nay lời Sun nói thật là rõ ràng! Làm cho người khác nghe một lần là hiểu, hoàn toàn không cần tốn não lực suy nghĩ cậu ta rốt cuộc đang nói cái gì, đúng là không thể tưởng...”

Vừa đi nhàn hạ, vừa tự hỏi, hiềm nghi thì mặc dù nói có mười mấy người, chẳng qua chuyện nếu có liên quan tới đứa con trai thuần phục Đại Vương Tử điện hạ của bá tước Gerland, vậy người hiềm nghi hẳn là đã có thể thu hẹp đến: Bá tước Gerland, Đại Vương Tử điện hạ và quốc vương bề hạ, mặc dù người mà con trai thứ ba của bá tước Gerland thuần phục là Đại Vương Tử điện hạ, chẳng qua nếu là quốc vương ra lệnh cho hẳn, hẳn vẫn hữu hiệu.

Mà ta sợ dĩ không hoài nghi chính bản thân con trai bá tước, là bởi vì hắn còn mang theo hai tên kỵ sĩ đi vút xác, kỵ sĩ đều rất coi trọng thanh danh, nếu như thật sự là hắn làm, nhiều nhất hắn sẽ tự mình lén lút đi vút xác, mà sẽ không để cho hai tên kỵ sĩ khác biết hắn làm cái chuyện ngược sát này.

Nhưng nói trở lại, biết đâu có thể là cả ba tên này cùng làm?

“Không!” Ngay lập tức ta lật đổ loại giả thiết này: “Roland rất mạnh, cậu ta không có khả năng bị ba tên kỵ sĩ kia chế phục.”

“Xem ra cậu hình như điều tra được manh mối rồi.”

Ta giật mình, xoay người lại mới phát hiện thì ra câu này là của Judge knight trưởng nói.

“Roland là tên của Death knight kia?”

Judge nhìn ta chăm chăm, dường như có thể từ trong ánh mắt của ta nhận được đáp án, ta bắt đầu có loại nhận ra vì sao cậu ta luôn có thể khiến cho phạm nhân khai rõ chân tướng rồi.

Thật không hổ là Judge, mới nghe một câu như thế, vậy mà đã có thể suy ra Roland là Death knight rồi.

“Cậu quen biết Death knight đó? Nhưng tôi chưa từng nghe cậu nói qua cái tên này, là người quen rất lâu trước kia?”

Ê! Ta cái gì cũng chưa có nói đi? Phải không? Làm sao cảm giác Judge cái gì cũng biết rồi vậy! Thật đáng sợ!

“Ngày hôm qua Blaze gặp phải Death knight, còn có một người toàn thân mặc y phục đen...”

Judge nói đến đây, vừa lại nhàn nhạt liếc ta một cái, nói: “Cậu hình như không phải ngạc nhiên lắm? Đã biết cái tin tức này rồi sao? Nhưng mườì

hai Thánh kỵ sĩ vừa mới họp xong, Blaze còn đi ở phía sau tôi, cậu đáng lẽ chưa nghe cậu ta nói qua mới đúng.”

“...” Phỏng chừng ta không cần trả lời, Judge tự mình cũng có thể ở trong một phút suy ra mọi đáp án đi.

Có lẽ là nhìn ta không có ý nguyện trả lời, Judge cũng không bức hỏi nữa, chỉ giải thích với ta: “Căn cứ vào tình huống Blaze thuật lại, tên Death knight kia dường như sắp biến thành Death Lord rồi, tôi ý định xuất động một nửa nhân lực của Thánh điện ở trong thành tìm kiếm hắn, Giáo Hoàng cũng đồng ý phái đến nửa số tế ti của Thần điện hỗ trợ tìm kiếm, tuyệt đối không thể để cho một Death Lord được sinh ra.”

Vậy Roland nhất định chỉ có kết cục lên cọc hỏa thiêu rồi!

Ta đè nén tâm tình lo lắng, lấy ra uy nghiêm Sun knight rất lâu không thấy của ta, cọc lốc nói: “Sinh vật undead là phạm trù của Sun knight phụ trách, Judge knight trưởng, cậu hình như có chút vượt lẩn rồi.”

“Vô cùng xin lỗi, Sun knight trưởng, tôi tưởng rằng cậu đang nghỉ phép, mà chuyện của death knight lại không thể kéo dài, cho nên chỉ có thể thay mặt chỉ huy, nếu cậu muốn lấy lại quyền chỉ huy, vậy xin hủy bỏ nghỉ phép trước, nhắc nhở cậu, cậu còn có thời gian hai ngày điều tra chân tướng.”

Judge lại cũng hết sức bình tĩnh trả lời, trả lời xong, liền muốn rời khỏi, chỉ là khi đi ngang qua bên cạnh ta, lại thấp giọng nói với ta: “Từ nhỏ đến lớn, hành vi vượt lẩn tôi bị cậu buộc phải làm còn ít sao? Giúp tôi chiến đấu, giúp tôi điều tra, giúp tôi đánh cái người bắt nạt tôi – ai là người đã đưa ra những yêu cầu này đây?”

Err... Nghe nói hình như là “ta còn nhỏ và chưa hiểu chuyện” đưa ra.

“Cho dù Roland là ai, tuyệt đối không thể để cho Death Lord sinh ra, đây hẳn là nguyên tắc của cậu đi, Sun knight?”

“Phải, đây là nguyên tắc của Sun”. Ta gật đầu thừa nhận, chỉ là Grisla cũng có nguyên tắc của mình mà thôi.

Nghe trả lời của ta, Judge cuối cùng gật đầu sau đó rời khỏi.

Thời gian lần này cấp bách rồi, cho dù hiệu suất của Thánh điện và Thần điện có tốt, tụ tập một nửa nhân lực, lại tiến hành tổ đội, phân phối khu vực điều tra, đại khái phải tốn hơn nửa ngày, trong nửa ngày này, ta nhất định phải tìm ra Roland đang ở đâu, sau đó đem cậu ta giấu ở chỗ Pink.

Ta có loại tin tưởng, Pink chắc chắn có thể đem Roland giấu được ổn thỏa.

Bằng vào cảm ứng đối hắc ám khí tức của ta, ở trong nửa ngày tìm ra Roland đang ở đâu, hẳn không phải chuyện khó, chỉ cần gã đó đừng trốn ở nơi quá kỳ quái là được.

Ta trở về phòng mang lên Thái Dương thần kiếm của ta, mặc cái áo trùm tránh tai mắt người khác, không bao lâu đã đến điểm trung tâm của toàn thành, cũng là quảng trường lớn nhất toàn thành, sau đó ta giống như một lữ khách mệt mỏi, ngồi trên bờ hồ của đài phun nước trung ương.

Ta âm thầm ở dưới áo trùm ôm lấy Thái Dương thần kiếm, Thái Dương thần kiếm hoàn toàn thuộc tính thần thánh có thể làm cho ta càng thêm nhạy cảm đối với khí tức hắc ám.

Nhắm lại hai mắt, cảm thụ khí tức hắc ám trong Diệp Nha thành, mặc dù mỗi tòa thành chắc chắn có chỗ hắc ám của nó, mỗi một người cũng chắc chắn mang theo một chút thuộc tính hắc ám, nhưng đó là lượng cực ít, thành thị và người bình thường giống nhau, thông thường tràn ngập theo mọi dạng thuộc tính, có thể có một chút hỏa thuộc tính, vừa lại có một ít thủy thuộc tính, chỉ có người tu tập năng lực đặc thù mới có tình huống lượng thuộc tính nào đó đặc biệt cao, ví dụ như, ma pháp sư học tập hỏa thuộc tính, trong cơ thể hẳn chắn chắn là nghiêng về hỏa thuộc tính.

Thông qua nhìn thấu thuộc tính, ta gần như có thể đoán ra chức nghiệp của người lần đầu tiên gặp mặt rốt cuộc là cái gì.

May là, loại năng lực cảm thụ thuộc tính này của ta cũng không phổ biến, thậm chí có thể nói là một loại thiên phú, mặc dù có thể sau này học tập, nhưng hiệu quả của sau này học tập cũng không tốt.

Chuyện ta có loại năng lực này, chỉ có lão sư của ta biết, mà lão sư của ta cũng nghiêm trọng cảnh cáo qua ta, không được nói cho bất cứ người nào biết chuyện này, đồng thời, cũng không cho phép ta dùng loại năng lực này trừ khi thật cần thiết.

Bởi vì loại năng lực này quá đáng sợ, vì mỗi người có cấu thành thuộc tính đều không giống nhau lắm, hơn nữa sẽ không thay đổi trong thời gian ngắn, khác nào ta một khi nhận rõ thuộc tính của người nào đó, ta đã có thể nắm bắt hành tung của họ.

Như vừa mới nói, ta cũng có thể thấy rõ năng lực của người đầu tiên gặp mặt, thậm chí biết người đó có mang hay không cái vật phẩm ma pháp gì, và năng lực đại khái của cái ma pháp vật phẩm đó ta cũng có thể biết.

Nếu để cho người khác biết ta thấy rõ năng lực của họ, đối với ta cũng chẳng phải là chuyện gì tốt.

Mà kể từ sau khi ta trở thành Sun knight, năng lực cảm thụ trở nên kém hơn, vì thuộc tính thần thánh trên người ta quá mãnh liệt, luôn làm nhiều ta cảm thụ thuộc tính khác, nhưng chỉ đối với một loại thuộc tính, lực cảm thụ của ta trái lại càng mạnh hơn, đó chính hắc ám thuộc tính hoàn toàn tương phản với thuộc tính thần thánh!

Ta cảm thụ trong thành đích xác có rất nhiều hắc ám thuộc tính, nhưng lượng không tính là nhiều lắm, so với những thành thị khác, Diệp Nha thành vẫn khá là trong sạch.

Ta không ngừng đem cảm thụ khuếch trương rồi khuếch trương, từ con đường quanh quảng trường kéo lan ra khắp mọi hướng, duyệt qua các góc phố tối om, ngôi nhà cũ tồi tàn, chuồng ngựa chất đầy cỏ, nhưng vẫn không tìm được bóng dáng của Roland. Cậu ta trốn đi đâu rồi?

Hắc ám khí tức của cậu ta mãnh liệt như thế, không lý nào lại tìm không ra.

Đừng nói... Ta có chút hồ nghi nhìn về phía sau, chỗ không xa, chính là nơi trọng yếu nhất của cái vương quốc này, vương cung.

Vương cung có thể nói là nơi tối tăm nhất, mặc dù bên trong chứa rất nhiều kỳ sĩ đầy trung thành, chẳng qua quý tộc có nội tâm đen tối càng nhiều hơn, chỉ nghe Storm nói rằng hơn 80% quý tộc có sở thích ngược đãi là có thể biết vương cung khẳng định là nơi dơ bẩn nhất trong Diệp Nha thành rồi.

Theo như ta cảm thụ, cả tòa hoàng cung đó căn bản đều được bao trùm ở trong một đám hắc ám khí tức, nếu như Roland thực sự trốn ở trong đó, vậy đích xác sẽ không khiến ta chú ý.

Thực sự không muốn đem cảm tri vươn đến bên trong đám thứ đen như mực đó... Ta trong lòng kêu rên, chẳng qua, khắp nơi đều tìm không được Roland, cũng chỉ còn trong đó mà thôi.

Lại nhắm hai mắt, ta miễn cưỡng đem cảm tri mở rộng đến bên trong vương cung...

Không lâu sau, ta lại mở hai mắt, kỳ lạ, hình như cũng không có ở trong đó?

Không lẽ cậu ta đã ra khỏi thành rồi? Ta ngơ ngác suy nghĩ, đó trái lại là chuyện tốt, như thế Judge sẽ không thể tìm được cậu ta.

“Chẳng lẽ, chức trách của Sun knight chính là ở trong quảng trường ngân
ngơ sao?”

“Đương nhiên không phải, ta bình thường thế nhưng là rất bận đó!” Ta
phản đối theo phản xạ, nhưng vừa ngẩng đầu lên, ta liền ngây dại, người
trước mắt lại chính là người ta tìm khắp nơi mà không thấy, Roland!

Roland đứng ở trước mặt ta, cậu ta gần như không có gì khác với hồi
nhỏ, chỉ là cao và cường tráng hơn mà thôi.

Vóc người cậu ta thon dài, vẻ mặt tuấn tú, ánh mắt luôn rất nghiêm túc,
cậu ta chỉ là đứng ở đó, đã khiến người cảm thấy gã này không dễ chọc,
cho dù là cười lên cũng khiến người có cảm giác áp bức khó hiểu, nhưng
rất ít người sẽ ghét cái cảm giác áp bức này của Roland, cậu ta là loại người
lãnh đạo trời sinh, khiến người cam tâm tình nguyện vì cậu ta dốc sức.

Nhưng điều làm ta kinh ngạc nhất đó chính là, Roland hiện tại thoát nhìn
như một... loài người!

Hoàn toàn không phải cái dáng vẻ nhợt nhạt trước đây, nếu như lúc đầu
cậu ta dùng dáng vẻ này xuất hiện trước mặt ta, ngay lúc đó ta chắc chắn có
thể nhận ra cậu ta là Roland.

Ta ngơ ngác hỏi: “Cậu... sống lại rồi?”

Nhưng nói xong, ta liền muốn tát cho mình một cái, cũng chết đến biến
thành death knight rồi, làm sao có khả năng sống lại đây!

“Không, tôi đương nhiên không có sống lại”. Roland lại vẫn hết sức
nghiêm túc trả lời ta, sau đó lịch sự hỏi: “Tôi có thể ngồi xuống không?”

“Oh, có thể chứ”. Tâm trí ta bây giờ đang là một đống hỗn loạn, miên
man nghĩ nếu Roland không có sống lại, vậy tại sao lại có bộ dạng con
người đây? Chẳng lẽ cậu ta bây giờ là ý nghĩ kỳ lạ như ảo giác của ta.

Roland ngồi xuống bên cạnh ta, hơi mỉm cười nói với ta: “Grisia, cậu vẫn giống như trước đây, gặp phải vấn đề khó liền thích ngồi ngơ ngẩn ở nơi như quảng trường.”

Đó là bởi vì ta đang dùng năng lực cảm ứng thuộc tính của mình, không phải ngơ ngẩn!

“Làm sao cậu có dáng vẻ này?” Ta vẫn không nhịn được hỏi.

Roland nhắc tay trái lên, ta lập tức chú ý đến cái nhẫn trên ngón giữa của cậu ta, Roland không bao giờ mang trang sức phẩm, nhất là khi cái nhẫn này còn là dạng trái tim màu hồng, còn vừa nhìn đã biết là hàng giả không đáng tiền. Ta càng tin rằng cái nhẫn này nhất định có công năng đặc thù hủy trời diệt đất gì đó, mới có thể làm cho Roland tự nguyện mang nó theo.

Roland ho nhẹ một tiếng: “Cái này là nhẫn sinh mệnh Pink cho, có thể để cho tôi bảo trì hình dạng con người, nhưng chỉ cần dùng thánh quang là có thể dễ dàng quét đi ảo giác này.”

“Tôi có thể nhìn ra đó là nhẫn của Pink... Thanh kiếm đó của cậu cũng là của Pink cho cậu đi?”

Không ngờ cái nhẫn giống như đồ chơi trong nhà của bé gái đó lại có loại công năng này. Lần sau đi tới nhà Pink, có lẽ phải chú ý con gấu bông trong góc tường một chút, biết đâu con gấu bông đó có công năng triệu hồi đại ma vương cũng không chừng?

“Không, cây kiếm đó là bảo vật gia truyền của tôi, tôi cho rằng tôi vĩnh viễn sẽ không đi dùng thanh kiếm tà ác này”. Roland cười có chút bất đắc dĩ: “Không nghĩ đến, tôi lại lấy tư thái death knight đi dùng thanh kiếm này, thật sự trở thành phía tà ác...”

“Chờ một chút!”

Ta phát tay dừng lại Roland, bởi vì ta liếc thấy có khoảng năm thánh kỵ sĩ và hai tế ti tiến vào quảng trường này, mặc dù bọn họ có lẽ không nghĩ rằng Death knight sẽ xuất hiện ở quảng trường nơi có nhiều người tụ tập nhất trong thành, nhưng Judge cậu ta làm việc vẫn luôn đều cẩn thận đến một cọng tóc cũng không bỏ qua, đương nhiên cũng sẽ không bỏ qua quảng trường lớn như thế mà không tra xét.

Cái này không xong rồi, Death knight thế nhưng là ngồi ngay bên cạnh ta!

Mặc dù Roland hiện tại thoát nhìn như một con người, nhưng ngồi ở bên cạnh, ta vẫn thấp thoáng cảm giác được luồng hắc ám khí cậu ta phát ra, khó đảm bảo sẽ không bị tế ti phát giác... Uh oh! Không xong rồi, có một tế ti mắt lén liếc về phía chúng ta, sau đó lại còn chỉ trỏ chúng ta cho thánh kỵ sĩ bên cạnh mình, dáng vẻ hình như muốn lại đây xem xét.

“Roland, cậu đi mau!” Ta thấp giọng nói.

Nhưng Roland sau khi nhìn đội thánh kỵ sĩ kia một chút, lại vẫn không đứng dậy đi khỏi, thậm chí còn làm một bộ dạng tỉnh bơ.

Thảm rồi, nhóm Thánh kỵ sĩ đó không những qua đây, hơn nữa còn là bảy người cùng đi, cộng thêm một bộ dạng nghiêm túc, hẳn sẽ không thật sự bị phát hiện rồi chứ?

Trong lòng ta bất ổn, còn chưa biết nên làm thế nào để đối phó thánh kỵ sĩ của nhà mình, thì bảy người đó đã đi tới bên cạnh Roland... vượt qua mà không nhìn cậu ta, sau đó đứng ở trước mặt ta.

Thánh kỵ sĩ cầm đầu hết sức thận trọng nói với ta: “Xin ngài kéo mũ áo trùm xuống.”

Ta mặt vô biểu tình kéo mũ xuống, Roland bên cạnh thì quay đầu đi, từ bả vai run rẩy của cậu ta có thể thấy được cái gã này đang kiềm chế cười.

“A! Sun knight?!” Bảy người giật nảy mình một cái, đoán chừng cho dù có thật sự phát hiện ra Death knight, bọn họ cũng sẽ không hốt hoảng như bây giờ.

Ta cực kỳ ai oán nói: “Phải chăng Sun đã không còn nhận được chúc phúc của thần Ánh Sáng, cho nên thần thánh khí tức trên người không còn dày đậm, đến nỗi làm cho các anh em hiểu lầm rằng Sun là một Death knight với hắc ám khí tức tràn ngập?”

“Không, không, không phải thế!” Bảy người động tác nhất trí, cảnh tượng trái phải lắc đầu thật hoành tráng!

“Như thế là do hành vi hay động tác của Sun quá mờ ám, đến nỗi làm cho các anh em đây hiểu lầm Sun là Death knight đang ẩn trốn?”

Bảy người lại một lần nữa đồng loạt đem đầu xoay qua xoay lại 180 độ.

“Như thế, chẳng lẽ hết thảy đều là sự hiểu lầm mỹ lệ ngẫu nhiên bởi thần Ánh Sáng?”

Bảy người lần nữa lắc đầu... sau đó mới phát hiện ta nói là cái gì, sau khi từng người làm ra bảy loại vẻ mặt khiếp sợ khác nhau, rồi bắt đầu điều chỉnh đầu di chuyển lên xuống.

“Nếu chỉ là sự hiểu lầm mỹ lệ ngẫu nhiên bởi thần Ánh Sáng, vậy Sun cũng không làm phiền nữa, xin các anh em tiếp tục chấp hành ý chỉ của thần Ánh Sáng đi.”

Sau khi bảy người họ cuống cuồng hành lễ, mà ta không chút hoang mang hồi lễ, bọn họ liền chạy trốn ngay cả đầu cũng không dám quay lại, hình như Sun knight ta so với Death knight còn đáng sợ hơn.

Có lẽ là khuôn mặt vô biểu tình lúc ban đầu của ta đã dọa tới bọn họ đi, nghĩ lại cũng phải, Sun knight luôn luôn duy trì nụ cười cho đến chết đột

nhiên không cười nữa, cho dù không có biểu tình tức giận, có lẽ cũng rất dọa người đi!

Xem ra ta sau này phải càng thêm cẩn thận bảo trì tươi cười của mình, nếu không bên ngoài sẽ rất dễ dàng có tin đồn bất lương rằng Sun knight có tính khí thất thường.

Ta kéo lại mũ áo choàng, vừa quay đầu qua, liền nhìn thấy thần sắc có chút nhạ dị của Roland, cậu ta nói: “Grisia, từ khi nào mà cậu trở nên nói chuyện văn vẻ như thế?”

“...Đừng có hỏi.”

Ta nói với Roland: “Roland, cậu hay là mau đến chỗ Pink trốn đi, tể ti mới này đó có lẽ đã thực sự cảm giác được hắc ám khí tức, chỉ là bởi vì cậu ngồi trông rất quang minh chính đại, cho nên bọn họ mới tưởng tôi người ngồi ở bên cạnh cậu là death knight.”

Roland lặng yên một hồi rồi nhàn nhạt nói: “Tôi chỉ đến nói tạm biệt với cậu mà thôi, Grisia, tạm biệt xong, chúng ta chính là kẻ địch rồi.”

“Kẻ địch... Cậu quả nhiên hận tôi đi.”

Ta có chút buồn bã cúi đầu, ban đầu ta còn có điểm kỳ vọng Roland không phải là người nhớ thù, nói không chừng cậu ta sớm đã quên ta đã đoạt vị trí Sun knight của cậu ta.

Roland trái lại khó hiểu hỏi: “Tôi vì sao phải hận cậu?”

“Cậu không hận tôi?” Ta đột nhiên ngẩng đầu lên kêu to: “Vậy cậu làm sao vừa xuất hiện đã chém tôi?”

Roland lộ ra ánh mắt xin lỗi nói: “Khi đó, Pink bảo tôi mang sinh vật undead tới cho cậu xử lý, tôi chỉ là muốn thuận tiện lên tiếng chào hỏi cậu,

nhưng tôi mới biến thành Death knight không lâu, nhất thời quên tốc độ với sức mạnh của mình đều gia tăng, kết quả là không kịp thu tay, vô tình chém trúng cậu, thật sự xin lỗi.”

“...” Ta có chút bất đắc dĩ hỏi: “Vậy cậu làm sao lại nói sẽ trở lại tìm tôi?”

“Tôi vốn đã muốn trở về tìm cậu nói tạm biệt”. Roland trả lời như chuyện đương nhiên.

Roland! Cậu cái gã không thần kinh này, cậu rốt cuộc có biết mình đã là Death knight rồi không? Tôi xem nữa bị lời “chào hỏi” và “tạm biệt” của cậu hại chết rồi.

“Roland... Nếu như không phải con người không thể chết hai lần, tôi nhất định sẽ làm cho cậu chết lại một lần!” Ta tức đến nghiến nghiến răng nói.

Cậu ta chém ta một đao còn không có gì, làm sao cậu ta lại có thể nói một câu khiến người khác dễ dàng hiểu lầm như “Sun knight, ta sẽ trở về tìm ngươi”, hại ta bị người hiểu lầm đến xem chút nữa phải tự đâm chết trên cây cột của thần điện để chứng minh rồi.

“Cậu có thể thiêu tôi”. Roland trái lại rất bình tĩnh trả lời: “Sau khi tôi giết chết kẻ thù của tôi, tôi sẽ để cho cậu thiêu chết.”

“Tôi chỉ đùa thôi mà.” Ta nhú mày, suýt nữa cũng đã quên, Roland là một gã rất nghiêm túc đến nỗi không đùa nổi với gã này.

“Tôi nghiêm túc đấy, nếu không phải vì giết người kia, tôi sẽ không cho phép chính mình cứ lấy tư thái tà ác tồn tại trên thế giới này.”

“Người giết cậu là Đại Vương Tử điện hạ sao?”

Nghe thấy lời của ta, Roland sững người, sau đó gật đầu.

Thật sự là Đại Vương Tử?

Ngay lập tức tâm trạng của ta trở nên nặng nề. “Cậu sẽ không thành công, Judge knight thế nhưng không giống tôi mà hồ đồ... Khụ! Không giống tôi mà “thiện lương” như thế, cậu ta chắc chắn sẽ bày ra thiên la địa võng xung quanh Đại Vương Tử, cậu không có khả năng thành công đâu.”

Roland quay đầu qua, ta thấy cậu ta kích động đến ngay cả nhãn cầu cũng bắt đầu biến hình, thấp thoáng có biến trở lại mắt ngọn lửa phục thù của death knight, cậu ta lạnh lùng nói: “Mặc kệ xác suất thành công thế nào, tôi nhất định phải giết hẳn.”

“Roland, hận thù không phải đức tính của một kỵ sĩ nên có.”

“Không, Grisias, không phải bởi vì thù hận.” Roland lạnh lùng nói: “Hắn là một kẻ thường phạm tội, tôi chính là bởi vì nhìn không nổi nữa, muốn vạch trần hắn mà trở thành kẻ bị hại, giữ lại cái người đó chỉ sẽ có càng nhiều người bị hại.”

Ta thật sự bị á khẩu không thể nói gì, Đại Vương Tử đó thực sự là một kẻ hai mặt, trước mặt người thì mỉm cười, sau lưng người thì ngược sát?

Roland đứng lên, khí tức hắc ám trên người điên cuồng phát tán ra: “Tôi nhất định phải giết hẳn, không để cho hắn lại gây nguy hại người khác!”

“Chấp niệm của cậu chính là muốn giết hẳn?” Nếu như là thế, vậy thì khó làm rồi, cái thứ chấp niệm này thế nhưng không thể thỏa hiệp.

“Chấp niệm?” Roland sững sốt.

“Phải, cậu lần trước suýt nữa đã biến thành Death Lord rồi, có thể khiến cho cậu tiến hóa trong thời gian ngắn như thế, nhất định là chấp niệm gần

như không thể đạt được đi, nếu như là muốn giết hẳn, vậy thật sự là chấp niệm gần như không thể làm được.”

Ta lắc đầu, chẳng lẽ giải pháp duy nhất vẫn là phải thiêu Roland sao?

Ta ngẩng đầu lên, đúng lúc nhìn thấy Roland dùng ánh mắt kỳ quái liếc ta một cái, ta có chút khó hiểu hỏi: “Sao vậy?”

“Không, tôi nên đi rồi, khí tức hắc ám vừa rồi mất khống chế phát tán ra có thể đã dẫn tới chú ý rồi, Grisias, lần sau khi gặp lại, hy vọng cậu lấy thân phận Sun knight xuất hiện trước mặt tôi.”

Nói xong Roland thật sự xoay người đi không chút nào dừng lại.

Ta ngơ ngác ngồi ở quảng trường, tâm trí rối bời, đã không cách nào ngăn cản Roland đi giết người nữa, vậy ta nên làm sao đây?

Vạch trần ý đồ của Roland, như vậy, cho dù Roland có mạnh, dưới sự có giới bị của hoàng cung và Thần điện Ánh Sáng, cậu ta cũng không khả năng thành công, thậm chí không cách nào trốn thoát, đến lúc đó, thân là Sun knight ta sẽ phải tự tay đưa Roland lên cọc hỏa thiêu, sau đó mồi lửa để nướng cậu ta.

Hay là không vạch trần ý đồ của Roland, sau đó chờ cậu ta đem kẻ thống trị quốc gia tặng cho một đao tách thành hai khúc, không phải ta muốn nói, lấy năng lực của Roland, cộng thêm nguy trang của nhẫn sinh mệnh, có lẽ thực sự có khả năng thành công...

Roland thôi tha! Cậu không biết tự mình len lén đi làm là được rồi sao, cùng lắm làm xong rồi lại tìm ta trò chuyện đi! Tại sao phải trước khi làm chuyện xấu, còn đặc biệt đến báo cho ta biết trước, hại ta bây giờ điên cả đầu, không biết rốt cuộc có nên bắt cậu lại đem đi nướng hay không!

Lúc này, một loạt tiếng bước chân lộn xộn truyền tới, ta ngẩng đầu nhìn, quả nhiên là những thánh kỵ sĩ chậm chạp, ta lắc đầu, bây giờ mới tới, ngay cả bóng lưng của Death knight cũng tìm không thấy rồi!

“Ở đằng kia!”

Ừa? Không lẽ Roland lại quay lại rồi? Ta nhìn xung quanh, đâu có thấy...

“Người! Kéo mũ áo choàng xuống!” Cả một đội Thánh kỵ sĩ hùng hổ như đàn trâu vọt lại đây, sau đó hung hăng hét vào ta.

“...”

Các người những gã này rốt cuộc muốn nhằm ta thành death knight mấy lần mới cam tâm hả?!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 9: Quy Tắc Thứ 9 Của Sun Knight

Tiếng cánh cửa gỗ ọp ẹp mở ra đến từ ngôi nhà nhỏ tồi tàn, trông như thể nó sẽ sụp ngay khi có gió thổi qua. Sau đó dưới cánh cửa lộ ra một khuôn mặt một cô bé màu hồng, trong miệng của cô còn đang cắn một cây kẹo mút dâu mà còn lớn hơn đầu của cô.

“Pink, từ bây giờ ta đồng ý làm đồ đệ của ngươi, học tập tử linh pháp thuật.” Ta nghiêm túc nói.

Cô gái nhỏ sững sờ, ngoắc ngón tay với ta, ý bảo ta ngồi xuống.

Gì? Không lẽ làm đồ đệ còn phải tiến hành nghi thức gì trước mới được? Ta hoài nghi ngồi xuống, lúc này Pink lại ngoắc ngoắc ngón tay bảo ta đến gần hơn, ta làm theo di chuyển khuôn mặt lại gần.

Sau đó, cô ta đặt ngang tay trên trán ta, la lên: “Chết rồi! Sun, trán của ngươi nóng quá, hầm hập như thế này, hèn gì ngươi vừa mới nói làm nhảm!”

“Đó là bởi vì ngươi là người chết, nên tay lạnh...”

Pink thu tay của mình lại, sau khi nhìn nó một chút, hiểu ra nói: “Nói cũng phải, suýt quên mình là người chết, nhưng...”

Cô ta hoài nghi mà liếc ta một cái: “Ngươi chắc ngươi không có phát sốt chứ?”

Ta đảo cặp mắt khinh khinh, khó chịu nói: “Dưới che chở của thần Ánh Sáng, từ lúc 10 tuổi ta chưa từng bị phát sốt.”

“Oh!” Pink gật đầu, hết sức hiểu biết nói: “VẬY CHÍNH LÀ CÓ CHUYỆN GÌ MUỐN TA GIÚP NGƯỜI? Lần này hạ quyết tâm ghê gớm thật, kể cả “chính mình trước khi chết” cũng định bán luôn rồi?”

Ta vội vã nói rõ nội dung kế ước: “Ta chỉ nói muốn học tử linh pháp thuật từ người, nhưng ta vẫn muốn tiếp tục làm Sun knight!”

“Sun knight kiêm chức học nghề tử linh?” Pink lắc lắc đầu, thờ dãi nói: “Chuyện như thế cũng chỉ có người dám làm, không sợ thần Ánh Sáng nhà người giáng sét đánh chết người?”

“Ta tin rằng thần Ánh Sáng sẽ thấu hiểu nỗi khổ tâm của ta!” Ta nghiêm túc nói, sau đó bổ sung rõ: “Huống chi, đã mấy trăm năm không có ai nhìn thấy Ngài rồi, ta tin rằng Ngài sẽ không dễ dàng giáng trần vì chút việc con con này.”

Pink liếm liếm kẹo mút, đối với chuyện này không có ý kiến, hại da đầu ta có chút tê dại, trong thoáng chốc thật sự nghiêm túc xem xét tính khả năng thần Ánh Sáng sẽ giáng sét đánh ta cao bao nhiêu...

Không xui xẻo như thế chứ! Ta lắc lắc đầu, hỏi Pink: “Thế nào? Nhận hay không nhận?”

“Nói đi, người muốn ta làm gì?”

“Ta muốn...”

Sau khi thỉnh cầu Pink xong, ta trở về Thần Điện, tất nhiên, ta đã bỏ mũ áo trùm xuống, nếu như lại có một gã nào nhằm ta thành Death knight, ta

nhất định sẽ điên lên mà đem cái gã đó biến thành “dead” knight.

Tiếp đến, ta còn phải đi thỉnh cầu một người, người này trái lại so với Pink càng dễ đối phó, cho nên ta cũng không quá phiền não.

Ta cười với một tên Thánh kỵ sĩ đi trên hành lang, nói: “Anh em Thánh kỵ sĩ của ta, thần Ánh Sáng ngự trên cao ở trung tâm thế giới, mỉm cười quan sát chúng nhân, thật là một ngày tràn ngập ánh sáng rực rỡ, nguyện cậu cũng cảm nhận được sự ấm áp của thần Ánh Sáng.”

Thánh kỵ sĩ bị ta ngăn lại hết sức hưng phấn, mang giọng điệu cung kính và sùng bái hồi lễ: “Cũng nguyện cho ngài cảm nhận được sự ấm áp của thần Ánh Sáng, Sun knight trưởng, hôm nay khí trời đúng là rất tốt, hy vọng có thể thuận lợi bắt được Death knight.”

Ta gật đầu: “Anh em của ta, không biết cậu có biết người anh em Storm knight trưởng giờ đây đang đắm chìm dưới ân huệ nơi nào của thần Ánh Sáng?”

Thánh kỵ sĩ trở nên căng thẳng, có chút không chắc chắn hỏi: “Er... xin hỏi, ngài là hỏi Storm knight đang ở đâu sao?”

Ta gật đầu.

Thánh kỵ sĩ thả lỏng một hơi trả lời: “Storm knight trưởng ba ngày qua đều ở trong phòng phê công văn.”

“Anh em Thánh kỵ sĩ của ta, Sun vô cùng biết ơn với lời nói đầy thiện chí và tử tế của cậu, nguyện cho cậu lúc nào cũng cảm nhận được sự ấm áp của thần Ánh Sáng.” Ta lịch sự cảm ơn, liền trực tiếp xoay người rời khỏi.

“Sun knight trưởng, ngài thực quá khách khí rồi!” Thánh Kỵ Sĩ mang ánh mắt sùng bái đưa mắt nhìn ta rời khỏi.

Ta đi thẳng tới trước cửa phòng Storm, gõ gõ cửa.

Một lúc sau, cánh cửa mở ra chậm chậm như không thể chậm hơn, sau đó xuất hiện một khuôn mặt xám trắng gần như death knight, nếu không phải chắc chắn rằng Death knight không có quầng thâm quanh mắt, ta thật sự sẽ cho rằng Storm đã trở thành Death knight thứ hai trong Diệp Nha thành rồi.

Ta đang muốn lên tiếng nói, nhưng bị Storm một cái phất tay chặn lại, cậu ta thều thào nói: “Sun, xin cậu dùng lời ngắn gọn nhất có thể để nói rõ, nếu không, tôi đảm bảo tôi sẽ thiệp đi trong vòng ba giây.”

Ta suy nghĩ một chút, rồi nói đúng ba chữ: “Hãy giúp tôi.”

“Tôi có thể từ chối không?” Storm run rẩy đôi môi nhợt nhạt từ việc thức đêm quá độ hỏi.

Ta lại suy nghĩ một chút, đem lời nói rút ngắn đến hai chữ: “Mệnh lệnh.”

“... Đúng là ngắn gọn.”

Sau khi dặn dò Storm xong, ta hết sức yên tâm rời khỏi đi làm chuyện tiếp theo phải làm, mặc dù cái gã Storm đó bộ dạng thoát nhìn như một giây sau sẽ ngã chết.

Chẳng qua không cần lo lắng, cho dù thật sự ngã chết, cậu ta cũng sẽ biến thành Death knight, sau đó bò lên làm cho xong việc, cái gã này chính là người chăm chỉ làm việc như thế, không giống với hình ảnh Storm knight tự do tự tại của mình một chút nào.

Khi ta đang muốn lén lút tìm nơi để biến thân thành “Supreme Dragon” thì từ đầu kia của hàng lang truyền tiếng bước chân trật tự đều đặn, cùng với chút tiếng thì thầm, tiểu đội kỷ luật nghiêm minh như thế cũng chỉ có tiểu đội của Judge knight trưởng.

Quả nhiên đúng vậy, không bao lâu, Judge knight trưởng dẫn theo hai mươi mấy Thánh kỵ sĩ đi tới, như mọi khi nói với ta: “Nguyện ngài sớm có ngày lĩnh hội được tác phong nghiêm khắc của thần Ánh Sáng, Sun knight trưởng.”

“Đêm nay, Death knight sẽ tới hoàng cung báo thù.” Ta cúi đầu nói.

Nghe vậy, Judge knight trưởng dừng chân lại, dừng lại đột ngột như thế, nhưng hai mươi mấy thánh kỵ sĩ đằng sau cậu ta cũng đồng loạt đứng lại, một chút dáng vẻ giật mình và hỗn loạn cũng không có.

Judge chỉ phất tay một cái, tiểu đội của cậu ta không nói một lời, trực tiếp vòng qua chúng ta rời khỏi.

Đợi tất cả mọi người đều rời khỏi, Judge lập tức hỏi ta: “Cậu xác định?”

“Ừ!” Ta gật đầu, cái gã Roland làm việc luôn luôn dứt khoát, nói muốn đi làm, đảm bảo liền thật sự lập tức đi làm.

Judge có chút hoài nghi nhìn ta hỏi: “Cậu đã hạ quyết tâm muốn bắt hãn rồi?”

“Tôi là Sun knight, Judge knight trưởng.” Ta bình tĩnh nói với cậu ta: “Sun knight tuyệt đối không cho phép người đã chết can thiệp vào kẻ sống, dù cái kẻ sống kia tội vốn không thể tha.”

Judge knight bình tĩnh trả lời: “Đêm nay, tôi sẽ phái người mai phục ở hoàng cung bảo vệ vị kia, đồng thời bắt death knight.”

Ta liếc nhìn cậu ta một cái: “Thật không đơn giản, cậu đã tra ra là ai giết Roland rồi?”

“Phải.” Judge đơn giản giải thích: “Tôi bắt được người trông coi pháp trường, hỏi rõ tình huống của thi thể, biết được hãn là bị ngược sát, vừa lại

bảo Storm đi điều tra quý tộc có liên quan đến con trai thứ ba của bá tước Gerland và có thói quen ngược sát độc ác, tình nghi chỉ có ba người: Quốc vương bộ hạ, Đại Vương Tử điện hạ và Bá tước Gerland.”

Storm đáng thương, bị ta oanh tạc còn chưa tính, lại còn bị oanh tạc thêm bởi Judge, hèn gì cậu ta có một bộ dạng muốn chết không sống.

“Vậy cậu làm sao phán đoán ra là người nào?” Ta tò mò hỏi.

“Kỳ thực dựa trên một số chuyện gần đây, tôi đại khái đã biết là ai rồi, nhưng để chắc chắn, tôi để cho Ice, người đã thấy Death knight, chọn ra trong số Thánh Kỵ sĩ người giống nhất, vẽ cho sắc mặt tên đó tái nhợt một chút, rồi mang hắn đi chào hỏi ba người kia, còn bảo hắn làm ra hành vi quý quái.”

Judge lắc đầu thờ dài nói: “Mặc dù phương pháp giả thần giả quỷ này không thỏa đáng, nhưng lại rất hiệu quả, dễ dàng xác định hung thủ là ai, hung thủ đó đã sợ đến nỗi run rẩy cả người.”

“Đúng là lợi hại!” Ta tán thán từ đáy lòng, chính ta thế nhưng là sau khi nói chuyện với Roland, mới phát hiện hung thủ là ai.

“Nếu Sun cậu đã hạ quyết tâm, vậy đêm nay sẽ do tiểu đội Sun và tiểu đội Judge cùng nhau mai phục ở hoàng cung.” Judge cẩn thận quyết định: “Dù sao, vị đó mặc dù tội không thể tha, nhưng lại không thể có chút tổn thương nào, nếu không sẽ dẫn đến bão táp lớn.”

“Tôi đồng ý, nhưng tôi muốn mang thêm Blaze và Earth.”

Judge có chút khó hiểu hỏi: “Tôi có thể hiểu lý do muốn mang Earth, năng lực bảo hộ của cậu ta có thể đảm bảo người đó không bị tổn thương, nhưng sở trường của Blaze là u linh, không phải sinh vật undead.”

Ta lắc đầu: “Sợ cậu không biết, Judge, tôi đã đối mặt nhìn thấy qua Roland, hẳn đã sắp trở thành Death Lord rồi, nếu là bởi vì không giải quyết được chấp niệm của hắn, mà ngay tại đó biến thành Death Lord, có thể triệu hồi sinh vật hắc ám như u linh, chúng ta sẽ rất phiền phức.”

“Ừ, vẫn là cậu quen thuộc sinh vật undead hơn, làm như vậy rất chu đáo.” Judge gật đầu, bổ sung nói: “Tôi cũng rất mừng rằng cuối cùng cậu cũng hạ quyết tâm phải từ bỏ người bạn ngày xưa, đây cũng không dễ dàng.”

“Phải, không dễ dàng.” Ta bình tĩnh trả lời: “Cực kỳ không dễ dàng, hơn nữa đó lại là Roland.”

“Đợi sau khi chuyện này kết thúc, tôi sẽ rất vui lòng nghe cậu nói về những chuyện lúc còn sống của vị Roland này.” Judge gật đầu, sau đó tạm biệt ta: “Nguyện cho người bạn của cậu sớm ngày an nghỉ.”

Nói xong cậu ta liền đi khỏi.

Sau khi nhìn Judge rời khỏi, ta quay đầu nhìn bên ngoài cửa sổ, bên ngoài ánh sáng mặt trời vẫn còn đang tràn đầy, tốt lắm! Thời gian còn sớm, đủ để ta sau khi hoàn thành sự tình, lại trở về triệu tập tiểu đội Sun của ta.

Sau khi giải quyết chuyện với Storm và Judge, ta bây giờ chỉ còn một việc để làm, chính là lên vào hoàng cung đi tìm ra nơi Roland bị ngược sát.

Nếu như Roland nói, người đó là tội phạm quen ngược sát, vậy chắc chắn có chỗ chuyên môn dùng để ngược sát, nếu như có thể tìm thấy nơi này, nắm được chứng cứ, vậy mới có biện pháp vạch trần tội ác ngược sát của người đó.

Mặc dù nói, hoàng cung được canh phòng nghiêm ngặt, chẳng qua ta tốt xấu gì cũng từng đi lại trong hoàng cung vô số lần.

Lão vua heo ú đó thỉnh thoảng lại muốn gây họa, mỗi lần đều phải xuất động ta đi làm nhảm cho tới khi hãn phát ngấy, sau đó đến lượt một tên mười hai thánh Kỳ sĩ đi theo ta xuất lời đe dọa, phần lớn đi theo ta đều là Storm knight, nhưng khi sự tình thật sự nghiêm trọng đến một cái giới hạn, đó sẽ là Judge knight.

Ngoại trừ việc khuyên nhủ cho con heo đó, ta cũng thường đến đây để tạo mối giao lưu tốt đẹp giữa hoàng cung và thần điện, cái gì mà sinh nhật của hoàng hậu, vũ hội trưởng thành của con gái bá tước, cuộc đi săn đầu tiên của vương tử và vân vân những chuyện linh tinh đều thuộc phạm vi nghiệp vụ của ta.

Tóm lại Sun knight chính là tấm biển sống biết đi của Thần Điện Ánh Sáng.

Còn chưa kể tới, hoàng hậu là mẹ đỡ đầu của lão sư ta, lão sư của ta năm đó thế nhưng là cùng Đại Vương Tử điện hạ xưng anh em với nhau, cho nên, lão sư của ta thường thường mang theo ta đến hoàng cung cho những hoạt động giải trí, hoa mỹ mà nói là giúp Thần Điện Ánh Sáng và hoàng cung làm mối quan hệ giao lưu tốt đẹp, trên thực tế lại là cùng hoàng hậu mỹ lệ, công chúa và một đồng quý cô uống trà chiều...

Ahem! Cho nên, ta sống 23 năm trên đời này, nơi quen thuộc nhất ngoại trừ Thần Điện Ánh Sáng, chính là tòa hoàng cung này rồi.

Cho nên, giới bị của hoàng cung đối với ta mà nói không phải là vấn đề, bởi vì ta là từ cửa lớn quang minh chính đại đi vào, thủ vệ hoàng cung hai bên còn cung kính hành lễ với ta đây!

“Hỡi thánh y của rồng, nhân danh truyền nhân của rồng, ra lệnh ngươi, phát động!”

Sau khi tìm được cái góc tối bên trong hoàng cung, mặc cái áo hút máu đen bạc xen kẽ, ta định lén vào hoàng cung, tìm kiếm cái nơi đó...

Chủ thượng, tại hạ tên là thánh y của rồng, không phải là áo hút máu.

“Á! Dọa chết ta rồi.” Ta vượt vượt ngực, đừng sợ đừng sợ! Ta mạng: “Không có chuyện gì đừng lên tiếng, suýt nữa làm ta tưởng rằng bị người phát hiện rồi.”

Vâng, chủ thượng.

Mặc dù nói, bây giờ đang là ban ngày, mặc một bộ hắc y thực sự không phải là hành động sáng suốt, nhưng ít nhất vẫn tốt hơn mặc trang phục Sun knight rồi bị người ta phát hiện hành động mờ ám.

Huống hồ, cho dù hiện tại là ban ngày, trên hành lang hoàng cung vẫn có một đồng lớn trang sức phẩm không lồ lộn xộn có thể giúp ta ẩn núp, ví dụ như, cái bình hoa còn cao hơn người này (đây có thể cắm hoa sao?), bộ khôi giáp siêu nặng cho dù kỵ sĩ mặc vào có muốn đi cũng không nhúc nhích nổi (lúc đầu chế tạo nó rất cuộc là vì cái gì?), còn một đồng lớn vật phẩm điêu khắc.

Nếu thật sự trốn không được, cũng không sao.

Lão sư của ta thường nói: “Con trai, con không nên cho rằng hoàng cung là cái tường đồng vách sắt gì đó, cũng có lẽ lúc bắt đầu kiến tạo thì nó là như vậy đi, nhưng mỗi một quốc vương sẽ muốn mở một cái mật đạo chạy thoát thân chỉ có mình biết, tiện thể mở thêm cái mật thất để làm chuyện riêng tư... qua mấy chục đời vua, như vậy sẽ có mấy chục mật đạo và mấy chục cái mật thất. Mặc dù mật đạo và mật thất này đều có chữ “mật”, nhưng con cũng đừng cho rằng những cái đó thực sự là bí mật gì. Tin ta đi, cho dù là quốc vương hiện thời, đảm bảo cũng không biết rõ bằng người bên cạnh mình là hoàng hậu và công chúa.”

“VẬY LÃO SƯ NGÀI VÌ SAO LẠI BIẾT ĐÂY?” Ta hết sức khó hiểu.

“ĐƯƠNG NHIÊN LÀ CÔNG CHÚA NÓI CHO TA.”

“VẬY TẠI SAO CÔNG CHÚA LẠI NÓI CHO LÃO SƯ NGÀI ĐÂY?”

“KHÔNG NÓI CHO TA BIẾT, VẬY TA PHẢI LÀM SAO LÊN VÀO HOÀNG CUNG CÙNG NÀNG TRỘM TÌNH... XỤY! TRẺ CON KHÔNG CẦN BIẾT NHIỀU NHƯ THẾ, GHI NHỚ RÕ RÀNG VỊ TRÍ LỖI VÀO CỦA MẬT ĐẠO VỚI MẬT THẮT LÀ ĐƯỢC.”

“VẬNG, LÃO SƯ.”

Giờ nghĩ lại, lão sư của ta thật không phải đèn cạn dầu. Vì sao há?

Bởi vì khi đó trong hoàng cung chỉ có hai vị công chúa, một người gần 50 tuổi, là em gái chưa lấy chồng của quốc vương, người kia thì 15 tuổi là con gái của quốc vương, mà lão sư của ta khi đó khoảng ba mươi mấy tuổi, thật không biết ông rốt cuộc là gặm cỏ non hay là cỏ non bị gặm ... ahem! Lạc đề rồi, tóm lại, ta đoán địa điểm ngược sát hẳn là cái mật thất nằm không xa phòng ngủ của người đó.

Trước tiên ta định thử vận may, vị đó hẳn là sẽ lợi dụng mật thất có sẵn thay vì mở cái khác, dù sao, căn cứ vào số lượng mật thất với mật đạo mà lão sư nói cho ta, cả tòa hoàng cung này căn bản gần như rỗng ruột rồi, có lẽ ngay cả kiến trúc sư hoàng thất cũng không dám xuống tay đào lỗ một cách vô tư, để tránh cả tòa hoàng cung sụp đổ ngoài ý muốn.

Ta lén lén lút lút đi trên hành lang, không có chuyện gì liền lách vào trong mật đạo đi, sau đó lại lách ra, tiếp tục lách vào một cái mật đạo khác. Trên đường đi còn suýt nữa đụng vào một đôi nam nữ đang ôm hôn nhau, may là bọn họ đang hôn rất hăng say, nên không có chú ý rằng có nhiều thêm một người là ta, ta vội vàng quẹo vào một ngã rẽ khác của mật đạo...

Khoan khoan! Ta nhúu màỵ nghĩ, đôi nam nữ đang trộm tình mới này... hình như một người trong đó là công chúa điện hạ?

Chính là công chúa 15 tuổi năm đó, không biết có phải là đối tượng trộm tình của lão sư ta hay không, cô ta năm nay tính ra cũng hơn 25 tuổi rồi, lại vẫn còn không chịu lấy vương tử quốc gia khác, thì ra là bởi vì có người yêu rồi à... Xem ra địa vị của người kia chắc chắn không cao, cho nên hai người đành trộm tình trong mật đạo rồi.

Xem ra những mật đạo và mật thất này thực sự đúng như lão sư ta nói, căn bản không coi là bí mật lớn lắm, căn bản là khu trộm tình.

Ta vừa lợi dụng mật đạo hành tiến, vừa suy xét vị trí mật thất đông đảo mà lão sư nói cho ta, căn phòng của vị đó có không ít mật thất xung quanh, nhưng có lối ra vào thiết lập trong phòng ngủ, chỉ có ba cái mật thất, hai cái trong đó có thể lợi dụng mật đạo bên ngoài mà tiến vào, có một cái bị khóa, chỉ có bên trong phòng ngủ có một cái lối ra vào.

Ta định đi dò xét hai cái mật thất có mật đạo có thể tiến vào trước.

Ở trong mật đạo vòng đông vòng tây không ít đường, may là có lực ghi nhớ hơn người của ta, mật đạo lộn xộn như thế cũng tìm được đường đi. Không lâu sau, ta bước vào một gian mật thất trống trải. Theo trí nhớ của ta, đây hẳn là một trong những nơi ta muốn tìm.

Nhưng, ta thấy lưới nhện trong này kết còn chặt hơn vải áo choàng của ta, hẳn không phải trong này.

Ý định tiếp theo của ta là từ trong này tiến vào phòng ngủ, rồi sau đó lại từ phòng ngủ tiến vào hai cái khác, nhưng nhìn thấy lưới nhện tầng tầng lớp lớp trước mắt, vừa nghĩ đến ta phải chui vào trong, ta thật muốn phóng lửa đốt sạch chúng cho rồi.

Nhưng hoàng cung có ma pháp sư, nếu ma pháp ta thi triển bị ma pháp sư cảm nhận được, như vậy chạy đâu cho thoát nữa, ta vẫn chỉ có thể ngoan ngoãn dùng tay xé lưới nhện, sau khi trải qua nhiều nỗ lực và đau khổ, toàn thân phủ đầy mạng nhện, cuối cùng mới đi tới được phía bên kia mật thất, ta ngồi xổm xuống để kiểm tra cửa ngấm...

“Bị khóa rồi.”

Ta thật muốn khóc khi phát hiện ra sự thật này, ôi! Ta sớm nên đoán ra, đường đường là hoàng thất làm thế nào có thể mặc kệ một mật thất có thể đi thông vào phòng của chính mình đây?

“Hy vọng cái mật thất khác không có bị khóa lại.”

Ôm theo kỳ vọng này quay trở lại, tiếp tục xoay sở đi tới một mật đạo khác, không nghĩ đến cái mật đạo này so với cái trên nhỏ hơn rất nhiều, gần như chỉ cao có nửa người ta mà thôi, ta chỉ có thể quỳ xuống mà bò qua nó, khi ta bò đến cuối, cái gian mật thất đó căn bản chỉ là một cái lỗ trống với chiều cao và chiều rộng không tới hai thước, đừng nói ngược sát, muốn chen hai người vào cũng rất miễn cưỡng.

Ta gắng đầu để kiểm tra cửa ngấm, cửa ngấm trong này nằm ở trên nóc, may là nó không bị khóa, chẵn hẵn cái mật đạo này tương đối ẩn mật, kể cả chủ nhân của phòng ngủ cũng không biết, ta nhẹ nhàng đem cửa ngấm mở ra một cái khe, cái cửa ngấm này thật là nặng quá! Nhìn trái phải một chút, tốt lắm! Bên trong phòng ngủ nửa người cũng không có.

Ta vốn định nhẹ nhàng nhấc cả cái cửa ngấm này lên, nhưng phát hiện cái cửa này không di chuyển chút nào, ta sử dụng toàn bộ sức lực của mình, vất vả lắm mới nâng được khoảng mười phân, ta cố gắng di chuyển nó sang bên cạnh, cuối cùng cũng mở được cái cửa ngấm này sang một bên, ta gần như thấm ướt mồ hôi cả bộ y phục.

Phewww~~ Ngờ rằng nếu ta không có mặc thánh y của rồng để gia tăng sức mạnh, có lẽ còn lâu ta mới có thể mở được cái cửa ngăm này.

Khi ta thở hổn hển xong, lúc trèo lên trên phòng ngủ, mới phát hiện phía trên đầu cửa ngăm này vậy mà là một cái tủ được làm bằng đá cẩm thạch, còn cao hơn ta mười mấy phân, hèn gì nặng như thế!

Chẳng qua bây giờ không phải lúc oán giận, không biết khi nào chủ nhân căn phòng này sẽ trở về, ta vẫn là nhanh chóng làm gấp chính sự.

Không tốn bao nhiêu sức lực, ta tìm được mật thất được đóng kín đằng sau tấm gương dài ở trên tường, sau đó bước một bước vào nơi cuối cùng này, chỉ hy vọng rằng ta không có công toi...

Lập tức một cỗ mùi máu tanh xộc vào mũi, nồng nặc và còn mang theo mùi hôi thối.

Phía trước có một khối vải vóc dày nặng che khuất tầm nhìn của ta, nhưng không thể ngăn trở được cỗ mùi máu tanh đó, ta biết, ta tìm đúng nơi rồi.

Ta đi lên phía trước, vén khối vải ra...

Ta đờ đẫn cả người, đã tìm được chứng cứ, nên sớm đi một chút mới là cách làm an toàn, nhưng, ta lại chỉ có thể ngẩn ngơ nhìn nơi này, nơi này không có lấy nửa cỗ thi thể, cũng không có cảnh tượng máu thịt man rợ gì, ngược lại, nơi này được lau chùi rất sạch, gông cùm và các loại hình cụ trên tường thậm chí còn được tra đầu, còn đang sáng bóng.

Cái giường gỗ ở giữa cũng phát sáng.

Đại khái là có cọ rửa làm sao cũng quét không đi vết máu phía trên, vết máu chồng chất hết lớp này đến lớp khác, cuối cùng, máu ngưng kết trên cái giường gỗ đó đều đen bóng đến phát sáng.

Vách tường bốn phía và nền nhà, nhìn sơ cũng không có vết tích gì, nhưng, gào thét của kẻ chết lại từ nơi sâu thẳm trong vách tường xuyên thấu ra, xuyên thấu ra một cỗ mùi hôi thối như địa ngục.

Nơi nhìn thoáng qua tưởng chừng như sạch sẽ, nhưng lại khắp nơi lộ ra những ý niệm ô uế dơ bẩn, trong không khí tràn ngập gào thét không cam lòng của kẻ chết.

Ta không nhìn được lấy ngón tay quệt vào lớp đen bóng kia trên giường gỗ, lớp đen bóng này còn cứng hơn so với tưởng tượng của ta, tay của ta chẳng qua chỉ dính một ít màu đỏ đen mà thôi.

Ở đây, cũng có máu của Roland chẳng?

“Roland, nếu như cậu chết ở nơi thế này, vậy tôi đã hiểu cậu vì sao lại biến thành Death knight, vì sao lại khăng khăng muốn giết hẳn.”

Hốc mắt có chút ẩm ướt, nhưng ta cũng không muốn kiềm chế nước mắt, ta và Roland đều là trẻ mồ côi, cậu ta vừa lại chết bởi loại nguyên nhân không thể thấy ánh sáng này, cái chết của cậu ta chỉ có ta sẽ thương cảm đi.

Chỉ có ta rơi lệ vì cậu ta mà thôi.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 10: Quy Tắc Thứ 10 Của Sun Knight

Ta và Judge nói rõ kế hoạch cho Đại Vương Tử, dù sao muốn lên mai phục khoảng năm mươi Thánh kỵ sĩ mà không kinh động người trong hoàng cung căn bản là chuyện không có khả năng, Đại Vương Tử cũng dứt khoát gật đầu, xem ra ông ta đã sớm có chuẩn bị tâm lý.

Một số Thánh kỵ sĩ thay đổi trang phục của hoàng gia kỵ sĩ và tuần tra gần khu vực đó, số khác mặc thành dạng người hầu, dù sao trong hoàng cung vốn dân cư đông đúc, tùy tiện nhét vào năm mươi người nhìn sơ cũng không có gì là đột ngột.

Judge thì là nằm ở trên giường ngự trang thành người mà Roland muốn giết, ta vì để che dấu khí tức thần thánh trên thân, đành nhờ Giáo Hoàng thiết kế một cái phong ấn làm cho nó không lộ ra ngoài, sau đó dán lên tử quần áo, và nhốt mình ở bên trong tử quần áo.

Không phải ta muốn nói, đúng là đồ dùng của hoàng gia có khác, chỉ cái tử quần áo cũng to bằng nửa căn phòng ta, dưới đáy còn được lót bằng một lớp nhung thiên nga, hại ta không nhìn được nằm xuống thể nghiệm một chút, lại tiện tay kéo cái áo choàng làm chặn mền đắp, ôi hạnh phúc! Ta có loại cảm giác mơ màng buồn ngủ, tử quần áo này còn thoải mái hơn cái giường của ta nhiều.

May là, ta không có đi nằm ở vị trí của Judge, chỉ là cái tử quần áo thôi cũng làm cho ta mơ màng buồn ngủ, nếu nằm ở trên giường, ta có thể sẽ vì

cái giường quá thoải mái mà dẫn đến ngủ bất tỉnh nhân sự, sau đó bị Roland chém thành hai nửa...

“Sun, Sun?”

“Hmm?!” Ta trở mình, cái quái gì vậy! Ổn chết đi được, ta chỉ mới bắt đầu thoải mái đây!

Người bên ngoài an tĩnh một hồi, sau đó là tiếng gõ cửa tủ quần áo vang lên rung trời.

Ta giật mình bật dậy, cuống cuồng hỏi: “Ồi! Làm sao rồi? Roland đến rồi sao?”

“Vẫn chưa.” Giọng nói trầm thấp của Judge từ bên ngoài vọng lên: “Nhưng tôi lo rằng cho dù hấn tới rồi, cậu cũng sẽ bởi vì ngủ quá say, hoàn toàn không có phát giác.”

“A...ha ha ha! Sao lại như thế được!” Ta cười khan, đây vẫn thật có khả năng, Judge đúng là hiểu ta!

“Bây giờ mới bắt đầu tối, có lẽ Roland sẽ không đến sớm như vậy, để cậu khỏi ngủ gật, nói về chuyện của Roland đi.”

Ta im lặng một lúc, không biết nên kể bắt đầu từ đâu, mà Judge luôn hết sức kiên nhẫn, cậu ta cũng không lên tiếng thúc giục ta, cuối cùng, ta thờ dãi một hơi, bắt đầu nói về chuyện đã qua.

“Lần đầu tôi gặp Roland là lúc Thần Điện đang tổ chức cuộc tuyển chọn mười hai Thánh kỵ sĩ, chính là khi chỉ còn lại mười đứa trẻ cạnh tranh nhau.”

“Cậu có lẽ ít nhiều cũng biết, nó thường là sự kiện đánh cược lớn nhất trong thành, và gần như ai cũng đặt cược xem đứa trẻ nào trong tương lai sẽ

trở thành thành viên của mười hai Thánh Kỵ sĩ.”

“Tôi biết.” Bên ngoài truyền tới giọng của Judge, âm thanh khá xa, xem ra cậu ta lại trở về giường nằm rồi.

Ta không dám lại nằm xuống, đành dựa lưng lên cửa tủ, hỏi: “Cậu còn nhớ tỷ lệ cược của cậu là bao nhiêu không?”

“Không có chú ý qua.”

Ta cười lộ ra: “Cậu nghiêm túc giống như Roland, cả hai người đều dành hết thời gian để luyện kiếm thuật đi! Tôi còn nhớ rõ, tỷ lệ cược của cậu là 1-1.083, nếu đặt cược vào cậu, cho dù thắng cũng chẳng kiếm được bao nhiêu.”

“Cậu nhớ thật rõ ràng.” Giọng nói của Judge ảm theo chút khâm phục.

Không biện pháp, điểm ta có thể tự hào chính là lực ghi nhớ của mình!

Ta tiếp tục nói: “Tỷ lệ cược của Roland là 1-1.052, còn thấp hơn so với cậu. Cũng có nghĩa là, tính khả năng trở thành Sun knight của cậu ấy còn cao hơn so với tính khả năng trở thành Judge knight của cậu.”

“Nhưng cậu ta không có.” Judge nhàn nhạt trả lời.

“Phải, cậu ta không có, nhưng lại do một tên có tỷ lệ cược 1-563 này lên làm Sun knight.” Ta có chút tự chế giễu nói: “Năm đó bởi vì đặt cược vào tôi mà không ít người trở thành siêu đại phú ông.”

Bên ngoài truyền đến lời nhàn nhạt của Judge: “Cậu không có kém như thế, thành tích thi viết và thần thuật của cậu vốn là tốt nhất trong mọi lứa trẻ, chỉ là người ngoài nhìn không hiểu thần thuật, cũng không rõ kết quả thi viết.”

Mặc dù chuyện đã qua đi rất lâu, nhưng nghe thấy an ủi của Judge, ta vẫn có loại cảm giác rất dễ chịu, đúng thế! Ta nào có kém như thế, chỉ có mỗi kiếm thuật tệ hại thôi!

“Chẳng qua, kiếm thuật của cậu cũng thực là rất tệ hại.”

Này! Không cần phải bổ sung câu đó được chứ?

“Dù sao, khi đó tất cả mọi người đều cho rằng Roland chính là Sun knight tương lai, tôi lại là nhân tuyển không khả năng nhất, cho nên hai giữa hai bọn tôi đối xử với nhau rất tốt, cậu ta còn thường giúp tôi, như là...”

“Như là giúp tôi đánh nhau, giúp tôi trèo tường mua bánh ngọt việt quất, giúp tôi đánh con chó cắn tôi vân vân.” Judge thở dài: “Grisia, cậu đúng là chưa từng thay đổi.”

“Ha ha ha...” Ta cười khan, đúng vậy! Kể từ sau khi Roland đi, Judge liền thay thế công dụng của Roland.

“Bởi vì cậu đoạt lấy vị trí của cậu ta, cho nên Roland lúc trước mới hăm hại cậu sao?”

“Không, cậu ta không có hăm hại tôi.” Ta có cảm giác muốn khóc không ra nước mắt: “Cậu ta chỉ là hơi chậm tiêu mà thôi, cậu ta đến giờ cũng không biết, cậu ta vô tình hại tôi bị đồn thành hung thủ ngược sát cậu ta, chỉ cho rằng mình lỡ tay chém trúng tôi một kiếm.”

“Về cái tin đồn ngược sát này, tôi có chút hoài nghi là...” Judge nói được một nửa thì đột nhiên dừng lại.

Lúc ta đang cảm thấy kỳ quái, bên ngoài truyền tới âm thanh không thể quen thuộc hơn, chỉ là, nhiều hơn rất nhiều oán hận ta chưa từng nghe qua ở bên trong.

“Ta từng nói, Roland ta sẽ trở lại tìm ngươi, Quốc Vương bệ hạ.”

Roland? Làm thế nào? Cậu ta là từ đâu đi vào... A! Chắc chắn là mật đạo, đáng chết! Ta vậy mà không nghĩ đến Roland cũng có khả năng biết mật đạo ở đâu.

“Ngươi, ngươi không phải Quốc Vương...”

Bị phát hiện rồi sao?

Ta vội vàng một phát kéo mở tủ quần áo, nhảy ra ngoài, đồng thời Thánh quang trên tay lóe lên, đây là tín hiệu báo cho người mai phục bên ngoài tiến vào, mà thực lực của Thánh kỵ sĩ tinh nhuệ chúng ta thế nhưng không phải thường, sau khi Thánh quang của ta vừa lóe hết, nhóm Blaze knight cùng tiểu đội Judge từ cửa sổ nhảy vào, Earth knight thì là cùng tiểu đội Sun từ cửa phòng vênh vang tiến vào.

Judge knight tay cầm Thẩm Phán thần kiếm, cũng từ trên giường nhảy xuống.

Roland đầu tiên là sửng sốt nhìn trận này, sau đó quay đầu nhìn ta, khó có thể tin nói: “Grisia... Làm sao có thể!”

“Roland, cậu nên biết, tôi không thể tùy ý cậu giết người.” Ta có chút đau buồn nhìn người bạn ngày xưa.

“Nhưng rõ ràng tôi đã nói cho cậu...”

Ta gật đầu ngắt lời Roland: “Cậu nói cho tôi biết, kẻ thù của cậu là Đại Vương Tử điện hạ.”

“Nhưng,” Roland phản nộ đến nỗi gào lên ngắt lời ta: “Ở đây là phòng ngủ của Quốc Vương!”

“Phải, mãi cho đến khi chính miệng cậu nói với tôi rằng kẻ thù của cậu là Đại Vương Tử điện hạ, tôi mới chắc chắn trăm phần trăm kẻ thù của cậu thực ra là Quốc Vương bệ hạ, bởi vì Roland à, khả năng nói dối của cậu từ trước đến nay cũng tệ hại như kiếm thuật của tôi.”

“Cậu...” Roland vô cùng chấn động.

“Hơn nữa, Đại Vương Tử điện hạ có ngược sát người hay không, điểm này tôi không chắc chắn, nhưng tôi rất chắc chắn là, nếu như Đại Vương Tử thực sự làm cái chuyện ngược sát này, chỉ sợ dù có qua mười năm, cũng sẽ không bị chúng tôi phát hiện.”

Ta nhún vai: “Đại Vương Tử thế nhưng không phải là tên ngu ngốc, ông ta nếu như thực sự ngược sát người, cuối cùng chắc chắn sẽ tiêu hủy xác chết và vết tích, một lần cho mãi mãi, tuyệt đối sẽ không ngốc đến để ký sī dưới tay đi vứt xác.”

“Cộng thêm sau này lại truyền ra lời đồn đại là tôi ngược sát Death knight, nếu như tin đồn chỉ nói rằng tôi “sát” Death knight, như vậy còn có thể giải thích, mọi người là bởi vì nghe thấy cậu nói sẽ trở về tìm tôi, cho nên tự suy đoán hung thủ giết cậu là tôi, nhưng nội dung tin đồn lại tỉ mỉ nói là “ngược sát”, cái này thực sự là không thể tưởng rồi.”

Ta nhìn Roland một chút, trên mặt cậu ta lộ ra biểu tình nghi hoặc, quả nhiên, cái gã này căn bản chẳng biết tí gì về tin đồn, chẳng qua không cần lo, dù sao ta nói cũng không phải cho cậu ta nghe.

“Người biết Death knight bị ngược sát, ngoại trừ bản thân Death knight, thì chính là bên hung thủ.”

Ta liếc nhìn Roland lần nữa, người sau nhíu mày, hình như đang cố gắng muốn hiểu ta nói cái gì, ta tiếp tục giải thích: “Nhưng, tin đồn này lan truyền rất nhanh, tôi biết không có khả năng là Death knight tự mình truyền

đi, dù sao, Death knight thế nhưng không thể trực tiếp chạy trên đường cùng người khác tán gẫu.”

“Cho nên, tin đồn vu khống tôi này hẳn là bên hung thủ truyền ra.” Ta mỉm cười quay đầu nhìn Judge nói: “Cậu vừa mới muốn nói với tôi, chuyện có liên quan tới tin đồn là cái này đi? Có muốn bổ sung không? Judge knight.”

Judge nhàn nhạt liếc ta một cái, trong ánh mắt mang hàm ý quở trách “đừng nghịch ngợm nữa”, nhưng cậu ta vẫn bổ sung: “Lúc đầu, nếu như Thần Điện phát hiện chuyện có liên quan tới hoàng thất, rất có khả năng sẽ trực tiếp từ bỏ điều tra, những chuyện xấu của hoàng thất cũng sẽ không bị tra ra, nhưng một khi chuyện có dính dáng đến danh dự của Sun knight, như vậy không tra rõ không được.”

“Cho nên nói, hung thủ lại ngu ngốc đến nỗi đi vu khống tôi, buộc Thần Điện phải tra rõ sự thật, loại chuyện lấy đá nện chân mình này, cũng không phải việc ngu ngốc Đại Vương Tử sẽ làm.”

Ta cười lạnh một tiếng: “Lại tùy tiện nghĩ một chút, ai đặc biệt có thù với tôi, còn phải có đủ can đảm và ngu xuẩn quá độ để vu khống Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng, vậy ngoại trừ Quốc Vương bệ hạ thân ái của chúng ta, còn có ai đây?”

“Nhảm nhí! Người cái tên lão xược này.”

Cái tủ sách bên cạnh đột ngột mở sang hai bên, Quốc Vương tức đến hôn hển từ phía sau vọt ra, Đại Vương Tử thì đi sát phía sau, lông mày nhíu sâu, tất nhiên bên cạnh hai người mang theo không ít hoàng gia kỵ sĩ.

Quả nhiên không ngoài dự kiến, mật thất bọn họ ẩn núp chính là cái đầu tiên khi ta lén điều tra lúc này, xem ra bọn họ vì để mai phục, đã đem cái mật thất bị khóa lần nữa mở ra.

“AAARGH!”

Roland vừa nhìn thấy Quốc Vương, trong mắt lập tức rục đỏ, liền điên cuồng phóng về phía đám người Quốc Vương, Quốc Vương quá sợ hãi kéo kỵ sĩ của mình qua, trốn ở phía sau bọn họ.

“Judge! Earth!”

Ta vội vàng la lên nhắc nhở, nhưng phản ứng của Judge còn nhanh hơn ta, đã sớm xách kiếm ngăn chặn Roland, mà Earth thì sau khi nghe ta la lên xong, vội vã ngăn ở trước mặt Quốc Vương xuất ra Đại Địa Thủ Hộ Thuần.

Ta niệm lên chú ngữ, tùy theo chú ngữ ta càng đọc càng dài, Thánh Quang trong căn phòng càng lúc càng mạnh mẽ, ánh sáng này chính là khắc tinh của sinh vật undead, dù Roland khi còn sống là cao thủ kiếm thuật, khi chết còn là lãnh đạo của sinh undead, Death knight, cũng không có khả năng ở dưới loại Thánh quang này chống đỡ quá lâu.

Hơn nữa đối thủ của cậu ta còn là Judge knight, người có kiếm thuật mạnh nhất trong mười hai Thánh kỵ sĩ.

Quả nhiên không lâu sau, Roland đã không chống đỡ nổi nữa, kiếm của cậu ta bị Judge một kiếm đánh bay, người cũng bị Thánh quang đầy phòng áp đến phải quy trên mặt đất.

Thấy tình trạng đó, vị Quốc Vương vốn trốn ở phía sau kỵ sĩ kia lập tức vọt ra, một cước liền hướng lên đầu Roland đạp xuống, vừa đạp còn vừa mắng: “Đồ khốn kiếp, ta giết mi là vinh dự cho mi, mi còn dám quay lại báo thù...”

“Phụ vương, mau dừng tay!”

Đại Vương Tử biến sắc rõ rệt, định tiến lên kéo cha mình lại, nhưng cơ thể gầy yếu trái lại bị Quốc Vương tông ra, may mắn là kỵ sĩ xung quanh

kip thời đỡ lấy Vương Tử, không để cho vị điện hạ huyết thống cao quý này ngã trên mặt đất.

“Đừng đạp nữa!” Blaze knight bên cạnh trái lại là người đầu tiên không nhin nổi, tiến lên một phát đẩy Quốc Vương ra.

“Người lại có thể dám đẩy ta...” Quốc Vương hết sức chấn động, sau đó cuồng loạn gào lên: “Hoàng gia kỵ sĩ! Những kỵ sĩ của ta, hấn công kích ta, mau phản kích cho ta!”

Khi hoàng gia kỵ sĩ nhận được mệnh lệnh phải tấn công Thánh Kỵ sĩ, rất hiển nhiên đều sửng sốt, chẳng qua bọn họ cũng không hổ là hoàng gia kỵ sĩ, mới sửng sốt, lập tức vừa lại rút kiếm ra, ngay ngắn tới gần Blaze knight.

Blaze nổi giận đến đỏ mặt, khản giọng gào lên: “Cũng dám đem vũ khí chia vào ta? Thánh kỵ sĩ, chuẩn bị chiến!”

Thánh kỵ sĩ chia thẳng kiếm vào hoàng gia kỵ sĩ.

“Dừng tay hết!” Lúc này Judge knight vô cùng tức tối gầm lên.

Nhưng tình huống vậy mà hỗn loạn đến ngay cả tiếng rống giận của Judge knight cũng ngăn không được, tiểu đội Judge knight đích xác đã hạ vũ khí, bọn họ tuyệt đối không dám vi phạm mệnh lệnh của Judge knight, nhưng hiện trường còn có tiểu đội Sun knight của ta, có Blaze knight tính khí nóng nảy cùng với Earth knight mặt ngoài trung thực bên trong âm hiểm.

Với hành vi bất lương bình thường của Quốc Vương, sợ rằng trong lòng của đoàn Thánh kỵ sĩ này sớm đã đối với Quốc Vương khịt mũi khinh bỉ, mà thẳng già này vừa lại còn tự mình đi lên giẫm đạp Death knight, còn chính miệng nói hấn giết Roland, như thế là sợ người khác chưa đủ ghét hấn không bằng.

Thánh kỵ sĩ cùng hoàng gia kỵ sĩ hung hăng trừng mắt nhìn đối phương, hai bên đã bày xong tư thế sẵn sàng, vừa lại có Quốc Vương thêm dầu vào lửa, thẳng già này lại cầm lên một bình hoa ném về phía Blaze knight, mặc dù không có chạm vào cậu ta, mà là đụng vỡ trên lồng bảo vệ của Earth knight.

Tuy nhiên, loại hành vi khinh thường mười hai Thánh kỵ sĩ Thần Điện này lập tức chọc giận tiểu đội Sun, không biết tên thành viên tiểu đội nào nhổ mấy ngụm nước miếng vào hoàng gia kỵ sĩ, sau đó tình hình hoàn toàn mất khống chế. Hai bên lập tức bắt đầu đánh, nhất thời tiếng vũ khí leng keng va chạm không dứt bên tai.

Không phải là ta muốn nói, tiểu đội Sun knight của ta tính khí luôn luôn không tốt lắm, nhưng thực lực của bọn chúng lại đảm bảo là nhất đẳng.

Tiểu đội của ta không biết là do năm xưa bất lợi, hay là bản tính tự nhiên, bọn chúng thường xuyên cứ chọc vào thứ không nên chọc, nhưng đội trưởng nhà mình vừa lại vĩnh viễn đầy mặt tươi cười, bộ dạng thoạt nhìn rất dễ bắt nạt, còn vừa lại lấy chính sách “mặc kệ hết” đối với bọn chúng, cho nên bọn chúng đành phải tự lập tự cường, dựa vào thực lực tuyệt vời cùng đoàn kết nhất trí của cả đội, đánh cho đối phương kể cả khiêu nại cũng không dám.

Ta không ngờ ngàng gì tới trận chiến đằng sau, đi tới trước mặt Roland, cúi đầu nhìn cậu ta, trong lòng có nhiều loại cảm xúc đan xen lẫn nhau.

“Grisia, Grisia!”

Sau khi Roland trầm giọng hô tên của ta, cậu ta ngẩng đầu lên, mặt vô biểu tình, chỉ có ngọn lửa trong mắt dần dần biến thành đen đặc, cậu ta dùng ngọn lửa đen đó chăm chú nhìn ta hỏi: “Người làm Sun knight chính là muốn bảo vệ loại người đó sao?”

Ta lặng lẽ nói: “Roland, trên thế giới này có rất nhiều chuyện không thể không thỏa hiệp, tôi thân là Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng, chuyện phải xem xét thực sự quá nhiều.”

“Đây chính là đáp án của ngươi?” Ngọn lửa đen trong mắt của Roland càng lúc càng dày.

“Roland! Cậu tỉnh lại đi.” Trong mắt ta mang theo thương xót: “Mặc kệ Quốc Vương đã làm cái gì, chỉ cần hãn còn là Quốc Vương, tôi sẽ tất phải ngăn cản cậu giết hãn.”

“Dù tội hãn vạn lần đáng chết?” Roland nhìn chăm chăm vào ta, ngọn lửa trong mắt đã cháy ra hốc mắt.

“Phải, dù tội hãn vạn lần đáng chết.” Ta thản nhiên thừa nhận.

“Hay cho một Sun knight!” Roland đột nhiên cười lên, từ cười nhẹ đến cười lớn, mãi cho đến khi điên cuồng cười, ngọn lửa màu đen trong mắt đã sớm đột phá hốc mắt, một mạch thiêu xuống hai má, giống như hai dòng lệ đen.

“Ugh!”

Thình lình, Roland dùng vai nặng nề xô ta bay ra ngoài, Thánh Quang đầy phòng lập tức biến mất tăm, Thánh Quang vừa mất, Roland liền từ tư thế nửa quỳ đứng lên.

Ta bị Roland xô văng, vừa lại bò lên, mặc dù tiểu đội Judge đang thủ ở cửa phát hiện rồi, muốn đi lên đỡ ta, nhưng ta lại giơ tay ngăn cản bọn họ, muốn bọn họ cố thủ tại cửa.

Ngoài tiểu đội Judge ra, không ai phát hiện biến cố này, bởi vì lúc này, bên trong phòng ngủ hỗn loạn giống như chiến trường. Hoàng gia kỵ sĩ

cùng với Blaze knight, Earth knight và tiểu đội Sun của ta, hai bên khoảng chừng hơn năm mươi người đang đánh lẫn nhau.

Mặc dù Đại Vương Tử và Judge knight một mực kêu dừng tay, nhưng Quốc Vương lại bật mạng thêm dầu vào lửa, mà tiểu đội Sun của ta cũng căn bản không thèm để ý Judge knight, dù sao lãnh đạo của bọn họ là ta và Judge knight vốn là tử đối đầu mà! Cho nên bọn họ không nghe cũng là chuyện bình thường.

Đại Vương Tử điện hạ sắc mặt tái nhợt như muốn té xỉu bất kỳ lúc nào, ngược lại Judge knight thì tức đến mặt cũng sắp phát đen rồi.

May mắn đây là phòng ngủ của Quốc Vương, lớn như thế cái phòng hội nghị, nếu không nào có thể chứa được một đồng người đang đánh nhau này.

Ta niệm chú ngữ lại lần nữa xuất ra Thánh quang, mức độ chói mắt của Thánh quang lần này càng hơn hẳn lần trước, chỉ là ta làm một chút thủ thuật đem Thánh quang vây quanh cả căn phòng, nhưng ngoại trừ quanh thân Roland.

Ta muốn làm cho Roland trở thành Death Lord, chỉ có như thế, mới có thể đạt thành kế hoạch của ta muốn.

Thánh quang ngăn chặn thành công khí tức hắc ám nồng liệt sẽ xuất hiện quanh thân trong quá trình Death knight biến thành Death Lord, mà ở dưới hiệu quả chói mắt của Thánh Quang, căn bản không thấy rõ bóng dáng của Roland, tiểu đội Judge có lẽ cho rằng Death knight đã bị ta chế trụ rồi, cho nên cũng không có hành động gì.

Mà những người khác thì càng đừng nói nữa, ta hoài nghi cái đám đang đánh đến đỏ mắt kia rốt cuộc có phát hiện Thánh quang biến mất rồi lại xuất hiện không.

Thánh quang ta thì triển lại không thể cản trở tầm nhìn của ta, ta vì thế đã tận mắt chứng kiến sự ra đời của Death Lord.

Roland vốn toàn thân đều là màu trắng xám, về sau ngọn lửa trong mắt biến thành màu đen dày đặc, ngọn lửa cháy qua má, hình thành hai đường vân, nhưng lúc này, đường vân lại lan tràn xuống dưới cổ, mặc dù ta không nhìn thấy phía dưới quần áo thế nào, nhưng đường vân đó rất nhanh lan đến trên cánh tay không có quần áo ngăn trở.

Ngoại trừ vân lửa đen từ trong hốc mắt chảy xuống, khí tức hắc ám quanh thân Roland chui vào bên trong cơ thể cậu ta, sau đó chậm rãi từ sau lưng “mọc” ra, hình dạng giống như là một đôi cánh rồng, thứ mà sẽ xuất hiện trên tranh tường! Chỉ khác chính là, chỗ đỉnh cánh lại nhiều ra một cái móng vuốt sắc nhọn.

Thân trắng xám, đường vân lửa đen, cánh rồng với móng vuốt sắc nhọn, đây chính là hình thái của Death Lord sao?

Ta không thể không thừa nhận, bộ dạng thoát nhìn vừa ấn tượng vừa cường đại, bây giờ chỉ hy vọng kế hoạch của ta thực sự có thể ngăn cản Roland, nếu không, ha ha! Đoán chừng ta chỉ còn nước chết chung với gã này thôi.

Lúc này, Roland mở bừng mắt, cậu ta có chút tò mò liếc nhìn đường vân trên cánh tay mình, rồi lại sờ sờ cái cánh rồng sau lưng.

Tới lúc rồi!

Ta lao tới bên cạnh Roland, đối mặt với cậu ta, khoảng cách không tới một thước, Roland vừa nhìn thấy ta, vẻ mặt tức tối nhăn nhó, cậu ta liền một chưởng đánh bay ta, ta lại ngay cả công kích của cậu ta cũng không thấy rõ.

Ta vừa lại ngã nhào trên đất, má ơi! Lần này thật sự rất đau, hết sức hoài nghi ngực của ta có phải đã lõm xuống, thậm chí càng tệ hơn, đã có thể thông gió rồi!

“Sun knight!”

Tiểu đội Judge là người đầu tiên nhìn thấy thảm trạng của ta, rồi rít la lên một tiếng, liền muốn vọt qua bảo hộ ta, chỉ là sau khi tay của Roland vừa vươn ra, trong miệng niệm câu chú văn, vậy mà đã triệu hồi ra một đồng sinh vật hắc ám lộn xộn: cương thi, xương khô, nhện hút máu mặt người, u linh... Thậm chí còn có thứ ta không biết gọi là gì.

Quá mạnh rồi đi! Ta sắc mặt tái nhợt nghĩ, lần này sẽ không phản tác dụng, trực tiếp bị Roland tiêu diệt tại đây chứ?

Lần này, tiểu đội Judge cũng không có người rảnh để đỡ ta rồi, mọi người bị tấn công đột ngột như thế đánh đến có chút ứng phó không kịp, nhưng cuối cùng cũng thu hút được lực chú ý của đám người đang hỗn chiến kia.

Những hoàng gia kỵ sĩ đều hét lên bảo vệ Đại Vương Tử điện hạ... Khi phát hiện mọi người đều la lên giống nhau, bọn họ mới vội vàng bổ sung hô bảo vệ Quốc Vương bệ hạ, thẳng già này còn đúng là không được phổ biến!

Mà tiểu đội Sun của ta khi phát hiện ta hộc máu té xuống đất, mỗi một vẻ mặt sợ hãi lộ ra đều có thể biên soạn thành một cuốn “bách khoa toàn thư về vẻ mặt sợ hãi” rồi.

Ta nhin đau đớn, ra lệnh cho tiểu đội của ta: “Ngăn cản sinh vật hắc ám, không để cho bất kỳ con nào ra khỏi căn phòng này.”

“Rõ!” Tiểu đội Sun của ta đồng loạt trả lời, kỷ luật tốt đến nỗi không giống như một đội ngũ vừa mới qua hỗn chiến.

Mặc dù bọn chúng bình thường làm việc loạn cào cào, chẳng qua vừa gặp phải mệnh lệnh của ta, liền ngoan ngoãn như một con mèo nhỏ, bởi vì ta đã từng nói cho bọn chúng, tà dù là kêu bọn chúng nhảy vách núi, chúng cũng phải nhảy xuống cho ta, nếu không ta sẽ đích thân ném chúng xuống vách núi, sau đó đẩy thêm tảng đá lớn xuống làm bạn với chúng.

Lúc đầu bọn chúng vẫn không sợ lắm, dù sao ta thế nhưng là Sun knight mỉm cười, nhìn sơ không có tí gì hung dữ, nhưng, sau khi ta mỉm cười mà đem hai tên đội viên đạp xuống vách núi, vừa lại đẩy hai tảng đá lớn còn hơn người đi xuống, thì những tên còn lại liền lựa chọn tự mình nhảy xuống.

Hiệu suất thanh trừ sinh vật hắc ám của tiểu đội Sun knight ta tốt hơn nhiều so với tiểu đội Judge, dù sao những loại thần thuật như Thánh quang và Thần Thánh chúc phúc mà sinh vật hắc ám sợ nhất, là những kỹ năng phải học của tiểu đội Sun.

Ta thấy tiểu đội Sun thanh trừ sinh vật hắc ám cũng không khó nhọc, chỉ là trong nhất thời thanh trừ không hết mà thôi, trong lòng cũng yên tâm hơn nhiều.

Lúc này, Blaze knight và Earth knight đã đi tới bên cạnh ta, hai người bọn họ đỡ ta đứng lên, sau khi đứng lên, ta liền xuống chỉ thị với hai người: “Blaze, u linh giao cho cậu xử lý; Earth, cậu nhìn thời cơ chi viện, tôi không muốn thấy có người bị thương thế trí mạng.”

Hai người gật đầu, Blaze knight sau khi song thủ kiếm của mình bốc lên ngọn lửa, thì gia nhập chiến cục, chuyên chọn loại u linh để đánh.

Earth knight thì đứng ở bên cạnh ta, hai mắt chăm chú nhìn vào tình huống chiến trường, thỉnh thoảng liền vươn tay thi triển lồng bảo hộ.

Roland được một đồng sinh vật hắc ám bao vây ở giữa, cậu ta nhìn trận chiến hỗn loạn đánh thành một đồng xung quanh, khóe miệng lại có thể nhẹ

nổi lên nụ cười tà ác, đó căn bản không phải là thần sắc cậu ta sẽ có.

Ta bắt đầu hoài nghi, cái gã Roland này hẳn sẽ không tức đến mất đi lý trí rồi chứ?

Khi ta còn đang hoài nghi, Roland lại làm ra hành động khiến cho ta một trăm phần trăm khẳng định gã này đã mê muội, cậu ta đem khí tức hắc ám như là một tấm lưới, bao trùm hoàn toàn căn phòng này, sau khi vây hãm mọi người ở bên trong, cậu ta lần nữa triệu hồi ra càng thêm nhiều sinh vật hắc ám, số lượng cũng đã gần như bằng với số lượng kỵ sĩ trong phòng.

Hèn gì, sách giáo khoa sinh vật undead cũng đã nói, Tuyệt đối không thể để cho một Death Lord được sinh ra, nếu không nó sẽ là một thảm họa” ... Thì ra Death Lord đúng là mạnh đến không thể tưởng!

Xem ra kế hoạch lần này của ta thật sự có chút quá liều lĩnh rồi.

Ta nhìn thấy Judge knight bên cạnh đang hỏi Đại Vương Tử: “Rất xin lỗi, Đại Vương Tử điện hạ, tình hình mất kiểm soát rồi, xin hỏi những kỵ sĩ hay vệ binh khác cần thời gian bao lâu, mới chú ý đến bên này có dị trạng?”

Đại Vương Tử sắc mặt tái nhợt như sắp chết, thỉnh thoảng còn phải ứng phó với những rít gào của phụ vương mình, ông ta cười khổ trả lời:

“Vì muốn xử lý loại chuyện... không quá có thể phơi bày công khai này, cho nên ta đã đem vệ binh điều đi xa rồi, hơn nữa còn căn dặn mọi người, cho dù có động tĩnh, cũng không cần lại đây.”

Nghe xong, Judge knight nhíu chặt mày, sau đó nhìn về hướng ta, ta đại khái có thể đoán được ý định của cậu ta, phỏng chừng là muốn ta vọt ra ngoài trước đi thông tri cho những người khác ở hoàng cung và Thần Điện Ánh Sáng.

Đây đích xác là phương pháp tốt nhất, thứ nhất, là ta bị trọng thương rồi; thứ hai cho dù ta không bị thương, lực chiến đấu so với người bị thương nặng cũng không khác mấy; thứ ba, toàn thân ta tràn đầy thần thánh khí tức, rất dễ dàng có thể xông phá cái lồng hắc ám khí tức xung quanh.

Nhưng ta có kế hoạch của ta, bây giờ chỉ còn lại một bước cuối cùng.

“Ta nuôi đám kỵ sĩ các người để làm gì hả? Còn không mau đi làm thịt tên đó cho ta!” Quốc Vương tức giận đến nổi đồng thịt mỡ toàn thân không ngừng run rẩy, thậm chí tát vào hoàng gia kỵ sĩ nào đó một cái.

Quốc Vương bệ hạ thân ái, ta đời này chưa từng như bây giờ muốn hôn bàn tay béo ú của người như thế!

Loại hành động và lời nói này trăm phần trăm có thể đủ chọc giận Roland, mà ta đang đợi chính giây phút này!

Roland quả nhiên tức giận rồi, ngọn lửa trong mắt cháy càng lớn, trong miệng phát ra tiếng gầm thấp phi nhân, khí tức hắc ám nổi lên cường bạo, ngay cả căn phòng đều đang hơi hơi chấn động.

Ta ngay lập tức chạy qua chỗ Quốc Vương, mặc dù ta không biết Roland sẽ làm thế nào đột phá những hoàng gia kỵ sĩ này để tiếp cận Quốc Vương, nhưng gã này chắc chắn sẽ nghĩ ra biện pháp, ta chỉ muốn ở trước khi cậu ta công kích, đứng ở trước mặt Quốc Vương là được rồi.

Ta vừa chạy vừa quay đầu nhìn Roland, trong mơ mơ hồ hồ, nhìn thấy không khí quanh thân Roland hình như có khuynh hướng vẩn vọ, chẳng lẽ là...

Ta chạy nhanh hơn, rất sợ mình sẽ không kịp ngăn cản Roland.

Thân ảnh Roland biến mất.

Lúc mọi người vẫn chưa kịp phản ứng, Death Lord lại bất ngờ xuất hiện trước mặt Quốc Vương, lộ ra nụ cười tà ác thỏa mãn với hẳn: “Quốc Vương bệ hạ, thời khắc chuộc tội đã đến rồi.”

Quốc Vương sợ đến nhũn cả chân ngã ngồi dưới đất.

Đây là, dịch chuyển tức thời trong ma pháp không gian, có thể trong khoảng khắc rút ngắn cự ly không gian, tới một nơi khác, không nghĩ tới Death Lord ngay cả loại ma pháp này cũng có thể thi triển!

“Dừng tay! Roland.”

Nhìn thấy Roland không chút do dự giơ kiếm đâm về phía đỉnh đầu Quốc Vương, ta kịp thời nhảy vọt đến trước mặt Quốc Vương, sử dụng thần thuật gia tăng thánh quang hộ thể, ngăn cản công kích của Roland.

Mặc dù như thế, ngực của ta vẫn bị rạch ra một vết thương rất sâu, máu phun ra tưới lên người cậu ta, máu chứa đầy thuộc tính thần thánh này đối với cậu ta mà nói, mỗi một giọt cũng đều có lực sát thương, cậu ta đau đến không ngừng khàn giọng gào rống.

Mặc dù, trên người cậu ta bị máu của ta ăn mòn đến có chút chật vật, nhưng thần sắc đã khôi phục bình thường, ngọn lửa trong mắt cũng không còn đen đặc như trước, thấy vậy, ta không khỏi thở phào một hơi, cái gã này cuối cùng cũng bình tĩnh lại, mới đầu ta còn lo là cậu ta sẽ tiếp tục điên cuồng như vậy đây!

“Grisia...” Roland ngẩng đầu lên, có chút nghi hoặc hỏi: “Mới nãy tại sao cậu không ngăn...”

“Roland!”

Ta ngắt lời cậu ta, đừng có đùa! Nếu người trong này biết ta để cho Roland trở thành Death Lord, vậy cái ngày ta bị trói lên cọc thiêu sống sẽ

không còn xa nữa.

“Tôi biết cậu khẳng khẳng muốn giết người ngược sát cậu, nhưng, tôi cũng biết, cậu cũng không phải là vì báo thù, mà là không cho phép một cái hung thủ ngược sát bất nhân bất nghĩa thống trị cái quốc gia tốt đẹp này, hãm hại nhân dân lâm vào trong nước sôi lửa bỏng, tạo ra càng nhiều death knight bất hạnh, phải vậy không?”

Nghe câu hỏi ngược này của ta, trên lý luận cùng với ý niệm của bản thân Roland không khác lắm, cậu ta quả nhiên gật đầu theo phản xạ.

Ta bình tĩnh nhìn cậu ta nói: “Đã như vậy, nếu Quốc Vương đồng ý thoái vị, để bày tỏ trách nhiệm đối với tội nghiệt của mình, cậu đã có thể hài lòng mà thăng thiên rồi chứ, Roland?”

“Sun knight, người, người đang nói nhảm cái gì?” Quốc Vương tức giận đến đỏ bừng cả mặt.

Roland cau mày, dáng vẻ hình như có chút không chắc chắn ta rốt cuộc đang có ý định gì.

“Roland? Chẳng lẽ người là tiểu đội trưởng Roland?”

Lúc này, một hoàng gia kỵ sĩ la lên, mà hẳn vừa kêu như thế, những hoàng gia kỵ sĩ hình như đều biết cái tên Roland này, rồi rít nổi lên đánh giá tướng mạo của Death Lord, một người, hai người, rất nhiều người đều từ từ nhận ra Roland.

Chúng kỵ sĩ nhao nhao nổi lên nghị luận: “Đúng là thế, lúc trước ở trong hoàng gia kỵ sĩ, cái tiểu đội trưởng trẻ nhất kia.”

“Đó là Roland! Tôi lúc trước từng tuần tra với anh ta.”

“Anh ta là kỵ sĩ tài hoa như thế, làm sao lại thế này...”

“Tiểu đội trưởng Roland! Ngài, ngài không phải lúc ra ngoài làm nhiệm vụ, bị, bị kẻ địch giết chết sao?” Hoàng gia kỵ sĩ hồi nãy nhận ra Roland kích động la to.

Roland nhìn về phía tên hoàng gia kỵ sĩ trẻ tuổi kia, biểu tình trên khuôn mặt dịu đi trông thấy, trả lời: “Thì ra là cậu à, Hele.”

“Đúng là tiểu đội trưởng Roland!” Nghe tên mình được gọi ra, Hele kích động đến rút cả kiếm, không dám tin la lên: “Ngài, ngài làm sao lại biến thành Death knight?”

Roland chậm chậm quay đầu lại nhìn Quốc Vương, thần sắc thù hận trên khuôn mặt nói cho mọi người biết, người này chính là hung thủ đã hại chết cậu ta, tầm mắt của hoàng gia kỵ sĩ phóng tới trên người Quốc Vương, không ít người lập tức lộ ra vẻ mặt chột hiều, căn bản không có hoài nghi lời của Roland, dù sao, hành động bình thường của Quốc Vương cũng đều đang nói cho người khác biết, hẳn chính là người sẽ làm loại chuyện này.

Quốc Vương hình như đã thẹn quá hóa giận rồi, lớn tiếng kêu gào: “Dù ta giết hẳn, hẳn là hoàng gia kỵ sĩ của ta, hẳn phạm lỗi, ta xử quyết hẳn, có gì không đúng?”

Đại Vương Tử điện hạ đứng bên cạnh mặt mũi vào trong lòng bàn tay, hình như đối với mớ hỗn độn của Quốc Vương tạo ra hết sức buồn chán.

“Nói bậy! Tiểu đội trưởng Roland vốn là kỵ sĩ tuân thủ kỷ luật nhất, anh ta mới không làm cái gì sai! Vậy ông hãy nói, anh ta rốt cuộc đã phạm lỗi gì?”

Kỵ sĩ được gọi là Hele rõ ràng là thành viên của “hội ủng hộ Roland”, dám cãi lại Quốc Vương, mặc dù sau khi cãi xong, liền lộ ra dáng vẻ lúng túng luống cuống, chẳng qua lời hẳn nói hiển nhiên khiến cho hoàng gia kỵ sĩ xung quanh cũng hết sức đồng tình. Mặc dù những người khác không cãi

lại Quốc Vương, chẳng qua nhìn bộ dạng lạnh nhạt nhìn Quốc Vương của bọn họ, rõ ràng hình tượng của Roland lúc đầu ở trong hoàng gia kỵ sĩ hết sức tốt.

“Hắn, hắn giờ trò với công chúa!” Quốc Vương gian xảo chọn cái hành vi phạm tội rất khó tra rõ, ngay cả danh dự của con gái nhà mình cũng mặc kệ rồi.”

Cảnh tượng tiếp đến hết sức hoàng tráng, hai mươi mấy hoàng gia kỵ sĩ cùng nhau lộ ra thần sắc kỳ quái, Hele lại càng dở khóc dở cười giải thích: “Mọi người đều biết, tiểu đội trưởng Roland không gần nữ sắc, không hám tài, không cờ bạc, không uống rượu, không đánh nhau, anh ta ngoại trừ luyện kiếm ra, thì vẫn là luyện kiếm...”

Loại người này vẫn thật khó tìm ra lý do hãm hại, ta đoán trong lòng Quốc Vương đang kêu rên như thế.

“Ta, ta thân là vua một nước, tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ giết kỵ sĩ của mình, ta nói hắn giờ trò với công chúa, thì chính là giờ trò với công chúa!” Quốc Vương ngoan cố狡辩 biện.

Hoàng gia kỵ sĩ đều lặng xuống, Quốc Vương nếu như ngoan cố không thừa nhận, vậy bọn họ cũng không thể làm sao, nói trở lại, cho dù Quốc Vương thừa nhận, những kỵ sĩ còn có thể làm gì khác ngoài cảm thấy ngượng lạnh trong lòng đây? Trừ phi muốn tạo phản...

“Quốc Vương bệ hạ muốn giết anh ta là bởi vì...”

Một giọng nói uể oải đến mức hẳn là không nên xuất hiện ở trong loại hiện trường căng chặt này vang lên. Dưới tình huống mọi người giật mình đến muốn rút cả nhãn cầu, Storm knight đi ra từ đằng sau tấm gương dài, tư thái ung dung, trên mặt mang theo mỉm cười tuyệt đối không nên có ở sau khi nhìn thấy death lord.

Storm tức giận rồi!

Ta có thể nhìn ra được, mỗi lần tên này tức giận, sẽ làm ra loại tư thái ung dung, sau đó mang theo tư thái ung dung này, dưới sự không chút cảnh giác của đối phương, đột ngột phát động công kích, làm trọng thương đối phương.

Trước mắt ta là người giữ kỉ lục về số lần chọc giận cậu ta, mười ba năm qua tổng cộng chọc giận cậu ta mười lần, và chịu sự trả thù đau đớn bất ngờ chín lần, thiếu một lần là bởi vì sau khi chọc cậu ta tức giận, ngay tiếp theo vừa lại chọc giận lão sư của ta.

Khi cậu ta làm tư thái ung dung muốn đến trả thù ta, ta đã thê thảm nằm trên giường, toàn thân băng bó như xác ướp, cậu ta lặng lẽ đứng trước giường của ta hết mười phút, nghĩ đến, cuối cùng lòng đồng tình của cậu ta rốt cục cũng chiến thắng lòng báo thù (hay là tìm không được nơi không bị thương để xuống tay?), tóm lại, cậu ta cũng đã bỏ đi mà không làm gì.

Xem ra lần này, cái mật thất ngược sát kia khiến cho Storm thực sự nổi giận rồi.

Storm dùng sức đẩy cái cửa gương ra, cái cửa phang vào tường một cái rầm, nếu như ta nhìn không nhầm thì cái tường hình như bị nứt ra rồi...

“Anh ta phát hiện hành vi tội ác ngược sát nữ hầu của người, muốn vạch trần người, lại bị người bắt lại, tra tấn đủ ba tháng rồi mới chết.”

Ba tháng cái thời gian cụ thể như thế là ở đâu ra? Ta vô cùng thắc mắc, ngay cả ta cũng không biết Roland rốt cuộc đã bị tra tấn bao lâu.

Quốc Vương vẻ mặt dữ tợn, ra sức gầm lên: “Vu khống! Đây là vu khống! Người làm sao có thể biết ta nhốt Roland bao lâu!”

Storm nhàn nhạt nói: “Trên đời này không có bức tường nào không có khe hở, cũng không có bí mật nào tra không ra, ta ngay cả người hiện tại đang mặc quần lót vẫn báo màu đỏ cũng biết, còn có cái gì là ta tra không ra? Có muốn ta đem cách người ngược sát anh ta nói lại từ đầu một lần? Roi đánh, dí sắt nung, rút móng tay, lột da, cắt lưỡi, ngâm nước muối, xối nước đường rồi thả kiến... Thế nào? Còn muốn tiếp tục lặp lại không?”

Quốc Vương đột nhiên biến sắc.

Sau khi Roland nghe thấy những thủ đoạn kia, cũng che mặt và gầm lên, rõ ràng đang hồi tưởng lại những thủ đoạn thảm vô nhân đạo kia.

Hoan hô! Ta gần như muốn đứng dậy vỗ tay cho Storm, ban đầu chỉ là bảo Storm nhảy ra giữa sự kiện, giúp ta vạch trần sự tồn tại của gian mật thất ngược sát kia, không ngờ cậu ta đúng là một gã có trách nhiệm, lại có thể ngay cả Roland bị ngược sát bao lâu, dùng thủ nào đoạn ngược sát, cộng thêm màu sắc quần lót của Quốc Vương cũng tra ra, ta thành tâm cầu nguyện với thần Ánh Sáng, chúc phúc Storm sẽ không bởi vì quá nghiêm túc làm việc mà lao lực quá độ chết.

Storm từ phía trước tấm gương rời khỏi mấy bước, ta lúc này mới phát hiện cậu ta cũng đã đem khối vải treo trong mật thất đó tháo xuống rồi, thiếu đi khối vải, luồng mùi máu tanh hôi thối đó trong mật thất nhất thời tràn ra ngoài, càng thêm nhấn mạnh hành vi ngược sát mà Storm vạch trần.

Lúc này, tiểu đội Sun của ta đã thu thập được gần hết sinh vật hắc ám, Roland cũng không chú ý tới phía sau cậu ta đã không còn sinh vật hắc ám bảo vệ mình rồi, nhưng lại cũng không có ai tiến lên công kích Roland.

Trên thực tế, nhìn biểu tình của người ở hiện trường, là muốn công kích Quốc Vương hơn là muốn công kích Death Lord.

“Blaze, đi tịnh hóa oán khí trong mật thất đó.” Ta hạ mệnh lệnh.

Blaze gật đầu, sau khi cậu ta tiến vào gian mật thất đó, lại không có lập tức thi triển lửa tịnh hóa linh hồn, mà là ngơ ngác đứng ở bên trong, khoảng khắc đó, tất cả mọi người đều một mảnh tĩnh lặng, một lúc sau, mới nghe thấy Blaze thở dài một hơi.

Ánh lửa của lửa tịnh hóa vừa sáng lên, trong mật thất vang lên tiếng la hét của oán linh, giống như âm thanh thê thảm nhất phát ra khi chúng lúc còn sống bị hành hạ đến thảm nhất.

Không ít người sau khi nghe tiếng thét này sắc mặt tái nhợt, lập tức cúi đầu đọc lên lời cầu nguyện.

Khi tiếng la hét qua đi, một câu nói càng chấn động vang lên.

“Phụ vương, xin ngài thoái vị nghỉ ngơi, để an hưởng tuổi già đi.”

Đại Vương Tử điện hạ cuối cùng đã lên tiếng, trên khuôn mặt đầy sự mệt mỏi dày đặc, rõ ràng đối với trò khôi hài của đêm nay rất là buồn chán.

“Con nói cái gì...?” Quốc Vương ngạc nhiên nhìn con trai của mình.

Đại Vương Tử sắc mặt nghiêm khắc nói với Quốc Vương: “Xin ngài thoái vị, nhằm thể hiện trách nhiệm, để cho con hầu hạ ngài an hưởng tuổi già.”

Nghe vậy, ánh mắt Quốc Vương nhấp nháy không ngừng, hẩn liếc nhìn xung quanh, Hoàng gia kỵ sĩ đang lạnh nhạt nhìn hẩn, trên mặt của những Thánh kỵ sĩ căn bản chính là tràn đầy khinh thường, cách hẩn không xa, còn có một Death Lord thực lực cao cường hẩn tận xương tủy.

Cuối cùng, hẩn liếc nhìn ta, mà ta quay đầu qua, lợi dụng tóc vàng cùng góc độ che lấp, chỉ để cho một mình hẩn nhìn thấy nụ cười lạnh tà ác trên mặt ta.

Hắn biến sắc, rõ ràng đã biết sự kiện cả đêm nay rốt cuộc là chuyện tốt của ai làm, thật trùng hợp, người làm chuyện tốt này thế nhưng là thủ lĩnh của mười hai Thánh kỵ sĩ, gã có thể điều động cả Thánh Điện. Ta đoán, cái lão này nói không chừng còn sẽ tự đoán lung tung như, đây căn bản là âm mưu của cả Thần Điện Ánh Sáng.

“Ta, ta thoái vị.”

Cuối cùng Quốc Vương tuyên bố với sắc mặt xám xịt.

Sau khi hắn nói ra câu này, ta nhẹ nhàng thò tay vào trong túi, bóp nát một trái tim màu hồng làm bằng thủy tinh.

Lúc này, dị trạng trên người Roland đột phát, cậu ta chầm chậm nổi lên, ban đầu mọi người tưởng cậu ta muốn phát động công kích, nhưng Roland lại ngơ ngác nhìn xuống dưới chân, hình như ngay cả cậu ta cũng không biết vì sao mình lại nổi lên.

Khí tức hắc ám trên người cậu ta chầm chậm rút bớt, thay vào đó là lại là ánh sáng màu hồng nhàn nhạt.

Sao lại là màu hồng? Rõ ràng ta nói muốn màu trắng... Ta lẩm bẫm trong lòng.

“Phải chăng, anh ta bởi vì đã giải quyết được chấp niệm, nên muốn thăng thiên rồi?” Một tên Thánh Kỵ sĩ nào đó rõ ràng đã đọc qua sách giáo khoa sinh vật undead la lên.

“Tiểu đội trưởng Roland!” Hele nhìn Roland ở giữa không trung, giọng nói thốn thức gọi.

Roland lộ ra biểu tình nghi hoặc, hình như rất hoài nghi chính mình vì sao có thể thăng thiên, cậu ta bắt đầu có chút vùng vẫy, khí tức hắc ám dần lui một ít ánh sáng hồng nhạt...

“Death Lord, để ta giúp người một tay!”

Ta hô lớn một tiếng, sau đó đem Thánh quang bao phủ lên người Roland, khí tức hắc ám nhanh chóng tiêu tán, để lại ánh sáng màu hồng càng lúc càng sáng, cuối cùng giữa không trung xuất hiện một đám ánh sáng màu hồng nhu hòa, ánh sáng chậm chậm hạ xuống, bao phủ Roland ở trong đó.

Cuối cùng, Roland hình như hiểu rồi, liếc nhìn ta với cái nhìn đầy ý nghĩa, lên tiếng nói: “Grisia, gặp... lại.”

Ta gật đầu với cậu ta.

Ánh sáng lóe lên, bóng dáng của Death Lord biến mất, giữa không trung rơi xuống cánh hoa màu hồng mềm mại, rơi rải đầy phòng, bầu không khí có hương thơm của cánh hoa nói cho mọi người, ở đây đã không còn bất cứ sinh vật hắc ám nào.

Ta nhìn những cánh hoa màu hồng phiêu tán trong phòng, trong lòng cực kỳ vui mừng, may là sự tình thật sự hoàn thành theo như kế hoạch của ta.

Chỉ khi Roland trở thành Death Lord, cậu ta mới có thể chính thức uy hiếp đến tính mạng Quốc Vương, khi ta xả thân cứu mạng Quốc Vương, như thế mọi người sẽ không cho rằng ta thiên vị Roland, tiếp theo, lại để cho Storm vạch trần bộ mặt thật của Quốc Vương, làm cho Thánh Kỵ sĩ, càng trọng yếu hơn là làm cho hoàng gia kỵ sĩ cũng quay lưng lại với Quốc Vương... Mặc dù ta cảm thấy bọn họ không cần ta thêm nữa cũng đã quay lưng rồi.

Dưới sự uy hiếp của Death Lord và sự quay lưng của hoàng gia kỵ sĩ, Đại Vương Tử điện hạ khả năng thứ nhất cũng lo rằng Death Lord sẽ làm ra cái chuyện cùng liều chết gì đó; thứ hai cũng là vì an ủi hoàng gia kỵ sĩ; thứ ba... có lẽ là tư lợi nho nhỏ của một cái vương tử già sắp bốn mươi tuổi, ông ta cuối cùng cũng lên tiếng khuyên phụ vương thoái vị rồi.

Đại Vương Tử nắm quyền đã lâu, khi ông ta lên tiếng nói chuyện, cho dù là Quốc Vương cũng không dám liều lĩnh trở mặt cùng con trai mình mà từ chối thoái vị.

Cuối cùng, chung quy coi như buộc cái hung thủ ngược sát này thoái vị, tin rằng sau khi ta nói “Có khả năng tạo ra càng nhiều Death knight”, Đại Vương Tử điện hạ sẽ trông coi cha mình cẩn thận hơn, không để cho hắn lại tạo thêm nhiều bi kịch.

Roland, làm như thế, có lẽ cậu sẽ không hài lòng, nhưng ta chung cuộc cũng không phải là Death knight, không thể lấy giết để giải quyết chuyện này.

Người chết có thể giết xong người, trả xong thù rồi thăng thiên, nhưng người sống phải ở lại gánh chịu hậu quả, cho nên, người sống luôn phải thỏa hiệp, chỉ hy vọng cậu có thể tiếp nhận chính nghĩa sau thỏa hiệp này.

Quốc Vương thoái vị, Death Lord thăng thiên.

Sự tình đã lấy kết cục không thể tưởng kết thúc rồi, nhưng vẫn coi như là kết cục tốt đẹp!

Hơn năm mươi Thánh kỵ sĩ chúng ta tự nhiên cũng trở lại Thánh Điện, mặc dù tránh không được có người bị thương nhẹ thương nặng, nhưng dưới sự cố gắng của tế ti thần điện, sau nửa giờ, mọi người tất cả đều không còn thương tích.

Ta thân là Sun knight, vừa lại chịu trọng thương, đương nhiên là người đầu tiên bị mười mấy vị đại tế ti ném cho mười mấy cái trì dữ thuật cao cấp, đoán chừng ngay cả từng sợi tóc trên đầu ta cũng chữa hết, ta lập tức xoay người đi về phòng để ngủ bù, nhưng Judge lại đi theo.

“Sun, tôi có thể hỏi cậu vài chuyện không?”

“Huh?” Ta mỉm cười nhìn cậu ta.

Judge do dự, nhưng vẫn nhíu mày hỏi: “Cậu mang theo Blaze và Earth đi, hẳn là thật sự vì ngăn cản Death Lord, mà không phải hai người bọn họ tính cách dễ dàng xung đột với người khác, dựa vào đó có thể để cho Roland có thời gian biến hóa thành Death Lord?”

“Earth knight tính tình trung hậu thật thà, làm sao lại là người có thể dễ dàng cùng người khác xung đột đây?” Ta lộ ra biểu tình nghi hoặc thích hợp.

Đối với trả lời của ta, Judge chỉ cau mày, ta biết cậu ta không cách nào phản bác, dù sao chuyện Earth knight trung hậu thật thà toàn đại lục đều biết mà!

Cậu ta chỉ có tiếp tục hỏi: “Vậy lúc kỵ sĩ và Thánh kỵ sĩ xung đột, cậu cùng Roland mới nói mấy câu, hẳn liền bắt đầu hóa thành Death Lord, cậu hẳn là không phải lợi dụng hiểu biết của cậu đối với hắn, cho nên cố ý nói chuyện chọc giận hắn, làm cho hắn trở thành Death Lord?”

Ta đang muốn mở miệng trả lời theo “cách thức vô nghĩa” lần nữa, nhưng Judge lại tiếp tục hỏi, không để ta cơ hội nói nhảm.

“Lúc Roland sắp biến thành Death Lord, cậu thực sự không có biện pháp ngăn cản hắn biến sao?”

Judge knight sau khi một hơi nói ra hai cái vấn đề, rồi lại do dự một chút, cuối cùng với giọng gần như khẳng định nói:

“Buổi tối hôm nay, sự việc diễn biến đến Quốc Vương thoái vị, chẳng lẽ đều là cậu làm vì Roland? Cậu làm như vậy...”

“Judge knight!”

Ta mỉm cười cắt ngang chất vấn của Judge: “Cậu chỉ cần biết một chuyện là được, cho dù Death knight là Roland hay là người xa lạ, tiến triển của sự việc cũng tuyệt đối sẽ là như thế, sẽ không có loại kết cục thứ hai.”

Judge knight nhú mày, rõ ràng có chút không tin.

Ta bình tĩnh đặt tay lên biểu tượng Sun knight ở trước ngực, nghiêm túc nói: “Câu đầu tiên lão sư của tôi nói cho tôi biết là: Chính nghĩa là niềm tin tồn tại của Sun knight.”

Con trai, Sun knight có lẽ làm không được chính nghĩa trọn vẹn, Sun knight cũng có lẽ sẽ thỏa hiệp, nhưng Sun knight tuyệt đối không từ bỏ chấp hành chính nghĩa, một khi con từ bỏ chấp hành chính nghĩa, vậy hãy xé biểu tượng Sun knight trước ngực con đi, bởi vì con không phải là Sun knight!

“Trả lời của tôi, cậu hiểu chứ? Judge knight.”

Judge yên lặng một lúc, rồi gật đầu: “Tôi hiểu rồi, “Sun knight”, chẳng qua, tôi còn muốn hỏi một cái vấn đề.”

“Còn có vấn đề à?” Ta cười khốn khổ.

“Sun knight hẳn sẽ không để cho Death knight tự do lang thang bên ngoài chứ?”

“Đương nhiên sẽ không rồi!” Ta làm ra tươi cười vô tội nhất, sau đó ngáp một cái to, nói biệt: “Buồn ngủ quá! Tôi muốn đi ngủ rồi, cậu cũng sớm ngủ một chút đi.”

Judge knight lại yên lặng, khi ta gia tăng tốc độ, cuối cùng sắp có thể ở khúc rẽ trên hành lang, thoát khỏi phạm vi tầm mắt của cậu ta, thì cậu ta lại

đột nhiên hỏi một câu: “Như thế, Grisya có thể sẽ bỏ qua Roland hay không đây?”

Nghe vậy, ta dừng lại, không nhận được mò mò túi của mình, sau khi ta bóp nát trái tim thủy tinh màu hồng, trong túi đột nhiên xuất hiện thêm một quyển vong linh pháp thuật cao cấp đại toàn, giấy chứng nhận học nghề vong linh, còn có một mảnh giấy mà ta vẫn chưa có thời gian xem.

Ta cười khỏ, vừa mở mảnh giấy lên nhìn, vừa đùa cợt nói: “Về việc này, thời gian quá muộn rồi, Grisya đã ngủ rồi, hôm khác trả lời cậu sau!”

Trên mảnh giấy ghi —

“Đồ đệ ngoan, Roland nhà ngươi đừng mong thăng thiên nữa, hửn nói cho ta biết, kỳ thực chấp niệm của hửn là muốn làm Sun knight.”

Gahhhh!

Sớm biết vậy ngay từ đầu cứ thiêu chết hửn cho xong chuyện.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 11: Quy Tắc Chung Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ

“Sun rốt cuộc có phải là Supreme Dragon?”

Một hàng chữ to dán ở chính giữa phòng hội nghị. Để tránh tai mắt người khác, phòng hội nghị này ngay cả đèn cũng không thắp, trên bàn dài bên trong ngồi theo mười một vị kỵ sĩ, sắc mặt và bóng dáng mỗi một người đều chôn trong bóng tối.

Trong đó một tên kỵ sĩ đầu tiên lên tiếng: “Mặc dù Thái Dương kiếm pháp của Sun knight luôn luôn sử dụng một cách loạn cào cào, khiến người gần như nhận không ra đó là Thái Dương kiếm pháp, chẳng qua làm sao có thể gạt được Blaze...”

Một kỵ sĩ khác lập tức ngắt lời người trước: “Không! Tôi chưa từng nói qua Supreme Dragon chính là Sun, sau này tôi cũng tuyệt đối sẽ không thừa nhận Supreme Dragon chính là Sun.”

“Cho dù phải, tôi khuyên các cậu cũng coi như không phải.” Một giọng nói trầm thấp mà chứa đầy uy nghiêm vang lên, giọng nói này vừa vang lên, mọi người hình như đều có chút kiêng sợ.

“Mặc dù chúng ta luôn tuân thủ nguyên tắc Sun knight chính là ánh sáng cùng chính nghĩa, chẳng qua lần này cậu ta thực sự rất quá phạm rồi, ngay cả tử linh ma pháp cũng sử dụng ra, chẳng lẽ không cần phải khuyến cáo cậu ta một chút.”

Nghe vậy, mọi người bắt đầu bảy mồm tám lưỡi bàn tán.

“Nhưng, cậu ta học cũng học biết rồi, cậu muốn khuyến cáo cậu ta cái gì chứ? Học biết rồi lại quên không đi.”

“Ít nhất khuyến cáo cậu ta không được học đến vong linh ma pháp cấp cao trở lên.”

“Đồ ngốc! Bắt cậu ta cả đời đều không được dùng tử linh ma pháp, cũng không được dùng ma pháp mới đúng, kỵ sĩ mà dùng ma pháp cái gì hử!”

“Cho xin đi! Cậu cũng không phải không biết kiếm thuật của Sun có bao nhiêu tệ hại, cậu bảo cậu ta không được dùng tử linh ma pháp, thậm chí không được dùng ma pháp, cậu ta biết đâu hai ngày sau đã bị người một kiếm chém chết rồi.”

“Nói phải...”

Knock knock knock!

Có tiếng gõ cửa đột ngột, mọi người đều lặng xuống quay mặt nhìn nhau, không biết có nên trả lời hay không.

“Vào đi.” Cuối cùng người lên tiếng vẫn là vị kỵ sĩ có giọng trầm thấp uy nghiêm kia.

Cửa được mở ra, lượng lớn ánh sáng mặt trời xuyên vào phòng hội nghị tối tăm, người tiến vào cũng giống như ánh sáng mặt trời, tóc vàng rực rỡ, nụ cười sáng ngời, sẽ không ai đem con người sáng chói này liên tưởng cùng một chỗ với bất cứ sự vật tối tăm nào.

Mà người này có cái danh hiệu hoàn toàn tương thích với vẻ ngoài của mình——Sun knight, anh ta cười nhìn xung quanh, như thể không có nhìn

thấy cái tiêu đề “Sun rốt cuộc có phải là Supreme Dragon?” được dán trên tường này.

Sun knight mang biểu tình thành tâm tràn đầy áy náy, dùng giọng xúc động nói: “Các anh em Thánh kỵ sĩ thân ái nhất của tôi, Sun vô cùng xin lỗi đã làm gián đoạn hội nghị bí mật của mọi người, quấy nhiễu mọi người trao đổi thật sự là cái tội không thể tha thứ!”

“Nhưng Sun thực sự không thể nhịn được muốn chia sẻ phép màu mà thần Ánh Sáng đã ban tặng với anh em của tôi”

Trên khuôn mặt Sun knight lại tràn đầy hân hoan: “Sun vừa nhận được chúc phúc của thần Ánh Sáng, cuối cùng đã hiểu được ý nghĩa thực sự của thuật cải tử hồi sinh, A! Ngay cả Giáo Hoàng bộ hạ cũng không nhịn được vui mừng khôn xiết, sau này các anh em có thể vô tư chiến đấu với tà ác, không cần lo bị trọng thương nữa, Sun tin rằng, chỉ cần đầu lâu của các vị anh em vẫn còn, Sun cũng có thể cứu các vị trở về từ trong tay tử thần!”

Nói đến đây, kiểu nói chuyện hân hoan của hắn thay đổi, lại cảm thán thờ dãi: “Ôi! Chỉ tiếc là cải tử hồi sinh thuật là một cái thần thuật hết sức không ổn định, thật không biết khi nào sẽ thành công, khi nào sẽ thất bại đây! Nếu pháp thuật bởi vì “không rõ nguyên nhân” mà thất bại, khiến cho vị anh em nào đó mất đi cơ hội sinh tồn, vậy Sun sẽ cảm thấy rất đau buồn không thôi.”

“...” Mọi người tiếp tục yên lặng.

“Chia sẻ xong tin vui này, Sun sẽ không quấy nhiễu anh em trao đổi về lòng nhân ái của thần Ánh Sáng nữa, hy vọng các anh em trò chuyện được vui vẻ.”

Mang nụ cười nồng đậm đến có chút khủng bố, Sun knight chậm rãi đóng lại cánh cửa, trong phòng lại lần nữa khôi phục bóng tối, phòng hội

nghị sau một lúc yên lặng trong bóng tối, mới có người miễn cưỡng lên tiếng hỏi:

“Vừa rồi...Đó là dụ dỗ sao?”

“Không! Đó là uy hiếp.”

Jugde knight chậm chậm đứng lên, quyết định rời khỏi cái hội nghị vô nghĩa này, chỉ tốt bụng hạ một câu khuyến cáo: “Tôi xin khuyên các cậu, Sun knight của chúng ta ngay cả quốc vương cũng đã dám bày kế hãm hại, nếu không có vượt qua địa vị của quốc vương, tốt nhất đừng tùy tiện chọc hấn.”

Storm knight cũng đứng lên theo, uể oải bổ sung: “Hơn nữa hấn còn tinh thông cả tử hời sinh thuật mà ngay cả Giáo Hoàng cũng không biết, tinh thông thần thuật, tinh thông ma pháp, tinh thông tử linh ma pháp, đằng sau còn có một lão sư mệnh danh “Sun knight mạnh nhất trong lịch sử” chống lưng, hơn nữa chẵn chẵn còn có một lão sư là tử linh pháp sư, tiện thể nói thêm, có lẽ còn có một bạn tốt chí cốt là Death Lord.”

May là kiếm thuật của hấn không phải tệ hại bình thường... Mọi người yên lặng nghĩ thầm.

“Khi gió! Hấn rốt cuộc là Sun knight hay là tà ác đại ma vương?” Earth knight sắc mặt xanh xám găm lên.

Leaf knight cười hơ hơ nói: “Earth à, chẳng lẽ cậu quên rồi, từ nhỏ đến lớn, lão sư của chúng ta là thế nào dạy chúng ta sao?”

“Hãy nhớ, con trai, bất luận dưới tình huống nào, Sun knight đều là hoàn mỹ!”

Bố sung rõ: “Con trai, cho dù con vô tình phát hiện chỗ không hoàn mỹ của Sun knight, trừ phi con muốn tự mình thể nghiệm chỗ không hoàn mỹ của hắn, bằng không, con tốt nhất vẫn là ngoan ngoãn thừa nhận hắn là hoàn mỹ.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 11+2: Giới Thiệu Nhân Vật (Bản Dỏm)

Grisia Sun:

Sun Knight người đứng đầu 12 thánhkysĩ, thủ lĩnh dẫn đầu tổ tốt bụng - ôn hòa, sở hữu một nụ cười mím xán lạn, tính cách hoàn mỹ không tì vết, mang một trái tim nhân ái luôn tha thứ cho bất kỳ người nào.

Tempest Knight:

Một trong mười hai thánhkysĩ, thành viên của tổ tốt bụng - ôn hòa, tính tình phong lưu phóng khoáng, tự do tự tại, bên người lúc nào cũng có sự tồn tại của nữ giới.

Quốc Vương:

Quốc vương nước Forgotten Sound, vóc dáng rất đồ sộ, rất giống một loài động vật trên địa cầu, ấy là heo.

Đại vương tử:

Đại vương tử nước Forgotten Sound, nắm quyền chính trị đã lâu, có thể nói là đức vua chân chính đứng trong bóng tối.

Frost Knight:

Một trong 12 thánhkysĩ, thành viên tổ tàn nhẫn - lạnh lùng, tính tình lạnh lẽo tựa băng giá, mặt không bao giờ có cảm xúc.

Earth Knight:

Một trong 12 thánhkysĩ, thành viên tổ tốt bụng - ôn hòa, tinh tình trung hậu thành thực, là bạn tốt của Sun Knight

Lesus Judge:

Một trong 12 thánhkysĩ, đại ca của tổ tàn nhẫn - lạnh lùng, tính tình nghiêm khắc tàn nhẫn, vĩnh viễn ko tha thứ cho kẻ có tội.

Leaf Knight:

Một trong 12 thánhkysĩ, thành viên của tổ tốt bụng - ôn hòa, xét về tính tình thì có thể hình dung qua bốn chữ: Một người tử tế.

Pink:

Pháp sư tử linh có bề ngoài của một bé gái, rất thích màu hồng phấn, ưa ăn kẹo mút vị dâu tây.

Roland:

Death Lord, bạn cũ của Sun Knight

Blaze Knight:

Một trong 12 thánhkysĩ, thành viên tổ tốt bụng - ôn hòa, tính tình nóng nảy, thẳng thắn tự nhiên, vô cùng sùng bái Sun Knight

Áo thánh rồng:

Một bộ trang phục sát thủ, đặc điểm: Biết mở mồm.

Quyển 2

Chương 1+1: Mở Đầu: Đây Chính Là Đội Trưởng Của Chúng Ta

Chương 1+2: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #1: Ăn Sáng!

Chương 2: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #2: “Mim Cười, Vẫy Tay, Tắm Biển
Hình Người Biết Đi Của Thần Điện

Chương 3: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #3: “Quản Lý Tốt Sinh Vật Undead
Bên Trong Thành

Chương 4: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #4: Trưng Nom Thành Viên Tiểu Đội
Sun

Chương 5: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #5 : “Giải Quyết Khó Khăn Của Đồng
Bào”

Chương 6: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #6: “Tham Gia Mọi Loại Diễn Lễ.”

Chương 7: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight # 7: Khuyên Răn Hành Vi Không
Thích Đáng Của Anh Em Thánh Kỵ Sĩ

Chương 8: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight # 8: Thân Thiện Với Láng Giềng

Chương 9: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight # 9: Truyền Đạt Giáo Lý Đúng Đắn
Của Thần Ánh Sáng

Chương 10+1: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight # 10: Cùng Cố Tín Đồ

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Thứ Hai Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Tôn Trọng
Quyền Riêng Tư Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ.”

MỆNH Kỵ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 1+1: Mở Đầu: Đây Chính Là Đội Trưởng Của Chúng Ta

Bây giờ, sẽ giới thiệu cho bạn nhiệm vụ của Sun knight vĩ đại mỗi ngày đều phải tuân hành.

Đầu tiên là tham dự đủ các loại hoạt động công khai nhằm chán: chẳng hạn như lễ chúc mừng tân vương đăng cơ;

Thứ hai là sắm vai cái máy vẩy tay tự động: trong trường hợp công khai nói ở trên, làm sao để phát tay trong thời gian dài mà không khiến cho cổ tay tàn phế là một môn học vấn thâm sâu;

Điều thứ ba phải tuân hành chính là: quản lý sinh vật undead cho tốt;

Nhiệm vụ thứ tư... trong vòng một ngày lại có nhiều hơn ba cuộc hành trình trở lên, bây giờ tất cả mọi người đều biết Sun knight có bao nhiêu khổ cực phải chịu rồi chứ?

Tên của ta là Adair, tại hôm qua và trước đó cũng chỉ là một Thánh kỵ sĩ bình thường, nhưng hôm nay và sau này sẽ không phải nữa, từ nay về sau, ta chính là trực thuộc về thành viên tiểu đội của Sun knight!

Mặc dù, cấp trên của mà ta trực thuộc bây giờ vẫn chưa phải là Sun knight chính thức, người đó cùng tuổi với ta, giờ mới 18 tuổi, mà những Sun knight lịch nhiệm đều là tại lúc hai mươi tuổi, mới có thể chính thức tiếp nhận chức vụ Sun knight.

“Adair, Adair! Người đó tới rồi!”

Thánh kỵ sĩ cũng giống ta được tuyển chọn làm thành viên tiểu đội Sun từ bên ngoài vọt vào, trên mặt tràn ngập hưng phấn và bối rối, mặc dù chúng ta từ nhỏ được dạy một Thánh kỵ sĩ nên phải trầm ổn lãnh tĩnh, nhưng, người chúng ta sắp gặp chính là Sun knight tương lai!

Kỵ sĩ lãnh tụ suất lĩnh mười hai Thánh kỵ sĩ trong Thần Điện, cũng chính là đội trưởng mà chúng ta sắp trực tiếp nghe lệnh, như vậy bảo chúng ta trầm ổn thế nào cho được?

Mặc dù trong lòng làm sao cũng không trầm ổn được, chẳng qua, chúng ta cũng không dám thất lễ trước mặt Sun knight, không tới vài giây, 25 Thánh kỵ sĩ tiểu đội Sun liền xếp xong một đội ngũ chỉnh tề ngay ngắn, mọi người đã căng thẳng vừa lại hưng phấn chờ đợi Sun knight đi vào.

Người đầu tiên đi vào là Sun knight đương nhiệm, tại đủ loại lễ nghi với tưng tán của Thần Điện ta đã gặp qua ngài vài lần, cứ mỗi một lần nhìn thấy vị Sun knight này, liền không khỏi thở dài vì phong thái ưu nhã của ngài một lần, ta sở dĩ muốn trở thành thành viên tiểu đội Sun, có phần lớn nguyên nhân chính là bởi vì ngưỡng mộ vị này, chỉ tiếc, ta sinh quá trễ rồi, không kịp gia nhập tiểu đội Sun của vị kỵ sĩ này.

Lần này, vị Sun knight cũng không nhiều lời, ngài mang nụ cười thoải mái đi vào, sau đó liền trực tiếp một bước tránh ra bên cạnh, lúc này, ta mới nhìn thấy phía sau ngài có người.

Chính là người đó sao?

Ta mở rộng hai tròng mắt, ngay cả chớp cũng không dám chớp một chút, anh ta đang ở chỗ này, đứng ở trong ánh mặt trời, mặt dù anh ta đưa lưng về phía ánh mặt trời, không thấy rõ tướng mạo, nhưng ánh sáng mặt trời chiếu lên mái tóc vàng của anh ta, khiến cho mái tóc vàng đó thoát nhìn so với hoàng kim còn muốn lóng lánh hơn.

Ôi mái tóc vàng này! Đẹp tựa như tóc thần Ánh Sáng trong truyền thuyết. Lòng ta không khỏi bắt đầu kích động, có lẽ, Sun knight ta sắp sửa phục tùng so với vị nào đó ta ngưỡng mộ càng thêm hoàn mỹ?

Lúc này, anh ta đi lên phía trước vài bước, lộ ra khuôn mặt và thân hình, tóc lóng lánh như hoàng kim, đôi mắt xanh biếc thâm thúy như biển cả, làn da trắng nõn như tuyết, nụ cười rực rỡ như mặt trời, cử chỉ ưu nhã như vương tử...Trời ạ! Ta làm thế nào lại giống như người dân bình thường đang mô tả Sun knight trong truyền thuyết?

Ta nói như vậy không khỏi chút kỳ quái, bởi vì anh ta vốn chính là Sun knight tương lai, chỉ là, chỉ là anh ta với “Sun knight trong truyền thuyết” không khỏi có chút quá mức tương xứng, cho dù là Sun knight đương nhiệm, cũng khó tránh cùng truyền thuyết có điều không khớp, nhưng vị trước mắt này toàn bộ lại hết sức hoàn toàn giống như đúc với truyền thuyết.

Vị Sun knight tương lai này mang theo tươi cười, dùng đôi mắt xanh biếc thâm thúy lần lượt xem qua chúng ta, cuối cùng, anh mang nụ cười vui vẻ phát ra cảm thán, nói với chúng ta: “A! Nhất định là thần Ánh Sáng nhân từ đã đem các vị anh em đến trước mặt Grisya, khiến cho hai bên trở thành anh em càng thêm gắn bó, nắm tay nhau vì con dân của thần Ánh Sáng mang đến tương lai càng thêm tốt đẹp.”

Nghe vậy, ta kích động không thể kiềm nổi, không nhịn được nhìn xung quanh, tất cả thành viên tiểu đội Sun cũng kích động giống như ta, chúng ta không nhịn được nâng cảm ưỡn ngực, trong lòng kiêu hãnh tung hô:

“Đây, chính là Sun knight chúng ta sắp phục tùng.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 1+2: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #1: Ăn Sáng!

“Sun knight trưởng, sun knight trưởng...”

Hmm... ta trở mình, thuận tiện dúm đầu vào phía dưới gối, như vậy hẳn sẽ không nghe thấy cái gì trưởng nữa rồi đi...

“Sun knight trưởng!”

Không đúng, vẫn còn nghe thấy, ta chậm chậm rút đầu ở dưới gối ra, sau đó từ từ ngồi dậy, mặc dù mở mắt, nhưng trước mắt vẫn còn một mảnh mờ mịt, không tài nào tập trung được, bởi vậy có thể suy đoán bây giờ nhất định không phải là thời gian thức dậy bình thường của ta!

Cái tên khốn nạn nào lại dám đến ồn ào giấc ngủ của ta?

Ta dùng giọng thấp hơn quãng tám so với bình thường hô lên: “Dám hỏi người anh em Thánh kỵ sĩ bên ngoài phải chăng đã được thần Ánh Sáng truyền cảm hứng, cho nên đến đây gõ vang cánh cửa của Sun, để tiện cùng nhau trao đổi lòng nhân ái của thần Ánh Sáng?”

Bên ngoài truyền đến âm thanh thở phào, sau đó vừa lại biến thành tiếng thúc giục vội vã: “Sun knight trưởng! Tôi là Adair đây! Ngài quên rồi sao? Hôm nay là chủ nhật.”

“Chủ nhật... là ngày nghỉ!” Ta ngả lên trên giường, kéo chăn bông, quấn mình vào trong, ba cái động tác làm một mạch.

“Không phải à, Sun knight trưởng, hôm nay đến phiên ngài đi chủ trì tụng tán rồi, ngài quên rồi sao? Kỵ sĩ trưởng, kỵ sĩ trưởng...”

Âm thanh la hét từ từ nhỏ dần, điều này làm cho ta rất hài lòng, mặc dù ta có thể ngủ trong một đồng hỗn loạn, chẳng qua nếu không ai âm ỉ, ta có thể ngủ được càng tốt, nếu là chủ nhật, vậy thì ngủ thẳng đến giữa trưa rồi ngồi dậy ăn cơm trưa là tốt... rồi...

BANG!

Ta từ trên giường nhảy bắn lên, cái gì cái gì? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy?

“Judge knight trưởng, xin đừng vô lễ như vậy...”

Ta vừa quay đầu nhìn, đúng lúc thấy Judge đóng đập cửa phòng ta, lại còn suýt tí nữa đập trúng cái mũi của Adair, không phải ta muốn nói, cái tên Adair này chính là không thức thời, lại có thể dám nói chuyện với Judge knight như vậy, ngay cả ta cũng không dám nói chuyện với Judge như vậy à!

“Phó đội trưởng của cậu vẫn không biết ứng biến như thế, ở bên ngoài không gọi cậu dậy được, nhưng vừa lại không chịu vào cửa gọi.”

Vừa đóng cửa phòng, khuôn mặt tàn khốc của Judge liền hơi dịu xuống, cậu ta lắc đầu rồi nói: “Người có loại tính cách này làm phó đội trưởng, khó trách tiểu đội Sun của cậu suốt ngày gây chuyện sinh sự, bọn chúng ba ngày trước vây đánh con trai thứ ba của bá tước Gerland, chuyện này làm bá tước tức giận gần chết, còn đến chỗ Đại Vương Tử phàn nàn rồi.”

“Oh...Chuyện đó cũng làm tôi rất đau đầu đây!” Ta thở dài nói: “Nhưng không có biện pháp, cậu cũng biết Adair chính là cái loại tính cách ngoan cố này mà!”

Tròng mắt đen sâu của Judge cố ý nhìn chăm chăm ta, nói: “Chẳng qua chuyện này khiến tôi cảm thấy có chút kỳ quái, con trai của bá tước Gerland là một kỹ sĩ rất chính thống, hẳn là sẽ không làm chuyện gì xấu để chọc giận tiểu đội Sun, mặc dù trong sự kiện Death knight lúc trước, hẳn là người phụ trách vứt xác, đó cũng chỉ là phụng mệnh Quốc Vương làm việc mà thôi.”

“Đó tôi cũng không biết, có lẽ hẳn đã giẫm trúng Adair một cái chẳng? Cậu cũng biết, tôi rất ít quản lý chuyện tình của tiểu đội Sun, đều giao cho Adair rồi à!” Ta nhún vai, đầy mặt không hiểu.

Nghe vậy Judge nhú nhú mày, vẫn không nói gì, chỉ là nhàn nhạt nói: “Dù sao đánh cũng đánh rồi, bảo bọn chúng đừng tìm con của bá tước Gerland gây phiền toái nữa, nếu không Đại Vương Tử điện hạ cũng rất khó xử.”

Ta ngoan ngoãn trả lời: “Biết rồi, tôi sẽ căn dặn bọn chúng.”

Judge lần nữa liếc mắt một cái nhìn ta, nhắc nhở: “Cậu cũng nên chuẩn bị đi, tụng tán sắp bắt đầu rồi, cậu còn có ba mươi phút để chuẩn bị.”

Ta ngẩn người, chủ trì tụng tán... A! Chẳng lẽ, chủ nhật này đến phiên ta chủ trì tụng tán rồi sao?

Mỗi chủ nhật tại Thần Điện Ánh Sáng đều sẽ cử hành “tụng tán” ca ngợi thần Ánh Sáng, nội dung như sau, tế sư sẽ đọc một chuỗi dài nói về lòng nhân ái của thần Ánh Sáng, kể lại một chút sự tích của Mười Hai Thánh kỵ sĩ trước kia, sau đó mọi người hát tụng ca, cuối cùng chính là chuyện quan trọng nhất, mời mọi người quyên tiền...ahem!

Tóm lại, Mười Hai Thánh kỵ sĩ sẽ thay phiên tham dự tụng tán, mà tuần này hẳn là đến phiên ta rồi.

Judge chứng kiến vẻ mặt kinh hoàng của ta, biết rằng ta cuối cùng cũng coi như tỉnh táo rồi, mới tiếp tục nói: “Nếu cậu đã biết rồi, vậy thì chuẩn bị nhanh lên một chút, còn có ba mươi phút, hẳn là dư sức...”

“Cái gì? Chỉ còn ba mươi phút?” Ta rít lên: “Ba mươi phút nào đủ cho tôi chải tóc, đắp mặt nạ, đun nước nóng hấp quần áo, đánh bóng giày...”

Vẻ mặt Judge vặn vẹo một chút, nói câu “Đã như vậy, tôi sẽ không quấy rầy cậu nữa”, sau đó rất nhanh rời đi, ta đoán, cậu ta chuồn nhanh như vậy, có tám phần là bởi vì lần trước chứng kiến ta đắp mặt nạ màu xanh lá, vừa lại đúng lúc ta đang đứng trong bóng tối, kết quả là cậu ta bị dọa đến rút kiếm ra, xem chút nữa bỏ ta thành hai mảnh rồi.

Đúng là, sợ cái gì đây? Bây giờ ta chỉ đắp mặt nạ màu hồng thôi.

Nói đến mặt nạ, may là tối qua ta có điều chế một chậu mặt nạ mới, nếu không tuyệt đối không thể đối phó trong ba mươi phút, bây giờ đi nấu nước trước, tiếp theo rửa mặt, sau đó đắp mặt nạ lên, tiếp theo tay trái chải tóc tay phải lau giày, chờ nước đun xong rồi hấp quần áo...

Tại lúc còn lại năm phút, ta cuối cùng đem chính mình từ trên xuống dưới chỉnh lý xong, sau đó ưu nhã mà thông thả mở cửa phòng, vừa mở ra, liền nhìn thấy Adair đứng ở bên ngoài chờ ta.

“Adair.” Ta mỉm cười mở miệng chào.

“Vâng, Sun knight trưởng.” Adair lập tức cung kính hành lễ với ta.

Ta dùng tay ra hiệu, ý bảo hẳn, chúng ta có thể xuất phát.

“Sun nghe nói, các người gây bạo lực với con trai thứ ba của bá tước Gerland...”

Vừa đi, ta vừa lộ ra ánh mắt đau thương, thở dài nói: “Bạo lực không phải là hành vi mà thần Ánh Sáng nhân từ sẽ ư chuộng.”

Adair hết sức kích động nói: “Nhưng là, lúc đầu khi tại ngôi nhà nhỏ ở pháp trường, hăn đã đâm ngài một kiếm, làm cho ngài bị trọng thương, đây đúng là tội không thể tha...”

“Adair!”

Ta ngắt lời hăn, dùng ngữ khí trách móc nói: “Thần Ánh Sáng ân cần dạy bảo chúng ta, bất luận tội nhân đã phạm tội nghiêm trọng cỡ nào, chỉ cần đối phương chịu sám hối, chúng ta nhất định phải giữ vững lòng bao dung tha thứ cho đối phương, tiếp nạp đối phương, đây mới là đường lối nhân từ của thần Ánh Sáng, người hiểu không? Adair.”

“Hiểu rõ.” Adair gật đầu, thấp giọng thì thào: “Tôi sẽ đánh cho tới khi hăn sám hối mới thôi.”

Ta ừm ừm thở dài một tiếng, sau đó nói: “Adair, người vẫn còn chưa hiểu, tiểu đội Sun phải lấy lòng nhân ái của thần Ánh Sáng mà làm việc, không thể tùy ý gây bạo lực với người khác.”

“Hiểu rõ.” Adair gật đầu lần nữa, sau đó thấp giọng thì thào: “Chúng tôi sẽ đem cái bao trùm đầu hăn trước, để hăn không biết là tiểu đội Sun đánh.”

Oh! Adair ơi là Adair, người làm sao thông minh như thế đây? Thật không hổ là phó đội trưởng do đích thân ta tuyển. Ta hết sức hài lòng gật đầu.

Khi sắp đi đến hội trường tưng tán lớn, ta ngừng bước chân, quay đầu cười nói với Adair: “Dưới sự quan sát của thần Ánh Sáng, từ ái của Người vẫy khắp mặt đất, tin rằng việt quất nhất định sinh trưởng tươi tốt, lúa mì cũng xum xuê phát triển, dù là sữa cũng sẽ ngọt như mật đi! Cảm tạ thần Ánh Sáng đã ban cho người dân ấm no.”

Adair cung kính trả lời: “Vâng, tôi sẽ đi trước chuẩn bị bữa sáng cho ngài, bánh sandwich mút việt quất với sữa, có lẽ ngài sẽ thích thêm một chút bánh quy mật ong?”

Ta vô cùng hài lòng gật đầu, sau đó nhìn Adair đi chuẩn bị bữa sáng của ta, trên đường đi, khi gặp phải những thánh kỵ sĩ khác của tiểu đội Sun, còn dừng lại cản dận với bọn chúng: “Đi đem cái tên kỵ sĩ thối tha lần trước cho ta cái bao, đánh hẳn tới khi ngay cả muốn sám hối cũng không mở nổi miệng!”

A! Ngay cả ta cũng không thể dùng câu đơn giản như vậy để biểu đạt đầy đủ ý tứ của mình, Adair à! Có cái phó đội trưởng như người, thân là đội trưởng ta còn có gì để đòi hỏi đây... Có lẽ chỉ cần một phần sandwich việt quất và sữa, sau nửa giờ bận rộn, thật là đói quá đi!

Hmm... Ta có nên ăn xong bữa sáng trước, rồi lại đi chủ trì tưng tán? Dù sao mặc dù nói là ta chủ trì, nhưng cũng chỉ là ở bên cạnh làm đồ trang sức, người chính thức chủ trì tán tưng vẫn là tế sư của Điện Ánh Sáng.

“Yo! Đây chẳng phải Sun knight rực rỡ nhất sáng ngời nhất của chúng ta sao? Làm sao còn không đi vào, lại đứng ở đây làm cây cột chặn đường, heh! Hay là cây cột biết sáng nhỉ, sáng lóng lánh thật là đẹp mắt đó!”

Cách nói chuyện kiểu này...Ta ngẩn người, quay đầu nhìn, quả nhiên vốn là Metal knight trưởng của nhóm tàn khốc lạnh lùng.

Người toàn đại lục đều biết, Metal knight có tiếng là độc miệng, nói chuyện không tức chết người không đền mạng, nghe nói nếu cùng hẳn nói chuyện khoảng mười phút, sẽ bị tức đến chết sớm một năm.

Mặc dù, ta mỗi lần cũng đều không rõ lắm lời của Metal nói rốt cuộc là độc chỗ nào, thậm chí có đôi khi cảm thấy hẳn đang khen ngợi ta, như câu cuối cùng vừa mới nãy, “sáng lóng lánh thật là đẹp mắt”, nói kiểu này cũng xem như là độc sao?

Tốt xấu cũng phải nói, cái đầu của cậu vàng khè giống hệt cục phân ếch, có chắc là cậu không lộn phân ếch với đầu bôi tóc chứ? Hèn gì, tôi luôn cảm thấy trên người cậu có mùi kì dị, ngửi kỹ một tí, chính là từ trên đầu cậu phát ra mà!

Cái này mới gọi là độc miệng!

Cho nên, ta sâu kín hoài nghi, bản tính của Metal chắc chắn không độc miệng, sự thật là, vì ta với hắn không quá quen thuộc, cho nên cũng không biết tình huống rõ lắm, mỗi lần muốn hỏi Judge, nhưng Judge lại có vẻ không quá muốn nói, mà chuyện Judge đã không muốn nói, sợ rằng chỉ có thần Ánh Sáng mới có thể làm cho hắn nói ra.

Ở phía sau Metal còn có một kỵ sĩ trưởng của nhóm tàn khốc lạnh lùng, người này ta quen thuộc hơn nhiều, hắn là Moon knight trưởng, được toàn đại lục biết đến là tên cô đơn... Ahem! Ý ta là hắn nổi tiếng tự cho mình là thanh cao, có tính cách cao ngạo, không dễ dàng gần gũi với người thường, hơn nữa luôn hát cao cầm, một bộ dáng không coi ai ra gì.

Cái cử chỉ này làm cho ta ghét cay ghét đắng hắn lúc mới đầu quen biết, dù sao không ai lại thích bị người khác nhìn từ trên xuống bằng góc độ khinh bỉ.

Chẳng qua, ngày nọ, ta nhìn thấy hắn ngồi chồm hổm trên mặt đất mò tới mò lui, hình như đang tìm cái thứ gì, nhưng đầu hắn lại cứ hát lên cao, hoàn toàn không nhìn trên mặt đất, thế này làm sao kiếm được đồ?

Rõ ràng là người có thị lực tốt, nhưng lại như một người mù lần mò tìm đồ vật, đồ vật rõ ràng ở bên chân hắn, nhưng hắn thế nào cũng không tìm ra được, nhìn cái cảnh này nói có bao nhiêu buồn cười thì buồn cười bấy nhiêu.

Sau khi nhìn nửa giờ, ta cười trộm đủ rồi, thấy vậy cũng mệt mỏi, len lén ngáp lớn một cái, sau đó đi qua nhặt lên một cái thẻ kẹp sách bằng bạc tinh

xảo, sau đó trả cho hắn.

“Cám ơn.” Sau khi hắn nhận lấy cái thẻ, mặt thờ phào nhẹ nhõm, sau đó trái với ánh mắt cao ngạo bình thường, ngược lại lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Ta vừa cắn cái bánh việt quất mà Ice vừa mới làm cho ta vừa thuận miệng hỏi: “Tín vật đính ước người yêu cho hả?”

“Làm sao cậu biết?”

Moon giật mình quay đầu nhìn về phía ta, khi nhìn thấy ta, còn sững sờ một chút, ta dám cam đoan lúc hắn nhận cái thẻ, hoàn toàn không biết là ta, cũng chính là Sun knight, đưa cho hắn.

Bộ mặt thật bị ta vạch trần, hắn hình như có chút không biết làm sao nói: “Sun knight trưởng...”

Ta tiện tay từ trong người móc ra một miếng bánh khác và hỏi: “Bánh việt quất của Ice làm, muốn ăn không? Đừng ngại, tôi cũng đã cho Judge một cái.”

“...Cám ơn.”

Sau đó, hắn vừa ăn bánh vừa than phiền với ta, bởi vì thường phải hít cảm lên, làm cho bắp thịt cổ hắn cứng đờ, cuối cùng hoàn toàn không thể làm ra động tác cúi đầu...

Không thể cúi đầu có bao nhiêu thâm hiểm đây?

Moon nhìn trần nhà thờ dài, bắt đầu kể lại thảm trạng không thể cúi đầu của mình: “Nếu như rớt đồ trên mặt đất, vậy tìm nửa giờ cũng chưa chắc tìm được.”

Ta gật đầu, cái này ta mới tự mình chứng kiến qua.

Sau đó, cũng không thể lợi dụng ưu thế thân cao, cúi đầu nhìn lên khe ngực của nữ tế sư... Ahem!

Cuối cùng, cũng là bi thảm nhất, lúc muốn hôn người yêu, hẳn cũng không thể cúi đầu, hát hàm lên như thế làm sao thân mật được với người yêu thấp hơn so với mình chứ!

“Vậy cậu làm sao đây? Tìm cầu thang để cho người yêu đứng cao hơn sao?” Nghe xong chuyện đó, ta hỏi với sự đồng cảm.

“Chung quy không thể mỗi lần đều tìm cầu thang đi, hơn nữa cầu thang đều ở nơi có người hay đi qua, không đủ kín đáo.” Moon thành thật nói: “Cho nên, tôi đành tìm người yêu cao hơn tôi là được.”

“Này! Cậu ít nhất cũng là một mét tám đi...”

“Người yêu của tôi cao một mét tám mươi hai, cô ấy mỗi lần ra ngoài hẹn hò với tôi, đều đeo giày cao mười phân, như vậy vừa đủ có thể cúi đầu hôn tôi.

Thật, thật bi thảm!

Ta vì cảnh ngộ không thể cúi đầu của Moon mà thở dài, sau đó bắt đầu tự thuật lại cảnh ngộ bi thảm của ta, thân là một Sun knight: “Sun knight chỉ có thể yêu thần chứ không thể yêu phụ nữ...”

Ta vừa mới nói có một câu, Moon lập tức lộ ra vẻ mặt kinh hãi, liền kêu: “Thảm! Thật thảm! Thật sự quá thảm rồi!”

Chết tiệt!

◇◇◇◇

Tóm lại, bắt đầu từ khi đó, ở nhóm tàn khốc lạnh lùng, ta vừa lại có thêm một bạn tốt không phải bạn.

Trở lại thực tại, ta mỉm cười với Metal knight, nói: “Đây nhất định là chúc phúc của thần Ánh Sáng, khiến cho Sun tại buổi sáng tốt đẹp thế này gặp mặt hai vị anh em, đây thật sự là một khởi đầu tốt đẹp, chỉ có Sun phải đi chủ trì tụng tán, không thể cùng hai vị anh em trao đổi nhiều hơn, thật sự tiếc nuối, đợi sau khi Sun tụng tán sự tốt đẹp của thần Ánh Sáng xong, nhất định sẽ tìm hai vị anh em, cùng trao đổi về lòng nhân ái của thần Ánh Sáng.”

Đương nhiên, nếu không tìm được các người thì đó cũng không phải chuyện của ta.

Nghe vậy, Metal knight và Moon knight thoạt nhìn đều sửng sốt, Metal lại càng kinh ngạc đến nỗi ngay cả mình phải độc miệng cũng đã quên, thốt ra: “Sun knight, cậu không biết hôm nay là tụng tán trước khi tân vương đăng cơ sao?”

Moon knight thì do nhìn từ trên xuống, dùng góc độ siêu khinh bỉ người nhìn ta, nhưng cái này cũng không thể trách hăn, đối với một người không thể cúi đầu mà nói, hăn cũng chỉ có thể như thế mà nhìn người!

Hăn bổ sung thêm: “Mười Hai Thánh kỵ cũng đều phải đến đông đủ, ngay cả tôi cũng phải tới.”

Tụng tán trước khi tân vương đăng cơ...Ta làm sao lại không biết có chuyện này hả!

“Chào buổi sáng, Sun knight trưởng.”

Khi ta đang chờ đợi, Storm knight nhàn nhã đi tới, lại còn vỗ vỗ vai ta nói: “Độc xưng tụng tán hôm nay vất vả cho cậu rồi.”

Ta chậm rãi xoay đầu nhìn hăn, từng chữ từng chữ hỏi: “Độc xưng tụng tán?”

“ ... ”

Strom chậm rãi thu lại bàn tay đặt trên vai ta, lại chậm rãi lui ra một bước, mới kỳ quái hỏi: “Đúng vậy! Theo thông lệ, tân vương đăng cơ, Mười Hai Thánh kỵ sĩ phải hợp xướng một bài tụng tán, cậu với Judge knight mỗi người còn phải tự độc xướng một bài tụng tán, hơn nữa không phải cậu đã chọn Thần Khúc Ánh Sáng khó hát nhất sao? Mọi người đều vô cùng chờ mong đây, bởi vì ca khúc này đã hai mươi năm không xuất hiện ở tụng tán.”

Thần Khúc Ánh Sáng? Chính là bài có âm điệu cao đến có thể vươn thẳng tới chỗ của thần Ánh Sáng, còn phải hát đủ ba mươi phút, với lời bài hát dài như một quyển sách, được mệnh danh là ca khúc nói nhảm nhiều nhất của thần điện Ánh Sáng?

Nhất định có người hãm hại ta!

Lúc này, Storm thấy bộ dạng mỉm cười cứng ngắc, khóe miệng co quắp của ta, cuối cùng cũng biết Thần Khúc Ánh Sáng không phải ta tự mình chọn, cậu ta chậm rãi tiến gần một bước, nói nhỏ vào tai ta: “Nghe hầu nữ của hoàng cung đồn đại, bá tước Gerland tại sau chuyện con hãn bị tiểu đội Sun vây đánh, vẫn muốn tìm cơ hội lén trả thù cậu, đại vương tử hình như không ngăn cản hẳn lắm, có lẽ cũng muốn cho cậu xấu mặt, tránh cho danh vọng của cậu ở trong dân chúng quá cao.”

Thì ra là thế, ta đã nói mà!

Không đời nào bá tước Gerland chỉ khóc lóc kể lể với Đại Vương Tử một chút là xong chuyện, còn có Đại Vương Tử, ông ta hẳn ít nhiều cũng biết tại cái vụ Death knight lúc trước đó, có ta ở bên trong giở trò quỷ, mặc dù trò quỷ của ta khiến ông ta trèo lên ngôi vị, cho nên ông ta không đến nổi trả thù ta, chẳng qua, chuyện ta ngay cả Quốc Vương cũng dám hãm

hại tám phần cũng đã làm cho ông ta bất an, dù sao ông ta cũng là Quốc Vương tương lai mà.

Storm đề nghị: “Hay là cậu đổi lại ca khúc đi, bọn họ hẳn là cũng chỉ muốn cho cậu đổi bài vào phút chót, xấu mặt một chút, sẽ không thật sự muốn cậu hát bài này, nếu ca khúc bị hát hỏng thật, khiến cho buổi tụng tán bị đổ vỡ, đám người Đại Vương Tử cũng sẽ chẳng vui vẻ gì.”

Biểu hiện bên ngoài của ta vẫn là nụ cười ấm áp, nhưng đáy lòng cười lạnh một tiếng, muốn ta xấu mặt?

Đùa chắc, ta thế nhưng là Sun knight, Sun knight ngay cả té ngã cũng phải ngã một cách vô cùng ưu nhã, làm sao có thể xấu mặt? Nếu như bị lão sư ta biết ta lại có thể trước dân chúng toàn quốc bị xấu mặt...Chỉ tưởng tượng cái kết quả thôi cũng làm ta run rẩy!

Ai biết lão sư đi khắp nơi cướp miếng ăn người khác của ta bây giờ ở đang ở cái xá xinh nào, nói không chừng lại đang ở ngay kia trong đám người xem ta hát tụng tán!

“Anh em Storm, dưới chúc phúc của thần Ánh Sáng, Sun tin rằng mình nhất định có thể hoàn thành Thần Khúc Ánh Sáng, nhằm tôn vinh lòng nhân ái và tình yêu của thần Ánh Sáng.”

“Sun, đừng làm ầu.”

Storm biến sắc, vội vàng nói: “Thần Khúc Ánh Sáng không phải là ca khúc có thể hát mà không luyện tập, hơn nữa ca khúc tụng tán còn phải đi kèm với lực lượng Thánh quang, ngay cả phần lớn tế sư cũng không chịu không nổi tiêu hao Thánh quang ba mươi phút... Không! Cậu còn phải cùng với Mười Hai Thánh kỵ sĩ hợp xướng một bài tụng tán trước, tụng tán của đại hợp xướng cũng phải xướng khoảng chừng mười phút.”

Cái này dĩ nhiên là ta biết, cái gọi là tụng tán, thật ra chính là đem sức mạnh Thánh quang kèm thêm vào trong lúc ca hát, dựa vào đó đạt được những mục đích khác nhau, ca khúc khích lệ có thể khích lệ người, chiến ca có thể làm sức mạnh binh sĩ tăng gấp bội, khúc bình yên có thể làm người nhẹ nhõm, ca khúc nhẹ nhàng có thể làm cho người vui vẻ, nghe nói, nhà tụng tán chân chính thậm chí chỉ dùng ca khúc đã có thể làm cho tội phạm cúi đầu sám hối.

Đương nhiên, nhà tụng tán chân chính đã biến thành nhân vật trong truyền thuyết, thật sự có thể khiến cho tội phạm cúi đầu thú tội hay không cũng không ai có thể chứng thực rồi, cho nên, nếu muốn cho tội phạm sám hối, cách nhanh nhất là đưa vào sở thẩm phán của Judge knight, cam đoan trong vòng ba giờ, ngay cả hành vi ăn trộm ổi nhà hàng xóm hồi bé hẳn cũng khai xong tuốt.

Hả? Bạn nói, đem tội phạm giao cho tiểu đội Sun của ta hẳn cũng hữu dụng?

Này người anh em, bạn nhầm rồi, nếu giao cho tiểu đội Sun của ta, như vậy không phải là muốn cho đối phương sám hối, là muốn khiến cho đối phương không cách nào sám hối!

Giải thích xong ý nghĩa của ca khúc tụng tán, mọi người chắc là đã rõ, tụng tán không chỉ là ca hát rồi chứ, còn là một loại so đấu năng lực thánh quang.

Hợp xướng mười phút cộng thêm ba mươi phút độc xướng, tổng cộng là bốn mươi phút tiêu hao thánh quang sao? Ta trầm tư, mặc dù tiêu hao này khá là lớn, một Thánh kỵ sĩ tuyệt đối không chống giữ nổi, chẳng qua, đối với một Thánh kỵ sĩ có khả năng trở thành Giáo hoàng mạnh nhất trong lịch sử mà nói, khẳng định không có vấn đề!

Storm lúc này còn muốn khuyên ta đổi lại khúc tụng tán, nhưng sau một trận tiếng bước chân dồn dập, Leaf knight vội vàng từ bên trong hội trường tụng tán đi ra, vừa đi ra, thấy chúng ta ở ngay bên ngoài, cậu ta sửng sốt, sau đó vội vàng mở miệng nhắc nhở: “Sun, các cậu làm sao lại còn bên ngoài? Mau vào đi, tất cả mọi người đang đợi rồi.”

“Cảm tạ lời nhắc nhở của người anh em Leaf, Sun tin rằng, nhất định là thần Ánh Sáng đã thông qua lời nói của cậu nhắc nhở Sun, không đúng giờ là cử chỉ không đúng đắn.”

Nói xong, ta dẫn đầu đi vào.

Hội trường tụng tán lớn là công trình kiến trúc đồ sộ nhất Thần Điện Ánh Sáng, có hình quạt, với đầu nhọn đương nhiên là lễ đài, tường đằng sau lễ đài do thủy tinh khảm nạm mà thành, thủy tinh khảm nạm ra ký hiệu Thần Ánh Sáng khổng lồ, ánh mặt trời từ bên ngoài xuyên qua thủy tinh, khiến cho lễ đài là nơi sáng nhất cả hội trường tụng tán.

Kế tiếp tự nhiên là mấy chục hàng chỗ ngồi, bình thường, những chỗ ngồi này đủ để cho dân chúng đến tham dự tụng tán, chẳng qua sự kiện lớn như hôm nay, chỗ ngồi gần như đều để cho những quý tộc ngồi, kể đến là một số ít nhà giàu có, cuối cùng là dân chúng bình thường, dân chúng gần như đều đứng ở chỗ đất trống cuối cùng.

Ta đảo mắt qua, liền nhìn thấy Đại Vương Tử điện hạ, cũng chính là Quốc Vương bệ hạ sắp đăng cơ, đang ngồi ở giữa hàng thứ nhất, hai bên là đại thần của ông ta cùng với thành viên quý tộc trọng yếu nhất, bá tước Gerland cũng ngồi trong hàng này, bên rìa chỗ ngồi thì là có hai gã hoàng gia kỵ sĩ đứng ở đó.

Lão Giáo Hoàng thì giống như mọi khi ngồi ở vị trí cạnh lễ đài, và lại còn thần bí dùng voan mỏng che lại mình.

Trên lễ đài, Judge đã đứng ở bên trái trung gian lễ đài, những Thánh kỵ sĩ khác thuộc nhóm tàn khốc lạnh lùng từng người xếp nối tiếp bên trái cậu ta.

Vị trí của ta đương nhiên là ở bên phải trung gian lễ đài, vị trí đứng của ta và Judge vừa vặn không che khuất ký hiệu thần Ánh Sáng trên tường.

Ta đi tới chỗ của mình, Storm đứng ở bên phải ta, và Leaf đứng ở bên phải Storm...

Mười Hai Thánh cũng đã đứng đúng vị trí, phía sau chúng ta là đoàn tế sư phụ trách hợp thanh, còn đằng trước là Quang Minh tế sư phụ trách chủ trì, nhưng Quang Minh tế sư thế nhưng không phải một người, mà là hai người, lần lượt là Quang tế sư và Minh tế sư, bọn họ là trợ thủ đặc lực của Giáo Hoàng, địa vị trong Điện Ánh Sáng chỉ thấp hơn Giáo Hoàng.

Theo thông lệ, Quang tế sư luôn là nữ giới, sở trường nhất là các loại thần thuật trị liệu và phụ trợ, còn Minh tế sư là nam giới, thiện trường các loại thần thuật như đuổi ma, khiến cho linh hồn thăng thiên gặp thần Ánh Sáng

Hình như chúng ta thật sự hơi đến muộn, Quang Minh tế sư không nói thêm gì, chỉ tuyên bố đại hợp xướng bắt đầu, sau đó một gã Thánh kỵ sĩ đi lên phát cho chúng ta cuốn ca từ, sau khi hẵn đi xuống, phía sau một tế sư nào đó nổi lên một trường âm, và dàn tế sư bắt đầu hợp thanh, bọn họ sẽ “la la” khoảng ba phút rồi mới đến phiên chúng ta ca hát.

Mà bài tụng tán này đối với ta không có gì là khó, bởi vì hàng năm tới ngày chào mừng thần Ánh Sáng giáng trần, đều sẽ cử hành một đại tụng tán, và Mười Hai Thánh kỵ sĩ ở đại tụng tán đều cùng nhau hát bài này, từ sau khi tiếp nhận vị trí của lão sư ta, đã hát qua ba lần, có thể nói nó dễ như trở bàn tay.

Bởi vì là mười hai người cùng hát, nên càng không có gì khó khăn, cho dù có người năng lực Thánh quang yếu, những người khác cũng có thể bổ

túc.

Càng hưởng chi, vì năng lực rèn luyện chủ yếu của nhóm tàn khốc lạnh lùng không phải Thánh quang, cho nên Thánh Quang của bọn họ khá yếu, bình thường đều là do phái người tốt ấm áp đến bổ túc.

Bởi vì Mười Hai Thánh kỵ sĩ chúng ta đều quá quen thuộc với bài tụng tán này, cho nên không lâu sau đó đã hoàn thành bài hợp xướng mà không mắc chút sai lầm, tiếp theo là do Judge knight đọc xướng, cậu ta đi lên phía trước vài bước, sau đó dùng giọng siêu trầm thấp của mình bắt đầu hát, âm điệu của cả bài hát thấp đến nỗi khiến lòng người một đường trầm xuống.

May là Judge đã chọn khúc tụng tán đơn giản và ngắn, nội dung ca khúc chủ yếu là nói, phạm tội sẽ bị trừng phạt bởi thần Ánh Sáng nghiêm khắc, toàn bài hát cho dù được thêm tế sư hợp thanh, cũng nhiều lắm là năm phút, trên thực tế thời gian Judge đọc xướng có thể chỉ có hai phút.

Chẳng qua cái này không phải là do cậu ta lười biếng, như đã nói qua, nhóm tàn khốc lạnh lùng bởi vì không chủ yếu rèn luyện năng lực Thánh quang, nên bọn họ được phép hát tụng tán đơn giản nhất.

Nhưng ta thân là thủ lĩnh của phái người tốt ấm áp, không thể được chọn tụng tán quá đơn giản rồi, hơn nữa đây là tụng tán trước khi Quốc Vương đăng cơ, nếu ta chọn bài tụng tán quá đơn giản, thậm chí có khả năng bị coi là khinh thường Quốc Vương.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân ta không đổi khúc tụng tán, nếu như ta thật sự hát Thần Khúc Ánh Sáng, Đại Vương Tử điện hạ hần sẽ rất hài lòng, sẽ không vì chuyện lúc trước mà gây phiền toái cho ta, cho nên, ta cũng không phải bởi vì sợ xấu mặt sẽ bị lão sư ta phát hiện sau đó sẽ bị tổng đi gặp Thần Ánh Sáng, tuyệt đối không phải cái nguyên nhân này... Ít nhất cũng không hoàn toàn là nguyên nhân này!

Judge đã xướng xong tụng tán, sau đó lùi về vị trí ban đầu, bây giờ đã đến phiên ta rồi, ta mới đi lên phía trước vài bước, dân chúng bắt đầu reo hò lên, tiếng reo hò còn lớn hơn so với đại tụng tán hàng năm, xem ra bọn họ đã sớm biết ta sắp hát Thần Khúc Ánh Sáng, xem ra tin tức Sun knight sẽ hát Thần Khúc Ánh Sáng mà hơn hai mươi năm không ai hát, có lẽ chỉ có ta là không biết mà thôi.

Mở đầu của Thần Khúc Ánh Sáng không có hợp thanh, hoàn toàn là do mình ta khởi âm.

Ta hít sâu một hơi, xác định Thánh quang còn lại nhiều đủ để xướng hết hai lần thần khúc Ánh sáng, đã như vậy, thì dứt khoát sử dụng nhiều Thánh quang một chút, như thế cho dù ta xướng đến lạc âm chắc cũng không có ai chú ý tới nhỉ?

Ta phóng ra một lượng lớn Thánh Quang, nhiều đến nỗi ngay cả trên người cũng mang theo hào quang lấp lánh, lúc này, ta đã nhắm lại hai mắt mà vẫn nghe tiếng kinh thán của đám đông, ta mở mắt và hát câu đầu tiên:

Ánh sáng hiện thế, xua tan bóng tối, chiếu xuống một tia sáng, mang đến hy vọng vô tận...

Âm thanh vang tận trời, cả hội trường đại tụng tán vang vọng tiếng ca cùng Thánh quang, như thế Ánh Sáng đã thật sự hiện thế, nhất thời mọi người trầm lặng, chỉ ngẩng đầu nhìn ta.

Xong đời rồi...

Vừa ra khỏi miệng ta đã biết là xong đời rồi, không luyện tập quá nhiên không được, vừa bắt đầu khởi âm đã quá cao, âm điệu của bài tụng tán này vốn không thấp, mà ở giữa vừa lại có không ít chỗ cao âm, bây giờ ta bắt đầu cao như vậy, làm sao mà hát tiếp đây!

Lúc này, ta nghe thấy Mười Hai Thánh kỵ sĩ phía sau truyền đến tiếng kinh thán, bọn họ đều đã từng tập qua Thần Khúc Ánh Sáng, đương nhiên biết âm điệu của bài ca này cao bao nhiêu, không biết là người nào còn nhỏ giọng nói: “Câu đầu tiên hát thật là bổng, tôi phục cậu rồi, lại có thể dám bắt đầu bằng âm cao như thế.”

Bội phục cái gì? Ta lại đâu cố ý bắt đầu cao như vậy, chính ta cũng sắp khóc rồi nè!

Hơn nữa, ca từ của Thần Khúc Ánh Sáng cũng kéo rất dài, có vài câu khiến ta hát đến sắp tắt thở rồi mới hát đến nơi có thể thở.

Đối với Thánh kỵ sĩ khác mà nói, khó nhất của bài ca này chính là phải dùng lượng Thánh quang vượt quá so với năng lực của một Thánh kỵ sĩ có thể đạt được, nhưng với ta mà nói, cần một lượng lớn Thánh quang không phải vấn đề, vấn đề là bài này vốn đã rất khó hát!

Nguy rồi, câu kế tiếp, âm đuôi kéo siêu dài!

Ta ưu nhã đặt hai tay trên bụng, sau đó dùng lực ép nó xuống, bặt mạng ép khí ra, ta ép, ta ép, ta ép...

Nạn đói, bệnh tật, thiên tai, tà ác~~ dưới Ánh Sáng chiếu rọi tan biến vô tung~~(ta ép)~~(ta tiếp tục ép)~(siêu cấp dùng sức ép)~ung!

Đến tận đây, ta ngậm lại miệng với hai mắt rưng rưng, thần Ánh Sáng phù hộ, cuối cùng cũng bình yên vô sự mà hát xong... đoạn thứ nhất rồi, mặc dù, cuối cùng lúc bụng sắp ép không ra hơi, thanh âm run rẩy thật sự kịch liệt, chẳng qua quản không nổi nhiều như thế nữa, tiếp theo có một phút hợp thanh, ta còn phải tranh thủ nghỉ ngơi một chút.

Tâm tình vừa buông lỏng, hai tay ta đặt ở trên bụng cũng rơi lỏng ra, lúc này mới phát hiện... ta đói quá à!

Ta đã vốn đói bụng, mới vừa rồi sử dụng tận lực ca hát, lại còn bạt mạng ép bụng, kết quả là ta càng đói bụng, bụng trống rỗng như thể mấy ngày không ăn cơm.

Lúc này, đám đông đang ngây người ở dưới phản ứng lại, hội trường tung tán vang lên tiếng vỗ tay rung trời, thậm chí áp đảo tiếng hợp thanh của những tế sư, mọi người reo hò:

“Đúng là phép màu, tiếng ca quá mỹ diệu, không ngờ Sun knight lại là một giọng nam cao tuyệt vời như thế.”

“Xem kìa! Đuôi mắt của Sun knight lại còn ngấn nước mắt, nhất định là ngài đã cảm nhận được hiện diện của Thần trong ca khúc!”

“Sự rung động ở âm cuối thật quá huy hoàng, biểu đạt trọn vẹn tâm tình kích động trong ca từ!”

Lúc này, Leaf knight đứng phía sau ta nhỏ giọng nói: “Sun, vừa rồi hát thật là tốt, chẳng qua, cậu còn có thể tiếp tục không? Có cần tôi thay thế hay không?”

Nghe thế, ta mừng khôn xiết, Leaf cậu thật sự là người tốt, tôi yêu cậu muốn chết!

Ta đang định đồng ý nhưng Storm lại nói câu, “Không được”.

Cậu ta nhỏ giọng giải thích: “Đoạn giữa Thần Khúc Ánh Sáng là đoạn dài nhất, gần hai mươi phút, Thánh quang tiêu hao liên tục hai mươi phút quá lớn, trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ chỉ có cậu chống giữ nổi mà thôi, Sun. Cậu cứ hát xong đoạn giữa này trước, tôi với Leaf sẽ giúp cậu hát đoạn cuối cùng.”

Nghe giải thích của Storm, ngay cả người tốt Leaf cũng phải lui về một bước.

Lúc này ánh mắt ta dạt tới trên người Earth knight, ngoại trừ ta ra, Thánh quang mạnh nhất chính là Earth, dù sao tuyệt chiêu lồng bảo hộ của hắn chính là dựa vào đấu khí cộng thêm Thánh quang, cho nên mới có năng lực bảo hộ mạnh mẽ như thế. Nếu như là hắn, hai mươi phút tuyệt đối không thành vấn đề.

“Hơ hơ hơ, xi-xin lỗi Sun, giọng của tôi quá thấp không thể nào xưng Thần Khúc Ánh Sáng.” Earth knight vẻ mặt thành khẩn xin lỗi, chẳng qua, ánh mắt của hắn nhìn có chút rất hả hê, hoàn toàn không có tí xin lỗi.

Mặc dù lời Earth nói là thật, cái giọng trầm của hắn chỉ thua Judge một bậc mà thôi, hoàn toàn không thể xưng Thần Khúc Ánh Sáng có âm điệu cao như vậy, huống chi là ta tự làm ầu, khi bắt đầu cao như vậy... Chẳng qua, nhìn thấy cái bộ dạng hả hê của hắn, ta liền đầy bụng khó chịu.

Hơn nữa lại liếc đến Đại Vương Tử và bá tước Gerland ở hàng đầu, người trước vẫn là một bộ dạng tươi cười như cũ, nhưng mặt người sau lại thối như c*t, lại còn trừng mắt nhìn ta, như thế không tin được ta có thể xưng bài tụng tán này.

Chính là hai tên này!

Làm hại ta dưới tình huống không biết gì mà phải xưng Thần Khúc Ánh Sáng khó như vậy, đó cũng coi như thôi, càng làm cho ta điên tiết là, lại còn hại ta hát trong lúc đói bụng!

Chẳng lẽ bọn chúng không biết, lúc ta đói bụng, lượng đường phân trong cơ thể ta sẽ thấp bất thường, một người có thể ăn đường thay cơm như ta một khi lượng đường trong cơ thể quá thấp, tâm tình sẽ cực kỳ khó chịu, mà nếu tâm tình khó chịu, sẽ làm ra chuyện gì ngay cả ta cũng không biết à!

“Tôi muốn hát hết”

“Sau khi nghe thấy lời ta nói, Strom và Leaf cùng sửng người, ngay cả Mười Hai Thánh kỵ khác cũng nhìn không được liếc qua, mỗi người mang theo ánh mắt khác nhau, có khi là kính nể, có khi không cho là đúng, nhưng phần nhiều là lo lắng.

Đúng lúc, một phút hợp thanh đã qua, ta không còn để ý tới Storm cùng Leaf đang sốt ruột nhỏ giọng gọi, sau khi hít sâu một hơi, hát ra đoạn thứ hai.

Tội nhân kia, hãy cúi đầu sám hối,
dù cho ở trong bóng tối,
tội lỗi sẽ không tránh khỏi phán xét,
người ngay thẳng hãy ngẩng đầu nhìn lên,
chỉ cần mặt trời còn chiếu khắp mặt đất,
ánh sáng sẽ vĩnh hằng bất diệt.

Mặc dù đoạn thứ nhất làm ta hát đến suýt tắt thở, nhưng đoạn thứ hai đỡ hơn nhiều, dù đoạn này được gọi là Thánh kỵ sĩ sát thủ, bởi vì phải tiêu hao hai mươi phút Thánh quang, cho nên hầu như không có Thánh kỵ sĩ nào hát được hết nó, chẳng qua, chính bản thân ca khúc ngược lại rất dễ hát, đoạn này đối với người tràn trề Thánh quang như ta không phải là vấn đề. Mặc dù ta có cái khó xử khác... Chính là nó quá yên bình nhạt nhẽo!

Vừa rồi đoạn thứ nhất thật sự quá khó khăn, ta đặt hết tâm trí vào ca hát đâu rảnh để ý vấn đề đói bụng hay không, giờ đoạn thứ hai bình thản như vậy, hại ta không có cảm giác căng thẳng, liền cảm thấy bụng trống rỗng, ta đói đến nỗi cảm thấy sợ dĩ ta có thể hát vang dội như vậy, không chừng là ảnh hưởng tạo tiếng vang của cái bụng trống không?

Ta giống như rùa mà lê hết đoạn thứ hai, vừa hát xong liền vang lên tiếng vỗ tay, chỉ là thua xa tiếng vỗ tay nhiệt liệt ở đoạn thứ nhất, nhưng cũng không thể trách mọi người, dưới tình thế mơ màng buồn ngủ mà vẫn còn nhớ vỗ tay thì đâu có dễ, tiếp theo, lại là một phút hợp thanh, khiến ta có thể nghỉ ngơi một chút.

“Sun, cậu thật sự không cần bọn tôi thay thế?” Leaf phía sau thấp giọng hỏi lần nữa, ngữ khí lần này đã vô cùng lo lắng.

“Đừng cậy mạnh chứ! Cậu đã xuất ra lượng quá lớn Thánh quang rồi, đoạn cuối cùng còn phải áp qua Thánh quang của tế sư, càng khó hơn so với trước.” Storm cũng khuyên ta.

Thánh quang mới không là vấn đề... Vấn đề là ta siêu đỏi!

Đoạn thứ ba âm điệu siêu cao ca từ siêu dài, có thể nói là phần khó nhất trong cả bài Thần Khúc Ánh Sáng, cho nên ta chỉ muốn mở miệng hát đoạn thứ ba, nhất định sẽ căng thẳng gần chết mà có thể quên đi cái đỏi trong phút chốc!

“Anh em Storm, anh em Leaf, xin hãy tin tưởng Sun dưới chúc phúc của thần Ánh Sáng, nhất định có thể hoàn thành Thần Khúc Ánh Sáng.”

Sau khi ta nói hết câu này, phía sau không còn truyền đến tiếng khuyên can nữa.

Một phút hợp xướng cũng gần xong rồi, đoạn cuối cùng của Thần Khúc Ánh Sáng chính thức bắt đầu, câu mở đầu âm điệu cao vút, âm thanh vang dội, tượng trưng cho ánh sáng rạch phá bóng tối... Cũng tiện thể làm cho dân chúng đang buồn ngủ sau khi nghe đoạn thứ hai giật mình tỉnh lại.

Ta rõ ràng hát khá tốt, không ít dân chúng đang đứng nghiêng ngả trong nháy mắt dựng thẳng lên, xem biểu tình của bọn họ chắc hẳn là bị dọa không nhẹ, thần trí đã hoàn toàn tỉnh táo lại.

Khi ta đang hát hăng say, muốn thuận tiện dương dương đặc ý liếc bá tước Gerland một chút, nhưng lại thấy tên đó quay đầu đi, nháy mắt về phía góc, trong góc chỉ có một kỵ sĩ dung mạo bình thường đứng đó, cho nên bá tước Gerland chắc hẳn không phải là nháy mắt tán tỉnh hẳn.

Tên kỵ sĩ này sau khi nhận được ánh mắt của bá tước Gerland, gật đầu rồi rút từ trong người ra một quyển trục, lại còn dùng ánh mắt âm hiểm nhìn vào lễ đài.

Nếu như không phải hẳn muốn ngầm làm hại ta, ta đây sẽ đem tên Grisia của mình đọc ngược lại!

Quyển trục tên kỵ sĩ lấy ra chắc hẳn là một quyển trục ma pháp, cũng chính là thứ ma pháp sư đem ma pháp của mình sao chép lên tấm giấy đặc thù, chế thành quyển trục rồi đem buôn bán, loại quyển trục ma pháp này có thể phóng ra một lần ma pháp, loại ma pháp phóng ra đương nhiên là tùy thuộc vào ma pháp sư đã sao chép cái gì ở phía trên, sau khi phóng ra hết ma pháp sẽ liền trở thành một miếng giấy vô dụng.

Vì không có nhiều ma pháp sư biết sao chép quyển trục, hơn nữa quyển trục cần loại giấy đặc thù và loại mực quý đến dọa người, giá thành đắt đỏ chẳng những phản ánh ở trên thành phẩm, mà còn có rất nhiều xu thế phản ứng đa bội, bởi vậy, quyển trục ma pháp có thể nói là một trong những món hàng tiêu dùng đắt đỏ nhất.

Thứ quý như thế chắc chắn là bá tước Gerland giao cho tên kỵ sĩ kia, chỉ để vì ngầm hãm hại ta, đúng là hành vi lãng phí!

Người dứt khoát trực tiếp đem tiền mua quyển trục giao cho ta, nói không chừng ta sẽ bất chấp nguy hiểm bị lão sư ta nhìn thấy mà trực tiếp tự làm xấu mặt một lần cho người xem!

Dứt khoát ở trong lúc tên kia ngầm hại ta, thuận tiện moi quyển trục về, coi như là khoản bồi thường tinh thần là được!

Vừa hát tụng tán, ta vừa dùng đuôi mắt quan sát tên kỵ sĩ kia, mãi cho đến khi ta sắp hát xong rồi, tên kia cuối cùng mới động đậy, hẳn làm động tác chuẩn bị ném, nhưng vẫn lè mề không ra tay, dường như đang chờ cái gì.

Ta suy tư một chút,giỏi lắm! Chắc hẳn hẳn định chờ ta hát đến cuối cùng, đem Thánh quang tiêu hao gần hết mới ra tay, khiến cho ta cạn kiệt sức lực nhưng vẫn chưa hoàn thành Thần Khúc Ánh Sáng, thật âm hiểm! Không hổ là kỵ sĩ bá tước Gerland phải đến làm chuyện bỉ ổi.

Chẳng qua, cho dù người có bỉ ổi, liệu có bỉ ổi bằng ta...ahem! Ta là nói, người có thông minh, liệu có thông minh bằng ta sao?Nghĩ tới một quyển trục ma pháp sắp rơi vào tay, ta ngay cả ca hát cũng không nhịn được nâng cao âm điệu và âm lượng!

Chỉ còn lại một câu cuối cùng, quyển trục ma pháp của ta, hãy chờ ta!

Tụng~tán~ánh~sáng~~

Khi hát đến câu này, ta một hơi phóng ra lượng lớn Thánh quang, Thánh quang như gió lốc quét qua cả hội trường, thậm chí còn tràn ra ngoài cửa sổ với cửa chính, khiến toàn bộ mọi người lóa mắt, tuy nhiên Thánh quang không thể cản trở tầm mắt của ta, ta nhìn thấy rất rõ ràng tên kỵ sĩ đó cũng bị Thánh quang bất ngờ làm cho choáng váng.

Chính là lúc này!Thừa dịp mọi người không nhìn thấy rõ, dùng tê liệt thuật làm tê dại cái gã muốn đánh lén ta. Nhưng khi ta đọc chú ngữ đến nửa chừng, thì cảm thấy một cơn chóng mặt hoa mắt, đừng nói niệm chú, ngay cả chân cũng mềm nhũn rồi.

Đột nhiên có người đỡ ta một cái, ta vừa giương mắt nhìn, chỉ nhìn thấy một bóng lưng tối như mực phóng về phía dưới lễ đài, hướng phóng chính là chỗ tên kỵ sĩ kia đang đứng.

Đó chắc chắn là Judge knight, hơn nữa trong lúc Thánh quang phát sáng như thế, cậu ta tuyệt đối không nhìn thấy bất cứ thứ gì, người duy nhất có thể nhìn thấy có thể chỉ có lão Giáo Hoàng kia mà thôi, nhưng Judge lại còn có thể đỡ ta một cái trước sau đó lại không hề lệch hướng xông đến chỗ tên kỵ sĩ, chà chà!

Thánh quang duy trì khoảng mười giây rồi mới dần dần tán đi, lúc này, hiện trường mọi người đều ngơ ngác nhìn ta, ta vừa bảo trì về mặt trang nghiêm, vừa dùng đuôi mắt liếc thấy tên kỵ sĩ định đánh lén ta đã thâm mà ngã trên mặt đất, trong miệng lại còn cắm cái quyển trục ma pháp kia, nhưng tác giả cắm cái quyển trục vào miệng hẳn đã tỉnh bơ đứng ở sau lưng ta rồi.

Judge ơi là Judge, cậu làm sao không tiện tay mang cái quyển trục về, cắm ở miệng tên kia thật là lãng phí!

Sau khi thương tiếc cái quyển trục một chút, ta há hê nhìn về phía bá tước Gerland, hẳn thấy buổi tụng tán kết thúc trọn vẹn, liền tức giận quay sang nhìn tên kỵ sĩ thủ hạ, nhưng lại nhìn thấy kết quả thâm của kỵ sĩ nhà mình, điều này khiến cho hẳn sợ đến xanh cả mặt.

Thấy thế, ta cười lạnh trong lòng, chỉ bằng một tên kỵ sĩ bi ối nho nhỏ mà cũng muốn hãm hại ta? Bá tước Gerland, người cũng quá coi thường sự bi ối... thông minh của thủ lĩnh Mười Hai Thánh kỵ sĩ rồi đấy!

“Ca khúc này là muốn hiến dâng cho Quốc Vương bệ hạ sắp đăng cơ, tin rằng Vong Hưởng quốc dưới sự thống trị của ngài tất được thần Ánh Sáng chúc phúc, trở thành một thời kỳ hoàng kim vĩ đại.”

Nói xong, ta ưu nhã cúi chào Đại Vương Tử, sau đó lui về trong hàng ngũ Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Nghe vậy, Đại Vương Tử lộ ra nụ cười vô cùng hài lòng, thậm chí còn vỗ tay, hoan hô nói: “Thật là một bài tụng tán thần Ánh Sáng, quả không hổ là

Sun knight hoàn mỹ.”

Lúc này mọi người tại hiện trường cuối cùng cũng bình tĩnh, toàn bộ từ dân chúng, hoàng gia kỵ sĩ đến người của Thần Điện Ánh Sáng đều nổi lên reo hò, không ngừng hô Sun knight vạn tuế, Quốc Vương bệ hạ vạn tuế, thần Ánh Sáng vạn tuế...

Đúng đúng! Mau hô Quốc Vương bệ hạ nhiều một tí, làm cho Đại Vương Tử điện hạ khoái một chút. Ta thúc giục trong lòng, tiện thể liếc về mặt Đại Vương Tử một cái, heh! Ông ta gần như cười còn xán lạn hơn so với Sun knight ta rồi.

Quả nhiên mọi người đều thích thể diện, sau khi cấp đủ mặt mũi cho Đại Vương Tử, cho dù ta có chinh qua lão cha của ông ta, ông ta cũng phải nói ta hoàn mỹ như thường.

Bởi vì tiếng reo hò quá nhiệt liệt, Quang Minh tế sư chủ trì tụng tán phải mất một thời gian mới làm cho hiện trường an tĩnh lại, tiếp đó bọn họ sẽ tuyên bố tiết mục tiếp theo, cũng chính là “Tân vương thị sát”, đơn giản mà nói chính là đi dạo phổ quan sát dân chúng, thông báo với mọi người, người này chính là Quốc Vương bệ hạ tương lai, sau này để ý một tí, đừng không cẩn thận đâm sầm vào Quốc Vương khi mặc thường phục ra ngoài.

Đại Vương Tử đứng lên đầu tiên, sau đó hai hàng hoàng gia kỵ sĩ liền vội vàng đi mở đường cho Đại Vương Tử, đoàn người cuồn cuộn rời khỏi hội trường tụng tán.

Tiếp theo là đến phiên Giáo Hoàng rời đi, nhưng lão già kia thích làm cho thần bí, dùng voan mỏng che phủ mình, ai biết ngồi trên vị trí rốt cuộc có phải là lão hay không, nói không chừng đó căn bản là thể thân còn lão Giáo Hoàng chân chính đã chạy đi ăn sáng từ đời nào cũng chưa chắc à!

Sau đó là đến phiên Mười Hai Thánh kỵ sĩ chúng ta đi ra, thân là thủ lĩnh Mười Hai Thánh kỵ sĩ, ta đương nhiên là người thứ nhất đi, khi đi ngang

qua Judge, ta nhanh chóng nhỏ giọng nói: “Vừa rồi cảm ơn nhé!”

Vừa đi xuống lễ đài, sau khi chắc chắn rằng lão sư của ta sẽ không nhìn thấy ta, ta lập tức lao đảo, thiếu chút nữa là toàn thân tiếp xúc với sàn nhà một cách không ưu nhã rồi, may là Storm và Leaf ở phía sau thấy ta không ổn, lập tức một trái một phải đỡ ta.

“Sun, Sun! Cậu không sao chứ?” Leaf nhỏ giọng hỏi.

Ta vô cùng yếu ớt nói: “Tôi...”

Tôi sắp chết đói rồi!

“Tiêu hao Thánh quang nhiều như vậy, nhất định không thể không có chuyện gì.” Storm sốt ruột nhỏ giọng nói: “Leaf cậu đừng hỏi nữa, chỉ cần đỡ Sun cho tốt là được.”

“Được, được.” Leaf vội vàng gật đầu.

“Adair!”

Ta đột nhiên liếc thấy phó đội trưởng của ta đang đứng ở bên cửa, cầm một cái khay, phía trên có sandwich việt quất và sữa của ta, nhưng thần sắc của hắn rất do dự, dường như không biết có nên tiến đến hay không, thấy thế ta liền cố gắng giãy dụa, muốn thoát khỏi Blaze và Storm, chạy đi đặt bữa sáng thân ái nhất của ta vào nơi nó nên đến, trong cái dạ dày đang réo ầm lên của ta.

“Không cần gọi phó đội trưởng của cậu nữa, chúng tôi đỡ cậu là được rồi, đừng lo, hôm nay tôi với Storm coi như là cái gậy chống của cậu đi!”

Blaze lập tức tóm chặt lấy ta, tiện thể phất tay với Adair, bảo hắn không cần lại đây, Adair mở to mắt nhìn ta, nhất thời không dám dời đi, nhưng cũng không dám lại đây.

“Điều phố bắt đầu rồi, chúng ta đi thôi.” Storm vội vàng nói, sau đó cùng với Blaze kéo ta đi.

Không không không! Hãy buông ta ra!

Ta rất đói mà! Adair, sandwich việt quất của ta, sữa của ta, bánh mật ong của ta! Blaze, Storm, các người buông ta ra đi!

Adair~~ bữa sáng của ta!

MỆNH Kỵ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 2: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #2: “Mím Cười, Vẫy Tay, Tấm Biễn Hình Người Biết Đi Của Thần Điện

Sau khi tụng tán xong, theo thông lệ, Quốc Vương tương lai phải đi du hành một vòng trong thành, Mười Hai Thánh kỵ sĩ thì phải nối đuôi phía sau.

Cho nên, sau khi Storm và Blaze đỡ ta lên ngựa của mình, hai người cũng đều tự lên ngựa của bọn họ, rồi cười phía sau ta, đương nhiên, Leaf và những thánh kỵ sĩ khác ở phái người tốt ăm áp cũng đều cười phía sau ta.

Người duy nhất cười bên cạnh ta là Judge knight, phía sau cậu ta là những Thánh kỵ sĩ của nhóm tàn khốc lạnh lùng

Phía trước chúng ta là Đại Vương Tử điện hạ, cũng chính là Quốc Vương bộ hạ tương lai, hai bên ông ta là hoàng gia kỵ sĩ thân tín nhất của mình, phía sau chính là ta và Judge knight.

Tác dụng của Thần khúc Ánh Sáng mới vừa rồi thật không nhỏ, dân chúng ven đường niềm nở như thể Thần Ánh Sáng đã thật sự giáng xuống, hai bên đường chen chúc đầy người, tiếng reo hò của họ lớn đến nỗi lỗ tai của ta như muốn nổ tung.

Chà chà! Theo ta nhớ, hình như chỉ có lúc cái đoàn kịch nổi tiếng toàn thế giới kia đến đây biểu diễn mấy năm trước, dân chúng mới có cảnh tượng điên cuồng như vậy, còn khi Quốc Vương bộ hạ xuất tuần thì... Không biến thành chợ bán rau quả đã là không tệ rồi.

Nhớ lần trước khi con heo ú kia xuất tuần, đúng vào lúc đến mùa cà chua chín... kết quả là hoàng gia kỵ sĩ theo hẳn xuất tuần từ đó về sau không bao giờ ăn cà chua nữa, đây cũng là một trong những nguyên nhân hẳn không được lòng kỵ sĩ. Nếu đi theo vị Quốc Vương này xuất tuần mấy lần nữa, chắc sau này cũng không dám ăn rau quả rồi.

Không lâu sau khi cuộc diễu hành bắt đầu, Judge hay dùng đuôi mắt liếc ta vài lần, người bên ngoài thoát nhìn đại khái tưởng cậu ta đang trừng mắt với ta, chẳng qua, ta biết rõ đó là ánh mắt lo lắng, ta tám phần bởi vì đã quá đói, cho nên sắc mặt tái nhợt như bột mì rồi.

Tư thế cưỡi ngựa của Judge knight thẳng tắp, nhìn không chớp mắt, khí áp xung quanh trầm thấp, một bộ dạng người sống chớ gần người chết cũng đừng tới, nhưng, trong miệng lại nhỏ giọng hỏi ta với vẻ quan tâm: “Vẫn ổn chứ?”

“Không ổn! Tôi rất đói, tôi sắp chết đói rồi, tôi muốn ăn sandwich việt quất, tôi muốn ăn bánh quy mật ong, tôi muốn uống sữa.”

Ta mang mỉm cười vẫy tay với dân chúng, đồng thời trong miệng lầm bầm, dù sao bây giờ ồn ào như thế, bọn họ cũng chả nghe thấy ta nói cái gì, tám phần cho rằng ta đang nói lòng nhân ái của Thần Ánh Sáng gì gì đó.

“...”

Khóe miệng của Judge run lên, như thể sắp phì cười tới nơi rồi, may là công lực giả lạnh lùng mười mấy năm của cậu ta cũng ngang ngửa với công lực giả cười mười mấy năm của ta, cố đè mạnh khóe miệng xuống, thoát nhìn trái lại là một bộ dạng như đang trong một tâm tình cực kì không tốt, nhưng trong miệng cậu ta thực chất là đang an ủi ta: “Chịu khó một chút, lát nữa là có thể ăn rồi.”

Chịu khó một chút? Ta suy nghĩ, lấy loại tốc độ chỉ nhanh hơn so với tản bộ hiện giờ, muốn dạo qua cả tòa thành ước chừng cần... cả ngày!

Đùa chắc, vậy ta chắc chắn đi đến nửa chừng đã té thẳng xuống ngựa vì đói rồi!

Sun knight cười ngựa cười đến té ngựa, vậy còn coi là kỵ sĩ sao? Mặc dù kỹ thuật cười ngựa của ta rất tệ... là không có gì đặc biệt!

Nhưng ít nhất không thể té ngựa, nghĩ lúc đầu, lão sư ta đã cảnh cáo ta như thế.

“Con trai, thân là một Thánh kỵ sĩ, kiếm thuật của con học không tốt... không vấn đề gì! Ít nhất năng lực tự chữa thương của con rất tốt, bị kẻ địch chém vài đao cũng không chết được.”

Năm đó, ta mười ba tuổi, đã theo lão sư của ta học ba năm kiếm thuật, Mười Hai tiểu Thánh kỵ sĩ khác đều đã thông qua giám định kiếm thuật trung cấp, Judge thì thậm chí từ một năm trước đó đã thông qua giám định cao cấp, chỉ có ta ngay cả thi đến ba lần, nhưng ngay cả sơ cấp cũng không thể thông qua.

“Con trai, thân là một Thánh kỵ sĩ, con học không được đấu khí... không vấn đề gì! Ít nhất con học được Thánh quang hộ thể mà tế sư chuyên dùng, xét vào khía cạnh hiệu quả, Thánh quang với đấu khí cũng không chênh lệch nhau bao nhiêu.”

Năm đó, ta mười sáu tuổi, đã theo lão sư của ta học sáu năm, tất cả Mười Hai tiểu Thánh kỵ sĩ đều đã học xong đấu khí, chỉ còn lại ta là không, tiện thể nhắc luôn, Judge đã học được đấu khí từ lúc mười ba tuổi rồi.

“Tuy nhiên, con trai, thân là một Thánh kỵ sĩ, con không thể không biết cười ngựa! Không biết cười ngựa vậy còn gọi là kỵ sĩ sao? Con dứt khoát đi lập một cái đoàn Thánh bộ binh cho rồi!”

Khi đó, Earth đứng lúc từ phía sau ta cười ngựa nhảy qua hàng rào cao nhất, tư thế xuất sắc đến ngay cả ta cũng muốn reo hò.

Bây giờ hồi tưởng lại, có lẽ ta kết oán với Earth từ mười sáu tuổi rồi.

Cuối cùng, lão sư của ta nổi điên lên, xách theo Thái Dương thần kiếm kê ở trên cổ ta nói: “Lên ngựa cho ta, người mà còn dám té ngựa, ta liền đưa người đi gặp thần Ánh Sáng, để người có thể đề nghị với Người sáng lập một đoàn Thánh bộ binh!”

May là, ta sợ đến nỗi thân thể không dám nhúc nhích, hơn nữa con ngựa phía dưới cũng bị cơn thịnh nộ của lão sư ta hù dọa đến không dám động đậy, dưới tình huống cả người lẫn ngựa đều không dám nhúc nhích, cuối cùng ta coi như không bị lão sư ta đưa đến gặp thần Ánh Sáng.

Chẳng qua, bắt đầu từ đó, ta cũng không dám té ngựa... Ít nhất là trước khi chưa chắc chắn trăm phần trăm lão sư ta không nhìn thấy, ta tuyệt đối không dám té ngựa, mà ở tình cảnh như hiện giờ, khó đảm bảo lão sư ta sẽ không ở một góc nào đó xem náo nhiệt, cho nên, nếu ta dám té ngựa, nói không chừng ngày này năm sau chính là ngày giỗ của ta.

Nhưng nếu cứ đối cả ngày, khó đảm bảo rằng ta thật sự sẽ không đối đến té ngựa, ta vội vàng cầu cứu với Judge: “Judge, cậu có mang theo bánh việt quất không?”

“Không có.”

Judge liếc nhìn ta một cái, có lẽ sắc mặt của ta thật sự rất khó coi rồi, cậu ta lập tức bổ sung: “Đừng lo, Đại Vương Tử điện hạ công sự bận rộn, chỉ bố trí đi trên đường chính, khoảng nửa ngày là có thể du hành xong.”

Sau khi nghe thấy vẫn phải mất nửa ngày, ta trầm mặt xuống... Oh không! Mặt của ta phải tuyệt đối duy trì tươi cười xán lạn.

Hơn nữa tay trái còn phải ưu nhã chậm chậm mà vẫy tay thăm hỏi dân chúng, chỉ là vừa nghe đến phải du hành nửa ngày, ta lập tức điều chỉnh tốc độ phất tay, càng vẫy càng chậm...

“Con trai, bây giờ sẽ dạy con làm thế nào vẩy tay với dân chúng.”

“Lão sư, vẩy tay cũng phải học sao?”

“Con trai, theo tốc độ vẩy tay bình thường của con, vẩy liên tục một phút đồng hồ, tổng cộng phải vẩy bao nhiêu lần đây?”

Một phút sau...

“Lão sư, là tám mươi tám lần.”

“Như vậy, lần trước khi ta du hành cùng Quốc Vương, tổng cộng tốn bao nhiêu thời gian đây?”

“Hình như là ba giờ.”

“Kế tiếp, con trai, hãy làm một bài toán! Nếu như trong một phút con vẩy tay tám mươi tám lần, vẩy trong ba giờ, vậy tổng cộng phải vẩy bao nhiêu lần đây?”

“Mười lăm nghìn tám trăm bốn mươi lần.”

“Con trai, kế tiếp, bây giờ vấn đề giáo dục sức khỏe, nếu như con liên tục vẩy tay mười lăm nghìn tám trăm bốn mươi lần, tay con sẽ biến thành cái dạng gì đây?”

“...Không biết.”

“Cho nên, con trai, bây giờ con muốn theo thầy học làm thế nào dùng một ngàn lần vẩy tay để ứng phó xong một hồi du hành, hay là muốn mỗi đợt du hành trong tương lai phải vẩy tay đủ mười lăm nghìn tám trăm bốn mươi lần đây?”

“Lão sư! Xin ngài nhất định phải dạy con làm thế nào vẩy tay!”

Thời gian du hành càng dài, tốc độ vẩy tay phải càng chậm, biên độ đong đưa tay cũng phải càng lớn, đồng thời trạng thái tay buông xuống phải tự nhiên, chỉ dùng khuỷu tay để chuyển động cẳng tay, sao cho lực sử dụng nhỏ nhất và số lần vẩy tay ít nhất, từ đó, đảm bảo cho dù vẩy tay hết một hồi du hành, buổi tối có thể chơi mười tám vòng mặt chược với ôm người đẹp... Không, không! Là luyện kiếm và sửa công văn như thường!

Đây, chính là kỹ thuật vẩy tay lão sư của ta dạy cho ta!

Mặc dù lão sư của ta đã đem kỹ thuật vẩy tay truyền hết cho ta, nhưng, lần này ta vẫn gặp phải khó khăn, Judge vừa mới nói phải du hành nửa ngày, nửa ngày của cậu ta ước chừng là năm giờ, nếu muốn khống chế số lần vẩy tay ở một ngàn lần, vậy ta mỗi giờ chỉ có thể vẩy hai trăm lần, một phút chỉ có thể vẩy 3.33 lần, khác nào ta cần hai mươi giây để một lần vẩy tay!

Tốc, tốc độ vẩy tay thế này cũng hơi quá chậm rồi đi, tốc độ chậm như thế, có thể sẽ có người cho rằng tay ta bị chuột rút không hả?

Trong khi ta đang dự tính nên làm gì, phía sau lại truyền đến giọng nói của Storm: “Sun, có thể trò chuyện với tôi một chút không?”

“Người anh em Storm, không biết cậu muốn nói về lòng khoan dung của thần Ánh Sáng hay lòng từ ái của thần Ánh Sáng?”

Đương nhiên được! Ta đang muốn tìm đại người nào trò chuyện, để tiêu một chút thời gian, khiến cho tốc độ vẩy tay về sau của ta có thể tăng lên một tí, chỉ là không ngờ Storm lại đề nghị muốn trò chuyện với ta trước.

Chẳng qua, Storm chủ động tìm ta trò chuyện thực sự là một chuyện rất kỳ quái, cậu ta luôn nói, trò chuyện với ta trong một phút mức độ mệt mỏi tương đương với nháy mắt một trăm lần, chỉ cần trò chuyện mười phút, thì buổi tối ngày hôm đó cậu ta ngủ đặc biệt ngon, bởi vì thật sự quá mệt mỏi.

“Không cần đặc biệt tìm đề tài, nói đại cái gì cũng được, tôi chỉ muốn làm bộ trò chuyện mà thôi.”

Storm vội vàng giải thích sau khi nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của ta, bổ sung thêm: “Cậu biết đó, bây giờ trên một con đường có hàng trăm phụ nữ, mà du hành ít nhất phải qua mười mấy con đường, nếu tôi phải nháy mắt với mỗi người phụ nữ một cái, vậy sau khi du hành kết thúc, cho dù tôi không mù thì cũng sẽ không có kết cục gì tốt, cho nên, lão sư của tôi dạy tôi kỹ thuật dùng một ngàn cái nháy mắt để ứng phó hết một hồi du hành!”

“...” Những lời này làm sao nghe lên hình như quen quá vậy?

Lúc này, Storm quay qua cười thanh lịch với phụ nữ hai bên đường, khiến cho bọn họ hét toáng lên một hồi, sau đó cậu ta phóng ngựa đến bên cạnh ta, bắt đầu cùng ta “trò chuyện”.

“Lão sư của tôi nói, không biết làm sao, phụ nữ luôn thích nhìn hai anh chàng đẹp trai đứng gần nhau, mà những Sun knight trước đây cho dù không phải là người cực kì đẹp trai, ít nhất cũng sẽ là gã đẹp trai bình thường, cho nên tìm Sun knight trò chuyện là chuẩn không sai, đừng nói chỉ cần một ngàn cái nháy mắt, cho dù tôi suốt buổi du hành đều không nháy mắt, chỉ cần thỉnh thoảng vỗ vỗ vào vai của cậu hoặc đem những sợi tóc tán loạn của cậu vén về chỗ cũ, đã đủ cho phụ nữ la hét ngất xỉu.”

Nghe như thế, toàn thân ta cứng đờ, căng chân vô thức đá về phía bụng ngựa một cái, ngựa của ta lập tức nhảy sang một bên một cách duyên dáng. Trong khoảng khắc đó, ta cảm thấy ta với ngựa của ta chừng như đạt tới cảnh giới người ngựa hợp nhất, ta truyền đạt đầy đủ nỗi ghê tởm khi bị một gã đàn ông khác đụng chạm cho ngựa của ta, cho nên nó mới có thể làm ra hành động phù hợp như vậy.

Ngựa à! Mi nhất định là con ngựa đực, anh em tốt của ta! Trở về nhất định sẽ cho mi ăn cỏ tốt nhất.

“...Đừng lo, tôi cũng không có hứng thú gì với chuyện sờ đàn ông, tôi sẽ ngoan ngoãn nháy mắt đủ một ngàn cái, cậu chỉ cần cùng tôi tùy tiện nói vài câu, tiêu tốn thời gian còn lại là được.”

Ta thở phào nhẹ nhõm, may là không cần bị Storm sờ, nếu như phải bị sờ, ta thà vẫy tay đủ hai mươi lăm nghìn tám trăm bốn mươi lần, dù sao buổi tối ta cũng không có mười tám vòng mặt chược để chơi, càng không có người đẹp có thể ôm, cho nên cho dù tay có bị tàn phế cũng không sao.

Ta mỉm cười nói: “Như vậy, người anh em muốn nói về lòng khoan dung hay nhân ái của thần Ánh Sáng đây?”

“Cái này...” Vẻ mặt của Storm có vẻ hết sức lưỡng lự.

Sau đó Storm vì không để cho ta nói về lòng khoan dung và nhân ái của thần Ánh Sáng, cho nên chính cậu ta nhiệt tình nói không ngừng, như vậy thật tốt, không cần vẫy tay cũng không cần mở miệng nói, ngoại trừ đói bụng ra, trạng thái bây giờ của ta không có gì phải phàn nàn.

Đói quá, thật muốn ăn cái gì đó...

Ta nhìn Storm knight từ trên xuống dưới, nếu như người có thể ăn được, không biết chỗ nào ăn ngon nhất? Thịt ngực, bắp đùi, bắp chân...

Storm từ từ dừng nói, giọng nói kì dị hỏi: “Tôi nói sai cái gì sao? Sun, tại sao cậu lại dùng ánh mắt quái lạ như vậy nhìn tôi?”

Nghe thế, ta lắc đầu, rồi dứt khoát cúi đầu xuống, không nhìn Storm nữa, để Storm khỏi nói ta dùng ánh mắt quái lạ nhìn cậu ta, chẳng qua, vừa cúi đầu, ta liền nhìn thấy hai lỗ tai ngựa dựng thẳng đứng, nếu như tai heo ăn rất ngon, vậy tai ngựa chắc cũng chả kém đi đâu nhỉ?

“S-Sun...” Storm lại chần chừ gọi ta, nhưng ta đang bận thèm nhỏ dãi với cái tai ngựa, hoàn toàn không rảnh trả lời cậu ta, nhưng cậu ta lại cao

giọng hét lên: “Sun! Mau nhìn kia, có rối loạn!”

Ta ngẩng đầu lên, đúng lúc thấy một quả cà chua vừa to vừa đỏ bị ném lên trời, dưới nền trời xanh mây trắng càng có vẻ hồng hào và đầy đặn... quả cà chua thật ngon!

Quả cà chua vẽ nên một đường cong hoàn mỹ trong không gian...

Bịch!

Cuối cùng nó đâm thẳng vào người của Judge knight, đám đông đột nhiên câm lặng.

Tốt lắm, tốt lắm! Dựa vào tình bạn của ta với Judge, xin cậu ta quả cà chua rất đơn giản! Ta nuốt nước miếng hô lên: “Judge...” cho tôi ăn cà chua!

Lời còn chưa nói hết, Judge đã bình tĩnh gạt cà chua từ y phục xuống, sau đó cậu ta dùng kỹ thuật cưỡi ngựa vô cùng điêu luyện, để ngựa giẫm nát quả cà chua.

Sau đó, cậu ta lạnh lùng nhìn cái tên ném cà chua nói: “Lần sau, đây là kết quả của ngươi!”

Nhìn thấy cà chua bị giẫm nát trên mặt đất, can đảm của tên ném cà chua vào Judge knight trong nháy mắt biến mất tăm, xám xịt mà lẫn vào trong đám đông, thoáng cái không thấy bóng dáng nữa.

Cà chua...Ta nhìn trên áo của Judge dính vết cà chua, vừa lại chứng kiến cà chua bị giẫm nát bét trên mặt đất, cà chua của ta! Đồ khốn!

Tại sao muốn ném Judge?

Tại sao không ném ta đây?

Ta đói đến muốn cắn cái lỗ tai ngựa rồi, làm gì không ném cà chua cho ta ăn hả?

Quả cà chua đó thật là thơm! Bởi vì bị giẫm nát, mùi thơm lại càng nồng, Ah ah! Thật muốn ăn cà chua quá đi, hồi này lại có thể quên dặn Adair còn phải chuẩn bị trái cây sau bữa ăn, ăn bánh sandwich việt quất trước, vừa uống sữa, thỉnh thoảng lấy vài miếng bánh quy mật ong ăn, cuối cùng ngẫu nhiên gặm một trái cà chua, chỉ nghĩ đến thôi cũng khiến ta cảm thấy đó là chuyện hạnh phúc nhất trên thế giới.

“Sun knight, xin ngài... Sun knight? Ngài cảm thấy thế nào?”

Ta cảm thấy thế nào? Ta có chút hoảng hốt cười nói: “Thật đói...”

“Hả?”

“Sun knight, người nghĩ cái tên muốn nghĩ bao lâu? Xin đừng lãng phí thời gian của ta, được không?”

Nghe giọng nói trầm thấp lạnh lùng của Judge, ta đột nhiên hồi thần lại, chỉ thấy trái phải trước sau, tăng lên khoảng mấy nghìn cặp mắt đều chăm chăm nhìn ta.

Thảm rồi! Ta lại có thể đói đến xuất thần rồi.

Bởi vì có chút không rõ tình hình lắm, đành phải quan sát tình huống xung quanh mình một chút, chỉ thấy trước mắt ta là một đôi nam nữ, xem hành động của bọn họ giống như là một đôi vợ chồng, hơn nữa trên tay người mẹ lại còn ôm một đứa trẻ mới sinh, hồi tưởng những gì Judge mới nhắc hồi này “nghĩ tên”, ta lập tức biết phải làm gì rồi!

Ta lập tức bày ra nụ cười vô cùng xán lạn nói: “VẬY GỌI LÀ HUNGRI ĐI, HY VỌNG CÔ BÉ NÀY CÓ THỂ TRỞ NÊN XINH ĐẸP NHƯ MỘT BÔNG HOA QUÝ GIÁ.”

Không thể sai được!

Chắc chắn là muốn ta đặt tên cho đứa bé này, loại chuyện này ta đã gặp phải không ít lần rồi, nhiều đến nỗi chỉ cần thấy một đứa trẻ mới sinh ít hơn một tuần tuổi, ta liền có một nỗi thôi thúc muốn đặt tên cho nó.

“Oh!”

Mọi người bừng tỉnh, liên tục tung hô: “Đúng là một tên rất hay, Hungri, Hungri!”

Phew ~~Quả nhiên không sai, may mà ta phản ứng nhanh, cuối cùng thoát được một nguy cơ xấu mặt, thật bội phục chính ta, như vậy mà cũng có thể bẻ về được... Nhưng nói trở lại, cặp cha mẹ đó hình như có vẻ không hài lòng lắm với cái tên này, sắc mặt hai người họ có chút quái dị.

Cái này có chút lạ rồi. Thông thường nhờ ta đặt tên chỉ là muốn xin may mắn thôi, cho nên chỉ cần không phải cái tên quái gở gì, thường thì mọi người đều sẽ rất vui vẻ tiếp nhận, mà tên Hungri này mặc dù hơi hiếm thấy, nhưng chắc không tới mức độ khó nghe chứ?

Lúc này, Storm vẻ mặt lúng túng cười ngượng đến bên cạnh ta, sau đó nói nhỏ bên tai ta: “Con của họ không phải là con gái, mà là con trai.”

“...”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 3: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #3: “Quản Lý Tốt Sinh Vật Undead Bên Trong Thành

Ta một cước đá văng cánh cửa gỗ của Pink, nhưng không nhìn thấy Pink, mà nhìn thấy một người khác... Không, là một người chết khác.

Roland, mắt của cậu ta là mắt ngọn lửa đặc thù của Death knight, nhưng cậu ta không phải là Death knight bình thường, trên thân thể người chết trắng xám của cậu ta còn cháy theo đường vân lửa đen, trên lưng là một đôi cánh rộng với móng vuốt sắc nhọn, quanh người tràn ngập hắc ám khí tức dày đặc.

Cậu ta là sinh vật undead mà trên sách giáo khoa về sinh vật undead đặc biệt cảnh báo rằng tuyệt đối không thể để cho sinh ra, cậu ta có thể triệu hồi quân đoàn undead, có thể nói là cường đại nhất trong sinh vật undead – một Death Lord, cậu ta... đang mặc một cái tạp dề màu hồng, ngồi chồm hồm trên mặt đất dùng miếng giẻ lau sàn nhà.

Ta mặt vô biểu tình hỏi: “Roland, cậu đang làm cái gì vậy?”

Roland cũng vô cùng lãnh tĩnh ngẩng đầu, sau đó hoàn toàn nghiêm chỉnh trả lời: “Tôi đang lau sàn nhà.”

Sau khi không nói gì một hồi, bụng đột nhiên kêu rồn rột, ta bất ngờ bùng nổ, một phát liền lật tung cái bàn, rống lên giận dữ: “Lau nhà cái gì hả! Cậu thế nhưng là Death Lord thống soái quân đoàn undead! Cậu đáng lẽ phải ở bên ngoài, từ đường phía đông tàn sát một mạch đến đường phía

tây, rồi từ tây lại tàn sát ngược về đông, cứ thế tới lui tàn sát cho nó máu chảy thành sông, xác chết đầy đồng mới đúng! Cậu đừng quên, cậu thế nhưng là death Lord đấy!”

Roland hình như có chút bị ta hù dọa, cậu ta liếc nhìn cái bàn bị lật đổ, vừa lại nhìn ta, cuối cùng cau mày nói: “Grisia, cậu thế nhưng là một Sun knight.”

Pink cầm cây kẹo mút, lắc đầu thở dài từ trong đi ra: “Đây là cái thời đại gì thế này! Death Lord ngoan ngoãn lau sàn nhà, Sun knight muốn giết người máu chảy thành sông.”

Roland vẻ mặt nghiêm chỉnh nói: “Đừng nói như vậy, Pink. Grisia cũng là một Sun knight rất tốt...”

Ta vừa nhìn thấy Pink, lập tức vọt về phía cô ta, rồi đoạt lấy kẹo mút trên tay cô ta, sau đó cật lực liếm cây kẹo mút dâu này, cảm động nói: “Ngọt quá, ngọt quá đi, ăn ngon thật!”

“Oaa!”

Pink lặng đi một chút, rồi khóc oa lên một tiếng, vừa dấn vào ta vừa nhảy lên muốn cướp lại cây kẹo, chẳng qua lấy chiều cao của cô ta cho dù có nhảy lên cũng không làm được gì, vẫn đoạt không được cây kẹo trên tay ta như thường, cuối cùng cô ta oa oa nói: “Sun, người là đồ tồi, trả lại cho ta! Trả lại cây kẹo của ta cho ta, oa oa...”

Roland hơi sửng sốt, rồi lại vô cùng nghiêm túc uốn nắn ta: “Grisia, thân là một Sun knight, cậu không nên đoạt kẹo của một cô bé, đó là hành vi không đúng.”

Ta vừa liếm kẹo vừa phản bác: “Nhưng tôi có thấy cô bé nào đâu, chỉ thấy một cỗ thi thể của cô bé, người chết còn ăn kẹo mút cái gì! Tôi thân là

Sun knight, quyết không cho phép loại hành vi lãng phí thực phẩm này xảy ra!”

Nghe vậy, Roland nhú mày, không thể nào phản bác.

Pink thấy khóc cũng vô dụng, lập tức thu hồi nước mắt và nghiêm mặt lên án ta: “Người cho phép một tử linh pháp sư và một Death Lord nhờn nhờ trước mặt người, nhưng lại không cho phép lãng phí một cây kẹo mút? Roland, người vừa mới nói cái gã ngay cả kẹo mút của bé gái cũng cướp này là một Sun knight rất tốt?”

Roland lại hình như không nghe thấy Pink nói, xem ra cậu ta vẫn còn đang suy nghĩ cướp kẹo mút của người chết rốt cuộc có phải là hành vi sai trái hay không.

“Hừ!”

Pink chậm rãi nổi lên, trên người tản ra hắc ám khí tức nồng đậm, ngay cả tóc cũng cuồng loạn bay múa, giọng điệu cô ta âm u lạnh lẽo nói: “Sun, ta cảnh cáo người, nếu còn không trả kẹo mút cho ta, ta sẽ khiến người muốn sống không được, chết cũng không xong!”

Nhìn thấy tử linh pháp sư mạnh nhất toàn thành (cũng là tử linh pháp sư duy nhất) phát điên, ta vẫn tỉnh bơ như cũ liếm cây kẹo mút, sau đó chậm rãi nói: “Ice nói lần sau muốn làm đá bào dâu, có muốn mang tới cho người ăn không?”

“Muốn ~~”

Pink trong nháy mắt rơi xuống đất, cả người bám vào eo ta, đôi mắt to long lanh lộ ra thần sắc cầu khẩn, chỉ thiếu mỗi không vẫy vẫy đuôi mà thôi.

Ta lăm bầm vài tiếng, vênh váo tự đắc nói: “Vậy cây kẹo mút?”

“Đương nhiên là tặng cho người đó! Chúng ta quen biết nhau lâu như thế, mức độ giao tình so với mức độ thối rửa thi thể ở bãi tha ma còn cao hơn, một cây kẹo mút thì đã là gì? Cho dù là cái thi thể tươi mới vừa chết cũng đều có thể cho người đây!” Pink vô cùng chân thành trả lời.

Ai muốn thi thể của người hả... Ta còn đang ăn kẹo đó! Đừng nói chuyện buồn nôn như vậy có được không?Hại ta đột nhiên nhớ tới vì “trả nợ”, ta từng đến nghĩa địa đào bới, đào hơn mười mấy ngôi mộ, và nhìn thấy đủ loại thi thể với mức độ thối rửa khác nhau...Urgh!

“Các người...” Roland đột nhiên nói.

Ta tốt bụng giải thích cho cậu ta: “Đừng lo, Roland, cái lần gây lộn nghiêm trọng nhất của tôi với Pink, cô ta chẳng qua cũng chỉ dùng ma pháp nổ tôi văng ra khỏi nhà, bay xa vài chục thước, xô vỡ cả một dãy nhà mà thôi, vẫn cách muốn sống không được chết không xong còn xa lắm!”

Pink lập tức oán giận: “Người còn dám nói, sau khi người bị ta đánh văng, chẳng phải còn lập tức chạy lại, dùng Thánh quang oanh tạc ngôi nhà với cả xác lau dọn của ta khiến cho ngay cả bụi cũng không còn, ta phải mất rất nhiều công sức mới đem ngôi nhà trở lại nguyên dạng đấy.”

Roland nhíu mày hỏi: “Như vậy, các người không quyết đấu sao?”

“Tại sao bọn ta phải quyết đấu?”

Ta với Pink ngay lập tức trợn mắt quay đầu nhìn Roland, Roland sau đó lại trả lời với vẻ mặt nghiêm túc: “Các người đang tranh đoạt kẹo mút, nếu không thể xác định được ai đúng ai sai, như vậy dùng quyết đấu để quyết định cây kẹo mút này thuộc về ai đi!”

Đừng có đùa! Sun knight cùng với tử kinh pháp sư vì một cây kẹo mút dâu mà tiến hành quyết đấu? Truyền ra mà nghe được à?Ta với Pink vội vàng lắc đầu la lên: “Bọn ta nói đùa thôi mà!”

Nghe vậy, Roland lắc đầu, vẻ mặt giống như là nhìn thấy hai đứa con nít đang gây rối, cậu ta không để ý hai chúng ta nữa, chỉ lấy tay nâng dậy cái bàn ta lật đổ, rồi cầm lấy miếng giẻ tiếp tục lau nhà.

Thật không biết cậu ta đang nghĩ cái gì, đường đường là một Death Lord còn lau nhà? Hơn nữa lại còn dùng biểu tình nghiêm túc như thế mà lau, như thể nhiệm vụ lau nhà cùng đẳng cấp với nhiệm vụ giết rồng không bằng, đã vậy còn muốn ta với Pink vì một cây kẹo mút dâu mà quyết đấu... Mức độ nghiêm túc của Roland làm sao hình như còn nghiêm trọng hơn so với lúc nhỏ?

Ngẫm lại, ta về sau vừa đi vào căn nhà nhỏ này, có thể sẽ nhìn thấy đường đường là Death Lord lại dùng biểu tình nghiêm túc mà lau nhà, chùi cái bàn, giặt đồ, không chừng còn có thể thấy hấn đang cầm kim vá quần áo?!

Lạy thần Ánh Sáng! So với nhìn thấy cái cảnh vô cùng không hài hòa này, ta thà rằng nhìn thấy hình ảnh đầm máu như cậu ta cầm kim khâu miệng người khác còn hơn.

Nghĩ đến đây, ta lập tức kháng nghị với Pink: “Người kêu Roland lau nhà làm gì, cậu ta là một Death Lord, không phải là cái xác lau dọn mà người tùy tiện triệu hồi.”

“Ta nào có! Ta chỉ thuận miệng nói sán nhà rất bẩn mà thôi, hấn tự mình đi lau đấy chứ!” Pink hùng hồn trả lời, dưới ánh mắt hoài nghi của ta, cô ta hơi chột dạ bổ sung: “Ta chỉ là nói thêm mấy lần.”

Ta càng hoài nghi nhìn Pink.

“Đại khái đã nói thêm một trăm lần hay hai trăm lần... Được rồi! Ta ít nhất đã nói năm trăm lần, được chưa? Đừng nhìn chăm chăm ta nữa!”

Ta biết mà!

Mặc dù, Roland tuyệt đối không phải tên lười biếng, chẳng qua là một gã chỉ biết có luyện kiếm, muốn hăn buông kiếm trong tay đi làm chuyện khác, vậy độ khó khăn chỉ thấp hơn một chút so với muốn ta bây giờ bỏ cây kẹo trên tay xuống.

Pink hơi mất hứng mà nhảy lên cái ghế vẽ đầy dàu tây của mình, sau đó từ dưới rút ra một cây kẹo mút, liếm hai cái, sau khi cảm thấy thỏa mãn mới nhớ tới việc chính, cô ta dương dương tự đắc hỏi: “Sun, lần trước ta giúp người chế tạo hiện tượng thăng thiên giả của Roland, rất tuyệt đúng không! Chắc hăn là không có người nào phát hiện Roland kỳ thực không có thăng thiên chứ?”

“Không có... chẳng qua, có thể Judge biết.” Ta hơi do dự bổ sung.

Pink lập tức gạt phăng trách nhiệm của mình: “Vậy đó cũng không phải chuyện của ta, là hăn quá hiểu người rồi.”

“Judge knight?” Roland ngừng lau nhà, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Kiếm thuật của anh ta thật là tốt, có cơ hội, tôi rất muốn cùng anh ta so tài một lần nữa.”

“Đừng đi chọc Judge!” Ta với Pink lập tức đồng thanh nói.

Pink nghiêm túc cảnh cáo Roland: “Judge với Sun thế nhưng khác xa nhau, hăn là một Judge knight trưởng hàng thật giá thật, nếu bị hăn nhìn thấy người chạy lung tung trong thành, chắc chắn sẽ không bỏ qua cho người.”

Ê! Vậy ý của người là nói ta là hàng giả sao? Ta đảo trắng mắt.

Roland cúi đầu xuống nhìn chăm chăm bàn tay tái xám của mình một hồi, khẽ thở dài nói: “Tôi hiểu rồi, tôi sẽ không đi ra ngoài.”

Roland...ta thở dài, mặc dù Roland đang dưới sự che chở của ta, ít nhất không bị Thần Điện bắt lại đem đi nướng, nhưng là cứ luôn bị nhốt ở trong ngôi nhà nhỏ này, lại còn ở cùng với một tử linh pháp sư vì muốn cậu ta đi lau nhà mà có thể liên tục lải nhải đến năm trăm lần, đối với Roland mà nói, không chừng tốt hơn hết là bị thiêu rụi cho xong.

“Pink, người đem cái nhẫn sinh mệnh lần trước cho Roland mượn, ta lại dùng Thánh quang át qua hắc ám khí tức của cậu ta, như vậy hẳn sẽ không bị phát hiện, ta có thể dẫn cậu ấy ra ngoài dạo chơi.”

Nghe vậy, ngay cả Roland cũng lộ ra ánh mắt mong đợi, xem ra cậu ta quả thật bị nhốt quá lâu rồi.

Pink hai mắt lại càng lóe sáng, lớn tiếng đáp lại: “Được! Chẳng qua, ta cũng muốn cùng ra ngoài chơi!”

Người muốn làm rồi lên à?Ta đảo trắng mắt, nhưng Pink lại cong miệng lên, lộ ra vẻ mặt “không cho ta theo, thì cũng đừng hòng đi”.

Ôi!Ta làm sao có loại cảm giác mình đang mở một đoàn lữ hành, lại còn là “đoàn lữ hành sinh vật undead”...

Thần Ánh Sáng phù hộ, ngàn vạn lần đừng để ta gặp phải Judge knight trưởng, nếu không sợ rằng ta sẽ trở thành Sun knight đầu tiên được tiếp đãi đến sở thẩm phán để thể nghiệm các loại hình cụ rồi.

“Sun, người đúng là đồ đàn độn!”

Pink có lẽ là nhìn thấy sắc mặt khốn khổ của ta, liền không chút khách khí nhắc nhở: “Người chẳng phải có thể biến thành “Supreme Dragon” sao? Chỉ cần dùng thân phận Supreme Dragon mang bọn ta đi ra ngoài, cho dù bị phát hiện, cũng đâu liên quan đến “Sun knight” chứ!”

Đúng! Ta bừng tỉnh, la lên: “Thì ra thánh y của rồng còn có thể dùng như thế à!”

“Nói nhảm, nếu không người tưởng rằng ta cho người thánh y của rồng để làm chi!”

“Người lúc đầu không phải cho ta để bắt con trai thứ ba của bá tước sao?” Ta đột nhiên cảm thấy bất an.

“Đương nhiên không phải! Bắt người việc gì phải dùng tới loại bảo vật biết nhận chủ này.”

“Vậy nguyên nhân chân chính lúc đầu người cho ta là...”

Pink hùng hồn trả lời: “Đương nhiên là để cùng ta làm chuyện xấu rồi!”

“...”

◇◇◇◇

Vì nguy trang thành người bình thường, ngoại trừ nhãn sinh mệnh, Roland còn phải thay trang phục chiến đấu cùng khinh khôi giáp Pink cho.

Trang phục chiến đấu thiết kế đơn giản, vô cùng dễ dàng cho hoạt động, trên ngực còn vẽ một đôi cánh, trên tay áo có vẽ ma pháp trận, ta còn mơ hồ cảm ứng được trên ma pháp trận lơ mơ tụ tập nguyên tố gió, xem ra có thể làm cho người mặc càng thêm nhanh nhạy.

Bộ khinh khôi giáp đó lại càng không phải vật tầm thường, tạo hình đơn giản gọn gàng, bề mặt ánh bạc sáng bóng như gương, phía trên lại còn khắc ma pháp trận phức tạp.

Ta nhíu mày, nghi hoặc hỏi: “Ta hình như đã thấy qua cái ký hiệu cánh trên trang phục chiến đấu này ở đâu rồi.”

Pink gật đầu nói: “Oh oh! Sun, nhân lực của người thật tốt, đó là trang phục chiến đấu của đoàn kỵ sĩ Tornado phe loài người, trong chiến tranh diệt ma lần thứ hai.”

Ta vỗ tay một cái, hô: “Hèn gì! Ta chính là ở trên “tranh tường” của Thần Điện nhìn thấy qua bộ y phục này, còn có, còn có, cái bộ khôi giáp này thoát nhìn cũng rất quen mắt.”

“Đương nhiên, đó thế nhưng là khôi giáp của đoàn trưởng đoàn kỵ sĩ Tornado mặc lúc đó!”

“Đó đúng là khôi giáp tốt đây!”

Pink đặc ý nói: “Còn phải nói! Pink ta làm sao có thể có vật tầm thường chứ... Ahhh!”

Ta một phát néo lấy má của Pink, vừa dùng sức bóp nặn, vừa nghiêng răng nói: “Người, đồ cái xác không biết chết từ đời nào, chẳng những thân thể thối nát, ngay cả não cũng rửa nát hết sao? Người cho Roland mặc loại trang bị cao cấp nhất này để làm chi? Chúng ta chỉ là muốn ra ngoài dạo phố, không phải muốn đi diệt ma!”

“Oa oa oa, người ta chỉ có loại trang bị này mà!” Pink bưng mặt thút thít.

“Hay là tôi mặc quần áo của mình đi.” Roland vô cùng dứt khoát cởi khôi giáp trên người.

Ta thở dài: “Không được, quần áo của cậu cũng bị rách nát rồi, mặc ra ngoài cũng rất thu hút sự chú ý.”

Roland nghiêm túc giải thích: “Không đâu, tôi đã cầm kim vá lại rồi.”

“...” Ta quay đầu nói với Pink: “Pink, sau này ta tới nhà người nhất định sẽ gõ cửa, nếu như Roland đang vá quần áo, hoặc là làm những chuyện so

với vá quần áo càng không phù hợp, người tuyệt đối đừng để ta mở cửa.”

Sau khi Roland thay quần áo của mình, thoát nhìn bình thường hơn nhiều, mặc dù quần áo hơi chút cũ nát, chẳng qua trên đường thiếu gì chiến sĩ lôi thôi lếch thếch, cho nên cũng không làm sao nổi bật, trái lại là bộ thánh y của rồng ta mặc càng dễ thấy hơn.

Pink thì không biết dùng phương pháp gì, đem làn da màu hồng của cô ta chuyển về màu da của người bình thường, vừa lại khoác thêm bào tử ma pháp sư đen nhánh, thoát nhìn cũng giống như một cô bé bình thường.

Đáng giận! Ta rõ ràng là bình thường nhất trong ba người này, bây giờ thoát nhìn ta lại là người bất bình thường nhất.

“Sun knight như người cũng đâu thể coi là bình thường?” Pink lầm bầm.

Ta dữ tợn lườm Pink một cái, sau đó bắt đầu nói chuyện chính: “Mặc dù chỉ là đi dạo phố, nhưng cũng không biết có thể xảy ra chuyện gì hay không, cho nên, chúng ta nên thống nhất lời nói trước đi, chúng ta sẽ giả vờ làm ba anh em rời nhà đi mạo hiểm.”

Roland là anh lớn, nghề nghiệp là chiến sĩ, mặc dù có thể nói là kỵ sĩ, nhưng nếu như người khác hỏi, nếu là kỵ sĩ, vậy ngựa người đâu? Cậu ta chung quy không thể triệu hồi vong linh ngựa của mình ra cho người ta nhìn đi? Cho nên, vẫn là làm chiến sĩ cho đơn giản.

Ta là em trai, chỉ cần nhìn y phục bó sát với mặt nạ, người ta cũng biết ta là một thích khách.

Pink đương nhiên là em gái nhỏ tuổi nhất, nghề nghiệp là ma pháp sư tập sự.

Mặc dù sự thật là hoàn toàn trái ngược, chỉ xem cái trang bị từ chiến tranh diệt ma lần thứ hai, liền biết Pink sớm đã cố đến không biết là cái sản vật của kỷ nguyên nào rồi, ta với Roland mặc dù cùng tuổi, chẳng qua ta so với cậu ta còn lớn hơn một tháng đây, huống chi, từ lúc cậu ta chết đã không còn già đi nữa.

Vì thế, ta cũng đã kháng nghị qua: “Ta lớn hơn Roland, tại sao ta phải làm em trai?”

“Bởi vì người lùn hơn hẳn.”

“Chỉ có thấp hơn vài cm mà thôi, hơn nữa anh trai không nhất định phải cao hơn em trai, cái này thuần túy chỉ là thành kiến!”

“Bởi vì người không mạnh bằng hẳn.”

“Ai nói! Ta có thánh y của rồng, năng lực tự lành siêu cường, ma pháp, còn có tử linh ma pháp linh tinh tổng hợp lại, chung quy hẳn mạnh hơn cậu ta rồi chứ! Err... chắc là vậy đi?”

“Bởi vì người thoát nhìn không đáng tin bằng hẳn.”

“Ta thoát nhìn không đáng tin chỗ nào! Tươi cười của ta từng giành được bầu chọn hàng năm về biểu tình khiến người cảm thấy an tâm nhất... Gì? Nếu có người tóc đen ở giữa sọc bạc, đeo mặt nạ, mặc y phục bó sát người thoát nhìn như cái gì ấy hả? Nói nhảm! Đương nhiên là phần tử khả nghi rồi!”

Cuối cùng, ta vẫn kháng nghị thất bại, đành phải ngoan ngoãn làm em trai.

Sau khi thống nhất lời nói, ba người chúng ta liền ngang nhiên đi trên đường, vừa đi ra khỏi nhà, thần sắc của Roland liền nổi lên căng thẳng, khi chúng ta tiến vào con đường khá nhiều người, cậu ta lại càng do dự một

hồi, mới giống như cố lấy dũng khí bước vào trong đám người, trên đường còn không ngừng nhìn xung quanh, tỏ ra rất lo lắng.

“Có người đang chú ý tôi, tôi cảm thấy không ít ánh mắt.” Roland nhíu chặt mày, lo âu nói: “Có lẽ đã bị phát hiện rồi, hay là chúng ta nhanh trở về nhà đi.”

Có người đang chú ý Roland? Ta nhíu mày, tìm kiếm bốn phía xung quanh, lập tức liền phát hiện tung tích những người nhìn lén, lần lượt là từ những thiếu phụ nhìn lén qua cửa sổ, đám thiếu nữ líu ríu ở góc phố, còn có nữ vũ công quang minh chính đại đi qua bên cạnh chúng ta, thuận tiện ném vài cái nháy mắt.

“Đừng lo, chẳng qua là một đám phụ nữ đang ngắm trai đẹp thôi.” Ta giải thích với Roland xong, có chút chua xót bổ sung: “Chẳng qua nếu tôi không mang mặt nạ, còn có thể thu hút càng nhiều đây!”

“Đừng đau lòng, Sun... Supreme Dragon! Cũng có rất nhiều người đang chú ý tới người mà.” Pink vỗ vỗ vai ta: “Người xem, bên trái có vài Thánh kỵ sĩ đang chỉ chỉ trỏ trỏ về phía người, bên phải cũng có mấy kỵ sĩ nhìn người chăm chăm, còn có mấy tế ti ở chỗ rẽ cũng vẫn luôn đang nhìn lén người!”

Ta vốn còn rất kỳ vọng nhìn về hướng Pink chỉ, kết quả không nhìn thấy thiếu nữ nhìn ta líu ríu thì thôi, đã vậy còn nhìn thấy một đám đàn ông dùng ánh mắt nghi ngờ đánh giá ta... Ta tức giận gầm lên với Pink: “Đó là bởi vì trang phục ta nhìn trông rất khả nghi!”

Pink bừng tỉnh nói: “Thì ra là như vậy, ta còn đang thắc mắc, làm sao chỉ toàn là đàn ông nhìn người, còn tưởng rằng Roland là hấp dẫn phụ nữ, mà người thì chuyên hấp dẫn đàn ông đây!”

Ghê tởm! Ai chuyên hấp dẫn đàn ông hả! Ta mang giọng uy hiếp nói: “... Người có tin ta biết mọi chỗ người giấu kẹo mút dâu không?”

Pink không cam lòng yếu thế đáp trả: “VẬY người có tin ta có thể khiến cho tóc người vĩnh viễn bảo trì màu đen với sọc bạc không?”

Ta liền vội vàng che lấy mái tóc, vừa phản kích: “Người cứ thử xem, coi chừng người vĩnh viễn cũng không ăn được món đá bào dâu Ice làm!”

“Đáng ghét! Người là đồ tiểu nhân hèn hạ!” Pink giậm giậm chân, tức giận rút ra một cây ma pháp trượng ngăn ngùn chia thẳng vào ta.

Đáng hận! Thua người không thua trận, thua trận thì đừng nhìn mặt ai nữa!

Ta liền dùng 200gram máu đổi một thanh chủ thủ, cũng dùng chủ thủ chia thẳng vào Pink... Chẳng qua, không phải ta muốn nói, tình huống ma pháp trượng ngăn của Pink và chủ thủ ngăn của ta đối chọi lẫn nhau thoát nhìn thật là chẳng có một tí khí thế nào, ta cũng nghe được bên cạnh có người cười trộm rồi.

Hơn nữa trị an của Diệp Nha thành rất nghiêm, đừng nói là đánh nhau trên đường, chỉ cần rút vũ khí ra thôi cũng sẽ bị những kỵ sĩ ngăn cấm, nhưng bây giờ Thánh kỵ sĩ với kỵ sĩ xung quanh chúng ta lại không hề có ý định đến ngăn cản chúng ta... Quả thực quá xem thường người rồi, ngăn một chút thì không phải là vũ khí hả?

Lúc này, Roland đứng bên cạnh đột nhiên chậm rãi lùi ra vài bước.

Ta với Pink cùng nhau quay đầu nhìn cậu ta, cùng đồng thanh hỏi: “Roland, người lùi lại để làm chi?”

Roland nói như chuyện đương nhiên: “Như vậy mới không trở ngại đến quyết đấu.”

“Cái gì? Ai muốn quyết đấu?” Ta vè mặt mù mịt hỏi.

“Cậu với Pink.” Rolannd nghiêm túc trả lời: “Hai người đã tỏ thái độ quyết đấu rồi, đây rất tốt, cứ để cho kiếm trong tay quyết định đúng sai, không cần nhiều lời tranh chấp, đây mới là phong cách của kỵ sĩ.”

Ta nhìn chúi thủ trên tay mình, vừa lại nhìn ma pháp trượng trên tay Pink, hai người chúng ta có chỗ nào là “kiếm trong tay”?

Pink nhìn trang phục ma pháp sư của mình, rồi nhìn bộ dạng thích khách của ta, xấu hổ nói: “Ta với Supreme Dragon làm sao cũng không thể nói là phong cách của kỵ sĩ đi?”

Lúc này những người bên cạnh từ cười trộm ban đầu chuyển thành cười âm lên, những Thánh kỵ sĩ ban đầu chỉ chỉ trỏ trỏ vào ta còn cười đến ôm bụng, thấy thế, ta đột nhiên vô cùng cảm thấy may mắn, may là bọn họ hoàn toàn không biết ta là Sun knight.

Mấy tên kỵ sĩ vừa cười vừa đi tới nói: “Xin lỗi, quấy rầy các người tiến hành quyết đấu theo phong cách kỵ sĩ, ha ha... Chẳng qua, không thể đánh nhau gây sự trên đường.”

“Đây không phải đánh nhau, mà là quyết đấu.” Roland nghiêm túc trả lời.

Bọn kỵ sĩ lại phì một tiếng, sau đó cười rộ lên, ngay cả những người đang cười xung quanh cũng cười càng lớn tiếng.

“Ta sống đã hai mươi ba năm, thật chưa lần nào mất mặt như thế này.” Ta khóc không ra nước mắt nhỏ giọng nói.

Pink cũng cúi đầu nói: “Đúng vậy, ta sống đã hai ngàn ba... ahem! Ta đã sống “rất lâu”, cũng chưa từng mất mặt như vậy.”

Lúc này, một tiếng quát khê cắt đứt tiếng cười của mọi người: “Ở đây xảy ra chuyện gì?”

Ta vừa quay đầu nhìn, liền thấy cả một đội Thánh kỵ sĩ, không chỉ như vậy, trước ngực Thánh kỵ sĩ phục của bọn họ còn có cái ký hiệu mặt trời... là tiểu đội Sun knight của ta!

Hơn nữa hai mươi lăm tên tiểu đội viên đều đến đông đủ, ngay cả phó đội trưởng Adair của ta cũng ở trong đó, nhìn bộ dạng bọn chúng trang bị đầy đủ và đội ngũ chỉnh tề, không giống như là ra ngoài dạo phố hay vây đánh người...chẳng lẽ, tháng này là đến phiên tiểu đội Sun tuần tra rồi sao?

Cái này thảm rồi!

Tiểu đội Sun của ta năng lực rèn luyện chủ yếu là tiêu diệt sinh vật undead, bọn chúng vốn đã thiện trường cảm ứng hắc ám khí tức, hơn nữa lúc trước khi ở hoàng cung, bọn chúng còn thấy qua Roland, mặc dù Roland bây giờ là bộ dạng người sống, khác xa với bộ dạng của Death knight, nhưng cũng không thể chắc chắn bọn chúng nhất định nhận không ra.

Ta không khỏi kiểm tra lại Thánh quang quanh người Roland, xác định vẫn vây quanh dày đặc như cũ, không để chút một chút hắc ám khí tức rỉ ra ngoài.

Lúc này, những Thánh kỵ sĩ đứng ở góc cười đến đau bụng hồi nãy vội vàng đi nhanh tới, vô cùng cung kính báo cáo tình huống với tiểu đội Sun knight.

Tiểu đội Sun knight vừa nghe được báo cáo, thần tình cũng buông lỏng xuống, ta cũng thở phào nhẹ nhõm theo, xem ra đã qua mặt được bọn họ, rồi lại nhìn thấy phó đội trưởng Adair của ta từ trong tiểu đội đi ra, lại còn dừng trước mặt Roland, sau khi đánh giá Roland một chút, giống như thuận miệng hỏi: “Người là Thánh kỵ sĩ?”

“Không, ta là kỵ sĩ.” Roland vô cùng thẳng thừng trả lời.

Này, này! Roland, không phải vừa mới thống nhất lời nói sao? Cậu là chiến sĩ mà!

“Thật không?” Adair lạnh lùng cười một tiếng rồi nghiêm giọng nói: “Vậy tại sao trên người người lại có Thánh quang vây quanh?”

Ngay khi câu hỏi của Adair vừa đi ra, hai mươi bốn thành viên tiểu đội Sun còn lại lập tức tản thành hình tròn, vững vàng bao vây ba người chúng ta.

Thật là ảo não! Sớm biết vậy đã không bảo Adair mang tiểu đội Sun đi vây đánh người, nhìn hiệu suất bao vây của bọn chúng quả thực là tốt đến kinh người, ngay cả chính ta cũng chưa kịp phản ứng đã bị bao vây rồi.

Hôm nay hẳn sẽ không tự gạt bão, đến lượt ta bị chính tiểu đội Sun của mình vây đánh rồi chứ?

Adair chậm rãi rút vũ khí, giải thích cho những người khác nghe: “Nếu như Thánh quang này không phải tự người phát ra, vậy chỉ biểu thị cho một điều, mục đích của Thánh quang vây quanh người người này là để che dấu cái gì khác, chẳng hạn như hắc ám khí tức.”

Ta bây giờ mới hiểu, thì ra phó đội trưởng của mình quá thông minh cũng không phải chuyện tốt, bây giờ khó xong chuyện rồi.

“Coi như là che dấu hắc ám khí tức thì làm sao?” Pink đột nhiên mở miệng: “Che dấu hắc ám khí tức thì phạm pháp sao?”

Tính khí của Adair cũng tốt, lại có thể thật sự trả lời: “Che dấu hắc ám khí tức thì không phạm pháp, nhưng chứa hắc ám khí tức thường thường đều không phải thứ tốt, chẳng hạn như sinh vật undead.”

“Vậy tín đồ của Hỗn Động Thần thì sao?” Pink hất cằm lên, khiêu khích hỏi ngược lại: “Ý người là, Ám kỵ sĩ của Hỗn Động Thần cũng không phải

là thứ tốt sao?”

Ám kỵ sĩ?

Aha! Chiêu này thật tuyệt! Ta thế nào lại quên, chỉ có duy nhất một loại kỵ sĩ trên người có chứa hắc ám khí tức, chính là Ám kỵ sĩ phục vụ Hỗn Độn thân.

Thấy cái trả lời này, ngay cả Adair cũng ngẩn cả người, cái này cũng khó trách, Hỗn Độn Thân Điện cách nơi này rất xa, mặc dù ta cũng biết tồn tại của Ám kỵ sĩ, nhưng chưa từng gặp qua bọn họ.

Adair nhíu mày, lại nghi ngờ hỏi: “Người là Ám kỵ sĩ? Vậy tại sao phải che dấu hắc ám khí tức trên người người?”

Roland nhíu mày, trả lời không được, ta đoán chừng người chỉ biết luyện kiếm như cậu ta, ngay cả Ám kỵ sĩ là cái gì cũng hoàn toàn không biết.

Lúc này, Pink lại giễu cợt trả lời: “Bởi vì có rất nhiều tên đàn cho rằng có hắc ám khí tức thì chính là sinh vật undead!”

Pink vừa thốt ra lời này, những Thánh kỵ sĩ chung quanh đều đầy mặt giận dữ, ngược lại người bị sỉ nhục là Adair lại hoàn toàn không bận tâm, chỉ nhíu mày suy tư một chút, sau đó nói với Roland: “Xin trừ đi Thánh quang trên người người.”

Nghe vậy, ta suy nghĩ, dù sao không trừ đi cũng không được, đành phải đặt cược vào nhãn sinh mệnh của Pink có thể lừa được qua cửa hay không.

Sau khi ta dứt khoát khử đi Thánh quang, trong mắt mọi người, Roland hoàn toàn không thay đổi, nhưng ở trong mắt tiểu đội Sun knight, cậu ta lại tản ra hắc ám khí tức lờ mờ, điều này khiến cho sắc mặt thành viên tiểu đội Sun trở nên nghiêm trọng.

Adair cau mày suy tư một hồi lâu, đột nhiên ánh mắt trở nên sắc bén, ta thăm giạt mình, thuận theo ánh mắt của hắn nhìn qua... bên hông của Roland đang đeo thanh kiếm đã từng chém ta!

Sau đó, Adair lại từ từ ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm vào mặt Roland, nếu như hắn vẫn không nhận ra người trước mắt chính là Death Lord lúc đó, vậy ta nghĩ ta hắn là phải hoài nghi ánh mắt chọn phó đội trưởng của mình rồi.

Chẳng qua, ta tin tưởng mình tuyệt đối rất tinh mắt, cho nên đã bắt đầu suy nghĩ phải tháo chạy làm sao rồi, nói không chừng bắt phó đội trưởng của mình làm con tin là lựa chọn không tệ? Chẳng qua, kiếm thuật của Adair hình như rất tốt, nếu bắt không được, còn bị hắn chế phục, đội trưởng ta đây còn mặt mũi mà làm tiếp sao?

“Các người đi đi.”

Được! Cứ bảo Roland bắt giữ Adair... Ó? Ta ngăn người, Adair vừa mới nói cái gì?

Lúc này, những thành viên khác của tiểu đội Sun lo lắng hỏi: “Adair, như vậy được không? Có cần tìm đội trưởng đến giám định một chút?”

Adair lắc đầu nói: “Không cần, chúng ta đi thôi, tuần tra xong sớm một chút, chúng ta phải đi làm chuyện đội trưởng căn dặn.”

Chuyện gì? Ta trừng mắt nhìn, ta từng căn dặn qua cái gì sao?

Adair thật không hổ là phó đội trưởng nhiều năm giúp ta quản lý tiểu đội Sun, sau khi hắn mở miệng nói không cần, tiểu đội Sun không có lấy nửa người dị nghị, lập tức từ đội hình bao vây khôi phục thành đội hình tuần tra sau đó trật tự theo Adair rời đi.

Không tận mắt thấy, ta vẫn thật khó tin tưởng tiểu đội Sun của ta lại có thể sắp xếp ra đội hình chinh tề như vậy, Adair thật là lợi hại, ta quả nhiên cực kì tinh mắt!

Nhưng bọn chúng rốt cuộc là muốn đi làm chuyện gì? Ta không nhớ ta đã căn dặn Adair cái gì, hơn nữa, hẳn chắc hẳn đã nhận ra Roland rồi, thân là phó đội trưởng tiểu đội Sun chuyên môn đối phó sinh vật undead, hẳn lại có thể cứ như thế để cho một Death lord chạy lung tung ở trong thành?

Ta phải chẳng rất không hiểu phó đội trưởng của mình rồi?

“Sun, muốn đi theo không?” Pink nhỏ giọng hỏi, bộ dạng mườì phần hứng thú.

Ta suy nghĩ, muốn dẫn Roland theo dõi tiểu đội Sun knight gần như là chuyện không có khả năng, cho dù là hắc ám khí tức lờ mờ, hay là dùng Thánh quang che đậy, cũng không thể giấu diếm được bọn họ.

“Không được, hôm nay vốn là cùng Roland ra ngoài, xem xem cậu ấy muốn đi đâu đi.”

Nghe vậy, pink thất vọng thở dài một tiếng, nhưng không bao lâu, lại kéo tay Roland nhìn đông nhìn tây khắp nơi, ta thấy Roland toàn là bị Pink dắt đông dắt tây, gần như chưa từng tự mình đi chỗ nào, mở miệng hỏi:

“Roland, cậu có nơi nào muốn đi không?”

“Tiệm bánh ngọt! Tiệm đồ chơi! pháp trường!”

Ta hoàn toàn lờ qua con bé ồn ào, nghiêm túc nói với Roland: “Cậu muốn đi chỗ nào, tôi đều có thể dẫn cậu đi... ngoại trừ Thần Điện Ánh Sáng.”

Cho dù là hoàng cung, ta vẫn có biện pháp mang theo Roland làm chuyến du lịch trọn ngày quanh hoàng cung, chỉ có Thần Điện Ánh Sáng là

không thể dẫn cậu ta đi, dù sao đó thế nhưng là đại bản doanh tiến công sinh vật undead, cho dù Death lord xông vào, cũng chỉ có kết cục là bị Thánh quang dim chết mà thôi.

Nghe vậy, Roland lại lộ ra một chút thần sắc thất vọng, chẳng lẽ cậu ta đúng là muốn đến Thần điện Ánh Sáng chơi?

Lạy Thần Ánh Sáng! Trong Diệp Nha thành có một tử linh pháp sư không có tự giác của tử linh pháp sư đã đủ rồi, bây giờ lại còn tới một Death Lord không có tự giác của death lord, chẳng lẽ sinh vật undead bây giờ đều không biết mình đã tách biệt khỏi thế giới này rồi, vì thế nên tránh xa mọi thứ có chứa từ “Thánh” hay “ánh sáng” sao?

Roland suy tư một hồi, vẫn lắc đầu, ta thở dài nói: “Vậy tôi dẫn cậu đi mua vài bộ quần áo đi, cũng nên đi mua kiếm, thanh vũ khí của cậu căn bản không thể rút ra khỏi vỏ.”

Vừa rút ra chắc chắn hắc ám khí ngút trời, sau đó chúng ta sẽ cùng một đồng Thánh kỵ sĩ chơi trò đuổi bắt.

Roland gật đầu, nhưng Pink lại nhảy vào giữa hai ta, lớn tiếng kháng nghị: “Tiệm đồ ngọt!”

“Còn đi tiệm đồ ngọt?” Ta mỉa mai nói: “Kẹo mút trong nhà người sắp còn nhiều hơn thi thể của pháp trường rồi, người tốt cuộc có tự giác của một tử linh pháp sư không hả?”

Pink đảo cặp mắt tức giận nói: “Cười chết người rồi, ma pháp của người so với kiếm thuật tốt hơn mấy chục lần, Thánh quang so với đấu khí nhiều hơn mấy trăm lần, tử linh pháp thuật so với cười ngựa tốt hơn mấy vạn lần, nói cho cùng, người mới là tên không có tự giác của kỵ sĩ nhất!”

Ta cứng họng không nói được gì, trong mười ba năm sống đời Thánh kỵ sĩ, ta ít nhất hoài nghi qua mười ba lần, ta có thật sự thích hợp làm Thánh

ky sĩ hay không (mỗi năm kiểm tra xong kiếm thuật, khi nhìn thấy thành tích, ta liền không nhìn được hoài nghi một lần).

Khi đó, lão sư của ta chắc chắn an ủi ta thế này: “Con trai, làm ky sĩ là lựa chọn không tiền đồ nhất của con, làm Thánh ky sĩ là lựa chọn không tiền đồ thứ hai của con, cho nên đừng đau lòng nữa, ít nhất con không chọn cái thứ nhất.”

An ủi xong, lão sư hiếm khi có chút vui mừng tự an ủi mình: “Cũng may ta là lão sư Thánh ky sĩ của người, mà không phải lão sư ky sĩ, muốn đem người dạy thành một tên ky sĩ, không bằng ta một kiếm giết người, để người chuyển kiếp lựa chọn một lần nữa còn thực tế hơn.”

“Còn nữa, thân là Sun knight đẳng cấp cao nhất trong Thánh ky sĩ, người lại có thể bị sinh vật undead giáo huấn đến không cãi lại được, Hừ! Sun knight như người thật là có tự giác quá đi!” Pink dùng giọng nói cực kì châm biếm bới móc ta.

“Nếu không ngậm lại miệng, sẽ không dẫn người tới tiệm đồ ngọt.” Sắc mặt ta âm u uy hiếp, Pink thì mặt mày hớn hở ngậm lại miệng.

“Đi thôi, đi thôi, muốn đi nhiều nơi như vậy, phải nhanh lên một chút mới được.”

Thúc giục xong, ta đi lên trước dẫn đường cho hai người, nhưng lúc này đột nhiên một cái ý niệm hiện lên trong đầu.

Sợ rằng, dẫn theo tử linh pháp sư với Death Lord đi dạo đường phố, mới là hành vi không có tự giác nhất của Sun knight ta đi?

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 4: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #4: Trông Nom Thành Viên Tiểu Đội Sun

Roland hoàn toàn không có hứng thú với kiểu dáng quần áo và vải vóc, nếu không phải bà thím may quần áo thấy cậu ta anh tuấn, cứ lôi kéo cậu ta vừa đo vừa tự lảm bảm thảo luận kiểu dáng, sợ rằng cậu ta chỉ biết bỏ lại một câu “ba bộ trang phục võ sĩ, tiền đặt cọc để ở đây”, sau đó đi không còn thấy tăm hơi rồi.

Chẳng qua, ta thật ra cũng không ngờ tới ngay cả tiệm vũ khí cũng không khơi nổi hứng thú của Roland, cậu ta chỉ tiện tay lấy một thanh kiếm sắt, ta nghĩ cũng phải, thanh ma kiếm đó của Roland ngoại trừ có thể phát tán khí hắc ám, bản thân thanh kiếm cũng vô cùng sắc bén hiểm thấy, cậu ta nào còn để ý tới kiếm có thể mua ở tiệm bán vũ khí bình thường.

Kết quả, tiệm đồ ngọt tiêu tốn phần lớn thời gian của chúng ta, Pink chỉ là kẹo mút đã mua hết hai túi lớn, trong đó nửa túi đều là kẹo mút dâu, vừa lại vì chờ bánh dâu tây sắp ra lò, cuối cùng ngay cả tiệm đồ chơi cũng không có thời gian đi.

Trước khi trở lại ngôi nhà nhỏ, dọc đường Pink còn làm nũng nói: “Tiệm đồ chơi, đi tiệm đồ chơi nhé! Đi một chút là được rồi.”

Ta tức giận nói: “Lần sau lại đi! Thời gian biến thân của ta sắp đến rồi, cứ tiếp tục sẽ bị thánh y của rồng hút chết.”

“Nào có! Lần trước người chảy nhiều máu như thế còn không phải sống được tốt đó sao, chừng như so với sinh vật undead còn khó chết hơn...”

Ta lườm Pink một cái, không để ý tới cô ta nữa, đổi lại nói với Roland: “Hôm nay thời gian không đủ, lần sau sẽ lại dẫn cậu đi một số nơi thú vị.”

Roland gật đầu: “Có thể đi ra ngoài một chút đã rất tốt rồi.”

Thật không biết hôm nay rốt cuộc là cùng Roland hay là cùng Pink ra ngoài, xem ra lần sau ta phải suy nghĩ kỹ nên dẫn Roland đi đâu, để cậu ta khỏi cảm thấy chán.

Sau khi tạm biệt hai người, dọc đường bảo trì mỉm cười của Sun knight, ta quả nhiên là cho dù đi tới đâu cũng đều là tiêu điểm ánh mắt của mọi người, ngay cả trên con đường tương đối hẻo lánh trong thành này, chẳng qua ánh mắt mọi người nhìn ta có chút quái dị, chẳng lẽ quần áo của ta có chỗ nào rối loạn sao?

Vội vàng cúi đầu nhìn, liền nhìn thấy y phục đen bó sát người cùng với giáp bạc... Ta lại có thể quên giải trừ biến thân!

Hèn gì mọi người vẫn cứ nhìn ta, loại trang phục này dù đến đâu cũng đều là phần tử khả nghi, người thiết kế bộ quần áo này lúc đó rốt cuộc nghĩ cái gì? Thích khách mặc như thế còn muốn hành thích sao? Trang phục này so với mặt trời chói sáng còn dễ thấy hơn!

Chủ thượng, tại hạ vốn là trang phục đi đêm, ban ngày rất dễ thấy, nhưng ban đêm có hiệu quả ẩn nấp tuyệt vời.

Ta sững sờ, sau đó mới nhớ tới, đây là thánh y của rồng đang nói chuyện, tự lắm bậm an ủi chính mình, “Đây không phải trí nhớ ta kém, dù sao, đâu có người nào lại quen với chuyện quần áo mình biết nói chứ? Thánh y của rồng, không có việc gì thì đừng nói, hại ta bị giật mình.”

Vâng, chủ thượng, tại hạ không dám nữa.

Làm sao cảm giác ta giống như đang bắt nạt thánh y của rồng...thôi mặc kệ, tìm một chỗ giải trừ biến thân trước rồi tính sau, nếu không sẽ mất nhiều máu.

Ta nhìn xung quanh tìm chỗ biến thân, lại xa xa nhìn thấy tiểu đội Sun đi về phía ta, ta vội vàng lánh vào chỗ tối, đợi bọn họ ùn ùn đi qua, sau khi vào một quán rượu, ta mới từ chỗ tối đi ra, nghiêng đầu ngó quán rượu đó.

“Một đội trưởng tốt không nên thám thính chuyện riêng của thuộc hạ... chẳng qua nói trở lại, ta là đội trưởng tốt lúc nào?”

Sau khi biết rõ mình tuyệt đối không phải đội trưởng tốt, ta vội vàng tìm một chỗ không người, trèo tường lên nóc quán rượu, sau đó bắt đầu tìm tiểu đội viên của ta, không tốn bao nhiêu sức lực đã tìm thấy bọn chúng ở trong phòng riêng của quán rượu, may mắn quán rượu là dùng gỗ xây dựng, hơn nữa tiếng ồn của khách uống rượu bên ngoài không nhỏ, khiến ta không chút tốn sức dùng chủy thủ cắt ra một cái lỗ nhỏ hình vuông ở trên nóc nhà, dùng để nhìn lên tiểu đội viên của ta.

Ta ghé mắt vào cái lỗ, quả nhiên nhìn thấy hai mươi lăm tên tiểu đội viên đều ngồi ở bên một cái bàn to dài, phó đội trưởng Adair của ta còn ngồi ở trên vị trí chủ, trên bàn thì bày biện không ít thức ăn.

Chết tiệt, thơm quá!

“Làm sao bây giờ? Adair, tìm không được cơ hội xuống tay!”

Xuống tay? Bọn chúng sẽ xuống tay với ai?Ta nhú mày.

“Có cần hỏi báo với đội trưởng? Đội trưởng có lẽ không biết chuyện này...”

Nhưng Adair lại lắc đầu trả lời: “Không được, đội trưởng nếu đã cản dận, vậy dù như thế nào, chúng ta cũng phải làm bằng được, các cậu chẳng lẽ quên giáo hối đầu tiên của đội trưởng cho chúng ta là cái gì sao?”

Mọi người đều cười khỗ nhìn nhau, sau đó tất cả đồng thanh trả lời: “Nếu như ta bảo người nhảy vách núi, người cũng phải nhảy xuống cho ta, nếu không ta sẽ đẩy người xuống, và đẩy thêm tảng đá lớn đi theo người làm bạn!”

Nói xong, tiểu đội viên đều cười thành một đồng, trong đó có người đẩy đẩy đồng bạn bên cạnh, cười nói: “Ed, bị đẩy xuống vách núi, lại bị khối đá đè cảm giác như thế nào hả?”

Tiểu đội viên được gọi là Ed cười khỗ, cảm thán nói: “Nghĩ lúc đầu, đội trưởng dù là với ai cũng cười xán lạn như thế, tính tình thoạt nhìn tốt đến mức dù bạn giã hai cước vào đầu anh ta, anh ta cũng sẽ không tức giận. Về sau mới biết, thì ra chân tướng là, nếu như bạn không nhún nhường đến để cho anh ta đạp lên đầu mình hai cước, bạn chết chắc rồi!”

“Nói rất đúng!” Những tiểu đội viên khác lớn tiếng hưởng ứng.

Đúng là nhảm nhí, ta mới không có hứng giã đầu người khác đây! Tên tiểu đội viên nói cái này tên là Ed phải không?

Cẩn thận cho ta, ta nhớ kỹ người rồi!

Lúc này, Adair vội vàng nghiêm mặt nói: “Đừng nói như vậy, con người đội trưởng vẫn là rất tốt, chỉ là khá nghiêm khắc với tiểu đội Sun chúng ta mà thôi...”

Lúc này, tất cả tiểu đội viên đồng loạt nhìn hẳn.

Adair lộ ra vẻ bất đắc dĩ, bổ sung: “Cũng khá nghiêm khắc đối với người chọc tới mình...”

Mọi người cùng nhướn mày lên, biểu hiện hàm ý ‘người đang trợn mắt nói dối’.

Adair không thể không thừa nhận: “Được rồi, đội trưởng cũng khá nghiêm khắc với người tương lai có thể sẽ chọc đến mình... Nhưng dù nói như thế nào, đội trưởng rất có nghĩa khí, điểm này chung quy không thể phản bác!”

“Thế thì là thật.” Đám tiểu đội viên đều gật đầu.

Heheh, may là các người gật đầu, nếu không... Hừ! Lại có thể dám ở sau lưng nói xấu ta, toàn bộ các người đều coi chừng cho ta, ta ghi nhớ hết rồi!

Có tên tiểu đội viên rùng mình một cái, hoài nghi nhìn xung quanh: “Tại sao đột nhiên hơi lạnh?”

“Tôi cũng cảm thấy thế, đóng cửa sổ đi.”

Ed dùng sức mà vỗ xuống bàn, khinh thường nói: “Nhưng, tên Jacques này thật sự quá hèn nhát, ngay cả đấu với một mình Adair cũng không dám, uổng cho hắn còn là cái kỹ sĩ cấp cao.”

Jacques? Ta nhíu mày, đó là ai? Đừng nói là kẻ thù của Adair, cho nên hắn giả vờ dựa vào danh nghĩa của ta, để cho tiểu đội Sun giúp hắn báo thù?

“Chẳng qua, Adair, cậu có chắc đội trưởng biết Jacques tìm người của Chiến Thần Điện đến làm hộ vệ không?”

Chiến Thần Điện? Ta nhất thời trợn tròn mắt, không thể nào, tiểu đội Sun của ta lại có thể chọc tới Chiến Thần Điện đại bản doanh ở nước láng giềng? Cái này cũng hơi quá khoa trương rồi đi.

Adair bất đắc dĩ trả lời: “Tôi không chắc đội trưởng có biết hay không, chẳng qua, nếu như kỳ thực đội trưởng biết, nhưng vẫn hạ lệnh mệnh, mà

chúng ta chẳng những không làm được, lại còn mang chuyện này đi làm phiền đội trưởng...”

Khoan khoan, đây rốt cuộc có liên quan gì đến ta? Ta thế nhưng không biết cái gã tên là Jacques này, càng chưa từng hạ bất cứ cái mệnh lệnh nào dính dáng tới Chiến Thần Điện.

Ed đột nhiên ôm đầu kêu lên: “Ah! Vậy tôi thà rằng liều mạng với lũ Chiến Thần Điện, đỡ khỏi bị đội trưởng đẩy xuống vách núi, còn đẩy thêm tảng đá lớn theo làm bạn.”

Nghe vậy, tất cả mọi người đều cười rộ lên, nhao nhao la hét lên, ngay cả cái gì mà liều mạng với bọn chúng, cho bọn chúng cái bao, bóp vỡ hòn bi của bọn chúng... khoan khoan, còn nói tiếp ngay cả thần Ánh Sáng cũng sẽ giáng sét đánh chết ta, tránh cho ta nói ra lời làm ô nhiễm tâm linh thuần khiết của người bạn nhỏ đây.

Một tiểu đội viên nào đó có chút lo lắng nói: “Nhưng, nếu như đội trưởng không biết chuyện này có liên quan đến Chiến Thần Điện, vậy tùy tiện ra tay cũng không tốt lắm đi? Mặc dù chúng ta bình thường dựng lên không ít kẻ thù, nhưng đó đều là làm dưới ám chỉ của đội trưởng, nếu như đội trưởng cũng không muốn chọc đến Chiến Thần Điện, vậy...”

“Vậy chúng ta bị đội trưởng giết là cái chắc.” Ed nói bằng giọng như muốn khóc đến nơi.

Nghe vậy, mọi người lần lượt trầm mặt xuống, cuối cùng tất cả đều nhìn về phía kẻ lãnh đạo của mình... Đương nhiên không phải ta người đang trốn trên nóc nhà, mà là Adair, Adair thì thở dài, bất đắc dĩ nói: “Ôi! Tôi vẫn là đi hỏi đội trưởng vậy, mọi người trước hết đừng ra tay nữa.”

“Khổ cho cậu rồi, Adair!”

“Cũng chỉ có cậu mới có thể lý giải chính xác đội trưởng rốt cuộc đang nói cái quái gì.”

Ed an ủi: “Nếu như đội trưởng vì thế mà muốn đẩy cậu xuống vách núi, chúng tôi sẽ lên ở phía dưới chụp lấy cậu.”

Adair nghiêm mặt nói: “Không, không, nếu như bị đội trưởng phát hiện, tôi sẽ chết càng thảm, phiền các cậu cứ để tôi rớt xuống, nếu đội trưởng muốn đẩy tảng đá lớn xuống, nhớ phải vội vàng giúp đội trưởng chọn tảng đá to nhất nặng nhất.”

Đám tiểu đội viên bưng bình nói: “Oh! Adair cậu đúng là tên xảo trá, nếu đẩy tảng đá lớn xuống, đội trưởng nhất định sẽ sợ cậu trực tiếp đi gặp thần Ánh Sáng, cho nên sẽ nhanh chóng giúp cậu liệu thương, lấy năng lực của đội trưởng, cho dù là thương thế kiểu gì, cũng đều có cách chữa lành ngay lập tức.”

Adair có chút xấu hổ mà cười lên.

Oh! Thì ra ta còn chưa nói cho tiểu đội viên của mình biết, ta đã học được thuật cải tử hồi sinh, cho dù bọn chúng có thật sự gặp thần Ánh Sáng, chỉ cần đầu vẫn còn, ta cũng có cách khiến chúng trở về trần gian.

Adair, người tốt nhất có thể cho ta một lời giải thích rõ ràng, hừ!

◇◇◇◇

Sau khi trở lại Thánh Điện, ta đầy bụng nghi hoặc, nhưng Adair không biết lúc nào mới đến báo cáo với ta, ta lại không thể đi qua hỏi hần, thế chẳng phải sẽ bị phát hiện ta đã nghe lén sao?

May là, ta vừa liếc mắt liền thấy Storm knight đang bê chồng công văn đây.

“Người anh em Storm.” Ta gọi cậu ta.

Storm dừng bước, hết sức theo thói quen hỏi: “Có chuyện gì muốn hỏi sao? Sun knight trưởng.”

“Cậu có từng nghe nói qua Jacques?”

“Jacques?” Storm hỏi ngược lại: “Cậu là nói con trai thứ ba của bá tước Gerland sao?”

Con trai thứ ba của bá tước Gerland, thì ra hẳn chính là Jacques! Cái gã ta từng kêu Adair đem hãn đánh tới không thể nào mở miệng sám hối kia.

Adair ơi Adair, ta hiểu lầm người rồi, người quả nhiên là phó đội trưởng trung thành nhất của ta!

“Sun?” Storm nghi hoặc nhìn ta.

Ta quay đầu lại, vô cùng thành khẩn nói: “Anh em Storm, Sun thật sự cảm tạ cậu vì đã giải đáp nghi hoặc cho tôi, giải đáp của cậu khiến cho Sun trở nên thông suốt, trong lòng liền như ánh sáng xóa tan màn đêm, như thể thần Ánh Sáng đã phủ xuống tâm hồn tôi, hòa tan băng tuyết của mùa đông lạnh lẽo.”

“Nếu như cậu thật sự muốn cảm tạ tôi, cậu làm ơn sau này đừng nói lời cảm ơn tôi nữa, nghe được tôi nhức đầu quá...”

“Xin hỏi cậu một vấn đề nữa, gần đây có từng nghe nói người của Chiến Thần Điện tới nước ta?”

“Thì ra cậu đã biết rồi.”

Vẻ mặt Storm trầm xuống, nói: “Người của Chiến Thần Điện là hôm qua mới đến, nghe nói là muốn tham gia đại lễ Quốc Vương đăng cơ, giờ đang ở trong biệt quán chuyên tiếp đãi khách nước ngoài của hoàng cung.”

Ta âm thầm nhíu mày, Quốc Vương Vong Hưởng quốc đấng cơ thì có liên quan gì tới Chiến Thần Điện? Dù sao Vong Hưởng quốc cũng là đại bản doanh của Ánh Sáng Thần Điện ta, trước giờ không phải là địa bàn của Chiến Thần Điện.

“Chiến Thần Điện thân thiện lễ tiết, đáng cho chúng ta noi theo.” Lời này là ta đang âm thầm hỏi Storm, có phải chỉ là chúc mừng theo tính lịch sự hay không.

Storm cười lạnh một tiếng: “Ngay cả Chiến Thần Chi Tử cũng tới, lễ tiết này cũng không khỏi hơi quá chu đáo.”

Chiến Thần Chi Tử, người có địa vị cao nhất trong Chiến Thần Điện, không khác lắm với Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng, có lẽ còn cao hơn địa vị của ta, mặc dù ta là thủ lĩnh Thánh Điện, nhưng chung quy vẫn có một Giáo Hoàng của Điện Ánh Sáng có thể quản thúc ta, hơn nữa thành thật mà nói, Judge knight nếu thật muốn tranh quyền với ta, cũng chưa chắc sẽ hoàn toàn bị lép vế.

Nhưng ở trong Chiến Thần Điện, địa vị tế ti luôn không bằng chiến sĩ, mà trong chiến sĩ, Chiến Thần Chi Tử vừa lại thu tóm quyền lực, cho nên hoàn toàn không có người có thể quản thúc hẳn.

Cho nên, Chiến Thần Chi Tử chạy đến Vong Hưởng quốc, thật kỳ quái giống như ta với Giáo Hoàng cùng nhau chạy tới Nguyệt Lan quốc đại bản doanh của Chiến Thần Điện vậy.

Storm đột nhiên đến gần hai bước, ghé vào tai ta nhỏ giọng nói: “Em trai của nữ hầu bên cạnh công chúa âm thầm tiết lộ với tôi, Chiến Thần Chi Tử vừa đến Vong Hưởng quốc, sau khi báo kiến Quốc Vương cùng với Đại Vương Tử điện hạ, liền đi thăm hỏi công chúa, hơn nữa Chiến Thần Điện lần này mang đến rất nhiều hành lý, rất nhiều “hành lý” hết sức nặng nề vừa lại được khóa kỹ.”

Hành lý? Ta thấy gọi là lính lễ cũng không khác lắm đi, thì ra Chiến Thần Chi Tử muốn cầu hôn với công chúa quốc ta đây mà!

“Hơn nữa bá tước Gerland không tránh khỏi liên quan tới chuyện này, nhà hãn hình như người của Chiến Thần Điện ra vào không ít...”

“Sun knight trưởng.”

Storm đột nhiên ngừng nói, lùi lại một bước, dùng ánh mắt cảnh giác nhìn người vừa cắt ngang cậu ta.

Ta mỉm cười quay đầu nhìn người đến, chào hỏi: “Judge knight trưởng, buổi tối hôm nay thật là tốt đẹp.”

Nhưng Judge lại dứt khoát gọn gàng nói: “Giáo Hoàng bệ hạ đang tìm cậu.”

Oh, cũng tới lúc rồi. Ta gật đầu, đơn giản nói: “Cám ơn thông tri của anh em Judge.”

◇◇◇◇

Ta gõ nhẹ vào cánh cửa thư phòng của Giáo Hoàng, và nhận được phản hồi rất nhanh.

“Mời vào.”

Vừa đi vào, liền nhìn thấy một người đứng ở phía trước cửa sổ dài chạm đất, dường như đang thưởng thức phong cảnh bên ngoài, ta hết sức cung kính hành lễ: “Giáo Hoàng bệ hạ.”

“Cần gì xưng hô ta là bệ hạ đây? Sun knight trưởng, đứng đầu Thánh Điện, địa vị của cậu thế nhưng là ngang bằng với ta đây.”

“Sun không dám, “kính lão” trọng tài là những đạo lý cơ bản của làm người.” Ta đặc biệt nhấn mạnh hai chữ ‘kính lão’ cho ông ta.

Nghe vậy, người nọ xoay người lại, khuôn mặt thanh tú xem ra chỉ có mới mười lăm tuổi đầu, cười lên thật giống như một thiếu niên ngây thơ.

Chẳng qua, người này cùng với bốn chữ thiếu niên ngây thơ cách xa nhau ít nhất đến sáu mươi năm, bởi vì, tên thiếu niên này chính là Giáo Hoàng của Thần Điện Ánh Sáng, là cái lão bị ta gọi là lão già chết tiệt.

Nhưng, ngàn vạn lần đừng tưởng rằng ta gọi ông ta là lão già chết tiệt vì ta đố kị ông ta trẻ tuổi. Theo như lão sư ta nói, khi ông mười tuổi đến tuyển chọn Sun knight, Giáo Hoàng đã là như vậy, khi ông bốn mươi tuổi sắp về hưu, Giáo Hoàng vẫn là như vậy.

Nói cách khác, cái lão già chết tiệt này đoán chừng tuổi ít nhất cũng hẳn là sáu mươi tuổi rồi, nhưng lại cố dùng pháp thuật để duy trì tuổi trẻ cho mình.

Đây cũng coi như thôi, dù sao ngay cả lão sư của ta kỳ thật cũng lén dùng loại pháp thuật này để duy trì bề ngoài trẻ tuổi, chẳng qua, ông ít nhất chỉ có làm cho dung mạo của mình duy trì ở khoảng ba mươi tuổi, không giống lão già chết tiệt này, lại có thể làm cho mình nhìn như một thiếu niên mười lăm tuổi, quả thực vô sỉ biến thái đến cực điểm.

“Sun knight trưởng, cậu vẫn là biết nói chuyện như thế.” Giáo Hoàng cười ha hả nói.

“Giáo Hoàng bệ hạ, ngài cũng vẫn trẻ tuổi như vậy.” Ta cười xán lạn nói.

Đôi ta cười một hồi, Giáo Hoàng đột nhiên trầm mặt xuống, dùng giọng nói thiếu niên trong trẻo la lên: “Được rồi! Ở đây vừa lại không có người khác, đừng nói nhảm nữa, Chiến Thần Điện cũng sắp giẫm lên đầu chúng ta tới nơi rồi, chúng ta còn nội chiến cái gì?”

Khuôn mặt tươi cười của ta trong nháy mắt biến mất, tức giận nói với ông ta: “Ông còn mặt mũi để mà nói sao, chuyện Đại Vương Tử cố ý chinh ta, khiến ta dưới tình huống không biết gì mà hát thần khúc Ánh Sáng, ông tốt nhất đừng có nói là ông hoàn toàn không biết gì hết nhé.”

Giáo Hoàng cười khan hai tiếng, vội vàng giải thích: “Ta cũng vì tốt cho người, lúc trước người chinh Quốc Vương, chuyện này khiến cho Đại Vương Tử rất bất mãn với người, nếu như không để cho hắn chinh người một chút, tiêu tan mối hận trong lòng, hắn không biết còn muốn ghi hận bao lâu.”

Ta hừ lạnh một tiếng, vậy vẫn có thể nói trước cho ta một tiếng! Ta tuyệt đối có thể sắm vai con cừu non không biết gì rất tốt.

“Chẳng qua, người cần gì phải thật sự hát hết Thần Khúc Ánh Sáng.”

Giáo Hoàng nhíu mày, đi tới ngồi xuống bên cạnh bàn trà trong thư phòng, rồi sau có chút bất đắc dĩ nói: “Vốn muốn khiến cho người mất mặt một chút, như vậy danh tiếng của người sẽ không quá thịnh, kết quả là người thật sự hát hết Thần Khúc Ánh Sáng, cái này trái lại thành phản tác dụng rồi.”

Ta cười khổ hai tiếng, chung quy không thể giải thích nói ta là bởi vì chưa ăn sáng, đói đến mất lý trí, cho nên mới đem Thần Khúc Ánh Sáng hát hết đi.

“Lần này, Đại Vương Tử càng kiên dè người rồi.”

Ta lo lắng hỏi: “Lúc ông nói chuyện với hắn, có giả bộ rất không hợp với ta, dáng vẻ muốn lật đổ ta chứ?”

“Đương nhiên.” Giáo Hoàng nhún vai: “Giống như hình tượng mọi khi, giữa Điện Ánh Sáng cùng Thánh Điện là sóng ngầm mãnh liệt, Giáo Hoàng

và Sun knight càng là tranh đấu gay gắt... Có muốn một tách hồng trà không?”

“Được.” Ta gật đầu hỏi: “Như vậy cũng không thể loại đi nghi ngờ của Đại Vương Tử?”

Giáo Hoàng vừa pha trà vừa phàn nàn: “Chẳng phải đều tại vì người lần trước làm quá, ngay cả Quốc Vương cũng dám chinh xuống đài, Đại Vương Tử chẳng lẽ sẽ không sợ người ngay cả hãn cũng dám chinh xuống đài à?”

Ta phản đối: “Chuyện này nào có giống nhau, hãn chẳng lẽ không biết cha hãn là cái phẩm chất gì sao? Muốn cho cha hãn xuống đài là một chuyện, chẳng qua muốn làm cho người có danh tiếng tốt đẹp như Đại Vương Tử xuống đài, ta cũng không dám nói ta làm nổi.”

“Nói như vậy không sai, nhưng con người luôn luôn cảnh giác mà!” Giáo Hoàng đưa hồng trà cho ta, bất đắc dĩ nói: “Cho nên hãn quyết định chèn ép Thần Điện Ánh Sáng.”

“Bằng việc nhờ Chiến Thần Điện tới hỗ trợ?” Ta nhận tách trà, vừa nhấp nháp vừa suy nghĩ.

Giáo Hoàng cũng rót cho mình một tách trà, vừa uống vừa giải thích: “Đúng vậy, thế lực có thể đối kháng chúng ta cũng chỉ có Chiến Thần Điện với Hỗn Động Thần Điện, chẳng qua, Hỗn Động Thần Điện xa tít chân trời, hơn nữa hình tượng nghiêng về hắc ám, đối người dân nước ta đã quen với ánh sáng mà nói, tuyệt đối không thể tiếp nhận, cho nên Đại Vương Tử đương nhiên nhắm vào Chiến Thần Điện.”

“Còn định đem em gái duy nhất của hãn gả cho Chiến Thần Chi Tử?” Ta nhú mày, đây thế nhưng không dễ làm rồi.

“Người nắm bắt tin tức rất nhanh đấy, đúng là như vậy.” Giáo Hoàng có phần lo âu nói: “Nếu công chúa gả cho Chiến Thần Chi Tử, như vậy bọn họ đã có thể danh chính ngôn thuận mở rộng tín ngưỡng Chiến Thần ở Vong Hưởng quốc rồi.”

Ta thở dài nói: “Đại Vương Tử chẳng những có thể dựa vào tín ngưỡng Chiến thần để rung chuyển địa vị của Thần Điện Ánh Sáng, mà chắc chắn còn thu được không ít lợi ích từ Chiến Thần Điện bên kia. Thế này còn chưa tính, rõ ràng là hấn làm, nhưng lại đẩy cho bá tước Gerland đảm đương, ngay cả Storm cũng cho rằng là chuyện tốt của bá tước Gerland làm, đúng là rất hèn hạ, thủ đoạn thật vô sỉ! Không hổ là Đại Vương Tử điện hạ nhiều năm năm quyền.”

Giáo Hoàng đảo trắng mắt, khó chịu nói: “Đừng thán phục người khác nữa, mau suy nghĩ làm thế nào đi! Bây giờ giới trẻ khí huyết sung mãn, đã sớm không có hứng thú với lòng nhân ái của thần Ánh Sáng rồi, nếu là tín ngưỡng Chiến Thần suy tôn kẻ mạnh lại tiến vào, bọn họ nhất định nhanh chóng biến thành tín đồ Chiến thần.”

Nói xong ông ta lại nhấn mạnh: “Người cũng đừng quên, củng cố tín đồ là nhiệm vụ hàng đầu của người cái tấm biển của Thần Điện Ánh Sáng này, hơn nữa cũng là người khiến cho Đại Vương Tử kiêng dè, mới làm cho hấn hợp tác với Chiến Thần Điện để chèn ép chúng ta.”

“Nói vớ vẩn!”

Ta hừ lạnh một tiếng: “Cho dù có ta hay không, Đại Vương Tử chèn ép chúng ta cũng là chuyện sớm hay muộn, bởi vì do lão Quốc Vương heo ú kia, danh vọng mười mấy năm gần đây của hoàng thất đã chìm đến đáy vực, đây cũng khiến cho Thần Điện Ánh Sáng vì luôn luôn trông coi Quốc Vương, không để cho hấn ở trên quốc chính làm loạn mà danh vọng lên cao đến mức độ trước nay chưa từng có, bây giờ Đại Vương Tử vất vả lắm mới

đăng cơ, làm sao lại có thể cho phép trong nước có một cỗ thế lực còn lớn hơn so với hẳn.”

Giáo Hoàng lập tức bắt đầu lẩm bẫm: “Cho nên nói, ta đã sớm bảo người nên tỏ ra yếu thế rồi, kết quả người còn bức Quốc Vương thoái vị, làm cho Đại Vương Tử càng kiêu dè rồi.”

Ta hơi xấu hổ nói: “Dù ta có tỏ ra yếu thế hay không, hẳn cũng không bỏ cuộc chèn ép chúng ta.”

Giáo Hoàng kiên trì nói: “Mặc kệ như thế nào, duy trì vận hành của Thần Điện Ánh Sáng là nhiệm vụ của ta, đảm bảo tín đồ tuân thủ quy tắc của thần Ánh Sáng là nhiệm vụ của Judge knight, mà củng cố tín đồ lại là nhiệm vụ quan trọng nhất của Sun knight! Cho nên người phải phụ trách giải quyết chuyện lần này.”

“Ta biết.”

Sự việc liên quan với trách nhiệm trọng đại nhất của Sun knight, ta cũng không khỏi thận trọng gật đầu, sau đó cảnh cáo lão già: “Chẳng qua ta muốn ông cam đoan, lần này mặc kệ ta làm thế nào, ông cũng tuyệt đối không được nhúng tay vào hay ngăn cản.”

Giáo hoàng đồng ý ngay lập tức: “Thành giao.”

Xem ra chuyện lần này quả nhiên nghiêm trọng rồi, nếu không lão già chết tiết này sẽ không mau mắn như vậy, mỗi lần xảy ra chuyện, lão chung quy sẽ lén nhúng tay vào, dù cho sự tình chỉ có chỗ xấu không có chỗ tốt, ông ta cũng có cách từ đó vắt ra lợi ích, thật không hổ là lão già chết tiết nhiều năm duy trì vận hành của Thần Điện Ánh Sáng.

“Đúng rồi! Còn có một chuyện khác.”

Giáo Hoàng cười hì hì nói, điều này làm ta nhất thời cảm thấy vô cùng bất an, ông ta ra vẻ vô tội nói: “Người còn nhớ Hell knight chứ?”

“Hell knight, một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, là kỵ sĩ duy nhất được xếp vào nhóm tàn khốc lạnh lùng, nhưng không nghe mệnh lệnh của Judge knight, mà nghe lệnh của Sun knight, chuyên làm một số nhiệm vụ ngầm không muốn người khác biết, cũng có người nói anh ta là kẻ chuyên ám sát trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ. Ngoài ra còn có tin đồn, vào thời đại Mười Hai Thánh kỵ sĩ đời thứ nhất, Hell knight căn bản không phải là người thực sự, mà là thân phận bên trong của Sun knight chuyên dùng để làm nhiệm vụ bí mật.”

“Người giải thích rõ ràng như vậy để làm chi... Ta đã biết ngọn nguồn của Hell knight rồi.”

“Không phải người hỏi ta sao?” Ta tức giận trả lời.

“Ta là muốn nói với người, bên Hell knight xảy ra vấn đề rồi.”

Ta nhướn mày nói: “Hell knight xảy ra vấn đề hẳn không liên quan tới ta chứ? Mặc dù trên lý thuyết, hẳn nghe lệnh ta, nhưng ta tới giờ chưa từng gặp qua hẳn, từ khi hẳn được tuyển chọn làm Hell knight, sớm đã bị ông phái đi nằm vùng ở trong hoàng thất rồi.”

Giáo Hoàng vô cùng thành khẩn nói: “Đừng nói như thế, tốt xấu gì hẳn cũng là Mười Hai Thánh kỵ sĩ nghe lệnh người, với lại từ nhỏ đã bị buộc làm nội gián, bây giờ xảy ra chuyện, chẳng lẽ người vứt bỏ mặc kệ hẳn được sao?”

Lão già chết tiệt này... nói như thế là ta phái Hell knight đi ra ngoài nằm vùng không bằng, rõ ràng chính là ông đẩy người ta vào hố lửa!

Ta trừng mắt nhìn Giáo Hoàng, lão già chết tiệt này đừng hòng đem trách nhiệm gán cho ta, chỉ mỗi chuyện củng cố tín đồ cũng đủ làm ta phiền não

lắm rồi.

Ta cùng ông ta mắt to mắt nhỏ trừng nhau một hồi, cuối cùng, ông ta thở dài nói: “Vậy được thôi! Nếu như người mặc kệ Hell, ta cũng đành hi sinh hẳn, dù sao hẳn vốn chưa từng xuất hiện qua, cứ như thế cho hẳn im hơi lặng tiếng mà biến mất trái lại càng dễ giải quyết...”

Ta đột nhiên giận dữ gào lên: “Lão già chết tiệt, ta nói rồi, ông muốn làm cái gì đều không sao cả, tể ti trong điện Ánh Sáng của ông chết sạch đều không sao cả, chính là tuyệt đối không được động vào Thánh kỵ sĩ của ta!”

Giáo Hoàng cười tí mắt hỏi: “Như vậy vấn đề của Hell?”

Ta gầm gừ: “Cho ta cách liên lạc với Hell! Còn nữa, nếu ông đã đem vấn đề này cho ta, sau này hẳn đã là của ta rồi, đừng hòng muốn đòi lại!”

“Chắc rồi, hẳn vốn đã là của người mà! Ta cam đoan ta tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào chuyện của hẳn nữa.” Giáo Hoàng hết sức thành khẩn trả lời.

Lại, lại có thể dứt khoát như vậy... Vấn đề của Hell knight chắc chắn không nhỏ.

Nói đến đây, ta thật sự nhức đầu, Đại Vương Tử chèn ép Thần Điện, Chiến thần Chi Tử muốn cầu hôn công chúa, Hell knight xảy ra chuyện... Tại sao mọi chuyện phiền toái đều dồn lại cùng một lúc thế?

“Heheh!” Giáo Hoàng ung dung bưng trà lên uống, vừa cảm thán: “Thật là hiếm khi có thể thấy bộ dạng phiền não của Sun knight người mà không có gì có thể làm khó được!”

Ta tức giận đáp lời: “Chuyện nghiêm trọng như thế, ông còn có cái tinh thần nhàn nhã đến nói móc ta.”

“Nói móc? Đây thế nhưng không phải nói móc, mặc kệ chuyện gì, chỉ cần giao vào tay người, luôn có thể giải quyết...”

Lúc này bên ngoài truyền đến một tiếng rống rung trời: “Sun, Sun!”

Ta với Giáo Hoàng cùng sững người, sau đó nghe thấy một chuỗi tiếng bước chân vừa nặng vừa gấp, hơn nữa âm thanh càng ngày càng gần, Giáo Hoàng vội vàng hốt bộ đồ trà vào trong ngăn kéo của bàn trà, sau đó xách trường bào hối hả trở về phía sau bàn sách, lấy tấm voan mỏng trên bàn che lại toàn thân, sau đó ngồi ngay ngắn bất động.

Ta cũng vội vàng đến đứng trước bàn làm việc, bày ra bộ dạng vô cùng cung kính, nhưng tươi cười ở khóe miệng lại có chút cứng ngắc khó chịu.

Lúc này, phía sau lại có người dậm một cước đá văng cánh cửa, cánh cửa thậm chí còn đập vào tường, phát ra tiếng vang thật lớn thứ hai. Ta giật cả mình, ngay cả Giáo Hoàng trước mặt ta cũng run rẩy thân thể.

Người nào to gan như thế, lại dám đập cửa của Giáo Hoàng?

Quay lại nhìn, thì ra là Blaze knight tính tình bộp chộp nhất, ta nhẹ trách mắng: “Blaze knight, Giáo Hoàng bệ hạ đang ở đây, há có thể vô lễ như thế...”

Nhưng Blaze lại vội vàng lên tiếng cắt ngang ta, hét: “Phó đội trưởng của cậu xảy ra chuyện rồi, mau đi qua! Hẳn sắp tắt thở rồi!”

Ta cứng đờ, Adair... sắp tắt thở rồi?!

◇◇◇◇

Ta vội vàng đi theo Blaze tới trước một cái cửa phòng, Blaze giống như mọi khi không lấy tay mở cửa, sau khi cậu ta một phát đá văng cánh cửa, ta liền nhìn thấy một đám kỵ sĩ của tiểu đội Sun, hốc mắt của mỗi người bọn

chúng đỏ ửng, vừa quay đầu nhìn thấy ta liền hô to “Đội trưởng”, “đội trưởng”.

“Đội cái đầu người, toàn bộ tránh ra!”

Ta dùng sức đẩy hai tên tiểu đội viên, nhìn về phía giường, Adair đang nằm dài trên giường, ký sĩ phục trên người nhuộm đầy máu tươi, bởi vì mất máu quá nhiều, sắc mặt có vẻ tái nhợt, đồng thời hai mắt nhắm nghiền, hiển nhiên đã mất đi ý thức rồi, ngay cả hô hấp cũng yếu đến gần như không thể nhận ra,

Không còn thời gian rồi!

Ta quan sát sơ qua một chút, phát hiện thương thế chủ yếu của hắn là ba chỗ kiếm đâm ở ngực và một chỗ ở đùi, lập tức lần lượt đặt tay vào vết thương ở ngực và bấp đùi của hắn.

“Trung cấp trì dũ thuật!”

Ta trước niệm một câu thần chú ngăn, thi triển một cái trung cấp trì dũ thuật, đẳng cấp này nhiều lắm có thể trị liệu vết cắt nghiêm trọng hoặc là thương thế như nứt xương vân vân, đương nhiên không đủ để trị lành trọng thương của Adair, nhưng có thể hơi chút xoa dịu thương thế của hắn, tranh thủ một chút thời gian.

Bởi vì trì dũ thuật cao đẳng cần tụ tập đủ Thánh quang, sau đó còn phải đọc chú ngữ chuyển Thánh quang thành ánh sáng chữa lành có thể chữa lành vết thương, nếu trực tiếp bắt đầu đọc trì dũ thuật cao đẳng, ta thật sợ rằng chú ngữ ta còn chưa đọc xong, Adair đã đi dạo hết một vòng chỗ ở của thần Ánh Sáng rồi.

Ta cúi đầu, nhìn thấy Adair vẫn còn trong bộ dạng có thể tắt thở bất kỳ lúc nào, lập tức thi triển thêm một lần trung cấp trì dũ thuật, lúc này mới làm cho hô hấp của hắn rõ ràng thêm một chút, khi đó, ta mới có thể

chuyên tâm tụ tập Thánh quang, cùng với bắt đầu đọc chú ngữ đem Thánh quang màu trắng tinh khiết chậm rãi chuyển thành màu vàng nhạt của ánh sáng chữa lành.

“Chung cực trì dũ thuật!”

Sau khi nhìn thấy Adair mở mắt, bộ dạng có chút mơ màng, ta cuối cùng cũng yên tâm rồi, tuy là dù cho Adair thật sự chết, cũng có cải tử hồi sinh thuật có thể làm cho hắn sống lại, nhưng, loại chuyện sống lại này là không thể không cần trả giá, hơn nữa cơ suất sống lại thất bại cũng không thấp.

“Đội trưởng!”

Khi hai gã tiểu đội viên đỡ ta, Adair càng là hoảng hốt mà từ trên giường nhảy dựng lên, ta mới phát hiện mình lại có thể ngã về sau, may là đội viên tiểu đội Sun phản ứng nhanh nhạy, bằng không bây giờ người nằm trên giường sợ rằng đã đổi thành ta rồi.

Urgh! Đầu tiên là hát tụng tán, lại dùng Thánh quang giúp Roland che lấp hắc ám khí tức, bây giờ lại dùng trì dũ thuật cao đẳng như vậy, cho dù là ta cũng ăn không tiêu rồi.

Sau khi hai tên tiểu đội viên đỡ ta lên trạng thái đứng thẳng, ta hung hăng trừng Adair một cái, gầm lên: “Người nằm xuống cho ta, đừng tưởng rằng không còn ngoại thương là không sao, thực tế người từng bị thương sẽ không thay đổi, so với để cho người tự mình vất vả nằm xuống, dứt khoát ta bây giờ liền đánh bẹp người xuống!”

Adair ngoan ngoãn nằm lại trên giường, nhúc nhích cũng không dám.

Gào xong, ta thở hồng hộc một hồi, quay đầu kêu một tiếng: “Blaze.”

“Hả?” Blaze sững sờ nhìn ta, rõ ràng bị dáng vẻ không ưu nhã cũng không có tươi cười của ta hù dọa.

Ta nở nụ cười miễn cưỡng nói: “Sun muốn xử lý ‘chuyện trong đội’ một chút, phiền cậu lánh đi một lát, xin nhớ giúp Sun đóng cửa lại.”

Blaze mặc dù hơi do dự, nhưng vẫn gật đầu nói “Được rồi, cậu bảo trọng”, sau đó đi ra ngoài.

Cánh cửa vừa được Blaze đóng lại, Ta lập vùng khói mù mờ của hai tên tiểu đội viên, tự mình đi tới ghế bên cạnh ngòai xuống, lạnh lùng nói: “Bây giờ người nào đến nói cho ta biết, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Đội trưởng...” Adair từ trên giường ngọ ngoạy bò lên.

Ta quay đầu gầm lên: “Nằm yên, không được mở miệng nói, có thể ngủ càng tốt! Ed, người lại đây báo cáo.”

Nghe được tiếng gọi, Ed giật nảy mình, nhưng ta tha thứ hẳn, dù sao ta vẫn là lần đầu tiên gọi tên của hẳn.

Dưới sự liên tục thúc tay nhắc nhở của người bên cạnh, Ed mới hồi thần lại, có chút căng thẳng bắt đầu kể: “Chúng tôi ở trên đường gặp phải Jacques, bởi vì mệnh lệnh của đội trưởng hạ...”

“Jacques là con trai thứ ba của bá tước Gerland, còn có đội trưởng không có hạ mệnh lệnh...” Adair vội vàng bổ sung, bổ sung đến một nửa, lại phát hiện mình bị lệnh không cho phép nói, hẳn vội vàng dùng hai tay bưng kín miệng.

Người hiểu ta ngoại trừ Judge, còn có Adair há...Nếu như không phải ta ghé trên nóc nhà nghe lén bọn chúng nói chuyện, sau đó lại đi hỏi Storm, Jacques rốt cuộc là ai, sợ rằng bây giờ ta thực sự không biết Jacques chính là con trai thứ ba của bá tước Gerland.

“Ed, tiếp tục.” Ta cố gắng bảo trì hình tượng đội trưởng lãnh khốc.

“Bởi vì mệnh lệnh của đội trưởng... Không, không! Không phải là mệnh lệnh của đội trưởng, mà là, là...” Ed ấp úng nói không nổi một câu đầy đủ, cuống đến độ mồ hôi đầy đầu.

Ta nghe hần “là là” cả buổi, cũng “là” không ra một câu đầy đủ, chỉ có bất đắc dĩ nhìn về phía Adair.

Adair vừa nhận được ánh mắt của ta, lập tức thức thờ bỏ tay che miệng, vô cùng chân thành cầu khẩn:

“Đội trưởng, xin ngài để tôi nói đi! Tôi thật sự vô cùng muốn nói, nếu không nói, tôi căn bản không thể tỉnh dưỡng tốt được.”

Ta thờ dài, lắc đầu nói: “Thật không thể làm khó người, nếu đã muốn nói như thế, vậy thì người nói đi.”

“Vâng.”

Adair gật đầu, bắt đầu đầy cảm phẫn kể lại: “Chúng tôi ở trên đường gặp con trai thứ ba của bá tước Gerland, vừa nhìn thấy hần, tôi liền nhớ đến hần vậy mà từng dùng kiếm đâm đội trưởng bị thương, hơn nữa còn là từ chính sau lưng đội trưởng động thủ, đúng là hèn hạ vô sỉ!”

Thật không hổ là Adair người đã làm phó đội trưởng 5 năm, công lực trợn mắt nói dối không phải người nào cũng có thể theo kịp, rõ ràng chính là lúc ta chạy trốn, bị kiếm của hần từ phía sau phóng tới gây thương tích, cư nhiên cũng có thể nói thành hần đánh lén ta...Adair người thật không hổ là phó đội trưởng của ta, lúc đầu ta thật sự rất tinh mắt rồi!

Ngay cả những thành viên khác của tiểu đội Sun cũng dùng ánh mắt khâm phục nhìn Adair, nhất là tên Ed mới vừa rồi còn nói lấp bắp nói không nổi nửa câu.

“Cho nên, tôi không nhịn được liền đưa ra yêu cầu quyết đấu với hãn, nhưng, cái tên kỵ sĩ hèn hạ kia lại không chịu tiếp nhận trận quyết đấu này, trái lại tìm người giúp để đưa ra quyết đấu với tôi...”

Lúc này, ta không nhịn được cắt ngang trường thiên nói nhảm của Adair, chất vấn: “Rốt cuộc là ai đã thương người?”

Adair hít sâu một hơi mới nói: “Là chính Chiến Thần Chi Tử.”

Ta ngần người, Chiến Thần Chi Tử? Cái tên cấp bậc còn cao hơn ta kia?

Ta khó có thể tin la lên: “Vì thế người đáp ứng? Lấy thân phận cao cấp của hãn mà đưa ra yêu cầu đánh đơn với người vốn đã không hợp lý, Adair, thân là phó đội trưởng của ta, người chẳng lẽ ngu xuẩn như vậy sao?”

Ed lập tức bất bình nói: “Tuyệt đối không phải bởi vì Adair ngu xuẩn! Đội trưởng, đó là bởi vì...”

“Ed, đừng nói...” Adair vội vàng ngắt lời.

“Câm miệng! Khi nào đến phiên người làm chủ rồi?” Ta nổi giận quát lên với Adair xong, quay đầu đối lại quát Ed: “Nói hết cho ta!”

“Vâng.” Ed thành thật nói: “Là bởi vì Chiến Thần Chi Tử nói, nếu Adair không chịu đáp ứng quyết đấu, vậy hãn sẽ đành khiêu chiến với đội trưởng ngài, nhưng, nhưng là...”

Nhưng là, người chỉ cần ngó qua cách ta cầm kiếm cũng đều biết kiếm thuật là nhược điểm lớn nhất của ta.

Chuyện kiếm thật của ta không được mặc dù không có truyền đi rộng rãi, nhưng cũng không coi là cái gì bí mật, chỉ cần hơi nghe ngóng một chút là có thể biết rồi.

Cho nên, Chiến Thần Chi Tử sớm đã nghe ngóng biết kiếm thuật của ta không được, lấy cái này để bức Adair thay ta nhận quyết đấu, nhưng, tại sao hắn muốn làm như thế? Adair chỉ là phó đội trưởng, mà không phải Mười Hai Thánh kỵ sĩ, cho dù Chiến Thần Chi Tử đánh bại hắn cũng không có gì để quang vinh, thậm chí còn có khuynh hướng tự hạ thấp thân phận.

Ed tức giận nói: “Tên Chiến Thần Chi Tử kia thật quá đáng, đâm Adair mấy kiếm, thắng bại đã rõ rồi, hắn vẫn không chịu ngừng tay.”

Các tiểu đội viên khác cũng nổi lên bất bình: “Đúng thế! Ngay cả chúng tôi muốn đi lên cứu viện, đều bị chiến sĩ của Chiến Thần Điện ngăn cản...”

“Người nói Chiến Thần Chi Tử muốn giết chết Adair?”

Ta cả kinh, tại sao bọn chúng lại muốn làm như vậy? Bọn chúng ở Vong Hưởng quốc còn chưa kịp bắt rết, đã định chọc tới Thần Điện Ánh Sáng thân là trùm sò rồi? Hơn nữa còn giết chết phó đội trưởng của ta chuyện nghiêm trọng như vậy, không thể chỉ cần mọi người cười cười đến nắm tay nhau là có thể giải quyết.

Ed liên tục gật đầu, tức giận nói: “Nếu không phải hoàng gia kỵ sĩ đến giúp chúng tôi, tên Chiến Thần Chi Tử kia chắc chắn sẽ giết Adair.”

“Hoàng gia kỵ sĩ ngăn cản?”

Ta cảm thấy hoài nghi, hoàng gia kỵ sĩ thế nhưng lại là thuộc hạ của Đại Vương Tử, mà Chiến Thần Điện cũng là Đại Vương Tử mời đến liên minh, bọn họ làm sao lại ngăn cản chuyện của Chiến Thần Điện?

“Đúng vậy! Là hoàng gia kỵ sĩ của Elliot lãnh đạo.”

“Khoan, khoan đã, Elliot là ai?” Ta cảm thấy mê hoặc hỏi.

Adair vội vàng giải thích: “Đội trưởng, Elliot là lãnh tụ chủ đạo trẻ nhất trong hoàng gia kỵ sĩ, chẳng qua bởi vì người hãn thuần phục là công chúa, cho nên không được Đại Vương Tử ưa thích.”

Một đội viên khác bổ sung theo: “Chẳng qua, mặc dù hãn không được Đại Vương Tử ưa thích, nhưng năng lực của hãn rất mạnh, danh vọng trong giới kỵ sĩ trẻ lại cao, ngay cả Đại Vương Tử cũng không thể không thường giao nhiệm vụ cho hãn đi làm.”

Ed cười hì hì: “Hơn nữa nghe đồn hãn có một chân với công chúa, và giao tình với hoàng hậu cũng không tệ, ngay cả Đại Vương phi, cũng chính là bà vợ của Đại Vương Tử cũng thường nói giúp cho Elliot, khiến Đại Vương Tử đau đầu vô cùng.”

Này này này! Các người rốt cuộc là tiểu đội Sun hay là tiểu đội Storm hả? Tại sao các người buôn chuyện thành thạo như vậy? Như thế có hai mươi mấy gã Storm đang buôn chuyện trước mặt ta!

Ta đau đầu nói: “Cái gã Elliot nghe lên thật giống với Storm...”

Ed cười mờ ám nói: “Đúng vậy! Đội trưởng, Elliot là đối thủ cạnh tranh số một của Storm knight trưởng trong giới cung nữ đấy! Storm knight trưởng ghét nhất là anh ta.”

“Các người biết thật rõ ràng.” Ta thật không biết phải nên bội phục hay thế nào, tiểu đội Sun của ta từ khi nào biến thành tiểu đội buôn chuyện rồi?

Ed mặt mày hớn hở nói: “Đương nhiên rồi, đội trưởng, ngay cả Storm knight trưởng cũng thường đến cùng chúng tôi trao đổi tin đồn, hoặc xác định độ chính xác của tin đồn cao bao nhiêu... Không phải tôi muốn nói à! Đội trưởng, nói đến tin tức đồn đại, nếu như tiểu đội Sun chúng ta xưng là thứ hai, vậy ngay cả Storm knight cũng không dám nói mình là thứ nhất.”

“Thì ra tiểu đội Sun của ta bình thường đều toàn buôn chuyện... Adair!”

“Vâng! Đội trưởng.” Adair lại giật mình từ trên giường nhảy dựng lên.

Ta hung tợn nói: “Sau này tiểu đội Sun mỗi sáng sớm đều phải chạy một vòng quanh thành!”

Nhận được mệnh lệnh, Adair ngẩn người, vẻ mặt hình như có chút khó xử.

“Thế nào? Làm không được sao? Các người còn xứng gọi là kỵ sĩ sao?” Biểu hiện bên ngoài ta vẫn vô cùng tức giận quát lên, nhưng đáy lòng có chút không yên, một vòng trong thành rốt cuộc có bao nhiêu xa? Không chừng đúng là rất xa?

Lúc này, tất cả thành viên tiểu đội Sun đều trầm mặc xuống.

Thấy tình huống này, nói không chừng một vòng bên trong thành thật sự rất xa, có nên giảm xuống thành nửa vòng không nhỉ? Nhưng mệnh lệnh cũng đã hạ rồi, bảo ta làm sao thu hồi...

Lúc này, Ed dường như cố lấy can đảm để nói: “Đội trưởng, ngài 5 năm trước lúc mới cùng chúng tôi gặp mặt, đã hạ qua mệnh lệnh muốn chúng tôi chạy năm vòng, sau đó, ba năm trước ngài bởi vì thành tích thể năng của chúng tôi thua tiểu đội Judge mà tức giận, cho nên nổi nóng hạ mệnh lệnh muốn chúng tôi chạy ba vòng, khi đó, Adair tưởng rằng ý ngài thật ra là muốn tăng thêm ba vòng, cho nên ba năm nay bọn tôi cũng đều chạy tám vòng, bây giờ...”

“... Bây giờ ý ta chính là tăng thêm một vòng, có vấn đề không?”

Tiểu đội Sun đều nhíp hô lên: “Không có! Đội trưởng.”

“Tốt lắm! Bây giờ ngoại trừ Adair, toàn bộ rút ra ngoài cho ta.”

Đội sau khi tất cả đội viên đều ra ngoài, ta đứng lên, chậm rãi đi tới bên cạnh Adair, mặc dù có chút hối hận vì vừa rồi chưa rõ ràng tình huống mà đã mắng hăm ngu xuẩn, nhưng thân là đội trưởng, ta làm sao có thể xin lỗi đây?

Chần chừ một hồi, ta vẫn không xin lỗi, nói không chừng xin lỗi xong trái lại còn khiến Adair bị dọa, tốt hơn vẫn là đem chuyện căn dặn cho xong.

“Ta cho người một tuần nghỉ bệnh, nhưng người cố sức đừng ra khỏi Thánh Điện, bảo tiểu đội Sun cũng cố sức đừng ra ngoài, muốn ra ngoài thì mặc thường phục, không nên mặc đội phục của tiểu đội Sun, còn nữa người sắp tới phải ngủ nhiều, ăn nhiều trứng với thịt một chút, uống nhiều sữa, bớt làm vận động mạnh.”

Adair sững sốt, sau đó lộ ra tươi cười, cao giọng hô: “Rõ, đội trưởng.”

Sau một lúc, vẻ mặt hăm như đột nhiên nhớ tới cái gì đó, vội hỏi: “Đội trưởng, như vậy huấn luyện mỗi ngày chạy chín vòng bên trong thành nên làm sao đây?”

Ta suy nghĩ một chút, phân phó: “Người ngoan ngoãn nằm trên giường nghỉ ngơi là được, những người khác trước hết dùng việc quét sạch Thánh Điện thay thế cho chạy bộ.”

“Rõ.” Adair gật đầu.

Nói xong, ta vẫn còn có chút không yên tâm, tên Adair này làm việc vừa tận trách vừa tỉ mỉ, mặc dù điểm này khiến người yên tâm, nhưng mặt khác, cũng khiến người lo rằng hăm phải chăng sẽ giống như Storm, sớm muộn gì cũng sẽ lao lực mà chết.

“Những chuyện ta vừa nói đều là mệnh lệnh, nhất định phải tuân thủ, nghe thấy chưa?”

Adair cười trả lời: “Rõ, đội trưởng.”

MỆNH Kỵ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 5: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #5 : “Giải Quyết Khó Khăn Của Đồng Bào”

Tục ngữ nói rằng, đánh chó phải ngó mặt chủ!

Adair nói như thế nào cũng là con chó săn... không, không! là thuộc hạ của Sun knight ta. Hơn nữa, hăn còn là con... tên thuộc hạ đầu lĩnh!

Người cái đồ không có mắt lại dám động thủ với hăn, không cần biết người là Chiến Thần Chi Tử gì, ta cũng vẫn chinh người như chinh con như thường!

Căn cứ vào cái loại chuyện báo thù này chẳng những cần tính kế lâu dài, cần thần không biết quỷ không hay, cần cho hăn chết đến vô cùng thâm rồi lại không biết nên tìm người nào trả thù, cho nên, ta quyết định... giải quyết vấn đề của Hell knight trưởng trước rồi tính sau.

Sau khi hẹn Hell knight ra theo cách thức liên lạc của Giáo Hoàng nói, ta đi tới điểm giao hẹn, vừa chờ vừa bồi dưỡng các loại biểu tình thành khẩn cần thiết, nhất định phải thành khẩn đủ khiến cho đối phương không nhẫn tâm mang đến phiền toái cho ta mới được.

Không lâu sau, có một người đi tới phía ta, ta mỉm cười nhìn hăn tới, tiện thể đánh giá người này một chút, hăn mặc hoàng gia kỵ sĩ phục tiêu chuẩn, chẳng qua, kiếm hăn đeo bên hông lại không phải kiếm hoàng gia kỵ sĩ được thống nhất phân phối, mà là một thanh kiếm đẳng cấp cao hơn.

Tướng mạo với khí chất của hắn rất không xoàng, là loại anh tuấn kiểu vạn năng... Hà? Bạn hỏi anh tuấn kiểu vạn năng là cái gì à?

Cái gọi là anh tuấn kiểu vạn năng, chính là gã anh tuấn thì anh tuấn này, nhưng vẫn không đẹp trai đến mức khiến cho những gã khác vừa nhìn thấy hắn là liền muốn bóp chết hắn, để cho mình bớt đi một tên tương lai có thể là tình địch.

Hơn nữa sau khi quan sát tỉ mỉ gã anh tuấn vạn năng này, còn có thể tìm được không ít khuyết điểm, thí dụ như lông mày không đủ dày, khuôn mặt không đủ cân đối, sau đó liền cảm thấy hắn cũng không có bao nhiêu anh tuấn, tiếp theo liền vì địch ý lúc đầu mình bày ra cảm thấy áy náy, cuối cùng liền với hắn bắt đầu xưng anh gọi em.

Chẳng qua, cho dù đàn ông sẽ cảm thấy hắn không anh tuấn lắm, nhưng anh tuấn của hắn lại vừa vạn năng cho phụ nữ có đủ không gian mơ mộng, nếu như là những phụ nữ thích kiểu đẹp trai đáng yêu, ít nhất có thể thấy cặp mắt to đáng yêu trên mặt hắn, nếu như là phụ nữ thích kiểu đẹp trai chín chắn, sẽ tự động dựa vào trong lồng ngực rộng của hắn, nếu như là phụ nữ thích đàn ông không tốt, vậy sẽ yêu cái nụ cười bất cần đời của hắn đến chết.

Hà? Vậy những cái khuyết điểm lông mày không đủ dày, khuôn mặt không đủ cân đối thì sao?

Này người anh em, bạn rất không hiểu phụ nữ rồi! Chẳng lẽ bạn chưa nghe nói qua, đàn ông chọn khuyết điểm của phụ nữ, phụ nữ thì chọn ưu điểm của đàn ông sao? Chỉ cần để phụ nữ tìm được ưu điểm khiến cho cô nàng mê muội, những cái khuyết điểm kia toàn bộ đều sẽ biến thành ưu điểm, chẳng hạn như lông mày mỏng thì rất có vẻ, mặt hơi lệch sang một bên thì rất có đặc sắc!

Nói tóm lại, anh tuấn kiêu vạn năng còn được gọi là anh tuấn kiêu giết tốt, kỹ năng cường đại nhất là người gặp người thích, chó thấy cũng sẽ tiến lên vẫy vẫy đuôi.

Loại người này chừng như phù hợp với bất cứ nghề nghiệp gì, nhất là chào hàng, lừa đảo vân vân, đương nhiên, gián điệp cũng là công việc vô cùng thích hợp.

Ta không nhịn được phải khen ngợi một chút, Hell knight tiên nhiệm thật là tinh mắt, lại có thể từ trong một đám trẻ mười tuổi chọn được gã trong tương lai sẽ trở thành loại anh tuấn kiêu vạn năng này.

Lúc này, gã anh tuấn kiêu vạn năng đã đi đến trước mặt ta rồi, ta lập tức mỉm cười, chào hỏi: “Thần Ánh Sáng phù hộ, Sun cuối cùng cũng có may mắn cùng cậu gặp mặt, người anh em Hell.”

“Sun knight, làm sao lại là ngài?” Hãn tỏ ra rất là kinh ngạc.

Ta mỉm cười giải thích: “Giáo Hoàng bộ hạ nói cho Sun biết, Hell knight trưởng cậu hình như có gì đó khó khăn, vì cùng là Thánh kỵ sĩ, có lẽ Sun tương đối có thể lý giải khó khăn của cậu, cho nên đổi cho Sun đến đây.”

“Xin... đừng gọi tôi là Hell được không?”

Hell knight hít sâu một hơi, như hạ quyết tâm nói: “Tôi không phải là Hell knight trưởng, tôi chỉ là một hoàng gia kỵ sĩ.”

Lão già chết tiệt! Ta biết ngay chuyện ông ta quăng cho ta chắc chắn khó nhằn... Ta hơi lộ ra vẻ đau thương hoài nghi hỏi: “Hell knight cậu sao lại nói ra lời ấy? Chẳng lẽ, Thần Điện Ánh Sáng có khiếm khuyết gì khiến cậu bất mãn, thế cho nên muốn từ chối đảm nhiệm Hell knight trưởng.”

Nếu như bảo ta biết là Giáo Hoàng ngược đãi người, buộc người không thể không bỏ đi, vậy lão đó chết chắc rồi!

“Không, xin đừng hiểu lầm, mà là...”

Đến đây, sau khi Hell knight thở dài sâu sắc, mới chậm rãi mở miệng kể: “Tôi lúc đầu được tuyển chọn làm Hell knight, chỉ tiếp nhận một năm đặc huấn của Thánh Điện, nhưng mà về sau, lại ở hoàng thất đảm nhiệm mười hai năm làm hoàng gia kỵ sĩ. Tôi có hai lão sư, một người là lão sư Thánh kỵ sĩ, ông bỏ một năm huấn luyện tôi, từ đó về sau gặp gỡ thì ít mà xa cách thì nhiều, người kia là lão sư hoàng gia kỵ sĩ, ông nghiêm túc dạy dỗ tôi mười năm, gần đây mới nghỉ hưu đi xa.”

“Đại Vương Tử mặc dù không thích tôi, nhưng cũng chưa bao giờ làm bất cứ chuyện gì bất công bất nghĩa với tôi, thậm chí còn giao một số nhiệm vụ quan trọng cho tôi đi làm, mà hoàng hậu vẫn hết sức yêu quý tôi, công chúa và tôi là bạn chơi với nhau từ nhỏ, Đại Vương Tử phi lại càng nhiều lần bảo vệ tôi.”

“Càng đừng nói đến đồng bào kỵ sĩ của tôi, đó đều là quen biết từ nhỏ đến lớn, thậm chí là bạn bè vào sinh ra tử... Mà trái ngược lại, Mười Hai Thánh kỵ sĩ của Thánh Điện, tôi một người cũng không quen biết.”

Hắn cười khờ nhìn ta: “Ngài, ngài có thể hiểu ý tôi không? Sun knight, tôi, tôi không nhận biết thần Ánh Sáng, không nhận biết Thánh Điện, không nhận biết Mười Hai Thánh kỵ sĩ, trái ngược lại, hoàng thất mới là nơi tôi thuộc về chân chính, hoàng gia kỵ sĩ mới là đồng bào chân chính của tôi.”

Nghe xong, ta không khỏi cau mày. Hèn gì lão già Giáo Hoàng muốn giết hắn, một gã gián điệp quyết định gia nhập phe cánh kẻ địch nguy hiểm hơn bất cứ thứ gì, nếu hắn thắng hẳn hết thảy với Đại Vương Tử, chuyện này sẽ rắc rối rồi.

Sau khi ta trầm mặc một hồi lâu, Hell knight đột nhiên chậm rãi lui về sau vài bước, thấp giọng nói: “Tôi không có nói cho Đại Vương Tử bất cứ

chuyện gì, nhưng công chúa biết hết thảy, cô ấy sẽ không để lộ ra, nhưng cô ấy nói chỉ cần tôi xảy ra chuyện, bất luận là xảy ra chuyện gì, cô ấy hết thảy đều sẽ tính lên đầu Thần Điện Ánh Sáng.”

Khi thật! Ta vội vàng ngẩng đầu lên, lộ ra nụ cười thành khẩn giải thích: “Xin đừng lo lắng, cậu nên biết, ta không thiện trường kiếm thuật, cho dù ra tay cũng đánh không thắng cậu, mà cậu có thể thấy, ta cũng không mang người khác đến.”

“O-Oh! Rất xin lỗi.”

Nghe vậy, Hell knight ngừng lui về sau, thoáng cái đỏ mặt, vô cùng xấu hổ xin lỗi: “Tôi không phải có ý muốn hoài nghi ngài, nhưng công chúa nói, có lẽ Thánh điện sẽ diệt khẩu tôi... haha! Nhưng ngẫm lại, Sun knight làm sao có thể làm ra loại chuyện diệt khẩu này, lúc vừa nhìn thấy ngài đến, tôi đáng lẽ nên biết Thần Điện không có ác ý với tôi mới đúng, thực vô cùng xin lỗi.”

Thật là một công chúa thông minh! Xem ra công chúa điện hạ cũng không phải là đèn cạn dầu, mà còn nhấn mạnh Hell dù xảy ra chuyện gì đều tính lên đầu Thần Điện, xem ra cô ta cũng biết trên thế gian có rất nhiều “ngoài ý muốn” kỳ thực hẳn nên quy về loại “nhân họa”.

“Xin cậu để cho ta một chút thời gian suy nghĩ nên làm sao giải quyết chuyện này.”

Ta dùng tới giọng một trăm phần trăm thành khẩn nói: “Cũng xin đừng đem chuyện này để lộ ra, nếu như chuyện này truyền tới tai Đại Vương Tử, như vậy, giữa Thần Điện với hoàng thất không thể tránh khỏi đối lập, ta tin rằng người đồng thời từng được Thần Điện và hoàng thất đối đãi như cậu, cũng không hy vọng nhìn thấy chuyện này xảy ra.”

Hell knight gật đầu: “Được, mặc dù thời gian không dài, nhưng lão sư Thánh kỵ sĩ của tôi cũng đối với tôi rất tốt, dù tôi quyết định thuận phục

hoàng thất, nhưng tuyệt đối không làm ra chuyện nguy hại đến Thần Điện.”

Ta gật đầu, tin lời hãn nói, chẳng qua cũng không phải là vì bản thân hãn hứa hẹn, mà là sự việc này nếu bị vạch trần, đối với chính hãn cũng chỗ hại nhiều hơn chỗ tốt, một người từng làm qua năm vùng rất khó được tín nhiệm lại một lần nữa.

Nhưng, nếu cứ như vậy mà đem Hell knight “phóng sinh” vào trong hoàng thất, như thế là chôn dưới Thần Điện một ma pháp quyền trục có thể phát nổ bất cứ lúc nào, vô cùng nguy hiểm, không biết ngày nào đó chuyện này sẽ bị Đại Vương Tử phát hiện, mà Thần Điện lại thản nhiên không biết.

Nhưng nếu không phóng sinh, hãn cũng ngứa bài nói không muốn làm Hell knight rồi, ta còn có thể làm sao?

Nếu là muốn thủ tiêu hãn cho xong hết mọi chuyện, nhưng lại có một công chúa thông minh làm tấm chắn của hãn, khiến người không dám xuống tay.

Lão già chết tiệt! Cục diện rối rắm của ông lại muốn ta gom vào, ông chờ đó, sớm muộn gì ta cũng sẽ đòi lại khoản này với ông.

◇◇◇◇

Một đường trở về Thần Điện, trở lại phòng mình, điều chế mặt nạ, sau khi đắp lên mặt, ta vẫn chưa nghĩ được nên làm sao giải quyết chuyện này, nằm lên giường, đang định vừa đắp mặt vừa tiếp tục nghĩ cách giải quyết thì...

Cộc cộc cộc!

“... Thiếu chút nữa đã quên lời nguyện mỗi lần đắp mặt nạ.”

Ta chống người lên, cất giọng: “Dám hỏi là vị anh em Thánh kỵ sĩ nào, dưới lời thì thầm nhẹ nhàng của thần Ánh Sáng, đến đây cùng với Sun thảo luận lòng nhân ái của thần Ánh Sáng?”

Ngoài cửa truyền tới giọng nói trầm của Judge: “Là tôi.”

“Oh, vậy cứ trực tiếp vào đi.” Ta uể oải nằm lại giường, là Judge thì chẳng sao, cậu ta đã sớm bị mặt nạ của ta hù vài lần.

Vừa đi vào, sau khi nhìn thấy ta, cậu ta liền cứng đờ lại.

Ta liếc mắt nhìn cậu ta một cái, hỏi: “Màu hồng chung quy vẫn tốt hơn xanh lá nhiều chứ?”

Judge cau mày đánh giá mặt của ta, cuối cùng xuống bình luận: “Màu xanh lúc mới đầu nhìn thấy thì dọa người, sau khi nhìn lâu, màu hồng trái lại càng thấy buồn nôn hơn một chút.”

“Vậy tôi biết rồi, lần sau sẽ đắp một nửa màu hồng một nửa màu xanh, cho cậu bị hù dọa trước sau đó buồn nôn.”

Judge bật cười, phe phẩy đầu nói: “Cậu còn có thời gian đắp mặt, phiền toái của cậu đáng lẽ là không ít chứ.”

“Tại sao nói thế?” Ta bắt tay gối sau đầu, lười biếng hỏi.

Theo lý thuyết, phiền toái Judge biết đến hẳn là chỉ có chuyện của Adair mới đúng, trừ phi lão già Giáo Hoàng đã nói chuyện tình của Hell knight cho Judge, nhưng theo quen biết của ta đối với lão già Giáo Hoàng, ông ta hẳn không có siêng năng như vậy, nói một chuyện hai lần, nhất là Judge cũng không am hiểu xử lý loại sự việc này, nói cho cậu ta cũng vô ích.

“Chiến Thần Điện tới, mặc kệ mục đích chủ yếu để bọn chúng tới là gì, chung quy cũng không tránh khỏi liên quan tới việc mở rộng phạm vi thế

lực với gia tăng tín đồ.”

Judge liếc mắt nhìn ta một cái, nhưng lập tức chuyển tầm mắt đi chỗ khác, chắc là mặt nạ màu hồng thực sự rất buồn nôn.

Cậu ta nhắc nhở: “Mà củng cố tín đồ là trách nhiệm của cậu.”

“Tôi biết, tôi chính là muốn vừa đắp mặt vừa suy nghĩ vấn đề làm sao củng cố tín đồ.”

“Tôi tưởng cậu chỉ biết ngủ.” Judge kết luận hết sức ngắn gọn.

Người hiểu ta cũng là Judge...

“Được rồi, vậy để tôi khỏi ngủ, cậu cùng tôi suy nghĩ đi!”

Judge lắc đầu, lấy ra một cái túi nhỏ màu trắng, phía trên còn thêu ký hiệu Sun knight màu vàng, nói: “Không được! Tôi còn nhiều tội phạm chưa thẩm vấn, tôi chỉ là tới để đưa sôcôla việt quất của Ice cho cậu, cậu ấy nói cậu sau này có thể giữ nó bên người, cũng sẽ không bị đói.”

Ice à! Cậu đúng là một hiền thê lương mẫu, nếu như cậu là nữ, tôi nhất định sẽ lấy cậu!

Ta đứng lên đón lấy cái túi nhỏ kia, vừa mở ra ngửi, thơm quá đi!

Ngửi xong sôcôla, ngẩng đầu nhưng lại nhìn thấy Judge thật sự muốn đi rồi, ta vội vàng ném ra một đồng vấn đề: “Chiến Thần Điện muốn giết Adair, chẳng những Chiến Thần Chi Tử tự mình hạ quyết đấu, thậm chí còn lấy tôi uy hiếp Adair, nếu như Adair không quyết đấu với hắn, hắn sẽ khiêu chiến với tôi.”

Ta ngừng lại một chút, rồi tiếp tục nói: “Cho dù quyết đấu thắng bại đã phân, nhưng Chiến Thần Chi Tử lại vẫn muốn giết Adair, thậm chí ngăn

cản tiếu đội Sun cứu viện, cuối cùng, Adair được hoàng gia ký sĩ gọi là Elliot cứu, từ đây cậu có thể suy đoán ra cái gì không?”

Nghe vậy, Judge quả nhiên ngừng bước, trầm tư suy nghĩ, đây đại khái là bệnh nghề nghiệp của nhiều năm thẩm vấn tội phạm chẳng? Nghe thấy nghi điểm, liền theo phản xạ suy nghĩ chân tướng sau bức màn.

Thấy thế, ta bỏ vài miếng sôcôla vào trong miệng, sau đó nằm lại trên giường, có sôcôla việt quất của Ice ăn, có giường để nằm, có người giúp ta suy nghĩ vấn đề, đời người còn có chuyện thoải mái hơn cái này sao?

Judge chậm rãi mở miệng: “Tôi nghĩ, có một cái khả năng... Sun, tỉnh dậy!”

“Đừng ồn nữa...”

Ta trở mình một cái, rồi lại loáng thoáng nghe thấy một cái giọng vô cùng trầm thấp từng chữ từng chữ quát lên “Grisia Sun”, cái giọng siêu trầm này hình như chỉ có Judge khi đang tức giận mới sử dụng... Ta vội vàng mở mắt, vừa mở ra liền thấy Judge sắc mặt đen như đáy nồi, ta sợ đến nhảy dựng lên, liền kêu: “Tôi tỉnh rồi, tôi thực sự tỉnh rồi!”

Judge hoài nghi liếc nhìn ta một cái, ta vội vàng ngồi ngay ngắn ở trên giường, bày ra bộ dạng học sinh ngoan chăm chú nghe giảng.

Lúc này, cậu ta mới chịu nói tiếp: “Tôi nghĩ bọn chúng muốn giết Adair, có lẽ không tránh khỏi liên quan với việc cậu học được cải tử hồi sinh thuật.”

“Cải tử hồi sinh thuật?” Ta sửng sốt, bật thốt lên: “Nhưng làm sao bọn chúng lại biết?”

“Mặc dù chuyện cậu học được cải tử hồi sinh thuật cũng không có công bố rộng rãi, chẳng qua, Thần Điện Ánh Sáng chúng ta với Chiến Thần Điện

là hai tín ngưỡng lớn lân cận, lại không hợp nhau lắm, dù là mai phục lẫn nhau mấy tên gián điệp để thám thính chuyện bên trong đối phương, cũng không có gì lạ.”

Nghe vậy, ta gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, dù gì chẳng phải chúng ta cũng đã gài Hell tên gián điệp này ở trong hoàng thất sao? Ngay cả hoàng thất cũng đã gài gián điệp, không lý do gì lại bỏ qua đối thủ cạnh tranh lớn nhất, Chiến Thần Điện. Nếu ngay cả Thần Điện Ánh Sáng miệng luôn nói thần Ánh Sáng nhân từ cũng gài gián điệp khắp nơi, Chiến Thần Điện sợ rằng gài còn nhiều hơn.

“Tôi nghĩ, việc chúng muốn giết Adair này, có lẽ là muốn xác định cậu có thật sự học được cải tử hồi sinh.” Judge liếc mắt nhìn ta một cái, nói: “Mặc dù cậu nói cậu học được, nhưng cũng chưa có ai thấy cậu thật sự thi triển ra.”

Cậu ta ngừng lại một lát, có chút tiếc nuối nói: “Nếu như cậu học được sớm một chút, lúc đầu đã có thể thi triển trên thân bạn cũ Roland của cậu rồi.”

Nghe vậy, ta ngẩn người, sau đó trả lời theo phản xạ: “Chuyện đó là không thể! Hạn chế của cải tử hồi sinh thuật rất nhiều, hạn chế nhất là phải thi triển trong vòng tám giờ, nếu như sử dụng trên thân thể đã chết hơn tám giờ, vậy sẽ dẫn đến hậu quả đáng sợ.”

“Hậu quả đáng sợ là cái gì?”

Ta trầm mặc một hồi, mới trả lời: “Sau khi sống lại... Không! Đó căn bản không thể gọi là sống lại, nói chung, thân thể của người đó sẽ, sẽ giống như xác chết tiếp tục thối rữa, nhưng người vẫn ‘còn sống’, mãi cho đến khi thân thể rữa nát hết, hay bị người khác chặt đầu mới có thể chết.”

Nghe vậy, Judge vô cùng kinh sợ bật thốt lên: “Đó, đó chẳng phải gần như là một sinh vật undead rồi?”

Ta trầm mặc một hồi, sau khi nhìn thấy thần sắc Judge dần dần bình tĩnh, mới chậm rãi giải thích: “Ừ, trên rất nhiều phương diện mà nói, cải tử hồi sinh thuật với chế tạo sinh vật undead gần như là cùng một cái pháp thuật, chỉ là một cái thi triển trong vòng tám giờ, một cái là thi triển ‘sau tám giờ’, mà tử linh pháp sư sẽ đem thi thể làm xử lý chống thối rữa, cho nên những sinh vật undead kia sẽ không tiếp tục thối rữa, còn sẽ khống chế bộ óc của những thi thể kia, để bọn chúng ngoan ngoãn nghe lời...”

“Vậy chẳng phải mỗi một tử linh pháp sư đều biết cải tử hồi sinh?” Judge nhíu mày lên.

“Không.” Ta lắc đầu, giải thích: “Muốn biến một cái xác thành con rối nghe lời rất đơn giản, nhưng muốn khiến cho nó sống lại thế nhưng khó khăn hơn nhiều, chết trong vòng tám giờ vẫn là điều kiện đơn giản nhất, mặt khác còn cần năng lực Thánh quang cực kỳ cường đại, chỉ là điểm này, tử linh pháp sư đã không thể làm được.”

“Ngoài ra còn có tỉ lệ sống lại thất bại, sống lại đương nhiên cần phải trả giá, nói chung, tôi chỉ có thể nói cho cậu, cậu tốt nhất đừng có cơ hội khiến tôi phải thi triển cải tử hồi sinh thuật với cậu, bởi vì tôi cũng không thể khẳng định sau khi cậu sống lại, trên người có thể sẽ thiếu đi cái linh kiện gì không, hoặc càng tệ hơn...”

Judge biến sắc, hô lên: “Càng tệ hơn? Chẳng lẽ sẽ biến thành sinh vật undead sao?”

Ta thành thật trả lời: “Thế thì không đến nỗi, chỉ cần là chết trong vòng tám giờ đều sẽ không biến thành undead, chỉ là rất có khả năng không thiếu gì đó, nhưng lại thừa ra một ít thứ, ví dụ như trên đầu thừa ra hai cái sừng, móng thêm cái đuôi, là đàn ông nhưng lại thêm một bộ ngực, là phụ nữ lại nhiều thêm...”

“Đủ rồi!” Judge hít sau một hơi, lắc đầu nói: “Thuật cải tử hồi sinh này nghe lên có vẻ rất không ổn định.”

Ta gật đầu: “Đương nhiên rồi, nếu sống lại mà đơn giản, vậy ai bằng lòng chết đây? Còn nữa, mọi người đều nói Giáo Hoàng không biết cải tử hồi sinh thuật, nhưng ông ta thật ra không phải không biết, chỉ là xác suất sống lại hoàn toàn rất thấp, thấp đến nỗi ông ta căn bản không dám thi triển, bởi vì không biết sẽ phát sinh di chứng gì sau đó...”

“Sống lại hoàn toàn?” Judge đưa ra nghi vấn.

“Chính là sống lại mà không có bất cứ tác dụng phụ nào.”

Ta thở dài nói: “Tôi đại khái một phần tư cơ suất có thể làm cho người sống lại hoàn toàn, cái này làm cho lão già Giáo Hoàng thêm muốn gần chết, ông ta nói gần năm trăm năm qua, đây là cơ suất sống lại hoàn toàn cao nhất.”

Judge gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, sau đó tiếp tục suy luận của mình: “Chiến Thần Điện chính là sợ cậu đã nắm giữ cải tử hồi sinh thuật, sẽ khiến cho người lãnh đạo mỗi nước đem tín ngưỡng trong nước đổi thành tín ngưỡng Ánh Sáng, bởi vì nếu có thuật cải tử hồi sinh của cậu, bọn họ sẽ không cần sợ chết nữa.”

Ta lắc đầu nói: “Vậy là bọn chúng hiểu lầm rồi, cải tử hồi sinh thuật đối với người chết vì già hay bệnh hoàn toàn vô dụng, người chết già sống lại cũng sẽ lập tức chết, bởi vì họ vốn đã tới lúc chết, người chết vì bệnh cũng giống vậy, cho dù sống lại, bệnh của họ cũng sẽ không chữa khỏi, chỉ sẽ chết thêm một lần mà thôi. Nếu sợ bị người giết chết hoặc bệnh chết, không bằng mời về mấy người kỵ sĩ, tế sư cùng với dược sư cao cường để bọn họ bảo vệ mình cho tốt lại vẫn có hi vọng hơn.”

“Cậu nói rất đúng.” Judge gật đầu, rồi lại nhắc nhở: “Nhưng ngay cả tôi cũng không biết rõ lắm về đủ loại chỗ hại của cải tử hồi sinh, huống chi là

Chiến Thần Điện?”

Nghe vậy, ta trầm mặc xuống, bây giờ cuối cùng cũng đã giải ra một cái ẩn số, thì ra Chiến Thần Điện muốn giết Adair, là muốn xác định ta có nắm chắc cái tử hồi sinh thuật hay không. Trên cảm giác, ta hình như không có bởi vì hiểu ra chân tướng sự tình mà giải quyết khó khăn, ngược lại còn thêm một chuyện phải giải quyết là đặng khác.

Nên làm sao để mọi người biết cái tử hồi sinh không phải tốt như thế? Bằng không, nếu ngày nào đó những đại nhân vật kia chết rồi, toàn bộ chạy đến tìm ta sống lại, vậy ta còn có thể trải qua cuộc sống tốt sao?

“Về chuyện Elliot cứu Adair này, thanh danh của Elliot khá tốt, hẳn chắc hẳn là ra tay vì chính nghĩa.”

“Cậu biết Elliot?” Ta hơi tò mò hỏi, làm sao nhiều người biết cái gã này như thế hả! Hẳn thực sự nổi tiếng như vậy sao?

Judge gật đầu rồi nói: “Danh tiếng Elliot ở trong hoàng gia kỵ sĩ rất cao, hơn nữa hẳn có quan hệ rộng rãi, quen biết không ít Thánh kỵ sĩ, tôi không trực tiếp quen biết hẳn, nhưng tiểu đội Judge của tôi có mấy người quen thuộc hẳn, chẳng qua...”

Cậu ta đột nhiên dừng lại liếc ta một cái, rồi tiếp tục nói: “Nói đến, tiểu đội Sun của cậu hình như hết sức quen thuộc với Elliot, hẳn cứu Adair cũng không phải chuyện gì kỳ lạ.”

“Tiểu đội Sun của tôi tại sao lại rất quen thuộc với hoàng gia kỵ sĩ?” Ta hơi bất mãn hô lên, người cầm đầu của chúng là ta với người cầm đầu của hoàng gia kỵ sĩ là Đại Vương Tử sắp trở mặt nhau tới nơi rồi, bọn chúng lại có thể chạy đi kết bạn với thủ hạ của người ta như thế.

Judge chậm rãi mở miệng hỏi ngược lại: “Cái này không phải nên hỏi cậu sao? Đội trưởng của tiểu đội Sun?”

Ta á khẩu không nói được, đành phải vội vàng nói: “Tôi đi hỏi Adair...”

Judge lập tức cắt ngang ta, giọng mang trách mắng: “Adair rất nghe lời cậu, vẫn đang tỉnh dưỡng cho tốt, đã như vậy, cậu cái đội trưởng này ít nhất trong khoảng thời gian hẳn điều dưỡng, gánh vác cho tốt trách nhiệm vốn thuộc về của cậu!”

Chật! Ta lại có thể bị Judge mắng, khoản nợ này ta nhất định phải ghi tạc... ghi tạc ngay trên đầu Chiến thần điện!

Ta có chút giận dỗi nói: “Được rồi, được rồi! Vậy tôi bây giờ đi hỏi những người khác.”

Nói xong, ta lập tức nhảy xuống giường, sửa sang quần áo lại một chút, sau đó liền muốn đẩy cửa đi ra ngoài...

“Sun!”

Ta khó chịu quay đầu hỏi: “Cái gì? Tôi đã nói không hỏi Adair rồi.”

“Cậu chưa rửa mặt...”

◇◇◇◇

Ta đã từng có một phó đội trưởng vạn năng, lại không biết quý trọng hẳn cho tốt, mãi cho đến sau khi hẳn mất đi, ta cuối cùng mới phát hiện hẳn có biết bao quý giá... Không còn Adair, ta lại có thể ngay cả tiểu đội Sun của chính mình ở đâu cũng tìm không được!

Sau khi vất vả lắm mới từ trong miệng Storm hỏi được bọn chúng có thể ở quán rượu Diệp Nha của thành đông, ta lập tức thở hồng hộc mà phóng ra ngoài.

Cái lũ kia! Ta không phải đã cảnh cáo bọn chúng cố gắng đừng ra Thánh Điện sao? Mỗi một tên đều đã đem lời nói của ta làm gió thoảng bên tai,

xem ra ta lâu lắm chưa có ném người xuống vách núi rồi!

Không lâu sau, ta đã thuận lợi ở trên đường chặn lại tất cả thành viên tiểu đội Sun, bọn chúng mỗi người mặc thường phục, bộ dạng lười biếng mà đi ở trên đường, lúc vừa thấy đến ta, còn cao hứng mà cười chào hỏi với ta đây!

Ta cười ha hả, sau đó nhẹ nhàng giơ ngón trỏ chỉ vào cái hẻm nhỏ bên cạnh, chỉ xong liền tự mình đi vào trước, tiểu đội Sun cũng tự nhiên mà đi theo vào.

“Đội trưởng à! Có phải muốn vây đánh người nào hay không?” Ed hào hứng hỏi.

Ta không để ý tới Ed, chỉ là cười nói với toàn thể thành viên tiểu đội: “Sun nhớ đã từng nhắc nhở các anh em, gần đây cố gắng không nên ra Thánh Điện mà?”

Dám đem lời nói của ta làm gió thoảng bên tai, ta thấy từng người các người đã quên mình hồi đó nhảy vách núi là bởi vì nguyên nhân gì rồi!

Tiểu đội Sun thật không hổ là tiểu đội của ta, lập tức từ trong tươi cười nồng hậu dị thường của ta ngửi ra nguy hiểm, sắc mặt mỗi tên tái nhợt, trong nháy mắt từ bộ dáng vô lại uể oải biến thành đứng thẳng tắp như kỵ sĩ đáng tin.

Ta thu hồi tươi cười, lạnh lùng mà trừng mắt về phía Ed đứng gần ta nhất, Ed lắp bắp giải thích: “Đội, đội trưởng, chúng, chúng tôi có mặc thường phục, không, không có mặc chế phục của tiểu đội Sun...”

“Rồi hai mươi mấy người kết thành bọn đi ra?” Ta cười hỏi: “Thì ra là thế, vậy đúng là không cần lo lắng, chiến sĩ của Chiến Thần Điện đều chỉ biết đánh nhau, có lẽ không có mắt, nhận không ra các người đây!”

Ed vội vàng giải thích: “Đội trưởng, chúng, chúng tôi thật sự có nghe lời, mấy ngày nay đây vẫn là lần đầu tiên ra Thánh Điện, chúng tôi hẹn Elliot đến quán rượu, muốn mời hân một ly, cảm, cảm tạ hân cứu Adair.”

“Thì ra là như vậy!”

Ta gật đầu, khi nhìn thấy tiểu đội Sun biểu tình đều thở phào nhẹ nhõm, ta một phát túm lấy cổ áo Ed, gầm lên: “Cái này làm ta nhớ đến một việc khác, ta nghe nói, các người vốn đã rất quen thuộc với Elliot phải chứ? Ta trước kia bị cục diện rối rắm của quốc vương heo ú đó tạo ra khiến cho đau cả đầu, (bây giờ càng là bị Đại Vương Tử khiến cho đau đầu gấp mấy lần), các người giỡn mặt hả! Lại có thể dám ở sau lưng ta tư thông với thuộc hạ của kẻ địch!”

“Chúng tôi không có tư thông! Đội trưởng.” Ed nói như sắp khóc tới nơi: “Bọn tôi quen biết Elliot, đó là bởi vì bọn tôi từng vây đánh người ta.”

“Các người không đừng chạy đi vây đánh hân làm chi?”

Cái này tuyệt đối không phải mệnh lệnh ta hạ, cái tên Elliot này ta ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua, tuyệt đối không có khả năng hạ mệnh lệnh bảo tiểu đội Sun đi vây đánh hân.

“Đó, đó là bởi vì bọn tôi đánh nhầm người... Hơn nữa đánh xong mới phát hiện đánh nhầm người, đành, đành phải mau chóng giúp hân trị thương, sau đó mời hân uống rượu để xin lỗi.”

Chẳng lẽ chính cái này gọi là không đánh nhau không thành bạn sao? Nhưng, đó bình thường mà nói, là chỉ hai người đánh lẫn nhau, mà không phải tập thể vây đánh một người đi?

Ta không nói gì một hồi, rồi quát mắng: “Ngay cả vây đánh cũng nhầm người, thật không biết các người là làm sao được tuyển lên tiểu đội Sun!”

Ed nho nhỏ tiếng kháng nghị: “Đội trưởng, bọn tôi khi đó là lần đầu tiên vây đánh người mà! Chung quy cũng có cơ hội phạm sai lầm chứ?”

Ta lạnh lùng giáo huấn hẳn: “Nếu như người các người đánh nhằm là ta, vậy yên tâm đi, các người cũng sẽ chỉ có một lần cơ hội phạm sai lầm đó!”

Ed vội vàng cười xòa nói: “Đội trưởng, bọn tôi làm sao có thể đánh nhằm ngài đây? Ngài là một anh tài trời bảo vệ, kim quang lấp lánh, tràn đầy may mắn (tiểu đội viên số một bổ sung), môi đỏ răng trắng (tiểu đội viên số hai bổ sung), da dẻ nõn nà (tiểu đội viên số ba bổ sung), quay đầu mỉm cười một cái trăm người mê mẩn (tiểu đội viên số bốn bổ sung)...”

“Câm miệng!” Ta trợn mắt, trở về phải kêu Adair tăng cường giáo dục ngữ văn của đội viên một chút, nhìn bọn chúng xem, mấy cái này đều là từ hình dung gì hả? Lũ khốn!

“Đội trưởng,” Ed cẩn thận đánh giá sắc mặt ta, tiếng nhỏ như muỗi hỏi: “Vậy bọn tôi có thể đi tìm Elliot không? Thời gian giao hẹn cũng qua rồi...”

Ta suy tư một chút, nghe ngóng đến bây giờ, cái tên Elliot kia lúc đó hẳn là thật tâm đi cứu Adair, mà không lẫn cái âm mưu quỷ kế gì bên trong, đã như vậy, ta thân là đội trưởng cũng nên đi cảm tạ người ta một chút mới đúng.

Dù sao, nếu như lúc đó Adair thật sự bị đánh chết, buộc ta không thể không thi triển cải tử hồi sinh thuật với hẳn, ai biết Adair sau khi sống lại có thể sẽ thiếu đi cái linh kiện gì hay không, hoặc là càng tệ hơn, thừa ra thứ gì đó.

Thừa ra cái sừng hoặc cái đuôi cũng vẫn không lo, như thế không chừng còn càng có vẻ!

Nhưng, nếu hắn thừa ra bộ ngực, vậy ta đã có thể không có phó đội trưởng rồi... Cho dù Adair có tài giỏi, nếu như hắn chạy về phía ta với bộ ngực này từng từng, ta cũng vẫn ném hắn xuống vách núi như thường!

Sau khi tưởng tượng Adair với một bộ ngực, ta liền càng cảm thấy mình hắn là nên quỳ xuống cúng bái Elliot mới đáng, vội vàng nói với tiểu đội viên: “Thời gian giao hẹn với người ta cũng qua rồi, còn không mau đi một chút? Đừng để người ta đợi lâu.”

Ta đi theo tiểu đội Sun tới quán rượu Diệp Nha, quán rượu đối với ta mà nói là một nơi rất xa lạ, dù nói như thế nào, ta cũng được mệnh danh là Sun knight ba ly liền gục, làm sao cũng không thể đến quán rượu uống rượu, chỉ có khi đi tìm người (để hỏi thăm tin tức, đành phải chạy khắp thành tìm Storm, cuối cùng tìm thấy hắn say như chết trong quán rượu, đánh mười mấy cái tát hắn mới tỉnh, đó cũng là lần thứ bảy ta chọc giận hắn), với đi ngang qua (ở trên đường vật lộn với sinh vật undead, bị đánh văng sau đó tông vỡ một gian quán rượu), mới từng tiếp xúc qua quán rượu mà thôi.

Thân là đội trưởng, ta dẫn đầu đi vào, người trong quán rượu mới đầu là lơ đễnh, về sau tùm năm tùm ba tò mò mà quay đầu đánh giá, vừa quay đầu mắt đã định ở trên người ta rồi.

Ta nhìn xung quanh quán rượu này, khách bên trong không ít, hoàn cảnh không coi là dơ bẩn, nhưng cũng không đến mức sạch sẽ, chẳng qua nơi này khá rộng rãi, ngoại trừ đại sảnh, còn có tầng hai, chung quanh còn có nhiều phòng riêng.

Khi ánh mắt ta quét đến quầy rượu, một bóng lưng đàn ông ngồi ở bên cạnh quầy rượu làm cho ta có cảm giác rất quen mắt, ta khẳng định đã nhìn thấy tấm lưng kia ở đâu đó!

Hơn nữa ta nghĩ không ra mặt trước của bóng lưng này có dạng gì nữa, cho nên chắc hẳn là chỉ từng thấy qua bóng lưng, nhưng lại không thấy qua mặt trước, đây mới là chỗ kỳ lạ, tại sao ta lại đặc biệt nhớ cái bóng lưng này?

Lúc này đột nhiên có người la to: “Tôi là người tốt, đừng bắt tôi à!”

Sau đó, mọi người giống như thế cả đời chưa từng nói, nhao nhao la hét, gào lên: “Tôi không trộm quần lót của a Hoa hàng xóm, đó là bị gió thổi qua!”, “Tôi uống rượu đều có trả tiền, không có mượn có đi tiểu lẫn mất!”, “Tôi chưa từng vẽ bậy lên tường của Thần Điện Ánh Sáng....”

Ed và thành viên tiểu đội Sun khác vội vàng nhảy ra giải thích: “Mọi người bình tĩnh một chút, bọn tôi không phải tới bắt người, chỉ là đến uống rượu!”

“Lừa ai hả! Ai cũng biết Sun knight không biết uống rượu!”

“Đúng thế! Nghe nói hẳn ta uống một ly liền đỏ mặt, hai ly là choáng váng, ba ly liền sẽ gục.”

“Loại tửu lượng này thật không phải đàn ông... không phải! Tôi chưa từng nói gì hết!”

Thấy vậy, Ed dưới tình thế cấp bách, hét lớn: “Đội trưởng chỉ là đến góp vui thôi!”

“Ed.” Ta cất tiếng gọi.

Ed biến sắc, vội vàng giải thích với ta: “Đội trưởng, cái vừa rồi không phải lời thật lòng của tôi, thật sự...”

Nếu người không bổ sung câu này, ta vẫn sẽ tương đối tin tưởng đó không phải lời thật lòng của người...Ta nhẫn nhịn xúc động muốn trợn

trừng mắt, ta bây giờ thế nhưng là Sun knight vĩnh viễn bảo trì tươi cười, chỉ vào bóng lưng bên cạnh quầy rượu nói: “Mời vị kỵ sĩ rất có phong thái kia lại đây cùng nhau uống rượu đi!”

Ed vừa nhìn, gật đầu nói: “Oh, đội trưởng, thì ra ngài cũng biết Elliot.”

Cái gì? Đó là Elliot?

Không đợi ta kịp phản ứng, Ed đã đi nhanh tới bên người đó, vỗ hấn một cái, trơ tráo nói: “Heh! Elliot, bọn tôi tới rồi! Đợi không lâu chứ?”

Người đó tức giận trả lời: “Đúng thế! Mới đợi có nửa tiếng đây, so với trước kia đợi cả một tiếng tốt hơn nhiều... Thật không biết bên nào mới là đến cảm ơn.”

“Ha ha ha! Đừng so đo mà!” Ed dùng sức vỗ vỗ lưng đối phương, nhiệt tình bắt chuyện: “Đến đây, tôi giới thiệu cho cậu một người.”

“Ai?” Hấn có chút tò mò hỏi.

Lúc này, ta đi tới sau lưng hấn, hấn hình như cũng phát hiện ra sau lưng có người, vừa quay lại... Nụ cười trên mặt đôi ta đồng loạt cứng đờ.

“Đây là đội trưởng bọn tôi, Sun knight.” Ed cười hì hì giới thiệu với hấn, sau đó giới thiệu hấn cho ta: “Đội trưởng, đây chính là Elliot.”

Ta hít sâu mấy hơi, mới lộ ra tươi cười hoàn mỹ xán lạn, chào hỏi: “Lần đầu gặp mặt, xin chào, kỵ sĩ Elliot.”

Người đó dưới sự nhắc nhở của ta, mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng đáp lời: “Xin, xin chào, lần đầu gặp mặt, Sun knight, thật sự xin lỗi, nhất thời bị phong thái của ngài chấn động.”

Tươi cười của hai chúng ta một cái xán lạn một cái sang sảng, chẳng qua, đại khái chỉ trong lòng hai ta hiểu, đối phương thật ra là đang cười khổ...

Đây đúng là lần đầu tiên ta nhìn thấy Elliot, chẳng qua, lại là lần thứ hai nhìn thấy “Hell knight”.

Thì ra, Elliot chính là Hell knight đang muốn bãi công.

Nhưng nghĩ lại, cũng không đúng! Ta đã sớm nhìn thấy “mặt trước” của Hell rồi, làm sao lại đặc biệt quen thuộc với bóng lưng của hắn, thậm chí còn liên tưởng không ra mặt trước có dạng gì?

Cái gì? Bạn nói, có thể là ta nhớ lầm rồi?

Làm sao có thể!

Không phải ta muốn nói, trí nhớ của ta ngay cả tỷ lệ đánh cược mười ba năm trước cũng còn nhớ, làm sao có chuyện nhớ lầm! Ta cùng lắm là tùy dịp mà quên thôi, ví dụ như ngày hôm qua Storm mới nhắc ta hôm sau phải đi họp, nhưng không biết tại sao, ta quên mất tiêu, thật là lạ!

Khi ta đang tràn đầy nghi hoặc, nữ phục vụ đã đến chào hỏi, đoàn người chúng ta được dẫn vào trong phòng riêng bên cạnh, vừa đi vào, Ed tiện thể quay đầu nói: “Đội trưởng, phòng riêng của nơi này rất ẩn mật, cho dù lớn giọng nói cũng không cần sợ sẽ bị bên ngoài nghe thấy.”

“Ẩn mật?” Ta bây giờ trong đầu toàn là “bóng lưng”, “bóng lưng”, vừa nghe từ như thế, trong lòng liền chấn động mạnh.

“Đúng vậy!” Ed cười heheh, ghé vào tai ta nhỏ giọng nói: “Thậm chí còn có một mật đạo có thể len lén rời khỏi nữa.”

Mật đạo...Ta nhớ ra rồi, ta thật sự nhớ ra rồi!

Ta chính là ở trong mật đạo nhìn thấy cái bóng lưng kia.

Lúc đầu là vì chuyện của Roland, ta từng len vào trong mật đạo của hoàng cung, còn gặp phải cảnh công chúa và một người đàn ông hôn nhau,

khi đó, người đàn ông kia đúng lúc đưa lưng về phía ta, cho nên ta chỉ nhìn thấy bóng lưng hắt!

Mà cái bóng lưng đó chính là Elliot... Thì ra người cùng công chúa trộm tình chính là Elliot, mà Elliot chính là Hell knight!

Hèn gì công chúa lại che chở Elliot đến như vậy, thì ra là đang bảo vệ người yêu mà!

Hell vậy mà có một chân với công chúa? Ta nhú mày suy nghĩ, chuyện này rốt cuộc là tốt hay là xấu...

Ah ha ha ha, đương nhiên là tốt rồi! Nhất định là thần Ánh Sáng đang ban phúc cho ta, lần này có cách ngăn cản Chiến Thần Chi Tử cưới công chúa rồi! Ha ha ha!

“Đội, đội trưởng? Ed dè dặt hỏi.

Ta mang nụ cười nồng đậm, tâm tình cực tốt hỏi ngược lại: “Huh? Chuyện gì?”

Ed chậm rãi lui về sau hai bước, nuốt nước miếng, cảnh giác hỏi: “Cái kia, nữ phục vụ đến hỏi đồ ăn rồi, đội trưởng ngài có muốn ăn cái gì không?”

Ta cười tủm tỉm nói: “Lấy hai đĩa thịt bò với mười bình rượu mạnh!”

Nữ phục vụ gật đầu, liền ra ngoài chuẩn bị đồ ăn.

Ed gãi đầu hỏi: “Đội trưởng, chúng ta nhiều người như vậy, hai đĩa thịt bò thì không đủ ăn đi?”

“Ha ha, ai nói muốn cho các người ăn cùng? Ta muốn cùng vị kỵ sĩ Elliot này vui vẻ trò chuyện, toàn bộ các người sang bên cạnh ăn đi!”

Nghe vậy, Elliot cùng tất cả thành viên tiểu đội Sun đều ngẩn người, Elliot thì lại lộ ra ánh mắt cảnh giác.

“Đừng lo, ta chỉ là muốn cảm tạ kỵ sĩ Elliot cho tốt mà thôi.” Sau khi ta cười nói xong, nhỏ giọng bổ sung với đội viên tiểu đội Sun: “Còn không cút mau cho ta! Hay là đang ngựa xương, muốn nhảy vách núi cho gãy vài cây để khỏi ngựa?”

Ed lập tức xoay người vỗ mạnh vào lưng Elliot, cười nói: “Elliot, cậu cứ cùng đội trưởng bọn tôi vui vẻ trò chuyện đi! Bọn tôi dù sao cũng sẽ quay lại...”

Nể tình bạn bè, quay lại giúp cậu nhật xác! Trên mặt của đội viên tiểu đội Sun đều lộ ra biểu tình than khóc.

Sau khi ta thấy tiểu đội Sun dùng loại biểu tình như “vĩnh biệt rồi”, “bọn tôi xin lỗi cậu” nói lời từ biệt với Elliot xong, đều đi ra khỏi phòng, sau đó, đúng lúc nữ phục vụ đi vào, bỏ xuống mười bình rượu với hai đĩa thịt bò, còn tò mò nhìn ta với Elliot một hồi lâu rồi mới chịu đi ra ngoài.

“Sun knight...” Elliot dè dặt quan sát ta.

“Huh?” Ta vừa cười, vừa mở toàn bộ mười bình rượu trên bàn.

“Tâm tình của ngài thoát nhìn hình như rất tốt?” Hãn có chút cảnh giới, nhưng lại có chút không hiểu gì cả hỏi.

Ta cười ha ha vài tiếng: “Đúng thế!”

Hãn nhíu mày hỏi: “Có liên quan tới tôi sao?”

“Đương nhiên là có rồi, ta đột nhiên nghĩ được cách giải quyết cái thân phận khác của cậu.” Ta như một ác quỷ nhẹ giọng cảm dỗ: “Nếu như cậu

chịu làm chuyện này, để ta có cái giải thích với Giáo Hoàng, từ nay về sau, cậu sẽ không còn là Hell knight.”

Elliot lúc đầu vui vẻ, sau đó lại trầm mặt, hoài nghi nhìn ta, nghiêm túc nói: “Tôi không phản bội hoàng thất.”

“Yên tâm đi! Tuyệt đối sẽ không để cậu phản bội công chúa, hơn nữa còn có lợi ích lớn đối với cậu và công chúa.” Ta cười tít mắt nói. Chẳng qua, có thể sẽ phản bội Đại Vương Tử điện hạ một chút xíu.

Elliot nửa tin nửa ngờ nhìn ta, hỏi: “Muốn tôi làm chuyện gì?”

Ta nắm lên một bình rượu hô lên: “Ái dà, công sự lát nữa nói sau, nào nào, uống vài bình rượu trước đi, ta làm trước!”

Uống một hơi cạn bình rượu, sau khi lau bọt trên miệng, liền nhìn thấy Elliot trợn mắt há hốc mồm nhìn ta, ta cười cười, phe phẩy vỏ bình rượu, nói: “Tới lượt cậu rồi.”

Elliot nhìn chín bình rượu còn lại trên bàn, sắc mặt đột nhiên trắng bệch.

◇◇◇◇

Ước chừng khoảng hai giờ sau, ta nhìn thời gian cũng đến lúc rồi, bảo nữ phục vụ đi gọi đám người Ed lại.

Bọn chúng vừa vào, nhìn thấy Elliot gục ở trên bàn, bộ dạng bất tỉnh nhân sự, Ed kinh hãi vội hỏi: “Elliot cậu ta làm sao vậy? Đội trưởng, ngài hẳn sẽ không thực sự giết người diệt khẩu rồi chứ?”

Ta mỉm cười giải thích: “Làm gì có chuyện này, hẳn chỉ là uống say mà thôi, kỳ sĩ Elliot tửu lượng thật là tốt! Một mình uống cạn mười bình rượu.”

“Mười bình?”

Mọi người miệng đều hình chữ O, Ed lấp bắp nói: “Sao-sao có thể thế được? Đây chính là “nhất bình túy”, được mệnh danh là không ai có thể sau khi uống hết một bình vẫn không say, cho dù là Elliot, tối đa cũng chỉ uống được một bình rưỡi...”

Ta nhú mào, thì ra rượu này mạnh như thế sao? Hèn gì Elliot “rầm” một tiếng rồi không tỉnh lại nữa.

Sự tình đã như vậy, ta đành làm ra vẻ thờ dài nói: “Cũng tại chúng ta trò chuyện rất vui vẻ, khiến cho hần vô thức mà uống hết mười bình, sớm biết như thế đã nên ngăn cản hần.”

Mọi người vẫn còn bộ dạng bán tín bán nghi, lúc này, ta dặn dò bọn họ: “Ta còn có chút việc phải làm, nên đi trước đây, các người nhớ đưa Elliot trở về, đừng để người ta ngủ chỗ này, sẽ cảm lạnh đó.”

Ed và đám tiểu đội viên biểu tình chờ dẫn gậy đầu.

Ta quay lưng về phía mọi người và rời khỏi, không nhìn được liếm môi, không ngờ nhất bình túy này đúng là uống không tệt, sớm biết vậy vừa rồi đừng chia một bình rưỡi cho Elliot rồi, chắc chắc! Dù sao lát nữa cũng phải đi nhờ vả Roland một chút chuyện, vậy thì dứt khoát cứ mang cậu ta lại đây, ta dùng thân phận Supreme Dragon tiếp tục uống là được.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 6: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight #6: “Tham Gia Mọi Loại Điển Lễ.”

Sau khi uống nhất bình túy tới nửa đêm cùng với Roland, ta vừa lại tiếp thu một tri thức mới...

Thì ra, Death knight cũng biết uống say.

Chẳng qua, cũng may là cậu ta uống say, nếu không ta đã không thể để cho bà chủ quán rượu với nữ phục vụ sờ trộm cậu ta, sử dụng trai đẹp... Không! Xác đẹp để trả tiền rượu.

Ta cũng không biết một bình rượu lại đắt như vậy!

Khi nhìn thấy hóa đơn, ta suýt chút nữa ngất xỉu, không khỏi nổi lên may mắn, may là ban ngày sau khi uống xong rượu với Elliot, ta chưa trả tiền đã đi rồi.

Bởi vì uống tới nửa đêm, tiếp đó bà chủ với nữ phục vụ mỗi người cũng sờ Roland được vài cái, cuối cùng ta còn khiêng một khối thi thể uống say về nhà Pink, cho nên đến khi ta trở lại Thần Điện, đã là sáng sớm hôm sau rồi.

Vừa bước vào Thần Điện, ta còn chưa kịp trở về phòng sơ tẩy sắp xếp ngủ bù, Storm đã thần thần bí bí kéo ta vào trong góc, sau đó mập mờ nói: “Có một người khách muốn tìm cậu.”

Khách? Hơn nữa giọng điệu của Storm nghĩa là sao? Làm sao giống như thể bắt quả tang ta đi trộm tình không bằng...Oan uổng quá! Ta chỉ là đi lên uống rượu, hơn nữa bạn rượu chỉ là một cỗ thi thể, căn bản không có trộm tình à!

Cho dù bụng đầy nghi hoặc, ta vẫn mỉm cười hỏi: “Xin hỏi anh em Storm, vị khách này ở phòng tiếp đãi nào đây?”

Storm lắc đầu: “Cô ta sao làm sao có thể ở phòng tiếp đãi đây!”

“Không ở phòng tiếp đãi?” Ta không nhịn được lộ ra biểu tình nghi hoặc.

Storm hình như rất hài lòng khi nhìn thấy ta lộ ra biểu tình ngoài mỉm cười, cậu ta vẫy tay một cái nói: “Đi theo tôi.”

Không lâu sau, chúng ta đi tới bên ngoài cửa của một cái phòng cầu nguyện có phần âm mật, trên lý thuyết, đây là nơi để cho Thánh ký sĩ tự mình an tĩnh cầu nguyện, chẳng qua, theo ta biết, đây dùng để cho mọi người cùng nhau tiến hành “hoạt động mọi người cùng ăn trưa” ồn ào, hơn là tự mình an tĩnh cầu nguyện.

Vừa đẩy cửa đi vào, ta liền hiểu tại sao không thể đến phòng tiếp đãi rồi, dù sao phòng tiếp đãi là nơi công chúng, mà vị này chính là nhân vật không thể tùy ý xuất hiện nơi công chúng.

Công chúa điện hạ duy nhất của hoàng thất!

Ta không khỏi tán thán, công chúa làm việc đúng là gọn gàng, hôm qua Elliot mới uống say trở về, hôm nay cô nàng đã tức khắc tìm tới cửa. Ta lập tức quay đầu nói với Storm: “Người anh em Storm, có thể mời ngài lánh ra trong chốc lát?”

Nghe vậy, Storm lưu luyến không nở rời mà đi ra ngoài, trên mặt lộ vẻ tò mò gần chết.

“Elliot đã nói cho ta kế hoạch của người rồi, nhưng là ta sẽ không giúp đỡ người.”

Công chúa không chút dài dòng, lập tức mở miệng nói thẳng, hơn nữa ánh mắt có biết bao khinh bỉ nhìn ta, khinh thường nói: “Người nhất định cho rằng hoàng huynh là không quan tâm ý nguyện của ta, kiên quyết muốn gả ta cho Chiến Thần Chi Tử đúng chứ? Ta nói người biết, người lầm rồi! Hoàng huynh đã thương lượng với ta, mà ta đồng ý rồi, thân là một công chúa, vì hoàng gia hi sinh chính mình là trách nhiệm ta phải làm!”

“Tôi nghĩ chúng ta có chút hiểu lầm, công chúa điện hạ.”

Ta vẫn duy trì mỉm cười, nhẹ nhàng nói: “Ngài nhất định phải hiểu rõ trước, dù như thế nào, tôi đều sẽ không ra tay với Hell knight, đó là lời tôi từng hứa với Thần Ánh Sáng, tôi sẽ bảo vệ mỗi một anh em Thánh kỵ sĩ của tôi.”

Nghe vậy, công chúa ngẩn người sau đó hơi do dự nhìn ta, hình như vẫn có chút không dám tin.

“Chẳng qua, mặc dù tôi không ra tay, Giáo Hoàng bề hạ lại không coi Thánh kỵ sĩ là anh em của mình, chỉ cần có người có thể nguy hại đến Thần Điện, ông ta tuyệt đối sẽ không lưu tình. Ngài hẳn là biết quan hệ của tôi với Giáo Hoàng không tốt, Giáo Hoàng tuyệt đối sẽ không bởi vì tôi mà không ra tay, mà tôi cũng không thể mỗi ngày hai mươi bốn giờ đi theo bên cạnh Elliot, nếu như ngài lại gả qua nước láng giềng, như vậy ai có đủ khả năng để bảo vệ Elliot đây?”

Nghe vậy, công chúa biến sắc, thần sắc kiên định vốn có bắt đầu dao động.

Thấy thế, ta liền biết sự việc có thể chuyển hướng rồi. Cho dù công chúa có thể hi sinh chính mình, ta cũng không tin, cô ta có thể sẵn lòng hi sinh người yêu của mình.

Sau khi công chúa khó xử một hồi lâu, đột nhiên phần nộ mà nghiêng răng nghiêng lợi nói với ta: “Dám dùng Elliot để uy hiếp ta, người nào phải người phát ngôn của thần Ánh Sáng, rõ ràng là người phát ngôn của hèn hạ vô sỉ! Anh trai Sun nói quả nhiên không sai!”

Anh trai Sun? Ta suy nghĩ một chút, lập tức liền hiểu, người công chúa chỉ hẳn là lão sư của ta, quan hệ của lão sư và hoàng thất khá tốt, cho nên công chúa cứ trực tiếp gọi ông ấy là anh trai, mặc dù lấy tuổi tác mà nói, nên là gọi chú mới đúng, chẳng qua lão sư của ta không bao giờ chấp nhận xưng hô có vai vế cao hơn anh trai...

Ta có chút do dự hỏi: “Lão sư của tôi đã nói gì?”

Công chúa lạnh lùng liếc mắt ta một cái, bắt đầu mở miệng kể:

“Học sinh của ta là người thế nào? Hmm, nói chung là người tốt... nếu như em không đối nghịch với nó mà nói.”

“Vậy nếu như cùng hẳn đối nghịch thì sao?”

“Hmm, em vẫn sẽ cho rằng nó là người tốt, chỉ là tự hỏi vì sao gần đây mình lại xui xẻo như vậy, làm một chuyện thì thất bại đến hai chuyện, uống nước nguội sẽ bị bỏng, ăn cháo sẽ bị hóc xương, đi trên hành lang hoàng cung thì giẫm phải phân bò...”

“Nhưng, uống nước nguội làm sao có thể bị phỏng? Trong cháo đâu có xương? Trên hành lang hoàng cung làm sao có thể có phân bò...”

“Cho nên, học sinh của ta nói chung là người tốt, chỉ cần em không đối nghịch với nó mà nói.”

“Người căn bản không phải là Sun knight hoàn mỹ gì cả, là một tên tiểu nhân hèn hạ! Ngay cả lão sư của người cũng cho rằng như vậy.” Công chúa tức giận nói.

Lão sư à! Ví dụ của ngài cũng quá dở rồi, nếu như là ta, ta chắc chắn sẽ không sử dụng loại thủ pháp hãm hại rõ ràng có vấn đề như dùng nước nguội để bồng người này đâu!

Ta nhúu mày, giải thích: “Công chúa điện hạ, cho dù tôi có tư tâm, nhưng, ngài thực sự cho rằng tôi không hề có ý muốn để cho Hell cùng người con gái mình yêu ở cùng nhau sao?”

Công chúa lạnh lùng nhìn ta liếc một cái, giễu cợt nói: “Người đừng tưởng rằng ta sẽ tin người thật sự vì Elliot.”

Ta cười lạnh một tiếng, nói: “Elliot mặc dù là một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, nhưng thân phận này căn bản không thể phơi bày ra ánh sáng, cho nên hẳn chỉ là một hoàng gia kỵ sĩ bình thường, mà ngài hẳn là biết, muốn cho công chúa của một quốc gia to lớn gả cho một hoàng gia kỵ sĩ bình thường, là chuyện khó khăn cỡ nào.”

Ta trào phúng nói: “Nói thật, muốn nghĩ cách khiến ngài gả cho một hoàng gia kỵ sĩ, tôi tốt hơn là tự mình thượng trận cùng Chiến Thần Chi Tử tranh đoạt ngài, như vậy còn dễ dàng hơn đây! Ít nhất tôi nói làm sao cũng là thủ lĩnh Thánh Điện, người phát ngôn của thần Ánh Sáng.”

Nghe vậy công chúa nhúu mày, ngay cả môi cũng mím chặt.

“Hơn nữa nếu tôi tranh thắng, chẳng những mình có thân phận quý tộc, dưới tình huống Đại Vương Tử cho đến giờ vẫn chưa có con nối dõi, con của tôi thậm chí có khả năng trở thành quốc vương, có sao lại không làm đây? Tôi tóm lại mà nói là một gã tốt bụng, lại có thể ngu xuẩn đem cơ hội tốt như thế dâng cho Elliot, sau đó chính mình vì cả cái kế hoạch này, thiếu chút nữa ngay cả đầu cũng muốn nứt!”

Ta nửa thật nửa giả giận dữ nói xong, quay ngoắt đầu đi, sau đó lén dùng đuôi mắt liếc công chúa.

Cô nàng trầm mặc một hồi lâu, trên mặt tràn đầy nghi hoặc, hình như thật sự nghĩ không ra đáp án, giọng điệu hòa hoãn xuống, nhẹ nhàng hỏi: “Vậy tại sao người muốn giúp chúng ta? Chúng ta rõ ràng đã đối nghịch với người rồi không phải sao?”

Ta lập tức phản bác: “Các người không có đối nghịch với tôi! Elliot mặc dù không muốn làm Hell knight nữa, nhưng cũng không có nguy hại đến Thần Điện, công chúa mặc dù muốn gả cho Chiến Thần Chi Tử, đó cũng là kế hoạch của Đại Vương Tử mà thôi, cho dù là Đại Vương Tử, danh tiếng hoàng thất sa sút, thế lực Thần Điện tăng vọt, thân làm quốc vương, ông ta muốn kéo lại uy danh của hoàng thất là phải, đây cũng không thể xem như đối nghịch với tôi.”

Sau khi nghe ta nói như vậy, ánh mắt của công chúa càng bối rối, thoát nhìn không còn là một công chúa cao ngạo, trái lại giống như một cô gái mơ hồ, ta buồn cười nói: “Ngài mặc dù nghe lão sư của tôi ám chỉ nói không nên cùng tôi đối nghịch, nhưng lại quên hỏi là hành vi như thế nào mới coi là đối nghịch với tôi.”

“Vậy hành vi thế nào mới coi là đối nghịch với người?”

Thấy ta không trả lời, công chúa lại có thể có chút làm nũng nói: “Người nói đi! Nói xong ta mới có thể tránh làm ra hành vi đối nghịch với người chứ!”

Bị một công chúa lớn tuổi hơn làm nũng hại ta rùng mình một cái, chẳng qua, đúng lúc cũng nhớ tới gần đây đúng lúc có cái ví dụ đối nghịch với ta, sau khi cười lạnh một tiếng ta nói: “Vậy tôi sẽ giơ một cái ví dụ, gần đây có một tên khốn dám muốn đánh chết phó đội trưởng của tôi, còn muốn đoạt phụ nữ của anh em tôi, đúng là không bỏ Sun knight tôi đây vào trong mắt, nếu như không bắt hắn trả giá, tên Grisia của tôi sẽ đọc ngược lại!”

Đại Vương Tử đúng là khiến người bội phục, mặc dù là diễn lễ dâng cơ chính mình vất vả lắm mới đợi được, nhưng ông ta lại không có một chút ý xa hoa phô trương.

Mặc dù hôm nay là diễn lễ dâng cơ quốc vương, nhưng hoàng cung gần như không có gia tăng trang sức gì, chỉ có người tinh mắt mới có thể phát hiện, thậm chí đồ đã đổi tẩm mới... hay chỉ là giặt qua?

Nghe nói ngay cả quan lễ nghi cũng bị sự tiết kiệm của quốc vương tân nhiệm khiến cho tức giận chạy đến rầy rà một hồi, nhưng quốc vương tân nhiệm chỉ nhàn nhạt nói một câu “Phụ vương đã bày biện hoàng cung nhiều năm, đủ hoa lệ rồi”, đã đem quan lễ nghi chặn họng đến nửa câu cũng nói không ra.

Hèn gì công chúa bằng lòng gả cho người đàn ông mà mình không yêu, anh trai cũng vô vụ lợi đến mức độ này rồi, cô nàng cũng khó mà nói mình có người trong lòng, cho nên không muốn xuất giá chẳng?

Càng hưởng chi, khi đứng ở buổi lễ, ta rất không cam tâm mà phát hiện cái tên gọi là Chiến Thần Chi Tử đứng đối diện kia, lại có thể không như ta nghĩ, hãn thân là thủ lĩnh chiến sĩ, ta vốn còn cho rằng hãn hãn là cao to cường tráng, đây người đều là cơ bắp cuồn cuộn, đầu tóc luộm thuộm với trang phục lếch thếch... Được thôi! Ta hoàn toàn sai rồi.

Hãn đúng là cao lớn tráng kiện và cơ bắp rắn chắc, nhưng lại không quá khoa trương, hơn nữa nhìn hãn bước đi nhanh nhẹn và linh hoạt, đã biết gã này tuyệt đối không phải một gã chỉ có sức mạnh, độ mềm dẻo và tốc độ của hãn hãn là rất tốt, kết hợp với mái tóc đen gọn sóng, cả người giống như con báo, ưu mỹ tấn tốc mà mười phần nguy hiểm, chẳng trách Adair thua ở dưới tay hãn, còn thiếu chút nữa ngay cả mạng cũng không có.

Lại nhìn hành động không ngừng liếc trộm Chiến Thần Chi Tử của những quý cô xung quanh, đã biết gã này rất có duyên với phụ nữ... Nói

không chừng Đại Vương Tử từ đáy lòng cho rằng đây là một đối tượng tốt, cho nên mới chịu để cho em gái gả qua, đương nhiên ông ta cũng không thể biết, thì ra em gái mình sớm đã có đối tượng trong lòng rồi.

Trở lại điển lễ dâng cơ, mặc dù điển lễ không xa hoa, chẳng qua lại long trọng trang nghiêm, quan trọng là, mọi người đều thật tâm chờ đợi Đại Vương Tử lên nhậm chức bởi vì sự nhậm chức của ông ta cũng đại biểu cho người nào đó rất cực phải từ chức rồi.

Khi quốc vương đưa vương miện cho Giáo Hoàng, và Giáo Hoàng đem vương miện đội lên đầu đại vương tử, đồng thời khi tuyên bố ông ta là quốc vương tân nhiệm, không ít người biểu tình thờ phào nhẹ nhõm.

Chỉ có ta là không biết rốt cuộc nên khóc hay nên cười, mặc dù hành động của quốc vương heo ú kia sẽ khiến người rất muốn một kiếm đâm chết hẳn, chẳng qua thật sự mà nói, đối phó quốc vương ngu như heo dễ hơn đối phó quốc vương lốt heo ăn thịt cợn nhiều.

Ôi! Xem ra cuộc sống tốt đẹp chỉ cần ứng phó "heo thật" đã kết thúc, tương lai sắp bắt đầu những năm tháng khổ cực cùng "heo giả" nhưng ăn thịt hổ đấu trí đấu lực, chỉ hy vọng ta không phải cái con cợn bị ăn kia là tốt rồi...

Khi ta đang than khóc cuộc sống tốt đẹp quá khứ, sứ giả của mỗi nước phái tới chúc mừng tới tấp dâng lễ vật chúc mừng, một cái gương lớn nạm đầy bảo thạch, một bộ trang sức bảo thạch, thanh kiếm trang trí bảo thạch...

Thành thật mà nói, những lễ vật nạm đầy bảo thạch này mặc dù quý trọng, nhưng lại không có một món là bảo vật chân chính, thậm chí lễ vật chúc mừng đại thọ của quốc vương heo ú lúc trước đều so với đồng này có đáng vẻ hơn nhiều, nhưng, đây cũng không phải là những quốc gia khác

hẹp hòi, sự việc liên quan đến vấn đề mặt mũi quốc gia, mỗi nước tuyệt đối không thể tiết kiệm tiền ở chỗ như thế này.

Mà là buổi diễn lễ đăng cơ này từ khi tuyên bố đến chính thức cử hành, tính ra không tới ba tháng, mấy quốc gia khá xa căn bản là vừa nghe thấy tin tức đã lập tức vội vàng chạy tới đây, nhưng cũng vừa mới kịp thời tham gian diễn lễ mà thôi, đương nhiên cũng không thể có khả năng chuẩn bị lễ vật dâng hoàng gì rồi.

Mặc dù lễ vật xem ra đều không có gì đặc biệt, nhưng quốc vương xem ra lại không để ý lắm, thậm chí thoạt nhìn còn tràn đầy cao hứng.

Đừng nói là...Ta đột nhiên có loại hiểu ra, quốc vương heo giả hân sẽ không là cố ý đi? Dù sao lão cha thích xài tiền tùy tiện của ông ta nắm quyền lâu như thế rồi, quốc khố nghĩ cũng biết hân là có phân nửa đều đang nuôi muỗi.

Nếu như mỗi nước dâng bảo vật chân chính, những bảo bối giá trị liên thành đó căn bản không thể lấy đi bán, nếu như bị người ta phát hiện lễ vật của mình tặng cho quốc vương lại xuất hiện trên thị trường, vậy chỉ có hai loại giả thiết, quốc khố của Vong Hưởng quốc bị trộm đến viếng thăm rồi, hoặc là càng tệ hơn, quốc vương Vong Hưởng quốc vậy mà lấy bảo vật người ta tặng đem đi bán.

Dù là loại giả thiết nào, danh dự của Vong Hưởng quốc cũng có thể bị mất sạch rồi.

Nhưng bây giờ thời gian công bố diễn lễ cùng với chính thức cử hành quá gần, dẫn đến các quốc không đủ thời gian chuẩn bị, lễ vật dâng lên chỉ là một số chế phẩm vàng xung quanh nạm bảo thạch... Vậy chỉ cần quốc vương nhổ bảo thạch xuống, đem bảo kiếm với gương làm bằng vàng nung thành một đồng vàng khối, sau đó lại đem toàn bộ lấy đi bán, thì tuyệt đối sẽ không bị kẻ nào phát hiện.

Đại Vương Tử... không! Bây giờ là quốc vương lột heo rồi, ngài thật sự là rất giỏi, nếu như không phải chúng ta đang ở trạng thái đối địch, ta thật muốn khom người thật sâu cúi chào ngài, biểu đạt kính ý của ta đối với hành động vì kiếm tiền có thể không từ thủ đoạn của ngài, đợi ta đem chuyện này nói với Giáo Hoàng người cũng yêu tiền như thế, nói không chừng ngay cả Giáo Hoàng cũng muốn cùng ngài kết nghĩa huynh đệ đấy!

Lúc này, Chiến Thần Chi Tử phát tay với người phía sau, hai gã chiến sĩ lập tức đem lễ vật của Chiến Thần Điện dâng tặng bày trước mặt quốc vương.

Đó là một tấm khiên, chỉ cần dùng nó ngăn cản kẻ địch, đảm bảo không người nào có thể tiến hành công kích với nó... Nếu có người không tiếc công kích tấm khiên nạm đầy bảo thạch, ta sẽ là người đầu tiên giết cái tên lãng phí tiền đó, nên biết rằng, chỉ cần tùy tiện gõ vỡ viên bảo thạch nhỏ nhất trên đó chẳng khác nào thiêu hủy toàn bộ tiền lương ta tích lũy từ hai mươi tuổi đến bốn mươi tuổi!

Quốc vương gật đầu, cặp mắt phản chiếu ánh sáng của bảo thạch, khi đó nụ cười trên mặt ông ta cũng càng ngày càng đậm.

Thấy thế, Chiến Thần Chi Tử hết sức kiêu ngạo nói: “Tấm khiên này là do ma pháp sư, thợ bảo thạch với thợ rèn vũ khí liên thủ lại chế tạo ra, ở giữa dùng bảo thạch viền ra quốc huy của Vong Hưởng quốc, một vòng xung quanh là ma pháp trận viền bảo thạch, có thể ngăn công kích ma pháp, ngoài ra, lực phòng ngự vật lý của nó cũng là nhất nhì, cho dù là rìu lớn cũng không thể chặt phá nó!”

Nghe vậy, toàn bộ người trong hội trường đều ồ lên, đây có thể nói là một trong những lễ vật nổi bật nhất hôm nay.

Nhưng ta lại âm thầm cười một tiếng. Sợ rằng, quốc vương lột heo thà rằng đem kỵ sĩ thân tín bên người đẩy đi ngăn cản công kích, cũng không

muốn để cho tấm khiên này bị đụng rớt một góc.

“Cất đi cẩn thận.”

Quốc vương nói với thị vệ bên cạnh, hôm nay từ khi thu nhận lễ vật đến giờ đây vẫn là lần đầu tiên ông ta ngoại trừ mỉm cười gật đầu còn mở miệng nói chuyện.

Chiến Thần Chi Tử hài lòng mà nhìn thị vệ vương cung cẩn thận đem tấm khiên khiêng vào, sau đó quay đầu lại, mang hàm ý mời phần khiêu khích nhìn về phía ta, nói: “Chiến Thần Điện ta đã dâng lên kính ý đối với quốc vương bệ hạ, không biết Thần Điện Ánh Sáng muốn dùng gì để chúc mừng quốc vương bệ hạ?”

Ta từ trong hàng ngũ Mười Hai Thánh kỵ sĩ đi đến thăm đồ trưng bày đại sảnh, cùng Chiến Thần Chi Tử chỉ cách hai bước, sau đó từ trong lòng móc ra một chuỗi thủ châu, chuỗi thủ châu này dạng thủy tinh bán trong suốt màu vàng óng, và là do từng đóa hoa hồng nhỏ bằng móng tay chuỗi thành, ở giữa còn có một viên hoa hồng đặc biệt lớn, thoạt nhìn tinh xảo mỹ lệ, nhưng chẳng có chút liên quan nào với những danh từ như quý trọng, bảo vật.

Sau khi ta hành lễ với quốc vương, thành khẩn nói: “Sun bản thân không có gì quý giá, xin dâng lên chuỗi hoa hồng Thánh quang đã được chúc phúc của Thần Ánh Sáng, do chính tay Sun chế tác này.”

Quốc vương chỉ là bảo trì mỉm cười gật đầu theo lịch sự, Chiến Thần Chi Tử không chút khách khí cười to ra tiếng, mọi người thì đều nhú mày, lễ vật này quả thực hơi keo kiệt rồi.

Lúc này, ta mỉm cười bổ sung: “Dưới sự che chở của thần Ánh Sáng, quốc vương bệ hạ trọn đời khỏe mạnh, nhưng quốc vương bệ hạ nếu thật có bất cứ thương đau gì, chỉ cần bóp vỡ một đóa hoa hồng châu, nhờ đó nhận được chúc phúc của thần Ánh Sáng, hiệu quả ngang với trì thuật cao

cấp, mà chúc phúc của viên hoa hồng lớn nhất ở giữa này, thì tương đương với chung cực trì dũ thuật cấp cao nhất.”

Khi nghe thấy lời của ta nói, quốc vương gần như không che dấu được vẻ vui mừng, ông ta nói mấy câu với kỵ sĩ thân tín, kỵ sĩ liền đi tới tiếp lấy thủ châu hoa hồng trên tay ta, sau đó chuyển giao cho quốc vương, sau khi quốc vương sờ sờ sợi thủ châu kia, lập tức liền đeo nó, thậm chí không thèm để ý tới Chiến Thần Chi Tử trong nháy mắt đã đen hết một nửa mặt.

Ta mỉm cười, dù món lễ vật này là của ta tặng, quốc vương vẫn không thể không yêu thích nó!

Dù sao, đối với người quyền cao chức trọng mà nói, một trong những việc đáng sợ nhất, chính là gặp phải ám sát.

Sau khi có thủ châu này, tương đương với mang theo bên người một tế ti có thể thi triển mười tám lần trì dũ thuật cao cấp với một lần chung cực trì dũ thuật (thủ châu tổng cộng mười tám hạt châu nhỏ và một hạt châu lớn), hơn nữa còn là tế ti sẽ không bị kẻ địch mua chuộc, cũng sẽ không là người thứ nhất bị kẻ địch giết chết, thế này bảo ông ta làm sao có thể không mau chóng đeo cái chuỗi châu hộ mạng đó vào đây?

Huống hồ, chuỗi châu hộ mạng này thế nhưng không phải tế ti bình thường có thể làm được!

Bình quân phải phát động ba mươi mấy lần cao cấp trì dũ thuật mới có thể thành công làm một viên hoa hồng châu nhỏ, mà hoa hồng châu lớn thì...

Cái này không phải ta hẹp hòi, chỉ chịu cho quốc vương một viên, mà là ta cũng chỉ thành công một viên đó mà thôi.

Ngay cả ta cái người có Thánh quang tràn ngập này, một ngày nhiều lắm cũng chỉ phát động mười mấy lần trì dũ thuật cao cấp, cho nên chuỗi thủ

châu này đã tốn của ta hơn một tháng...Muốn đem kinh phí lễ vật Giáo Hoàng phát len lén gia nhập vào trong tiền về hưu sau này của mình đúng là không dễ à!

“Sun knight trưởng!”

Lúc này, một Thánh kỵ sĩ chạy tới thấp giọng báo cáo: “Vài tên tử linh pháp sư mang theo sinh vật undead quấy rối ở trong thành.”

Ta mặt mang mím cười nghe xong báo cáo, nhìn thấy Chiến Thần Chi Tử đối diện nhe răng cười với ta, ta tự nhiên cũng theo tính lịch sự mím cười lại...Người đồ chết tiệt, lại dám ngăm hại ta!

Ta không tin ngoại trừ Pink cái tử linh pháp sư đặc ước này, có tử linh pháp sư nào khác dám ở trong Diệp Nha thành đại bản doanh của Thần Điện Ánh Sáng gây rối, vừa lại không ngại sinh vật undead dưới tay mình quá nhiều, muốn tặng mấy tên để cho tế ti và Thánh kỵ sĩ của Thần Điện Ánh Sáng rèn luyện.

Chắc chắn là Chiến Thần Điện giờ trò quý!

Toàn đại lục đều biết, thứ ta căm ghét nhất chính là sinh vật undead, nếu có sinh vật undead xuất hiện, ta chắc chắn sẽ tạ lỗi với quốc vương, sau đó xông đi đối phó sinh vật undead, kế tiếp, Chiến thần điện đã có thể nhân cơ hội cầu hôn với công chúa, lấy lòng quý tộc vân vân.

Ta lập tức nghiêm mặt nói: “Lại có thể có tử linh pháp sư mang theo sinh vật undead bước vào Diệp Nha thành nơi được thần Ánh Sáng chúc phúc? Đây đúng là quá đáng giận! Người nghe đây, lập tức phân phó cho tiểu đội Sun của ta đi đối phó những vật đáng chết không được thần Ánh Sáng chúc phúc này, ta đang cho rằng tiểu đội Sun gần đây quá lỏng lẻo, hẳn phải phải rèn luyện cho tốt một phen, để chắc chắn rằng bọn chúng có đủ năng lực bảo vệ Diệp Nha thành.”

“Rõ.” Thánh kỵ sĩ vừa nghe, lập tức gật đầu nhận lệnh, sau đó vội vã trở về chuyển đạt.

Lúc này, Chiến Thần Chi Tử chậm rãi mở miệng nói: “Sun knight, hôm nay là ngày quan trọng như vậy, trong thành xuất hiện sinh vật undead, có lẽ ngài nên tự mình xử lý thì thỏa đáng hơn chứ?”

Ta hết sức tự tin trả lời: “Xin các hạ đừng lo lắng, hôm nay là điển lễ dâng cơ của quốc vương bộ hạ, cũng là ngày thần Ánh Sáng chúc phúc, những tử linh pháp sư không được chúc phúc đó tuyệt đối không có khả năng thu được một chút xíu chúc phúc nào, tiêu đội Sun của ta chắc chắn sẽ mai táng toàn bộ bọn chúng.”

Hehe, có cái gì phải lo lắng đây?

Chiến Thần Điện vốn đã không thiện trường đối phó sinh vật undead, ta tin bọn chúng căn bản không dám đi tìm tử linh pháp sư cường đại chân chính đến gây sự, mà tử linh pháp sư cường đại chân chính cũng căn bản không thèm làm những loại chuyện này... Nhưng nếu như là Pink, trái lại có khả năng vì quá nhàm chán mà gây sự, nhưng Pink loại tử linh pháp sư này sợ rằng trên đời cũng chỉ có một tên mà thôi.

Còn có, ta dám cam đoan, chủ ý thả sinh vật undead ở trong thành là ý tưởng của một mình Chiến thần điện, không hề liên quan tới quốc vương.

Bởi vì Vong Hưởng quốc đã thờ phụng thần Ánh Sáng trong thời gian dài, người dân đối với sinh vật undead và hắc ám khí tức đều hết sức bài xích, sợ rằng hành động này của Chiến thần điện trái lại làm cho quốc vương mất hứng, nhìn quốc vương không hề có chút ý tứ bảo ta tự mình đi thu thập sinh vật undead, liền biết ông ta sợ rằng đã có chút tức giận đối với hành động của Chiến Thần Điện rồi.

Chiến Thần Chi Tử thấy không đuổi ta đi được, hăn dứt khoát đi thẳng vào vấn đề nói với quốc vương: “Quốc vương bộ hạ, Chiến Thần Điện

ngoài đến chúc mừng ngài đăng cơ, thật ra còn có một việc muốn thỉnh cầu ngài.”

Quốc vương bày ra thần sắc tò mò thích hợp: “Oh? Người nói đi.”

Ánh mắt của Chiến Thần Chi Tử dạt đến trên người công chúa, nói: “Nghe nói công chúa tài mạo song toàn, khiến tôi sinh lòng cảm mến, hôm nay vừa thấy mới biết được, công chúa so với tin đồn càng xinh đẹp, tôi càng thêm quyết tâm muốn cưới người đẹp này.”

Lấy lễ nghi cầu hôn công chúa của một quốc gia mà nói, dù hành động và lời nói của Chiến Thần Chi Tử thật sự hơi đường đột, chẳng qua chiến sĩ của Chiến Thần Điện trước giờ luôn thẳng thắn, nói chuyện cũng hết sức trực tiếp, cũng sẽ không có ai trách bọn họ cái gì.

Lúc này, đám chiến sĩ lại từ bên ngoài khiêng vào từng rương nối tiếp nhau, khi Chiến Thần Chi Tử mở ra cái thứ nhất, tức thì hào quang đủ màu lấp lánh, trong rương tràn đầy đều là châu báu hoàng kim, hăn mở miệng nói: “Đây là sính lễ đưa lên...”

Thấy thế, đám quý tộc đánh giá thần sắc của quốc vương, sau khi xác định quốc vương không có vẻ gì là bất mãn, cũng lập tức hiểu được, quốc vương đã sớm có ý đem công chúa gả cho Chiến Thần Chi Tử rồi, cho nên đều bắt đầu tới tấp chúc mừng, có người thậm chí lớn tiếng khen ngợi, cái gì mà trai tài gái sắc cũng la lên.

“Xin chờ một chút!”

Ta cao giọng la lên, khi mọi người đang kinh ngạc sửng sốt, ta quỳ một gối xuống hành lễ, vô cùng thành khẩn mà thỉnh cầu: “Sun đối với công chúa cũng là thật lòng, hy vọng quốc vương bệ hạ, xin nhìn đến lòng thành của Sun, dành cho Sun cơ hội theo đuổi công chúa một cách công bằng.”

Lời của ta vừa ra khỏi miệng, quý tộc xung quanh lập tức xôn xao, ngay cả quốc vương cũng sững sờ... còn có ngay cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ cũng trợn mắt nhìn ta, sắc mặt mỗi một người giống như nhìn thấy thấy quỷ chứ không phải là nhìn Sun knight của bọn họ.

Storm không tin nổi nói: “Thật là khó tin, tôi còn tưởng rằng đối tượng Sun knight đầu tiên cầu hôn sẽ là tượng thần Ánh Sáng đây!”

Cậu ta vừa nói ra, phần lớn Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều gật đầu, chẳng qua, Judge knight thì không có gật đầu, thật không hổ là bạn tốt không phải bạn của ta, quả nhiên hiểu rõ ta!

Judge vừa nhìn thấy ta nhìn đang nhìn mình, liền vươn tay vỗ vỗ vai của Ice, biểu tình như nở mày như thế đang nói, tôi còn tưởng đối tượng đầu tiên cậu cầu hôn phải là Ice cơ.

Không đợi quốc vương hồi thần mở miệng trả lời, Chiến Thần Chi Tử lại quay đầu gầm lên với ta trước: “Người cái đồ...”

Một bên, bá tước Gerland này giờ vẫn trầm mặc không nói vội vàng chạy tới ngăn cản Chiến Thần Chi Tử, để tránh cho hắn khỏi trước mặt mọi người nói ra cái gì đó khó nghe, sau khi vỗ về xong Chiến Thần Chi Tử, hắn quay lại mỉm cười với ta, nói: “Sun knight, ngài nếu có ý cầu hôn, chung quy nên chuẩn bị tốt sính lễ rồi chứ?”

Nghe vậy, Chiến Thần Chi Tử mừng rỡ, vội vàng thêm dầu vào lửa: “Nếu không có sính lễ... Vậy người căn bản chỉ là tới gây náo loạn!”

“Sun bản thân không có gì quý giá, chỉ có lại dâng lên chúc phúc của thần Ánh Sáng, cùng tình yêu chân thành của tôi đối với công chúa.”

Ta vừa nói như vậy, sau đó lại móc ra từ trong người một chuỗi hoa hồng châu, chẳng qua, chuỗi hạt châu này không phải ta làm, dù sao thời gian không đủ, thật sự không cách làm ra hai chuỗi, đây là ta đem phương pháp

làm hạt châu dạy cho Giáo Hoàng, điều kiện chính là sau này học xong, tổng cộng phải giao 108 hạt châu cho ta làm học phí.

Quốc vương nhìn thấy chuỗi thủ châu này, ánh mắt trong thoáng chốc tỏa sáng một chút, ông ta trầm ngâm một hồi, thần sắc xem ra rất khó xử, theo như ta thấy, ông ta sợ là đang suy nghĩ phương pháp làm thế nào không đem em gái gả cho ta, nhưng vừa lại có thể lấy đi hạt châu!

Ông ta thật sâu mà thờ dài (nghĩ không ra cách giữ lại hạt châu?), quay đầu hỏi em gái của mình: “Hai vị này đều là thanh niên tốt đấy! Công chúa, xem ra đối với em đều là thật lòng, em thấy thế nào đây?”

Theo kịch bản của quốc vương, công chúa có lẽ hẳn là phải dè dặt một chút, sau đó len lén dùng ánh mắt nhìn Chiến Thần Chi Tử mới đúng...

Chẳng qua, người tính không bằng thần Ánh Sáng tính, chỉ thấy công chúa mắt không liếc xéo, trầm mặc không nói, trái lại hoàng gia kỵ sĩ phía sau công chúa nhảy ra, đó chính là Elliot.

Hắn quỳ một gối hành lễ với quốc vương, đồng thời cao giọng hô: “Quốc vương bệ hạ, tôi mới là người thật lòng với công chúa chân chính, tôi, tôi với công chúa điện hạ là lưỡng tình tương duyệt!”

Nghe vậy, mọi người nhìn về phía công chúa, công chúa một chút ý phủ nhận cũng không có, mà đối với người thân phận cao quý như thế này mà nói, trầm mặc chẳng khác nào thừa nhận rồi.

Hiện trường lập tức xôn xao, mọi người chừng như khó có thể tin, bình thường không có lấy nửa người đến cầu hôn, đột nhiên toàn bộ chen lại cầu hôn cùng một lúc, cái này rốt cuộc là tình huống gì?

Quốc vương hiển nhiên không ngờ tới biến cố này, sau khi sửng sốt, ông ta thẳng tắp trừng ta.

Quốc vương ngài thực sự rất anh minh rồi... Mặc dù đúng là ta giờ trò quý, nhưng ngài cũng đừng nhìn trực tiếp như thế. Sau khi ta bày xong biểu tình khiếp sợ, vôi vàng lộ ra thần sắc nghi hoặc đối với cái nhìn chăm chăm của quốc vương, làm bộ khó hiểu tại sao ông ta muốn nhìn ta.

Thấy thế, ông ta vôi vàng chuyển tầm mắt sang Elliot, sau đó nhè nhẹ mà nhú mày.

Hai kỵ sĩ thân tín bên cạnh quốc vương lập tức nhảy ra, trong đó cái kỵ sĩ trẻ hơn ước lượng ba mươi mấy tuổi lớn tiếng trách mắng: “Elliot, đừng có hồ đồ, công chúa là người người có thể với tới sao!”

Elliot không để ý tới hăn, ngược lại đem ánh mắt nhìn về phía kỵ sĩ thân tín tương đối già nua, vẻ mặt mang chút xấu hổ, nhưng vừa lại lộ ra dáng vẻ cầu khẩn, kỵ sĩ già kia thở dài, không lên tiếng khiển trách hăn.

Lúc này, Storm khẽ tựa vào bên tai ta nói: “Kỵ sĩ lớn tuổi đó mặc dù không phải lão sư chân chính của Elliot, chẳng qua vẫn luôn rất thích Elliot, cũng đã dạy hăn không ít thứ, gần như là bán lão sư.”

Ta gật đầu, cố hết sức khắc chế mới có thể không lộ ra tươi cười đắc ý, ha ha ha! Không ngờ còn có tầng quan hệ này, như vậy lực cạnh tranh của Elliot lại cao lên rất nhiều.

“Thật không ngờ Elliot dũng cảm như thế... Chẳng qua càng không ngờ Sun knight thật sự có một chân với công chúa.” Storm cảm thán mà khẽ nói với Leaf và Blaze bên cạnh, bởi vì khoảng cách hơi xa, ta vôi vàng dựng lỗ tai lên nghe lén.

Khoan, khoan khoan! Ai có một chân với công chúa hả?

“Hèn gì lần trước nghe tiểu đội Sun nói, Sun vô duyên vô cớ chuốc rượu Elliot, chuốc đến độ hăn suýt nữa say chết, thì ra là tình địch đang ghen

tuông, mà công chúa ngày hôm sau còn thần thần bí bí đến tìm Sun, là bởi vì bắt cá hai tay bị cậu ấy phát hiện nên đến giải thích chẳng?”

Storm vừa nói vừa lộ ra biểu tình khi nghe ngóng được tin đồn nóng hổi, có chết cũng không tiếc, mà Mười Hai Thánh kỵ sĩ bên cạnh cũng đều dựng thẳng lỗ tai hóng chuyện.

Thì ra không chỉ tiểu đội Sun của ta hóng chuyện... mà là cả Thánh Điện cũng rất hóng chuyện! Các người gọi là Thánh kỵ sĩ làm chi hả? Dứt khoát đổi tên thành Hóng Chuyện kỵ sĩ cho rồi!

Khi nội tâm ta đang liên tục gào hét Thánh Điện dứt khoát đổi theo thành Hóng Chuyện Điện gì gì đó, quốc vương nghiêm mặt hỏi: “Em gái, em thật sự thích Elliot sao?”

Nghe vậy, công chúa không nói một lời gật đầu, thấy thế, quốc vương cũng trầm mặc xuống.

Quốc vương liên tục duy trì trầm mặc, hơn nữa sắc mặt có dấu hiệu càng ngày càng khó coi, mọi người tự nhiên cũng không dám nói nhiều, hiện trường là một sự im lặng xấu hổ, ngay cả Chiến Thần Chi Tử bởi vì không rõ tình huống nên cũng không mở miệng, chỉ cau mày, nhìn ta vừa lại nhìn Elliot một chút, ánh mắt vô cùng không thân thiện.

Sau khi tình huống xấu hổ liên tục duy trì một hồi, ta chậm rãi mở miệng nói: “Không bằng, chúng ta cứ để kiếm trong tay quyết định đúng sai, không cần nhiều lời tranh chấp, đây mới là phong cách của kỵ sĩ.”

Cái gì? Bạn nói lời này nghe lên rất quen tai? Ahem... người chết vốn không có quyền tài sản trí tuệ!

Chiến Thần Chi Tử vừa nghe, mặt mày hoan hỷ, lập tức cao giọng đồng ý: “Tốt lắm, chiến sĩ chỉ dùng kiếm để phân thắng bại!”

Ta dĩ nhiên biết hắn sẽ tán đồng, hắn đã sớm biết ta không thiện trường kiếm thuật, Elliot vừa lại là kỵ sĩ, đừng nói không có chúc phúc của thần, chỉ là nghề nghiệp đã ở vào tình thế xấu rồi, chiến sĩ giỏi chiến đấu đơn độc, kỵ sĩ thiên về quần chiến, đây là quy luật nghề nghiệp mọi người đều biết.

“Vậy cứ như thế đi!”

Nói xong quốc vương phất tay áo mà đi, nhìn sắc mặt xanh xám của ông ta rõ ràng là tức giận không nhẹ.

Ta âm thầm cười, bước đầu tiên thành công rồi...

Lúc này, Leaf vội vàng xông tới, vỗ vỗ vai ta, cố gắng an ủi: “Sun, đừng quá đau lòng, khắp nơi chỗ nào không có cây cỏ, không lấy được công chúa cũng không sao.”

“Giao tình của tôi với Elliot cũng không tệ, tôi sẽ bảo hắn đừng làm khó cậu.” Storm vỗ vỗ lưng ta, bộ dạng như thể nói “Chúng ta là anh em tốt, tôi sẽ che chở cậu, đừng sợ”.

“Nếu gã Chiến Thần Chi Tử kia dám đánh cậu nhiều hơn mấy quyền, tôi sẽ không để yên cho hắn!” Blaze vung vài quyền vào kẻ địch tưởng tượng.

“S-Sun, cậu đừng lo, dù phạm quy, tôi cũng sẽ-sẽ giúp cậu ngăn cản-cản những cú trí mạng... Mặc dù phải cản rất nhiều rất nhiều, tôi cũng sẽ không từ bỏ cứu cậu!” Lời nói của gã Earth này rõ ràng còn độc gấp một trăm lần Metal!

“... Các cậu không thể có một chút lòng tin vào tôi sao?”

Nghe vậy, nhóm tàn khốc lạnh lùng trong Mười Hai Thánh kỵ lạnh lẽo liếc ta một cái, nhưng phái người tốt ấm áp tất cả đồng thanh nói: “Có chứ!”

Chúng tôi tin tưởng vào năng lực phục hồi của cậu, cho nên mới hoàn toàn tự tin mà để cậu lên đài bị đánh đây!”

Tại sao, ánh mắt lạnh nhạt của nhóm tàn khốc lạnh lùng không hề khiến cho ta có cảm giác rét lạnh, ngược lại lời nói của những kỹ sĩ tốt bụng ấm áp lại khiến ta có cảm giác như bị bão tuyết ập tới...

MỆNH Kỵ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 7: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight # 7: Khuyên Răn Hành Vi Không Thích Đáng Của Anh Em Thánh Kỵ Sĩ

Ngày hôm sau của buổi lễ, một bức thư từ hoàng cung gửi tới, ghi rõ thời gian quyết đấu là hai tuần sau, bởi vì không thể có trận đấu công bằng cho ba người, cho nên quyết định tiến trực tiếp tiến hành ba người hỗn chiến, người còn đứng cuối cùng đương nhiên là người chiến thắng.

Như vậy không ngoài tính toán của ta, bởi vì là ta xin công chúa nhất định phải cố hết sức khiến cho trận đấu biến thành ba người hỗn chiến, hơn nữa cũng là ta xin cô nàng tận lực khiến cho trận đấu trì hoãn lâu một chút, ít nhất cho ta thời gian hai tuần. Nghĩ đến quốc vương vẫn rất cứng chiều em gái duy nhất của mình, dù bị tức đến gần chết, nhưng vẫn nghe kiến nghị của công chúa.

Chẳng qua, quốc vương có lẽ là bị ta chọc tức thật rồi, trong thư vậy mà còn kèm thêm một tờ cam kết sống chết tự chịu muốn ta ký, ông ta hẳn sẽ không là muốn Chiến Thần Chi Tử tiện tay giết ta chứ?

Ta dở khóc dở cười mà ký xuống tờ cam kết này, từ đáy lòng biết rằng, bằng với năng lực hồi phục của ta, cộng thêm lão già Giáo Hoàng ở bên cạnh xem cuộc chiến, muốn ta chết ở trên đài... tốt hơn hết âm thầm ám sát ta còn dễ dàng hơn.

Sau khi xác định xong thời gian thi đấu, ta quyết định lập tức đi tìm Judge trưởng, tiện tay chặn lại một Thánh kỵ sĩ để hỏi cậu ta đang ở đâu,

mới biết được thì ra Mười Hai Thánh kỵ sĩ đang họp, nói lên như thế, hình như rất lâu rồi ta không có đi họp?

Quên đi, dù sao đi họp cũng không phải là nhiệm vụ chủ yếu của Sun knight.

Ta vừa mở cánh cửa của phòng hội nghị, mọi người lập tức chuyển mắt vào ta, sau khi ta mỉm cười gật đầu với mọi người, thuận miệng xin lỗi: “Vô cùng xin lỗi, các vị anh em, Sun gần đây do có việc nên không thể đến họp...”

“Không sao đâu! Sun, Cậu gần đây đang bận-bận chuyện khác mà! Thật sự không sao, dù không có cậu cũng đâu khác à!” Earth knight “thành khẩn” trả lời.

Earth người...Ta khẽ cắn môi, sau đó ánh mắt trực tiếp lướt qua Earth, nhìn thẳng Judge nói: “Judge knight trưởng, nếu không ngại, có thể chiếm dụng của cậu một chút thời gian không, tôi muốn cùng cậu luyện kiếm thuật.”

Judge knight lạnh lùng nói: “Vậy có vấn đề gì đây? Sun knight trưởng, chỉ cần người không ngại ta có thể làm người bị thương.”

Khi hai chúng ta cùng nhau ra khỏi phòng hội nghị, ta thuận tay đóng cánh cửa phòng, đúng lúc nghe thấy Leaf la hoảng lên: “Nguy rồi! Sun lấy không được công chúa, nên đau khổ muốn tìm đến cái chết rồi”, sau đó là giọng nói bén nhọn của Metal: “Nói bậy! Judge trưởng của bọn ta mới không có hứng đánh chết một tên trói gà không chặt, cuối cùng, tất cả kỵ sĩ phái người tốt ăm áp cũng không thể không thừa nhận: “Ờ phải! Judge hẳn là sẽ không bắt nạt kẻ yếu”...

Ta không nhịn được quay đầu nửa hỏi nửa oán giận với Judge: “Thật là, thực lực của tôi thật có tệ như thế sao?! Tôi dù sao cũng đã êm đẹp mà sống

tối giờ rồi, còn đối phó qua không ít sinh vật undead, làm sao cũng không thể nói là thực lực kém chứ?”

Khóe miệng Judge knight dương dương lên, sau đó nhìn xung quanh hỏi: “Chúng ta cần đi đâu?”

“Phòng cầu nguyện.”

Judge gật đầu, không hỏi thêm nữa, một đường theo ta tới phòng cầu nguyện, cửa phòng cầu nguyện treo tấm bảng “đang tu sửa”, ta hoàn toàn không đếm xỉa mà đẩy cửa bước vào, quả nhiên nhìn thấy Elliot đứng ở bên trong, hắn đang ngẩng đầu nhìn tranh trên tường.

Ta gật đầu, tên Ed này tay chân rất khá lạnh lẽo, đầu óc cũng không tệ, bảo hắn thần không biết quỷ không hay mà lén đưa Elliot vào, hắn chẳng những làm theo, mà bên ngoài còn treo tấm bảng “đang tu sửa”, để người khác khỏi đi vào.

Càng quan trọng là, sau khi làm xong chuyện còn hiểu được không nên ở lại, để ta khỏi tốn nước bọt kêu hăn cút.

Xem ra sau này có thể giao đại sự cho Ed rồi, để tránh cho nếu Adair bởi vì lao lực quá độ, mà chết trước khi ta về hưu, vậy ta đã có thể thật sẽ khóc chết theo luôn rồi.

“Judge knight!” Khi Elliot nhìn thấy ta, vẫn không có vẻ gì là kinh ngạc, nhưng vừa nhìn thấy Judge knight, hắn liền sửng sờ.

Judge nhìn ta vừa lại nhìn Elliot, khẽ nhíu mày hỏi: “Cậu rốt cuộc đang làm cái quỷ gì?”

Ta đơn giản nói: “Tôi muốn cho hăn lấy công chúa, cho nên muốn cậu dạy kiếm thuật cho hăn, để tham gia trận quyết đấu đó.”

Judge lạnh lùng trả lời: “Nếu là dạy cho cậu, vậy còn có thể, nhưng tôi không cho rằng tôi có nghĩa vụ phải giúp hẳn.”

“Không! Cậu có nghĩa vụ phải giúp hẳn...”

Nghe vậy, Judge chỉ nhàn nhạt liếc ta một cái, sau đó xoay người muốn rời khỏi.

Ta vội vàng kéo cậu ta lại, bổ sung nói rõ: “Nói làm sao hẳn cũng là một thành viên của nhóm tàn khốc lạnh lùng, cậu cái ông lớn của nhóm lạnh lùng tàn nhẫn này, không nhẫn tâm như vậy mà mặc kệ người ta chứ?”

“Cái gì?” Judge xoay người lại, nhíu mày nhìn hoàng gia kỵ sĩ phục của Elliot, sau đó dùng ánh mắt hoài nghi nhìn ta.

Ta vội vàng giải thích: “Hẳn chính là Hell knight trưởng, một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, từ nhỏ đã bị Giáo Hoàng quăng vào trong hoàng thất năm vùng, chẳng qua năm vùng đến sau này, hẳn đã không muốn trở về Thánh Điện nữa...”

Nhìn thấy ánh mắt đã hiểu của Judge, ta tỉ mỉ nói rõ: “Hơn nữa hẳn cùng với công chúa đúng là lưỡng tình tương duyệt, cho nên tôi đáp ứng hẳn, chỉ cần hẳn cưới công chúa, tiện thể ngăn cản Chiến Thần Chi Tử cưới công chúa, để cho tôi có cái giải thích với lão già Giáo Hoàng, sẽ thả hẳn tự do.”

Nói tới đây ta nhẹ nhàng ghé vào bên tai Judge nói: “Nếu không, Giáo Hoàng sẽ giết hẳn cái tên gián điệp vô dụng này.”

Nghe vậy, lông mày của Judge nhíu càng sâu, sau khi trầm mặc một hồi, mới mở miệng nói: “Tên Chiến Thần Chi Tử kia thực lực khá cao, tôi sợ rằng cũng đánh không thắng hẳn, càng huống chi, kỵ sĩ vốn không thích hợp đơn đả độc đấu bằng chiến sĩ, kỵ sĩ là cao thủ cưỡi ngựa chiến đấu, dùng khiên kết thành trận phòng ngự, nếu như là Thánh kỵ sĩ chúng ta, miễn cưỡng còn có thần thuật có thể bù đắp thiếu sót, nhưng, Hell knight

trường không thể sử dụng bất cứ chiêu thức gì của Thánh kỵ sĩ, tránh thân phận bị bại lộ... Tóm lại, hẳn không có khả năng đánh thắng.”

Ta gật đầu, trả lời: “Tôi biết, nhưng hẳn không cần đánh thắng, tôi muốn cậu huấn luyện hẳn có thể triển đấu cùng Chiến Thần Chi Tử càng lâu càng tốt.”

Judge nhíu chặt mày, có phần không tán đồng nói: “Sun knight trường, cậu nên biết, nhiệm vụ trọng yếu nhất bây giờ của cậu là...”

“Củng cố tín đồ!”

Ta tiếp lời, vô cùng nghiêm túc nói: “Hãy tin tôi, tôi bây giờ mỗi một phần khí lực tiêu tốn cũng là vì nhiệm vụ này... Cùng lắm là tiện thể đạt thêm một ít nhiệm vụ ngoài lề.”

Nghe vậy, cuối cùng Judge ném cho ta nửa con mắt, Heh! Thu được ánh mắt này, ta liền biết cái gã này đã từ Judge knight trường của công việc biến thành bạn tốt Lesus cái gì cũng đáp ứng, cậu ta bất đắc dĩ nói: “Tôi đoán tôi cũng không thể từ chối, nếu không nhất định sẽ bị cậu làm phiền tới chết!”

Ta cười hì hì hai tiếng, không phải ta muốn nói, khi ta muốn nhờ vả chuyện gì là lúc ta có kiên nhẫn nhất, nhớ hồi đó, vì kêu Lesus giúp ta trèo tường đi mua bánh việt quất, cứ cách một giờ ta liền đi nhắc cậu ta một lần, xin chú ý, một ngày có 24 giờ, kể cả buổi tối đều cách một giờ đi nói một lần: “Lesus, giúp tôi mua bánh việt quất!”

Chẳng qua, bây giờ ngẫm lại, thật đúng là có loại cảm giác nguy hiểm, may là Lesus cuối cùng đã khuất phục, chọn cách trèo tường đi mua bánh việt quất, mà không phải quyết định nửa đêm diễn ra một vụ án mạng kinh hoàng, sau khi một kiếm chém chết ta, trèo tường đi vớt xác, từ nay về sau là rảnh nợ...

“Vậy thì bắt đầu từ hôm nay dạy hẳn đi, thời gian cũng chỉ còn lại hai tuần.”

Nghe được “hai tuần”, Judge knight lắc đầu nói: “Một ngày nào đó, tôi sẽ không nhìn được chém chết cậu, mà không phải đáp ứng cậu.”

Ta vội vàng lớn tiếng khen ngợi: “Không đâu, không đâu! Judge cậu là người tốt nhất trên thế giới, còn tốt hơn so với Leaf! Cậu tuyệt đối sẽ không chém chết bạn thân tốt nhất.”

“...Cậu đang nói móc tôi?” Judge lườm ta một cái.

“Đây là khen ngợi!” ta vội vàng phủ nhận, sau khi ho một tiếng, đây Elliot nhắc nhở: “Này! Cậu gần người ra xong chưa? Judge chịu dạy cậu kiếm thuật rồi, cậu còn không mau nói cảm ơn?”

Elliot cuối cùng tỉnh táo lại, lắp bắp nói: “Các, các người không phải rất cảm hận lẫn nhau...”

Ta gật đầu nói: “Đúng thế! Giới thiệu với cậu một chút, đây là bạn tốt ta cảm hận nhất, Lesus Judge.”

“Bạn tốt... cảm hận nhất?!” Nghe vậy, Elliot lại sững sốt lần nữa, rõ ràng não đang có dấu hiệu đình công.

“Đừng bắt nạt hẳn nữa.”

Judge lắc đầu với hành động bất lương của ta, nhắc nhở ta: “Nếu lấy điều kiện hàng đầu là triền đấu, nếu như có Cloud knight trưởng đến hỗ trợ, hiệu quả sẽ tăng lên gấp bội.”

“Cloud?”

Ta suy tư một chút, lập tức liền hiểu ra, vội vàng nói: “Không thành vấn đề! Bây giờ tôi sẽ lập tức tìm cậu ta, Cloud là của phái người tốt ôn hòa,

cậu ta lại rất nghe lời, chỉ cần tôi hạ mệnh lệnh với cậu ta là được rồi.”

Judge gật đầu bắt đầu đánh giá Elliot, hình như là đang suy nghĩ nên dùng phương pháp huấn luyện nào... Ta cho hẳn một chút cầu nguyện ngăn ngui, mặc dù nói Judge là người xử sự tuyệt đối công chính, sẽ không cố ý làm khó Elliot, chẳng qua, ta từng thấy kế hoạch huấn luyện của Judge knight sắp xếp cho chính mình... Chỉ có thể nói, nếu trải qua huấn luyện như thế, ai ai cũng có thể trở thành cao thủ kiếm thuật!

Ai? Là ai len lén nói không bao gồm ta? Ta nghe thấy rồi đó!

◇◇◇◇

“Cloud, Cloud knight trưởng, cậu đang ở đâu?”

Ta dọc đường la to gọi Cloud, mặc dù la to trên dọc đường có hơi mất phong phạm ưu nhã của Sun knight, chẳng qua đành phải vậy!

Đây là cách nhanh nhất có thể tìm được cậu ta rồi, hơn nữa mọi người vừa nghe đến là tìm Cloud, cũng đều có thể thông cảm mà bỏ qua cho hành động la hét không ưu nhã của ta.

Bởi vì toàn đại lục đều biết, Cloud knight trưởng bản tính phiêu bạt, có khí chất phiêu dật như mây, nghe nói nơi có thể tìm được cậu ta nhất là những nơi có bệ cửa sổ, nóc nhà hay dưới tán cây, bình thường cậu ta ở những nơi này để uống một mình hoặc đọc sách.

Ta không biết Cloud knight trước kia rốt cuộc là làm sao phiêu bạt còn cộng thêm kiểu phiêu dật, chỉ biết là Cloud của chúng ta đúng là thường thường phiêu qua phiêu lại, hơn nữa công lực phiêu của cậu ta phi thường cao, thường thường cậu ta phiêu qua bên tai ta, ta chưa chắc có thể thấy được cậu ta... những nơi có thể tìm được cậu ta nhất là bên trong những góc âm u, căn gác xép dày đặc bụi bặm và trong những cái tủ quần áo cả năm không ai đi mở, tóm lại, cứ tìm những nơi ẩm ướt âm u là được rồi!

Bình thường cậu ta đều ở những nơi âm u này, nhóm một ngọn Thánh quanh nhỏ xem một số sách có tựa đề như “Làm thế nào để bói toán chính xác”, “Mười yêu thuật may mắn hàng đầu”, “Tránh khỏi vận xui mang tới vận may”, sau đó bên người lại còn bày biện cả một ấm chất lỏng quý dị đen như mực hoặc là xanh biếc hay đỏ, nhưng ta cho tới giờ cũng không dám hỏi Cloud, thứ bên trong ly rốt cuộc là cái gì.

Bởi vì Thánh Điện thật sự rất rộng lớn, nơi âm u ẩm ướt cũng không ít, rất khó khăn để biết Cloud rốt cuộc đang trốn ở trong cái tủ quần áo nào.

Cho nên, cách mọi người tìm cậu ta chính là —— dọc đường la to.

Tìm hết nửa ngày, đúng lúc nhìn thấy Storm đi tới, công văn trên tay cậu ta ít khác thường, có lẽ chỉ có mười mấy phần và mặc dù biết cho dù là Storm, cũng không thể biết Cloud rốt cuộc đang trốn bên trong tủ quần áo nào, nhưng ta tìm đã rất mệt mỏi nên vẫn không nhịn được hỏi: “Anh em Storm, xin hỏi sau khi buổi họp vừa rồi kết thúc, có nhìn thấy anh em Cloud từ hướng nào rời khỏi không?”

Storm nhướn mày, hỏi: “Trừ khi Cloud đứng ở trước mặt cậu, cậu có từng tự mình nhìn thấy cậu ta không?”

“Chưa từng...”

Ta thở dài, gã Cloud này bình thường chẳng khác gì u linh, chẳng những thích trốn ở những góc âm u, ngay cả đi đường cũng dùng bước đi vân tung đặc thù của Cloud knight truyền từ đời này sang đời khác, lại còn đem bước đi vân tung vốn là dùng để né tránh công kích cải tiến đến ngay cả tầm mắt cũng có thể tránh được... Nếu cậu ta không muốn nhìn thấy bạn, vậy sợ rằng cần thêm con mắt thứ ba may ra mới nhìn thấy cậu ta!

Storm gật đầu, không đợi ta bỏ đi, cậu ta lại nói: “Vậy cậu thường thấy Cloud ở nơi nào nhất?”

Ở nơi nào? Ta suy nghĩ một chút, phòng hội nghị? Không đúng vừa rồi cũng không thực sự “thấy” cậu ta.

Hành lang? Không, ta cả đời này vẫn chưa từng “thấy” cậu ta ở hành lang.

Tủ quây? Không, không! Cho dù ta tìm đúng tủ quây, thường thường cũng không nhìn thấy vì cậu ta đã hòa hợp thành một với tủ quây.

Khoan đã! Nếu nói như thế, thật ra nơi mỗi lần ta tìm được cậu ta chính là... Sống lưng ta phát lạnh, run rẩy nói: “Sau lưng chính mình...”

Storm gật đầu, sau đó dùng ngón trỏ chỉ vào sau lưng ta, rồi liền tự mình đi mất.

Ta trầm mặc một hồi, thử kêu một tiếng: “Cloud?”

“Ở đây.”

Thật đúng là ở đây à... Ta đột ngột quay đầu, quả nhiên nhìn thấy Cloud knight trưởng bởi vì nhiều năm không có phơi nắng, làn da còn trắng bệch hơn cả ta, ta có chút dở khóc dở cười hỏi: “Cậu bắt đầu đi theo tôi từ lúc nào?”

Bạch vân trả lời với giọng yếu ớt nhưng lễ phép: “Khi ngài từ phòng cầu nguyện đang tu sửa đi ra, lúc bắt đầu la hét, tôi đúng lúc đang ở bên trong tủ sách ở bên cạnh.”

“Cho nên cậu liền một đường đi theo tôi? Tại sao không gọi tôi?”

Cloud dùng âm thanh yếu ớt trả lời: “Đã gọi ngài vài tiếng, đại khái đúng lúc đều bị tiếng gọi của ngài át qua, cho nên ngài không nghe thấy.”

Ta có chút bất đắc dĩ nói: “Lần sau trực tiếp vỗ vào vai tôi đi!”

“Được.” Cloud gật đầu.

“Cậu lại trốn ở tủ quần áo sao? ” Ta có phần không đồng ý nói: “Tôi chẳng phải đã nói cho cậu, đó không phải là nơi người ở, cậu muốn xem sách thì có thể đến phòng đọc sách, nếu như không thích có người bên cạnh, vậy tìm một phòng cầu nguyện cũng được, cậu là một trong Mười Hai Thánh ký sĩ, dù cậu muốn một phòng cầu nguyện riêng, cũng sẽ không có ai phản đối.”

Cloud lắc mạnh đầu nói: “Tôi không có trốn ở trong tủ quần áo, ngài không cho phép, cho nên không trốn ở trong đó.”

“Vậy không phải cậu nói cậu trốn ở trong tủ quần áo?”

Cloud lắc đầu nói: “Tôi trốn ở bên trong “tủ sách”.”

“... Có khác biệt sao?”

Cloud nghiêng đầu trả lời: “Tủ quần áo có mùi ẩm mốc, tủ sách có mùi mỗi một, mùi mỗi một tương đối dễ ngửi.”

Người bình thường hẳn là cả hai loại cũng đều không thích đi? Hơn nữa, nếu cảm thấy mùi mỗi một dễ ngửi hơn, vậy tại sao trước kia đều trốn ở bên trong tủ quần áo ngửi mùi mốc?

Ta thật sự hoàn toàn không thể hiểu cách suy nghĩ của Cloud...Quên đi! Cậu ta thích là được rồi.

“Cloud, bây giờ cậu hãy tới phòng cầu nguyện đang tu sửa đó tìm Judge knight, sau đó hoàn toàn nghe mệnh lệnh của cậu ta mà làm.”

“Được.” Cloud lại gật đầu, sau đó lắc mình một cái, rồi bốc hơi giống như u linh.

Ta gật đầu, Cloud mặc dù tính cách hơi quái, hơi khó tìm, giọng nói hơi nhỏ, kiểu suy nghĩ hơi kì lạ, chẳng qua ưu điểm lớn nhất của cậu ta, chính là rất nghe lời ta nói, hơn nữa không bao giờ hỏi tại sao.

“Sun!”

Không đợi người gọi to chạy đến trước mặt, ta cau mày hỏi: “Lại xảy ra chuyện gì?”

“Làm sao cậu biết?” Blaze thẳng lại khẩn cấp, trợn mắt há mồm nhìn ta, ánh mắt hình như rất hoài nghi ta gần đây có phải là có thêm năng lực tiên tri.

“Cậu chỉ cần hoảng hoảng hốt hốt chạy về phía tôi, thì luôn không có chuyện tốt.” Ta mặt âm trầm giải thích, lần trước chẳng phải là cái lần Adair suýt chết?

“Thế à...”

Blaze chợt hiểu ra vỗ tay một cái, sau đó lại hoảng lên, la lớn: “Không đúng! Chúng ta thảo luận cái này làm gì! Tiểu đội Sun của cậu đánh nhau với bọn Chiến Thần Điện ở trên đường, một đồng đội viên bị thương, may là không có ai nguy hiểm tính mạng, bây giờ đều đang ở đại sảnh chữa thương, hơn nữa bọn Chiến Thần Điện kia đang ở trong đó gào thét đòi công đạo gì gì đó, đúng là không có đạo lý, hai bên đánh nhau mà đòi công đạo gì hả! Thương của bọn chúng so với tiểu đội Sun nhẹ hơn nhiều, nói làm sao cũng là chúng ta cần đi đòi công đạo chứ!”

Ta vừa nghe, quả thực nổi giận đùng đùng, tiểu đội Sun của ta dám chạy đi kéo bè lũ đánh nhau với người khác, còn chọn kẻ địch mạnh như thế, hoàn toàn không có bỏ vào tai căn dặn bình thường của ta!

Bọn chúng gần đây là không chọc ta tức chết không cam tâm phải không?

Lúc ta cùng Blaze chạy đến đại sảnh, quả nhiên nhìn thấy tiểu đội Sun mỗi người toàn thân là máu, ta nhất thời lửa giận bùng phát, thiếu chút nữa là chửi ầm lên trước công chúng rồi, may là, Blaze kéo kéo góc áo của ta, chỉ vào Chiến Thần Chi Tử và cả một đội khoảng năm mươi mấy tên chiến sĩ đang ở giữa đại sảnh, lúc này mới làm cho ta miễn cưỡng đè nén hỏa khí trong lòng.

Ta mỉm cười đi ra, lướt qua tiểu đội Sun đang bị thương, đi thẳng đến chỗ không xa Chiến Thần Chi Tử, vô cùng lễ độ nói: “Sun không biết Chiến Thần Chi Tử đại giá quang lâm, nếu không đã tự nghênh đón từ xa, thể hiện sự chào đón cùng với lòng hiếu khách của thần Ánh Sáng, nếu ngài đã tới, có muốn đi tham quan Thần Điện Ánh Sáng một chút...”

Chiến Thần Chi Tử nghe đến khoe miệng co quắp, sau đó gầm lên một tiếng: “Bớt nói nhảm đi, Sun knight, người của người đánh người của ta, còn có người, người... Tóm lại, người cho ta một lời giải thích.”

Người của ta đánh người của người? Ta cười lạnh trong lòng một tiếng, thương của tiểu đội Sun so với chiến sĩ còn muốn nặng hơn, hơn nữa bọn chúng dưới sự quản giáo của ta, là không có chuyện chủ động chọc vào đối tượng mà bọn chúng không có nắm chắc phần thắng, cho nên, chân tướng rất cuộc ai đánh ai còn rất khó nói!

Tám phần là bởi vì ta với Elliot theo hãn đoạt công chúa, khiến cho hãn bất mãn, hãn không tìm Elliot và ta trút giận được, vừa lại không dám động đến hoàng gia kỵ sĩ, dù sao hoàng gia thế nhưng là thuộc về quốc vương, mà không phải của Elliot, cho nên đành phải tìm tới tiểu đội Sun của ta... Lũ đàn độn này, không phải ta đã nói cho bọn chúng gần đây không nên ra Thánh điện sao, mỗi một tên đều đem lời nói của ta làm gió thoảng qua tai rồi!

Ta vừa nghe, lập tức thu hồi tươi cười, nghiêm túc nói: “Đúng thế, dưới giáo hối của thần Ánh Sáng, đối với người ở xa tới chúng ta đều coi là khách, tiếp đãi khách tuyệt đối không dùng bạo lực mà đối đãi, lòng từ ái của thần Ánh Sáng mới là thái độ đối đãi với mọi vật trên thế gian, chỉ có từ ái mới mang lại từ ái, bạo lực lại chỉ có thể mang đến càng nhiều bạo lực với oán hận, không có ai muốn bị đối xử bằng bạo lực, cho nên chúng ta trước hết phải thể hiện từ ái, như thế đối phương mới sẽ lấy từ ái đáp lại...”

Chiến Thần Chi Tử càng nghe, mày liền nhíu càng chặt, cuối cùng hẩn ôm đầu, bộ dạng đau đớn như đầu sắp nứt, gào lên: “Câm miệng!”

Nghe vậy, ta ngậm lại miệng như hẩn mong muốn, còn mang mỉm cười ôn hòa nhìn hẩn.

Blaze thì thào sau lưng ta: “Đúng là lợi hại! Tôi vừa rồi cùng gã này đánh một hồi, ngay cả tóc hẩn cũng không chạm được một sợi, Sun chỉ hé miệng đã khiến cho đối phương đau đầu vô cùng.”

“Người nói người muốn trừng phạt bọn chúng như thế nào là được!” Chiến Thần Chi Tử hẩn hẩn gầm lên, xem ra một buổi nghe ta nói chuyện, so với cùng Blaze đánh một hồi còn mệt hơn.

Nghe vậy, ta lập tức quay đầu qua quát mắng tiểu đội Sun: “Các người vậy mà lấy bạo lực đối đãi khách, chẳng lẽ đã quên các người là Thánh kỵ sĩ của thần Ánh Sáng sao? Các người cho rằng mình là người dã man sao? Nếu không muốn làm Thánh kỵ sĩ có lễ độ, như vậy không được phép để cho tế ti trị thương, bây giờ đến phòng chữa trị đi, sau khi tự mình băng bó, toàn bộ đến phòng giam báo danh, các người sẽ bị giam một tháng!”

Tiểu đội Sun nhục nhã cúi đầu, sau đó chậm rãi đứng dậy, mấy tên đội viên thương thế quá nặng thậm chí phải cần những người khác dìu đỡ mới có thể đứng lên, một đoàn người cứ như vậy vừa đi vừa vẩy theo máu, sàn

nhà vốn trơn bóng sau khi tiểu đội viên đi qua, thậm chí liền biến thành một con đường máu.

Thấy thế, Blaze sốt ruột nói: “Sun, cậu muốn nhốt bọn chúng cũng không sao, nhưng để bọn chúng chữa thương trước đi! Thương thế của bọn chúng quá nặng rồi!”

“Đó là trừng phạt dành cho bọn chúng.” Ta nhàn nhạt nói, không hề có ý tứ thu hồi mệnh lệnh.

Thánh kỵ sĩ chung quanh đều lộ ra thần sắc không đành lòng, sau đó trốn tránh mắt nhìn người của Chiến Thần Điện.

Ta quay đầu, đúng lúc nhìn thấy Chiến Thần Chi Tử lộ ra tươi cười hài lòng, chiến sĩ sau lưng hắn thì ha ha cười lớn nhìn tiểu đội Sun chật vật không thể tả mà rời đi.

“Vô cùng mong đợi trận quyết đấu hai tuần sau, nể lòng từ ái của thần Ánh Sáng, ta sẽ hạ thủ lưu tình với ngài.” Chiến Thần Chi Tử cười rất nham nhở.

Ta mỉm cười nói: “Vô cùng cảm tạ từ ái của ngài.”

“Ha ha ha...” Đám người Chiến Thần Điện vừa cười lớn, vừa nghênh ngang rời đi, thậm chí ngay cả chào tạm biệt cũng không có.

Cho đến khi bọn người Chiến thần điện đều rời khỏi, Blaze dè dặt đánh giá ta, nhỏ giọng hỏi: “S-Sun? Nếu bọn chúng đi rồi, vậy tôi đi tìm tế ti trị thương cho tiểu đội Sun nhé?”

Ta nhìn cậu ta một cái, cậu ta lập tức nín thinh.

Ta bước nhanh đi tìm tiểu đội Sun, mà Blaze do dự một chút, cũng đi theo, mặc dù phòng trị liệu không chỉ có một gian, ta cũng không chỉ định

tiểu đội Sun phải đi gian nào, chẳng qua, chuyện này trái lại đơn giản, chỉ cần đi theo vết máu trên mặt đất là được rồi.

Trên dọc đường tế ti, Thánh kỵ sĩ thậm chí là Mười Hai Thánh kỵ vừa nhìn thấy ta, sắc mặt tất cả đều trắng toát, sau đó vòng qua mà đi.

Một đường đi tới phòng liệu thương, ta nhẹ nhàng đóng cửa, sau đó xoay người, sắc mặt tối sầm giận dữ hét lên với đám tiểu đội viên: “Các người đám đàn độn này, bình thường ta dạy các người như thế nào hả?”

Tiểu đội Sun mỗi người đều cúi đầu, không nói một lời.

Ta tiếp tục nổi bão, quát lên: “Ta chẳng phải đã nói cho các người! Muốn đánh người thì phải đánh người yếu hơn các người gấp hai lần trở lên, nếu như thực lực của đối phương không kém, không nắm chắc 200% phần thắng, vậy thì trước tiên nhẫn nhịn, trở về báo cáo với ta trước rồi tính sao?”

“Đội trưởng, là bọn chúng không để cho chúng tôi đi!” Ed vừa băng bó cánh tay trái nhỏ máu của mình, vừa oan ức trả lời.

Ta bác bỏ cái một: “Nói nhảm! Dưới ban ngày ban mặt, nếu các người thật muốn đi, bọn chúng còn ngăn cản được các người sao? Nếu như các người muốn đi lại bị đối phương ngăn cản, những hoàng gia kỵ sĩ đang tuần tra kia nhất định sẽ phải giúp các người xử lý bọn gây rối trên đường.”

Ed lớn tiếng nói: “Nhưng, nhưng bọn tôi, bọn tôi không thể đi được! Bọn chúng ô nhục đội trưởng ngài, nếu như bọn tôi cúp đuôi chạy trốn, vậy không phải chứng minh bọn chúng nói đúng sao?”

Mọi người bắt đầu náo động, nhao nhao cáo trạng: “Đúng thế! Bọn chúng lại dám nói đội trưởng là cái bình hoa chỉ biết dựa vào vẻ ngoài!”

Vậy chứng tỏ ta rất đẹp trai mà! Có cái gì phải tức giận?

“Còn nói Thánh kỵ sĩ ngoại trừ bị đánh, cái gì cũng không biết, thật quá đáng!”

Cái này... nói chung cũng không sai, Thánh kỵ sĩ mạnh nhất chính là năng lực hồi phục và phòng ngự, mà hai loại năng lực này đều có thể gia tăng khả năng chịu đánh, cộng thêm thể chất khỏe mạnh, Thánh kỵ sĩ tuyệt đối là cao thủ trong giới chịu đòn!

“Còn nói đội trưởng hoàn toàn mặc kệ bọn tôi, cho dù giết bọn tôi, đội trưởng ngài cũng không dám động đến bọn chúng...”

Nói nhảm nhí! Nếu bọn chúng dám giết các người, ta sẽ cho bọn chúng cả đời cũng không động đậy!

Cái buộc tội thứ ba rốt cuộc làm cho ta nổi giận đùng đùng, ta mặt tối sầm, nghe tiểu đội Sun vừa băng bó vừa cáo trạng, sau khi nghe xong một hồi thấy bọn chúng băng bó cũng tương đối rồi, ta hạ mệnh lệnh: “Đến phòng giam báo danh đi.”

Nghe thấy vẫn phải vào phòng giam, mỗi người tiểu đội Sun đều ủy khuất mà cúi đầu, đang định đi ra, ngoài cửa lại truyền đến tiếng gõ cửa.

“Ai?” Ta nhíu mày, tên nào dám quấy rầy ta lúc ta đang giáo huấn tiểu đội viên?

“Đội trưởng, là tôi, Adair.”

“Người lại có thể dám làm trái mệnh lệnh của mà xuống giường, thương thế đã dưỡng tốt rồi sao?”

“Toàn bộ đều tốt rồi, đội trưởng.”

“Vậy thì vào đi.”

Adair vừa đi vào liền quỳ một gối xuống, áy náy nói: “Đội trưởng, nếu như ngài muốn giam tiểu đội Sun, thì xin ngay cả tôi cũng giam cùng đi, tất cả đều là vì tôi phó đội trưởng này không có dạy dỗ tốt bọn họ.”

Ta liếc Adair, thấy động tác của hắn rất lưu loát, thương thế hắn là đã lành hết. Ta lạnh lùng nói: “Tốt lắm! Vậy toàn bộ các người đều đến phòng giam báo danh đi.”

Adair cúi đầu, nhìn không thấy biểu tình, chỉ là trả lời như mọi khi: “Vâng.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 8: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight # 8: Thân Thiện Với Láng Giềng

Ta đợi đến buổi tối, mới đi dọc theo đường gỗ cửa phòng của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, câu đầu tiên đều là “giúp tôi một chuyện”.

Cứ thế gỗ đến cửa phòng của Judge, sau khi Judge mở cửa ta cũng nói câu giống vậy “giúp tôi một chuyện”.

“Chuyện gì? Judge hỏi, rồi có phần giả ngu hỏi: “Mua bánh việt quất? Bảo Ice làm đá bào dâu?”

Ta đi thẳng vào vấn đề yêu cầu: “Cho tôi mượn mười tên đội viên của tiểu đội Judge.”

Nghe vậy, Judge thở dài hỏi: “Là vì nhiệm vụ, hay là vì trả thù?”

“Là vì nhiệm vụ...” Nhìn thấy Judge dáng vẻ không tin, ta vội vàng thừa nhận: “Nhưng tôi thừa nhận tôi có chút ý định nho nhỏ lấy công báo thù riêng.”

Judge có chút dở khóc dở cười, lại hỏi: “Vậy cậu có thể dừng lại đúng lúc không?”

Ta nhún vai nói: “Đương nhiên, tôi chỉ là muốn củng cố tín đồ, cũng không phải muốn cùng Chiến Thần Điện khai chiến.”

Cho dù ta nói như vậy, Judge vẫn suy nghĩ một hồi lâu, miễn cưỡng nói: “Tôi chỉ có thể cho cậu mượn năm người, để cậu khỏi bởi vì quá tức giận mà làm ầu, cậu luôn rất nuông chiều tiểu đội Sun, bọn chúng bị ô nhục trước mặt mọi người, còn bị đánh thành trọng thương, tôi thật sự không thể tin cậu sẽ kiềm chế chính mình, mà không hung hăng mà chinh đốn bọn chiến sĩ Chiến Thần Điện.”

“Được, vậy thì năm người.” Ta một hơi đáp ứng.

Thấy ta đáp ứng mau mắn như vậy, Judge lại nhíu mày, để cậu ta khỏi đổi ý, ta liền đổi đề tài: “Kiếm thuật của Elliot học được thế nào rồi?”

“Rất tốt, năng lực học tập của hãnh rất khá, Cloud vừa lại cải tiến mấy bước vân tung, khiến cho năng lực né tránh của hãnh càng cao, hai tuần sau chắc là có thể đạt tới yêu cầu “triền đấu”.”

Ta gật đầu: “Tốt lắm, vậy thì không có vấn đề rồi.”

“Có thể cho tôi biết kế hoạch củng cố tín đồ của cậu rốt cuộc là gì không?”

“Không được!” Ta một hơi bác bỏ, nếu để cho Judge biết toàn bộ kế hoạch của ta, khó đảm bảo rằng cậu ta sẽ không ngay bây giờ một kiếm chém chết ta, để ta khỏi lúc nhỏ nguy hại người một nhà, bây giờ nguy hại đến Thần Điện, tương lai nguy hại đến thế giới.

“Cậu quả nhiên làm ầu rồi... Ôi! Vậy tốt nhất vẫn là đừng nói cho tôi.”

Judge lắc đầu, quyết đoán mà từ bỏ ý định muốn biết kế hoạch, cũng đỡ khỏi khiến cho chính mình lâm vào tình huống khó xử có nên chém chết ta hay không, cậu ta chậm rãi đóng cửa phòng, thì thào: “Đêm nay phải ngủ sớm một chút, để khỏi biết năm tên tiểu đội viên của tôi bị ép đi làm chuyện gì, tôi sẽ hối hận vì cho cậu mượn người, chẳng qua nói trở về, mỗi lần tôi đáp ứng cậu chuyện gì, sau đó luôn phải hối hận... ôi!”

Ta khuyên nói: “Thở dài một hơi sẽ chết sớm ba giây.”

Phía sau cánh cửa truyền đến một tiếng xa xôi: “Đáp ứng một cái thỉnh cầu của cậu sẽ chết sớm ba năm...”

Ta không cho là đúng nói: “Nếu như thật sự sẽ chết sớm ba năm, vậy cậu sớm đã chết sau khi gặp tôi một tháng rồi mà!”

“Cậu cũng biết...”

Nhờ vả Judge xong, ta nhìn vị trí ánh trăng ngoài cửa sổ, bây giờ khoảng chừng mười giờ, cũng gần như tới lúc rồi, ta bước nhanh đi tới phòng bếp của Thánh Điện, vào giờ này, trong phòng bếp không có lấy nửa người, nhưng trên bàn đã sớm bày biện mấy giỏ bánh mì và sữa.

Ta xách lên mấy cái giỏ, lén lút đi đến bên ngoài phòng giam nhất tiểu đội Sun, chẳng qua cái gọi là bên ngoài này thế nhưng không phải là ngoài cánh cửa duy nhất của phòng giam, mà là “ngoài tường”.

Ta áp sát tường ngồi xổm xuống, khi đang định mở cửa ngậm đưa đồ ăn đi vào thì nghe thấy giọng nói từ phía sau cửa truyền tới.

“Đội trưởng lần này thật quá đáng, còn không cho phép chúng ta chữa thương, nhiều người bị thương rất nặng!”

“Cũng không đưa đồ ăn đến... đội trưởng thật sự mặc kệ chúng ta rồi sao?”

Một tiếng gầm kích động cắt ngang than vãn của mọi người: “Thân là một thành viên của tiểu đội Sun, chẳng lẽ các cậu cũng giống như người ngoài, cho rằng đội trưởng thật sự mặc kệ chúng ta sao? Như thế, cậu cho rằng mỗi lần chúng ta bị giam là ai đưa đồ ăn tới? Là ai đưa chăn bông giữ ấm tới? Cuối cùng, cửa ngậm của phòng giam vừa lại là ai mở đây?”

Cái giọng này là của Adair, quả nhiên không hổ là phó đội trưởng hiểu rõ ta nhất!

Có một giọng nói vội vàng giải thích: “Adair, cậu đừng kích động chứ! Tôi đương nhiên biết đội trưởng không phải mặc kệ chúng ta, chỉ là đội trưởng thường thường đều muốn chúng ta đi làm một số nhiệm vụ gần như bất khả thi...”

Giọng này nghe lên như là Ed, chắc! Ta vốn còn đang nghĩ có thể cho hắn gánh vác một số nhiệm vụ đây, xem ra không phải Adair thì vẫn không được!

“Nhưng đội trưởng luôn có cho chúng ta một số trợ giúp!” Thái độ của Adair càng cương quyết.

“Đúng thế, nhưng đội trưởng cũng có lúc rất, rất trật đường. Đội trưởng lúc trước muốn chúng ta ẩn dấu thân phận đi đánh Earth knight trưởng, nhưng chỉ có cấp hai mươi lăm bộ trang phục đi đêm, ngay cả vũ khí cũng quên cấp, khiến chúng ta bị Earth knight trưởng đánh đau đớn...”

Sau tường không truyền đến giọng của Adair nữa, xem ra hắn không có cách nào phản bác.

Cái này đúng là nói bậy! Cái vụ muốn dạy dỗ Earth, ta làm sao có thể quên đây? Ta chỉ là sau khi lấy tiền công quỹ đi mua trang phục đi đêm xong, liền bị Giáo Hoàng tra được, kết quả tiền còn dư bị lão lấy về, không có tiền đi mua vũ khí, đành nghĩ rằng tốt xấu gì cũng là hai mươi mấy người đi vây đánh một người, ít nhất cũng có thể đánh được một hai quyền chứ?

Không ngờ bọn chúng ngay cả khiên bảo hộ của Earth cũng không thể đánh vỡ, đã vậy mỗi một tên còn mang thương tích về để cho ta trị liệu, đúng là tức chết ta rồi!

Ta mở mạnh cửa ngấm, đem cái giỏ trên tay dùng sức đẩy vào, ta thậm chí còn nghe thấy tiếng giỏ đập vào tường.

Sau tường yên tĩnh một hồi, Adair mở miệng giải thích: “Đội trưởng, mọi người chỉ là thuận miệng phàn nàn thôi, không phải thật sự có ý đó.”

Ta đem mười mấy hoa hồng châu lặn vào, cũng không đáp lại giải thích của Adair, bực bội nói: “Người bị trọng thương mới được phép dùng một viên, không được chữa lành hết, trên thân mỗi người nhất định phải còn thương tích, đây là mệnh lệnh!”

Ed gần như sắp khóc nói: “Đội trưởng... hôm nay người của Chiến Thần Điện thật sự rất quá đáng, bọn tôi chỉ là quá tức giận bọn chúng, cho nên mới nói vớ nói vẩn, ngài đừng giận nhé!”

“Đội trưởng!”

“Xin lỗi mà! Đội trưởng.”

“Đội trưởng~~ bọn tôi sai rồi!”

Nghe thấy từng tiếng đội trưởng, ta liền mềm lòng rồi, bọn đáng chết đó nhất định sớm đã biết cái nhược điểm này của ta, mỗi lần làm sai, mỗi tên liền bạt mạng kêu đội trưởng, đội trưởng.

Ta thấp giọng gầm lên: “Đủ rồi! Câm miệng hết, người trọng thương mau chữa thương, thương nhẹ cũng ăn mau lên một chút, lát nữa còn có nhiệm vụ phải làm.”

Tiếng đội trưởng sau tường lập tức biến mất, ta gọi một tiếng: “Adair.”

“Vâng, đội trưởng.”

“Lát nữa dẫn mọi người đến chỗ cũ tập hợp, ta sẽ phái một số người chi viện các người, ở đó còn có một ít đạo cụ cần thiết.”

“Vâng.”

“Đội trưởng, ngài có đi theo bọn tôi không?” Ed đột nhiên giành nói.

“Sun ta, sẽ không đi theo.”

“Hiểu rõ...”

Ước chừng khoảng mười hai giờ, Adair liền gọi tất cả tiểu đội viên, từ trong cửa ngấm đi ra, ta đang yên lặng đứng ở sau cây nhìn lén, sau khi nhìn thấy bọn chúng đi ra, liền lén đi theo sau đám người, mặc dù Adair đúng là rất có khả năng, nhưng ta vẫn còn chưa chắc chắn hẳn có thể hiểu rõ kế hoạch của ta.

Để đảm bảo, tốt hơn là vẫn đi theo xem một chút.

“Adair, bóng đen vừa mới lóe qua phía sau có phải đội trưởng không?” Ed thò đầu ra sau nhìn.

“Không phải, đội trưởng nói ngài sẽ không đi theo”, Adair cũng không thèm nhìn đã trả lời.

Nghe thấy trả lời này, Ed sau đó nói: “Chẳng trách đội trưởng thích cậu như vậy, Adair.”

Lúc này, Adair đột nhiên dừng lại, Ed phía sau phản ứng không kịp, tông thẳng vô cái ót của Adair.

Ed vẻ mặt đau đớn bưng cái mũi, vội vàng dùng một cái sơ cấp trì dũ thuật vào chính mình, mới có thể lớn tiếng oán giận: “Adair, cậu đột nhiên dừng lại làm chi?”

Adair ngơ ngác mà chỉ về phía trước, đám thành viên tiểu đội Sun đồng loạt nhìn về phía trước... Một tên đội viên mặc đồng phục màu đen của tiểu đội Judge đã đi tới, báo cáo với Adair:

“Tiểu đội Storm mười người, tiểu đội Blaze mười người, tiểu đội Leaf mười người, tiểu đội Earth mười người, tiểu đội Ice mười người, tiểu đội Moon mười người, tiểu đội Cloud mười người, tiểu đội Judge năm người, toàn bộ thành viên đã đến đầy đủ, phụng mệnh của Sun knight trưởng, hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của Adair phó đội trưởng tiểu đội Sun.”

Ed ngơ ngác kéo góc áo của Adair, nhỏ giọng hỏi: “Adair... cậu cảm thấy đội trưởng là muốn chúng ta đi chinh đốn người của Chiến Thần Điện, hay là đi tiêu diệt bọn chúng?”

“Cái này... tôi cũng không chắc lắm.”

Adair có chút hoang mang trả lời xong, đúng lúc nhìn thấy hai cái rương đặt ở chính giữa, hấn lớn tiếng “thì thầm”: “Xem ra đây là đạo cụ đội trưởng nói đi.”

Ta trong bóng tối gật đầu, mặc dù biết Adair không thể nhìn thấy.

Hấn đi tới, sau khi mở ra hai cái rương, liền cau mày suy tư.

Ed tiến đến gần, tò mò cầm lấy vật ở trong rương, đó là mấy chục bộ quần áo giống nhau, hấn kinh ngạc nói: “Đây chẳng phải là hoàng gia kỵ sĩ phục sao? Còn có vũ khí phát chung của bọn họ... Còn có chiến sĩ phục của Chiến Thần Điện? Cần những thứ này làm gì chứ?”

Đám đội viên tiểu đội Sun theo thói quen nhìn về phía Adair, người sau cũng đúng lúc suy nghĩ xong, như nghĩ tới cái gì lớn tiếng “thì thầm”: “Oh! Xem ra chúng ta phải chia làm hai nhóm để hành sự rồi, hèn gì cần nhiều người như vậy.”

Nghe thấy báo cáo của Adair, ta hài lòng gật đầu, xem ra hấn đã biết phải làm gì rồi, nói lại lần nữa, Adair thật không hổ là phó đội trưởng ta chọn, ta lúc đó thật sự rất tinh mắt rồi!

Judge knight bận huấn luyện Elliot, Elliot bận bị Judge knight huấn luyện.

Adair cùng tiểu đội Sun mấy ngày nay nửa đêm đều bận làm chuyện ta căn dặn, ban ngày liền trở về phòng giam nằm thành một đống, ngủ say như xác chết ở bãi tha ma, cho dù đi ngang giẫm lên “đống xác chết đó”, cũng không nghe một tiếng kêu rên, chỉ có tiếng ngáy hết sức nhịp điệu vang lên.

Ngay cả Pink cùng với Roland cũng bận chuẩn bị việc ta nhờ vả, quá trình nhờ vả Pink lần này trái lại rất thuận lợi, khi ta đề cập muốn làm cái gì, mắt của cô ta liền sáng lên, hoàn toàn không nhắc tới muốn thù lao gì, cho nên ta đương nhiên cũng không nhắc tới nó.

Chẳng qua, Roland lại kinh ngạc đến nỗi ngay cả sắc mặt cũng trắng bệch... Mặc dù mặt của cậu ta vốn đã là trắng xám, thoát nhìn không khác biệt nhiều lắm.

Oápp...Ta ngáp lớn một cái, lấy một miếng bánh quy việt quất từ trong đĩa nhét vào trong miệng, sau đó tiếp tục lật quyển sách Cloud cho ta mượn — “Làm thế nào chọn vật may mắn thích hợp để đeo trong quyết đấu”.

Loại cảm giác mọi người đều bận một mình ta nhàn rỗi này đúng là không phải tốt bình thường.

Xoạt một tiếng, cửa bị mở ra, ánh sáng mặt trời từ bên ngoài chiếu vào, làm cho không gian nhất thời tràn ngập ánh sáng, chẳng qua đây không có gây phiền nhiễu cho ta, ta vốn đang nhóm một đốm Thánh quang để đọc sách.

“Nếu không phải Cloud nói cho tôi biết, tôi thật không dám tin cậu thật sự trốn ở chỗ này... Trốn ở bên trong tủ sách chẳng phải là thói quen của

Cloud sao? Hơn nữa, cậu định dựa vào quyển sách này để ứng phó quyết đấu sắp tới sao?”

Ta ngẩng đầu lên, nhìn thấy Judge đang từ bên ngoài tủ sách ló đầu vào, cười như không cười mà nhìn quyển sách trong tay ta, ta nhướn mày, kêu lên: “Cũng đừng xem thường quyển sách này, nó rất có ích đấy! Hơn nữa tôi bây giờ rất cuộc hiểu tại sao Cloud thích trốn bên trong tủ sách rồi, ở đây sau khi chỉ cần nhóm Thánh quang lên, đúng là một thế giới nhỏ hoàn mỹ.”

Hơn nữa là một thế giới nhỏ làm biếng hoàn toàn không có người đến quấy rầy, lúc trước cho dù ta đang ở phòng cầu nguyện, cũng thường có người đến tìm Sun knight, thế nhưng không có ai lại tới tủ sách tìm Sun knight!

Judge không rảnh bình luận nói: “Nếu như cậu xem xong quyển sách này rồi, cũng không còn hứng thú với tủ sách nữa, vậy thì đi xem Hell knight trưởng một chút đi.”

“Hắn làm sao rồi? Chẳng lẽ học không được bước vân tung cải tiến của Cloud?” Ta nhíu mày, vậy đã có thể hỏng bét rồi, theo kế hoạch của ta, Elliot ít nhất cũng phải triển đấu cùng Chiến Thần Chi Tử mười phút trở lên.

Judge lắc đầu nói: “Hắn học tập rất tốt, nhưng thoạt nhìn hình như tâm tình sa sút, tôi hỏi qua một chút, hình như là chịu áp lực không nhỏ từ đồng đội, hắn cùng công chúa có tư tình, vừa lại cản trở kế hoạch của quốc vương, đủ loại hành vi đều khiến cho hoàng gia kỵ sĩ khác có chút khinh thường hắn.”

Ta gật đầu, hiểu rõ nói: “Oh, cái đó hả! Đừng lo, mấy ngày sắp tới sẽ giải quyết thôi.”

Judge suy nghĩ một hồi, vẫn là lắc đầu nói: “Tôi đã nói cho cậu tình huống của Hell knight trưởng, nếu cậu cho rằng đây không phải là vấn đề, vậy tôi cũng không bận tâm nữa.”

Đây trái lại khiến ta nổi lên tò mò, theo lý thuyết, Judge hẳn là sẽ dễ dàng suy luận ra tình cảnh khó khăn của Hell qua mấy ngày sẽ tháo gỡ, tại sao cậu ta lại đặc biệt đến nói cho ta tình huống của Hell không tốt đây?

Chẳng lẽ...Ta đột nhiên cử động, thốt lên hỏi: “Chẳng lẽ năm tên đội viên tiểu đội Judge cậu cho tôi mượn không nói cho cậu biết, tôi bảo bọn chúng làm cái gì sao?”

“Tôi bảo bọn chúng đừng báo cáo với tôi.” Judge đóng tủ sách lại, ngoài cửa truyền đến thì thầm: “Tôi không muốn biết một chút nào hết.”

Xem ra Judge cũng biết lần này ta “làm ầu” không nhỏ, cho nên quyết định không muốn biết tình huống nữa, nhưng như vậy cũng tốt, tránh cho ta một ngày nào đó bị Judge chém một kiếm, lại không thể trách cậu ta, còn phải nói xin lỗi, tôi thật sự quá ầu rồi.

Ta nhìn xuống quyển sách trong tay, suy nghĩ có nên đi xem tình huống của Elliot một chút, cầm lấy miếng bánh quy cuối cùng trên đĩa nhét vào trong miệng, và lật một trang ngẫu nhiên của quyển sách.

Đem khăn tay của người yêu bỏ vào túi áo bên trái, tình yêu sẽ bảo vệ trái tim bạn khỏi nguy hiểm.

Hmm! Cái này đối với ta cũng vô ích, chẳng qua có thể có ích cho Elliot, hay là đi nói với hắn một chút, nhớ xin công chúa khăn tay bỏ vào trong túi bên trái đi!

Dù sao, bánh quy việt quất cũng ăn hết rồi.

Ta lau miệng, kéo quần áo chỉnh tề lại, sau đó bước ra tủ sách.

“Chào Cloud knight trưởng ... S-Sun knight trưởng?”

Ta quay đầu nhìn, vài tên Thánh kỵ sĩ lộ ra biểu tình dờ dẩn như thể đầu bị trọng kích, vừa thấy ta quay đầu lại, sau khi xác định ta đúng là Sun knight, tất cả đều bị chấn động đến biến thành tượng đá không nhúc nhích.

“Thần Ánh Sáng chiếu rọi khắp nơi, vậy đây từ ái, ngay cả tử sách cũng tràn ngập khí tức tốt lành, khiến cho Sun không nhận được muốn đi vào trao đổi một chút từ ái của thần Ánh Sáng...”

Sau khi nói bừa vài câu giải thích, ta vội vàng nhanh chóng bỏ chạy, xem ra ta vẫn không thích hợp trốn ở bên trong tử sách, nếu trốn thêm mấy lần nữa, sợ rằng số lượng tượng đá trên hành lang Thánh điện sẽ nhiều đến mức độ tắc nghẽn lưu thông.

Để tránh phiền toái, ta phủ thêm áo trùm, sau khi kéo mũ áo trùm lên, mới đi ra Thánh điện tìm Elliot.

Ngẫm lại Elliot vừa mới kết thúc huấn luyện tàn khốc của Judge, hẳn là mệt gần chết, cho nên đường hẳn sẽ đi hẳn là từ Thánh Điện đến hoàng cung, Hmm... có lẽ hẳn nửa đường hẳn là sẽ đi ăn một bữa trước, ta nghĩ lấy giao tình của hẳn và Judge, chắc không có chuyện Judge chuẩn bị bánh quy việt quất cho hẳn ăn.

Ta rất nhanh chóng đã tìm thấy Elliot trong một quán ăn nằm giữa Thánh điện và hoàng cung, sắc mặt hẳn mệt mỏi, thoạt nhìn có phần sa sút, khác xa dáng vẻ hoàng gia kỵ sĩ bưng bưng khí thế lúc trước, cả người giống như một ông già, khuôn mặt anh tuấn kiểu vạn năng đó cũng tái nhợt không ít, ngay cả nữ phục vụ quán ăn cũng là dùng cách quăng mà đưa đồ ăn cho hẳn, mắt cũng không thèm nháy một cái.

Thật là thảm... Hèn gì Judge lại bảo ta đến xem hẳn.

Ta đi tới ngồi xuống cái ghế trống bên cạnh hắn, thuận tiện cướp đi miếng thịt bò hắn đã gắp lên, nhét vào trong miệng mình.

Hắn sững sốt nhìn chiếc đĩa không một hồi, mới chậm rãi quay đầu nhìn ta, nghi hoặc hỏi: “Xin hỏi ngài là vị nào?”

Ta hơi hơi vén mũ áo trùm, nhe răng cười với hắn.

“Ah! Su... thì ra là ngài.”

Hắn kêu hoảng lên một tiếng, liền trầm mặc xuống, thoát nhìn như đang phiền não chuyện gì, ngay cả dụng cụ ăn cũng không động tới, mãi cho đến khi cả đĩa thịt bò bị ta xơi hết một nửa, hắn mới tuyệt vọng mà mở miệng hỏi: “Tôi phải chăng hay là đừng tham dự quyết đấu đây?”

Hông hét! Hắn muốn bỏ cuộc giữa chừng rồi... Ta vội vàng nuốt miếng thịt bò trong miệng, khuyên nhủ: “Sao lại nói như vậy? Chẳng lẽ cậu không yêu công chúa điện hạ nữa sao?”

“Không phải!” Elliot phản ứng cực mạnh nhảy dựng lên: “Tôi tuyệt đối không có chuyện không yêu cô ấy nữa, tuyệt đối không có!”

Ta gật đầu: “Đã như vậy, vì sao không muốn tham gia quyết đấu đây? Chẳng lẽ cậu muốn đem công chúa nhường cho Chiến Thần Chi Tử sao?”

Elliot chán nản ngồi xuống, thấp giọng nói: “Tôi, tôi cũng không muốn... Nhưng lấy thân phận của tôi căn bản không xứng với công chúa.”

“Những đồng đội kỵ sĩ của cậu nói như vậy?”

Hắn có chút tủi thân, gần như oán giận nói: “Còn có quốc vương bệ hạ với lão sư cũng nói như vậy, bọn họ rất phần nộ.”

Ta gắp lên miếng thịt bò trong đĩa, sau khi chậm rãi nhai xong nuốt xuống mới chậm rãi mở miệng nói: “Như vậy đi! Cậu cứ tiếp tục nhận huấn

luyện của Judge trong khi nghĩ về nó hai ngày được không? Nếu như cậu vẫn muốn từ bỏ, vậy sau đó từ bỏ cũng không muộn.”

Elliot lần này lại nhanh chóng gật đầu, có chút hưng phấn nói: “Cứ như thế này tiếp nhận huấn luyện của Judge knight trưởng cũng không sao, kiếm thuật của Judge knight trưởng đúng là cao cường! Tôi mới tiếp nhận một tuần huấn luyện, liền cảm thấy mình tiến bộ rất nhiều, đúng là khó tin.”

“Thế thì đương nhiên rồi, Judge từ lúc mười ba tuổi đã mạnh đến không gì cản nổi rồi, ta thấy ngoại trừ Roland, không có ai có thể ganh đua cao thấp kiếm thuật với cậu ta...”

“Roland là vị Thánh kỵ sĩ nào?” Elliot hai mắt tỏa sáng, thậm chí không ngại ngắt lời ta.

“Er... Cậu ta không phải Thánh kỵ sĩ.” Ta có chút do dự nói.

“Oh, vậy là kỵ sĩ bình thường, hay là hoàng gia kỵ sĩ đây?” Elliot liên tục hỏi, rõ ràng rất muốn biết cái Roland thực lực cao cường có thể đấu với Judge này.

Lần này đến lượt ta nổi lên tò mò, cùng là hoàng gia kỵ sĩ, chẳng lẽ Elliot không biết Roland sao?

“Là hoàng gia kỵ sĩ, chẳng qua cậu ta đã chết, không lẽ cậu chưa từng nghe qua Roland sao?”

“A... là tiểu đội trưởng Roland sao?”

Elliot bừng tỉnh nói: “Tôi đã thấy anh ta vài lần, chẳng qua chỉ là đi ngang qua, không có quen biết sâu, anh ta cũng không phải một người hay kết bạn, thậm chí có chút lầm lì, cũng không hay tranh đấu với người khác, cho nên tôi mặc dù biết thực lực của anh ta không yếu, nhưng cũng không ngờ thì ra lại mạnh như vậy!”

Hắn có chút tiếc nuối cùng ảo não nói: “Sớm biết vậy đã nên cùng anh ta kết giao, nếu như thế, có lẽ tôi lúc đó có thể khuyên anh ta không nên trực tiếp chống lại quốc vương, anh ta cũng sẽ không bị quốc vương hại chết.”

“Cậu biết Roland là bị quốc vương hại chết?” Ta có chút kinh ngạc hỏi, chuyện này không phải bị Đại vương tử phong tỏa rồi sao?

Elliot gật đầu, nhỏ giọng nói: “Hoàng gia kỵ sĩ phần lớn là biết, chỉ là về Đại Vương Tử, cho nên không nói mà thôi.”

Thì ra là thế.

Ta gật đầu, dù sao lúc Roland đi tìm quốc vương báo thù, ở đó cũng có gần năm mươi hoàng gia kỵ sĩ, muốn phong tỏa toàn diện tin tức vốn không dễ dàng, mà Đại Vương Tử đại khái cũng không quá nghiêm túc phong tỏa tin tức, dù sao danh tiếng của phụ vương ông ta đã đủ tột rồi, không kém gì một cái tin đồn tàn sát hoàng gia kỵ sĩ.

Nhìn bộ dạng thất vọng của Elliot, ta đang định nói với hắn, ta còn quen biết một “người” cũng rất mạnh, có hứng thú làm quen một chút không vãn vãn, nhưng lại nhìn thấy sau lưng hắn có một nhóm người đang chạy tới, ta vội vàng cầm lấy đĩa thịt bò chuyển sang bàn khác, còn giả vờ không quen biết Elliot.

Elliot không hiểu gì cả hỏi: “Sun knight trưởng ngài...”

“Elliot! thì ra cậu ở chỗ này.”

Elliot sửng sốt, quay đầu qua, nhìn thấy một đồng hoàng gia kỵ sĩ như đàn trâu chạy về phía hắn, hắn mặt trắng toát ngay tại chỗ, vừa lẩm bẩm “Đừng nói là muốn vây đánh mình chứ”, vừa dùng ánh mắt ủy khuất lén nhìn ta.

Hoàng gia kỵ sĩ đầu tiên chạy đến dùng sức vỗ lên vai của Elliot, gầm lên: “Elliot, cậu nhất định phải thắng!”

“Đúng! Phải cưới công chúa về.”

“Tuyệt đối không được phép thua tên Chiến Thần Chi Tử kia!”

Đám hoàng gia kỵ sĩ nói liên mồm, nhưng nói tóm lại, chính là đang nói về đủ loại sai trái của Chiến Thần Điện, sau đó muốn Elliot đánh thắng quyết đấu vân vân, Elliot choáng váng đầu óc mà nghe, ngẩng đầu lên liền nhìn thấy ở cửa vị kỵ sĩ lớn tuổi gần như là một bán lão sư của mình kia, liền vội vàng kêu lên cầu cứu: “Lão sư... rốt cuộc là chuyện làm sao?”

Kỵ sĩ già nua kia lại như một đứa trẻ nóng nảy chạy tới, túm cổ áo Elliot gầm lên: “Nhóc con! Người nếu như không cưới công chúa về, thì đừng về gặp ta!”

“Lão sư?” Elliot trợn mắt há mồm nhìn vị kỵ sĩ, lắp bắp hỏi: “Rốt, rốt cuộc là chuyện làm sao?”

Hoàng gia kỵ sĩ bên cạnh phần nộ bất bình nói: “Bọn chiến sĩ Chiến Thần Điện đáng chết kia dám thừa dịp buổi tối chạy tới đánh lén chúng ta!”

“Còn gào thét cái gì mà chúng ta chỉ biết vây đánh, lại cười ngựa không công bằng, cứ đòi chúng ta xuống ngựa đánh không với chúng.”

Đám hoàng gia kỵ sĩ tức giận đến giọng nói cũng cao vút lên: “Chúng ta là kỵ sĩ, kỵ sĩ đấy! Vốn đã thiện trường cười ngựa và quần chiến, ai muốn cùng người chuyên tấn công đơn đả độc đấu như bọn chúng đánh tay đôi hả! Đâu có ngu chứ!”

“Không được.”

Kỵ sĩ bán lão sư của Elliot nhú mày một cái, không chút khách khí nói: “Thực lực của người còn kém xa lắm, căn bản không thể đánh thắng Chiến Thần Chi Tử, còn cái tên Sun knight ngay cả cầm kiếm cũng không biết cầm kia càng không thể đánh thắng... Đi đi đi! Ta sẽ cho người một chút đặc huấn!”

Hừ! Ông dạy học sinh, lôi ta vào làm chi? Ta trừng mắt.

“Khoan khoan, con vừa mới...”

Elliot có lẽ là định nói hẳn vừa mới kết thúc huấn luyện của Judge, nhưng, hẳn mới nói đến một nửa, lại phát hiện mình không thể tiết lộ chuyện này, đành phải ngậm miệng không nói.

Không còn lý do nào nữa, Elliot bất đắc dĩ bị kéo lên, chỉ dùng đuôi mắt ném cho ta một cái rồi lại một cái ánh mắt nghi hoặc.

“Là người của Chiến Thần Điện!” Lúc này một hoàng gia kỵ sĩ nghiêng rặng nghiêng lợi rít lên.

Chiến Thần Chi Tử dẫn theo một nhóm chiến sĩ đang nổi giận đùng đùng, hẳn thẳng tắp đi tới, mắt nhìn chòng chọc vào đám hoàng gia kỵ sĩ, mà không phải chỉ mình Elliot, hiển nhiên mục tiêu của hẳn là những hoàng gia kỵ sĩ này.

Chiến Thần Chi Tử vừa đi đến trước mặt hoàng gia kỵ sĩ, mở đầu liền chửi: “Hoàng gia kỵ sĩ các người rốt cuộc là có ý gì, lại tìm bọn ta cười ngửa quần chiến? Bọn ta là chiến sĩ! Ai muốn cùng các người cười ngửa quần chiến, đâu có ngu chứ!”

Nghe vậy, những hoàng gia kỵ sĩ sắc mặt sớm đã khó coi nhao nhao gào hét lên: “Các người yêu cầu đánh tay đôi mới là vô lý, bọn ta là kỵ sĩ! Ai muốn đánh tay đôi với các người hả!”

Sau khi nghe trả lời này, Chiến Thần Chi Tử cười trong tức giận nói: “Được được được! Ta cứ đánh tay đôi với các người, muốn cười ngựa hay cười lừa thì tùy các người, các người muốn lên mấy người cũng được, toàn bộ lên hết cũng không sao cả!”

Hoàng gia kỵ sĩ mặt lộ vẻ giận dữ, lúc này vị kỵ sĩ lớn tuổi kia đẩy bọn họ ra, đi đến phía trước đứng song song với Chiến Thần Chi Tử, ông ta lạnh lùng nói: “Thú vị lắm! Có lẽ người sẽ muốn đọ sức với ta một chút, ta cười ngựa, nhưng chỉ một mình ta.”

Chiến Thần Chi Tử lúc này mới chú ý tới vị kỵ sĩ khá lớn tuổi này, vừa nhìn rõ bộ dạng đối phương, hấn liền nhú mày.

Ta thấp giọng lầm bầm: “Đó thế nhưng là một trong những kỵ sĩ tâm phúc của quốc vương, cho dù là người, cũng tạm thời cũng đừng hòng chọc giận ông ta đi! Dù sao kỵ sĩ tâm phúc của quốc vương bệ hạ cũng mới hai người, ông ta lại là cái người lớn tuổi hơn kia, chắc hẳn quốc vương sẽ rất nghe theo kiến nghị của ông ta.”

Chiến Thần Chi Tử xem ra rất ức chế, vừa lại muốn phát hỏa, nhưng lại không muốn chọc giận người trước mặt, cuối cùng gầm lên một tiếng: “Chúng ta đi.”

Kỵ sĩ tâm phúc đó hình như cũng không muốn thật sự đối đầu với Chiến Thần Chi Tử, chỉ quay đầu lại, trầm mặt, dùng sức vỗ vỗ vai Elliot, cảnh cáo: “Nhóc con, quyết đấu đánh cho tốt, nếu đánh thua người sẽ đẹp mặt đấy!”

“Đúng! Đánh thua người sẽ đẹp mặt đấy!” Đám hoàng gia kỵ sĩ đều reo hò lên.

Sắc mặt Elliot trong nháy mắt trở nên trắng hơn cả Roland, đuôi mắt ra sức ném về phía ta ánh mắt cứu mạng.

Ta rất đồng cảm với hắn, trên cơ bản, cơ suất hắn có thể đánh thắng Chiến Thần Chi Tử chẳng khác mấy cơ suất ta đánh thắng Judge knight.

Nhưng đồng cảm thì đồng cảm, ta vẫn là cú đầu coi như không nhìn thấy, tiện thể nuốt miếng thịt bò cuối cùng, lấy khăn tay ra lau miệng.

Chiến Thần Điện với hoàng gia kỵ sĩ đã gây hấn rồi, Elliot không muốn đánh cũng không được... Mm, xem ra có thể kêu Adair không cần nửa đêm chấp hành nhiệm vụ nữa.

Ta tâm tình khoái trá đứng lên, quyết định quay về Thánh điện, ý định xin Ice thêm đĩa bánh quy, có lẽ còn có thể bảo Cloud tìm cho ta một tủ sách mà sẽ không ai đi qua, rồi lại cho ta mượn quyển sách làm thứ đọc trước khi ngủ...

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 9: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight # 9: Truyền Đạt Giáo Lý Đúng Đắn Của Thần Ánh Sáng

Vào ngày ba người quyết đấu, cả tòa Thánh Điện gần như không có một bóng người, mọi người đều đã sớm chạy đi tới trường quyết đấu chiếm vị trí tốt rồi.

“Thật là, ngay cả kỵ sĩ tuần tra cũng chạy mất tăm rồi, đúng là quá không có lòng cảnh giác, mặc dù là thời đại hòa bình, nhưng tốt xấu gì cũng có một đối thủ cạnh tranh là Chiến Thần Điện đang ở trên địa bàn chúng ta, cả Thánh Điện không có lấy một thủ vệ thì cũng hơi quá khoa trương rồi.”

“Đã như vậy, các người cứ ở chỗ này thủ vệ đi!”

Ta đem tiểu đội Sun của mình từ phòng giam thả ra, và phân phó với bọn chúng như vậy.

Bọn họ lộ ra biểu 200% không tình nguyện.

“Sao lại như vậy... vốn định lén đi ra từ cửa ngầm nhìn lén trận đấu, đội trưởng~~”

Hai mươi bốn Thánh kỵ sĩ mặc khôi giáp dùng ánh mắt long lanh nhìn ta, trong miệng còn bậm mạng kêu đội trưởng, cái chữ “trưởng” này còn kéo âm đuôi siêu dài, thật sự là làm cho ta cảm thấy...

“Mắc ói muốn chết, cút!”

Ta nổi giận đùng đùng rống xong, xoay người một cái, nhưng lại thấy phó đội trưởng Adair tinh thần đầy sa sút đứng trước mặt ta.

Hắn kéo ra một nụ cười cay đắng, thành khẩn nói: “Đội trưởng, tôi sẽ dẫn dắt tiểu đội Sun thủ vệ tốt Thánh Điện, mặc dù không thể thấy tư thế chiến đấu oai hùng của ngài là tiếc nuối cả đời của Adair, nhưng Adair tuyệt đối sẽ tuân theo mỗi một mệnh lệnh của ngài, chỉ là vẫn không khỏi cảm thấy tiếc nuối... ôi!”

“Nếu tiếc nuối như thế, vậy người sau khi sắp xếp xong vị trí thủ vệ của bọn chúng, cứ qua xem trận đấu đi.”

“Vâng!” Adair trong nháy mắt hồi phục tinh thần.

Sau khi nói xong, ta thấy sắc trời bên ngoài đã sáng hẳn rồi, mà ta còn phải đi đón một người, nếu còn không lên đường, chỉ sợ ta sẽ bị muộ.

Mặc dù loại chuyện đến muộ này, ta cũng không ít làm qua, nhưng khi người chờ bạn bao gồm quốc vương một quốc, công chúa một quốc, Giáo Hoàng của tôn giáo mình, đầu lĩnh của một tôn giáo khác vân vân, như vậy thì không tốt lắm.

Sau khi ta đi xa một chút, phía sau liền truyền đến một đồng tiếng la hét: “Adair! Người thật hèn hạ”, “vô sỉ”, “phản bội~~”.

Một đường ra khỏi Thánh Điện, ta ở cửa chính nhìn xung quanh một chút, lập tức đã tìm được người ta cần, cậu ta đứng ngay ở trong góc, ta gật đầu với cậu ta, sau đó tiếp tục tiến về phía trường quyết đấu, ta biết cậu ta sẽ đi theo ở phía sau.

◇◇◇◇

Ta một đường tiến vào trường quyết đấu, hoàng gia kỵ sĩ còn gật đầu chào hỏi ta, nhưng bọn họ vừa ngẩng đầu, lại căng thẳng ngăn cản người

phía sau ta.

“Đứng lại!”

Sự căng thẳng của bọn họ cũng lây tới quần chúng trong trường quyết đấu, nhao nhao nhìn về hướng cửa, nơi có một người mặc trang phục kỳ lạ đang đứng.

Cậu ta mặc một bộ trang phục đen bó sát người, chỉ ở phần mặt dưới, ngực, chỗ hiểm với bắp chân bao trùm giáp bạc vẩy cá, mặc dù trang phục này hoàn toàn là trang phục thích khách, chẳng qua bên hông cậu ta lại đeo một thanh trường kiếm, mà không phải đao ngắn hay chủy thủ thích khách ưa chuộng.

Ta hô lớn với thủ vệ cửa: “Cậu ta không phải người khả nghi, là người của Thánh Điện, xin để cậu ta đi vào.”

Mọi người đều tò mò, nhưng phản ứng của Mười Hai Thánh kỵ sĩ còn lớn hơn, có người thậm chí không ngừng nhìn qua nhìn lại giữa ta và cậu ta một cách hoài nghi.

Ta mỉm cười giải thích với mọi người: “Vị này chính là Hell knight trưởng, gần đây mới hoàn thành nhiệm vụ bí mật, cuối cùng cũng trở về đội.”

Blaze là người thứ nhất la hoảng lên: “Cái gì! Hả không phải là Sun... Không! Là Supreme Dragon sao?”

Ta gật đầu nói: “Oh! Không sai, Hell knight trưởng tên đầy đủ là Supreme Dragon Hell, cậu gọi cậu ấy là Supreme Dragon cũng không sai, chỉ là trước mặt người ngoài, Blaze knight trưởng, cậu tốt hơn xưng hô cậu ta là Hell knight trưởng, như vậy sẽ không làm người bên ngoài hiểu lầm thân phận của cậu ta.”

Blaze trợn mắt há hốc mồm, miệng há ra nhưng lại không biết nói cái gì, không chỉ mình cậu ta kinh ngạc, Mười Hai Thánh kỵ sĩ mỗi một người không phải kinh ngạc, thì cũng là đầy mặt hoài nghi, còn không nữa là đáng vẻ căn bản không tin.

Thừa dịp lúc mọi người thảo luận sôi nổi, ta liếc nhìn tình huống hiện trường, hiện trường có hàng rào phân chia rõ ràng, chia chỗ người xem thành các khu hoàng gia kỵ sĩ, khu của Chiến Thần Điện và khu của Thánh kỵ sĩ.

Hoàng gia kỵ sĩ ngồi ở gần bên cạnh khán đài của quốc vương, hàng ngũ của Chiến Thần Điện ngay đối diện, Thánh kỵ sĩ thì là chia làm hai bên, mỗi bên kẹp ở giữa song phương, tiện thể làm khu vực hòa hoãn xung đột, dù sao, hoàng gia kỵ sĩ với Chiến Thần Điện đều cho nhau ánh mắt trợn trừng hung dữ đến khiến người hoài nghi rằng một lát nữa đây thật ra ra là muốn tiến hành quần thể ấu đả, mà không phải là ba người quyết đấu rồi.

Chiến Thần Chi Tử an vị ở bên võ đài, chỗ ngồi khán giả phía sau hẳn đương nhiên là ngồi đầy chiến sĩ của Chiến Thần Điện.

Một người tham gia thi đấu khác đại biểu cho hoàng gia kỵ sĩ, Elliot, thì ngồi ở ngay đối diện Chiến Thần Chi Tử, chỉ cách nhau bởi võ đài, lúc này, hẳn đang nhìn chăm chăm “Supreme Dragon Hell”, sắc mặt rất là cứng nhắc.

Công chúa điện hạ không theo quốc vương đợi ở trên khán đài, cô nàng ở ngay chỗ phía sau Elliot khu vực chuyên dành cho hỗ trợ, đáng vẻ hoàn toàn ủng hộ người trong lòng, chẳng hề nể mặt Chiến Thần Chi Tử và ta một chút nào, đối với việc này, sắc mặt của Chiến Thần Chi Tử vẫn luôn âm trầm, ta đương nhiên vẫn là tiếp tục bảo trì tươi cười.

Công chúa điện hạ có chút hoài nghi nhìn Supreme Dragon Hell, sau đó cho ta một cái ánh mắt cảnh cáo, muốn ta đừng giở trò quỷ.

Kế hoạch ta lúc đầu nói cho công chúa cũng không nhiều, cũng chỉ nói tới việc tiến hành ba người quyết đấu, khi đó ta tự nhiên sẽ giúp người trong lòng của cô nàng chiến thắng, những chuyện khác trái lại hết thảy đều không đề cập, đồng thời cũng không thể đề cập, trừ phi ta muốn cùng với cộc thiêu sống thân mật tiếp xúc.

Lúc này, quốc vương bệ hạ chậm rãi mở miệng nói: “Nghe lên, Mười Hai Thánh kỵ sĩ hình như không nhận ra đồng bạn của chính mình.”

Sau khi ta ưu nhã hành lễ với quốc vương, giải thích: “Đúng vậy, quốc vương bệ hạ, ngoại trừ Sun, những người khác đích xác không biết vị đồng bạn này.”

“Oh? Nói rõ hơn đi.” Quốc thoạt nhìn cảm thấy hứng thú.

Ta gật đầu giải thích: “Trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, Hell knight trưởng là tồn tại rất đặc biệt, tùy theo thời đại khác nhau, nhiệm vụ Hell knight phụ trách chấp hành cũng khác nhau, bình thường đều là một số nhiệm vụ khá bí mật, chẳng hạn, nếu như Hell knight trưởng trong thời đại chiến tranh, có thể sẽ phụ trách thăm dò tình báo quân sự.”

“Nói như thế, Hell knight chẳng phải là tồn tại như gián điệp hoặc thích khách sao?”

Kỵ sĩ tâm phúc bên cạnh quốc vương, là vị còn trẻ kia, có chút cổ quái cười nói: “Thì ra Mười Hai Thánh kỵ sĩ cũng làm loại chuyện xấu xa này sao?”

Elliot bên cạnh hơi hơi cúi đầu.

“Cũng không phải như thế.” Ta nghiêm túc phủ nhận.

Ngừng một chút, mới tiếp tục giải thích: “Dưới sự dẫn dắt của thần Ánh Sáng, những Thánh kỵ sĩ giữ vững chính nghĩa chân chính của tâm linh, mà

không phải chính nghĩa mù quáng, ở trong chiến tranh, nắm giữ tình báo chính xác là tuyệt đối cần thiết, tình báo chính xác có thể giảm thấp hy sinh của anh em Thánh kỵ sĩ, càng có thể rút ngắn lịch trình của chiến tranh, không để cho con dân của thần Ánh Sáng bị ngọn lửa chiến tranh nung nấu. Nhưng những tình báo cũng sẽ không tự động đưa đến cửa, càng không phải dò hỏi là có, để giành được tình báo quý giá, tất phải có người hy sinh quyền lợi đứng ở dưới Ánh Sáng, ẩn náu vào trong bóng tối, để giảm bớt đau khổ của con dân thần Ánh Sáng chịu đựng, cũng vì bảo vệ những anh em Thánh kỵ sĩ của chính mình, càng vì chấp hành chính nghĩa của thần Ánh Sáng.”

Ta nhìn Elliot một chút, thần sắc của hắn đã bắt đầu phấn chấn lại, ta nhẹ nhàng mở miệng nói: “Xin tin tưởng, những Thánh kỵ sĩ dù là lưng đối vào ánh sáng, mặt đối vào bóng tối, nhưng bọn họ vẫn đi ở dưới ánh sáng, mà không phải trong bóng tối.”

Sau khi ta nói xong, mọi người lộ ra thần sắc trầm tư, công chúa thậm chí còn mỉm cười với ta, đại khái là vì những lời này của ta có thể khích lệ người yêu của cô nàng đi.

Chẳng qua, thật ra lời này của ta cũng không chỉ áp dụng cho Hell knight, mà còn phù hợp với hoàn cảnh của tất cả Thánh kỵ sĩ trưởng của nhóm tàn khốc lạn lừng, nhất là Judge knight thân là nhóm trưởng.

Quốc vương nhẹ nhàng gật đầu nói: “Sun knight, người khiến ta đối với Thánh kỵ sĩ càng thêm hiểu rõ.”

“Có thể làm cho quốc vương hiểu rõ như thế, là vinh hạnh của Sun, cũng là ý chỉ của thần Ánh Sáng.”

“Sun knight trưởng, lời của người nói xong rồi chứ?” Chiến Thần Chi Tử cố gắng muốn bảo trì phong độ, nhưng giọng nói vẫn lộ ra chút thiếu kiên nhẫn: “Nói xong thì bắt đầu quyết đấu đi!”

“Vô cùng xin lỗi để ngài đợi lâu, bây giờ hãy để cho chúng ta dưới sự chứng kiến rục rờ của Thần Ánh Sáng, bắt đầu một trận đấu thân thiện.”

Ta cao giọng nói xong, lập tức cất bước đi tới võ đài... một bóng dáng màu đen mang theo màu bạc lại ngăn ở trước mặt ta.

Ta do dự dừng bước chân, nghi hoặc hỏi: “Người anh em Hell, cậu có chuyện gì sao?”

Hell knight đơn giản rõ ràng nói: “Tranh đấu không phải là chuyện Sun knight nên làm, xin để tôi kẻ thế thân này thay thế ngài thượng trận chiến đấu.”

Nghe thấy lời này, ta khẽ a lên một tiếng, quốc vương lại phản ứng linh mãnh hỏi: “Thế thân?”

Ta có chút khó xử nhìn quốc vương bệ hạ ập a ập ứng nói: “Cái, cái này...”

Quốc vương liếc kỹ sĩ tâm phúc trẻ tuổi một cái, người sau lập tức bực mình cao giọng hô: “Chẳng lẽ Sun knight luôn luôn quang minh lỗi lạc, trong lòng lại che giấu cái chuyện gì không thể nói ra sao?”

Ta cố ý quay đầu lại nhìn Judge knight, cậu ta là gã duy nhất có thể dưới tình huống không biết gì cả nhưng vẫn có biện pháp phối hợp với ta.

Judge knight mặc dù không rõ tình hình, nhưng cậu ta vẫn mang theo chút giận dữ nói: “Nếu người vẫn cứ muốn nói, mọi chuyện sẽ do người chịu trách nhiệm.”

Ta lộ ra vẻ do dự, sau đó thở dài bắt đầu giải thích: “Là như thế này, quốc vương bệ hạ, Hell knight từng bị cho là thân phận ngầm của Sun knight, mà không phải một kỵ sĩ thực sự tồn tại, nhưng dù cho chân tướng trước kia như thế nào, Hell knight hiện tại xác thực là người thật sự tồn tại, nhưng

đồng thời, bọn họ cũng được giao cho nhiệm vụ trong thân phận Sun knight.”

Sau khi giải thích xong với quốc vương, ta quay đầu hết lời khuyên nhủ Hell knight: “Hell knight trưởng, xin cậu hãy tránh ra, trận tranh đấu này phải do chính ta thượng trận mới được.”

“Không!”

Hell có chút tức giận gầm lên: “Nếu ngài tự mình thượng trận tranh đấu, không muốn để cho tôi cái thể thân này thay thế, đó chính là hủy diệt ý nghĩa tồn tại của tôi, ngài chỉ có một kiếm giết tôi rồi giẫm qua thi thể tôi mà thượng đài.”

Ta á khẩu không trả lời được, mà hiện trường thì là một mảnh xôn xao, mọi người hiếm khi nghe thấy Thánh kỵ sĩ những người có sự tự kỷ luật rất cao lại nói ra lời mất khống chế như vậy.

“Hell knight trưởng, ta không thể để cho cậu thay thế ta thượng trận.” Ta khẽ thở dài, bất đắc dĩ nói: “Bằng không nếu cậu đánh thắng, thì lại làm sao có thể coi là thắng lợi của ta đây?”

Hell knight lạnh lùng nói: “Vậy xin hãy giẫm qua thi thể tôi thượng đài đi!”

“Đây là chuyện không thể... xin tránh ra, Hell knight trưởng.” Ta cũng có chút tức giận rồi.

“Không!” Hell knight chỉ phun ra một chữ, nhưng cái chữ này cũng đã đủ mãnh liệt.

Chúng ta lâm vào trạng thái giằng co, Hell nhìn ta, ánh mắt rất kiên định... Hoặc là hẳn nên nói, cố gắng mà bảo trì kiên định, ta tin cái này đối

với cậu ta cũng không khó, cậu ta vốn đã là một người từ đầu tới chân đều rất kiên định.

“Vậy thì để cho Hell knight trưởng thượng trận thay thế người đi.”

Người đánh vỡ cục diện bế tắc lại là công chúa điện hạ.

Cô nàng dùng giọng dịu dàng nói: “Nếu là người nguyện ý lấy tính mạng đi theo Sun knight trưởng, vậy thì so với Sun knight tự mình thượng trận cũng không có gì khác biệt.”

Ta lắc đầu, thở dài nói: “Nhưng công chúa điện hạ, hai vị tham gia thi đấu còn lại có lẽ không muốn cách sắp xếp này.”

Elliot trầm tư một chút trả lời: “Nếu công chúa không phản đối cách sắp xếp này, vậy tôi cũng chấp nhận.”

Chiến Thần Chi Tử lại nhíu mày, chậm chậm không biểu hiện đồng ý, điều này bản thân ta có thể lý giải, mặc dù hẳn không rõ thực lực của Hell knight, chẳng qua, dù nói làm sao cũng không thể yếu kém hơn ta trong tin đồn.

Ta vội vàng thêm dầu vào lửa nói: “Chiến Thần Chi Tử điện hạ không chịu cũng là bình thường, bởi vì nếu Hell knight đánh thắng rồi, vậy đối với ngài cũng không công bằng.”

Nghe vậy, Chiến Thần Chi Tử trầm mặt xuống, hừ lạnh một tiếng rồi gào lên: “Ai nói ta không đồng ý? Người nào thượng trận cũng không có gì khác, trận đấu này sẽ là do ta giành được thắng lợi.”

Đối với việc này, quốc vương gật đầu.

Nếu người có tư cách nói chuyện đều đồng ý, chuyện cũng cứ như thế mà đốc định, ba chàng trai tranh đoạt công chúa đã đứng trên võ đài, sắp

bắt đầu một trận quyết đấu.

Thân là một trong ba chàng trai tranh đoạt công chúa, ta thì trở về trong hàng ngũ của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, đứng ngay bên cạnh Judge.

Khóe miệng Judge hơi hơi nhếch lên, nhỏ giọng nói: “Thì ra cậu căn bản đã không có ý thương đài.”

“Đương nhiên, tôi không thích bị đánh thành đầu heo trước mặt công chúng một tí nào.”

Sau khi ta như chuyện đương nhiên mà nói xong, vừa lại liếc Judge một cái, hoài nghi nói: “Dựa vào năng lực suy luận của Judge cậu, khi nhìn thấy tôi cầm cuốn sách chọn vật may mắn gì đó của Cloud, đã nên biết mới đúng, chẳng lẽ cậu cho rằng tôi là người dựa vào vật may mắn để thúc đẩy mưu kế sao? Nếu như không có năm chắc 200%, vậy ít nhất cũng phải năm chắc 100%, tôi mới có thể “lớn mật” đi làm.”

“A... đúng thế! Tôi đúng là hồ đồ rồi.”

Judge lắc đầu, có chút ảo não nói: “Không cần nói nhìn thấy quyển sách đó, tôi từ lúc cậu đáp ứng một trận quyết đấu, đã nên biết cậu tuyệt đối không phải tự mình muốn lên đài đánh nhau mới đúng.”

Ta lườm một cái, nói gì vậy hả! Tốt xấu gì ta cũng từng đối phó qua sinh vật undead... những sinh vật undead Pink phái tới đó thỉnh thoảng cũng có tên mạnh!

Một người hầu đột nhiên đi tới cung kính nói với ta: “Sun knight, quốc vương mời ngài qua một lát.”

Ta gật đầu, đi theo hẳn qua, sau đó không chút sợ hãi mỉm cười nhìn quốc vương, cho dù quốc vương biết hết thấy cái này đều là trò quỷ của ta,

nhưng ông ta chung quy cũng không thể trước mặt công chúng mà xơi tái ta chứ?

Quốc vương phất tay với hai kỵ sĩ tâm phúc bên cạnh, hai người lập tức hiểu mà cất bước đứng xa một chút.

Sau đó ông ta lại vẫy vẫy tay với ta, ta đi lên bậc thang, một đường đi đến bên cạnh quốc vương, sau đó cúi đầu lắng nghe, lúc này, ông ta mới nghiêng răng nghiêng lợi thấp giọng với ta: “Nếu như không phải xác định em gái ta đúng là thích Elliot, ta sẽ không để người tùy ý làm bậy.”

“Mặc dù Sun không biết làm bậy quốc vương bệ hạ nói là chỉ chuyện gì, nhưng Sun đối với hành động yêu quý ruột thịt của ngài cảm thấy khâm phục.” Ta lần này là từ đáy lòng nói như vậy.

Dù sao nếu quốc vương kiên quyết muốn đem em gái gả cho Chiến Thần Chi Tử, vậy ít nhất có mười loại phương pháp có thể phá hỏng mưu kế của ta, sau đó theo kế hoạch ban đầu đem công chúa gả đến Chiến Thần Điện, thế nhưng ông ta lại không có áp dụng bất kỳ loại nào, thậm chí khoanh tay đứng nhìn, mặc kệ cho chuyện cứ thế phát triển.

“Hừ! Nếu là người gây ra một đống chuyện này, lại không thể để cho em gái ta toại nguyện lấy người trong lòng, còn lưu lại hậu quả nghiêm trọng, thì người sẽ có chuyện đấy.”

Quốc vương tựa như một người anh trai nóng lòng vì hạnh phúc em gái, sau khi hung tợn trừng ta cái nữa, liền cau mày quay đầu nhìn tình huống trên võ đài.

Quốc vương cau mày không phải không có nguyên nhân, mặc dù tiếp thụ qua huấn luyện của Judge, nhưng cơ suất Elliot có thể thắng Chiến Thần Chi Tử vẫn không cao hơn việc ta đánh thắng Judge bao nhiêu.

Chuyện này, ta biết, Judge biết, Chiến Thần Điện biết, hoàng gia kỵ sĩ biết, quốc vương tự nhiên cũng biết.

Nhưng bọn họ không biết chính là, thắng có rất nhiều loại định nghĩa, nhất là khi tranh phụ nữ.

Khi ta rời khỏi bên cạnh quốc vương, trở về hàng ngũ Mười Hai Thánh kỵ sĩ, trên đài đã không thể đợi được mà bắt đầu đánh rồi, ra tay đầu tiên chính là Chiến Thần Chi Tử, chiến sĩ trước giờ chính là chủ động công kích, kỵ sĩ thì coi trọng phòng ngự hơn công kích, hiếm khi chủ động ra tay.

“Kiếm thuật tốt!”

Judge nhỏ giọng hô một tiếng, ánh mắt tràn ngập nóng lòng muốn thử.

Lời này đương nhiên không phải khen ngợi Elliot, kiếm thuật của Elliot tuy không tệ, chẳng qua tuyệt đối không đủ làm cho Judge kinh diễm, cậu ta chỉ chính là Ro... là Hell knight trên đài, và Chiến Thần Chi Tử.

Ngay từ đầu trận đấu, Chiến Thần Chi Tử đã nhanh chóng biết rõ đối thủ chân chính là ai rồi, mặc dù biểu hiện bên ngoài là ba người triền đấu, nhưng thật ra phần lớn đều là Chiến Thần Chi Tử cùng Hell knight đối chiến trực diện.

Chiến Thần Chi Tử cũng từng muốn giải quyết Elliot trước, rồi chuyển tâm đối phó Hell knight, chẳng qua bộ pháp của người trước quá mức quý dị, kiếm thuật cũng không tệ, dù là hãn cũng không thể trong thời gian ngắn đánh bại Elliot, càng huống chi còn có một Hell knight nhìn chòng chọc ở bên cạnh.

Coi như là Chiến Thần Chi Tử, nếu như không chuyên tâm cùng Hell knight đối chiến, cũng rất có khả năng thua.

Trên đây, đều là Judge knight một mình giải thích.

Trên thực tế ta chỉ nhìn thấy một đồng bóng đao ảnh kiếm, ảnh ba người hiện qua hiện lại, ta nhìn đến hoa hết cả mắt, sau đó là một loạt tiếng vũ khí leng keng va chạm... May là mình không thượng trận, nếu không chỉ là tiếng vũ khí va chạm vang lên đã đủ làm mình đau lòng đến chết rồi.

Cậu nếu như thượng trận thật, cũng sẽ không xuất hiện tiếng vũ khí va chạm, bởi vì cậu sẽ thua trong nháy mắt. Sau khi Judge nghe xong lời cảm thán may mắn của ta, cậu ta nói như vậy.

Nhưng đừng lo, sở trường của cậu là sinh vật undead, nếu như là đối phó sinh vật undead, cậu so với ba người trên đài đều mạnh hơn. Tiếp theo cậu ta an ủi ta.

Chẳng qua, nếu như đối phó với vật sống, năng lực chiến đấu của cậu còn không mạnh bằng một phần mười của Elliot, sau khi cậu ta an ủi ta, lại bồi thêm một câu đá kích người.

Ta khó chịu khiêu khích cậu ta: “Vậy cậu với Hell knight, ai mạnh hơn đây?”

Judge sau khi liếc mắt ta một cái, chậm rãi nói: “Cái này rất khó nói, mà cậu nên biết ý tứ của tôi.”

Ta lập tức ngoan ngoãn ngậm lại miệng, nhớ tới Supreme dragon Hell không chỉ có loại năng lực “cầm kiếm đánh nhau” này, trên thực tế, “cầm kiếm đánh nhau” có thể vẫn là năng lực không có tính uy hiếp nhất của cậu ta rồi.

Chẳng qua nói trở về, nếu như là muốn đối phó “Supreme dragon Hell”, như vậy thân là một Thánh kỵ sĩ, Judge knight cũng không chỉ có loại thủ đoạn “cầm kiếm chém người” này.

Cho nên nói, thắng thua giữa hai người rất khó định luận, duy nhất có thể xác định chính là, Judge quả nhiên đã biết danh tính thật của “Supreme dragon Hell” rồi.

Mặc dù ta cũng không có ý định giấu diếm Judge, chẳng qua, luôn cảm thấy sợ hãi đối với lực thấu suốt của cậu ta, một ngày nào đó nếu ta thật sự có chuyện muốn giấu cậu ta, sợ rằng sẽ rất khó khăn.

“Cậu là làm sao biết cậu ta là ai?” Ta không nhịn được nhỏ giọng hỏi.

“Kiếm thuật mạnh như thế vốn rất dễ nhận ra.”

Thì ra là thế, cao thủ dùng kiếm đúng là đáng ghét!

“Biểu tình của cậu như đang nói cao thủ kiếm thuật đều đáng chết.” Judge liếc mắt ta một cái.”

“Cậu mà còn tiếp tục đoán trúng nữa, tôi sẽ cho rằng cậu thật ra không phải là Judge knight, mà là con giun trong bụng tôi rồi.”

Judge thu hồi ánh mắt, nhưng khóe miệng lại nhếch lên, ta có chút không cam lòng hỏi: “Bây giờ đánh thế nào rồi?”

“Chiến Thần Chi Tử quả nhiên không hổ là thủ lĩnh chiến sĩ, thực lực không hề thấp, nếu như Supreme dragon Hell không sử dụng lực lượng nào ngoài kiếm, vậy hẳn cuối cùng sẽ thua.”

“Cho dù dưới sự vây đánh của Elliot và Supreme dragon Hell, Chiến Thần Chi Tử vẫn sẽ thắng?” Ta cẩn thận hỏi.

“Phải.”

“Không hổ là Chiến Thần Chi Tử, thật mạnh mẽ!” ta không khỏi tán thán.

“Biểu tình của cậu như đang nói, may là mình vốn không định tự mình thương trận.”

“Câm miệng, con giun!”

Trong mắt của Judge tràn đầy ý cười.

May là mọi người đều đang nhìn đánh đấu trên đài, không ai chú ý tới mắt cậu ta, nếu không chuyện Judge knight tàn khốc vô tình lại có thể mang ý cười, sợ rằng sẽ hù chết một đồng người.

Ta thấy thời gian cũng gần như tới lúc rồi, thấp giọng nói với Judge: “Lát nữa mặc kệ xảy ra chuyện gì, cậu cũng đừng ra tay.”

Judge gật đầu, quyết đoán nói: “Như vậy tôi sẽ đi trước, để tránh khiến cho người khác nghi ngờ chuyện tôi không có ra tay.”

Ta gật đầu, không hổ là Judge, suy nghĩ quả nhiên chu đáo.

“Như thế, tôi cũng có thể tránh biết được cậu rốt cuộc đã làm cái gì.”

...Cũng tốt, tránh cho ta không cẩn thận mà chạm đến giới hạn nhẫn nhịn của Judge về sự làm ẩu của ta, bị cậu ta đập cho một trận sau đó lại còn phải xin lỗi.

Sau khi Judge đi ra khỏi trường quyết đấu, ta nhìn võ đài một chút, trên võ đài tiếng vũ khí leng keng không ngừng, luồng đấu khí lớn đến mức khiến tóc ta bị thổi tung, nền võ đài cũng bị nứt ra vài khe, những khối đá vụn bị đấu khí cuốn bay tán loạn.

Chung quanh dù là kỵ sĩ hay chiến sĩ tất cả đều dán chặt mắt vào võ đài, chỉ sợ nhìn sót màn nào đó, thường thường còn phát ra những tiếng kinh

ngạc cùng tiếng hoan hô.

Ta nghĩ hẳn là cũng đến lúc rồi, cứ đánh tiếp, nếu Elliot chống giữ không nổi bị thua trước, vậy phí công nhọc sức thì cũng coi như thôi, quan trọng là, ta còn không biết nên kết thúc như thế nào.

Nếu Elliot thua, vừa lại tuyệt đối không thể để cho Chiến Thần Chi Tử lấy công chúa, vậy chẳng lẽ là ta thực sự phải tự mình lấy công chúa hả? Vậy phỏng chừng khi đêm tân hôn, ta phải mặc khôi giáp toàn thân ngủ, tránh cho vợ mình phạm tội danh mưu sát chồng.

Ta thò tay vào trong túi, bóp nát một cái trái tim thủy tinh.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 10+1: Nhiệm Vụ Mỗi Ngày Của Sun Knight # 10: Cùng Cố Tín Đồ

Lúc này, Hell knight trên đài đột nhiên đập Elliot một cước, người sau không ngờ tới sẽ bị đồng minh tấn công, một cước này rất rắn chắc, hấn văng đi một đoạn, cuối cùng dừng ở bên mép võ đài, thiếu chút nữa là rớt xuống.

Đúng là làm ta sợ hết hồn, ta còn tưởng rằng hấn sẽ rớt xuống chứ!

Bởi vì cước này rất rắn chắc, Elliot đương nhiên trong khoảng thời gian ngắn không thể đứng lên, nhưng hấn vẫn cố giãy dụa muốn đứng lên.

Chiến Thần Chi Tử vốn định tiến lên giải quyết hấn, nhưng lại bị Supreme dragon ngăn cản.

“Người tại sao lại bảo vệ hấn?”

Chiến Thần Chi Tử lộ vẻ hoài nghi, sau đó đột nhiên quát to một tiếng: “Chẳng lẽ các người là đồng bọn?”

Chết rồi!

“Đồng bọn?”

Supreme Dragon Hell cười nhạt một chút, không chút hoang mang nói: “Loại chuyện này còn có thể kết bọn sao? Công chúa chỉ có một, cũng

không thể cưới hai lần, chỉ là nếu để người giải quyết Elliot, vậy ta cách thất bại cũng không xa rồi.”

Nghe vậy, Chiến Thần Chi Tử vung lên nụ cười kiêu ngạo, ngạo nghễ nói: “Cho dù có hãn, người cũng không thắng được ta.”

“Đó lại là sự thật.”

Supreme Dragon Hell vô cùng chân thành gật đầu, thậm chí bổ sung thêm một câu: “Kiếm thuật của người rất tốt, có lẽ so với ta tốt hơn rất nhiều, mà sức mạnh lại còn vượt xa ta.”

Nghe vậy, Chiến Thần Chi Tử cười lớn nói: “Người cũng không tệ, tốc độ thật là nhanh!”

Các người cũng không cần hợp nhau như thế đi? Ta có chút dở khóc dở cười, mặc dù nói, Supreme Dragon Hell nếu như thật sự có thể cùng Chiến Thần Chi Tử kết mối quan hệ tốt, vậy cũng không tệ.

“Chúng ta hãy quyết đấu công bằng đi!” Supreme Dragon Hell bày ra thế sẵn sàng.

Chiến Thần Chi Tử cũng quát khê một tiếng “Được”, cũng bày ra thế sẵn sàng, tâm tình hai người xem ra vậy mà khá tốt.

Lúc này, Elliot cũng đứng lên, hãn xem ra có chút nản lòng, thậm chí không cách nào tiếp tục gia nhập vào đối chiến của hai người.

Đối với sự nản lòng của hãn, ta trái lại có phần không cho là đúng. Nên biết rằng, đối thủ của hãn một người là Chiến Thần Chi Tử, người còn lại là... Dù sao, hai người này đều mạnh mẽ phi con người! Cho dù thua bọn họ tuyệt đối cũng không coi là chuyện đáng xấu hổ.

Đồng thời, ta cũng tin rằng đồng đội của Elliot sau khi xem xong sự mạnh mẽ của hai người đó, cũng sẽ không cho rằng thua là chuyện đáng xấu hổ, trên cơ bản có thể đứng trên đài cùng hai người đó đối chiến lâu như vậy, cũng có thể xem như là một người mạnh ở đỉnh cao rồi.

Càng hưởng chi, Elliot vẫn là một kỵ sĩ, hẳn vốn không chuyên đơn đả độc đấu.

Nói cách khác, Elliot, Chiến Thần Chi Tử cùng Supreme Dragon Hell nếu như đều tự suất lĩnh một tiểu đội, triển khai chiến tranh tam phương, vậy bọn họ ngược lại không thể nào thắng Elliot.

Mà ta chính là muốn tạo thành loại giả tượng này, đơn đả độc đấu, Elliot ít nhất có thể cùng hai người triển đấu mười mấy phút, nói đến lĩnh quân tác chiến, Elliot tuyệt đối còn hơn hai người đó.

Như vậy ở trong mắt mọi người, nhất là hoàng gia kỵ sĩ, Elliot cũng không coi là thật sự thất bại.

Lúc này, Elliot hít sâu một hơi, cố lấy dũng khí trở lại chiến cuộc...

Ta đột nhiên hét to: “Elliot! Công chúa có nguy hiểm, mau đi bảo vệ công chúa!”

Elliot sửng sốt, theo phản xạ chạy về hướng công chúa, khi hẳn chạy đến trước mặt công chúa, vừa quay đầu lại...

Một chớp đen đúng lúc bắn vào trong ngực hẳn, hẳn gần như là lập tức gục xuống không dậy nổi, hai tay ôm ngực, đầy mặt đều là thần sắc thống khổ, toàn thân thậm chí “bò” ra làn khói màu đen có mùi kinh khủng.

Ta lúc này cũng chạy tới bên cạnh Elliot, vừa cúi đầu nhìn, la lên: “Đây là... là nguyên rủa của hắc ám!”

Công chúa không hề sợ hãi làn khói đen nguyên rủa trên người Elliot, vừa nhào tới người hấn, vừa hét lên: “Elliot!”

Ta sắc mặt nghiêm túc ngẩng đầu nhìn ra xa phía khán giả, mọi người lập tức nhìn theo ánh mắt của ta.

Trên chỗ khán giả một người mặc áo trùm đột nhiên vén áo trùm ra... Là một nữ yêu cực kỳ hiếm thấy!

Wow!

Ta cố sức nhịn xuống xúc động muốn khen ngợi Pink.

Cô ta thật là mỹ điểm có phần thể lương, ngũ quan xinh đẹp, dáng người nóng bỏng, làn da tái nhợt mang chút màu lục u ám, quần áo rách rưới, vừa vặn lộ ra chân thon dài, rãnh ngực và rốn, nhưng lại không đến mức biến thành hình ảnh cấm khán giả dưới mười tám tuổi xem, đúng là vừa đẹp vừa quyến rũ lại vừa kinh khủng.

Mặc dù cô ta thoát nhìn không giống người sống, nhưng thật ra cũng không coi là người chết, chặt chẽ mà nói, nữ yêu thật ra là loại sinh vật bị nguyên rủa, tuy nói là sinh vật “bị nguyên rủa”, nhưng cũng có không ít tình huống là phụ nữ tự mình nguyên rủa mình, cố ý khiến cho mình biến thành nữ yêu, để có được sức mạnh đi làm những loại chuyện như báo thù.

Ta đặc biệt dặn dò Pink không được sử dụng sinh vật undead, dưới tình huống toàn đấu trường là Thánh kỵ sĩ, sinh vật undead thực sự rất dễ bị phát hiện.

Nhưng không ngờ Pink có thể mang đến một nữ yêu, thứ này thế nhưng không thường thấy một chút nào.

Lúc này, nữ yêu nhảy tới giữa hội trường, lê bước đi về phía quốc vương.

Bởi vì chặt chẽ mà nói nữ yêu vẫn là một phụ nữ, mà còn là một phụ nữ lòng đầy oan khuất, thông thường có cảnh ngộ vô cùng bi thảm, hơn nữa nữ yêu này vừa lại xinh đẹp, cho nên, trong nhất thời, kỵ sĩ đầy đầu trường vậy mà không có ai sẵn lòng tiến lên ngăn cản.

Nữ yêu khanh khách cười rộ lên: “Ta muốn báo thù, báo thù, báo thù!”

Kỵ sĩ tâm phúc trẻ tuổi rống giận: “Nói bậy! Công chúa điện hạ làm sao lại có thù oán với loại thứ tà ác như người!”

“Ha ha ha! Không phải công chúa, là quốc vương bệ hạ, hãn bội tình bạc nghĩa với ta, lại còn giết con trong bụng ta, con à! Mẹ xin lỗi con!” Nữ yêu vừa khóc vừa cười, thoát nhìn mười phần điên cuồng.

Tức thì, quốc vương trợn to mắt, hoàng hậu này giờ luôn lặng lẽ bảo trì ưu nhã bên cạnh ông ta đột nhiên trầm mặt xuống, mọi người thì không thể tin nổi quay đầu nhìn quốc vương bệ hạ.

Chẳng lẽ, đại vương tử vừa mới biến thành quốc vương, liền biến chất rồi?

Sắc mặt quốc vương không thể nào khó coi hơn, khóe miệng co giật không ngừng, gằn như là từ trong kẽ răng nặn ra: “Nói bậy! Ta chưa từng gặp qua người.”

Căn cứ vào cảnh tượng ta lén liếc thấy, sắc mặt quốc vương sở dĩ khó coi như vậy, hoàn toàn là bởi vì gót giày của đôi giày cao gót tuyệt đối cao hơn mười phân kia của hoàng hậu bệ hạ đang giẫm trên bàn chân của quốc vương.

“Không khái người, là cha của người!” Nữ yêu rít lên.

Nhiều người đều thở phào nhẹ nhõm, đồng thời hoàng hậu đeo lại mím cười hiền tuệ ưu nhã, thuận tiện “rút” lại gót giày cao gót từ trên chân quốc

vương, thu hồi dưới váy dài.

Mọi nhao nhao oán giận: “Làm hết hồn, không nói rõ ràng”, “Còn tưởng đại vương tử vừa biến thành quốc vương, liền từ sợ vợ biến thành quý háo sắc luôn rồi chứ.”

Ta thấy quốc vương cố nén đau đớn, hơi cử động bàn chân, mới có thể lửa giận ngút trời mà lạnh giọng nói với nữ yêu: “Cho dù như vậy, người cũng không thể ngậm máu phun người, lạm thương vô tội (Chân của ta vô tội à)! Hoàng gia kỵ sĩ, lập tức bắt ả.”

Nhận được mệnh lệnh của quốc vương, hoàng gia kỵ sĩ đồng loạt rút vũ khí, triển khai vòng vây một cách thuận phục.

Những Thánh kỵ sĩ thì đều nhìn về phía Thánh kỵ sĩ trưởng của mình trực thuộc, sau đó Thánh kỵ sĩ trưởng đều quay đầu nhìn ta. Ta nhíu mày nói: “Đây nhất định là đồng bọn của sinh vật undead lần trước đột kích, đúng là một nữ yêu ghê tởm! Chúng ta không thể để cho ả tùy thích tổn thương người khác, anh em Thánh kỵ sĩ, lập tức tiến lên trợ giúp hoàng gia kỵ sĩ.”

“Rõ!”

Thánh kỵ sĩ cùng hô lên xong, lập tức gia nhập hàng ngũ vây bắt, hiệu quả của nhiều năm làm hàng xóm với hoàng gia kỵ sĩ cũng xuất hiện, hai bên phối hợp cực kỳ tốt, vòng vây làm ra quả thực không chê vào đâu được, đừng nói một con nữ yêu con con, dù là death lord cũng chết lần thứ hai như thường.

Nữ yêu bên trong vòng vây bạt mạng công kích, đáng tiếc, toàn bộ những công kích thông thường đều bị tấm khiên của kỵ sĩ đỡ lại, dù tấm khiên không đỡ được nguyên rủa, cũng có Thánh quang của Thánh kỵ sĩ ngăn cản, căn bản không thể gây tổn thương cho bất cứ ai.

Hoàng gia kỵ sĩ từ trong khe hở của những tấm khiên vươn ra trường thương, từng bước một áp sát nữ yêu vẫn đang vùng vẫy như con thú bị vây hãm, năng lực của nữ yêu mới vừa rồi đánh lén Elliot thật ra không tệ, kỵ sĩ trong cấp bách căn bản đỡ không được công kích nguyên rủa.

Nhưng nói đến đối chiến trực diện, cô ta không có một chút lực chống đỡ, chỉ có thể trơ mắt nhìn trường thương chậm rãi áp sát, thậm chí đâm vào thân thể của mình, mà công kích của cô ta ngay cả da của những kỵ sĩ cũng không làm xước được một chút.

Ta quay đầu đi, không muốn nhìn thấy cảnh tượng này, mặc dù chỉ là một con nữ yêu, thậm chí cũng có thể là nữ yêu giả mà Pink chế tạo, nhưng dù nói như thế nào, ta thật sự cực độ không muốn nhìn thấy bất cứ thứ vô tội nào bởi vì kế hoạch của ta mà chết.

“Sun knight!”

Lúc này, công chúa đột nhiên hét lên: “Elliot anh ấy, anh ấy sắp không xong rồi!”

Làm sao có thể nhanh như thế đã không xong rồi...Ta rõ ràng bảo Pink chọn loại nguyên rủa gây hiệu quả thị giác kinh khủng nhất, nhưng lại khó chết người nhất cơ mà.

Chẳng qua, khó đảm bảo rằng Pink sẽ không có hứng thú xấu xa đánh tráo nguyên rủa, cho nên ta vẫn nhanh chóng chạy đến bên cạnh hai người, lấy ra hoa hồng thủ châu vốn định làm sính lễ, nói: “Công chúa, xin bóp nát thủ châu để duy trì tính mạng của kỵ sĩ Elliot, cho đến khi Giáo Hoàng niệm xong thuật trị liệu chung cực...”

(Giáo Hoàng lão già chết tiệt này sau khi nghe thấy ta nói, mới lẽ mề bắt đầu đọc chú ngữ.)

Mà ta cũng còn nói chưa hết, công chúa lập tức đoạt lấy hoa hồng thủ châu, như thể hạt châu trên tay là hòn đá vô giá trị ven đường, bóp nát một viên tiếp nối một viên, thấy vậy ta đau lòng quá đi!

“Em gái, em gái à, em bóp chậm một chút, chậm chút thôi! Bóp nhanh như thế hiệu quả cũng không tốt hơn đâu!”

Không ngờ, biểu tình của quốc vương còn đau lòng hơn so với ta, nghĩ đến, ông ta sớm đã đem chuỗi hoa hồng châu này làm đồ của mình rồi.

Mặc dù, ta vốn đã định đem chuỗi hạt châu coi như làm lễ vật tạ tội tặng cho quốc vương bệ hạ, tránh sau này ông ta tìm ta gây phiền toái... Huh? Vừa nghĩ như thế, ta cần gì phải đau lòng đây? Dù sao cũng không phải là đồ của ta.

Lúc này, quyết đấu sớm đã dừng lại, Chiến Thần Chi Tử vẫn chỉ đứng khoanh tay nhìn lạnh lùng nói: “Chết rồi thì có can hệ gì, Sun knight chẳng phải biết thuật cải tử hồi sinh sao?”

Mọi người lập tức tập trung vào ta, công chúa lại càng mong đợi ngẩng đầu hỏi: “Đúng vậy không? Đúng là vậy không?”

Ta cẩn thận gật đầu, thừa nhận: “Sun đúng là biết cải tử hồi sinh thuật.”

Nghe vậy, mọi người xôn xao.

“Nhưng, trừ phi là bị bắt đắc dĩ, hơn nữa cần trưng cầu đồng ý của người có liên quan, nếu không Sun tuyệt đối sẽ không sử dụng loại thần thuật này!” Ta đột nhiên nghiêm giọng nói.

“Tại, tại sao?” Công chúa lập tức la hoảng, dù sao người yêu của cô nàng đang ở bên bờ sống chết.

“Bởi vì hạn chế của cái tử hồi sinh thuật thực sự rất nhiều, chỉ có thể thi triển trong vòng tám giờ sau khi chết, nếu thi triển trên thi thể sau tám giờ, như vậy sẽ đem cỗ thi thể này biến thành sinh vật undead! Hơn nữa cái tử hồi sinh thuật không thể thi triển trên cái chết già tự nhiên, chết vì bệnh, thậm chí là trên thân người bị độc chết.”

Ta dừng lại một chút rồi nói: “Cho dù là thi triển trên loại thân thể bị nguyên rủa như của Elliot kỵ sĩ, cũng là một việc rất nguy hiểm, cho dù anh ta tỉnh lại, nguyên rủa trên người vẫn sẽ không giải trừ, có khả năng sẽ lại chết trong chớp mắt.”

“Thêm nữa cái tử hồi sinh thuật có đủ loại tác dụng phụ, hiện giờ tác dụng phụ đã biết là có trên đầu mọc ra sừng, toàn thân phủ đầy lông, nhiều thêm một đôi tay, thậm chí là thần trí điên cuồng cùng với thân thể tàn phế cả đời.”

Ta một hơi nói xong mọi khuyết điểm của cái tử hồi sinh thuật, lần này cuối cùng đã đem đủ loại thiếu sót của cái tử hồi sinh thuật tuyên cáo cho toàn thế giới rồi, còn thuận tiện phóng đại một chút, tránh cho có người vẫn muốn tìm ta thi triển cái tử hồi sinh thuật, vậy ta có thể phiền toái rồi.

Nghe vậy, ánh mắt của mọi người lại trầm xuống, nhất là công chúa điện hạ, cô nàng sắp ghen ngào nói không ra lời rồi.

Chỉ có Chiến Thần Chi Tử lộ ra biểu tình mừng rỡ, nghĩ đến, rốt cục đã làm cho hẳn hiểu loại cái tử hồi sinh thuật này hoàn toàn không thực dụng, vốn không thể để cho Thần Điện Ánh Sáng dựa vào để mở rộng tín ngưỡng.

“Sống lại luôn luôn đều phải trả cái giá còn lớn hơn cái chết.” Ta hàm ý thâm sâu nói.

Lúc này, Giáo Hoàng lè mề bên cạnh cuối cùng cũng đã niệm xong chú ngữ, lão nhẹ nhàng đọc ra: “Chung cực trì dữ thuật.”

Ánh sáng trị liệu màu vàng nhạt lắng xuống, chỉ một chốc lát, hào quang còn chưa tiêu tán, Elliot đã yếu ớt mà rên rỉ một tiếng, mở mắt, mỉm cười lên tiếng: “Công chúa điện hạ...”

“Elliot, Ôi! Elliot!” Công chúa ôm chặt lấy người yêu của mình.

Thấy thế, Chiến Thần Chi Tử sắc mặt khó coi giống như một ông chông bị cấm sừng, thẳng tắp đi về phía hai người, chiến sĩ phía sau hẳn cũng tiến lên theo.

Các Thánh kỵ sĩ đều liếc mắt nhìn ta, không nhận được chỉ thị, chỉ đứng bất động tại chỗ.

Lúc này, hoàng gia kỵ sĩ lại đồng loạt nhanh chóng tiến lên, chặn ngay trước mặt công chúa và Elliot, trong nháy mắt hình thành một bức tường bằng tấm khiên kiên cố không thể phá vỡ.

Thấy thế, Chiến Thần Chi Tử hừ mạnh một tiếng. Chiến sĩ của Chiến Thần Điện đồng loạt rút vũ khí ra. Những hoàng gia kỵ sĩ cũng từ phía sau tấm khiên vươn ra trường thương. Tức thì, tình huống hiện trường nổi lên căng thẳng.

Những Thánh kỵ sĩ vốn còn hào hứng ngồi trên núi xem hồ đấu, nhưng một tên Thánh kỵ sĩ nào đó đột nhiên la hoảng: “Ah! Sun knight của chúng ta chẳng phải cũng muốn lấy công chúa sao?”

Đám Thánh kỵ sĩ đột nhiên giật mình tỉnh lại, vội vàng nhìn Thánh kỵ sĩ trưởng của mình trực thuộc, chờ đợi mệnh lệnh hạ xuống, mà Mười Hai Thánh kỵ sĩ thì đều nhìn ta... Thiếu chút nữa quên ta cũng là một trong những người tranh công chúa.

Ta vội vàng bày ra vẻ cảm động tán thán: “A! Kỵ sĩ xả thân cứu công chúa, công chúa lấy nước mắt mỹ lệ đáp lại, tình yêu này khiến người cảm

động biết bao! Nếu như phá hỏng tình cảm chân thành thế này, cho dù là thần Ánh Sáng từ ái cũng sẽ giận dữ trừng mắt vào Sun đi!”

Nghe vậy, Mười Hai Thánh kỵ sĩ thu hồi tầm mắt, tiếp tục xem cảnh náo nhiệt của bọn họ.

Thấy thế đám Thánh kỵ sĩ cũng tiếp tục ngồi trên núi xem hồ đấu, chẳng qua, căn cứ vào hoàng gia kỵ sĩ tốt xấu gì cũng là hàng xóm ở cùng một tòa thành, mà Elliot cũng khá nổi tiếng, cho nên phần lớn Thánh kỵ sĩ chọn cổ vũ cho hoàng gia kỵ sĩ.

Thấy bọn họ cổ vũ nhiệt liệt như thế, hơn nữa người trẻ tuổi luôn dồi dào khí huyết, nếu hoàng gia kỵ sĩ cùng Chiến Thần Điện thực sự đánh lên, Thánh kỵ sĩ sợ rằng không tránh khỏi tiến lên trợ trận.

Lúc này, bên hoàng gia kỵ sĩ và chiến sĩ Chiến Thần Điện đều không nhúc nhích, chỉ là ném ánh mắt giết chóc vào đối phương, hiện trường rất có cảm giác của sự tĩnh lặng chết người trước khi khai chiến của hai quân đối nhau... Nếu như bên cạnh không có một đồng Thánh kỵ sĩ đang hò hét cổ động, thêm dầu vào lửa mà nói, bầu không khí đúng ra là vẫn rất căng thẳng.

Nhìn luồng nhiệt khí của Thánh kỵ sĩ nhà mình, ta thậm chí cảm thấy bọn chúng hình như không phải muốn trợ trận, mà là muốn dẫn đầu trận rồi.

“Bọn Chiến Thần Điện kia lúc trước dám đánh người của Thần Điện Ánh Sáng chúng ta!”

“Ngay cả tiểu đội Sun của chúng ta cũng dám đánh, chán sống rồi!”

“Hoàng gia kỵ sĩ, lên đi! Giết bọn khốn của Chiến Thần Điện, bọn chúng thiếu chút nữa là giết Adair rồi!”

Ta quay đầu nhìn Storm knight, Storm nhún vai, giải thích: “Phó đội trưởng Adair của cậu danh vọng trong Thánh kỵ sĩ đại khái ngang bằng với địa vị của Elliot trong hoàng gia kỵ sĩ đi, mà tiểu đội Sun của cậu cũng tương đương với nhóm kỵ sĩ tinh anh trẻ tuổi do Elliot lĩnh quân, tóm lại, tiểu đội Sun của cậu bất kể là ở trong dân thường, trong Thần Điện Ánh Sáng, trong Thánh Điện của chính mình, thậm chí là trong hoàng gia kỵ sĩ, tất cả đều rất được hoan nghênh, ngay cả tôi cũng thường tìm bọn họ giúp đỡ.”

“Oh!” Ta mỉm cười. Thì ra là thế, xem ra ta thật đúng là coi thường Adair và tiểu đội Sun, sau này có thể giao nhiều hơn một số nhiệm vụ cho bọn chúng làm rồi.

“Sun, cậu đừng cười như vậy à! Đây làm cho tôi cảm giác tôi giống như đã hại bọn họ...” Storm vừa như là nói chuyện với ta, vừa lại như thì thào tự nói.

“Anh em Storm sao lại nói như vậy đây? Dưới sự chứng kiến của thần Ánh Sáng, anh em Storm thật sự đã giúp Sun một cái đại ân xán lạn như thần Ánh Sáng!”

“Như vậy đúng là tôi hại bọn họ rồi.” Storm thở dài lẩm bẩm: “Xem ra trở về phải mời bọn họ uống rượu rồi.”

“Chẳng qua nói thật, cậu là muốn để bọn họ đánh, hay là không đánh đây?” Storm có chút nghi hoặc hỏi: “Cậu nói trước, để bọn tôi có tâm lý chuẩn bị chứ?”

“Tôi tin rằng, thần Ánh Sáng từ ái chỉ muốn để cho tình yêu tốt đẹp có thể nở hoa kết quả, không hi vọng chứng kiến máu tanh và chiến tranh vô nghĩa.”

“Oh.”

Mười Hai Thánh kỵ sĩ rời tay ra khỏi vũ khí của mình, Blaze lại còn lộ ra biểu tình thất vọng, lẩm bẩm: “Còn tưởng có thể làm một trận lớn...”

Sự việc cũng đến lúc vô cùng căng thẳng, quốc vương rút cuộc chậm rãi đứng lên, trầm ồm quát: “Dừng tay hết cho ta!”

“Quốc vương bệ hạ.” Chiến Thần Chi Tử nổi giận đùng đùng nói: “Chẳng lẽ ngài quên ước định của chúng ta sao?”

Nghe vậy, quốc vương trầm mặt xuống, mà Chiến Thần Chi Tử mặc dù biết mình lỡ lời, nhưng lại chỉ nhú mày, dường như không có ý định lấp liếm.

“Chiến Thần Chi Tử, có hề gì khi để cho hai người yêu nhau ở cùng nhau đây?”

Ta hết sức chân thành nói: “Sun cũng bằng lòng rút lui rồi, chẳng lẽ Chiến Thần Chi Tử ngài còn muốn tiếp tục làm khó với đôi tình nhân này sao?”

“Hừ!” Chiến Thần Chi Tử cười lạnh một tiếng.

Ta mỉm cười đáp lại, biết rằng trọng điểm căn bản không phải là công chúa.

“Không bằng, cứ để cho quốc vương bệ hạ giúp đỡ Chiến Thần Điện, ở Vong Hưởng quốc dựng lên một toà chi nhánh của Chiến Thần Điện, lấy điều này để tạ lỗi cho việc công chúa không thể đáp lại tình yêu của Chiến Thần Chi Tử, thế nào?”

Nghe vậy, Chiến Thần Chi Tử cùng quốc vương bệ hạ vô cùng kinh ngạc nhìn ta, ngay cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ nhà mình cũng nhú mày lại, ta tiếp tục lấy mỉm cười đáp trả.

“Nếu là xin lỗi có thành ý như thế...”

Chiến Thần Chi Tử chậm chậm nói, đồng thời lén liếc quốc vương, thấy người sau không có ý phản đối, hẳn cũng gật đầu, cảm thán nói: “Được thôi, ôi! Thật ra ta cũng không muốn chia rẽ một đôi tình nhân.”

Ta ra sức gật đầu khen ngợi: “Đúng thế! Tôi nghe nói Chiến thần rất chí tình chí nghĩa, Người chắc chắn sẽ không làm chuyện tước đoạt tình yêu của người khác.”

“Không sai! Chiến thần của chúng tôi đúng là như thế, không ngờ Sun knight cũng hiểu rõ Chiến thần của chúng tôi như vậy.” Chiến Thần Chi Tử vô cùng tán đồng gật đầu, dịch ý trong mắt đối vào ta đột nhiên biến mất hơn phân nửa.

Ta khách sáo nói: “Đâu có đâu có, nói làm sao chúng ta cũng là hàng xóm mà!”

“Các người cũng không cần hợp nhau như thế đi?” Storm bên cạnh lẩm bẩm.

◇◇◇◇

Chuyện đến tận đây, quyết đấu cũng không cần tiến hành nữa.

Chiến Thần Chi Tử sau khi chào Supreme Dragon Hell, thậm chí còn ước hẹn thời gian luận bàn lần sau, sau đó hẳn liền rất hài lòng mà dẫn các chiến sĩ rời đi, ngay cả mắt cũng không liếc công chúa thêm lần nào.

Hoàng gia kỵ sĩ thì lần không được đầu mỗi nhìn ta và Elliot, trong mắt rất nhiều vẻ hoài nghi.

Ta lại không để ý tới bọn họ, kêu gọi tất cả các Thánh kỵ sĩ, đi về phía cửa trường quyết đấu.

Nhưng khi sắp ra khỏi trường quyết đấu, ta đột nhiên xoay người lại mỉm cười với Elliot: “Oh! Đúng rồi, kỵ sĩ Elliot, cảm ơn cậu lúc trước đã cứu phó đội trưởng Adair của ta.”

Elliot sửng sốt lộ ra nụ cười xán lạn nói: “Đừng khách khí, hơn nữa, tôi nghĩ chúng ta đã huề nhau rồi, Sun knight trưởng.”

◇◇◇◇

“Quốc vương bảo tôi tới nói cho ngài, công chúa đã dùng tám viên hoa hồng thủ châu trên người tôi, xin mau chóng bổ sung.”

Elliot qua vài ngày sau, âm thầm tới tìm ta, sau đó truyền đạt cái tin tức này.

Điều này làm ta thở phào nhẹ nhõm, lời này của quốc vương biểu thị muốn tiếp nhận lễ vật xin lỗi của ta rồi, mặc dù không thể kết luận ông ta sẽ không nhớ thù, chẳng qua ít nhất sẽ không trắng trợn tìm ta gây phiền toái.

“Còn có công chúa điện hạ nói, ngài từ người phát ngôn của hèn hạ vô sỉ thăng cấp đến người tốt hèn hạ vô sỉ...”

Ta ngoại trừ cười gượng, cũng không có trả lời khác tốt hơn.

Lời truyền đạt xong, nhưng, bộ dạng muốn nói nhưng lại thôi của Elliot khiến ta không định đi khỏi hiện trường.

Qua một hồi, hần mới có chút ngượng ngùng nói: “Cho dù lưng đối vào Ánh Sáng, nhưng vẫn đi ở dưới Ánh Sáng... Ngài, ngài nhất định sẽ không hiểu những lời này quan trọng đối với tôi cỡ nào đâu.”

Ta mỉm cười với hần. Ta đương nhiên biết những lời này có bao nhiêu quan trọng, từ lúc Judge đang vô cùng ủ rũ, mà sau khi ta cho cậu ta những

lời này, cậu ta liền gần như chưa từng cự tuyệt qua một đồng yêu cầu lộn xộn của ta.

Elliot vô cùng chân thành nói: “Xin ngài hãy yên tâm, mặc dù Chiến Thần Điện được phép xây dựng Thần Điện và truyền bá tín ngưỡng ở Vong Hưởng quốc, nhưng, tôi, hoàng gia kỵ sĩ, còn có công chúa điện hạ đều sẽ đứng ở bên Thần Điện Ánh Sáng.”

Ta mỉm cười nói: “Ta lấy thân phận người phát ngôn của thần Ánh Sáng sâu sắc cảm tạ ngài, kỵ sĩ Elliot.”

“Tôi cũng lấy thân phận Elliot sâu sắc cảm tạ ngài, Sun knight trưởng, nhưng...” Elliot lộ ra biểu tình có chút nghi hoặc hỏi: “Hell knight giả kia rốt cuộc là chuyện làm sao đây?”

“Hmm? Ngài vì sao nói Hell knight trưởng là giả đây?” Ta lộ ra biểu tình nghi hoặc thích hợp hỏi ngược lại: “Sun không hiểu ý tứ của ngài.”

Nghe vậy, Elliot ngẩn người, sau khi suy tư một hồi, hãnh cười gượng nói: “Không, ngài nghe lầm rồi, tôi vừa mới nói là, kiếm thuật của Hell knight trưởng thật tốt, nếu có cơ hội, thật muốn cùng anh ta luận bàn.”

“Cảm tạ khen ngợi của ngài, ta sẽ chuyển đạt lại cho Hell knight trưởng.”

Elliot lộ vẻ mừng rỡ nói: “Tôi thực sự rất hi vọng có cơ hội quen biết anh ta.”

Ta cười trả lời: “Đương nhiên.”

Elliot gật đầu nói: “Vậy tôi xin cáo từ trước, Sun knight, nếu có bất cứ chuyện gì cần trợ giúp, hoan nghênh ngài tới tìm tôi, tôi hy vọng ngài biết, ngoại trừ phản bội hoàng thất, tôi tuyệt đối không từ chối bất kỳ yêu cầu của ngài.”

Ta sâu sắc nhìn hẳn, nhấn mạnh nói: “Được, Sun nếu như có khó khăn, nhất định sẽ lấy thân phận “bạn bè” xin nhờ ngài trợ giúp.”

Elliot cẩn thận gật đầu nói: “Tôi hiểu rồi, từ nay về sau, Hell knight ở tại Thánh Điện, Elliot ở tại hoàng cung, ngoại trừ lấy quan hệ bạn bè với nhau, không có liên hệ gì khác.”

Ta rất hài lòng gật đầu, Elliot nói tạm biệt, cất bước rời đi.

Lúc này, một người khác, Judge knight, lại từ trong chỗ tối đi ra, cậu ta nhìn hướng Elliot rời khỏi, rồi quay đầu nhìn ta.

Ta thì giống như mọi khi tự động giải thích: “Không cần Chiến Thần Chi Tử cưới công chúa nước ta, trong nước rất nhiều người trẻ tuổi sớm đã chuyển sang vòng tay của Chiến Thần Điện rồi, tín ngưỡng không phải quốc gia, chúng ta không thể vạch rõ biên giới, nói nhân dân bên này chính là phải tín ngưỡng thần Ánh Sáng, người bên kia chính là phải tín ngưỡng Chiến thần.”

Judge gật đầu: “Cậu cũng không ôm ý định hoàn toàn đem Chiến thần ngăn chặn ở ngoài Vong Hưởng quốc.”

“Bởi vì đó là chuyện không có khả năng.”

Trả lời dứt khoát, sau đó tiếp tục giải thích: “Ngay như Nguyệt Lan quốc cũng có tín đồ Ánh Sáng, Vong Hưởng quốc cũng nhất định sẽ có tín đồ Chiến thần, thậm chí là tín đồ Hỗn Độn.”

“Chỉ là, bất luận thế nào tôi cũng không thể để cho Chiến Thần Chi Tử lấy công chúa, đó đích xác sẽ là cái nguy cơ lớn, công chúa thế nhưng là cái danh từ cho những chàng trai trẻ hay hướng tới nhất, càng tệ hơn là, quốc vương không có con nối dõi, con của Chiến Thần Chi Tử với công chúa có khả năng là người thừa kế, con của Chiến Thần Chi Tử nếu như lên làm

quốc vương Vong Hưởng quốc, vậy đối với Thần Điện Ánh Sáng mà nói, đó là nguy cơ lớn chưa từng có.”

Judge lại gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Ta tiếp tục nói: “Trước tiên đừng nói đến chuyện làm quốc vương kế nhiệm xa xôi như vậy, tóm lại không thể để cho Chiến Thần Chi Tử trở thành một thành viên của hoàng cung, tiến tới ảnh hưởng đến tín ngưỡng của hoàng gia kỵ sĩ. Bởi vì hoàng gia kỵ sĩ vẫn là mục tiêu của những người trẻ tuổi trong nước hướng tới, tín ngưỡng của hoàng gia kỵ sĩ vừa thay đổi, người trẻ tuổi thường sẽ theo vào. Nhưng ngược lại, nếu như bọn họ cùng Chiến Thần Điện trở mặt thành thù, đối với tín ngưỡng của những người trẻ cũng sẽ tạo nên ảnh hưởng rất lớn.”

Judge gật đầu, tiếp lời ta: “Elliot là thủ lĩnh thuộc giới trẻ trong hoàng gia kỵ sĩ, mà giới trẻ mới là mấu chốt của tín ngưỡng, người lớn tuổi thường sẽ không dễ dàng thay đổi tín ngưỡng rồi. Cậu lôi kéo được Elliot chẳng khác nào lôi kéo luôn cả hoàng gia kỵ sĩ, hơn nữa bây giờ Elliot vừa lại cưới được công chúa, dưới tình huống quốc vương chưa có con nối dõi, tương lai con của hai người họ sinh ra thậm chí có khả năng làm quốc vương kế tiếp, theo như cái này, cho dù Chiến Thần Điện có chi nhánh ở Vong Hưởng quốc, vậy cũng không thể lay động được nền móng của Thần Điện Ánh Sáng.”

Judge ngừng một chút, trầm giọng nói: “Sự tình rõ ràng chỉ cần cùng quốc vương, Chiến Thần Chi Tử âm thầm phối hợp, chỉ cần Chiến Thần Chi Tử không cưới công chúa, cứ để hẳn xây dựng chi nhánh ở Vong Hưởng quốc là được rồi, nhưng cậu lại cố tạo ra một trận quyết đấu, để cậu thừa dịp trong khoảng thời gian này chia rẽ hoàng gia kỵ sĩ và chiến sĩ Chiến Thần Điện, làm cho hai bên trở mặt thành thù, đây cũng còn chưa tính.

Cậu ở lúc quyết đấu, còn cố ý cảm tạ Elliot đã cứu Adair, để bọn họ tưởng rằng cậu là vì Elliot đã cứu Adair, cho nên mới không ngại đồng ý để cho Chiến Thần Điện xây dựng chi nhánh, dùng việc đó để trao đổi lấy công chúa, từ đó, cảm tưởng của hoàng gia kỵ sĩ đối với cậu sẽ càng cao, ôi! Cậu thật đúng là...”

Ta gầm lên cắt ngang lời cậu ta: “Judge, cậu thật sự rất hiểu rõ tôi, nhưng đừng tự cho là thông minh, tôi đúng là rất cảm ơn Elliot đã cứu Adair, chẳng lẽ, cậu lại có thể hoài nghi quyết tâm bảo vệ anh em Thánh kỵ sĩ của tôi sao? Không sai! Tôi trước mặt mọi người cảm ơn Elliot là có mục đích, nhưng cũng không phải để cho hoàng gia kỵ sĩ thích tôi, mà là vì không để cho bọn họ hoài nghi Elliot có cấu kết gì đó với Thánh Điện!”

“Xin lỗi.”

Nghe thấy giải thích của ta, Judge lập tức liền xin lỗi, đồng thời giải thích: “Thật sự xin lỗi, tôi hiểu lầm rồi, chỉ là thủ đoạn gần đây của cậu khiến tôi cảm thấy có chút thất vọng, cho nên mới tự động suy luận theo phương diện xấu.”

“Thủ đoạn của tôi chỉ dùng vào những việc Sun knight cần phải làm, hơn nữa tôi chưa từng khiến cho người không nên bị thương tổn bị thương! Trong hai sự kiện gần đây, ngoại trừ lão quốc vương heo ú tiền nhiệm vốn là có tội nên không tính, đã có ai bởi vì kế hoạch của tôi mà bị tổn thương sao?”

Ta tức giận đến nỗi ngay cả giọng cũng run lên: “Trên đường đạt tới nhiệm vụ, tôi rất cố gắng để cho tất cả mọi người đều không bị thương tổn, thậm chí là có thể nhận được kết cục tốt đẹp, mà cậu, Lesus Judge, người hiểu rõ tôi nhất, lại có thể cảm thấy thất vọng về tôi sao?”

Nghe vậy, Judge cúi đầu suy tư một hồi, sau đó nhìn thẳng ta nói: “Sun knight trưởng, cậu đích xác đã làm được nhiệm vụ của cậu, hơn nữa không

có làm tổn hại đến bất cứ người nào không nên bị tổn hại, tôi thật sự rất xin lỗi, thật sự!”

“Lesus, không phải tôi không tha thứ cậu, mà là cậu có phần nói rất quá đáng rồi.”

Ta từ chối tiếp nhận cái xin lỗi này, cứng đầu nói: “Củng cố tín đồ là nhiệm vụ hàng đầu của tôi, mà tôi cũng trước giờ chưa từng quên chuyện gì thân là Sun knight nên làm và không nên làm, tôi thừa nhận thủ đoạn của tôi âm hiểm, nhưng, đó cũng là ở dưới tình huống không muốn tổn thương đến bất cứ người nào, mới bắt đắ dĩ chọn lấy!”

“Xin lỗi tôi lấy tên Lesus Judge mà thề với thần Ánh Sáng, tuyệt đối không phạm sai lầm này nữa.”

Ta thận trọng gật đầu, lúc này mới tiếp nhận xin lỗi, thuận tiện đưa ra yêu cầu: “Như vậy đi, sau này cậu phải vô điều kiện đáp ứng tôi mười yêu cầu, vậy tôi sẽ tha thứ cho cậu.”

“... Cậu còn cần tôi đáp ứng cậu sao? Tôi lúc nào đã từng từ chối yêu cầu của cậu rồi?”

“Đó bởi vì yêu cầu của tôi là công sự, cho nên cậu không thể từ chối tôi, nhưng thỉnh thoảng tôi cũng có chuyện riêng muốn nhờ cậu hỗ trợ à!”

Judge vô cùng nghi hoặc hỏi: “Thế trèo tường mua bánh việt quất cũng coi như là công sự sao?”

“Đó chỉ là nhờ vả, không phải yêu cầu.” Ta một mực phủ nhận.

“Thì ra là thế, cậu còn có những chuyện riêng càng quá trớn, dùng “nhờ vả” vô ích, cho nên phải dùng “yêu cầu” sao?”

Ta cười hơ hơ hai tiếng: “Trước mắt là còn chưa có, chẳng qua khó đảm bảo tương lai sẽ không có, trước tiên thừa dịp cậu phạm sai lầm, đòi cậu đáp ứng để bảo đảm hơn.”

“...Ba cái.”

“Thành giao!” Ta lập tức đồng ý, dù sao nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, có được bao nhiêu là bấy nhiêu rồi.

Judge đối với hành động cháy nhà đi hôi của của ta mà thờ dài, lại đưa ra nghi vấn: “Về phần vị Supreme Dragon Hell kia nên làm sao giải quyết đây?”

“Oh!” Ta mỉm cười: “Cậu nhất định cảm thấy rất hứng thú đối với sự trở về của Hell knight trưởng đi?”

Judge liếc ta một cái, kỳ quái hỏi: “Cậu có ý gì?”

Ta mỉm cười giải thích: “Từ sau khi cậu mười ba tuổi, trong Thánh Điện đã không còn người dám cùng cậu so kiếm thuật, trải qua mười năm, cuối cùng cũng có một người trong Thánh Điện có thể cùng cậu luận bàn kiếm thuật rồi, chẳng lẽ cậu không thích sao? Hay là nói, cậu cho rằng người công việc bận rộn có thừa như cậu, còn có thời gian chạy đến Chiến Thần Điện của nước láng giềng đi tìm Chiến Thần Chi Tử khiêu chiến đây?”

Judge knight trầm mặc suy tư, cậu ta hết sức vụng về nói nhỏ: “Nhưng hẳn là một Death Lord, tính nguy hiểm của hẳn rất cao!”

“Một Death Lord thân ở Thần Điện Ánh Sáng, đại bản doanh đối kháng sinh vật undead này? Rốt cuộc là chúng ta nguy hiểm hơn, hay là chính cậu ta nguy hiểm hơn đây?”

Nghe vậy, Judge suy tư, cuối cùng gật đầu, bất đắc dĩ nói: “Tùy cậu đi, hưởng hồ tôi nghĩ thông rồi...”

“Tính nguy hiểm của hãn căn bản không cao bằng cậu.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Thứ Hai Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Tôn Trọng Quyền Riêng Tư Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ.”

“Đây là đại sảnh của Thánh Điện, ngoại trừ đẹp mắt ra, bình thường không có sử dụng gì”.

“Grisia...”

“Đại sảnh có hai dãy hành lang, một cái là dẫn vào bên trong Thánh Điện, cái kia là dẫn đến đại sảnh của Điện Ánh Sáng.”

“Grisia...”

“Tới nơi quan trọng nhất rồi, trong đây là phòng của cậu, ngay cách vách của cách vách phòng của tôi mà thôi, gian ở giữa chúng ta là phòng của Judge knight trưởng...”

“Grisia.”

“Còn có phòng hội nghị của mười hai Thánh kỵ sĩ họp, thì đi qua hai dãy hành lang, quẹo phải, gian thứ ba là được... Nói như vậy không rõ lắm, đi thôi, tôi trực tiếp dẫn cậu đi qua xem một chút.”

“Grisia!” Ta có chút tức giận gầm lên.

Grisia dừng chân lại, căn dặn: “Cậu hẳn nên gọi tôi là Sun, Grisia để lúc riêng tư dùng đi! Nhưng nếu cậu cứ muốn gọi tôi là Grisia, thật ra cũng không sao...”

Ta cố mở miệng cắt ngang cậu ta nói: “Tôi nghĩ, tôi nên rời đi.”

“Cậu đang nói cái gì? Cậu muốn đi đâu?”

“Không đâu cả, chỉ là muốn rời khỏi Thánh Điện.”

Ta đơn giản nói xong, tâm trạng có chút bất an, ta ở trong Thánh Điện càng lâu, càng có khả năng bị phát hiện ta là Death knight. Nếu như ta bởi vậy mà bị tiêu diệt, vậy vẫn là chuyện nhỏ, nhưng nếu là bị phát hiện Grisia lại có thể cùng Death knight lui tới, vậy đối với cậu ta mà nói, sẽ là một chuyện rất nghiêm trọng.

Grisia rất kinh ngạc nhìn ta, nói: “Cậu là Hell knight trưởng, không ở bên trong Thánh Điện, cậu muốn đi đâu?”

Ta á khẩu không nói được gì, một hồi sau mới có thể mở miệng nhắc: “Tôi cũng không thật sự là Hell knight, chẳng lẽ cậu đã quên?”

Cậu ta suy nghĩ một chút, nhìn ta quan tâm nói: “Hell, cậu có phải vì khí trời quá nóng, nên phát sốt rồi? Làm sao ngay cả chính cậu là Hell knight cũng quên rồi?”

Ta lại á khẩu không ói được gì, Grisia, cậu ta rốt cuộc muốn làm cái gì?

Lúc này một Thánh kỵ sĩ chạy tới la lên: “Đội trưởng! Hoàng gia kỵ sĩ và Chiến Thần Điện gặp phải nhau trên đường, bây giờ đang đánh tới mù mịt trời đất rồi!”

Grisia trầm mặt xuống, không vui nói: “Thánh kỵ sĩ đang làm cái gì? Không ngăn cản bọn họ sao?”

“Không, nhưng bọn họ có kết thành hình trận bảo vệ, bảo vệ dân chúng vậy xem xung quanh! Sau đó...”

“Sau đó cái gì?”

“Sau đó tiện thể cố vũ cho hoàng gia kỵ sĩ...”

Nghe vậy, Grisia mặt đen hết một nửa, cậu ta vội nói với ta: “Đầu tiên cậu cứ tự mình đi dạo một chút, tôi đi một lát sẽ trở lại. Nhớ hai điều này, không được rời khỏi Thánh Điện, cũng đừng tìm Pink, Pink dọn nhà rồi. Thứ hai, không được xâm phạm riêng tư của Mười Hai Thánh kỵ sĩ khác, nhất là phòng của chính bọn họ.”

“Khoan...” Ta trợn mắt há mồm nhìn cậu ta và một Thánh kỵ sĩ khác bước nhanh chạy đi.

Pink chuyển nhà rồi? Vậy ta nên đi đâu?

Ta không biết đã đứng tại chỗ bao lâu, rất nhiều Thánh kỵ sĩ đi qua bên cạnh ta, hơn nữa còn mở miệng gọi ta là Hell knight trưởng, hành lễ với ta, thật làm cho ta không biết nên hồi ứng thế nào mới đúng.

Không lâu sau, trên hành lang một người ta quen biết đi tới.

“Judge knight...”

Ta có chút cảnh giác nhìn hắn, theo miêu tả của Grisia bình thường đối với hắn xem ra, hắn hẳn là biết ta là Death Lord mới đúng.

Nhưng, Judge lại không chút nào có ý cảnh giác, sau đó chỉ nhấn mạnh nói: “Là Judge knight “trưởng”, Judge knight là danh hiệu người ngoài dùng để xưng hô chúng ta, đừng nhầm nữa, Hell knight “trưởng”.”

Ta lại lần nữa á khẩu không nói được gì, chẳng lẽ hắn không có ý vạch trần ta sao? Cứ như vậy tùy ý một cái Death Lord chạy lung tung trong Thánh Điện?

Judge knight nhìn ta, hỏi: “Cậu còn có vấn đề gì không?”

Ta theo phản xạ trả lời: “Tôi không biết nên đi đâu.”

Judge trầm tư rồi nói: “Cậu có thể đi thư viện, đó có không ít bộ sách có thể cho cậu ôn tập một chút chức trách Hell knight. Cũng có thể đi tìm Storm knight trưởng, cậu ta bận rộn tối tăm mặt mũi, lúc nào cũng hi vọng có người có thể đi giúp mình, cậu ta bây giờ đang ở trong phòng mình sửa công văn.”

Ta không thể nói bất cứ lời nào, đành phải nói tiếng “Cảm ơn”.

“Đúng rồi, Hell knight trưởng, buổi tối cậu có thời gian cùng tôi đối luyện kiếm thuật không?”

“Có.” Ta lập tức đồng ý, kiếm thuật của Judge knight vô cùng tốt, ta vẫn rất mong đợi có thể cùng hắn đối chiến lần nữa.

“Tốt lắm, vậy buổi tối gặp lại.” Judge gật đầu, tự mình rời đi.

Ta lần nữa á khẩu không nói được gì. Nhưng, vì đã giao hẹn đối luyện buổi tối, thật sự không thể nào rời khỏi Thánh Điện rồi.

Suy nghĩ một chút, vẫn cứ đứng ở hành lang như thế này cũng không phải biện pháp, không bằng tiện thể làm theo đề nghị của Judge knight trưởng, đi thư viện tìm sách xem một chút, thuận tiện chờ buổi tối đối luyện.

Ta hỏi một Thánh kỵ sĩ, sau khi biết được chỗ thư viện, liền trực tiếp đi qua.

Thánh kỵ sĩ bên trong thư viện không ít, nhưng ta quyết định không để ý tới tất cả những người chào ta, chỉ là mở cái tủ sách nào đó, định tìm vài cuốn sách có nhắc tới Hell knight...

“Cậu đang tìm sách nào sao?”

Ta trong chớp mắt nhảy ra một bước lớn, rống giận: “Người là ai?”

“Tôi là Cloud knight.”

Một cái đầu lại có thể từ trong tủ sách thò ra, sắc mặt hần tái nhợt giống như giấy, trong khoảng thời gian ngắn, ta còn không nhìn ra hần là người hay quỷ...Hơn nữa hần còn nói mình là một trong Mười Hai Thánh Kỵ sĩ, điều này sao có thể?!

“Cloud knight trưởng, có thể phiền ngài lấy tập thi ca có liên quan đến Mười Hai Thánh kỵ sĩ cho tôi không? Tôi muốn kể chuyện cổ tích cho bọn trẻ.”

Một Thánh kỵ sĩ cười tủm tỉm nói với cái đầu đó.

“Được.” Rút đầu về, chỉ trong chốc lát, lại thò ra, hơn nữa còn thêm một cái tay cũng tái nhợt như vậy, trên tay cầm theo một cuốn sách.

“Cảm ơn ngài, Cloud knight trưởng.”

Tên Thánh kỵ sĩ kia sau khi lấy sách, còn tốt bụng nói với ta: “Hell knight trưởng, nếu ngài muốn tìm sách, không bằng nhờ Cloud knight trưởng giúp ngài lấy đi, Cloud knight trưởng quen thuộc với vị trí sắp xếp của mỗi một quyển sách.”

Đúng là Cloud knight?Ta ngây dại.

Cái đầu đó... không, là Cloud knight trưởng nhìn ta hồi lâu, xa xăm nói “Đứng ở trước tủ sách nhưng lại không tìm sách, đúng là một quái nhân”, sau đó rút đầu về, đóng cửa tủ sách lại.

Ta lần nữa á khẩu không nói gì được, ta tưởng rằng Grisia đã là một Thánh kỵ sĩ rất quái dị rồi, không ngờ còn có người càng quái dị.

Lập tức ta từ bỏ thư viện, quyết định đi tìm Storm knight, mặc dù, ta cho rằng ta chắc hẳn không thể giúp bất cứ chuyện gì...

“Tôi thật sự rất cảm động! Nào, xem qua toàn bộ những văn kiện này, câu có vấn đề thì khoanh đỏ, cuối cùng dùng ba câu đơn giản tóm tắt lại trọng điểm của cả văn kiện, sau đó để tôi xem qua lần nữa, đã có thể đóng dấu rồi.”

Storm không nói thêm lần nào, ném cho ta cả một chồng công văn.

Ta ôm cả chồng văn kiện, có chút căng thẳng nói: “Nhưng, tôi chưa bao giờ xử lý qua công văn, không biết nên làm như thế nào.”

“Đừng lo, lần đầu tiên làm đều như thế.” Storm knight an ủi ta: “Tôi sẽ nhìn qua lại một lần, nếu như có thời gian...”

Ta thẳng cho đến tối mới xem hết những công văn đó, sau đó lấy đi đưa cho Storm knight trưởng.

“Cậu làm thật sự rất tốt!”

Storm knight vừa nói với ta, trên tay cầm con dấu, ngay cả cúi đầu liếc mắt lấy một cái cũng không có, liền đem toàn bộ văn kiện đóng dấu: “Cậu sáng mai có việc gì phải làm không? Không có hả? Vậy tiếp tục qua giúp tôi làm chứ? Được chứ? Không thành vấn đề chứ? Vậy quyết định vậy đi. Hell knight trưởng!”

Kỳ thực ta căn bản chưa có trả lời câu nào à... Nhưng ước định đã ước định rồi, xem ra, ta phải chờ đến sáng ngày mai mới được rồi.

“Đúng rồi, tiện thể giúp tôi đưa cái này cho Ice knight trưởng, cảm ơn nhé.” Storm đưa cho ta một thứ mà nhìn thế nào cũng giống như là cái đĩa bánh ngọt và cái nĩa. Ta đành vừa lại đi gõ cửa phòng của Ice knight.

“Chờ.”

Sau khi Ice knight tiếp nhận cái đĩa, chỉ nói một chữ, sau đó lại đóng cửa lại.

Ta đứng tại chỗ chờ.

Cánh cửa mở ra lần nữa, hẳn cho ta hai cái túi người mù đã biết là túi đựng đầy đồ ngọt, đơn giản nói: “Này cho cậu, kia cho Sun.”

“...Cám ơn.” Ta nghĩ, đưa luôn hai túi cho Sun đi.

“Ăn một miếng.”

Ice knight trưởng đột nhiên mở miệng nói, sau đó hai mắt nhìn chăm chăm vào ta, ta đành làm theo ăn một miếng, đây đúng là hành động rất lãng phí, Death knight cũng không cần đồ ăn.

“Không ngọt? Ngọt? Rất ngọt?”

Ta á khẩu không trả lời được, thân là Death knight, lưỡi của ta phần lớn chỉ là dùng để nói chuyện thôi.

“Vị giác của tôi không tốt lắm, ăn không cảm nhận được mùi vị lắm.”

Ice knight trưởng lấy ra một bản ghi chép, vừa viết vừa đọc: “Hell, khẩu vị siêu nặng.”

“...?”

Ice knight trưởng sau khi ghi chú xong, lại ngẩng đầu nhìn ta hỏi: “Đi đâu?”

Ta cũng rất băn khoăn mình nên đi đâu, đành phải trả lời: “Chỉ là đi khắp nơi một chút.”

Ice gật đầu hỏi: “Giúp tôi?”

“Được.”

◇◇◇◇

Ta cầm một đồng túi đựng đầy đồ ngọt, đi khắp nơi tìm Mười Hai Thánh kỵ sĩ, trạm thứ nhất là quay về tủ sách vừa rồi tìm Cloud knight trưởng.

“Cám ơn, cái này cho cậu xem.” Cloud từ trong tủ sách thò đầu ra, vừa lại vươn tay lấy cái túi, tiện thể cầm vài quyển sách cho ta.

Ta nhìn tên sách, là Hell knight liệt truyện và chức trách của Hell knight.

“Cám ơn.”

◇◇◇◇

Blaze knight trưởng trừng mắt nhìn ta cả buổi, lại còn vừa lẩm bẩm: “Rõ ràng Sun chính là Supreme Dragon, làm thế nào lại thừa ra một Supreme Dragon, vậy rốt cuộc Sun là thật, hay Supreme Dragon là giả...”

Cuối cùng, hẳn vui vẻ nhận cái túi, lẩm bà lẩm bẩm: “Không hiểu thì thôi! Dù sao đều có chữ “Su” mà! Cứ coi như Sun biết thuật phân thân là được!”

Ta hoàn toàn không hiểu hẳn đang nói cái gì.

◇◇◇◇

Lúc Earth knight trưởng đi ra mở cửa, thân thể ra sức che khuất phía sau cửa, hình như có thứ gì sau cửa không thể để cho ta thấy.

“Phòng-phòng tôi rất bừa.” Earth knight trưởng ngại ngùng cười cười.

Ta gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu, sau đó đưa túi cho hẳn.

“Earth~~ anh rốt cuộc xong chưa vậy!”

Earth nhìn ta, cười cực kỳ ngây ngô vô tội: “Hơ hơ, Hell cậu nghe nhầm rồi đó! Hoàn toàn không có tiếng con gái nào từ phòng tôi phát ra cả.”

“...” Ta chưa có nói gì hết.

◇◇◇◇

Leaf knight trưởng mặt đầy tươi cười mở cửa, cũng không có lấy thân che phòng, có thể thấy phòng hãn vô cùng gọn gàng thoáng mát, hết sức phù hợp với phong phạm chỉnh tề sạch sẽ mà một kỵ sĩ nên có.

“Thật sự cảm ơn cậu, Hell knight trưởng.”

Hãn nhận cái túi từ tay ta.

Lúc này, ta mới chú ý đến trên tay hãn đang cầm một người bù nhìn rơm nhỏ, cái này bình thường mà nói, chẳng phải đáng lẽ phải làm to bằng người thật, sau đó đặt ở trong cánh đồng, để cho chim tưởng rằng trong cánh đồng có người, nên không dám tới mổ nông sản sao?

Leaf knight trưởng thấy ta nhìn chăm chăm vào người bù nhìn, hãn lập tức cười tí mắt giải thích: “Cái này rất dễ dùng đó! Chỉ cần cố định nó trên tường, sau đó cầm búa sắt, dùng sức lấy đinh đóng vào người nó, là có thể khiến cho tâm trạng tốt hơn đấy!”

Ta đã nghe qua cách sử dụng này, nghe đồn ở những vùng nông thôn, phù thủy nguyên rủa người chính là làm phép như vậy.

Leaf knight trưởng hết sức tốt bụng chỉ dẫn: “Đúng rồi, nếu như bỏ thêm một cọng tóc của người khác vào bên trong bù nhìn, hiệu quả sẽ tăng gấp bội đấy! Nếu như là móng tay thì càng tốt...”

Ta cẩn thận không để rớt nửa cọng tóc với nửa miếng móng tay, chào tạm biệt với Leaf knight trưởng.

Buổi tối, vừa nhìn thấy Judge knight, thậm chí cũng còn chưa so kiếm thuật, ta đã không nhịn được lắc đầu thở dài nói: “Mười Hai Thánh kỵ sĩ mỗi một người đều quái dị như vậy sao?”

Judge nhìn ta, ánh mắt hơi quý dị.

Ta không thể hiểu tại sao hắn nhìn ta như vậy.

Hắn chậm rãi mở miệng nói: “Đúng vậy, mọi người ít nhiều đều có chỗ quái dị, nhưng, chúng ta đều rất tôn trọng quyền riêng tư của Mười Hai Thánh kỵ sĩ khác, chỉ cần đáp ứng đủ chức trách Mười Hai Thánh kỵ sĩ của phần mình... Cho dù hắn là cỗ thi thể chạy lung tung khắp nơi, chúng ta vẫn tôn trọng hắn như cũ.”

“...”

Thì ra, người quái dị nhất trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ lại là ta sao?

Quyển 3

Chương 1+1: Mở Đầu: Kỵ Sĩ Cùng Phong Ấn Của Kiếm

Chương 1+2: Yêu Cầu Thứ Nhất Của Giải Cứu Công Chúa: “Một Công Chúa Mất Tích.”

Chương 2: Yêu Cầu Thứ Hai Của Giải Cứu Công Chúa: “Tổ Chức Một Đội Ngũ Mạo Hiểm.”

Chương 3: Yêu Cầu Thứ Ba Của Giải Cứu Công Chúa: Triển Khai Lữ Trình Mạo Hiểm

Chương 4: Yêu Cầu Thứ Tư Của Giải Cứu Công Chúa: Quái Vật Thiết Yếu Trong Mạo Hiểm — Một Người Xấu Đẹp Trai

Chương 5: Yêu Cầu Thứ Năm Của Giải Cứu Công Chúa: “Người Thiết Yếu Trong Mạo Hiểm — Trí Giả.”

Chương 6: Yêu Cầu Thứ Sáu Của Giải Cứu Công Chúa: “Đường Mạo Hiểm Nhất Định Phải Qua — Hang Động Dưới Lòng Đất.”

Chương 7: Yêu Cầu Thứ Bảy Của Giải Cứu Công Chúa: “Mạo Hiểm Tất Trãi Qua — Hi Sinh.”

Chương 8: Sự Kiện Thứ Tám : “Tình Tiết Mạo Hiểm Tất Có — Vương Kiến Vương.”

Chương 9: Yêu Cầu Thứ Chín Của Giải Cứu Công Chúa: “Mang Công Chúa Trở Về Cung Điện.”

Chương 10+1: Yêu Cầu Thứ Mười Của Giải Cứu Công Chúa: “Cùng Công Chúa Phát Triển Tình Yêu Lãng Mạn.”

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Thứ Ba Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Mặc Kệ Sun Knight Thoạt Nhìn Có Bao Nhiêu Yếu Kém, Cũng Đừng Nên Chọc.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 1+1: Mở Đầu: Kỵ Sĩ Cùng Phong Ấn Của Kiếm

Hai người lữ khách đi trên con đường thôn quê vắng vẻ, trên người đều khoác theo áo trùm có mũ, áo trùm một màu lục thẫm một màu xám trắng, hai người đều kéo mũ áo trùm lên, vền vền chỉ lộ ra tí khóe miệng mà thôi.

Hai người lữ khách đi trong yên lặng một hồi.

Mãi cho đến khi gặp phải một đội ngũ mạo hiểm, nhân số có năm người, bởi vì đối phương có nhiều người, hai người tránh ra nhường đường, để cho chi đội ngũ mạo hiểm này đi qua bên cạnh họ, chiến sĩ cầm đầu hơi gật đầu với hai người, mặc dù có chút cao ngạo, nhưng thái độ của hắn tự nhiên hào phóng, cho nên vẫn không đến nỗi khiến người ghét.

Số người của đội ngũ mạo hiểm này mặc dù không nhiều, lại có hai người rất đáng chú ý, hai người lữ khách không khỏi nổi lên đánh giá đội ngũ này, chiến sĩ dẫn đầu có mái tóc đen gợn sóng, cơ bắp toàn thân xem ra cứng cáp mạnh mẽ hơn nữa lại mười phần dẻo dai, giống như một con báo đen nhanh nhẹn.

Thánh kỵ sĩ đi phía sau vị chiến sĩ thì có mái tóc vàng chói lóa như ánh mặt trời, lại có một đôi mắt lam ôn hòa ân cần, nụ cười xán lạn càng làm cho người gần như chói cả mắt.

Khi đội ngũ đi xa, người mặc áo trùm lục thẫm phát tiếng tán thán: “Thật là một đội ngũ đầy tinh thần, mặc dù không biết bọn họ là người phương

nào, nhưng chắc chắn không phải bọn tầm thường, chẳng lẽ là một trong ba đội ngũ hàng đầu đại lục? Người cho rằng là đội ngũ nào đây?”

Người mặc áo trùm xám trắng kia lộ ra mỉm cười nói: “Ta nghĩ chưa chắc là đội ngũ nổi tiếng.”

“Tại sao lại nghĩ như thế?” Lữ khách mặc áo trùm lục thẳm hết sức tò mò hỏi.

“Bởi vì ta nhìn thấy người quen trong đó.”

“Người quen?”

Lữ khách áo trùm xám trắng gật đầu nói: “Phải, cái người tóc vàng mắt lam trong đó là học sinh của ta, mà nó không thể ở bất cứ đội ngũ nào trong ba đội ngũ hàng đầu đại lục.”

Lữ khách áo trùm lục thẳm kinh ngạc hô lên: “Đó là học sinh của người? Vậy hẳn thực sự là Thánh kỵ sĩ sao? Nhưng hẳn thoạt nhìn bước chân yếu không vững, cách cầm kiếm cũng không chính xác, rất khó khiến người tin tưởng, đó vậy mà là học sinh của người sao? Ban đầu ta cứ đoán, hẳn phải chẳng là chỉ là cải trang thành bộ dạng kỵ sĩ, nhưng trên thực tế, lại chính là người đội ngũ kia cần bảo vệ, chỉ là lợi dụng bộ dạng kỵ sĩ để gây nhầm lẫn cho kẻ địch!”

“...Nó đúng là Thánh kỵ sĩ, còn là loại đầu đỉnh nhất kia.” Lữ khách áo trùm trắng xám khước miệng co quắp nói.

Áo trùm lục thẳm sắc mặt đầy vẻ không tin.

Lữ khách áo trùm trắng xám ho mấy tiếng, giải thích: “Chẳng qua, đó là bởi vì kiếm và khôi giáp cũng không phải vũ khí của nó, nhưng là phong ấn của nó.”

“Phong ấn? Ta không thể hiểu ý của người.”

Lữ khách áo trùm trắng xám nhàn nhạt cười: “Nếu như để cho một ma pháp sư mang theo kiếm, mặc khôi giáp nặng nề, những trang bị này đối với nó mà nói, chẳng lẽ có bất cứ giúp ích gì sao?”

Lữ khách áo trùm lục thẫm cười chế nhạo: “Đừng nói, thân là một Thánh kỵ sĩ, người lại dạy ra một tên ma pháp sư sao?”

“Đó chỉ là ví dụ mà thôi, học sinh của ta là một Thánh kỵ sĩ... Ít nhất nó cho rằng mình là một Thánh kỵ sĩ.”

Lữ khách áo trùm lục thẫm nhìn đội ngũ đã đi xa, suy nghĩ một chút, đề nghị: “Học sinh của người thú vị như thế, không bằng đi theo sau, âm thầm nhìn một chút bọn họ muốn làm gì đi?”

“Không không, theo dấu nhất định sẽ bị phát hiện.”

Lữ khách áo trùm lục thẫm vô cũng không đồng ý nói: “Tại sao? Trong đội ngũ cũng không có đạo tặc thiện trường ẩn nấp, chỉ có một cung tiễn thủ, lấy năng lực của hai ta, hẳn không đến nỗi sẽ bị cung tiễn thủ phát hiện.”

Lữ khách áo trùm xám trắng cười lắc đầu nói: “Mặc dù không có đạo tặc, nhưng lại có học sinh của ta, xin tin ta đi, bạn của ta, học sinh của ta ngoại trừ năng lực kỵ sĩ thì mọi thứ khác đều phi thường mạnh mẽ.”

“Nhưng hẳn lại là kỵ sĩ?” Lữ khách áo trùm màu lục thẫm có chút dở khóc dở cười hỏi.

“Đúng thế! May mắn nó là một kỵ sĩ...”

Lữ khách áo trùm trắng xám nhìn đội ngũ đã đi xa, vừa thở dài lại vừa thấy may mắn nói: “Nếu không phải thân phận kỵ sĩ cộng với kiếm trên tay

phong ấn nó, nó rất cuộc có thể làm đại sự dạng gì, thật sự khiến người mong đợi khó tả”

“Nếu mong đợi, người vừa lại vì sao muốn phong ấn hẳn?”

“Bởi vì, cái thời thế hòa bình này không cần “đại sự”.”

“Thì ra là như thế.” Lữ khách áo trùm lục thẫm gật đầu, không thể tán đồng hơn.

Lữ khách áo trùm màu xám trắng nhìn đội ngũ đã đi xa, trầm lắng nói: “Ngoài ra, ta kiên trì muốn huấn luyện một gã pháp sư thành Thánh kỵ sĩ như thế, thật ra còn có một nguyên nhân quan trọng khác.”

Thấy vậy, lữ khách mặc áo trùm lục thẫm cũng trở nên nghiêm túc, nghiêm chỉnh hỏi: “Nguyên nhân khác là gì?”

Lữ khách áo trùm xám trắng xoay người lại, sâu sắc mà nhìn bạn cùng mạo hiểm của mình, đau đớn giải thích: “Bởi vì lúc đó, ta quên chọn kỵ sĩ dự bị rồi!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 1+2: Yêu Cầu Thứ Nhất Của Giải Cứu Công Chúa: “Một Công Chúa Mất Tích.”

Ánh mặt trời rực rỡ, ngay cả tán cây rậm rạp cũng không ngăn nổi, chiếu xuống đất thành những đóa hoa vàng nhỏ, đi trên con đường quê vắng vẻ, khắp chỗ đều phát ra mùi không khí trong lành của đất đai, bên cạnh còn có nhóm bạn đang ca hát, tinh thần hưng phấn hơn nữa xem ra hết sức đoàn kết... Chát!

Con-muỗi-thối-tha!

“A!”

Ta mặt mày thất sắc nhỏ tiếng hét lên, bởi vì trên cái bao tay trắng tinh không tì vết của ta vậy mà lại in xác một con muỗi đẫm máu, rõ đến nỗi ngay cả con muỗi có bao nhiêu chân cũng đếm ra được, giống hệt một cái tiêu bản muỗi màu đỏ.

Ta-ta chỉ có ba đôi bao tay trắng, không ngờ đánh một con muỗi là liền tiêu mất một đôi!

“Sun knight?”

Ta ngẩng đầu lên, nhìn thấy người của cả đội ngũ đều nhìn ta, ngoại trừ Leaf knight không lộ ra biểu tình kỳ quái gì ra, những người còn lại đều không hiểu gì hết nhìn ta, ta vội vàng mang lên nụ cười hoàn mỹ vô khuyết

trả lời: “Vâng, Chiến Thần Chi Tử các hạ, dám hỏi các hạ là ở dưới sự nhắc nhở của thần Ánh Sáng, có chuyện đến tìm Sun thảo luận sao?”

“Không phải người vừa mới kêu lên tiếng? Kêu làm gì?” Chiến Thần Chi Tử có điểm không nhìn được nói: “Còn nữa, không phải ta đã nói, gọi ta là Mike là được rồi, các hạ các hạ cái gì, nghe là thấy phiền!”

“Mike các hạ, bởi vì ánh mặt trời hôm nay chiếu rọi khắp nơi, rải đầy mặt đất ánh sáng rực rỡ, đối với cảnh đẹp này, Sun không nhìn được phát ra tiếng kinh hô, cảm thán lòng từ ái của thần Ánh Sáng đối với con dân, để ánh sáng rực rỡ của Người làm ra cảnh đẹp như thế này...”

Mike nghe xong nhíu chặt mày, vẻ mặt đau đớn như đầu muốn nứt ra gào lên: “Câm miệng!”

“Vâng.”

Ta mỉm cười ngậm lại miệng, nghĩ rằng lát nữa cho dù ta có gầm rú cộng thêm nháy loạn xạ, Mike cũng sẽ không thèm để ý ta, không tệ không tệ, bây giờ ta có thể một mạch làm Sun knight trầm mặc rồi.

Ta vừa đổi cái bao tay trắng mới, vừa cảm thấy mừng, ít nhất tiếp đến mình có thể không cần nói chuyện rồi, như vậy dù có muỗi, cũng vẫn ở trong phạm vi có thể chịu đựng...

Vo vo vo... vo vo....

Ta nhíu mày, phất tay với cái điểm đen trước mắt, muốn đuổi nó đi, nhưng, con muỗi chết tiệt này lại không chịu đi, bay rì rì bên tai ta, sau đó bay ra trước mặt ta... Chát!

Ah! Đôi thứ hai...

Arghhhhhh!

Ta chịu hết nổi rồi! Thánh Điện sạch sẽ chinh tề của ta! Căn phòng sẽ không ai lui tới của ta! Rượu nho đầy hầm của ta! Quan trọng là, tuyệt đối không có muỗi! Nhưng là, tại sao, tại sao ta bây giờ lại ở cái nơi đầy là muỗi bọ, mặt trời chói chang, một đồng người và bùn bẩn này hả?!!

Nghĩ đến hai tuần trước, ta còn vui vẻ sống trong Thánh điện, cố gắng kiếm tiền về hưu, chờ đến lúc bốn mươi tuổi, liền có thể về hưu một cách vinh quang...

◇◇◇◇

“Chiến Thần Chi Tử nước láng giềng sắp thành hôn rồi, Chiến thần điện đặc biệt mời một người của thần điện Ánh Sáng làm phù rể, thân là người phát ngôn của thần Ánh Sáng, tất nhiên biết đi của Thần Điện, vậy thì phiền Sun knight ngài đi công tác làm phù rể một chuyến rồi.”

Ta ở trong thư phòng của Giáo Hoàng, nhìn Giáo Hoàng mặt đầy tươi cười, mặt vô biểu tình hỏi: “Trên thế giới có mấy Chiến Thần Chi Tử?”

“Chỉ có một.” Giáo Hoàng cười tí mắt trả lời.

“Cái tên lần trước cầu hôn công chúa nước ta?”

Giáo Hoàng vỗ tay một phát, a ha một tiếng: “Chính là tên đó, ngài thật thông minh!”

“Quá khen, nhưng không phải hẳn mới đi ba ngày sao?” Ta tiếp tục mặt vô biểu tình hỏi.

“Đúng thế!”

“Ba ngày đủ để quay về nước láng giềng đi cầu hôn sao?”

Giáo Hoàng nhún vai trả lời: “Kể cả biên giới giữa hai nước cũng còn chưa tới đây.”

Ta không nói gì một hồi, Giáo Hoàng này có phải gần đây rảnh rỗi quá nên tìm ta tới nói giỡn? Ta bất lực hỏi:

“Vậy hẳn kết hôn cái gì hả?”

“Ái chà!”

Giáo Hoàng vẫn ung dung bưng trà lên lộ ra biểu tình “người thật thiếu hiểu biết” nói: “Người ta có cả tòa Chiến thần điện có thể giúp hẳn cầu hôn, người có ở bên trong nước hay không cũng đâu có gì trở ngại chứ! Tóm lại, nữ vương Nguyệt Lan quốc cho phép kết hôn rồi, định đem trưởng nữ của bà ta gả cho Chiến Thần Chi Tử, trước mắt hôn lễ đã chuẩn bị rồi, thiệp mời cũng đã phát từ “một tuần trước” rồi, còn thiếu chú rể, phù rể và quà mừng của mỗi nước còn chưa đến mà thôi.”

Một tuần trước? Vậy đó không phải là đúng một ngày sau ngày quyết đấu ba người sao?

Ta trợn tròn mắt, có lộn không hả? Thì ra Chiến Thần Chi Tử ngay cả cô dâu dự bị cũng chuẩn bị tốt rồi, công chúa nước này lấy không được thì về nước lấy, dù sao đều có cái danh hiệu công chúa XX? Cho dù XX là cái tên gì cũng không quan trọng, phải chứ?

Thật đúng làm cho người (ghen ghét)... xấu hổ cho hẳn!

Chẳng qua, biết đâu bản thân cô công chúa đó chính là cái hàng ế ẩm, cho nên nữ vương Nguyệt Lan quốc mới đem con gái mình bán tổng bán tháo cũng không chừng... Ta cẩn thận xác nhận: “Công chúa đó đẹp không?”

Giáo Hoàng lập tức giơ ngón tay cái, bỏ ra lời khen hiếm hoi: “Đại mỹ nữ nhất nhì Nguyệt Lan quốc.”

Sắc mặt ta vắn vẹo một chút, vô cùng kỳ vọng hỏi: “Cô ta có bệnh gì đó?”

“Khỏe mạnh hoạt bát!”

“Tính cách khó ưa?”

“Ai thấy đều yêu!”

Nội tâm ta đau buốt! Nghĩ đến, từng có một người đẹp chất lượng cực cao ngay ở nước cách vách, lại thân nhiên không biết, thoáng một cái, người ta cũng sắp biến thành vợ người khác rồi, ngay cả thiệp mời cũng phát xong, hơn nữa phù rể còn là ta!

Trơ mắt nhìn người đẹp gả cho người khác, ta lòng đau như cắt nói: “Xinh đẹp, khỏe mạnh tính tình tốt, còn là một công chúa (giàu có), không ngờ trên thế giới lại có một cô gái tuyệt vời như thế... Tại sao không nói cho ta biết sớm một chút!”

Giáo Hoàng chậm chậm buông trà, tiếp theo vẫn ung dung nói: “Bình tĩnh một chút, Sun knight trưởng, đừng quên người chỉ có thể yêu thần không thể yêu phụ nữ, cho dù kết hôn, người cũng chỉ có thể “bận rộn công sự” mà lơ là vợ đẹp, như vậy đối với người ta rất không công bằng rồi.”

“Nhảm nhí!”

Ta một hơi bác bỏ lời nói nhảm của Giáo Hoàng, nghiêm túc nói: “Ta có thể mỗi ngày bỏ một giờ để bận rộn công sự, lại thêm một giờ nữa vắng vẻ nàng, rồi sau đó đem toàn bộ thời gian còn lại để yêu thương nàng.”

“Thời gian còn lại của người cũng hơi nhiều quá...”

“Hừ! Dù sao Storm người phụ trách giúp ta xử lý một đồng công sự cũng không oán giận rồi, ông phàn nàn cái gì!”

Giáo Hoàng than thở một tiếng: “Hắn không oán giận? Người thật đúng là nhắm mắt nói bừa, mức độ oán khí ngút trời của hắn lúc trước còn cao hơn Hell knight trưởng rồi, người có chắc người gần đây không muốn đi ra ngoài tránh gió, để nửa đêm khỏi bị Storm mưa sát?”

Ta nhú mày, nói lên như thế, gần đây trên hành lang nhìn thấy Storm, độ cao của chồng công văn trên tay cậu ta đúng là sắp vọt trời rồi...Ta rùng mình, nói: “Ta đi! Chẳng qua, ta muốn mang Judge cùng đi.”

“Mang Judge?”

Giáo Hoàng vẫn luôn bình tĩnh đột nhiên nhảy dựng lên khỏi ghế, dùng giọng trẻ con hét lên: “Người dứt khoát nói muốn đem cả Thánh Điện cùng đi luôn cho rồi!”

Cũng đúng, nếu Sun knight cùng Judge knight đều đi, Thánh Điện sẽ là bày rỗng vô chủ rồi, ta suy nghĩ rồi thay đổi quyết định nói: “Ta muốn mang Storm, mang cậu ta ra ngoài giải khuây, để xem có thể làm loãng oán khí của cậu ta không.”

Giáo Hoàng một hơi bác bỏ: “Thánh Điện có thể không có Sun knight, nhưng không thể không có Storm knight.”

Ông... Hiện tại không so đo với ông, cứ ghi sổ lại trước, dù sao ngày tháng còn dài!Ta bực tức nói: “Tóm lại ta mang Adair được rồi chứ?”

Giáo Hoàng lần nữa bác bỏ: “Nói lại lần nữa, tiểu đội Sun có thể không có đội trưởng, dù sao bọn chúng vốn đã chẳng khác nào không có đội trưởng rồi, nhưng là không thể không có phó đội trưởng.”

Đây là lời gì?Ta nhướn mày, đang muốn nói những lời như Adair là phó đội trưởng của ta, ta muốn dẫn hắn đi đâu thì đi đó ...

Giáo Hoàng bổ sung: “Nói lại, công vụ của người mặc dù hơn phân nửa là Storm làm, nhưng thật ra có ba đến năm phần lại bị ném về cho Adair làm, nếu người muốn mang Adair đi, người tiện thể chuẩn bị sự báo thù bất ngờ của Storm khi lần thứ mười một chọc tức hấn đi.”

Ta khuất phục rồi.

“...Vậy ta dẫn Ice được rồi.”

Giáo Hoàng lắc đầu nói: “Ice không thuộc phái người tốt ấm áp, người dẫn hấn cùng đi làm nhiệm vụ, không thích hợp lắm, hơn nữa, người dẫn hấn đi, món tráng miệng sau bữa ăn của toàn bộ Thần Điện Ánh Sáng ai phụ trách hả? Người muốn cho toàn Thần Điện không có tráng miệng ăn sao? Người định chọc tức toàn Thần Điện à?”

“Không muốn... tóm lại vậy ta dẫn Cloud được rồi chứ?” Ta có chút nổi giận rồi, đây không được kia không được, rõ ràng đều là thủ hạ của ta, lại nửa người cũng không thể mang đi, rốt cuộc ta có còn là thủ lĩnh Thánh Điện hay không hả?

“Không được!” Giáo Hoàng bộ mặt khó xử giải thích: “Thu hoạch gần đây của nông dân không tốt, cho nên tiền quyên góp giảm, để tiếp kiệm kinh phí, ta vừa mới sa thải quản lý viên thư viện, trực tiếp để Cloud trông nom thư viện rồi, dù sao cả ngày hấn đều làm tổ trong đó, tất cả vị trí sắp xếp sách, hấn còn biết rõ hơn quản lý viên thư viện, để hấn quản lý thư viện quá hợp! Bây giờ người dẫn hấn đi, thư viện liền biến thành đồng bỏ đi rồi, ngay cả sách ở đâu cũng tìm không được!”

Ta khổ tâm suy nghĩ một hồi, mới ngẩng đầu nói: “Vậy ta dẫn Moon đi!”

“Ta không ý kiến, chỉ cần người có thể khuyên hấn rời khỏi người yêu của hấn gần một tháng mà nói.”

“Thật...”

Ta hít sâu một hơi, gầm lên: “Thật khó quá đi! Moon coi người yêu còn quan trọng hơn mạng của hã, ta muốn hã rời khỏi người yêu, hã còn không liều mạng với ta?”

Giáo Hoàng gật đầu.

Ta cúi kính đi tới đi lui, hỏi ngược lại Giáo Hoàng: “Vậy ta rốt cuộc có thể dẫn ai hả? Ta nói cho ông biết, ta có chết cũng không tự đi một mình, ai biết Chiến Thần Chi Tử rốt cuộc có vì sự tình lần trước mà ghi hận trong lòng với ta, lờ hã báo thù ta thì làm sao? Hã thế nhưng là cái gã ngay cả Judge cũng nói đánh không thắng! Ta không bao giờ một mình đi gặp hã.”

Giáo Hoàng tốt bụng đề nghị: “Người dẫn Leaf đi đi!”

“Leaf?” Ta dừng chân lại, suy nghĩ một chút, có chút lo lắng nói: “Nhưng, nhưng Leaf cậu ta...”

“Hã là người tốt đấy nhé!”

Giáo Hoàng có điểm kỳ quái nhìn ta nói: “Hã chẳng những là người tốt, vừa lại là đứa trẻ ngoan ngoãn, sẽ không từ chối các loại yêu cầu lộn xộn của người, từ chạy vặt mua vật quất đến ra tay giúp người đánh chó đều được, như vậy người còn có gì bất mãn?”

Ta oán giận nói: “Nhưng cậu ta là cung tiễn thủ.”

Giáo Hoàng hoàn toàn không hiểu hỏi: “Vậy thì sao? Người cũng không phải chưa thấy qua tiễn thuật của hã, ngay cả Judge cũng chưa chắc dám nói mình có thể đánh thắng hã.”

“Nhưng ta muốn mang người biết dùng kiếm đi...” Ta có chút vùng vẫy.

Giáo Hoàng hoàn toàn không thể hiểu nói: “Không phải ta muốn nói, mấy năm này, nghề nghiệp biết dùng kiếm chiếm đa số, kỵ sĩ, chiến sĩ, loại

nào không biết dùng kiếm? So với đó, cung tiễn thủ còn giá trị hơn nhiều, người có thể mang cung tiễn thủ đi không biết quý trọng cho tốt, lại có thể còn chê người ta?”

Ta mặt vô biểu tình nhanh chóng nói: “Cung thủ không thể làm khiên thịt cho ta, không thể giúp ta ngăn cản quyết đấu cận thân, hơn nữa tốc độ chạy thoát thân chắc chắn còn nhanh hơn ta! Ta dẫn cậu ta làm gì?”

Giáo Hoàng đảo mắt nhìn ta, không nhịn được nói: “Ta là kêu người đi làm phù rể, không phải kêu người chạy thoát thân, cứ dẫn Leaf đi!”

“Dựa vào vận khí gần đây của ta mà nói, làm phù rể cũng cần chạy thoát thân!” Ta hết sức kiên định nói: “Để ta dẫn Hell, nếu không ông tìm người khác làm phù rể đi!”

“Hell?”

Giáo Hoàng nhíu mày, lễ mễ nói: “Dẫn hãn không tốt lắm đi? “Thân phận” của hãn dù sao cũng hơi miễn cảm, không quá thích hợp xuất hiện ở những trường hợp vui vẻ như hôn lễ, nếu là tang lễ thì còn rất thích hợp.”

Ta hừ một tiếng, không sợ nói: “Cho dù bị người khác nhìn ra, cứ nói cậu ta lúc trước nằm vùng trong Hỗn Động Thần Điện làm Âm kỵ sĩ, cho nên cả người mới là hắc ám khí tức! Còn không nữa thì dứt khoát nói cậu ta nằm vùng bị Hỗn Động Thần Điện phát hiện, cho nên mới bị làm thành như vậy, mà dù Hell knight trưởng bị biến thành như vậy, Thần Điện Ánh Sáng chúng ta cũng tuyệt đối không bỏ rơi bạn bè, cho nên vẫn tiếp nạp cậu ta.”

Sau khi nghe cái giải thích sánh ngang với “Sun knight là người hoàn mỹ” này, Giáo Hoàng nhún vai nói: “Dù sao hãn cũng là trách nhiệm của người, nếu người cho rằng không phải vấn đề vậy thì là không vấn đề đi!”

Nếu Giáo Hoàng cũng không ý kiến nữa, ta đương nhiên phải nhanh chóng đi nói với Hell knight trưởng, rồi sau đó dự định hành trình của cậu

ta.

Nên biết rằng, bây giờ cậu ta thế nhưng là người rất nổi tiếng, kỵ sĩ muốn bàn luận kiếm thuật với cậu ta đều xếp hàng từ Thánh Điện tới hoàng cung, trong đó có rất nhiều người ngay cả Sun knight ta cũng không dám chọc, ví dụ như Judge knight trưởng này, hôn phu của công chúa này, thậm chí kể cả hai vị kỵ sĩ tâm phúc của quốc vương cũng xen vào một chân.

Càng đừng nói đến Storm knight trưởng, một tuần qua, bởi vì cậu ta có “người” có thể giúp cậu ta chia sẻ công vụ, cho nên mỗi ngày đều vui vẻ vô cùng, oán khí ngút trời cũng giảm đi không ít, kể cả quầng thâm mắt cũng nhạt đi rất nhiều.

Chẳng qua, nếu như cậu ta nghe thấy ta muốn dẫn Hell đi, không biết sẽ có biểu tình gì? Ta suy nghĩ, còn có Adair giúp cậu ta xử lý công vụ, cậu ta chắc hẳn không đến nỗi bất ngờ mà báo thù ta chứ!

Được, cứ dẫn Hell knight trưởng.

◇◇◇◇

Nói muốn đi dự định hành trình của Hell, nhưng ta mới đi ra khỏi phòng Giáo Hoàng chưa được vài bước, liền gặp Cloud knight trưởng đang phiêu qua phiêu lại, này đúng là hiếm có, lúc ta muốn tìm cậu ta, tìm hàng giờ cũng là bình thường, lúc không tìm cậu ta lại càng vĩnh viễn cũng không nhìn thấy đến, bây giờ tự nhiên thấy cậu ta rồi, không biết là tốt hay xấu...

“Eh?”

Cloud đột nhiên không nói lời nào, tóm lấy ta, sau đó mang ta bay vút qua cả một dãy hành lang... Nếu như không phải vốn đã biết Cloud chính là biết bay như thế, ta chắc chắn cho rằng cậu ta gắn bánh xe dưới chân rồi, ta còn đang kinh ngạc tại sao cậu ta tóm lấy ta thì chúng ta đã bay hết một dãy hành lang rồi.

Chẳng qua, cậu ta rốt cuộc muốn mang ta đi đâu chứ?

“Cloud...”

Ta vừa mới lên tiếng thì Cloud đã yếu ớt nhắc cái bàn tay tái nhợt của mình chỉ về phía trước, sau đó còn đặt tay lên miệng ra hiệu im lặng.

Ta len lén ló đầu ra... lại nhìn thấy Hell knight trưởng cùng tiểu đội của cậu ta.

Mặc dù, Hell knight cùng tiểu đội của mình dừng trên hành lang vốn không có gì kỳ lạ cả, nhưng khi Hell knight đứng ở một bên, mà tiểu đội lại đối diện với cậu ta mà đứng, hai bên nhìn đối vào nhau, nhưng lại yên lặng không nói, tình huống này thì rất kỳ quái rồi.

Lãnh đạo tiểu đội chính là Hell knight trưởng... Không đúng! Là phó đội trưởng tiểu đội Hell, nhiều năm qua vẫn đều là hắn làm chủ, khiến ta gần như quên mất hắn căn bản không phải là Hell knight, chỉ là phó đội trưởng tạm thời thay thế vị trí, tên của hắn là, là cái gì Lăn... Xe Lăn?

Ta định quay đầu hỏi Cloud một chút, lại phát hiện bên cạnh mình không có ai hết, nhất thời mồ hôi lạnh khắp người, suýt nữa tưởng rằng mình tình cờ gặp phải linh hồn của Cloud hay gì đó đại loại, nhưng ngẫm lại, đây là Thần Điện Ánh Sáng, tuyệt đối không thể xuất hiện oán linh cái thứ hắc ám này, tám phần là Cloud vừa lại phiêu đi.

“Ngươi là Dylan?”

Lúc này, Roland mở miệng trước tiên, tiện thể nhắc nhở ta, ta nhớ sai tên rồi.

Đối phương gật đầu, giọng nói lạnh nhạt trả lời: “Đúng vậy, ta là Dylan, kỵ sĩ Supreme Dragon.”

Nghe cách xưng hô này, ta biến sắc, đồng thời cũng nhìn thấy đám tiểu đội viên tiểu đội Hell cũng nhú mày, mặc dù nhú mày, nhưng thần sắc trên mặt bọn họ lại không phải rất kinh ngạc, thậm chí còn không phản bác cách dùng từ của Dylan.

Roland thân là Hell knight, người ngoài xưng hô với cậu ta phần lớn là “Hell knight”, cùng lắm là thêm tôn xưng các hạ hay gì đó, mà Thánh kỵ sĩ và tế ti của Thần Điện Ánh Sáng sẽ gọi cậu ta là “Hell knight trưởng”, giống như Adair, hẳn cũng luôn xưng hô ta là Sun knight trưởng, chỉ có trong trường hợp tương đối không chính thức, hẳn mới dùng đội trưởng đơn giản hơn để gọi ta.

Nói tóm lại, Dylan chỉ có thể xưng hô Roland là “Hell knight trưởng” hoặc là “đội trưởng”, cho dù hẳn giống như người ngoài, chỉ dùng Hell knight cũng không sao, nhưng hẳn lại xưng Roland là kỵ sĩ Supreme Dragon.

Đây là cách xưng hô của kỵ sĩ địa vị ngang hàng, thậm chí là của trên nói với dưới... Tình huống này xem ra không ổn rồi!

Ta nhú mày, chẳng lẽ, phó đội trưởng tiểu đội Hell muốn soán vị sao? Ta có nên đi ra ngoài mắng hẳn?

Nhưng, la mắng trên biểu hiện thực sự cũng vô ích, nói không chừng còn làm cho tiểu đội Hell cho rằng Roland là người chỉ dựa vào thế người khác, có lẽ tốt hơn vẫn là để cho Roland tự mình giải quyết?

Chẳng qua, Roland thực có cách giải quyết sao? Ta có chút hoài nghi, dù sao nghe Elliot nói, Roland cho dù lúc ở hoàng gia làm kỵ sĩ, cũng là cái gã cô lập.

Roland hoàn toàn không nhận ra bầu không khí căng thẳng, chỉ bình tĩnh nói: “Như vậy, người chính là phó đội trưởng của ta?”

Nghe vậy, trên vẻ mặt của Dylan hiện ra một tia giận dữ, gầm lên:
“Người đương nhiên như thế?”

Bình tĩnh! Dylan người bình tĩnh một chút! Roland không có ý gì, cậu ta chỉ là muốn xác nhận người chính là phó đội trưởng Dylan của mình, mà không phải người khác trùng tên trùng họ vậy thôi, không có một tí ẩn ý nào ở bên trong! Ta trốn ở một bên, muốn giúp Roland giải thích, nhưng lại không thể cứ thế này mà đi ra, chỉ có thể ở nguyên chỗ cũ mà sốt ruột.

Roland nhìn hẩn, bởi vì cậu ta mặc trang phục Supreme Dragon, nửa dưới khuôn mặt được bao phủ, mọi người hoàn toàn không nhìn thấy thần tình của cậu ta.

Gã này căn bản không biết đang xảy ra chuyện gì, biểu tình đang rất nghi hoặc... Ta quá hiểu cậu ta rồi!

Roland hơi do dự lên tiếng nói: “Đúng là không quá đương nhiên...”

Dylan hừ lạnh một tiếng: “Thì ra người cũng biết sao?”

Ta đảo cặp mắt trắng dã, làm ơn đi, các người căn bản đang là người nói gà người nói vịt, Roland sợ dĩ không quá đương nhiên, bởi vì cậu ta căn bản không phải là Hell knight trưởng chân chính, “không đương nhiên” của Dylan là đang nói, Hell knight trưởng này đã biến mất mười ba năm, mãi cho đến lúc này mới đột nhiên xuất hiện, rồi sau đó liền đoạt lại vị trí đội trưởng trên tay hẩn, là không đương nhiên.

Không được! Ta nhìn không được rồi, một bước đi ra ngoài, đang định giúp Roland giải vây thì, đuôi mắt lại liếc thấy một bóng người quen thuộc, vội vàng đem bước chân đã bước một nửa thu hồi lại.

“Hell knight trưởng.”

Adair cung kính hành lễ với Roland, quay sang Dylan cùng là phó đội trưởng, chào hỏi một cách quen thuộc: “Dylan, lâu rồi không gặp, cậu gần đây...”

Nói đến một nửa, Adair lại phát giác ra tình huống hiện trường khác lạ, hần nhìn Roland một chút, vừa lại nhìn Dylan và đám tiểu đội viên Hell đang ở vị trí đối lập, sắc mặt hần bắt đầu sa sầm xuống, quay đầu lại, mang theo giọng chỉ trích nói với Dylan: “Dylan, cậu đang làm cái gì vậy? Không lẽ cậu muốn vượt quá bốn phận của mình sao?”

Thật không hổ là phó đội trưởng của ta, trong nháy mắt liền rõ ràng tình huống, ta năm ấy thực sự rất tinh mắt rồi!

“Adair.” Dylan sắc mặt thống khổ la lên: “Mười ba năm qua, tôi vẫn đều là Hell knight, bây giờ đột nhiên...”

“Là thay mặt Hell knight!”

Adair hoàn toàn không lay động, phản bác lời của Dylan, sau đó lạnh lùng nói: “Cậu ngay từ đầu đã biết mình chỉ là phó đội trưởng, đội trưởng chung quy có một ngày sẽ trở về, bây giờ anh ta trở về rồi, hoàn toàn là chuyện trong dự liệu của cậu, không phải sao? Cậu có cái gì phải phàn nàn đây?”

Dylan cố chấp nói: “Nhưng tôi không biết thì ra Hell knight lại là người quái dị như thế.”

“Đừng tìm lý do, Dylan, cậu trước giờ không phải người để ý bề ngoài, càng huống chi...” Adair liếc trái phải một chút, mới nhỏ giọng nói: “Trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, chẳng lẽ còn có người bình thường sao?”

“Đúng thế!” Ed ở phía sau đột nhiên xen miệng: “Có quái cũng không quái bằng đội trưởng nhà tôi!”

...Ta có phải thật sự đã lâu lắm không có đạp người xuống vách núi rồi?

Lúc này, đám tiểu đội viên Hell không thể không thừa nhận: “Cái này lại đúng là sự thật...”

Ngay cả Dylan cũng lặng yên một hồi, mới có thể tiếp tục kháng biện: “Ít nhất Sun knight trưởng còn biết công phu duy trì biểu hiện bên ngoài, nhưng cậu xem xem trang phục của hã... Cách ăn mặc này chẳng lẽ còn không đủ khả nghi sao?”

Nghe thấy người ta phê bình trang phục của mình, Roland vẫn yên lặng không nói.

May là không ai biết Sun knight ta cũng từng mặc qua bộ trang phục đó, ta vô cùng cảm thấy may mắn.

Dưới sự kiên trì của Dylan, Adair nhìn quần áo của Roland một chút, lại không nói cái gì, chỉ tiếp tục khuyên Dylan: “Dylan, cậu nể mặt tôi, cậu trước tiên cứ coi vị này như đội trưởng chân chính mà đối đãi.”

Dylan sắc mặt biến đổi, đang định phản bác: “Nhưng..”

Adair mạnh mẽ ngắt lời của hã, giơ một ngón trỏ lên nói: “Vây một tháng, nếu như sau một tháng, cậu vẫn không cho rằng vị này đủ tư cách làm Hell knight, vậy cho dù cậu muốn làm thế nào, tôi cũng đứng ở bên cậu!”

Dylan dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Adair.

Adair ho nhẹ một tiếng, dùng giọng vô cùng kiên định hô lớn: “Đến lúc đó, cho dù là đội trưởng chúng tôi ra lệnh cho tôi không được trợ giúp cậu, tôi vẫn cứ đứng bên phía cậu!”

“Oh!” Mọi người kinh ngạc cao giọng oh một tiếng.

Với cái này, Dylan cũng không thể nói gì, chỉ là vẫn vù vù nói: “Nhưng hã kể cả khuôn mặt cũng ngại không cho thấy.”

Ed thì thào: “Vậy thì sao chứ? Chỉ là ngại không cho xem mặt, đội trưởng chúng tôi thì còn không biết ngại đây...”

Adair lập tức quay đầu, quát khê một tiếng: “Ed, không được nói bậy nữa!”

“Có sao đâu chứ? Dù gì đội trưởng cũng không ở đây mà!” Ed mặt thản nhiên trả lời.

“Cậu ta ở đây.”

Roland vẫn đang lặng yên đột nhiên nói, vừa lên tiếng liền làm cho hiện trường lâm vào trạng thái đóng băng.

Ed toàn thân cũng trở nên run rẩy, nhưng vẫn cố gắng ra vẻ vô tư nói: “Ngài, ngài đừng nói giỡn, Hell knight trưởng, tôi vừa mới nghe nói Giáo Hoàng đã tìm đội trưởng, cho nên, đội trưởng làm sao có thể ở đây? Ha ha ha, trò đùa này thật là buồn cười, rất là buồn cười! Ngài đúng là hài hước.”

Nghe vậy, Roland lại trực tiếp giơ tay chỉ vào góc hành lang, dứt khoát nói: “Cậu ta ở trong đó, ngay từ đầu đã ở đó rồi, chỉ là không biết tại sao không đi ra.”

“Haha... ha... ôi ôi!”

Tiếng cười khó nghe của Ed lập tức biến thành tiếng khóc càng khó nghe, lớn tiếng kêu rên: “Đội~~ trưởng, ngài nghe tôi giải thích đi!”

Ta lúc này lại không rảnh ngó ngang tới hã, mà lâm vào trong trầm tư, Adair đã thuyết phục được Dylan, cho Roland “thời gian dùng thử” một tháng, ta trái lại hoàn toàn không lo chuyện một tháng sau đó, lấy thực lực

của Roland, sự nghiêm túc của Roland và năng lực lãnh đạo trời sinh của Roland, Dylan chắc chắn sẽ không thể phàn nàn.

Ta lo chính là... Roland cũng bị dùng thử một tháng, vậy ta dẫn ai đi Nguyệt Lan quốc làm phù rể hả?

Ta nhíu mày khổ tư, xem ra thật sự đành phải mang Leaf rồi, mặc dù cậu ta là cung tiễn thủ, chẳng qua năng lực dùng kiếm chắc hẳn cũng không thể kém như ta chứ? Tuy nhiên, cho dù không kém như ta, cũng chưa chắc là tốt đến đâu... tốt hơn vẫn nên nghe ngóng trước một chút!

Ta đi ra khỏi góc ẩn núp, mỉm cười xán lạn với mọi người, lên tiếng nói: “Nhìn thấy các anh em đứng ở dưới ánh sáng rực rỡ giao lưu lòng từ ái của thần Ánh Sáng, Sun nhất thời cảm thấy ấm áp và vui sướng, bởi thế cũng cảm thấy vô cùng đau lòng khi mình phải cắt ngang hành động giao lưu của các anh em, a! Sun thực sự nên chịu sự trách phạt của thần Ánh Sáng, nhưng lại không thể không làm như thế, chỉ có thể xin các vị tha thứ, khiến cho Adair rời khỏi cuộc giao lưu tốt đẹp này đi theo Sun, sau đó, dưới sự chứng kiến của thần Ánh Sáng, Sun nhất định sẽ lấy giao lưu trọn vẹn lòng từ ái của thần Ánh Sáng để tạ lỗi các vị.”

“Adair, đội trưởng đang nói cái gì vậy? Hẳn sẽ không là muốn làm thịt tôi chứ?”

“Không phải, đừng nói nhảm nữa, đội trưởng chỉ muốn tôi đi theo ngài mà thôi.” Adair nhỏ giọng nói xong, lập tức cao giọng trả lời ta: “Vâng, đội trưởng.”

Ta gật đầu, mỉm cười với mọi người, thấy bọn họ khuôn mặt đều sợ hãi, sau khi thấy ta không nói gì khác, lại đều lộ ra biểu tình thờ phào nhẹ nhõm.

Mỉm cười từ biệt với mọi người xong, ta rời khỏi trước tiên, Adair liền đi theo phía sau ta, vừa đi đến chỗ không người, ta xoay người mở đầu liền

hỏi: “Năng lực dùng kiếm của Leaf knight thế nào? Người thành thật nói.”

Nghe thấy vấn đề cổ quái này, Adair nhíu mày, vô cùng khéo léo trả lời: “So với ngài tốt hơn một chút...”

“Đừng so với ta!” Ta có chút bực mình.

Nếu như kiếm thuật của Leaf thật sự chỉ so với ta tốt hơn một chút, đó đúng là rất tệ rồi, cũng là loại lúc này rồi, ta thế nhưng không muốn vì vấn đề mặt mũi, dẫn cái gã kiếm thuật tệ hại ra ngoài, đây thế nhưng liên quan đến đại sự ta có thể sẽ sớm đi gặp thần Ánh Sáng hay không!

Adair nghiêm túc trả lời: “Vâng, kiếm thuật của Leaf knight trưởng coi như rất không tệ.”

Trả lời này cũng mơ hồ quá, ta nhíu mày hỏi: “So với người thì sao?”

“So với tôi kém một chút, nhưng không nhiều lắm.”

Oh!Ta thả lỏng mày,đó chính là thực sự khá tốt, kiếm thuật của Adair khiêm tốn mà nói cũng nằm trong top mười của Thánh Điện! Xem ra có thể yên tâm dẫn Leaf đi làm phù rể rồi...

“Đội trưởng.”

“Huh?” Ta hờ hững trả lời.

Adair cẩn thận nói: “Về phần hững hờ Ed vừa mới nói, ngài đừng để trong lòng, hẳn luôn nói không suy nghĩ, mồm miệng nhanh hơn não, chưa chắc thật sự có ý đó, ngài cũng biết, hẳn bình thường đều luôn kính sợ ngài.”

“Oh!”

Ta đột nhiên nở nụ cười xán lạn, nhìn về phía Adair đang lúng túng, cười nói: “Người không nói ta cũng thiếu chút nữa quên chuyện này, nếu phó đội trưởng người nhắc nhở ta, như thế, nhân lúc Sun còn chưa ra ngoài, cùng anh em tiểu đội Sun thân ái, có một cuộc đặc huấn khắc nghiệt như quang huy thần Ánh Sáng của ngày hè!”

“...”

Biểu tình của Adair thoạt nhìn giống như đang sám hối với toàn bộ tiểu đội Sun.

◇◇◇◇

“Sun? Sun?”

Ta hồi thần lại, một cái chấm đen nhỏ bay qua trước mắt ta, lại còn mang tiếng vo vo ồn chết người, ta không nói lời nào vung tay đập...

Chát!

Leaf mở to mắt, ngơ ngác nhìn ta.

Ta vô cùng bình tĩnh từ trên khuôn mặt của Leaf “rút” tay lại, xòe ngang bàn tay, ta giải thích với Leaf người bị ta đánh một cái tát vang dội: “Có muối.”

Leaf cúi đầu nhìn tiêu bản muối màu đỏ trên cái bao tay trắng, ta thì nhìn má trái của cậu ta, nó không những đỏ lên rõ ràng, mà còn bắt đầu sưng lên, khóe miệng cũng mang theo tơ máu rồi...Nói không chừng, ta sắp trở thành người đầu tiên thành công chọc giận Leaf knight?

“Thì ra là như thế.”

Sau một hồi, Leaf ngẩng đầu lên, mỉm cười nói: “May là Sun cậu giúp tôi đập muối, nếu không mặt của tôi chỉ sợ cũng bị muối cắn ra sưng rồi.”

“...”

Hiện tại đúng là không bị muỗi cắn sưng, chẳng qua cả nửa khuôn mặt của cậu tựa như cái cục sưng. Ta lộ ra mỉm cười ôn hòa nói: “Anh em Leaf quá khách khí rồi, đây là việc Sun nên làm.”

“Hơ hơ!” Leaf lấy tay che ánh mặt trời trên đầu, cảm thán: “Hôm nay ánh mặt trời thật rực rỡ, Sun, ngay cả tóc của cậu cũng được chiếu rực rỡ đẹp giống như vàng, có thể cho tôi vài sợi không?”

“Nếu như Sun không có nhớ nhầm, anh em Leaf hình như đã nhiều lần lấy tóc của Sun rồi?”

“Dùng mất rồi... không! Là không cẩn thận làm mất rồi.” Leaf lộ ra vẻ hết sức có lỗi.

“Thì ra là như thế, vậy lần này Sun sẽ cho người anh em nhiều hơn một chút nhé!”

Để cho Leaf quên triệt để chuyện ta đánh cậu ta một cái tát, lần này ta cứ hào phóng một chút đi! Dù sao tóc cũng sẽ dài lại, không phải cái thứ gì quý giá... Mặc dù việc Leaf thích lấy tóc của ta thực sự rất kỳ quái, thích trẻ con, thích đồ vật ta cũng từng nghe nói qua, nhưng thích tóc trái lại rất ít thấy, oh không! Không chỉ là tóc, cậu ta thỉnh thoảng còn xin ta móng tay.

Bởi vì lúc cậu ta xin ta tóc và móng tay, đều lúc ta vừa mới làm một số chuyện có thể chọc giận cậu ta, cho nên, ta cũng đành ngoan ngoãn mà giao ra.

Ta cầm lấy Thái Dương thần kiếm bên cạnh, vừa rút kiếm ra, liền đem thân kiếm lấp lánh hướng về phía đầu mình cắt...

“Sun! Cậu sắp cắt luôn đầu của cậu rồi!”

Leaf kinh hoàng la lên, đồng thời đoạt lấy kiếm trên tay ta, liên tục nói: “Tôi làm được rồi, cậu ngàn vạn lần đừng cầm kiếm, suýt nữa là dọa chết tôi rồi...”

Leaf vừa nói, vừa nhanh gọn vung kiếm một cái, ta một chút cảm giác cũng không có, nhưng trên tay cậu ta đã cầm một nắm tóc vàng rồi, cậu ta cẩn thận cắt nó đi, hỏi: “Tôi cắt hơi nhiều, không sao chứ? Tôi nghĩ trên đường đi về sau có lẽ sẽ thường thường phải dùng... ý tôi là, dọc đường ánh mặt trời rất rực rỡ, thường thường muốn lấy ra soi dưới mặt trời, nhất định sẽ rất lấp lánh đẹp mắt.”

Ta lắc đầu tỏ vẻ không ngại. Hiện tại vừa nhìn thấy kiếm thuật của Leaf thực sự tốt đúng như Adair nói, lộ trình tiếp theo cuối cùng không còn vấn đề nữa, cho dù có chuyện gì xảy ra, cũng có thể yên tâm đẩy Leaf đi chống đỡ rồi! Cho nên, đừng nói là cắt hơi nhiều tóc, cho dù đem ta cắt thành tóc ngắn cũng không sao!

Sau khi Leaf cắt tóc đi, liền bắt đầu thi triển trì dũ thuật lên khuôn mặt sừng vù của mình, dù sao là ngoại thương ngoài da, mặc dù thoạt nhìn nghiêm trọng, nhưng chỉ cần một cái trì dũ thuật cấp thấp nhất, khuôn mặt sừng vù của Leaf liền khôi phục trạng thái bình thường.

Ta lúc này mới đột nhiên phát hiện, xung quanh vậy mà không còn ai, vội vàng hỏi: “Chiến Thần Chi Tử các hạ đâu?”

Leaf tử tế giải thích: “Vừa mới, Chiến thần tế ti phát hiện phía trước có người mai phục, cho nên Mike dẫn người đi trinh sát rồi, trước khi đi còn nói, cung tiễn thủ và tế ti chờ ở tại chỗ là được rồi.”

Oh, thì ra là như thế...

Khoan đã, cung thủ chắc chắn là chỉ Leaf, trên lưng cậu ta vác theo cung tên lớn như thế với mấy bao tên, chỉ có mù mới không biết cậu ta là cung tiễn thủ, nhưng, tế ti là chỉ ai?

Mặt ta vô biểu tình nhìn xung quanh, Chiến thần tế ti cũng không ở đây, chỗ này chỉ có ta và Leaf mà thôi.

Ta nhìn Leaf, Leaf cũng nhìn ta, cậu ta khéo léo giải thích: “Tôi nghĩ Mike có lẽ nhất thời nói nhầm, nói cậu thành tế ti rồi.”

Leaf càng giải thích giọng càng nhỏ: “Cũng có thể anh ta hiểu lầm chức nghiệp của cậu, hmm, hoặc cho là người biết trì dữ thuật chính là tế ti chẳng? Hay là...”

Ta ở trong lòng đảo trắng mắt, vừa rồi cậu cũng dùng trì dữ thuật, hẳn làm sao lại không coi cậu là tế ti?

Gã Chiến Thần Chi Tử này rõ ràng là cố ý!

◇◇◇◇

Nghĩ đến lúc đó, trong hoàng cung của Nguyệt Lan quốc, ta mới xông pha gió bụi dẫn theo Leaf knight, vừa bước vào hoàng cung của Nguyệt Lan quốc, liền thấy cả tòa hoàng cung chìm trong bầu không khí sâu thẳm, hại ta suýt nữa tưởng rằng tin tức bị nhầm, thật ra muốn làm tang lễ của công chúa, mà không phải hôn lễ, sớm biết vậy nên mang Hell knight tới mới đúng!

Chiến Thần Chi Tử đứng một bên, cạnh người ngay cả một chiến sĩ cũng không mang theo.

Nữ vương Nguyệt Lan quốc ngồi ngay ngắn trên vương vị, thân thể không hề động đậy... Nếu như ta mặc bộ lễ phục thoát nhìn còn nặng hơn khôi giáp đó, ta cũng sẽ không chút nhúc nhích, huống chi, trên đầu của bà ta còn đội một cái vương miện thoát nhìn chỉ thích hợp đem đi triển lãm mà không thích hợp mang trên đầu.

Trên khuôn mặt nữ vương phủ một tấm màn che mặt, màn che mặt rất mỏng, thấp thoáng vẫn nhìn ra gương mặt tướng mạo, mặc dù cô con gái cũng đến tuổi lấy chồng rồi, nhưng dung mạo của bà ta thoát nhìn lại chỉ có vẻ khoảng ba mươi mấy tuổi, bảo dưỡng thật là tốt.

Nữ vương cũng giống quốc vương nước ta, gần như không nói chuyện, nhưng, năng lực của phụ nữ quả nhiên cao hơn so với đàn ông, quốc vương nước ta ít nhất cũng phải dùng ánh mắt, kỹ sĩ tâm phúc bên cạnh ông ta mới biết nhảy ra thay thế ông ta nói chuyện, nhưng nữ vương này ngay cả lông mi cũng không run qua, hai nữ kỹ sĩ bên cạnh bà liền tự động nhảy ra một vị, sau đó bắt đầu giải thích với đoàn người Thần Điện Ánh Sáng bọn ta.

Nữ kỹ sĩ khá trau chuốt lời nói của mình, lặp lại thực sự phiền toái, hơn nữa ta nghe xong cũng liền quên mất, cũng không thể nào lặp lại, cho nên tóm lại — công chúa sắp gả cho Chiến Thần Chi Tử bị bắt cóc rồi.

“Công chúa bị bắt cóc rồi?”

Trên biểu hiện ta la hoảng, trong lòng lại có điểm hoài nghi, nếu như vương tử bị bắt cóc còn dễ hiểu, vương tử không có việc gì làm thường thường chạy lung tung khắp nơi, mạo hiểm, tán gái, hay quyết đấu vân vân đều có, rất dễ bị bắt cóc! Nhưng làm sao, lại ngay cả công chúa chẳng khi nào bước ra khỏi cung điện cũng có thể bị bắt cóc sao?

Huống hồ, bắt cóc một vị công chúa thì làm được cái gì?

Nếu muốn vương vị... dưới điều kiện tiên quyết là có vương tử tồn tại, công chúa vốn đã không có quyền thừa kế rồi, bắt cóc cũng vô ích.

Nếu muốn người đẹp, chỉ cần đi hai vòng trong thành, đảm bảo có thể tìm được cô gái so với công chúa xinh đẹp hơn nhiều, dù sao, người đẹp trong thiên hạ nhiều biết bao, cho dù công chúa này được người truyền tụng có bao nhiêu mỹ lệ, đó cũng là “trong giới công chúa” cô nàng coi như là

xinh đẹp, nhưng nếu so sánh với người đẹp khắp thiên hạ, công chúa của toàn đại lục có thể chẳng có ai được sắp lên top 100.

Nếu muốn tiền, nếu ngay cả công chúa cũng có khả năng bắt cóc, rõ ràng trực tiếp đánh cướp kim khố của hoàng cung thì tốt hơn không? Bắt cóc người đòi tiền chuộc rất là phiền à!

Cho nên nói chung, người rảnh rỗi mà đi bắt cóc công chúa, chỉ có ma vương trong truyền thuyết mới làm chuyện khổ thân như thế.

Mà theo ta nghĩ, ma vương sở dĩ muốn làm những chuyện khổ sở này, không phải là nỡ ngán, thì cũng là muốn gia tăng mức độ tiếng tăm của mình đi!

Hắn sẽ không, đúng là bị ma vương bắt đi chứ? Nhưng gần đây đâu có nghe nói qua có ma vương xuất hiện à?

Khi ta đang chìm trong suy đoán, nữ vương Nguyệt Lan quốc không hề động đậy kia lên tiếng nói: “Sun knight, cô gia có việc xin nhờ.”

Sắc mặt ta biến đổi, nữ vương cũng tự mình lên tiếng thỉnh cầu rồi, đó chỉ đại biểu cho một chuyện... Ta sắp gặp chuyện tồi tệ rồi!

Nhưng, cho dù biết sắp gặp chuyện xấu, ta vẫn không thể không lộ ra thần sắc thấy chết không sờn, nghiêm túc nói:

“Nữ vương bệ hạ, Sun nếu như có thể mang lại cho ngài một chút quang huy của thần Ánh Sáng, thì sẽ dùng toàn lực để làm nó.”

Nữ vương vẻ mặt vẫn vô biểu tình như cũ nói: “Cô gia muốn người đi cứu con gái của cô gia về.”

Nghe vậy, ta nhất thời dùng ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Chiến Thần Chi Tử người mà sắc mặt vẫn luôn khó coi đứng ở một bên, thiếu chút nữa

trực tiếp mở miệng nói, “Vợ của người bị bắt thì mắc mớ gì tới ta” gì gì đó.

Lúc này, tên Chiến Thần Chi Tử đáng chết kia hừ lạnh một tiếng, nhìn ta nói: “Không còn cách nào khác, đội ngũ cứu công chúa còn thiếu tể ti sử dụng trì dũ thuật.”

Ồ khốn, ta là Thánh kỵ sĩ!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 2: Yêu Cầu Thứ Hai Của Giải Cứu Công Chúa: “Tổ Chức Một Đội Ngũ Mạo Hiểm.”

Đi cứu một vị công chúa là vận may của kỵ sĩ, chẳng những có thể lấy về một quý cô xinh đẹp (giàu có), còn có thể thuận tiện đánh vang thanh danh của mình.

Nhưng, đi cứu công chúa của người khác chính là một cái bất hạnh của Sun knight, chẳng những phải liều sống liều chết đi cứu một quý cô xinh đẹp (giàu có), nhất là còn phải trở mắt nhìn quý cô xinh đẹp (giàu có) gả cho người khác, hơn nữa, thanh danh của một Sun knight cũng sớm đã vang dội từ lâu rồi, không cần phải đánh vang nữa.

Nữ vương yêu cầu ta đi cứu con gái của bà ta, cũng chính là công chúa của người khác, buổi tối hôm đó, Leaf lo lắng hỏi ta:

“Sun, cậu muốn từ chối yêu cầu của nữ vương sao?”

Ta hít sâu một hơi, đang muốn bắt đầu nói một đồng thần Ánh Sáng này thần Ánh Sáng nọ thì Leaf cười gượng nói: “Sun, phiền cậu dùng lời nói đơn giản một chút, công lực phiên giải của tôi không tốt bằng Storm với Adair, có thể sẽ nghe không hiểu cậu đang nói cái gì.”

Ta thả lỏng một hơi, đơn giản rõ ràng giải thích: “Chuyện này rất lạ, công chúa bị người khác bắt đi, nữ vương không phải người tìm kiếm hay giải cứu, lại bảo chúng ta tổ chức đội mạo hiểm đi cứu người, phương pháp

không hiệu suất như thế, không giống như việc một người mẹ nóng lòng vì an nguy con gái sẽ làm.”

Leaf nghe xong cũng gật gật đầu:

“Hơn nữa, cho dù muốn tổ chức một đội ngũ mạo hiểm, Chiến Thần Điện có nhiều chiến sĩ, Chiến Thần Chi Tử lại là người ngay cả Judge cũng nói không đánh thắng, chính hấn tự đi cứu thì không tốt à, tại sao không có chúng ta đi là không thể? Chúng ta là kỵ sĩ thiện trường quân chiến, ở trong một đội mạo hiểm nhỏ công năng phát có thể phát huy rất thấp!”

Về phần Chiến Thần Chi Tử nói thiếu tế ti biết dùng trì dữ thuật... Ta coi như không có nghe thấy!

Leaf suy nghĩ một chút, có chút không chắc chắn nói: “Có thể là muốn đối phó với sinh vật undead không?”

Nghe vậy, ta nhú mày, muốn đối phó sinh vật undead? Đây trái lại có khả năng, mặc dù nhược điểm của sinh vật undead rất rõ ràng, bọn chúng vô cùng sợ Thánh quang, nhưng, chiến sĩ ngay cả một tí Thánh quang cũng không thể phát ra, chỉ có thể đem sinh vật undead đập đến tan xương nát thịt mới thôi, cho nên chiến sĩ có anh dũng bao nhiêu nếu nhắc tới sinh vật undead, cũng đều phải đau đầu.

Ta do dự nói: “Tôi cũng không hiểu được.”

Leaf cũng rất do dự nói: “Nếu như là đối phó sinh vật undead, vậy chúng ta đã có trách nhiệm phải gia nhập tiểu đội này rồi.”

Ta nhú mày hỏi ngược lại: “Trong Thánh kỵ sĩ chúng ta dẫn tới, ngoại trừ hai người chúng ta, tầng cấp cao nhất có ai?”

Leaf hồi tưởng một chút, rồi bắt đầu liệt kê: “Người chúng ta dẫn tới có ba mươi Thánh kỵ sĩ, mười tế ti, trong Thánh kỵ sĩ tầng cấp tương đối cao

có hai người thành viên tiểu đội Leaf, hai người tiểu đội Blaze, một người tiểu đội Judge, một người tiểu đội Earth...”

Ta một hơi quyết định: “Được! Cứ phái thành viên tiểu đội Earth cùng một tế ti đi theo đội mạo hiểm đó cứu công chúa!”

“...”

Ngoài cửa nổi lên tiếng gõ, ta liếc nhìn cánh cửa, nhàn nhạt nói: “Chắc là thuyết khách nữ vương phái tới chẳng, Leaf, tiếp đến cậu đừng nói gì hết.”

Leaf là người tốt, cho dù người ta đưa ra cái yêu cầu gì cũng sẽ đồng ý, cho nên phương pháp tốt nhất là để cho cậu ta im miệng, cậu ta cũng biết điều này cho nên vô cùng ngoan ngoãn ngậm lại miệng.

Ta thuận tay sửa sang lại quần áo, đeo lên nụ cười, vô cùng lịch sự hô: “Tuy không biết ngoài cửa là vị anh em nào, nhưng Sun giữ vững lòng bác ái của thần Ánh Sáng, đối với bất cứ anh em nào đều biểu đạt hoan nghênh.”

Cửa mở ra, người tiến vào nhất thời làm cả căn phòng tỏa sáng, người đó tuyệt đối không phải anh em, nhưng là một cô gái, cô nàng mặc lễ phục màu lam nhạt vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái, bầu má đáng yêu trắng mịn như quả mật đào, đôi mắt màu lục dịu dàng long lanh giống như mặt hồ dưới ánh sáng mặt trời, đôi môi hồng giống như hai cánh hoa, mặc dù cả người tựa như một cô gái khoảng mười tám tuổi, nhưng vóc người lại có những đường cong tinh tế, nhất là vòng eo nhỏ nhắn đến không ngờ...

Tóm lại, cô gái trước mắt tuy không coi là mỹ nhân tuyệt thế gì, nhưng tuyệt đối đứng trong hàng ngũ người đẹp, hơn nữa còn là người đẹp tràn đầy sức thanh xuân!

Lúc này cô nàng ngượng ngùng lên tiếng nói: “Xin chào, Sun knight, Leaf knight, ta là công chúa thứ ba của Nguyệt Lan quốc Ann Nalis Jeffrey

...”

Ann... Đúng là một cái tên đơn giản dễ nhớ!

“Công chúa Ann, xin chào, tôi là người phát ngôn của thần Ánh Sáng, Sun knight”, ta mang nụ cười hoàn mỹ giới thiệu chính mình, rồi sau đó thuận tiện giới thiệu Leaf: “Đây là anh em của tôi, Leaf knight một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ của Thần Điện Ánh Sáng.”

Leaf mỉm cười hành lễ với công chúa.

“Sun knight, Leaf knight...” Công chúa Ann lần lượt cúi đầu với ta và Leaf, hồi lễ xong, cô nàng đột nhiên vô cùng thất lễ mà bắt lấy cánh tay ta cầu khẩn: “Xin các người nhất định phải giúp chị gái Alice của ta!”

Ta dưới choáng váng, “quên” thoát khỏi tay của công chúa, kinh hô: “Sun không hiểu, lời này của công chúa là giải thích thế nào? Chẳng lẽ công chúa Alice có gì nguy hiểm?”

“Chị Alice chính là hôn thê của Chiến Thần Chi Tử, chị, chị ấy bị người khác bắt đi, ở nơi nào không rõ...”

Ann lúc này hình như cảm thấy hành động của cô bất nhã, vội vàng thả tay ta ra, còn lùi xa vài bước, mới buông đầu xuống, bộ dạng muốn khóc nói: “Ta vô cùng lo cho an nguy của chị Alice, cho nên cầu xin mẫu hậu cho ta gia nhập đội ngũ mạo hiểm, mẫu hậu cũng đồng ý rồi chỉ là...”

“Chỉ là cái gì đây?” Ta thừa dịp đến gần hai bước, thời cơ vô cùng nắm tốt, thoạt nhìn dáng vẻ giống như là bởi vì quan tâm cho nên mới tới gần hỏi han.

Ann quả nhiên không nghi ngờ, vẫn cúi thấp đầu, rất khó xử nói: “Chỉ là...”

“Chỉ là cái gì đây? Công chúa điện hạ?”

Ta lại tới gần hai bước, lúc này, giữa ta với công chúa chỉ cách nhau bằng cái váy bông hoa sen của cô nàng mà thôi, gần như có thể ngửi thấy từ tóc cô nàng mùi mật đào vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái, quả nhiên là một cô gái như quả mật đào!

Ann cuối cùng lên tiếng nói: “Chỉ là, mẫu hậu nói, một công chúa xen lẫn trong một đồng chiến sĩ, có phần rất không thể thống, cho nên nếu ta muốn đi, nhất định phải có kỵ sĩ hộ vệ bên cạnh mới được, vì thế mẫu hậu hôm nay ở hoàng cung mới yêu cầu ngài đi, nhưng, nhưng ta nghe nói ngài hình như có vẻ không muốn đi...”

Nói đến đó, Ann mắt ngấn nước nhìn ta, trong đôi mắt lệ xanh hồ nước ánh lên mong đợi tha thiết.

Ta mỉm cười trả lời: “Không có chuyện đó, công chúa điện hạ, bảo vệ công chúa là chức trách của một kỵ sĩ, cho dù là chân trời góc biển, chỉ cần là nơi có thần Ánh Sáng chiếu rọi, Sun đều có thể đi theo bảo vệ ngài.”

“Như vậy, ta bây giờ liền đi nói với mẫu hậu.”

Ann hết khóc mỉm cười, có lẽ là rất hưng phấn, nên suýt chút nữa còn bị vấp phải váy của mình, sau khi chạy chạy nhảy nhảy về phía cửa, quay đầu cười: “Chờ mong cùng mạo hiểm với ngài, Sun knight.”

Ta cười vẫy tay,ta cũng rất mong chờ à! Công chúa Ann đáng yêu.

Sau khi công chúa đóng cửa phòng, ta vừa quay đầu, Leaf đang nhìn ta, ta nhìn lại cậu ta, sau khi đôi ta nhìn nhau mười mấy giây, cậu ta liền lẳng lặng đi thu xếp hành trang.

Đúng là một cậu bé ngoan ngoãn vừa chu đáo vừa hiểu biết.

Đó chính là toàn bộ quá trình tại sao ta lại ở cái nơi ngoại ô hoang dã đầy muỗi này...Chát!

May là ta chưa đổi cái bao tay... Ta mở lòng bàn tay ra, sau đó dùng tay khác búng cái tiêu bản mới xuống.

Leaf mang vẻ lo lắng hỏi: “Sun, đám người Mike chậm trễ chưa trở về, chúng ta có nên đuổi theo xem một chút?”

Ta nhú mày, thực tại có chút lười không muốn đuổi theo, nhưng lại sợ bọn họ thật sự xảy ra chuyện gì, sau khi dẫn đo suy nghĩ, ta dứt khoát dùng năng lực cảm ứng thuộc tính dò xét... Hả? Bạn nói bạn đã quên nó là năng lực gì?

Được rồi, đó đúng là một khoảng thời gian dài kể từ lần trước ta sử dụng nó, ta bây giờ giải thích lại một lần, tuyệt đối đừng quên nữa.

Thế giới này tràn đầy đủ loại thuộc tính, dù là rừng rậm, thành thị, con người, thậm chí là sinh vật undead cũng mang thuộc tính. Nói chung một sự vật sẽ mang các dạng thuộc tính khác nhau, chỉ có ở dưới tình huống đặc biệt, loại thuộc tính nào đó của một sự vật sẽ đặc biệt mãnh liệt.

Chẳng hạn như, “hắc ám” thuộc tính của sinh vật undead cực kỳ mãnh liệt. Trái ngược lại, Sun knight ta thì có thuộc tính “thần thánh” hay được gọi là “quang” thuộc tính rất mãnh liệt, bởi vì quang thuộc tính có thể khắc chế hắc ám thuộc tính, cho nên bản thân ta chính là thiên địch của sinh vật undead, đối với bọn chúng mà nói, từ tóc đến móng chân của ta tất cả đều là chất độc trí mạng.

Mà ta bẩm sinh đã có loại năng lực cảm ứng thuộc tính đặc biệt, loại năng lực này rất hiếm thấy, là loại thiên phú, mặc dù sau này có thể học, nhưng hiệu quả của về sau học cũng không tốt lắm, loại năng lực cảm tri

này có thể khiến ta biết được đối phương mang thuộc tính gì, sau đó thông qua thuộc tính phán đoán nghề nghiệp đối phương, người mang thuộc tính “quang” mãnh liệt không phải tế ti thần Ánh Sáng, thì cũng là Thánh Kỵ sĩ.

Chiến sĩ thông thường thì thiên một chút về hỏa thuộc tính và phong thuộc tính, nhưng chỉ là một chút, so với ma pháp sư chuyên tu luyện ma pháp hệ hỏa hay hệ phong thì thấp hơn nhiều, cho nên vẫn rất dễ phân biệt.

Chiến sĩ nghiêng về sức mạnh đa phần là hỏa thuộc tính, nghiêng về tốc độ đa phần là phong thuộc tính, về phần cái Chiến Thần Chi Tử kia thế nhưng rất lợi hại, thuộc tính hỏa và phong đều cao đến kinh người, gần như là mức độ mà ma pháp sư mới có... Hả? Bạn nói đã nhớ lại năng lực này của ta rồi? Còn nhớ lúc đó lão sư ta đã từng cảnh cáo ta không được sử dụng loại năng lực này trước mặt người khác?

Ahem! Dù sao bên cạnh chỉ có Leaf, cậu ta là người tốt, cho nên không sao!

Ta đem cảm tri trải rộng ra ngoài...

“Ah! Bọn họ trở về rồi.” Leaf hô nhẹ một tiếng.

Mặc dù ta cũng không nhìn thấy bất cứ người nào, nhưng Leaf thân là cung tiễn thủ, nhãn lực và thính lực của cậu ta đều cực tốt, nếu cậu ta nói như thế, đó chính là thật sự trở về rồi.

Ta đang muốn đem cảm tri thu hồi lại, thì vô tình phát hiện chỗ không xa có thứ hắc ám thuộc tính.

Hắn sẽ không là sinh vật undead chứ? Ta có chút khổ não, nếu như đúng là như thế, vậy thân là Sun knight rất căm hận sinh vật undead, ta thế nào cũng phải đuổi theo đi tiêu diệt nó rồi... Khoan khoan, bên cạnh thứ hắc ám thuộc tính này lại còn có thứ mang quang thuộc tính?

Cái này là tình huống gì? Bình thường mà nói, hai loại thuộc tính này là sẽ tương khắc...Ta càng khổ não rồi.

“Sun, Sun?” Leaf gọi vài tiếng, nhìn theo hướng ta đang nhìn, nghi hoặc hỏi: “Tại sao cậu quay lại nhìn? Phía sau có thứ gì sao?”

Ta lặng yên một chút, rồi mỉm cười nói: “Anh em Leaf, Thần Ánh Sáng từng thông qua sách cổ để giáo hối chúng ta, phải thường chú ý phía sau, có lẽ có hắc ám sót lại cần được chiếu sáng.”

Cái này đối lại Leaf yên lặng, ta nghĩ cậu ta chắc hẳn nghe không hiểu lời này là nói cái gì, bởi vì ta cũng không hiểu.

Chỉ là ta đã nghe thấy tiếng của đám người Chiến Thần Chi Tử trở về, cho nên muốn trở lại hình thức Sun knight nói chuyện ba câu đều không rời khỏi thần Ánh Sáng mà “toàn đại lục đều biết”, thuận tiện chuyển đi lực chú ý của Leaf.

Về phần hắc ám thuộc tính vừa rồi cảm nhận được... Lão sư của ta từng giáo hối ta, không thể sử dụng năng lực cảm tri trước mặt người khác, nếu không thể dùng, vậy ta đã không thể biết được có sự tồn tại của thứ mang thuộc tính hắc ám ở chỗ xa, nếu không biết, đương nhiên sẽ không thể đuổi theo rồi!

“Mike, công chúa Ann, Alston, các người trở về rồi...Er?” Leaf hết sức quyết đoán bỏ cuộc suy nghĩ ý tứ câu nói đó của ta, đổi hướng về ba người kia nhiệt tình chào hỏi.

Bịch!

Ta giật mình, quay đầu nhìn, mới phát hiện một cỗ thi thể động vật nằm trên mặt đất, thi thể lớn xấp xỉ con người, bên cạnh còn đám bụi nổi lên, có thể thấy là nó bị ném xuống đất bằng bao nhiêu sức lực.

“Ha ha ha! Ta còn cho rằng người ngoại trừ mỉm cười cũng không có biểu tình nào khác, thì ra Sun knight cũng biết giật mình à?”

Một nữ chiến sĩ nhảy ra từ sau bụi cây bên con đường quê, to tiếng cười, nhất cử nhất động đều tràn đầy sức sống, không biết là do vận động mạnh, hay cười quá dữ dội, khiến cho khuôn mặt ửng hồng...Ann đúng là đáng yêu!

Đúng vậy, nữ chiến sĩ mặc khôi giáp, phía sau lưng vác theo hai cái rìu đơn, hơn nữa thuộc tính hỏa cực kỳ cao chính là người đẹp mới nhắc lúc trước, công chúa Ann.

Ta mỉm cười theo, trái lại không phải rất để ý lời Ann vừa mới nói, ta vô cùng tự tin, vừa rồi ta cho dù là giật mình, cũng là bị giật mình một cách rất ưu nhã, không có bất cứ tổn hại nào đối với hình tượng của Sun knight.

Dù sao, trong chuyện toàn đại lục đều biết, thế nhưng không có mục Sun knight sẽ không bị giật mình.

Thấy ta như thế, Ann nhỏ giọng lầm bầm vài câu, có lẽ là thật chán hay đại loại vậy đi, rồi sau đó cô ta chuyển hướng sang Leaf, có chút giận dữ la: “Elmy, không phải đã nói gọi ta là Ann thì được rồi sao? Người đã chịu gọi tên của Mike, lại không chịu gọi tên của ta sao?”

“Thật ra tôi tên là Elmairy, nhưng sao cũng được, dù gì so với Strawberry cũng đỡ hơn nhiều.” Leaf vừa nói, vừa liếc ta một cái, rồi nói với Ann: “Biết rồi, vậy sau này gọi cô là Ann.”

Lấy thân phận Chiến Thần Chi Tử và công chúa mà nói, trực tiếp xưng hô tên đối phương thế nhưng không phải chuyện phù hợp lễ tiết, nhưng ta đã nói, Leaf là người tốt, cho nên cậu ta sẽ không từ chối bất cứ yêu cầu gì, cho dù ta đổi tên cậu ta thành Strawberry, còn dùng tên này gọi cậu ta ba năm, cậu ta vẫn theo đó trả lời ta.

Lúc này, Leaf đột nhiên la lên: “Alston, anh bị thương rồi?”

Chiến Thần Chi Tử Mike cùng Chiến thần tế ti của hắn cũng đã đi ra bụi cây, Chiến thần tế ti lớn tuổi hơn, cũng chính là Alston mà Leaf gọi, tay áo phải của hắn chỉ còn nửa đoạn, hơn nữa phía trên còn loang lổ vết máu.

“Để tôi giúp anh chữa trị!” Leaf vô cùng tốt bụng tiến lên, thuận tay liền ném ra một thuật trị liệu sơ cấp.

Ta mỉm cười nói: “Anh em Leaf, Sun e rằng quang huy thần Ánh Sáng mà anh em mới chia sẻ là không đủ, nếu không, anh em Alston đã có thể tự chữa lành nhờ tình yêu của Chiến thần.”

Nghe vậy, Leaf sửng sốt, rồi chợt hiểu nói: “A... cậu nói đúng, nếu như trì dữ thuật sơ cấp có thể trị được lành, vậy Alston tự mình trị thương đã được rồi, cũng không cần chờ tới lúc trở về.”

Cậu ta nói xong, chuyển hướng Alston, lo lắng nói: “Alston, thương thế của anh có nghiêm trọng lắm không? Là xương bị nứt hay là gãy rồi? Nếu là nứt, dùng trì dữ thuật trung đẳng là có thể được, nếu như là gãy, sợ rằng phải để Sun thi triển trì dữ thuật cao đẳng rồi.”

Alston lắc đầu than: “Chỉ sợ là gãy rồi, đều tại tôi quá bất cẩn, nhìn thấy thảo dược hiếm lạ liền quên đuổi theo đội ngũ, kết quả là lúc bị con vật trên mặt đất này tập kích, tôi đã cách Mike và Ann quá xa, mới khiến hai người bọn họ không kịp đến ngăn cản.”

Lại là gãy rồi...Sớm biết vậy đã không lên tiếng nhắc nhở, chẳng qua dù không nhắc nhở, cuối cùng công việc trị liệu này vẫn sẽ rơi xuống người ta, bởi vì Leaf thi triển cao cấp trì dữ thuật vốn rất vất vả.

Mặc dù ta cũng rất vất vả, phải đọc một đồng câu tán tụng thần Ánh Sáng.

Cái gì? Chiến thần tế ti tại sao lại không tự mình thi triển trì dữ thuật?

Ta cũng rất muốn kêu hẳn tự thi triển, nhưng, Chiến thần tế ti vô cùng không thiện trường trì dữ thuật, năng lực trì dữ thuật có thể nói so với Thánh kỵ sĩ cũng còn không bằng, đương nhiên, ta là nói Thánh kỵ sĩ bình thường, đừng so với ta, nếu so với ta, vậy thì ngay cả tế ti thần Ánh Sáng cũng so với “Thánh kỵ sĩ” còn không bằng.

Cái này có liên quan rất lớn với thần của tín ngưỡng, trì dữ thuật thuộc về thần thuật của quang thuộc tính, tế ti và Thánh kỵ sĩ của tín ngưỡng thần Ánh Sáng thì cả người đều là “quang”, đối với thi triển trì dữ thuật đương nhiên so với tín ngưỡng khác dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng ngoài thần của tín ngưỡng, năng lực tu luyện chủ yếu cũng không giống, bởi vì tín ngưỡng Chiến thần suy tôn kẻ mạnh, cho nên năng lực tu luyện chính của Chiến thần tế ti phần lớn là thần thuật tăng cường chiến sĩ, Thần dược thuật với Thánh quang hộ thể lúc trước ta từng dùng chính là loại thần thuật này.

Lúc nội tâm ta đang giải thích thì, ngoài miệng đã niệm một chuỗi dài lảm nhảm tán tụng thần Ánh Sáng: “...tình yêu thần Ánh Sáng buông xuống khiến cho con dân của Người có thể sinh sống trong ấm áp và sự quan tâm, càng có thể khiến cho con dân Người thoát khỏi đau đớn và bi ai, Ôi! Hỡi thần Ánh Sáng! Con dân của Người bây giờ đang cần quang huy của Người, xin lòng từ ái của Người buông xuống mặt đất, ban tặng con dân cao cấp trì dữ thuật!”

Một hào quang màu trắng bao lấy tay của Alston, sau đó trong nháy mắt tán đi.

“Hoàn toàn khỏi hẳn rồi, thật là cảm tạ ngài, Sun knight.” Sau khi Alston chuyển động bàn tay bị thương, lộ thần sắc có chút kinh ngạc, sau đó hết sức nhã nhặn cảm ơn ta.

Lúc này, Mike hừ lạnh một tiếng: “Sun knight thần thuật siêu cường trong truyền thuyết, thi triển cái trò dữ thuật cũng phiền toái như thế, nói nhằm liên hồi, chẳng mạnh như trong tưởng tượng!”

Nghe vậy, ta không phản ứng gì, chỉ mỉm cười đối lại, vừa niệm một chuỗi dài nhằm tán tụng thần Ánh Sáng, khiến ta bây giờ thà làm lơ sự khinh thường của người khác, cũng không muốn lại lên tiếng nói nữa!

Leaf trái lại mà cười khố lên.

Ann cười tùm tùm nói: “Có Chiến Thần Chi Tử, có ta, có tế ti trẻ tuổi lợi hại nhất Chiến Thần Điện, có 2 Mươi Hai Thánh kỵ sĩ, một cung tiễn thủ và một tế ti thần Ánh Sáng... Wow! Nói không chừng đội mạo hiểm này của chúng ta cũng có thể đi giết rồng rồi đó?”

Ta là Thánh kỵ sĩ!

Leaf cười khố nói: “Này, này... Chúng ta là muốn đi cứu công chúa Alice, Ann, cô sẽ không quên rồi chứ? Cô không phải rất lo lắng chị của mình sao?”

Ann hình như giật mình, vội vàng phủ nhận: “Ta đương nhiên lo cho chị của ta, ta chỉ là nói đùa mà thôi, người quá nghiêm túc đó, Elmy.”

“Thì ra như thế, thật sự là xin lỗi.” Leaf gãi đầu cười ngây ngô.

Ta nhíu mày, cô Ann này tối hôm qua thoát nhìn dáng vẻ còn rất lo lắng cho chị gái, hôm nay lại hoàn toàn thay đổi, đây rốt cuộc là chuyện làm sao?

“Được rồi, chúng ta đi nhanh thôi, hôm nay phải đạt tới bờ hồ như dự định mới được.”

Alston lên tiếng nói, mọi người gật đầu đồng ý, hẳn thân là người lớn tuổi nhất, thấp thoáng có loại tư thái trầm ổn của đội trưởng, mặc dù tuổi của hẳn xem ra cũng không già lắm, đoán chừng ba mươi mấy tuổi, nhưng ở trong nhóm người hai mươi mấy tuổi chúng ta, người lớn hơn mười tuổi như hẳn cũng đủ tư cách làm trưởng bối rồi.

Bởi vì lộ trình tụt hậu, Mike cùng Alston liền quyết định tối nay không ngủ, trực tiếp liên tục rong ruổi hai ngày đường.

Khoan, khoan đã, rong ruổi suốt hai ngày đường? Sắc mặt ta vắn vẹo một chút.

Leaf sau khi liếc mắt nhìn ta một cái rồi vội vàng đề nghị: “Có lẽ tốt hơn vẫn nên ngủ một chút, dù sao nếu tinh thần tốt, mới có thể lực lên đường.”

“Cắm trại rất lãng phí thời gian, chúng ta tụt hậu rất nhiều rồi.” Mike không nhịn được nói: “Vắn vẹo hai ngày mà thôi, đối với chúng ta mà nói hoàn toàn không coi là gì!”

Leaf suy nghĩ một chút, rất khéo léo nói: “Nhưng còn có Ann và Alston, họ là con gái với tế ti, sợ rằng không có thể lực có thể chống giữ liên tục hai ngày.”

Nghe vậy, Ann quắc mắt, Mike hừ lạnh một tiếng, nhìn Leaf như thể nhìn đứa trẻ không biết gì, nói: “Con gái thì sao? Ann thế nhưng là chiến sĩ số một số hai của Chiến Thần Điện, thể lực của cô ta chắc chắn không thấp hơn so với người, nếu không người tưởng rằng ta sẽ đồng ý mang một gánh nặng à?”

Alston cũng ôn hòa mỉm cười nói: “Elmairy, cậu đừng lo cho tế ti tôi, tôi bình thường đều có rèn luyện thể chất, hai ngày thì không sao cả.”

“Er...” Leaf lén liếc ta vài cái, cuối cùng vẫn thỏa hiệp, bởi vì cậu ta là người tốt, sẽ không từ chối bất cứ yêu cầu gì.

Ta càng không thể lên tiếng cự tuyệt, ngay cả con gái với tế ti đều nói được, ta cái Thánh kỵ sĩ này có thể nói ta không thể chống giữ nổi, nên đừng rong ruổi hai ngày sao?

Dưới đa số người đồng ý, thiếu số cũng không thể không thỏa hiệp, chúng ta bắt đầu bạt mạng đẩy nhanh hành trình, mặc dù dọc đường không phải dùng chạy, chẳng qua mọi người hình như chân đều quá dài, sai một bước chân gần như gấp rưỡi người bình thường, tốc độ cất bước lại nhanh, cho nên thật ra cũng bằng người bình thường chạy bộ.

Đây đúng là mệt chết ta rồi! Trên người ta mặc dù chỉ mặc khôi giáp nhẹ, nhưng dù là giáp nhẹ cũng tới mười mấy ký! Càng đừng nói đến sức nặng của hành lý.

Chúng ta từ buổi sáng chạy đến giữa trưa, vội vàng ăn qua thịt khô với bánh mì, sau khi thở hỗn hển vài hơi, lại chạy cả buổi chiều, rồi sau ăn cái gì đó cho bữa tối, tiêu hóa một chút, lại bắt đầu chạy... Cả ngày như vậy, mồ hôi ta ướt đẫm cả bộ quần áo, gió lại thổi khô quần áo, sau đó mồ hôi lại lần nữa ướt đẫm toàn thân, quá trình này không ngừng lặp lại, ta chỉ cảm thấy ta đã đạt đến lượng mồ hôi chảy cho cả một năm lúc trước rồi.

Lúc này, ta đã rớt xuống cuối cùng của đội ngũ, Leaf cố ý chậm lại bước chân, sóng vai cùng ta đi, sắc mặt cậu ta xem ra hết sức lo lắng, nhỏ giọng hỏi ta: “Sun, cậu còn ổn không?”

Ta thở hỗn hển, toàn thân không chỗ nào không đau nhức, gần như là từ trong kẽ răng thở ra: “Không ổn.”

Nghe vậy, Leaf vừa lại đánh giá tình trạng thảm hại của ta, rồi sau đó thở nhẹ một hơi, đề nghị nói: “Vậy thì, tôi cũng cậu đi, cậu ở trên lưng tôi chợp mắt một chút, lát nữa chạy tiếp là được.”

“Leaf...” Ta vô cùng kích động cầm hai tay cậu ta, cảm động nói: “Cho dù bây giờ là buổi tối, không có sự chứng kiến của thần Ánh Sáng, cậu vẫn

là người tốt!”

Leaf bất đắc dĩ cười, ngồi xổm xuống trước mặt ta, đem cái giường thoải mái... Không! Là lưng của mình hướng về phía ta, nói: “Lên đi.”

Ta sợ cậu ta đổi ý, lập tức nhảy lên lưng cậu ta, cố gắng điều chỉnh vị trí thoải mái, đây cũng không dễ, bởi vì Leaf gầy nhom, nằm thế nào cũng không thoải mái bằng giường của ta.

Sau đó, Leaf liền bắt đầu chạy, để đuổi kịp đội ngũ, cậu ta chạy rất nhanh, cho nên khá xóc, cái này làm ta có chút không hài lòng, nhưng, nếu như phàn nàn với Leaf, ta sợ ta sẽ chọc giận một người tốt, cho nên vẫn là nhẫn nại đi!

Khi Leaf đuổi kịp đến đội ngũ, ba người kia nhìn về phía chúng ta, phản ứng hết sức nhất trí, đều là sững sốt trước, khó có thể tin, sau đó nhìn ta bằng ánh mắt khinh bỉ, tiện thể tặng mấy ánh mắt đồng cảm cho Leaf.

“Hửn...” Ann có chút nhạ dị lên tiếng.

Leaf lại hiềm thấy mà kiên định cắt ngang mọi nghi vấn của ba người: “Chúng ta đi nhanh thôi, nếu không việc rong ruổi suốt cả đêm sẽ không còn ý nghĩa nữa.”

Ba người yên lặng một chút, trong khoảng thời gian đó không biết đã liếc ta bao nhiêu cái, ánh mắt phần lớn mang khinh bỉ.

Tất cả mọi người đều chạy bộ, ta lại để cho người khác cũng, cái này đúng là khiến cho ta có chút xấu hổ, nhưng nếu như muốn ta hạ xuống tiếp tục chạy không ngừng, ta thà chết vì xấu hổ, cũng tuyệt đối không muốn chạy bộ đến chết!

Dù sao cũng không ai quy định Sun knight nhất định phải biết chạy bộ, hay là Sun knight không thể để cho người khác cũng.

“Được, đi thôi.” Mike cười lạnh nói: “Chỉ là người cần phải chống giữ, nếu như chống không được, bọn ta thế nhưng sẽ không ai giúp người vác “cái thứ đó”.”

Xem ra, Mike hình như không cho rằng Leaf có thể công ta chạy một ngày, nhưng hẳn đã sai rồi, mặc dù năng lực chiến đấu của chiến sĩ bọn hắn đúng là rất mạnh, nhưng nếu muốn nói đến lực duy trì, nghề nghiệp nào cũng không thể sánh bằng Thánh kỵ sĩ!

Cái gì? Ta đẩy hả?

Ahem! Thánh kỵ sĩ cũng là có phân chủng loại, chủng loại của ta là loại duy trì lực kém hơn kia, nhưng lực duy trì phát ra Thánh quang của ta, thì không ai có thể sánh bằng, ngay cả lão già Giáo Hoàng cũng không thể so với ta... Không được nói ta là tế ti! Ta là Thánh kỵ sĩ!

Tóm lại, tiếp theo lại là chạy bộ nhằm chán muốn chết, tin rằng mọi người cũng không muốn nghe đoạn miêu tả này, hơn nữa ta cũng không thể miêu tả, bởi vì ta ngủ suốt hai mươi bốn giờ.

Đành phải vậy, Leaf nói tình ngủ thì phải hạ xuống chạy bộ, ta đành cố gắng ngủ hai mươi bốn giờ, ngủ đến nổi xương thắt lưng ta đau đớn, đúng là khổ cực chết ta rồi.

Khi ta tỉnh dậy thì, đội ngũ đã tới một bờ hồ, sắp bắt đầu cắm trại rồi.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 3: Yêu Cầu Thứ Ba Của Giải Cứu Công Chúa: Triển Khai Lữ Trình Mạo Hiểm

“Sun, tỉnh dậy đi, sắp cắm trại rồi.”

Ta mơ mình nằm trên một bãi cỏ ướt vừa qua cơn mưa, đang không thoải mái định thi triển ma pháp lửa hong khô bãi cỏ thì hoảng hoảng hốt hốt bị Leaf đánh thức, sau khi nhảy xuống lưng cậu ta và hơi chút tỉnh táo, mới phát hiện toàn thân Leaf ướt đẫm... Thì ra bãi cỏ ướt đó chính là Leaf.

May là cậu ta gọi ta tỉnh dậy, nếu không cho dù là người tốt, cũng sẽ nổi điên lên khi bị nướng chín ba phần, phải không?

Lúc này, Alston đang phân phối công việc: “Mike, cậu đi săn với Ann, mọi người đều mệt rồi, ăn một chút thịt tươi rất có ích cho hồi phục thể lực.”

Mike theo đó gật đầu.

Thật không biết Alston này là thân phận gì, lại có thể gọi thẳng tên của Mike. Ta có chút nghi hoặc, bên trong Chiến Thần Điện, cho dù là Chiến thần tế ti cấp bậc cao nhất, địa vị hẳn vẫn phải thấp hơn Chiến Thần Chi Tử, gọi thẳng tên của Chiến Thần Chi Tử cũng quá thất lễ rồi.

Mike với Ann sau khi nhận được nhiệm vụ, nhanh như gió mà rời khỏi, Alston thì ở tại chỗ tiếp tục phân nhiệm vụ, hẳn quay đầu lịch sử hỏi Leaf: “Elmairy, cậu có thể giúp nhóm lửa với nấu ăn không?”

Leaf cười gật đầu: “không có vấn đề.”

“Vậy thì tôi sẽ dựng lều.” Alston cười nói xong, nhìn ta, ôn hòa nói: “Sun knight, cậu phụ trách nhặt củi, có được không?”

“Được.”

Ta cũng mỉm cười trả lời, đang định lên tiếng chào Leaf, sau đó đứng dậy đi vào rừng rậm lượm củi, đúng lúc này truyền tới vài tiếng chó sói hú... Ta với Leaf nhìn vào khu rừng một chút, khu rừng ban đêm tối đến nỗi không thể nhìn thấy đồ vật, thỉnh thoảng bụi cỏ lại hơi động đậy, không biết có con thú gì ẩn bên trong, và đôi lúc lại nghe những tiếng tru lên của loài động vật nào đó.

Leaf mặt biến sắc, lo lắng quay đầu nói với ta: “Hay là để tôi lượm củi đi, Sun, cậu ở chỗ này nhóm lửa là được rồi, còn nấu ăn... chờ tôi trở về rồi nấu.”

Ta đương nhiên gật đầu, chẳng qua không phải sợ vì tiếng sói hú vừa rồi, chỉ cần thoát ly khỏi nơi có người, ta đã có thể sử dụng ma pháp bảo vệ chính mình rồi, sói thế nhưng không thể kháng nghị Sun knight dùng ma pháp là phạm quy.

Ta chính thức sợ là... muỗi trong rừng rậm! Ta chỉ còn lại có một đôi bao tay, nếu tiêu luôn đôi này nữa, ta phải đi lột bao tay của Leaf rồi.

Ta gật đầu với Leaf, Leaf nói: “Alston thì phiền cậu chiếu cố rồi.”

Nghe vậy, ta liếc thấy trên khuôn mặt Alston hiện lên vẻ cổ quái, có lẽ là không cho rằng ta có thể bảo vệ hẳn đi!

Tốc độ rời khỏi của Leaf không nhanh chóng như hai người trước, cậu ta trước tiên lượm cành cây ở xung quanh, sau đó lấy ra dây cung dự bị của mình, cột vào hai đầu của cành cây, sau đó chắt một đồng cành lá khô xung

quanh, rồi tiếp tục lại lượm cành cây... Quá trình này nói lên nghe phức tạp, thực ra cũng chính là cậu ta đang giúp ta chuẩn bị tất cả những thứ cần thiết để nhóm lửa, ta chỉ việc đi lên chà xát công cụ nhóm lửa cậu ta chuẩn bị là được.

Sau đó, cậu ta đem cành cây có cột dây cung đưa cho ta, có chút lo lắng hỏi: “Dụng cụ nhóm lửa này cậu biết dùng chứ? Chỉ cần đem dây cung quấn một vòng trên cành cây, sau đó bắt đầu chà sát nó... Như vậy không vấn đề chứ?”

Đôi khi, ta thật cảm thấy Leaf rất giống một bà mẹ của phái người tốt ấm áp trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, mà bà mẹ của nhóm lạnh lùng tàn khốc là Ice, một người thì lảm lời vừa lại thích giúp người khác đem mọi chuyện vụn vặt đều làm tốt, người kia kỹ thuật nấu ăn vô cùng giỏi, hai người này gom lại chính là một bà mẹ hoàn mỹ.

NẾ Leaf đã công ta hai mươi bốn giờ, ta gật đầu, lên tiếng trả lời: “Xin anh em Leaf không cần lo lắng, cho dù ban đêm không có tình yêu của thần Ánh Sáng buông xuống, Sun vẫn sẽ không phụ lòng mong đợi của anh em Leaf.”

Leaf gật đầu, vừa rời khỏi, còn vừa quay đầu nhìn lại ba lần, mới thật sự đi vào trong rừng rậm.

Sau khi ta đưa mắt nhìn Leaf rời khỏi, cúi đầu nhìn công cụ nhóm lửa trên tay, thật sự cảm thấy mình có chút lóng ngóng, rõ ràng chỉ cần phát ra cái ma pháp lửa, đừng nói nhóm lửa, cho dù là tạo thành đại hỏa rừng rậm cũng đủ, nhưng lại có Chiến thần tế ti ở chỗ này, làm cho ta không thể không tuân thủ bốn phận của Sun knight... không biết ma pháp!

Không thể dùng ma pháp, ta đành nhận mệnh mà cầm công cụ nhóm lửa Leaf cho ta, sau khi hít một hơi thật sâu, ta chà ta chà ta chà chà chà... một

chút khói cũng không có, bàn tay cũng chà sát đến đau rồi, ta thật muốn phát ma pháp quá!

Không được, Alston đang nhìn chăm chăm vào ta, mặc dù ta rất nghi hoặc, hẳn làm sao có thể vừa nhanh chóng dựng lều, vừa dùng hai mắt dán sát vào ta? Tể ti biết kỹ năng như thế có coi là phạm quy không hả?

Ta tiếp tục chà chà chà... có một chút khói rồi, gia tăng thêm lực, ta chà —— khói khói, khói... tịt rồi.

“...” Ta đời này chưa từng mong mới có thể thi triển ma pháp lửa đến như thế.

Nhưng không được, bởi vì Alston vẫn chăm chú nhìn ta, chết tiệt! Hẳn không thể nghiêm túc dựng cái lều của hẳn sao? Hoặc là đi tiểu một lát? Coi như là ngẩng đầu ngó bầu trời một cái, chiêm ngưỡng sao một chút cũng được, chỉ cần cho ta một giây là đủ rồi, một giây cũng đủ cho ta phát ra ma pháp lửa đốt cháy những cành cây khô trước mặt này.

Nhưng hẳn cứ nhìn chết dí vào ta không rời!

Lúc này, Alston đã dựng xong một cái lều, nhưng hẳn cũng không tiếp tục dựng cái thứ hai, mà là buông công cụ dựng lều trên tay xuống.

Ồ tốt quá! Hẳn cuối cùng cũng cần đi tiểu rồi sao?

Nhưng hẳn không có đi vào rừng rậm, ngược lại chậm chậm đi tới bên cạnh ta, vươn tay, có chút bất đắc dĩ nói: “Sun knight, xin để tôi nhóm lửa đi!”

Ta yên lặng đưa công cụ nhóm lửa trên tay cho Alston, sau đó đổi lại ta trả thù nhìn chăm chăm vào hẳn không rời...Người cũng đừng hòng lén dùng ma pháp để nhóm lửa! Tể ti cũng là không thể biết ma pháp lửa!

Chỉ thấy hần bình tĩnh chà một cái, khói xuất hiện rồi, chà chà chà, tia lửa xuất hiện rồi, lại chà chà, lửa bùng lên rồi.

“...” Công cụ nhóm lửa này nhất định có thù oán với ta!

Sau đó, Alston lượm vài nhánh cây, bắt đầu dựng cái giá dùng để nướng thịt.

Lúc này, Leaf mặc dù là người cuối cùng đi ra ngoài, lại là người đầu tiên trở về, nhìn thấy Alston đang nhóm lửa và làm giá nướng thịt, cậu ta ngẩn người, sau đó đem củi lượm về chất bên cạnh ngọn lửa, bắt đầu bỏ thêm củi, vừa nói: “Vất vả rồi, Alston, thật sự là ngại quá.”

Alston mỉm cười lại, nói: “Đừng bận tâm, nhóm lửa thôi mà, xem ra Sun knight hình như không thường ra ngoài mạo hiểm.”

“Nếu như tôi nhớ không lầm, Sun vẫn là lần đầu tiên rời khỏi Diệp Nha thành đi?” Leaf trên tay vừa bỏ thêm củi, vừa quay đầu nhìn ta: “Phải không?”

Ta bảo trì tươi cười hoàn mỹ trên khuôn mặt, gật gật đầu.

“Thì ra như thế.” Alston vẻ mặt chột hiều.

Leaf vội vàng nói thêm: “Sun thân là thủ lĩnh Thánh Điện, công việc bận rộn, cho nên không có nhiều thời gian có thể rời khỏi Thánh Điện.”

Alston khẽ cười nói: “VẬY thì trái lại khác với chúng tôi, Mike là người có quyết định cao nhất, nhưng bình thường những việc cần cậu ta quyết định cũng không nhiều, Mike bình thường khá giống như một lãnh tụ tinh thần.”

Thật ra chúng ta cũng là như vậy, ta bình thường không có việc gì cần làm... Cho dù có chuyện ta cũng sẽ ném cho Storm... Chỉ có những lúc cần

ta ra mặt, ta mới đi làm, như lần này tham gia hôn lễ hoàng thất.

“Thì ra là như vậy, khó trách các người những lúc bình thường đều gọi anh ta là Mike, Mười Hai Thánh kỵ sĩ chúng tôi rất hiếm khi được người khác gọi thẳng tên.” Leaf nhìn ta một chút nói: “Nhất là Sun, ngoại trừ Judge với Giáo Hoàng, không ai có thể gọi thẳng tên thật của cậu ấy đây!”

Alston cười cười, giải thích: “Không phải như vậy, Chiến Thần Điện cũng không có mấy người dám hô thẳng tên Chiến Thần Chi Tử, Ann là cùng lớn lên với Mike, giống như dạng thanh mai trúc mã ấy, cho nên trong riêng tư cứ trực tiếp gọi cậu ta là Mike, chẳng qua trong trường hợp công chúng vẫn là tôn xưng Chiến Thần Chi Tử, về phần tôi cũng có thể gọi thẳng tên của cậu ta, thì là bởi vì Mike là con của tôi.”

Nghe vậy, ta với Leaf đều trợn lớn mắt, nhưng, thoáng cái liền nói lỏng, mặc dù Alston thoát nhìn chỉ có ba mươi mấy tuổi, nhưng nói không chừng là dùng ma pháp duy trì, trên thực tế thì không biết là mấy tuổi, bởi vì lão sư của ta với Giáo Hoàng đều là làm như thế, cũng không có gì lạ.

Leaf tò mò hỏi: “Xin hỏi anh năm nay rốt cuộc là bao nhiêu tuổi?”

“Ba mươi lăm tuổi.” Alston nói một cái tuổi tác hoàn toàn phù hợp với bề ngoài của mình.

“...” Hai ta đều không nói gì, Leaf lập tức bắt được trọng điểm, lại hỏi: “Vậy, Mike là mấy tuổi?”

“Hai mươi một tuổi.”

Mặc dù tuổi tác của Chiến Thần Chi Tử còn nhỏ hơn ta hai tuổi, điều này làm cho ta có chút kinh ngạc, chẳng qua càng kinh ngạc hơn, ba mươi lăm mà trừ đi hai một không phải là bằng mười bốn sao? Cộng thêm thời gian mười tháng mang thai, nghĩa là, người đàn ông trước mắt này lúc mười ba tuổi đã có con rồi sao?

Mười ba tuổi đã cùng với phụ nữ cái này cái kia... ta còn cho rằng này vốn là đặc quyền của quý tộc đây! Từ lúc nào ngay cả tế ti đáng lẽ phải khiết thân cũng mãnh liệt như thế rồi?

Alston nháy mắt nói: “Đúng rồi, đây là bí mật đấy, không thể nói ra.”

Ta với Leaf sắc mặt có chút cổ quái, đem bí mật nói cho người của Thần Điện khác biết, cái, cái này có hơi quá tùy tiện rồi đi?

Nhìn thấy biểu tình của chúng ta, Alston cười sang sảng lên, tươi cười này đúng là rất giống Chiến Thần Chi Tử, hãnh cười một hồi rồi giải thích: “Đây là bí mật công khai ở trong Chiến Thần Điện, tùy tiện nghe ngóng một chút sẽ biết, mặc dù mọi người đều biết, nhưng cũng không ai đi phơi bày nó, cho nên các cậu không cần để ý như thế.”

Thì ra như thế, vậy cũng không khác “Sun knight là người hoàn hảo” lắm, mặc dù mọi người lừa mờ đều biết trên thế giới không có người hoàn hảo, nhưng lại vẫn tin tưởng như thế.

Lúc này, rừng cây chỗ không xa chúng ta vang lên tiếng xào xạc, ba người cùng nhìn về phía rừng cây, cũng không quá cảnh giới, bởi vì ở đây cách chỗ thâm sâu của rừng rậm còn xa, đối với thực lực của đội ngũ mạo hiểm chúng ta mà nói, loại nơi này căn bản sẽ không nguy hiểm hơn so với ở trong Thần Điện.

Mike cùng Ann ra khỏi rừng rậm, trên vai Mike còn vác một con sói nửa sống nửa chết.

Vừa đến chỗ cắm trại, Mike đưa con sói cho Ann, Ann mang theo mừng rỡ khó hiểu tiếp lấy con sói, sau đó đi đến bờ hồ, xem ra là đi xử lý cái “bữa tối” rồi.

Mike nhìn tình huống hiện trường một chút, nhíu mày hỏi: “Làm sao lều còn chưa dựng xong?”

Alston mỉm cười, giải thích: “Xin lỗi, tay chân ta quá chậm rồi.”

Nghe vậy, Mike lộ thần sắc cổ quái, ta hoàn toàn có thể lý giải, hồi nãy Alston dựng một cái lều chỉ cần có năm phút, lại không tới một phút để sinh lửa, lại dùng một phút để dựng giá nướng thịt, chỉ có thể dùng tay chân siêu lạnh lẽo thần tốc để hình dung hăn rồi.

Chắc hẳn Mike cũng vô cùng quen thuộc tác phong làm việc của cha mình, cho nên mới lộ ra thần sắc cổ quái.

Mike từ trong túi đồ của mình lấy ra một cái nồi, bắt đầu đem một cái cành cây dài xuyên qua hai cái quai của nồi, trong lúc đó, Leaf và Alston vẫn luôn tán gẫu, Mike thỉnh thoảng cũng xen vào hồi ứng.

Ta không hứng thú gì với cuộc đàm thoại của ba tên đàn ông, cho nên quay đầu nhìn về phía bờ hồ, he he! Ta đối với một người đẹp duyên dáng... Mặc dù mặc khôi giáp và vác thanh hai thanh rìu đơn... Cô nàng rất cuộc phải làm như thế nào xử lý con sói lớn cao bằng nửa người, càng có hứng thú hơn nhiều.

Ta đúng lúc nhìn thấy, con sói đó bị ném lên giữa không trung, Ann quả nhiên là chiến sĩ có hỏa thuộc tính mãnh liệt, sức lực vô cùng mạnh mẽ, con sói lớn như thế, cô ta lại như thể đang ném một hòn đá nhỏ.

Ném con sói xong, Ann trở tay rút hai cây rìu, lúc này, con sói đã rơi xuống độ cao khoảng bằng hai người chông lên, Ann mạnh mẽ nhảy lên đến độ cao con sói, “xoẹt xoẹt xoẹt”, trong đêm tối chỉ thấy hai đường màu bạc lóe lên, con sói đột nhiên tách ra phân thành mười mấy khối, thi nhau rơi xuống đất, ta thậm chí còn nghe thấy một tiếng “bịch”, rất giống tiếng của một đồng thứ gì đó rơi xuống đất, sắc trời u tối, không nhìn thấy rõ ràng, nhưng cũng đại khái đoán được, cái đó có lẽ là một đồng nội tạng đi?

Dưới ánh trăng, Ann đem lưỡi rìu rửa trong hồ nước rồi thu hồi lại trên lưng, sau đó khẽ ngâm nga một khúc sô nổi, động tác không mất ưu nhã

ngồi xồm bên bờ hồ, rửa mười mấy khối thịt đỏ máu, rửa thịt xong, cô nàng lại từ trong một đồng nội tạng bày nhầy, lôi ra cái vật thể dài vừa đỏ vừa trắng, cũng bắt đầu rửa.

Lúc này, ta quyết định... tốt hơn vẫn là quay đầu lại, nhìn ba người đàn ông nói chuyện.

“Không biết rốt cuộc là kẻ nào bắt công chúa Alice đây?” Leaf lúc này đang nghi hoặc hỏi, hỏi xong, lại lo lắng nói: “Hy vọng kẻ bắt công chúa phải đối xử tử tế với công chúa mới được!”

Alston nhỏ giọng nói câu “Nguyện Chiến thần che chở công chúa” sau đó lên tiếng giải thích: “Thật ra chúng tôi cũng không biết nhiều, kẻ đó là thần không biết quý không hay mà bắt đi công chúa, đợi tới khi hoàng thất phát hiện, hiện trường chỉ để lại một bức thư.”

Trong khi nói, hắn liền mang lá thư ra, ban đầu dường như muốn đưa cho Leaf nhưng nhìn thấy ta đang chú ý cuộc nói chuyện, thì hắn lại đưa lá thư cho ta, đúng là một người vô cùng chú trọng lễ tiết.

Ta nói một câu “Nguyện quang huy của thần Ánh Sáng phù hộ công chúa Alice”, sau đó nhận lấy thư, bắt đầu đọc, Leaf có lẽ biết ta bây giờ không thích nói nhiều, cho nên cậu ta dứt khoát tiến đến cùng đọc, để ta lát nữa khỏi phải giải thích cho cậu ta nghe.

Nội dung bên trong thư rất đơn giản, nội dung uy hiếp dụ dỗ bắt người đòi tiền chuộc... toàn bộ đều không có, chỉ đơn giản nói rõ là hắn đã mang công chúa đi, nếu muốn công chúa bình yên trở về, không được tập kết quân đội hay đưa ra thông báo treo thưởng, chỉ được để cho Chiến Thần Chi Tử tự tổ chức đội mạo hiểm đến truy đuổi, nếu có thể đánh bại hắn, thì có thể mang công chúa quay về.

Mục đích của người này chắc hẳn không phải là công chúa, mà là âm mưu nhằm vào Chiến Thần Chi Tử chẳng? Ta có chút hoài nghi suy

nghĩ,nếu không, tại sao muốn hạn định để cho Chiến Thần Chi Tử tổ chức đội tiến tới?

Nhưng nếu như vậy, không bằng hạn định Chiến Thần Chi Tử tự mình đến thì không tốt sao? Vì sao lại quy định phải tổ chức đội đây? Hay là lo rằng nếu quy định một người đơn độc, Chiến Thần Chi Tử sẽ không chịu đi? Dù sao thân phận của hắn không thấp hơn so với một vị công chúa,hmm... Nếu như bức thư này là thật, vậy nữ vương thúc ép ta với Leaf đi cũng không kỳ lạ nữa.

Nói không chừng bảo hai người chúng ta cùng đi, chính là điều kiện để Chiến Thần Điện đồng ý cho Chiến Thần Chi Tử đi cứu công chúa, để cho Sun knight cùng Leaf knight đi theo, thứ nhất chúng ta thân là Mười Hai Thánh kỵ sĩ, thực lực nhất định là ưu việt hơn người, thứ hai, nếu đối phương có âm mưu gì, cũng còn phải dè chừng sẽ chọc giận luôn cả Thần Điện Ánh Sáng... rột rột!

Suy nghĩ đến nỗi làm ta đói bụng rồi, may là tiếng kêu không lớn, ta đưa thư trả lại Alston, có chút nghi hoặc hỏi: “Sun tài sơ học thiên, nhìn không ra chỗ nào trong thư chỉ ra lưu ảnh của công chúa, nhưng con dân của Chiến thần lại chưa từng do dự về con đường sắp tới, chẳng lẽ đã nhận được lời thì thầm của Chiến thần?”

Nhìn thấy biểu tình có nghe nhưng không có hiểu của mọi người, Leaf vội vàng giải thích: “Ý Sun là, trong thư không có nói phải đi đâu truy tìm công chúa, nhưng, các người hình như cũng không do dự nên đuổi theo hướng nào...”

Lúc này, Ann đứng lúc bưng một đồng khối thịt trở về trại, xen vào giải thích: “Đó là bởi vì, trên người công chúa Nguyệt Lan quốc đều có mang vật kiện ma pháp có thể bị truy ra tung tích.”

Ta gật đầu, Leaf chợt hiểu nói: “Thì ra như thế.”

Mặc dù ta còn rất nhiều nghi hoặc, chẳng qua, đều không phải vấn đề thích hợp trực tiếp đưa ra, đành phải giữ lại trong lòng trước, đợi sau này mới lén đi khai quật bí mật.

Thời gian tiếp đến, Leaf nướng thịt, Alston dùng nồi nấu đông nội tạng ửng đỏ quần kết, nhìn thấy cái nồi chứa vật đỏ trắng đó, ta và Leaf đều lộ ra thần sắc dị dạng.

Nhìn thấy thần sắc của chúng ta, Alston cười nói: “Nội tạng rất có dinh dưỡng, ăn có thể làm thân thể khỏe mạnh đấy!”

So với cách nấu nướng đem nội tạng bỏ vào trong nồi, thêm chút nước là xong việc của Chiến Thần Chi Tử, Leaf tốn công sức vào nướng thịt hơn nhiều, cậu ta lấy ra cả một hộp gia vị, muối và tiêu là cơ bản nhất, nhưng ngoại trừ hai lọ này ra, bên trong hộp ít nhất còn có mười cái lọ.

Ann, Alston và Mike đều thấy đến hoa cả mắt, Mike không nhịn được lên tiếng hỏi: “Những cái này là thứ gì?”

“Gia vị đó! Không có gia vị thì ăn làm sao đây?”

Leaf hơi kinh ngạc trả lời, sau đó từ trong hộp lấy ra một lọ gia vị, vừa đem gia vị rắc lên trên thịt nướng, vừa giải thích: “Đây là bột hương thảo, có thể khử đi mùi tanh của thịt, đợi sau khi thịt sắp nướng chín, lại rắc lên ngải đắng, tiêu và muối là có thể ăn rồi... Hay là không muốn dùng tiêu, dùng bột tỏi thay thế đây? Mặc dù, hiệu quả chống hư của ngải đắng không tệ, thịt ăn không hết có thể mang lên đường, vài ngày cũng không bị hỏng, chẳng qua, củ roi ngựa chanh có thể tăng sự thèm ăn và hỗ trợ tiêu hóa, mọi người thích loại nào hơn?”

Leaf có vẻ hơi khó xử, dứt khoát quay đầu hỏi mọi người, mọi người trợn to mắt, một câu cũng không trả lời nổi.

Ta thì đã quen rồi, Leaf mặc dù không giỏi nấu ăn như Ice, nhưng lại là một người yêu gia vị, cậu ta ngay cả khi ăn bánh mì cũng đều phải rắc lên hơn hai loại gia vị, cho nên chỉ cần không có gia vị, Leaf biết đâu sẽ chết đói cũng không chừng.

Có điều, gia vị loại thứ này thế nhưng không rẻ, cho nên, hầu hết tiền lương của cậu ta là để mua gia vị, cũng bởi vậy, Leaf có thể được xưng là hộ nghèo nhất trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, nghèo đến nỗi chỉ cần nhà bếp của Thánh Điện ngày nào đó nghỉ phép, cậu ta liền không có cơm ăn.

Chẳng qua còn may, dù không có cơm ăn, cũng có đồ ngọt của Ice có thể no bụng.

Mặc dù, Ice mỗi lần nhìn thấy Leaf đang rắc gia vị lên đồ ngọt của mình, biểu tình trên mặt liền lạnh đến như băng... không đúng, Ice vĩnh viễn đều là mặt băng khối, phải nói thế nào đây... hmm, đại khái chính là biểu tình thoát nhìn “không cần thêm gia vị cũng có thể xơi tái Leaf”.

“Đừng ngại đắng.” Ta ngắn gọn trả lời.

Leaf cười cười nói: “Suýt nữa là quên, Sun cậu ghét nhất là vị đắng của ngài đắng, vậy thì dùng cỏ roi ngựa chanh nhé?”

Ta gật đầu không ý kiến, dù sao ta cũng không biết cỏ roi ngựa chanh là cái gì, thật ra ngay cả ngài đắng có vị gì, ta cũng nói không được, chỉ là có cái chữ “đắng”, loại gia vị như thế đã bị ta vĩnh viễn từ chối rồi.

Leaf rắc xong gia vị vào thịt nướng, vẫn không chịu thôi, cậu ta nhìn cái nồi nội tạng, sau khi suy tư một chút, mới từ trong cái hộp lấy ra một cái lọ tạo hình tinh trí, vừa cẩn thận rắc nó vào nồi nội tạng đó, vừa nói với mọi người: “Đây là nghệ, là gia vị rất quý, chẳng qua lấy để nấu canh là tuyệt nhất.”

Ba người cái hiểu cái không gặt đầu, thậm chí mang chút không cho là đúng, nhìn biểu tình của bọn họ, dường như cảm thấy rắc hay không rắc cũng không có gì...Ha!Ta cười thầm.

Thịt đã nướng chín, canh nội tạng cũng đã hầm xong, sau khi ba người cắn một miếng thịt nướng, múc một muống canh, nuốt miếng nội tạng trơn trượt, sắc mặt tất cả đều biến đổi!

Bữa tối đó may là không có dùng ngải đắng để chống hư... Bởi vì căn bản không có thịt thừa cần chống hư.

Leaf làm hộ nghèo lâu như thế không phải không có lý do!

◇◇◇◇

Ở trong loại rừng cây này, nhất định phải có người phụ trách gác đêm, sau khi ăn tối xong, dưới sự an bài của Alston, phụ trách gác ca đầu chính là ta với Leaf, tiếp theo là một mình Mike, ca cuối cùng là Ann và Alston.

Sau khi ba người kia đều đi vào lều, ta xoay người nói với Leaf: “Leaf, chỗ này cũng không nguy hiểm lắm, cậu đừng ngại dựa vào đá ngủ một chút, một mình tôi canh giới là được rồi.”

Leaf không biết làm sao mà hoảng một chút, cẩn thận trên dưới đánh giá ta, cuối cùng cười nói: “Được rồi, vậy lát nữa đổi lại cậu ngủ đi!”

Ta như nghĩ tới cái gì lắm bầm: “Không cần, tôi nghĩ tôi sẽ phải bận rộn rất lâu.”

Leaf lộ ánh mắt khó hiểu nhìn ta.

“Mau ngủ đi.” Ta chỉ cười thúc giục cậu ta.

Leaf dựa vào tảng đá lớn thiếp đi, qua khoảng hai mươi phút sau, ta nghĩ ba người bên trong lều chắc hẳn đều ngủ rồi, lập tức nhỏ giọng nói: “Leaf,

Leaf cậu ngủ chưa?”

Cơ thể của Leaf rung một chút, sau đó lập tức mở mắt, sau khi phát hiện bốn phía không có tình trạng gì, cậu ta nghi hoặc hỏi: “Sun, làm sao vậy?”

“Thì ra cậu còn chưa ngủ.” Ta nghiêm túc căn dặn: “Nếu cậu ngủ rồi, nhớ báo tôi một tiếng.”

“...”

Leaf lại nhắm lại hai mắt, nhỏ giọng lẩm bẩm: “Tôi ngủ đây.”

“Oh, vậy thì tốt.” Ta gật đầu, như chuyện đương nhiên nói: “Nếu ngủ rồi vậy sẽ không biết tôi đang làm cái gì.”

“...”

Ta đi về lều, từ trong hành lý móc ra một đồng chai lọ... Chẳng qua đây thế nhưng không phải gia vị, là nguyên liệu mặt nạ của ta.

Trước khi được Leaf công, đã đi hết một ngày hành trình, mặc dù ta cố hết sức đi dưới bóng cây, chẳng qua vẫn hứng rất nhiều ánh nắng, cái này nếu không kịp thời đắp mặt nạ khắc phục, sau này sẽ phải tốn rất nhiều công sức để trắng đẹp rồi.

Hơn nữa ta còn chảy mồ hôi đầy người, nếu buổi tối không tắm rửa, ngày mai chắc chắn sẽ hôi đến người không nổi, thân là Sun knight ưu nhã hoàn mỹ, nếu trên người phát ra mùi hôi thối... vậy còn gọi là Sun knight sao? Dứt khoát đổi tên gọi là Stinky knight cho rồi!

Cho nên, bây giờ ta đang từ trong hành lý móc ra những thứ cần thiết cho tắm rửa với đắp mặt nạ, vì nhét vào một đồng thứ này, hành lý của ta chỉ là bề ngoài đã lớn gấp hai lần bọn Mike, nếu không phải là đã nhét một chút

vào của Leaf, sợ rằng chỉ là cầm lấy hành lý, ta đã từ bỏ việc ra ngoài rồi, dù Ann có đáng yêu đến mấy cũng vô dụng.

Nhưng bây giờ, gấp rút lên đường, phơi nắng mặt trời cả ngày, lửa nhóm không nổi, hơn nữa ngày ngày phải đắp mặt nạ, việc này đã đủ khiến ta hối hận vì sao nhất thời lại mê đắm bởi Ann, vậy mà đồng ý ra ngoài mạo hiểm.

Ta thở dài, chẳng qua, vẫn phải ra ngoài mạo hiểm một chuyến mới được, không chỉ là bởi vì Ann rất đáng yêu, đồng thời cũng vì ta từng hứa với lão sư của ta, nhất định phải ra ngoài mạo hiểm một chuyến...

Nghĩ đến lúc đó, lão sư của ta dạy tới khóa học Sun knight nên làm thế nào tiến hành mưu sinh dã ngoại một cách ưu nhã, ta chỉ là nghe, mỗi ngày nhất định phải đắp mặt nạ trắng đẹp, học tập khi mặt nạ dùng hết, làm sao ưu nhã ở nơi dã ngoại tìm được nguyên liệu mặt nạ, làm sao ưu nhã mà nhóm lửa, làm sao ưu nhã gấp rút lên đường, làm sao ưu nhã tắm rửa ngoài trời... Mấy điều này, làm ta gần như muốn khóc đến nơi.

Lão sư của ta nhìn thấy dáng vẻ như muốn khóc của ta, ông mỉm cười nói: “Con trai, cái này là khóa học cần thiết, thân là Thánh kỵ sĩ, tương lai có lẽ không tránh khỏi ra ngoài mạo hiểm, mà Sun knight cho dù là ở giữa những đồng đội dơ bẩn, cả người bốc mùi, gần như là người hoang dã, vẫn phải vô cùng ưu nhã!”

Ta kháng nghị: “Nhưng, lão sư, chẳng lẽ “toàn đại lục đều biết” Sun knight là mạo hiểm giả sao?”

Đó là lần đầu tiên ta chất vấn lão sư của ta, điều này làm cho lão sư của ta ngẩn người, suy tư một hồi rồi bất đắc dĩ nói:

“Hình như không ai biết đi! Không ngờ con vậy mà ghét khóa học mạo hiểm như thế, vậy được rồi, con có thể không cần học mạo hiểm nữa.”

Ngợi khen lòng nhân ái của thần Ánh Sáng! Ta cảm động đến không thể cảm động hơn, lần đầu tiên trong cuộc đời ta từ trong lòng tán tụng thần Ánh Sáng.

Lão sư của ta thở dài nói: “Nếu cứ như thế này, con sẽ biến thành Điện nam.”

“Lão sư, Điện nam là gì?”

“Chính là nam ky sĩ cả ngày làm tổ trong Thánh Điện không đi ra, chỉ biết len lén từ cửa sổ nhìn nữ tế ti của Điện Ánh Sáng cách vách, lại không dám tới bắt chuyện, vừa đến ngày nghỉ, con có thể đến dãy hành lang gần Điện Ánh Sáng xem, bên cửa sổ rải đầy toàn là Điện nam! Con không muốn sau này sẽ biến thành cái dạng đó chứ?”

Ta có chút khó xử ấp úng: “Nhưng, con, con cảm thấy cái dạng đó cũng không tệ à?”

Lão sư của ta đột nhiên giận dữ nói: “Người cái đứa không tiền đồ này, lão sư người, tình nhân của ta không có một trăm thì cũng có năm mươi, thân là học sinh của ta, người lại có thể muốn làm Điện nam? Không được! Người bây giờ thề ngay với thần Ánh Sáng, tương lai người nhất định sẽ rời khỏi Thánh Điện đi mạo hiểm, nếu không ta sẽ đóng chết tất cả cửa sổ trên hành lang gần Điện Ánh Sáng đó, rồi công bố với toàn Thánh Điện, ta là vì người mới đóng chết cửa sổ.”

“...”

Khi ấy, để tránh cho Điện nam của toàn Thánh Điện tới báo thù ta, ta bắt đắ dĩ thề với thần Ánh Sáng, ta nhất định sẽ ra ngoài mạo hiểm, nhưng không ngờ, ta ngày đầu tiên ra ngoài mạo hiểm đã muốn về nhà rồi...

Bây giờ chỉ có thể kỳ vọng ngay lập tức tìm được công chúa Alice, để cho ta sớm ngày quay về Thánh Điện làm Điện nam. Ta vừa chế mặt nạ,

vừa ở trong lòng cầu khẩn thần Ánh Sáng, mau để cho con quay về Thánh Điện hầu hạ Ngài đi!

Chế xong mặt nạ, ta đi về phía bờ hồ, định vừa đắp vừa tắm rửa, khi đi tới bờ hồ, lại đột nhiên cảm giác không ổn, trong bụi cây vậy mà có thứ hỏa thuộc tính cao vọt, theo lý thuyết, bụi cây hẳn phải chủ yếu là mộc thuộc tính và thủy thuộc tính ...

Ta xoay đầu nhìn, đúng lúc nhìn thấy giữa bụi cây tối tăm có một cặp mắt đỏ rực, khi ta đang suy nghĩ có nên gọi Leaf hay không, cái thứ có cặp mắt đỏ rực đó linh xảo nhảy ra khỏi bụi cây... là một con ma sói!

Ngoại hình của ma sói khá giống sói và chó, chỉ là trên đầu có nhiều hơn ba cái sừng màu đỏ, cũng bởi vậy bị gọi là “ma sói” hay “ma chó”, nó là một loại ma thú.

Cái gọi là ma thú, cũng chính là loại thú biết sử dụng ma pháp, rỗng mà mọi người quen thuộc cũng là một loại ma thú, là ma thú hiếm thấy có đẳng cấp thuộc loại cao nhất.

Nhưng, đẳng cấp của ma sói cũng không cao, độ linh hoạt của nó không khác sói bình thường là bao nhiêu, nhưng có thể thông qua sừng trên đầu phát ra cầu lửa tấn công kẻ địch.

Ven rừng rậm lại có thể có ma thú biết sử dụng ma pháp? Mặc dù, ma sói chỉ là ma thú cấp thấp...Ta nhíu mày, nhìn thấy ma sói đã lao về phía ta.

Ta tay trái cầm chấu mặt nạ, tay phải đuổi về phía ma sói, một đường gió rét màu lam lạnh thổi về hướng ma sói, đây là ma pháp thủy thuộc tính nâng cao — ma pháp đóng băng, giống như cái tên, chính là ma pháp có thể biến đổi thủ thành một khối băng lớn... Chiêu này là học trộm từ Ice, dù sao cậu ta cũng bận rộn, không thể lúc nào cũng làm đá bào việt quất cho ta ăn, có lúc nóng không chịu được, ta đành tự lập tự cường, cố gắng học biết ma pháp đóng băng, sau đó tự mình làm đá bào ăn.

Ma sói mặc dù cũng phun ra lửa vào ta, lửa cũng đúng là khắc băng, nhưng đó là lúc thực lực hai bên chênh lệch không nhiều, thì lửa mới có thể khắc băng, mà hiện tại... Ha! Ta cười lạnh nhìn con ma sói phóng về phía ta chậm rãi biến thành một khối băng giữa không trung, sau đó “bộp” một tiếng rớt xuống mặt đất.

Rắc! Một tiếng cành cây bị đập gãy.

Ta cảnh giác xoay người nhìn, lại sửng sốt: “Leaf?”

Leaf đang nhìn chăm chăm vào ta, cậu ta cười xin lỗi nói: “Tôi cảm thấy dị trạng nên tỉnh dậy.”

Nói xong, cậu ta nhìn ma sói đã bị đóng băng trên mặt đất.

Ta nghiêm túc nói: “Con ma sói này đột nhiên phóng ra, do phóng quá nhanh, vướng phải cục đá, vấp một cái, liền té chết rồi.”

“...” Leaf không nói lời nào một hồi, thử nhắc nhở ta: “Nhưng nó bị đông cứng.”

“Oh!” Ta lộ vẻ chợt nhận ra, sau đó lắc đầu, cảm thán nói: “Trước khi nó chết, có lẽ không muốn rơi vào kết cục bị người ăn vào bụng, cho nên đã dùng ma pháp để tự đóng băng chính mình.”

Leaf lại không nói lời nào, nhưng cậu ta không tiếp tục hỏi loại vấn đề thực tế như “ma sói hỏa thuộc tính biết ma pháp đóng băng sao” hay là “đóng băng vẫn có thể giải đông để ăn mà”, cậu ta chỉ là liếc chậu mặt nạ trên tay ta, có chút bất đắc dĩ nói: “Thì ra như thế, tôi đi ngủ đây.”

“Mau ngủ đi, thiếu ngủ là tối kỵ của nhan sắc.”

“Cái gì?”

Ta nở nụ cười xán lạn nói: “Tôi nói, thiếu ngủ là không thể cứu công chúa xinh đẹp trở về.”

Leaf gật đầu, ngoan ngoãn trở lại chỗ cắm trại, lại tiếp tục tựa trên tảng đá lớn ngủ.

Sau đó, ta thành thoi tắm rửa, đắp xong mặt nạ, rồi cùng Mike giao ca, quay về lều đi ngủ.

Trong mấy ngày tiếp đến...

Sắp lên đường, ta liền trèo lên lưng Leaf, tùy lúc ngủ hai mươi bốn đến bốn mươi tám giờ.

Khi cắm trại, ta phụ trách ngồi gác ngơ.

Khi gác đêm, chính là thời gian ta đắp mặt nạ và tắm rửa.

Ngoại trừ muỗi quá nhiều, ngày ngày đắp mặt nạ rất phiền toái, thiếu đồ ngọt sau bữa ăn của Ice, còn có ban ngày ngủ nhiều quá làm cho buổi tối khó ngủ, thật ra cuộc sống mạo hiểm thế này cũng không có gì để bắt bẻ.

Lúc ăn bữa tối, trái lại nghe Leaf nói, trên đường truy đuổi, từng gặp phải cướp, đội mạo hiểm khác muốn quấy rối Ann, cùng với ma thú tập kích, chẳng qua, đều bị Mike cùng Ann xử lý nhanh gọn, cho nên hoàn toàn không có đánh thức ta.

Nghe nói, bọn cướp kể cả lời mở đầu cũng chưa kịp nói, đội mạo hiểm thì ở sau khi Ann một cước đá đổ một cây đại thụ to bằng hai người ôm bên đường, liền chạy mất tăm, ma thú thì toàn bộ biến thành bữa tối rồi.

Ta vừa ăn thịt ma thú, vừa nghe Leaf kể chuyện xảy ra vào ban ngày, vừa làm lơ ánh mắt khinh bỉ ta mà nhóm ba người Chiến Thần Điện không ngừng phóng ra.

Um, thật ra cuộc sống mạo hiểm cũng đâu tẻ như ta nghĩ!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 4: Yêu Cầu Thứ Tư Của Giải Cứu Công Chúa: Quái Vật Thiết Yếu Trong Mạo Hiểm— Một Người Xấu Đẹp Trai

Sau hai tuần lộ trình gấp rút, chúng ta cắm trại một lần nữa, nhưng bầu không khí đêm nay lại không còn thoải mái như trước, lộ ra một chút áp lực.

“Tốc độ gấp rút của chúng ta căn bản không có người có thể đạt tới, tại sao lâu như thế vẫn còn chưa đuổi kịp?”

Mike cuối cùng lên tiếng nghi vấn Ann, mặc dù vốn là bạn từ nhỏ, nhưng giọng nói của hắn vẫn rất không vui.

Leaf thân là một kỵ sĩ, có tinh thần cao thượng “Công chúa luôn luôn đúng”, cho nên cậu ta không nói câu nào, nhưng chỉ là nhìn cậu ta không lên tiếng giúp Ann giải vây, đã biết cậu ta cũng bắt đầu sinh nghi rồi, mà ta... Trên cơ bản, ta gần như không nói câu nào trong ba ngày qua, mọi người cũng đã quen coi như ta không biết nói chuyện rồi.

Đối mặt với nghi vấn của mọi người, Ann chỉ để lại câu “chờ tôi một chút”, rồi sau đó tiến vào trong rừng cây, sau một hồi mới đi ra lại, tuyên bố với mọi người: “Chúng ta đã đến rất gần rồi, nhưng tôi cũng không biết cự ly chính xác.”

Xem ra, thứ có thể truy tìm tung tích công chúa ở ngay trên người Ann, chỉ là cô ta không muốn chúng ta biết thứ đó là gì, cho nên mới tiến vào trong rừng cây.

Nghe đáp án mơ hồ này, Mike vẫn có chút không vui, Ann vội vàng nhỏ nhẹ an ủi: “Mike, thật sự là rất gần rồi, không lâu sau nhất định có thể đuổi kịp!”

Mike miễn cưỡng gật đầu, không dây dưa với chủ đề này nữa.

Buổi tối lúc đi ngủ, ta trở mình liên tục... Vẫn ngủ không được! Ngày cũng dễ hiểu, ta đã ngủ hai mươi bốn giờ, cho tới sáng tối mới tỉnh dậy, nếu như buổi tối mà còn ngủ được, ta sẽ bắt đầu hoài nghi mình có thể có quan hệ thân thích với heo rồi.

Dưới sự trần trọc, ta dứt khoát đi ra khỏi lều, ngủ nhiều ngày như thế, vẫn là đi ra ngoài hoạt động một chút gân cốt, nếu cứ tiếp tục ăn no ngủ kỹ như vậy, có thể sẽ dẫn đến hậu quả không thể nào cứu vãn... phát béo!

Mike đang gác đêm quay đầu nhìn một cái, ta cười cười với hắn, sau đó tự đi về hướng rừng rậm, ánh mắt hắn lạnh lùng, nhưng ngay cả lên tiếng ngăn ta một chút cũng không có, xem ra đúng là có đủ khinh bỉ ta.

Ta đi tới rừng rậm, sau khi dùng năng lực cảm tri xác định xung quanh không có ai, ta từ trong túi lấy ra một miếng huy sức hình rồng, áp nó vào trên ngực mình, nhỏ giọng hô: “Hỡi thánh y của rồng, nhân danh truyền nhân của rồng, ra lệnh ngươi, phát động!”

Trang phục bó người màu đen trong nháy mắt từ ngực ta khuếch tán đến toàn thân, chỉ ở nửa dưới khuôn mặt, chỗ yếu hại phủ giáp bạc vẩy cá, ở đêm đen cũng không phản chiếu, ngược lại dung hòa vào trong bóng tối, ta cúi đầu nhìn, cái gì cũng không thấy, suýt nữa còn cho rằng mình không có cơ thể rồi, hù chết ta!

“Mặc dù ta từng hạ mệnh lệnh, bảo ngươi không được tùy tiện lên tiếng nói chuyện, chẳng qua mệnh lệnh này coi như thôi đi.” Ta bất đắc dĩ nói, nếu ngay cả “không nói” cũng có thể khiến ta nhận biết, quy định nó không được nói chuyện cũng vô nghĩa.

Vâng, chủ thượng.

Tiếp đến, ta vòng đông vòng tây, chọn cái cây cao nhất gần đó, sau đó bắt đầu trèo lên, sau khi đổi thánh y của rồng, trèo cây dễ như trở bàn tay, không bao lâu, ta đã trèo lên đỉnh cây.

Trước tiên ta cúi đầu quan sát địa hình xung quanh, sau đó nhìn sao trời phía trên, tìm được chòm sao ta muốn tìm, sau khi nhớ xong vị trí, mới trèo xuống cây, rồi vẽ trên mặt đất vị trí chòm sao và địa hình ta mới quan sát được.

Quả nhiên không sai,ta cười lạnh một tiếng...

Chủ thượng, có người đang vận dụng năng lực cảm tri dòm ngó ngài.

Ta giật mình, trước giờ chỉ có ta lén dòm người khác, bây giờ lại có thể có người đang lén dòm ta? Ta vội vàng hỏi thánh y của rồng: “Là người ở hướng nào đang nhìn lén ta?”

Tại hạ không biết. Chủ thượng, kẻ dòm ngó đã thu hồi cảm tri lại.

Nhanh như thế đã thu hồi rồi? Ta suy tư, đó chắc hẳn là Leaf, cậu ta là cung tiễn thủ, ít nhiều gì đã tiếp nhận qua huấn luyện cảm tri về sau, có thể là vừa rồi ta đứng dậy làm cậu ta tỉnh giấc, nên cậu ta theo thói quen khám xét một chút, mà thuộc tính thần thánh của ta vô cùng mãnh liệt, cậu ta lập tức đã có thể phát hiện là ta, thế nên liền thu hồi năng lực cảm tri.

Được rồi, công việc đã xong, cũng tới lúc nên về rồi.

Ta đang định quay về chỗ cắm trại, nhưng nghĩ tới hành động nghiêm chỉnh của Leaf sau khi bị đánh thức mà vẫn còn nhớ khám xét xung quanh một chút, ta nghĩ ta tốt hơn cũng nên cảm giác xung quanh có gì nguy hiểm không, để ngày mai trèo lên lưng Leaf, lương tâm ta sẽ không bị cắn rứt.

Ta hít sâu một hơi, rồi sau đó mở rộng cảm tri tới cực hạn...

Nhất thời lúc đó, ta cứng đờ lại, nhìn về phía xa, không xa phía trước lại có thể có một sinh vật hắc ám thuộc tính vô cùng cao, hắc ám thuộc tính cao như thế, trước giờ ta chỉ có trên người Roland thân là Death knight cảm giác qua mà thôi, mặc dù hắc ám thuộc tính của Pink hẳn không thể thấp hơn so với Roland, nhưng cô ta thiện trường ẩn giấu thuộc tính của mình...

Không lẽ đó là tên bắt cóc công chúa sao? Ta nhớ lại yêu cầu của nữ vương, cái này là trùng hợp, hay nữ vương đã sớm biết đối thủ là sinh vật hắc ám mà chiến sĩ không thiện trường đối phó nhất, cho nên cứ bắt ta và Leaf cùng đi?

Ngoại trừ sinh vật thuộc tính hắc ám, ta còn cảm giác được có một sinh vật thuộc tính phong vô cùng mãnh liệt, rất có thể là ma pháp sư chuyên sử dụng phong ma pháp.

Ta nhíu mày nghi hoặc: “Năng lực cảm tri của ta có phải trở nên mạnh hơn rồi?”

Sau khi ta lên làm Sun knight, thuộc tính thần thánh trên người mãnh liệt đến nỗi ta không thể nào cảm tri thuộc tính khác... Ngoại trừ đối với hắc ám thuộc tính, nhưng gần đây, ta hình như không cần dốc sức đi cảm giác, cũng có thể cảm nhận được thuộc tính, giống như lúc ma sói mang thuộc tính hỏa tập kích ta, trước đó ta cũng đã phát hiện ra rồi.

“Hẳn sẽ không là ta gần đây dùng quá nhiều ma pháp, thậm chí còn dùng vong linh ma pháp, khiến cho thần thánh thuộc tính trên người ta giảm yếu rồi chăng?”

Nếu như là vậy thì không xong rồi, ta lại là Sun knight, thần thánh thuộc tính chỉ có thể mạnh không thể yếu, xem ra, ta tiếp đến phải cẩn thận, không thể tùy tiện dùng ma pháp ngoại trừ thuộc tính “quang” nữa rồi.

Võn muốn nói, ngủ nhiều ngày như thế, đi ra dò xét, thuận tiện hoạt động một chút gân cốt, chẳng qua, nếu không thể tùy tiện dùng ma pháp, ta thấy ta vẫn là trở về đi ngủ thì an toàn hơn... Vừa xoay người, sau lưng ta lại xuất hiện thuộc tính “phong” mãnh liệt.

Ta vừa quay đầu nhìn, bụi cây ban đầu trống rỗng bên cạnh, vậy mà lại có một người đứng đó, trên người mặc khôi giáp nhẹ màu đen, cầm trong tay hai thanh kiếm mảnh, hắc ám thuộc tính trên người cao đến ngang ngửa với Death knight.

Nhưng, hẳn chắc chắn là người sống, không lẽ... Ta sửng sốt, thốt ra: “Ám kỵ sĩ của Hỗn Động thần?”

Nhưng nghĩ lại, hẳn biết ma pháp di chuyển tức thời, kỵ sĩ làm sao biết ma pháp chứ? Ta không nhịn được hỏi: “Người biết dịch chuyển tức thời, đúng là Ám kỵ sĩ?”

Tên Ám kỵ sĩ kia cũng sửng sốt thốt ra: ““Quang” thuộc tính thật là mạnh mẽ, người đúng là thích khách?”

Phát hiện hai bên đều nghi vấn thân phận đối phương, nhất thời hai người đều á khẩu không nói gì, lặng yên một hồi, Ám kỵ sĩ lạnh lùng lên tiếng nói: “Người là truy binh?”

Ta muốn phủ nhận cũng không có khả năng, gần đây ngoại trừ tên đào binh trước mắt này, thì chính là nhóm truy binh của bọn ta, căn bản không có những người khác, cho nên ta cũng lạnh lùng hỏi hắn: “Người là đào binh, ta chính là truy binh.”

Mặc dù hai bên là đào binh với truy binh, nhưng đôi ta giằng co một hồi cũng không động thủ. Ta không muốn đánh với hắn, bởi vì khí thể cầm kiếm của hắn không khác gì lắm với Judge và Roland, không chừng muốn chết không phải là sở thích của ta.

Ta nghĩ, hẳn chắc hẳn cũng không muốn đánh với ta, bởi vì quang thuộc tính trên người ta nhiều đến nỗi có thể dìm chết hắc ám thuộc tính trên người hẳn, không dừng muốn chết hẳn hẳn cũng không phải sở thích của hẳn.

Nếu hai người chúng ta đánh lên, cơ suấtta dùng Thánh quang nổ chết hẳn với hẳn cầm kiếm chém chết ta, ước chừng là 50-50, dựa vào nguyên tắc không năm chắc 100% đánh thắng sẽ không ra tay, ta quyết định thả hẳn lần này.

“Ta không muốn đánh với người.” Ta nói thẳng.

Nghe vậy, Âm kỵ sĩ nhíu mày, có lẽ là để biểu đạt thiện ý của hẳn, hẳn thu hồi vũ khí lại, chỉ là chần chờ không rời khỏi, hai ta lạnh lùng nhìn chăm chăm vào đối phương... Chát!

Ta lạnh lùng trừng mắt nhìn lòng bàn tay, con muỗi này thật to gan, dám bay loạn trước mặt ta khi đang mặc thánh y của rồng! Chẳng lẽ không biết toàn thân ta bây giờ tối đen như mực, hoàn toàn không cần lo chuyện bao tay trắng sẽ tiêu tùng sao?!

Ta lấy ngón tay búng đi cái tiêu bản trên tay, ngẩng đầu vừa nhìn, Âm kỵ sĩ khuôn mặt đang rất kinh ngạc nhìn ta, ta khó chịu nói: “Nhìn cái gì mà nhìn? Chưa thấy người đập muỗi bao giờ hả?”

Âm kỵ sĩ còn cười, giọng bông đùa nói: “Người đập muỗi là thì thường thấy, nhưng thích khách đập muỗi vẫn là lần đầu tiên thấy.”

Vậy thì xin lỗi nhé, người vẫn chưa thấy thích khách đập muỗi, bởi vì ta là Thánh kỵ sĩ, không phải thích khách.

Ta ngáp một cái: “Nếu không đánh, vậy ta trở về đi ngủ đây.”

“Chờ một chút!”

Sắc mặt ta trầm xuống, xem ra hãn không chịu thả ta đi rồi, đáng tiếc, vốn định trở về la to một tiếng, mục tiêu ở ngay phụ cận, chúng ta mau chóng đi bắt hãn, chờ bắt được hãn, tìm công chúa về, tham gia một buổi hôn lễ xong, ta có thể trở về Thánh Điện làm Điện nam rồi, thật là hạnh phúc!

Hãn nhíu mày nhìn ta, có chút do dự nói: “Công chúa là tự nguyện đi theo ta.”

Nghe lời này, lòng ta cả kinh, nhưng bên ngoài vẫn lạnh lùng trả lời: “Mỗi tên tội phạm cường gian đều nói là phụ nữ quyến rũ hãn.”

Ám kỵ sĩ trầm mặt xuống, rồi tuyên bố một câu động trời: “Chúng ta là bỏ trốn!”

Chết tiệt!

Ta tin hơn phân nửa, không gì khác hơn là bởi vì Ám kỵ sĩ này vừa cao vừa đẹp trai vừa đỉnh đặc một cách khốn nạn, là thuộc loại hình “đàn ông vừa nhìn thấy là muốn chém chết hãn để giảm bớt một tình địch”.

Hãn đúng là vô cùng thích hợp làm Ám kỵ sĩ, bởi vì Ám kỵ sĩ chính là một gã lãnh khốc vô tình, coi tất cả mọi người như kẻ địch... Hãn đẹp đến như vậy, đúng là nên đem tất cả đàn ông xung quanh đều trở thành kẻ địch, mới có thể sống đến bây giờ.

“Nếu là bỏ trốn, cần gì lưu lại lá thư đó?”

Nhưng ta vẫn muốn cố vùng vẫy một chút, không nên tin tưởng “sự thật” này nhanh như thế... tên bắt cóc đẹp trai thế này, ta tin rằng cho dù công chúa thật sự là bị bắt cóc, sau khi cùng anh chàng đẹp trai sớm chiều bên nhau trong hai tuần, cũng gần như biến thành bỏ trốn rồi.

Ám kỵ sĩ sừng sốt, nghi hoặc hỏi: “Thư gì?”

“...”

Ta lúc đang phát hiện chuyện không đơn giản như tưởng tượng của ta, định muốn hỏi cho rõ ràng thì nghe phía sau truyền đến âm thanh xào xạc, lập tức ngậm miệng lại, Âm kỵ sĩ hiển nhiên cũng nghe thấy.

Hắn liếc nhìn ta một cái, từ trong người lấy ra một quyển trục ma pháp, sau khi đọc câu “dịch chuyển tức thời”, cả người được gió lốc bao quanh, sau đó “vụt” một tiếng, biến mất tại chỗ.

“Thì ra là dùng quyển trục ma pháp dịch chuyển tức thời, ta đã nói mà trên thế giới nào có nhiều quái nhân không phù hợp với nghề nghiệp bản thân mình như thế...”

Ta vừa lẩm bẫm vừa giải trừ thánh y của rồng, nhóm một đốm Thánh quang, đứng nguyên tại chỗ chờ đợi.

“Sun!”

Leaf là người đầu tiên từ đám cây nhảy ra, đánh giá ta một hồi, nhìn thấy ta không sao, thở phào một hơi, nhưng cậu ta vẫn quan tâm hỏi: “Cậu, cậu có ổn không?”

“Rất ổn.” Ta đơn giản nói.

Tiếp đến, Mike, Ann và Alston cũng đều tới rồi, ta thấy bọn họ đều nhìn ta, trong ánh mắt đầy nghi hoặc, ta bình tĩnh lên tiếng giải thích: “Tôi đã gặp phải một tên Âm kỵ sĩ.”

Lúc nói chuyện, ta chú ý phản ứng của mọi người, Mike nghi hoặc thốt lên: “Âm kỵ sĩ? Bọn Hỗn Động Thần Điện ở lãnh thổ bọn ta làm gì?”

Alston nhíu mày, thoát nhìn như đang suy tư.

Thần sắc của Ann trong nháy mắt hoảng loạn một chút, nhưng cô ta không hổ là công chúa, trong nháy mắt ngăn ngui đã khôi phục lại dáng vẻ vô sự, thậm chí còn cho ta một ánh mắt quan tâm.

Ta giống như bình thường mà mỉm cười lại với Ann, mỉm cười này hiển nhiên làm cho cô ta an tâm, không còn lộ vẻ hoảng loạn nữa.

Leaf hoài nghi hỏi: “Hắn sẽ không là tên Ám kỵ sĩ này bắt cóc công chúa?”

Ta mỉm cười xán lạn với Leaf, người sau trợn lớn mắt, bộ dạng như một đứa học sinh nhỏ không biết mình đã làm sai cái gì, ta trong lòng thần tốc suy nghĩ, mấy lần cân nhắc, vẫn là quyết định giả ngu trả lời: “Sun không biết.”

Mike lại đột nhiên giận dữ gầm lên: “Chắc chắn chính là hắn! Hắn bây giờ ở đâu?”

“Dùng quyền trực dịch chuyển tức thời trốn mất rồi, sợ rằng đã cách chúng ta một đoạn khá xa.” Ta trung thực trả lời.

Nghe vậy, Mike chùng như đã đến cảnh giới nổi điên, liên tục hét bây giờ đuổi theo ngay, ta nghĩ, có lẽ sau hai tuần không có thật sự động tay, năm đấm của hắn đang ngứa rồi.

Alston liền vội vàng kéo lại Mike, bắt đầu cuộc giáo hối tha thiết của cha với con, cái gì mà khoảng cách không rõ, bây giờ đuổi theo cũng chưa chắc đuổi được, mọi dụng cụ sinh hoạt đều còn chưa gom lại, nếu không đuổi kịp, sau đó khó có thể tiếp tục truy tìm...

◇◇◇◇

Sau khi trở lại trại, dưới sự kiên trì của Mike, quyết định ngày mai xuất phát sớm hơn hai giờ, sau đó, ngoại trừ Mike nghị quyết gác đêm đến trời

sáng, tất cả mọi người chui vào trong lều tiếp tục ngủ, chỉ là không biết trải qua chuyện đêm nay, bao nhiêu người có thể ngủ mà thôi.

Ta với Leaf chính là nhóm hai người không ngủ được, Leaf vừa chui vào lều liền nhìn thẳng vào ta, đang muốn đặt câu hỏi thì ta vội vàng hai tay bịt miệng cậu ta, không để cậu ta lên tiếng nói chuyện, cậu ta mở to mắt nhìn ta.

Suy tư một chút, tập trung Thánh quang ở đầu ngón tay, sau đó dùng quang tuyến phác họa ra chữ.

“Tôi nghĩ chúng ta bị nữ vương với công chúa Ann chơi xỏ rồi.”

Leaf sau khi nhìn hàng chữ này, cậu ta cố gắng bắt chước ta lấy ngón tay phát ra Thánh quang, phác họa chữ... Nhưng, thứ vẽ ra cong cong vẹo vẹo, ta vất vả lắm mới nhận ra cậu ta đang ghi cái gì: “Tại sao nói như vậy?”

Ta suy nghĩ một chút, rồi lại viết ra: “Tôi chỉ xác định, Ann dẫn chúng ta đi lòng vòng.”

Về phần chuyện bức thư, chỉ dựa vào cách nói của tên Âm kỵ sĩ vẫn còn quá chủ quan, cho nên ta tạm thời không đề cập tới.

Leaf nhú mày, viết ra: “Vậy nên làm sao đây?”

Ta suy nghĩ một chút, phác họa: “Hai người chúng ta không thể phân tán, bây giờ trước hết cứ bảo trì như cũ, cho nên, cậu chỉ cần tiếp tục công tôi đuổi theo là được!”

Leaf rất nghiêm túc điểm sáu chấm Thánh quang: “.....”

Khoảng hơn một giờ sau, Mike đã bắt đầu hò hét hô hoán, gọi mọi người thức dậy, ta trái lại vẫn không sao cả, dù sao căn bản là ngủ không được,

nhưng Leaf lại là bị giật mình tỉnh dậy, lúc cậu ta bò dậy, sắc mặt đầy mệt mỏi.

Thấy tình huống này, lương tâm của ta cũng nổi lên cắn rứt, ngay cả lúc tiếp đến phải trèo lên lưng Leaf, cũng do dự một chút, chẳng qua may là lương tâm của ta không quá nhiều, khiến ta có thể lơ là cái cắn rứt nho nhỏ đó, rồi tiếp tục trèo lên lưng Leaf.

Mike vừa nhìn thấy hành động của chúng ta, hấn lập tức nổi nóng gào lên: “Elmy, không cần cố gắng nữa, lãng phí thời gian, dù sao hấn cũng vô dụng, dùng hết tốc lực chạy với bọn ta.”

Leaf lập tức phản bác: “Không được, nếu là lúc trước, bỏ Sun xuống vẫn không sao.”

Này...

“Nhưng bây giờ thì đã biết, kẻ địch là Âm kỵ sĩ thuộc tính hắc ám, vậy nhất định phải mang theo Sun, chỉ có cậu ấy mới có thể khắc chế hắc ám thuộc tính của đối phương.”

Mike cười lạnh một tiếng: “Gặp phải bọn ta, thứ nào lại không biến thành hắc ám thuộc tính? Thi thể là thuộc tính hắc ám, đúng chứ?”

Nghe vậy, Leaf nhất thời cũng cứng họng, lấy loại tổ hợp đội ngũ này của chúng ta, có thể nói là thần ngăn giết thần ma cản bổ ma... Nhưng dọc đường đi chỉ có ma thú vớ vẩn với vài đội ngũ mạo hiểm không ra làm sao cả, cho nên, căn bản không có một trận chiến đấu cho ra hồn, ta, Leaf và Alston hoàn toàn chưa hề ra tay, tất cả kẻ địch vừa đối mặt đều đã bị Mike với Ann đập văng tít tắp rồi.

Hơn nữa chúng ta đã lấy tốc độ phi con người đi hết hai tuần, sớm đã ở sâu trong rừng rậm, nhưng tình huống vẫn không biến chuyển, Mike vẫn dùng năm đấm giải quyết hết thảy, chưa từng rút kiếm, Ann vẫn là dùng

chân đáp trả tất cả những gã quấy rối cô nàng, hai thanh rìu đơn chỉ dùng để xẻ bữa tối, công việc duy nhất của Leaf là công ta, cung tên một cây cũng không thiếu.

Leaf có chút do dự quay đầu hỏi ta: “Sun, chỉ là một ngày, cậu có thể chạy theo không?”

Ta từng cảm giác được tồn tại của ma pháp sư thuộc tính phong ở bên cạnh Âm kỵ sĩ, ma pháp sư phong thuộc tính thiện trường thuật phi hành và thuật dịch chuyển tức thời, đây có lẽ chính là nguyên nhân tại sao tốc độ chúng ta nhanh như thế, nhưng vẫn không đuổi kịp, nếu lúc trước đã không đuổi kịp, ta cho rằng bây giờ cũng không thể đuổi được.

Nếu đuổi không kịp, ta vì sao phải cố sống cố chết mà đuổi đây? Ta chậm chậm lên tiếng: “Để không liên lụy tốc độ các vị, vậy xin đừng bận tâm Sun, Sun sẽ đuổi theo sau.”

“Sun?” Leaf rất kinh ngạc nhìn ta.

Ta phát tay ngăn cậu ta nói, mỉm cười nói: “Sun tâm ý đã quyết, anh em Leaf xin đừng ngăn cản nữa, Sun tự có chiêu cố của thần Ánh Sáng.”

Leaf chần chờ một chút, có hơi bất đắc dĩ nói: “Thôi được rồi, Sun, chính cậu phải cẩn thận.”

“Mau đi.” Mike sốt ruột thôi thúc.

Nhìn bóng lưng mọi người rời đi, Leaf liên tục quay đầu lại nhìn ta với ánh mắt lo lắng, nhưng rừng cây rậm rạp, bọn họ hành tiến nhanh chóng, không bao lâu, là không còn nhìn thấy nữa.

Lúc này, ta lẩm bẩm một mình: “Tốt lắm, nghe nói gần đây có cái tiểu trấn độc nhất, bên trong... Chắc hẳn có rượu uống đi?”

Cũng sắp một tháng không uống rượu, thân là một gã mà tăng hầm trong căn phòng là hầm rượu, ta chỉ thèm muốn trực tiếp hái trái trên cây, sau đó dùng men rượu trong hành lý của mình để cất rượu rồi.

Hả? Bạn hỏi ta mang men rượu làm gì?

Eh...

Đôi khi, giữa những người buôn rượu có thể dùng men rượu của chính mình để trao đổi men rượu khác, bạn hiểu rồi chứ?

Cái gì? Ta chẳng phải Thánh kỵ sĩ sao? Từ khi nào trở thành người buôn rượu rồi?

Ta đương nhiên vẫn là Thánh kỵ sĩ, chỉ là con người phải sớm dự tính cho về hưu chứ! Ta năm nay đã hai mươi ba tuổi, bốn mươi tuổi phải về hưu, tiền về hưu để dành thế nào cũng chỉ là một chút xíu, nếu như muốn vẻ vang vượt qua tuổi già, đương nhiên nên phải nghĩ cái nghề phụ để làm, nói lại, kỹ thuật chưng cất rượu của ta tốt như thế, không quảng bá ra ngoài làm sao đối mặt với tửu quý toàn thiên hạ?

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 5: Yêu Cầu Thứ Năm Của Giải Cứu Công Chúa: “Người Thiết Yếu Trong Mạo Hiểm — Trí Giả.”

Lực ghi nhớ của ta đúng là món quà của thần Ánh Sáng, mặc dù mới nhìn qua một lần bản đồ của Nguyệt Lan quốc, nhưng tất cả địa danh, ta đã gần như nhớ được rồi, nếu như nữ vương Nguyệt Lan quốc biết điều này, có lẽ đánh chết cũng không dám đem tấm bản đồ chi tiết đó bày ra trước mặt ta.

Sau khi đi hết nửa ngày, ta chính xác không sai lệch đi tới một tiểu trấn tên là Sâm Diệp, thành trấn này quả nhiên đặc thù, bốn phía đều là rừng rậm, chỉ có một khoảng chỗ này là thảo nguyên, có một nhánh sông chảy qua, nếu không phải như thế, chỗ này căn bản không thể phát triển thành trấn.

Chẳng qua, cho dù vậy, nơi thâm sâu trong rừng rậm như thế này cũng căn bản không thích hợp cho quá nhiều người cư trú, muốn vận chuyển đồ vật từ bên ngoài vào cũng rất không dễ dàng.

Sở dĩ lại có thành trấn, ta đoán có lẽ là vì khi rất nhiều đội ngũ mạo hiểm đi tới chỗ này, nên cũng cần cung cấp, thương nhân chỉ cần đủ ích lợi, đừng nói là rừng rậm, ngay cả hang rỗng cũng dám xông vào đi!

Cứ đi tới phía trước là khu ma thú quần tụ, ma thú mặc dù nguy hiểm, nhưng lại mang giá trị kinh tế rất lớn, từ da, thịt, máu đến sừng vân vân, cũng đều có công dụng riêng, và cũng là nguồn kinh tế chủ yếu của những đội ngũ mạo hiểm.

Ta cẩn thận bao lại dấu hiệu mặt trời trên tay, sau đó tiến vào Sâm Diệp trấn, quy mô trấn không lớn, nhưng kiến trúc vật bố trí hết sức vô tổ chức, sau khi ta đi vào, vậy mà không biết nên đi đâu mới có thể tìm được quán rượu.

Ta chặn lại một mạo hiểm giả, mang mỉm cười thân mật hỏi: “Người anh em này, có thể cho hỏi một chút, quán rượu ở hướng nào vậy?”

Mạo hiểm giả đánh giá trên dưới ta một chút, lăm bẫm một câu “Đâu ra kỹ sĩ đẹp trai như thế, tốt hơn phải... bớt đi một tình địch”, sau đó hãnh nói: “Nhìn thấy con hẻm nhỏ bên trái không? Từ bên đó đi vào, đi ngang qua hai tiệm vũ khí, quẹo phải, lại đi ngang qua một tiệm bán lương khô rồi quẹo phải, sau đó đi ngang qua hai cái giếng, có ba con đường giao nhau, chọn cái con đường ở giữa, rồi đi ngang qua một tiệm bánh mì, quẹo trái, rồi cứ đi thẳng tới là được, nhớ rõ chưa?”

“Nhớ rồi.” Ta cười lặp lại một lần: “Đi vào con hẻm nhỏ bên trái đó, đi ngang qua hai tiệm vũ khí, quẹo phải, lại đi ngang qua một tiệm bán lương khô rồi quẹo phải, sau đó đi ngang qua hai cái giếng, có ba con đường giao nhau, chọn cái con đường ở giữa, rồi đi ngang qua một tiệm bánh mì, quẹo trái, rồi đi thẳng tới.”

Mạo hiểm giả giật mình một cái: “Ồ! Người thật sự nhớ được?”

Ta cười cười với mạo hiểm giả, người sau lộ ra thần sắc có chút hoảng loạn, sau đó ta đi vào con hẻm nhỏ bên trái. Hừ! Một tấm bản đồ lớn bằng năm cái bàn gộp lại cũng có thể ghi nhớ, mấy cái lòng vòng con con này đáng là gì?

Ta đi theo đường người kia nói, nhưng thế nào cũng không thấy hai cái giếng... Đột nhiên nhớ lại, bên cạnh trấn này chính là sông rồi, hoàn toàn không cần đào giếng lấy nước.

Ta vô cùng ảo não lắm lắm: “Đúng là không nên tìm đàn ông hỏi đường, cái gì mà giếng, ta thấy hẳn là muốn đào giếng chôn ta, để bớt một tình địch thì đúng hơn!”

Xem ra đành phải tìm người khác hỏi đường rồi.

Ta đang muốn quay đầu lại hỏi ông chủ tiệm lương khô, thì một người toàn thân bao phủ dưới áo trùm ngăn ở chỗ cách xa vài bước, ta trầm mặt xuống.

Lại có thể là người có thuộc tính hắc ám... Tử linh pháp sư sao? Nhưng thành phần thuộc tính này lại có chút không giống lắm.

Khi ta đang hoài nghi không chắc, thì đối phương lại mở miệng trước, mang ngữ điệu nhẹ nhàng nói: “Thuộc tính “quang” thật là mãnh liệt, ngay cả ta người không biết cảm tri này cũng có thể cảm nhận được nóng sáng, đúng là không thể ngờ, đây chính là ánh sáng của Sun knight đương nhiệm sao?”

Ta biến sắc, không ngờ đối phương lại biết ta là Sun knight, hơn nữa, “đương nhiệm”? từ này sử dụng có hơi lạ.

Ta cũng còn đang đoán người trước mắt là ai, đối phương lại đã nhẹ nhàng kéo áo trùm ra, áo trùm buông xuống rơi trên mặt đất, lộ ra bộ mặt thật của người phía dưới, đó là... màu da cho dù là ánh nắng giữa trưa cũng không thể rọi sáng.

“Hắc ám tinh linh!”

“Chẳng trách ta thế nào cũng không đoán ra được thuộc tính này rốt cuộc là thuộc về nghề nghiệp gì.” Ta không nhịn được than một tiếng, sau đó càng thêm thận trọng nói: “Không ngờ, ta sinh thời lại có thể nhìn thấy một hắc ám tinh linh, chủng tộc cư ngụ dưới lòng đất, nổi tiếng độc ác! Người đi lên mặt đất là để tiến hành kế sách tà ác dạng gì?”

Lời không nói ra khỏi miệng là, mẹ nó ta gần đây quả nhiên là bị vận đen cuốn lấy, buổi tối tản bộ gặp phải Âm kỵ sĩ, đi vào trong hẻm nhỏ cũng bị hắc ám tinh linh chặn lại, xem ra ta lần sau đi vào nhà vệ sinh, có thể sẽ đạp phải rỗng cũng không chừng... Xí xí xí! Tùy tiện nói thôi, Thần Ánh Sáng à! Ngài ngàn vạn lần đừng làm thật nhé!

Nói đến đây, xem ra ta không thể không giải thích một chút hắc ám tinh linh vốn là cái thứ gì rồi, nếu không mọi người sẽ căn bản không thể hiểu ta có bao nhiêu đen đủi.

Thật ra trên thế giới này không chỉ có duy nhất chủng tộc loài người mà thôi, mặc dù phần lớn nhìn thấy là con người, cùng lắm là ở lò rèn nhìn thấy một số “người lùn”, bề ngoài người lùn không khác loài người bao nhiêu, chỉ là bọn họ cho dù là đàn ông trưởng thành, cũng chỉ cao có hai phần ba loài người mà thôi, đặc trưng là người lùn nam hầu như đều có một bộ râu dài ăn đầy rậm, dù nam hay nữ cũng đều vô cùng thiện trường rèn đúc kim loại.

“Tinh linh” thì là một chủng tộc khác mà con người nhận biết, nhưng mặc dù danh tiếng của bọn họ lan truyền xa, hầu như ai cũng biết tinh linh là cái chủng tộc kiêu ngạo nhưng cực kỳ lương thiện, chẳng qua lại gần như chưa ai nhìn thấy bọn họ, bởi vì bọn họ chỉ cư trú ở ven rìa lục địa, sâu thẳm trong rừng rậm xa xôi, nơi người thường không thể dằng tiến vào.

Ngoài ra còn có một số chủng tộc khác gần như nằm giữa người với dã thú, ví dụ như “Địa tinh” thường kết thành đàn, là chủng loại nhỏ bé toàn thân da màu lục; bán thú nhân thì lại là một loại giống như hợp thể của người và dã thú.

Những chủng tộc này mặc dù hơi có chút văn hóa, có ngôn ngữ đơn giản, biết dùng lửa và sử dụng vũ khí, chẳng qua tập tính sinh hoạt lại không khác một bầy sói hoang lắm, nói chung, bọn chúng rất ít được xếp vào hàng ngũ chủng tộc chủ yếu.

Nhưng, hắc ám tinh linh thì không giống rồi, bọn chúng tuyệt đối là một trong những chủng tộc chủ yếu, bề ngoài bọn chúng thật ra rất giống tinh linh, vóc người mảnh dẻ, lỗ tai nhọn, nhưng tinh linh là da trắng, hắc ám tinh linh da lại đen như than, có một đầu tóc trắng và mắt đỏ.

So với tinh linh cư trú ở rừng rậm, bọn chúng thì ở dưới lòng đất xa xôi, vô cùng ghét ánh mặt trời, gần như không lên mặt đất, qua một trăm năm cũng chưa chắc nghe nói có người ở trên mặt đất nhìn thấy hắc ám tinh linh.

Quan trọng nhất là đặc tính chủng tộc của bọn chúng, đây là chủng tộc tà ác có tiếng, từ hắc ám tinh linh sơ sinh tám tháng tuổi đến hắc ám tinh linh già tám trăm tuổi sắp chết đều là những tên độc ác tiêu chuẩn.

Ngoại trừ tà ác, bọn chúng còn có một đặc điểm khác, chính là toàn dân đều là binh, là cái chủng tộc khủng bố khả năng chiến đấu vô địch, số hắc ám tinh linh bọn chúng không nhiều, nhưng không phân biệt nam nữ già trẻ tất cả đều tinh nhuệ chiến đấu, nghe nói chỉ cần một đội hắc ám tinh linh, đã có thể trong một buổi tối hủy diệt một cái thành trấn có quân phòng thủ.

May là, bọn chúng ghét ánh nắng, cho nên rất ít lên mặt đất, cho dù đi lên, cũng sẽ đi tìm tinh linh gây sự, bởi vì bọn chúng với tinh linh có mối thù truyền kiếp.

Hiện tại, ở trước mặt ta, cái hắc ám tinh linh tà ác cách nhà ít nhất mười vạn tám ngàn dặm này lại lộ ra biểu tình vui mừng, dùng giọng khen ngợi nói: “Sau khi phát hiện ra chủng tộc của ta, con người vẫn có thể bình tĩnh như thế, người là gã thứ hai.”

“Oh? Thật muốn thấy gã thứ nhất đó.”

Ta vừa trả lời, vừa suy nghĩ có nên thay đổi thánh y của rồng, nhưng nghe nói tốc độ của hắc ám tinh linh vô cùng nhanh, nếu như đang đối quần áo nửa chừng bị giết chết, mất mạng vẫn là chuyện nhỏ...

Sun knight hờn ngược lộ lưng chết trong hẻm.

Loại tiêu đề tin tức này sẽ dẫn đến liên tưởng mang màu sắc biến thái gì là một chuyện khác, vấn đề nằm ngay ở cái cách chết tuyệt đối không ưu nhã này, nếu là bị lão sư của ta biết, ta chết mất thể diện cộng thêm biến thái như thế, sẽ có kết cục gì, tin rằng các vị đã sớm biết.

So với bị lão sư ta làm cho chết đi sống lại... Nghĩ đi đâu rồi? Chắc chắn, bạn thật biến thái.

Ta là nói, chết rồi vừa lại bị lão sư sống lại, rồi sau đó lại ưu nhã mà chết cho ông ấy xem, ta tốt hơn vẫn mặc trang phục Sun knight chinh tề, bây giờ liền ưu nhã mà chịu chết.

“Nhìn vẻ mặt người nghiêm trọng như thế, là đang suy nghĩ nên ra tay giết ta như thế nào sao?” Hắc ám tinh linh nhàn nhạt cười nói, trong nụ cười hình như mang chút cay đắng.

Không, ta chỉ nghĩ dùng tư thế gì cùng loại biểu tình nào để chết là ưu nhã nhất mà thôi, chết trong hẻm đã không phải là nơi thích hợp chết ưu nhã rồi, cho nên phải cố gắng xoay chuyển tình thế tư thế với biểu tình mới được!

Thấy ta không trả lời, vẻ mặt hắc ám tinh linh lại càng buồn rầu, chẳng qua không loại trừ hẳn đang làm trò, nghe nói chủng tộc này quỷ kế đa đoan, hẳn nói: “Trước khi người ra tay, ta còn có một người bạn muốn cho người nhận thức.”

Bạn của hắc ám tinh linh? Tốt rồi, xem ra ta thật sự phải chết...

Một người khác mặc áo trùm từ góc đi ra, nhìn chiều cao thân hình hẳn, chắc hẳn là một người đàn ông, hẳn không nói lời nào, trực tiếp bỏ áo trùm xuống, nhưng không phải là hắc ám tinh linh, mà là một người đàn ông anh

tuấn tóc vàng mắt lam, nhìn tuổi tác khoảng trên dưới ba mươi tuổi, còn mang theo nụ cười ôn hòa.

Mặc dù người này dáng vẻ đáng tin cậy, nhưng ta vừa nhìn thấy người này con người lại đột nhiên co rút, cả người cứng đờ, tay chân lạnh buốt, trái tim đập điên cuồng, dạ dày từng cơn chấn động...

“Vì sao...”

Hắc ám tinh linh dở khóc dở cười quay đầu nhìn chàng trai tóc vàng nói: “Neo, học sinh của ngươi khi nhìn thấy ta hắc ám tinh linh tà ác không nên xuất hiện trên mặt đất này, bình tĩnh được ngay cả sắc mặt cũng không biến chuyển, nhưng sau khi nhìn thấy ngươi thì lại, lại giống như...”

Kỵ sĩ anh tuấn tóc vàng mắt xanh lộ ra nụ cười sang sảng, tiếp lời: “Thật giống như sự cảm động khi gặp được lão sư tôn kính nhất đã lâu không thấy. Con trai, ba năm không thấy rồi, mau mau tiến lên vài bước, để cho lão sư nhìn con một chút.”

Ta lui ra sau vài bước, kể cả tư tưởng muốn chết cũng có rồi.

Thần Ánh Sáng à! Ngài thật sự quá ác liệt rồi, con thà đập phải rỗng cũng không muốn nhìn thấy... “lão sư của con”.

A!

Lúc này, lão sư mỉm cười quay đầu nói với bạn tốt: “Thằng bé này rất thẹn thùng đúng chứ?”

Hắc ám tinh linh cười gượng nói: “Ta thì lại không cảm thấy thế, ngược lại cảm thấy hãn giống như thể nhìn thấy rỗng không bằng... A! chính là cái loại cảm giác “nhìn thấy rỗng” này, đúng là thích hợp!”

Ngươi sai rồi! Rỗng cũng không đáng sợ bằng lão sư!

Lão sư quay đầu mỉm cười nói: “Aidrizzt thân ái, người nói đùa thật thú vị, nhưng đừng quá trớn, người xem, học sinh của ta đã bị dọa rồi kìa.”

Aidrizzt cười nhàn nhạt: “Hắn bị dọa sợ rồi, không nghi ngờ gì nữa, nhưng là bị ai dọa, sợ rằng còn phải chờ bàn luận.”

“Có lẽ là bởi vì da của người quá đen, cho nên dọa đến nó đấy! Người biết đó, Sun knight luôn luôn da trắng như tuyết.”

“Học sinh của người có thể đúng là như vậy, nhưng lời nói của người, nhiều nhất là như miếng bánh mì bị cháy đen”. Aidrizzt không nhịn được nôn khan.

Lão sư nhướn mày, thở dài nói: “Tóm lại tốt hơn so với như bồn nước rửa chân của chiến sĩ... Chẳng qua, đừng đau lòng, bạn của ta, vấn đề màu da còn con không tổn hại được tình bạn của hai ta.”

Aidrizzt kinh ngạc nói: “Tình bạn? Thì ra chúng ta có cái thứ đó à... O! Neo, học sinh của người hình như muốn rời khỏi rồi.”

“Ha ha ha, Aidrizzt đừng nói chuyện buồn cười nữa, thân là học sinh của ta, nó tuyệt đối không dám “làm lơ ta“, “không chào hỏi“, “tự tiện rời khỏi”.”

Ta dừng chân lại, cảm giác sắc mặt mình co giựt vài cái, cuối cùng, trên mặt mang theo nhận thức trước khi giết rồng, xoay người lại đi đến trước mặt lão sư ta, vừa ngoan ngoãn bắt đầu chào hỏi: “Lão sư thân ái, dưới sự chiếu rọi của thần Ánh Sáng, gần đây...”

Lão sư trầm mặt xuống, đê thấp giọng, dùng giọng điệu ra lệnh nói: “Đem thần Ánh Sáng thu hồi vào trong lòng của người, sau đó nói cho ta biết, người ở trong một đội mạo hiểm làm cái gì?”

Ta đầu đuôi gốc ngọn thú nhận.

Sau khi nói xong, lão sư của ta vẫn đang trầm ngâm, ngược lại hắc ám tinh linh Aidrizzt, thần sắc hãn lãnh đạm phê bình nói: “Thân là đội viên, tự tiện rời khỏi đội ngũ là không đúng!”

Ta liếc hắc ám tinh linh một cái, kỳ thật rất muốn đáp trả, thân là hắc ám tinh linh, biểu hiện của người không hề có tí tà ác, cái này mới là không đúng! Nhưng, trước khi làm rõ quan hệ giữa hãn với lão sư ta, ta thế nhưng không định đắc tội hãn.

Lúc này, lão sư cười hiểu ra, hỏi: “Người rời khỏi đội ngũ là vì muốn dò xét ta và Aidrizzt đúng chứ? Sinh vật thuộc tính hắc ám và thuộc tính ánh sáng đi cùng nhau, lại luôn duy trì ở chỗ không xa không gần đội ngũ các người, đúng là vô cùng khả nghi.”

Thật không hổ là lão sư, đúng là hiểu rõ ta, chỉ sợ ngay cả ta xì hơi một cái, lão sư cũng biết bữa trưa ta đã ăn cái gì.

Ta gật đầu nói: “Ở rìa rừng rậm đã cảm giác được rồi, chỉ là không chú ý lắm, nhưng sau này, lão sư các người mặc dù đi lòng vòng trong rừng rậm, lại luôn bảo trì cự ly nhất định với bọn con, con đã có chút căng thẳng, nhưng vừa lại không có cách nào nói cho đồng đội biết chuyện này, điều này sẽ bại lộ con có năng lực cảm tri, cho nên đành phải tìm lý do rời khỏi đội ngũ để dò xét một chút.”

Lúc này, Aidrizzt lóe lên thần sắc kinh ngạc.

Lão sư gật gù đầu, quay sang lộ ra thần sắc kiêu ngạo với Aidrizzt, nói: “Ta sớm đã cho người biết, theo dấu là không thể lừa được học sinh của ta.”

“Cái này đúng là khiến cho kẻ khác giật mình.” Aidrizzt quay đầu nói với ta: “Ta rất xin lỗi, trĩ trích vừa rời đối với người là không đúng, ta thu lại lời của ta.”

Ta trợn mắt với hắc ám tinh linh này, người có thể tôn trọng nghề nghiệp một chút, biểu hiện ra dáng vẻ tà ác không hả? Loại tính cách đối với cả người lẫn vật đều vô hại hiện tại này của người, chẳng phải đã đánh đổ toàn bộ miêu tả hồi nãy của ta về tà ác của hắc ám tinh linh rồi sao?

“Tại sao lại nhìn ta như vậy?” Aidrizzt có chút kỳ lạ hỏi.

Ta đánh giá từ trên xuống dưới Aidrizzt, hoài nghi hỏi: “Người đúng là hắc ám tinh linh? Hẳn sẽ không là tinh tinh do phơi nắng nhiều quá nên bị nướng cháy chứ?”

Aidrizzt sửng sốt.

Nhưng lão sư lại cười ha ha lên, vừa cười vừa vỗ lưng hắc ám tinh linh nói: “Aidrizzt ời là Aidrizzt, ta lại đoán đúng phải không? Ta từng cho người biết, cho dù người là hắc ám tinh linh nổi tiếng độc ác đến nỗi ai ai cũng hô giết, chỉ cần người không ra tay với nó, thằng bé này của ta cho dù tay sát tay mà dựa vào bên cạnh người, vũ khí vẫn sẽ không ra khỏi vỏ... Mặc dù nói nó có vũ khí hay không cũng yếu như nhau.”

Aidrizzt vừa nghe, ánh mắt nhìn về phía ta ôn hòa đi nhiều, thậm chí còn cười thân thiện.

Lão sư tâm tình rất tốt, vỗ vỗ lưng ta nói: “Con trai, hiếm khi gặp nhau, vậy thì cùng lão sư uống một ly đi! Lão sư thế nhưng có nhiều chuyện mạo hiểm muốn kể cho người, cũng muốn hỏi người chuyện bên trong Thánh Điện.”

Nói xong, lão sư lại quay đầu cười nói với Aidrizzt: “Học sinh này của ta, tửu lượng so với ta còn tốt hơn, người chắc chắn thích nó, các người hôm nay có thể uống vui vẻ rồi.”

“Oh?” Aidrizzt có chút hứng trí bưng bưng.

Nghe vậy, ta hít mạnh một hơi, ánh mắt chớp động không ngừng, suy nghĩ nên từ hướng nào chuồn đi sẽ không bị bắt lại...Chính là ở đó!

“Ồ... Neo, học sinh của người trèo tường rồi.”

“... Quay lại! Tiền rượu chúng ta sẽ trả.”

Ta thả lỏng một hơi, nhảy xuống tường, không còn có thể thành khẩn hơn nói: “Không vấn đề, lão sư thân ái, tuy nói Sun knight ba chén tất say, nhưng nếu lão sư đã yêu cầu, học sinh cho dù phải xuống địa ngục, cũng sẽ vì ngài đi lên một lần.”

Đối mặt với ánh mắt tràn đầy ý cười của Aidrizt, lão sư có chút ngỡ ngàng nói với ta: “Muốn người móc tiền ra so với muốn người xuống địa ngục còn khó hơn, thật không biết cái tính háms tiền này là làm sao dưỡng thành.”

Rõ ràng chính ngài dạy...

Lão sư nói với ta: “Người đổi quần áo của Aidrizt, rồi qua uống rượu, tuyệt đối không thể nói mình là Sun knight, hình tượng ba ly là gục của Sun knight nhất định không thể bị phá hoại!”

Trong lòng ta nghi vấn hỏi: “Vâng, nhưng vì sao không đổi quần áo của lão sư ngài đây?”

“Bởi vì quần áo ta là kỵ sĩ phục, người nhìn thế nào cũng không giống cái kỵ sĩ, bình thường lừa dân chúng không biết gì thì còn được, ở quán rượu loại nơi có cao thủ tiềm tàng đó, người tốt hơn là làm chức nghiệp khác đi! Đáng tiếc bọn ta không có tế ti phục, nếu không sau khi người mặc vào, ba người chúng ta chính là đội ngũ hoàn chinh gồm có kỵ sĩ, cung tiễn thủ kiêm thích khách và tế ti rồi, chắc chắn sẽ có nhiệm vụ nhận không hết à! Ôi, thật đáng tiếc.”

F***! Ta là Thánh kỵ sĩ.

Lão sư liếc mắt một cái: “Đừng ở trong lòng rửa lão sư ngươi là ta, nếu không lát nữa tiền rượu ngươi tự trả.”

Ta thiếu chút nữa quỳ xuống cầu tha: “Xin thứ lỗi, học sinh không nên ở trong lòng rửa lão sư ngài...”

Aidrizzt trợn trắng mắt, cái mắt trắng này dưới sự làm nổi của màu da đen như than của hắn, trắng tinh khác thường, cũng khiến cho người khác nhìn thấy cực kỳ khó chịu. Hắn không nhịn được nói: “Các người hai vị Sun knight và tiền Sun knight này, lời nói có thể đừng thô tục còn hơn so với ta hắc ám tinh linh này không?”

“Dưới nhiều năm ánh sáng chiếu rọi, trong lòng con ta lại vẫn còn tiềm tàng hắc ám, là thầy, ta đau lòng vô cùng, không thể không ở trong lời nói ẩn chứa quang huy của thần Ánh Sáng, khẩn cầu có thể xóa đi hắc ám trong lòng con, để cho con trở về con đường của Ánh Sáng.”

“Lòng nhân ái của thần Ánh Sáng bao trùm thế gian, quang huy trên không chiếu sáng vạn vật thế giới, nhưng trong lòng học sinh lại tiềm tàng hắc ám, cũng đưa hắc ám này nhằm vào lão sư ngài, đây thật sự vạn lần chết cũng không đủ trách tội, hôm nay lão sư dùng quang huy của thần Ánh Sáng để trừng phạt học sinh, học sinh sẽ tự nhiên vui vẻ tiếp nhận, hy vọng chính mình sẽ tái sinh một lần nữa.”

“...Xin lỗi, ta sai rồi, xin các người cứ thô tục đi!”

◇◇◇◇

Tiếp đến, chúng ta mở cửa chính của quán rượu, vừa đi vào, toàn bộ nữ hầu có thể nhìn được đến cửa của quán, tất cả đều nhìn về phía cửa, còn hứng thú la lên “Neo”, “Neo anh đến rồi”, “Neo em rất nhớ anh” gì gì đó, lão sư của ta cũng dùng ánh mắt đáp trả đám nữ hầu từng người một, nếu như không nói lão sư là vị tiền Mười Hai Thánh kỵ sĩ nào, đảm bảo mọi người sẽ cho rằng ông thật ra là tiền Storm knight.

So với cái này, Aidrizzt thì không được hoan nghênh như thế rồi, mặc dù hẳn che kín toàn thân chính mình, nhưng không ít người ném đến ánh mắt tràn đầy địch ý, rõ ràng bọn họ đều biết chủng tộc của Aidrizzt.

Ta nhìn trang phục của Aidrizzt một chút, thoáng cái liền rõ ràng, dù toàn thân được bao kỹ bên trong áo trùm, nhưng, uống rượu ăn gì đó cũng phải vươn tay ra, chỉ là cái bàn tay đen như than đó, đã đủ khiến cho người ta biết hẳn có vấn đề rồi.

Nếu không phải hắc ám tinh linh trong truyền thuyết, thì chính là cái xác cháy đen biết đi. Mà hai kẻ này đều không phải là cái thứ gì tốt.

Mặc dù mọi người rất không thân thiện với Aidrizzt, chẳng qua, địch ý của “đám đàn ông” đối vào lão sư ta hình như cũng không kém, và rồi, ta hình như cũng không được hoan nghênh lắm...

Bởi vì địch ý của mọi người đối vào nhóm người chúng ta rất rõ ràng, chúng ta đành phải chọn một cái góc vị trí cách xa mọi người nhất, sau đó lão sư hào phóng kê một tá rồi lại một tá rượu mạnh nhất cùng với một đồng đồ nhắm, do vậy, nữ hầu liền một người rồi lại một người tới.

Aidrizzt có chút lo lắng nói: “Neo, chúng ta tốt nhất vẫn là đừng uống say.”

Lão sư quay lại, buồn cười hỏi: “Say? Người với ta cùng uống một tá, thì làm sao có thể say đây?”

“Nhưng người kê hai tá...”

Lão sư không do dự nói: “Đương nhiên, nếu không học sinh của ta sẽ nói ta keo kiệt rồi.”

Aidrizzt từ dưới áo choàng ngẩng đầu lên, ngạc nhiên hoài nghi nhìn ta, không biết có phải là ta nhìn nhầm không, luôn cảm thấy trong sự ngạc

nhiên hoài nghi của hắn còn hàm chứa vui mừng... Xem ra Aidrizzt cũng là tên tửu quý, chúng ta đội ngũ ba người này sợ rằng lợi hại nhất không phải là sát ma thú, mà là ở quán rượu sát bình rượu.

Rượu vừa mang lên, ta tên tửu quý trong đám tửu quý lập tức hai tay khui bình, bắt đầu uống ừng ực, bình tay trái uống hết đổi sang tay phải... sau một phút, ta rút khăn ra, lau bọt rượu ở khóe miệng. Hmm, rượu này mặc dù không mãnh liệt bằng nhất bình túy của Diệp Nha thành, nhưng mùi hương và độ rượu trái lại không tệ.

Vừa ngẩng đầu, Aidrizzt đang ngỡ ngác nhìn ta, lão sư của ta thì vỗ bập đùi cười ha ha... không phải bập đùi ông ấy, mà là bập đùi của nữ hầu mang thức ăn lên.

Nhìn sắc mặt của Aidrizzt, ta lại mở thêm một bình, giơ bình lên với hắn nói: “Ta mời người.”

Aidrizzt sững sốt, nghi hoặc hỏi: “Mời ta cái gì?”

Mặc dù không say, nhưng ta có chút hơi ngà ngà, nhìn thấy người toàn bộ quán rượu dùng ánh mắt căm ghét nhìn Aidrizzt, ta dùng ánh mắt khiêu khích trừng lại từng tên, cố ý khiêu khích kéo cao giọng: “Ta là mời người ngồi ở đây!”

“Thằng bé giỏi, nói hay lắm, là mời Aidrizzt ngồi ở đây!” Lão sư của ta cũng giơ cao bình rượu.

Sắc mặt Aidrizzt hết sức nghiêm túc, chậm chậm kéo áo trùm ra, lộ ra mái tóc trắng rậm rạp cùng làn da đen, giơ bình rượu nói: “Vậy ta cũng đáp lễ các người, mời các người an vị ở trước mặt ta!”

Nói xong, ba người chúng ta ngửa đầu đổ rượu, vừa cúi đầu, ta liền nhìn thấy một cái bình rượu bay về phía sau đầu Aidrizzt, còn chưa kịp lên tiếng cảnh báo, chỉ thấy một cái bóng lóe qua, lão sư của ta đã dùng chân đá bình

rượu, hơn nữa còn không đá vỡ nó, mà là đá ngược trở lại người ném bình rượu, bình rượu đập vào mặt người đó vỡ tan tành, rượu chảy đầy đầu và mặt hấn.

Đó là một gã chiến sĩ, cơ bắp cuộn cuộn, một cây chùy khổng lồ để ngay ở cạnh chân hấn, đầy đầu hấn là rượu, gân trên mặt đập dữ dội, dáng vẻ hiển nhiên là không muốn bỏ qua.

“Ha!” Lão sư nhảy đến phía sau Aidrizzt, quay đầu khẽ cười nói với chúng ta: “Thật tốt, ta ghét nhất là chiến sĩ.”

Do hơi say, lại nhớ tới sự khinh thường trên dọc đường của Ann và Mike, ta cũng đứng lên, mỉm cười đối lại: “Có lão sư nào thì tất có trò đó, lão sư, con cũng ghét nhất là chiến sĩ đây!”

Lúc này, Aidrizzt đứng lên, la lên: “Neo, Grisias, đừng vì ta mà nổi xung đột...”

Lão sư với ta đồng thời quay lại trừng hấn, ai là vì người hả?

Thu được hai cái trừng mắt, Aidrizzt có chút ngưng ngưng, nhìn chúng ta một chút, rồi lại nhìn tên chiến sĩ lửa giận phùng phùng cùng với bầu không khí nguy hiểm vô cùng căng thẳng bên trong quán rượu, hấn có chút bất đắc dĩ nói: “Cần ta giúp không?”

“Uống rượu của người.” Lão sư trả lời.

“Ăn thức ăn của người.” Ta trả lời.

Aidrizzt ngồi xuống, không biết có phải là tức giận rồi không, hấn quay người đi, đưa lưng vào toàn bộ quán rượu, thật sự bắt đầu dùng bữa uống rượu.

Gã chiến sĩ vung theo chùy càng đi càng tới gần, lão sư của ta vẫn ung dung nói: “Con trai, kiếm thuật của người không tốt, không bằng cứ uống rượu với Aidrizzt đi!”

“Lão sư, bây giờ con đang mặc lại không phải là kỵ sĩ phục.” Ta vừa trả lời, vừa tụ tập thủy thuộc tính, sau đó đem nước trên tay ngưng kết thành băng.

“Oh, cũng đúng.”

Lão sư vừa nói xong, rút kiếm ra, ngăn lại cái chùy của tên chiến sĩ vung về phía ta, phát ra tiếng kim loại va chạm rất lớn, cái lỗ tai ta đau nhói, tay trượt một cái, khối băng to bằng cái nồi liền ném vào người tên chiến sĩ, đúng lúc tảng cho hấn cảm giác mát mẻ sảng khoái!

Gã chiến sĩ văng đi, đụng nát một cái bàn, cú rơi này thoạt nhìn thật là nặng, nhưng hấn không hề là chiến sĩ da dày thịt thô, hấn gầm rú lên mấy tiếng, sau đó liền bò dậy, hai mắt tràn đầy tơ máu, hấn nhìn xung quanh một chút, nằm lên một cái bàn liền quăng lại.

Cái bàn bay về phía lão sư, nhưng lão sư kể cả mí mắt cũng không chớp một cái.

Lúc này, ta vươn một tay, xuất ra “Đại Địa chi thuẫn”, cũng chính là tấm khiên dùng Thánh quang ngưng kết thành, dùng để ngăn chặn công kích... Chiêu này thật ra là bản lĩnh sở trường của Earth knight, bị ta học trộm.

Cái bàn đập lên Đại Địa chi thuẫn, vỡ ra thành từng mảnh trước mặt lão sư, nhưng bởi vì có Thánh thuẫn thuật ngăn lại, ngay cả một mảnh vụn cũng không dính vào người lão sư.

Chiến sĩ hai mắt ửng đỏ gầm lên: “Các người đây là muốn bao che cho gã da đen này? Chẳng lẽ không biết hắc ám tinh linh là chủng tộc tà ác?”

Lão sư lạnh lùng nói lại: “Người muốn tìm lỗi thì cứ tìm lỗi, lý do một đồng, so với hắc ám tinh linh còn không dứt khoát bằng, muốn đánh cứ lên! Tiện thể cho người kiến thức một chút, uy lực của, của... kỵ sĩ mạnh nhất trong lịch sử!”

Còn may! Ta vượt mồ hôi lạnh, may là lão sư còn nhớ không nói chữ Sun knight.

Lúc này, người của quán rượu tới tấp đứng lên, hô: “Kỵ sĩ cái gì, xen lẫn cùng một chỗ với hắc ám tinh linh đều không phải là thứ tốt!”

“Cút ra ngoài cùng với hắc ám tinh linh đi!”

“Cút ra khỏi Sâm Diệp trấn!”

Thấy mọi người đứng ở bên mình, tên chiến sĩ kia hiển nhiên khí thế càng hăng, bạt mạng gào hét: “Cái thứ tà ác như người còn không mau cút đi với hắc ám tinh linh!”

“Oh, thứ tà ác à?” Lão sư trầm ngâm một chút, sau đó cười nói: “Thú vị đấy, ta vẫn là lần đầu bị người khác gọi như thế, để phù hợp với danh hiệu mới này. Ta sẽ tà ác hơn một chút đi? A ha ha ha ha ha~~ bằng với người? Còn không đủ tư cách cho ta ra tay, học sinh của ta đâu! Tiến lên đánh con chó này một trận cho ta!”

Nói xong, lão sư phong độ hất áo choàng, đi tới đằng sau ta, ung dung ngồi xuống, cùng Aidrizzt dùng bữa uống rượu.

Lão, lão sư... Ngài diễn hết hai mươi năm Sun knight còn không đủ, bây giờ muốn đổi lại diễn một tên xấu xa rồi sao? Ta dở khóc dở cười, nhưng xem ra lão sư đang thích thú, tốt nhất vẫn là ngoan ngoãn làm theo lời ông ấy.

“Tuân mệnh!”

Ta hô xong, ngay cả chú ngữ cũng không đọc, đã xuất ra ma pháp... thật ra là không kịp đọc, hiển nhiên người toàn quán rượu đã coi ta là ma pháp sư rồi, mà hầu hết mọi người toàn đại lục đều biết, điểm chết người của ma pháp sư là không kịp đọc xong chú ngữ thì triển ma pháp, đã bị kẻ địch chém thành đồng thịt rồi.

Cho nên, tốc độ mọi người nhào vào ta nhanh như thể chú rể nhào vào cô dâu trong đêm tân hôn không bằng, hại ta muốn làm bộ làm tịch đọc chuỗi chú ngữ, giả làm ma pháp sư một chút cũng không được, chặc!

Ta tay trái xuất ra Đại Địa chi thuẫn, đảm bảo mọi chủng loại vũ khí đều sẽ không rơi vào đầu ta, sau đó tay phải tay phải tuôn ra một đồng ma pháp loạn xạ, cái gì mà phong đao, hỏa cầu, nhũ băng tùy tiện ném loạn, đánh không trúng mục tiêu ta muốn đánh cũng không sao, dù gì trước mặt trắng lóa đều là người, đánh thế nào trúng làm sao, mỗi một cái ma pháp đều luôn kèm theo tiếng kêu rên, vô cùng giá trị.

Phía sau ta còn truyền đến tiếng Aidrizzt thở dài: “Học sinh của người đùa giỡn đúng là vui vẻ, rõ ràng dùng cái ma pháp trung cấp là có thể đánh ngã tất cả đối thủ, hẳn cứ một mực dùng ma pháp sơ cấp nào thành như vậy.”

Lão sư gần như phun rượu trong miệng ra, cười sặc mấy cái, rồi mới giải thích: “Người hiểu lầm rồi, Aidrizzt, đó là bởi vì nó chỉ biết ma pháp sơ cấp mà thôi, người thế nhưng đừng quên, học sinh của ta cũng không phải ma pháp sư chân chính, mặc dù như thế, nhưng cộng thêm Đại địa chi thuẫn, không ai có thể đánh được nó, tên “ma pháp sư sơ cấp” này có thể so với với trung cấp thậm chí là cao cấp còn khiến cho người đầu đầu hơn rồi.”

“Tại sao không học ma pháp trung cấp đây?” Giọng nói của Aidrizzt lộ ra mười phần tò mò: “Lấy năng lực của hẳn, học ma pháp trung cấp hẳn là thừa sức mới đúng.”

“Oh, đánh tới bây giờ, người có nghe qua học sinh của ta đọc chú ngữ không?”

“Không có.”

“Nó không phải ma pháp sư, không có được ma pháp chú ngữ chân chính, cho nên nó thật ra không biết nữa câu chú ngữ ma pháp chân chính nào, cùng lắm làm bộ làm tịch đọc úm ba la xì bù, mà cho dù là nó cũng không thể không cần đọc chú ngữ liền phát ra trung cấp ma pháp.”

Aidrizzt kinh dị la lên: “Không biết bất cứ ma pháp chú ngữ gì? Vậy lúc đầu hẳn là làm sao học được ma pháp?”

Lão sư thần bí nói: “Cái này phải nói đến một ngày nọ, ta dạy nó luyện kiếm thuật hết một ngày, mệt mỏi không chịu nổi, cho nên liền hô nghỉ ngơi, nó thừa dịp nghỉ ngơi, liền đi dạo phố.”

“Nó mệt còn đi dạo phố?”

“Không, là ta mệt mỏi, nội tâm của ta bị quá nhiều đả kích, nên mệt...”

“... Xin tiếp tục.”

“Sau đó nó trở về, ngày hôm sau, ta dạy nó cười ngửa hết một ngày...”

“Lại mệt rồi?”

“Phải, ta mệt đến nổi nóng, rống với nó: “Người nói coi, vì sao ta phải khổ cực như thế dạy cái tên ngu xuẩn như ngươi! Ngươi rốt cuộc có cái gì có thể dùng? Ta không chịu nổi nữa rồi, ta muốn đem ngươi tên ngu xuẩn này đổi lại!” Kết quả, thẳng nhóc đó suy nghĩ một chút, liền phóng ra phong đao giúp ta quạt mát, còn đến nhà bếp lấy chuỗi thịt, dùng hỏa cầu thuật nướng lên cho ta ăn, cuối cùng còn làm ra cái nhũ băng phết mút quả, làm trắng miệng sau bữa ăn... Ta hỏi nó làm sao học được, nó nói ngày

hôm qua lúc đi dạo phố, thấy một nhóm mỹ nữ ma pháp sư bị quấy rối, bọn họ tức đến liền thủ dùng phong đao, hỏa cầu, nhũ băng đánh đuổi đối phương.”

“Cho nên, người liền vì quạt mát, chuối thịt nướng với món tráng miệng, quyết định giữ lại đứa học sinh này?”

“Phải... đương nhiên không phải! Aidrizzt, người cũng hiểu ta quá nông cạn rồi đi?”

Aidrizzt cười khan.

Giọng nói của lão sư có chút giận rồi: “Đó vốn là ba mỹ nữ ma pháp sư, mỗi người dùng một loại ma pháp thuộc tính khác nhau, nó chỉ là một người lại có thể dùng cả ba loại thuộc tính ma pháp, chưa kể đến quang thuộc tính nó vốn đã biết, tiềm chất không thể tưởng như thế, người nói ta có thể thay đổi nó không?”

“Phải, phải, đương nhiên không thể thay đổi rồi.”

“Giọng của người nghe lên thật không có thành ý.”

“Ta là hắc ám tinh linh thiện trường âm mưu quỷ kế mà! Không sử dụng quỷ kế với người đã tốt rồi, người còn muốn đòi hỏi ta cái gì đây? Ta thậm chí còn không tìm được chữ “thành ý” trong ngôn ngữ của hắc ám tinh linh đây!”

Lão sư ta hừ một tiếng, không lên tiếng nữa.

Ta nghe bọn họ cuối cùng cũng trò chuyện xong, vội vàng xen miệng nói: “Lão sư thân ái...”

Lão sư hừ lạnh một tiếng: “Không có chuyện gì thì đừng thêm “thân ái”, nói đi! Người muốn làm cái gì?”

Biết học sinh nào bằng lão sư,ta cười khan hai tiếng nói: “Có liên quan đến bồi thường của quán rượu này...”

Lời còn chưa nói xong, lão sư của ta đã tức giận trả lời: “Ba năm không thấy, người càng lúc càng nhỏ mọn rồi! Chỉ cần người cùng đi chung với chúng ta, sẽ không để người xuất ra một cắc, sau này đừng hỏi ta chuyện tiền nong nữa, người hỏi một lần, ta sẽ cho người một lần hồi ức cái danh hiệu Sun knight mạnh nhất trong lịch sử bởi từ đâu ra.”

“Vâng.”

Ta yên tâm rồi, còn có chút cười gian, duy trì Đại Địa chi thuận, sau đó bắt đầu tụ tập một lượng lớn “thủy” thuộc tính, vừa đưa thủy thuộc tính di tản ra khắp cả gian quán rượu, mặt khác ta cũng bắt đầu tụ tập lôi điện...

Khi mọi người lông tóc bắt đầu dựng thẳng đứng, cảm giác chuyện lớn không ổn, thế là càng cố gắng chém vào đại địa chi thuận của ta, ta cuối cùng kêu to một tiếng “Lưới lôi điện”, sau đó phóng ra cả chuỗi lôi điện, lôi điện chạy theo hơi nước di tản tán loạn trong quán rượu, sau đó tiếng kêu thảm thiết vang lên bốn phía.

Lưới lôi điện, giống như tên gọi, cái này thật ra là ma pháp do hai loại ma pháp sơ cấp thủy với lôi điện kết hợp, sơ cấp cộng với sơ cấp liền biến thành một ma pháp trung cấp, điều này làm cho ta đối với sự ảo diệu của ma pháp có loại... cảm giác vỡ mộng.

“Ma pháp trung cấp! Còn đồng thời sử dụng ba loại thuộc tính ma pháp.”

Aidrizzt kinh thán: “Neo xem ra người đã không nắm bắt đủ thông tin của học sinh mình rồi.”

Lão sư của ta nghe thấy lời này, không những không tức giận, mà còn sau khi ta ngồi xuống, hứng trí bưng bưng hỏi ta: “Con trai, người là làm sao học được ma pháp trung cấp?”

Ta trung thực nói: “Sau khi lão sư ngài từ nhiệm, có một lần con mặc áo trùm ẩn giấu thân phận đi dạo phố, ở trên đường thấy một...”

Lời còn chưa nói xong, lão sư đã không kiên nhẫn phất phất tay: “Quên đi, quên đi, lại là xem thấy mỹ nữ ma pháp sư nào nữa chứ gì, khỏi nghe cũng biết!”

Ta vô cùng oan ức nghĩ: Lão sư, lần này ngài đã nhầm rồi, con là thấy một lão già ma pháp sư à! Không biết tổn của con bao nhiêu lực nhẫn nại, mới có thể nhìn lão ma pháp sư mặt đầy nếp nhăn chậm rì rì mà đọc xong chú ngữ, thi triển ra ma pháp, cuối cùng mới học trộm được ma pháp trung cấp này.

Lúc này, ông chủ quán rượu bộ dạng thoát nhìn yếu đuối, nhưng vẫn run rẩy sợ hãi đi về hướng chúng ta, tiếp theo, hắn vừa run rẩy vừa hỏi: “Các vị kỵ sĩ đại nhân, về những thứ bị hư tổn...”

Lão sư của ta lười biếng nhìn tình trạng hiện trường, mức độ không sai biệt lắm chính là bàn thì nát, ghế vỡ vụn, mặt đất ngập nước, cửa với cửa sổ đều nứt, sau khi ném cho ông chủ quán rượu vài đồng tiền vàng sáng lấp lánh, chủ quán thiếu chút nữa là mang nụ cười nói: “Tiếp tục, ngài cứ tiếp tục tàn phá!”

Sau đó ba người chúng ta ngồi ở bên cạnh cái bàn sạch sẽ gọn gàng duy nhất bên trong quán rượu, chúng ta tiếp tục uống rượu dùng bữa kiêm nói chuyện phiếm của mình.

Ta cũng tiện thể giải thích với lão sư chi tiết lần này công chúa Alice bị bắt cóc, và ta gặp phải Ám kỵ sĩ, mặc dù lão sư bây giờ đã về hưu, nhưng dù sao cũng đã làm Sun knight hai mươi năm, kinh nghiệm thế nhưng không phải điều ta có thể sánh bằng, nói không chừng lão sư vừa nghe, ngay lập tức đã biết vấn đề ở đâu rồi.

Khi ta kể đến chuyện Âm ky sĩ nói hăn với công chúa là bỏ trốn, đồng thời cũng không biết chuyện thư tín, Aidrizzt không tán đồng nói: “Người làm sao có thể tin lời kẻ bắt cóc?”

Ta nói thẳng: “Bởi vì hăn nhìn vô cùng đẹp trai.”

“Đẹp cỡ bao nhiêu?” Lão sư ta khuôn mặt nghiêm túc hỏi.

Ta cũng nghiêm túc trả lời: “Loại mà đàn ông nhìn thấy đều muốn giết chết hăn rồi băm nát thân hăn.”

Lời này vừa nói ra, Aidrizzt ngây ngẩn cả người, nhưng lão của sư ta lại vô cùng thấu hiểu gật đầu nói: “VẬY QUẢ NHIÊN LÀ BỎ TRỐN.”

Aidrizzt không nhịn được lắc đầu nói: “Cái này cũng quá tùy tiện một chút rồi.”

Lão sư vỗ vỗ lưng hắc ám tinh linh, hệt như một người từng trải nói với đứa trẻ không hiểu chuyện: “Tin ta đi, người còn trẻ, kinh nghiệm sống không đủ.”

Aidrizzt cười phụt ra: “Ta cũng đã 136 tuổi rồi.”

“Tinh linh có thể sống đến năm trăm tới tám trăm tuổi, cho nên, người đổi tính ra tuổi con người chẳng qua mới hai mươi tuổi đầu, nói không chừng còn trẻ hơn so với học sinh của ta.”

Aidrizzt từ dưới áo trùm đảo trắng mắt liếc lão sư một cái, đùa cợt nói: “Trải nghiệm cùng với đổi tính ra đâu có quan hệ, đúng chứ? Ta đã sớm trải nghiệm 136 năm rồi.”

Lão sư cười nhàn nhạt, nói: “Lại vẫn còn là một đứa trẻ, điều này thật là làm cho ta ước ao!”

Aidrizzt có chút khó hiểu nhìn lão sư.

Lão sư đổ một hơi rượu, sau đó lấy tay lau bọt bên miệng, đúng là có loại ngang tàng phóng túng của mạo hiểm giả, cùng với bộ dạng lúc còn làm Sun knight khác xa nhau, lão sư vỗ vỗ lưng ta: “Con trai, người nói tiếp đi.”

Ta gật gật đầu: “Chẳng qua, con trái lại cảm thấy có một điểm rất kỳ lạ, nữ vương buộc con và Leaf gia nhập, rõ ràng là biết kẻ bắt cóc là Âm kỵ sĩ, đối với chiến sĩ mà nói, là việc rất khó giải quyết, có bọn con gia nhập mới có thể đảm bảo tìm được công chúa về, nhưng Ann lại dẫn chúng con đi đường vòng, lộ rõ là không muốn bọn con tìm được kẻ bắt cóc. Con bây giờ thực không hiểu, bọn họ rốt cuộc có muốn bọn con tìm được công chúa Alice hay không?”

Lão sư cười nhạt một tiếng, dường như không cảm thấy cái này rất kỳ lạ, ông giải thích: “Rất đơn giản, bởi vì Nguyệt Lan nữ vương với Ann công chúa đứng ở trên bất đồng lập trường.”

“Bất đồng lập trường?” Ta trái lại không hiểu, thân là mẹ con lại đứng ở trên bất đồng lập trường?

Lão sư cười nhàn nhạt một cái, giải thích: “Nguyệt Lan nữ vương thân là người đứng đầu một quốc, chắc chắn là muốn tìm công chúa Alice về, để cho cô ta kết hôn với Chiến thần chi tử, đạt được mục đích củng cố thể lực Chiến thần điện, nhưng, Ann công chúa không phải người đứng đầu một quốc, mà là chị em với công chúa Alice, nếu như cô ta biết chị của mình không yêu Chiến thần chi tử, lại có người khác trong lòng, cô ta hơn phân nửa là đứng ở phía chị gái.”

“Thì ra là như thế.”

Ta chợt hiểu ra la lên: “Cho nên nữ vương, không có mục đích khác, là thật sự muốn tìm công chúa Alice về, vậy cái bức thư “bắt cóc” để lại tám phần là do nữ vương ngụy tạo, để lấy lý do không xuất binh tìm kiếm, mà khiến cho chúng ta tổ chức đội mạo hiểm lên đi tìm, dù sao con gái cùng

người khác bỏ trốn thế nhưng không phải là chuyện có thể công bố cho thiên hạ, mà công chúa Ann thì cố ý gia nhập đội ngũ, dẫn đường lòng vòng, để cho công chúa Alice có thời gian cùng người tình chạy trốn.”

Lão sư gật đầu tán thưởng, giải thích tiếp: “Hơn nữa cô ta còn không thể hoàn toàn dẫn sai đường các người, vậy rất có khả năng sẽ khiến cho các người sinh nghi, và biết cô ta cùng công chúa Alice là thông đồng, nếu như vậy, nữ vương rất có khả năng sẽ xuống tay từ phía cô ta, tìm công chúa Alice về.”

Ta tiếp lời: “Cho nên, bọn con đều truy ở nơi không xa cũng không gần, thỉnh thoảng còn gặp mặt tên bắt cóc, đáng tiếc người gặp mặt kẻ bắt cóc lại là con, cái người không có năng lực có thể giữ kẻ bắt cóc này, cho nên vừa lại khiến cho hãn trốn thoát.”

Hay cho Ann! Đến lúc đó trở về hoàng cung, ta người duy nhất thấy qua kẻ bắt cóc này, lại không thể giữ lại hãn, chắc chắn sẽ biến thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Cô ta đúng là rất ghét ta à! Nếu không, để cho Alston nhìn thấy Âm kỵ sĩ không phải là càng tốt sao? Một tế ti không có năng lực giữ lại kẻ địch là chuyện bình thường, không có ai sẽ nói hãn không đúng... Cô ta lại cứ một mực chọn ta.

Lúc này, lão sư trầm mặt xuống, nhắc nhở: “Con trai, người nói, lúc người gặp Âm kỵ sĩ, là mặc trang phục thích khách?”

Ta cả người chấn động, mặt biến sắc, tiêu rồi! Nếu như Âm kỵ sĩ nói với công chúa Alice và Ann, người hãn nhìn thấy không phải là Sun knight, mà là một gã thích khách tràn đầy quang thuộc tính... vậy hai cô nàng đó dùng đầu gối nghĩ cũng biết là không thích hợp.

“Nghĩ cách che đậy đi!” Giọng nói lão sư có chút bất mãn rồi.

“Biết rồi, con sẽ ngăn chặn miệng bọn chúng... lúc cần thiết, diệt khẩu cũng phải làm!” Ta có chút tàn khốc trả lời.”

Aidrizzt yếu ớt cười gượng nói: “Các người hai vị Sun knight và tiền Sun knight của “ánh sáng”, có thể không nên ở trước mặt hắc ám tinh linh “tà ác”, đàm luận đề tài diệt khẩu được không đây? Tình huống trái với lẽ thường như thế khiến cho trái tim ta có chút vô lực.”

Ta với lão sư đều nhún vai, vì suy nghĩ cho trái tim của hắc ám tinh linh, không tiếp tục thảo luận đề tài càng không giống như lời Sun knight sẽ nói.

Lão sư đổi đề tài nói: “Con trai, hướng các người truy tìm đại khái là hướng nào.”

Ta suy nghĩ rồi trả lời: “Mặc dù trên đường đi vòng tới vòng lui, nhưng khoảng chừng là theo hướng tây nam.”

“Hướng tây nam sao?” Lão sư trầm ngâm một chút, lộ ra tươi cười sáng chói vô cùng của “Sun knight” nói: “Bọn ta có cái nhiệm vụ vừa vặn cũng ở phía nam, không bằng người cứ đồng hành cùng ta và Aidrizzt, tiện thể theo bọn ta cùng giải nhiệm vụ, người cảm thấy có được hay không?”

“Không được...”

Lão sư cười ôn hòa nói: “Người nói cái gì? Thân là “Sun knight mạnh nhất trong lịch sử”, lão sư ta đây vừa rồi vậy mà lẳng tai, không có nghe rõ đấy!”

“Vô cùng được!”

Ta nói xong, dốc hết một bình rượu, nếu không thể từ chối, đành phải thừa dịp bây giờ uống nhiều rượu miễn phí một chút coi như bồi thường vậy.

Thấy tình trạng đó, lão sư buồn cười nói: “Người cũng đừng trong lòng rủa ta, nếu nhiệm vụ thành công, chia cho người ba phần tiền thưởng, ba người chúng ta có thể làm nhiệm vụ cực kỳ khó khăn, nhiệm vụ khó, tiền thưởng tự nhiên cũng không ít.”

Nghe vậy, ta lập tức buông bình rượu, không còn có thể thành khẩn hơn nói: “Làm sao lại nói như thế đây? Lão sư, thân là học sinh của ngài, Grisiasẽ vì ngài cúc cung tận tụy, đến chết mới thôi!”

“Vậy khỏi chia người tiền thưởng rồi.”

Ta lập tức đổi giọng: “Nhưng có chút khao thưởng sẽ luôn khiến cho người sĩ khí phấn chấn!”

“Vậy chia người một phần.”

Ta vội vàng giải thích: “Sĩ khí cũng có chia mức độ, khao thưởng cao (một phần), sĩ khí đương nhiên sẽ càng cao! Sĩ khí cao, Thánh kỵ sĩ vốn “chỉ biết” sơ cấp trì dữ thuật cũng có thể xuất ra trung cấp đây! Nếu như khao thưởng càng cao (một phần), vậy sĩ khí sẽ cao hơn, nói không chừng ngay cả cao cấp trì dữ thuật cũng có thể xuất ra đó! Nếu như khao thưởng càng cao hơn nữa (một phần)...”

Lão sư cười lạnh ngắt lời ta, nói: “Không cần cao hơn bao nhiêu, ta trái lại có khuynh hướng dùng kiếm gác ở trên cổ người, làm cho họ kiến thức một chút, mức độ cường hãn của Sun knight mạnh nhất trong lịch sử, đảm bảo rằng sĩ khí cao ngang đến ngay cả chung cực trì dữ thuật cũng dùng ra.”

Ta ngậm miệng.Được rồi, ba phần tiền thưởng đỡ hơn không có, không đáng vì nâng cao một phần tiền thưởng mà đối đầu với danh hiệu “mạnh nhất lịch sử”.

Aidrizzt đau đầu không thôi nói: “Thầy trò các người... Có thể khiến cho người khác đối với Sun knight còn chút mộng tưởng không đây?”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 6: Yêu Cầu Thứ Sáu Của Giải Cứu Công Chúa: “Đường Mạo Hiểm Nhất Định Phải Qua — Hang Động Dưới Lòng Đất.”

Ta chậm chậm mở mắt, có chút không rõ chính mình rốt cuộc đang ở đâu, sau đó, một cơn đau nhói từ trong đầu nổi lên nhắc nhở ta... ta đã uống say.

Ta lại có thể uống say? Lão sư sau đó rốt cuộc kê thêm bao nhiêu rượu? Xem ra, ta căn bản không cần mạo hiểm tính mạng theo Sun knight mạnh nhất trong lịch sử cố gắng lấy nhiều hơn một phần tiền thưởng... Ta chỉ uống rượu là đã uống hết một phần tiền thưởng rồi đi!

Ta nhìn xung quanh, muốn biết rõ mình rốt cuộc đang ở đâu, nào ngờ vừa nhìn xuống dưới, ta lập tức há hốc miệng...

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!”

Dưới chân ta là khoảng không, mặt đất cách xa chân ta ít nhất hai mươi mét! Ta vì sao lại còn sao hơn so với đỉnh tháp của Thánh Điện vậy hả?

Ta tiếp tục kêu rên: “AA! Thần Ánh Sáng à! Con không muốn cao như thế, con không dám lén uống rượu nữa...”

“Kêu réo cái quái gì? Sáng sớm đừng dọa người khác chứ.” Cái này là giọng của lão sư.

“Trên thực tế, bây giờ là giữa trưa rồi.” Đây là tiếng lẩm bẩm của Aidrizzt.

Ta vừa xoay đầu nhìn, lão sư của ta cũng đang trôi nổi ở giữa không trung, bộ dáng mới tỉnh ngủ, và đang đuổi người... Thật là bội phục lão sư của ta! Cho dù chúng ta hiện tại đang ở giữa không trung, dưới chân căn bản không có điểm tựa, lão sư ngay cả đuổi người cũng đuổi vô cùng ưu nhã như thế, thật không hổ là tiền Sun knight đã ưu nhã hai mươi năm.

Ta nhìn kỹ một chút, phát hiện không trung không chỉ có hai người, còn có một gã toàn thân ẩn dưới áo trùm, nghĩ tới đó chính là Aidrizzt rồi.

Trên người hắn đang tản ra phong thuộc tính phi thường mãnh liệt.

“Người lại có thể biết phi hành thuật?” Ta sửng sốt, ta cho rằng Aidrizzt là sinh vật thuộc tính hắc ám, học ma pháp của hắc ám thuộc tính đối với hắn mà nói, là chuyện cực kỳ đơn giản, nhưng thuộc tính khác chỉ sợ lại không dễ dàng.

“Mới đầu là không biết.” Người mặc áo trùm xoay đầu lại, khuôn mặt quả nhiên chính là Aidrizzt, biểu tình của hắn rất bất đắc dĩ nói: “Nhưng, Neo nói ma pháp thuộc tính phong hỗ trợ rất lớn cho lũ hành, cứ muốn ta học, ta tốn rất nhiều công sức mới học được hai cái trong ma pháp thuộc tính phong, dịch chuyển tức thời và phi hành thuật.”

Ta có cảm giác đồng cảm an ủi nói: “Oh, lão sư của ta luôn thích cưỡng bách người khác học một số thứ rất kỳ quái, cứ quen là được rồi.”

“Người cũng khổ cực rồi.” Aidrizzt hết sức đồng tình nhìn ta.

“Không có gì, ta đã thoát ly biển khổ rồi, tiếp đến là người khổ cực rồi...”

“Hai người các người, coi ta là người chết hả?” Lão sư lạnh lùng nói.

Ta với Aidrizzt nén cười, thuận tiện ngậm lại miệng.

Chẳng qua, ta nhanh chóng không nhịn được lại lên tiếng hỏi: “Lão sư, chúng ta sắp đi đâu?”

Lão sư mắt thoáng nhìn, hoài nghi hỏi ngược lại: “Người sẽ không uống rượu uống đến nỗi quên nhiệm vụ ta đã đề cập với người chứ?”

“Đương nhiên là không.”

Lão sư gật đầu giải thích: “Chúng ta bây giờ sẽ đi chấp hành nhiệm vụ, nếu sử dụng phi hành thuật, có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian, người cũng sẽ không trở lại đội ngũ của mình quá muộn.”

Ta suy nghĩ, đúng là vậy, nếu nhiệm vụ không tốn quá nhiều thời gian, như vậy nói không chừng so với ta tự mình trở về bên chỗ Leaf còn muốn nhanh hơn.

Sau khi giải quyết vấn đề giao thông, ta tiến sâu vào hỏi: “Nội dung của nhiệm vụ là gì?”

Lão sư mỉm cười với ta: “Người đừng lo lắng, đây là cái nhiệm vụ rất đơn giản, đối với người mà nói, càng dễ hơn nữa.”

“Oh, hơ hơ!” Ta cũng theo lão sư giả vờ cười một hồi, khi lão sư lúc mới bắt đầu muốn ta học té ngã ứu nhã, cũng là mang giọng nói nhẹ nhàng dịu dàng như thế... Ta nhìn Aidrizzt, trên mặt người sau mang theo biểu tình “bất chấp tất cả”.

Ta đã bắt đầu tự hỏi, theo lão sư cùng đi với từ nơi cách mặt đất hai mươi mét nhảy xuống, rồi sau đó bị Sun knight mạnh nhất trong lịch sử truy sát, rốt cuộc xác suất sống sót của cách nào cao hơn?

Hmm, hình như cả hai đều không cao lắm...

Sau khi bay suốt một ngày một đêm, ta đang muốn lên tiếng tán thán sự mạnh mẽ của Aidrizzt, lại có thể bay lâu như thế thì hẳn đáp xuống mặt đất, sau đó vô cùng hớn hờ tuyên bố: “Bây giờ sức lực của ta đã dùng hết rồi, tiếp đến phải nhờ vào các người thôi.”

Người là đồ hắc ám tinh linh hèn hạ vô sỉ...

Trong lòng phi bóng Aidrizzt một hồi, ta xoay người nhìn, phía sau là một cái hang tối tăm trong vòng bán kính trăm thước không có lấy một ngọn cỏ, cả hang động cứ phập phồng hắc ám thuộc tính dày đặc, như thể sợ mình không đủ hắc ám, từ bên trong còn truyền tới từng đợt tiếng kêu rên rít gào, thậm chí còn có tiếng xương ma sát...

Lão sư rút kiếm ra, khoái trá nói: “Nhiệm vụ chính là một lần cho vĩnh viễn thanh trừ quái vật undead bên trong hang động này.”

Nghe vậy, ta mặt vô biểu tình nói: “Lão sư, đây là cái hắc ám chi địa.”

“Ta biết.”

“Lão sư, định nghĩa của hắc ám chi địa chính là, không biết nguyên nhân gì, loại vùng đất này sẽ cuồn cuộn không dứt sinh ra hắc ám thuộc tính, đúng lúc cái nơi này có thể từng là chiến trường hay nghĩa địa, cho nên người chết chôn phía dưới nhiều như sao trên trời, không ngừng biến thành sinh vật undead bò lên.”

“Ta biết chứ! Người nhiều lời làm gì? Ba năm không thấy, mức độ lái nhải của người lại càng cao rồi.” Lão sư khuôn mặt không nhin được.

Không nên tức giận, không nên tức giận, cho dù tức giận mình cũng không đánh lại ông ta...Ta cố gắng hít sau vài hơi, đẩy ra tươi cười, nói: “Nếu ngài biết, thì nên biết loại hắc ám chi địa này cho dù nhất thời thanh trừ hết quái vật undead bên trong, qua hai ngày, nó vẫn sẽ lại đầy tràn sinh vật undead! Cho nên tuyệt đối không thể một lần vĩnh viễn thanh trừ.”

Lão sư cười trả lời: “Ta đương nhiên biết, nếu không, dẫn người theo làm gì?”

Hồi này đáng lẽ phải chọn cách nhảy xuống từ trên cao hai mươi mét rồi bị lão sư truy sát! Ta hồi hận không thôi, nhưng vẫn gắng gượng nói: “... Lão sư, cho dù năng lực Thánh quang của con có lợi hại, cũng không thể đem hắc ám thuộc tính của cái hang động này tịnh hóa hết.”

“Cộng thêm Thái Dương thần kiếm và ta, cố sức thử xem đi!”

Giọng của lão sư tuy không kích động, ánh mắt cũng rất bình thản, nhưng khi ta càng nói, lão sư càng bình thản, biểu hiện sự quyết tâm của ông càng mạnh, không làm không được!

“Lão sư, ngài vì sao nhất định phải tịnh hóa chỗ này?” Ta sinh lòng khó hiểu, không nhịn được lên tiếng hỏi: “Hắc ám chi địa trên thế giới nhiều như thế, vì sao cứ một mực là chỗ này?”

Lão sư cười nhàn nhạt, giải thích: “Người biết nguyên nhân tại sao hang động này mặc dù sinh vật undead cuộn cuộn không dứt, nhưng lại không gây ảnh hưởng đối với xung quanh không?”

Ta lắc đầu, đúng là không biết.

“Bởi vì trước kia, từng có một đoàn ma pháp sư hùng mạnh dùng một viên bảo thạch “yên lặng vĩnh hằng” có thuộc tính thủy siêu mạnh, lập kết giới ở bốn phía hang động, ngăn cản sinh vật undead đi ra bán kính trăm thước của hang động này.”

Thì ra như thế, ta gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, hắc ám chi địa luôn là nơi khiến cho các quốc đầu đầu, các quốc gia sẽ tận dụng mọi phương pháp để ngăn chặn tổn hại do hắc ám chi địa tạo thành, trong đó phương pháp cùng ma pháp sư hoặc là tế ti hợp tác, sáng tạo ra một cái kết giới có thể phong bế

những hắc ám sinh vật này, chính là phương pháp nhanh chóng và đơn giản nhất.

Lão sư nhàn nhạt cười, dùng biểu tình bình tĩnh nói ra tuyên ngôn như bạo tạc: “Ta muốn viên “yên lặng vĩnh hằng” đó.”

Ta sửng sốt, thì ra là như vậy, lão sư muốn viên “yên lặng vĩnh hằng”, nhưng chỉ cần lão sư lấy viên bảo thạch đó, kết giới xung quanh hang động lập tức sẽ tan giải, đến lúc đó sinh vật undead liền sẽ từ hang động này tuôn ra, làm hại sinh vật khác, thậm chí là con người...

Nhưng ta tin rằng, lão sư tuyệt đối sẽ không để cho loại kết quả đó xảy ra, cũng bởi vậy, lão sư muốn tịnh hóa hang động này trước, đến lúc đó, dù có lấy đi bảo thạch, cũng sẽ không gây ra bất cứ tổn hại gì.

Nghĩ đến đây, sắc mặt ta sụp xuống, mang một tia hy vọng nhìn lão sư: “Ngài nhất định muốn viên bảo thạch đó sao? Không có vật khác thay thế?”

Lão sư nhàn nhạt nói: “Trừ phi ngươi có thể tìm được bảo thạch cường đại giống như vậy, nhưng ta đã thăm dò rất lâu, cũng chỉ có “yên lặng vĩnh hằng” tương đối thích hợp mà thôi.”

Ta lâm bẫm, cho dù có bảo thạch cường đại hơn yên lặng vĩnh hằng, phương pháp lấy được chỉ sợ là càng khó mà thôi, nếu không đã sớm bị người khác lấy đi rồi.

Xem ra đằng nào cũng phải cùng lão sư đi chuyến này rồi, ta quay đầu nhìn hang động hắc ám, chỉ hy vọng đây đừng là chỗ chôn thân của ta là được...

Nhưng ta thực sự cảm thấy xông vào như thế này không phải là hành động sáng suốt, vội vàng hỏi người lãnh đạo trong đội ngũ: “Lão sư, ngài có kế hoạch gì không?”

Lão sư lập tức trả lời: “Có.”

Nhìn thấy dáng vẻ tràn đầy tự tin của lão sư ta, ta nhất thời cũng tràn đầy hy vọng vô cùng, mong đợi hỏi: “Vậy thì, nội dung kế hoạch là gì?”

Lão sư của ta thần bí giơ một cái ngón trỏ, sau đó chỉ vào hướng sơn động nói: “Dọc đường giết đến tận cùng bên trong, nghỉ ngơi một ngày chờ năng lực Thánh quang của người khôi phục đến mức lớn nhất, thi triển thuật tịnh hóa, lấy đi “yên lặng vĩnh hằng”, hoàn thành nhiệm vụ!”

Ta trong nháy mắt mặt vô biểu tình, nếu cái này mà cũng được gọi là kế hoạch, vậy “tìm đến kẻ địch, đánh bại kẻ địch, cứu công chúa về, quay về quốc kết hôn” chính là kế hoạch mạo hiểm hoàn chỉnh từ xưa tới giờ của kỵ sĩ cứu công chúa rồi, dù có qua một ngàn năm nữa cũng không cần sửa một chữ.

“Đây vẫn coi như là tốt rồi.” Lúc này, Aidrizzt âm u nói: “Người không biết lần trước của bọn ta, là dưới tình huống gì khi xông vào hang rồng trộm một cái vương miện đâu...”

“Tình huống gì?” Ta lập tức hỏi, bởi vì ta bây giờ cần phải biết tình huống càng bi thảm, như vậy ta mới có thể cảm thấy tình huống lúc này vẫn còn thật hạnh phúc, sau đó mà vui vẻ đối mặt.

Aidrizzt ngậm nước mắt khóc kể: “Tế ti buổi tối một ngày trước thác loạn không có ngủ, lượng Thánh quang không tới một phần tư, kiếm của chiến sĩ thì gãy, đưa đi sửa chữa lấy về, đạo tặc lúc đi dò đường, mò đến rừng châu báu liền ôm luôn chạy mất, ma pháp sư lúc nấu cơm không cẩn thận đốt hết một nửa quyển trục ma pháp, Thánh kỵ sĩ uống rượu quá nhiều, vẫn còn say rượu...”

Nghe đến đây, ta đột nhiên cảm thấy không ổn, hỏi: “Chờ một chút, cái tên ma pháp sư ngu xuẩn thiêu cháy quyển trục là ai?”

“Là ta.” Aidrizzt xấu hổ cúi đầu xuống.

“Thánh kỵ sĩ nát rượu?” Ta cảm thấy phi thường không ổn.

“Là ta.” Lão sư trả lời xong, liếc mắt nhìn, tính uy hiếp mười phần nói: “Cùng Sun knight mạnh nhất trong lịch sử tổ đội, người có gì bất mãn sao? Hả?”

“Không có, đương nhiên không có!” Ta từ đáy lòng nói: “Chẳng qua, lão sư, ngài say rượu...”

“Ài!” Lão sư không nhịn được phát tay: “Tối hôm qua không uống nhiều như thế.”

Ta yên tâm rồi.

“Cho nên chỉ hơi say mà thôi.”

“...”

Thần Ánh sáng của con ơi! Mike, Alston, Ann, còn có Leaf thân ái nhất, các người thật sự là đồng đội mạo hiểm tốt nhất trên thế giới, ta thật sự sai rồi, xin các người đến cứu ta đi! Mau tới đây nhật ta trở về đội ngũ các người, muốn ta làm tể ti cũng được à!

Đáng tiếc, cảm tình của ta với Leaf còn chưa tốt đến cảnh giới có thể tâm linh tương thông, cho nên đến cuối cùng cậu ta cũng không có đến cứu ta, ta chỉ có thể theo lão sư bước vào sơn động tối đen như cái tiền đồ chính mình...

Vừa đi vào sơn động, hai bên đều đứng theo một hàng khô lâu trắng rậm rạp, những khô lâu này có lẽ là thi thể tươi mới, rất có khả năng là mạo hiểm giả đến đây mạo hiểm một lần không cẩn thận liền định cư ở chỗ này, bởi vì tươi mới, cho nên phía trên khô lâu còn treo không ít “đồ”, cũng

chưa hoàn toàn mục hết, cho nên, hiệu quả dọa người cũng càng tốt, mà ngoại trừ công kích thị giác, ta cảm thấy khứu giác của ta cũng đã bị tổn hại không thể bù đắp được.

Lão sư bịt mũi nói: “Người còn không mau bùm chết bọn chúng! Hôi chết ta rồi!”

Ta oh một tiếng, thuận tay tuôn ra Thánh quang, tiếp đó liền nghe thấy tiếng xương rơi lả tả đầy đất, khi sau khi Thánh quang tán đi, hàng hàng khô lâu đứng đã hóa thành bột phấn đầy mặt đất, giống như trải một lớp “thảm trải trắng” chào đón chúng ta đến.

Tiếp đến, lão sư mặc dù nói ông ấy có một chút say rượu, nhưng ông ấy vẫn một kiếm bổ ra, mở đường mở đến cùng, có lúc còn không cẩn thận dùng sức quá mức, hỗ trợ khoét rộng sơn động, mặc dù ta lúc đó có chút lo sơn động sẽ lồm xuống, chẳng qua nghĩ kỹ lại, cho dù sập rồi, lão sư vẫn có thể một lần nữa bổ ra một nhánh sơn động, cho nên không có gì phải lo.

Về phần Aidrizzt, mặc dù lúc hấn đáp xuống, rất vui vẻ nói hấn hết sức lực rồi, nhưng khi ta “không cẩn thận” để sót một khô lâu không ngăn cản, lúc khô lâu vọt về phía hấn thì hấn khinh thường liếc nó một cái, sau đó giết gà bằng dao mổ trâu mà sử dụng một chiêu hắc ám ma pháp cao cấp, “địa ngục hỏa”, đem người ta nướng thành ngoài giòn trong xốp.

Bởi vì phạm vi địa ngục hỏa quá lớn, thế lửa vô tình tràn ra ngoài, tạo thành khô lâu đại hỏa, thế lửa một khi đã phát không thể thu lại.

Lúc này, ta xuất ra phong đao... Tự quạt gió cho mình. Thật nóng quá!

Chẳng qua, ta bắt đầu nhận ra thực lực của lão sư và Aidrizzt rồi, bọn họ có thể dưới loại tình huống hỗn loạn đó xông vào hang rồng mà còn mạng trở về, không phải là không có lý do.

Lúc này, Aidrizzt tặng ta một cái tròng mắt trắng tinh, tức giận nói: “Người có phải quá nhàn nhã rồi không?”

Ta còn chưa kịp nói, lão sư của ta đã giải thích trước: “Aidrizzt, người cần coi nó như tế ti.”

“Oh!” Aidrizzt ngộ ra, vô cùng xin lỗi nói với ta: “Xin lỗi, tế ti ở lúc thế này đúng là nên ở phía sau hóng mát, chẳng qua, người có thể chia cho ta một tí phong đao không? Thực tại có hơi nóng.”

“Được.” Ta dùng phong đao uy lực đã giảm yếu chém vào hắn, rồi tiện thể nhắc nhở: “Lần sau đừng ở không gian bí bùng sử dụng loại ma pháp này nữa, hại người thì thôi, còn hại mình.”

“Nói đúng đó!” Lão sư dùng miếng giáp vai của chính mình quạt lên.

“Phải, phải, đúng là không có ý tứ, nóng đến mọi người rồi.” Aidrizzt vô cùng dửng dưng cảm nhận lỗi, đúng là cái hắc ám tinh linh biết lỗi có thể sửa.

Tiếp đến, bởi vì lửa xem ra trong khoảng thời gian ngắn không thể dập tắt... bởi vì sinh vật undead ở sâu trong sơn động không ngừng nhảy vào làm nhiên liệu, cho nên ba người chúng ta đành phải ngồi xuống, bắt đầu chuẩn bị bữa trưa, dùng “lửa” có sẵn nướng thịt.

“Lấy lửa thiêu thi thể để nướng thịt không tốt lắm đi?” Aidrizzt có chút buồn nôn nhìn thịt nướng đó, ưu lự nói: “Hơn nữa lại là lửa ma pháp hắc ám, nói không chừng có hại đối với cơ thể con người chẳng?”

“Cho dù có hại đối với thân thể con người cũng không liên quan đến người!” Ta lý lẽ hùng hồn nói: “Người cũng không phải người.”

Aidrizzt suy nghĩ một chút nói: “Nói như thế cũng đúng.” Sau đó hắn cũng bắt đầu yên tâm ăn thịt.

Đợi đến sau khi chúng ta ăn uống no đủ, lửa cũng đã nhỏ, chúng ta cứ thế ngang nhiên đi qua một đồng tro tàn, tiếp tục đi vào bên trong, bởi vì sơn động bốn mặt tám phía thông suốt, chúng ta thực tại không biết nên đi hướng nào, cho nên chọn lấy phương pháp của lão sư — hướng nào có quái vật càng mạnh thì đi, tuyệt đối không có sai.

Chúng ta từ khô lâu cấp thấp nhất đánh đến quý ăn xác càng khó người, đó là một loại thi thể đã mục nát một nửa, quái trên người rất nhiều thối thối rữa, động tác chậm chạp, nhưng trên người mang kịch độc, chỉ cần chạm phải liền trúng độc, nếu trong đội ngũ không có tế ti hay nước thuốc có thể giải độc, vậy có thể bắt đầu đào phần mộ của chính mình rồi.

Nhưng, đừng nói tới đụng phải quý ăn xác sẽ trúng độc, nó thối như thế, ta cách nó mười mét cũng sắp bị thối chết rồi, nếu gần tới mức mà đụng trúng nó, ta chắc chắn đã tự cắt phăng cái mũi của mình rồi, ở đâu còn cần trúng độc!

“Trời ơi! Các người những thứ thối chết người này, mau đi tới trước mặt thần Ánh Sáng sám hối vì mình không tắm rửa cho ta đi!”

Ta một tay bóp cái mũi, một tay bạt mạng dùng phong đao thổi đi hơi thối, sau đó trên người phát ra hào quang vạn trượng, chiếu khắp sơn động như thể mặt trời mọc, khi Thánh quang tán đi thì cả sơn động cuối cùng đã sạch sẽ, ngay cả không khí người lên cũng mang mùi nhẹ nhàng khoan khoái.

Ta buông cái tay bịt mũi xuống, hài lòng nói: “Thánh quang quả nhiên là phương pháp trừ độc sát khuẩn khử mùi hữu hiệu nhất.”

Sau đó chúng ta tiếp tục gặp gỡ thi thể biến dị; chó địa ngục mục nát; thi thể biết hút máu người, nghe nói đại chúng cho loại quái vật này một cái tên dễ nghe là vampire; còn có quý mắt bễ ngoài giống cái nhãn cầu không lồ; bóng ma toàn thân đen như mực...

Tóm lại, quái vật có hình thể nếu là đơn lẻ, ngay lúc vừa đối mặt liền bị lão sư ta bổ nát, quái vật có hình thể nếu kết thành nhóm, vậy ta liền có thể kiến thức được hắc ám ma pháp đủ kiểu của Aidrizzt, đồng thời lờ mờ cảm giác chính mình đã học trộm được không ít chiêu; nếu như là quái vật vô hình thể, ví dụ như bóng ma, chính là bị Thánh quang trừ độc sát khuẩn của ta xử lý.

Trên đường, chúng ta còn gặp phải một đội ngũ mạo hiểm khác... năm người bọn họ bị khô lâu võ sĩ khổng lồ che khuất, sau khi lão sư ta một kiếm đánh chết con khô lâu võ sĩ đó, con khô lâu võ sĩ đó “âm” một tiếng ngã xuống đất, chúng ta mới nhìn thấy năm người này.

Bọn họ là một đội ngũ mạo hiểm rất tiêu chuẩn, chiến sĩ, cung tiễn thủ, đạo tặc, Chiến thần tế ti, còn có một người ít thấy hơn, là một druid, được xưng là con của rừng rậm, chuyên giải độc chữa trị.

Khi nhìn thấy bọn họ, Aidrizzt lập tức kéo mũ áo trùm lên, che khuất hoàn toàn chính mình.

Năm người bọn họ sững sờ nhìn lão sư của ta, lão sư của ta cũng có chút sững sốt, sau đó ông lộ ra nụ cười sáng chói “kiểu Sun knight”, lấy một loại thái độ ôn hòa nho nhã khiến người sinh hảo cảm nói: “Rất xin lỗi, ta nhất thời mất vụng về, vậy mà đoạt đi quái vật của các bạn, con khô lâu võ sĩ này xin cứ coi như là của các bạn đánh ngã, tất cả chiến lợi phẩm trên người nó đều là thuộc về các bạn.”

Năm người đối phương đều sững sờ nhìn lão sư, trong đó hai người nữ giới là cung tiễn thủ và Chiến thần tế ti lộ ra biểu tình đại khái là “vừa thấy đã yêu”, biểu tình của chiến sĩ gọi là “điên cuồng sùng bái”, đạo tặc nhìn thanh bảo kiếm trên tay và khôi giáp bất phàm trên người của lão sư ta biểu tình ước chừng là “hai mắt tỏa sáng”, druid thì bình thường hơn nhiều, hẳn có chút nhú mày, lộ ra tư thái cảnh giới.

Xem ra trong đội ngũ mạo hiểm này, druid chắc hẳn là đội trưởng trên thực chất, về phần trên danh nghĩa có thể là chiến sĩ đứng ở chỗ trước nhất kia đi!

“Các người là một chi đội ngũ? Kỵ sĩ, thích khách và ma pháp sư?” Druid nhíu mày đánh giá ba người chúng ta, “Không phải, hẳn là tế ti.” Lão sư chỉ vào ta nói xong, lại nói tiếp: “Chính ta thì là một Thánh kỵ sĩ.”

“Tế ti?” Druid có chút hoài nghi nói: “Nhưng hẳn mặc trang phục thích khách.”

Lão sư của ta mang nụ cười khiến người tin tưởng nói: “À, bởi vì tế ti phục của hẳn lúc nướng thịt không cẩn thận cháy mất rồi, cho nên đành phải đổi trang phục thích khách.”

Lúc này, ta đi lên phía trước, trên tay phát ra Thánh quang, trừ độc sát khuẩn khô lâu võ sĩ trên mặt đất, biến thành một đồng tro cốt trắng bằng phẳng, chỉ còn lại một đồng chiến lợi phẩm trên người nó, khô giáp, bảo kiếm vân vân.

Ta hài lòng gật đầu, vừa ngẩng đầu, lại nhìn thấy năm người đối phương toàn bộ sững sờ nhìn ta.

Lúc này, Aidrizzt bám vào bên tai ta nhỏ giọng nhắc nhở: “Người không đọc chú ngữ.”

Đáng chết! Ta quên.

Sau khi xem ta thi triển cái này, ngay cả druid cũng ngơ ngác gật đầu, hoàn toàn không có tự hỏi vì sao một đội ngũ không có thích khách, tế ti hết quần áo mà lại mặc trang phục thích khách.

Chẳng qua, thật ra ta mặc cũng không phải là trang phục thích khách, mà là quần áo của Aidrizzt mặc phía dưới bào tử ma pháp sư, nhưng bởi vì có

màu đen và tương đối sát người hai cái dấu hiệu đặc biệt này, cho nên vẫn rất giống trang phục thích khách.

Lúc này, druid không thèm liếc khô lâu võ sĩ một cái, sau đó nói với chúng ta: “Con khô lâu võ sĩ này vốn là thuộc về các người, trên thực tế, nếu như không phải các người đến, chúng tôi sợ rằng không ra khỏi sơn động này được rồi.”

Nghe vậy, ta đánh giá đối phương, đáng vẻ bọn họ quả nhiên đúng là chật vật không chịu nổi.

Ta tốt bụng nhắc nhở: “VẬY các người đã có thể đi ra ngoài, quái vật đằng sau đều bị chúng tôi giải quyết rồi, dọc đường không còn nguy hiểm gì nữa.”

Druid cười khố nói: “Cái này là không thể, quái vật chỗ này chỉ cần ba ngày là có thể hoàn toàn phục hồi như cũ, sợ rằng bên ngoài đã tràn đầy quái vật trở lại, mà chúng tôi đã không còn trang bị đầy đủ giống như lúc mới vào, sợ rằng đi không ra được.”

Lúc này, chiến sĩ của đối phương vô cùng ảo não nói: “Xin lỗi, đều là tôi dẫn các cậu đi vào quá sâu.”

Đồng đội của hắn bắt đầu an ủi hắn: “Không trách cậu, ai cũng sẽ không ngờ tới được đột nhiên gặp phải khô lâu võ sĩ và chó địa ngục, nếu không chúng ta tuyệt đối sẽ không có chuyện gì.”

Nhìn bộ dạng sắp chết của bọn họ, ta nhin không được xen miệng nói: “Nhưng chúng tôi vừa mới giết hết quái vật bên ngoài mà thôi, bọn chúng còn chưa có thời gian sống lại.”

Đối phương sững sốt, chiến sĩ không nhin được lên tiếng hỏi: “Các, các người giết đến chỗ này tốn bao nhiêu thời gian?”

Lão sư yên lặng không nói, Aidrizzt thì bộ dạng mặc kệ, ta đành cố sức suy nghĩ một đội ngũ bình thường rốt cuộc phải tốn bao nhiêu thời gian mới có thể tới được chỗ này, ta cẩn thận thử: “Khoảng ba...”

“Cái gì? Ba ngày?” Đối phương giật nảy mình, kinh hô: “Năm người chúng tôi, cũng tốn hết một tuần.”

“...” Thật ra, ta định nói là ba giờ, chẳng qua trên thực tế, chúng ta chỉ tốn ba mươi phút, còn may chưa nói rõ ràng...

“Nếu các người chỉ tốn ba ngày, vậy quái vật dọc đường có thể còn chưa sống lại hoàn tất!” Đối phương lộ ra vẻ mặt mừng rỡ như điên.

“Đúng vậy! Các người mau nhất chiến lợi phẩm của khô lâu võ sĩ trên mặt đất, rồi liền đi ra ngoài đi, đừng lo, bọn tôi không sao.” Lão sư phát tay với bọn họ, còn “tốt bụng” nhắc nhở: “Dùng chạy nhanh ra ngoài đi, nếu không lát nữa quái vật sẽ sống lại, vậy đã có thể gay go rồi.”

Ta không nói nổi lời nào nhìn hành động bất lương của lão sư, trên thực tế, đối phương có thời gian ba ngày, bò ra ngoài cũng kịp.

Nhưng đối phương sau khi nghe lão sư nói, vội vàng nhất lên chiến lợi phẩm, rồi nói vài câu cảm tạ với chúng ta, tiếp theo liền vội vàng rời khỏi.

Nhìn đối phương bước chân tốc hành hướng về phía miệng hang chạy, như thế cả đời cũng không dám lại bèn mảng tới nơi này, ta có chút khó tin tự lắm lắm: “Thì ra chúng ta mạnh như thế?”

Nghe vậy, lão sư cười, có chút đùa cợt nói: “Người cho rằng chính mình là ai? Ta lại là ai? Aidrizzt lại là ma pháp sư bao nhiêu tuổi?”

“Chẳng qua trên thực tế, chi đội ngũ này của chúng ta so ra vẫn kém đội ngũ trước của người.”

Aidrizzt suy tư tính toán: “Chiến sĩ là Chiến thần chi tử cùng với công chúa Ann nữ trung hào kiệt nổi danh không kém, cung tiễn thủ là một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, cộng thêm Chiến thần tế ti có thể cường hóa chiến sĩ, tế ti trị liệu thì là Sun knight mệnh danh thần thuật mạnh nhất trong lịch sử... Các người gọi tên đội là đội mạo hiểm giết rồng, đó cũng hoàn toàn cân xứng.”

Nghe vậy, ta đột nhiên cảm thấy an tâm, ban đầu ta đối với chuyện mình tự thoát ra khỏi đội còn có chút lo lắng, nhưng khi vừa nghe đội ngũ chúng ta thì ra thực sự có thực lực hùng mạnh đến có thể giết rồng, vậy cho dù là gặp phải chuyện gì, chắc cũng không có nguy hiểm!

Lúc này, lão sư của ta đột nhiên trầm mặt xuống, giáo huấn nói: “Nhưng sự đời không có tuyệt đối, con trai, người vĩnh viễn không bao giờ biết đội ngũ mạnh hơn có thể sẽ xuất hiện trước mặt các người hay không.”

Ta cúi đầu thụ giáo, nhưng trong lòng lại không tán đồng lắm, không lẽ trên đời này còn có thứ còn đáng sợ hơn so với rồng sao?

Lão sư có lẽ cũng có chút biết mình nghĩ ngợi nhiều, nhưng không biết làm sao, lão sư lại vẫn nhíu mày, nói: “Đi thôi! Mau đem chuyện này làm cho xong, để người có thể trở lại đội ngũ, ta luôn có loại cảm giác bất an... Mặc kệ như thế nào, tự tiện thoát khỏi đội quá lâu luôn không tốt, nếu không phải chuyện này nhất định cần có người, ta cũng không trì hoãn người trở về.”

Ta gật đầu, nhưng trong lòng lại không làm sao lo lắng, bởi vì đã biết công chúa Ann muốn kéo dài thời gian, để cho công chúa Alice chạy trốn thành công, dù ta trở về cũng chỉ bị cô ta kéo đi lòng vòng thôi! Cho nên cũng không quá gấp gáp trở về.

Còn nữa, thật ra ta cũng có loại cảm giác không muốn phá vỡ yên ường, khi ta gặp phải tên Ám kỵ sĩ đẹp trai đến nỗi khiến người muốn đánh chết

kia, hẳn dù sao cũng không có ra tay với ta, gã này còn xem như biết đạo lý, cho nên ta cũng không muốn cố chia rẽ hẳn và công chúa.

Lúc này, lão sư thở dài: “Đi thôi! Làm xong chuyện này rồi nói tiếp.”

Ta gật đầu, đi theo lão sư.

◇◇◇◇

Tiếp đến, chúng ta tốn khoảng ba ngày lòng vòng trong hang động tìm “yên lặng vĩnh hằng”.

Ba ngày qua sống còn rất thoải mái, Aidrizzt luôn có chuyện cũ kể không hết có thể nói cho ta, hẳn kể lại cố hương của mình, trải nghiệm mạo hiểm sau khi hẳn rời khỏi cố hương, mặc dù đối với chuyện cũ của bản thân hẳn, hẳn cũng không phải muốn nói cho ta lắm, nhưng cái này cũng không cần để tâm, mỗi người đều có riêng tư của chính mình.

Mà ta thì cho hẳn biết những chuyện xảy ra trong Thánh Điện, hẳn luôn hứng thú lắng nghe, khi nói đến chuyện của mấy năm gần đây ngay cả lão sư ta nghe cũng không nhịn được cười ha ha.

Khi ta nhắc tới chuyện của Roland, thì ta cẩn thận quan sát thần sắc của lão sư, chỉ sợ ông chỉ trích ta làm ẩu, muốn ta đem Roland đi thiêu.

Ai biết ta vừa nói xong, trái lại là Aidrizzt bật cười: “Hèn gì người đối với ta hắc ám tinh linh tà ác này một chút thành kiến cũng không có, thì ra người căn bản đã cùng Death knight kết giao bạn bè rồi, hắc ám tinh linh còn con thì đã là gì?”

Lão sư thì là bất đắc dĩ nói: “Người thật sự là vô phép vô tắc rồi.”

“Lão sư, ngài sẽ không vạch trần chuyện của Roland chứ?” Ta có chút căng thẳng hỏi.

Lão sư yên lặng một hồi, nhìn thẳng vào ta nói: “Người phải đáp ứng ta, đừng để hãn rời khỏi Thánh Điện, còn nữa, trước khi người bốn mươi tuổi về hưu, hủy diệt hãn.”

Ta đang muốn kháng nghị chuyện phải hủy diệt Roland, lão sư lại kiên quyết nói: “Hãn sống thêm mười mấy năm cũng đủ rồi, nếu như người không muốn hãn chết trong tay học sinh của người, ngay lúc trước khi người mất đi quyển sủng của thần Ánh Sáng, giết hãn đi, nếu không, sau khi người đem Thái Dương thần kiếm giao cho người kế nhiệm, người chưa chắc có đủ sức mạnh có thể giết chết hãn.”

Ta yên lặng một hồi, cuối cùng vẫn gật đầu, mặc dù đáy lòng thấp thoáng cảm thấy, đến khi đó, ta chỉ sợ cũng không xuống tay được... Chẳng qua, chuyện mười mấy năm sau hay là để cho ta mười mấy năm sau phiền não đi!

“Người thẳng bé này chính là quá mềm lòng, chỉ cần người khác không động đến người, cho dù đối phương có làm sao nguy hiểm, người cũng sẽ không động thủ.”

Lão sư thở dài, vỗ vai ta nói: “Tính cách như vậy của người không thể nói là không tốt, nếu như không phải người có tính cách này, Aidrizzt cũng sẽ không coi người là bạn nhanh như thế, nhưng tính cách này của người lại cũng rất nguy hiểm, ta lo người sẽ có một ngày vì vậy mà trả giá.”

Ta cúi đầu giả vờ thụ giáo. Lão sư cũng thật là, cho dù về hưu rồi vẫn không nhịn được muốn chỉ đạo học sinh.

“Con trai.”

Lão sư gọi một tiếng, ta ngẩng đầu lên nhìn ông, ông lại sờ đầu ta như sờ đầu một đứa trẻ nói:

“Mặc kệ xảy ra chuyện gì, đừng quên luôn có lão sư ở đây.”

“Tiện thể tính thêm ta đi.” Aidrizzt nhàn nhạt nói.

Nghe thấy lời của lão sư và Aidrizzt, trong lòng ta cảm thấy ấm áp, nhưng lại không nhịn được phàn nàn: “Còn nói nữa! Lão sư ngài vừa nghỉ hưu liền không thấy bóng dáng, lúc trước quốc vương cùng công chúa và con tranh chấp, nếu có ngài ở đó, bọn họ nhất định sẽ ngoan ngoãn làm theo lời ngài, con nào cần phải suy nghĩ cho đến nóng đầu mẻ trán.”

Vừa nghe thấy lời ta, lão sư lập tức ký đầu ta một cái, mắng: “Người thẳng nhóc khó ưa này cũng lớn như thế rồi, không lẽ còn muốn ta bên cạnh làm bảo mẫu hả? Loại chuyện nhỏ đó, tự mình giải quyết!”

“Đó còn tính là chuyện nhỏ, vậy rốt cuộc chuyện gì mới có thể tìm lão sư, chẳng lẽ thật sự muốn đi giết rồng mới có thể tìm lão sư...”

Ta vừa xoa đầu vừa nhỏ giọng oán giận, đổi lại là sự khinh thường của lão sư cùng với tiếng cười đẽ nén của Aidrizzt, thấy vậy, ta cũng bật cười, nếu như thật sự muốn giết rồng, Thánh Điện chắc chắn sẽ huy động lớn, khi đó, Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều ở bên cạnh ta, lấy sự cường đại của bọn họ, cũng không cần tìm lão sư nữa.

Chúng ta vừa nói chuyện phiếm, vừa tiếp tục cuộc hành trình, bây giờ người chủ yếu đem quái vật nổ bay chính là lão sư, ta với Aidrizzt ở đằng sau phụ trách trò chuyện: “Neo thật là mạnh! Cho dù ở giữa tộc nhân thiện trường chiến đấu của ta, cũng không có ai có thể cường đại như thế.”

Lòng ta có chút tiếc nói: “Đúng thế, lão sư thế nhưng là Sun knight mạnh nhất trong lịch sử, bây giờ đã mạnh như thế rồi, khi lão sư còn có sự quyền sủng của thần Ánh Sáng, người có thể tưởng tượng lão sư có biết bao hoành tráng...”

“Có hay không quyền sủng của thần Ánh Sáng cũng không quan trọng đi?” Aidrizzt nhàn nhạt nói: “Cho dù có quyền sủng, kiếm thuật của Neo không lẽ sẽ trở nên càng tốt sao?”

“Hmm...” Ta nhìn Aidrizzt, người sau có vẻ không thích nhắc tới tín ngưỡng lắm? “Kiếm thuật đúng là sẽ không tốt hơn, nhưng, thân là người phát ngôn của thần Ánh Sáng luôn có một số chỗ tốt.”

Đề tài này hình như khiến cho Aidrizzt có chút ghét, hắn nói: “Tăng cường quang thuộc tính chỗ tốt này không đủ khiến cho người khác tin tưởng gửi gắm vào Thần.”

Ta nghiêng đầu suy nghĩ một chút, giờ ra ví dụ ta cho rằng hữu hiệu nhất: “Ta là Sun knight đời thứ ba mươi tám, ba mươi bảy Sun knight phía trước ta không có ai chết trong lúc đảm đương chức vụ.”

Aidrizzt hiện lên biểu tình vô cùng kỳ quái, khó có thể tin hỏi: “Sun knight có thân thể bất tử?”

“Đương nhiên không phải.” Ta trợn mắt, khó chịu nói: “Chỉ là rất khó chết mà thôi, bởi vì Thánh quang trong cơ thể chúng ta rất sung túc, năng lực hồi phục như cũ thực sự quá mạnh, chỉ cần không bị vết thương trí mạng, hầu như đều sẽ không chết.”

Lúc này, lão sư ở phía trước bắt đầu cười, vừa giết quái vừa nói: “Nghe nói, Sun knight đời thứ mười từng bị kiếm rạch qua tim, nhưng cuối cùng vẫn sống sót.”

Aidrizzt khó có thể tin lắc đầu.

Ta cười nói: “Cho nên nói, lấy sự mạnh mẽ bây giờ của lão sư, nếu như còn kèm thêm năng lực khôi phục siêu cường đó, người cho rằng lão sư sẽ mạnh cỡ nào...”

Ta đột nhiên ngừng nói.

Aidrizzt có chút kỳ quái nhìn ta: “Grisia?”

Ta hít sâu một hơi, chỉ về phía trước nói: “Ta nghĩ chúng ta tìm được mục tiêu rồi, cuối lối rẽ bên kia có thủy thuộc tính phi thường cường đại!”

Nghe vậy, lão sư một kiếm chém bay quái vật phía trước, sau đó bày ra tư thế sẵn sàng trước khi vung kiếm, cứ thế tạm nghỉ ba giây, sau đó vung một kiếm...

Tóc vàng của ta và tóc trắng của Aidrizzt đều bị kiếm khí thổi bay điên cuồng, hai ta mặt vô biểu tình nhìn nhánh đường đó như thể quyền trục ma pháp kích nổ, một đường “ầm ầm ầm”, sau đó phát ra một tiếng “oành” ù tai, cuối cùng là một trận khói bụi mịt mù, rất lâu không tan...

Lão sư tâm tình vui vẻ xoay người nói với chúng ta: “Tốt lắm, quái vật đều thanh trừ rồi, con trai, sau khi đi vào nghỉ ngơi đầy đủ, liền tiến hành tịnh hóa đi, thầy đây sẽ canh giữ ở cửa động, không để cho bất cứ quái vật gì đi vào quấy nhiễu người.”

Aidrizzt quay đầu nhìn ta, giọng gượng gạo nói: “Ta thật sự cảm thấy Neo không cần quyền sủng nào của thần Ánh Sáng, cũng không có bất cứ thứ gì có thể giết chết hắn.”

“Người nói đúng.” Ta không thể tán đồng hơn nói.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 7: Yêu Cầu Thứ Bảy Của Giải Cứu Công Chúa: “Mạo Hiểm Tất TráI Qua — Hi Sinh.”

Ta chậm chậm mở mắt, nhất thời cảm thấy hoàn cảnh này thật có chút quen thuộc... Nếu không phải nhớ tới mình không có uống rượu, thiếu chút nữa cho rằng mình lại uống đến bất tỉnh nhân sự, nằm ở căn phòng của lữ quán rồi.

Ký ức đầu tiên trở về, ta thì thào lẩm bẫm: “Đúng rồi, ta là thi triển thuật tịnh hóa, đem tất cả Thánh quang bên trong cơ thể đều dùng hết, cho nên không chống đỡ nổi đã té xỉu.”

Lúc này, mắt bắt đầu tập trung, cảm giác của cơ thể cũng bắt đầu trở về, ta lập tức khẳng định mình là bị ném ở trong rừng rậm, mà không phải lữ quán, bởi vì mắt bị ánh nắng chiếu đến độ hoa lên rồi, hơn nữa toàn thân ta đau nhức muốn chết, chắc chắn là hậu quả của ngủ trên mặt đất cứng rắn!

Ta xương thất lưng đau đớn mà bò dậy, nhìn xung quanh một chút, tốt lắm! Đây là một khu rừng rậm phi thường bình thường, chung quanh đều là cây cối, trên mặt đất còn rất dơ bẩn, may là không phải cung điện hoa lệ, hay là mặt đất đầy tuyết trắng gì đó... vậy sẽ khiến ta tưởng rằng mình đã về đến trong lòng của thần Ánh Sáng rồi.

Chẳng qua, lão sư và Aidrizzt đâu?

Ta đứng dậy với xương thất lưng đau đớn, mới phát hiện một tờ giấy từ trên người rơi xuống mặt đất, sau khi nhặt lên, ta liếc mắt một cái liền nhìn

ra nét chữ bên trên là của lão sư, chữ của lão sư cùng với con người ông đều ưu nhã như nhau, rỗng bay phượng múa, rất giống một bức tranh đẹp mắt dễ chịu, khuyết điểm duy nhất là... đẹp đến gần như khiến người không nhận ra là chữ gì.

Ba năm không thấy nét chữ của lão sư, chữ của lão sư lại đẹp hơn rồi... Chữ này rốt cuộc là “học sinh” hay “thịt chuối” hả?

Nếu như là để lại cho ta, mở đầu chắc hẳn là học sinh đi?

Chẳng qua, nếu như tịnh hóa đã thất bại, lão sư không lấy được “yên lặng vĩnh hằng”, vậy cái từ này cũng rất có khả năng là thịt chuối... Lão sư biết đâu là tức giận mà nhẫn lại cho ta, nói ông muốn đem ta làm thành thịt chuối, bây giờ đang đi tìm than củi nhóm lửa chuẩn bị nướng chín ta.

Mặc kệ đi! Trước hết cứ coi như học sinh là được, ta xem tiếp xuống.

Học sinh thân ái, tịnh hóa hết sức thành công, hắc ám chi địa đã biến thành sơn động bình thường, “yên lặng vĩnh hằng” cũng thuận lợi lấy được rồi, bây giờ thì đang treo ở trên cổ người.

Ta vạn phần kinh hãi mà cúi đầu nhìn, quả nhiên nhìn thấy một viên bảo thạch lam trong suốt được cột chắc vào một sợi dây thừng đen, sau đó đeo ở trước ngực mình...lão sư đem yên lặng vĩnh hằng đeo ở trên người ta làm cái gì? Đừng nói là viên bảo thạch này có tính nguy hiểm gì chứ?

Ta vội vàng xem tiếp thư.

Đừng lo, viên bảo thạch này không có bất cứ tính nguy hiểm nào.

...Lão sư thật hiểu ta.

Chỉ là năng lượng nó phát tán ra rất kinh người, lão sư đây nếu cầm ở trên tay, sợ rằng sẽ có ma pháp sư cuồn cuộn không dứt vì nó tới tìm ta làm

phiền, cho nên, ta dưới nhiều lần suy nghĩ cẩn thận, cũng chỉ có quang thuộc tính mãnh liệt của người có thể che giấu thủy thuộc tính mãnh liệt của nó, bởi vậy, viên bảo thạch này trước hết cứ đặt ở trên người người, ngàn vạn lần đừng tháo nó xuống, để tránh bị những ma pháp sư khác phát giác sự tồn tại của nó, đến lúc đó, người sẽ phiền to rồi.

Nghiêm trọng cảnh cáo: Không được đem bán bảo thạch! Lão sư người lúc cần dùng nó thì sẽ tìm tới người để lấy, nếu không thấy, người chết chắc rồi.

Lão sư thân ái nhất của người.

Còn nói viên bảo thạch này không có tính nguy hiểm... Bản thân bảo thạch mặc dù sẽ không phát nổ, chẳng qua, ma pháp sư bị nó thu hút tới đã có thể phi thường thiện trường nổ chết người rồi.

Ta thực sự muốn khóc mà không ra nước mắt, nhưng cũng không dám kháng lại lời của lão sư, đành phải vội vàng đem “yên lặng vĩnh hằng” nhét ở dưới áo, để tránh cho có người thấy nó, nổi lên ý niệm chiếm đoạt.

Thu lại bảo thạch và thư tín, ta quan sát chung quanh, phát hiện chính mình vậy mà không ở phụ cận của sơn động, không biết bị lão sư mang tới nơi nào, bốn phương tám hướng đều là cây, như vậy nên làm sao trở về bên chỗ Leaf.

Đành phải cảm tri một chút thuộc tính rồi, ta thở dài, không ngờ cảm tri loại năng lực kinh thể hãi tục như thế ở trên tay ta, vậy mà lại sử dụng tốt nhất ở lúc lạc đường.

Bởi vì ta không biết Leaf rốt cuộc ở bao xa, ta đành đem cảm tri phóng xa nhất có thể, không bao lâu liền tìm thấy được rồi, bọn họ cách ta không xa, chặng đường khoảng chừng chỉ nửa ngày, điều này làm cho ta có chút kinh ngạc, xem ra lúc ta đang hôn mê, Aidrizzt chắc hẳn đã dùng phi hành thuật mang ta bay một chặng đường.

Tiếp đến, thứ ta cảm tri được lại làm cho ta càng kinh ngạc, gần nhóm của Leaf có hắc ám thuộc tính phi thường mãnh liệt... Bọn họ thực sự đuổi tới Âm kỵ sĩ?

Mặc dù biết dù là Âm kỵ sĩ cũng không thể đánh thắng Chiến thần chi tử, nhưng ta có loại dự cảm xấu, thuộc tính của mọi người hình như thấp hơn so với bình thường, loại tình huống này hẳn là xuất hiện sau khi dùng quá nhiều lực lượng, mà chuyện khiến cho chiến sĩ sử dụng lượng lớn lực lượng tự nhiên là chiến đấu rồi.

Trong đó, quang thuộc tính của Leaf suy giảm rất nhanh, không giống như lượng suy giảm lúc bình thường khi đang thi triển Thánh quang...

Trong lòng ta run lên, tay đặt trước ngực, la lên: “Thánh y của rồng, nhân danh truyền nhân của rồng, ra lệnh người, phát động!”

Sau khi mặc thánh y của rồng, ta lập tức cất bước chạy về phía bọn người Leaf, tốc độ nhanh như một luồng gió.

Cảm tri được quang thuộc tính của Leaf suy giảm càng lúc càng nhiều, luồng dự cảm xấu trong lòng ta càng lúc càng nặng nề, nó thúc đẩy ta không ngừng chạy, nhảy băng qua từng bụi cây, cảm giác thấy trái tim đập điên cuồng, như thể ngay giây tiếp theo sẽ bùng nổ, bụng ta đã sớm co thắt đau đớn đến tê dại, hô hấp từng ngậm từng ngậm khí lớn, nếu không như vậy, dường như không đủ để chống đỡ hoạt động kịch liệt hiện tại...

Mau chạy tới bên cạnh Leaf! Mau lên!

◇◇◇◇

Sau khi gia tăng thánh y của rồng, chặng đường nửa ngày ban đầu, ta vậy mà trong vòng hai giờ đã chạy hết, khi chạy đến gần đám người Leaf, ta thu hồi thánh y của rồng, sau đó mới nhảy ra khỏi bụi cây, thị giác trở nên rõ ràng, nhưng, lòng ta lại đột nhiên trở nên thắt chặt lại...

Một khoảng đất trống đã sớm không còn cây, xung quanh toàn là gốc tàn cành gãy, trên mặt đất đầy chầy đen với hố trũng, hiển nhiên chỗ này đã xảy ra một cuộc chiến đấu kịch liệt dị thường.

Mike toàn thân vết thương chi chít, khôi giáp bị tàn phá thê thảm, dường như căn bản đứng không nổi, cho nên đành phải dựa lên thân cây đã gãy còn nửa đoạn, trạng thái như đang sững sờ.

Ann ngồi bẹp xuống đất, thần sắc cũng là đờ đẫn.

Alston đang cố gắng thi triển trì dũ thuật không chuyên của mình, đối tượng thi triển lại là Leaf... Leaf đang nằm ngửa trên mặt đất, cung của cậu ta cũng nằm ở bên cạnh, nhưng lại không có được cầm.

Lúc này, Mike và Alston đều đã phát hiện ra ta, bọn họ ngẩng đầu nhìn ta, thần sắc tái nhợt, Alston hé miệng, nhưng lại không phun ra lấy nửa lời, dường như hẳn không biết nên nói cái gì.

Ta vừa đi tới, vừa đem ánh mắt chuyển đến trên khuôn mặt Leaf, cậu ta nhắm hai mắt, rõ ràng là hôn mê bất tỉnh.

“Leaf?” Ta gọi nhẹ một tiếng.

Cậu ta không hề có một chút phản ứng, nhưng ba người bên cạnh lại có phản ứng, Ann nghẹn ngào ra tiếng, lập tức ngã nhào trên mặt đất, ra sức đè nén tiếng khóc.

Khóc cái gì? Có cái gì phải khóc...

Ta đi tới bên cạnh Leaf, cảm giác thấy quang thuộc tính trên người cậu ta dần dần suy giảm, thay vào đó, là hắc ám thuộc tính.

Lúc này, một cái thường thức phổ biến không chịu kiểm soát len lỏi vào trong đầu ta.

Thánh kỵ sĩ chỉ sau khi sa đọa, hay là chết, mới từ từ bị hắc ám thuộc tính ăn mòn.

Leaf! Một cỗ đau đớn len lõi toàn thân ta, như thể toàn thân bắt đầu từ trái tim vỡ nát...

Không thể nhìn thêm chút nào nữa, ta xoay người, đi nhanh về hướng Mike, bắt được hai vai của hắn, cảm giác mình gần như ngay cả giáp vai của hắn cũng có thể bóp nát, ta run rẩy nói: “Leaf làm sao lại chết? Có người Chiến thần chi tử này ngăn ở phía trước, người cũng còn sống, cung tiễn thủ ở phía sau làm sao lại có thể chết!”

Nếu như, nếu như để ta biết, là bọn người cố ý nhìn Leaf chết, ta tuyệt đối không tha cho các người!

Nghe vậy, Mike sắc mặt rất là tái nhợt, hắn có chút hoảng loạn nói: “Bọn ta đuổi theo tên Ám kỵ sĩ kia, cùng bọn chúng đánh suốt một ngày một đêm nhưng vẫn không đánh lại bọn chúng... Cuối cùng, bọn chúng lướt qua tất cả bọn ta, nhưng lại chỉ giết chết Elmy.”

Alston vội vàng la lên: “Sun knight, ngài bình tĩnh một chút, bọn chúng...”

Mặc dù miệng hắn nói bình tĩnh, nhưng giọng lại run rẩy nói: “Bọn chúng lúc đi, bảo chúng tôi để lại lời nhắn cho ngài.”

Ta hung hãn trừng về phía Alston, nhưng không thể làm như không thấy thương thể toàn thân trên dưới của hắn, không còn nghi ngờ nữa, thậm chí, thương thể trên người Leaf còn ít hơn so với Mike và Ann.

Alston hít sâu vài khí rồi nói: “Bọn chúng nói, ngài khi đã thi triển qua cải tử hồi sinh thuật cho dù có đuổi theo, cũng không thể đánh được bọn chúng, cho nên, xin ngài đừng đuổi theo.”

Sắc mặt ta đột nhiên trắng toát, thì ra, chỉ giết chết Leaf vậy mà là để trì hoãn ta.

Mặc dù bọn Mike đánh thua rồi, nhưng lấy thực lực của bọn họ, sợ rằng đối phương bị thương cũng rất nặng, nếu như ta đuổi theo, nói không chừng thật có thể giữ lại bọn chúng...Khoan đã!Ta chần chờ, thực lực ta biểu hiện ra yếu như thế, làm sao có thể làm đối phương e ngại?

Ta dùng sức lắc đầu, bây giờ đầu óc đang là một mảnh hỗn loạn, hoàn toàn không thể suy nghĩ, mặc kệ như thế nào, nếu không phải bởi vì ta biết cải tử hồi sinh thuật, bọn chúng tuyệt đối không dám giết Leaf.

Tên Âm kỵ sĩ kia cường đại như thế, chắc chắn là nhân vật trọng yếu của Hỗn Độn Thần Điện, hãn vậy mà dám giết chết Leaf knight của Thần Điện Ánh Sáng, nếu Leaf knight thật sự từ đây chết đi, sẽ dẫn đến cuộc khai chiến toàn diện giữa Thần Điện Ánh Sáng cùng Hỗn Độn Thần Điện.

Nhưng lòng của ta đều nguội lạnh rồi...Vì sao lại là họa do cải tử hồi sinh dẫn đến? Lần trước suýt nữa hại chết Adair, lần này vậy mà trực tiếp hại chết Leaf.

Cải tử hồi sinh...Rốt cuộc vốn là cứu người, hay là giết người?

Một khi biết có thể sống lại, liền bắt đầu không quan tâm sinh mệnh rồi sao?

Lúc này, Ann nãy giờ an tĩnh rất lâu đột nhiên bật dậy, rít lên với ta: “Người dựa vào cái gì trách Mike, lúc bọn ta đang ở cao trào chiến đấu, người ở đâu, người ở đâu? Người nói đi!”

Ta buông Mike ra, gần như loạng choạng hai bước, mặc dù ta rời khỏi là để dò xét, nhưng sau khi ta dò xét rõ ràng cũng không lập tức trở về, trái lại cùng lão sư bọn họ chung chạ vài ngày.

“Ta cho rằng không sao... Chiến thần chi tử, Chiến thần tế ti, cộng với cung thuật của Leaf, đối phương chỉ có Âm kỵ sĩ và ma pháp sư thuộc tính phong, làm sao có thể thua, làm sao có thể?”

Ta lẩm bẩm tự nói, đang đùn đẩy, đang tìm lý do, nếu không phải như vậy, chỉ sợ người đầu tiên ta muốn giết chết để báo thù cho Leaf... là chính ta!

“Bọn chúng còn có một người cường đại giúp sức, phi thường cường đại...” Hô hấp của Alston trở nên dồn dập, như thể chỉ là hồi tưởng cái người đó, là đã tổn vô số tinh lực của hắn, hắn yếu ớt nói: “Là một Hỗn Độn tế ti.”

“Hỗn Độn tế ti” một từ tựa như sét đánh trúng đầu ta, trong nháy mắt liền hiểu ra.

Tế ti Ánh Sáng thiện trường trì dũ, Chiến thần tế ti thiện trường cường hóa đồng bạn, Hỗn Độn tế ti lại thiện trường công kích, cách công kích của bọn họ rất giống với tử linh pháp sư, gần như có thể nói là bản nâng cao của tử linh pháp sư, là tử linh pháp sư có trợ giúp của Hỗn Độn thần.

May là, nhân số của bọn họ rất ít, ít đến nỗi ngay cả Hỗn Độn Thần Điện cũng không dám để bọn họ đi ra ngoài, bởi vì dù chết một người, đều là tổn thất đáng sợ.

Alston tự lẩm bẩm: “Tên Hỗn Độn tế ti đó cường đại đến không thể tưởng, làm sao lại mạnh như thế? Làm sao có thể...”

Mike sắc mặt âm trầm nói: “Tên Âm kỵ sĩ cũng rất mạnh, nói không chừng hắn chính là người phát ngôn của Hỗn Độn thần!”

Ta liếc Chiến thần chi tử một cái, hắn quả nhiên không phải là người quản lý công việc, ngay cả điểm này cũng không biết, người phát ngôn của Hỗn Độn Thần căn bản không phải là Âm kỵ sĩ, chẳng qua cho dù không

phải người phát ngôn, sợ rằng tên Âm kỵ sĩ đó cũng là người phi thường trọng yếu của Hỗn Độn Thần Điện, nếu không, tuyệt đối không có khả năng cùng Chiến thần chi tử chiến một ngày một đêm.

Nhưng hết thảy cái này đều không trọng yếu... Hiện tại không trọng yếu.

Ta hít sâu một hơi, nói với ba người: “Ta muốn thi triển cải tử hồi sinh thuật.”

Ba người sửng sốt, Alston lễ phép hỏi: “Chúng tôi cần đi khỏi không?”

Ta lắc đầu, nói: “Không, ta cần sự bảo hộ của các người, đừng để cho bất cứ thứ gì tới gần ta, cho dù là một mảnh lá rơi!”

“Được!”

Ba người sắc mặt đều kiên quyết gật đầu, trong đó, ánh mắt của Alston đặc biệt phát sáng, nhưng không có gì kỳ lạ, bất cứ một tế ti nào biết mình có thể tận mắt nhìn cải tử hồi sinh loại thần thuật đỉnh cấp này, đều sẽ là cái biểu tình đó, nếu là tế ti Ánh Sáng ở chỗ này, sợ rằng cũng đã hò hét lên rồi.

“Leaf đã chết bao lâu?” Ta tỉ mỉ hỏi.

“Khoảng hai giờ.” Alston chính xác trả lời ta.

Ta gật đầu, thời gian rất dư dả, ta vẽ một cái vòng tròn lớn xung quanh Leaf nằm, sau đó quay đầu nói với ba người:

“Từ giờ trở đi, cho dù ta làm cái gì, cũng không được nói chuyện với ta, cũng tuyệt đối đừng để bất cứ thứ gì tiến vào vòng tròn này.”

Ba người lần nữa nghiêm túc gật đầu, đồng thời đứng lên, ở bên ngoài vòng tròn sắp thành hình tam giác, dùng hành động biểu lộ quyết tâm của bọn họ.

Thấy vậy, ta yên tâm hơn nhiều, có ba người này ở đây, trừ phi là Âm kỵ sĩ và Hỗn Độn tế ti vừa rồi trở lại... Ta do dự một chút, có thể bọn chúng chính là chủ ý như thế không? Thừa dịp lúc Leaf đang sống lại, đem chúng ta một lưới đánh tạt.

Ta quan sát Leaf, cậu ta là bị kiếm mảnh xuyên tim mà chết, miệng vết thương rất nhỏ rất chính xác, điều này làm ta có chút yên tâm, nếu như là Hỗn Độn tế ti, hẳn là biết thi thể bị phá hoại càng nghiêm trọng, sống lại càng khó khăn, nếu như bọn chúng muốn một lưới diệt hết chúng ta, chắc hẳn sẽ không dùng miệng vết thương tinh chuẩn như thế giết chết Leaf.

Mặc dù có nhiều ngờ vực, nhưng ta đã không thể nghi ngại nhiều như thế nữa, sau khi rút ra Thái Dương thần kiếm đeo ở bên hông, ta bắt đầu lấy kiếm thay bút, vẽ trên mặt đất ma pháp trận dùng để hồi sinh.

Vẽ xong ma pháp trận, tiếp đến, ta chỉ yên lặng nhìn Leaf, mặc dù chết thảm, nhưng cậu ta thoạt nhìn rất an tường, ngoại trừ sắc mặt hơi tái nhợt, hoàn toàn nhìn không ra cậu ta đã không còn có thể mở mắt nữa.

Khóe miệng thậm chí mang theo nụ cười mờ nhạt...

Cậu ta vẫn luôn đều là lạc quan chấp nhận số mệnh như thế, gần như có thể nói là nhẫn nhục, tuy nói tính cách của Leaf knight vốn là như vậy, nhưng Mười Hai Thánh kỵ sĩ nào không phải trong ngoài không đồng nhất? Earth thế nhưng một chút cũng không trung hậu, ta thì lại chỗ nào thật sự nhân từ bác ái đây?

“Nghĩ đến Earth... Lúc nhỏ, ta với Earth cãi nhau, luôn là cậu ở giữa hòa giải, chạy tới chạy lui giữa hai người bọn ta, dùng vẻ mặt tươi cười đối với hai cái sắc mặt khó coi của bọn ta, mãi cho đến khi bọn ta đồng ý nói chuyện với đối phương mới thôi.”

Có một lần, bọn ta thế nào cũng không chịu hòa hảo, cuối cùng, cậu ở giữa chúng ta gào thét khóc lóc, khóc đến thảm thương, ngay cả Judge đi

qua, cũng dùng ánh mắt nguy hiểm trừng ta với Earth, hại bọn ta cũng lo nổi vụ tranh cãi, chỉ có thể liên thủ an ủi cậu, cầu mong cậu đừng khóc nữa.

Ta không ngừng hồi tưởng, ký ức trở về thẳng tới lúc bắt đầu...

“Nhớ lần đầu tiên nhìn thấy cậu, trên khuôn mặt của cậu đã mang theo tươi cười, ta có thể cười sáng chói hơn cậu, được người khác tin tưởng hơn so với cậu, so với cậu đẹp mắt hơn gấp một trăm lần, nhưng vĩnh viễn cũng không thể cười xuất phát từ chân tâm như cậu, cười được như một làn gió mát dễ chịu...”

Ta trầm mặc một hồi, mới lại lên tiếng nói: “Nhưng thật ra, ta rất ghét nụ cười của cậu, nụ cười của cậu như thể đang đâm chọc ta, đâm chọc nụ cười của ta có bao nhiêu giả dối, cậu cái người rất tốt trong ngoài như một này cũng như đang đâm chọc ta, như đang nói cho ta, cậu mới là người thiện lương chân chính, mà ta hoàn toàn không phải.”

“Cho nên, ta luôn thích bắt nạt cậu, đến bây giờ cũng đang bắt nạt cậu... Nhưng cậu trước giờ lại vẫn không chịu tức giận, rống giận một chút với ta có khó khăn đến thế sao? Cuối cùng, chuyện phản nghịch cậu duy nhất làm vậy mà là đóng đinh người bù nhìn!”

Ta không nhịn được gầm lên: “Cậu nhất định phải thiện lương như thế sao! Tên đần độn này!”

Ta liên tục hồi tưởng, liên tục hồi tưởng... mãi đến khi khuôn mặt ta chảy đầy nước mắt, từng giọt nhỏ xuống cạnh chân Leaf, mãi đến khi trong đầu của ta, ngoại trừ nhìn thấy Leaf lần nữa mở mắt, cũng không còn hy vọng xa vời nào khác.

Ta sẽ không để cho cậu chết, ta cũng sẽ không để cho cậu sống lại có khiếm khuyết, Leaf! Ngoại trừ sống lại hoàn hảo vô khuyết, cậu sẽ không có tình trạng khác! Tuyệt đối không!

Ta nhắm mắt, đè nén mọi xúc động muốn khóc ra tiếng, ngẩng đầu nhìn lên trời, nhìn lên mặt trời không thể chạm tới, nhìn lên thần Ánh Sáng không thể thấy.

Ta chậm chậm lên tiếng, mỗi chữ mỗi câu, rõ rõ ràng ràng.

“Hỡi thần Ánh Sáng! Xin ngài lắng nghe hối lỗi của con, lắng nghe sự ngu xuẩn của con, con luôn miệng nói Sun knight coi trọng nhất là Thánh kỵ sĩ, luôn miệng nói Thánh kỵ sĩ đều là của con, ai cũng không được tổn hại đến bọn họ, nhưng, con lại bỏ rơi Elmairy Leaf, ở lúc cậu ấy sắp lâm nguy, con không có làm tận trách nhiệm của một đồng bạn nên có, con không ở bên cạnh cậu ấy...”

Ta hít sâu một hơi, khẩn cầu: “Hết thảy điều này nên trách con, tội lỗi của con nặng đến nỗi không thể dùng ngôn ngữ biểu đạt, con nguyện ý vì thế trả giá bất cứ giá nào, chỉ cầu ngài đừng đưa Elmairy Leaf trở về bên cạnh ngài.”

“Hỡi thần Ánh Sáng! Con thề với ngài, con nguyện ý vì để một lần nữa nhìn thấy Elmairy Leaf mở mắt, trả ra bất cứ giá nào, xin hãy lấy máu tay trái của con thúc đẩy tay trái cậu ấy, xin hãy lấy máu tay phải của con thúc đẩy tay phải cậu ấy...”

Ta đem lưỡi kiếm sắc bén của Thái Dương thần kiếm chống lên tay trái của mình, sau đó để máu thuận theo thân kiếm, nhỏ giọt đến trên tay trái của Leaf, tiếp đến là tay phải, hai đùi...

Cho đến khi trên người Leaf dính đầy máu của ta, ta mới bắt đầu tiến hành nghi thức giai đoạn sau... Ta đem Thái Dương thần kiếm đâm vào vết thương trí mạng ở ngực cậu ta.

Sau đó, ta quỳ xuống, ngẩng đầu nhìn lên, hai tay giơ cao, khẩn cầu thần Ánh Sáng xa xôi không thể thấy...

Xin Ngài đem Leaf hoàn hảo vô khuyết trả cho con, con có thể trả bất cứ giá nào.

Xin đem Leaf hoàn hảo trả cho con.

Trả cho con!

Ta cúi đầu xuống, chậm chậm nắm giữ Thái Dương thần kiếm, Thánh quang từ trên người ta phát tán ra, sau đó tập trung đến trên Thái Dương thần kiếm, thông qua Thái Dương thần kiếm, lan tràn đến toàn thân Leaf, đem hắc ám thuộc tính đang dần tụ tập trên người cậu ta đuổi ra ngoài, cuối cùng trên người Leaf tràn ngập Thánh quang, gần như nhìn không rõ hình người, như là một đám ánh sáng.

Ta bảo trì tư thái này rất lâu, lâu đến mức ta có thể...

Cuối cùng, để còn có ý thức tiếp tục nghi thức tiếp theo, khi trên người ta còn lại một chút Thánh quang, chậm chậm kết thúc nghi thức chuyển đưa Thánh quang, sau đó đứng lên, chậm rãi rút Thái Dương thần kiếm ra, vừa rút ra, Thánh quang còn thừa trên Thái Dương thần kiếm cũng vừa chữa trị cái vết thương trí mạng kia.

Cuối cùng, khi Thái Dương thần kiếm hoàn toàn thoát ly khỏi cơ thể Leaf, ta bỏ Thái Dương thần kiếm ra, đột ngột đưa một vệt Thánh quang trên tay, đánh vào nơi tim của Leaf.

Lúc này, Leaf hít mạnh một hơi, sau đó khom cơ thể lại, vừa co rút cơ thể, vừa bắt đầu ho khù khụ lên, thần tình xem ra rất thống khổ.

Thấy vậy, ta như trút được gánh nặng, gần như có loại cảm giác muốn khóc, ít nhất, Leaf sống lại rồi.

Leaf sau khi ho hết một hồi, mới có dư lực vừa nhìn về phía ta vừa nói: “S-Sun...”

Ta nhìn chăm chăm vào Leaf. Tốt lắm, thần trí của cậu ta xem ra không có vấn đề, giọng nói cũng bình thường, ngoại hình tổng thể thoạt nhìn cũng không thêm không thiếu.

Quá tốt rồi...

Trước mắt ta tối sầm, ý thức mơ hồ, cảm giác cuối cùng là ta hình như đang ngã sang bên cạnh...

◇◇◇◇

“Sun...”

Khi ý thức lần nữa trở nên rõ ràng, cảm giác đầu tiên là có người đang gọi ta, sau đó đỡ ta dậy, ta chuyển đầu muốn nhìn là ai, nhưng trước mắt ta là một mảnh tối đen, chẳng lẽ ta còn chưa mở mắt?

Ta chớp mắt, không đúng, ta đang mở mắt.

“Sun?”

Ta nghe giọng của Leaf, rất gần... Quay đầu lại, bóng tối trước mắt làm ta không nhìn thấy mặt của cậu ta, đáng chết! Thế này ta phải làm sao xác nhận sự sống lại của Leaf có để lại di chứng hay không.

Ta nhú mày, lấy tay lần mò nguồn gốc của giọng nói, ta mò được mặt của Leaf, trên cảm giác không khác gì với mặt của người bình thường, điều này làm cho ta thở phào một hơi, ít nhất khuôn mặt phần trọng yếu nhất không có vấn đề gì.

“Sun...”

Lúc này, giọng nói của Leaf run rẩy: “Mặt của cậu...”

Ta ngẩn ra, lúc này mới nhớ tới, mặt của ta...

Qua một hồi, trong lúc đó, Leaf không ngừng thở hỗn hển, thậm chí thi triển mấy lần trì hoãn thuật vào ta, cuối cùng, truyền tới vài tiếng nghẹn ngào, cậu ta hiển nhiên đã hoảng đến không biết làm sao rồi...

Cuối cùng, ta cười nói: “Bây giờ không sao rồi, vừa mới tỉnh lại, trước mắt có hơi tối, đại khái là do quá mệt mỏi, xin lỗi, làm cậu sợ rồi.”

Nghe thấy lời của ta, tiếng hô hấp của Leaf lại trở nên dồn dập, cậu ta vội vàng hỏi: “Sun, cậu cho tôi biết, tôi giờ số mấy?”

Ta lặng yên một hồi.

Leaf gần như khóc ra tiếng nói: “Sun...”

Ta cười phụt ra: “Ha ha ha! Là hai, trông cậu căng thẳng đến như vậy, tôi đúng là vừa rồi quá mệt mỏi, trước mắt phát đen một chút mà thôi.”

Leaf sửng sốt, không nhịn được la lên: “Cậu! Cậu dọa chết tôi rồi! Không phải cũng đã sấm hối với tôi rồi sao? Tôi còn cho rằng cậu sẽ không bắt nạt tôi nữa.”

Thì ra cậu ta nghe thấy rồi... Đáng chết! Ta có chút thẹn quá hóa giận nói: “Tôi là đã sấm hối rồi, nhưng không nói sau này sẽ không làm nữa!”

Leaf mang giọng ghen ghét la lên: “Cậu thật là... Cậu có biết tôi rất lo không! Thật sự là tức chết tôi rồi.”

Được rồi! Cái này miễn cưỡng coi như là rỗng giận đi? Trong lòng ta cảm thán, nhiều năm tiến hành hành vi “chọc giận Leaf” cuối cùng cũng tu thành chính quả rồi! Ta thật sự rất cảm động.

“Tốt rồi! Đừng đùa nữa, chúng ta hãy mau đuổi theo cái tên Âm kỵ sĩ dám giết cậu kia, Mike, các người mau lại đây, để ta trị liệu thương thế của các người đi!”

Ta nhặt lên Thái Dương thần kiếm, vừa cười ha ha, vừa đứng lên, định đi về hướng nhóm Mike, nhưng lại không chú ý tới cạnh chân có một cái hố lõm, sau khi một bước đạp vào khoảng không, và còn loạng choạng hai bước, nếu không phải vội vàng dùng kiếm chống đỡ, suýt nữa đã ngã xuống đất rồi.

Hiện trường một mảnh yên tĩnh.

Ta vội vàng đứng thẳng thân thể, cười nói: “An tĩnh như thế làm chi? Thi triển cải tử hồi sinh thuật rất mệt, tôi chỉ là nhất thời bủn rủn chân mà thôi.”

“Sun...”

Leaf dùng giọng nghẹn ngào ngắt lời ta: “Sun, cậu nhìn không thấy nữa, có đúng không? Đừng lừa tôi, cũng đừng vì để giấu diếm đến cuối, cố ý muốn đuổi theo bọn Âm kỵ sĩ, để bọn chúng chém một kiếm vào mắt cậu, tôi biết cậu đang suy nghĩ cái gì, đừng làm như thế, làm ơn...”

Ta lặng xuống, cố cười nói: “Cậu đang làm nhảm cái gì, tôi thấy được cậu giờ số hai đấy thôi! Người mù làm sao có thể thấy được? Cậu thật ngốc, Leaf.”

Leaf đột nhiên bắt lấy tay của ta, nắm rất chặt, còn mang tiếng nước nở cầu khẩn: “Làm ơn...”

Ta nhàn nhạt nói: “Tôi không mù, Leaf, cậu nghĩ quá nhiều rồi.”

“Bớt dài dòng đi.” Lúc này, Mike không nhịn được gầm lên: “Sun, người nói đây là mấy?”

Ta ngừng lại một chút, trả lời: “Là một.”

Mike lại hỏi lần nữa: “VẬY CÒN ĐÂY?”

“Người coi ta là đồ ngu hủ!” Ta khó chịu nói: “Người hai tay còn không nhắc lên!”

Mike lẩm bẩm mấy câu, sau đó nói: “Elmy, đừng khóc nữa, hẳn thật sự không có mù!”

Giọng Leaf rất là hoang mang, cậu ta nói: “Tôi không hiểu...”

Ta an ủi cậu ta nói: “Cậu vừa mới sống lại, đầu óc khó tránh có chút mơ hồ, đừng nghĩ quá nhiều, đặc biệt ngủ một giấc trước rồi nói tiếp, đừng lo lắng, cậu nói không truy Âm kỵ sĩ thì không truy, như vậy cũng tốt, cậu thật sự nên nghỉ ngơi một chút, tôi thi triển cải tử hồi sinh thuật cũng rất mệt mỏi rồi, chúng ta quay đầu lại, tới Sâm Diệp trấn không xa đây nghỉ ngơi.”

Ta không nhận được hồi ứng của Leaf, đành phải lại lên tiếng hỏi: “Được không?”

Nhưng ba người bọn họ vậy mà yên lặng không nói, làm ta có chút không biết bây giờ là tình huống gì, nhưng lại không dám lên tiếng nói bừa, sau một hồi, Leaf mới nhẹ nhàng lên tiếng nói: “Tôi vừa mới gặt đầu, Sun.”

Ta thản nhiên lên tiếng nói: “Tôi không chú ý đến, xin lỗi, tôi dọc đường chạy điên cuồng tới đây, vừa lại thi triển cải tử hồi sinh thuật, tôi rất mệt, chỉ muốn nghỉ ngơi, cậu đừng suy nghĩ miên man nữa, nếu không tôi sẽ lo rằng cậu có phải bởi vì cải tử hồi sinh thuật mà để lại cái di chứng gì, ví dụ như chứng ảo tưởng gì đó.”

Leaf yên lặng xuống, rồi lên tiếng nói: “Được, chúng ta nghỉ ngơi trước rồi nói tiếp, tôi công cậu tới tiểu trấn đi!”

“Không được.” Ta có chút mệt mỏi nói: “Cậu vừa sống lại, đừng miễn cưỡng làm bất cứ chuyện gì, cậu so với tôi còn cần nghỉ ngơi hơn.”

Lúc này, Mike cướp lời nói: “Ta công người, để cho Ann công Leaf được rồi.”

Nghe vậy, ấn tượng của ta đối với Mike chuyển sang tốt hơn rất nhiều, sau khi cảm kích gật đầu, ta ở trên người Mike và Ann đều phóng một cái sơ cấp trì dữ thuật, mặc dù không giúp ích bao nhiêu, hơn nữa thương thế trên người Alston cũng không nhẹ, nhưng ta thực sự vô lực rồi.

Sau khi trèo lên lưng Mike, ta gần như là nửa bất tỉnh thiếp đi, trên đường, đã tỉnh lại vài lần, nhưng cũng mơ mơ màng màng, tỉnh lại không bao lâu liền lại thiếp đi.

Cuối cùng, chúng ta đã tới Sâm Diệp trấn, cuối cùng cũng thoát khỏi cái lưng cứng rắn, nằm trên cái giường mềm mại, trong ấn tượng, bọn người Leaf hình như có hỏi qua ta cái gì đó, nhưng ta không làm sao nghe rõ, tùy tiện nói các người quyết định là được, sau đó liền trở mình, không hề ngó ngang tới bọn họ nữa, chỉ có lúc đói không chịu được, ta mới lên tiếng réo gọi, sau đó thoải mái mái được cho ăn, tiếp theo thoải mái mái lại nằm xuống.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 8: Sự Kiện Thứ Tám : “Tình Tiết Mạo Hiểm Tất Có — Vương Kiến Vương.”

Lúc lần nữa mở mắt, ý nghĩ đầu tiên của ta chính là... ta gần đây làm sao thường thường mở mắt sau khi hôn mê hả?

“Ta đã biết, cái gì mà làm phù rể không cần chạy thoát thân... Trở về nhất định phải đòi lão Giáo Hoàng phí bồi thường!”

Ta cau mày ưu tư bò dậy, hơn phân nửa nguyên nhân là bụng thực tại đối không chịu được, mặc dù có thể gọi người, nhưng ta cũng quá lâu không cử động rồi, cơ thể bắt đầu cảm giác cứng ngắc, nếu cứ như vậy, đã không phải làm heo, mà là có thể yên ổn dưới đất rồi.

Ta đi đến trước cửa phòng, vươn tay định mở cửa thì lại nghe thấy tiếng ồn ào bên ngoài, ta ngừng tay, sau đó nhẹ nhàng đem lỗ tai dán trên cửa, lập tức liền phát hiện tiếng ngoài cửa là giọng của Leaf và Ann, hai người hình như đang tranh chấp... Thật khó có thể tin, gã Leaf này lại có thể cùng người khác tranh chấp?

Leaf đè thấp giọng, quát: “Cô cùng công chúa Alice rốt cuộc là làm sao? Hôm đó công chúa Alice vậy mà ra tay công kích chúng ta, còn có phản ứng của cô cũng rất kỳ quái.”

Hô!Sợ đến nổi tim gan ta cũng nhảy thành thịch, không ngờ Leaf lại có thể biết quát người khác, hơn nữa lại còn quát một công chúa, chẳng lẽ cậu ta định đổi nghề không làm người tốt nữa sao?

“Hết thấy mọi chuyện này cũng không liên quan đến người!” Giọng nói của Ann lại còn lớn hơn so với Leaf.

“Không liên quan đến ta?” Giọng nói của Leaf cũng run lên, nghe lên hình như là tức giận đến sắp phát nổ rồi: “Các người hại Sun hôn mê bất tỉnh lâu như thế, cô còn nói không liên quan đến ta?”

Ann đáp trả: “Ta thấy hấn chỉ là đang ngủ mà thôi!”

Chát!

Giọng nói của Ann nghe lên rất sừng sò: “Người, người đánh ta...”

Ngữ khí của Leaf lại rất lạnh, cậu ta nói: “Đừng sĩ nhục Sun, lần sau sẽ không là cái tát nữa, ta sẽ trực tiếp đưa ra quyết đấu với cô, cho dù cô là một vị công chúa, Ann công chúa điện hạ.”

Ta kinh ngạc đến nỗi ngay cả miệng cũng biến thành chữ O lớn, Leaf lại có thể vung một cái tát vào công chúa? Thần Ánh Sáng của con! Đừng nói cái tử hờ sinh thuật của Leaf vẫn để lại di chứng, hơn nữa di chứng này là từ người tốt biến thành người xấu rồi chứ?”

Vậy ta sau này trở đi chẳng phải không thể bắt nạt cậu ta nữa? Thần Ánh Sáng ngài thực sự quá tàn nhẫn rồi, bắt nạt Leaf là một trong những niềm vui thú ít ỏi của cuộc sống con, ngài vậy mà nhẫn tâm tước đoạt!

“Xin lỗi, Leaf, ta không phải cố ý...”

Ann lại trở nên ghen ngào trước, vừa sụt sịt mũi vừa nói: “Ta cũng không biết chị Alice sẽ công kích chúng ta, bọn họ còn ra tay giết người, ta thật sự không biết chị ấy sẽ làm như vậy, ta chỉ là muốn giúp chị ấy cùng người mình thích bỏ trốn mà thôi, hoàn toàn không muốn tổn hại người và Sun, người phải tin ta.”

Đôi bên lặng yên một hồi, trong lúc đó chỉ truyền tới tiếng khóc của Ann, cuối cùng, Leaf thở dài một hơi rồi nói: “Tôi biết rồi, xin lỗi, vừa rồi đã đánh cô, tôi là quá lo cho Sun, mới nhất thời xúc động, xin tha thứ cho tôi.”

Nhanh như thế đã tha thứ cùng tin tưởng người ta rồi, xem ra Leaf vẫn là người tốt mà! Xin lỗi, thần Ánh Sáng, con vừa mới hiểu lầm ngài rồi.

Lúc này Ann có chút lắ bắ nói: “L-Leaf, thật ra, vật phẩm ma pháp ta dùng để truy tìm tung tích chị gái, có thể sử dụng một lần dịch chuyển tức thời, dịch chuyển đến bên cạnh chị ta... Xin lỗi! Người đừng mắng ta!”

Bên ngoài yên lặng một lúc lâu, Leaf thở dài một hơi, nói: “Đuổi theo rất nguy hiểm, hiện tại Mike và Alston vừa lại trở về cầu viện, đợi sau khi tôi và Sun rời khỏi, cô hắng nói cho bọn họ, xem xem bọn họ quyết định muốn làm cái gì đi.”

“Tại sao phải đợi người và Sun rời khỏi? Người không theo bọn ta cùng đi sao?” Giọng nói của Ann nghe lên rất lo lắng.

“Không!” Leaf hiếm khi cứng rắn nói: “Tuyệt đối không thể để cho Sun biết chuyện này, cô phải đáp ứng tôi!”

“Tại sao? Người không cho ta biết, ta sẽ không đáp ứng người.”

“Cô không hiểu cậu ta, cậu ta... Ôi! Đám người chị cô không nên giết tôi, nếu như để cho Sun biết có phương pháp có thể tìm đến Alice, cậu ta sẽ không bỏ qua cho bọn họ, chị của cô cũng sẽ bị nguy hiểm, cho nên cô nhất định phải đáp ứng tôi, trước khi tôi và Sun rời khỏi, đừng nói chuyện này lên.”

Ann có chút khinh thường nói: “Chúng ta cũng đã không đánh lại bọn họ, Sun hắnh yếu như thế... ta là nói, hắnh, hắnh không mạnh như thế đi? Leaf, người đừng tức giận nhé... Ta không cố ý mắng hắnh đâu!”

“Cậu ta không mạnh như thế... ha ha!”

Leaf rất bất đắc dĩ nói: “Nếu như là như vậy, quy tắc chung thứ ba của Mười Hai Thánh kỵ sĩ chúng tôi sẽ không là “mặc kệ Sun knight thoát nhìn có bao nhiêu yếu kém, cũng tuyệt đối đừng chọc xù lông cậu ta”.”

Nghe đến đây, ta suy nghĩ một chút, đi trở về bên giường, nằm lên, dụi dụi mắt, bày ra dáng vẻ còn buồn ngủ, hô to: “Leaf, Leaf, tôi đói muốn chết rồi!”

Leaf đẩy cửa tiến vào, giọng rất mừng rỡ nói: “Sun, cậu tỉnh táo rồi?”

“Tỉnh táo đến nỗi cảm thấy tôi sắp chết đói rồi, cậu nói xem?” Ta khó chịu nói.

Leaf bật cười một chút, rồi cao hứng nói: “VẬY ĂN CHÁO ĐƯỢC KHÔNG?”

Ta nhanh chóng nói: “ĐỪNG, TÔI MUỐN ĂN THỊT.”

“Nhưng cậu vừa mới tỉnh lại, ăn thứ khó tiêu hóa như thế, sợ rằng...”

Ta đảo mắt khinh thường, không nhịn được nói: “Leaf, cậu thôi đi, cậu vừa lại không phải Judge, còn là cái người tốt, tôi mới không sợ cậu, tôi nói muốn ăn thịt chính là muốn ăn thịt.”

Leaf yên lặng một chút, giọng nói lo âu: “ĐƯỢC RỒI, TÔI KÊU NHÀ BẾP BẮM THỊT VỤNG MỘT CHÚT, NẤU BÁT CANH THỊT CHO CẬU.”

Chân tay Leaf rất nhanh, mới qua một hồi, cậu ta đã bưng canh thịt đến cho ta ăn, ta vừa ăn canh thịt, vừa nghe Leaf nói rõ tình huống hiện tại cho ta, thật ra ta cũng vừa mới nghe trộm được rồi, nói chung là, Mike cùng Alston trở về cầu viện, bởi vì ta hôn mê bất tỉnh, cho nên Leaf và Ann đã ở lại bảo vệ sự an toàn của ta.

Leaf nói: “Sun, tôi cũng nhờ bọn họ phái người thông báo cho Thần Điện Ánh Sáng rồi, tôi nghĩ bên Thần Điện sẽ phái người tới.”

Hy vọng người tới không phải Judge. Ta gật đầu với Leaf, đem miếng thịt cuối cùng nuốt vào.

Sau khi không còn hương vị của canh thịt, ta thấp thoáng ngửi thấy mùi hôi, đừng nói... Cúi đầu ngửi mùi trên người, ta suýt nữa tự xông chết chính mình, vẫn đúng là biến thành Stinky knight rồi.

Ta cau mày ưu tư nói: “Leaf, tôi bốc mùi quá! Cậu đi mua bộ quần áo mới cho tôi, còn có... Ann công chúa.”

Ann công chúa này giờ yên tĩnh đứng bên cạnh nghe thấy ta nhắc tới mình, ngừng lại một chút mới hỏi: “Cái gì?”

“Cô giúp tôi xách một thùng nước nóng tới được không?” Ta nhàn nhạt nói.

Ann không trả lời, nhưng, Leaf lập tức ôn tồn nói: “Phiền cô rồi, Ann, tôi đi mua quần áo cho Sun.”

Ann lúc này mới cuối cùng hồi ứng, chỉ là giọng vẫn có chút không tình nguyện nói: “Được rồi!”

Ta dặn dò với Leaf: “Phải mua y phục trắng, bảo thợ may thêu lên biểu tượng Sun cho tôi, cậu không phải nói đã gọi người của Thánh Điện tới sao? Tôi thế nhưng không thể thất lễ trước mặt mọi người.”

Leaf sững sốt, hơi gật đầu nói: “Được.”

Leaf xoay người đi lo liệu quần áo, Ann không lâu sau đã xách một thùng nước nóng tới, “rầm” một tiếng bỏ thùng xuống, khó chịu nói: “Rửa đi! Ta đi ra ngoài.”

“Chờ một chút.” Ta sờ xuống nước, nhàn nhạt nói: “Nước quá nóng rồi.”

Ann có lẽ có chút áy náy với ta, cũng có thể là nể mặt Leaf, cho nên mặc dù cô nàng rất không vui vẻ, nhưng vẫn hết sức nghe lời, vừa nghe ta nói, liền cúi người chạm vào nước.

Ta cười lạnh một tiếng, triệu tập thủy thuộc tính...

Nhất thời, nước đầy trong thùng cùng với thủy thuộc tính ta triệu tập kết hợp thành một, sau đó như sợi dây xích quấn lên cơ thể Ann, cô ta khựng lại một chút, rồi lập tức vùng vẫy, muốn thoát khỏi xích nước này, nhưng nước vốn không có hình dạng, cô ta càng lăm chỉ khiến cho năm đấm xuyên qua dòng nước, sau đó, ta một hơi đem tất cả nước này đông kết lại, Ann nhất thời kẹt ở trong những cột băng đó, không thể nào động đậy.

“Cái này là không thể! Đóng băng thuật của ma pháp sơ cấp làm sao có thể vây khốn ta.” Ann vừa la vừa dốc sức vùng vẫy, nhưng băng trên người cô ta lại không có bất cứ chiều hướng vỡ vụn nào.

Ta nhàn nhạt cười nói: “Căn cứ vào sự tìm hiểu của ta đối với ma pháp, sơ cấp cộng sơ cấp bằng trung cấp, cho nên ta đem đóng băng thuật cộng thêm đóng băng thuật, liên tiếp tăng thêm năm lần, không biết coi như là ma pháp đẳng cấp nào? Nhưng mặc kệ làm sao, khối băng này thế nhưng không yếu hơn so với bảo kiếm trên người người, người tiếp tục vùng vẫy cũng chỉ tự làm mình bị thương thôi.”

Nói xong, ta nhàn nhạt cười vươn tay luồn vào vạt áo của Ann...

“Người, người!” Giọng nói cô ta như sắp khóc, gào lên: “Người dừng tay mau, nếu không ta sẽ kêu lên!”

Nghe vậy ta thuận tay xuất ra gió lốc, khiến cho gió tới lui xoay quanh theo vách tường căn phòng, dùng để cách âm, nhẹ giọng nói với Ann: “A!

Người kêu đi, đáng tiếc, bây giờ cho dù người kêu rách cổ họng cũng không ai nghe thấy được.”

Giọng nói Ann cực kỳ run rẩy: “Leaf, Leaf sẽ sớm trở về, hẳn sẽ không để người làm như vậy.”

Ta thuận miệng trả lời: “Cậu ta còn phải đợi thợ may thêu biểu tượng Sun đây, không nhanh như thế.”

“Thì ra người sớm đã dự mưu rồi!” Ann lớn tiếng la hét: “Đồ hèn hạ vô sỉ!”

Làm sao mỗi một cô công chúa đều thích mắng ta hèn hạ vô sỉ?”

Ta không ngó ngang gì tới tiếng thét của cô ta, từ trong cái túi ẩn trên quần áo cô ta, lấy ra một cái hộp đẹp nhỏ hơn bàn tay một chút, vừa mở ra, mùi hương bốn phía, ta sờ bên trong cái hộp, thứ chứa bên trong là dạng cao, cảm giác giống như mấy thứ cao thơm của con gái.

Ann ngừng khóc, giọng hết sức kinh ngạc nói: “Người làm sao lại biết...”

Cô ta đột nhiên ngừng lại, ta nhàn nhạt tiếp lời: “Ta làm sao lại biết, đây chính là vật phẩm ma pháp người dùng để truy tìm tung tích công chúa Alice, đúng chứ?”

“Người, người...” Ann mang giọng sợ hãi: “Thì ra người vẫn luôn tiềm ẩn thực lực.”

Hừ lạnh một tiếng, đó là đương nhiên, ta dù nói thế nào cũng là Sun knight, không lẽ còn có thể thật sự là cái phế vật sao?

“Người thật đáng sợ.” Ann run rẩy nói: “Ngay cả tư thái cầm kiếm với bước chân đều tiềm ẩn tốt như thế, chạy một chút đã thở hổn hển muốn

chết, căn bản như một người không biết kiếm thuật, thể năng lại kém, thì ra hết thảy đều là giả bộ!”

Ann cười lên, ung dung nói: “Nhưng, người không thể khởi động cái vật phẩm ma pháp này, ha ha... ui da!”

Ta dùng phong đao rạch vào da Ann, sau đó đem máu của cô ta nhỏ vào bên trong hộp.

“Người, người làm sao lại biết...” Giọng nói của Ann nghe lên như sắp khóc.

Ta đảo mắt khinh thường, vật phẩm ma pháp trong nhà Pink chỉ ít hơn so với kẹo dâu một chút, ta từ nhỏ đã lăn lộn ngay trong đồng vật phẩm ma pháp đó, loại trang trí nho nhỏ này làm sao có thể làm khó được ta.

Một giọt máu của Ann nhỏ vào, chỉ nghe thấy “rắc” một tiếng, cái đáy hộp vén ra một lớp trang trí khác, là một cái ma pháp trận nho nhỏ, ta sờ một chút, ma pháp trận điêu khắc vô cùng cẩn thận, cảm giác được đó là một tinh phẩm hiếm thấy, nhưng, loại thứ này, trong nhà Pink vẫn có rất nhiều.

Lúc này, ta ngẩng đầu lên, nói với Ann: “Chuỗi xích này ở nửa giờ sau khi ta đi sẽ vỡ vụn, nếu như người không muốn bị người lạ lợi dụng, thì đừng gào thét kêu người tới, nếu gọi tới người xấu, vậy người chờ bị người khác sàm sỡ đi! Còn nữa, nói với Leaf, ta sẽ thay cậu ta đòi lại công bằng.”

Không đợi Ann trả lời, ta đem phong thuộc tính chuyển vào trong ma pháp trận, ma pháp trận tức thì biến lớn, bao bọc toàn thân ta, sau đó mang ta đến chỗ công chúa Alice.

Vừa cảm thấy mình đã dịch chuyển tức thời đến chỗ mục tiêu, ta lập tức hô: “Thánh y của rồng! Nhân danh truyền nhân của rồng ra lệnh người, phát động!”

“Em gái?”

Đây là giọng của phụ nữ, trên người cô ta mặc trang phục dạng bào tử, hơn nữa trên người phong thuộc tính cao vọt, nghĩ đến, cô ta chính là công chúa Alice, hơn nữa còn là ma pháp sư thuộc tính phong.

Cô ta cách ta rất gần, chỉ có hai bước ma thôi, ta bước nhanh đến, tóm được cô ta, đồng thời quát: “Đừng động!”

Nhưng hiển nhiên cô ta không ngoan ngoãn như thế, lập tức muốn sử dụng ma pháp phong thuộc tính phản kích lại, đáng tiếc, hành động điều động phong thuộc tính của cô ta bị ta quấy nhiễu, mặc dù ta không biết ma pháp trung cấp cao cấp, chẳng qua, nói đến năng lực tụ tập thuộc tính, ngay cả Aidrizzt cái ma pháp sư trăm mấy tuổi này cũng nói thẳng hăng không bằng ta.

Cô ta hít một hơi, la hoảng: “Người, người không phải thích khách, là ma pháp sư!”

“Đều không phải, ta là Thánh kỵ sĩ.” Ta lạnh lùng nói: “Mắt người mù hả? Không nhìn thấy Thái Dương thần kiếm phát sáng lấp lánh trên tay ta sao, ta là Sun knight!”

Sau khi nói một hơi xong, ta không thể không thừa nhận, sớm từ trước, ta đã rất muốn gào thét: “Ta là Thánh kỵ sĩ! Không phải tể ti, là Thánh kỵ sĩ Thánh kỵ sĩ Thánh kỵ sĩ! (phía sau xuất hiện một trăm lần hồi âm)”

Bây giờ thật sự nói rồi, đúng là có cảm giác từ đáy lòng sáng khoái ra, nếu không phải tình huống không cho phép, ta thật sự có loại xúc động muốn chảy nước mắt!

“Sun knight? Làm sao có thể?” Alice rùng mình nói.

“Alice!”

Lúc này, Âm kỵ sĩ cũng vội vàng vọt về, nghĩ đến, là quang thuộc tính nhiều đến nỗi muốn tràn ra ngoài của ta dẫn hắn trở về, hắn phóng nhanh về hướng hai người chúng ta...

“Đứng lại!”

Ta nắm chặt công chúa, Thái Dương thần kiếm cũng vững vàng gác trên cổ cô ta, sau đó lạnh lùng nói với Âm kỵ sĩ:

“Người không cần mạng của người phụ nữ này nữa rồi sao?”

Bước chân Âm kỵ sĩ chậm lại, nhưng không có dừng, ta nhẹ nhàng đem Thái Dương thần kiếm trên tay ấn áp trên cổ công chúa một chút, công chúa rên một chút.

“Dừng tay!” Âm kỵ sĩ cuối cùng ngừng bước chân, rống giận: “Người không thể tổn hại cô ấy, cô ấy là một vị công chúa!”

Ta ha ha cười dài một hồi, sau đó vừa lại ấn áp cổ công chúa một chút, lần này công chúa trái lại nhin được không phát một tiếng nào, ta giễu cợt nói: “Người chắc chứ?”

Âm kỵ sĩ giọng run rẩy nói: “Người là một vị kỵ sĩ, còn là Sun knight nổi tiếng toàn đại lục, người sẽ không thương tổn một cái phụ nữ, đó sẽ làm tổn hại vinh dự của người, người sẽ không làm như thế...”

Ta cười rồi hỏi: “Vậy người biết, “mọi người toàn đại lục đều biết”, Sun knight ghét nhất chính là cái gì không?”

“Sinh vật undead.” Hắn trả lời theo phản xạ.

Ta rống giận một tiếng: “Sai rồi! Sun knight ghét nhất nhìn thấy Thánh kỵ sĩ của mình chết!”

Rống xong, thu lại tâm tình kích động, ta nhàn nhạt nói: “Bây giờ, ta cảnh cáo người, người dám động một chút, ta sẽ chặt đứt một tay của người phụ nữ này, thấy người động mấy lần, ta sẽ chặt đứt của cô ta bấy nhiêu thứ.”

Ám kỵ sĩ và Alice đều không động cũng không nói, không biết là bị ta dọa sững sờ, hay thế nào, nhưng cái này cũng không quan trọng, ta điều động lượng lớn thủy thuộc tính, ngưng kết nước thành cột băng, mười mấy cây cột băng bồng bềnh quanh người Ám kỵ sĩ, mà hăn đúng là động một cái cũng không động.

Ngược lại là công chúa Alice trong tay ta khóc gào lên: “Người thật hèn hạ vô sỉ! Ừng, đừng nghe hăn, hăn không dám làm như thế đâu!”

Bây giờ ta đã xác định rồi, công chúa khắp thiên hạ chỉ biết một loại câu mắng người, chính là bốn chữ “hèn hạ vô sỉ”, không còn gì khác nữa.

Ta nhàn nhạt nói với Ám kỵ sĩ: “Quên nói cho người biết, phát động đấu khí cũng coi như là động một chút.”

Nói xong, mười mấy cây cột băng trực tiếp hướng vào tứ chi và ngực bụng của hăn giáng xuống, tiếp đến nổi lên mười mấy tiếng trọng kích, nhưng Ám kỵ sĩ, cho dù bị trọng kích, cũng không hề động đậy, vẫn cứ lấy tư thế đứng thẳng không nhúc nhích chịu đựng công kích này, điều này khiến cho thương thế của hăn càng nghiêm trọng, ta nghe thấy không ít tiếng xương vỡ vụn.

“A Ừng...” Alice gần như là muốn ngất đi, chân cũng mềm nhũn, toàn bộ dựa vào ta chống giữ mới không ngã xuống.

Người có thể chuyển động.” Ta nhàn nhạt nói.

Lúc này, Âm kỵ sĩ mới chậm chậm ngã xuống đất, sau đó, ta lại phát động một cây cột băng lớn nhất, tàn nhẫn nện xuống trên lưng hắn.

“Ugh!” Hắn rên rỉ một tiếng.

Thật là một kỵ sĩ kiêu ngạo. Ta có chút khâm phục hắn, cú đánh cuối cùng vừa rồi sợ rằng đã đánh nát vài cây xương sườn của hắn, hắn lại từ đầu đến đuôi cũng không thực sự kêu ra tiếng.

Ta thả công chúa Alice ra, thuận tiện lườm biếng cảnh cáo cô ta: “Đừng muốn sử dụng ma pháp với ta, nếu không ta sẽ dùng “địa ngục hỏa” giúp Âm kỵ sĩ của người trừ độc sát khuẩn, đảm bảo hắn sạch đến nỗi ngay cả tro cốt cũng không còn.”

Alice dùng sức đẩy ta, nhanh chóng chạy đến bên cạnh Âm kỵ sĩ, nhìn thương thế của hắn liền bật khóc, Âm kỵ sĩ mặc dù thương thế trầm trọng, thần trí sợ rằng là tình trạng gần như nửa bất tỉnh, nhưng hắn lại nhẹ giọng an ủi công chúa, nói đi nói lại vẫn chỉ có câu “ta không sao, đừng khóc” này.

Thấy vậy, ta không nhịn được khẽ cười lên, bọn ta muốn giải cứu cô ta, thế nhưng đối phương lại không cho rằng như thế, cái này thật sự quá buồn cười rồi, cái gì mà kỵ sĩ cứu công chúa... công chúa thế nhưng chưa chắc muốn được kỵ sĩ giải cứu! Sợ rằng đối với cô ta mà nói, nhóm người chúng ta này là ma vương muốn chia rẽ cô ta và người trong lòng đi?

“Các người đã phạm một sai lầm.”

Ta lạnh lùng nói: “Đó là không nên giết chết Leaf! Các người không giết cậu ta, ta chưa chắc sẽ muốn chia rẽ các người, chẳng qua, bây giờ ta cũng không định chia rẽ các người, các người cứ cùng nhau xuống địa ngục đi!”

Hiện trường yên lặng một chút, Alice tự lẩm bẩm: “Người muốn giết bọn ta? Làm sao có thể...”

“Vì sao không thể?” Ta cười lạnh một tiếng: “Các người dám giết Leaf knight, thì nên biết có Sun knight sẽ truy giết bọn người đến chân trời góc bể!”

Nghe vậy, cô ta la hoảng một tiếng: “Ta là công chúa!”

“Oh, thật sao?”

Ta dùng giọng hết sức nhẹ nhàng nói: “Thế nhưng ta chẳng nhìn thấy công chúa nào cả, chỉ nhìn thấy tên bắt cóc và đồng bọn của hắn.”

Alice hô hấp trở nên dồn dập, cô ta run rẩy nói: “Sun knight, người giết chết ta, mẫu hậu ta sẽ không bỏ qua cho người và Thần Điện Ánh Sáng!”

Ta thân nhiên nói: “Oh? Ta cái gã thích khách này cũng không nhìn thấy Sun knight nào, người nhìn thấy rồi hả?”

Alice nức nở hai tiếng, sau đó cố gắng ôm lấy Âm kỵ sĩ đang gần như bất tỉnh, hình như muốn mang hắn trốn.

Nhưng khí lực của cô ta căn bản không thể dịch chuyển một người đàn ông, càng huống chi, người đàn ông này còn mặc khôi giáp, nhưng cô ta lại không chịu bỏ cuộc, cố sức muốn kéo hắn đi.

Nhìn tình huống bọn họ như vậy, tâm tình thịnh nộ ban đầu trong lòng của ta giảm đi hơn phân nửa, cực hình hành hạ vốn định làm cho tốt cũng có chút ra tay không nổi, sớm biết vậy đã không khiến cho Âm kỵ sĩ thâm như thế, nếu như hắn còn có lực phản kháng một chút, vậy ta có thể còn có biện pháp tiếp tục nổi cơn thịnh nộ, bây giờ, lại khiến cho mình cũng không nổi tay.

Ta hứng thú suy giảm nói: “Quên đi, cứ cho các người một cái chết không làm sao thống khổ là được.”

Ta bắt đầu tụ tập hắc ám thuộc tính, định dùng “cái chết lan tràn” mà Aidrizzt từng sử dụng, có thể làm cho người chết vô thanh vô tức, không hề đau đớn...

“Sun, dừng tay!”

Tiếng la này là từ không trung truyền tới.

Đồng thời, ta cảm giác được hắc ám thuộc tính trên tay bị người khác đánh tan.

Ta ngẩng đầu lên, đối phương mặc quần áo dạng bào tử, hắc ám thuộc tính tiết ra ngoài cũng không cao, nhưng lại khiến cho người một loại cảm giác thâm sâu không thể lường, loại thuộc tính này, ta chỉ từng cảm giác qua trên thân một người... Không! Không nên nói là một người, cô ta sớm đã không phải là người rồi.

Ta nắm chặt tay, gần như là từ trong kẽ răng nói ra: “Pink, sở dĩ người nói với ta người muốn dọn nhà, chính là dọn tới Hỗn Độ Thần Điện rồi sao?”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 9: Yêu Cầu Thứ Chín Của Giải Cứu Công Chúa: “Mang Công Chúa Trở Về Cung Điện.”

Người nọ yên lặng, cũng không phủ nhận tên ta gọi ra, cũng không phủ nhận lời của ta, cô ta nhẹ giọng nói: “Sun, bỏ qua cho cô gái đó, người giết chết Leaf là ta, người nhắm vào ta tới đi!”

Ta lạnh lùng nói: “Vũ khí giết chết Leaf là kiếm mảnh của Âm kỵ sĩ.”

“Là ta bảo hãn giết.” Cô ta thừa nhận rất dứt khoát, nhưng lại giải thích: “Không giết hãn, chúng ta trốn không được truy lùng của người.”

Nghe vậy, ta cắn răng nói: “Ta cho rằng người đủ hiểu ta.”

Pink phát ra một chuỗi tiếng cười như chuông ngân, nói: “Chính vì ta hiểu người, cho nên mới giết chết Leaf, cho dù người biết cải tử hồi sinh thuật trong vòng tám giờ thi triển là có thể rồi, người có thể chữa trị cho đám người Chiến Thần Chi Tử trước, theo bọn hãn đến đánh bại chúng ta, rồi hồi sinh Leaf sau... Nhưng người nhất định sẽ không làm như thế, ở trong mắt người, không có bất cứ chuyện gì quan trọng hơn đồng bạn Thánh kỵ sĩ của mình, cho dù là công chúa.”

“Vậy người cũng nên biết!” Ta đột nhiên giận dữ rống: “Người dám giết Thánh kỵ sĩ của ta đều nên chết!”

Pink yên lặng một hồi, sau đó mang giọng thành khẩn nói: “Đừng đánh với ta, Sun, người nên biết ta thứ dạng gì, ta sẽ không chết, cho dù người

giết cơ thể này, cũng không có ý nghĩa gì.”

Ta biết, Pink là một vụ yêu.

Lúc trước, đã từng nói về loại thứ nữ yêu này, mà vụ yêu gần như có thể nói là bản tiến hóa của nữ yêu, là người vì đủ loại nguyên nhân, tình nguyện đem chính mình hóa thành sinh vật tà ác. Chẳng qua, nữ yêu ít nhất vẫn sẽ chết, vụ yêu lại gần như là thân thể bất tử, bọn chúng bỏ đi cơ thể ban đầu của mình, đem “sinh mệnh” của mình đặt ở nơi an toàn, sau đó thao túng các thứ đủ loại hình dạng cách thức để sử dụng như thân xác.

So với nữ yêu, vụ yêu lại càng lớn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, bọn chúng khi còn sống chính là một ma pháp sư hay tế ti cường đại, mới có thể thuận lợi hoàn thành nghi thức trở thành vụ yêu, sau khi chết lại đạt được thân thể bất tử, làm kẻ địch với bọn chúng là hành động không khôn ngoan nhất, ai cũng không muốn cùng vụ yêu một sinh vật vừa cường đại vừa lại không biết chết là cái gì đối kháng.

Cho dù ta giết Pink, nhiều nhất chỉ là làm cho thân xác này hủy diệt, cô ta có thể lại tìm một cái thân xác mới.

Ta hít sâu một hơi, nói: “Nể tình cảm lúc trước, vậy ta sẽ giết Âm kỵ sĩ đi.”

Pink có chút bối rối nói: “Cũng đừng giết hẳn, Sun, hẳn là “Trầm Mặc Chi Ứng”, thủ lĩnh Âm kỵ sĩ của Hỗn Độn Thần Điện, thân là Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng, người chắc hẳn đã nghe qua danh hiệu này”.

Ta đúng là đã nghe qua, Trầm Mặc Chi Ứng mặc dù không phải người phát ngôn của Hỗn Độn thần, nhưng lại là người chủ sự chân chính...Ồ khốn! Gã chủ sự chẳng phải rất bận sao? Thế nào còn có thời gian đến quyến rũ công chúa?

Pink nói tiếp: “Giết hẳn, người sẽ phiền to rồi, Hỗn Động Thần Điện chưa chắc mạnh hơn so với Thần Điện Ánh Sáng, nhưng bọn họ có thù tất báo, đến lúc đó, bọn họ có lẽ không giết được người, nhưng nhất định sẽ tìm cơ hội giết chết một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ để báo thù, người không hi vọng chứng kiến một người Mười Hai Thánh kỵ sĩ khác vong mạng chứ?”

Ta nhàn nhạt nói: “Người luôn miệng nói bọn họ, bọn họ, chẳng lẽ người không phải là một thành viên của Hỗn Động Thần Điện sao?”

Pink hừ một tiếng, khinh thường nói: “Ai lại cùng thứ phục vụ mình là một thành viên.”

Nghe vậy, ta nhíu mày, cũng không quá hiểu ý của Pink, chẳng qua, cảm giác ta đã sắp tiếp xúc đến bí mật trọng đại của Hỗn Động Thần Điện rồi, nhưng ta cũng không muốn lộn vào trong vũng nước đục này, theo như Pink nói, Hỗn Động Thần Điện có thù tất báo, biết bí mật của bọn họ cũng không phải là chuyện tốt.

Sau vài lần suy nghĩ, ta xoay người lại, đập Ám kỵ sĩ một cước, thấy hẳn rên rỉ một tiếng rồi tỉnh lại, ta lên tiếng hỏi: “Tên của người?”

Ám kỵ sĩ ngẩng đầu lên, đầu tiên là liếc Pink trên không trung một cái, tiếp theo, vừa lại nhìn ta một hồi rồi nói: “Ta không có tên, khi ta lên làm Trầm Mặc Chi Ứng, thì đã không có tên rồi... Hỡi người đánh bại ta! Có thể, người đồng ý ban tên cho ta?”

Ta sửng sốt, đánh bại hẳn? Dùng người khác uy hiếp cũng tính?

Ám kỵ sĩ của Hỗn Động Thần Điện này thật là cổ quái... Ta cười lạnh một tiếng rồi nói: “VẬY người gọi là Awaitsun đi! Dám đem kiếm đâm vào trong ngực Mười Hai Thánh kỵ sĩ, người chờ ta, ta bây giờ không giết người, tương lai chung quy cũng sẽ khiến cho người trả giá! Hỗn Động Thần Điện có thù tất báo, nhưng Sun knight ta càng là trừng mắt cũng tất báo!”

“Awaitsun... tốt, sau này ta sẽ gọi là Awaitsun.” Awaitsun gật đầu, thật sự tiếp nhận tên ta nói.

Ta không ngó ngang tới Âm kỵ sĩ cổ quái này nữa, nói với không trung: “Pink, người có quay về Diệp Nha thành không?”

“Ta chung quy phải trở về.” Pink lại rất thành thực nói: “Ta còn vướng mắc ở đó, nhất định phải trở về.”

Ta gật đầu, đột nhiên đem lượng lớn Thánh quang tiến vào bên trong Thái Dương thần kiếm, sau đó phóng kiếm vào không trung, không chút sai lệch đâm trúng cái bóng dáng nhỏ bé đáng yêu kia.

Pink đè nén hừ một tiếng, giọng thống khổ nói: “Sun người...”

Ta nhàn nhạt nói với cô ta: “Ta chán nhìn một cô gái nhỏ rồi, người tiện thể đổi một cỗ cơ thể đi.”

Thân thể của cô ta chậm rãi hóa thành tro tàn, cười khổ nói: “Một cỗ thân thể muốn sử dụng lâu dài thế nhưng là phải trải qua rất nhiều xử lý rất lâu... người thật đúng là trừng mắt cũng báo.”

Ta gật đầu nói: “Biết là tốt, lần sau người nên rút kinh nghiệm một chút, bất luận như thế nào, đừng động vào Thánh kỵ sĩ của ta.”

Pink lẩm bẩm: “Sớm biết vậy thà bị người đuổi theo, cũng không nên chọc xù lông người, đúng là cái đực không bù đắp đủ cái mất, lần này ta phải đi đâu tìm cơ thể, ôi, Awaitsun, ta thế nhưng bị người hại thảm rồi...”

“Thật sự vô cùng xin lỗi.” Awaitsun vừa nghe, vậy mà bất chấp thương thế khắp người của mình, vẫn cứ quỳ xuống dập đầu.

Dọa ta giật mình, xem ra thân phận của Pink ở Hỗn Động Thần Điện đúng là rất cao.

Pink trái lại hào phóng nói: “Quên đi, đem công chúa giao cho Sun, người cứ trở về Hỗn Độn Thần Điện quang minh chính đại đưa ra nguyện vọng cầu hôn với nữ vương Nguyệt Lan quốc đi! Trái qua chuyện này, ta nghĩ cái tên Chiến Thần Chi Tử kia cũng không muốn cưới Alice của người nữa.”

“Nhưng...” Awaitsun có chút lo lắng nói.

Pink ngắt lời hẳn: “Yên tâm đi, sau khi biết người và ta mới là hung thủ giết chết Leaf, hẳn sẽ không giết công chúa, mặc dù gã này từ đầu đến chân đều không như một kỵ sĩ, nhưng, tinh thần kỵ sĩ ở sâu trong lòng vẫn có một tí xíu... chắc là có đi? Ta nghĩ...”

Đến tận đây, Pink hoàn toàn hóa thành tro bụi rồi.

Ta đảo mắt khinh thường liếc vào hướng cô ta biến mất, muốn chết thì chết nhanh đi, nói nhảm một đống, đồ cái vụ yêu này, sinh vật tà ác hàng đầu, lại còn nhắc nhở ta Sun knight này phải nên có tinh thần kỵ sĩ... Thế giới này đúng là thiện ác không phân biệt được rồi!

Lúc này, Awaitsun đang ngăn ở trước người Alice, lại có thể quỳ xuống đối vào ta, khẩn cầu nói: “Xin ngài đừng giết Alice, là tôi giết Leaf knight, mọi chuyện đều là tôi làm.”

“Đừng!” Alice lập tức vọt đến phía trước Awaitsun, dùng thân thể thon thả của mình cản hẳn, khẩn cầu với ta: “Xin đừng giết anh ấy, giết ta được rồi, mọi chuyện đều là lỗi của ta, là ta không nên bỏ nhà đi, van cầu người, đừng giết a Ủng!”

Awaitsun lập tức ôm lấy công chúa, cố gắng muốn bảo vệ cô ta, nhưng công chúa lại cố sức vùng vẫy, hẳn đau lòng hô lên: “Alice! Đừng như vậy.”

“A Ưng!” Alice thút thít nói: “Anh chết rồi em cũng không sống nữa, anh bảo vệ em cũng vô ích.”

“Alice...” Giọng của Awaitsun cũng mang nước nở rồi, ở trước mặt tình yêu, ngay cả Âm kỵ sĩ lãnh khốc cũng biết khóc.

Thấy hai người khóc thành một đồng, ta có chút trợn tròn mắt, không ngờ đời này lại có thể nghe thấy mấy câu lời thoại trong vở kịch tình yêu siêu sến này, hơn nữa tại sao cảm giác ta giống như là tên phản diện trong vở kịch người người hô đánh, muốn chia cắt đôi tình nhân thế hả?

Có nhầm hay không hả! Ta là kỵ sĩ đến giải cứu công chúa mới đúng!

Chủ thượng, thời gian ba giờ biến thân đã tới rồi, ngài muốn trả thêm lượng máu để duy trì biến thân không?

Ta có chút vô lực trả lời thánh y của rồng: “Không được, ta trong một tháng đã biến thân ba lần, cứ như thế, thật sự muốn thiếu máu rồi, với lại, cho dù duy trì biến thân, hai cái tên khốc sứt sùi này căn bản làm cho người khác không dậy nổi một chút ý giết người...”

Sau khi giải trừ biến thân, ta chuyện đầu tiên làm chính là uy hiếp người khác.

“Hai người các người tuyệt đối không được bộc lộ bộ mặt thật của ta, cũng không được nói bộ dạng thích khách của ta, nếu không...”

Alice có lẽ là bị ta dọa sợ đến đủ hoảng rồi, cô ta ôm chặt người yêu của mình, điên cuồng hét lên: “Chỉ cần người không giết a Ưng, cái gì cũng được!”

Ta không đợi Âm kỵ sĩ trả lời, cảm tri một chút, phát hiện hắc ám thuộc tính của hắn suy giảm rất nghiêm trọng, xem ra thương thế thật sự rất nặng, nếu cứ như thế để cho hắn đi, không chừng sẽ chết ở giữa đường, heh heh...

Ta thi triển một cái chung cực trì dũ thuật, chữa hết hơn phân nửa thương thế của Âm kỵ sĩ.

Awaitsun và Alice có lẽ bị sự tốt bụng của ta dọa cho sợ, hai người đều bảo trì yên tĩnh, ta bảo trì thái độ thâm sâu khó đoán, dùng giọng lãnh đạm nói: “Người cút đi, ta sẽ đem công chúa của người hoàn hảo như lúc ban đầu đưa về bên cạnh mẹ cô ta.”

Awaitsun chần chờ không chịu đi, hần dè dặt hỏi: “Nếu như, lúc đó ta thật sự chuyển động, người có thật sự chặt bỏ tay của công chúa không?”

“Ta có, nếu không, liền đổi lại là người chặt chân chặt tay ta rồi.” Ta không chút do dự nói.

Awaitsun trầm mặc xuống, hơn nữa hoàn toàn không có ý định rời khỏi.

Ta nói tiếp: “Chẳng qua, sau khi chờ người không dám động, bị ta đánh thành trọng thương, ta sẽ đem tay cô ta nối lại.”

Lúc này, Awaitsun mới thở ra một hơi dài, nói: “Tôi tin tưởng ngài.”

Tin tưởng thì tin tưởng, mặc gì dùng “ngài”? Người tôn kính ta như thế để làm chi? Ta có chút được tôn kính quá mà hóa lo sợ rồi, gã này đừng nói sẽ đem ta trở thành loại kẻ thù cả đời để tôn kính chứ?

Awaitsun nói với công chúa: “Alice, em chờ anh, anh nhất định sẽ đi cầu hôn.”

Alice giọng nói hết sức ủy khuất: “Nhưng chẳng phải nói, Trầm Mặc Chi Ứng là suốt đời không kết hôn sao? Cho nên Thần Điện sẽ không cho anh đến cầu hôn, vì thế chúng ta mới bỏ trốn...”

Awaitsun phát ra tiếng cười, nói: “Có “vị đó” lên tiếng nói muốn anh đi cầu hôn, Thần Điện không ai dám không cho anh đi cầu hôn.”

Vị đó? Là Pink sao? Ta nhú mày, Pink này rốt cuộc có thân phận gì?

Tiếp đến, là một đôi tình nhân trẻ anh anh em em, đưa tiễn đã đời rồi, hai người còn chưa tách ra, thấy vậy ta thật sự là muốn đi tới chém cho mỗi đứa một đao, để cho bọn chúng đạt đến cảnh giới cao nhất của tình yêu cùng sống cùng chết.

Ta oán hận nói: “Awaitsun, người nếu không đi chữa thương thế còn lại cho tốt, máu cứ như vậy chảy xuống, ta thấy người sẽ không còn mạng đi cầu hôn nữa.”

Nghe thế, Alice vội vàng thúc giục người yêu mau đi, Awaitsun cuối cùng mới đi.

Alice vẫn cứ nhìn bóng lưng của người yêu, rất lâu, mới chịu xoay người lại, có chút sợ hãi hỏi ta: “Chúng ta bây giờ phải bay trở về sao?”

“Người cho rằng ta biết bay hả?” Ta khó chịu nói xong, đánh giá Alice từ trên xuống dưới, hỏi: “Người là ma pháp sư đẳng cấp nào?”

“Là cao cấp.” Alice sợ hãi nói.

Cô ta bây giờ dường như đã coi ta là mãnh thú hồng thủy rồi, tính cách của cô ta và Ann khác xa nhau, Ann cho dù bị ta hù dọa, sợ rằng hành động sẽ không phải là sợ hãi, mà là giờ rìu chém tới.

Ta mỉm cười: “Tốt lắm, chờ trước khi đám người Leaf tới, người sẽ dạy ta tất cả ma pháp của phong thuộc tính.”

“Dạy người?” Alice kinh ngạc nói: “Ta nào có cái gì có thể dạy người? Ma pháp của người còn muốn mạnh hơn ta đây!”

Ta chung quy không thể nói, thật ra ngoại trừ một ít hắc ám ma pháp Aidrizzt dạy ta, ta nửa câu chú ngữ cũng không biết chứ? Nói không chừng

cô ta sẽ thừa dịp lúc ta không chú ý, dùng ma pháp đem ta nổ đến chân trời đi.

Nghĩ đi nghĩ lại, nhìn cô ta sợ ta như thế, ta dứt khoát ác giọng gầm lên: “Hỏi nhiều như thế làm cái gì? Bảo người dạy cứ dạy.”

Alice run rẩy nói “Được”, đáng thương giống như con riêng bị mẹ kế ngược đãi.

Nhưng ta không muốn là mẹ kế nhẫn tâm à... vì sao kỵ sĩ cứu công chúa lại biến thành mẹ kế ngược đãi con riêng hả!

Ta là Thánh kỵ sĩ, không phải mẹ kế!

Alice thút thít nói: “Người, người đừng tức giận, ta sẽ rất nghiêm túc dạy người, ta cái gì cũng không hỏi, cũng không dám hỏi nữa, hức hức... A Ủng! Em sợ quá...”

Ta là Thánh kỵ sĩ, ta là đến giải cứu công chúa, không phải ngược đãi công chúa!

“A Ủng, hức hức, đến cứu em...”

“Không được khóc!” Ta nổi nóng gầm lên.

“Hức!” Alice quả nhiên ngậm lại miệng, sau đó, trực tiếp té xỉu.

◇◇◇◇

Trong mấy ngày kế tiếp, ta cùng công chúa gặp phải vắn đề vô cùng nghiêm trọng...

Mặc dù Awaitsun để lại cái lều, nhưng Sun knight và công chúa đều không biết dựng lều.

Mặc dù Awaitsun để lại bó củi, nhưng Sun knight và công chúa đều không biết dựng giá nướng thịt.

Mặc dù Awaitsun để lại con mồi, nhưng Sun knight và công chúa ngoại trừ nướng cháy đen, không biết nướng cái khác. Ta ngửa mặt lên trời than dài, hối hận không thôi, sớm biết vậy đã giữ lại Awaitsun, ta giữ lại công chúa cái loại thứ chỉ có thể nhìn nhưng không có gì dùng như thế để làm gì?

“Awaitsun so với người tốt hơn nhiều, anh ấy biết dựng lều, nhóm lửa, còn biết nướng thịt ngon cho người ta ăn!”

Alice đói đến nỗi quên sự kinh khủng của ta, gào khóc than vãn: “Người tên kỵ sĩ chỉ có thể nhìn không thể dùng này... Không đúng, Awaitsun để coi hơn người gấp một trăm lần! Wahh~~ người không thể nhìn cũng không hữu dụng, ta phải trở về bên cạnh Awaitsun đây, Awaitsun!”

“Là hãn đẹp trai quá khoa trương, không phải ta không thể nhìn!”

Ta đói đến nỗi tâm tình cũng trở nên khó chịu, cùng rít lên với cô ta: “Còn nói há! Phi hành thuật của người làm sao lại tệ hại như thế? Aidrizzt người ta cũng có thể bay một ngày một đêm, người thì bay ba giờ thì nghỉ hết một ngày, đã vậy còn bay chậm như thế, khiến cho chúng ta không thể quay về!”

Alice dùng âm thanh còn cao hơn ta tám bậc, the thé hét lên: “Ta thậm chí không biết Aidrizzt, ma pháp sư cao cấp vốn chỉ có thể bay ba giờ, tốc độ đều như vậy mà! Oaa! Awaitsun! Em bị người xấu bắt nạt rồi, anh không đến cứu em.”

Tức chết ta rồi!

Ta rống giận với cô ta: “Đừng ồn ào nữa, ta cảnh cáo người, sau khi trở về không cho phép nói ta biết dùng ma pháp.”

Sau đó, ta vi phán thân phận của kỵ sĩ, bắt đầu sử dụng lượng lớn ma pháp.

Trời mưa rồi, không biết dừng lều, không vấn đề, ta dùng ma pháp trực tiếp bùm ra một cái sơn động để ngủ.

Đói bụng rồi, không biết dựng giá nướng thịt. Không vấn đề, ta triệu tập phong thuộc tính, trực tiếp để thịt bồng bênh phía trên lửa nướng.

Thịt sẽ nướng cháy, không vấn đề. Ta để thịt ra xa một chút, chậm rãi hơ, chung quy sẽ có ngày hơ chín nó, hơn nữa còn sẽ không cháy đen!

Alice ngồi bên trong sơn động, gặm thịt nướng, vừa âm ờ nói: “Xin lỗi, ta sai rồi, người vẫn có chút hữu dụng, mặc dù vẫn không thể nhìn.”

Ta vừa ngẫu nhiên ăn thịt, vừa nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Là mắt thẩm mỹ của người có vấn đề! Người nhìn Awaitsun lâu quá, cho nên mắt thẩm mỹ cũng lờn rồi, người coi chừng đó, cứ tiếp tục nhìn hằm, người sẽ không dám soi gương nhìn mình nữa.”

Alice sợ đến nỗi ngay cả thịt nướng cũng rớt xuống đất, vội vàng ré lên: “Người nói bậy! Ta là đệ nhất mỹ nữ trong nước, cho dù mấy ngày không ăn diện... vẫn rất đẹp đi? Đúng chứ?” Mấy câu cuối cùng cô ta quýnh đến muốn khóc.

Ta lặng yên một hồi, nghe cô ta trở nên ghen ngào, ta an ủi nói: “Được rồi, vẫn rất đẹp!”

Nghe ta nói như thế, cô ta mới nín khóc mím cười, thậm chí còn an ủi ngược lại ta: “Được rồi, người cũng rất đẹp trai, ít nhất màu mắt rất đẹp, không thua kém Awaitsun, hơn nữa làn da thật tốt...”

Nói đến đây, cô ta còn thậm chí còn sờ mặt ta, kinh hô lên: “Thật là trơn mềm, người dùng cách bảo dưỡng gì... không đúng, người là con trai,

không lẽ là tự nhiên? Thật tốt!”

Ta tốc hành nói: “Sữa chua thêm mười giọt nước cốt chanh bỏ thêm nước của ba mươi đóa hoa hồng còn có nước của mười đóa oải hương cuối cùng trộn thêm một chút bột, rồi đắp lên toàn thân, sau đó xông trong một giờ, mỗi tuần ít nhất làm một lần.”

“... Trở về nói lại một lần với ta, ta bây giờ không có giấy bút để ghi lại.”

Ta đề nghị với cô ta: “Nếu như người sắm tốt vai một công chúa được giải cứu, hơn nữa không tiết lộ bộ mặt thật của ta với bất luận kẻ nào, đến lúc đó, ta có thể đem tất cả phương pháp bí truyền bảo vệ da trắng đẹp nói cho người, đảm bảo lúc Awaitsun đến lấy người, da của người trắng nõn như trẻ sơ sinh.”

Alice vô cùng kích động nói: “Thành giao!”

◇◇◇◇

Mưa liên tục vài ngày, bởi vì ta không chắc có thể tìm được một vách núi khác trong rừng rậm để bùm ra sơn động, cho nên dứt khoát cứ ở trong hang động này chờ cứu viện, quả nhiên trời vẫn chưa tạnh, ta đã cảm tri được đám người Leaf đang ở gần rồi.

Trong đó có ba người quang thuộc tính cao vọt hơn bình thường, một là Leaf, hai người khác... Trong đó một người thủy thuộc tính rất cao, chắc hẳn là Ice, người kia kim thuộc tính rất cao, nhưng có thêm thổ thuộc tính, cho nên chắc hẳn không phải là Metal, đặc tính này hẳn là... là Stone knight!

Trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, thuộc về nhóm tàn khốc lạnh lùng, nổi tiếng cố chấp, cố chấp của cậu ta có thể cứng rắn ngang với đá tảng, mệnh

danh là đánh vỡ đầu cậu ta dễ dàng, nhưng muốn phá sự cố chấp của cậu ta, không bằng lật đổ Thần Điện Ánh Sáng còn tương đối dễ hơn một chút.

Theo như định lý “toàn đại lục đều biết” mà nói, là như vậy không sai. Chẳng qua, Stone knight nhiệm kỳ này có chút không giống lắm... Cậu ta thật ra là một người rất hòa nhã lại dễ tiếp xúc.

Nghe nói, Stone knight tiền nhiệm sau ba năm dạy cậu ta, nhưng lại không làm sao khiến cho tiểu Stone knight cố chấp một chút, dưới sự nản lòng thoái chí, định bỏ cuộc cậu ta, để cho kỵ sĩ dự bị thay thế. (không phải Mười Hai Thánh kỵ sĩ nào cũng đều ngu ngốc đến nỗi quên tuyển kỵ sĩ dự bị.)

Nhưng, ngoại trừ không chịu cố chấp, tiểu Stone knight này thật ra không làm sai chuyện gì, muốn đổi cậu ta, cũng rất khó tìm ra lý do cho người tin phục, cứ như vậy rầm rĩ hơn nửa năm, mãi cho đến cái ngày xét xử là có nên giữ lại cậu ta hay không...

Lão sư của ta, lúc đó là Sun knight, đi vào trong hiện trường hội nghị xét xử, nhẹ nhàng than một câu: “Cho dù có thể bị đuổi ra khỏi Thánh Điện cũng không chịu làm người cố chấp? Lại có thể cố chấp không chịu làm người cố chấp đến như thế... Ôi! Thật là một đứa trẻ cố chấp.”

Nghe lão sư ta nói, sau khi ông nói xong, một trăm lẻ mấy người trong hội nghị xét xử đều lộ ra cùng một loại biểu tình, có thể coi là kỳ cảnh thiên hạ khó thấy.

Ta hỏi lão sư rốt cuộc là biểu tình gì, ông suy nghĩ một chút, vẽ một cái chữ “囧”, muốn ta tưởng tượng một chút trước mắt có trăm mấy người lộ ra vẻ mặt giống chữ “囧”, sau khi ta tưởng tượng xong, tán đồng cái này quả nhiên là kỳ cảnh thiên hạ khó thấy.

Sau đó, tiểu Stone knight liền được giữ lại, cũng không ai muốn đổi cậu ta nữa.

Judge phái Stone tới, ta suy nghĩ một chút liền hiểu ra.

Stone knight là người duy nhất giỏi ngoại giao trong nhóm tàn khốc lạnh lùng, mặc dù Storm knight trong phái người tốt ảm ập càng giỏi hơn, nhưng Storm nếu như rời khỏi Thánh Điện, sợ rằng cả tòa Thánh điện sẽ trì trệ một nửa, cho nên mới phái Stone tới, cậu ta có thể giúp Leaf giải quyết những phiền toái ngoại giao của hoàng cung và Chiến Thần Điện.

Nếu để cho Leaf làm ngoại giao, cậu ta ngoại trừ đồng ý bất cứ mọi yêu cầu, cũng không thể làm gì khác.

Về phần nguyên nhân phái Ice thì càng đơn giản, Ice rất mạnh, nếu như chúng ta thật sự cùng Nguyệt Lan quốc, Chiến Thần Điện trở mặt, phải tháo chạy, xác suất sống sót của chúng ta cũng cao hơn...

“Sun!”

Leaf vọt vào sơn động, bắt được bả vai ta liền lay mạnh một hồi: “Sun, Sun, cậu không sao chứ? Không sao? Vậy là tốt rồi! Oh oh! Công chúa Alice cũng không sao... thật sự là tốt quá!”

Cậu ta gần như trở nên nghẹn ngào.

Hại ta đột nhiên có chút cắn rứt, cậu ta hình như từ lúc chúng ta ra ngoài mạo hiểm đã bắt đầu lo lắng một đống chuyện, thật không hổ là bà mẹ của phái người tốt ảm ập...

“Đừng khóc, thật sự không sao rồi.” Ta an ủi cậu ta: “Cậu xem, công chúa cũng cứu về rồi.”

Leaf nghẹn ngào nói: “Nhưng mắt của cậu...”

Ta trợn trắng mắt, khó chịu nói: “Mắt của tôi không sao, cậu lo lắng quá nhiều rồi, bà mẹ Leaf.”

“Sun knight trưởng, hi vọng vẫn khỏe.”

Ta quay đầu nhìn về phía cửa động, giọng nói là Stone knight, phía sau cậu ta còn có Ice knight, người sau thì luôn không nói một chữ.

Ta mang mím cười kiểu Sun knight, ưu nhã trả lời: “Nguyện quang huy của thần Ánh Sáng luôn che chở ở trên người cậu, anh em Stone.”

Stone bình tĩnh nhìn ta, sau đó hỏi: “Sun, tôi giờ số mấy?”

“... Thần Ánh Sáng ở trên, số đó cũng giống như đầu của cậu là trứng ngỗng!” Ta khó chịu trả lời. Xem ra Leaf chắc chắn đã khóc lóc kể lể về “ta bị mù” hay gì đó.

“Đúng là vậy.” Stone cười ha ha lên, nói với Leaf: “Leaf, cậu lo lắng quá nhiều rồi, Sun rất ổn.”

Leaf rất lâu sau mới phát ra một tiếng “mm”, cũng không biết rốt cuộc là có tin tưởng mắt ta không sao hay không.

Không lâu sau, Mike, Ann và Alston cũng tới rồi, phía sau bọn họ còn có cả một hàng chiến sĩ, Ann vừa tiến vào, lập tức hò hét gọi Alice, sau đó chạy đến bên cạnh chị gái, cuống quýt la: “Gã hèn hạ vô sỉ này có làm gì với chị không? Hắn có đánh chị không? Hắn có sàm sỡ chị không?”

“Ann, em nói bậy cái gì vậy?” Alice trách mắng: “May nhờ Sun knight từ trong tay người xấu cứu chị ra, hơn nữa còn cẩn thận chăm sóc chị, mới làm cho chị thoát khỏi cảnh nguy hiểm, anh ta là một vị kỵ sĩ cao thượng, không thể sỉ nhục người ta.”

Hiện trường yên lặng một hồi, Ann dùng giọng vô cùng miễn cưỡng nói: “Sun hẳn, hẳn là một kỵ sĩ cao thượng?”

Hiệu quả tẩy trắng của cách điều chế bảo vệ da trắng đẹp thật kinh người, lập tức khiến ta từ tên tiểu nhân hèn hạ vô sỉ biến thành kỹ sĩ có tinh thần cao thượng.

“Đúng vậy.” Alice đứng lên, lộ ra cao ngạo nói: “Người đâu.”

Khi cô ta vừa hô lên như thế, mười mấy người đứng ở cửa sơn động lập tức đi ra hàng ngũ, xem ra, những người tới còn bao gồm người trong hoàng cung, bọn họ đi tới bên cạnh công chúa, dâng lên khăn lông cho cô ta, phủ thêm áo choàng sạch sẽ, thậm chí còn có người giúp cô nàng sửa sang đầu tóc.

Khi Alice đang sửa sang dáng vẻ, Mike trước sau vẫn không nói chuyện, nhưng ta rất có thể lý giải, lúc nghe trộm Leaf và Ann nói chuyện, biết được Alice từng ra tay công kích bọn họ, nếu như ta là Mike, sợ rằng hiện tại cũng sẽ không có sắc mặt gì tốt.

Stone knight hết sức lễ phép hỏi ta: “Sun knight trưởng, bọn tôi vừa mới đến, không biết tình huống như thế nào, xin hỏi ngài đối với tình huống bây giờ có kiến giải gì không?”

Ta không hề do dự nói: “Đi về trước nói sau.”

Stone lên tiếng nói: “Sun knight trưởng nói chuyện quả thật thẳng thắn, không biết những người khác có đề nghị gì khác không?”

Cái này cùng với thẳng thắn không liên quan, ta chỉ là muốn tắm rửa... Thật hôi quá! Ta đã hôi đến mức bắt đầu oán hận thần Ánh Sáng lúc đó vì sao không lấy đi cái mũi ta để trả giá!

Quay về hoàng cung thuận tiện hơn rất nhiều, bởi vì trong số những người tới bao gồm hoàng gia ma pháp sư, bọn họ mang đến ma pháp trận dịch chuyển tức thời, ma pháp trận này đã được thiết định cùng tương thông với một ma pháp trận bên trong hoàng cung, chỉ cần thu nhập đủ

phong thuộc tính, lập tức có thể sử dụng dịch chuyển tức thời quay về hoàng cung.

Sau khi trở lại hoàng cung, trước khi đi gặp nữ vương, chắc chắn phải sơ tẩy bề ngoài, cho nên tắm rửa cũng không là vấn đề gì khó khăn, chẳng qua, sau khi tắm rửa xong, ăn một chút thứ, trên người thơm mát, bụng cũng thỏa mãn, cái giường bông mềm mại liền ra sức vẫy gọi ta...

Mặc dù biết rõ còn phải báo cáo với nữ vương chuyện đã qua, nhưng ta thực tại không qua nổi cảm dỗ, bò lên trên giường, cảm giác mình giống như một thàng trời chưa nghỉ ngơi đi ngủ rồi, trong nháy mắt ý thức liền mơ hồ...

“Sun...”

Trong mơ mơ màng màng ta hình như nghe thấy có người gọi ta, ta lập tức phản nản: “Hmm, làm cái gì? Ta mệt mỏi quá, đừng ồn ào...”

Qua một hồi, người nọ nói: “Không có gì, vậy cậu ngủ đi.”

Vài ngày sau ta được nữ vương biểu dương.

Lý do biểu dương là có công giải cứu công chúa, phần thưởng là một cái huân chương vinh dự kỳ sĩ vô dụng, đồng thời, công chúa Alice còn cầm giữ huân chương, muốn ta lấy cách điều chế bảo vệ da trắng đẹp đi đổi... Cô ta coi ta là thằng ngu sao? Đổi cái huân chương đó có cái gì để dùng?

Ta sẽ không đi đổi, chờ cô ta tới xin ta đổi, hứ!

Chẳng qua, chiều ngày đó ta đã được cho biết, tấm huân chương đó là dùng bảo thạch điêu khắc mà thành, giá trị liên thành... Thế là, ta đành phải đi xin công chúa đổi với ta.

Chiến Thần Chi Tử hủy bỏ hôn ước với công chúa Alice.

Mặc dù, nữ vương chủ động nói không nên hủy bỏ hôn ước, sửa thành đổi cô dâu, để cho Ann cưới Mike, nhưng, Ann và Mike cùng cho nhau ánh mắt buồn nôn liếc đối phương một cái, đồng thời nói: “Nếu như muốn kết hôn với hã/cô ta, sẽ đổi lại ta tìm người khác bỏ trốn.”

Nữ vương thoạt nhìn rất khổ não, nhưng, sau khi cô công chúa nhỏ gần mười tuổi ở Nguyệt Lan quốc nhảy đến trước mặt mẫu hậu, dùng giọng vô cùng đáng yêu nói “Sau khi lớn lên muốn làm cô dâu của chiến thần ca ca”, vấn đề liền được giải quyết.

Mike trước tiên cùng công chúa nhỏ đính hôn, chờ công chúa nhỏ mười sáu tuổi trưởng thành rồi mới kết hôn.

Mặc dù, trong dân chúng khó tránh có những lời đồn đại như “Chiến Thần Chi Tử lại có thể là một gã thích trẻ con”, chẳng qua, bị người ta chửi là thích trẻ con liền có thể đổi lấy một cô dâu nhỏ hơn mình mười tuổi, hết sức đáng giá.

Ít nhất chính Mike rất say mê trong kế hoạch giáo dục người vợ tương lai.

◇◇◇◇

Cải tử hồi sinh thuật vẫn để lại di chứng.

Sau khi Leaf liếc mắt một cái nhìn thấy một cái lỗ thủng nhỏ trên cánh một con ruồi nặng bay cách xa hơn mười thước, cậu ta liền phát hiện lớn chuyện rồi.

Trải qua nhiều cuộc thí nghiệm (chủ yếu ta bắt cậu ta đếm trên một đồng phân chó cách xa hơn ba mươi thước rồi cuộc có bao nhiêu con ruồi nặng), cuối cùng chứng thực, cậu ta có một thị lực siêu đẳng.

Một cung tiễn thủ có một thị lực siêu đẳng, tương đương với có thực lực siêu đẳng... Nói tóm lại, năng lực bản tên không thể tưởng của cậu ta lại càng thêm không thể tưởng rồi.

Thuận tiện nhắc tới, khi ta chỉ đồng phân chó xa hơn ba mươi thước, muốn cậu ta đếm có mấy con ruồi nặng phía trên thì cậu ta cuối cùng cũng tin tưởng ta không mù.

◇◇◇◇

Cuối cùng chúng ta đã quay về Thần Điện Ánh Sáng rồi.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 10+1: Yêu Cầu Thứ Mười Của Giải Cứu Công Chúa: “Cùng Công Chúa Phát Triển Tình Yêu Lãng Mạn.”

Thần điện Ánh Sáng ơi! Thánh Điện của ta ơi! Vừa nhìn thấy bề ngoài trắng lệt hệt của Thần Điện Ánh Sáng, trong lòng có một cỗ cảm động nói không nên lời, cứ giống như sau vài thập niên xa nhà cuối cùng trở về cố hương, vui đầu vào lòng mẹ...

Ta cuối cùng đã trở về! Trở lại cuộc sống điện nam tươi đẹp của ta!

Ta mặc dù bảo trì tư thái ưu nhã, nhưng vừa nhảy xuống xe ngựa, liền không nhịn được càng chạy càng nhanh, muốn nhanh chân đến xem căn phòng ta đã vắng biệt hơn một tháng, nhưng khi đi qua lại nhìn thấy quảng trường của Thánh Điện tụ tập không ít người, ta nhú mày, cảm giác thấy trong đám người có hai người quen thuộc.

Roland và phó đội trưởng Dylan của cậu ta.

Mặc dù hai người họ bị vây xung quanh, nhưng lại không ngừng truyền đến tiếng đao kiếm va chạm, ta kinh ngạc một chút: trong lòng nổi một trận cuồng nộ, bọn chúng can đảm thật lớn, dám ở trong Thánh Điện thương hại lẫn nhau!

Ta một mạch đẩy đám người ra, đám Thánh kỵ sĩ vây xem đầu tiên là không nhịn được quay đầu lại nhìn, nhưng vừa nhìn thấy ta, lập tức kinh ngạc mà nhảy ra nhường đường cho ta.

Ta chen đến chính giữa, quả thật nhìn thấy hai người đang cầm kiếm chiến đấu, tốc độ đánh qua đánh lại nhanh đến kinh người, đao kiếm vô tình, nhất thời, ta nổi lên sợ hãi nếu mình ngăn cản chậm một giây, có thể sẽ có một bên bị thương dưới kiếm.

“Dừng tay hết cho ta!”

Ta lập tức gào to lên với hai người, thấy hai người quả nhiên dừng tay, ta an tâm một chút, sau đó gào lên với một người trong đám người quan sát, người ta quen thuộc nhất: “Adair, người vì sao không ngăn cản hai người bọn họ?”

Adair ngăn người, vội vàng chạy đến bên cạnh ta, nhỏ giọng giải thích: “Đội trưởng, không có chuyện gì, Hell knight trưởng và phó đội trưởng của anh ta chỉ là đang luận bàn kiếm thuật mà thôi, bọn họ một tháng qua, mỗi ngày cũng tại thời gian này so kiếm, thỉnh thoảng, Judge knight trưởng cũng gia nhập chiến cục.”

Ta vừa nghe, lập tức nhìn Roland và phó đội trưởng Dylan của cậu ta, hai người đã sớm ngừng tay, đang cùng nhau nhìn ta, nào có một chút dáng vẻ muốn đưa đối phương vào chỗ chết...Gay go!Xem ra ta hiểu lầm rồi, không nhìn được tự cười chính mình,xem ra bởi vì cái chết của Leaf, làm cho thần kinh của ta quá căng thẳng rồi, chỗ này nói thế nào cũng là quảng trường của Thánh Điện, người qua người lại, chẳng lẽ còn thật sự có thể chết cái Mười Hai Thánh kỵ sĩ hay phó đội trưởng nào hay sao?

Cho dù Adair không ngăn cản, Judge cũng không có thể cho phép loại sự việc này xảy ra.

Lúc này, Adair nhẹ nhàng ghé vào bên tai ta giải thích: “Đội trưởng, thật ra là Hell knight trưởng đã đáp ứng Dylan, chỉ cần Dylan đánh thắng anh ta, anh ta sẽ đem vị trí đội trưởng nhường cho Dylan, chẳng qua, lúc đánh tới ngày thứ mười thì Dylan đã tâm phục khẩu phục rồi, hiện tại thật ra là

Hell knight trưởng đang chỉ đạo kiếm thuật cho Dylan và những thành viên khác của tiểu đội Hell mà thôi.”

Ta nhỏ giọng hỏi: “Chuyện thật sự đã giải quyết?”

“Giải quyết rồi.” Adair gật đầu, nói: “Bây giờ nếu người nào dám nghi ngờ Hell knight trưởng, Dylan sẽ là người đầu tiên nhảy ra bảo vệ Hell knight trưởng.”

Ta rất hài lòng gật đầu nói: “VẬY giải thích giúp ta một chút, ta phải về phòng đắp mặt nạ rồi.”

“Đội trưởng?” Adair khó hiểu nhìn ta.

“... Ta là nói, ta phải về phòng nghỉ ngơi rồi.” Đột nhiên phát hiện mình đang nói thật, ta vội vàng đổi lý do.

“Vâng, ngài vất vả rồi.”

Ta xoay người đi, khi đã ra xa, thấp thoáng nghe thấy Adair chỉ giải thích một câu với mọi người: “Vừa rồi chuyện gì cũng không có xảy ra, đã hiểu chưa?”

Sau đó, mọi người đồng thanh trả lời: “Hiểu.”

Thật không hổ là phó đội trưởng của ta, ngay cả lý do cũng làm biếng tìm, khá là có phong phạm của ta đội trưởng của hẳn.

“Grisia!”

Ta quay qua, cười với Roland đuổi tới: “Đã quen với cuộc sống của Thánh Điện chưa?”

“Rất quen, nhưng, tôi cứ tiếp tục như thế thật sự được không?” Roland đuổi tới bên cạnh ta, chậm chân lại cùng ta sóng vai đi, cậu ta có chút do dự

nói: “Nếu thân phận của tôi bị vạch trần, đối với cậu...”

Ta trợn trắng mắt, khó chịu nói: “Hơn một tháng qua cậu sống trong Thánh Điện, chẳng lẽ còn không hiểu sao? Tôi và Judge chỉ cần liên thủ, cho dù chỉ quả táo nói đó là cà chua, vậy quả táo đó cũng từ nay trở đi sẽ đổi tên thành cà chua rồi.”

Roland nhíu mày không nói.

“Cậu đừng lo lắng, cho dù thân phận của cậu bị vạch trần, nhiều nhất cũng chỉ là cậu phải bị thiêu chết mà thôi.” Ta cố ý nói: “Đến lúc đó, chỉ cần cậu đồng ý bị thiêu chết, tôi tuyệt đối sẽ không có chuyện gì, cho nên, cậu đáp ứng tôi, đến lúc đó nếu bị vạch trần, cậu sẽ để cho tôi buộc vào cọc thiêu chết chứ?”

“Được.” Roland lập tức kiên quyết gật đầu.

Ta cười, Roland chỉ cần sự việc một mình cậu ta hi sinh là có thể giải quyết, cậu ta cũng sẽ không lo lắng chút nào, cậu ta sợ nhất chỉ là liên lụy cho người khác, cho nên dùng cách nói như thế là có thể thuyết phục cậu ta đừng lo lắng nữa nhất, nếu như là Judge đã không dễ lừa như thế rồi, cậu ta hơn phân nửa là sẽ tiếp tục hỏi ngược lại ta, vậy cậu sẵn sàng thề với thần Ánh Sáng, đến lúc đó thật sự sẽ đem tôi thiêu chết không?

“Được rồi, Hell knight trưởng, cậu tiếp tục dạy bảo phó đội trưởng của cậu đi, Sun mệt mỏi rồi, muốn đi nghỉ ngơi.”

“Được.” Roland cẩn thận gật đầu, nghiêm túc nói: “Grisia... không! Sun, tôi thề với cậu, nhất định sẽ tận dụng hết khả năng tôi có làm tốt chức trách Hell knight.”

Nghe vậy, ta buông lỏng một hơi, chuyện của Roland cuối cùng cũng giải quyết xong, xem ra ta có thể trải qua một khoảng thời gian dài an nhàn rồi!

Qua vài ngày, Nguyệt Lan quốc lại âm thầm phái sứ giả tới, lần này thậm chí đã kinh động quốc vương bộ hạ nước ta, đặc biệt quan tâm Thần Điện Ánh Sáng cùng Nguyệt Lan quốc có cái hiệp định bí mật gì hay không.

Dưới sự quan sát của Mười Hai Thánh kỵ sĩ cộng thêm kỵ sĩ Elliot quốc vương đặc phái, sứ giả Nguyệt Lan quốc cười tủm tỉm lấy ra một chồng thư lớn, nói: “Đây là thứ công chúa Ann nước tôi muốn giao cho Leaf knight của Thần Điện Ánh Sáng.”

Mọi người liếc thấy cái chồng thư đó vẩy đầy nước hoa, độ dày như công văn trên tay Storm.

Sau đó, Mười Hai Thánh kỵ sĩ bắt đầu cười ồ lên.

Elliot gãi mặt, thần sắc nghiêm túc ban đầu biến mất tăm.

Leaf cúi đầu nhận chồng thư, đến đây, sứ giả Nguyệt Lan quốc lại vẫn không chịu đi, hẳn nói với Leaf: “Ann công chúa dặn dò nhất định bảo tôi mang thư hồi âm của ngài về.”

Leaf lúc này cảm đã sắp dán trước ngực rồi, cậu ta nho nhỏ giọng trả lời: “Được.”

Sau đó, dưới sự quan sát của mọi người, cậu ta từ trong người mình móc ra mấy chục phong thư — phía trên không vẩy nước hoa, nhưng mà nguyên nhân phỏng chừng là Leaf thực tại quá bần cùng rồi, không có tiền mua nước hoa — Đưa lại cho sứ giả Nguyệt Lan quốc.

Sau khi sứ giả Nguyệt Lan quốc hài lòng cầm mấy chục phong thư đi, Blaze là người đầu tiên nhào lên người Leaf đấm mạnh cậu ta, điên cuồng hét lên: “Leaf, đồ xấu xa, lại có thể ngon lành với công chúa!”

“Ôi Thần Ánh Sáng! Trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ gã đầu tiên với lên công chúa, lại là cái người tốt Leaf này!”

Thật ra người đầu tiên với lên công chúa là Elliot, ta yên lặng phản bác trong lòng.

Earth oán hận nói: “Thế giới thay đổi rồi, người tốt đều có công chúa yêu!”

Moon knight chảy xuống hai hàng nước mắt, nhìn vào biểu tượng của Thần Ánh Sáng quyết chí: “Ta cũng muốn làm người tốt!”

Nghe vậy, ta thật là có đủ túi thân.

Ta cũng là người tốt đấy thôi! Còn là thủ lĩnh Mười Hai Thánh Kỵ sĩ, nhìn cũng đẹp trai hơn Leaf, tiền lương cũng cao hơn cậu ta, vì sao công chúa khắp thiên hạ chỉ biết chửi ta hèn hạ vô sỉ?

Hức hức, ta, ta... đành phải đi tới hành lang điện nam chuyên dùng tìm cái cửa sổ có tầm nhìn tốt, xem những nữ tỳ xinh đẹp của Điện Ánh Sáng cách vách, đôi chút an ủi mình.

“Đáng hận! Ta phải làm điện nam cả đời!” Nội tâm ta khóc lóc kêu gào.

Lúc này, Judge knight trưởng đi tới, theo ta cùng tựa vào trên bệ cửa sổ, chăm chú nhìn vào hàng lang của Điện Ánh Sáng cách vách, sau một hồi, cuối cùng cậu ta lên tiếng nói: “Hôm nay Điện Ánh Sáng cho nghỉ.”

“Tôi biết.”

“Vậy cậu đang nhìn cái gì?”

“Nhìn lòng đau xót...”

Hai ta vọng theo hành lang Điện Ánh Sáng căn bản không có ai nhìn một hồi, Judge mới lên tiếng nói: “Leaf khi đó lúc cầu viện với Thánh Điện, từng nói mắt của cậu hình như có vấn đề.”

Ta trong lòng giật mình, nhún vai nói: “Cậu ta quá căng thẳng rồi, chẳng lẽ tôi nhìn lên giống người mù sao? Người mù còn tới xem người đẹp, vậy cũng quá buồn cười rồi.”

Judge nhàn nhạt nói: “Vậy cậu nói cho tôi biết, con chim hiện tại đang ở trên bệ cửa sổ kia là màu gì?”

Ta lặng yên một lát rồi cẩn thận trả lời: “Là màu trắng.”

Lặng yên một lúc lâu, Judge mới xa xăm thở dài một tiếng: “Ôi... Grisia, cậu còn ý định tiếp tục lừa tôi sao?”

Quả nhiên lừa không được Judge...Ta cười khổ.

Ta lúc đầu dùng lý do cơ thể yếu đuối, nằm mấy ngày ở Sâm Diệp trấn, thoát nhìn như đang nghỉ ngơi, nhưng là đang dốc sức thành thạo năng lực “cảm tri”, mười ngày đó gần như không ngủ bao nhiêu, cho rằng đã luyện đến không chút sơ hở, thậm chí sau đó đi truy kẻ thù, ngay cả công chúa Alice, Awaitsun và Pink cũng không phát giác ta mù.

Sau này, đoạn đường trở lại Thánh Điện, năng lực cảm tri của ta càng lợi hại, thậm chí có thể dựa vào những thuộc tính khác nhau để ghép lại ra hình thái chi tiết của vật thể... Cái gì? Lời này quá phức tạp, bạn nghe không hiểu? Ái chà! Đơn giản mà nói, chính là ta ngay cả trên quần áo có mấy cái nút cũng có thể cảm tri ra.

Cuối cùng, ngay cả tướng mạo đại khái của người cũng có thể ghép ra, thậm chí còn có thể cảm giác được đối phương làm cái biểu tình gì... Ta cũng sắp cho rằng mình không có mù.

Nhưng, ta thế nào cũng không cảm tri ra cái thứ “màu sắc” này, thậm chí, ta cũng phân biệt không ra đẹp xấu, lúc ở sơn động, Alice ngen ngào hỏi ta cô ta có đẹp hay không, ta thật sự không biết cô ta có xinh đẹp hay không, trong đầu ta, hình dáng tướng mạo của cô ta là những loại thuộc tính khác nhau tổ hợp ra, đã thoát ly cái gọi là xấu đẹp rồi.

Judge nhíu mày nói: “Cậu đã không nói với tôi, cái tử hồi sinh thuật cần người thi triển trả giá lớn như thế.”

“Là không cần trả giá lớn như thế.”

Ta nhàn nhạt nói: “Chỉ là lúc tôi thi triển hồi sinh thuật, đã khẩn cầu với thần Ánh Sáng, tôi nguyện ý trả “bất cứ giá nào” để đổi lấy sự sống lại hoàn toàn của Leaf, cậu nên biết, tôi luôn luôn thận trọng, tuyệt đối sẽ không đánh cược một phần tư đó, tôi đánh cược không nổi!”

Judge yên lặng một hồi: “Đã như vậy, thì đừng tự trách về cái chết của Leaf nữa, lúc cậu nhìn Leaf, luôn mang theo áy náy.”

Ta thở dài, sâu sắc nói: “Tôi sau này sẽ không bao giờ bỏ rơi bất cứ đồng bạn nào, tuyệt đối sẽ không!”

Judge nhàn nhạt nói: “Tôi cũng sẽ cảnh cáo bọn họ, thà nhảy xuống vực chết không toàn thân, cũng tuyệt đối không cho phép chết ở trước mặt cậu, nếu không lần sau, thật không biết cậu sẽ mất đi thứ gì trở về nữa.”

“...” Ta trong lòng thầm nghĩ, cho dù nhảy vực, chỉ cần còn nửa cái đầu, phần lớn có thể cứu về, chỉ là xem ta phải trả giá gì mà thôi.

Judge thở dài một hơi, nói: “Cậu không thể cứu tất cả mọi người, Grisias, tôi hy vọng cậu hiểu điều này.”

“Tôi biết.” Có lẽ đi...

“Ngoại trừ mắt mù khiến cậu không thể thấy màu sắc, còn có ảnh hưởng gì không?” Judge kỹ lưỡng hỏi.

Ta nghiêng đầu suy nghĩ một chút, chuyện đẹp xấu chắc là không cần phải nói đi? Ta trung thực trả lời: “Ban đầu còn có, nhưng sau khi thành thạo cảm tri, bây giờ hoàn toàn không có nữa, thứ tôi có thể “nhìn thấy” so với trước kia còn nhiều hơn, tầm nhìn cũng gần như là 360 độ, chẳng qua cũng chỉ có màu sắc nhìn không được.”

“Nói đến đây...” Ta không nhịn được tò mò hỏi: “Con chim ở bệ cửa sổ đó rốt cuộc là màu gì?”

Judge yên lặng rồi trả lời: “Đúng là màu trắng.”

“Cậu lừa tôi.” Ta mặt vô biểu tình nói.

“Phải, tôi lừa cậu.”

Judge không chút áy náy gật đầu thừa nhận, bổ sung: “Lần sau nếu cậu còn dám lừa tôi, mặc kệ là chuyện bí mật đến mấy, tôi cũng sẽ vạch trần cậu trước mặt Mười Hai Thánh kỵ sĩ. Bây giờ, trước hết cậu tốt nhất nên suy nghĩ làm sao xin lỗi với Hell knight trưởng, bởi vì tôi sẽ cho cậu ta biết, mắt của cậu nhìn không thấy, để cho cậu ta chú ý nhiều hơn đến an toàn của cậu.”

Ta khóc không ra nước mắt cầu tha: “Đừng mà! Như vậy Roland nhất định sẽ theo tôi cả ngày, đã vậy cậu ta lại không cần đi ngủ không cần đi vệ sinh không cần ăn cơm... thần Ánh Sáng của con! Con không muốn bị một gã đàn ông cả ngày bám theo không tha! Con nhất định sẽ điên mất!”

“Này, này! Judge, cậu đừng đi mà! Nghe tôi nói, chỉ cần cậu không cho Roland biết, tôi cái gì cũng nghe cậu, Lesus Judge~~”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Thứ Ba Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Mặc Kệ Sun Knight Thoạt Nhìn Có Bao Nhiêu Yếu Kém, Cũng Đừng Nên Chọ

A!”

Hơn nửa đêm, trong hoàng cung Nguyệt Lan quốc, căn phòng của công chúa Alice lại truyền ra tiếng hét chói tai.

Ann công chúa và một đồng kỵ sĩ vội vội vàng vàng xông vào căn phòng của công chúa Alice, lại chỉ thấy Alice ngồi bẹp ở trước gương toàn thân, bưng mặt cúi đầu, vừa nghe thấy có người tiến vào, cô nàng kích động ré lên: “Đi ra! Đi ra ngoài hết!”

Đám kỵ sĩ quay đầu nhìn nhau, nhưng nhìn thấy trong phòng ngủ cũng không có người khác, bọn họ nhìn công chúa Ann một chút, người sau gật đầu, ý bảo đám kỵ sĩ rời khỏi.

Ann đi tới bên cạnh chị gái, cẩn thận hỏi: “Chị, chị làm sao vậy? Bị con gián hù hả?”

Alice chỉ lắc đầu, một câu cũng không nói.

Thấy cô như thế, Ann cũng nôn nóng đến trở nên luống cuống, vội vàng nói: “Em đi tìm người tới giúp...”

“Đừng đi!” Alice vội vàng gọi em gái lại.

Ann dừng chân lại, này cũng không phải, kia cũng không phải, thật không biết nên làm sao bây giờ, cô bất đắc dĩ nói: “Chị, chị như vậy làm em rất lo lắng, dù thế nào, chị chung quy phải cho em biết nên làm thế nào chứ!”

Nghe vậy, Alice chậm rãi buông tay xuống, vừa ngẩng đầu lên, cô liền thấy thần sắc kinh ngạc của em gái mình, sau đó, cô nàng oa lên một tiếng khóc.

Ann lộ ra thần sắc kỳ quái, không hiểu gì hết nói: “Chị mặt của chị làm sao... trở nên đen nhiều như thế? Ban ngày không phải còn tốt sao?”

Alice nức nở khóc nói: “Chị mới đắp xong mặt, vừa soi gương, liền phát hiện mình lại có thể đen thành như vậy, cho nên mới thét lên, làn da của chị...”

Thì ra là biến đen vấn đề nhỏ như thế, mặc dù là đen một chút, nhưng cũng không đến nỗi nào mà! Ann dờ khóc dờ cười nói: “Sớm đã bảo chị đừng thích đắp mặt như thế, nhìn đi! Đắp ra vấn đề rồi.”

“Làm sao có thể? Chị đều làm theo cách điều chế ghi mà!”

Alice vội vàng đưa cho em gái xem cách điều chế bảo vệ da trắng đẹp của Sun knight cho: “Rong, đất cháy, bùn, cát, tiêu xanh, hoa huệ, sau khi rang, nên đắp ba giờ.”

Ann nhìn cái gọi là cách điều chế, đầu tiên là cảm thấy vật liệu điều chế đã thật quý dị rồi, đã vậy chị còn có can đảm đắp lên mặt, sau khi càng nhìn kỹ, biểu tình trên mặt cô càng quái lạ, cô khéo léo nói: “Chị, cách điều chế này là từ đâu ra?”

Alice lập tức trả lời: “Sun knight cho chị đó! Làn da của hắn thật là tốt, vừa trắng lại vừa mềm, không thể sẽ có vấn đề!”

Quả nhiên...Ann cười khổ nói: “Chị, chị thử đem từ đầu tiên mỗi câu đọc qua một lần xem?”

“Alice vừa nghe, vội vàng cúi đầu nhìn cách điều chế, vừa đọc: “Thủy tiêu nê sa lục dạ, bạo ứng... Ai biểu người giết Leaf, báo ứng! A!”¹

Vu yêu bị hủy cơ thể, Awaitsun suýt bị đánh chết, không ngờ hẳn ngay cả mình cũng không tha...

Tiếng thét của Alice vang vọng hoàng cung ba ngày vẫn không tan.

“Sun knight! Người đồ hèn hạ vô sỉ, tên nhỏ mọn khốn khiếp trừng mắt cũng tất báo!”

◇◇◇◇

Một ngày nọ, Leaf lòng tràn đầy ngọt ngào đọc thư tình Ann phái sứ giả đưa tới.

Leaf thân yêu:

Quy tắc chung thứ ba của Mười Hai Thánh kỵ sĩ lần trước anh nói: “Mặc kệ Sun knight thoát nhìn có bao nhiêu yếu kém cũng đừng chọc xù lông hăn”, đúng là không còn có thể đạo lý hơn, bởi vì làn da của chị Alice ngay cả đắp mặt nạ hết một tháng, nhưng một chút dấu hiệu trắng lên cũng không có.

Chẳng qua, người yêu của chị bởi vì được Sun knight trị liệu qua, thương thể không nặng, cho nên tốc độ chạy về Hỗn Độn thần điện rất nhanh, lập tức liền tới cầu hôn rồi, nhưng chị ấy trước khi chưa trở nên trắng, lại không dám gặp anh ta, cũng không dám tiếp nhận cầu hôn, cho nên chị ấy bây giờ đang là ngày ngày lấy nước mắt rửa mặt... Nhưng cho dù có lấy nước mắt rửa, chị ấy vẫn không trắng lại.

Ôi! Sun knight thật là quá đáng sợ, Leaf, anh phải cẩn thận đừng chọc đến xù lông hăn, nếu như thật sự chọc rồi, thì ngay lập tức đến chỗ em lánh nạn, em sẽ bảo Mike đem anh giấu vào trong Chiến Thần Điện, có lẽ có thể trốn qua một kiếp.

Chúc vĩnh viễn đừng chọc xù lông Sun knight.

Ann của anh.

[Hết tập 3]

Chú thích:

1: Nguyên HV của cách điệu chế là “Thủy thảo, tiêu thổ, nê ba, sa tử, lục sắc điềm tiêu, dạ lai hương, bạo sao dĩ hậu, ứng phu thượng tam cá chung đầu.” Ghép lại mấy chữ đầu là “Thủy tiêu nê sa lục dạ, bạo ứng” đọc gần giống như “Thùy khiêu nhĩ sát lục diệp, báo ứng” → ai biểu người giết Lục Diệp (Leaf), báo ứng.

Quyển 4

Chương 1+1: Mở Đầu: Thần Kiếm Mất Chủ Nhân

Chương 1+2: Giết Rồng Chiêu Thứ Nhất: “Vẫn Là Đội Mạo Hiểm”

Chương 2: Giết Rồng Chiêu Thứ Hai: “Chiến Mã Cường Đại”

Chương 3: Giết Rồng Chiêu Thứ Ba: “Xoay Sở Tài Chính Hành Trình”

Chương 4: Giết Rồng Chiêu Thứ Tư: “Chiêu Mộ Người Giúp Đỡ Mạnh Mẽ”

Chương 5: “Vượt Đủ Loại Chướng Ngại Trong Hành Trình”

Chương 6: Giết Rồng Chiêu Thứ Sáu: “Đánh Ngã Kẻ Địch Trên Đường”

Chương 7: Giết Rồng Chiêu Thứ Bảy: “Tuyển Chọn Đồng Đội Giết Rồng”

Chương 8: Giết Rồng Chiêu Thứ Tám: “Nhầm Đường Lạc Lối”

Chương 9: Giết Rồng Chiêu Thứ Chín: “Làm Gì Tùy Thích”

Chương 10+1: Giết Rồng Chiêu Thứ Mười: “Giết Rồng”

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Thứ Tư Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Trên Lý Luận, Không Thể Chọc Xù Lòng Sun Knight; Trên Thực Tế, Thà R☞

Chương 11: Mở Đầu

Chương 12: Vô Địch – Chap 1

Chương 13: Vô Địch – Chap 2

Chương 14: Vô Địch – Chap 3

Chương 15: Vô Địch – Chap 4

Chương 16: Vô Địch – Chap 5

Chương 17: Vô Địch – Chap 6

Chương 18: Vô Địch – Chap 7

Chương 19: Vô Địch – Chap 8

Chương 20: Vô Địch – Chap 9

Chương 21: Vô Địch – Chap 10

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 1+1: Mở Đầu: Thần Kiếm Mất Chủ Nhân

Nhưng chuỗi lời nói trên có liên hệ gì đến ta?

Sun knight là cái gì?

Thần Ánh Sáng vừa lại là cái quái quỷ gì?

Chuyện quan trọng nhất... ta rốt cuộc là ai?

Cái gì? Thần Ánh Sáng nhân ái sẽ dẫn đường ta con cừ non lạc lối này?

Nhưng người xác định... ta đúng là cừ non sao?

“Judge knight trưởng!”

Lesus ngừng bước, quay đầu nhìn, y phục màu đen bó sát người của đối phương muốn cho hẳn muốn nhận làm cũng khó, trong cả tòa Thánh Điện, cũng chỉ có Hell knight trưởng mới có ăn mặc đặc biệt như thế, chỉ là giờ phút này, bên cạnh Roland Hell lại không có người nên có.

Lesus nhíu mày, hỏi: “Hell knight trưởng, cậu không phải nên đi theo Sun knight trưởng sao?”

Nghe vậy, Roland lập tức lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

“Lại lạc mất?”

Jesus không khỏi có chút vừa bực mình vừa buồn cười. Hình như từ sau khi hãn bảo Hell knight trưởng đi theo Sun, trái lại gần như chưa từng thấy Sun đi cùng với Hell. Nhưng sau khi hãn thoáng suy tư, lại cho rằng không thể trách tội Hell, bởi vì cho dù là chính hãn, cũng không nắm bắt được lúc Sun muốn chuồn đi, chắc chắn không bị qua mặt.

“Quên đi, cậu cũng không cần theo cậu ta nữa.” Hãn lắc đầu sau đó suy nghĩ cũng đã thông, thờ dài nói: “Tôi sớm nên biết, chung quy cũng không thể vĩnh viễn phái người đi theo Sun.”

Nghe vậy, Roland trái lại lo lắng nói: “Nhưng mắt của Sun không còn nhìn thấy nữa, nếu gặp phải nguy hiểm, vậy nên làm sao bây giờ?”

“Cậu ta có thể qua mặt cậu, tôi nghĩ chắc hãn không có vấn đề mới đúng.”

“Điều này cũng phải.” Roland không thể không thừa nhận, nhưng sau khi thừa nhận xong, lại thờ dài nói: “Tôi thật sự không hiểu, tại sao Sun có thể tránh khỏi theo dõi của tôi được, thực lực cậu ta rõ ràng không mạnh chút nào...”

Jesus cười mờ nhạt nói: “Nếu như cậu thật sự cho rằng như vậy, đó cũng không khỏi quá xem thường Sun knight trưởng của chúng ta rồi.”

“Kiếm thuật của cậu ta rất tệ, chẳng lẽ không phải sao?” Roland có chút khó hiểu hỏi ngược lại.

“Kiếm thuật của Sun đúng là rất tệ.” Jesus không thể không thừa nhận.

Trên thực tế, nói như vậy vẫn coi như là khách sáo lắm rồi, dưới sự dạy bảo tám năm của người được mệnh danh “Sun knight mạnh nhất trong lịch sử”, kiếm thuật vẫn có thể bảo trì ở mức độ “vô cùng thâm”, đó dùng chữ “tệ” đã không thể hình dung đầy đủ rồi.

“Mặc dù kiếm thuật của Sun vốn là rất tệ không sai.” Lesus thản nhiên nói: “Nhưng, nếu để cho tôi chọn một người trên thế giới này mà tôi không muốn làm kẻ địch với nhất, đáp án của tôi nhất định là Sun knight trưởng.”

Roland lại càng hoang mang khó hiểu, chần chờ một chút nói: “Nhưng Grisla cậu ta...”

“Judge knight trưởng!”

Lesus và Roland đều sửng sốt, người sau vẫn không hề gì, nhưng người trước lại vội vàng mặt nhăn mày chặt cùng sầm mặt xuống, làm ra vẻ mặt “không ai chọc ta ta cũng bực mình” mà Judge chuyên có.

Người tới lại là đội viên tiểu đội Judge, điều này làm cho Lesus không chỉ có biểu hiện cau mày, mà ngay ở trong lòng cũng thật sự nhú mày lên.

Đối với tiểu đội viên của mình, Lesus cũng quá hiểu rồi, kiểu hành vi của bọn họ cũng hết sức tương tự với mình, luôn luôn tỉnh táo duy trì thần sắc nghiêm khắc. Giờ đây, lại có tiểu đội viên luống cuống như vậy chạy tới, hiển nhiên chuyện có chút không ổn rồi.

Sau khi tiểu đội viên Judge thở hồng hộc hai tiếng, lập tức hành lễ với hai người: “Judge knight trưởng, Hell knight trưởng.”

“Chuyện gì?” Lesus cau mày hỏi.

“Phụ cận xảy ra vụ nổ lớn không rõ nguyên nhân, không có thương vong, nhưng tế ti nói, hiện trường có tụ tập hắc ám đặc tính dày đặc, có thể có người đã ở đó thi triển tử linh pháp thuật.”

Nghe vậy, Lesus trầm mặt xuống, rốt cuộc là tên tử linh pháp sư nào to gan như vậy, lại dám ở Diệp Nha thành cũng chính là đại bản doanh của Thần Điện Ánh Sáng gây sự?

Mặc kệ hãn là ai, lại dám ở nơi của ta gây loạn, vậy tuyệt đối không thể buông tha!

Lesus sầm mặt xuống, dùng giọng trầm ra lệnh: “Triệu tập tất cả đội viên tiểu đội Judge, còn có Hell, cậu cũng cùng đến.”

“Rõ.”

◇◇◇◇

Vừa chạy tới hiện trường, Lesus liền lập tức hiểu tại sao tiểu đội viên của mình lại luống cuống như vậy.

Vụ nổ lớn này vậy mà để lại trên mặt đất hố lõm đường kính mười thước.

Càng không cần nói đến những kiến trúc vật sụp đổ gần đó, mặt đất cháy đen cùng những tảng đá rải rác khắp nơi... May là nơi này vốn là pháp trường cũ kỹ, dân cư rất thưa thớt, nếu là vụ nổ này xảy ra ở khu vực nào nhiệt trong thành, vậy hậu quả thật sự là không thể lường được.

“Judge knight, Hell knight...”

Khi vài tế ti ở hiện trường đang muốn hành lễ, lại bị Lesus phát tay ngăn cản, hãn trực tiếp ra lệnh: “Báo cáo tình hình.”

“Vâng.”

Đám tế ti lộ ra vẻ mặt lo lắng nói rõ: “Ngoại trừ ám thuộc tính đã tra xét, hiện trường còn có một lượng lớn quang thuộc tính, chúng tôi lo lắng chỉ sợ là đã có người của Thần Điện đã cùng tử linh pháp sư chiến đấu một hồi, cho nên đang ở phụ cận tìm kiếm, tìm kiếm...”

Tìm kiếm thi thể.

Không cần họ nói xong, Lesus cũng rõ ràng rồi, nhìn tình hình hiện trường, tình huống chiến đấu sợ rằng phi thường kịch liệt, nếu như trận này là người của Thần Điện Ánh Sáng thắng, vậy người đó hẳn đã sớm trở về Thần Điện bẩm báo, cho dù bị thương không thể trở về Thần Điện được mà ngã ở giữa đường, cũng hẳn là sẽ được Thánh kỵ sĩ tuần tra hoặc là hoàng gia kỵ sĩ phát hiện.

Nhưng đến bây giờ, bọn họ đều không có nhận được bất cứ tin tức gì.

Cho nên khả năng duy nhất bây giờ là, người đó bị tử linh pháp sư mang đi rồi, hoặc là đã chết, rất có thể đã bị chôn vùi ở dưới những kiến trúc sụp đổ.

Lesus cau mày quan sát kiến trúc sụp đổ xung quanh, mặc dù kiến trúc vật nơi này không nhiều như trong thành, nhưng cũng có mười mấy tòa, nhất thời chỉ sợ dọn không hết, điều này cũng làm cho hắn nổi lên do dự, mình có nên trước dẫn người lùn bắt tử linh pháp sư, hay là ở chỗ này tiếp tục chờ đợi, hi vọng người được đào lên còn sống, nói chân tướng cho mình?

Lúc này, Roland tiến lên, chỉ vào dưới chỗ kiến trúc vật sụp đổ xa hơn một chút, nói: “Judge knight trưởng, trong đó có quang thuộc tính rất mạnh.”

“Quang thuộc tính?”

Nghe vậy, Lesus nhíu mày, cho dù là Thánh kỵ sĩ hay tế ti, sau khi chết rồi đều cùng bị hắc ám thuộc tính ăn mòn mới đúng, Hell lại nói trong đó có quang thuộc tính... Chẳng lẽ người đó còn sống?”

Nghĩ đến đây, Lesus lập tức hạ mệnh lệnh với những người đang tìm kiếm: “Mau đi đào nơi Hell knight trưởng chỉ thị, cẩn thận một chút, ở dưới có thể có người, hơn nữa anh ta có lẽ còn sống!”

“Rồ!”

Chúng Thánh kỵ sĩ lập tức bắt đầu vận chuyển đá, có lực lượng toàn phần của đám Thánh kỵ sĩ, tốc độ đào bới cũng vô cùng nhanh, không bao lâu, kiến trúc sụp đổ đã dọn dẹp đi hơn phân nửa, đã có kỵ sĩ bắt đầu dùng xẻng đào mặt đất.

“Roland!”

Roland sửng sốt, vừa quay đầu nhìn, sau lưng là một đội kỵ sĩ mặc hoàng gia kỵ sĩ phục màu đỏ thẫm, người đứng trước nhất càng nhìn quen mắt, đó là Elliot thường tìm hãn luận bàn kiểm thuật.

Elliot để cho đám hoàng gia kỵ sĩ ngừng lại, tự mình đi lên, vừa nhìn cái hố lớn trên mặt đất, vừa cau mày hỏi Roland: “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Roland lắc đầu, giải thích: “Chúng tôi cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết ở đây có tụ tập lượng lớn ám thuộc tính và quang thuộc tính.”

Khi Elliot đang cau mày suy tư lời của Roland nói, Judge knight bên cạnh cũng mở miệng nói với hãn: “Elliot kỵ sĩ, có thể nhờ người của cậu hỗ trợ đào bới? Chúng tôi đoán, dưới kiến trúc vật có thể có Thánh kỵ sĩ hay tế ti, hơn nữa có lẽ còn sống.”

Elliot kinh ngạc, sau đó lập tức đồng ý: “Đương nhiên.”

Hãn xoay người qua, chỉ huy cấp dưới tiến lên hỗ trợ.

Lesus cau mày nhìn công trình đào bới, nghĩ đến, bản thân mình ở đây cũng không giúp được gì, hay là nên quay lại đi tìm tử linh pháp sư có thể tồn tại ở đâu đó mới đúng... Nhưng lại đột nhiên nhớ đến, tử linh pháp sư cũng không phải trong phạm vi mình phụ trách.

Lesus quay đầu hỏi phó đội trưởng của mình: “Đã phái người thông báo cho Sun knight trưởng chưa?”

Phó đội trưởng lập tức hồi báo: “Đội trưởng, tôi không tìm được Sun knight trưởng, nhưng đã thông báo cho phó đội trưởng Adair tiểu đội Sun, anh ta nói sẽ lập tức bảo tiểu đội Sun phân nhóm ở trong thành tìm kiếm, nếu có ám thuộc tính không bình thường tụ tập, anh ta sẽ lập tức dẫn người đi vào dò xét.”

Nghe vậy, Lesus gật đầu, chỉ cần có thông báo đến Adair là tốt rồi, chỉ là không hiểu Sun rốt cuộc lại đã chạy đi đâu?

“Đúng rồi, Sun knight trưởng chưa có tới sao?” Elliot mở miệng hỏi.

“Elliot, trên đường cậu tới có thấy Sun không?” Roland cũng quay đầu hỏi.

Hai người sau khi thoáng nhìn nhau, rồi cùng cười lắc đầu.

Thấy thế, Judge cũng mỉm cười ở trong lòng.

Từ trước đến giờ đều như thế, mặc dù Grisia kiếm thuật bản thân thật là tệ, nhưng luôn quen biết người kiếm thuật mạnh... Không! Không chỉ là người kiếm thuật mạnh mà thôi, cậu ta sợ rằng còn quen biết tất cả người mạnh bên trong Diệp Nha thành đi?

Mười hai Thánh kỵ sĩ của Thần Điện Ánh Sáng, trong đó còn có một Death Lord, người yêu hoàng gia kỵ sĩ của công chúa điện hạ, thậm chí là vị Sun knight mạnh nhất trong lịch sử khiến kẻ khác kính sợ kia, cùng với tử linh pháp sư không biết tên nhưng đảm bảo cường đại.

Mà, ngoại trừ quen biết tất cả người mạnh, bản thân Grisia thật sự vừa lại yếu đuối như Hell knight cho rằng sao?

Nghĩ đến đây, Lesus thật có chút cảm thán, sợ rằng chỉ có mình, Giáo Hoàng và Sun knight tiền nhiệm mới thật sự biết Grisiasun rất cuộc là nhân vật cường đại dạng gì... Không! Chỉ sợ dù là mình cũng không thực sự rõ ràng đi?

Lesus không nhịn được lẩm bẩm: “Grisia, cậu luôn nói tôi như con giun trong bụng cậu, cậu không có một chuyện nào có thể giấu được tôi, nhưng tôi lại chưa từng thực sự hiểu rõ thực lực của cậu... Hay là nói, thật ra ngay cả chính cậu cũng không rõ thực lực chân chính của mình?”

Roland và Elliot dường như có mà cũng như không có nghe thấy tiếng thì thào của Lesus, hai người tò mò quay đầu hỏi: “Cái gì...”

“Tìm được rồi!”

Nghe được tiếng la lớn này của Thánh kỵ sĩ, ba người lập tức chấn động, đồng loạt cất bước đi tới, sau đó nhìn thấy mọi người nhao nhao vây xem ở bên cạnh hố đào ra, nhưng không có khiêng bất cứ người nào bị thương lên, phản ứng của ba người hết sức nhất trí, đều nhíu mày.

Lesus càng là người thứ nhất hạ thấp giọng quát khê: “Tế ti rốt cuộc đang làm cái gì? Còn không mau cứu người?”

Đám tế ti giật mình, sau khi nhìn thấy sắc mặt âm trầm của Judge knight, mặt bọn họ lại càng tái nhợt, cuống quýt giải thích: “Đó, đó cũng không phải là người!”

Nghe vậy, Lesus lại nhíu mày, dứt khoát tự mình đi lên xem. Thứ dưới đó đúng là không phải người, nhưng là một thanh kiếm, cứ như vậy lẳng lẳng nằm trong bụi đất, mà lấy thân phận của nó, thật sự không nên bị đối xử như thế này.

“Làm sao lại là Thái Dương thần kiếm?”

Lesus liếc mắt một cái liền nhận ra nằm ở đáy hố là Thái Dương thần kiếm, đây là thứ Grisia quý trọng nhất... Mặc dù cậu ta không biết sử dụng nó lắm.

Cậu ta rất hiếm khi mang Thái Dương thần kiếm ra khỏi Thánh Điện, hơn nữa chỉ cần vừa mang ra ngoài, liền tuyệt đối sẽ không rời khỏi người.

Nhưng bây giờ, Thái Dương thần kiếm ở chỗ này, chủ nhân của nó lại không ở đây... Đột nhiên, Lesus nhìn thấy trên thân kiếm dính một thứ gì đó... Hắn lập tức nhảy xuống cái hố trũng, nhặt kiếm lên nhìn.

Quả nhiên là vết máu!

Sắc mặt hắn gần như là lập tức thay đổi, vội vàng gào lên với những kỵ sĩ xung quanh: “Mau! Tiếp tục đào! Nhưng động tác cẩn thận một chút, Sun... người phía dưới đó có thể còn sống!”

Lúc này, Roland cũng nhảy xuống, hắn ngồi xổm xuống, lấy tay sờ mặt đất, ánh mắt lại không rời Thái Dương thần kiếm trên tay Lesus.

Sau đó, hắn đứng lên, khẽ nói với Lesus: “Phía dưới thật sự không còn quang thuộc tính nữa, quang thuộc tính lúc trước tôi cảm giác được chính là Thái Dương thần kiếm, chẳng, chẳng lẽ Grisia cậu ấy...”

“Không!”

Lesus quyết liệt ngắt lời Roland, hắn nhảy lại lên mặt đất, để cho Thánh kỵ sĩ tiếp tục xuống phía dưới đào bới, đồng thời, Roland cũng đi theo hắn lên.

Lesus nhìn quanh một vòng pháp trường cũ kỹ chẳng khác nào đồng đồ nát, kiên định nói: “Không thể! Loại địa phương này... Tuyệt đối không phải là nơi Sun có thể chôn thân!”

Cho nên...

Grisia, cậu đang ở đâu?

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 1+2: Giết Ròng Chiêu Thứ Nhất: “Vẫn Là Đội Mạo Hiếm”

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Grisia! Người trốn không thoát đâu, tuyệt đối...

Ta giật mình tỉnh lại.

Ta đột ngột mở mắt, chẳng qua, vừa mở mắt liền cảm thấy có điểm không đúng, nhưng lại không thể nói rõ cuộc chỗ nào không đúng...

Bình thường mà nói, sau khi mở mắt, trước mắt nên là một vùng bóng tối sao?

Vậy cùng với không mở ra căn bản đâu có gì khác biệt mà! Nếu không khác biệt, tại sao phải mở mắt đây? Hay là, ta, ta không nhìn thấy đồ vật?

Không đúng! Ta “nhìn” thấy được, hơn nữa càng ngày càng rõ ràng rồi, cứ giống như xung quanh ban đầu là cái vải thưa rất dày, mà bây giờ có người đem từng lớp vải lột ra, bóng tối dần dần rút đi, mà cảnh tượng thì càng ngày càng rõ có thể thấy được.

Ta “nhìn thấy” mình đang nằm ở trên một cái giường, một thuộc tính của giường rất nặng, chắc hẳn là làm từ gỗ. Trên người ta còn đắp cái chăn bông rất dày, cạnh giường có cái ghế, nơi xa hơn nữa có đặt cái bàn, chung quanh cái bàn có bốn cái ghế, trên bàn có một chút thủy thuộc tính... là một bình nước.

Ta thậm chí biết nước trong bình chỉ có chứa một nửa bình.

Nhưng là, ta hoàn toàn không có quay đầu dùng hai mắt đang mở “nhìn” những thứ kia, cảnh tượng đã tự động xuất hiện ở trong đầu ta rồi, ta thử nhắm mắt lại, vừa lại mở mắt... cảnh tượng trong đầu hoàn toàn không có thay đổi!

Cho nên, mắt cái thứ này rốt cuộc là để dùng làm gì? Không phải dùng để “nhìn” sao? Mà “nhìn” cái chữ này rốt cuộc nghĩa là...Ta càng ngày càng không biết rồi,như bây giờ coi như là nhìn sao? Hình như là phải vừa lại hình như không phải.

Vẫn là cảm thấy có chuyện gì không đúng lắm, chuyện gì đó càng quan trọng hơn so với dùng mắt nhìn hay không nhìn cái gì...có người tới!

Ta quay đầu nhìn hướng cửa, rồi lại đột nhiên ngây ngẩn cả người,quay đầu để làm chi? Ta căn bản không cần quay đầu, cũng có thể nhìn thấy cửa đấy thôi!

Mặc dù cảm thấy cái thứ gọi là mắt này thật sự rất kỳ quái, chẳng qua, ta vẫn lập tức gạt nó sang một bên, sau đó đem lực chú ý phóng tại trên thân người tới, phong thuộc tính trên thân người này đặc biệt cao, nhưng lại không tới mức của ma pháp sư...Hm! Chắc hẳn là nghề nghiệp đạo tặc hay là cung tiễn thủ thuộc loại hình nhanh nhẹn gì đó, nhìn bộ dạng của anh ta... Oh, nhầm rồi, là “cô ta” mới đúng.

Hơn nữa còn là một “cô nàng” vóc người vô cùng tốt, cho dù ta thực tại không biết cô ta có xinh đẹp hay không, chẳng qua vóc dáng cùng xinh đẹp không liên quan, chỉ cần bộ ngực lớn, vòng eo nhỏ cùng với chân dài, ba điểm này đã đủ để cấu thành cái từ “vóc người tốt” này rồi.

“Ah! Cậu tỉnh rồi à?” Cô nàng vừa tiến đến liền kinh ngạc hô lên.

Nghe giọng nói này, hẳn là một cô gái tuổi còn rất trẻ, mới vừa tỉnh lại liền gặp một cô gái vóc người tốt tuổi lại còn trẻ rồi, điều này thật sự khiến cho người nháy nhót.

“Tôi... phải, tôi tỉnh rồi.” Ta ngo ngoạ bò thân lên, sau đó gật đầu với cô ta.

Cô ta vội vàng đi tới, nói: “Đừng đứng lên à! Cậu bị thương rất nặng... Eh! Nhưng hình như cũng gần như lành rồi, thật sự là khó tin! Yuna rõ ràng nói, thương thể của cậu phải là năm hơn một tháng, mới có thể xuống giường đi lại, kết quả mới ba ngày, thương thể của cậu gần như lành hết rồi, thiếu chút nữa làm cho Yuna tưởng cậu là sinh vật undead rồi đấy!”

“Yuna?” Ta có chút hoang mang hỏi.

Cô gái đem thứ trên tay bỏ lên bàn, sau đó rót một ly nước, vừa đi tới giường, vừa giải thích: “Oh, Yuna là tế ti trong đội bọn tôi, cô ấy cùng Igor đang trên đường mua đồ rồi, Igor là chiến sĩ của bọn tôi. Bọn tôi còn có một druid, tên là Woodrow, tiếp đó tôi là Sybelle, là một cung tiễn thủ, Nào! Đến đây, cậu khát rồi đi? Uống chút nước nhé.”

Nghe cô ta vừa nói như vậy, ta quả thật cảm giác cổ họng và miệng khô gần chết, vội vàng nhận lấy nước, sau khi nói câu “cảm ơn”, liền ừng ực ừng ực mà uống.

Sybelle mang theo giọng tò mò hỏi: “Còn cậu? Cậu tên là gì?”

Ta một hơi uống sạch cả ly nước, sau khi giải khát xong, mới thật sự đem câu hỏi của Sybelle vào lỗ tai.

“Tôi tên là gì...”

“Huh?”

Sybelles lại tiến gần một chút, ta bây giờ có thể “nhìn” rõ dung mạo của cô nàng rồi, mắt của cô dài mảnh, ngũ quan sắc nét, môi hình như khá dày, mặc dù ta vẫn như cũ không biết cô nàng rất cuộc xinh đẹp hay không xinh đẹp, nhưng, chỉ bằng bộ ngực đầy đặn sấp chạm lên ngực ta của cô nàng, ta liền thừa nhận cô nàng là một mỹ nữ.

“Cậu rất cuộc có muốn hay không nói tên của cậu vậy?” Sybelle dùng giọng nghi hoặc hỏi.

Ta đột nhiên hồi thần, vội vàng trả lời: “Tôi tên là, tên là...”

Trả lời đến một nửa, ta lại trầm mặc xuống.

Tốt lắm, ta bây giờ rất cuộc đã phát hiện chỗ nào không đúng rồi...

Ta là ai?

Trước mặt ta ngồi bốn người, từ trái sang phải lần lượt là một chiến sĩ cường tráng giống như một ngọn núi – Igor, một druid gầy như cây trúc – Woodrow, tế ti vóc người không tốt – Yuna cùng với cung tiễn thủ vóc người rất tốt – Sybelle, nghe nói còn có một đạo tặc tên là Archie chưa về đội.

Bằng vào nghề nghiệp để phán đoán, đây là một tổ hợp đội ngũ rất không tệ... Trong đầu ta tự động nhảy ra cái phán đoán này. Xem ra mặc dù ta mất trí nhớ rồi, chẳng qua những kiến thức thông thường dường như không có mất à!

“Cậu mất trí nhớ rồi? Rất khó có thể tin.” Woodrow lẩm bẩm xong, sau đó tự mình rơi vào trầm tư.

“Đúng vậy! Thật sự là khó tin.” Sybelle lập tức xen vào nói: “Lúc cậu ta bị thương nặng, tôi đã cảm thấy khó tin rồi! Đó làm sao có thể chứ?”

Yuna gật đầu.

“Không sai, không sai.” Igor dùng giọng nói hoàn toàn đồng ý phụ họa.

“Xin, xin hỏi một chút.” Ta có chút không rõ lắm, đành mở miệng hỏi: “Tại sao tôi bị thương lại rất khó tin? Là người đều sẽ bị thương mà... Ờ? Không sai chứ?”

Ta không có chút không dám khẳng định rồi, một người ngay cả tên mình cũng không nhớ, “thường thức” trong đầu suy cho cùng thật rất khó nói chính xác hay không chính xác.

Mà bốn người trước mặt đồng loạt quay đầu nhìn ta, tất cả đồng thanh nói: “Khó tin là bởi vì cậu rất mạnh!”

“Tôi rất mạnh?” Ta theo phản xạ hỏi: “Tôi là chiến sĩ sao?”

“Không, cậu là tế ti.” Yuna lại một hơi bác bỏ suy đoán của ta.

Tế ti?

Ta là một tế ti, nhưng bản thân lại rất mạnh? Vậy tại sao thường thức của ta lại nói cho ta biết, cái nghề nghiệp tế ti này được biết là rất yếu đuối? Xem ra, thường thức của ta quả nhiên không có thể tin lắm.

Yuna như nghĩ tới cái gì đó nói: “Cũng không phải cậu rất mạnh, cậu đích xác là một tế ti rất mạnh không sai, nhưng người chúng ta nói rất mạnh thật ra là đồng bạn của cậu.”

Đồng bạn của ta...Ta nghi hoặc hỏi: “Không phải là các người sao?”

Sybelles đảo mắt rồi nói: “Nếu như chúng tôi là đồng bạn của cậu, vậy tôi hỏi tên cậu làm gì hả?”

Nói như vậy cũng đúng.

Ta thuận tay sờ tóc trước ngực, vô cùng nghi hoặc hỏi: “Các người biết tôi là tế ti, cũng biết đồng bạn của tôi rất mạnh, lại không biết tên của tôi? Các người rốt cuộc có biết tôi hay không?”

Nghe vậy, sau khi bốn người quay mặt nhìn nhau vài lần, Woodrow rất cục tũ trong trầm tư tĩnh lại mở miệng nói: “Chúng tôi không biết cậu, chỉ là từng được cậu và đồng bạn của cậu cứu, có gặp qua một lần, lúc đó từng thấy cậu thi triển năng lực Thánh quang, cho nên biết cậu là tế ti, cũng thấy đồng bạn của cậu ra tay, đội ngũ của cậu mặc dù chỉ có ba người, nhưng phi thường mạnh mẽ.”

Đồng bạn sao? Ta chẳng hề kinh ngạc khi nghe được mình có đồng bạn, trên thực tế, khi nghe tới cái từ “đồng bạn” này, trong đầu ta liền tự nhiên hiện ra vài cái bóng người, số bóng người thậm chí so với số lượng Woodrow nói còn muốn nhiều hơn. Cho nên, mặc dù vẫn không nhớ nổi dáng dấp chính thức, nhưng ta tuyệt đối có đồng bạn, hơn nữa không ít.

Sau khi biết điểm ấy, ta yên tâm hơn nhiều, chỉ là không nhịn được tò mò hỏi: “Đồng bạn của tôi là người thế nào?”

“Là một Thánh kỵ sĩ, còn có, còn có...”

Woodrow ngừng nói, ta để ý thấy hắc cau mày... Cái này tỏ vẻ hãn rất “do dự” đi. Tại sao phải do dự đây? Chẳng lẽ thân phận đồng bạn kia của ta làm cho người khác khó mở miệng như vậy sao?

Woodrow đột nhiên tới gần ta, thấp giọng nói: “Hãn là một hắc ám tinh linh.”

“Hắc ám tinh linh?” Ta có điểm không rõ. Nếu như thường thức của ta không sai, hắc ám tinh linh hình như là một loại chủng tộc da đen tóc trắng, hơn nữa thanh danh không tốt lắm, nhưng chi tiết hơn thì không nhớ rồi.

Lúc này, Yuna vội vàng nói: “Có lẽ là cậu cùng Thánh kỵ sĩ đó bắt được tên hắc ám tinh linh kia cũng không chừng.”

“Đúng, đúng!” Igor cũng phụ họa theo: “Thánh kỵ sĩ và tế ti không lý nào đi cùng một chỗ với hắc ám tinh linh, đó thế nhưng là sinh vật của hắc ám! Tất cả mọi người đều biết, người của Thần Điện Ánh Sáng hận nhất là hắc ám sinh vật.”

“Thần Điện Ánh Sáng? Tôi là người của Thần Điện Ánh Sáng sao?”

Ta lẫm nhẫm cái từ này, “Thần Điện Ánh Sáng”, càng đọc lại càng cảm thấy rất có khả năng, bởi vì Thần Điện Ánh Sáng và Thánh kỵ sĩ hai từ này nghe lên cũng vô cùng quen tai.

Yuna gật đầu giải thích: “Năng lực Thánh quang của cậu rất mạnh, chỉ có tế ti của Thần Ánh Sáng mới có được Thánh quang như thế, cho nên cậu sẽ không là tế ti của Thần Điện khác, chỉ có khả năng là tế ti thần Ánh Sáng, chỉ là không biết tại sao cậu lại ở chỗ này.”

“Ở chỗ này?” Ta có điểm mờ mịt hỏi: “Ở đây là đâu?”

Sybelle xen vào nói: “Đây là vương quốc Kissinger, đã là lãnh địa của Hỗn Độn Thần Điện rồi! Vong Hưởng quốc chỗ của Thần Điện Ánh Sáng cách nơi này thế nhưng khá xa, phải đi về phía bắc năm ngày, mới có thể bước vào biên giới của Vong Hưởng quốc đây!”

Ta cái hiểu cái không gật đầu, “Kissinger” nghe lên rất xa lạ, cho nên ta hẳn là không phải người ở đây đi? “Hỗn Độn Thần Điện” nghe lên cũng không quen thuộc lắm, vẫn là Thần Điện Ánh Sáng nghe lên lọt tai hơn một chút.

Ta nhìn phía Yuna hỏi: “VẬY Yuna cô chính là tế ti của Hỗn Động Thần Điện rồi?”

“Đương nhiên không phải, tôi là Chiến Thần tế ti.” Yuna có chút cúi kính nói: “Nếu như tôi là Hỗn Động tế ti, vậy lúc đầu đã không cần cứu cậu.”

Đây nghĩa là sao?

Ta trầm mặc xuống, nhưng lại không muốn mở miệng hỏi lần nữa, cho dù Yuna trả lời, vấn đề của ta sẽ chỉ càng ngày càng nhiều mà thôi, càng hướng chi, thật ra ta căn bản không quan tâm Yuna là tế ti gì, chuyện bây giờ ta muốn biết nhất, chính là mình rốt cuộc là ai?

Dù chỉ là cái tên cũng được à!

Grisia, người trốn không thoát đâu, tuyệt đối...

Ta đột nhiên ngậy ngấn cả người, lúc vừa mới giật mình tỉnh lại đó, ta đích xác nghe được câu này, “Grisia” mở đầu của câu này nghe lên như là một cái tên... Đây là tên ta sao?

Lúc này, Yuna mang giọng xin lỗi nói: “Xin lỗi, tôi quên cậu đã không nhớ được rồi, tôi không nên dùng giọng điệu này nói chuyện với cậu.”

“Không sao.”

Nghe thấy Yuna nói, ta mới hồi thần lại, nhìn mọi người nói: “Nếu tôi có đồng bạn, như vậy không việc gì nữa, dù sao, bọn họ chung quy sẽ đến tìm tôi chẳng?”

Bốn người nhìn nhau vài lần, Yuna lại càng xin lỗi nói: “Tôi nghĩ sẽ không đâu, cũng đã qua mười ngày, nhưng căn bản không có người nào đang tìm cậu.”

“Mười ngày?” Ta ngấn người, rồi nhìn về phía cung tiền thủ hỏi:
“Sybelle, cô không phải nói thương thế của tôi trong vòng ba ngày đã khỏi hẳn rồi mà?”

“Đúng thế!” Sybelle nhún vai rồi nói: “Nhưng sau khi thương thế của cậu khỏi, lại đã ngủ hết bảy ngày! Bọn tôi đang không biết nên làm sao đây! Cậu vẫn không tỉnh dậy, vừa lại không thể bỏ mặc cậu, nhưng phần lớn tiền của bọn tôi đều tổn bởi phí thuốc men của cậu rồi, nếu còn không đi làm nhiệm vụ, thật sự là không xong...”

“Sybelle!” Yuna vội vàng ngăn cản cô ta tiếp tục nói.

Sybelle cũng không chịu dừng, giọng kích động la lại: “Không nói không được mà! Nói rõ cho hẳn tình huống của chúng ta, để hẳn hỗ trợ làm một chút nhiệm vụ chứ! Nếu không cứ tiếp tục như vậy, chúng ta thực sự phải ăn không khí rồi!”

“Sybelle!”

Woodrow quát khẽ một tiếng, mang theo giọng trách cứ, cái này mới thực sự làm cho Sybelle ngừng lại. Sau đó, hẳn nhìn ta, mang theo áy náy nói: “Hi vọng cậu đừng để ý những lời của Sybelle, chúng tôi cứu cậu là điều tuyệt đối phải làm, lúc đầu nếu như không có cậu cùng đồng bạn của cậu, nhóm người chúng tôi có thể sớm đã biến thành xương khô trong sơn động rồi.”

“Không sai, cho nên ngàn vạn lần đừng để ý lời của Sybelle, cô ấy chỉ là thuận miệng nói vậy mà thôi.”

Yuna vừa nói, còn vừa dùng ánh mắt cảnh cáo Sybelle, người sau thì không quá cam lòng cúi đầu xuống.

“Grisia.”

“Cái gì?” Bốn người đều sững sốt.

Ta bắt đầu nói rõ: “Các người có thể gọi tôi là Grisìa, tôi nghĩ đây hẳn là tên của tôi... có lẽ là vậy đi!”

Mọi người gật đầu, Sybelle lại càng lăm bắm đọc tên của ta, sau đó nhỏ giọng phàn nàn tên này thật khó đọc.

Tiếp đến, ta tiếp tục nói: “Nếu các người đã nói, tôi từng cứu các người, vậy bây giờ các người cũng đã cứu tôi, cho nên chúng ta coi như là huề nhau, không ai nợ ai rồi.”

Ta nói tới đây, tất cả mọi người gật đầu, Igor hô to một tiếng: “Được! Grisìa, cậu thật thẳng thắn.”

Ta cười cười, nói tiếp: “Về phần giúp đỡ làm nhiệm vụ mà mọi người đề xuất, tôi không phản đối, nhưng tôi muốn chia tiền thưởng hoàn thành nhiệm vụ, nếu chỉ thi triển trung cấp trì dữ thuật, vậy chia một phần tiền thưởng cho tôi là được, cao cấp trì dữ thuật sẽ là hai phần, nếu như còn cần thi triển thần thuật, vậy cứ tăng thêm một phần, cũng chính là ba phần.”

“...”

Sybelle không nhịn được la lên: “Cậu thật sự là tế ti thần Ánh Sáng sao? Tôi nghe nói bọn họ rất vị tha mà.”

Ta nhún vai nói: “Ai biết được? Tôi bây giờ đang mất trí nhớ, cái gì cũng không nhớ được, biết đâu vốn là Hỗn Độn tế ti cũng không chừng, hơn nữa, cô đã nhắc cho tôi, tôi bây giờ đang ở trong tình trạng mất trí nhớ lại không tìm được đồng bạn, cho nên phải tự mình kiếm tiền ăn cơm rồi. Nếu đã kiếm được tiền, kiếm nhiều hơn vẫn tốt hơn so với kiếm ít hơn chứ?”

Nghe vậy, ba người trong đội ngũ lập tức cùng nhau trờng về phía cung tiền thủ của bọn họ, mà vẻ mặt của Sybelle thay đổi... Hmm, là khóc

không ra nước mắt.

Sau khi bị trừng, Sybelle dùng giọng mỉa mai phần uất ức khóc kể: “Cậu cái gã này một chút cũng không như bề ngoài cao nhẽ của mình!”

Bề ngoài của ta? Ta có chút tò mò hỏi: “Tôi có đáng vẻ thế nào?”

Lúc này, Sybelle đột nhiên tới gần mặt ta, sau đó nghiêm túc nói: “Tóc dài màu vàng óng xán lạn, đôi mắt xanh biếc, hơn nữa làn da thật trắng lại vừa sờ thật đã...”

Thật trắng? Trắng nghĩa là gì... khoan khoan! Sờ thật đã? Ta lập tức nói: “Chờ một chút! Tại sao cô biết làn da tôi sờ thật đã? Đừng nói là cô đã sờ qua rồi nhá?”

“...Ah!”

Sybelle đầu tiên là trợn to mắt, đờ đẫn một hồi, rồi mới hồi thần lại, vội vàng giải thích: “Chỉ là lúc thay thuốc vô tình chạm phải, giúp cậu thay quần áo cũng sẽ đụng tới à, tắm rửa lại càng không thể không chạm, bình thường lúc cho cậu trở mình cũng phải đụng tới, còn có...”

Còn có? Vậy cô dứt khoát trực tiếp nói, những lúc nào là không đụng tới, như vậy không phải nhanh hơn sao?

Đáng chết! Ta lại có thể có loại cảm giác bị phụ nữ bắt nạt và mình chịu thiệt, làm sao lại được chứ? Ta cái gì cũng chịu, chính là không thể chịu thiệt thòi!

Ta lập tức nói với Sybelle: “Vậy cô phải cho tôi chạm lại mới công bằng.”

“Được đấy...”

Sybelles đồng ý đến một nửa, Yuna lập tức la lên một tiếng: “Sybelle, cô nói bậy cái gì vậy”, cô nàng lập tức đổi giọng: “Không! Ý tôi là, đương nhiên không được, cái đồ háo sắc!”

Thật đáng tiếc...Ta hối hận muôn phần, đáng lẽ nên thừa dịp lúc không có người, mới đòi Sybelle chịu trách nhiệm, nhìn phản ứng của cô nàng, hoàn toàn là rất muốn bị chạm lại mà!

Nhìn đồng đội biểu tình hoàn toàn không tin, Sybelle cúi đầu xuống, nhỏ giọng lẩm bẩm: “Đều tại hãn quá đẹp trai mà, hại tôi vô thức đồng ý.”

Yuna nhắc nhở cô ta: “Tưởng tượng cái Thánh kỵ sĩ kia trong đội ngũ của cậu ta, cô liền sẽ cảm thấy cậu ta cũng không đẹp trai như thế nữa.”

Lúc này, Sybelle đột nhiên ngẩng đầu nhìn trần nhà, mặc dù trần nhà cái gì cũng không có, nhưng đầy mặt cô nàng lại là, là... nói dễ nghe chút thì gọi là biểu tình “ao ước”, nói thẳng ra thì gọi là “mê trai”.

Sau một lúc, cô nàng mới cúi đầu nhìn ta, gật đầu đồng ý nói: “Cũng đúng, thật ra cậu cũng không có đẹp bao nhiêu!”

... Ta đột nhiên không muốn tìm lại đồng bạn Thánh kỵ sĩ của ta nữa.

“Đúng thế! Vị Thánh kỵ sĩ kia thật sự rất có phong độ.”

Lời này không phải Sybelle nói, nhưng là Yuna mở miệng, phản lại với vẻ tinh táo lúc trước, cô ta dị thường kích động nói: “Rất đẹp trai vừa lại rất mạnh, hơn nữa xem ra dáng vẻ thật dịu dàng ân cần, giọng điệu nói chuyện cũng thật chín chắn, hơn nữa con người cũng rất tốt, sau khi đã cứu chúng ta còn hoàn toàn không kể công, thậm chí bởi vì đánh quái vật của chúng ta mà xin lỗi, còn muốn đưa chiến lợi phẩm cho chúng ta, cuối cùng còn nhắc nhở chúng ta mau chóng rời khỏi chỗ nguy hiểm... Ôi! Anh ấy thật quá tuyệt vời!”

Lần này, đổi lại là Yuna lâm vào trong trạng thái ao ước, hay còn gọi là mê trai rồi.

“Hơn nữa còn rất ưu nhã! Là thật sự rất ưu nhã.” Sybelle sau khi liếc ta một cái, lắc đầu nguầy nguậy nói: “Không giống cậu, chỉ có bề ngoài ưu nhã.”

Nghe vậy, ta có chút nổi nóng nói: “Biết đâu hẳn chỉ có bề ngoài chín chắn ưu nhã, nhưng thật ra lại là một tên vừa kiêu căng vừa ngang ngạnh chứ!”

“Tuyệt đối không thể!” Yuna, Sybelle thậm chí là Igor đều đồng thanh phản bác ta.

Ta nhất thời cứng họng, cư nhiên ngay cả Igor thân là đàn ông cũng đồng ý rồi, chẳng lẽ đồng bạn Thánh kỵ sĩ của ta thật sự không phải chỉ có bộ mặt coi được, mà là như bọn họ nói, vừa đẹp trai vừa chín chắn lại vừa ưu nhã, hơn nữa còn là một người tốt từ đầu đến chân?

Thật không dám tin trên thế giới thật sự có người như thế!

Lúc này, Woodrow chần chờ nói: “Nói đến, Thánh kỵ sĩ kia đúng là có chút tốt quá mức rồi, cảm giác dường như không chân thật lắm.”

Ta nhất thời đối với Woodrow có một cỗ tâm tình “chúng ta là đồng bạn”.

“Này! Biểu tình đó của cậu là sao hả?” Sybelle tức giận nói: “Người chúng tôi nói thế nhưng là đồng bạn của cậu đấy! Chẳng lẽ cậu không muốn đồng bạn của mình là người tốt, mà hi vọng anh ta là người xấu sao?”

Ta suy nghĩ một chút, nói như vậy cũng đúng, đồng bạn là người tốt chung quy dễ ức hiếp hơn... khoan khoan! Đây là ý nghĩ gì? Ta lại có thể

muốn ức hiếp người khác? Chẳng lẽ...

Thì ra ta mới không phải người tốt sao?

Ta không khỏi lăm bẫm: “Nói như vậy cũng rất có khả năng, nếu không đầu óc ta làm sao lại toàn là không thể chịu thiệt, tiền, gái đẹp với bộ ngực đây?”

“Cái gì?” Sybelle mang biểu tình tò mò hỏi.

“Không có gì, tôi chỉ là đột nhiên có chút lo lắng.” Ta ngẩng đầu lên, nhìn đội ngũ trước mắt, cảnh giác nói: “Vậy tôi làm sao biết các người có phải là người tốt hay không?”

“Cậu nói cái gì hả!”

Sybelle nhất thời tức giận nói: “Chúng tôi đương nhiên là người tốt! Nếu không làm sao lại cứu cậu, lại vì cậu chậm chạp không tỉnh dậy, kết quả là hại bọn tôi cũng không thể đi làm nhiệm vụ! Nếu là người xấu, đã sớm bỏ mặc cậu rồi!”

“Nói như vậy cũng đúng.”

Ta lộ ra nụ cười rạng rỡ, hiệu quả của nụ cười này rõ ràng không tẻ, ngay cả Sybelle và Yuna mới vừa rồi còn nói ta chỉ có bề ngoài ưu nhã đều bị đột ngột lâm vào trạng thái mê trai, chỉ có ngẩn ngơ nhìn ta.

Thấy thế, ta hài lòng cười nói: “Các người quả nhiên là người tốt, cái này thật sự là rất tốt, ha ha a...”

“Tại sao tôi lại có dự cảm không tốt lắm?”

Woodrow lăm bẫm, lại bị Igor vỗ vai mạnh một cái cắt ngang, Igor cười lớn nói: “Woodrow, cậu lo lắng nhiều quá rồi! Cậu chẳng phải luôn nói

muốn tìm một tế ti thần Ánh Sáng sao? Bây giờ có một tế ti siêu cường tới, cái này không tốt à?”

Sau khi nghe được Igor và Woodrow nói chuyện với nhau, ta quay đầu cười cười với Woodrow, cốt là muốn cho hắn buông lỏng cảnh giới, ai biết, hắn trái lại ngăn người, sau đó đối với người khác ra hiệu yên lặng, tiếp theo liền rón rén đi đến trước mặt ta, giơ tay phải lên, khua chậm chậm trước mặt ta...

Ta tóm lấy tay hắn, không hiểu gì hết hỏi: “Cậu đang làm cái gì?”

Woodrow á khẩu không nói được gì một hồi, mới ập a ập ứng nói: “Chỉ là cảm thấy có chút kỳ lạ, mắt của cậu...”

“Mắt của tôi?”

“Không, không có gì, có lẽ tôi nghĩ quá nhiều thôi.” Woodrow lẩm bẩm: “Luôn cảm thấy cậu hình như không đang nhìn tôi.”

“Tôi đang nhìn cậu.” Ta đúng là đang nhìn Woodrow, cho dù cơ mặt chuyển động rất nhỏ, máu lưu động trong cơ thể, hay là trái tim đập đều nhịp của hắn, tất cả đều thấy rõ ràng.

“Là tôi nghĩ nhiều thôi.”

Nói xong, Woodrow cũng không nhắc tới chuyện mắt ta nữa, chỉ là bắt đầu thảo luận với ta vấn đề thực tế hơn — vấn đề chia chác.

Hắn cò kè mặc cả nói: “Thần thuật thì không dùng, Yuna là một chiến thần tế ti, thần thuật của cô ấy chắc chắn mạnh hơn cậu, chỗ hữu dụng duy nhất của cậu chỉ là trì hoãn thuật mà thôi, cho nên hai phần quá nhiều rồi, cách chia thù lao của đội ngũ chúng tôi là khi lấy được tiền, đầu tiên trừ đi hai phần làm là đội phí, sau đó chia đều cho mọi người trong đội ngũ.”

“Đội ngũ có sáu người, sau khi trừ đi hai phần chia cho sáu người, cho nên là... không tới một phần rưỡi!”

Thế này sao được! Ta lập tức phản bác hẳn: “Hai phần không tính là nhiều! Tôi nhớ tế ti thần Ánh Sáng rất ít rồi Thần Điện đi mạo hiểm, cho nên rất được tranh giành đấy!”

“...Cậu thật sự mất trí nhớ sao?”

“Không muốn thì thôi!”

“Được rồi, được rồi! Hai phần thì hai phần.” Woodrow thoát nhìn hình như có chút ảo não, nhưng sau đó lại nổi lên tinh thần để mặc cả: “Nhưng, cậu phải thi triển thêm thần thuật “Thánh quang hộ thể” này!”

Thánh quang hộ thể? Ta biết sao? Ta suy tư một chút, bốn chữ này nghe lên vẫn rất quen tai, như vậy coi như biết đi! Dù sao đến lúc đó nếu thật sự không biết, nhóm Woodrow cũng không đến nỗi sẽ đuổi ta đi chứ?

“Được...”

Khi ta trả lời đến một nửa, lại nhìn thấy ngoài cửa có người, liền mở miệng hỏi: “Đạo tặc Archie của các người là cột một cái đuôi ngựa phải không?”

“Đúng vậy, cậu nhớ lại rồi?!” Woodrow kinh ngạc hỏi ngược lại.

Ta vẫn chưa kịp trả lời thì người ngoài cửa đã vừa hô lớn “Woodrow” sau đó vừa đập mở cửa phòng.

“Woodrow! Quá tốt rồi, bên trong thành có một nhiệm vụ lớn... ủa? Cậu ta tỉnh rồi à?”

Người tiến vào có một mái tóc dài cột thành bó, cao cao ở sau đầu, vóc người hẳn gầy gò lại thấp bé, nói không chừng chỉ cao đến bả vai ta mà

thôi, so với Sybelle còn lùn hơn một ít, ước lượng cao bằng Yuna, nhưng giọng nói của hắn lại hoàn toàn ngược lại với vóc người, oang oang lớn tiếng giống như là có người đang gõ chuông bên tai ta vậy.

Đây chắc hẳn là đạo tặc Archie trong đội đi!

Sau khi Archie phát hiện ta đã tỉnh, trái lại không có hồi hải như thế nữa, hắn bình tĩnh xuống, như là lẩm bẩm nói: “Ái chà! Cậu đã tỉnh? Vậy là tốt rồi, rốt cục đã có thể ra thành làm nhiệm vụ! Chẳng qua, tin tức tôi vất vả lắm mới nghe được cũng uổng phí rồi...”

“Là chuyện gì?” Woodrow lần nữa hỏi.

Archie nhún vai trả lời: “Trong thành có một nhiệm vụ lớn, không cần ra khỏi thành cũng có thể làm, tiền thưởng thế nhưng không ít, cho nên tôi vốn muốn nhanh chóng nói cho mọi người.”

Ta vội vàng nói: “Tiền thưởng rất nhiều? Là nhiệm vụ dạng gì?”

Archie ngẩn người, mang vẻ mặt không hiểu gì hết liếc ta một cái, sau đó quay đầu nhìn về phía những người trong đội ngũ.

Woodrow ahem một tiếng rồi giới thiệu: “Đây là Grisias đồng đội mới, là một tế ti thần Ánh Sáng, cậu ta sẽ chờ cho đến khi đồng bạn của mình tới tìm mới thôi.”

Nghe vậy, Archie “oh” một tiếng, đơn giản nói với ta câu “hoan nghênh nhé”, sau đó liền hưng phấn bắt đầu giải thích nội dung nhiệm vụ: “Trong thành lúc trước chẳng phải đã tới một con độc giác thú đúng chứ?”

Mọi người gật đầu, chỉ có ta nghi hoặc hỏi: “Độc giác thú?”

“À, phải rồi, cậu vẫn ngủ suốt, cho nên không biết tin tức này.” Sybelle cướp lời: “Mấy ngày trước, trong thành có một đội mạo hiểm bắt được độc

giác thú! Sau khi bọn họ đưa độc giác thú tới công hội mạo hiểm giả, lập tức từ đội mạo hiểm lạng lẽ vô danh biến thành siêu nổi danh đó!”

Độc giác thú? Cái từ này nghe lên thật xa lạ, vấn đề của ta quả nhiên chỉ sẽ càng ngày càng nhiều mà thôi, ta vội vàng hỏi: “Đầu tiên nói với tôi trước, độc giác thú rốt cuộc là thứ gì?”

“Cậu làm sao lại có thể không biết?”

Archie kinh ngạc nhảy dựng lên, lại còn như chuông vang mà lớn tiếng la lên, âm lượng lớn đến nỗi ta một cơn ù tai, đầu lại còn đau nhức... Những người khác chẳng lẽ chịu được âm lượng này?

Ta quay đầu nhìn, những người còn lại sắc mặt quả thật vẫn như thường, hoàn toàn không có hoảng loạn luống cuống như ta, thật không hổ danh là đồng đội của Archie... Bọn họ đều dùng hai tay bịt lỗ tai của mình.

Woodrow buông hai tay, bình tĩnh nói: “Grisia mất trí nhớ rồi.”

“Há?” Vẻ mặt của Archie thật giống như giẫm phải phân rỗng.

Woodrow chuyển hướng giải thích với ta: “Độc giác thú là một loại ma thú rất hiếm thấy, bề ngoài như một con ngựa nhỏ màu trắng, chỉ là ở chính giữa đầu có một cái sừng màu trắng, cái sừng đó là chỗ độc giác thú thi triển ma pháp, nghe nói lôi điện ma pháp của nó phi thường lợi hại.”

Ma pháp? Ta ngậm ngừng, mặc dù không nói được ma pháp là vật gì, nhưng nghe lên quen tai giống như Thánh quang hộ thể, có lẽ ta biết?

Nhưng sau khi ta nói với mọi người cái khả năng này, tất cả mọi người đều cười.

Sybelle cười đặc biệt lớn: “Không thể nào, cậu là một tế ti, không phải ma pháp sư.”

Là như vậy sao? Ta vẫn có chút hoài nghi, ta thật sự không biết ma pháp sao? Nhưng, cái từ ma pháp này nghe lên quen tai như thế.

“Đừng cười cậu ta nữa, người ta mất trí nhớ đấy! Các cậu như vậy thật sự là rất bất lịch sự rồi.”

Yuna là người duy nhất không cười, còn lên tiếng trách cứ những người khác, điều này làm cho ta có cảm tưởng tốt với cô, khuyết điểm vóc người không đẹp nhất thời không trọng yếu như thế nữa.

Cô hết sức nhẹ nhàng giải thích với ta: “Chúng tôi cũng chưa từng thấy độc giác thú, chỉ là một ít tin đồn mà thôi, nó có thật sự biết lời điệ ma pháp hay không, chúng tôi cũng không biết.”

Archie tranh nói: “Còn có mọi người đều biết... không! Là tin đồn, tin đồn thôi! Yuna cô đừng trừng tôi nữa! Dù sao tất cả mọi người đều nói như vậy mà! Độc giác thú chỉ chịu đến gần xử nữ thuần khiết không tì vết.”

Thích xử nữ? Thật giống ta... Không! Không phải, độc giác thú đúng là một loại động vật rất háo sắc, nó bị bắt là đáng đời!

Lúc này ánh mắt của Archie, thật ra là tất cả nam giới của đội, đều nhìn về hai đội viên nữ có khả năng là “xử nữ”.

Sybelles lập tức nổi giận nói: “Không cần nhìn tôi đâu! Mấy người tưởng rằng tôi là phải sao?”

Mọi người... bao gồm ta cũng lập tức lắc đầu, sau đó ánh mắt chia hướng một người khác, Yuna.

Yuna trong nháy mắt đỏ mặt, cô cúi đầu, sau đó vài cái lắc đầu khó thấy.

Lại có thể ngay cả Yuna cũng không phải!

Bản thân ta sau khi cực kỳ sốc, phát hiện những chàng trai khác cũng há to miệng, bộ dạng so với ta lại càng kinh ngạc hơn. Nhất là Igor, nhìn mặt hăn giống như thể là thế giới trước mắt sụp đổ... Xem ra hăn có chút ý với Yuna, không! Sợ rằng không phải có chút, mà là phi thường có ý, bởi vì hăn ngay cả hốc mắt cũng đỏ lên rồi.

Nhưng, những đồng đội khác hình như đã sớm biết Igor có tình ý với Yuna rồi, ngoại trừ ta ra, hoàn toàn không có ai vì sự đau khổ khác thường của Igor mà kinh ngạc, ngay cả Yuna cũng không hề có vẻ hoảng hốt, chỉ có ta đang thừa thông cảm, tiến lên vỗ vỗ vai của Igor, hăn phi thường cảm kích quay đầu lại nhìn ta một cái, thiếu chút nữa là nhào vào trong lòng ta khóc nức nở... May là ta né nhanh!

Bên cạnh, Archie thất vọng thở dài liên tục nói: “Ôi! Thật đáng tiếc, con độc giác thú đó tối hôm qua chạy trốn rồi, sau đó công hội mạo hiểm giả đã treo tiền thưởng năm trăm đồng tiền vàng đấy!”

Ta ngẩn ra, nhanh chóng xông lên phía trước, túm lấy cổ áo Archie, la lên: “Cậu vừa mới nói cái gì!”

Archie giật mình hoảng sợ, lắp bắp nói: “Thật, thật đáng tiếc...”

“Là câu tiếp theo!”

Hăn nói tiếp: “Độc giác thú tối hôm qua đã chạy trốn!”

Hăn sửng sờ cả người, sau khi biết ta đem cả người hăn nhắc lên, khiến cho hai chân hăn cũng rời khỏi mặt đất, hăn mới hồi phục tinh thần, thần tốc nói: “Tiền thưởng tìm về Độc giác thú là năm trăm đồng tiền vàng!”

Năm trăm đồng tiền vàng!

Ta buông Archie xuống, lập tức bắt đầu tính toán, hai phần của năm trăm đồng tiền vàng là... một trăm đồng tiền vàng! Chỉ cần bắt được con ngựa

háo sắc chết tiệt đó, ta có thể thu vào số một trăm đồng tiền vàng!

Ta lập tức hét to lên với mọi người: “Được! Tiếp nhận nhiệm vụ này!”

Mọi người trợn mắt há hốc mồm, sau một hồi lâu, Woodrow miễn cưỡng nói: “Nhưng, nhưng chúng ta không có xử nữ...”

Ta cười lạnh một tiếng, chậm rãi nói từng chữ một: “Không có? Vậy thì bắt một người đến không phải được sao?”

Độc giác thú: giống con này

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 2: Giết Rồng Chiêu Thứ Hai: “Chiến Mã Cường Đại”

Archie nói, sau khi độc giác thú trốn thoát, toàn bộ cửa thành đã đóng lại, chỉ để lại cửa nhỏ cho người đi qua, cho nên độc giác thú nhất định còn chưa chạy ra khỏi thành, chỉ là, không biết tại sao sau một đêm lục soát lại vẫn chưa tìm thấy nó.

Để tránh cho một thời gian sau, xảy ra chuyện độc giác thú tự mình bỏ trốn, hay là bị người khác bắt được, lén chuyển ra khỏi thành, cho nên công hội mạo hiểm giả quyết định tuyên bố treo giải thưởng năm trăm đồng tiền vàng cho con độc giác thú này, điều kiện duy nhất là tuyệt đối không được làm cho độc giác thú chết hoặc bị thương nặng.

Đối với thông tin Archie cung cấp, ta bắt đầu suy tư, nhưng nghĩ tới nghĩ lui, việc thứ nhất phải làm vẫn là phải trước khi người khác bắt được độc giác thú, bắt nó trước một bước mới được.

Thời gian gấp gáp! Ta lập tức hỏi những người khác: “Trang bị của tôi ở đâu?”

Nghe vậy, sau khi Sybelle và Yuna quay đầu thoáng liếc nhau vài cái, người trước lưu luyến không rời từ trong lòng móc ra một tấm huy chương, lại còn sau khi liếc vài cái, mới chịu đặt lên tay ta.

Ta nhìn huy chương trên tay, độ lớn chừng lòng bàn tay, là chế phẩm kim loại, nhưng phía trên lại bao phủ ám thuộc tính vô cùng mãnh liệt, ta vất vả

lắm mới từ trong đám ám thuộc tính đó, tìm ra kim thuộc tính của kim thuộc tính chế phẩm, sau đó mới ghép ra hình dạng chính thức của nó.

Trên huy chương có khắc nổi, dùng đường nét đơn giản phác họa một... con vật rất uy nghiêm.

Trong chốc lát không nghĩ ra đó là con gì, xem ra ta hẳn là không thường nhìn thấy nó, chẳng qua bản thân miếng huy chương này lại rất quen mắt, chắc hẳn đúng là của ta không sai.

Kế tiếp, ta đợi một hồi, nhưng bọn họ lại không lấy ra vật gì nữa, ta kinh ngạc thốt ra: “VẬY THÔI SAO? Ngay cả thanh kiếm cũng không có? Quần áo của tôi đâu!”

Mặc dù, ta ngay lúc đó trên người đúng là đang mặc quần áo, là cái áo màu trắng và cái quần màu nâu bình thường, nhưng chính trực giác của ta cho rằng đây không phải là quần áo của ta, hơn nữa quần áo ban đầu nhất định phải lấy lại mới được... Đó thế nhưng không phải đồ rẻ!

“Cậu là tế ti, tế ti chỉ cầm pháp trượng, không cầm kiếm.”

Yuna cẩn thận giải thích: “Mà quần áo của cậu cũng không thể mặc rồi, chúng tôi là ở trong rừng nhật được cậu, khi đó, xung quanh cậu toàn là cây cối và bãi cỏ cháy rụi, mà toàn thân cậu giống như là bị lửa lớn thiêu qua, quần áo cũng vừa đen lại vừa rách, còn pháp trượng... Rất xin lỗi, tôi nghĩ có lẽ là bị thiêu hủy rồi.”

Thiêu hủy rồi...tại sao ta không hề có cảm giác đau lòng?

Điều này có chút không đúng lắm, đó hẳn là vật rất quan trọng chứ? Nhưng ta một chút cảm giác khó chịu cũng không có, nói như vậy, có lẽ đó là thứ không thể cháy mất chẳng?

Cứ mặc kệ đã. Ta hỏi nữa: “Thật sự không có thứ gì khác sao?”

Yuna và Sybelle đều lắc đầu.

Là như vậy sao? Ta sờ sờ trước ngực, cứ cảm giác hình như còn có vật gì đó... Quên đi!

“Được rồi! Bây giờ bước đầu tiên, chính là đi bắt một xử nữ trước...”

“Cậu thật sự muốn đi bắt một xử nữ?” Igor kinh ngạc kêu lên, vừa lại ai oán liếc Yuna một cái, sau đó nói với ta: “Cậu lại không biết ai là xử nữ, làm sao mà bắt hả?”

Ta thản nhiên nói: “Bắt một cô bé con không lâu là được? Dù sao dẫn dụ độc giác thú xong, chúng ta liền thả con bé về nhà mà!”

“Bắt một cô bé con? Cái này không tốt lắm đâu...” Woodrow có chút vùng vầy nói.

“Đương nhiên không tốt! Tuyệt đối không thể làm như vậy!” Yuna hết sức tức giận nhìn ta nói: “Tuyệt đối không thể làm như thế, nếu không cậu nhất định sẽ hối hận, cậu thế nhưng là tế ti thần Ánh Sáng, tất cả mọi người đều biết, tế ti thần Ánh Sáng là người thiện lương nhất, nếu cậu làm như vậy, về sau lúc khôi phục trí nhớ, cậu nhất định sẽ vì vậy mà hối hận cả đời!”

Hối hận cả đời? Ta ngây ngẩn cả người, ta, ta là người thiện lương như vậy sao?

“Làm gì căng thẳng như vậy?” Archie cười heh heh nói: “Căn bản không cần bắt đâu, chúng ta có thể thuê nó mà!”

Archie gật đầu, vô cùng hiểu rõ nói: “Chỉ cần tìm con bé nhà nghèo, mười đồng tiền đồng là có thể thuê một ngày rồi, chẳng qua cần phải tìm đứa tuổi đủ nhỏ, nếu không rất có khả năng cũng không phải xử nữ. Phải

vậy thôi, con gái nhà nghèo mà! Mười đồng tiền đồng có thể thuê một ngày rồi, mặc kệ muốn tìm con bé làm gì cũng được, heh heh...”

“Archie!” Yuna lớn tiếng khiển trách.

Archie nhún vai, không mở miệng nói nữa.

Ta trầm mặc xuống, nghe thấy Archie nói như thế, thật làm cho ta có chút không thoải mái... Có lẽ Yuna nói đúng, ta cũng có thể không phải người xấu, nếu bắt một cô bé con, thật sẽ vì thế hối hận cả đời cũng không chừng... Chẳng qua! Nếu có thể thuê, như vậy không thành vấn đề nữa.

Không cần bắt một cô bé con, vẫn có thể đi làm nhiệm vụ, vừa không có lỗi với lương tâm mình, cũng không làm thất vọng lòng yêu tiền của bản thân, đúng là vẹn cả đôi đường! Ta sau này nhất định phải theo Archie học tập cho tốt!

Sau khi ta hạ quyết tâm, cười cười với Archie, nhưng không biết làm sao, hẳn lại trả cho ta một nụ cười vô cùng đê tiện.

“Biết rồi, cho cậu đi thuê một cô bé là được.” Hẳn lắc đầu, đầu tiên là lộ ra bộ dạng bó tay với ta, sau đó dùng biểu tình đê tiện nháy mắt với ta, nhỏ giọng nói: “Anh em, tôi đối với cậu đủ tốt rồi chứ? Lúc chữa thương cho tôi cậu cần phải để tâm nhiều một chút đấy!”

... Có lẽ ta vẫn không nên học tập hẳn thì tốt hơn.

“Không được!” Yuna lập tức phản đối, hết sức kiên định nói: “Tôi với Sybelle sẽ đi thuê một cô bé.”

“Cứ quyết định như thế!”

Woodrow lập tức một hơi đồng ý, sau đó bắt đầu phân phối công việc: “Yuna và Sybelle đi thuê bé gái, Archie, cậu tiếp tục thăm dò tin tức, tôi đi

chuẩn bị một chút công cụ bắt độc giác thú, Igor cậu cùng với Grisia trước tiên tiến hành tìm kiếm là được.”

Ta nhìn Igor, khách sáo nói: “Xin chỉ giáo thêm.”

“Không thành vấn đề! Anh em tốt.”

Igor vỗ mạnh vào vai ta, ba phần hào khí cộng thêm hai phần bi tráng nói: “Theo tôi đem kiếm và võ giáp đi tu sửa, sau đó chúng ta đi uống vài ly!”

“O?” Ta ngăn người sau đó bất an hỏi: “Nhưng tìm kiếm...”

Ta nhìn những đồng đội khác, bọn họ đã lần lượt rời đi, xem ra là phải đi làm công tác của mình rồi.

Igor thản nhiên nói: “Dọc đường cứ nhìn là được rồi, quán rượu cũng là nơi tốt để nghe ngóng tin tức mà!”

Ta sừng sốt, quay đầu nhìn Woodrow đã đi tới cửa, Woodrow cũng quay người lại, cười cười với ta, giải thích: “Đừng lo, dò xét không phải chức trách của chiến sĩ, tôi chỉ là để cho cậu ta tiện thể nghe ngóng đôi chút mà thôi, không thật sự muốn cậu ta điều tra. Đồng thời, dò xét cũng không phải chức trách của tế ti, cho nên cậu cứ đi quán rượu với Igor, tiện thể ăn một chút gì đi! Cậu ngủ lâu như vậy, mặc dù đều có cho cậu uống nước đường, chẳng qua chắc hẳn cậu vẫn rất đói bụng đi?”

Tế ti chính là ở bên cạnh hóng gió...trong đầu ta đột nhiên nhớ tới câu này, mặc dù có chút hoài nghi cái này cũng là “thường thức” sao?

“Đi thôi! Grisia, cùng tôi uống một ly...” Igor nói đến đây, đột nhiên có chút hoài nghi nhìn ta, chần chờ hỏi: “Nếu chỉ uống một chút, cậu hẳn sẽ không say chứ? Thoạt nhìn cậu hình như không quá biết uống rượu.”

Woodrow vốn đã đi ra cửa ló đầu vào phòng, lên tiếng cảnh cáo: “Igor, nếu Grisya không thể uống, cũng đừng buộc cậu ta uống, say một tí không sao, nhưng nếu say lảo đảo thì không được rồi, cậu đã biết quy định.”

“Biết rồi, thật mất hứng...” Igor bất mãn lẩm bẩm.

Rượu!

Sau khi ta vừa nghe cái từ này, liền không nhịn được liếm môi... có lẽ ta không phải là người không biết uống rượu như vậy.

Ta cùng Igor đi lên đường, mặc dù là buổi tối, nhưng trong thành vẫn rất náo nhiệt, người qua người lại, hai bên đường lại còn có rất nhiều quầy hàng nhỏ, thứ buôn bán đa dạng, đủ loại thuộc tính hỗn tạp trộn lẫn cùng một chỗ, làm cho ta ghép lại vô cùng vất vả, chẳng qua, sau khi ghép ra thật là có cảm giác thành tựu.

“Grisya!” Igor đột nhiên la to.

Cộp!

Trước mắt ta biến thành màu đen, cái trán đau đến nỗi ta chỉ có thể ngồi xồm xuống, dùng hai tay ôm đầu...

“Má ơi! Cây cột lớn như vậy, cậu cũng có thể mắt không chớp mà đâm phải?” Igor trợn mắt há hốc mồm nói: “Mắt cậu to như thế là ngó đi đâu rồi?”

Thì ra đụng phải cột rồi, hèn gì đau như vậy...Ta có chút thẹn quá hóa giận khẽ gào lên: “Đồ vật quá nhiều, tôi không kịp ghép vào mà!”

“Ghép vào?” Igor ngơ ngác hỏi ngược lại.

“Đau quá đi, đau chết tôi rồi.” Ta ôm đầu kêu rên, cú đụng này khiến đầu ta giống như sắp nổ tung rồi.

“Cậu cũng đụng nút luôn cây cột rồi, có quỷ mới không đau.” Igor thúc giục nói: “Cậu là tế ti, tự mình trị liệu đi, trị xong chúng ta mau đi, tất cả mọi người đang nhìn chúng ta rồi.”

Tự mình trị liệu...từ sau khi tỉnh lại, mặc dù biết mình là tế ti, nhưng ta vẫn chưa thật sự sử dụng qua trì dũ thuật, không biết bước đầu tiên rốt cuộc nên làm thế nào?

“Sơ cấp trì dũ thuật!”

Ta sửng sốt, quang thuộc tính lại đã luẩn quẩn xung quanh ta, sau đó chuyển thành một loại thuộc tính khác, tiếp theo toàn bộ chui vào bên trong trán ta, chui vào càng nhiều, ta cũng càng ngày càng không đau nữa.

Thì ra, trì dũ thuật là làm như thế này à!

Lúc này, đột nhiên có một giọng xa lạ lớn tiếng cười ha ha nói: “Ha ha! Igor, ta còn tưởng người đã đủ ngu rồi, không ngờ bạn của người càng ngu hơn, lại có thể đụng nút luôn cả cây cột.”

“Cái gì? Ta mới không ngu đến mức tông phải cột... Grisia cũng không ngu!” Igor rống đến một nửa, phát hiện sai lầm, vội vàng quay đầu giải thích với ta: “Thật sự, cậu không ngu, chỉ là trọng thương mới lành không lâu, cho nên phản ứng có hơi chậm, mới có thể ngay cả cây cột cũng không chú ý tới mà cứ thế tông vào.”

...Cậu không giải thích ta còn không thèm để ý, vừa giải thích ta liền muốn nắm đầu của cậu đập vào cột rồi!

“Cậu vẫn ổn chứ? Trì dũ thuật mới vừa rồi có hoàn toàn trị hết tổn thương của cậu không?” Một giọng nói rất dịu dàng vang lên, chỉ tiếc là

giọng của con trai.

Ta còn chưa kịp trả lời, cái giọng xa lạ nói ta ngu hời này kia lại mở miệng.

“Carey, cậu làm gì còn muốn lãng phí một cái trì dũ thuật?” Hãn khó chịu nói: “Cho dù là sơ cấp trì dũ thuật, cậu một ngày cũng chỉ có thể dùng tới năm lần.”

Sau đó gã con trai có giọng nói dịu dàng đến nỗi khiến người ta nổi da gà, Carey, vừa lại mở miệng nói: “Đừng lo, mấy ngày sắp tới vẫn chưa ra thành, chưa cần dùng tới trì dũ thuật.”

Ta đứng dậy, quan sát đối phương, mặc dù chỉ có hai người nói chuyện, nhưng thật ra đối phương có bốn người, thoát nhìn như một chi đội ngũ, gã nói chuyện với Igor lúc mới đầu hình như cũng là một chiến sĩ, phong thuộc tính của hãn tương đối cao, hình như lấy tốc độ là chính, mà người giúp ta trị liệu, không cần phải nói, đương nhiên là một tế ti, trên người hãn đương nhiên tản ra quang thuộc tính, nhưng vẫn không cao như quang thuộc tính của ta.

Đây là biểu thị ta mạnh hơn so với hãn sao?

Đối phương đối mặt ta, trong miệng nhưng lại hỏi Igor: “Igor, đây hình như không phải đồng đội của cậu?”

“Đương nhiên phải, vừa mới gia nhập, Grisia là một tế ti.”

“Tế ti?” Giọng của đối phương nghe lên có chút kinh ngạc, nghi hoặc hỏi: “Mấy người không phải đã có Yuna Chiến thần tế ti rồi sao?”

Igor dùng giọng khoe khoang nói: “Grisia là một tế ti thần Ánh Sáng, cũng giống với gã ẻo lả nhà các người.”

Ai giống ẻo là hả...

Éo là Carey thở nhẹ một tiếng: “Thì ra là đồng bạn từ Thần Điện Ánh Sáng sao?”

“Tế ti thần Ánh Sáng? Thật hay giả vậy?”

Igor lập tức nói: “Đương nhiên phải, hơn nữa trì dữ thuật của Grisia rất lợi hại!”

“Thật không?” Carey nghe lên có chút mừng rỡ nói: “Cậu thoát nhìn tuổi còn rất trẻ đây! Tuổi trẻ như vậy đã rất lợi hại, thật là ấn tượng, cậu là tế ti đẳng cấp nào?”

Đẳng cấp? Ta có chút ngỡ ngàng, hoàn toàn không biết mình là tế ti cấp bậc nào, ngay cả là một tế ti cũng là người khác nói cho ta biết, mà chuyện tế ti còn có phân cấp bậc này, lại càng bây giờ mới nghe nói.

“Grisia không cần đọc chú ngữ đã có thể dùng trì dữ thuật rồi!” Igor tò mò hỏi: “Éo Lả, người nói xem cậu ta là đẳng cấp nào hả?”

“Không cần đọc chú ngữ?!”

Carey dùng giọng cao vút hét lên, khiến cho mọi người giật nảy mình.

Sau một hồi lâu, mới có chút ấp a ấp úng nói: “Cái, cái này... bình thường mà nói đều phải đọc chú ngữ, chẳng qua nếu là sơ cấp trì dữ thuật dùng được thành thạo, có lẽ cũng có thể không đọc đi! Các hồng y giáo chủ có lẽ có thể làm được...”

“Hồng y giáo chủ?” Ta thốt ra: “Đó là cái gì?”

Carey không nói gì một hồi, mới miễn cưỡng nói: “Hồng y giáo chủ là bốn vị đại giáo chủ chỉ thấp hơn Giáo Hoàng bệ hạ... cậu, cậu thật sự là một tế ti sao?”

“Tôi cũng không biết.” Ta thành thật trả lời.

“Không biết?” Bốn người đối phương đều trợn to mắt.

Igor tranh nói: “Bởi vì Grisia mất trí nhớ rồi.”

“Mất trí nhớ?”

Đối phương quả nhiên là bộ dạng trợn mắt há hốc mồm, tăng thêm mấy cái phản ứng y như đúc với nhóm Woodrow lúc vừa mới nghe thấy cái này.

Sau một hồi, ẻo lả mới do dự nói: “Grisia? Hình như chưa từng nghe qua tên của vị tế ti nào gọi là Grisia!”

Nghe vậy, ta vẫn thật sự cảm giác có chút thất vọng, nếu có người quen biết ta, đó hẳn là có thể tìm lại đồng bạn của ta nhanh hơn. Nhưng ta vẫn khách khí trả lời: “Không sao.”

“Tôi rất xin lỗi không giúp được gì.” Carey lộ ra biểu tình vô cùng áy náy, nói: “Hay là cậu nên đi Thần Điện thử xem coi, người nổi bật như cậu, nhất định rất nhiều người nhận biết cậu. Chẳng qua, vương quốc Kissinger không có chi nhánh của Thần Điện Ánh Sáng, sợ rằng phải quay về Vong Hưởng quốc mới được, không thì Nguyệt Lan quốc cũng có một số chi nhánh của Thần Điện.”

Ta gật đầu nói: “Cảm ơn tin tức của cậu.”

◇◇◇◇

Ta ngửa đầu, sau khi đem một bình rượu đổ hết vào trong cổ họng, mới cam tâm lau miệng.

Bên cạnh, Igor trợn mắt há hốc mồm nhìn ta, kêu lên: “Grisia, đừng uống nữa, cậu uống bình thứ ba rồi! Thảm rồi, thảm rồi! Nếu Woodrow biết tôi để cậu uống rượu, hẳn nhất định sẽ làm thịt tôi...”

Ta quay đầu nhìn hẳn, mồm miệng đọc rõ ràng: “Luộc hột vịt lộn, luộc lộn hột vịt lạp, ăn lộn hột vịt lạp... Câu nói coi, ai say chứ?”

“Được rồi... cậu không có say.”

Igor gãi gãi mặt, đứng dậy nói: “Vậy cậu tiếp tục uống đi, ngàn vạn lần đừng uống say đó! Tôi đưa thanh kiếm sang tiệm vũ khí bên cạnh trước, còn có, bây giờ tôi giúp cậu trả tiền rượu, sau này làm nhiệm vụ tiền phân chia được của cậu, thế nhưng phải đưa tôi à nha!”

“Tôi không uống nữa!” Ta kinh hãi hô lên.

“...”

Sau khi ra khỏi quán rượu, ta tức giận bất bình phàn nàn: “Một chút rượu thôi mà, mời tôi cũng không được à?”

“Cậu đã uống ba bình, vậy làm sao gọi là một chút được! Rượu cậu gọi một bình thế nhưng phải tốn một đồng bạc...”

Mặc dù muốn nói cùng lắm chỉ là ba đồng bạc, chẳng qua, ta làm sao cũng nói không nên lời, một bình rượu lại có thể tốn một đồng bạc! Ta vừa rồi vậy mà đã uống hết ba đồng bạc... tiền thù lao nhiệm vụ cũng còn chưa lấy được, trước mắt đã nợ ba đồng bạc!

Độc giác thú, mi ở đâu?

Một trăm đồng vàng của ta, mi ở đâu!

Lúc này, Igor cười ha ha nói: “Chẳng qua thật đúng là không nhìn ra cậu lại có thể uống như thế! Bây giờ phải làm nhiệm vụ, không thể cùng cậu uống thoải mái, nếu hôm nào không có nhiệm vụ, anh em chúng ta trở lại uống cho đã đời!”

“Cậu mời tôi?” Ta hưng phấn hỏi ngược lại.

“... Cậu đúng là không phải keo kiệt bình thường, so với Archie cái đạo tặc này còn yêu tiền hơn.” Igor lẩm bẩm xong, sáng khoái nói: “Người uống thua mời, thế nào?”

“Không thành vấn đề!”

Ta mặc dù vì mất trí nhớ, cho nên không biết mình rốt cuộc có thể uống bao nhiêu rượu, chẳng qua lại có một loại niềm tin không thể diễn tả... Đối với uống rượu, ta sẽ không bại bởi bất kỳ ai!

“Tới rồi.” Igor ngừng chân, quay đầu nói với ta: “Đối với vũ khí chắc là cậu không có hứng thú đi? Nếu chán, phố đối diện có tiệm pháp trượng, cậu có thể đi chọn một cây pháp trượng mới, tiền thì do đội phí trả trước, sau này trừ vào thù lao của cậu sau... Tôi nói nhé! Biểu tình của cậu như đang nói, nếu tự mình trả tiền sẽ không mua hả?”

Ta dốc sức gật đầu.

Igor dở khóc dở cười nói: “Tế ti trong đội không thể không có pháp trượng. Quên đi! Hay là cậu cứ theo tôi vào trước, lát nữa cùng đi tiệm pháp trượng. Cậu bây giờ mất trí nhớ, tôi sợ cậu bị chủ tiệm lừa bịp...Eh! Mặc dù nói hình như cũng không có khả năng lắm, cậu yêu tiền đến nỗi... hình như ngay cả mình mất trí nhớ cũng không nhớ rồi.”

“Nói cái gì! Tôi thế nhưng là thật sự đã mất trí nhớ.” Ta long trọng thanh minh.

“Thật nhìn không ra, cậu một chút cũng không lo lắng mà!” Igor vừa bước vào tiệm vũ khí, vừa quay đầu tán dóc với ta.

Ta nhún vai trả lời: “Tôi chỉ là cảm thấy không có gì phải lo lắng, đồng bạn của tôi nhất định sẽ đến tìm tôi.”

“Cũng phải...”

Vừa bước vào tiệm vũ khí, ông chủ liền lập tức tiến lên chào hỏi, cặp mắt của hắn quét qua ta và Igor, sau đó lập tức đến chào hỏi Igor, hoàn toàn không để ta vào mắt. Cái này nên nói hắn là tên nịnh bợ hay là có mắt tinh tường đây? Lại có thể vừa nhìn là biết ta không phải nghề nghiệp sử dụng kiếm, cho nên ngay cả bắt chuyện với ta một chút cũng không chịu.

Nhìn Igor và ông chủ trò chuyện hăng say, ta cũng đành tự đi xung quanh chỗ trưng bày vũ khí một chút, đưa mắt nhìn qua, đa số vũ khí trong tiệm vẫn là kiếm và đao chiếm nhiều. Mà kiếm loại vũ khí này đối với ta mà nói, thật sự rất quen tai, pháp trượng trái lại xa lạ hơn nhiều... ta thật sự là sử dụng pháp trượng sao?

Ta không nhìn được cầm lấy một thanh kiếm, sau đó thành thạo vung hai cái, cảm giác lại còn rất thuận tay mà, nói không chừng thật ra ta là sử dụng kiếm... Ủa! Kiếm đâu?

Ta ngơ ngác nhìn hai bàn tay đều trống lốc, vừa rồi không phải còn nắm ở trên tay ta sao? Làm sao vung hai cái là không thấy rồi?

“A!” Igor đột nhiên kêu lên một tiếng, sau đó là một tiếng leng keng của kim loại rơi xuống đất.

Ta vừa nhìn, thì ra kiếm trên tay ta văng ra, chính xác đập trúng cái ót của Igor...may là chuôi kiếm!

“Grisia, cậu lấy cái gì nện tôi... Khi gió!”

Igor đau đớn xoa đầu, xoay người lại, sau khi nhìn thấy kiếm trên mặt đất, hắn liền dùng biểu tình khó tin nhìn ta, ta lập tức làm ra bộ mặt vô tội nhất thế giới để hồi ứng, sau đó dùng giọng thành khẩn nhất sám hối: “Xin lỗi, tôi nhất thời trượt tay.”

“Trượt tay của cậu xem nữa là lấy đi cái mạng già của tôi rồi... Tể ti! Không được cầm bất cứ thanh kiếm nào nữa.” Igor sau khi bực tức cảnh

cáo xong, quay đầu lại tiếp tục cùng ông chủ cò kè mặc cả.

Ta đi tới, cầm thanh kiếm lên, sau đó bỏ lại chỗ cũ, về sau cũng không dám chạm vào bất cứ vũ khí nào nữa... Ta nghĩ, có lẽ vũ khí của ta đúng là một cây pháp trượng đi!

Ít nhất, pháp trượng cho dù có lỡ tay văng ra đập trúng người, cũng không có gây thiệt mạng.

Không thể đụng vào đồ vật làm cho ta cảm thấy hết sức nhàm chán, lại nhìn Igor và ông chủ tranh luận sôi nổi thế kia, chỉ sợ bọn họ có thể cò kè mặc cả còn rất lâu. Cho nên ta dứt khoát hô lên với Igor: “Igor, tôi đi xem pháp trượng trước đây.”

“Ờ, nhưng đừng mua trước đây!” Igor đầu cũng không quay lại mà trả lời ta.

“Được.”

Sau khi ta đồng ý, liền đi ra khỏi tiệm vũ khí, tìm sơ qua, liền phát hiện đối diện có cửa tiệm, bên hông cửa của tiệm đều treo pháp trượng giả khắc gỗ, chắc hẳn chính là nhà đó rồi.

Ta cất bước đi tới phố đối diện, nhưng đột nhiên lại cảm thấy vật áo bị người kéo...Ai!

Điều này thật sự làm cho ta giật mình, làm sao lại có thể có người đột nhiên tiếp cận ta... Ta rõ ràng có thể nhìn thấy đồ vật từ bốn phương tám hướng, chưa người nào có thể đến khoảng cách gần như vậy mà không bị ta phát hiện!

Ta quay người lại đối mặt hẳn, nhưng lại vì thế mà không còn cảnh giới nổi, bởi vì người kéo ta, chiều cao chỉ cao đến ngực của ta, có khuôn mặt

tròn, tóc dài tới eo, lại còn mặc váy dài... Căn bản chính là một cô bé con mà!

Có lẽ là bởi vì ta quá chú tâm đến tiệm pháp trượng phố đối diện, cho nên nhất thời không chú ý tới cô bé đi!

Ta cúi đầu đối mặt với cô, dùng giọng nhẹ nhàng mở miệng hỏi: “Xin chào, em tên là gì?”

Cô bé rụt rè trả lời: “Red.”

Red? Thật sự là tên kỳ lạ. Ta tiến tới hỏi: “Thế Red tìm anh có chuyện gì vậy?”

“Anh trai... đi theo em!”

Red đột nhiên không kéo vạt áo ta nữa, đổi lại dùng hai tay kéo tay phải ta, sau đó vậy mà cứ như thế cố lôi ta đi. Ta vội vàng giải thích với cô bé: “Khoan, khoan đã, anh đang đợi bạn của anh, cho nên không thể đi theo em.”

Red lại không chịu bỏ cuộc, chỉ là bạt mạng muốn kéo ta đi, đồng thời trong miệng của cô vẫn cứ hô: “Đi theo em, đi theo em...”

Ta đương nhiên sẽ không bị một cô bé nhỏ như thế kéo đi, cho dù ta là tế ti yếu ớt cũng không được! Nhưng, Red cũng rất kiên trì, hai ta cứ thế giằng co một hồi lâu, cuối cùng, đôi mắt bắt đầu tràn ngập thủy thuộc tính kia của Red thành công đánh bại ta.

Ta đành trước mang theo cô quay về tiệm vũ khí, nhìn vào trong tiệm một chút, Igor vẫn đang cùng ông chủ cò kè mặc cả như cũ, hơn nữa xem ra trong khoảng thời gian ngắn sẽ không kết thúc. Ta hô lên với hẳn: “Igor, tôi rời đi trước một chút, lát nữa gặp ở tiệm pháp trượng được không?”

“Tùy cậu.” Igor đầu cũng không quay lại mà trả lời, lại tiếp tục tranh cãi với ông chủ.

Sau khi nhận được đồng ý, ta khoanh tay, cúi đầu đối mặt Red, dứt khoát nói: “Được rồi, bây giờ anh là của em rồi, muốn mang anh đi đâu thì tùy em, vui rồi chứ?”

Red lập tức bật cười, thủy thuộc tính trong mắt cũng biến mất tăm.

Ta một mạch bị Red kéo đi, không biết lượn qua bao nhiêu con đường, may là, ta phát hiện trí nhớ của mình có vẻ hình như rất tốt, cho dù queo trái ba lần, queo phải năm lần, sau khi lại đi vào con đường thứ ba tính từ bên trái của giao lộ năm nhánh, ta vẫn còn nhớ tất cả đường lối.

Mặc dù nhớ đường, chẳng qua càng đi càng xa thế nhưng không được, ta còn phải về đi tìm độc giác thú... không phải, là tìm Igor!

Ta tò mò hỏi: “Red, em muốn mang anh đi đâu?”

Red phát ra một chuỗi tiếng cười như chuông ngân, lại lôi ta vòng vào một con đường nhỏ, sau đó mới ngừng chân lại, chỉ về phía trước, khẽ nói: “Anh trai tự mình nhìn đi!”

Ta hướng về phía Red chỉ “nhìn” qua... Mặc dù có một khoảng cách, nhưng ta lại thấy rõ ràng thứ Red muốn ta nhìn. Mặc dù ta đã mất trí nhớ, hoàn toàn không biết mình có từng thấy qua thứ này hay chưa, nhưng vừa nhìn thấy nó, ta lại gần như lập tức biết nó là cái gì...

Đó là một con độc giác thú.

Nó ngay ở trong tầng hầm của một tòa nhà, quang thuộc tính trên thân mạnh mẽ kinh người, mặc dù có nhiều loại thuộc tính như vậy ngăn trở giữa chúng ta, nhưng ta vẫn thấy rõ ràng hình thể của nó, ngoại hình đúng là rất giống ngựa, chỉ là càng thêm ưu nhã tinh tế hơn một chút.

Khác biệt rõ ràng nhất với ngựa là cái sừng kia trên đầu nó, quang thuộc tính mạnh mẽ của cái sừng đó làm cho ta gần như có loại cảm giác không thể “nhìn” lâu, hơn nữa hình dạng cũng có chút mờ nhạt không rõ.

Lúc này nó đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía ta... Không! Chính xác là nhìn “ta”.

Nó nhìn ta, giống như ta nhìn nó.

Sau một hồi lâu, ta mới hồi thần lại từ trong chấn động khi lần đầu thấy độc giác thú, cúi đầu nói: “Là nó bảo em tới tìm anh sao? Red... Red?”

Bên cạnh ta một người cũng không có.

Ta ngẩn người, nhưng không quá mức kinh ngạc, dù sao ta bây giờ là người mất trí nhớ, có quá nhiều chuyện không rõ rồi, có lẽ biến ra một cô bé chính là kỹ năng đặc biệt của độc giác thú cũng không chừng.

Ta đi về hướng chỗ của độc giác thú, tiến vào trong một tòa nhà, bên trong vô cùng tan hoang, khắp nơi hủy hoại, hơn nữa giăng đầy mạng nhện, mặt đất bám đầy bụi bặm, giống như đã mấy trăm năm chưa từng có người nào đến, thảo nào không ai nghĩ tới tìm kiếm nơi này một chút, nhưng... Độc giác thú vừa lại làm thế nào có thể xuống được tầng hầm?

Mặc dù, ta thật ra đã “nhìn” thấy nó rồi, nó vốn ngồi ở dưới đất, nhưng sau khi vừa phát hiện ta đi qua hướng nó, nó liền đứng lên, còn không ngừng đi lòng vòng quanh tầng hầm, thoạt nhìn dáng vẻ rất hưng phấn.

Ta càng gia tăng bước chân, tìm được cầu thang đi xuống, sau đó một hơi vọt tới tầng hầm chỗ của độc giác thú.

Nó đã ngay ở trước mặt ta, cách xa năm bước... Không, nó vừa lại bước tới hai bước.

Mặc dù, ta ngay cả Sybelle có xinh đẹp hay không cũng phân biệt không ra, nhưng lại có thể biết con độc giác thú trước mắt này nhất định là mỹ lệ phi phàm, nó chắc chắn là một con động vật ưu nhã cả người trắng như tuyết...

Khoan khoan, trắng như tuyết? Ta đối với tuyết vẫn còn chút ấn tượng, hẳn là thứ do nước đông tụ mà thành, nhưng “trắng” là cái gì?

Lúc này, độc giác thú đột nhiên tiến gần vài bước, nó đứng ngay trước mặt ta, thậm chí dùng đầu ụ ụ ta.

“Mi thích ta, đúng chứ?”

Ta cười nhìn nó, còn vươn tay nhẹ vỗ về bên hông cổ của nó, mà nó cũng vươn dài cổ, thoạt nhìn bộ dạng rất hưởng thụ, còn cúi đầu liếm tay của ta...

“Nhột chết ta rồi, đừng như vậy, ha ha ha! Mi không phải chỉ thích xử nữ sao? Ta vừa lại không phải xử...” Ta đột nhiên ngừng lại, khoan khoan...

Đừng nói, ta là... xử nam thuần khiết không tì vết sao?!

Lúc này, độc giác thú lại càng thân mật mà đem cả cái đầu nó cũng dúi vào ngực ta dụi dụi.

“Con ngựa chết toi, tránh ra! Ta không phải xử nam!”

Độc giác thú nhưng lại bắt đầu liếm mặt của ta... Đồ khốn, ta thật sự thuần khiết đến nỗi mi cũng chịu liếm sao!

“Đúng rồi! Nói không chừng, ta mới mười tám tuổi.”

Ta bình tĩnh, lẩm bẩm tự nói: “Vậy dù là xử nam cũng không kỳ quái chứ... Đúng! Không sai, ta nhất định chỉ có mười tám tuổi, không! Nói không chừng là mười sáu tuổi đi?”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 3: Giết Ròng Chiêu Thứ Ba: “Xoay Sở Tài Chính Hành Trình”

Khi trở về tiệm vũ khí, Igor đã sớm không còn, có lẽ là chờ không nổi rồi đi? Ta vội vàng lại đi trở về lữ quán, vừa mở cửa, quả nhiên tất cả mọi người đều ở đó, bao gồm Igor người đã cho ta leo cây.

“Cậu đã chạy đi đâu rồi?” Vừa nhìn thấy ta, Igor liền tinh bơ nói.

Ta không để ý tới hần, nghĩ đến, phụ nữ hần là am hiểu phán đoán tuổi tác hơn so với đàn ông, cho nên ta chuyển hướng Sybelle, mở miệng hỏi: “Sybelle, tôi thoát nhìn mấy tuổi?”

Sybelle đang chỉnh lý lưới dây thừng, thòng lọng vân vân lặng đi một chút, ngay cả những người khác cũng ngừng công việc trên tay, ngẩng đầu nhìn ta.

Ta hết sức nghiêm túc nhìn Sybelle một hồi lâu, sau đó cô mới thật sự bắt đầu nghiêm túc tỉ mỉ đánh giá mặt của ta, cuối cùng, cô mang theo vẻ mặt chắc chắn phỏng đoán: “Khoảng hai mươi ba, hai mươi bốn tuổi đi, tối đa sẽ không vượt quá hai mươi lăm.”

Đáng hận...Ta tiến thêm một bước hỏi: “Vậy tôi có khả năng là mười tám tuổi không?”

“Không khả năng!” Sybelle lập tức bác bỏ.

Làm sao lại không thể...Ta quay đầu qua, mang theo chút hi vọng cuối cùng hỏi: “Yuna, vậy cô cảm thấy thế nào?”

Yuna có chút không hiểu gì cả nói: “Tôi cảm thấy Sybelle nói không sai à! Cậu khoảng là hai mươi ba, mười bốn tuổi đi.”

Ta trầm mặc xuống.

Cho nên, ta là một xử nam hai mươi ba, hai mươi bốn thậm chí có thể là hai mươi lăm tuổi... Điều này quả thực so với ta là một người xấu càng khiến người khác có thể tiếp nhận hơn!

“Grisia?” Yuna nhẹ nhàng hỏi: “Cậu cảm thấy tuổi của mình nhỏ hơn sao? Vậy cũng đừng lo, luôn có người trông có vẻ trưởng thành hơn tuổi, chẳng qua mười tám tuổi hình như có chút không có khả năng lắm, có lẽ là hai mươi tuổi đi...”

“Ah!” Sybelle đột nhiên kêu lên một tiếng, sau đó nhìn về phía cửa.

Thì ra, độc giác thú bị ta giấu ở ngoài cửa đã không thể chờ được chạy vào rồi, còn chạy đến bên cạnh ta, bắt thịt cơ thể nó có chút căng cứng, hình như vô cùng cảnh giác nhìn đồng đội chung quanh ta.

“Cậu làm sao tìm được nó?” Tất cả mọi người hết sức kinh ngạc, đa phần là mang theo mừng rỡ.

Ta lại một chút cảm giác mừng rỡ cũng không có, chán nản nói: “Không phải tôi tìm được nó, là nó tìm được tôi.”

Lúc này, Sybelle cùng Yuna tiến lên, không nhịn được vươn tay muốn chạm độc giác thú, nhưng lại bị nó né tránh, độc giác thú trốn ở bên người ta, còn dốc sức dùng đầu cọ cọ ta, có lẽ là hành động của Sybelle và Yuna làm cho nó có chút bất an rồi đi, nó liên tiếp dùng móng cào đất, cái mũi còn ra sức thở dốc, thấy thế, ta đành tiện tay xoa đầu nó để trấn an nó.

Ta xoa, xoa...mọi người làm sao đều thất thần rồi?

Igor ngỡ ngác nói: “Độc giác thú không phải chỉ chạm xử nữ sao?”

Ta cứng đờ, bật thốt lên phủ nhận: “Tôi không phải xử nam... A!

Xong rồi!

Mọi người ngây ngẩn, sau đó quay đầu nhìn ta một chút, rồi lại nhìn độc giác thú.

Độc giác thú vừa không còn được trấn an, lập tức liền không vui, bây giờ đang đem đầu ngựa hướng vào trong lòng ta dốc sức cọ, ta cố gắng muốn đẩy nó ra, nhưng sức người cuối cùng không bì được sức ngựa, đầu của nó vẫn không ngừng cọ vào eo ta...con ngựa chết toi!

Lúc này, Sybelle là người thứ nhất phụt ra cười.

Igor không chút khách khí ôm bụng cười đặc biệt lớn.

Woodrow cố gắng muốn nhin xuống không cười, nhin đến nổi bộ mặt cũng vắn vẹo rồi, nhưng cuối cùng vẫn bật cười.

Archie mặt lộ thần sắc đồng cảm, vỗ vai ta an ủi: “Mất trí nhớ có lẽ là chuyện tốt, anh em. Ha ha ha! Xử nam hai mươi lăm tuổi... ha ha ha!”

Nhưng sau khi an ủi xong, hân nỡ ra tiếng cười âm thanh tựa như một trăm tiếng chuông dội lại... May là lần này ta có chuẩn bị tâm lý, đã sớm bịt cái lỗ tai rồi, trái lại những người khác bởi vì đang cười, không kịp phản ứng, cho nên hoàn toàn không kịp bịt tai, mỗi một người đều bị chấn động đến đáng vẻ đau đớn như đầu muốn nứt toác.

Hừ, đáng đời!

Đợi Archie cười xong, ta lập tức cất lực phản bác: “Cái gì mà hai mươi lăm tuổi! Căn cứ vào phán đoán của Sybelle, tôi cũng có thể mới hai mươi ba tuổi à! Yuna còn nói tôi có thể chỉ có hai mươi tuổi, đúng! Tôi nhất định là hai mươi tuổi.”

Lúc này, độc giác thú đột nhiên liếm liếm tay của ta... ta lập tức rút tay lại, một cái tát liền vụt xuống đầu nó, ngay cả Sybelle và Yuna đang đau đầu cũng vì thế la hoảng lên một chút, nhưng con ngựa chết tiệt này hoàn toàn không đau không ngứa, lại còn tiếp tục ừ ừ eo của ta...đáng hận!

Ồ cái con độc giác thú đáng chết chỉ thích xử nữ này, cách xa ta ra một chút!

Ta tuyệt đối không phải xử nam!

“Nếu Grisias đã dẫn độc giác thú về... Phụt! Ha ha ha!”

Sybelle nghiêm túc nói đến một nửa lại bật cười, còn cười đến nỗi nước mắt cũng rớt ra, hoàn toàn không thể nào nói, tiếp đến Igor cũng cười rộ lên, sau đó, ta chuẩn bị che cái lỗ tai cho tốt... Kết quả Archie lại không có nổi lên cười, ngược lại lộ ra nụ cười đê tiện, lấy tay khoác vai ta nói: “Đừng nói tôi không quan tâm cậu, lần sau mang cậu đi trải nghiệm, thoát ly hàng ngũ xử nam, he he he!”

Sau khi nghe thấy kháng nghị của ta, Archie lại chỉ là cười he he không hồi ứng, tên đáng chết!

Lúc này, Woodrow tiếp tục nói: “Có độc giác thú, vậy chúng ta liền đi lĩnh thưởng đi! Để khỏi dậm dãi lắm mông, nếu có đội ngũ khác muốn tranh đoạt thì không xong rồi.”

“Lĩnh thưởng cái gì, tôi phản đối!” Ta tức giận trả lời.

“Đừng nóng giận, Grisìa.” Woodrow cười khở: “Mọi người không phải cố ý cười cậu, chỉ là cười giỡn mà thôi.”

“Tôi không tức giận.” Ta nhàn nhạt cười, giải thích: “Là thật sự không đi lĩnh thưởng.”

Tiếng cười của Sybelle đột nhiên đình chỉ, Woodrow trầm mặc xuống, Igor gãi đầu, Yuna đầy mặt khó hiểu.

“Cậu đừng nói là muốn giữ lại cho mình cười chứ?” Archie có chút cảnh giác hỏi.

Archie vừa hỏi, vừa bày ra tư thế chuẩn bị chạy, hình như có phần muốn chạy tới, sau đó vừng vàng bắt lấy độc giác thú, để ta khỏi độc chiếm. Chẳng qua, độc giác thú quấn chặt lấy ta, hơn nữa chỉ cần người ngoại trừ ta ra muốn đến gần nó, cái sừng vốn tràn ngập quang thuộc tính trên đầu nó sẽ phát ra quang càng mạnh.

Cho nên, Archie mặc dù bày tư thế, nhưng lại một chút cũng không dám đến gần.

“Tôi là tế ti, cũng không phải kỹ sĩ, đang không nuôi ngựa làm chi?”

Sau khi ta đảo mắt khinh khỉnh với Archie, tỉ mỉ giải thích với mọi người: “Nghe cho kỹ đây, nếu ngay cả công hội mạo hiểm giả cũng chịu bỏ năm trăm đồng vàng để treo giải cho con độc giác thú này, đây biểu thị cái gì?”

“Giá trị của độc giác thú vượt xa hơn năm trăm đồng tiền vàng...”

Sau khi Woodrow trả lời xong, chần chờ một chút, lại nói: “Cái này chúng tôi cũng biết, chẳng qua, không có một đội mạo hiểm bình thường nào lại lén đem độc giác thú chuyển ra khỏi thành, bởi vì mỗi một công thành đều có người của công hội mạo hiểm giả coi giữ, hơn nữa dù có

thành công hay không, tiếp đó cũng sẽ bị công hội liệt vào sổ từ chối giao thiệp, thậm chí sẽ bị truy nã!”

“Vậy thì đừng bị công hội phát hiện là chúng ta làm chẳng phải tốt rồi sao?” Ta thần nhiên nói.

“Làm sao có thể không bị phát hiện đây?” Yuna tức giận hô: “Grisia, cậu lại đang làm ầu rồi.”

Làm ầu?Ta ngẩn người, cái từ này nghe thật quen tai...đừng nói là người nào đó cũng thường nói ta làm ầu chứ?

“Khoan khoan, biết đâu thật sự có thể đó!” Archie la lên, xen vào nói: “Chúng ta có thể che mặt đi làm.”

“Che mặt?” Woodrow thì thầm.

Che mặt?Ta ngẩn người, nghĩa là dùng thuộc tính khác để che giấu khuôn mặt sao? Mặc dù ý của ta cũng không khác thế này lắm, nhưng thật ra không biết cái này gọi là “che mặt”.

“Không được!” Yuna mạnh mẽ phản đối, phần nộ trừng mắt vào ta, la lên: “Không thể làm chuyện xấu, Grisia, cậu là tế ti thần Ánh Sáng.”

Sybelle thì lộ ra ánh mắt do dự, nhưng cô lén nhìn Yuna, người sau đây mặt tức giận, cô cũng chỉ ngậm ngừng nói: “Umm, như vậy hình như không tốt lắm...”

Woodrow cũng lén liếc Yuna một cái, lắc đầu nói: “Không ổn không ổn.”

Ta mặc kệ mọi người nói phản đối, chuyển hướng Archie, hỏi thẳng: “Archie, giá trị độc giác thú là bao nhiêu?”

Archie do dự một chút, ngậm ngừng nói: “Nghe nói công hội mạo hiểm giả là muốn đem độc giác thú cho Trầm Mặc Chi Ứng của Hỗn Độn Thần

Điện, cũng không có ý định lấy đi bán, chẳng qua nếu thật muốn bán, căn cứ vào tin tức của một số hội đấu giá chợ đen, ít nhất, ít nhất...”

Tất cả mọi người đều kéo dài cái lỗ tai, ta cố ý nâng cao âm điệu, hỏi: “Ít nhất?”

“Ít nhất năm nghìn đồng vàng giá khởi đầu.”

Ta xoay người trong chớp mắt, túm cổ áo Archie, kinh hô: “Năm nghìn đồng tiền vàng?”

Archie hoảng hốt, hỏi ngược lại: “Cậu không phải biết sao?”

Ta nào biết chứ!

Ta chỉ là đoán con ngựa chết tiệt này chắc chắn rất đáng giá, nào ngờ lại đáng giá đến mức này. Năm nghìn đồng tiền vàng đó! Nhiều hơn gấp mười so với mức tiền thưởng của công hội mạo hiểm giả, hơn nữa cái này vẫn là giá tiền “ít nhất” mà thôi!

“Năm nghìn đồng tiền vàng...”

Ta cố gắng ảo tưởng đến dáng vẻ của năm nghìn đồng tiền vàng, nhưng lại phát hiện mình đối với số lượng tiền vàng này hoàn toàn không có chút khái niệm, đừng nói là năm nghìn đồng, ta ngay cả một trăm đồng tiền vàng có đáng dấp gì cũng tưởng tượng không ra!

Chẳng lẽ, ta trước kia là một tên bần cùng sao?

“Năm, năm nghìn đồng tiền vàng... thật nhiều tiền quá!” Sybelle hét ầm lên.

“Năm nghìn đồng... pháp trượng Chiến thần quang huy mình rất muốn cũng chỉ mới ba trăm đồng tiền vàng.” Yuna thì thầm tự nói.

Sau đó mọi người chần chừ không quyết cùng nhau nhìn về phía đội trưởng trên thực tế là Woodrow, người sau cả mặt lại do dự, vừa thấy mọi người đều nhìn mình chằm chằm, hần vội vàng nói: “Đừng nhìn tôi à, cũng đâu phải tôi đưa ra, muốn nhìn thì nhìn Grisìa đi!”

Mọi người đồng loạt quay đầu nhìn về phía ta, ta đầu tiên lộ ra một cái nụ cười ôn hòa với bọn họ, trấn an sự căng thẳng bất an của mọi người, sau đó mới chằm chằm mở miệng nói: “Dù sao, đối với độc giác thú mà nói bị bán cho ai cũng chẳng giống nhau sao? Hơn nữa mọi người xem, nó thích tôi như vậy, nhất định thà ở lại bên người tôi, cũng không muốn tới chỗ công hội mạo hiểm giả đó đi? Nếu chúng ta mang nó đi, nó cũng sẽ bởi vì có thể ở lại bên người tôi lâu một chút mà thích thú, như vậy đối với độc giác thú mà nói, không phải cũng là chuyện tốt sao?”

Ta sờ sờ đầu độc giác thú, ngồi xồm xuống, cười cười với nó: “Đúng không? Độc giác thú đáng yêu.”

Con ngựa chết tiệt này không chút khách khí dồn sức liếm mặt ta, để lại nước dãi đầy mặt...không biết nước dãi của độc giác thú có đáng giá tiền hay không? Chiếu theo giá trị thân thể năm nghìn đồng vàng của nó để xem, nói không chừng ngay cả nước dãi cũng có thể bán tới một đồng vàng!

“Nói như vậy cũng phải. Độc giác thú hình như thật sự rất thích cậu.” Woodrow gật đầu nói.

Yuna hung hăng trừng hần một cái, không vui nói: “Woodrow, đừng nghe Grisìa nói bậy!”

Archie đã bắt đầu tính toán: “Năm trăm đồng biến thành năm nghìn đồng, vậy chẳng khác nào mỗi người có thể được chia năm trăm đồng tiền vàng...”

“Cậu là tính như thế nào vậy?” Ta khó chịu nói: “Năm nghìn đồng tiền vàng trừ đi hai phần của tôi, lại trừ đi hai phần làm đội phí, sau đó năm người các cậu chia đều, phải là sáu trăm bốn mươi đồng tiền vàng, nếu như cậu muốn đem một trăm đồng đưa tôi, tôi cũng không phản đối.”

“Một mình cậu đã lấy một ngàn đồng tiền vàng, còn muốn lừa tiền của tôi?” Archie đau lòng nói: “Cậu quả thực còn thích hợp làm đạo tặc hơn so với tôi đấy!”

“Sáu trăm bốn mươi đồng tiền vàng!” Sybelle vẻ mặt đã hoàn toàn đồng ý rồi.

Nghe vậy, Yuna lộ ra biểu tình choáng váng, không ngừng lẩm bẩm: “Pháp trượng Chiến thần quang huy, không thể làm chuyện xấu, pháp trượng Chiến thần...”

Nhìn mọi người khá dao động rồi, ta lại đẩy bọn họ một phát, nói: “Nếu độc giác thú vui vẻ, tôi cũng vui vẻ, các cậu cũng vui vẻ, tất cả mọi người đều vui vẻ. Tại sao lại không làm đây?”

Về phần công hội mạo hiểm giả cùng với Trầm Mặc Chi Ứng lẽ ra sẽ thu được độc giác thú đại khái sẽ không vui vẻ đi? Chẳng qua, đó không liên quan đến chuyện của ta, dù sao ta cũng không biết bọn họ.

Mọi người nhìn ta, biểu tình tuy rất xao động, lại biết rõ đây là sai, cho nên hết sức vùng vẫy, nhất là Yuna, cô không ngừng thì thầm pháp trượng Chiến thần quang huy, chuyện xấu... thì thầm đến cuối, nhưng chỉ còn lại có pháp trượng Chiến thần quang huy, hai chữ chuyện xấu không biết ném đi đâu rồi.

Cuối cùng cô run rẩy nói: “Grisia, cậu, cậu nhất định không phải là tế ti thần Ánh Sáng... là ma quỷ!”

“Làm sao lại nói như thế?”

Ta tuôn ra nụ cười xán lạn nhất, dùng giọng vô tội nhất nói: “Cô xem, ngay cả độc giác thú cũng thích tôi đây! Tôi đối với nó đúng là tế ti thần Ánh Sáng đầy trác ẩn mà!”

“Chúng ta nhất định là nhìn thấy một gã ma quỷ rồi...”

Woodrow bên cạnh thì thào: “Đẳng cấp ma quỷ còn cao đến nỗi ngay cả độc giác thú cũng không thể không vẫy đuôi cầu xin thương xót với hẳn.”

Ta tự động lược bỏ lời của Woodrow, nói với mọi người: “Nếu như mọi người đối với năm trăm đồng tiền vàng không có hứng thú bằng năm ngàn đồng tiền vàng, vậy chúng ta bây giờ nên bắt đầu thảo luận đối sách rồi, dù sao độc giác thú không thể trốn ở chỗ này mãi mà không bị phát hiện.”

Mọi người trầm mặc xuống, nhưng không ai phản đối, xem ra đã khuất phục dưới năm nghìn đồng tiền vàng rồi.

Ta giơ ngón trỏ lên, tiếp tục nói: “Đầu tiên, vấn đề các người phải suy nghĩ là, làm thế nào đưa độc giác thú chuyển ra ngoài.”

“Khoan khoan! Cái gì gọi là vấn đề “các người” phải suy nghĩ?” Sybelle lập tức không phục nói: “Chúng tôi suy nghĩ, vậy cậu muốn làm gì hả?”

Ta xòe hai tay, có điểm bất đắc dĩ nói: “Tôi thế nhưng là một người mất trí nhớ, từ lúc tỉnh lại đến giờ, tôi cũng chưa có dùng qua kỹ năng của tế ti, cho nên muốn kiểm tra năng lực của mình một chút trước, để tránh đến lúc đó không giúp được gì, lại còn kéo chân mọi người.”

Nghe vậy, Sybelle có chút không cam lòng “oh” một tiếng, những người khác cũng gật đầu đồng ý.

“Grisia, cậu thử xem coi, cậu có thể thi triển “thần dược thuật” không, đó dùng để gia tăng tốc độ, đối với trốn ra khỏi thành chắc hẳn rất hữu dụng”. Yuna căn dặn ta, nói: “Công dụng của “Thánh quang hộ thể” với “thần dược

thuật” lần lượt là chống đả kích và gia tăng tốc độ, đối với Chiến thần tế ti chú trọng tăng cường chiến lực đều là khá khiếm khuyết. Chẳng qua thần dực thuật là thần thuật tương đối khó, ngoại trừ quang thuộc tính, còn phải dùng chung với phong thuộc tính, cho nên không phải tế ti nào cũng có thể biết, không biết cũng không sao”.

Ta nhún vai nói: “Tôi cố sức thử xem.”

“Như vậy thử tụ tập quang thuộc tính trước đi!” Yuna chỉ đạo như thế.

Điểm này không hề có vấn đề, bởi vì bên người ta luôn tụ tập rất nhiều quang thuộc tính, chỉ tiện tay vẫy một cái, quang thuộc tính liền tụ tập tới tập đến tay ta rồi.

Lúc này, mọi người hoàn toàn không có thảo luận biện pháp chạy ra khỏi thành, trái lại ngơ ngác nhìn tay ta, ta nhìn trái phải, chọn trúng ngay Igor người dám cho ta leo cây, vừa hô: “Thánh quang hộ thể!”

Yuna thở dài, nói: “Không phải như thế, Grisia, cậu phải đọc chú ngữ trước...”

Sau khi đám quang đó vây quanh Igor, ta tự hỏi, nếu như cần dùng để phòng ngự, chắc hẳn là phải làm cho quang thuộc tính rắn chắc một chút đi? Cho nên ta đem tầng tầng lớp lớp đám quang đó nén lại thành một tấm mỏng lớn, sau đó dùng tấm mỏng lớn này “bao lại” Igor, giống như là hẳn mặc một lớp áo giáp mỏng.

Yuna đột nhiên kinh hô: “Trời ơi...”

“Làm sao vậy?” Igor vẻ mặt thảm thiết, vô cùng căng thẳng la: “Yuna? Đừng nói cậu ta làm sai rồi chứ? Grisia! Cậu rốt cuộc lại làm cái quái gì vậy!”

Ta cũng giật nảy mình, không lẽ thật sự làm sai rồi? Nhưng nhìn Igor, hẳn hình như cũng đâu có làm sao mà?

Yuna lại không có trả lời Igor, ngược lại đột nhiên la to: “Archie!”

“Vâng!” Đạo tặc cũng giật nảy mình.

Yuna như thể đội trưởng ra lệnh: “Công kích Igor.”

“Hả?” Archie sững sờ cả người. Trên thực tế, là toàn bộ mọi người đều sững sờ.

“Mau!”

Archie đầy mặt không hiểu gì hết, nhưng dưới sự thúc giục liên tục của Yuna, lúc hắn đang định nghe theo vung quyền, Igor cũng cam chịu số phận bị đánh, Yuna lại kêu to: “Đừng dùng nắm đấm, dùng vũ khí công kích!”

“Yuna...” Igor sắp khóc đến nơi rồi.

Archie rốt cục do dự rồi, hắn buông nắm tay, cả mặt như viết “Tôi không dám”.

Lúc này, Woodrow đột nhiên ngửa mặt lên trời rống một tiếng, sau đó, hẳn lại có thể bắt đầu biến hóa... trên người hắn mọc ra lông, bàn tay hắn biến thành bàn chân thịt khổng lồ, năm móng vuốt đen dài trên đó khiến cho ta cảm giác da đầu tê dại. Nếu như bị hắn đập một chưởng, chắc chắn sẽ phun ra không ít thứ.

Cuối cùng, Woodrow hoàn toàn biến thành gấu... Một con gấu đen to lớn đứng thẳng, ngực còn có một nhúm lông trắng hình chữ V.

Ta trợn mắt há hốc mồm, đây là chuyện làm sao? Woodrow là người? Hay là gấu?

“Woodrow?”

Igor mặt biến sắc la hoảng, nhưng Woodrow người biến thành gấu đã một vuốt đập xuống hăn, đả kích hăn không kịp trở tay, té xuống mặt đất ngay tại chỗ, Woodrow lại vẫn không chịu buông tha hăn, dùng chân nặng nề giẫm vào đầu hăn...

Miệng ta mở thành chữ O, bây giờ rốt cuộc là chuyện làm sao?

“Các cậu đang làm gì vậy?”

Sybelles mặc dù có chút lo lắng, chẳng qua vẫn là tò mò chiếm đa số, cô nhìn Woodrow chậm rãi biến lại về người, cộng với chiến sĩ từ từ đứng lên, cuối cùng giọng mang chút quan tâm hỏi hăn: “Igor, cậu không sao chứ?”

Igor vươn tay sờ sờ đầu, vẻ mặt mù mịt, sau khi nghe thấy câu hỏi của Sybelle, hăn gãi mặt nói: “Không sao, quái lạ, không hề đau đớn chút nào.”

“Thật chứ? Woodrow lực siêu lớn đó!” Sybelle kinh ngạc xong, lập tức hưng phấn quay đầu nói với ta: “Grisia, tôi cũng muốn.”

Nhìn thấy bộ dạng vẫn có thể sờ đầu cười ngây ngô của Igor, ta cuối cùng coi như yên tâm rồi, sau khi nghe thấy Sybelle nói, thuận tay lại tụ tập quang thuộc tính, nén thành lớp mỏng, sau đó cũng đem bao bọc lấy Sybelle.

“Mau, mau!” Sybelle được bao lại lập tức hưng phấn nói: “Archie, mau đánh tôi... Eh! Trước dùng năm đấm đánh là được.”

Có tấm gương trước của Igor, Archie lần này không chần chờ nữa, không chút nào thương hoa tiếc ngọc vung một quyền về phía Sybelle, Sybelle mặc dù biết chắc hăn sẽ không sao, nhưng vẫn không nhịn được nhắm mắt lại, một giây, hai giây...

Cô mở hai mắt ra, nhìn Archie đang không ngừng ra sức vung quyền, cô hưng phấn la lên: “Không đau! Thật sự không đau đó!”

“Đương nhiên không đau rồi.”

Yuna mang giọng như chuyện đương nhiên nói: “Thánh quang thuộc tính dày đặc như thế này, sợ rằng phải dùng “đấu khí” mới có thể phá vỡ nó. Thật khó tin, nếu như Grisìa có thể thi triển Thánh quang hộ thể với mọi người, vậy chúng ta hoàn toàn không cần phải nghĩ đối sách gì nữa, trực tiếp lao ra khỏi thành là được, bên trong thành thế nhưng không có bao nhiêu chiến sĩ cấp cao biết đấu khí.”

Woodrow lắc đầu nói: “Không đơn giản như vậy, Yuna, cậu cũng cảm giác được lớp Thánh quang hộ thể này cần đòi hỏi biết bao cường đại chứ? Muốn Grisìa tụ tập nhiều quang thuộc tính như vậy, chỉ sợ là chuyện không có khả năng...”

Archie, Yuna, Woodrow, cuối cùng là chính ta... Tất cả đều xong rồi! Toàn bộ đều đã gia tăng Thánh quang hộ thể, tiếp theo là Thần dực thuật, nghe Yuna nói, hình như là quang thuộc tính cộng thêm phong thuộc tính. Mmm! Không biết cần bao nhiêu phong thuộc tính mới đủ?

“...”

Ta đem quang thuộc tính cùng phong thuộc tính “vo” cùng một chỗ, hành động này nhưng lại khiến cho Yuna ré lên cuống quýt, cô la lên: “Cẩn thận một chút, Grisìa, đem thuộc tính khác nhau trộn lẫn cùng một chỗ là việc rất nguy hiểm, nếu như làm không tốt sẽ phát nổ!”

Nghe vậy, mọi người đột nhiên toàn bộ chạy đi áp sát cửa, vừa muốn xông cửa mà ra, vừa lại tò mò nhìn ta.

Vo xong rồi! Ta nhìn mọi người, tên áp sát gần cửa nhất là Archie, hần gần như có nửa người ở bên ngoài phòng rồi.

Tốt lắm! Vật thí nghiệm kế tiếp chính là hãn!

Ta đem đám quang, phong thuộc tính đó ném lên người Archie, hơi chút điều động, làm cho đám đó phần lớn tụ tập lên tay chân hãn. Lúc này, tay chân Archie run rẩy đến nỗi giống như sắp rút gân, sau khi điều chỉnh tốt, ta mở miệng nói: “Archie, cậu chạy thử xem.”

Archie gật đầu, sau đó hãn nói câu: “Nguyện Chiến thần phù hộ con”, làm ra tư thế bắt đầu chạy, rồi cất bước...

Rầm!

Hãn vừa chạy, người đã biến mất tăm, mãi sau khi chúng ta nghe thấy một tiếng nổ không thua gì giọng hãn, mới ở trên vách tường gian phòng tìm thấy một cái lỗ bự hình người.

Miệng của Igor và Sybelle cũng há thành chữ O.

Ta thì mặt vô biểu tình nhìn cái lỗ hình người kia. Thánh quang hộ thể là thần thuật của thần Ánh Sáng, người lại cầu bảo trợ từ Chiến Thần người luôn có quan hệ không tốt với Thần Ánh Sáng... Vậy không phải là muốn chết sao?

“Archie, cậu không sao chứ?” Sybelle la lên.

“Không sao...”

Archie từ phía sau cái lỗ thủng nhô đầu ra, mặt còn cười hì hì trả lời: “Không hề đau đớn chút nào.”

Thấy thế, tất cả mọi người thở phào một hơi, lúc này Yuna quay đầu chỉ đạo ta: “Phong thuộc tính hình như quá nhiều rồi.”

Ta gật đầu.

Dường như là bởi vì phong thuộc tính quá nhiều, khiến cho tốc độ quá nhanh, cho nên hẳn là nên bớt một chút phong mới phải, nhưng không biết làm sao, ta có loại trực giác, phóng nhiều phong thuộc tính như vậy cũng không sai lầm, chỉ là Archie không thể nắm bắt tốc độ nhanh như vậy mà thôi.

Nếu có người có thể nắm bắt loại tốc độ này, vậy nhất định có thể trở nên nhanh như gió. Một người nhanh như gió... đối với kẻ địch của người đó mà nói, đối thủ này nhất định còn đáng sợ hơn một trận gió lốc đi!

Sau khi ta điều chỉnh mấy lần phong thuộc tính, lần lượt tìm được lượng phong thuộc tính thích hợp, Archie và Sybelle vốn là nghề nghiệp dạng tốc độ, cho nên có thể bớt nhiều một ít, Igor, Yuna và Woodrow thì phải tốn thêm một chút, mà chính ta... không khác nhóm sau lắm.

Xem ra tế ti thần Ánh Sáng quả nhiên cũng không phải loại hình tốc độ.

Archie, Sybelle và Igor ở trong phòng chạy qua chạy lại, chơi đùa hết ga.

“Mỗi người chúng ta đều đã gia tăng Thánh quang hộ thể và thần dược thuật, năng lực tụ tập của cậu quá mạnh mẽ rồi... Không! Cậu thậm chí vì để điều chỉnh phong thuộc tính, đã thi triển thần dược thuật lặp lại mấy lần!”

Ta cười một chút, tự hào nói: “Cho dù là mười hai người cũng không có vấn đề!”

Nghe thấy số lượng này, Yuna lặng đi một chút, thì thào: “Tôi thật không dám nói không thể rồi, cậu rốt cuộc là ai? Grisias.”

“Tế ti thần Ánh Sáng.” Ta trả lời xong, ngừng lại một chút rồi hỏi: “Đây không phải cô nói sao?”

Yuna nhỏ giọng thì thầm: “Thật sao? Bây giờ tôi thật sự không dám chắc rồi...”

“Trước hết mặc kệ tôi rồi cuộc là ai đi.” Ta nói với Yuna và Woodrow: “Chúng ta trước hết hẳn là nên mau chóng nghĩ biện pháp chạy ra khỏi thành chứ?”

“Ôi!”

Woodrow thở dài, nhìn ba người đang vui đùa hết mình, từ đáy lòng nói: “Căn bản không cần nghĩ kế hoạch gì nữa, bằng với loại tốc độ và năng lực kháng đả kích này, chỉ cần không gặp phải chức nghiệp cấp cao trở lên, ai có thể cản trở được chúng ta?”

“Nếu gặp phải chức nghiệp cấp cao thì sao?” Ta lại không thể yên tâm, tiếp tục hỏi: “Đây thế nhưng là năm nghìn đồng tiền vàng, chẳng lẽ công hội mạo hiểm giả không tìm chức nghiệp cấp cao đến thủ cổng thành sao?”

Woodrow và Yuna kỳ quái liếc ta một cái, Woodrow lắc đầu nói: “Chức nghiệp cấp cao làm sao có thể lại đi thủ cổng thành, bọn họ mỗi một người đều có thể làm quan chỉ huy tòa thành này rồi, cậu từng gặp qua quan chỉ huy thủ ở cổng thành sao?”

Ta cứng họng không trả lời được, chức nghiệp cấp cao thì ra giỏi như thế sao?

Lúc này, Archie không biết từ khi nào đã ngừng nô đùa, chạy tới chen vào: “Tôi biết, tôi biết! Trong thành chỉ có một đạo tặc cấp cao, những chức nghiệp khác một người cũng không có.”

“Đạo tặc sao?”

Woodrow và Yuna thoáng nhìn nhau một cái, người trước cười nói: “Vậ thật là quá tốt rồi, cho dù đẳng cấp là cấp cao, đạo tặc cũng không phải là nghề có thể chính diện ngăn cản người. Cho nên chúng ta cứ trực tiếp lao ra thôi!”

“Được rồi!” Ta gật đầu, khi quay đầu nhìn thấy độc giác thú, trong lòng đột nhiên có cỗ cảm giác bất an, vừa lại vội vàng hỏi: “Vậy ai phụ trách đi theo bên cạnh độc giác thú?”

Woodrow và Yuna đồng thanh nói: “Đương nhiên là cậu đó!”

“Cái gì? Tôi là tế ti đấy!” Ta đương nhiên cật lực phản đối: “Tế ti là phải ở hậu phương hóng gió!”

“Cậu thật sự mất trí nhớ sao...” Woodrow lại lẩm bẩm tự nói.

“Vốn là như vậy không sai!” Archie vỗ vai ta, vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Nhưng mà hả! Grisias, cậu nên biết rằng, trong đội ngũ người vẫn còn có tấm thân trinh khiết cũng chỉ có cậu thôi! Cậu xem, độc giác thú không cho chúng tôi những người không thuần khiết này tiếp cận nó, cho nên cũng chỉ có người thuần khiết không tì vết như cậu mới có thể mang độc giác thú ra khỏi thành.”

Ta mặt vô biểu tình nói: “Có tin tôi một giây sau sẽ tống cậu đi gặp Thần Ánh Sáng, để ngài đem cậu đi gột rửa thành cái người thuần khiết một lần nữa.”

Archie đột nhiên phá lên cười, dưới sự bất ngờ, chấn động đến nỗi lỗ tai ta thiếu chút nữa phát nổ, đầu đau như muốn nứt ra, còn nghe thấy hân cười ha ha nói: “Grisias, cậu thế nhưng là một tế ti đó! Cho nên tế ti chính là không có năng lực công kích, cho nên hả! Nguy hiểm của cậu hoàn toàn không chút nào kinh khủng.”

... Có lẽ ta thật sự nên thử xem mình có biết ma pháp hay không.

Đoàn người chúng ta lén lén lút lút, thật vất vả ở dưới tình huống không có người nào phát hiện, mang độc giác thú vào trong con hẻm nhỏ gần cửa thành, bắt đầu làm chuẩn bị cuối cùng trước khi tháo chạy.

Đối với tháo chạy mà nói, tốc độ của Yuna và Igor không đủ nhanh, cho nên, sau khi Yuna giúp mọi người gia tăng hết thần thuật, hai người dứt khoát gia nhập hàng ngũ đang xếp hàng ra khỏi thành, chỉ còn lại Sybelle, Archie và Woodrow theo ta. Bình thường, tốc độ của Woodrow cũng không đủ nhanh, nhưng sau khi hắn biến thành một con báo, tốc độ trái lại so với Archie nhanh nhất còn muốn nhanh hơn.

“Cậu rốt cuộc có thể biến thành mấy loại động vật vậy?” Ta tò mò cúi đầu nhìn con báo, nhưng hắn chỉ nhìn ta không có trả lời.

“Woodrow sau khi biến thành báo không thể nói chuyện!” Sybelle cười hì hì nói: “Cậu ta chỉ biết biến thành gấu và báo mà thôi, sau khi biến thành gấu rất có sức lực, biến thành báo sẽ rất nhanh.”

“Như vậy Woodrow phụ trách nhiều loạn mọi người, Archie và Sybelle phụ trách mở đường, tôi thì cứ xông thẳng lên phía trước, nếu như bị phân tán, cứ toàn lực chạy đến địa điểm tập hợp Woodrow nói.”

Hai người một báo đều gật đầu với ta, sau đó đoàn người chúng ta đeo mặt nạ đã chuẩn bị trước, đây là của Archie chuẩn bị, hắn nói đây là thứ khi làm chuyện xấu nhất định phải mang... Cho nên, che mặt thì ra là một loại tập tục sao?

Sau khi ta cái hiểu cái không mà đeo mặt nạ vào, vừa thuận tay bao phủ trên mặt mọi người một lớp quang thuộc tính mờ mờ, như vậy tướng mạo của mọi người sẽ không bị nhìn thấy nữa.

Đương nhiên, Woodrow biến thành báo sẽ không cần.

Ta kéo độc giác thú lại, nó nhìn ta, ta cũng nhìn nó, lúc này, ta đột nhiên có cỗ cảm giác bất an... Ta biết cười ngửa sao?

Nhìn cái lưng trắng tinh vô khuyết của độc giác thú, trong lòng ta một chút cảm giác yêu thích cũng không có, chỉ có cảm giác căng thẳng, nếu

như từ lưng ngựa té xuống...

Ta vẻ mặt đau khổ hỏi: “Nếu như té xuống thì làm sao?”

“Té xuống?” Sybelle không hiểu hỏi: “Té xuống cũng đâu sao? Cậu là tế ti thần Ánh Sáng mà! Tự mình trị thương một cái là được rồi!”

Là như thế sao? Nhưng, ta làm sao lại có loại cảm giác, nếu như té xuống ngựa, tuyệt đối sẽ có hậu quả vô cùng, vô cùng nghiêm trọng!

Có lẽ là thấy ta chậm chạp không lên ngựa, Archie nhú mày nói: “Grisia, xem ra hình như cậu chưa từng cưỡi ngựa.”

“Tôi là tế ti, vừa lại không phải kỵ sĩ, không biết cưỡi ngựa cũng là bình thường!”

Nghe vậy, Archie gãi đầu, không thể không đồng ý: “Nói cũng phải, nhưng cậu không biết cưỡi ngựa, làm sao cưỡi lên độc giác thú?”

“Dù sao chỉ cần ôm chặt, đừng té xuống độc giác thú là được.” Ta kiên trì nói.

Sybelle tức giận nói: “Cái gì mà chỉ cần ôm chặt! Cậu xác định độc giác thú biết nên đi đâu sao?”

“Độc giác thú!” Ta quay đầu cản dạn độc giác thú: “Lát nữa dù như thế nào, lao ra cửa thành cho ta là được, hiểu không?”

Độc giác thú gật đầu.

“Lại có thể hiểu được tiếng người? Cái này đúng là không có thiên lý... Chẳng lẽ, con độc giác thú này thật ra cũng là druid?” Lẩm bẫm của Archie dẫn tới một cú húc nhẹ của Woodrow, druid chân chính

Ta hít sâu một hơi, sau đó ra sức nhảy một cái, chuẩn xác mà nhảy đến lưng ngựa, lúc này, Archie phì ra cười: “Tư thế không tệ mà! Xem ra không chừng cậu biết cưỡi ngựa đó!”

Thật không? Ta đột nhiên tràn đầy tự tin, gót chân đá bụng ngựa một cái, độc giác thú cũng oai phong hí lên một tiếng, chớp mắt sau đó bắt đầu chạy...

“Ui da!”

Sybelle cười ha ha, quay đầu hỏi: “Archie, làm sao người biết cưỡi ngựa lại sẽ từ trên lưng ngựa té xuống, đã vậy còn té chổng vó nữa hả?”

Ta từ trên mặt đất đứng lên, tức tối nói: “Tôi chỉ nhất thời không bám chắc mà thôi!”

Sau khi đứng lên, ta dùng sức đập xuống đầu độc giác thú, trách mắng: “Phóng nhanh như vậy làm cái gì? Muốn ta ngã chết hả?”

Độc giác thú nhỏ giọng kêu, bộ dạng rất tội nghiệp.

“Được rồi, được rồi!” Thấy nó tội nghiệp như vậy, ta cũng mềm lòng rồi, chỉ là lại nhắc nhở: “Tiếp theo cẩn thận một chút là được.”

Độc giác thú lại vui vẻ liếm liếm ta. Đúng là chỉ có thần Ánh Sáng mới biết được, con ngựa này tại sao lại thích liếm ta như vậy!

Tiếp theo, chờ sau khi ta cưỡi lên ngựa, Woodrow đã biến thành báo dẫn đầu liền xông ra ngoài, hấn vừa xông ra quả nhiên khiến cho mọi người đang xếp hàng đi ra khỏi thành cuống quýt la hoảng, một số người thậm chí còn hét lên.

“Đâu ra con báo này?”

Vệ binh cửa thành hô lớn, hơn nữa mười mấy người đã xếp thành hình quạt, cẩn thận giơ thương, tất cả đầu nhọn đều nhắm ngay Woodrow.

“Chính là bây giờ!”

Ta quay đầu khễ hô lên với Sybelle và Archie, hai người liền lập tức xông ra ngoài, tiếp đó ta thúc ngựa, độc giác thú theo phía sau hai người lao ra... lần này nó không dám toàn lực chạy rồi, thậm chí chạy hết sức vũng vàng, gió nhẹ từ từ thổi tới, ta thoải mái gần như sắp thích cưỡi ngựa rồi.

Ta thở dài: “Đây thế nhưng so với cưỡi trên lưng người thoải mái hơn nhiều.”

Nói xong, cảm giác có điểm kỳ quái,ta làm sao biết cưỡi ngựa thoải mái hơn cưỡi người? Chẳng lẽ ta từng cưỡi người... Điều này làm sao có thể hả!

Mặc kệ đi, bây giờ thế nhưng không phải lúc nghiên cứu cưỡi người hay cưỡi ngựa, Sybelle và Archie đã ở phía trước đụng ngã một đám người, giúp ta mở xong đường rồi, ta vội vàng ôm chặt độc giác thú, sau đó nói bên tai nó: “Nhanh một chút!”

Độc giác thú lập tức tăng nhanh tốc độ, tiếng gió bên tai ta càng lúc càng lớn, cách cửa thành đã không xa nữa, mà lúc này, lực chú ý của mọi người đã từ trên người Woodrow, Archie và Sybelle chuyển tới bên ta và độc giác thú rồi.

“Là độc giác thú!” Có người kêu to.

Mọi người đầu tiên là trợn mắt há mồm, nhưng lập tức phẫn chấn lên, ngay cả những người đi đường mới vừa rồi còn la hét né tránh báo cũng trợn lớn hai mắt, sau đó giơ vũ khí đủ loại kiêu dáng tiến lên, thậm chí có người còn cầm cây chổi!

Vệ binh lập tức buông tha con báo, chuyển hướng cản trở đường đi của ta và độc giác thú, nhưng Sybelle, Archie và Woodrow từ sau lưng bắt đầu công kích họ, cho dù đối mặt thương giáo đao kiếm vân vân vũ khí, bọn họ cũng không hề e dè dùng thân thể đột phá thương giáo, hành động này quả nhiên khiến cho đoàn người vây xung quanh đều do dự.

Nhất là sau khi ba người này bị thương đâm trúng, thương bị lệch ra, người lại vẫn đứng thẳng, bước chân mọi người đồng loạt ngừng lại, mắt trợn còn lớn hơn so với vừa rồi nhìn thấy độc giác thú.

Đây đúng là thời cơ tốt đột phá vòng vây... Ta hưng phấn hô lên: “Nhanh! Độc giác thú, nhanh hơn chút nữa!”

Độc giác thú lập tức gia tăng tốc độ, tiếng gió thổi mái không ngừng thổi bên tai ta, cánh cửa đã ngay ở phía trước, ta với độc giác thú cũng sắp lao ra khỏi kiểm soát, mà cạnh cửa hoàn toàn không có người nào đang thủ vệ, không có người nào có thể ngăn cản chúng ta!

Nhưng, tiếng gió thổi mái đột nhiên bị một tiếng nổ cắt ngang.

Không xa phía trước ta và độc giác thú, một bức tường to lớn đột nhiên phá đất mà ra, nhịp tim của độc giác thú nảy mạnh lên một cái, sau đó nó hình như muốn ngừng lại bước chân, nhưng lực phóng trước đó thật sự quá mạnh mẽ, nó thật sự không thể lập tức dừng lại, móng không ngừng cào trên mặt đất, nhưng chúng ta vẫn không ngừng trượt lên phía trước.

Ta cả người đều áp lên cổ độc giác thú, còn bạt mạng nắm bồm nó, mới không có từ trên người nó té văng ra ngoài.

Độc giác thú cuối cùng vẫn đâm phải vách tường, may là lực va đập cũng không lớn, nó loạng choạng vài bước, vẫn ổn định được thân thể.

Nhịp tim ta cũng tăng tốc rồi, vừa rồi thật sự quá hiểm hóc, nếu như không phải độc giác thú lập tức phát hiện mà dừng lại, va chạm dưới loại

tốc độ này chắc chắn sẽ khiến ta ngã xiu, cái ngã xiu này, khi tỉnh lại có thể là ở nhà giam rồi.

Sau khi ta thở phào nhẹ nhõm, quan sát bức tường đột nhiên xuất hiện trước mặt, bức tường này lại có thể toàn là băng thuộc tính kết cấu thành... Đây là một bức tường băng!

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Sybelle, Archie và Woodrow đã vọt tới, ngơ ngác nhìn tường băng đó.

“Đánh vỡ bức tường này!” Ta rống giận.

“Dùng cái gì đánh vỡ? Bọn tôi là cung thủ với đạo tặc đấy!” Sybelle và Archie bật thốt la lên.

Ai trông cậy vào các người? Ta cho bọn họ một cái kính khinh.

Lúc này, sừng của độc giác thú tuôn ra lượng lớn quang thuộc tính, một đoàn ánh sáng giáng tới tường băng.

“Ầm!”

Độc giác thú lại lớn tiếng hí rống lên, giống như vô cùng bất mãn, mà ta ở một giây sau cũng đã hiểu tại sao nó không vui, bởi vì lượng lớn băng thuộc tính lại lần nữa tụ tập thành một bức tường băng khổng lồ, ta có thể cảm giác ra, bức tường này so với vừa rồi càng dày đặc, sợ rằng độc giác thú không thể lập tức một kích đánh nát nó như vừa rồi.

Nếu như không thể một kích đánh nát nó, nhất định không tránh khỏi công kích của người sau lưng kia... cái người phát ra tường băng này!

Ta vỗ vỗ bên hông cổ độc giác thú, nhẹ hô: “ Xoay người.”

Lúc này, những người khác sớm đã xoay người qua rồi, Sybelle lại càng hét lên: “Làm sao có thể? Là, là Thánh kỵ sĩ của Thần Điện Ánh Sáng?”

“Không chỉ...” Archie giọng nói vô cùng run rẩy: “Người đứng trước nhất, dấu hiệu của hắn là... Mười Hai Thánh kỵ sĩ.”

“Là Ice knight!” Yuna rên rỉ nói, giọng nghe lên gần như sắp bất tỉnh rồi.

Ice knight?

Nghe lên làm sao quen tai như thế? Lực chú ý của ta từ băng, quang thuộc tính toàn thân của người trước nhất đó, chuyển sang hình dáng tướng mạo của hắn, biểu tình của hắn ngưng kết như băng, chi thể cứng ngắc như băng, trên tay vậy mà còn cầm que kem!

Thật đúng là “Ice” knight... que kem đó là để hắn ăn dọc đường sao?

Ice knight giơ que kem đó, đối vào chúng ta, giọng lạnh như băng nói: “Đứng lại.”

“Cầm cái que kem, ngươi là muốn hù ai hả?” Để tránh về sau bị nhận ra, ta cố ý đè thấp giọng nói, dùng giọng lạnh lùng đáp lễ hắn.

Ice knight một câu cũng không nói, đối mặt với khiêu khích như vậy, nhưng hắn ngay cả ánh mắt cũng không thay đổi, làm cho ta bắt đầu có điểm hoài nghi, gã này cơ mặt đơ rồi sao?

Ngược lại là phản ứng của những người ở hiện trường hết sức kịch liệt, ngay cả bạn đội của ta cũng hít mạnh một hơi, mà những kỵ sĩ bên cạnh Ice knight chừng như là bùng nổ cơn giận, bọn họ rống to: “Câm mồm! Đồ lớn mặt nông cuồng, dám sỉ nhục Hàn Băng thần kiếm của kỵ sĩ trưởng bọn ta!”

Thần kiếm? Cái đó nhìn thế nào cũng giống một que kem... Cùng lắm gọi là Thần que chứ?

“Grisia.” Archie hoảng loạn nói năng lộn xộn: “Ice, Ice knight so với chức, chức nghiệp cấp cao mạnh hơn nhiều, làm sao cũng không thể thắng được rồi, đó thế nhưng là Mười Hai Thánh kỵ sĩ, bây giờ nên làm sao đây? Làm sao đây hả!”

Ta thấp giọng nói: “Đừng căng thẳng, chúng ta cũng không phải muốn thắng, chỉ là muốn đào thoát mà thôi.”

Archie vẻ mặt thảm thiết nói: “Dù là chạy trốn cũng không được, Grisia, cậu, cậu mất trí nhớ rồi, cho nên căn bản không nhớ sự đáng sợ của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, bọn họ đáng sợ giống như, giống như thần vậy!”

“Bớt nói nhảm đi.” Ta trừng mắt vào hắn, ra lệnh: “Dù hắn là thần hay là quỷ, ngăn cản hắn cho tôi, làm cho độc giác thú có thời gian tụ tập thuộc tính để đánh vỡ tường băng.”

Nghe vậy, sắc mặt Archie trở nên càng khó coi, nhưng hắn vẫn cùng Sybelle, Woodrow ngăn cản ở giữa độc giác thú và Thánh kỵ sĩ, sau đó làm ra tư thế công kích. Thấy thế, Thánh kỵ sĩ đối diện hình như đều có chút kinh ngạc, trừ tên Ice knight kia ra, cơ mặt hắn căn bản ngay cả nhúc nhích một tí cũng không có.

“Phòng ngự.” Ice knight lạnh nhạt nói.

Đám Thánh kỵ sĩ lập tức đồng loạt bày ra tấm khiên, hình thành một bức tường băng khiên, sau đó từ khe hở giữa các tấm khiên vươn dài kiếm.

Mười mấy Thánh kỵ sĩ bày ra trận tuyến phòng ngự đối vào bốn người chúng ta? Chẳng lẽ bọn họ không định truy kích chúng ta nữa sao?

Lúc này, bức tường khiên đột nhiên xuất hiện ra một cái lỗ hổng, Ice knight từ phía sau trận hình Thánh kỵ sĩ đi ra, sau đó chậm rãi bước về phía chúng ta, chỉ có một mình hấn đi tới.

Lúc này, sừng của độc giác thú phát ra điện thuộc tính cường đại, bầu trời đột nhiên giáng xuống sấm lớn, chính xác đánh vào tường băng phía sau chúng ta. Nhưng ta lại một chút cảm giác vui vẻ cũng không có, bởi vì băng thuộc tính cũng không vì vậy mà tán đi.

Ice knight phía trước ta đang phát ra băng thuộc tính hết sức mãnh liệt về phía tường băng, nếu như không đánh ngã hấn, thì dù đánh vỡ bao nhiêu tường băng cũng vô ích, bởi vì hấn sẽ không ngừng tạo ra tường băng, mãi cho đến khi hấn hoặc là độc giác thú cũng không thể tụ tập bất cứ một chút thuộc tính nào nữa mới thôi.

Độc giác thú tức giận ngửa mặt lên trời hí rống, thậm chí không ngừng cào móng trên mặt đất, rất muốn phóng lên cùng Ice knight quyết đấu một trận kinh thiên động địa...

“Ngoan ngoãn một chút cho ta.” Ta hung hăng kí đầu nó một cái.

Độc giác thú rên rỉ một tiếng, sau đó cúi đầu, thậm chí lại còn phát ra tiếng như thể đang khóc, bộ dạng hình như hết sức tội nghiệp.

Lúc này, Ice knight gần như chỉ cách chúng ta không tới mười bước... một bức tường băng đột nhiên phá đất mà ra, chặn lại đường đi của hấn.

Tiếp theo, sau lưng chúng ta vừa lại đánh xuống một tia sét, cùng với tia sét của độc giác thú vừa rồi đánh xuống giống nhau như đúc.

“Chạy mau!” Ta rống to.

Ba người phía trước đầu tiên ngăn người, Archie là người đầu tiên phản ứng lại, không nói nhiều lời, lập tức xoay người từ bên cạnh ta và độc giác

thú chuồn mất, nhanh như thể một cơn gió. Hành động của hắn cũng làm cho Sybelle và Woodrow hồi thần lại, tới tấp xoay người bắt đầu chạy trốn.

Khi Sybelle chạy qua bên cạnh ta, ta thúc xuống bụng ngựa, độc giác thú lập tức xoay người lao đi.

Trong lúc lao đi, ta cảm giác được tường băng sau lưng đó đã bị đánh nát rồi, nhưng không cần lo, ta vẫn còn chuẩn bị vài tia sét, tất cả đều dùng để quấy nhiễu sự truy kích của Ice knight.

Cuối cùng, chúng ta rốt cục đã trốn ra khỏi thành.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 4: Giết Ròng Chiêu Thứ Tư: “Chiêu Mộ Người Giúp Đỡ Mạnh Mẽ”

Mới vừa rồi, lúc độc giác thú và Ice knight thi triển ma pháp, ta liền mơ hồ có loại cảm giác... Ta có thể thi triển những ma pháp đó. Mặc kệ là tường băng hay lôi điện, ta tất cả đều thi triển được. Đã như thế, vậy đương nhiên là thừa dịp lúc Ice knight vẫn còn đang chậm rãi bước, mau chóng lén tụ tập thuộc tính, sau đó nổ hấn trở tay không kịp!

Vừa lao ra cửa, ta liền gào lên với ba người phía trước: “Các cậu đừng đi đường đó, đừng đi theo tôi!”

Nghe vậy, ba người đều ngừng bước, quay đầu nhìn ta.

Ta không để cho độc giác thú ngừng lại, chỉ là khi ngang qua họ, lại gào lên với bọn họ một tiếng: “Đi mau!”

“Thậm chí cũng không thềm dừng!” Sybelle lớn tiếng cầu nhàu: “Hại tôi vừa rồi lúc nghe thấy cậu muốn đi một mình, còn cảm động một chút!”

Ta quay đầu thét lớn: “Nếu còn dừng lại, vậy tôi cứ trực tiếp chạy vào nhà lao cho xong! Còn có, các người nếu còn không chạy, cũng có thể tự mình đi vào nhà lao rồi.”

Vừa nói hết, ba người lập tức theo ba hướng khác nhau co căng bỏ chạy.

Khi ba người bọn họ vừa tản ra, sau lưng liền xuất hiện Ice knight, lông tóc trên người hắn không chút thương tổn, ngay cả tro bụi cũng không có,

nhưng cái này cũng không có gì lạ, bởi vì người ta nhắm vào vốn không phải là Ice knight, mà là đám Thánh kỵ sĩ sau lưng hấn đang làm ra tư thế phòng ngự rất giống một bức tường đồng vách sắt kia... cũng giống như bức tường sẽ không di chuyển, vô cùng dễ nhắm vào.

Ice knight chỉ khựng một bước, sau đó không đếm xỉa ba người kia, bắt đầu truy đuổi ta.

Thấy thế, ta vội vàng nói: “Độc giác thú, chạy mau! Dùng tốc độ nhanh nhất của mi chạy!”

Độc giác thú hí lên một tiếng, âm thanh nghe lên hình như rất hưng phấn, nó càng chạy càng nhanh, nhanh đến nỗi khiến ta gần như không mở nổi mắt, chẳng qua cũng không sao, nhắm lại là được, dù sao ta đến bây giờ cũng không rõ mở mắt với nhắm mắt có gì khác biệt.

Tốc độ độc của giác thú nhanh như thế ngược lại làm ta yên tâm rất nhiều, bởi vì người nhất định chạy không lại con ngựa nhanh như vậy... trừ phi phía trước ngựa lúc nào cũng đột nhiên toát ra rất nhiều nhũ băng.

Một cây nhũ băng đột nhiên từ mặt đất chui ra, nhưng phản ứng của độc giác thú cũng không phải bàn cãi, nó ở chỗ cách nhũ băng khoảng hai thước đột ngột bẻ hướng né qua cây nhũ băng đó. Nhưng mới chạy không mấy bước, trước mặt chúng ta lại lần nữa xuất hiện nhũ băng, độc giác thú lại vẫn như cũ không muốn dừng lại, mà là né thêm lần nữa.

Thoạt nhìn, nó hình như định cùng Ice knight đối đầu rồi, năng lực né tránh của nó cũng đúng là rất không tệ, nói không chừng thật sự có thể đào thoát thành công... nếu như ta không có té xuống mà nói.

“Con ngựa chết tiệt!”

Ta vừa phóng Thánh quang thuật vào cái móng gần như nứt ra làm hai mảnh, vừa rống giận: “Mi tưởng ta là dính ở trên người mi chắc?”

Độc giác thú dồn sức dừng lại, quay đầu nhìn quanh, nhưng lại không đi tới, bộ dạng sợ hãi rụt rè, lại còn trước nhìn ta một chút, vừa lại nhìn Ice knight, hình như vô cùng do dự, bộ dạng nhìn như rất muốn đổi người... Con ngựa chết tiệt này!

Ta vừa mới chữa xong cái mộng, lúc muốn đứng lên đánh con ngựa, một cái bóng liền phủ xuống đầu ta, ta ngẩng đầu lên vừa nhìn, bộ mặt đơ cứng đó của Ice knight ngay ở phía trên. Hắn một phát liền giựt xuống mặt nạ của ta.

Lần này tiêu rồi!

Ta biến sắc, nhưng lại đúng lúc phát hiện đối phương cũng biến sắc... Làm sao? Thì ra cơ mặt của hắn không có bị đơ à?

Trên mặt Ice knight lần đầu có biểu tình, hắn lộ ra thần sắc vô cùng kinh ngạc nhìn ta...cơ hội hiếm có!

Công kích! Mặc kệ ta biết công kích gì, cũng mau chóng thi triển ra đi!

“Cậu làm sao lại ở chỗ này. Su...” Ice knight hình như do dự mở miệng nói, nhưng mới nói đến một nửa, lại đột nhiên dừng lại, sau đó trợn to mắt nhìn ta.

Ý tưởng chớp lóe, ta vươn tay về phía hắn, hét to: “Hắc ám xiềng xích, hãy phong ấn lại kẻ địch của ta!”

Lượng lớn ám thuộc tính từ trên tay ta bộc phát ra, trên mặt đất đột nhiên nhô ra mười mấy sợi xiềng xích màu đen, xiềng xích đó là dùng lượng lớn ám thuộc tính lớp lớp nén lại mà thành.

Đối mặt với cái này, không biết Ice knight có phải bởi vì chưa từng gặp qua, cho nên mới lộ ra biểu tình ngỡ ngàng?

Mặc kệ như thế nào, phản ứng của hãn đơn giản có thể dùng từ trì trệ để hình dung, bây giờ chính là cơ hội rất tốt để chế phục hãn!

Từng sợi xiềng xích từ lòng bàn chân của Ice knight quấn lên thân hãn, vững vàng khóa trụ cả người, bao gồm cả miệng hãn, ta thế nhưng không hi vọng hãn gào thét dẫn kỵ sĩ truy đuổi phía sau tới.

Lúc này, hãn rớt cuộc phản ứng lại, giơ thần que của hãn lên bắt đầu chặt chém hắc ám xiềng xích.

Tưởng rằng đơn giản như vậy sao? Ta cười lạnh một tiếng, la to: “Độc giác thú, thừa dịp bây giờ... nếu dám không ngoan ngoãn nghe lời công kích, ta sẽ trói luôn cả mi!”

Độc giác thú lập tức vọt lên, sừng trên đầu tụ tập lượng quang thuộc tính lớn chưa từng có, sau đó đâm về phía Ice knight, nhưng công kích này lại chỉ là ngăn cản đối phương tiếp tục phá hủy xiềng xích mà thôi, hãn thoát nhìn hoàn toàn không có chịu bao nhiêu thương tổn.

“Con ngựa ngu xuẩn!” Ta hét lớn: “Không thấy cả người hãn là “quang” sao? Mi lấy quang thuộc tính công kích hãn, là đang gãi ngứa giùm hãn à? Dùng thuộc tính khác công kích!”

Độc giác thú nhìn trời hí lên, trên bầu trời vậy mà trong nháy mắt bắt đầu tụ tập lượng lớn mây, trong mây còn thỉnh thoảng lóe điện, tia điện liên tục đánh xuống, Ice knight cũng không còn thời gian chặt chém xiềng xích, hãn lần lượt tụ tập băng thuộc tính, hình thành một bức tường băng trên đầu mình, đỡ lôi điện không ngừng giáng xuống.

Ta xua tan tường băng hãn tụ tập, hãn nhất thời phản ứng không kịp, bị lôi điện tàn nhẫn đánh trúng.

Một phát, hai phát... Hãn lại chậm chạp không ngã xuống, chỉ là đối mặt với ta, thoát nhìn dường như là đang nhìn ta, đồng thời vẫn không bỏ cuộc

tiếp tục ngưng kết băng thuộc tính.

Nhưng, năng lực tụ tập của hãn lại thua xa tốc độ xua tan của ta, hoàn toàn không thể ngưng kết ra tường băng, cuối cùng, hãn chỉ có thể dựa vào... thứ đó gọi là, là “đấu khí” vây quanh người! Cuối cùng cũng nhớ đến tên của cái thứ kia.

Độc giác thú giáng xuống từng đường tia điện, cuối cùng, nó dừng lại, sau đó nhìn ta.

“Không được nữa?” Ta đảo mắt khinh khinh vào nó, tức giận nói: “Mi thật đúng là vô dụng, như vậy mà cũng là con ngựa trị giá năm nghìn đồng tiền vàng sao?”

Nói xong, khi ta quay đầu đối mặt Ice knight, trên bầu trời sớm đã tụ tập lôi điện thuộc tính càng nhiều càng mạnh, đó đã không phải là của độc giác thú tụ tập nữa, mà là của ta tụ tập.

Không còn thời gian nữa, Thánh kỵ sĩ phía sau sẽ đuổi tới bất cứ lúc nào, bây giờ phải dùng tốc độ nhanh nhất đánh ngã hãn mới được!

Lôi điện, giáng xuống.

Ice knight ngẩng đầu nhìn bầu trời, không biết làm sao, hãn lại có thể triệt bỏ đấu khí toàn thân... lôi điện rần rần đánh vào người hãn, hãn chỉ đứng một giây, sau đó liền đứt khoát ngã xuống bên cạnh.

Đây làm ta giật nảy mình, may là, tim của hãn còn đập, hình như chỉ ngắt xiu mà thôi.

Ta đi tới, trước tiên nhặt lên que kem rơi trên mặt đất, tiếp theo dùng chân đạp đạp chủ nhân của nó, thấy hãn không hề có chút phản ứng, lúc này mới vuốt vuốt mồ hôi lạnh trên mặt mình.

Còn tưởng rằng độc giác thú cộng thêm ta đều không thể xử lý tên này, may là vẫn xử lý được hẳn.

Chẳng qua, ta vẫn không thể yên tâm lắm, dùng vô số hắc ám xiềng xích đem hẳn quẩn rồi lại quẩn, quẩn cho đến khi hẳn hết như một cái kén tằm màu đen khổng lồ, ta mới hài lòng ngừng tay lại.

Vừa dừng lại, liền nghe thấy tiếng bước chân nặng nề, ta vội vàng tìm về mặt nạ của mình, sau khi một lần nữa mang vào, đám kỵ sĩ đuổi theo đó đã đuổi tới cách ta chỉ khoảng chừng trăm thước.

Ta cười lạnh một tiếng, chậm rãi đem que kem gác lên cổ chủ nhân của nó, mặc dù mới đầu có phần không tìm được cổ rốt cuộc ở đâu... xiềng xích đã quẩn thực sự hơi quá dày.

Ta rống to với đám Thánh kỵ sĩ: “Không cần mạng của hẳn, thì cứ việc xông tới!”

Thấy tình cảnh này, tất cả Thánh kỵ sĩ đều dừng lại, mắt trợn lớn như mắt ngựa.

Quan trọng là, quả nhiên không người nào dám di chuyển thêm một chút.

“Nếu dám đuổi theo, thì cẩn thận Ice knight khó giữ được cái mạng nhỏ này!”

Sau khi buông lời uy hiếp, ta kéo theo cái kén tằm khổng lồ lên ngựa, dưới ánh mắt nhìn theo của công chúng, mang theo kén tằm cùng độc giác thú thông dong rời khỏi hiện trường.

◇◇◇◇

Khi ta mang theo kén tằm cùng độc giác thú đi đến địa điểm tập hợp ước định, cảm mọi người đều rút tới trước ngực.

“Cậu, cậu thật sự biết ma pháp?” Archie người thứ nhất nuốt nuốt nước miếng, có chút sợ hãi nói.

Yuna tiếp đó thét lên: “Làm sao có thể! Tế ti thần Ánh Sáng làm sao có thể biết dùng ma pháp của hắc ám thuộc tính?”

Cô hỏi ta ta biết hỏi ai! Dù sao chính là biết dùng.

“Grisia! Cậu rốt cuộc đã làm cái gì?”

Woodrow không hổ là nhân vật chỉ huy trong đội ngũ, hẳn đôi khi là người đầu tiên nắm được trọng điểm.

“Lớn tiếng như vậy làm cái gì?”

Sự việc đúng là có phần vượt tầm kiểm soát rồi, cho nên càng không thể hoảng, ta ra vẻ bình tĩnh nói: “Không phải là mang độc giác thú ra khỏi thành, cuối cùng đem nó bán, sau đó mọi người chia tiền sao?”

“Vậy đây là cái gì?” Woodrow chỉ cái kén tằm trên mặt đất, la lên: “Lén đem độc giác thú đi bán là một chuyện, bắt cóc Ice knight lại là một chuyện khác!”

“Trời ơi! Chúng ta đang đối địch với cả Thần Điện Ánh Sáng...” Yuna ở một bên thì thầm.

“Lập tức thả hắc đi!” Woodrow rống giận.

“Thả hắc đi?” Ta lạnh lùng nói: “Bây giờ thả hắc đi, hắc dẫn người đánh trở lại thì làm sao? Chỉ khi hắc ở trên tay chúng ta, đám Thánh kỵ sĩ truy phía sau đó mới không xông lên đem chúng ta chặt thành mảnh vụn!”

Nghe vậy, Woodrow dờ ra rồi, hẳn mấp máy môi, hình như còn muốn tranh biện cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là ngậm lại miệng, không nói cái gì nữa.

Thấy thế, ta an ủi đoàn người nói: “Đừng căng thẳng, chỉ cần chúng ta chạy đến khoảng cách Thánh kỵ sĩ đuổi không được, thì lập tức thả tên kia, sau đó liền mang độc giác thú cao chạy xa bay, chúng ta đều sẽ không sao.”

Nghe vậy, sắc mặt mọi người quả nhiên đỡ hơn một ít, nhưng, Woodrow do dự một chút, sau đó có phần ngập ngừng nói: “Nhưng rất xin lỗi, sau khi phân xong tiền, chúng ta có thể sẽ mỗi bên một ngã rồi.”

Tim ta đột nhiên nảy lên, nhìn những người khác một chút, bọn họ mặc dù biểu tình có chút do dự, nhưng lại đều không nói gì... Ta kéo nụ cười, không hề gì nói: “Không sao cả, dù sao tôi chỉ muốn lấy phần tiền đó của tôi là được rồi.”

“Đây là đương nhiên.” Woodrow gật đầu cam đoan.

Ta gật đầu, nói với mọi người: “Mọi người trước nghỉ ngơi một chút, sáng mai thảo luận tiếp, chúng ta nên đi theo hướng nào.”

“Được.” Woodrow gật đầu rồi nói: “Vậy bây giờ sắp xếp thứ tự gác đêm một lát.”

“Không cần đâu, để tôi trông coi cả đêm đi!” Ta cười nói: “Mọi người cũng biết, tôi đã ngủ mười ngày! Bây giờ muốn tôi ngủ, sợ rằng so với bắt cóc Ice knight còn khó hơn!”

Mọi người cười, Woodrow khách khí nói: “Như vậy phiền cậu rồi.”

Ta gật đầu.

◇◇◇◇

“Ta bị vứt bỏ rồi sao...”

Ta gối lên một viên đá, ngửa mặt hướng lên trời, độc giác thú thì ngủ say sưa ngay ở bên trái ta, cái kén tắm khổng lồ đó thì để ở phía bên tay phải,

những người khác cũng ngủ ở cách ta không xa, tiếng hít thở của mỗi người đều rất chậm chậm, giống như là đang trong giấc ngủ sâu.

Xem ra, bọn họ mặc dù vứt bỏ ta, nhưng vẫn không có bắt đầu đề phòng ta.

Ta chậm rãi đứng dậy, đi đến chỗ mọi người ngủ. Những người này thật đúng là ngây thơ! Nếu ta đã có thể chế phục Ice knight, chẳng lẽ sẽ không đem bọn họ chế phục luôn sao?

Đầu tiên, một người chạy trốn dù sao vẫn không làm người khác chú ý bằng một đám người chạy trốn; thứ hai, tiền phân chia được của ta sẽ không phải một ngàn đồng vàng, mà là năm ngàn đồng tiền vàng!

Ta đi tới bên cạnh Sybelle, chậm rãi cúi người xuống, sau đó... nhẹ nhàng giúp cô kéo lại cái áo choàng được dùng làm chăn.

Thật là! Lớn xác như vậy mà còn đá chăn mền.

Ta bất đắc dĩ lắc đầu, định đi trở về tiếp tục nằm, vừa xoay người qua, lại đột nhiên phát hiện, cách đó không xa có người.

“Đó là...”

“Red?” Ta có chút kinh ngạc khẽ hô.

Nhưng, độc giác thú vẫn còn ngủ tại chỗ đấy thôi! Mà Red lại có thể cũng xuất hiện, nó không phải là độc giác thú tạo ra sao? Hay là, cần độc giác thú ngủ đi, Red mới xuất hiện? Cũng hay là, Red và độc giác thú thật ra không hề có chút liên quan nào...

Lúc ta còn đang suy nghĩ, Red đã bước nhảy tới, sau đó dùng hai tay nâng vật gì đó như thể hiển bảo vật, nói: “Cái này là của anh trai đánh rơi.”

Đó là một quyển sách.

“Ta làm rơi?” Ta mở sách ra, theo phản xạ liền cúi đầu dùng hai mắt đối diện sách... lại là một hành động ta không thể hiểu, mắt cũng không thể trợ giúp ta “nhìn” thấy thứ trên sách.

Ta cảm giác thuộc tính, sách mang mộc thuộc tính, phía trên mộc thuộc tính có một lớp thạch thuộc tính mỏng manh, thạch thuộc tính phác họa ra “chữ”, lượng thạch thuộc tính ít như vậy khiến ta phân biệt có phần vất vả, nhưng cuối cùng vẫn là nhìn rõ chữ bên trong

Tử linh pháp thuật đại toàn. Bìa sách là viết như vậy.

“Còn có thứ giống thế đó!” Red phát ra tiếng cười như chuông bạc, hồn nhiên nói: “Nhưng nó không ở chỗ này, đi về hướng đông bắc, anh sẽ tìm được nó.”

“Đó là thứ gì?”

Red nghiêng đầu nói: “Thử sờ trước ngực.”

Nghe vậy, ta sờ lên ngực mình, nhất thời, một cỗ cảm giác bồn chồn dâng lên... ở đây vốn trống không sao?

Mang tràn ngập nghi hoặc, ta ngẩng đầu lên hỏi: “Red, người có sách của ta, lại biết vật gì đó của ta ở đâu, chẳng lẽ người biết ta là ai sao... Red?”

Ta sửng sốt, vừa lại cảm giác không được Red, nó lại biến mất rồi? Rốt cuộc là chuyện làm sao?

Ta đột nhiên mở miệng nói: “Người tỉnh rồi à?”

Lời này cùng Red không còn liên quan gì nữa, mà là Ice knight nằm cách đó không xa đã mở mắt, đang đối mặt vào ta.

Ta nghĩ, nếu không phải miệng bị hắc ám xiềng xích bịt kín, hẳn bây giờ chắc chắn là chửi ầm lên với ta đi? Bởi vì ta không cần trí nhớ cũng có thể

biết, thế giới này không có mấy người sẽ thích bị quấn thành kén tằm.

Ta trở lại chỗ cũ, ngồi xuống, mang chút ý đùa ác võ đầu hấn nói: “Đừng căng thẳng, đợi đến khi bọn ta chạy đủ xa khiến cho Thánh kỵ sĩ của người đuổi cũng không kịp, ta sẽ thả người đi, cho nên đừng quá liều mạng giãy dụa.”

Sau khi ngừng lại một chút, ta đổi giọng lạnh lùng nói: “Tránh cho ta còn phải phí sức đánh người một trận.”

Ice knight chỉ chớp mắt hồi ứng, sau đó, quả thật động cũng không động, chỉ là nhìn ta.

Ta cả một đêm đều lật cuốn tử linh pháp thuật đại toàn đó, sau đó thuận tay dùng vật thí nghiệm có sẵn, Ice knight, đến làm thí nghiệm pháp thuật.

“...”

Băng thuộc tính trên người Ice knight vẫn có xu thế tụ tập, may là, vẫn không bằng năng lực xua tan của ta.

Tiếp theo, chúng ta bắt đầu hành trình đào thoát, vấn đề khó khăn đầu tiên gặp phải, chính là nên làm sao vận chuyển một cái kén tằm lớn như người.

Sybelles là người thứ nhất đề nghị: “Bảo Yuna giúp tôi tăng thêm cường lực thuật gia tăng sức lực, để tôi công hấn là được rồi!”

Xem ra, Ice knight đáng vẻ không tệ, ngay cả Sybelle cũng chảy dài nước miếng với hấn.

“Cô định công hấn bao lâu?” Ta tức giận nói: “Một ngày, ba ngày, năm ngày? Hay là dùng “tuần” để tính?”

“Cái này...” Sybelle do dự nói: “Ba... Không! Năm ngày!”

Hmm! Xem ra Ice knight có mức độ đẹp trai “khiến người nguyện ý công hãn năm ngày”.

Ta đột nhiên có điểm tò mò, hỏi: “Sybelle, nếu như là công tôi, vậy cô nguyện ý công tôi mấy ngày?”

Sybelle nghiêm túc nhìn mặt ta nói: “Nếu như chỉ nhìn bề ngoài, tôi nguyện ý công cậu một tuần, nhưng sau khi nhận thức tính cách của cậu...”

“Đừng nói chỉ còn một ngày đi?” Ta có chút bất an hỏi.

“Không.” Sybelle nhún vai nói: “Tôi chỉ muốn cách cậu càng xa càng tốt.”

“...”

Ít nhất bề ngoài còn có mức độ đẹp trai “khiến cho người muốn công bảy ngày”, sau khi ta an ủi mình xong, liếc nhìn độc giác thú, vừa lại nhìn Ice knight, mở miệng hỏi người sau: “Này! Người là xử nam phải không?”

Cả mọi người lại rớt đến trước ngực.

Ice knight chỉ là trừng mắt nhìn ta, một câu cũng không trả lời, lại có thể coi thường ta như thế... A! Trên miệng của hãn vẫn còn bị quần hắc ám xiềng xích.

Ta vội vàng tháo gỡ xiềng xích rồi lại hỏi: “Bây giờ có thể nói rồi, người là xử nam phải không?”

Hãn tiếp tục trừng mắt nhìn ta, một câu cũng không nói.

“Cho dù phải cũng sẽ không thừa nhận đi? Chuyện mất mặt như vậy... Eh! Grisia, tôi không phải đang nói cậu là xử nam rất mất mặt đâu nhé!” Igor vội vàng giải thích.

Ta tròng Igor một cái, sau đó rút que kem bên hông, kê ở trên cổ Ice knight, gầm lên: “Người tốt cuộc có phải xử nam hay không? Trả lời ta!”

Đối mặt với nguy hiểm tính mạng, Ice knight lại vẫn trầm mặc không nói, cái này thật phiền toái rồi, chung quy cũng không thể thật sự chém hấn đi?

Hay là dùng cực hình ép hỏi?Ta có phần khổ não suy nghĩ một chút, sau đó lại cười rộ lên.

Ta đem que kem đeo lại về bên hông, sau đó ôm lấy Ice knight, một phát ném hấn đến trên thân của độc giác thú... độc giác thú một chút cũng không hề né tránh cái kén tằm khổng lồ.

“... Đệt!”

Mọi người hít sâu một hơi, Archie thậm chí còn vắng tục, cuối cùng, Igor thì thào: “Thế giới này từ khi nào có nhiều xử nam vượt quá hai mươi tuổi như vậy?”

“Ta không phải xử nam!” Ta lập tức gạt lực phản bác.

Archie nhún vai, Igor cười nói: “Vâng, vâng! Cậu nói không phải thì là không phải.”

Giải quyết xong vấn đề giao thông, chúng ta cũng không còn thời gian trì hoãn nữa, lập tức bắt đầu hành trình đào thoát, đối với ta mà nói, cũng gọi là hành trình cưỡi ngựa nhàm chán.

Bởi vì phải phối hợp tốc độ đi đường của mọi người, cho nên độc giác thú cũng đi rất chậm, làm cho ta cảm thấy thật sự có phần buồn chán, đành phải câu có câu không trò chuyện với kén tằm: “Người thật sự tên là Ice?”

Ice knight lắc đầu.

Lần này ta thật sự nổi lên tò mò, hỏi: “Không phải? Vậy người tên là gì?”

Hắn nhìn ta một hồi lâu rồi mới chầm chậm trả lời: “Ecilan Ice.”

“Cái tên thật khó đọc.” Ta cau mày. Ecilan? Người của địa phương quái quỷ nào lấy tên đó?

“Tôi chưa bao giờ trông chờ cậu gọi tôi bằng tên.” Hắn nhàn nhạt nói.

Ta sừng sốt, hỏi ngược lại: “Người nói cái gì?”

Hắn trầm mặc một chút, nếu ta không nhìn nhầm, hắn hình như dùng đuôi mắt liếc những người khác vài lần, sau đó mới lại nhìn chằm chằm vào ta, lắc đầu nói: “Không có.”

“Vậy thì, Ecilan, gần đây còn có thành viên Mười Hai Thánh kỵ sĩ khác không?”

Mặc dù ta hỏi hắn, chẳng qua lại không phải thật sự cho rằng hắn sẽ trả lời thật, nhưng không nói thật cũng không sao, ta tự nhiên có thể phán đoán hắn có gạt ta hay không, rồi từ đó thu được đáp án ta muốn!

“Có, Blaze knight trưởng ở gần đây.” Hắn gật đầu.

Ta lặng đi một chút, nhịp tim của Ecilan một chút cũng không thay đổi... Hắn không có nói dối! Hắn lại thật sự nói cho ta gần đây có Mười Hai Thánh kỵ sĩ khác, ngay cả kỵ sĩ nào cũng đã nói cho ta biết!

“Hắn sẽ đuổi theo không?” Ta có chút căng thẳng hỏi.

Ecilan gật đầu, không hề chần chừ nói: “Sẽ.”

Cái này thế nhưng phiền toái rồi, ta nhíu mày: “Nếu như ta dùng tính mạng của người uy hiếp hắn thì sao?”

Ecilan khẽ nhíu mày, ánh mắt thoạt nhìn như đang suy nghĩ, một lát sau, hần tử tế nói rõ: “Cậu ta sẽ lui lại, nhưng sẽ không từ bỏ, vĩnh viễn cũng không thể từ bỏ.”

Nghe vậy, ta cười nói: “Thật ngây thơ, chẳng lẽ người cho rằng đồng bạn vĩnh viễn cũng sẽ không bỏ rơi người sao?”

Ecilan gật đầu nói: “Mười Hai Thánh kỵ sĩ vĩnh viễn sẽ không bỏ rơi Mười Hai Thánh kỵ sĩ.”

“Thật không?” Ta trầm giọng xuống, lạnh lùng nói: “Nếu có cơ hội, chúng ta cứ thử xem, xem hần lúc ở giữa sống chết, rốt cuộc có bỏ rơi người hay không.”

“Sẽ không.” Ecilan nhìn ta, dùng giọng vô cùng kiên định lặp lại: “Mười Hai Thánh kỵ sĩ sẽ không bỏ rơi Mười Hai Thánh kỵ sĩ.”

Ta hừ lạnh một tiếng. Nhìn bộ dạng băng đá lạnh lùng của hần, kết quả thì ra là một tên rất ngu xuẩn ngây thơ!

Lúc này, chúng ta đã đi tới ngã rẽ, mọi người dừng chân lại, tất cả đều nhìn Woodrow.

Woodrow nhìn bản đồ chỉ đường nói: “Bên phải đi theo hướng đông bắc tới Nguyệt Lan quốc, đi phía bên trái là bước vào biên giới của Vong Hưởng quốc rồi, mặc dù có hai con đường, nhưng tôi nghĩ, chúng ta hần là không cần lựa chọn.”

Cặp mắt hần hướng về phía Ecilan, thở dài nói: “Nếu bắt cóc Ice knight tiến vào Vong Hưởng quốc, sợ rằng lúc chúng ta vừa tiến vào thành trấn đầu tiên, là có thể biết nhà tù của thành trấn đó có dạng gì rồi.”

“Đó là đương nhiên!” Yuna trừng mắt liếc ta một cái, lạnh giọng nói: “Vong Hưởng quốc thế nhưng là căn cứ địa chủ yếu của Thần Điện Ánh

Sáng, mỗi một người đều nhận biết Mười Hai Thánh kỵ sĩ...”

“Nhất là Sun knight thủ lĩnh của Mười Hai Thánh kỵ sĩ!”

Sybelle đột nhiên xen vào nói, nói xong, cô nàng lại lộ ra biểu tình mê trai, dùng giọng bay bổng nói: “Nghe nói! Sun knight có mái tóc vàng lóng lánh, đôi mắt xanh biếc, làn da trắng nõn như sữa...”

Nói đến đây, Sybelle đột nhiên ngừng lại, ngăn người nhìn ta. Hẳn sẽ không là đem ta làm “mẫu người cơ bản”, sau đó đang ảo tưởng Sun knight rồi chứ?

Ta không nhịn được giọng chua xót nói: “Như thế Sun knight là con gái sao? Những lời này nghe lên như là hình dung mỹ nữ!”

“Anh ta là một mỹ nam tử!” Sybelle lập tức hồi thần, cất lực phản bác: “Hơn nữa người ta là một mỹ nam tử ưu nhã chân chính, mới không giống cậu, cho dù cũng có tóc vàng mắt xanh làn da trắng, vẫn là gã không có khí chất!”

“Ưu nhã mỹ nam tử sao?”

Ta vỗ đầu Ecilan, còn cố ý đem tóc của hắn vò cho rối tung, lúc này mới hài lòng nói: “Gã này chẳng phải cũng là Mười Hai Thánh kỵ sĩ ưu nhã sao? Cô xem đi, bộ dạng kén tằm này của hắn bây giờ thì ưu nhã chỗ nào? Tôi thấy Sun knight của cô cũng chẳng khác hắn!”

“Cậu đừng bắt nạt anh ta nữa!”

Sybelle rít lên, còn xông tới vén lại tóc cho Ecilan, tiện thể còn lén sờ soạng mặt hắn vài cái, mới chịu ngừng đầu nói với ta: “Hơn nữa Ice knight lại không cần ưu nhã, anh ta là loại hình mỹ nam tử lạnh lùng! Còn có Blaze knight hôm qua nhắc tới, anh ta là kiểu hình hoang dã nóng nảy đấy!”

“Như thế Thần Điện Ánh Sáng là dùng tướng mạo để tuyển kỵ sĩ sao?” Ta đảo mắt khinh khỉnh, tức giận nói: “Làm sao tất cả đều là những gã đẹp trai?”

“Không phải như thế.” Yuna lắc đầu, mang chút bất đắc dĩ nói: “Những cái đó đều là các cô gái tự mình tưởng tượng, Mười Hai Thánh Kỵ sĩ chưa chắc đều rất đẹp.”

“Nhưng, Ice knight thật sự rất anh tuấn đấy thôi! Cho nên chưa chắc là giả mà!”

Sybellesong, vội vàng lại cúi đầu hỏi Ecilan: “Đúng chứ, đúng chứ? Chỉ ít Sun knight nhất định là một siêu cấp mỹ nam tử chứ?”

Ecilan nhàn nhạt nói: “Ta không biết tiêu chuẩn của cô là gì.”

Sybellesốt ruột nói: “Ít nhất anh tuấn hơn so với Grisia chứ?”

Hắn trầm mặc một hồi lâu, dưới sự bức hỏi dồn dập không tha của Sybelle, mới rốt cục nói câu “không khác lắm đi.”

Điều này làm cho Sybelle nhú mày, cũng khiến ta đặc ý dò dặt, nói với cô ta: “Cô xem đi! Mơ mộng Sun knight cái gì, nhìn tôi không phải tốt rồi sao.”

“Người ta phong độ hơn nhiều!” Sybelle không cam lòng nói.

Lúc này, Woodrow lướt qua ta và Sybelle đang cãi nhau, đi về phía Ecilan, nghiêm túc hỏi: “Mười Hai Thánh kỵ sĩ tại sao lại xuất hiện ở loại nơi nhỏ bé này? Đây đã là lãnh địa của Hỗn Độn thần điện rồi.”

Ecilan ngắn gọn trả lời: “Tìm người.”

“Tìm người nào?” Woodrow ngắn gọn người hỏi.

Hắn nhàn nhạt liếc Woodrow một cái, nhưng không trả lời.

Woodrow lại cũng hoàn toàn không dám bức hắn, thấy hắn không trả lời, liền chững hững tự mình đi khỏi.

Tiếp theo, chúng ta đương nhiên vẫn tiếp tục gấp rút lên đường đào thoát, chỉ là trên dọc đường không còn an tĩnh nữa, chẳng những Sybelle và ta cãi nhau ầm ĩ không ngớt, lại còn Archie cũng sáp đến sờ sờ... Đương nhiên là không phải sờ ta! Mà là sờ cây que kem đeo ở bên hông ta.

Igor thì luôn là kêu muốn ta ngẫm lại xem, ta có phải còn biết thần thuật hay hay nào khác không.

Ta suy nghĩ một chút, nhảy xuống độc giác thú, sau đó ngồi xổm xuống, lấy tay sờ mặt đất, sau đó không ngừng hương xuống thăm dò.

Hm! Hình như không có hài cốt con người... Có rồi!

Ta vừa bỏ tay khỏi mặt đất, một đồng vật xám trắng liền chui từ dưới đất lên.

“Xương cốt?” Sybelle có chút nghi hoặc nhìn đồng vật đó.

Ta thao tác cẩn thận, truyền ám thuật tính vào xương cốt, sau đó mỗi một cây ghép lại sơ sơ, hi vọng không có ghép sai... Đáng tiếc phía dưới không có hài cốt con người, bởi vì ở đây thế nhưng có rất nhiều bộ xương người sống có thể cho ta lấy tham khảo để ghép xương người chết.

Sau khi ta ghép xong, lại từ chỗ nối của những khúc xương bổ sung thêm ám thuật tính dày đặc, để thay thế những khớp xương đã mục nát, vì làm cho nó đáng yêu hơn một chút, ta còn dùng ám thuật tính bổ sung thêm máu thịt và cái lỗ tai dài... Cuối cùng, một con thỏ màu đen cứ như thế bắt đầu nhảy trên mặt đất.

“Tử linh, tử linh pháp sư!”

Yuna dùng giọng yếu ớt nói: “Thật không biết làm sao, tôi vậy mà ngay cả sức lực để hét cũng không có, Grisias, cậu càng ngày càng không giống một tế ti Ánh Sáng rồi.”

Khi mấy người đàn ông còn đang trợn lớn mắt, hoảng sợ nhìn con thỏ, Sybelle trái lại là người không sợ hãi nhất trong đó, cô lại có thể chạy tới, sau đó ôm lấy con thỏ xương cốt đó, cười tí mắt nói: “Thật là đáng yêu! Grisias, không được để nó biến mất đấy!”

Ta nhún vai, trả lời: “Được.”

Nhìn thấy hành động của Sybelle, mọi người nhìn con thỏ đó, Igor thậm chí nổi lên hào hứng đề nghị: “Grisias, nếu cậu đã có thể làm ra con thỏ, vậy cũng có thể làm ra con ngựa chứ? Nếu có ngựa, chúng ta có thể đi đường nhanh hơn rồi.”

“Có xương cốt của ngựa là có thể.”

“Tôi để đâu ra xương cốt của ngựa cho cậu...” Igor chững hững trả lời.

Ta nhún vai, nếu không có ta cũng không có biện pháp, tử linh ma pháp tám chín phần đều phải dùng tới xương cốt.

“Vậy cậu làm ra cốt đao cho tôi chơi thử đi?” Igor có điểm hưng phấn nói: “Trong truyền thuyết những anh hùng giết rồng kia, cuối cùng luôn là lấy xương rồng làm thành đao.”

“Cậu vẽ cho tôi bức thiết kế, tôi liền làm cho cậu.”

Archie xen miệng châm chọc: “Cái tên thô kệch như hửn, biết viết chữ là may rồi! Nào biết vẽ cái bức gì...”

“Đừng ồn nữa! Phải tiếp tục lên đường rồi.”

Woodrow đột nhiên hô một tiếng, giọng điệu vô cùng nghiêm túc, cho nên mọi người lập tức nhớ tới mình thế nhưng là đang trốn chạy, sau đó thu hồi tâm tình đùa giỡn, tiếp tục lên đường, ta đương nhiên cũng lại nhảy lên độc giác thú, sau đó đoàn người lại lần nữa an tĩnh đi đường cùng cười ngửa.

“Cậu không nên dùng tử linh pháp thuật trước mặt bọn họ.”

“Cái gì?” Ta cúi đầu nhìn Ecilan vất ngang phía trước, mới vừa rồi là hắn đang nói, mặc dù giọng đẽ xuống hết sức nhỏ.

“Người nói cái gì?”

Nhưng, Ecilan lại chỉ nhìn ta, không nói một câu.

Thấy thế, ta cũng chỉ có coi như không nghe thấy, sau đó từ trong lòng móc ra tử linh pháp thuật đại toàn, tiếp tục nghiên cứu những pháp thuật khác, thuận tiện lấy gã gần ta nhất đến làm thí nghiệm, đương nhiên, chính là Ecilan chỉ cách ta bằng một đồng hắc ám xiềng xích.

“...”

Thật sự không thể trách ta thích dùng hắn làm thí nghiệm như vậy, ai biểu tên này lại thích hợp như thế?

Mặc kệ ta lấy hắn làm thí nghiệm như thế nào, hắn cũng như cũ bảo trì bản sắc băng đá, không lên tiếng không đổi mặt, ngoại trừ ánh mắt lạnh lùng, tuyệt đối sẽ không làm động tác phản kháng nào khác, đúng là vật thí nghiệm điển hình của điển hình!

Ta khoái trí duy trì thí nghiệm cho đến khi bị Sybelle nhìn thấy mới thôi, cô nàng tức giận như thể chồng mình bị người khác bõn cợt, cùng Yuna cũng tức giận như thể liên thủ, hai người hai bên đều néo một bên mặt của ta, nghiêm trọng cảnh cáo ta không được bắt nạt Ice knight nữa. Da mặt

thiếu chút nữa bị lật xuống, ta đành phải buông tha cho vật thí nghiệm điển hình, đổi lại làm một số tử linh pháp thuật không cần vật thí nghiệm.

Tầm cốt thuật: có thể thăm dò xương cốt ở dưới đất.

Cốt lao: pháp thuật phòng ngự, có thể dùng xương cốt làm ra một mặt tường.

Cốt thứ: từ dưới đất mọc lên gai nhọn làm từ xương để sát thương kẻ địch.

Nhìn đi nhìn lại, đều là dùng ám thuật tính để điều khiển xương mà thôi!

Ta lật thẳng đến phần phía sau sách, xem thử có pháp thuật khác hay không. Quả nhiên, chung quy bắt đầu xuất hiện một số pháp thuật khá thú vị, như là cái chết lan tràn, pháp thuật sát thương quy mô lớn, ưu điểm là khó có thể chống cự, phạm vi rộng lớn, khó có thể chạy trốn, nhưng cũng có khuyết điểm, chính là tốc độ tử vong của đối phương rất chậm, thậm chí có thể xuất hiện tình trạng quần bách lúc pháp sư đã không thể duy trì pháp thuật nhưng đối thủ lại còn chưa có chết.

Nhưng, ít nhất có thể khiến cho đối thủ mất đi lực chiến đấu, khi đối mặt với lượng lớn kẻ địch pháp thuật này vô cùng có ích. Ít nhất trong sách là nói như thế.

Oh oh oh! Mau nhanh chóng học. Dù sao bây giờ ta đã bắt cóc Ice knight, khó đảm bảo sẽ không có một đợt lớn Thánh kỵ sĩ truy tới.

“Đừng xem nữa, đó không phải thứ cậu nên học.” Ecilan đột nhiên mở miệng nói.

“Oh?” Ta vừa xem vừa trả lời hần: “Vậy ta nên học cái gì đây?”

Ecilan lại trầm mặc không nói nữa, thật là một tên quái lạ!

Chẳng qua, nếu hãn bây giờ cũng “không ý kiến” nữa, vậy ta đương nhiên tiếp tục xem sách của ta rồi.

Triệu hồi Death knight...

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 5: “Vượt Đủ Loại Chương Ngại Trong Hành Trình”

Mấy ngày trốn chạy qua, tất cả mọi người đều cảm thấy hết sức hài lòng với cuộc sống trốn chạy. Thậm chí ngay cả Ecilan cái tên bị bắt làm con tin cũng thích thú... Làm sao nói thế?

Hắn ngay ở buổi tối đầu tiên đã liền thề với Thần Ánh Sáng mình tuyệt đối sẽ không bỏ trốn, cũng sẽ không làm hại chúng ta, để cho ta đem hắc ám xiềng xích từ ngực hắn trở lên cởi ra, sau đó, hắn đã có thể... Giúp mọi người nấu cơm!

Đúng là không thể nhìn người qua tướng mạo, hắn gã Mười Hai Thánh kỵ sĩ cao vợi vợi này, công lực nấu cơm lại còn cao hơn cả Yuna và Sybelle! Sau khi ăn xong bữa tối hắn chuẩn bị, sáng sớm hôm sau, không còn có người chịu ăn cơm của Yuna và Sybelle nấu nữa, bao gồm chính các cô.

Có ngựa để cưỡi; có người để cho ta làm thí nghiệm tử linh pháp thuật; chơi đùa mệt còn có cơm ngon chờ ta, trên thế giới còn có chuyện thoải mái hơn chuyện này sao?

“Cậu có thể đừng vừa chơi đùa xương cốt, vừa thi triển Thánh quang hay không?”

Yuna không chỉ một lần kháng nghị với ta, nói cái gì mà “cái này phản lại với trạng thái bình thường, nguyên lý căn bản ánh sáng và hắc ám thuộc

tính cực kỳ khó cùng tồn tại bị ta nhiều lần đánh đổ, hoàn toàn chính là phạm quy” gì gì đó.

Ta hỏi ngược lại: “Vậy ý của cô là nói, nếu như truy binh đuổi theo, tôi không thể vừa thi triển tử linh pháp thuật để ngăn cản kẻ địch, sau đó vừa thi triển Thánh quang giúp bọn Igor trị thương rồi?”

Nghe vậy, trong đội ngũ tất cả những người chức nghiệp phải chiến đấu đều biến sắc, vội vàng phản bác lời Yuna, sau đó tiện thể vỗ về ta.

Hừ hừ! Nói lại lần nữa! Có ngựa để cưỡi; có người để cho ta làm thí nghiệm tử linh pháp thuật; chơi đùa mệt còn có cơm ngon chờ ta, cho dù bị người mắng phạm quy, cũng có một nhóm người sẽ giúp ta mắng lại, sau đó dùng lời ngon ngọt mà an ủi ta... Coi như là làm Sun knight, cũng không có thoải mái như vậy chứ!

Chỉ tiếc, cuộc sống tốt đẹp của chúng ta ba ngày sau đã kết thúc.

Ta thường xuyên giúp Woodrow gia tăng thần dược thuật, sau đó để hẳn đến phía sau trinh sát một chút. Hôm nay, sau khi hẳn trở lại doanh địa và biến thân trở lại người, sắc mặt trầm trọng nói: “Blaze knight đuổi tới rồi, tôi ở trên đỉnh núi đã nhìn thấy bọn họ, số lượng khoảng mười người, chặng đường cách chúng ta không tới một ngày.”

“Trong bọn họ có tế ti không?” Ta cẩn thận dò hỏi.

Woodrow lắc đầu nói: “Không có.”

“Tại sao bọn họ không mang theo tế ti?” Ta có điểm nghi hoặc hỏi: “Tế ti chẳng phải có thể giúp thi triển thần dược thuật? Như vậy đối với đi đường rất hữu dụng chứ?”

Lúc này, Ecilan nhàn nhạt mở miệng giải thích: “Một tế ti cũng không đủ để giúp mười người gia tăng thần dược thuật trong thời gian dài, ít nhất phải

mang hai người, hơn nữa còn phải là tế ti cấp cao trở lên. Cho dù như thế bản thân tế ti cũng là một loại liên lụy, thể năng bọn họ quá kém, không giống Thánh kỵ sĩ có thể không ngừng rong ruổi.”

Nghe vậy, ta đột nhiên cảm giác dự đoán của Woodrow e rằng không chính xác, vội vàng hỏi: “Bọn họ cần bao nhiêu thời gian mới có thể đến?”

“Người tới là Blaze knight và tiểu đội viên của cậu ta.” Ecilan vẫn thật trả lời: “Nếu như hãn nói một ngày có thể tới, vậy nhiều lắm là năm giờ đi.”

Nghe vậy, tất cả mọi người trợn lớn mắt.

Archie kinh hô: “Nhanh như thế? Bọn họ rốt cuộc là đạo tặc hay là Thánh kỵ sĩ hả?”

“Tại sao người thành thật như vậy?”

Ta trái lại càng nghi hoặc một chuyện khác, Ecilan con tin này chẳng những không kêu to hét lớn, lại còn giúp nấu cơm, cuối cùng thậm chí tiết lộ tin tức người của mình cho kẻ bắt cóc, trên đời này có con tin tốt như vậy sao? Hãn dứt khoát gia nhập đội ngũ chúng ta luôn cho rồi!

“Bởi vì, các người không thể chạy thoát được rồi, lúc đầu ta nói Blaze đang ở gần đây, các người biết cậu ta ở đâu không?” Hãn dừng lại một chút, mới chậm rãi công bố đáp án: “Ở Diệp Duyệt thành.”

Lời này vừa ra, tất cả mọi người đều sửng sờ, chỉ có ta hết sức nghi hoặc hỏi: “Ở Diệp Duyệt thành thì thế nào?”

Woodrow hít sâu một hơi, nói: “Diệp Duyệt thành ở vùng sát biên giới của Vong Hưởng quốc, nhưng cách vương quốc Kissinger còn có một đoạn lộ trình, nếu như là người bình thường, từ đó đi tới đây ước chừng cần sáu... Không! Trung gian còn phải ngang qua rừng rậm, tính thêm trên

đường có thể sẽ gặp phải đạo tặc và dã thú, sợ rằng mười ngày mới là số ngày chính xác.”

Ta kinh ngạc nói: “Bọn họ lại chỉ tốn ba ngày? Chẳng lẽ là cũng không nghỉ ngơi liên tục rong ruổi sao... cái này còn tính là người bình thường sao?”

“Chúng ta không phải là người bình thường.”

Ecilan đột nhiên mở miệng nói, hăn đối mặt với ta, chậm rãi nói: “Chúng ta trước giờ đã không phải người bình thường.”

Ta ngây ngẩn, quay đầu hỏi mọi người: “Các người tin lời của Ecilan nói sao? Nếu theo như hăn nói, vậy Blaze knight trong vòng năm giờ đã có thể đuổi tới chúng ta, hơn nữa chúng ta hoàn toàn không thể trốn thoát.”

Yuna lập tức nghiêm khắc nói: “Đương nhiên, anh ta là tín đồ của Thần Ánh Sáng, còn là Mười Hai Thánh kỵ sĩ cấp tối cao của Thần Điện Ánh Sáng, tất cả mọi người đều biết, bọn họ tuyệt đối sẽ không nói dối!”

“Hăn cũng căn bản không cần nói dối với chúng ta, dù sao bất luận thế nào chúng ta đều chạy không thoát.”

Sau khi Woodrow bổ sung câu này, ta cuối cùng mới tin. Cho dù ta mất trí nhớ, ta cũng không cho rằng, trên thế giới này có người nào là tuyệt đối không nói dối.

“Nếu trốn không thoát, như vậy đành phải chủ động xuất kích rồi.” Ta bình tĩnh nói: “Chúng ta trái lại đi công kích bọn họ.”

“Cậu muốn đối phó Blaze knight?” Igor lập tức lớn giọng hét lên: “Cậu điên rồi sao?”

Mà những người còn lại thì kinh hãi đến mức phản ứng chập nửa nhịp, chờ Igor thét xong, mới từ trạng thái thờ người ra tỉnh lại, từng người đều lộ ra biểu tình kinh hãi.

Ta cẩn thận giải thích với mọi người: “Cùng lắm chỉ mười người mà thôi, chúng ta có sáu người, trên tay còn có con tin, chỉ cần sắp xếp hố bẫy cho tốt, cơ suất thắng của chúng ta rất lớn...”

“Cơ suất thắng rất lớn? Mười người mà thôi?” Archie trợn mắt há hốc mồm nói: “Cậu rất cuộc có biết Mười Hai Thánh kỵ sĩ là nhân vật dạng gì không? Mười Hai Thánh kỵ sĩ của Thần Ánh Sáng, Chiến Thần Chi Tử của Chiến Thần, còn có Hắc Ám Chi Ưng của Hỗn Độn Thần Điện, bọn họ căn bản chính là nhân vật trong thần thoại, nhưng lại thực sự tồn tại, bọn họ so với Thần Ánh Sáng hay Chiến Thần gì đó đều càng có lực tín phục... bọn họ căn bản chính là thần sống đi ở trên đời này!”

Lúc này, mọi người đều nhìn ta, lại còn tới tập gật đầu tán đồng Archie.

Lợi hại như vậy? Ta suy nghĩ một chút, lấy tay vỗ vỗ đầu Ecilan, hỏi ngược lại: “Ý cậu là, đây là thần đi trên thế giới này?”

“...”

“Grisia, trên rất nhiều phương diện mà nói, cậu cũng không phải là người bình thường à!” Woodrow nhỏ giọng lầm bầm.

Yuna lắc đầu thờ dài nói: “Chỉ về phần hắc ám thuộc tính và ánh sáng thuộc tính cùng tồn tại trên người, cậu đã không phải người bình thường, có thể đồng thời thi triển thần thuật cùng tử linh pháp thuật, trời ơi! Thật không biết cậu rốt cuộc là người gì.”

Ta nghiêng đầu suy tư rồi nói: “Lúc đầu, các người nói đồng bạn của tôi là một Thánh kỵ sĩ cùng với một hắc ám tinh linh, cái này không biết có

quan hệ gì không? Có lẽ hai người bọn họ không phải là đồng bạn của tôi, mà là lão sư gì đó?”

Mọi người vừa nghe, đều lộ ra biểu tình ngộ ra...

Ta đang muốn tiếp tục nói với mọi người chuyện có liên quan tới Red, Ecilan lại đột nhiên lên tiếng nói: “Các người nếu không bắt đầu bố trí bấy rập, sợ rằng sẽ không kịp, bấy rập phải làm thật hoàn mỹ, mới có thể che mắt được Blaze cùng tiểu đội viên của cậu ta.”

Nghe xem, nói gì vậy hả? Ta thật hoài nghi hẳn có phải có thù oán gì với Blaze hay không! Khoan khoan, Blaze và... Ice? Không lẽ thật đúng là “thủy hỏa bất dung”, nói như vậy, Ecilan là định mượn đao giết người sao?

“Ta sẽ không giết hẳn, chẳng qua, giúp người chinh hẳn một chút trái lại cũng không hề gì!”

Sau khi nghĩ thông, ta vỗ vỗ đầu của hẳn, hết sức hữu nghị nói: “Đừng khách khí, người phối hợp như thế, còn giúp chúng ta nấu cơm, còn cho chúng ta biết nhiều tin tức như vậy, giúp người một chuyện nhỏ cũng là nên mà.”

Nghe vậy, Ecilan ngơ ngác mà trợn trừng vào ta.

Ta nghĩ, hẳn có lẽ bị ta nhìn thấu tâm tư, cho nên xấu hổ rồi đi?

“Được rồi, mọi người tập trung lại đây, nghe tôi nói một chút cách bố trí bấy rập...”

Archie lập tức kháng nghị: “Này, cậu ngay cả bấy rập cũng biết? Còn không để cho đạo tặc sống sao?”

“Cậu ta cũng không để tôi sống rồi, tại sao lại muốn cho cậu sống?”
Yuna lạnh lùng đáp lại.

“May là, tôi có thể sống.” Igor nhìn có chút hả hê nói: “Grisia chẳng những không biết dùng kiếm, ngay cả kiếm cũng cầm không được.”

Ta đảo mắt khinh khỉnh nói: “Tôi là tế ti... cùng lắm coi như là tử linh pháp sư, vừa lại không phải chức nghiệp cần sử dụng kiếm!”

Nói xong, ta lại phát hiện Ecilan trợn to mắt nhìn ta.

Ta cúi đầu cúi kính nói với hắn: “Nhìn cái gì mà nhìn! Ta lại không giống người là một kỵ sĩ, không biết cầm kiếm cũng đâu kỳ lạ chứ!”

Nghe vậy, Ecilan thu hồi tầm mắt, nhưng biểu tình thoạt nhìn vẫn có chút cổ quái...

Quái nhân!

◇◇◇◇

Ta trốn ở trong gò núi nhỏ, độc giác thú ngay ở bên cạnh ta, Ecilan vẫn đang được độc giác thú chở, khác biệt chỉ là ở lúc ban ngày, hắn chỉ bị cuốn chặt, sau đó “đặt” ở trên mặt đất, nhưng bây giờ, hắn cả người bị buộc chặt trên lưng độc giác thú.

Như vậy cho dù Blaze knight chế phục toàn bộ chúng ta, độc giác thú cũng có thể mang theo hắn bỏ trốn, trước khi chưa tìm về Ecilan, ta nghĩ Blaze knight không thể giết chết chúng ta, cho nên, hành động này là chiêu hộ mệnh cuối cùng trong trường hợp thất bại, tất cả mọi người bị tóm.

Sau đó, ta đem cảnh tượng trong đầu càng phóng càng xa, phóng lớn ra xa theo hình cánh quạt... quả thật phát hiện Blaze knight.

Hỏa thuộc tính và quang thuộc tính của Blaze knight cao đến dọa người, muốn không phát hiện cũng khó khăn. Chẳng qua ta cũng phát hiện, tính toán của Woodrow có hơi sai lầm, đối phương thật ra không phải mười người, mà chỉ có tám người.

“Grisia, Grisia!”

“Cái gì?” Lực chú ý của ta vẫn như cũ đặt trên người Blaze knight, thuận miệng trả lời Ecilan, nhưng lại đột nhiên nổi lên tò mò, hỏi: “Đúng rồi! Blaze knight tên là gì?”

Ecilan trầm mặc một chút rồi thấp giọng kêu lên: “Cậu, cậu thật sự quên rồi sao? Tên của Blaze là Chikus, tên đầy đủ là Chikus Blaze, mà tên đầy đủ của cậu là Grisia Sun!”

Ta sửng sốt, lực chú ý nhất thời từ bên Blaze knight, quay lại trên người Ecilan, không hiểu hỏi: “Người đang nói nhảm cái gì vậy? Lời này của người là có ý gì?”

Ecilan dùng giọng kịch liệt mà ta chưa từng nghe qua gầm lên: “Grisia Sun! Cậu là Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng, là thủ lĩnh Mười Hai Thánh kỵ sĩ chúng ta!”

Ta là Sun knight? Là thủ lĩnh của Mười Hai Thánh kỵ sĩ?

Ta trầm mặc một hồi lâu, sau đó mỉm cười lắc đầu nói: “Suýt nữa là bị người gạt rồi, người là vì muốn ngăn cản ta làm làm hại đồng bạn Blaze của người, cho nên mới bịa đặt lời nói dối như vậy phải không!”

“Tôi không có gạt cậu!”

Ecilan vội vàng nói: “Từ ngày cậu mất tích, Judge đã phái ra tám đội ngũ đi tìm cậu, Earth với Stone đi Nguyệt Lan quốc, Blaze và tôi thì đến Kissinger, những người khác đều ở khắp nơi trong nước tìm kiếm cậu.”

“Nói nhảm!” Ta trách mắng.

Ecilan cũng không chịu bỏ cuộc, tiếp tục nói: “Sun, cậu hãy tin tôi, mau quay về Thánh Điện, Judge tức điên lên rồi, cậu ta nói nếu cậu trở về hoàn hảo như lúc ban đầu, cậu ta sẽ giết cậu, nhưng nếu như cậu bị thương trở về, cậu ta sẽ khiến cho cậu sống không bằng chết.”

Ta bật thốt lên: “Vậy ta tốt hơn hết là đừng trở về...” Nói xong, lại mang đầy nghi hoặc, ai là Judge?

“Lesus Judge, đây là tên đầy đủ của Judge knight trưởng.” Ecilan mang chút giọng đồng cảm nói: “Hãy tin tôi, Sun, cậu sẽ không muốn chọc giận Judge đâu, cậu ta là người duy nhất cậu e sợ.”

Ta tại sao phải sợ hắn? Ta hừ lạnh một tiếng rồi nói: “Lời bịa đặt của người có một sơ hở rất lớn!”

“Sơ hở?”

“Không sai.” Ta mỉm cười nói: “Người có phải đã quên? Igor mới nói qua... ta ngay cả kiếm cũng cầm không được! Làm sao có thể là một kỵ sĩ! Cho nên, lời bịa đặt của người cũng quá trớn rồi!”

“...”

Ecilan quả thật cứng họng không nói được gì, ta cười trào phúng một chút, lập tức chú ý thấy, nhóm Blaze knight đã sắp đến cái bẫy rập đầu tiên rồi, thấy thế, ta vội vàng hạ chỉ thị đối với nhóm bẫy rập đầu tiên.

Ecilan đột nhiên nói: “Đừng thương tổn Blaze, nếu không cậu sẽ hối hận cả đời.”

“Ta sẽ không giết hắn, ta thế nhưng không muốn bị Thần Điện đuổi giết.”

Ta vừa hạ chỉ thị vừa trả lời hẳn, sau khi trả lời xong, hẳn liền không nói gì nữa.

Bầy rập dây chuyền, khởi động!

Đầu tiên, trạm thứ nhất, mỹ nhân kế.

Để cho Sybelle và Yuna ngã ở vệ đường, căn cứ vào cách nói của bọn họ, Thánh kỵ sĩ tuyệt đối không thể bỏ mặc những quý cô ngã bên vệ đường, cho nên Blaze nhất định sẽ mang theo bọn họ, vừa vận cho hai người bọn họ cơ hội trà trộn vào đội ngũ!

“Chiêu này đối với người khác có lẽ còn dùng được.”

Ecilan lại đột nhiên mở miệng nói: “Chẳng qua, Blaze luôn không khéo xử sự, đồng thời vốn là người thô bạo nhất trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, cậu ta cũng sẽ không cần thương cảm nữ giới.”

“...Tại sao người không nói sớm?” Ta có chút tức giận gầm lên.

“Tôi không nhất định phải giúp đỡ các người chứ.” Ecilan nhàn nhạt nói.

Hm! Lời này vẫn đúng là làm cho ta không thể nào phản bác, dù sao hẳn thế nhưng là con tin, vừa lại không phải đồng bọn.

“Nhưng người không thể hợp tác thêm một lần sao?”

Hẳn, hẳn lại quay đầu đi với ta, cả một bộ dạng ngó lơ ta! Đây, đây là thái độ gì hả? Rốt cuộc hẳn là con tin hay ta là con tin?

Phía xa, tên Blaze knight kia vẫn trung thành với đức tính coi như không nhìn thấy mà lướt qua Sybelle và Yuna, sau đó tiếp tục đi đường của hẳn, ta thậm chí có thể “nhìn thấy” biểu tình trên mặt Yuna và Sybelle có phần xấu hổ. Lúc đầu bọn họ vừa nghe thấy trong kế hoạch, bọn họ phải phụ trách trà

trộn vào trong những kỵ sĩ kia, cũng không biết có bao nhiêu cao hứng đây...

Không ngờ bước đầu tiên đã thất bại, ta oán hận mắng: “Blaze knight gì chứ! Căn bản là một tên lạnh lùng vô tình!”

Ta vừa nói xong, Ecilan lại đột nhiên lớn tiếng gào lên: “Cậu ta không phải vô tình, mà là rất có tình. Sun! Sau khi cậu mất tích, Blaze gần như là lập tức xuất phát đi tìm cậu, phạm vi cậu ta tìm cũng là nhiều nhất, phạm vi này gần như là đem cậu ta với tiểu đội viên của mình bức tới cực hạn mới có thể làm được. Cậu ta là vì cậu mới vô tình với bọn họ! Cho nên, cậu cái gì cũng có thể quên! Nhưng tuyệt đối không thể quên rằng, Blaze vĩnh viễn là người ủng hộ cậu nhất.”

Nghe thấy giọng kích động của Ecilan, ta không thể không bắt đầu suy nghĩ lời của hắn nói, sau khi trầm mặc một hồi, không nhịn được hỏi hắn: “Nếu như ta là Sun knight, không biết dùng kiếm, đầu óc toàn là tiền với gái đẹp, thậm chí biết sử dụng vong linh pháp thuật... Lạ Thần Ánh Sáng! Ta rốt cuộc có chỗ nào coi là Sun knight?”

Ta căn bản cùng với “Sun knight” mà Sybelle không ngừng làm nhảm bên tai ta là hai loại người trái ngược!

Ecilan trầm mặc một chút, sau đó nhàn nhạt nói: “Chúng ta không hoàn toàn như người đời tưởng tượng, nhưng chúng ta cố hết sức làm theo, không để bọn họ thất vọng.” Hắn dừng lại một chút, lại nói: “Nếu không phải cậu ở trước mặt đội ngũ này dùng hắc ám ma pháp, phá hủy hình tượng Sun knight, tôi sớm đã ở lúc vừa có thể mở miệng nói sẽ nói cho cậu, cậu chính là Sun knight.”

Thì ra là thế, khó trách hắn lúc nào cũng có dáng vẻ muốn nói nhưng lại thôi.

“Ecilan.”

Ta gọi hắn một tiếng, hắn chỉ lẳng lặng nhìn ta, ta hết sức có lỗi nói: “Ta thật sự không nhớ người và Blaze, cho nên dù lời người nói rốt cuộc là thật hay là giả, đồng đội của ta bây giờ cũng là nhóm Woodrow, cho nên, ta chỉ muốn cố gắng hết sức không để cho bọn họ thất vọng, nhưng ta đáp ứng, trừ phi thật sự bất đắc dĩ, nếu không ta sẽ không tùy tiện thương tổn Thánh kỵ sĩ.”

Nghe vậy, Ecilan chỉ là “ừ” một tiếng đáp lại, nhưng lập tức lại nhớ đến, bổ sung: “Sun, đừng tin tưởng cô bé kỳ quái đó, nó vô cùng khả nghi.”

“Người nhìn thấy Red rồi?”

Nghe thấy Ecilan, ta yếu ớt cười một chút, nói: “Đối với một người mất trí nhớ mà nói, mỗi một người đều rất khả nghi.”

Ecilan dứt khoát nói: “Vậy cứ hoài nghi tất cả mọi người, dù là Red hay Woodrow, thậm chí là tôi và Blaze.”

Ta ngăn người rồi gật đầu đáp ứng: “Uh.”

Khi ta lại đem lực chú ý ra phía xa một lần nữa, ta cũng giáng xuống đó một cái tia điện, nhưng đối tượng nhắm vào không phải là đoàn người Blaze knight, mà là Yuna và Sybelle... Ta gần như có thể từ cái miệng há hốc của bọn họ nghe thấy tiếng la hét rồi.

“Nếu như hai quý cô bị công kích, tính mạng nguy hiểm, hắn còn có thể bỏ mặc bọn họ sao?”

Ta nhàn nhạt cười nói: “Nếu như có thể ta thật muốn nhận định lại một lần nữa, vì năm nghìn đồng tiền vàng, cùng cái loại... gã này đổi đầu rất cuộc có đáng hay không.”

Dừng lại một chút, ta vẫn phải bỏ đi hai chữ “vô tình” rồi. Mặc dù đối với lời của Ecilan, ta chỉ có thể nửa tin nửa ngờ, cũng giống như Red,

nhưng, vậy cũng có xác suất năm mươi phần trăm có thể là thật, cho nên ta cũng không muốn nói xấu Blaze knight.

Ecilan và Red đều chỉ có thể tin một nửa, về phần nhóm Woodrow... thẳng thừng mà nói, bọn họ căn bản không nguy hại được ta, cho nên ta căn bản cũng không cần lo lắng bọn họ sẽ hại ta.

Nhưng cũng vì thế, người ta tin tưởng nhất bây giờ là bọn họ.

Sau khi tia điện đó trải qua, bước chân của Thánh kỵ sĩ cuối cùng cũng dừng lại, bọn họ do dự quay đầu nhìn một chút, sau đó lại đều nhịp nhìn cấp trên của bọn họ, Blaze knight.

Blaze knight chần chờ một chút, vẫn chuyển thân đi cứu viện hai người, sau khi thi triển trò ảo thuật với hai người cộng với hỏi vài câu qua loa và lục soát xung quanh, lại không phát hiện dị trạng gì, hai Thánh kỵ sĩ, trong đó một người là Blaze knight, cùng người kia mỗi người đều tự công lên Yuna và Sybelle, sau đó không chút nào chần chờ tiếp tục gấp rút lên đường.

Kế tiếp, đã là công tác của ta, ta nhảy lên độc giác thú, mang theo Ecilan bắt đầu tiến hành công tác chủ yếu của ta — dẫn Blaze knight đi dạo khắp nơi — Để cho nhóm Woodrow càng nhiều thời gian làm chuẩn bị.

Ban đầu ta tưởng rằng đây sẽ là một công việc dễ dàng, cùng với trốn chạy lúc trước hẳn là không có gì khác biệt, chẳng phải là đều cưỡi ngựa giống nhau sao?

Đúng không sai!

Chẳng qua lại là sau một ngày một đêm, chân vừa mới chạm đất, để cho cái mông nghi ngại một chút, lưng khô mới cắn hai miếng, lập tức lại phải như hỏa thiêu cái mông mà nhảy lên ngựa cưỡi liên tục suốt ngày đêm.

Những Thánh kỵ sĩ kia chừng như không cần nghỉ ngơi! Bọn họ chỉ theo sát phía sau.

Khi ta đi ở trên con đường, bọn họ không biết từ đâu biến ra ngựa, làm cho ta không thể không để cho độc giác thú trở lại rừng rậm, ở trên con đường không bằng phẳng xóc lên xóc xuống, sau đó ta còn phải không ngừng thi triển trì thuật với cái mông, để khỏi khi cưỡi ngựa đến cuối, cái mông sẽ nứt ra làm hai nửa.

Chẳng qua ta vừa vào đến rừng rậm, bọn họ liền sẽ theo xuống ngựa, bắt đầu cuộc bộ truy tìm.

Độc giác thú mặc dù ở trong rừng rậm vẫn đi lại tự nhiên, không giống với ngựa bình thường hoàn toàn không thể tiến vào, nhưng sau khi trên lưng nó cõng nhiều hơn hai người cùng với một đồng hành lý, ngoại trừ sức nặng tăng lớn, còn phải không thể quá lắc lư, cho nên, tốc độ của nó trái lại không nhanh hơn so với Thánh kỵ sĩ cuộc bộ.

Ecilan nhàn nhạt nói: “Đây là biên giới của Vong Hưởng quốc và Nguyệt Lan quốc, Thần Điện Ánh Sáng ở chỗ này vẫn rất có uy danh, cho nên Mười Hai Thánh kỵ sĩ cho dù là muốn thăm dò tin tức, hay theo những nhà dân bên cạnh chiêu mộ mấy con ngựa, đều là chuyện rất đơn giản.”

Đáng chết! Lại không nghĩ tới điểm ấy. Lúc đầu khi cách bọn họ còn xa, đáng lẽ nên lập tức bắt đầu chạy, mà không phải lo bọn họ đuổi không kịp, còn cố ý dừng lại chờ bọn họ.

Chẳng qua, ta chẳng phải cũng để cho bọn họ mang theo Yuna và Sybelle rồi sao? Hai người chẳng lẽ không có thể kéo chậm bọn họ... Hay là, tốc độ này đã là kết quả sau khi kéo chậm rồi?

Mặc kệ thế nào, cứ như vậy, ta sớm muộn cũng sẽ bị đuổi tới, nếu như còn chưa chạy đến chỗ mục đích đã bị đuổi tới, chắc chắn sẽ không có kết cục tốt... Đã như thế, vậy nên chủ động xuất kích!

“Hừ! Chikus Blaze, một trong những thần đi ở trên đời đúng không?”

Ta hừ lạnh một tiếng rồi nói: “Ta sẽ đi gặp người, không tin người có thần như thế!”

Mặc dù không biết, mức độ cường đại của Thánh kỵ sĩ ở ban ngày với ban đêm có khác nhau hay không, nhưng ít nhất thần của bọn họ gọi là “Thần Ánh Sáng”, cho nên, tốt nhất vẫn đừng chọn lúc mặt trời đang treo cao mà đi đột kích bọn họ, hơn nữa, buổi tối là thời gian tốt để lén lút, đối với việc ta tụ tập hắc ám thuộc tính cũng khá có lợi.

Nói chi cho nhiều, tóm lại, ta định thừa dịp buổi tối đánh lén bọn họ, ít nhất cũng phải tạo ra mấy kẻ bị thương, để kéo chậm tốc độ đi đường khủng bố của bọn họ.

Căn cứ vào lý luận của Archie, làm chuyện xấu nhất định phải mang thứ gì đó lên mặt.

Cho nên, đầu tiên ta đem con dao nhỏ của Archie đập dẹp sau đó làm thành một cái mặt nạ sắt cong vẹo, thòng sợi dây qua cột lên trên mặt, rồi lại mặc tề ti bào của Yuna, trên áo bào bao phủ ám thuộc tính, cuối cùng nhặt một cái nhánh cây vô cùng dị dạng ven đường coi như pháp trượng.

Cuối cùng ở trên mặt bao phủ một lớp ám thuộc tính,việc lớn đã xong!

Sau khi tất cả đều ổn thỏa, ta nắm chắc tám phần xoay người hỏi: “Có giống tử linh pháp sư không?”

“Không giống.”

Ecilan lắc đầu nói: “Không có tử linh pháp sư nào lại mặc pháp bào màu trắng, ngoại trừ điểm này ra, chỉ nhìn màu sắc tóc cùng nửa mặt dưới, Blaze cũng có thể nhận ra cậu.”

Ta ngán người rồi hỏi ngược lại: “Người nói cái gì? Ta đã đem quang thuộc tính che phủ mặt rồi, đâu có nửa mặt dưới? Còn có “màu trắng” rốt cuộc là thứ gì?”

“...” Lần này đổi lại Ecilan trầm mặc không nói, sau một hồi lâu, hẳn mới lại nói: “Sở dĩ, Leaf nói cậu mù, là thật sao?”

“Leaf? Ta mù?” Ta nghi hoặc nói: “Ta thấy được người.”

“Thật không?” Giọng của Ecilan dường như mang theo lửa giận, gầm lên: “VẬY cậu nói cho tôi biết, tóc tôi là màu sắc gì?”

“Màu sắc?” Đầu ta đầy mù mịt, hẳn rốt cuộc đang giận cái cái gì chứ? Nghĩ mãi không ra, ta đành phải hỏi ngược lại: “Màu sắc là cái gì?”

Ecilan lại trầm mặc, cuối cùng, hẳn thở dài nói: “Quên đi, cậu đem mặt nạ trên mặt đổi thành toàn mặt là được, sau đó đem tóc và áo bào dùng ám thuộc tính dày đến có thể nhìn thấy bằng mắt thường che lại.”

“Dày đến có thể nhìn thấy?” Chỉ cần một chút xíu thuộc tính đã có thể nhìn thấy đi?

“Chính là phải rất đậm là được!”

Ecilan xem ra rất kiên trì, liên tục nói nếu không làm như vậy, nhất định sẽ bị nhận ra, mà hẳn lại không muốn Blaze phát hiện người đánh lén hẳn lại là ta, như vậy Blaze sẽ rất buồn vân vân...

Đề không bị nhận ra... hoặc là vì để cho Ecilan ngậm mồm, ta đành phải lại đập bẹp một con dao nhỏ, đem mặt nạ từ nửa mặt đổi thành toàn mặt, sau đó lại bao phủ ám thuộc tính dày đặc lên tóc, như vậy mới không nhận ra được, ta, ta... liền quyết định không nghe lời Ecilan nói nữa.

Lần này Ecilan cuối cùng cũng hài lòng rồi, hơn nữa rốt cục cũng ngậm cái miệng của hăn lại, điều này khiến ta thở phào nhẹ nhõm, tên này chỉ cần không có người nào ở đây, liền sẽ nói không ngớt, cùng với dáng vẻ lạnh lùng của hăn khi ở trước mặt người khác chẳng hề giống nhau, quả thực ồn ào đến chết người đi được!

Sau khi chuẩn bị xong, ta vỗ bên hông cổ độc giác thú, dặn dò: “Độc giác thú, mang hăn ở chỗ này chờ tiếp ứng ta, không được lén chạy, dám chạy thì mi coi chừng đó!”

Độc giác thú gật đầu, lại còn liếm liếm tay của ta, nể nó còn phải tiếp ứng ta, lần này tốt hơn cứ cho nó liếm.

Sau khi tiện tay đem nước miếng dính đầy tay lau khô trên bộ lông của độc giác thú, ta lập tức bước lên hành trình tập kích ban đêm.

Thần Ánh Sáng à! Ngài thế nhưng phải phù hộ con, nhất định phải tập kích thành công... Er, cho dù đối tượng bị tập kích là Thánh kỵ sĩ nhà ngài, ngài cũng không thể thiên vị à!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 6: Giết Rống Chiêu Thứ Sáu: “Đánh Ngã Ké Địch Trên Đường”

Sau khi ta tự gia tăng cho mình thần dược thuật, ra sức chạy nửa giờ, đã tìm thấy bọn họ.

Còn tưởng rằng bọn họ sẽ ở nơi xa hơn, thì ra lại gần như vậy sao... Cái này gần như dọa ta ra mồ hôi lạnh đầy người, nếu như vừa rồi tán dóc cùng với Ecilan thêm một hai câu, không chừng sẽ bị đuổi tới rồi.

Nhưng, khi ta đến gần hơn, mới phát hiện bọn họ đã đang nghỉ ngơi rồi, lửa trại thoát nhìn cũng đã đốt một thời gian.

Nếu đã truy đuổi tới gần như vậy, tại sao không tiếp tục truy?

Mặc dù lòng tràn đầy nghi hoặc, chẳng qua ta cũng chỉ có trước tự gia tăng Thánh quang hộ thể cho mình, sau đó vừa quan sát, vừa tùy thời chuẩn bị bỏ trốn.

Bọn họ ngoài dự liệu của ta, hoàn toàn không có hình tượng “Thánh kỵ sĩ ưu nhã đẹp trai mạnh mẽ” mà Sybelle nói, ngược lại tư thế tất cả năm ngón ngang trên mặt đất, người dựa vào rễ cây, người trực tiếp nằm trên đất bùn lầy, người cứ thế mà gối lên cẳng chân đồng bạn, tư thế gì cũng có, nhưng từng tư thế cũng đều nói cho người khác... bọn họ vô cùng mệt mỏi.

Mỗi một Thánh kỵ sĩ thoát nhìn đều giống nhau, vừa bẩn vừa mệt mỏi ngủ như thể con heo chết, ta hoàn toàn không phân biệt được ai là Blaze

knight!

Hơn nữa bọn họ lại có thể không phải một Thánh kỵ sĩ nào đi gác đêm?

Cũng chỉ có Yuna và Sybelle vẫn còn tỉnh, hai người này ngồi ngay ở giữa Thánh kỵ sĩ “tán lạc đầy đất”, thoạt nhìn mặc dù cũng có chút mệt mỏi, nhưng vừa so với Thánh kỵ sĩ bên cạnh, trái lại vẫn là có tinh thần nhất.

Chẳng qua, cho dù có tinh thần làm sao, Thánh kỵ sĩ cũng không thể phải hai cái ngoại nhân này làm người gác đêm chứ?

Cảnh tượng trước mắt làm cho ta hết sức hoài nghi, nếu như ta không quan tâm đến tính mạng của Yuna và Sybelle, tụ tập lượng lớn lôi điện thuộc tính, cứ như thế âm vài đường lôi điện xuống, nói không chừng “thần đi ở trên đời này” sẽ châu trời rồi.

Ta vừa lại tiến gần vài bước, lúc này, một cỗ mùi mồ hôi nồng nặc truyền đến, thật sự là vừa chua vừa hôi, cỗ mùi này thật giống mùi đồ ăn thối rữa, vậy mà Sybelle và Yuna còn có thể ngồi tự tại như vậy ở giữa bọn họ.

Lúc này, Sybelle hình như đã phát hiện ra ta rồi, ngạc nhiên nghi ngờ mà quay đầu nhìn, chỉ là có phần do dự không biết nên hay không nên lên tiếng, mà Thánh kỵ sĩ nằm đầy đất lại không ai phát hiện, thậm chí chưa có người nào động một cái.

Ta đi ra khỏi tàng cây, Sybelle trợn lớn mắt nhìn ta, ta vội vàng ra hiệu im lặng với cô, thậm chí triệt bỏ quang thuộc tính trên mặt, nhưng cô vẫn nhíu chặt mày nhìn ta, hình như không nhận ra dáng vẻ của ta, đây là tại sao? Ta rõ ràng đã triệt bỏ thuộc tính trên mặt...

Lúc này, ta đột nhiên nhớ tới, Ecilan kiên trì muốn ta đeo mặt nạ toàn mặt, chẳng lẽ...

Ta bỏ mặt nạ đi.

Sybelles đột nhiên trợn lớn mắt, sau đó liền thở phào nhẹ nhõm, cô kéo Yuna bên cạnh, ý bảo nhìn về phía ta. Yuna ban đầu chỉ đối mặt với đồng lửa quay đầu lại, đối mặt vào ta, cô suýt chút nữa la thành tiếng, còn vội vàng lấy tay bịt chặt miệng.

Ta không thể không chú ý tới, lúc bọn họ nhìn ta, luôn là dùng mắt đối vào ta... Không đúng! Là dùng “mắt” đối vào ta, sau đó mới có thể phát hiện ra ta.

Tại sao không giống với ta? Ta hoàn toàn không cần đối mặt với bất cứ thứ gì, không cần dùng đến mắt, đã có thể nhìn thấy mọi thứ bốn phương tám hướng.

Cho nên, Ecilan nói, ta mù...ta không nhìn được sờ xung quanh mắt, thì ra, ta thật sự không có “nhìn thấy” bất cứ thứ gì sao? Nhưng, ta vừa lại đúng là đã nhìn thấy đồ vật, chỉ là cách thức không giống với mọi người mà thôi.

Không giống với mọi người... vì thế, ta rốt cuộc là ai?

Ta chần chờ một chút, nhưng vẫn đem mặt nạ mang lại lên mặt, ít nhất làm cho ta cảm giác an tâm phần nào, không có ai có thể nhìn thấy mặt của ta.

“Grisia.”

Sybelles chạy tới bên cạnh ta, nho nhỏ tiếng mà nói: “Cậu tới làm gì?”

“Tốc độ đi đường của bọn họ quá nhanh, tôi sắp bị đuổi tới rồi. Các cô tại sao không có trì hoãn bọn họ?” Ta cũng nhỏ giọng hỏi ngược lại cô.

Sybelle đảo mắt kinh khinh, nhỏ giọng nói: “Cậu không biết đâu, Blaze knight thật hung hăng, anh ta cứ gào lên muốn đem tôi cùng Yuna bỏ lại ven đường, ngay cả chúng tôi liều mạng nói với anh ta đừng bỏ mặc chúng tôi, lấy cớ có một tử linh pháp sư đang truy giết chúng tôi cũng vô ích...”

“Vậy hẳn bỏ mặc các cô rồi sao?”

Nghe vậy, Sybelle tròng hai mắt, đương nhiên trả lời: “Đương nhiên không có.”

Ta hừ một tiếng rồi nói: “Hắn muốn bỏ thì đã sớm bỏ rồi, cần gì gào lên? Hắn căn bản là miệng đao búa lòng thì như miếng đậu hũ...”

“Cậu làm sao biết?” Sybelle không cam lòng đáp trả: “Biết đâu anh ta thực sự sẽ bỏ chứ! Cậu lại chưa từng thấy bộ dạng anh ta rộng người, thật sự rất hung dữ đấy! Blaze knight vốn chính là người hung hăng nhất trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ.”

“Tôi...”

Ta đang định nói tôi đương nhiên biết, nhưng đột nhiên ngừng lại, hình như cũng không “đương nhiên” biết như vậy chứ? Ta lại không quen biết Blaze knight, biết đâu hẳn thật sự sẽ bỏ rơi hai người họ, dù sao, ngay từ đầu hẳn đã không muốn mang theo hai người họ, không phải sao?

“Cho nên, người cuối cùng cũng mắc câu rồi sao?”

Ta sừng sốt, cùng lúc vừa nghe thấy lời này, bùn đất bên cạnh đột nhiên vỡ tung ra, một người từ dưới đất chui lên, hỏa thuộc tính và quang thuộc tính của người này so với những Thánh kỵ sĩ nằm đầy đất kia đều cao hơn rất nhiều, ta lại có thể không chú ý tới... Quang thuộc tính của Ecilan vốn cao kinh người, mà Blaze cùng hẳn đều là Mười Hai Thánh kỵ sĩ, quang thuộc tính của hẳn cũng không thể giống với những Thánh kỵ sĩ bình thường!

Và rồi mới phát hiện, đồng kỵ sĩ nằm ngổn ngang trên mặt đất đó... chỉ có bảy người!

Blaze knight đem thanh kiếm to lớn của hắn gác ở trước cổ ta, nhưng ta lại đối với nó coi như không nhìn thấy, chỉ là đối mặt với Sybelle và Yuna, cố gắng nén lại run rẩy, ra vẻ trấn định mà nói: “Tại sao gạt tôi?”

Hai người đều trợn to mắt, ấp a ấp úng mà nói không ra nửa lời.

Hai người bọn họ không thể không biết Blaze không còn trong đồng kỵ sĩ đó... Lại không cảnh báo với ta! Thậm chí lại còn theo đó đóng kịch!

Blaze knight đột nhiên cười lớn nói: “Được, được! Lại có thể không bỏ ta vào trong mắt, đây vẫn là lần đầu tiên có người dám làm như thế! Để bày tỏ sự tôn kính với người, ta sẽ để cho người không hề thống khổ mà xuống địa ngục!”

Nghe vậy, ta đem lực chú ý phóng về trên người Blaze knight, nhàn nhạt trả lời hắn: “Có thể, chỉ cần người không ngại bảy tên Thánh kỵ sĩ đó phải theo ta cùng đi.”

Nghe vậy, Blaze knight sùng sốt, sau đó vội vàng rống lên: “Người nói cái gì?”

“Mặc dù là giả bộ ngủ, chẳng qua, sự mệt mỏi của bọn họ quả nhiên không phải giả bộ ra.” Ta cười lạnh một tiếng, nói: “Bọn họ mệt mỏi đến nỗi ngay cả sau khi ta dùng hắc ám xiềng xích khóa lại bọn họ, sau đó lại dùng gai xương để dưới lòng đất nhắm vào tim bọn họ, bọn họ mới phát hiện đây!”

Blaze knight quay đầu nhìn, Thánh kỵ sĩ của hắn mỗi một người không ngừng giãy dụa, nhưng không thể động đậy.

Nhưng trên mặt hăn cũng không có lộ vẻ sốt ruột, mà là mặt đầy phần nộ rống lên với kỵ sĩ của mình: “Mau vùng ra! Các người đang làm cái gì vậy hả! Lại có thể bị người khác coi như con tin, có biết chữ nhục viết như thế nào không hả!”

Trong đó một gã kỵ sĩ hô to: “Thử, thử qua rồi, nhưng vùng không thoát! Đội trưởng.”

Vừa nghe đáp án như thế, Blaze ngây ngẩn cả người, lúc này, ta chậm rãi nói: “Cho nên, Chikus, người tốt cuộc có muốn thả ta ra không?”

Nghe vậy, hăn lập tức quay đầu nhìn ta, nghi hoặc mà hỏi ngược lại: “Người gọi ta là gì?”

“Hắc ám xiềng xích!”

Ta rống to, sau đó, xiềng xích màu đen rậm rạp đột nhiên xuất hiện quanh người Blaze knight, co mạnh lại, sau Ecilan, người thứ hai gia nhập hàng ngũ kén tằm.

Nhưng, Blaze knight dù vậy vẫn ung dung, hình như hăn hoàn toàn không có bị xiềng xích quấn thành một cái kén tằm khổng lồ, hăn chỉ cười lạnh một tiếng, rồi trào phúng mà nói: “Dùng ám thuật tính ma pháp để đối phó Mười Hai Thánh kỵ? Người làm sao không cầm cái cây đuốc đi hong khô nước của một con sông hả?”

“Lôi điện!” Ta hô to, sau đó xuất ra lôi điện ma pháp tuyệt chiêu độc môn của độc giác thú, lôi điện dọc theo hắc ám xiềng xích rậm rạp vây xung quanh Blaze knight.

“... Ugh!”

Khi dòng điện cường đại gần như có thể giật chết người truyền qua hắc ám xiềng xích, Blaze knight lại chỉ là khó chịu hừ một tiếng, sau đó phát ra

quang thuộc tính, muốn làm tan rã hắc ám xiềng xích, nhưng hãn vừa làm tan rã, ta lại lập tức trói buộc lên xiềng xích mới, hơn nữa mỗi lần miễn phí tặng kèm thêm dòng điện cường đại lên đó... Máy lần như thế, hãn lại vẫn có thể mở miệng nói, làm cho ta đột nhiên có phần tán đồng từ hình dung “thần đi ở trên đời này” rồi, người này thật sự không quá giống như người.

Giọng hãn hoài nghi hỏi: “Ám thuộc tính cường đại như vậy, người rốt cuộc là ai?”

Nghe thấy vấn đề này, ta không nhịn được trong lòng run lên, vấn đề này ta càng muốn biết hơn ai hết!

Nhưng, ta ra vẻ ung dung hỏi: “Ecilan nói, ta là Sun knight, người tin không?”

Blaze knight bộc phát mạnh ra quang thuộc tính, trong nhất thời, vậy mà đem tất cả ám thuộc tính ta tụ tập đều xua đi. May là, xiềng xích trói chặt trên người những Thánh kỵ sĩ khác cũng không tản mất, trên tay ta vẫn còn có con tin có thể uy hiếp hãn.

Hãn hừ lạnh một tiếng rồi nói: “Người định lại lần nữa nói bậy để dẫn dắt lực chú ý của ta, để dễ chế phục ta sao?”

Hãn nói đến đây, đột nhiên co căng chạy như điên, ta cũng sờ một chút rồi mới phản ứng lại, khi muốn dùng con tin uy hiếp hãn, hãn đã dừng chân lại, nhưng cũng đã cách ta không tới một thước rồi.

Ta kinh hãi, vội vàng nói: “Khoan khoan, đừng làm loạn, chẳng lẽ người không quan tâm Thánh kỵ sĩ của người...”

“Người có can đảm giết bọn họ hả!”

Hãn vừa rống to, vừa vươn tay, túm mạnh lấy cổ áo của ta, đem mặt ta kéo đến cách hãn không tới mười phân, hung tợn mà nói: “Ta không biết

người làm thế nào chế phục Ice, chắc chắn là loại thủ đoạn dơ bẩn nào đó, nhưng nếu người tưởng rằng ta sẽ giống Ice mà chính đại quang minh như thế, để người có thể giở thủ đoạn dơ bẩn, vậy người làm to rồi! Chỉ cần đánh bẹp người tên cản trở này, bà mẹ nó ta cái gì cũng không quan tâm!”

Cản trở? Ta ngăn người rồi bật thốt lên: “Phải rồi, người đang tìm Sun knight? Nhưng Ecilan hẳn thật sự nói ta là Sun knight...”

“Câm miệng!” Blaze knight sử dụng toàn lực rống lên: “Người mới không thể là Sun! Tuyệt đối không thể!”

Tuyệt đối không thể? Thì ra là thế... Ta mặt vô biểu tình hỏi: “Ta tuyệt đối không thể là Sun knight. Vậy, Ecilan đang gạt ta?”

Blaze đột nhiên giận dữ mà rống lên: “Không được bôi nhọ Sun nữa, Sun mới không phải là loại rác rưởi như người! Cậu ta vĩnh viễn cũng sẽ không tổn thương Thánh kỵ sĩ, tuyệt đối sẽ không!”

Rống xong, hãn giơ đại kiếm chém xuống ta, lúc này, hắc ám xiềng xích lập tức quấn lên tay hãn, ngăn cản hành động chém xuống của hãn, quang thuộc tính chỉ là chợt lóe, xiềng xích lần nữa bị xua tan. Mặc dù như thế, sự ngưng trệ ngăn ngại này cũng đủ làm cho ta thoát đi sự nắm giữ của hãn.

Ta vội vàng lui về phía sau vài bước, sau đó hô lên một tiếng: “Cốt lao!”

Trên mặt đất, xương trắng um tùm đâm ra, tầng lớp liên tục xuất hiện một vách tường màu trắng làm bằng xương, nhưng, Blaze knight hình như căn bản không đếm xỉa bức tường này, kiếm trên tay hãn vung xuống, cốt lao giống như thể là giấy bị chẻ ra.

Cốt lao! Ta lập tức bổ sung thêm càng nhiều lớp tường xương trắng.

“Đừng nhúc nhích! Đừng qua đây...” Ta gầm lên với hãn: “Trừ phi người muốn nhìn Thánh kỵ sĩ của người chết!”

Ta buộc chặt xiềng xích trên người bảy tên Thánh kỵ sĩ, nhưng bọn họ mới đầu chỉ rên một tiếng, rồi không thấy lên tiếng nữa, nhưng rên một tiếng như vậy cũng đủ rồi, Blaze knight quả nhiên dừng lại hành động truy kích, biểu tình của hắn thoạt nhìn tức giận đến bùng nổ rồi, nhưng cũng không tiếp tục truy kích.

Mặc dù gã này luôn miệng nói dám thì giết, nhưng, rõ ràng hắn là người mạnh miệng mềm lòng, vừa nghe thấy tiếng kêu rên của Thánh kỵ sĩ... Không! Căn bản không tính là kêu rên, chỉ là một tiếng khó chịu từ cổ họng mà thôi, hắn liền dừng lại không dám động thủ với ta nữa.

Nếu, ta không phải Sun knight, như vậy dù tổn thương Thánh kỵ sĩ, thậm chí giết Blaze knight cũng không quan hệ gì chứ?

Ta không chút khách khí đối mặt với Blaze knight mà nói: “Người, tự đâm mình một kiếm!”

Blaze knight vừa nghe, mắt trợn to đến nỗi sắp nứt ra rồi.

Yuna hét lên: “Grisia, đừng làm như vậy, bọn họ chỉ muốn Ice knight quay về mà thôi.”

“Cho nên cô liền thực sự tin lời hắn nói?” Ta trào phúng trả lời, đồng thời, vì đảm bảo dễ thấy, ta dùng xương cốt làm thành rất nhiều đao, tất cả đều treo ở phía trên những Thánh kỵ sĩ kia.

“Dừng tay lại!!”

Blaze knight lại giơ lên thanh kiếm to lớn cháy lửa kia của hắn, nhưng động tác cùng rống giận của hắn đồng thời biến mất, khi ta thật sự đem một cây cốt đao gác ở trên cổ một gã Thánh kỵ sĩ.

Hắn mặc dù buông đao xuống, nhưng lại tức giận đến ngay cả giọng nói cũng run rẩy, gầm lên: “Không được gác đao lên cổ phó đội trưởng của ta!”

Quả nhiên chọn đúng người! Ta mỉm cười, từ lúc bắt đầu, chính là tên Thánh kỵ sĩ này vẫn luôn phụ trách trả lời vấn đề của Blaze knight, ta liền cảm thấy hắn có chút không giống với những Thánh kỵ sĩ khác.

“Grisia, đừng như vậy!” Giọng nói của Yuna sốt ruột đến độ sắp khóc tới nơi rồi, cô khóc hô: “Cậu thả bọn họ ra đi, Blaze knight là Mười Hai Thánh kỵ sĩ! Bọn họ chưa từng nói dối, anh ta thật sự chỉ là muốn cứu Ice knight ra mà thôi...”

Giọng nói của Yuna đột nhiên biến mất.

Ugh!

Một cỗ cảm giác đau nhói đột nhiên từ lưng truyền đến, ta mới phát hiện, trên lưng của mình đang cắm một mũi tên, mà cách đó không xa Sybelle đang giơ cung...

Lúc này, Blaze knight thừa dịp giờ kiếm chém tới, ta chỉ kịp lui về sau một bước, nhưng đại kiếm vẫn là từ vai trái ta sượt xuống qua ngực, theo thế đó rạch ra một vết thương thật lớn.

Cuối cùng, phần bụng đau đớn, người ta đã bị Blaze knight đạp ngã, nằm trải ra trên mặt đất, mà hắn thì càng thêm một bước đè một đầu gối xuống, dùng đầu gối áp chế bụng của ta, sau đó đem đại kiếm cháy lửa đó lần nữa gác ngang cổ ta.

Nhưng cái này thật sự không cần thiết, ta có thể cam đoan với hắn, ta đã đau đớn đến nỗi không bò dậy nổi, cũng không thể nào tụ tập ám thuật tính nữa, đáng tiếc, ta đau đến nỗi cũng không thể mở miệng cam đoan với hắn.

“Grisia!”

Sybelle cùng Yuna chạy tới, Sybelle mới vừa rồi còn giương cung bắn ta một tên, lúc này lại sốt ruột mà mở miệng nói với Blaze knight: “Anh đã

nói không giết cậu ta, Blaze knight!”

“Cho nên hẳn còn sống.” Hẳn đầu cũng không quay lại, chỉ là lạnh lùng trả lời hai người.

Ta cười khổ, còn tưởng rằng mình sợ dĩ còn sống, là bởi vì ta đã lùi phía sau một bước...Làm sao? Đây thì ra vẫn là kết quả hạ thủ lưu tình của Blaze knight sao?

“Nhưng, nhưng...” Sybelle sốt ruột nói một hồi, cũng nói không ra nửa lời, đành phải vội vàng nói với ta: “Xin lỗi, Grisias, cậu đừng làm loạn, Blaze knight sẽ không thương tổn cậu.”

Há? Kế tiếp ngoại trừ giết ta ra, ta vẫn thật không biết hẳn phải làm thế nào để thương tổn ta sâu thêm một chút.

Blaze knight vừa rống to “để ta xem thử người rớt cuộc có bộ dạng quái quỷ gì”, sau đó vừa vươn tay túm lấy mặt nạ của ta.

Lúc này, ta đột nhiên không muốn vùng vẫy nữa, để cho hẳn nhìn thử mặt ta cũng tốt, như vậy ta mới có thể biết ta rớt cuộc có phải Sun knight hay không, cho dù thật sự không phải, cho dù đến lúc đó bởi vì bị biết tướng mạo mà bị truy nã, toàn bộ cũng không quan hệ nữa.

Nói cho ta biết! Là phải hay không phải? Ecilan có thật sự đang gạt ta hay không? Blaze knight trợn lớn mắt, kinh hô lên tiếng.

“Người...”

“Người”?

“Người” đúng là Sun knight?

Hay là, thì ra “người” là một tử linh pháp sư nào đó bị truy nã?

Rốt cuộc lời nói phía sau “người” là cái gì đây?

Ta không biết, bởi vì trước mặt ta sớm đã không còn Blaze knight rồi. Ta lấy tay che hai mắt, dù là hành động này thật ra không ngăn cản được ta nhìn thấy đồ vật...

Ta rống to: “Tại sao? Tại sao muốn ở lúc này mang ta đi?”

“Red!”

Ta bò người dậy, rống to lên với một cô bé trước mặt, rống xong, lại từ trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, ý thức nhất thời trở nên mơ hồ, trước khi bóng tối hoàn toàn bao phủ xuống, ta nghe thấy giọng con gái êm ái, mang theo một chút đồng cảm, một chút thương xót...

“Bởi vì bọn họ đang lừa gạt người, Grisia, bọn họ đang gạt người.”

Há? Cho nên ngoài Ecilan, Sybelle và Yuna, ngay cả Blaze knight cũng đang lừa gạt ta sao?

Như vậy, chẳng phải là “mọi người” đều đang lừa gạt ta ư?

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 7: Giết Ròng Chiêu Thứ Bảy: “Tuyển Chọn Đồng Đội Giết Ròng”

Ý thức của ta lại dần dần nổi lên, vốn định mở mắt, nhưng lập tức ngăn cản chính mình.

Cần gì đây? Ta là một người mù, hành động mở mắt này căn bản không có ý nghĩa.

Cảnh tượng trong đầu dần dần rõ ràng... nhưng, rồi lại đột nhiên đình trệ lại, mà cảnh tượng bây giờ vẫn còn rất mờ lung, hoàn toàn không có rõ ràng như lúc trước.

Ta mở mắt ra, vốn tưởng rằng cặp mắt vẫn thật sự hữu dụng, nhưng sau lúc mở ra, cảnh tượng chung quanh lại vẫn mờ mịt, một chút thay đổi cũng không có.

Ta ngẩn người, có điểm không rõ đây là tại sao, mãi cho đến khi ta phát giác ám thuộc tính của phụ cận này cản trở ta cảm tri thuộc tính khác, điều này làm cho cảnh tượng trong đầu ta có chút mờ lung, sau khi ta tăng mạnh cảm tri, cảnh tượng liền rõ ràng như xưa.

Cái này không hề liên quan đến chuyện mắt có mở hay không!

Ta đột nhiên từ áo bào xé ra miếng vải dài, quấn một vòng rồi lại một vòng lên mắt.

Sau đó, ta đứng lên, gào to với xung quanh: “Red, người ở đâu? Đừng ẩn ẩn trốn trốn nữa, ta không tin người, ta không tin Ecilan, ta cũng không tin Sybelle, ta không tin bất cứ người nào!”

“VẬY RẤT TỐT ĐẤY!”

Ta lần này không kinh ngạc nữa, vốn định chậm chậm xoay người đối mặt với cô gái nhỏ ở sau lưng, nhưng, lại dừng lại, bởi vì hành động này cũng vô nghĩa như mở mắt.

Ta đã “nhìn” thấy cô ta rồi, hoàn toàn không cần đối mặt, cô ta vẫn giống y hệt lúc trước, là bộ dạng một cô bé, mặc dù ta bây giờ vô cùng hoài nghi cô ta căn bản không phải là một cô bé.

“Người càng ngày càng ra dáng rồi, bắt đầu khôi phục trí nhớ rồi sao?” Red giọng cười hi hi nói.

Ta sửng sốt, theo phản xạ xoay người lại, bật thốt lên: “Lời này là có ý gì?”

“A! Xem ra còn thiếu chút nữa.” Red lại khẽ cười nói: “Người hoàn toàn không cần xoay người đã có thể đủ nhìn thấy ta, không phải sao?”

Nghe vậy, trong lòng ta nổi tức, không nhịn được gầm lên: “Đừng đánh trống lảng! Red, người rốt cuộc là có ý gì? Đừng nói mập mờ, cũng không được biến mất nữa!”

“Ta cũng không có cách nào khác, bọn chúng đánh tan hình thể của ta, bây giờ ta không có thể xác, cho nên phải tích lũy một thời gian thì mới có thể xuất hiện trước mặt người đây!”

Cái gì? Ta sửng sốt, nghi hoặc hỏi: “Bọn chúng là ai?”

“Còn ai nữa?” Red cười lạnh một tiếng, nói: “Không phải là những người vừa mới muốn lừa gạt người sao?”

“Blaze knight?” Ta trầm mặc một chút, mườì phần khăng định mà nói: “Không, người hẳn là chỉ Thần Điện Ánh Sáng đi?”

“Đáp đúng rồi!” Red hài lòng gật đầu, mỉm cười nói: “Chẳng qua chính xác hơn mà nói, là Sun knight.”

Sun knight muốn gạt ta? Ta chần chờ, vẫn không nhin được mở miệng hỏi: “Nhưng, Ecilan nói ta là Sun knight...”

Red đột nhiên phì một tiếng, bật cười, tiếng cười như chuông bạc vang lên một hồi, cô ta mới lắc đầu nói: “Grisia, người thật sự tin tưởng hẳn? Người cả người đều tràn ngập hắc ám thuộc tính, sử dụng chính là tử linh pháp thuật, không biết dùng kiếm, không rành cưỡi ngựa... Cho dù người mất trí nhớ rồi, người cũng sẽ không thật sự cho rằng mình là Sun knight chứ? Người ngay cả bên lề của kỳ sĩ cũng chạm không tới đây!”

“Ta...” Ta cứng họng không trả lời được. Đúng vậy! Ta rốt cuộc đang kỳ vọng cái gì đây?

Red đột nhiên la hoảng một tiếng: “Gay go, thời gian của ta lại tới rồi. Grisia, nhớ rằng, đừng tin tưởng bất luận kẻ nào, lợi dụng bọn chúng, nhưng đừng tin tưởng bọn chúng.”

Trong lòng ta chấn động, sắc bén hỏi ngược lại: “Kể cả người sao?”

“Đúng vậy, kể cả ta.”

Red gật đầu rồi nói: “Tự người lựa chọn có muốn làm theo lời ta nói hay không. Bây giờ, ta nói cho người, người đã tới nơi người muốn đến, hắc ám chi địa lớn nhất trong ranh giới Nguyệt Lan quốc, lối vào của khe núi

Trizel, mà vật người đánh rơi ở ngay tận cùng bên trong khe núi, đi lấy trở về, sau đó, người sẽ biết mọi chân tướng.”

Khe núi Trizel...Đích xác là nơi ta muốn đến, ta vốn muốn dẫn Blaze knight tới nơi này, chỉ là không ngờ, “vật ta đánh rơi” lại có thể cũng ở nơi này sao?

Mặc dù, ta đúng là cố ý đi hướng đông bắc theo lời Red nói, nhưng không ngờ chọn chuẩn như thế, vậy mà thật sự tìm được nơi Red nói.

Mặc dù ta còn rất nhiều vấn đề muốn hỏi, nhưng, thân ảnh của Red lại đã bắt đầu nhạt đi, thấy thế, ta vội vàng hỏi: “Người không cùng đi theo ta sao? Vậy ít nhất cũng nói cho ta biết, vật ta đánh rơi là cái gì?”

“Người sẽ biết... lúc người nhìn thấy nó, bởi vì nó vốn đã là vật thuộc về người.”

Thân ảnh Red chậm rãi tán đi, giọng nói cũng giống như phiêu tán trong gió, càng ngày càng mờ ảo hư vô...

“Giống như người biết, con độc giác thú đó là thuộc về người.”

Trước khi biến mất, cô ta vươn tay, chỉ một cái góc, ta đem cảm giác phóng về phương đó, không hề bất ngờ mà phát hiện, chỗ ban đầu trống rỗng không có vật nào, lại xuất hiện một con độc giác thú, thậm chí ngay cả Ecilan vẫn như cũ bị trói ở trên, nhưng hãn hai mắt nhắm nghiền, dáng vẻ không giống như có tri giác.

Mãi cho đến sau khi bóng dáng của Red không còn nhìn thấy nữa, ta vẫn còn ngơ ngác ở tại chỗ một hồi, đến khi nhớ tới ta thế nhưng là người đã bị chém một đao, nếu không mau chóng chữa thương, có thể sẽ chảy máu quá nhiều mà chết...Ớ!

Vết thương của ta đâu?

Trước ngực ta lại có thể ngay cả một chút xiu vết thương cũng không có, thậm chí không có vết máu, nếu không phải quần áo đúng là có thùng một đường lớn, sợ rằng vẫn thật sẽ hoài nghi mình có thật sự bị thương hay không.

Là Red giúp ta trị lành vết thương sao? Nếu như là vậy, làm theo lời Red nói, chắc không có sai chứ?

Mặc dù đầu ta bây giờ là một mảnh hỗn loạn, ai đang gạt ta, ai không gạt ta, ta thật sự không rõ rồi. Nhưng ít ra, cho đến bây giờ, Red chưa từng có thương tổn ta, cô ta dẫn ta tìm được độc giác thú; cho ta tử linh pháp thuật đại toàn, cứu ta khỏi tay Chikus Blaze, thậm chí còn chữa lành vết thương của ta, lại càng mang đến cho ta độc giác thú và con tin.

Ta vẫy vẫy tay với độc giác thú, nó rất vui mừng mà vọt tới, sau đó lại dốc sức liếm liếm liếm, ta trở tay ký đầu ngựa một cái.

“Thích liếm như thế, mi coi ta là đồ ăn à...”

Chờ một chút!

Nói đến, con độc giác thú này rốt cuộc là ăn cái gì để sinh tồn đây? Làm sao ta hình như trước giờ chưa từng thấy nó ăn thứ gì. Ta có chút do dự nhìn độc giác thú, nó vẫn kiên trì cùng tay của ta không rời không bỏ, ra sức dùng đầu lưỡi biểu đạt yêu thích của mình.

Đừng nói là ăn thịt người để sống nhá?

Ta lập tức rút tay về, mà độc giác thú cũng lập tức phát ra tiếng kêu bất mãn, ta ký đầu nó một cái, sau khi nó đau đớn kêu một tiếng, thất vọng buông đầu xuống đến độ chạm vào mặt đất.

Thấy thế, ta lại mềm lòng rồi, tốt xấu gì cái con này cho đến bây giờ cũng rất nghe lời, để cho nó liếm tay một chút cũng không sao, chỉ cần

không ăn ta là được.

“Chẳng qua, mi cái con này vẫn là dùng liếm, trước giờ cũng chưa từng cắn ta, chắc hẳn là cũng không phải ăn thịt người để sinh tồn chứ?”

Ta có chút do dự vươn tay ra, con ngựa đó trong nháy mắt ngẩng đầu lên, vươn lưỡi quấn lên tay của ta. Trên tay của ta rốt cuộc có cái gì tốt để liếm hả?

Cho dù là nó ăn “mồ hôi”, liếm hai cái cũng liền sạch trơn rồi, ngoại trừ nước dãi ngựa, trên tay ta đâu còn có thứ gì khác...Khoan khoan!

Chẳng lẽ...Ta nghi hoặc mà đem quang thuộc tính tụ tập trên tay mình. Vốn trên người ta sẽ tự động tụ tập một lượng nhỏ quang thuộc tính, nếu như muốn nói trên tay ta có vật gì, vậy cũng chỉ có cái này thôi.

Sau khi tụ tập xong, ta bắt đầu quan sát hành động của độc giác thú, con ngựa đó vậy mà vui mừng đến lỗ mũi phập phồng, móng ngựa cào mạnh mặt đất, hai mắt còn phóng ra tia tham ăn... Cái gì? Ta không nhìn thấy màu sắc, vậy làm sao thấy được hai mắt phóng ra tia tham ăn?

Nếu có mắt con ngựa nào trợn còn lớn hơn quả đào, nước miếng còn chảy dài như cái mặt ngựa, không cần thấy được màu sắc, ta cũng có thể biết ánh sáng hai mắt nó phóng ra tám phần còn sáng hơn Thánh quang của ta.

Kế tiếp, ta chỉ có vươn một tay, tay kia chống cằm, ngồi dưới đất, bất đắc dĩ mà để cho một con ngựa ăn “cơm” của nó.

“Thì ra mi thật sự coi ta là đồ ăn hèn gì mi thích liếm ta như vậy, đồ con ngựa tham ăn này.”

Nói là nói như thế, nhưng sau khi hiểu rõ đồ ăn của nó, ta vẫn tụ tập càng nhiều quang thuộc tính, để cho nó liếm đến phần chán mới thôi.

Dù sao, con ngựa vừa háo sắc vừa tham ăn này thế nhưng đã là đồng bạn duy nhất của ta rồi. Ta cười khổ một chút, nhìn về phía độc giác thú, thì thào: “Nói như vậy, ta vẫn thật nên đặt một cái tên cho mi cái đồng bạn này mới đúng.”

Nghe vậy, độc giác thú lại có thể bỏ qua liếm ăn, ngẩng đầu lên, nôn nóng mà kêu hai tiếng.

“Thì ra mi muốn tên như vậy à? Được thôi, để ta nghĩ gọi mi làm sao thì tốt?” Ta bắt đầu nhíu mày suy nghĩ.

Lúc này độc giác thú dùng đầu ừ ừ ta, sau đó khẽ cắn cắn tay của ta, nó không ngừng lặp lại động tác ừ ta và cắn tay của ta.

“Tay?” Ta có phần không hiểu hỏi ngược lại.

Nó bật mạng lắc đầu, ngừng trong chốc lát, sau đó đổi lại tụ tập lượng lớn quang thuộc tính ở trên người mình.

Ta dường như hiểu ra nói: “Quang?”

Độc giác thú ra sức gật cái cổ dài của nó, kế tiếp nó vừa lại nhẹ nhàng dùng sừng trên đầu húc húc ta, sau đó lại không ngừng lặp lại cái động tác này.

“Sừng?” Ta có chút do dự nói.

Độc giác thú dốc sức gật đầu, sau khi gật đầu xong, nó dùng một loại ánh mắt vô cùng mong đợi nhìn ta. Đừng lại hỏi ta tại sao mà rồi còn thấy được loại ánh mắt mong đợi này.

Nếu có con ngựa, mắt trợn còn lớn hơn quả đào, không ngừng phát ra tiếng hí cao hơn tám cung so với bình thường, móng ngựa sốt ruột bám trên

người bạn, có lẽ chỉ có người mù, điếc cộng với xúc giác toàn thân bị đờ mới không biết con ngựa này có bao nhiêu móng đợi.

Đáng thương cho Ecilan ở trên lưng ngựa, hấn ở trên đó chắc chắn không làm sao ngủ được yên ổn.

“Mi đừng cuống, để cho ta suy nghĩ đã, quang với sừng... quang với sừng!”

Ý tưởng chợt lóe, ta kinh hô: “Ta hiểu rồi, thì ra mi tên là...”

Độc giác thú đình chỉ tất cả động tác, chỉ là mở to mắt nhìn ta, ngay cả thở cũng không dám thở một chút.”

“Tiểu Bạch!”¹

“...”

Đây vẫn là lần đầu tiên trong cuộc đời ta nhìn thấy độc giác thú té ngã.

“Quang với sừng không phải đều là màu trắng sao? Hấn là màu trắng đi? Ít nhất thường thức của ta là nói cho ta biết như thế, nếu mi đã chỉ quang với sừng hai thứ màu trắng này, cho nên gọi mi là Tiểu Bạch, đây là đúng rồi, mi ồn ào cái gì?”

Ta tức giận mà ký đầu Tiểu Bạch một cái, trách mắng: “Có tên cũng không cần hưng phấn nhảy tới nhảy lui chứ, còn ồn ào nữa thì không có cơm ăn đâu!”

Tiểu Bạch không dám nhảy nữa, nhưng đổi lại thành kêu “hu hu”, chẳng qua ta lần này trái lại không cần nó, dù sao lối vào khe núi này an tĩnh đến cũng thực sự có chút dọa người rồi, có chút âm thanh cũng tốt.

Sau khi đặt tên cho Tiểu Bạch xong, ta bắt đầu quan sát hoàn cảnh xung quanh, hai bên trái phải đều là vách núi dựng thẳng đứng, chỉ có phía trước

là có một chút đất bằng phẳng mờ nhạt không rõ, nguyên nhân mờ nhạt là bởi vì ám thuộc tính thật sự quá dày đặc.

Phía trước ta chắc hẳn chính là khe núi Trizel rồi, đi vào? Hay là bỏ đi, sau đó mang theo Tiểu Bạch và Ice knight tiếp tục bị người đuổi giết?

Ta cười khở.

Thật ra, ta hoàn toàn không có lựa chọn khác.

Trừ phi, ta nguyện ý vĩnh viễn cứ tiếp tục như vậy không có trí nhớ vừa lại bị người đuổi giết, nếu không ngoại trừ làm theo lời Red nói, ta căn bản không có con đường khác...

“Grisia!”

Ta sửng sốt, cảm tri một cái, lúc này mới phát hiện thì ra là nhóm Woodrow đã tới trước, mấy người bọn họ đang từ trong khe núi chạy ra, hướng chạy đương nhiên là vị trí của ta rồi.

Tốc độ của Archie nhanh nhất, hẳn là người đầu tiên chạy đến bên cạnh ta, lập tức vỗ mạnh lưng ta một cái, ta suýt xoa quay người sang đối mặt hẳn, thì hẳn đột nhiên nổ lên tiếng kêu như chuông vang: “Grisia, mắt của cậu làm sao vậy?”

Igor và Woodrow lập tức cũng chạy tới, bọn họ cũng giật mình mà nhìn đôi mắt ta.

Ta lúc này mới nhớ tới, trên mắt mình còn che vải ta vội vàng gỡ ra, nói với bọn họ: “Không sao, tôi chỉ là vừa rời mắt có hơi đau, cho nên trước che lại mà thôi.”

“Đã ổn hết chưa? Thế nhưng đừng dọa bọn tôi.” Igor bắt lấy mặt của ta, nhìn thẳng vào mắt của ta, như thể muốn từ đó nhìn ra cái chứng bệnh hiểm

nghèo gì đó.

Woodrow lo lắng hỏi: “Có cần trước đi ra tìm người trị liệu thử xem? Có thể là sinh bệnh rồi.”

“Không thể nào, trì dữ thuật của cậu không trị được sao?” Archie lộ ra vẻ mặt khó có thể tin.

“Trì dữ thuật của tế ti không phải là vạn năng, nếu là bệnh tật bình thường, hiệu quả của trì dữ thuật cũng không tốt.” Woodrow cẩn thận giải thích, sau đó chuyển hướng ta hỏi: “Grisia, cậu hẳn là cũng đã dùng qua trì dữ thuật, mới phát hiện hiệu quả không tốt phải không?”

Ta... ta cũng chỉ có thể gật đầu mà thôi.

“Không xong rồi, thật sự có thể là bị bệnh rồi.” Woodrow lo lắng nói, sau đó vừa vươn tay đặt lên trán ta.

“Thế nào? Grisia cậu ấy không có chuyện gì chứ?” Igor lo lắng cuống quýt hỏi.

“Hình như không có phát sốt.”

Ta cẩn thận cảm tri thần sắc của ba người, mỗi một người thoạt nhìn đều là biểu tình lo lắng, không có bất cứ một người nào có biểu tình dị dạng.

“Hay là trước ra ngoài đi, mang Grisia đi xem bệnh...”

Thế này sao được? Ta còn phải tìm vật ta đánh rơi là cái gì đây? Ta vội vàng nói: “Không, Blaze knight rất có thể sắp đuổi tới rồi, hơn nữa tôi thật sự không có việc gì.”

“Thật không?” Woodrow có phần hoài nghi nói.

“Không được cũng đừng làm ầu à.” Igor lớn tiếng rầy rà.

Đừng tin bất luận kẻ nào.

Trong lòng ta đột nhiên thoáng qua một cơn đau nhói, miễn cưỡng nói: “Thật sự không có chuyện gì.”

Archie vỗ vỗ lưng ta nói: “Vậy thì tốt rồi, đừng để việc làm được rồi, nhưng người lại mù, như thế thì không lời chút nào đâu.”

“Nói đến đây, phải nói với cậu một câu, làm tốt lắm!” Woodrow vỗ vỗ vai ta, đây thế nhưng so với Archie nhẹ nhàng hơn nhiều, hần nhẹ giọng nói: “Thật sự là vất vả cho cậu rồi.”

Igor lớn tiếng nói: “Tôi trái lại thật bội phục cậu, Grisias, vậy mà có thể chạy thoát khỏi tay Blaze knight, cậu...”

Sybelle và Yuna đã phản bội ta.

“Làm sao vậy? Làm sao không nói chuyện?” Archie có điểm kinh ngạc hỏi:

“Hắn sẽ không là mắt lại đau rồi chứ?”

“Vẫn còn đau sao?” Igor căng thẳng nói: “Vậy hay là làm như Woodrow nói, đi ra ngoài chữa bệnh đi.”

Sybelle thậm chí bắn ta một tên.

“Grisias?”

“Không... tôi thật sự không sao...” Ta tuôn ra nụ cười mườì phần xán lạn nói: “Chỉ hơi mệt mà thôi, chỉ cần đi chậm một chút là được rồi, mau đi thôi, bằng không nếu như bị Blaze knight đuổi tới là không hay rồi.”

Tất cả mọi người gật đầu.

Dọc đường, Igor và Archie trước tiên đã bị Woodrow cảnh cáo, không được làm ồn ào chúng ta, để khỏi quấy rầy ta nghỉ ngơi, cho nên hai người rất ngoan ngoãn. Sau đó, Woodrow vừa đi vừa nói với ta tình hình của khe núi Trizel, giọng nói còn đặc biệt khẽ, như thể coi ta là vừa đi vừa ngủ, cho nên hẳn sợ đánh thức ta không bằng!

“Sau khi bọn tôi tới khe núi Trizel trước, liền theo kế hoạch của cậu, đầu tiên đến bên ngoài khe núi bố trí, nhưng lại phát hiện ra chuyện kỳ lạ.”

“Chuyện gì?” Ta đang nghe cái giọng nói chuyện nhẹ nhàng của hẳn nghe đến nỗi mơ màng buồn ngủ, cuối cùng cũng có chuyện câu lên chú ý của ta.

Woodrow nhíu chặt mày, lo lắng nói: “Khe núi Trizel chính là một trong ba hắc ám chi địa lớn nhất ở Nguyệt Lan quốc, bên trong hẳn là phải tràn ngập sinh vật undead và ma thú ám thuộc tính mới đúng, nhưng, bọn tôi lại phát hiện có một khu vực hoàn toàn không có sinh vật undead.”

Archie có lẽ là buồn bực quá, lập tức xen vào nói: “Trong lúc đang đợi cậu, bọn tôi từng muốn đi qua xem thử, chẳng qua... hơ hơ, mặc dù không có sinh vật undead, nhưng vẫn còn ma thú rất lợi hại! Cho nên bọn tôi không thật sự đi vào.”

Sinh vật undead tuyệt tích...Ta ngần người, đặc tính này làm cho ta có chút cảm giác quen thuộc, nói không chừng có liên quan gì đó với thứ Red nói, ta không nhịn được mở miệng đề nghị: “Qua xem thử đi!”

Woodrow ngần người, có phần do dự nói: “Nhưng, chúng ta còn mang theo Ice knight đang hôn mê, cái này không ổn lắm đi?”

“Đừng lo, hẳn trong thời gian ngắn sẽ không tỉnh lại.” Ta không thèm để ý nói: “Cậu coi hẳn như yên ngựa của Tiểu Bạch là được.”

“... Tiểu Bạch? Ai là Tiểu Bạch?” Woodrow, Archie và Igor đều lộ ra biểu tình ngơ ngác, hình như vẫn không rõ Tiểu Bạch là đang chỉ ai.

Ta khó chịu trả lời: “Ngoại trừ độc giác thú, nơi này còn có trên lưng ai có thể đặt yên ngựa?”

Mọi người trợn to mắt, sau một hồi, Archie hét lên nói: “Cậu đem một con độc giác thú gọi là Tiểu Bạch?”

Ta lập tức phủ nhận: “Không phải, là chính nó nói nó tên là Tiểu Bạch.”

Độc giác thú đột nhiên lớn tiếng kêu to, móng ngựa cào điên cuồng, thỉnh thoảng còn kích động đến nỗi đứng thẳng lên... Ecilan đáng thương! Chấn chấn chỉ có kết cục mơ ác mộng thôi.

“...Cậu chắc chứ?”

Ta gật đầu: “Phải, chính nó chỉ tay khua sừng nói.”

“Nó đâu ra tay...” Igor ngây ngẩn nói.

“Chỉ vào tay của tôi, vẫy sừng của nó.” Ta hùng hồn mà nói: “Nếu không các cậu nói coi! Thánh quang trên tay tôi là trắng đúng chứ? Sừng của nó cũng là màu trắng đúng chứ?”

Ba người đều gật đầu. Ta có điểm vui mừng, may là không đoán sai.

“Cho nên nó tên là Tiểu Bạch có gì không đúng à?”

“Nói như thế cũng đúng đó! Thì ra nó thật sự tên là Tiểu Bạch.”

Igor là người thứ nhất gật đầu tán đồng ta, Archie thì nhún vai, xem ra hoàn toàn không cần biết độc giác thú tên gọi là gì, Woodrow chần chờ một chút, cũng chỉ có gật đầu.

Độc giác thú hí càng lớn tiếng...Nó vẫn thật là hưng phấn à! Có tên thì vui như thế sao?

Lúc này, Woodrow không nhịn được nhỏ giọng nói: “Nhưng cậu không cảm thấy, nó cũng rất có thể tên là “Thánh Quang Giác” gì đó sao?”(giác là sừng)

Độc giác thú đột nhiên lớn tiếng hí lên, còn ra sức cà bước.

“Ồn ào muốn chết! Còn ồn ào nữa là khỏi ăn tối!” Sau khi ta rống lên với Tiểu Bạch xong, quay đầu nói: “Cậu không cảm thấy một con ngựa mà lại còn tĩa tót câu chữ là chuyện rất kỳ quái sao? Hơn nữa “Thánh Quang Giác” ba chữ này lại khó đọc như vậy, Tiểu Bạch không phải đơn giản rõ ràng hơn à?”

Woodrow không thể không đồng ý: “Nói, nói như thế cũng đúng, vậy cứ là Tiểu Bạch đi.”

Ta như chuyện đương nhiên mà gật đầu.

Lúc này, độc giác thú gục đầu xuống, Igor vươn tay sờ đầu nó, vừa nói: “Tiểu Bạch tên này thật không tệ, so với Thánh Quang Giác thuận miệng hơn nhiều... Á! Mi lại có thể cắn ta, buông ra coi! Đau chết rồi!”

“Được rồi, chúng ta xuất phát thôi! Tiểu Bạch, buông bàn tay Igor ra... Ý ta là, buông cả cánh tay cậu ta ra.”

Tiếp theo, chúng ta càng đi càng tiến sâu vào khe núi, cuối cùng cũng bắt đầu không nhìn nữa rồi, một số sinh vật ám thuộc tính, nhất là sinh vật undead, đơn giản nhiều như cỏ dại trên thảo nguyên, cứ tiến hai bước là tuôn ra một bầy lớn, lúc mới đầu, Igor và Archie còn công kích như đùa giỡn những sinh vật undead đẳng cấp không cao này, thậm chí còn so với nhau mỗi người xử lý được bao nhiêu sinh vật undead.

Nhưng càng đi tiếp, mọi người bắt đầu phát hiện không thích hợp, cho dù có công kích làm sao, sinh vật undead hình như không có giảm bớt, ngược lại càng ngày càng nhiều, thậm chí ngay cả một số sinh vật undead cấp thấp đáng lẽ đánh một cái là chạy cũng đều tiếp nối xông lên.

Cuối cùng, so với bên chúng ta năm người cộng với một con ngựa này, sinh vật undead đối diện như là một đạo quân lớn.

“Mau, mau lui về phía sau!” Archie hét lên.

“Chuyện gì xảy ra?” Woodrow hiếm khi mà há hốc miệng, la hoảng: “Lúc trước chúng ta tiến vào cũng không có nhiều sinh vật undead như vậy!”

Igor cái chiến sĩ này thì lập tức cố gắng giơ lên kiếm... mặc dù mũi kiếm run lấy bầy.

“Có lẽ là bởi vì tôi, Tiểu Bạch và Ecilan cũng ở đây đi.”

Ta như hiểu ra nói: “Trên người bọn tôi đều tràn ngập Thánh quang, ở trong mắt những sinh vật undead ám thuộc tính kia, có lẽ chính là sáng rực như cây đuốc. Mặc dù sinh vật undead hẳn là phải sợ quang thuộc tính, chẳng qua, nơi này là đại bản doanh của bọn chúng, rất có thể tâm tình bị chọc giận lớn hơn nỗi sợ hãi, cho nên ngược lại kết bè kết nhóm mà nhào tới đây.”

“Vậy, vậy bây giờ phải làm sao?” Chiến sĩ Igor đứng ở trước nhất, giọng nói run rẩy giống như là sắp khóc tới nơi rồi.

“Đừng lo.” Ta nhàn nhạt mà cười nói: “Chúng ta chỉ cần biến thành bọn chúng, vậy sẽ không có vấn đề nữa, sinh vật undead sẽ không công kích đồng loại.”

“Biến thành sinh vật undead?” Archie lập tức vô cùng nhấn mạnh la to: “Ai muốn biến thành bọn chúng! Thà sống dở còn hơn chết chết tử tế! Tôi không muốn trẻ như vậy đã chết đâu!”

“Đừng căng thẳng như thế.” Ta tức giận nói: “Cậu không muốn chết, chẳng lẽ tôi muốn chết hả?”

“Vậy cậu muốn làm sao...”

“Mặc kệ cậu muốn làm thế nào, cũng nhanh một chút đi! Chúng nó xông tới đây rồi!”

Archie vừa hỏi đến một nửa, nhưng Igor lại kêu to cắt ngang lời hăn, Archie và Woodrow lập tức bày ra tư thế chiến đấu, Archie rút ra một thanh chủy thủ, đứng ở sau lưng Igor. Woodrow thì là biến thành báo, liền đứng ở bên cạnh chiến sĩ.

Đây trái lại khiến cho ta có chút kinh ngạc, đối mặt với nhiều sinh vật undead như thế, bọn họ lại vẫn có thể có ý chí chiến đấu sao? Có lẽ ta thực sự quá coi thường nhóm Woodrow rồi.

Chẳng qua, cho dù vậy, ta vẫn không có ý định động thủ với một đội quân lớn.

Ta đem Thánh quang trên người xua tan đi hơn phân nửa, sau đó bắt đầu tụ tập ám thuộc tính, cái này so với tụ tập Thánh quang đơn giản hơn nhiều, ám thuộc tính nơi này dày đặc đến nỗi khiến ta luôn cảm giác cảnh sắc xung quanh là một mảnh mù mịt, chỉ cần tiện tay tụ tập một cái, trên tay đã là một đồng ám thuộc tính dày đến có thể làm quả bóng đá được.

Sau đó, ta dùng ám thuộc tính tụ tập lên bao phủ mọi người.

Dưới sự bao phủ của ám thuộc tính, đám sinh vật undead đang xông tới lập tức dừng lại, bọn chúng giống như là mất đi mục tiêu, sau khi ngơ ngác

đình trệ một chút, bắt đầu tìm kiếm khắp nơi, nhưng lại không tìm được bất cứ thứ gì, sau một hồi, liền bắt đầu lần lượt tản đi, rất nhiều con thậm chí trực tiếp lướt qua bên cạnh chúng ta, nhưng ngay cả liếc chúng ta một cái cũng không có.

Thấy thế, ba người Woodrow mới đầu còn căng thẳng cũng thả lỏng xuống, lần lượt thu hồi vũ khí, Woodrow cũng biến trở về dạng người.

“Thì ra là như thế, cậu không nói sớm!” Archie lớn giọng trách móc: “Nói rõ ràng một chút nhá! Cái gì biến thành bọn chúng... Cậu định hù chết người hả!”

“Grisia, tôi muốn đập chết cậu!”

Igor nói là làm, sau khi hấn thu hồi kiếm, liền xông lại tóm lấy ta, sau đó kẹp đầu ta ở trong cánh tay hấn... ta vẫn thật căng thẳng một chút, tưởng rằng hấn thật sự muốn đập ta, kết quả hấn đặt năm tay ở đỉnh đầu ta, sau đó xoay mạnh nắm tay.

“Ha ha ha! Nhột chết rồi!” Vừa nhột đến cười ồm lên, vừa dốc sức kháng nghị: “Là tự các cậu hiểu làm, thế nhưng đâu liên quan đến tôi!”

“Cái gã này...” Sau khi nghe thấy ta nói, Archie cũng gia nhập hàng ngũ xoay nắm tay.

Woodrow ở bên cạnh lắc đầu, bộ dạng bó tay với chúng ta đám trẻ con này.

Sau khi đùa giỡn trong chốc lát, ta đột nhiên vùng khỏi Igor, nhàn nhạt nói: “Người tỉnh rồi? Ice knight.”

Đoàn người đều ngừng lại nô đùa, quay đầu nhìn về phía lưng Tiểu Bạch. Ecilan quả nhiên đã mở mắt rồi, hấn yên lặng một hồi lâu, chỉ có ánh mắt di

động trái phải, thoạt nhìn như là đang quan sát xung quanh, cuối cùng hăn nhỏ giọng thì thào: “Ta làm sao lại bất tỉnh...”

Đó có lẽ là trò quỷ của Red đi? Chẳng qua, ta vẫn tưởng rằng Red sẽ khiến hăn liên tục hôn mê bất tỉnh, để cho hăn khỏi lại nói chuyện lừa gạt ta, không ngờ Red căn bản không có động tay chân.

Ecilan quay đầu nhìn ta, khẽ hỏi: “Blaze không sao chứ?”

“Không.” Ta hừ lạnh một tiếng, không nhin được trào phúng nói: “Tinh thần còn tốt đến mức thiếu chút nữa chém ta thành hai mảnh.”

Nghe vậy, Ecilan ngẩn người nói: “Cậu ta không biết người mình chém chính là cậu đi?”

“Hăn biết.” Ta lạnh lùng nói: “Hơn nữa hăn nói ta tuyệt đối không thể là Sun knight.”

Ecilan ngây ngẩn cả người, biểu tình là một mảnh mù mờ.

Woodrow nhanh nhạy hỏi: “Cái gì Sun knight?”

Ta chần chờ một chút, vẫn giải thích nói: “Không có gì, hăn vì muốn bỏ trốn, gạt tôi nói tôi là Sun knight, muốn tôi cùng đi với hăn.”

“Cậu là Sun knight?”

Archie há to miệng.

Ba người chúng ta đồng loạt bịt kín lỗ tai.

“Làm sao có thể hả~~ ha ha ha! Cười bể bụng tôi rồi!” Archie vừa lớn tiếng cười, vừa kêu lên: “Grisia là Sun knight, vậy tôi chính là Giáo Hoàng rồi!”

Ecilan đáng thương...Bởi vì bị trói, tay không thể bịt tai lại, đành phải chịu đựng cổ họng khủng bố của Archie oanh tạc. Đáng tiếc, một người chỉ có hai cái tay, ba người chúng ta mặc dù đồng cảm hẳn, nhưng không có thừa tay giúp hẳn che một chút.

Thật không dễ dàng, cái giọng khủng bố của Archie mới ngừng lại, ba người chúng ta mới buông tay, ta còn đồng cảm mà phóng ra hai cái trì hoãn thuật về phía lỗ tai của Ecilan, biểu tình của người sau thoát nhìn hình như có khuynh hướng bất tỉnh lần nữa.

Woodrow thấp giọng thì thào: “May là thính giác của sinh vật undead cũng không đặc biệt nhạy bén, nếu không sợ rằng sẽ dẫn tới sinh vật undead của toàn bộ hang núi.”

“Thật đáng thương!” Ta đồng cảm mà vò vò đầu của Ecilan, thuận tiện đem tóc của hẳn vò đến rồi bù, để hẳn khỏi quá đẹp trai.

Ecilan lạnh lùng nhìn ta.

Không biết tại sao bị hẳn trừng như thế, ta đột nhiên có loại cảm giác việc lớn không ổn, vội vàng nói sang chuyện khác: “Ecilan, nếu người nói người quen biết ta, vậy người nhìn kỹ ta một chút, có cảm thấy trên người ta thiếu cái gì không?”

Không ngờ, hẳn không chút do dự nói: “Thiếu đi rất nhiều thứ.”

“Ý ta là, có thiếu đi vật gì rất quan trọng không?” Ta cẩn thận giải thích: “Thứ ta vẫn luôn mang ở trên người, chưa từng rời khỏi người, bây giờ lại không thấy nữa.”

Ecilan nghiêm túc đánh giá ta, qua một hồi, hẳn gật đầu nói: “Vậy đúng là có thiếu đi một thứ.”

“Thiếu cái gì?” Ta kích động hỏi. Cuối cùng, cuối cùng có thể biết ta rốt cuộc mất vật gì rồi.

“Thiếu đi...”

Tất cả chúng ta đều kéo dài cái lỗ tai chờ nghe đáp án.

Ecilan vô cùng nghiêm túc trả lời: “Thiếu đi cái túi nhỏ có thêu biểu tượng mặt trời tôi tặng cho cậu, đó là cho cậu dùng để đựng bánh ngọt, cậu chưa bao giờ rời khỏi người.”

“...”

Nếu như thứ Red muốn ta đi tìm là cái túi đựng bánh ngọt, ta nhất định sẽ đem ả bằm nát làm bánh ngọt!

Lúc này, Ecilan đột nhiên bổ sung: “Hình như còn có một sợi dây chuyền, chẳng qua đó là cậu khoảng một tháng trước mới bắt đầu đeo.”

Ta ngẩn người. Một tháng trước? “Vậy sợi dây chuyền kia có dạng gì?”

Ecilan ngẩn người lắc đầu nói: “Tôi không để ý, chỉ là nghe Metal nói, cậu ta liếc thấy cậu đeo một viên bảo thạch rất lớn, không biết chôn ở đâu về, cậu ta muốn tố giác với Giáo Hoàng cậu tham ô...”

“... Metal knight tên là gì?”

“Laica Metal.”

Ta hung tợn nói: “Ta ghi nhớ hẵn rồi!”

“Thật không?” Ecilan nhỏ giọng lẩm bẫm: “Vậy cậu ta nhất định sẽ rất cảm động, ngoại trừ Judge knight trưởng, cậu lại có thể nhớ thêm tên của cậu ta. Trước kia, nếu như cậu gọi tên của cậu ta, luôn luôn đều gọi cậu ta là Lime, hoặc là Slime.”

“S-Slime? Ha...” Archie lại muốn cười lớn ra tiếng, may là, Igor kịp thời bịt kín miệng gã đó.

“Ta đều gọi hắn là Slime?” Ta tò mò hỏi: “Vậy ta gọi người là gì?”

“...”

“Này! Nói đi chứ?” Ta thúc giục hắn: “Trừ phi là người lại đang gạt ta! Nếu không người nói đi? Ta rất cuộc gọi người là cái gì?”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 8: Giết Ròng Chiêu Thứ Tám: “Nhầm Đường Lạc Lối”

Chúng ta tiếp tục đi sâu vào bên trong, do Woodrow dẫn đường phía trước, càng đi vào, ta cũng phát hiện sự việc giống như bọn họ nói, sinh vật undead càng ngày càng ít, cuối cùng gần như là muốn tuyệt tích rồi.

Nhưng bọn họ không biết chính là, ám thuộc tính cũng càng ngày càng loãng, thay vào đó, là thủy thuộc tính.

Lý do sinh vật undead càng ngày càng ít cũng rất rõ ràng rồi, là bởi vì ám thuộc tính nơi này loãng đến nỗi sắp khiến cho bọn chúng không đủ để tồn tại.

Nhưng, tại sao ở trong cái khe núi ám thuộc tính thống trị này, lại đột nhiên có một vùng tràn ngập thủy thuộc tính đây?

Khi ta đang suy nghĩ, Ecilan dùng câu hỏi đơn giản vẫn tắt cắt đứt suy nghĩ của ta, hắn nói: “Đi đâu?”

Ta chần chờ một chút vẫn nói cho hắn: “Ta muốn đi tìm một thứ...”

“Thì ra cậu muốn đi tìm thứ gì sao?” Woodrow phía trước đột nhiên mở miệng hỏi: “Cậu cho rằng cái khu vực không có sinh vật undead kia, có thứ của cậu?”

“Uh.” Ta gật đầu.

“Là vật gì?” Archie hưng phấn xen miệng hỏi: “Là bảo vật sao?”

Ta nhún vai nói: “Tôi cũng không nhớ nữa, chỉ là hình như đã rớt thứ gì, tôi phải tìm về mới được.”

Không tìm về được nhất định sẽ có kết cục kinh khủng... Mặc dù Red từ đầu tới đuôi đều chưa từng nói qua như vậy, nhưng, “thường thức” lại nói cho ta biết, nếu không tìm về vật kia, ta chắc chắn sẽ có kết cục còn bi thảm hơn so với biến thành sinh vật undead.

“Không xong rồi.”

Woodrow đi ở phía trước đột nhiên quay đầu lại nói: “Grisia, phải đi đường nào?”

Ta ngẩn người, lúc này mới chú ý tới, phía trước cách đó không xa, đường đã không còn là một nhánh, mà là chia làm hai ngã rẽ, ở giữa ngã rẽ là một mảng bụi cây rừng, trái đầy gai, còn có xương trắng cũng trái đầy... thoát nhìn dường như không quá có thể từ giữa băng ngang qua.

Nhất thời trong lòng ta có phần không biết nên đi con đường nào, muốn chia đội thành hai đường cũng có chút không thể, thực lực của ba người bọn Woodrow vẫn không thể tự làm thành một tổ...

“Được, chúng ta đi bên trái, Tiểu Bạch và Ecilan đi bên phải.” Ta vỗ một chút vào cổ ngựa của Tiểu Bạch, nói: “Có phát hiện chuyện gì kỳ quái thì cứ qua đây tìm ta, sẽ thưởng cho mi quang thuộc tính!”

Tiểu Bạch hết sức vui vẻ mà gật mạnh đầu ngựa, mà Ecilan trên lưng ngựa chỉ lạnh lùng trừng ta.

Ta trực tiếp lờ đi ánh mắt của hã, sau đó chỉ thị với Tiểu Bạch: “Đi đi!”

“Này! Cậu như vậy cũng quá tàn khốc rồi đi?” Igor khó có thể tin mở to mắt nhìn.

“Tốt xấu gì cũng phải tháo một tay cho người ta!” Archie quái dị kêu lên: “Nếu gặp nguy hiểm thì làm sao hả?”

“Đúng là có hơi tàn nhẫn.” Woodrow có chút chần chờ nói.

Ta mặt vô biểu tình nói: “Nếu như ba người các cậu cộng lên đánh lại một tay của hắn, tôi liền tháo ra, thế nào, có muốn bây giờ kiểm tra xem thử?”

Ba người bọn họ chỉ tốn một giây suy nghĩ, liền vô cùng thống nhất quyết định: “Vây tốt hơn vẫn là không nên tháo ra.”

Ta khinh khỉnh liếc bọn họ mỗi người một cái, sau đó vỗ một chút vào cái hông Tiểu Bạch, ý bảo nó có thể đi. Tiểu Bạch không hề e sợ mà đi lên đường bên trái, Ecilan vẫn giống như cũ, chỉ khi có người ngoài, liền gần như không nói chuyện, cho nên hắn cũng không có kháng nghị, chỉ là an tĩnh mà bị Tiểu Bạch chở đi.

Sau đó, chúng ta đi về phía đường bên phải, chỉ là nhóm này của chúng ta thế nhưng so với độc giác thú không biết nói và Ecilan không chịu nói chuyện ồn ào hơn nhiều, Archie vẫn không ngừng làm ồn ta, bức ta nhớ lại rốt cuộc là muốn tìm vật gì.

“Có thể là viên bảo thạch.” Ta gắng gượng nói, dù sao cái từ “có thể” này cũng chỉ là có thể mà!

“Bảo thạch! Lớn cỡ bao nhiêu?” Vừa nghe, Archie lập tức mở lớn mắt.

Ta khó chịu nói: “Có lẽ lớn như con mắt bây giờ của cậu đi!”

Mắt của Archie lập tức trợn càng lớn rồi...Này này! Cậu cho rằng thế này bảo thạch sẽ trở nên lớn hơn sao?

“Grisia.”

Đột nhiên, Woodrow bước chậm lại, từ từ tụt xuống bên cạnh ta, sau đó gọi ta một tiếng.

“Cái gì?”

Ta quay đầu qua, nhìn Woodrow, mặc dù hành động quay đầu nhìn người này đối với ta không có ý nghĩa gì, chẳng qua, vì tránh cho Woodrow phát hiện mắt của ta không thích hợp, vẫn phải giả bộ một chút mới được.

“Tôi cứ cảm giác thấy Ice knight có chút kỳ quái.” Hãn có phần do dự nói.

Nghe vậy, ta khó chịu nói: “Hãn vốn chính là một tên quái gở, cậu đã quên sao? Hãn thậm chí còn nói tôi thực ra là Sun knight đây!”

“Không! Không phải quái trên phương diện đó!”

Woodrow lập tức lắc đầu, sau đó cẩn thận giải thích: “Tôi luôn cảm thấy hãn thân là một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, chắc hãn sẽ không yếu như vậy, nhất là tôi từng nghe nói qua, kiếm thuật của Ice knight nhiệm kỳ này khá không tệ, cho nên, cho nên, hãn hình như không hãn là cứ như thế mà bị chúng ta bắt được, hơn nữa còn trốn không thoát... Mặc dù tôi cảm thấy hãn là căn bản không muốn trốn.”

Ta ngừng chân lại, nghi hoặc hỏi: “Hãn không phải là người yếu nhất trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ?”

Woodrow, thậm chí là Archie và Igot đều bật mồm lắc đầu.

Ta trầm mặc trong chốc lát lại hỏi: “Hãn so với Blaze knight, ai mạnh hơn?”

Lần này, đổi lại Archie nói: “Hãn là Ice knight! Kiếm thuật của Ice knight còn rất có tiếng, chẳng qua trái lại không nghe nói qua kiếm thuật

của Blaze knight có tốt hay không.”

Mà Blaze knight rất mạnh, ta gần như không thể dùng ám thuộc tính để chế phục hẳn, cho nên, ta làm sao có thể chế phục Ice knight người còn mạnh hơn?

“Cho nên, hẳn ngay từ đầu chính là cố ý bị thua sao?” Ta thì thầm xong, phát hiện biểu tình của ba người xem ra rất mê hoặc, vội vàng nói: “Trước hết đừng quản hẳn nữa, dù sao hẳn bây giờ để cho độc giác thú mang đi rồi, không cản trở được chuyện của chúng ta.”

Woodrow chần chờ nói: “Kế hoạch ban đầu của chúng ta...”

“Đương nhiên vẫn là làm theo kế hoạch đã định.” Ta lạnh lùng nói: “Cho dù ám thuộc tính thực sự không chế phục được hẳn, vậy tôi tự nhiên cũng có biện pháp khác.”

“Được rồi! Tôi tin tưởng cậu.” Ba người đều gật đầu.

“Vậy thì tốt.” Ta gật đầu, sau đó mang theo tò mò hỏi: “Vậy bây giờ tôi có thể hỏi một chút, ba cỗ vật kia phía trước chúng ta cũng là sinh vật undead sao?”

Tay của ta chỉ về không xa phía trước, mới vừa rồi ta đã phát hiện, có ba cái sinh vật kỳ quái tồn tại rồi, trên người bọn chúng tuy có ám thuộc tính, lại không phải rất nhiều, ngược lại hơn phân nửa là kim thuộc tính, khiến cho ta cảm giác hết sức kỳ quái, ta vẫn thật sự chưa thấy qua sinh vật gì có kim thuộc tính chiếm đa số.

Hơn nữa, bề ngoài chúng nó cũng rất xa lạ, ta trước giờ chưa từng thấy qua loại thứ này... Eh! Ý ta là, từ ta tỉnh lại lúc “trước” đến “giờ”.

Bọn chúng khá to lớn, đại khái chiều cao gấp rưỡi người đàn ông trưởng thành, hơn nữa ngoại hình hết sức “vuông vức”, mặc dù có hình dạng cơ

bản của người, đầu, thân thể, tứ chi vân vân, nhưng lại vô cùng thô ráp, đầu thậm chí là hình hộp, còn có tình trạng hai cái tay dài ngắn không đồng đều, nếu thật muốn nói lên, vẫn thật có chút giống như búp bê bằng gỗ bị làm hỏng, chỉ là chúng nó hình như làm bằng kim loại mà không phải bằng gỗ.

Mặc dù tổng cộng có ba con, nhưng ngoại hình ba con cũng có chút khác nhau... hẳn nên nói, mức độ cong vẹo có điểm không giống nhau.

Ba người nhìn về hướng ta chỉ, sau đó cùng sững sờ.

Đừng nói bọn họ cũng không biết đây là cái gì chứ? Ta gãi mặt.

Ba người đột nhiên cùng hét lên: “Là Ma Thao Phó Dịch!”

Ta vốn còn muốn hỏi một chút “Ma Thao Phó Dịch” rốt cuộc là cái gì, chẳng qua, vừa quay đầu nhìn, ba người đồng bạn bên cạnh lại biến mất tăm... Bọn họ lại có thể co căng bỏ chạy!

Cuối cùng Woodrow còn có chút lương tâm, quay đầu lại la to: “Grisia, chạy mau đi! Ma Thao Phó Dịch là thứ thuật sư luyện kim làm ra, sức lực lớn vô cùng, tốc độ cũng không chậm, hơn nữa dù đánh thế nào cũng sẽ không mệt mỏi... tóm lại, chính là chạy mau đi!”

Ta vội vàng vừa chạy vừa cấp thần dược thuật cho mình, không lâu sau, đã đuổi tới Igor người chạy ở cuối cùng.

“G-Grisia, tôi, tôi cũng muốn thần dược thuật...” Hẳn vừa chạy vừa hô, còn dùng ánh mắt van nài nhìn ta.

Hừ hừ! Dám bỏ rơi ta chạy trước mà!

Nhìn bộ dáng sấm hối của hẳn, ta hào phóng mà gia tăng cho hẳn thần dược thuật.

Tiếp theo, hai ta liền dễ dàng mà chạy tới bên cạnh Woodrow và Archie, định nhìn hai người bọn họ sám hối với ta.

Woodrow quay đầu liếc mắt chúng ta một cái, sau đó lại nhìn về phía sau... Tiếp theo hẳn không có lộ ra vẻ mặt sám hối, nhưng lại lộ ra tuyệt vọng thấy chết không sờn mà xin.

Ta trái lại cũng hiểu tại sao, bởi vì ta cũng nghe thấy rồi, phía sau âm thanh ba cỗ Ma Thao Phó Dịch đó phát ra đã gần trong gang tấc... Ta tiện tay cấp cho hai người còn lại mỗi người một cái thần dược thuật, sau đó bắt đầu toàn lực chạy nước rút.

Chẳng qua, ba tên phía sau lại còn muốn nhanh hơn chúng ta, ta lúc này mới chú ý tới, chúng nó căn bản không có chân, mà là dùng bánh xe chuyển động!

Nếu chạy thẳng được, ta đã đổi làm xe không còn làm người nữa!

Cứ như vậy không phải là biện pháp, ta hướng phía sau ném ra một cái rồi lại một cái ma pháp công kích.

“Cốt lao!”

Bọn chúng trực tiếp tông vỡ cốt lao, như thế hoàn toàn không cảm thấy có đụng phải chướng ngại vật.

“Hắc ám xiềng xích!”

Chúng nó vác theo một đồng xiềng xích, tốc độ không giảm, tiếp tục chạy về phía trước.

“Lôi điện ma pháp!”

Bọn, bọn chúng... làm sao hình như chạy càng nhanh hơn rồi?

Chẳng lẽ, bọn chúng là ăn điện, mà ta giúp bọn chúng gia tăng điện rồi sao?

Woodrow vừa chạy vừa quay đầu nói: “Grisia, bọn chúng có lực miễn dịch rất mạnh đối với ma pháp, vô dụng thôi!”

“Vậy làm sao bây giờ?” Ta khóc không ra nước mắt rồi.

Trong bốn người chúng ta người chạy chậm nhất chỉ sợ là ta và Igor, mà Igor ít nhất là một chiến sĩ, ta lại là một tế ti kiêm tử linh pháp sư, nếu bị cái vật khổng lồ phía sau bắt được, chắc chắn lập tức biến thành một đồng mảnh vụn.

Archie kêu to: “Ngay từ đầu không phải đã nói sao? Mau chạy đi!”

Cậu thì khỏe rồi! Bọn chúng cũng đã chạy đến... sau lưng ta!

Ta vừa xoay người, vừa rút Hàn Băng thần kiếm bên hông ra, đúng lúc nhìn thấy bàn tay khổng lồ của Ma Thao Phó Dịch hướng ta đập xuống, bàn tay này còn lớn hơn đầu ta, nếu như đánh thật, đầu của ta có lẽ sẽ biến thành quả cà chua bị xe ngựa cán qua.

Bất đắc dĩ, ta đành tùy tiện vung kiếm hướng lên đầu ngăn cản... Cheng!

Thật không ngờ! Trên đỉnh đầu, cái thứ nhìn như que kem lại có thể thật sự ngăn cản được công kích, mà không phải vỡ thành một đồng vụn bằng... Đúng là que tốt! Ta sau này nhất định cung kính mà xưng hô ngài là “Thần que”!

Lúc này, Ma Thao Phó Dịch đột nhiên một cú công kích bên hông, vừa vặn đánh trúng lưỡi kiếm của thần que, thần que không hổ là thần que, lưỡi kiếm đương nhiên không gãy... Nhưng, ta vẫn thật sự thà cho nó gãy.

Gãy rồi ít nhất còn lại nửa thanh, bị đánh văng đi thì nửa thanh cũng không còn.

“...”

Ta nhìn bàn tay trống trơn, không có thần que, nhưng trước mặt lại có ba con Ma Thao Phó Dịch không sợ ma pháp hơn nữa nắm tay còn lớn hơn đầu của ta...lần này ta chết chắc rồi!

Đối mặt với bàn tay khổng lồ vung xuống của Ma Thao Phó Dịch, ta chỉ có thể né sang bên cạnh, dựa vào tốc độ gia tăng thần dược thuật, gắng gượng tránh qua vài kích trước, nhưng, ba con Ma Thao Phó Dịch này dường như có trí lực cơ bản, bọn chúng hình thành vòng vây hình tam giác, chậm rãi đem ta vây ở bên trong, hoàn toàn không có khe hở có thể đào tẩu...

“Gầm!”

Một tiếng gấu rống thật lớn chấn động khiến lỗ tai ta đau buốt, vòng vây xuất hiện khe hở, sau đó, Igor một tay đem ta từ trong vòng vây lôi ra ngoài.

“Các cậu...”

Ta vô cùng vô cùng kinh ngạc, trước mặt, Woodrow đã biến thành gấu, đang cùng hai tên Ma Thao Phó Dịch vật lộn, mà Archie dẫn dụ một con ròi đi, cuối cùng Igor giơ kiếm đi giúp Woodrow chia một con Ma Thao Phó Dịch.

Trước giờ không hề nghĩ tới ba người bọn họ lại có thể sẽ quay lại đến cứu ta...bọn họ không phải từ sau khi nhìn thấy ta bắt cóc Ice knight là đã vứt bỏ ta sao? Không phải nói, chờ khi phân xong tiền bán độc giác thú sẽ mỗi bên một ngã sao?

Vậy tại sao còn muốn cứu ta?

“Grisia, đem hiệu quả bảo vệ của Thánh quang hộ thể tăng mạnh một chút!” Igor rống to.

“Còn có tôi nữa, Thần dược thuật nhanh thêm một chút!” Giọng của Archie chọt truyền đến.

Nghe vậy, ta cũng bất chấp nghi hoặc tràn đầy đầu óc, đứng dậy, bắt đầu tụ tập quang thuộc tính và phong thuộc tính...

“Grisia, cẩn thận!”

“Thánh quang hộ thể.”

Ta đã đem Thánh quang hộ thể trên thân mọi người tăng mạnh rồi, lúc này, lại nghe thấy cảnh báo của Archie, đột nhiên cảm giác không ổn lắm... trên đầu ta làm sao lại có bóng mờ? Vừa cảm tri một cái, liền hít mạnh một hơi, không ngờ, lại có con Ma Thao Phó Dịch thứ tư!

Nó vung bàn tay không lồ xuống ta... Bịch!

Ta văng sang bên cạnh, nhưng không bị thương tổn làm sao, ta cũng không phải bị đánh văng, nhưng là bị xô ra, mà xô ta cũng không phải Ma Thao Phó Dịch, mà là độc giác thú Tiểu Bạch! Không ngờ nó lại đã trở về!

“Cám ơn.”

Ta ngã ngời xuống đất, lòng có thừa sợ hãi mà nói tiếng cảm ơn với nó, nhưng nó lại không dư lực trả lời ta, bởi vì nó đang dùng sừng chống giữ lại con Ma Thao Phó Dịch thứ tư, đang cùng đối phương đấu lực.

Thấy thế, ta vội vàng nhắc nhở nó: “Tiểu Bạch, đừng dùng lôi điện ma pháp, nó sẽ trở nên càng mạnh!”

Sau khi nghe thấy Tiểu Bạch hí lên một tiếng trả lời ta, ta cũng vội vàng giúp nó gia tăng Thánh quang hộ thể cùng với thần dược thuật, đến lúc này, mới có dư lực nhìn tình huống những người khác. Không ngờ, lại mấy lần đều trơ mắt nhìn thấy bọn họ bị Ma Thao Phó Dịch đánh trúng, may là, Thánh quang hộ thể đích xác bảo vệ bọn họ, không ai thoát nhìn là bị trọng thương.

Nhưng, tùy theo mỗi lần đả kích, độ dày của Thánh quang hộ thể cũng sẽ biến mỏng, ta chỉ phải không ngừng giúp bọn họ bổ sung Thánh quang hộ thể. Mặc dù không có bị trọng thương, bọn họ thoát nhìn lại cũng càng ngày càng mệt mỏi rồi. Nhất là Archie, khí lực của hắn không lớn, phi tiêu bôi thuốc độc đối với kẻ địch làm bằng kim loại vốn là vô dụng, cho nên hắn căn bản không có biện pháp tạo ra thương tổn với Ma Thao Phó Dịch, chỉ có thể chạy tới chạy lui, dẫn dắt Phó Dịch đi vòng vòng mà thôi.

Bây giờ nên làm sao đây? Đám người Woodrow sớm muộn sẽ chống giữ không nổi, mà Tiểu Bạch không thể sử dụng ma pháp tia điện thoát nhìn cũng đánh có chút vất vả.

Lúc ta đang phiền não, Archie đúng lúc phạm sai lầm, suýt nữa bị hòn đá trên mặt đất vấp ngã, sau đó bị Ma Thao Phó Dịch tàn nhẫn đập văng đi, cả người tông lên tường, hắn trong khoảng thời gian ngắn đứng dậy không nổi, thoát nhìn hình như bị tông đến có phần choáng váng.

Nhưng, Ma Thao Phó Dịch vốn do hắn phụ trách hình như mất đi hứng thú với hắn, trái lại lao vọt về hướng ta.

Lần này gay go rồi...sau khi ma pháp mất hiệu lực, ta liền không biết nên làm sao mới tốt. Ngoại trừ ma pháp, ta rốt cuộc còn biết cái gì?

“Sun, mau thả tôi ra!” Ecilan la to.

Ta sửng sốt, mới rốt cuộc nhớ tới chúng ta còn có cái trợ thủ này, vội vàng vừa lui về phía sau, né tránh công kích của Ma Thao Phó Dịch, vừa

đánh tan xiềng xích hắc ám trên người hắn, chẳng qua, kết quả của làm hai việc một lúc là ta bị vấp ngã một cái, đầu gối trực tiếp chạm đất, còn trúng ngay một hòn đá trên mặt đất, ngay tại chỗ nghe thấy tiếng vật gì nứt ra...

Ta nửa ngã trên mặt đất, đau đến nỗi chỉ có ôm đầu gối, nhất thời hoàn toàn bò lên không nổi.

Trong đau đớn dữ dội, ta hướng đầu gối thi triển một cái trì dũ thuật, thật vất vả mới chữa hết thương, sau đó bò lên muốn tiếp tục chạy trốn, nhưng trên đầu bóng mờ lại đột nhiên bao phủ ta, Ma Thao Phó Dịch phía sau lại có thể đã chạy vọt đến sau lưng ta... Ồ, mới vừa rồi lúc giúp mọi người gia tăng Thánh quang hộ thể, có phải đã bỏ sót ta rồi không?

Cũng đã tới cái giây phút sắp chết rồi, tại sao vẫn nghĩ không ra mình ngoại trừ ma pháp và trì dũ thuật, rốt cuộc còn biết cái gì... Ecilan, người lại còn dám kêu ta là Sun! Nếu như ta thật là Sun knight, tại sao dưới tình huống sắp chết này, lại vẫn nhớ không nổi bất cứ chiêu thức kỳ sỹ nào!

“Grisia!” Archie la hoảng ra tiếng.

Ta ôm lấy đầu, chuẩn bị hứng lấy đau đớn... hoặc là bóng tối vĩnh hằng.

Cheng!

Ecilan vọt lên, tốc độ không giảm mà cúi người nhặt thần que trên mặt đất, sau đó chính xác không sai mà đỡ cú công kích đó, cũng thuận tiện cứu vớt cái mạng nhỏ của ta.

Hắn vừa vung kiếm cùng chiến đấu với Ma Thao Phó Dịch, vừa gào to: “Giúp tôi gia tăng thần thuật phụ trợ!”

Ta ngẩn người, lập tức giúp hắn gia tăng Thánh quang hộ thể, ở lúc thi triển thần dực thuật, vẫn còn chần chờ một chút, không biết nên gia tăng bao nhiêu phong thuộc tính mới chính xác...

“Sun, thần dược thuật!”

Ecilan vừa dẫn dời tất cả Ma Thao Phó Dịch, làm cho đám người Woodrow đang thở hồng hộc có thể ngừng lại chiến đấu, sau đó vừa gào to với ta. Bởi vì gia tăng số lượng Phó Dịch, tình huống của hắn thoát nhìn càng ngày càng nguy cấp rồi.

Mặc kệ đi! Gia tăng trước rồi nói sau, nếu như hắn ngã xuống, vậy ta cũng vẫn có thể giúp hắn thi triển trì dữ thuật mà!

“Thần dược thuật!” Lượng phong thuộc tính ta dùng là lượng lần đầu tiên ta sử dụng thần dược thuật, cũng chính là tốc độ khiến cho Archie trực tiếp đâm vỡ tường. Cái này kỳ thật có phần mạo hiểm, nếu Ecilan bởi vì tốc độ quá nhanh mà ngã sấp thì không xong rồi, nhưng ta chính là không nhịn được muốn thử xem. Nhất định có người có thể tiếp nhận loại tốc độ này, nếu không ngay từ đầu, ta sẽ không thuận tay như vậy liền sử dụng lượng lớn phong thuộc tính chứ?

“Như vậy quá nhanh rồi đi!” Archie lớn tiếng hét lên: “Grisia, cậu dùng sai rồi sao?”

Ta không có trả lời Archie, chỉ là nhìn Ecilan, hắn hoàn toàn không có ngã xuống, trái ngược lại, tốc độ của hắn nhanh giống như là gió, sau khi đem bốn con Ma Thao Phó Dịch kéo thành một đồng, mới bắt đầu đối phó bọn chúng.

Lúc này, mặc kệ là Woodrow, Archie, hay là Igor, toàn bộ đều cùng đứng chung với ta, sau đó dùng ánh mắt sùng bái nhìn Ecilan. Mà ta đến bây giờ, mới thật sự bắt đầu lý giải, tại sao mọi người sùng bái Mười Hai Thánh kỵ sĩ như vậy.

Ngay cả ta cái người không biết kiếm thuật này cũng có thể từ trong phần lớn tư thái của Ecilan, nhìn ra kiếm thuật của hắn có bao nhiêu tốt.

Cây thần que trắng bạc đó được hấn vung thành một đường cong gọn gàng đơn giản, lại lưu loát đến nỗi khiến người không tìm ra được một tí đường nét không đẹp, cộng thêm thân pháp của Ecilan linh hoạt lại dễ dàng, hấn chiến đấu đẹp như là một vũ điệu... ta thậm chí cảm giác được, tiếng leng keng thanh thúy của thần que cùng Ma Thao Phó Dịch va chạm ra thật là sự phối nhạc không thể tuyệt vời hơn.

Chẳng qua, đây cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là, hấn lấy một chọi bốn, sau đó rất rõ ràng mà chiếm thượng phong, cùng lắm qua mười phút, bốn con Ma Thao Phó Dịch đó đã bị đánh cho tơi tả rồi.

Cuối cùng, khi Ma Thao Phó Dịch thoát nhìn như là món đồ chơi bị hư hỏng, ngay cả kẻ địch ở đâu cũng tìm không được, chỉ có ở tại chỗ đánh lung tung, Ecilan nhảy ra, dùng vài cây nhũ băng thật lớn đem toàn bộ đám Ma Thao Phó Dịch không biết né tránh kia nện thành một đồng linh kiện.

Nhìn đến tận đây, ta thở một hơi thật dài, nói: “Tốc, tốc độ của người thật nhanh, cứ như gió.”

“Gió?”

Ecilan chậm rãi thu hồi kiếm, nhưng lại lắc đầu nói: “Tôi không có nhanh như vậy, Storm mới thật sự là nhanh như gió.”

“Storm?” Ta ngẩn người.

Lần này không cần ta hỏi, Ecilan liền tự động bắt đầu giải thích: “Ceo Storm, một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, cũng là trợ thủ đắc lực của cậu, tất cả công việc của cậu đều là cậu ta cùng phó đội trưởng của cậu làm.”

“... Vậy ta đều đang làm cái gì?”

Ecilan trầm mặc một chút rồi nói: “Đang làm chuyện cậu bây giờ đang làm.”

“Chuyện ta bây giờ đang làm?” Ta đầu đầy mù mịt nói: “Ta bây giờ đâu có đang làm chuyện gì à... Khoan khoan! Người muốn đi đâu? Người thế nhưng là con tin của chúng ta...”

Lúc này, Ecilan đột nhiên xoay người liền đi, bước chân không nhanh không chậm.

“Cậu chắc chứ?” Archie châm biếm xen vào nói: “Một con tin không bị trói giữ, cầm thần kiếm, còn gia tăng thần thuật phụ trợ?”

Ta cứng họng không trả lời được.

Igor vẻ mặt thâm thiết hô lên: “Đám quái vật kim loại vừa mới đây, chúng ta ngay cả một chọi một cũng không được, hãn thế nhưng là một chọi bốn đó!”

Woodrow thì thào: “Nói không chừng con tin bây giờ là bốn người chúng ta mới đúng.”

Ta nuốt nước miếng, đột nhiên có chút tán đồng với cách nói của Woodrow, chẳng qua, chẳng qua cũng không thể để cho Ecilan cứ như vậy mà đi à! Hãn đi rồi, vậy kế hoạch của ta nên làm sao bây giờ?

Ta vội vàng đi nhanh theo sau, đi tới bên cạnh Ecilan, người sau vẫn bảo trì cách đi không nhanh không chậm. Ta căng thẳng hỏi: “Này, này! Người muốn chạy trốn sao?”

Phía sau, Archie nhỏ giọng nói: “Thật ra tôi cảm thấy người nên chạy trốn là chúng ta...”

“Không!” Ecilan đơn giản rõ ràng trả lời.

Ta thả lỏng một hơi, chẳng qua đầu cũng đầy mù mịt, lại hỏi: “Vậy, vậy người là... bị trói một mỗi quá, cho nên muốn đi bách bộ trước, chờ lát nữa

lại quay về lưng độc giác thú?”

“Không!”

Ta ngừng chân lại, có điểm tức giận la: “Vậy người rớt cuộc là muốn thế nào? Nói đi chứ! Dù sao bọn ta cũng đánh không lại người, muốn giết muốn chém tùy người!”

Nghe vậy, rớt cuộc cũng ngừng chân lại, quay đầu nói với ta: “Cậu không phải muốn tìm đồ? Tôi cùng cậu tìm, tìm được rồi, cậu hãy theo tôi trở về.”

Nghe vậy, sau khi ta ngăn người, não cấp tốc vận hành. Lộ trình tiếp theo không biết sẽ gặp phải cái gì, nếu có sự hỗ trợ của Ecilan, chắc chắn có thể dễ dàng vượt qua, có thể nói là có lợi chứ không có hại... Nhưng, đến lúc đó thật sự phải cùng hấn về Thần Điện sao?

Ta mỉm cười. Đồng ý hấn trước thì có sao? Dù gì, thường thức của ta nói cho ta biết, trên đời này có thứ gọi là “đổi ý”.

“Được.”

Ecilan gật đầu.

Ba người Woodrow cùng phóng lên, vừa nghe ta đồng ý, biểu tình thoát nhìn đều như là thở phào một hơi, hiển nhiên đối với việc có thể chung sống hòa bình với Ice knight, cảm thấy hết sức cao hứng.

Ta đột nhiên nhớ tới nghi vấn vừa rồi, tò mò hỏi: “Đúng rồi, người vừa mới nói, chuyện ta bây giờ đang làm rớt cuộc là cái gì?”

“Chạy loạn.” Ecilan đầu cũng không quay lại nói.

◇◇◇◇

Có Ecilan ở đây, hành trình tiếp theo quả nhiên dễ dàng vui sướng, trên cơ bản chúng ta giống như là đang ngắm cảnh, phụ trách lúc nhìn thấy ma thú thì kinh hô lên một tiếng, tiếp theo, Ecilan sẽ “Phóc” một tiếng xông lên phía trước, đem toàn bộ ma thú đủ loại kiểu dáng đánh văng tít chân trời.

“Woaa, con này bay mất hút rồi, nói không chừng là bay thẳng đến miệng khe núi rồi.” Archie tấm tắc tán dương.

“Người vội lắm sao?” Ta ngây ngẩn nói: “Làm gì mà đối xử với động vật tàn nhẫn như thế hả?”

Độc giác thú thân là một loài động vật, giờ phút này đã trốn ở sau lưng ta, rất sợ một cái không cẩn thận liền bị tưởng lầm là một trong những ma thú, sau đó bị đánh bay.

Ecilan vừa chém bay thẳng động vật kỳ quái đầu trâu thân người chân ngựa, sau đó vừa đơn giản vẫn tắt trả lời: “Vội.”

“Vội cái gì?”

“Vội trở về tìm Blaze.” Ecilan dừng lại một chút, cùng lúc còn liếc những người khác một cái, mặc dù mang thần sắc do dự, nhưng hăn vẫn mở miệng giải thích: “Blaze biết người mình chém thương là cậu, nhất định rất buồn, tôi phải nhanh chóng mang cậu đi gặp cậu ta.”

Nghe vậy, ta ngẩn người, sau đó cố chấp nói: “Nhưng hăn nói ta tuyệt đối không thể là Sun knight!”

Hăn lại trả lời không chút do dự: “Nhất định có hiểu lầm.”

...Được rồi! Ta thừa nhận, hăn nói ta tuyệt đối không thể là Sun knight trước, sau đó mới nhìn thấy mặt của ta, mà hăn sau khi nhìn thấy mặt của

ta, chỉ kịp nói một chữ “ngươi” mà thôi, sau cái chữ ngươi kia cũng có thể là “Ngươi chính là Sun knight” gì gì đó đi!

Chẳng qua... Nếu như Ecilan không gạt ta, như vậy biểu thị Red đang gạt ta? Rốt cuộc là ai đang gạt ta, ta đến bây giờ cũng không có đầu mối, ngược lại càng ngày càng hỗn loạn. Chẳng qua, loại chuyện này hỏi Ecilan cũng vô ích, hẳn nhất định sẽ không nói mình đang nói dối.

Ta có điểm nghi hoặc hỏi: “Ta tưởng rằng cảm tình của ngươi với Blaze knight không tốt?”

Ecilan nhìn ta một cái, đổi lại hẳn có điểm nghi hoặc nói: “Không có.”

“Vậy chính là rất tốt?” Hoàn toàn ngoài ý liệu của ta, lúc trước Ecilan không phải còn muốn mượn đao giết ngươi sao?

“Cũng không có đặc biệt tốt.”

“Oh?” Ta có chút tò mò: “Vậy người giao tình đặc biệt tốt với ngươi là Mười Hai Thánh kỵ sĩ nào?”

Ecilan hết sức nghiêm túc suy nghĩ một chút rồi trả lời: “Cậu.”

“Ta?” Ta chỉ vào mình, Ecilan cũng gật đầu, xác nhận lần nữa.

Lúc này, ba người vẫn đang kéo dài cái lỗ tai nghe đều trợn lớn mắt, khí thế kêu lớn tiếng lên: “Làm sao có thể! Mọi người đều biết, Ice knight là thủ hạ của Judge knight, là “như nước với lửa” với bên Sun knight mà.”

Ta cũng đã nghe qua Sybelle lảm nhảm chuyện này, cái gì mà Sun knight là người nhân từ nhất trên đời này, Judge lại là tàn khốc nhẫn tâm, cho nên hai bên “như nước với lửa” vân vân. Cho nên, ta dùng ánh mắt vụn phần hoài nghi nhìn Ecilan, hỏi: “Tại sao ngươi với ta lại rất tốt?”

Ecilan theo phản xạ thốt ra: “Bởi vì cậu rất thích ăn bánh ngọt.”

...“Ta thích ăn bánh ngọt” cùng “giao tình với hãn rất tốt”, hai chuyện này làm sao nghe lên một chút liên quan cũng không có?

Ta liếc sắc mặt những người khác một chút, quả nhiên cũng là đầy mặt ngỡ ngàng, thì ra không phải chỉ có ta không hiểu câu này mà thôi.

“Ta thích ăn bánh ngọt cùng...”Giao tình hai ta tốt có liên quan gì?

Vẫn là ta còn chưa nói hết, Ecilan liền lập tức gật đầu, nói: “Không sai, nhất là bánh ngọt vị việt quất, độ ngọt là siêu cấp ngọt, ban đầu tôi còn có chút khổ não, bánh ngọt của cậu bởi vì quá ngọt, không có ai có loại khẩu vị này, cho nên luôn phải làm riêng, chẳng qua về sau có thêm Hell knight trưởng, cậu ta cũng là khẩu vị siêu nặng, hơn nữa cậu ta nói cậu ta không để ý bánh ngọt luôn luôn đều là vị việt quất, cho nên bây giờ bánh ngọt của hai cậu có thể làm chung, cũng tiện lợi hơn nhiều... Ó!”

Hãn có lẽ là nhìn thấy thần sắc đờ đẫn của chúng ta, đột nhiên ngừng lại thao thao bất tuyệt về bánh ngọt của mình, sau đó có phần không biết làm sao nhìn ta.

Nhìn thấy thần sắc lúng ta lúng túng của Ecilan, bọn Woodrow càng thêm kinh ngạc, Igor thậm chí cũng há hốc miệng, cảm như thể sắp rớt tới nơi.

Chẳng qua, ta trái lại không làm sao kinh ngạc, sớm đã biết Ecilan chỉ cần không có người ngoài ở đây, sẽ biến thành một tên ồn ào đến không chịu nổi, bây giờ cũng chỉ là biến thành “cho dù có người ngoài ở đây, hãn vẫn ồn ào không ngớt” mà thôi.

Ecilan dường như không biết nên làm sao, chỉ có một đường rụt về sau lưng ta. Cả người đều sắp rụt lại đi sau lưng ta rồi, thấy thế, ta chỉ nhún vai, nói với những người khác: “Được rồi, được rồi! Dù hãn rốt cuộc là yên tĩnh hay ồn ào, cũng đừng làm khó hãn nữa, coi như chưa từng nghe thấy cái gì đi!”

Ba người Woodrow cũng rất thức thời, mặc dù thoạt nhìn có điểm miễn cưỡng. Chẳng qua bọn họ vẫn cố gắng thu hồi thần sắc kinh ngạc, chỉ là dùng đuôi mắt lén liếc Ecilan, mà người sau sớm đã cúi thấp đầu, ngay cả nhìn cũng không dám nhìn chúng ta một cái.

“Thì ra Ice knight lãnh khốc cũng biết đỏ mặt sao?” Archie nhỏ giọng cười he he.

“Đừng nói nữa, cậu hại hãn mặt càng đỏ thêm.” Woodrow lập tức nhỏ giọng trách cứ.

Hãn đỏ mặt rồi sao? Ta đánh giá từ trên xuống dưới Ecilan đầu đang cúi càng thấp, hmm... Ta không nhìn ra màu sắc à! Đáng hận! Cho tới bây giờ vẫn không nhìn thấy cái thứ “màu sắc” này.

Ice lại có thể đỏ mặt! Nếu như nói cho Judge. Cậu ta nhất định sẽ cười cười không tin...ta dừng chân lại.

Sun, Ice cho tôi một túi kẹo mật ong, tôi không thích ăn đồ ngọt, cho cậu hết đi!

Không ăn thì không cần nhận mà!

Không nhận cậu ấy sẽ buồn...

Mọi người dừng lại theo ta, đổi lại lần lượt dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn ta. Ta lại quay đầu hỏi Ecilan: “Judge knight không thích ăn đồ ngọt, đúng chứ?”

Ecilan ngẩng đầu lên, vội vàng hỏi: “Cậu nhớ lại rồi, Sun?”

“Không, chỉ là có chút...” Ta chần chờ một chút, những lời vừa rồi đột nhiên xuất hiện trong đầu ta thật sự rất quen thuộc. Nhưng ta cuối cùng vẫn trả lời: “Không có, ta tùy tiện đoán thử mà thôi.”

“Vẫn chưa nhớ lại sao?” Giọng của Ecilan hình như có phần thất vọng, nhưng hẳn vẫn nén xuống giọng thất vọng, giải thích nói: “Judge knight trưởng đúng là không thích ăn đồ ngọt, nhưng lúc tôi đưa cho cậu ta, cậu ta ít nhất sẽ ở trước mặt tôi ăn vài miếng.”

“Nghe lên là người tốt mà.” Ta nghi hoặc nhìn về phía bạn Woodrow, không phải nói Judge knight vô cùng tàn khốc vô tình sao?

Nhưng biểu tình của bạn họ thoát nhìn còn nghi hoặc hơn cả ta, xem ra sự tích Mười Hai Thánh kỵ sĩ trong miệng bạn họ nói có một đồng đều không thể tin tưởng à!

Ta thở dài, sau đó dừng ở phía trước một mặt vách núi, gõ gõ vách núi nói: “Ecilan, đánh vỡ mặt tường này!”

“Làm chi đánh vỡ tường...”

Archie vừa lên tiếng hỏi, Ecilan lại đã đi làm theo lời ta nói, hẳn tụ tập lượng lớn băng thuộc tính, tạo ra nhũ băng, rồi sau khi ta chậm chậm rời khỏi vách núi, không chút do dự khiến cho nhũ băng đập xuống vách núi.

Tiếng va đập thật lớn làm cho tất cả mọi người phải bịt lỗ tai, những khối đá rơi xuống tung lên lượng tro bụi lớn, càng khiến cho mọi người cuống quýt lui lại, Archie lớn tiếng oán giận: “Grisia, cậu điên rồi à? Đang không tự dừng bảo Ice knight đánh vỡ vách núi...”

“Bởi vì vật tôi muốn tìm ở ngay phía sau chỗ này.”

Những tảng đá trên vách còn đang tróc ra, trong không khí trải đầy thổ thuộc tính, ta đoán bạn Woodrow có lẽ còn chưa nhìn thấy đồ vật, nhưng ta lại sớm đã thấy rõ ràng thứ ở phía sau. Thủy thuộc tính mãnh liệt như vậy, cho dù vách núi có dày đến mức nào cũng không thể ngăn cản ta “nhìn thấy” nó. Xem ra, trong khe núi này sở dĩ nguyên nhân có một vùng không có ám thuộc tính, nhưng lại trải đầy thủy thuộc tính chính là nó rồi.

“Đó là cái gì?” Ecilan là người đầu tiên phát ra nghi vấn.

Khi ta còn chưa kịp trả lời hẳn, Igor đã lớn tiếng rêu rao: “Woa! Mặt sau này vậy mà có hang núi lớn như vậy!”

“Bảo Thạch!” Archie đột nhiên nổ ra tiếng la hét khủng bố.

Đó là... một viên bảo thạch sao? Ta chỉ nhìn thấy thủy thuộc tính vô cùng vô cùng mãnh liệt, tụ tập ở trên điểm nào đó, nhưng bởi vì thủy thuộc tính thật sự quá đặc, ta không thể cảm tri ra hình dạng xác thực, thì ra, nó là một viên bảo thạch.

Viên bảo thạch này, lại có thể tràn ngập thủy thuộc tính mãnh liệt như thế, ta chưa bao giờ thấy qua thuộc tính của đồ vật nào thuần khiết như vậy, cũng chỉ có duy nhất một thuộc tính, không chút lẫn tạp chất khác... đẹp đến khó tin!

Đây là lần đầu tiên ta cảm giác được đồ vật nào đó rất “đẹp”, ta không nhìn được cất bước đi vào bên trong động, muốn càng đến gần hơn viên bảo thạch đó.

Ecilan nhíu mày xuống, mở miệng ngăn cản: “Sun, đừng đi vào, tôi cảm giác nơi này có chút quái lạ...”

Ta quay đầu lại phản bác: “Đừng gọi ta là Sun! Ta là Grisia, hơn nữa nếu không đi vào, ta phải làm sao lấy lại vật của ta?”

Ecilan lặng xuống, trầm mặc nhìn ta, sau đó thỏa hiệp nói: “Được rồi, Grisia, đi lấy đồ của cậu về, sau đó theo tôi đi gặp Blaze.”

Ta đi vào trong hang núi, đi có phần lảo đảo, thật sự là vì thủy thuộc tính quá mãnh liệt, làm cho ta có hơi khó cảm tri được địa hình, sau khi tăng mạnh cảm tri, ta mới có thể đi thuận lợi một chút. Nhưng càng tới gần nó,

ta liền cảm giác càng quen thuộc, thủy thuộc tính dày đặc như vậy, ta không phải chưa từng tiếp xúc qua.

Nghiêm trọng cảnh cáo: Không được đem bán bảo thạch! Lão sư người lúc cần dùng nó thì sẽ tìm tới người để lấy, nếu không thấy, người chết chắc rồi.

Bảo thạch này đúng là của ta... Cuối cùng cũng tìm về rồi!

Ta đi tới trước bệ đá đặt bảo thạch, không hề do dự vươn tay bắt lấy viên bảo thạch đó, ngoại trừ trên tay cảm giác thấy ướt át của bảo thạch, đồng thời, trong lòng có một loại cảm giác thờ phào nhẹ nhõm, cuối coi như sẽ không chết chắc rồi!

“Sun! Mau ra đây!”

Lúc này, Ecilan đột nhiên la to: “Dưới chân của cậu...”

Dưới chân của ta...Ta không cần cúi đầu đã có thể phát hiện, dưới chân, xuất hiện một cái hình tròn phức tạp, là dùng thủy thuộc tính phác họa ra, mà ngọn nguồn chính là viên bảo thạch trên tay ta.

“Ha ha ha, người cuối cùng đã lấy được yên lặng vĩnh hằng rồi sao?”

Nghe thấy âm thanh này, ta lặng đi một chút, sau đó khẽ hỏi: “Red? Người đang làm cái gì?”

Red bật cười, tiếng cười như chuông bạc vang dội khắp hang núi.

Ecilan vọt vào hang núi.

Ta mặc dù cảm giác không quá thích hợp, nhưng vẫn không có buông ra... yên lặng vĩnh hằng trên tay.

“Khi người cầm lấy bảo thạch, ma pháp trận trên mặt đất sẽ khởi động, phối hợp với “yên lặng vĩnh hằng”, đem tất cả ám thuộc tính của khe núi Trizel đều phong ấn vào trong cơ thể người, sau đó... Người sẽ không còn là Sun knight nữa!”

... Không còn là?

Cho nên, ta là Sun knight?

“Sun!”

Tại sao... tiếng hét của Ecilan nghe lên lại xa xôi như thế?

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 9: Giết Ròng Chiêu Thứ Chín: “Làm Gì Tùy Thích”

Lượng lớn ám thuộc tính không ngừng tuôn vào cơ thể ta, thậm chí xung quanh đã hình thành luồng khí xoáy giống như gió lốc, đem tất cả đám người Ecilan ngăn trở ở bên ngoài luồng khí, đám người Woodrow vốn không vào hang núi, bây giờ càng là lùi lại vài bước. Chỉ có Ecilan, vẫn bạt mạng vùng vẫy muốn vọt vào.

Cùng với ám thuộc tính tuôn vào, trong cơ thể ta quang thuộc tính mới đầu tràn đầy thì chậm rãi bị đẩy đi ra ngoài, nhưng, quá trình này không một chút đau đớn, ngược lại có loại khoan khoái tràn trề vui sướng, ta thậm chí muốn thêm nhiều một chút ám thuộc tính... càng nhiều càng tốt!

“Quá tuyệt vời!”

Cuối cùng, ta gần như hút sạch sẽ ám thuộc tính trong khe núi, mới rốt cục thỏa mãn thở dài, trước giờ đều chưa từng cảm giác tốt như thế, hình như toàn thân trên dưới đều tràn ngập lực lượng, như thế... trên đời này hoàn toàn không có thứ gì đáng để ta sợ hãi!

Lúc này, bóng dáng nho nhỏ của Red mới rốt cuộc chậm rãi hiện ra, cô ta nhảy nhảy đến phía trước ta, ngẩng mặt nhìn ta, cười hì hì nói: “Grisia, người cảm thấy thế nào?”

“Ta cảm thấy... người vô cùng đáng ghét!”

Một cái bàn tay khổng lồ đột nhiên từ bên cạnh bốc ra, nắm chặt cả người Red, giống như là đang tóm một con chuột nhỏ. Nhưng, đây không có gì phải kinh ngạc, bởi vì là ta dùng ám thuật tinh sáng tạo ra cái bàn tay khổng lồ này, bàn tay này hoàn toàn dưới sự khống chế của ta.

Bàn tay khổng lồ giơ Red đến trước mặt ta, ta vươn tay vỗ vỗ nhẹ lên gương mặt của cô ta, cười nói: “Cho nên, người biến mất ngay đi! Được không?”

Lúc này, trên mặt Red hiện ra một nụ cười quý dị, một chút oán hận cũng không có, trái ngược lại, còn dùng giọng mừng rỡ nói: “Xem ra ngài thật sự đã trở về.”

Nghe vậy, một cỗ lửa giận từ trong lòng cháy lên, ta rống lên với cô ta: “Đừng nói những chuyện ta không hiểu nữa, người thật sự khiến cho người rất chán ghét rồi, người vĩnh viễn biến mất khỏi mắt ta đi!”

Bàn tay khổng lồ đột nhiên lôi cô ta từ trước mặt ta ra xa đến không trung, sau đó dùng lực bóp chặt... Ta vốn còn chờ đợi cô ta sẽ gào khóc, nhưng, nụ cười điên cuồng bén nhọn thay thế tiếng gào khóc nên có, cô ta ở trong một tiếng vang không rõ là cười lớn hay kêu gào, bị bàn tay khổng lồ dùng sức bóp chặt, cả người cuối cùng phát nổ ra.

“Sun! Cậu tại sao lại muốn giết một cô bé...”

Ecilan xông tới, hỏi đến một nửa, nhưng lại càng kinh hoàng nói: “Sun! Tóc, tóc cậu biến sắc rồi, đã biến thành màu đen!”

“Phải không?” Ta sờ tóc, đầu cũng không quay lại mà nói: “Ta không nhìn thấy màu sắc, cho dù người nói bây giờ biến thành màu đen, nhưng ta cũng không biết trước kia rốt cuộc là màu gì.”

“Là màu vàng!” Ecilan lập tức trả lời.

Tiếp theo, hắn đi đến trước mặt ta, có phần căng thẳng mà nhìn về phía mặt ta, nhưng vừa nhìn thoáng qua, lại thả lỏng xuống, chỉ là nghi hoặc hỏi: “Mặt của cậu không có thay đổi, nhưng, tại sao cậu nhắm mắt lại?”

Ta buồn cười hỏi ngược lại: “Tại sao ta phải mở mắt?”

Ecilan nheo mắt, chần chờ nói: “Cậu là không cần mở ra, nhưng tôi muốn xem một chút mắt của cậu có phải cũng biến sắc rồi hay không...”

GẦAAAMMMMM!

Ta sửng sốt.

Ecilan rút ra thần que của hắn, cảnh giác đối lại, đồng thời cũng kinh hô: “Đây là âm thanh gì?”

“Rỗng... không ngờ thật sự có rỗng!”

Archie lớn tiếng hét lên, sau đó ba người vừa kinh vừa sợ chạy đến bên cạnh ta, đơn giản đã đem ta trở thành vệ sĩ rồi.

Ta tức giận nói: “Cái gì? Bây giờ lại chịu qua đây rồi? Vừa rồi không phải cả mặt sợ hãi mà nhìn ta sao?”

Nghe vậy, ba người đều lộ ra thần sắc xấu hổ, Igor vội vàng lắp bắp nói: “Nhưng, nhưng tóc cậu đột nhiên biến thành màu đen, cả người thoát nhìn có vấn đề, giống như có thể một đao chém tới bất kỳ lúc nào, bọn tôi sợ cũng là đương nhiên à!”

Woodrow hoài nghi nói: “Hơn nữa cậu không phải vẫn đưa lưng về bọn tôi sao? Làm sao nhìn thấy biểu tình của bọn tôi?”

Ta nhún vai rồi nói: “Ta thấy được tất cả mọi thứ, chỉ cần ta đem cảm tri phóng đủ xa. Ta thậm chí có thể nhìn thấy con rỗng kia rồi. Đúng là một con rỗng ám thuộc tính xinh đẹp, mặc dù vẫn còn lẫn tạp chất, không đẹp

như “yên lặng vĩnh hằng” của ta. Nó thoát nhìn dáng vẻ rất tức giận, nhưng cũng khó trách, nó có lẽ là bởi vì ám thuộc tính của khe núi này sung túc, cho nên mới cư trú ở chỗ này đi! Nhưng, bây giờ ám thuộc tính đều bị ta hút đi rồi, nó đương nhiên tức giận thôi!”

Ba người sau khi nghe ta nói xong, vẻ nghi hoặc trên mặt không hề giảm bớt, ngược lại càng thêm bộ dạng đầy mù mịt.

Thấy thế, ta cũng chẳng muốn quản bọn họ có hiểu hay không, chỉ là cảm tri con rồng u ám phương xa... ta cười nhẹ một tiếng. Nếu thật sự có rồng, là có thể thực hiện kế hoạch ban đầu của ta rồi, mặc dù bây giờ hình như không cần thiết... Chẳng qua, kế hoạch này cảm giác sẽ rất thú vị, dùng để giết thời gian cũng không tệ.

Ta nhẹ nhàng gọi một tiếng: “Ecilan.”

Ecilan nghe thấy ta gọi, quay đầu nghi hoặc nhìn ta, sau khi ta cười cười với hắn, hắn hô nhẹ một tiếng: “Sun...?”

Thân thể hắn chậm rãi nghiêng xuống bên cạnh, cuối cùng ngã trên mặt đất, hôn mê rồi. Ta lần nữa sửa chữa hắn: “Tên của ta là Grisia.”

“Grisia, là cậu làm ngất Ice knight?” Woodrow kinh hô.

“Cậu làm sao làm được?” Igor sững sờ hỏi.

“Đầu tiên dùng tê liệt thuật khiến hắn không thể nhúc nhích, sau đó lại dùng ám thuộc tính tạo ra một cây búa nhỏ, từ sau lưng gõ vào cổ hắn vài cái mà thôi.”

Archie nhỏ giọng ré lên: “Cậu ngay cả tê liệt thuật cũng biết?”

Ta cười một tiếng, hứng trí bừng bừng mà nói: “Không chỉ tê liệt thuật, mới vừa rồi, ta còn nhớ tới không ít ma pháp dùng tốt đây!”

Woodrow có điểm hoài nghi hỏi: “Nhưng tại sao cậu muốn làm bất tinh Ice knight?”

“Không khiến hẳn bất tinh làm sao tiếp tục thực hiện kế hoạch?”

Woodrow sửng sốt hỏi: “Cậu còn định tiếp tục làm?”

“Đương nhiên.” Ta như chuyện đương nhiên trả lời.

Kế hoạch ban đầu của ta kỳ thực nói toạc ra chỉ là một câu... nghĩ cách làm trọng thương Blaze, Ice knight và đám Thánh kỵ sĩ kia.

Những Thánh kỵ sĩ này không mang tể ti có thể chữa thương thế, một khi đã bị trọng thương, chắc chắn sẽ tiêu tốn không ít thời gian chữa thương, sau đó thừa dịp bọn họ dừng lại chữa thương, chúng ta tất nhiên là chạy tới chân trời góc bể đi bán độc giác thú rồi.

Nhưng khó khăn lớn nhất của kế hoạch này là... làm sao trọng thương “thần đi trên mặt đất”?

Vấn đề này làm ta khổ não không thôi, may là, Archie đã cung cấp “vũ khí” không tệ.

Đề nghị khi đó của Archie, trong khe núi Trizel cách chúng ta không xa, nghe nói có một con rồng cư trú trường kỳ ở trong đó, cho nên chỉ cần chúng ta bỏ Ecilan đến mép rồng, căn cứ vào cách nói của hẳn, Mười Hai Thánh kỵ sĩ sẽ không bỏ rơi Mười Hai Thánh kỵ sĩ, cho nên, Chikus Blaze chắc chắn sẽ vọt tới mép rồng cướp người.

Đến lúc đó, chỉ cần chúng ta đúng lúc đánh thức con rồng... là có thể ở một bên chờ xem người rồng đại chiến rồi.

Một con rồng cùng với hai người Mười Hai Thánh kỵ sĩ rốt cuộc ai mạnh hơn?

Mặc kệ bên nào mạnh hơn, hai người Mười Hai Thánh kỵ sĩ chắc hẳn có thể chạy thoát thân khỏi miệng rồng. Yuna và Sybelle miễn cưỡng đồng ý điếm ấy, cho nên cũng miễn cưỡng đồng ý cái kế hoạch.

Nhưng sau khi chính thức nhìn thấy rồng, ta mới thật sự rõ ràng, hai người Mười Hai Thánh kỵ sĩ sợ rằng vẫn không phải đối thủ của rồng, hai người bọn họ cộng lại cũng không lớn bằng cái móng vuốt của rồng!

Nếu như đem Ecilan bỏ ở mép rồng, dụ Chikus Blaze đến, hai người bọn họ cuối cùng thật sự có thể sống sót sao... mặc kệ thế nào, trận đấu giữa rồng và Thánh kỵ sĩ, Ha! Đó nhất định sẽ rất thú vị.

“Cậu đã dễ dàng chế phục Ice knight.” Woodrow sắc mặt trầm trọng nói: “Hẳn là không cần phải lợi dụng rồng để trọng thương bọn họ nữa chứ? Tại sao còn muốn thực hiện kế hoạch?”

“Bởi vì thú vị à!” Ta thuận miệng trả lời xong, vẫy vẫy tay với độc giác thú bên cạnh, nói: “Tiểu Bạch, lại đây công Ice.”

Khi Tiểu Bạch chậm rãi bước tới, Igor đột nhiên kêu to: “Tiểu Bạch làm sao biến đen rồi!”

“Biến đen?” Ta ngẩn ra, có phần hứng thú thì thầm: “Thì ra, ám thuộc tính là màu đen sao? Quang thuộc tính là màu trắng à? Hay là màu vàng?”

Lúc Tiểu Bạch đi tới, ta mới đột nhiên nhớ đến, nó vốn là ăn “quang” thuộc tính, nhưng bây giờ, ta dường như không thể tụ tập quang nữa, nếu như vậy, nó còn chịu nghe lời ta nói sao?

Chẳng qua, Tiểu Bạch cũng biến “đen” rồi, ở trong mắt ta, quang thuộc tính của nó không còn, đổi lại là tràn đầy ám thuộc tính... cũng giống như ta.

Ta vươn tay, từ trong cơ thể phát ra một chút ám thuộc tính, mà Tiểu Bạch cũng cúi đầu, bắt đầu liếm ăn ám thuộc tính này, thoạt nhìn hình như không cảm thấy đồ ăn có cái gì thay đổi, chỉ là nó dường như không giống như trước nhanh nhẩu đến khiến cho người muốn đánh nó, chỉ là yên lặng mà ăn ám thuộc tính, điểm này vẫn thật làm cho ta có phần không quen.

“Như vậy có cần phải đổi tên thành Tiểu Hắc không đây?” Igor ngơ ngác nhìn Tiểu Hắc ăn.

Ta trừng mắt, cúi kính mà nói: “Đặt cũng đã đặt rồi, ta không muốn nhớ cái tên thứ hai.”

“Đi thôi!”

Chờ sau khi Tiểu Bạch ăn no, ta để Ecilan lên lưng Tiểu Bạch, quay đầu nói với đoàn người: “Đi tìm rồng thôi.”

“Nhưng, nhưng, Blaze knight còn chưa tới đi?” Archie ré lên: “Cậu không phải bây giờ sẽ đem Ice knight ném đến mép rồng chứ? Rồng đã thức dậy rồi đó!”

“Blaze knight đã tới rồi.”

Ta sớm đã nhìn thấy, Blaze knight quang thuộc tính và hỏa thuộc tính cao ngút trời đó ở bên kia cách một mảng cây rừng lớn, ta khẽ mỉm cười nói: “Còn mang theo nhóm Sybelle nữa!”

Ta xuất hiện ở giữa không trung, nhưng không có ý hạ xuống, chỉ là trôi nổi ở không trung, sau đó cúi đầu đối mặt với đám Thánh kỵ sĩ kia, Blaze knight đi ở ngay trước nhất, cuối đội ngũ thì là phó đội trưởng của hãn, Sybelle và Yuna thì là được che chở ở chính giữa.

“Ê! Chikus.”

Blaze knight dừng chân lại, chỉ là ngơ ngác nhìn ta, lần này, ta không mang mặt nạ nữa.

Mấy phút sau, hắn mới mở miệng nói: “Tóc cậu... tại sao cậu nhắm mắt lại?”

Không đợi ta trả lời, hắn lại tiếp tục sốt ruột hỏi: “Thương thế của cậu không sao rồi à? Chẳng phải cậu đã mang Ice đi, cậu ta đâu?”

Giọng hắn nói cứ như là đang cùng một người vô cùng quen thuộc nói chuyện không bằng, nhưng ta lại không quen biết hắn! Ta cực kỳ cảm hận loại cảm giác cái gì cũng không biết này! Ta gầm lên: “Câm miệng, Chikus Blaze, ta hoàn toàn không biết người cái gã này!”

“Cậu thật sự mất trí nhớ rồi?” Blaze sững sốt, thì thào: “Xem ra là thật, từ trước tới giờ cậu chưa từng gọi tên của tôi.”

Ta sững sốt, không nhận được mở miệng hỏi: “Vậy ta đều gọi người là cái gì?”

Bởi vì Ecilan cũng từng nói không khác lắm, cho nên ta chỉ là tò mò, thuần túy tò mò mà thôi, mặc kệ hắn có phải đang gạt ta hay không, nghe một chút cũng chẳng hề gì!

Blaze knight sững sốt, thẳng thừng mà nói: “Cậu rất ít khi gọi tên của tôi, chẳng qua tôi cũng thà rằng cậu đừng gọi... cậu toàn gọi tôi là “Kì Cục” à.”

“Ta nhất định là cố ý...”

“Mọi người đều nghĩ vậy...” Blaze thẳng thừng nói: “Cậu gần như gọi sai tên của mỗi một người, ngoại trừ Judge.”

“Grisia, cậu thật sự là Sun knight?” Bên cạnh, Sybelle gần như là hét lên nói: “Không thể nào chứ!”

“Tại sao không thể?” Ta lạnh lùng nhìn cô ta, giọng mang uy hiếp nói: “Bây giờ cô biết cô đã bắn tên vào ai rồi chứ?”

Sybelles co rụt lại, cả người đều sắp chui vào sau lưng Thánh kỵ sĩ trước mặt mình rồi.

Blaze nhíu mày, nghi hoặc hỏi: “Sun, cậu thật sự rất không ổn... Ice rốt cuộc ở đâu?”

Ta tỉnh bơ nói: “Tại một nơi mà người còn tán dóc với ta thêm vài câu, hẳn có thể sẽ bị xơi tái đến ngay cả xương cốt cũng không còn.”

Blaze đờ ra một chút, mới thật sự phản ứng lại, hít sâu một hơi nói: “Cậu sẽ không...” Biểu tình của hắn nổi lên vằn vẹo, không dám tin mà rống to: “Cậu sẽ không là đem cậu ta ném cho rồng rồi chứ? Sun!”

“Chính là như thế không sai, cho nên bây giờ, Chikus, người định làm sao đây?”

Ta vẫn ung dung hỏi, nhưng vừa dứt lời, hắn liền lập tức hỏi: “Ice ở đâu?”

“Người thật sự dự định đi cứu hắn?” Ta ngẩn ra, hoài nghi hỏi: “Người biết rồng là sinh vật thể nào không?”

Blaze knight lại không trả lời ta, chỉ là hỏi lại lần nữa: “Ice ở đâu? Sun!”

Ta nhướn mày, trực tiếp chỉ vào một cái phương hướng cho hắn, không tin hắn thật sự không chút nghĩ ngợi liền dám xông tới trước mặt rồng.

“Chiếu cố hai người bọn họ.”

Blaze knight chỉ vào Sybelle và Yuna với ta, sau đó phất tay với những Thánh kỵ sĩ khác, rồi hắn xoay người liền đi theo hướng ta chỉ, càng làm cho ta kinh ngạc chính là, những Thánh kỵ sĩ khác vậy mà cũng không do

dự đi theo, như thế chỉ là sắp đi giết một con ma thú, mà không phải một con rồng.

Thấy hấn cùng bảy tên Thánh kỵ sĩ thật sự muốn đi qua, ta quả thực khó có thể tin, vội vàng hô to: “Chờ một chút! Người thật sự định đi cứu hấn? Chẳng lẽ chỉ vì Ecilan đã nói, “Mười Hai Thánh kỵ sĩ sẽ không bỏ rơi Mười Hai Thánh kỵ sĩ”, người liền định đi chịu chết sao?”

“Cậu ta nói như vậy?” Blaze knight không xoay người, chỉ đưa lưng về phía ta, sau đó hơi hơi quay đầu, hỏi ngược lại: “Vậy cậu biết câu này ban đầu là ai nói không?”

Ta nhún vai, đoán bừa: “Thần Ánh Sáng? Giáo Hoàng?”

“Là cậu.”

Ta sửng sốt, mà Blaze knight đã nhanh chóng bước đi, bắt đầu chạy như bay về hướng ta chỉ, dường như một giây cũng không muốn trì hoãn. Mà ta chỉ là ngẩn ra nhìn bóng lưng của hấn.

“Grisia?” Sybelle có phần rụt rè mà tiến lên, hỏi: “Cậu không đi giúp bọn họ sao?”

Ta hồi thần lại, lạnh lùng nói với cô ta: “Cô đã quên là ai đem Ice ném cho rồng sao? Ta làm sao có thể đi cứu hấn.”

“Cậu, cậu thật sự là Sun knight?” Yuna dùng giọng khó có thể tin hỏi.

Lại nữa, lại là vấn đề này! Ta rống giận: “Ta làm sao biết? Ta căn bản đã không biết ta là ai! Thậm chí không biết mình rốt cuộc là người tốt hay người xấu, là nên bảo vệ hai người các người, hay là nên báo thù, trực tiếp giết hai tên lừa gạt các người cho xong chuyện... Tất cả đều không biết!”

Ta rống xong, hai cô gái thoát nhìn có chút sợ hãi. Hai người thậm chí lui về sau mấy bước, một chút cũng không dám tới gần ta!

Một hồi lâu sau, Sybelle như là cố lấy can đảm, nhỏ giọng cầu khẩn: “Grisia, cậu đi giúp đám người Blaze đi!”

Ta lạnh lùng nói với cô ta: “Cô không có tư cách ra lệnh ta! Đừng quên, cô từng bắn ta một tên, ta bây giờ vẫn không muốn giết cô đã may rồi, lại còn dám yêu cầu ta? Cô cho rằng cô là cái gì...”

Ta nói đến một nửa, thấy Sybelle cúi đầu xuống, thoát nhìn hình như có ý hối hận, cho nên khi ta đang định kết thúc lời mắng người thì cô ta đột nhiên động tác lưu loát mà chuyển cung tên ở vai xuống, sau đó bắn ra một chuỗi tên liên tiếp, vừa hét to: “Grisia thôi tha! Cậu rốt cuộc đang hung dữ cái gì hả!”

“Cô làm gì vậy!” Ta vội vàng dùng ám thuật tính kết thành tấm chắn, đỡ những mũi tên liên tiếp bắn tới kia.

Sybelle vẫn không ngừng bắn tên, cô ta dường như không đem toàn bộ bao tên bắn hết vào ta thì không cam lòng, vừa bắn còn vừa mắng: “Tôi chỉ sợ là cậu thật sự giết bọn họ mà thôi! Khi đó, cậu lại có thể đối xử với những Thánh kỵ sĩ kia như thế, thậm chí muốn Blaze knight tự chém mình một đao... Cậu thật sự rất quá đáng!”

Có Sybelle làm gương, Yuna cũng đột nhiên lớn tiếng bắt đầu nói: “Không sai! Những Thánh kỵ sĩ kia ở lúc đó thật sự rất mệt mỏi rồi, cậu căn bản là thừa dịp người ta gặp khó khăn! Bọn họ vì tìm kiếm Sun knight, vì cứu Ice knight về, đã từ lâu không biết nghỉ ngơi là gì! Nhưng cho dù vậy, bọn họ vẫn nguyện ý công chúng tôi tiếp tục đi tới, mặc dù Blaze knight trong miệng vẫn luôn mắng chửi, nhưng anh ta trước sau không có bỏ rơi chúng tôi... Bọn họ chỉ là muốn mau chóng cứu Ice knight về, sau đó tiếp tục đi tìm Sun knight, chỉ là như thế mà thôi!”

Sybelles bắn hết tên, nhưng vẫn còn giơ cung, trong mắt của cô ta chảy xuống hai hàng thủy thuộc tính, giọng nghẹn ngào nói: “Kết quả, người bọn họ muốn tìm lại chính là... cậu cái tên khốn thiếu chút nữa ghì chết bọn họ này!”

Ta đột nhiên cứng họng không nói được gì.

Yuna vô cùng buồn rầu mà nói: “Hôm đó, sau khi cậu biến mất, Blaze knight anh ta chờ ra ở tại chỗ rất lâu rất lâu, trong miệng chỉ lẩm bẫm nói...”

“Lẩm bẫm “làm sao lại là người?”” Ta theo phản xạ liền nghĩ đến cái đáp án này.

“Không phải!”

Hai cô gái lại có thể đồng loạt mà trừng mắt nhìn ta, đồng loạt mà hét lớn: “Anh ta là lẩm bẫm “Ta lại có thể chém Sun”!”

“Đi cứu Blaze knight!” Sybelle lớn giọng hô to.

“Còn có Ice knight!” Yuna bổ sung thêm.

Hai người cùng đè nặng giọng, nghiêm khắc mà nói: “Phải xin lỗi người ta cho tốt!”

... Ta đột nhiên có loại cảm giác hai người phụ nữ này so với Blaze knight còn đáng sợ hơn.

Lúc này, phương xa đột nhiên truyền đến một tiếng rống của rồng. Sắc mặt hai người bọn họ nhất thời trắng toát, cùng hô to lên: “Grisia!”

“Được rồi, được rồi! Ta qua là được.”

Dù sao, ta vốn chính là muốn qua xem cảnh tượng náo nhiệt, liền tiện thể lừa gạt bọn họ, để cho bọn họ tưởng rằng ta muốn đi qua hỗ trợ cũng không

sao.

Kế tiếp, ta bay qua chỗ con rồng ồn ào, vừa bay, vừa tiến hành cảm tri, để biết rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì.

Ta mặc dù mang nhóm Woodrow đến trong hang núi rồng cư ngụ, nhưng là để bọn họ ở trong lối thông bên cạnh, mà cái lối thông này nhỏ đến căn bản không thể để cho cho một con rồng tiến vào, khi đó, con rồng cũng hoàn toàn không có phát hiện chúng ta. Ta cũng nói với nhóm Woodrow, trước khi ta chưa tới, chỉ cần trông nom Ecilan cho tốt là được rồi, hành động gì cũng không được làm, không phải sao?

Tại sao... cảnh tượng ta nhìn thấy xác thực là bọn Ecilan đã bị rồng bức lui đến trong hang động ở góc, chỉ có thể dựa vào tường băng Ecilan làm ra để ngăn cản cái đầu rồng không ngừng chui vào miệng hang động, thậm chí là con rồng miệng mở rộng phun vẩy ám thuộc tính ăn mòn vào bên trong động?

Cái này rốt cuộc là chuyện làm sao? Thật sự không biết, ta mới rời đi một tí, vì sao sự việc lại biến thành dạng thế kia?

Mà gã Chikus này, con rồng phần nộ rộng to ngay cả ta cũng nghe thấy rồi, nhưng hãn vậy mà vẫn thật cứ như vậy mang theo Thánh kỵ sĩ xông vào chỗ con rồng cư ngụ, ngay cả một chút kế hoạch cũng không có... Chết tiệt! Có lẽ mãng cũng không phải cái cách lỗ mãng như thế chứ!

Chết tiệt!

Ta tăng tốc độ bay phóng về phía bọn họ.

Khi ta bay đến, đúng lúc nhìn thấy, bảy tên Thánh kỵ sĩ đang bảo hộ cho bọn Woodrow đi ra khỏi động rồng, nhưng, trong đó không có Ecilan và Chikus.

Ta đột nhiên dừng lại ở phía trên bọn họ, lạnh lùng nói: “Các người muốn bỏ rơi Ice và Blaze để bỏ trốn?”

“Là đội trưởng không cho phép chúng tôi đi vào làm vương tay vương chân!”

Tên phó đội trưởng kia... không! Là mắt của bảy tên Thánh kỵ sĩ đều trừng lớn đến giống như sẽ nứt ra, nắm tay của mỗi người đều siết rất chặt, thoạt nhìn như đang cố sức kiềm chế cái gì.

“Đội trưởng ra lệnh cho bọn tôi lập tức mang dân chúng bình thường rời đi, rỗng đã hoàn toàn bị chọc giận, nhất định sẽ đuổi cùng giết tận, nhất định sẽ đến truy đuổi chúng tôi...”

Nói đến đây, tên phó đội trưởng kia cũng nói không ra lời rồi. Ta cũng hiểu, lúc rỗng đến truy đuổi bọn họ, sợ rằng đội trưởng của bọn họ đã nằm trong bụng rỗng rồi.

Ta chuyển hướng đến ba người Woodrow, tức giận khiển trách: “Các người đang làm cái gì? Ta không phải đã nói trước khi ta chưa tới, chuyện gì cũng không được làm sao?”

Woodrow thoạt nhìn sợ hãi, hấn lắp bắp nói: “Là, là một cô bé, nó đột nhiên xuất hiện, tháo xiềng xích trói Ice knight, sau đó đem toàn bộ bọn tôi bỏ vào bên trong huyết động của rỗng, còn mang Tiểu Bạch đi rồi, nếu, nếu như không phải Ice knight ứng phó con rỗng, bọn tôi sớm đã chết, nhưng chân phải của hấn bị dịch acid rỗng khắc ra đánh trúng rồi...”

Là Red? Cô ta vậy mà chưa bị ta giết chết sao? Ta thật là sơ suất quá.

“Các người đều đi đi!” Ta nói với mọi người: “Thuận tiện đi đón Sybelle và Yuna, sau đó mau cút ra khỏi khe núi này!”

Sau khi nghe ta nói, Thánh kỵ sĩ lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, sau đó lại như dấy lên hi vọng, sau khi gật đầu với ta, vội vàng mang bọn Woodrow rời đi.

Ta hít sâu một hơi, cảm tri tình huống bên trong động rỗng. Sự ăn ý của Ecilan và Chikus trái lại không tệ, bọn họ không có cùng hành động một chỗ, mà là hướng về hai bên chạy, phân tán lực chú ý của con rỗng, nếu một bên sắp bị đuổi tới, bên kia sẽ cố ý ném ra ma pháp công kích để chọc giận con rỗng.

Nhưng hành động này chỉ dùng được mấy lần, cũng liền không còn hiệu quả nữa, không biết có phải Ecilan đã không chịu nổi rồi, cho nên ma pháp công kích quá yếu, con rỗng cũng không chịu bị mắc lừa nữa, nó cứ đuổi theo Chikus không tha.

Chikus liều mạng chạy trốn, may là, đối với con rỗng khổng lồ mà nói, hãn thật sự hơi quá nhỏ, công kích trái lại vô cùng không thuận tiện, mặc dù vạn phần hiểm hóc, nhưng cuối cùng không bị bàn chân rỗng khổng lồ giẫm thành nhân bánh.

Hãn vừa chạy vừa rống to với Ecilan ở phía xa: “Ice! Chạy!”

Ecilan nửa kéo theo chân phải, chân của hãn bị ăn mòn rất nghiêm trọng, hơn nữa còn càng ngày càng nghiêm trọng, dịch acid còn sót lại hình như vẫn rất có uy lực. Mặc dù hãn cố gắng không lộ ra biểu tình đau đớn, nhưng, thủy thuộc tính không ngừng nhỏ giọt trên mặt lại bán đứng hãn, ngay cả như vậy, hãn vẫn liều mạng mà dùng nhũ băng công kích rỗng, muốn dẫn dụ lực chú ý của con rỗng.

Hãn hô lại: “Blaze! Cậu cách miệng hang gần hơn, cậu đi trước!”

Hai gã này... Rốt cuộc đang diễn trò gì?

Ta cũng nghe không nổi nữa, bay vào bên trong hang động, cố bay thấp một chút, vươn tay với Chikus, hô lên với hãn: “Cầm tay của ta.”

“Người không phải Sun! Ta không cần người tên giả mạo này trợ giúp!”

Sau khi nhìn thấy ta, Chikus sửng sốt, sau đó không mấy may để ý con rồng ngay phía sau, lại còn có thời gian rỗng giận với ta: “Sun cậu ta tuyệt đối sẽ không đem Ice ném cho rồng!”

Hắn, hắn thậm chí dùng sức gạt phắt tay của ta... Gã này! Ta thiếu chút nữa tức chết.

“Blaze!”

Cách đó không xa, Ecilan muốn đi tới, nhưng lúc này, chân phải của hắn gần như bị ăn mòn đến xương cốt rồi, hắn chỉ có thể lê một chân đi tới, tốc độ hoàn toàn không nhanh nổi.

Ta vươn tay với Chikus lần nữa, giọng khô khan nói: “Ta nói lần cuối cùng, cầm tay của ta.”

Hồi đáp của Chikus chính là lần nữa gạt phắt tay của ta, ta trầm mặt xuống, trong nháy mắt bay ra, khi đó, con rồng cũng một đuôi quạt Chikus văng ra, sau đó cả người hắn nặng nề đập vào trên vách núi đá, phát ra tiếng nổ vang dội.

Khi hắn trượt xuống trên mặt đất, cả người ngã sấp xuống, không hề nhúc nhích.

Nhưng hết sức may mắn, chỗ hắn gục xuống vừa vặn cách Ecilan không xa.

“Blaze!”

Ecilan nhào tới ôm lên Chikus, sốt ruột kiểm tra hô hấp của hắn, dáng vẻ hình như còn sống, Ecilan thở phào nhẹ nhõm, vội vàng mang theo hắn chạy vào trong một hang động nhỏ của vách núi bên cạnh.

Lúc này, ta lơ lửng ở trên không, con rồng há to miệng, rống lên vài tiếng với ta, nhưng nó chậm chạp không có phát động công kích, thoát nhìn hình như có phần hoang mang.

Có lẽ là bởi vì ám thuộc tính còn dày đặc hơn sinh vật undead trên người ta làm cho nó mê muội rồi đi? Nó hình như không biết có nên tấn công ta hay không.

Cuối cùng, con rồng vẫn là từ bỏ công kích ta, quay đầu phóng về hướng bọn Ecilan.

Hừ! Nếu như Ecilan cầu ta cứu hãn, ta sẽ suy nghĩ lại, về phần Chikus... nghĩ cũng đừng hòng!

“Sun, cứu cứu...”

Ecilan vừa phát hiện rồng chạy về phía hãn, lập tức lớn tiếng cầu cứu, ta đang hài lòng định đi cứu hãn, nhưng lại nghe thấy nửa đoạn sau.

“... cứu cứu Blaze đi! Cậu ấy bị thương rất nặng, cậu mau tới cứu cậu ấy!”

Cái quái gì chứ? Những người này chẳng lẽ không thể nghĩ cho mình một chút sao? Ta tức giận rống: “Nếu cứu người, ta còn cân nhắc, về phần hãn... Đừng hòng!”

Ecilan ngăn người, nhưng hãn lập tức hồi thần lại, bởi vì con rồng đã bắt đầu đánh vào hang núi chỗ của hãn và Chikus, hãn đem Chikus nhét vào bên trong hang núi, sau đó dùng thân thể của mình che chắn hãn, lại xuất ra tường băng để ngăn cản chất khí ăn mòn từ miệng rồng phun ra.

Đủ rồi, thật sự là đủ rồi! Ta không bao giờ muốn trông nom bọn chúng nữa! Dứt khoát đi tìm bọn Woodrow đi!

Ta xoay người bay ra khỏi...

“Sun! Làm ơn, ít nhất cậu nhất định phải cứu Blaze!”

Nghe thấy tiếng gọi giống như tê gan liệt phổi của Ecilan, ta ngừng bay lại, trì trệ ở giữa không trung... rõ ràng là chính ta muốn bỏ rơi bọn họ, nhưng tại sao lại cảm giác càng ngày càng không vui?

Hừ! Ta thật sự càng ngày càng không hiểu mình rồi!

“Hắc ám xiềng xích!”

Ta xoay người qua, sau đó một hơi phóng ra lượng lớn hắc ám xiềng xích, gần như rải đầy cả hang rộng, đem vòng vừng vàng buộc chặt, lúc này mới ngăn trở hành động của nó, chỉ là nó thoát nhìn vô cùng không vui, ra sức giãy dụa cùng rống giận.

Ta bay về bên cạnh hang núi chỗ Ecilan, hẳn đang cố gắng ôm theo Chikus, sau đó lê một chân rã rời của mình đi ra, ta quan sát hẳn, khinh thường nói: “Người thật là rất yếu đó! Như vậy còn coi là Mười Hai Thánh kỵ sĩ sao?”

Ecilan lại không hề để ý đến lời trào phúng này, trên tay hẳn ôm theo Blaze knight, ra sức nói: “Sun, cậu mau cứu Blaze, chỉ cần dùng chung cực trì dữ thuật...”

“Quy xuống cầu xin ta đi!”

Nghe vậy, Ecilan ngẩn người, lộ ra biểu tình không dám tin.

“Làm quái gì kinh ngạc như vậy?” Ta cười nói: “Ta không có lý do phải vô điều kiện mà cứu các người chứ? Chẳng qua chỉ cần người quy xuống cầu xin ta mà thôi, quy xuống là có thể cứu được hai cái mạng, chẳng lẽ còn không đủ đáng giá sao?”

“Cậu đương nhiên có lý do.” Ecilan hô to: “Mười Hai Thánh kỵ sĩ sẽ không bỏ rơi Mười Hai Thánh kỵ sĩ, đây chính là lý do! Sun, cậu còn chưa nhớ ra sao?”

“Nhớ không ra.”

Ta thân nhiên nói: “Chẳng qua, nhớ không ra thì thôi, dù sao ta đã không quan tâm nữa, chuyện quá khứ thì là quá khứ đi! Bắt đầu từ bây giờ, ta muốn ngao du cả thế giới này, làm tất cả mọi chuyện chỉ cần là ta muốn làm!”

“Ngoại trừ Thánh Điện, cậu nơi nào cũng không thể đi!”

Ta sững sốt, không tự chủ mà xoay người qua, vừa nhìn thấy bóng dáng người nói lời đó, ta liền thốt ra.

“Lesus Judge.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 10+1: Giết Ròng Chiêu Thứ Mười: “Giết Ròng”

Lesus Judge, trên tay hấn giơ lên cao một thanh kiếm tràn ngập quang thuộc tính.

Khi ta cảm tri đến thanh kiếm đó, thanh kiếm đó liền đột nhiên bộc phát ra quang thuộc tính nồng đặc, làm cho ta ở giờ phút cả người là ám thuộc tính này có loại cảm giác như bị lửa cuốn lấy thân, đau đến nỗi ta thiếu chút nữa là hét ra tiếng rồi.

Đồng thời lúc này, trong đầu ta dường như có thứ gì “rắc” một tiếng nứt ra, sau đó đột nhiên có rất nhiều hình ảnh, rất nhiều câu nói giống như là một cơn lũ ập tới, tức thì lấp kín cả đầu ta.

Ta khó chịu phải hạ xuống mặt đất, ôm đầu ngồi xồm, chỉ có thể vô lực mà cảm giác cơn lũ này dội vào đầu óc ta...

Thần Ánh Sáng nhân ái sẽ tha thứ tội ác của bạn.

Grisia, nếu như cậu không được tuyển chọn làm Sun knight, làm tế ti cũng tốt, vậy cậu sau này đã có thể giúp tôi chữa thương rồi.

Chấp hành chính nghĩa là ý nghĩa tồn tại của Sun knight.

Sun, cậu nhìn không thấy nữa, có đúng không? Đừng lừa tôi, cũng đừng vì để giấu diếm đến cuối, cố ý muốn đuổi theo bọn Ám kỵ sĩ, để bọn chúng chém một kiếm vào mắt cậu, tôi biết cậu đang suy nghĩ cái gì, đừng làm như thế, làm ơn...

Lần sau nếu cậu còn dám lừa tôi, mặc kệ là chuyện bí mật đến mấy, tôi cũng sẽ vạch trần cậu trước mặt Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

...

...

“Ta nhớ ra rồi.”

Ta chậm rãi đứng dậy, ngẩng đầu, sau đó lộ ra nụ cười xán lạn nồng đậm, giống như dĩ vãng, nụ cười mà ta bị buộc phải luôn luôn mang ở trên mặt.

“Ta là Sun knight, Grisia Sun.”

Ice ngẩn người, sau đó biểu tình hình như không quá tin tưởng, cậu ta chần chừ hỏi: “Cậu nhớ lại rồi? Như vậy, như vậy... tôi gọi là gì?”

Nghe thấy vấn đề này, ta nhất thời nhíu mày, cố gắng hồi tưởng: “Hình như là... Nát Vụn?”

Ice mặt vô biểu tình nhìn ta.

“Không phải? Vậy chính là Vụn Nát rồi.” Lần này, ta mười phần khẳng định mà trả lời.(Tên của Ice bị Sun đọc trại ra nghĩa là như thế)

“...Là Ecilan!” Ice sau khi sửa lại xong, kinh ngạc nói: “Sun, cậu thật sự khôi phục trí nhớ rồi?”

Ta gật đầu.

Lúc này, Judge lại đến gần vài bước.

Ta nghiêng đầu, nghi hoặc hỏi: “Judge, cậu làm sao có cách tới đây...”

Không! Không chỉ là Judge mà thôi, lại lục đục từ hư không xuất hiện thêm mấy người, Storm, Earth, Cloud, Roland, Metal... cuối cùng, vậy mà

là mọi người đều tới rồi.

Tính luôn cả ta, tất cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều đến đông đủ!

“Thì ra là truyền tống ma pháp trận.”

Nhưng, đây thế nhưng là trong biên giới Nguyệt Lan quốc! Rốt cuộc là ai có năng lực lớn như vậy, lại có thể vượt qua khoảng cách xa xôi như thế, đem mười một người truyền tống tới đây? Cho dù là ta bây giờ cũng chưa chắc có thể làm được, dù sao thuộc tính ta dư thừa nhất là ám thuộc tính, mà truyền tống ma pháp trận xa xôi như vậy đòi hỏi lượng phong thuộc tính vô cùng lớn, mà không phải ám thuộc tính.

Judge xoay người qua, nói với những người khác: “Trước đi giúp Blaze và Ice chữa thương, có thể chữa bao nhiêu hay bấy nhiêu.”

“Được.”

Ngoại trừ ta, Leaf và Earth trì dũ thuật coi như khá tốt lập tức đi tới bên cạnh Blaze đang hôn mê, sau đó bắt đầu thi triển trì dũ thuật, nhưng bọn họ nhiều lắm chỉ thi triển trung cấp trì dũ thuật, cái này đối với Blaze và Ice bị trọng thương mà nói, căn bản chẳng thấm vào đâu.

Thấy thế, ta tiến lên một bước, nhưng lại đột nhiên nhớ tới, bây giờ cả người ta đều tràn ngập ám thuộc tính, thi triển trì dũ thuật thuộc về quang thuộc tính, ta căn bản không mạnh bằng Leaf và Earth.

“Sun, kiếm của cậu.”

Ta quay đầu nhìn, Judge giơ Thái Dương thần kiếm ở trước mặt ta... Thái Dương thần kiếm đương nhiên là kiếm của ta, chỉ là, quang thuộc tính mãnh liệt của nó bây giờ phát ra khiến cho ta cảm giác vô cùng khó chịu, mặc dù ta nhìn không thấy, nhưng nó lại có thể cho ta một loại cảm giác gần như là chói mắt.

Ta chán ghét nói: “Tôi bây giờ không muốn nó nữa.”

Ta có một loại dự cảm, nếu như nắm Thái Dương thần kiếm, ta nhất định sẽ mất đi ám thuộc tính tràn đầy trong cơ thể, một lần nữa khôi phục thành... cái Sun knight không biết dùng kiếm, ngay cả chính mình cũng không bảo vệ được kia.

“Tại sao?” Judge bình tĩnh hỏi.

Ta trầm mặc xuống, vẫn là mở miệng nói: “Bởi vì tôi không muốn trở về bộ dạng yếu đuối trước kia nữa! Tôi bây giờ có lực lượng rồi, tôi thậm chí có thể trói chặt một con rồng, không để cho nó làm hại Ice và Blaze!”

“Phải không?” Judge lạnh lùng nói: “Vậy tại sao chân của Ice lại bị thương nặng như thế kia, mà Blaze thậm chí ngã trên mặt đất hôn mê bất tỉnh?”

“Đó là...” Ta cứng họng không trả lời được, nhưng lại cố gắng biện giải: “Tôi lúc trước đã mất trí nhớ, cho nên mới khiến cho họ bị thương, hiện tại sẽ không bao giờ nữa.”

Judge vừa nghe, lập tức cao giọng nói: “Vậy cậu chữa lành cho bọn họ, ngay bây giờ chữa lành cho hai người bọn họ!”

Làm sao có thể...trong cơ thể ta tràn ngập ám thuộc tính dày đặc, cũng không tụ tập được lượng lớn quang thuộc tính nữa, dù là gắng gượng sử dụng trì dữ thuật và thần thuật, cùng lắm cũng chỉ có thể dùng đến trung cấp mà thôi, mà thương thế trên người Blaze và Ice nặng như vậy, chỉ có chung cực trì dữ thuật mới có thể chữa lành bọn họ.

Ta lúc trước có thể dễ dàng thi triển chung cực trì dữ thuật, nhưng, ta bây giờ cũng làm không được rồi.

“Cầm lấy!” Judge giơ Thái Dương thần kiếm, tiến gần một bước.

Ta lại lui về sau một bước, lớn tiếng nói: “Tôi không muốn trở về cái loại bộ dạng yếu đuối ngay cả kiếm cũng không biết dùng nữa! Lần này để cho hai người bọn họ bị thương thuần túy là ngoài ý muốn, là vì tôi đã mất trí nhớ. Sau này sẽ không xảy ra nữa, tôi hiện tại đã có lực lượng, chẳng những có thể bảo vệ mình, sau này cũng sẽ không để cho bất cứ Thánh kỵ sĩ nào bị thương nữa, tôi có thể bảo vệ các cậu...”

“Sun!” Judge lần nữa lớn tiếng cắt đứt ta, gầm lên: “Chẳng lẽ, cậu đã quên lời cậu từng nói với bọn tôi rồi sao?”

Lời ta từng nói?

Judge quát khê: “Ở lúc cậu làm sao cũng học không được kiếm thuật, dưới làn sóng lên tiếng đòi đổi cậu trong Thần Điện Ánh Sáng, cậu đã quên, ở trước mặt lão sư của cậu, ở trước mặt bọn tôi, cậu là thế nào lớn tiếng tuyên bố với mọi người?”

Ta sửng sốt, khi đó...

Dù tôi không học được kiếm thuật thì có làm sao?

Dù tôi không giống lão sư của tôi, là Sun knight mạnh nhất trong lịch sử, nhưng Mười Hai Thánh kỵ sĩ của tôi dưới sự tăng cường thần thuật của tôi, bọn họ chính là “Mười Hai Thánh kỵ sĩ mạnh nhất trong lịch sử”!

Trên thế giới không có bất cứ thứ gì có thể vượt qua bọn họ đến thương tổn tôi! Cho dù tôi ngay cả kiếm cũng không biết dùng, cũng không có thứ gì đáng để tôi sợ hãi!

Ta từng nói qua như vậy...

“Cầm lấy Thái Dương thần kiếm của cậu!”

Judge giơ kiếm ở trước mặt ta, khôi phục giọng bình tĩnh nói: “Sun, có thần thuật của cậu, chúng tôi mới là Mười Hai Thánh kỵ sĩ mạnh nhất trong lịch sử, cho nên chúng tôi muốn thần thuật của cậu, cần trì thủ thuật của cậu, không cần bảo vệ của cậu! Nếu như, cậu còn thừa nhận bọn tôi là đồng bạn, hãy tiếp lấy kiếm, lấy thân phận đồng bạn trợ giúp bọn tôi, mà không phải một người đứng ở phía trước bọn tôi, như cái anh hùng muốn bảo vệ chúng tôi!”

Judge vẫn như cũ giơ kiếm, mắt nhìn thẳng ta, cho dù ta nhìn không thấy, cũng có thể tưởng tượng ra ánh mắt bây giờ của cậu ta có bao nhiêu nghiêm khắc.

Cậu ta chậm rãi nói: “Anh hùng hay đồng bạn, tùy cậu lựa chọn.”

Đồng bạn, đương nhiên là...Ta không chút do dự vươn tay, nhưng khi sắp đụng tới kiếm, lại chần chờ một chút, quay đầu nhìn con rồng khổng lồ đang giãy dụa, nói: “Tôi vẫn nên giải quyết con rồng đó trước...”

“Cầm!” Judge quát khê.

Ta sửng sốt, hoài nghi hỏi: “Nhưng các cậu có thể đánh thắng rồng sao? Hay để cho tôi giết nó trước...”

Ba mũi tên đột nhiên lần lượt từ đỉnh đầu và hai bên mặt ta bay qua, ta chậm một nhịp mới phản ứng lại, trợn lớn mắt phát hiện, người giơ cung bắn ta vậy mà là Leaf.

Leaf chậm rãi hạ cung xuống, sau đó mỉm cười mà nói với ta: “Ba mũi tên vừa rồi nếu như bắn trúng, cậu đã chết rồi đó! Sun.”

“Sun.”

Bên cạnh đột nhiên có người gọi ta một tiếng, ta giật mình, lần này phát hiện, Storm vậy mà vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh ta, một tay còn

khoác lên vai của ta, cậu ta uể oải nói: “Làm ơn đi, Sun, cậu tiếp kiếm nhanh lên một chút, sau đó gia tăng thần thuật một cái, chúng ta mau chóng đem rồng làm thịt, sau đó quay về Thần Điện, có được không? Tôi thức đêm làm việc mười mấy ngày rồi, thật muốn về nhà ngủ... Haa! Mệt chết tôi rồi.”

Earth dùng Thánh quang ngưng kết ra tấm chắn thật lớn, dựng ngay ở giữa chúng ta và con rồng, sau đó dùng giọng “trung hậu thành thật” nói: “Mau nhận kiếm đi, Sun, cậu đừng lo lắng, bọn tôi đã sớm quen lúc chiến đấu, cậu ở phía sau hóng gió rồi, cho nên cậu an tâm nhận kiếm đi!”

Cloud lặng lẽ từ trong góc “hiện” ra, còn như thể luyện tập mà vung vung đao, bóng đao nhanh đến nỗi gần như nhìn không thấy, sau đó cậu ta lại lặng lẽ trốn về trong góc... Cậu rốt cuộc đi ra để làm cái gì?

Ice vẫn như cũ một tay ôm đỡ Blaze, nhưng tay kia lại nắm chặt thần que... là Hàn Băng thần kiếm.

Moon cao ngạo nâng đầu, đồng thời rút roi ở bên hông ra, lưu loát quất vài cái, âm thanh vút vút xé gió nghe lên đã thấy đau, tư thái của cậu ta quả thực tựa như nữ vương... Không! Không, là giống như quốc vương!

Stone chỉ là rút ra vũ khí của mình... một thanh kiếm khổng lồ chiều rộng chiều cao không khác một người phụ nữ lấm, nhưng sức nặng ít nhất là ba người phụ nữ cộng lại.

Roland vô cùng hiếm thấy, lại có thể mang ra bảo kiếm tà ác gia truyền của cậu ta, đồng thời cũng tháo nhẫn của Pink cho mình, lộ ra thân thể đường vân lửa đen đôi cánh rồng có móng vuốt sắc nhọn của Death Lord, khí thế hoàn toàn không thua kém một con rồng.

Cuối cùng Metal hừ lạnh một tiếng, chế giễu nói: “Cậu không phải thật sự cho rằng, bọn tôi cần cái tên bún thiu như cậu bảo vệ chứ? Cậu cứ gia tăng thần thuật cho tốt, sau đó ngoan ngoãn đến phía sau hóng gió đi, tể ti!”

Nhìn bọn họ, ta đột nhiên bắt đầu nổi lên nghi hoặc, mình rốt cuộc tại sao lại muốn lực lượng?

Lực lượng cái thứ này... ta sớm đã có rồi!

Ta không còn do dự nữa, vươn tay nắm lấy Thái Dương thần kiếm trên tay Judge.

Ám thuộc tính một lần nữa trở về cả khe núi Trizel.

Hắc ám xiềng xích rậm rạp trong hang rỗng dần dần biến mất.

Mắt thấy có thể thoát khỏi giam cầm, con rỗng đen lớn tiếng gầm rống, quơ móng vuốt, dường như không thể chờ đợi được muốn đem mọi thứ trước mặt xé thành mảnh vụn. Judge buông Thái Dương thần kiếm ra, vươn tay đến bên hông rút ra Thẩm Phán thần kiếm của chính mình, sau đó xoay người nhìn ta.

Mọi người đều nhìn ta, ta mở mắt, giải phóng ra lượng lớn quang thuộc tính.

“Chung cực trì dữ thuật!”

Blaze mở mắt ra, Ice một lần nữa đứng lên.

“Thần dực thuật!”

“Thánh quang hộ thể!”

Khi trên thân mọi người đều lấp lánh thần thuật, ta giơ lên Thái Dương thần kiếm, chỉ về hướng con rỗng hắc ám đang điên cuồng gào rống, hạ lệnh với Mười Hai Thánh kỵ sĩ của ta.

“Bây giờ, Mười Hai Thánh kỵ sĩ, nhiệm vụ giết rỗng bắt đầu!”

Mọi người đồng loạt trả lời.”

“Rõ!”

◇◇◇◇

Cuối cùng, chúng ta rốt cuộc cũng về tới Thánh Điện.

Báo cáo qua với Giáo Hoàng chúng ta đã xử lý một con rồng, khiến cho lão hai mắt tỏa sáng la lên, muốn nhanh chóng phái người đi mang rồng về, da rồng có thể làm áo giáp, thịt rồng có thể ăn, xương rồng có thể làm vật liệu làm phép, răng rồng có thể làm vũ khí, gân rồng là dược liệu, ngay cả máu rồng cũng có thể bán cho những người mê tín uống máu rồng có thể trở nên cao tráng giống như đại thụ.

Ta nhất thời cảm thấy rất có lỗi với con rồng kia.

Sau khi báo cáo xong, mọi người thoát nhìn đều rất mệt mỏi rồi, lần lượt xoay người rời khỏi thư phòng của Giáo Hoàng, đi về phòng của mình.

“Blaze, Ice!”

Trên hành lang, ta có chút do dự mà gọi lại hai người.

Hai người đều dừng chân, những người khác thì nhao nhao lén liếc chúng ta vài lần, sau đó còn vừa kéo dài lỗ tai, vừa lễ mễ mà đi ra.

“Tôi ah..uhm.. rất, rất xin lỗi...”

Ice gật đầu, sắc mặt xem ra không khác bình thường, xem ra đã chấp nhận xin lỗi của ta rồi.

Nhưng, sắc mặt Blaze lại rất căng, thấy thế, ta đột nhiên bắt đầu có chút nổi lên căng thẳng, lần này chẳng lẽ Blaze người luôn luôn rất ủng hộ ta sẽ không chịu tha thứ cho ta rồi đi!

Ta có chút căng thẳng nhìn Blaze, người sau căng mặt không bao lâu, liền đầy mặt giận dữ la lên: “Sau này đừng mất trí nhớ nữa. Sun, lúc cậu mất trí nhớ thật sự là một tên khốn kiếp!”

(Hắn bình thường đã là vậy rồi. Cách không xa, truyền đến tiếng lầm bầm không biết là của ai.)

Blaze trầm mặc một chút, lại gào lên: “Lúc cậu mất trí nhớ thật sự là một loại khốn kiếp khác! Là cái loại khiến người muốn đánh!”

(Hắn bình thường cũng khiến người rất muốn đánh đấy thôi! Kỳ Cục sao?)

Blaze trầm mặc xuống, Ice còn an ủi vỗ vỗ vai của cậu ta.

Ta xoay người qua, lộ nụ cười xán lạn nói: “Không ngờ các vị anh em sau khi giết rồng, tinh thần vẫn phần chấn như cũ, nhất định là lòng thương xót của thần Ánh Sáng đã xua tan mệt mỏi của các anh em, để làm cho các anh em có thể tiếp tục không ngừng reo rắc quang huy của thần Ánh Sáng, trong lòng Sun cảm động không thôi, càng nguyện ý trợ giúp các vị anh em, không bằng bây giờ liền xuất phát, mở cuộc Thánh ca du hành đột xuất, các anh em cảm thấy thế nào?”

Mọi người cách đó không xa trong nháy mắt biến mất.

Hừ hừ! Cuối cùng chịu đi rồi. Ta xoay người, một lần nữa mang lên biểu tình vừa vô tội vừa biết lỗi, đáng thương mà nhìn Blaze.

Bây giờ, biểu tình của Blaze dịu đi không ít, chỉ là còn nghi hoặc hỏi: “Cậu sau này sẽ không làm ra loại chuyện đem Ice ném cho rồng nữa chứ!”

Ta thề son sắt mà nói: “Cho dù là Earth, tôi cũng sẽ không ném cậu ta cho rồng, thật sự!”

(Chết người đi!)

Ta quay đầu qua, hình như nghe thấy giọng nói của Earth?

Blaze gật đầu, dùng sức mà vỗ vỗ lưng của ta, lớn tiếng nói: “Như thế thì tốt rồi, tôi đi ngủ đây, vì tìm cậu, cũng mấy ngày không ngủ rồi.”

Ta gật đầu, sau đó nhìn về phía Ice.

Ice chỉ là lắc đầu, đơn giản nói: “Không trách cậu.”

Cảm ơn các cậu.

◇◇◇◇

Tất cả mọi người sau vài ngày ngủ thỏa mãn, mới thật sự bắt đầu xử lý vấn đề sau đó.

Năm người Woodrow cũng theo chúng ta trở về, sau khi cùng bọn họ ước pháp tam chương, tuyệt đối không được đem mặt thật của ta nói ra, ta cũng tùy ý bọn họ tiếp tục ở Thánh Điện ngắm cảnh, hoặc là lựa chọn rời đi... thật ra, ta hoàn toàn không quá lo lắng bọn họ sẽ nói ra.

Cho dù bọn họ nói ra, thì lại có ai sẽ tin tưởng đây?

Trước tới nay tổng cộng ba mươi tám đời Mười Hai Thánh kỵ sĩ lần lượt che dấu tính cách thật của mình hai mươi năm, mới đáp nặn ra hình tượng Mười Hai Thánh kỵ sĩ, chỉ là một đội mạo hiểm nhỏ năm người có thể dễ dàng phá vỡ sao?

Ta nằm ở trên giường, toàn thân trên dưới đều là mặt nạ trắng đẹp mới chế xong đắp lên... Căn cứ vào cách nói của Roland, màu da bây giờ của ta chỉ trắng hơn bánh ngọt Tiramisu của Ice làm một chút xíu.

Lúc mới vừa nghe được, ta chấn động lớn đến nỗi suýt nữa muốn đánh vào đầu mình một gậy, dứt khoát vĩnh viễn mất trí nhớ luôn cho rồi.

May là, sau khi liên tục đắp mặt nạ ba ngày, Roland nói ta đã không khác màu mặt ong lắm.

Ta vừa đứng đắp mặt nạ toàn thân, vừa suy nghĩ chuyện xảy ra từ lúc mất trí nhớ tới nay. Lúc đầu ta rất cuộc là tại sao chạy đến vương quốc Kissinger? Mặc dù khôi phục trí nhớ rồi, nhưng ta lại đối với chuyện này hoàn toàn không có ấn tượng. Là chuyện tốt của Red làm sao? Thân phận Red chẳng lẽ là... Nhưng cô ta tại sao hại ta? Còn có, không biết Tiểu Bạch bị Red mang đi bây giờ thế nào rồi?

Knock knock knock!

... Nguyễn rửa chết tiệt!

“Xin hỏi vị anh em nào ngoài cửa dưới sự nhắc nhở của thần Ánh Sáng, đến đây tìm Sun trao đổi về lòng nhân từ?”

“Grisia...”

Giọng nói này là...Ta đem cảm tri kéo dài tới ngoài cửa, sau khi xác định thân phận người đến, không thể không đem toàn bộ tiền lương đắp ở trên người thả theo dòng nước, sau đó ngậm nước mắt mặc quần áo, đi lên mở cửa.

“Sybelle.” Vừa mở cửa ra, ta liền có điểm bất đắc dĩ mà nói: “Có chuyện gì sao?”

Sybelle không chút khách khí mà đi vào phòng của ta, tò mò nhìn sàn nhà hỏi: “Làm sao ẩm ướt vậy? Cậu vừa mới tắm sao? Vậy vừa đúng lúc!”

Đúng lúc cái gì?Ta có điểm nghi hoặc.

Sybelles cười nói: “Tôi là đến chào tạm biệt.”

“Các người phải đi rồi?” Ta sửng sốt: “Những người khác làm sao không cùng đến đây với cô?”

“Những người khác phải lát nữa mới đến.”

“Lát nữa?” Ta khó hiểu mà gãi mặt. Tại sao không cùng đến?

“Cậu thật là... cùng tưởng tượng hoàn toàn không giống đây!” Sybelle đi vào mấy bước, đánh giá ta từ trên xuống dưới nói: “Ngoại trừ bề ngoài thật như truyền thuyết tóc vàng mắt xanh và làn da trắng sữa, eh... cậu bây giờ đen hơn một chút, giống sữa mật ong hơn.”

Đừng chọc vào nỗi đau của ta!

“Chẳng qua thật sự là khá giống đây!”

“Giống?” Sybelle hôm nay làm sao cứ nói chuyện không hiểu ra sao cả? Ta nghi hoặc hỏi: “Khá giống cái gì?”

Sybelle lại tiến gần vài bước, ta ngửi thấy trên người cô hình như có mùi hoa lài... Làm chi đột nhiên xúc nước hoa? Cô mỉm cười nói: “Giống cái người... trên thân cậu làm sao có mùi thơm, cậu xúc nước hoa?”

“Không có.”

Ta trên người vẫn luôn có mùi thơm. Đành vậy thôi, đã đắp mặt nạ mười năm, nguyên liệu mặt nạ phần lớn đều là oải hương, cho nên trên người khó tránh khỏi mang theo mùi oải hương. Mà lão sư Neo của ta không thích oải hương, ông bình thường là đắp mặt nạ hoa hồng, cho nên trên người luôn luôn có hương hoa hồng.

Sybelle nghiêng đầu nghi hoặc nói: “Chẳng lẽ đây là hương xử nam?”

“... Đương nhiên không phải!”

“Mùi thơm không phải là hương xử nam?”

“Tuyệt đối không phải!”

“Ai đây ta? Tôi còn tưởng rằng, cậu sẽ giống như lúc trước lớn tiếng nói cậu không phải xử nam đây?”

“...”

“Có muốn không...” Sybelle lại tiến một bước, cả người gần như là dán ở trước mặt ta, ta thậm chí cũng có thể cảm nhận được hơi thở cô nói chuyện phả ra.

“Từ nay về sau vĩnh viễn thoát khỏi cái từ xử nam này?”

Ta ngẩn ra, ý của lời này chẳng lẽ là nói...

Ta còn đang chờ đợi, Sybelle mặt của cô đã càng dựa càng gần, môi gần như sắp dán lên môi ta, chẳng qua, bộ ngực của cô nàng trái lại dán đến ngực ta trước rồi, xúc cảm của hai khối mềm nhũn thật sự là tuyệt... Chẳng lẽ, hôm nay chính là ngày ta thoát khỏi hàng ngũ điện nam cộng với xử nam rồi sao?

Thần Ánh Sáng thân ái à! Con quyết định đem ngày hôm nay thiết lập thành ngày cảm tạ, từ nay về sau vừa đến ngày này mỗi năm, đều đến trước tượng ngài cảm tạ ngài...

Cạch!

“A a, thật sự xin, xin lỗi, có phải tôi đã quấy rầy hai người?”

Earth – thối – tha!

Nếu biết quấy rầy rồi, vậy thì rút cho mau đi! Thừa dịp lúc Sybelle xoay người nhìn Earth, ta lập tức dùng ánh mắt âm hiểm nhất thế giới nhìn hấn, trong ánh mắt phóng ra chữ “rút” bóng rắt.

“S-Sun, tôi có chuyện quan trọng muốn nói với cậu...” Earth lộ ra biểu tình hết sức có lỗi, vừa lại khó xử nhìn Sybelle.

Người sau cúi thấp đầu, biểu tình thoạt nhìn có chút thẹn thùng hiểm thấy, vội vàng nói: “Vậy, vậy vừa đúng lúc, tôi cũng nói lời từ biệt xong rồi, nên đi rồi... Grisia, gặp lại nhé.”

Gặp lại? Lúc nào gặp lại? Buổi tối gặp sao?

Nhưng, ta còn chưa kịp hỏi, Sybelle cứ như vậy chạy đi rồi, biểu tình còn hình như không muốn quay lại nữa, ngày, ngày cảm tạ của ta...

Earth vỗ vỗ vai của ta, chân thành hỏi: “S-Sun, cái này có phải gọi là nhân quả báo ứng?”

Này này! Người là Mười Hai Thánh ký sĩ của thần Ánh Sáng đó! Nói cái gì mà nhân quả báo ứng, coi chừng ta coi người là tín đồ dị giáo trói lên cọc hỏa thiêu đốt chết bây giờ!

Ta tức giận nói với Earth: “Phá xong rồi thì rút đi!”

“Là thật sự có việc nói cho cậu à!” Earth nhún vai nói: “Judge tìm cậu.”

“...Judge tìm tôi? Cậu ta tại sao không tự mình đến?”

“Cậu ta muốn cậu qua họp.”

Earth đột nhiên cười, nụ cười vẫn rất đôn hậu như cũ, nhưng không biết có phải là ảo giác của ta hay không, ta cứ cảm giác nụ cười của hấn so với dĩ vãng càng thêm đê tiện, nhưng ta gần đây đâu có trêu chọc hấn chứ? Ta rời đi lâu như thế, hoàn toàn không có cơ hội có thể cắt ngang hấn dụ dỗ cô

gái thứ bốn mươi một hay bốn mươi hai đâu à! (Thanh minh trước, không phải ta đếm sai, mà là tốc độ gia tăng số lượng phụ nữ xuất hiện trong phòng hần chính là nhanh như vậy! Thật đáng hận!)

... Có lẽ là ta dùng cảm tri, cho nên có ảo giác đi?

Thì ra là muốn đi họp, rồi cuộc là chuyện gì quan trọng như vậy, ngay cả ta cũng không qua họp không được?

Ta có điễm nghi hoặc, nhưng vẫn gật đầu, trả lời: “Được, đi thôi!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Thứ Tư Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Trên Lý Luận, Không Thể Chọc Xù Lòng Sun Knight; Trên Thực Tế, Thà R

Trong bóng tối, Mười Hai Thánh kỵ sĩ an tĩnh ngồi vây quanh bàn hội nghị, chỉ có Sun knight còn chưa tới, mọi người lại không hề giống như lúc trước mà tùy ý nói chuyện phiếm, trái lại an tĩnh không nói một chữ, thậm chí còn nhìn không chớp mắt, chỉ sợ vô tình dẫn đến sự chú ý của Judge knight người đang có bộ mặt lạnh lẽo.

Đột nhiên cửa phòng hội nghị mở ra, nhất thời mang đến ánh sáng tràn đầy căn phòng, cùng với một khuôn mặt tươi cười rực rỡ.

“Các vị anh em, đã lâu chưa trao đổi với nhau lòng nhân ái của...”

“Ngồi xuống.” Lesus Judge lạnh lùng cắt đứt.

Sun knight lặng đi, nhìn quanh mọi người một chút, phát hiện tư thế ngồi của mọi người đều vô cùng ngay ngắn, ngay cả sống lưng cũng ưỡn được thẳng tắp... Sau đó hần liền hết sức khôn ngoan ngồi vào vị trí, sống lưng cũng ưỡn thẳng tắp giống mọi người.

Lesus Judge lãnh đạm nói: “Nếu cậu đã khôi phục trí nhớ rồi, bây giờ, giải thích với mọi người một chút, cậu tại sao lại từ Thánh Điện chạy đến khe núi Trizel của Nguyệt Lan quốc.”

Sun knight nuốt nước miếng một cái, sau đó mới dè dặt mà mở miệng nói: “Trên, trên thực tế, tôi chạy đến vương quốc Kissinger trước, chẳng qua, tôi thật sự không nhớ được tôi là làm sao qua đó nữa...”

Rầm! Lesus Judge nặng nề đập xuống bàn một cái, mí mắt mọi người giật mạnh một chút, nhưng càng không dám lộ ra bất cứ biểu tình gì, ngay cả tóc cũng không dám phất phơ một sợi.

Mấy phút sau, Sun knight mới run rẩy môi thú nhận: “Lesus, tôi là thật, thật sự không nhớ nữa, tôi có thể thề với thần Ánh Sáng một trăm lần! Tôi chỉ nhớ đêm hôm trước đi ngủ, sau đó ngày hôm sau thức dậy đã ở Kissinger rồi, là thật, tôi lần này thật sự không có lừa cậu đâu!”

(Cho nên, lúc trước thường là lừa gạt đúng không? Mọi người nhìn không chớp mắt, chỉ là trong lòng lặng lẽ hỏi ngược lại.)

Lesus Judge cũng không biết có tin hay không, chỉ là nhàn nhạt nói: “Tốt thôi, nếu cậu đã không nhớ, vậy để tôi nói cho cậu.”

“Eh?” Sun knight ngẩn người.

Lesus Judge giống như là đang hỏi dò nói: “Bình thường, cậu không dễ dàng mang Thái Dương thần kiếm ra ngoài, phải không?”

“Eh... phải.”

“Thái Dương thần kiếm là bảo vật nhận cậu làm chủ nhân, cũng không thể bị người khác mang ra ngoài Thần Điện, nhưng lại không bị cậu phát hiện phải không?”

“...Phải.”

“Cho nên, Thái Dương thần kiếm ngày đó sở dĩ ở bên ngoài Thần Điện, nhất định là cậu mang ra ngoài, phải không?”

“Hell knight trưởng luôn luôn hết sức làm tròn trách nhiệm, tôi hạ lệnh cho cậu ta đi theo cậu, cậu ta lại không có đi theo cậu, nhất định là cậu cố ý cắt đuôi cậu ta, phải không?”

Sun knight lén liếc Roland Hell một cái, không thể không thừa nhận: “Uhm.”

Jesus Judge không hỏi nữa, chỉ lạnh lùng nhìn Sun knight, sau đó tuyên phán: “Cho nên, ngày đó cậu mang theo Thái Dương thần kiếm ra ngoài, nhất định là bởi vì muốn đi làm chuyện nguy hiểm gì, sau đó lấy tính cách của cậu, cậu nhất định là không muốn để cho Hell knight trưởng bị vạ lây, cho nên cố ý thoát khỏi cậu ta, sau đó một mình đi làm chuyện nguy hiểm, cuối cùng, không biết xảy ra chuyện gì, bị đưa đến vương quốc Kissinger, hơn nữa còn mất trí nhớ. Chuyện trải qua chính là như vậy.”

Nghe thấy tuyên phán, mọi người đều lộ biểu tình chột hiểu ra, Sun knight thì lộ ra biểu tình khóc không ra nước mắt.

(Sau này mất trí nhớ cũng không cần lo nữa, dù sao Judge trưởng sẽ phụ trách tuyên phán ta rồi cuộc đã làm cái quái gì, mọi người lại lặng lẽ nghĩ thầm.)

Jesus Judge chậm rãi đứng dậy, từ trên xuống cúi nhìn Sun knight, dùng giọng siêu trầm nói: “Lần trước là làm cho mình mù, lần này là tự mình đi làm chuyện nguy hiểm, khiến cho trí nhớ mất hết... Nếu không phạt cảnh cáo cậu tên vô phép vô tắc này, lần sau không biết muốn làm ra chuyện gì nữa!”

“Cậu muốn phạt cảnh cáo tôi?”

Sun knight ngẩn người, nhìn thấy biểu tình lạnh buốt của Judge knight, mới rồi cuộc cũng hiểu hẳn lần này là làm thật rồi, vội vàng hô to: “Khoan đã, tôi đột nhiên đau bụng, muốn đi nhà vệ sinh, có chuyện gì chờ tôi trở lại rồi nói!”

Nói xong, hắn đứng bật lên, sau đó xoay người liền chạy về hướng cửa, trong lúc này, Judge cũng không hề nhúc nhích di chuyển, chỉ là lạnh mắt nhìn hắn.

Sun knight mới đi được hai bước, lại phát hiện cửa phòng hội nghị đã bị người chặn lại.

“Leaf...”

Leaf knight đứng ở cửa, lộ ra nụ cười ôn hòa nói: “Sun, cậu mù rồi cũng không chịu nói cho tôi biết, còn lừa tôi lâu như vậy, nếu không phải lần này bị vạch trần rồi, cậu còn dự định gạt tôi bao lâu đây? Huh? Sun.”

Sun knight nuốt nước miếng, vội vàng xoay người, muốn đổi lại nhảy từ cửa sổ bỏ trốn, nhưng lần này, đổi thành Ice knight đứng ở cửa sổ.

“Ice..” Sun knight vô cùng tủi thân nói: “Cậu không phải đã nói tha thứ cho tôi rồi sao?”

Ice knight gật đầu rồi nói: “Tôi tha thứ cậu đem tôi ném cho rỗng.” Sau đó, hắn đi lên phía trước, yên lặng mà vò vò đầu Sun knight, sau đó lại đi về cửa sổ.

“... Đừng nói cậu nhớ thù như thế chứ?”

Ice knight lại gật đầu.

Đường này không thông, Sun knight đành phải quay người lại, liếc mắt thấy Hell knight trường ngòi ở vị trí, hắn vội vàng hô: “Roland, mau dẫn tôi rời khỏi đây!”

Roland Hell âm u nói: “Cậu cố ý cắt đuôi tôi, khiến cho tôi không làm tròn trách nhiệm rồi, tôi vẫn luôn hết sức ảo não, vậy mà không có làm tốt công việc của mình, mang cho mọi người phiền toái lớn như vậy...”

“...”

Sun knight thử nhìn trái thử nhìn phải, mỗi một người bị hấn nhìn thấy tất cả đều quay đầu đi, ngay cả liếc hấn một cái cũng không dám.

Sau khi phát hiện sắp tới vậy mà một thân một mình, hấn tức thì quyết đoán, lập tức kêu to: “Adair, cứu mạng!”

Cánh cửa phòng hội nghị liền bị tông ra, Adair vội vã vọt vào hô: “Đội trưởng, xảy ra chuyện gì?”

Lúc này, Lesus Judge cuối cùng cũng có di chuyển, thân ảnh của hấn đột nhiên chợt lóe, nhảy đến trước mặt Adair, người sau chỉ kịp nghi hoặc bật thốt lên: “Judge kni... Ặc!” Sau đó bị một đấm đánh trúng bụng, ôm theo nghi hoặc đầy lòng, Adair chậm rãi ngã xuống.”

“Vidar.” Lesus Judge hô khẽ một tiếng.

Một Thánh kỵ sĩ mặc đồng phục tiểu đội Judge từ ngoài cửa đi vào, sau đó hành lễ với Judge knight, trong lúc này, mặc dù hấn cố gắng bảo trì lãnh tĩnh, nhưng vẫn không nhịn được dùng đuôi mắt liếc Adair đang hôn mê.

Lesus Judge căn dặn phó đội trưởng của mình: “Adair phó đội trưởng tiểu đội Sun “vì việc công bị thương” được phép nghỉ bệnh một tháng, tất cả công việc của hấn sẽ do Sun knight trưởng tự mình hoàn thành. Người phụ trách đưa hấn về quê nghỉ ngơi, đồng thời nói cho hấn, trong thời gian nghỉ bệnh, nếu để cho ta ở Thánh Điện nhìn thấy hấn một lần, thời gian Sun knight phải tự mình phê sửa công văn liền nhiều thêm một tháng!”

Sun knight nhìn Vidar đem cứu tinh cuối cùng của mình lôi đi, vẻ mặt hấn tràn ngập thần sắc tuyệt vọng, quay đầu lại nhìn Lesus Judge, hỏi: “Lesus, cậu làm thật?”

Lesus Judge nhàn nhạt nói: “Gạt người là việc cậu thường làm, nhưng tôi từng làm qua sao?”

Nghe vậy, Sun knight không nói gì một hồi, nhưng vẫn cố sống chết vùng vẫy, kiên trì đến cùng nói: “Mặc dù suy luận của cậu nghe sơ qua hình như rất hợp lý, nhưng tôi cũng có thể chỉ là mang Thái Dương thần kiếm đi tìm Pink uống trà, sau đó không biết tại sao bị cô ta hãm hại, bị đánh văng đến Kissinger...”

“Cậu nói Pink?”

Roland đột nhiên mở miệng nói: “Cô ta giúp không ít chuyện, lúc thu được tin tức của Blaze truyền đến, chúng tôi vốn đang không biết nên làm sao trong khoảng thời gian ngắn đi tới, khi đó cô ta đứng lúc tới tìm tôi, sau khi vừa nghe chuyện này, liền chuẩn bị truyền tống ma pháp trận, đem tất cả bọn tôi truyền tống đi.”

“... Cái gì?” Ta sửng sốt. Là Pink đưa bọn họ qua? Nhưng, nhưng ta tưởng rằng...

Pink chính là Red.

Ta chần chờ hỏi: “Pink cô ta vẫn là một cô bé con sao?”

“Không phải, cô ta đã đổi thân thể.” Roland lắc đầu, cẩn thận giải thích: “Lần này đổi thành một cô gái rồi, thoát nhìn khoảng hai mươi mấy tuổi, không còn là một cô bé con nữa.”

Cái gì? Nói như vậy... Pink thật sự không phải là Red rồi?

“Grisia.” Lesus Judge đột nhiên mở miệng hô.

“Cái gì?” Sun knight quay đầu nhìn về phía Lesus Judge, chẳng lẽ người sau cũng cảm thấy Pink có điểm quái lạ?

Jesus Judge nhàn nhật nói: “Đừng tưởng rằng nói sang chuyện khác là có thể tránh được một kiếp, Leaf, Hell, đem Sun kéo đến phòng giam. Hell knight trưởng, một tháng bắt đầu từ hôm nay, cậu phụ trách trông coi Sun, không có mệnh lệnh của tôi, ai cũng không được phép tiến vào phòng giam đó.”

“Rõ!”

Hai người một trái một phải giữ Sun knight, sau đó liền kéo đến cửa phòng hội nghị.

“Khoan đã! Jesus, tôi không dám làm bậy nữa! Cứu mạng! Tôi không muốn bị nhốt trong phòng giam sửa công văn một tháng, cậu dứt khoát đưa tôi tới gặp thần Ánh Sáng cho rồi! Jesus Judgeee~~”

Sau khi Sun knight bị kéo đi, cánh cửa phòng hội nghị vang dội mà đóng lại, Jesus Judge nhàn nhật nói câu “Tán hội”, sau đó lưu loát rời khỏi phòng hội nghị.

Sau khi mọi người yên lặng đưa mắt nhìn Judge knight rời đi, lúc này mới có người dám do dự mở miệng hỏi: “Trên lý luận, Sun knight mới là người lãnh đạo của Thánh Điện, thủ lĩnh Mười Hai Thánh kỵ sĩ đi?”

“Đúng vậy!”

“Cho nên, trên lý luận, Judge knight không thể đem Sun knight giam lại đi?”

“Cho dù là Giáo Hoàng cũng không thể bắt giam cậu ta.”

“Vậy... như bây giờ có vẻ không đúng lắm đi?”

“Trên lý luận không đúng lắm, chẳng qua trên thực tế... Nếu dám, cậu đi thả Sun ra ngay trước mặt Judge thử coi!”

“... Thật ra tôi không phải phái lý luận.”

(hết tập 4)

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 11: Mở Đầu

Cậu thật sự rất mạnh, Neo, nhưng...”

“Vậy cậu rốt cuộc đang lo lắng cho tôi cái gì?”

Neo Sun nhìn đồng đội đã ở chung với nhau ba mươi năm của mình, Chasel Jugde, hẳn lẽ ra là người hiểu rõ mình nhất.

Cho nên, hẳn thực sự không rõ, khi bọn họ chuyển giao cho Mười Hai Thánh kỵ sĩ nhiệm kỳ kế, lúc sắp rời khỏi Thánh Điện, Chasel tại sao muốn gọi hẳn lại, sau khi hỏi kỹ hẳn muốn đi đâu, trên mặt liền hiện rõ biểu tình lo lắng.

Lo lắng? Hẳn chẳng qua chỉ là muốn mạo hiểm khắp nơi mà thôi, lấy sự mạnh mẽ của hẳn, đây có gì đáng phải lo lắng sao?

Nhìn biểu tình có chút thiếu kiên nhẫn của Neo, Chasel thở dài nói: “Như vậy, hứa với tôi, cậu sẽ tìm cái đồng đội mạo hiểm.”

“Tôi không cần đồng đội.” Neo như chuyện đương nhiên mà trả lời như thế. Hẳn có thể ứng phó mọi nguy hiểm, nếu như hẳn ứng phó không nổi, như vậy đồng đội cũng sẽ vô dụng, thậm chí còn sẽ liên lụy bước chân chạy trốn của mình, cần gì đây?

Đây chính là chỗ tôi lo lắng nhất.

Chasel khéo léo nói: “Không bằng tôi trước tiên cùng cậu đến công hội mạo hiểm giả trong thành tìm đội ngũ nhé?”

“Không cần!” Neo đảo mắt khinh khỉnh, khó chịu nói: “Tôi không cần một cái đội ngũ, phiền chết đi được! Được rồi, không cần nói nữa, tôi phải đi mạo hiểm đây, lúc rảnh rồi tôi sẽ trở về thăm mọi người.”

“Khoan đã, Neo...”

“Không cần nói nữa, tôi phải đi rồi.” Neo nghiêng mắt liếc một cái, vô cùng tự tin nói: “Mà cậu cũng không ngăn được tôi.”

Vừa nghe, Chasel nổi nóng, hẳn là đang lo lắng cho gã này, gã này lại có thể dùng giọng điệu đó nói chuyện với hắn!

“Vậy cậu cứ đi đi! Hy vọng thần Ánh Sáng sẽ phù hộ chuyến lữ trình mạo hiểm này của cậu.”

Nghe thấy giọng điệu lạnh lùng, Neo thoáng nhìn sắc mặt đồng bạn, quả nhiên hết sức khó coi. Xem ra Chasel là có chút tức giận rồi, chẳng qua cậu ta tức giận cũng không có gì phải sợ, huống chi mình cũng phải đi rồi, ai quản cậu ta chứ!

“Tạm biệt nhé!”

Nói xong, hắn liền đi đầu cũng không quay lại.

◇◇◇◇

Nhìn bóng lưng Neo rời đi, Chasel hơi nhíu mày lại, trong lòng hắn vẫn là cảm giác khá bất an. Lúc này, bên cạnh truyền đến tiếng bước chân, hắn quay đầu nhìn, nhìn thấy một góc trường bào thêu đầy hoa văn vàng, ngoài trừ Giáo Hoàng, trong Thần Điện Ánh Sáng không có người khác sẽ mặc loại bào tử này.

Giáo Hoàng tiến lên hai bước, cùng đứng ở cửa Thánh Điện với Chasel, giương mắt nhìn Neo phương xa, mở miệng nói: “Người cần gì lo lắng như thế đây? Neo cho dù mất đi quyển súng của thần Ánh Sáng, vẫn là một gã mạnh đến không giống người như thường.”

“Nhưng Neo hần...”

Chasel thở dài, yếu ớt nói: “Không biết nấu cơm, không biết giặt quần áo, đừng nói xem bản đồ, ngay cả phương hướng cũng không biết phân biệt, hần thậm chí ngay cả “có thể dùng cành cây để sinh lửa” cũng không biết! Có thể nói, hần ngoại trừ kiếm thuật, cái gì cũng không biết. Mà hần luôn luôn không quá tích trữ tiền, trên người cũng không có bao nhiêu tiền, càng gay go chính là, hần ngay cả giá cả của đồ vật cũng không rõ! Nhưng hần lại có thể muốn một mình một người đi mạo hiểm, một mình sinh sống... Hần thật sự sống tiếp được sao?”

Giáo Hoàng nhìn bóng lưng Thánh kỵ sĩ phương xa, hần lộ ra biểu tình lo lắng giống như đúc Chasel, lắc đầu thở dài nói: “Chase người là đúng, người ba mươi năm qua đều đúng, Neo luôn là một gã khiến người lo lắng.”

“Hần còn dưỡng ra Sun knight cũng khiến người lo lắng như thế.”

Chasel thở dài, nhớ tới tính cách của kỳ dị của Sun knight nhiệm kỳ kế... Hi vọng Lesus có thể ứng phó được.

“Lão sư, lão sư!”

Đột nhiên nghe thấy sau lưng truyền đến tiếng la hét, Chasel quay đầu nhìn, nhìn thấy hai người một trước một sau chạy bộ tới, người trước dù là đang chạy bộ, động tác cũng dị thường ưu nhã, ngay cả một đầu tóc vàng cũng nảy lên giống như là nốt nhạc lên xuống có cảm giác nhịp điệu, khiến cho người nhìn cảm thấy... vô cùng chướng mắt!

Người vô cùng chướng mắt này chính là người kế nhiệm của Neo, Sun knight mới vừa tiếp nhiệm, Grisia Sun.

Có thể dưỡng trẻ con thành dạng này, nói không chừng cũng là một loại tài năng? Chasel thật sự không thể nào hiểu rõ, Neo rốt cuộc là chỗ nào có vấn đề, tại sao lại muốn dưỡng người kế nhiệm thành Sun knight phù hợp truyền thuyết nhất?

Dù sao, hẳn vì để dưỡng trẻ con thành như thế, bản thân không thể không lấy mình làm mẫu, chỉ cần trong trường hợp có Grisia ở trong, hẳn liền phải biểu hiện đặc biệt ưu nhã, đến sau này, hẳn căn bản là vô thức mà liền biểu hiện rất ưu nhã rồi... Cái này gọi là hại người hại mình sao?

Đối với điều đó Chasel không biết phải nói gì. Chẳng qua nói đi thì phải nói lại, ba mươi năm nay, Neo vẫn thật sự rất thường làm chuyện hại người hại mình.

Lúc này, Grisia và phó đội trưởng của hẳn đã chạy đến trước mặt của Chasel, đang lễ phép mà làm ra lễ tiết kỵ sĩ.

Chasel vừa hồi lễ, vừa trách cứ: “Lão sư của ngươi đã rời khỏi rồi, bắt đầu từ giờ, ngươi phải dựa vào mình rồi, cho dù gặp phải khó khăn, cũng không thể dựa vào lão sư nữa, ngươi hiểu không?”

Grisia không nói gì một lát, liền lộ ra tươi cười sáng chói, lấy giọng thành khẩn nói: “Tiền Judge knight trưởng, ánh sáng mặt trời hôm nay bao trùm, có thể thấy được thần Ánh Sáng biết bao bảo hộ thế nhân, thầy tôi hôm nay lên đường mạo hiểm là khởi đầu hoàn mỹ nhất, nhưng không biết phải chăng sự mỹ lệ của thần Ánh Sáng sai lầm, thầy tôi lại quên đi một vật nho nhỏ, vật này tuy nhỏ, nhưng là theo giáo đạo bình thường của thầy tôi, chớ thấy nhỏ bé mà không để ý, sự vật tuy nhỏ, nhưng thiếu đi lại cũng gây ảnh hưởng rất nhiều...”

Chasel mặt vô biểu tình quay đầu, nhìn về phía phó đội trưởng tiểu đội Sun hiện nhiệm, Adair, người sau lập tức hiểu ý đi tới, tự động giải thích: “Sun knight trưởng... Không! Là Sun knight trưởng tiền nhiệm, ngài ấy quên mang hành lý rồi.”

“... Đuổi theo hắn.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 12: Vô Địch – Chap 1

Neo một đường lao điên cuồng về phía ngoại thành, thân là Thánh kỵ sĩ mạnh nhất sức chịu đựng, hãn căn bản không cần ngừng lại nghỉ ngơi, trực tiếp một đường chạy băng băng đến đêm khuya. Lúc này hãn cách thành đã có một đoạn khoảng cách, sớm đã tiến vào trong một khu rừng rậm, nhưng hãn vẫn tiếp tục chạy điên cuồng, thẳng cho đến khi nhìn thấy một bờ hồ, mới dừng chân lại.

Dừng chân lại không phải bởi vì mệt, mà là trông thấy hồ nước dưới ánh trăng, thoạt nhìn trong vắt, khiến cho hãn nổi lên ý nghĩ tắm rửa cũng tốt.

Cởi xuống quần áo đầy là mồ hôi, tiện tay vứt quần áo ở trên mặt đất, hãn liền không chờ được mà nhảy vào trong hồ, mặc dù ngay giữa đêm, chẳng qua hồ nước trong rừng rậm vẫn là thấm lạnh như cũ, vừa mới xuống nước có chút lạnh, chẳng qua tiếp theo thế nhưng liền hết sức khoan khoái.

Sau khi Neo ở trong hồ bơi một hồi, vừa lại thành hơi mà dựa vào bên bờ hồ, thường thức một chút sao trời đêm hè, tiếp theo cảm giác bụng có chút đói, lúc này mới định lên bờ, khi đang muốn tìm quần áo mới để thay, hãn nhìn bờ hồ trống trơn...

“Ủa? Hành lý của ta đâu?”

Nhìn trái nhìn phải chính là không nhìn thấy hành lý, Neo cuối cùng mới nhớ tới, hãn rời đi cũng chỉ có cầm một túi lương khô lấy từ nhà bếp, không

có lấy gì khác, cho nên đương nhiên cũng sẽ không có cái thứ hành lý này rồi.

Dưới tình huống không có quần áo để thay, hẳn đành phải nhặt quần áo bên cạnh, trên quần áo đầy mùi mồ hôi, bởi vì bị vứt đại ở mặt đất, cho nên còn dính không ít bụi bặm.

Phải mặc lại cái thứ này lên người?Neo lộ ra thần sắc mườì phần chán ghét. Chẳng qua chán ghét thì chán ghét, quần áo dù bẩn thỉu hôi hám thế nào, chung quy vẫn tốt hơn so với trần trụi mà chạy.

Hắn đang định lên bờ mặc quần áo, một chân cũng đã bước lên bờ hồ, lại đột nhiên nghe thấy cách đó không xa truyền đến một số âm thanh, có tiếng xào xạc của lá cây, cũng có tiếng kim loại va chạm, thậm chí có tiếng người đang la hét, âm thanh vụn vặt hợp lại nghe lên giống như là...tiếng đánh nhau?

Neo nhướn mày, bỏ quần áo dơ bẩn xuống, đổi lại cầm kiếm ở trong tay, sau đó ngườì và kiếm cùng trầm xuống nước.

Có lẽ có người đưa quần áo đến cho hắn rồi. Cho dù quần áo của đối phương cũng hôi đến không thể mặc, ít nhất bọn họ cũng sẽ có “hành lý” chứ?

Nghĩ vậy, tâm tình của Neo cũng cũng tốt lên, ung dung nhìn tình huống phát triển.

Tiếng lá cây xào xạc càng ngày càng kịch liệt, giây tiếp theo, một người tử trong bụi cây lao ra... Không! Không phải “người”.

Neo hơi hơi trợn lớn mắt.

Đối phương lại có thể có một đầu tóc trắng thuần, đó cùng tóc trắng của người già thế nhưng khác xa nhau, người đó có một mái tóc dài màu trắng

như tuyết, thoạt nhìn giống như bầm sinh là loại màu sắc đó, mà không phải do lớn tuổi mới lốm đốm trắng.

Giây tiếp theo, hắn liền lập tức chú ý đến đặc trưng càng nổi bật, màu da của đối phương lại là màu gần như màu đen!

Tóc trắng da đen, trên đời này chỉ có một chủng tộc có đặc trưng như thế.

Hắc ám tinh linh.

Đối phương hình như cũng đã nhìn thấy Neo, nhưng hắn hiển nhiên không có dư thời gian chú ý một cái loài người trong hồ, hắn lập tức xoay người qua, vừa lùi về phía sau, vừa âm ra vài đường ma pháp.

Ma pháp đó giống như là cái lưỡi đao không lồ, nhưng hình thái lại là bán trong suốt, khi ma pháp này rạch qua cây, trên thân cây lập tức xuất hiện một đường vết đao, sau đó từ chỗ lưỡi đao đứt thành hai nửa, giống như là bị lưỡi đao thật sự chém đứt.

Phong nhận? Hình như có phần không đúng, phong nhận hắn là trong suốt không màu, nhưng những phong nhận trước mắt này lại mang theo chút màu đen.

Là công kích của hắc ám thuộc tính mô phỏng theo phong nhận? Vậy thì gọi nó là ám nhận đi! Neo nhướn mày, mặc dù hắn là một kỵ sĩ, chẳng qua đối với ma pháp phong nhận này trái lại không làm sao xa lạ... Học sinh Grisias của hắn thường lấy ma pháp này để quạt gió, đối tượng quạt gió tám chín phần mười chính là Neo.

Đương nhiên, uy lực lấy để quạt gió thế nhưng yếu hơn nhiều, ngay cả sợi tóc cũng chém không đứt.

Sau khi âm hết ma pháp, hắc ám tinh linh cũng không có nhàn rồi, hắn không ngừng nhẹ di chuyển bước chân, mà mỗi khi hắn bước ra một bước,

một mũi tên nhỏ liền xuyên qua chỗ hấn mới đứng.

Oh... Hắc ám tinh linh này biết dùng ma pháp cường đại, hấn là một ma pháp sư, chẳng qua thân thủ lại vẫn không yếu! Lúc này, Neo ghé vào bờ hồ, hứng thú nhìn. Đúng lúc có mũi tên thẳng tắp bắn tới, hấn tiện tay chụp lấy, mở bàn tay ra nhìn, mũi tên này nhỏ nhắn lại tinh xảo, chiều dài khoảng chừng bằng lòng bàn tay, nhưng đầu mũi tên sắc nhọn, hình dạng đuôi tên còn đặc biệt được chạm khắc, tay nghề khá tốt.

“Cẩn thận, trên tên có độc!” Hắc ám tinh linh đột nhiên quay đầu qua hồ to.

Hắc ám tinh linh lại có thể cảnh báo với mình?

Neo cảm giác có chút kỳ quái, hắc ám tinh linh thế nhưng không phải một chủng tộc thiện lương, trên thực tế, đó thế nhưng là một chủng tộc khét tiếng, từ tinh linh trưởng thành đến đứa trẻ vị thành niên, từ nam đến nữ đều không ngoại lệ, tất cả đều có đặc tính tà ác với hèn hạ.

Nhưng, hắc ám tinh linh rõ ràng không có nói dối, Neo lúc này cũng phát giác, mặc dù chỉ là sờ vào thân tên, nhưng ngón tay hấn vậy mà đã bắt đầu có chút phát tím rồi.

Độc tính thật lợi hại. Hấn thầm khen một tiếng, sau đó thi triển Thánh quang, xua đuổi độc tính đi. Mặc dù hấn đã không còn quyền sủng của thần Ánh Sáng, nhưng xua đuổi độc tính một chút lại vẫn không thành vấn đề.

“Thuốc giải!”

Nhưng lúc này, tên hắc ám tinh linh kia đột nhiên vọt tới, ném một cái lọ nhỏ cho Neo, sau đó lại xoay người qua, đối mặt với kẻ địch không biết tên ở trong bụi cây.

Hấn vừa xoay người, đột nhiên rên một tiếng.

Neo thoáng nhìn hẩn một cái, nhìn thấy trên cánh tay của hắc ám tinh linh đang cầm theo một mũi tên, mà hẩn thậm chí không có thời gian nhõ ra, mà là lập tức lùi lại vài bước, để né tránh những mũi tên liên tiếp.

Lúc này, không biết có phải là dùng hết tên, hay là nhìn thấy hắc ám tinh linh trúng tên rồi, kẻ địch vốn núp trong rừng cây đi ra... lại cũng là hắc ám tinh linh!

Ước chừng có bốn, năm người đi? Ba người cầm theo cung chử thập hết sức nhỏ, hai người khác thì cầm theo kiếm mảnh, chắc là nghề nghiệp chiến sĩ gì đó.

“Mạo hiểm của ta thoát nhìn vẫn không tệ mà! Vừa bắt đầu đã gặp phải hắc ám tinh linh thứ hiểm lạ như thế, một trăm năm qua cũng chưa từng nghe nói có người nhìn thấy hắc ám tinh linh, ta vừa gặp đã gặp một quần lớn.” Neo cảm thấy hứng thú, cảm giác có chút đói bụng, thuận tay tóm lấy gói lương khô, sau đó bắt đầu gặm.

Chẳng qua, xem ra cái hắc ám tinh linh có chút khác thường kia tránh không được số chết rồi, hẩn chẳng những trúng độc, chỉ có đơn độc một cái tinh linh, thậm chí còn là một ma pháp sư gầy yếu.

Nghĩ thế nào cũng cảm thấy hẩn chết chắc rồi! Hơn nữa hẩn thoát nhìn chính là bên đang bị đánh, chỉ là đang kéo dài thời gian chết mà thôi.

Hai tên chiến sĩ giơ theo kiếm mảnh bước ra khỏi rừng cây, bọn chúng mặc dù vẫn còn bày ra tư thái hết sức cảnh giới, nhưng bọn chúng lại lộ ra tươi cười, hình như đã tính trước rồi, giống như một giây sau liền có thể tóm được ma pháp sư...

Hai tên tinh linh đồng loạt bước ra một bước, một giây sau, lại từ “hai tên” biến thành “Rất nhiều khối”.

Oh?Neo nheo lại mắt, nhìn kỹ đồng máu thịt tung bay, vết cắt hết sức bằng phẳng, không có nhìn thấy rớt cuộc là công kích gì, máu thịt bay vừa cao lại vừa xa...Là ám nhận sao?

Nhưng rớt cuộc là từ đâu bắn ra ám nhận?

Vừa rồi, khi cung tiễn thủ ngừng bắn tên, một nhóm người ra khỏi rừng cây, ma pháp sư sớm đã bởi vì trúng tên mà ủ rũ nửa quỳ ở trên đất, cho nên hai tên chiến sĩ đó mới sẽ buông lỏng cảnh giới như thế, dẫn đến mình trong nháy mắt bị chia thành những khối thi thể... Nói không chừng, bọn chúng căn bản không có phát hiện mình bị công kích thì đã chết rồi.

Ba tên cung tiễn thủ còn lại hiển nhiên bị màn này dọa đến hoảng sợ, ba gã tinh linh lại có thể đều sững sờ.

Lúc này, ma pháp sư ngẩng đầu lên, dùng ngôn ngữ hắc ám tinh linh nói một chuỗi thoại.

Neo mặc dù nghe không hiểu, nhưng lại có thể từ biểu tình của hắn đọc ra ý đại khái... không ngoài các người chết chắc gì đó đi?

Tiếp theo, ba tên cung tiễn thủ từ phần eo đứt ra, bị chia thành sáu khối. Vết cắt cũng vô cùng bằng phẳng, xem ra hẳn vẫn là ám nhận giờ trò quý.

Ma pháp không phải khoản mạnh của Neo, hẳn thật sự không nhìn ra được ma pháp sư là làm như thế nào, nhưng lại cảm giác thấy hết sức tò mò.

Chật chạt!Neo không khỏi tiếc nuối nghĩ,nếu Grisias ở đây thì tốt rồi, nó khẳng định có thể giải thích cho mình nghe... Không chỉ như thế, nó sợ rằng còn có thể học lên đây! Chẳng qua, nói còn nói lại, Grisias học được ma pháp mạnh thế này cũng chưa chắc là chuyện tốt.

Học sinh nếu trở nên mạnh, về sau lúc lão sư trở về Thánh Điện, sợ rằng đã không quá dễ dàng ức hiếp nó nữa.

Hắc ám tinh linh quay đầu, nhìn Neo, hắc lập tức không keo kiệt mà vỗ tay, tán thưởng: “Thật là lợi hại, ta chưa từng nghe nói ma pháp sư có thể đơn thương độc mã mà tiêu diệt cả một đội ngũ, thực lực của người cũng không tệ!”

Nghe vậy, hắc ám tinh linh dùng thái độ mười phần cảnh giới nhìn loài người trong hồ, dò xét hỏi: “Thuốc giải xin trả cho ta, được không?”

Coi như hãn lễ phép. Neo tiện tay ném trả lại lọ thuốc cho hãn, hãn vừa chụp được lọ thuốc, lập tức vội vàng đem thuốc nuốt vào, sau đó lại đem mũi tên nhỏ trên người rút ra, vứt ở trên mặt đất.

Lúc này, hãn mới nhìn hướng Neo, biểu tình rõ ràng không còn cảnh giới như vừa rồi, nhưng cũng không phải thần sắc tín nhiệm. Hãn có chút chần chờ mở miệng: “Người... Ta là một hắc ám tinh linh.”

“Đúng à! Người còn thật sự rất đen.” Neo lười biếng mở miệng nói: “Được rồi, người có quần áo dư không? Cho ta mượn một bộ sạch sẽ thế nào?”

“...”

Hắc ám tinh linh trừng loài người ở trong hồ, một giây sau, hãn té xỉu.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 13: Vô Địch – Chap 2

Khi lần nữa mở mắt, Aidrizzt cho rằng mình chắc chắn sẽ ở nơi như địa lao gì đó. Dù sao, hẳn là một hắc ám tinh linh, mà ở trước khi cuối cùng cũng gắng sức không nổi mà bất tỉnh, bên cạnh có một loài người.

Loài người luôn luôn coi hắc ám tinh linh là chủng tộc tà ác, vừa thấy hắc ám tinh linh, chắc chắn sẽ không dễ dàng bỏ qua, nhất định sẽ giết cho nhanh.

Càng đáng buồn chính là, loài người đúng. Hắc ám tinh linh đích xác là một chủng tộc vô cùng tà ác. Không người nào càng hiểu rõ chuyện này hơn Aidrizzt.

Tại sao mình không giống những hắc ám tinh linh khác, coi tà ác như là chuyện đương nhiên đây? Nếu là như vậy, nhất định có thể nhẹ nhõm hơn rất nhiều đi? Aidrizzt có chút nhụt chí mà nghĩ như thế.

Nhưng hẳn lại cũng biết, nếu như có thể dễ dàng tà ác ngay được như thế, hẳn cũng sẽ không trở thành kẻ phản bội, bị chủng tộc của mình truy nã, đành phải một đường từ lòng đất chạy trốn lên trên mặt đất, nhưng lại vẫn không thể nào thoát được truy sát của người trong tộc.

Chẳng lẽ hẳn thật sự cả đời cứ bị đuổi giết, không được chủng tộc khác thấu hiểu, cuộc sống chỉ có thể một mình lẻ loi chạy trốn?

Aidrizzt tự trách tự móc một hồi...

“Quần áo rất sạch sẽ, nhưng người cũng quá gầy, có hơi chật.”

Hắn sửng sốt, đột nhiên ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy cảnh vật rừng rậm xung quanh... còn có một tên loài người, tên loài người này còn mặc quần áo nguyên vẹn còn thừa lại không nhiều của mình.

Mình không phải ở trong lao?

Loài người ngồi xuống, còn thuận tay ném cho Aidrizzt một túi đồ vật, người sau mở ra nhìn, phát hiện đó là một ít lương khô.

“Quần áo xin trả cho ta... Ta không còn mấy bộ nữa.” Suy nghĩ của Aidrizzt có chút rối ren, hắn không rõ loài người này muốn làm cái gì, nhưng hắn vẫn còn rõ chuyện ưu tiên nhất.

Hắn cũng không phải hẹp hòi, tiếc rẻ mấy bộ quần áo, chỉ là sau này còn phải trải qua cuộc sống rất dài. Mặc dù hắn cũng không thiếu kỹ năng kiếm tiền, vừa có thể săn thú cũng có thể làm lính đánh thuê, ma pháp sư luôn luôn là nghề nghiệp có năng lực mưu sinh không tệ. Nhưng, hắn là một hắc ám tinh linh, mặc kệ làm chuyện gì, một khi bị loài người nhìn thấy, tuyệt đối không tránh được vận mệnh bị đuổi giết.

Cho dù hắn muốn vào thành trấn mua vài bộ quần áo, cũng là chuyện làm không được.

Loài người nhướn mày, không hề có một chút ý định trả lại quần áo cho hắn, chỉ là nói: “Ta là Neo.”

Aidrizzt trả lời theo phản xạ: “Ta là Aidrizzt.”

Sau khi nói xong, hắn nhìn quần áo trên người Neo, không biết mình có nên mở miệng đòi quần áo lần nữa hay không.

Lúc này, Neo cúi kính nói: “Chẳng qua chỉ là bộ quần áo mà thôi, cùng lắm thì của ta đưa cho người, giặt một cái là có thể mặc rồi, còn so với của người cao cấp hơn nhiều! Bây giờ người trước ăn cái gì đi, người căn bản là đói bụng cộng với mệt mỏi quá độ, cho nên mới ngất đi.”

Aidrizzt suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy bây giờ thật sự không cần thiết phải dây dưa trên quần áo, cho nên cứ dứt khoát mà bắt đầu ăn, lương khô vừa vào miệng, hắn mới thật sự cảm giác thấy mình đói bụng... Nhóm người trong tộc này đuổi giết hắn đã ba ngày, khiến cho hắn ba ngày qua căn bản không có thời gian để đi săn.

Neo rất thú vị nhìn Aidrizzt ăn, người sau cũng đang nhìn Neo, cũng dùng ánh mắt hết sức cảm thấy hứng thú như vậy.

Tầm mắt hai người đối nhau, chẳng qua, đều không có chuyển đi, Neo vẫn ngang nhiên mà quan sát đối phương, Aidrizzt thì cười lịch sự, sau đó tiếp tục ăn lương khô.

Tóc bạc, da đen cộng thêm mắt đỏ, cho dù mặc áo trùm, kéo lên mũ, cũng khó che đậy đặc trưng chủng tộc của hắc ám tinh linh, Aidrizzt hắn là rất khó sinh tồn ở trên lục địa mới đúng, dù sao, danh tiếng xấu của hắc ám tinh linh thế nhưng là nổi tiếng gần xa.

Neo hứng trí bưng bưng suy đoán nguyên nhân tại sao hắc ám tinh linh từ bỏ lòng đất, chạy lên bề mặt đất. Là đào phạm? Hay có phải là không sợ? Hm... Nhìn tình huống đánh nhau vừa rồi, tính khả năng của đào phạm khá lớn.

Aidrizzt lúc này cũng đang quan sát Neo, hắn không thể chuẩn xác phán đoán tuổi tác của loài người, chỉ có thể từ tóc vàng mắt lam, làn da không có bao nhiêu nếp nhăn của người sau, để suy đoán tuổi của người này hắn là không lớn.

Mặc dù hẳn đoán tuổi của Neo không lớn, nhưng lại cũng cảm thấy Neo cho người khác một loại cảm giác rất lão luyện, cho dù là tư thái gọn gàng, hay là ánh mắt sắc bén, đều đang biểu hiện ra hẳn là một người không được khinh thường.

Trừ cái đó ra, Neo còn có một loại tư thái ưu nhã như quý tộc, loại ưu nhã này tự nhiên như thể bẩm sinh mà ra, khiến cho hắc ám tinh linh sâu xa hoài nghi đối phương có phải là một quý tộc địa vị khá cao.

Nhưng mặc kệ Neo rốt cuộc là ai, hẳn cũng không sợ mình. Aidrizzt rất rõ ràng mà phát giác ra sự thực này. Điều này làm cho hẳn có chút hí hửng, cho dù tiếp theo Neo muốn làm sao, ít nhất, mình có thể cùng hẳn nói chuyện... Trời mới biết, hẳn rốt cuộc đã bao lâu không cùng một cái sinh vật khác nói chuyện vui vẻ rồi?

Sau khi gặm hai ba cái gặm xong lương khô, Aidrizzt không thể chờ được mở miệng: “Xin chào, Neo.”

Neo nhướn mày, có chút cười đùa nói giống như đối phương: “Xin chào, Aidrizzt.”

Chào hỏi xong, Aidrizzt có phần không tiếp tục được đề tài, nhưng đột nhiên mắt thoáng liếc qua, nhìn thấy kiếm của Neo, hẳn thốt ra: “Người là chiến sĩ sao?”

“Kỵ sĩ.” Neo giơ tay lên, ở trên bàn tay tụ tập một đoàn Thánh quang nhỏ, bổ sung: “Thánh kỵ sĩ.”

“Thánh kỵ sĩ?” Aidrizzt lần này thật sự bắt đầu tò mò.

Thánh kỵ sĩ đối với hắc ám tinh linh mà nói, là nghề nghiệp chỉ tồn tại trong truyền thuyết, ở trong tộc nhân thiên hướng hắc ám thuộc tính của hẳn, không người nào có năng lực có thể làm loại nghề nghiệp thuần túy ánh sáng này.

“Ngươi là ma pháp sư đúng chứ?” Neo cũng thực sự không thể nhẫn nại nữa, lập tức đưa ra nghi vấn: “Ngươi vừa rồi rốt cuộc là đem ám nhận giấu ở đâu?”

“Ám nhận? Ý ngươi là %&@#? Ở trong ngôn ngữ loài người, nói được gọi là ám nhận sao?” Aidrizzt nói một chuỗi ngôn ngữ hắc ám tinh linh, sau đó cười, hắn vươn tay gõ gõ trên mặt đất, nói: “Giấu ở dưới nền đất.”

Neo chợt hiểu ra, nhưng sau đó lại khó hiểu hỏi: “Chiến sĩ còn có khả năng là bị ám nhận dưới lòng đất chui ra chém chết, nhưng cung thủ là bị chém eo, tuyệt đối không thể là bị ám nhận dưới lòng đất chui ra chém chết, góc độ căn bản không đúng!”

Aidrizzt cười nói: “Nơi này là rừng cây đẫy! Neo. Ngoại trừ đất đai, cái gì nhiều nhất đây?”

“Ngươi đem ám nhận giấu ở trong cây... có bản lĩnh.” Neo mặc dù không phải rất hiểu rõ ma pháp, nhưng dưới tình huống ma pháp của học sinh nhà mình lợi hại hơn so với kiếm thuật, hắn cũng không thể không biết nhiều thường thức.

Giấu ám nhận ở dưới đất và trong cây. Nghe lên mặc dù đơn giản, nhưng ma pháp là thứ rất không ổn định, muốn thao túng được tinh chuẩn như thế, hơn nữa còn không bị kẻ địch phát hiện, hình như không phải là chuyện dễ dàng.

Nếu không, cái lão Giáo Hoàng kia cũng sẽ không ở lúc Grisla dùng phong nhận quạt gió, lộ ra biểu tình trợn mắt há hốc mồm kinh điển như thế.

“Ngươi cho rằng ma pháp sư ở lúc nóng nực muốn chết, sẽ không muốn mát mẻ một chút sao? Vấn đề là, nếu một khi khống chế không tốt, đừng nói quạt gió, có lẽ ngay cả đầu cũng sẽ quạt xuống! Ai sẽ vì một chút mát mẻ mà đi mạo hiểm tính mạng hả!”

Nhưng Grisias sớm đã quạu mấy năm, đầu cũng vẫn chưa từng rớt xuống, bắt đầu từ khi đó, Neo đã rõ học sinh của mình tuyệt đối là một ma pháp sư tài ba!

Bi ai chính là, hẳn là một Thánh kỵ sĩ.

Aidrizzt cẩn thận mà quan sát, đây có thể nói là loài người đầu tiên cùng mình nói chuyện, phát giác Neo đang trầm tư, còn lộ ra biểu tình hẳn không thể nào giải thích, đó là một loại thần sắc như thể nhìn thấy thứ kỳ dị... Hẳn không nhận được hỏi: “Biểu tình của người có chút kỳ quái, cái này là vì sao đây?”

“Ta đang thương tiếc học sinh của ta.”

Aidrizzt “A” một tiếng, dùng vẻ mặt hết sức có lỗi nói: “Thật sự xin lỗi, ta không biết là loại chuyện này. Học sinh của người... Tuổi chắc không lớn đi? Vậy thật là rất đáng tiếc.”

Neo nhún vai nói: “Nói nhỏ cũng không nhỏ nữa, cũng hai mươi tuổi rồi.”

“Hai mươi? Vậy người mấy tuổi rồi?” Aidrizzt ngẩn người. Hẳn nhớ loài người nhiều nhất cũng chỉ có thể sống khoảng chừng một trăm tuổi, nếu như học sinh hai mươi tuổi, lão sư ít nhất cũng phải bốn mươi tuổi rồi đi?

Neo lộ ra nụ cười sáng chói, trả lời: “Ba mươi.”

Mặc dù cảm giác có chút kỳ quái, nhưng Aidrizzt đối với loài người có thể nói là không chút hiểu rõ, mọi tri thức đều đến từ trong sách, cho nên hẳn cũng không cảm thấy thầy trò chỉ kém mười tuổi là chuyện rất kỳ quái.

“Lấy loài người mà nói, hai mươi tuổi không tính là trẻ con, chẳng qua ở cái tuổi này mà đã qua đời rồi, cũng thật sự quá sớm một chút, khiến cho người cảm giác vô cùng đáng tiếc.”

“... Ai qua đời?” Neo sững sốt.

Nghe vậy, Aidrizzt cũng sững sốt theo, có chút không quá chắc chắn nói: “Học sinh của người?”

Neo ngó ra, sau đó đột nhiên bật cười, càng cười càng lớn tiếng, đến cuối cùng gần như là ôm bụng cười điên cuồng, cười đến gần như nói không thành lời: “G-Grisia nó... nó còn sống rất tốt, lấy, lấy năng lực Thánh quang của nó, chết ai cũng có thể, nhưng không thể chết, chết nó!”

“Nhưng người không phải đang thương tiếc nó sao?” Aidrizzt cảm giác có chút không hiểu ra làm sao.

Neo vừa cười lớn vừa nói: “Ta... ta là đang thương tiếc nghề nghiệp của nó!”

“Nghề nghiệp?” Aidrizzt càng cảm thấy lẫn lộn, nghề nghiệp cái chuyện này có cái gì để thương tiếc đây?

Vừa nghĩ đến nghề nghiệp của học sinh mình, Neo cũng ngừng tiếng cười, cái bi kịch này thật sự khiến cho hẳn muốn cười cũng cười không nổi, hẳn có chút phiền muộn nói: “Học sinh của ta là một ma pháp sư thiên tài.”

Thì sao đây? Cái này không phải rất tốt à? Aidrizzt lại càng không hiểu rồi, thấy thế, Neo vỗ vỗ kiếm của mình để nhắc nhở tên hắc ám tinh linh này.

Aidrizzt sững sốt, lúc này mới nhớ tới, Neo là một Thánh kỵ sĩ, học sinh của Thánh kỵ sĩ là một ma pháp sư thiên tài?

“Đây... thật đáng thương tiếc.”

Lời tuy nói như thế, Aidrizzt lại có một cảm giác buồn cười, tại sao Thánh kỵ sĩ lại dưỡng ra ma pháp sư đây?

“Người cười cái gì?” Neo đảo mắt khinh khỉnh khó chịu nói: “Thời gian cũng không sớm nữa, mau chóng đem lương khô trên tay người ăn đi, chúng ta tìm một cái trấn rồi đi đăng ký đội ngũ thôi.”

“Đội ngũ?” Aidrizzt hoàn toàn không hiểu.

“Đúng thế!” Neo thản nhiên nói: “Đội ngũ của hắc ám tinh linh và loài người... gọi là hắc nhân đội! Thế nào?”

Thật khó nghe! Aidrizzt theo phản xạ suy nghĩ, nhưng sau đó lại ngây ngẩn... Hắn vừa rồi nghe thấy cái gì?

Một loài người mở miệng mời mình trở thành đồng đội của hắn? Hắn trầm mặc một hồi lâu, trong lòng mặc dù có chút mừng rỡ, nhưng phần nhiều lại là hoài nghi.

“Tại sao tìm ta? Ta là một hắc ám tinh linh.”

Chính bởi vì là hắc ám tinh linh, thật sự rất thú vị rồi mà! Neo nhún vai nói: “Coi như người gặp may đi! Ta vốn không muốn tìm đồng bạn, nhưng đành phải vậy, lúc ta ra ngoài đã quên mang theo hành lý! Cho nên phải tìm cái đồng bạn có hành lý rồi.”

Tìm hành lý không phải càng đơn giản sao? Aidrizzt mặc dù rất muốn phản bác, nhưng hắn lại không dám nhắc nhở Neo, rất sợ đánh thức hắn, hắn sẽ thật sự đi tìm hành lý, mà không phải tìm đồng bạn có hành lý nữa.

Đối với một hắc ám tinh linh trốn khỏi chủng tộc của mình, lưu vong đến trên bề mặt đất mà nói, có thể có người cùng hắn trò chuyện thật sự đã đủ trân quý rồi. Cho nên, hắn làm sao cũng không thể bỏ qua cái đồng bạn này, cho dù đồng bạn này thật sự có rắc tâm khác, chỉ cần hắn không thực sự làm hại mình, Aidrizzt sợ rằng cũng sẽ mắt nhắm mắt mở.

Cuối cùng, hắn vẫn chấp nhận, mang theo chút mừng rỡ nói: “Như vậy, xin chỉ giáo nhiều rồi, Neo.”

Neo nhướn mày, trả lời: “Xin chỉ giáo nhiều.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 14: Vô Địch – Chap 3

Bởi vì do có Aidrizzt, Neo không thể điên cuồng chạy cả ngày như trước đây, cho nên, tốc độ đi đường thực sự không nhanh, đi cả một ngày cũng không có đi ra khỏi rừng rậm.

Mãi cho đến khi màn đêm buông xuống, hai người cũng chỉ có ngừng lại bước chân, định qua một đêm ở trong rừng rậm.

Aidrizzt khách khí nói: “Neo, phiền người nhóm lửa, ta đi tìm một chút củ khô để lót cái giường đơn giản...”

“Nhóm lửa?” Neo nhướn mày, như chuyện đương nhiên nói: “Đó là chuyện của ma pháp sư chứ?”

Ở trong thế giới của hắc ám tinh linh, công việc thể lực luôn luôn là của chiến sĩ, chẳng qua... hắc bây giờ là đang ở thế giới của loài người, có lẽ trong thế giới loài người, nhóm lửa là trách nhiệm của ma pháp sư cũng không chừng?

Mặc dù, mình chủ yếu là ma pháp sư hệ hắc ám, thuộc tính thiện trường tụ tập nhất là hắc ám thuộc tính, chẳng qua tụ tập một chút xíu hỏa thuộc tính để nhóm lửa, hắc là vẫn không phải vấn đề.

Chẳng qua cho dù có ma pháp, vẫn là phải có gì đó mới đốt lên được. Aidrizzt đứng lên, lãnh trách nhiệm mà định đi nhặt một ít cành cây khô để

nhóm lửa thì Neo lại từ sau lưng gọi hấn lại: “Đúng rồi, nhóm xong lửa, thuận tiện giúp ta đem quần áo giặt một cái.”

Nhìn thấy biểu tình sững sốt của Aidrizzt, Neo vô tội xòe hai tay, nói: “Người giặt quần áo của ta xong, để cho ta ngày mai có thể mặc, như vậy ta mới có thể đem quần áo của người trả lại cho người à!”

“...”

Mặc dù nghe lên hình như rất hợp tình hợp lý, chẳng qua hình như còn có chỗ nào không đúng. Mình phải đem quần áo sạch sẽ cho Neo, sau đó giúp hấn giặt quần áo bẩn, để cho hấn đem quần áo mặc bẩn trả lại cho mình?

Mặc dù cái này hoàn toàn không hợp lý, chẳng qua giặt quần áo một lần cũng không sao cả, dù sao bây giờ Neo cũng đã là người duy nhất sẽ cùng mình nói chuyện thân thiện rồi.

Aidrizzt ôm theo tâm tình giặt quần áo một lần thì cũng không sao, gặt đầu.

◇◇◇◇

“Cám ơn!”

Aidrizzt mặt vô biểu tình mà tiếp lấy quần áo dơ Neo ném qua, người sau đang ngang nhiên mà nửa nằm trên giường hấn lót xong, ăn con mồi hấn bắt được thậm chí đã nướng xong, thoạt nhìn ung dung tự tại, sau đó đem tất cả công việc đều để lại cho hấn...

Nhưng hấn lại không thể nói cái gì, Neo cũng không phải lười biếng cái gì cũng không muốn làm, chỉ là...

Neo học được nhóm lửa, nhưng hãn không thể nhóm lửa, bởi vì hãn một khi nhóm chính là rừng rậm đại hỏa.

Neo cũng đã học săn bắn, nhưng hãn không thể đi săn bắn, bởi vì hãn sẽ lạc đường lạc đến một đi không trở về.

Neo cũng bằng lòng luân phiên giặt quần áo, nhưng hãn không thể giặt quần áo, bởi vì hãn sẽ đem quần áo giặt thành giẻ rách.

Neo cũng thử nấu cơm, nhưng hãn thật sự không thể nấu ăn, bởi vì ngoại trừ nửa sống không chín với cháy đen, hãn nấu không ra đồ ăn mà tinh linh và con người đều bằng lòng ăn.

Đủ chuyện ở trên, Aidrizzt trái lại vẫn không làm sao để ý, dù sao có hay không có Neo, hãn cũng phải nhóm lửa nấu cơm giặt quần áo, bây giờ cùng lắm chỉ là quần áo phải giặt nhiều hơn một bộ mà thôi.

Gay go nhất chính là, Neo hoàn toàn không biết phương hướng nào có thành trấn! Hãn thậm chí không nhớ được thành trấn mình đã ở bốn mươi năm ở phương hướng nào!

Cho nên, cho dù Aidrizzt có thể dựa vào mặt trời trăng sao đến cách sinh trưởng của rừng rậm để phân biệt phương hướng... Toàn bộ đều vô dụng! Bởi vì bọn họ căn bản là không biết phương hướng nào có thành trấn!

Aidrizzt đành phải tùy cơ chọn một phương hướng đi ra rừng rậm. Lần đầu đi ra rừng rậm, vất ngang trước mặt bọn họ chính là một vách núi dốc đứng. Hãn còn bởi vì thân là ma pháp sư lại không biết bay, mà bị Neo mắng oang oang một trận, sau đó bị buộc bắt đầu nghiên cứu học tập phi hành thuật.

Lần thứ hai, hãn định xuyên ngang cả khu rừng rậm, từ phương hướng khác đi ra, nhưng giữa đường phát hiện chỗ thâm sâu của rừng rậm vậy mà có lãnh địa của tinh linh. Tinh linh và hắc ám tinh linh tuy nói đều có hai

chữ tinh linh như nhau, nhưng hai bên lại là tử thù, vừa thấy đến mặt không đánh tới người chết ta sống thì không thể. Cho nên, hãn nếu như dám bước vào lãnh địa tinh linh, chắc chắn sẽ bị thần xạ thủ tinh linh bên trong bắn thành cây xương rồng.

Sau khi ở lần thứ ba đi ra rừng rậm lại nhìn thấy một vùng hoang mạc, Aidrizzt bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ, rốt cuộc là mình đang ở vận đen, hay là Neo mang xui xẻo?

“Chậc chậc! Lại đi nhầm à?” Neo mĩa mai: “Không phải ta muốn nói, Aidrizzt, đừng người chọn làm sao đều tệ hại như thế?”

Nghe thấy lời này, Aidrizzt cuối cùng không nhịn được nữa, xoay người rống giận với gã đồng bạn ngoại trừ nói lời mĩa mai, cái gì cũng không biết: “Người còn dám nói! Vì sao người ngay cả thành trấn chính mình đã ở bốn mươi năm ở hướng nào cũng không biết... Khoan khoan! Người nói người đã ở Diệp Nha thành bốn mươi năm?”

Hãn cuối cùng cũng phát giác chỗ nào không đúng rồi, hoài nghi gầm lên: “Người chẳng phải nói người mới ba mươi tuổi?”

“Đó không quan trọng chút nào.” Neo lập tức gạt bỏ đề tài, nhấn mạnh nói: “Quan trọng là, chúng ta bây giờ nên làm sao?”

“Ta cũng không biết.” Aidrizzt hết sức tức giận nói.

Neo nhướn mày, hỏi: “Nếu như chúng ta đi hết một lượt đông tây nam bắc, chung quy sẽ tìm được hướng có thể ra ngoài chứ?”

Aidrizzt sững sốt, sau đó gật đầu.

“Vậy không có gì phải sợ nữa.” Neo không hề gì nói: “Dù sao ta cũng không vội, người vội sao?”

Aidrizzt đương nhiên lắc đầu. Neo thân là loài người cũng không vội rồi, vậy thân là hắc ám tinh linh, tuổi thọ gấp năm, sáu lần loài người, hắc làm sao sẽ vội đây?

“Không có chuyện muốn làm?” Neo như là muốn xác nhận, lại hỏi lần nữa.

Aidrizzt vẫn là lắc đầu, việc hắc duy nhất muốn làm chính là thoát khỏi đuổi giết của tộc nhân mình mà thôi.

“Vậy không đi ra được rừng rậm có cái gì phải lo lắng?” Neo nhún vai nói: “Dù sao quanh quần một hồi cuối cùng cũng sẽ ra ngoài thôi!”

Bị Neo nói như thế, lại nhìn thấy tư thái an nhàn hoàn toàn hờ hững của hắc, Aidrizzt đột nhiên cũng cảm thấy mình thật là chuyện bé xé ra to. Cũng phải, không đi ra được thì có làm sao? Đối với hắc hắc ám tinh linh này mà nói, rừng rậm có lẽ thật sự tốt hơn nhiều so với thành trấn, ít nhất cây cối hoa cỏ sẽ không kỳ thị hắc ám tinh linh.

So với lúc trước một mình một hắc ám tinh linh, bây giờ ít nhất có người có thể trò chuyện, tình huống không biết so với cuộc sống một mình trốn chạy khi trước tốt hơn bao nhiêu... Mặc dù mình phải giúp cái đồng bạn không chỗ nào tốt giặt quần áo đi săn nấu cơm lót giường, nếu không phải Neo luôn nói bọn họ là đồng bạn, hắc thật sắp cảm thấy mình căn bản chính là đầy tớ của Neo rồi.

Chẳng qua so với hieu quanh vô biên vô hạn, Aidrizzt vẫn thà rằng mỗi ngày đều bị Neo chọc tức cho gần chết.

Nghĩ tới đây, Aidrizzt cũng không nôn nóng nữa, hắc thậm chí dùng giọng nhàn nhã hỏi đồng bạn: “Cho nên chúng ta bây giờ là tùy tiện đi xem một chút, không cần mục tiêu đặc biệt gì?”

“Đương nhiên là có mục tiêu.” Neo lại nói: “Ta thế nhưng có rất nhiều mục tiêu.”

Oh? Aidrizzt tò mò hỏi: “Mục tiêu của người là cái gì?”

“Mục tiêu của ta hả? Ta muốn muốn...” Neo bắt đầu liệt kê: “Tinh linh tộc nghe nói có không ít thần xạ thủ, tìm một người đến để gia nhập đội ngũ hình như cũng không tệ?”

Người có thật sự biết, ta là hắc ám tinh linh hoàn toàn đối lập với tinh linh không?

Aidrizzt có chút buồn bực, nói không chừng Neo không kỳ thị hắc ám tinh linh, là bởi vì hắc căn bản không biết đặc tính chủng tộc của hắc ám tinh linh?

“Còn có, ta trước kia chưa từng ra khỏi Vong Hưởng quốc, cho nên, ta muốn đi những quốc gia khác một chút.”

Cái này trái lại dễ làm.

“Muốn đánh với Long tộc hình như có hơi khó, cái này để sau cùng được rồi.”

... Người cũng biết Long tộc “có hơi” khó hả?

“Mmm! Chiến Thần Chi Tử của Chiến Thần Điện và Trầm Mặc Chi Ưng của Hỗn Động Thần Điện, rốt cuộc đi quốc gia nào tìm ai trước tốt hơn đây?”

“...”

Aidrizzt bắt đầu tự hỏi e rằng mình một cái tinh linh tự mình sinh sống, có lẽ cũng không coi là chuyện quá tệ.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 15: Vô Địch – Chap 4

Nếu như nói, Neo có việc nào giống như cái đồng bạn, đó cũng chính là hãn luân luân đều đi ở phía trước mở đường chẳng!

Hơn nữa hãn đích xác là một đồng bạn xứng đáng, chưa từng để cho kẻ địch vượt qua hãn, công kích đến ma pháp sư ở đằng sau.

Nói lên thực lực cũng là tương đối không tệ, cho dù là ở trong tộc nhân thiện trường chiến đấu đó của Aidrizzt, hãn cũng là vô cùng tốt.

Chẳng qua, Aidrizzt đối với thực lực của Neo phỏng đoán cũng chỉ tới đây mà thôi.

Ngoại trừ ma pháp sư không hiểu rõ nghề nghiệp dùng kiếm lắm, hai người bọn họ cũng thực sự không có gặp phải khó khăn gì, có lẽ là bởi vì vẫn luôn tìm kiếm đường ra bên ngoài, nên không có thực sự vào sâu rừng rậm đi! Cho nên, mặc dù biết thực lực của Neo không tệ, nhưng thực tế rất cuộc có bao nhiêu mạnh, Aidrizzt lại cũng không biết nữa.

Mặc dù đối với Neo cái loài người này cảm thấy tò mò, nhưng Aidrizzt vẫn không có hỏi hãn bất cứ chuyện gì.

Bởi vì Neo cũng chưa từng truy hỏi quá khứ của hắc ám tinh linh, thậm chí không có hỏi hãn vì sao bị tộc nhân của mình đuổi giết, cho nên đối lại, Aidrizzt cũng sẽ không hỏi quá khứ của Neo, hãn thậm chí chưa từng hỏi họ của Neo.

Nếu Neo đã tôn trọng hắn, Aidrizzt đương nhiên cũng tôn trọng đối phương.

Chẳng qua, tùy theo thời gian ở chung càng lâu, hắc ám tinh linh càng ngày càng cảm thấy... Có lẽ Neo chỉ là không thích hỏi mà thôi.

Sau khi có tầng nhận thức này, Aidrizzt bắt đầu cảm thấy mình nhẫn nhịn không hỏi có lẽ là chuyện rất ngớ ngẩn.

Để kiểm tra một chút, hắn chọn vấn đề đơn giản nhất.

“Neo, họ người là gì vậy?”

Neo nhướn mày, nhưng lại không lập tức hồi đáp.

“Nếu như người không muốn nói, vậy thì không cần nói, ta không để ý đâu.” Aidrizzt vội vàng nói rõ.

“Không.” Neo nhún vai, nói: “Ta chỉ là đang nghĩ ta bây giờ rốt cuộc nên dùng họ gì mà thôi.”

Nên dùng họ gì?Aidrizzt có chút mù mờ rồi.

“Quên đi, dùng hơn nửa đời rồi, muốn ta đổi về họ ban đầu cũng rất kỳ quái.” Neo sáng khoái nói: “Ta là Neo Sun.”

“Họ thật đặc biệt.” Aidrizzt âm thầm đọc một chút tên họ của đồng bạn, sau đó giải thích với hắn: “Ta đã chán ghét họ của ta rồi, cho nên không sử dụng họ nữa.”

Neo thoạt nhìn cũng không để ý hắn không có trả lời, nhưng tiếp theo hình như nhớ tới cái gì, mở miệng hỏi: “Oh, đúng rồi, suýt nữa quên hỏi người, người chạy lên bề mặt đất để làm cái gì?”

Aidrizzt sửng sốt.

Neo nhíu mày, không chút khách khí thúc giục: “Nói mau đi chứ!”

Quả nhiên nguyên nhân Neo không hỏi chả hề có chút liên quan nào với tôn trọng...Aidrizzt khó chịu nói: “Ta vì sao phải nói cho người đây? Người cũng chưa từng nói với ta lai lịch của người.”

Nghe vậy, Neo không đáp hỏi ngược lại: “Người biết Thần Điện Ánh Sáng không?”

Aidrizzt sửng sốt, mặc dù không hiểu vì sao Neo đột nhiên nhắc tới Thần Điện, nhưng hắn vẫn gật đầu trả lời: “Nghe nói, đó là tín ngưỡng lớn nhất trên bề mặt đất.”

Kỳ thật đã không coi là lớn nhất rồi đi! Giáo Hoàng là rất muốn khôi phục vinh quang trước kia, chẳng qua, bây giờ tín đồ của Chiến Thần Điện sớm đã nhiều hơn không ít so với Thần Điện Ánh Sáng rồi, ngay cả Hỗn Độn Thần Điện cũng âm ý có dấu hiệu vượt qua.

Mặc dù Thần Điện Ánh Sáng hình như cần phải cố gắng, chẳng qua đó đã là vấn đề của Grisia rồi. Neo không hề để ý thuận miệng giải thích: “Ta là Sun knight đời thứ ba mươi bảy, vừa về hưu, cứ như thế đi.”

... Hắn vừa mới nghe thấy cái gì?

“Người là Sun knight? Aidrizzt nhảy dựng lên.

Neo nhún nhún vai, sửa chữa: “Là tiền Sun knight.”

Aidrizzt khó có thể tin nhìn hắn, có chút run rẩy hỏi: “Người muốn bắt ta đi Thần Điện để thẩm phán sao?”

“Thẩm phán? Người có lộn hay không vậy? Ta là Sun knight tiền nhiệm, lại không phải Judge knight, hơn nữa người đã làm chuyện gì phải bị thẩm phán sao?”

“Ta là hắc ám tinh linh.” Aidrizzt một chút cũng không cảm thấy Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng sẽ bỏ qua một tên hắc ám tinh linh.

Neo có chút không nhận được nói: “Người tốt cuộc muốn nói mấy lần? Ta không mù, nhìn ra được người rất đen.”

Aidrizzt có chút hoảng sợ, có phút chốc thậm chí muốn lập tức chạy trốn, nhưng hắn cũng biết, một khi chạy trốn, có lẽ hắn sẽ không còn có thể tìm được một người sẽ nói chuyện thân thiện với mình nữa.

Hiu quạnh từng tạm thời thoát khỏi lại lần nữa bao trùm lên, mà lần này, tốt cuộc có thể tìm được một “Neo” khác nữa hay không đây?

Aidrizzt ngồi xuống, rất lâu đều không có mở miệng, mà Neo cũng không có thúc giục hắn.

Rất lâu, hắn mới mở miệng nói chuyện: “Hắc ám tinh linh là chủng tộc khét tiếng, mà trên thực tế, danh tiếng này cũng không có bất công, bọn họ... Không! Là bọn ta. Hành động của bọn ta đúng là rất tà ác, bọn ta coi hèn hạ là đạo đức tốt, coi tàn sát làm trò tiêu khiển, sau đó đem mọi lỗi lầm đều quy ở trên người tinh linh tộc đối địch. Ta, ta cũng từng đi làm nhiệm vụ tàn sát thôn xóm tinh linh, thiếu chút nữa đã chính tay đâm một tinh linh, mà nó chỉ là một đứa trẻ, mặc dù ta không có chính tay đâm nó, nhưng nó sau này cũng bị đồng tộc của ta giết chết.”

Lúc nói chuyện, Aidrizzt cúi thấp đầu, gần như không dám nhìn biểu tình của Neo.

“Cho nên, người không có giết chết bất cứ tinh linh nào, đúng không?”

Aidrizzt ngẩng đầu lên, kinh ngạc mà nhìn Neo.

Neo như chuyện đương nhiên nói: “Cho nên người căn bản không cần sợ nhìn thấy bọn họ! Người lại không thiếu nợ bọn họ cái gì.”

“Ta trơ mắt nhìn đồng tộc của mình tàn sát một thôn xóm tinh linh.”
Aidrizzt cũng không cảm thấy cái này gọi là vô tội.

“Nếu như người khi đó phản kháng, người có thể đánh thẳng đồng tộc của người không?”

Aidrizzt thành thật trả lời: “Không, tinh nhuệ trong đội ngũ rất nhiều, lấy thực lực của ta khi đó đánh không thẳng tất cả mọi người.”

Neo nhún vai nói: “VẬY tội danh của người nhiều lắm chỉ là không muốn tìm cái chết, nếu như còn có tội danh khác, ta trái lại muốn hỏi thử cái người truy tội đó, chẳng lẽ hẳn ở tình huống biết nhất định sẽ chết, hơn nữa còn không cứu được người nào, còn sẵn lòng ra tay giúp đỡ sao?”

“Ta sẽ.”

Neo quay đầu nhìn Aidrizzt, người sau hết sức kiên định nhìn lại hẳn, từng chữ từng chữ nói: “Nếu như cho ta cơ hội lần nữa, ta thà rằng chết theo đứa trẻ đó, cũng đỡ hơn hối hận cả đời.”

Nhìn thấy thần sắc của hắc ám tinh linh, Neo hiểu hẳn nói chính là sự thật. Hẳn cười nói: “Cho nên, người có thể trước mặt tinh linh ngẩng đầu ưỡn ngực. Người là một hắc ám tinh linh sẵn lòng chịu chết vì một đứa trẻ tinh linh, vì sao phải cúi đầu đây? Người hẳn nên kiêu ngạo mà nâng cằm chứ.”

Nghe vậy, Aidrizzt sùng sốt, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn Neo, khó có thể tin hỏi: “Người thật sự tin tưởng lời ta nói sao? Tin tưởng lời của một hắc ám tinh linh?”

“Có cái gì để không tin?” Neo hừ một tiếng, hỏi ngược lại: “Một hắc ám tinh linh có thể giúp người xa lạ giặt quần áo nấu cơm lót giường sẵn thú có thể xấu được chỗ nào?”

Aidrizzt cảm thấy Neo thật sự có chút không cảnh giới, hấn tranh biện: “Có lẽ ta chỉ là muốn lấy được tín nhiệm của người, cho nên mới làm những việc này!”

“Tộc nhân của người sẽ vì giành lấy tín nhiệm của một người qua đường, liền giúp hấn giặt quần áo nấu cơm lót giường sẵn thú?” Neo “chặc” một tiếng, nói: “Nếu như là như thế, có lẽ hắc ám tinh linh tà ác vẫn so với loài người lương thiện hơn một chút.”

Aidrizzt lại không biết nói gì.

“Cho nên, chúng ta liền đi tìm một cung tiễn thủ tinh linh đi!”

... Neo hấn sẽ không là vì muốn tìm một cung tiễn thủ tinh linh, cho nên mới cố gắng khuyên nhủ hấn như thế chứ? Aidrizzt cảm giác thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại có chút bất đắc dĩ nói: “Đến lúc đó hấn nhất định sẽ cùng ta cư xử không tốt, người thế nhưng phải có chuẩn bị tâm lý.”

“VẬY CHÍNH NGƯỜI PHẢI CẨN THẬN À! ĐẾN LÚC ĐÓ ĐỀU LÀ ĐỒNG BẠN, TA THỂ NHƯNG KHÔNG GIÚP BÊN NÀO HẾT.” Neo suy nghĩ một chút, có chút không chắc chắn hỏi: “Chẳng qua, người là ma pháp sư, ma pháp sư hấn là rất sợ cung tiễn thủ đi?”

“Ta không phải ma pháp sư thông thường, ta là một hắc ám tinh linh.” Aidrizzt mỉm cười nói: “Thân thủ của ta có lẽ càng tốt hơn so với thích khách thông thường, ta cũng biết sử dụng đao ngắn.”

“Thế thì là thật.” Neo cũng tán đồng, từ lần đầu gặp mặt, hấn đã từng ở trong lòng khen ngợi thân thủ của Aidrizzt. Hấn bưng bưng hứng trí đề nghị: “Hôm nào giao thủ đi... Không! Ngay bây giờ đi! Dù sao cũng không có chuyện gì.”

Nghe vậy, Aidrizzt nổi lên cười khở, tiến hành đối chiến vũ khí với Sun knight?

Neo chỉ nhìn biểu tình đã biết Aidrizzt rất không tình nguyện, nhưng nhiều ngày không có tiến hành một trận chiến đấu đàng hoàng, hẳn thật sự có chút ngứa tay rồi, lại đưa ra điều kiện tốt hơn: “Người có thể dùng đao ngắn, cũng có thể dùng ma pháp, thế nào...”

Nói còn chưa nói xong, hắn đột nhiên nhảy bật lên, bổ nhào về phía Aidrizzt.

Aidrizzt ban đầu còn tưởng rằng Neo là muốn công kích mình, nhưng lập tức cũng đã phát hiện mình sai lầm, Neo không có vung kiếm về phía hắn, sau khi vừa bổ ngã hắn, Neo thậm chí lập tức bỏ người dậy, xoay người đối mặt rừng cây.

Một tiếng kiếm lạnh lạnh vang lên, là kiếm Neo rút ở bên hông ra, vừa vung lên, lại là một tiếng kim loại va chạm lạnh lạnh.

Mãi cho đến lúc này, Aidrizzt mới nhìn thấy trên mặt đất cắm theo hai mũi tên ngắn, một cây là vừa mới bị Neo rút kiếm đánh văng, cây khác thì cắm ở chỗ hắn mới ngồi lúc nãy. Nếu không phải Neo đẩy ngã hắn, hẳn bây giờ trên người sợ rằng đã cắm theo mũi tên rồi.

Neo giơ kiếm, mặc dù vạn phần cảnh giới, nhưng không thể nắm bắt hành tung của kẻ công kích, chỉ thỉnh thoảng có thể nhìn thấy bóng dáng lóe qua, nhưng khi thật muốn ra tay, lại không thể tập trung đến đối thủ.

“Là tộc nhân của ta!” Aidrizzt kinh hô, sắc mặt của hắn tương đối trắng bệch.

Hắn cho rằng tộc nhân hắn là bỏ qua rồi mới phải, nhiều ngày như thế cũng không nhìn thấy người đuổi giết, hẳn vốn còn ôm theo chút kỳ vọng, kỳ vọng mình cuối cùng cũng có thể thoát khỏi cuộc sống bị đuổi giết, chỉ là không ngờ...

Neo vừa vung kiếm đánh văng thêm nhiều tên ngấn, đồng thời quát khê: “Cầm ma pháp trượng của người lên, Aidrizzt!”

Nghe vậy, Aidrizzt giật mình, lập tức đứng dậy, ma pháp trượng trên tay nắm chặt chẽ, sau khi hấn đọc một chuỗi chú ngữ, trước mặt hai người dâng lên một tấm màn đen bán trong suốt.

Sau khi màn đen dâng lên, đối phương không bắn tên ngấn ra nữa, mà là tùm năm tùm ba đi ra rừng cây, một tên, hai tên... năm tên, tám tên... mười lăm, mười tám... hai mươi lăm, ba mươi...

Cái này đã không còn là một chi tiểu đội, mà là một chi quân đội!

Thấy thế, Aidrizzt hít mạnh một hơi, hấn chưa bao giờ từng gặp qua nhiều truy binh như thế, nếu là lúc trước xuất hiện số lượng truy binh lớn như thế này, sợ rằng hấn sớm đã bị tóm về rồi.

Thì ra, khoảng thời gian yên bình này chính là để tụ tập nhiều hắc ám tinh linh như thế sao?

Lúc này, Neo đứng ở phía trước hấn đột nhiên thấp giọng hỏi: “Aidrizzt, người biết tầm bắn của loại cung chữ thập ngấn đó khoảng chừng bao xa không?”

“Nhiều lắm mười yard.”

“Tầm bắn của ma pháp xa bao nhiêu?”

“Tối đa tám mươi yard đi!”

Neo trầm ngâm một chút, hỏi: “Nếu như duy trì chạy không ngừng, người có thể chạy bao lâu?”

“Nửa giờ đi... người nhất định phải ở lúc này thế này mới bộc phát lòng hiếu kỳ của người sao?” Aidrizzt thật sự rất muốn lờm hấn một cái, bình

thường cái gì cũng không hỏi, bây giờ chết đến nơi mới hỏi nhiều như thế.

Neo lại lườm hăn một cái trước, khinh thường nói: “Nửa giờ? Quá yếu rồi đi!”

“Ta là ma pháp sư, lại không phải chiến sĩ.” Aidrizzt không nhịn được đáp trả: “Chẳng lẽ ma pháp sư loài người rất thiện trường chạy bộ sao?”

“Oh... bọn họ có lẽ chạy nửa phút đã gần như muốn té lăn rồi.”

Có tệ như thế sao? Aidrizzt hết sức hoài nghi, chẳng qua bây giờ tuyệt đối không phải dịp tốt để nghiên cứu vấn đề thể lực ma pháp sư.

Khi đồng tộc đi ra đạt tới năm mươi người, Aidrizzt vội vàng nói: “Bây giờ người muốn làm như thế nào đây? Nếu như người muốn tự mình chạy trốn, ta cũng tuyệt đối sẽ không trách người, người vừa mới nói, không muốn tìm chết không coi là tội danh, cho nên người hãy cứ đi mau...”

“Muốn... như vậy!”

Cùng với hai chữ “như vậy”, đầu khí trên người Neo phát ra, tiếp theo, toàn bộ đầu khí tuôn đến kiếm trên tay hăn, mũi kiếm vung một cái xuống đất, đầu khí được chém ra thành hình bán nguyệt, trong nháy mắt chạm đất, trong tiếng nổ ầm ầm phá vỡ mặt đất, tung lên bụi đầy trời.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 16: Vô Địch – Chap 5

Đây chính là thực lực của Sun knight sao?

Sau khi bụi hơi tán đi, Aidrizzt trợn mắt há hốc mồm nhìn cái hố sâu hình chữ nhật vắt ngang trước mặt hắn, giống như bóng tối sâu không thấy đáy...

Hắn đang muốn tiến lên một bước, nhìn cho kỹ thì lại đột nhiên bị người ôm ngang lên, khiến cho hắn giật mình một cái, kinh hô: “Neo?”

Sau khi Neo sai bước bắt đầu chạy, mới trả lời tiếng hét gọi của hắn: “Người phụ trách nhiều loạn đối phương, cho ta chút thời gian chạy cách bọn chúng tám mươi yard, sau đó đã là chuyện của ta rồi.”

Aidrizzt sửng sốt, sau khi đồng tộc mình hồi thần lại, hắn cũng nghe thấy âm thanh bắt đầu truy cùng đuổi tận.

Lúc này hắn cũng chỉ có thể làm theo lời Neo, ngoại trừ đem tấm màn đen bảo vệ hai người gia cố thêm vững chắc, cũng bắt đầu thi triển đủ loại ma pháp. Hắn thi triển ra đều không phải ma pháp lực công kích cao, mà là một số ma pháp có thể nói là bị giới ma pháp gọi là tiêu xảo. Ví dụ như ma pháp làm cho mặt đất trở nên trơn dính, hoặc là ma pháp có thể tạo ra tiếng ồn lớn dọa người.

Những tiêu xảo này cũng rất đơn giản, cho nên hắn có thể một lần thi triển rất nhiều cái, dùng để đối phó kẻ địch hơn năm mươi tên. Quan trọng

là, những ma pháp này mặc dù chỉ là tiểu xảo, nhưng có thể đủ hữu hiệu mà kéo chậm tốc độ của đối phương.

Thỉnh thoảng, hẳn cũng sẽ xen lẫn ma pháp thật sự có lực công kích vào những tiểu xảo này, để tránh cho đối phương coi toàn bộ ma pháp của hẳn đều trở thành tiểu xảo, không thêm để ý nữa.

Khi hai tên cung tiễn thủ bị nổ nát mặt, tốc độ của những hắc ám tinh linh quả thật chậm lại. Bọn chúng cẩn thận mà né tránh những “tiểu xảo” này.

Tốc độ của hắc ám tinh linh mặc dù chậm, nhưng bọn họ lại vẫn còn trong phạm vi tầm bắn ma pháp của đối phương, không ít ma pháp hắc ám thuộc tính đánh về phía bọn họ.

Đối với cái này, Aidrizzt vốn có chút căng thẳng, nhưng về sau phát hiện, những ma pháp lực sát thương lớn này tất cả đều bị Neo tránh né qua, căng thẳng của hẳn cũng ít đi, tiểu ma pháp còn lại hoàn toàn là phạm vi hẳn có thể đủ ngăn cản.

Aidrizzt không khỏi tán thán: “Đối với một người không thể quay đầu nhìn mà nói, người tránh né thật tinh chuẩn.”

Neo hừ một tiếng, nói: “Quay đầu? Hắc ám thuộc tính đối với Sun knight mà nói, giống như bánh ngọt và con chuột, chỉ người cũng đã người ra được, căn bản không cần dùng mắt nhìn!”

Lúc này, Neo đột nhiên nhảy mạnh một cái, tránh qua một cái đại ma pháp, nhưng khi hẳn rơi xuống đất, một thích khách từ trong rừng cây nhảy ra, chùy thủ trên tay mắt thấy sắp đâm vào cánh tay Neo, mà người sau đang rơi xuống đất, hai tay lại đang bế Aidrizzt, căn bản không thể tiến hành né tránh hoặc là rút kiếm ra để đỡ.

Đột nhiên, “âm” một tiếng, thích khách bị ma pháp hắc ám hình cầu đánh văng, lăn nữa ngã về rừng cây, cũng không có bò lên nữa.

Sau khi nổ văng thích khách, Aidrizzt nhìn phía sau một chút, gần như đã không còn ma pháp đánh về phía hai người nữa, nghĩ đến hẳn là đám ma pháp sư đã hoàn toàn theo không nổi rồi. Chẳng qua, thích khách và chiến sĩ đuổi theo sát chung quanh trái lại không ít. Hắn đề nghị: “Neo, để ta trèo đến lưng người, người mới có thể dùng tay dụng kiếm.”

Neo thoáng nhìn hẳn, mĩa mai nói: “Người trèo đi! Chỉ là phải nắm chắc, nếu như té xuống, ta thế nhưng sẽ không quay lại nhặt người.”

Aidrizzt chỉ là khinh khinh nhìn hẳn một cái, liền bắt đầu động tác.

Động tác của hắc ám tinh linh thật là khéo léo!Neo thầm khen một tiếng.Động tác trèo lớn như thế lại không chút nào ảnh hưởng đến bước chạy của mình, hơn nữa tốc độ nhanh đến kinh người.

Aidrizzt chỉ là bám vào cổ Neo, sau đó xoay một vòng lớn, cả người liền đã chuyển đến sau lưng Neo rồi.

Sau khi rảnh tay, Neo liền lập tức rút kiếm ra, đem những hắc ám tinh linh đang giơ kiếm và chủ thủ lên công kích này, toàn bộ một kiếm chém thành hai phần, thỉnh thoảng có cá lọt lưới, cũng bị ma pháp của Aidrizzt đánh văng.

Hai người cứ như thế bị truy sát hơn nửa ngày, lúc này, thích khách và chiến sĩ đều đã bớt đi một chút, chẳng qua lại vẫn đều đuổi theo sát ở phía sau, chỉ cần bọn họ dám ngừng lại nghỉ ngơi, lập tức liền có hắc ám tinh linh có thể đuổi tới.

Mặc dù, Neo ở trên thế lực thì không có vấn đề, chẳng qua cũng theo người chạy luôn không phải là chuyện sung sướng. Hẳn khó chịu hỏi người

trên lưng: “Aidrizzt, lúc người trốn nhà có làm cái chuyện tốt lành gì sao? Bọn chúng truy đuổi cũng quá bạt mạng rồi đi?”

“Eh... Ta đã phá hủy một gian điện đường, vài con phố, một ngôi cổng thành và một cái cầu.”

“Người thì không thể an an tĩnh tĩnh mà đào tẩu được sao?” Neo nói móc: “Làm cho oanh oanh liệt liệt như thế, cho dù người ta không muốn đuổi giết người cũng phải đuổi, nếu không trên thế diện cũng nhịn không được!”

Aidrizzt bật cười, không nhịn được cãi lại: “Đành phải vậy, bọn họ nhốt ta ở điện đường, ta đành phải phá hủy điện đường, bọn họ lại không mở cổng thành cho ta đi, ta đành phải phá hủy cổng thành; tiếp theo lại vẫn đuổi ta, ta đành phải sau khi qua cầu, phá nổ cầu thôi.”

Neo đảo mắt khinh khỉnh, khó chịu nói: “Người dứt khoát thiêu hủy cả khu rừng rậm này luôn cho rồi!”

“Đốt rừng rậm là kỹ năng của người, không phải của ta, ta chỉ biết nấu cơm mà thôi.”

“Người cũng coi như biết nấu cơm? Cơm người nấu nhiều lắm coi như có thể ăn mà thôi.”

“Dù sao vẫn tốt hơn nhiều so với đồng... cặn bã người nấu ngay cả ném cho slime, slime cũng không ăn đi!”

“Là con slime đó đúng lúc không muốn ăn cái gì...”

Hai người đấu võ mồm với nhau, dường sá nhất thời ồn ào lên.

Không biết bao lâu sau, Aidrizzt đột nhiên bị cú xóc mạnh khiến cho giật mình tỉnh dậy, vừa tỉnh, hẳn lại bị hù dọa, hoảng hốt kêu khê: “Ta đã ngủ? Ta, ta...”

Neo vất vả mà công hẳn chạy, mà hẳn lại có thể còn ngủ thiếp đi!

Neo lại không thèm để ý nói: “Dù sao người không ngủ cũng không thể làm được cái gì.”

“Để cho ta hạ xuống chạy đi, người hẳn là cũng mệt rồi.”

Mặc dù, Aidrizzt cảm thấy phương pháp công bằng hơn hẳn là hẳn phải đổi lại công Neo, nhưng hẳn lại cũng biết lấy thể lực của mình, nếu như công theo một người chạy, sợ rằng chạy nửa phút đã muốn đổ rồi. Cho nên điều duy nhất hẳn có thể làm cũng chỉ là hạ xuống chạy bộ mà thôi.

“Mệt? Người cho rằng ta là ai hả?” Neo hừ một tiếng, giọng điệu không hề che đậy kiêu ngạo, nói: “Ta thế nhưng là Thánh kỵ sĩ nổi tiếng về lực chịu đựng, mà còn là Sun knight đầu đỉnh nhất! Thứ chuyện cón con này làm sao có thể khiến ta thấy mệt.”

Thấy thần sắc của Neo thật sự không có một chút găng gượng, Aidrizzt lúc này mới yên lòng, nhưng vẫn nói: “Để cho ta hạ xuống chạy một lát đi, bằng không nếu ta cứ bảo trì tư thế này, toàn thân đều sắp cứng ngắc rồi.”

Lúc này, Neo mới dứt khoát dừng lại bước chân, để cho Aidrizzt từ trên lưng hẳn hạ xuống.

Aidrizzt hơi duỗi tay chân một chút, mà Neo cũng tranh thủ gặm vài miếng lương khô, sau đó, hai người mới lại bắt đầu chạy trốn.

Mặc dù biết phải tiết kiệm thể lực, nhưng Aidrizzt vẫn không nhịn được tò mò, hỏi: “Nói thật, người rốt cuộc có thể công ta chạy bao lâu?”

Neo nhún vai nói: “Nếu đều không nghỉ ngơi, vậy khoảng chừng ba ngày đi.”

Thật là lợi hại...Aidrizzt cảm giác cái này thật có chút khó tin.Cồng một người chạy ba ngày? Hơn nữa còn là trong rừng rậm đường đi gập ghềnh, cho dù là chiến sĩ lợi hại nhất trong tộc, chỉ sợ cũng làm không được.

Hắn nhìn xung quanh, vốn là định xem tình huống đường đi như thế nào, nhưng sau khi nhìn rõ cảnh vật xung quanh, sắc mặt lại đột nhiên đại biến, vội vàng kéo đồng bạn, nói: “Mau dừng lại, Neo!”

Neo không hiểu gì cả dừng chân lại hỏi: “Làm gì... Ah! Người muốn đi vệ sinh sao? Đi đi! Đi xa một chút!”

“Ai muốn đi vệ sinh chứ!” Aidrizzt khó chịu nói. Thật là! Ở cùng một chỗ với Neo thật sự rất khó bảo trì tâm tình căng thẳng.

Sau khi Neo nhướn mày để biểu đạt dò hỏi của hắn, Aidrizzt mới giải thích: “Cứ đi tiếp chính là lãnh địa của tinh linh rồi.”

“Oh?” Neo biết rõ còn hỏi: “Tinh linh nếu ghét hắc ám tinh linh như thế, hắn là sẽ không vui khi có nhiều hắc ám tinh linh như thế chạy lung tung trên địa bàn của bọn họ đi?”

Aidrizzt sửng sốt, gật đầu rồi nói: “Uh, vậy chúng ta tới đi, bọn họ hẳn là sẽ hỗ trợ đuổi tộc nhân của ta đi.”

Trên dọc đường, hai người đi đi dừng dừng, mặc dù Neo không ngại cồng người, chẳng qua Aidrizzt lại nói làm sao cũng không muốn được hắn cồng đi nữa, thà rằng gắng gượng tự mình tiếp tục chạy, chạy đến thở không ra hơi.

Nhìn thấy bộ dạng chạy đến sắp tắt thở của Aidrizzt, nhưng lại không chịu mở miệng nói muốn nghỉ ngơi. Neo nhướn mày nói: “Ta mệt rồi, dừng

lại ăn chút gì đi.”

Aidrizzt lúc này mới dừng chân lại, hỗn hển đến nói không ra lời, lại nhìn người nói mệt bên cạnh, căn bản mặt không đỏ hơi thở không gấp, nào có chút dáng vẻ mệt mỏi? Điều này khiến cho Aidrizzt thật sự không biết nên vui khi đồng bạn có thể lực tốt như thế, hoàn toàn sẽ không liên lụy đến mình, hay là nên oán hận hẳn có thể lực tốt như vậy, khiến cho mình chạy đến muốn chết?

Neo ung dung lấy ra lương khô, đưa một miếng cho Aidrizzt, sau đó tự mình cũng bắt đầu gặm, vừa gặm vừa hỏi: “Còn phải bao lâu mới đến lãnh địa của tinh linh?”

Aidrizzt nhìn xung quanh một chút nói: “Xấp xỉ đã đến lãnh địa của tinh linh rồi. Nhưng ta cũng chỉ là xem qua ở trong sách, bọn họ sẽ để lại ký hiệu trên cây mà thôi, ta không biết phải đi sâu nhiều, bọn họ mới xuất hiện.”

“Xấp xỉ chính là xa như thế đi!”

Neo bỏ miếng lương khô cuối cùng vào trong miệng, sau đó ngẩng đầu nhìn rừng cây, tay đã đặt ở trên thân kiếm rồi.

Aidrizzt sửng sốt, sau đó cũng nghe thấy tiếng lá cây xào xạc, hẳn nhìn vào trong rừng cây, đầu tiên là từ kẽ hở của lá cây nhìn ra manh mối, sau đó, bọn họ liền hiện thân.

Đây là kẻ thù của hắc ám tinh linh, tinh linh sao?

Bọn họ gầy và thon dài, vóc dáng trái lại có phần na ná Aidrizzt, nhưng khác biệt lớn nhất hiển nhiên là làn da, màu da của tinh linh thoát nhìn hết sức trắng muốt, đồng thời cũng không có tinh linh tóc trắng, hơn nữa là tóc màu nâu vàng.

Hai người quan sát tinh linh, nhưng những tinh linh đồng thời cũng nhìn Aidrizzt, thần sắc bọn họ thoát nhìn rất là kinh ngạc, nhưng, dần dần trầm mặt xuống, xuất hiện biểu tình phẫn nộ và ghê tởm.

Thấy thế, Aidrizzt cũng không kinh ngạc, tinh linh và hắc ám tinh linh vốn là kẻ thù, trên cơ bản, các tinh linh không có vừa đến đã vung kiếm, hẳn đã cảm giác được bản chất lương thiện của đối phương rồi. Nếu là tình huống ngược lại, là một nhóm hắc ám tinh linh gặp phải một tinh linh, sợ rằng chết ngay tại chỗ, đối với tên tinh linh kia mà nói đã coi như là kết cục tốt nhất rồi.

Neo đứng dậy, đồng thời, những tinh linh hình như bị hành động này kích thích, bọn họ đồng loạt giơ vũ khí lên, hơn phân nửa là cung tên, sau đó đối vào Neo.

Lúc này, Aidrizzt cũng đứng lên, hẳn đến gần Neo hai bước, cùng hẳn đứng sánh vai, sau đó ngẩng đầu, kiêu ngạo mà nhìn tinh linh xung quanh.

Giống như Neo nói, hẳn không có bất cứ chỗ gì phải xấu hổ.

Bị đông đảo cung tên chia vào, kẻ cầm cung còn là tinh linh mà trong truyền thuyết nói mỗi một người đều là thần tiễn thủ, Neo lại còn có thể dùng giọng điệu an nhàn thoải mái nói: “Đầu tiên là thấy được hắc ám tinh linh, sau đó lại thấy được tinh linh, nếu như biết mạo hiểm thú vị như thế, ta hẳn nên đem công việc ném cho Grisias đi làm sớm hơn hai năm.”

Nghe vậy, Aidrizzt quay đầu, khinh khỉnh nhìn hẳn một cái, nói: “Ta chân thành vì học sinh của ngươi cảm thấy bi ai.” Sau đó, hẳn quay đầu nhìn về phía tinh linh, lớn tiếng nói: “Ta là một hắc ám tinh linh, nhưng loài người bên cạnh ta là vô tội, xin đừng động thủ với hẳn.”

“Aidrizzt, ngươi đang nói nhảm cái gì? Ta là vô tội không sai, nhưng ngươi cũng không phải có tội!”

Trách mắng đến đó, Neo quay đầu đối mặt với hàng loạt tinh linh, cao giọng hô: “Bọn ta bị một bầy hắc ám tinh linh lớn đuổi giết, tìm kiếm sự che chở của các người!”

Đám tinh linh đều ngẩn người, sau đó quay đầu nhìn Aidrizzt.

“Hắc là hắc ám tinh linh...” Neo ngừng lại một chút, mới tìm được từ thích hợp: “Kẻ phản bội bỏ trốn, các người hắc sẽ không giết một hắc ám tinh linh từ bỏ cái ác hướng thiện cùng một loài người vốn đã rất thiện lương chứ?”

Người thiện lương? Vậy hắc ám tinh linh đại khái không tính là tà ác đi? Aidrizzt cố gắng bảo trì vẻ mặt không biến dạng.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 17: Vô Địch – Chap 6

Nghe vậy, các tinh linh khẽ nhú mày, thần sắc hiển nhiên không tin, nhưng vẫn không công kích hai người, ngược lại có mấy tinh linh đã buông vũ khí xuống, bắt đầu lên tiếng nói chuyện với nhau, thoạt nhìn như đang bàn bạc biện pháp. Nhưng, bọn họ dừng lại là tinh linh ngữ Neo nghe không hiểu.

Neo thấp giọng hỏi đồng bạn: “Người nghe hiểu tinh linh ngữ không?”

Aidrizzt trừng mắt, nói: “Hắc ám tinh linh và tinh linh chạm mặt, diễn biến duy nhất chính là giết đối phương, người nghĩ rằng bọn ta sẽ cùng đối phương nói chuyện phiếm sao?”

Neo tặc lưỡi một tiếng, nửa ra lệnh nói: “Hôm nào người phải đi học tinh linh ngữ, bằng không nếu như đồng bạn tinh linh dùng tinh linh ngữ nói xấu ta, ta đều nghe không hiểu, vậy đâu có được!”

Bây giờ vấn đề nên lo lắng chính là đồng bạn tinh linh sẽ lên nói xấu sao? Hẳn là phải lo lắng có thể sẽ bị những tinh linh bắn thành cây xương rồng hay không mới đúng chứ!

Aidrizzt lên liếc một chút, mấy tinh linh đang trong đàm luận đó hình như hoàn toàn không có dấu hiệu đình chỉ thảo luận, tốc độ đàm luận của bọn họ không nhanh không chậm, thái độ hòa hoãn, không có một biểu tình nào là phẫn nộ. Bọn họ giống như đang thảo luận một chuyện rất bình thường, những việc nhỏ như hôm nay muốn đi săn ở đâu gì đó.

Aidrizzt quan sát đến bưng bưng hứng trí, đồng thời, những tinh linh giờ vũ khí xung quanh cũng dần dần mất đi thần sắc phần nộ, ngược lại từng người lộ ra vẻ tò mò nhìn Aidrizzt.

Chẳng qua, Neo chờ đến cực kỳ buồn chán, ngáp cũng không biết đã ngáp mấy cái, phàn nàn: “Làm sao nói lâu như thế? Đúng là không có hiệu suất.”

Aidrizzt khó chịu nói: “Người cho rằng tuổi thọ của bọn họ ngắn giống loài người, cần phải chú trọng cái thứ hiệu suất này sao?”

Neo nhú mày, lộ ra biểu tình khó có thể nhẫn nại nói: “Vậy bọn họ dù sao cũng sẽ không cần nói đến một trăm năm đi?”

Aidrizzt cười lắc đầu nói: “Thế thì không đến nỗi, nhưng tuổi thọ của tinh linh khoảng chừng gấp năm lần của loài người, thời gian thảo luận ước chừng cũng gấp năm lần, cho nên người chỉ cần ngắm lại loài người thảo luận cần khoảng chừng bao lâu, thì biết tinh linh cần thảo luận bấy lâu.”

Neo suy nghĩ một chút nói: “Nếu như lấy thời gian ta thảo luận cùng Judge knight để tính, những tinh linh khoảng chừng một phút nữa sẽ thảo luận xong. Chẳng qua nếu lấy thời gian Giáo Hoàng thảo luận cùng tế ti thủ hạ của ông ta để tính...”

“Thế nào?”

“Ta thà rằng quay đầu đánh với năm mươi hắc ám tinh linh, cũng tốt hơn ở chỗ này lãng phí sinh mệnh của ta, phải biết rằng ta đã bốn...”

Aidrizzt lập tức quay đầu, hoài nghi hỏi: “Bốn...?”

“Bốn, bốn... vốn là một người không còn trẻ!” Neo ahem một tiếng, bắt đắ dĩ nói: “Người biết đấy, loài người bọn ta lại không giống tinh linh hay

là hắc ám tinh linh sống lâu như thế, đương nhiên phải nắm chắc thời gian cho tốt.”

Aidrizzt đem con mắt vốn đã dài mảnh của hắc nheo lại càng mảnh, lộ ra biểu tình mỉa mai phân nghi hoặc nhìn Neo, người sau thì phát huy công lực làm Sun knight hai mươi năm, làm như không có chuyện gì mà dùng mỉm cười đối mặt với người trước.

“Xin hỏi, các người thảo luận xong chưa?”

Aidrizzt và Neo đều giật mình, quay đầu nhìn, những tinh linh tất cả đều nhìn chăm chăm hai người bọn họ, sớm đã không còn thảo luận nữa.

Lúc này, có một tinh linh đi ra, sử dụng ngôn ngữ của loài người, khách khí nói: “Nếu như các người còn cần thảo luận, bọn ta cũng không ngại chờ.”

Neo quay đầu hỏi Aidrizzt: “Chúng ta có cái gì cần thảo luận không?”

Aidrizzt khó chịu nói: “Ta với người còn có cái gì để nói sao?”

Neo nhún nhún vai, quay đầu nói với tinh linh: “Bọn tôi thảo luận xong rồi.”

Tên tinh linh phụ trách đàm phán kia có chút tò mò mà nhìn bọn họ, cho đến khi nghe được trả lời của Neo, hắc mới gật đầu, nói với hai người: “Bọn ta đồng ý hộ tống các người đến rìa rừng rậm, nhưng các người phải hứa không tiến vào khu rừng rậm này nữa, nếu như các người còn cả gan bước vào khu rừng rậm này, bọn ta sẽ không lưu tình nữa, xin các người cần phải chú ý điểm này.”

Đối với kết luận của những tinh linh, Neo thì rất không hài lòng, nhưng Aidrizzt lại là thờ phào một hơi, hắc ban đầu sớm đã có ý định chết ở trên

tay tinh linh, căn bản không nghĩ tới tinh linh sẽ bỏ qua mình, thậm chí còn đồng ý hộ tống hẳn.

Aidrizzt đầu tiên ra hiệu biểu đạt cảm tạ đối với tinh linh, sau đó quan tâm nói: “Cảm ơn sự hộ tống của các người, nhưng xin phải nhiều tinh linh một chút, bởi vì hắc ám tinh linh truy sát bọn tôi hơn năm mươi tên, mặc dù bị bọn tôi giết chết một ít, nhưng có thể cũng sẽ không ít hơn năm mươi. Cho nên nếu như số tinh linh các người không đủ nhiều, sợ rằng không đủ để hãm dọa cản trở tộc nhân của tôi.”

Đối mặt với nhắc nhở tốt bụng của Aidrizzt hắc ám tinh linh này, biểu tình của tinh linh hết sức cứng nhắc, nhưng hẳn hình như lại cảm thấy thế này không phải tốt lắm, cho nên vừa lại gật đầu.

Nhận được trả lời như vậy, Aidrizzt lại vẫn hết sức vui vẻ, bởi vì hẳn trước đây cho dù gặp phải loài người, đều không nhận được một cái gật đầu, hơn phân nửa là la hét, chạy trốn hoặc là ra tay công kích. Bây giờ, tinh linh đáng lẽ là kẻ thù lại có thể cho hẳn cái trả lời có thể nói thân thiện này, đây khiến cho hẳn thậm chí có loại cảm giác thời kỳ đau khổ đã qua.

Nhưng, Neo lại hết sức bất mãn, đã làm Sun knight hai mươi năm, hẳn khi nào từng nhận được loại đối xử này? Hẳn trầm mặt xuống, cười lạnh nói: “Đồng bạn của ta tốt bụng nhắc nhở các người, thái độ của các người là sao? Tự cho là cao hơn người khác một bậc sao?”

“Neo, đừng nói như thế.” Aidrizzt vội vàng ngăn cản đồng bạn: “Tinh linh bọn họ vốn không cần phải hộ tống chúng ta.”

“Bọn họ đương nhiên cần phải! Nếu như người gặp phải một tinh linh bị đuổi giết, chẳng lẽ người sẽ không ra tay giúp đỡ hẳn sao? Người ra tay trợ giúp hẳn, lại mang theo thái độ bố thí à?”

Đối mặt đối với trách mắng của Neo, Aidrizzt lại ngẩn ra, hẳn đương nhiên sẽ ra tay giúp đỡ, và sẽ không mang theo thái độ bố thí, nhưng...

Neo cười lạnh một tiếng, vô cùng cao ngạo nói: “Bọn ta thà ở dưới sự quan sát của thần Ánh Sáng chiến đấu tới chết, cũng không muốn nhận một tí bố thí nào!”

Tên tinh linh kia kinh ngạc mà nhìn Neo, trong khoảng thời gian ngắn, cũng không biết nên làm phản ứng gì.

“Aidrizzt, nên đi thôi!” Neo cũng không để người ta có thời gian suy nghĩ, vừa gọi đồng bạn xong, thật sự quay đầu đi ngay.

Aidrizzt ngẩn ra, sau đó liền vội vàng đi theo.

Hai người không nói gì mà đi một đoạn đường, Aidrizzt phát hiện phía sau thấp thoáng có dấu hiệu người theo dõi, hẩn lo lắng quan sát trong chốc lát, lại kinh ngạc phát hiện người theo dõi phía sau lại là...

“Những tinh linh theo tới rồi.” Hẩn khẽ nói với Neo.

Neo nghiêng đầu về phía sau, liếc mắt một cái, lập tức liền như không có việc gì mà nhìn phía trước, không một chút cảm kích nói: “Là tự bọn họ thích theo, ta thế nhưng không muốn bọn họ giúp đỡ.”

Aidrizzt suýt nữa bật cười, đồng thời cũng thả lỏng xuống. Chỉ cần có các tinh linh đầy đủ vũ trang ở đây, tộc nhân của hẩn sẽ chưa chắc ra tay công kích hai người, dù sao đây cũng là bề mặt đất, còn là rừng rậm của tinh linh cư ngụ, hắc ám tinh linh cũng không chiếm ưu thế.

Ra tay dưới tình huống bất lợi, tuyệt đối không phải là phong cách của hắc ám tinh linh.

◇◇◇◇

Những tinh linh đúng như lời bọn họ nói, một đường hộ tống hai người tới rìa rừng rậm, dọc đường hết sức yên ổn, không có xuất hiện qua bất cứ

tên hắc ám tinh linh nào.

Khi hai người bước ra rừng rậm, lại không nhìn thấy vách núi và hoang mạc, còn liếc mắt liền thấy một ngôi tiểu trấn ở cách đó không xa, Aidrizzt thật sự có loại cảm giác thời kỳ đau khổ đã qua, có lẽ hẳn lúc trước thật sự quá đen đui, cho nên xui quá hóa hên, bây giờ cuối cùng cũng bắt đầu gặp may rồi.

Hai người nghe thấy phía sau có tiếng vang, sau khi đồng thời xoay người, nhìn thấy một tinh linh xuất hiện dưới tàng cây. Nhìn dung mạo của hắn, hình như là tinh linh lúc trước đảm nhiệm đàm phán.

Tinh linh nhìn hai người, nghiêm túc nói: “Bọn ta đã tuân thủ lời hứa, xin các người cũng tuân thủ lời hứa của các người, đừng bước một bước vào rừng rậm nữa.”

Neo chỉ là hừ một tiếng, nhưng Aidrizzt lập tức gật đầu.

Mặc dù Neo cũng không có đáp ứng, chẳng qua đối tượng tinh linh chủ yếu phòng bị nhất vẫn là Aidrizzt, cho nên sau khi nhận được lời hứa của hắn, liền xoay người muốn rời khỏi.

“Chờ một chút!”

Tinh linh ngừng chân, quay đầu nhìn loài người lên tiếng hô gọi mình.

Neo mỉm cười, phát ra một chuỗi câu hỏi: “Người tên là gì? Là nam hay là nữ? Là cung tiễn thủ hay là ma pháp sư?”

Aidrizzt ngẩn ra, vẻ mặt cổ quái mà nhìn Neo, nghĩ thầm, Neo hẳn sẽ không thật sự muốn tìm người ta gia nhập đội ngũ chứ?

Tinh linh dùng ánh mắt lạnh lùng liếc Neo một cái, bỏ lại một câu “Ta là Aftelier”, sau đó đầu cũng không quay lại mà rời khỏi.

Cho đến khi tinh linh quay đầu đi xa vài bước, Aidrizzt mới thấp giọng hỏi: “Cô ta là một nữ tinh linh, chẳng lẽ người nhìn không ra sao? Làm sao có thể hỏi vấn đề bất lịch sự như thế chứ!”

Neo không đáp nhưng thấp giọng hỏi ngược lại: “Quần tinh linh lớn này đều là nữ sao?”

Aidrizzt kỳ quái liếc Neo một cái, như chuyện đương nhiên trả lời: “Không, có nam có nữ, số lượng khoảng chừng một nửa một nửa.”

“Hoàn toàn nhìn không ra...”

Aidrizzt đột nhiên cảm giác có chút không ổn, vội vàng hỏi: “Như thế, người biết ta là nam chứ?”

“Đó còn phải nói!”

Aidrizzt yên lòng.

Neo hết sức kiêu ngạo nói: “Ngày thứ ba quen người đã biết rồi.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 18: Vô Địch – Chap 7

Khi hai người đi tới ngoài thành trấn, Aidrizzt lại ngừng cước bộ. Hắn phủ thêm áo trùm, kéo viền mũ đến cằm, sau đó lại mang bao tay, sau khi gần như đem mình bao kín đến không còn kẽ hở, mới có chút căng thẳng dò hỏi Neo: “Ta thoát nhìn thế nào?”

Mình đã bao thành dạng này rồi, hắn nhìn không ra là hắc ám tinh linh đi?

Neo đánh giá trên dưới một phen, bình luận: “Ta cảm thấy...”

Thế nào đây? Aidrizzt căng thẳng chờ đợi bình luận.

“Ta cảm thấy người thoát nhìn vô cùng khả nghi.”

“...” Aidrizzt không nói gì một lát, rồi tức giận nói: “Đây không cần người nói! Ý ta là, có nhìn ra được là hắc ám tinh linh không?”

Neo nhướn mày, hờ hững nói: “Bị nhìn ra thì lại có liên quan gì?”

Aidrizzt lắc đầu nói: “Nếu như loài người phát hiện ta là hắc ám tinh linh, nhất định sẽ đuổi chúng ta đi. Chúng ta bây giờ không thể vào rừng rậm săn thú, nếu như cũng không thể vào thành trấn mua thực phẩm, đến lúc đó chẳng lẽ muốn chết đói sao?”

Neo nhúu mày, không phản đối ngụ ý trang của Aidrizzt nữa.

Tiếp theo hai người liền tiến vào trong thành trấn, Neo đối với tiểu trấn này không có hứng thú gì, nhưng Aidrizzt lại không ngừng nhìn trái ngó phải, mặc dù hắn đi lên mặt đất đã có một thời gian rồi, nhưng lại chưa từng tiến vào bất cứ một tòa thành trấn nào, bây giờ có thể bước vào một tòa thành trấn như thế này, đương nhiên cảm giác rất mới lạ rồi.

Ngoài dự liệu, cái tiểu trấn dựa sát rừng rậm này lại rất náo nhiệt, nhưng không ít người đều mặc trang bị mạo hiểm, thậm chí là lưng mang bọc hành lý, thoạt nhìn không giống như người bản địa, mà là mạo hiểm giả lưu động.

Cũng bởi vì đủ kiểu người đi đường qua lại không ít, cho nên, mặc dù trang phục của Aidrizzt rước lấy không ít thần sắc hoài nghi, chẳng qua trái lại chưa người nào thật sự tiến lên gây phiền toái. Điều này làm cho Aidrizzt thở phào một hơi lớn, đồng thời cũng không cảm thấy sợ hãi bất an đối với tiếp xúc đoàn người nữa.

Neo lão luyện mà một mạch đi tới trước một ngôi kiến trúc vật làm bằng gạch, cửa treo tấm biển “Công hội mạo hiểm đại lục”, đây cũng là một nơi Aidrizzt chưa từng đến. Người ở bên trong nói nhiều cũng không nhiều, khoảng chừng có mười mấy người, tùm năm tùm ba đứng ở trước vách tường hai bên, đang ngẩng đầu nhìn thông báo dán trên tường.

Chẳng lẽ đây chính là công hội mạo hiểm giả trong sách viết? Aidrizzt tò mò dò hỏi đồng bạn: “Người từng tới nơi này sao? Làm sao nhìn dáng vẻ người một mạch đi tới, giống như rất quen thuộc?”

Neo chỉ lên trên đỉnh, nói: “Công hội mạo hiểm giả thích nhất là cắm cờ ở trên đỉnh, nếu như là thành lớn, có thể còn nhìn không thấy lá cờ đó, cái tiểu trấn này diện tích không lớn, vừa đi vào đã thấy rồi.”

Nói xong, hắn liền đi vào trong tòa nhà công hội này, Aidrizzt cũng vội vàng đi vào theo.

Vừa đi vào, Neo liền nói với hãn: “Người trước tiên đi khắp nơi xem thử có nhiệm vụ gì có thể nhận không. Ta trước đi đăng ký cái đội ngũ, và xử lý chút chuyện nhỏ.”

Aidrizzt gật đầu, liền đi tới bên tường, tò mò mà nhìn thông báo trên tường.

Neo một mình đi tới trước quầy, trước là đơn giản đăng ký đội ngũ, tiếp theo định truyền chút tin tức về Diệp Nha thành. Đây là chuyện Chasel ngàn căn dặn vạn căn dặn nhất định phải làm, mười hai người bọn họ chỉ cần là du lịch ở bên ngoài, mỗi tháng đều sẽ phải truyền tin tức về Diệp Nha thành.

Mặc dù, Neo sâu xa cảm giác quy định này căn bản là vì hãn mà thiết lập, trong bọn họ thế hệ Mười Hai Thánh kỵ sĩ này, hơn phân nửa đều ở lại Diệp Nha thành, nếu không thì là trở về quê nhà. Ngoại trừ hãn, hình như vẫn không có ai du lịch ở bên ngoài.

Hãn thật sự có khiến cho người lo lắng như thế sao? Xem xem, mạo hiểm đến bây giờ, hãn không phải vẫn còn sống tốt à, có cái gì phải lo lắng? Thật là!

Chẳng qua, chuyện nhỏ này tốt hơn vẫn là ngoan ngoãn làm. Mặc dù hãn không sợ Chasel, chẳng qua Chasel thật sự nổi giận, cũng là một chuyện rất phiền toái, nhất là lúc Chasel đưa ra quy định này, những người khác hình như dáng vẻ mỗi một người đều rất tán đồng, nếu như mình không tuân thủ, nói không chừng sẽ có mười một người đến gây phiền phức.

Yêu cầu giấy bút với người của công hội, Neo cũng bắt đầu viết việc Chasel quy định phải viết, chỗ ở, đồng bạn bên cạnh, việc muốn làm tiếp theo...

Về phần đồng bạn, Neo chần chừ một chút, vẫn là viết chuyện Aidrizzt là một hắc ám tinh linh, sau đó đề cập sơ qua chuyện bị đuổi giết, đương

nhiên chỉ là nhắc tới một cách nhẹ nhàng, hơn nữa còn ghi chú rõ đây chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, tự mình sẽ nhanh chóng giải quyết.

Về phần chỗ ở thì điền “không biết”. Tiếp theo muốn làm cái gì, cũng chỉ là tùy tiện mà viết “đi khắp nơi xem thử”, hơn nữa hẳn còn định sau này cũng viết như thế.

Sau khi điền xong, Neo đem tin tức đưa cho nhân viên công hội, người đó mỉm cười máy móc nói: “Chi phí chuyển đưa tin tức cùng với đăng ký đội ngũ tổng cộng ba mươi lăm đồng bạc.”

Neo móc móc túi, cuối cùng vẫn có thể móc ra một đồng tiền vàng cùng mười mấy đồng tiền bạc để trả.

“A!”

Đột nhiên nghe thấy tiếng kêu sợ hãi, Neo theo phản xạ quay đầu nhìn, một người đang dùng biểu tình kinh hoàng nhìn Aidrizzt, sau khi Aidrizzt đi một bước về phía hắn, hắn thậm chí cuống cuồng lui về phía sau mấy bước, còn lão đảo một chút, suýt ngã xuống đất.

Đối với việc này, Aidrizzt hiển nhiên có chút không biết làm sao, thậm chí vô thức mà đem mép mũ kéo càng thấp một chút.

Lúc này, người chung quanh dường như cũng nghĩ thấy bầu không khí không tầm thường, tới tập dùng ánh mắt cảnh giới nhìn Aidrizzt.

Người kinh hoàng đó trợn mắt nhìn Aidrizzt, nói không thành câu: “Hắc, hắc ám...”

“Aidrizzt! Đi thôi, ta thực sự đói sôi rồi, trước tìm chỗ nào ăn đi.” Neo gọi một tiếng, sau đó đi tới bên cạnh Aidrizzt, túm lấy cánh tay của đồng bạn, sau đó một mạch kéo ra ngoài, không mấy may để ý những người phía sau.

“Hắn đã nhìn thấy mặt của ta.” Sau khi bị lôi ra công hội, Aidrizzt bàng hoàng nói.

“Vậy thì sao?” Neo lại không để ý lắm nói: “Người lại không phải không có mặt mũi nhìn người, mặc dù không anh tuấn bằng ta, chẳng qua miễn cưỡng cũng coi như có thể nhìn, chỉ là đen một chút.”

“Không đen thì gọi là tinh linh cho rồi!” Aidrizzt khó chịu nói xong, sau đó lại lo lắng nói: “Nhưng hắn phát hiện ta là hắc ám tinh linh, cái này sợ rằng...”

Neo xoay mạnh người, bắt được hai vai Aidrizzt, trầm giọng nói: “Aidrizzt, người muốn hoạt động ở trên mặt đất, còn muốn theo ta cùng mạo hiểm, chẳng lẽ người cho rằng có thể vĩnh viễn không bị người phát hiện người là hắc ám tinh linh?”

“Ta biết không thể, chỉ là bây giờ chẳng những có tộc nhân của ta đang truy lùng ta, lại bị tinh linh đuổi ra rừng rậm...”

Neo lại ngắt lời hắn, không kiên nhẫn nói: “Dài dòng! Chẳng qua là năm mươi tên hắc ám tinh linh, thật sự không được thì đánh với bọn chúng là xong.”

Aidrizzt lắc đầu, hắn tin chính Neo cũng hiểu năm mươi hắc ám tinh linh nghĩa là gì, tộc nhân của hắn mỗi một người đều thiện trường chiến đấu, hơn nữa vô cùng biết sử dụng ám khí và chiêu trò đánh lén. Nói tóm lại, năm mươi hắc ám tinh linh tuyệt đối không phải hai người ít ỏi có thể đối phó. Cho dù Neo là Sun knight cũng không được!

Neo nhìn trái nhìn phải ở trên trần, mặc dù tiểu trần này không lớn, chẳng qua lỗ quán lại không ít, sợ rằng đây không thoát khỏi liên quan đến những mạo hiểm giả đầy đường này, hắn không khỏi thì thào: “Gần đây có chỗ nào tốt để mạo hiểm sao? Làm sao nhiều mạo hiểm giả như thế?”

“Ngay ở sau lưng người!” Aidrizzt khó chịu nói: “Vùng rừng rậm lớn như thế, đương nhiên là nơi mạo hiểm tốt.”

“Thật không?” Neo cực kỳ hoài nghi nói: “Ta làm sao không cảm thấy bên trong có nơi nguy hiểm nào có thể đáng được gọi là mạo hiểm?”

Aidrizzt thở dài, giải thích: “Đó là bởi vì người đi vào chính là người và ta, cho nên mới không nguy hiểm. Ta là một ma pháp sư hắc ám tinh linh hơn một trăm tuổi, người cũng thế nhưng là Sun knight, đương nhiên không bỏ một khu rừng rậm vào trong mắt, sợ rằng trên thế giới này căn bản không có bao nhiêu mạo hiểm chúng ta không thể ứng phó.”

“Ai nói? Bây giờ không phải bị đang năm mươi tên hắc ám tinh linh đuổi giết sao?” Neo vừa thuận miệng đáp trả, vừa nhìn trúng một căn lữ quán xa hoa nhất, sau đó không chút nào do dự đi vào.

Aidrizzt vừa nhìn thấy lữ quán chẳng những gọn gàng sạch sẽ, hơn nữa bày biện thoạt nhìn có chút xa xỉ này, trong lòng liền hoảng sợ bất an, vội vàng thấp giọng hỏi: “Neo, người có tiền không?”

“Có.” Neo thế nhưng cũng không nói dóc, sau khi trả xong chi phí ở công hội, khoảng chừng còn có bảy, tám mươi đồng tiền bạc.

Aidrizzt vừa nghe, cũng có chút yên lòng, mặc dù hẳn chưa từng thấy Neo để tiền ở đâu, nhưng nếu Neo nói có, vậy hẳn chính là có.

Vừa tiến vào lữ quán, lập tức có người tiến lên thưa chuyện, Neo hết sức tự nhiên phát ra mệnh lệnh: “Chuẩn bị một phòng hai người, nhưng trước mang tới chút đồ ăn và rượu, rượu ít nhất cũng phải là rượu nho mười năm trở lên, khai vị mang tới súp đặc, món chính thì mang đặc sản của các người, nhưng nhất định phải có thịt, cuối cùng mang ít trái cây đặc sản tráng miệng.”

Phục vụ ban đầu nhìn thấy bề ngoài tuấn mỹ và tư thái ưu nhã của Neo, vốn không dám chậm trễ, vừa nghe hăn dặn dò, hiển nhiên đúng là khách quý, hăn càng lia lịa gật đầu, cười đến khóe miệng cũng sắp rách tới mang tai rồi.

Cùng lúc Neo gọi món ăn, Aidrizzt nhìn xung quanh một chút, khách xung quanh không quá nhiều, hơn nữa thoát nhìn phần lớn là thương nhân, không có mạo hiểm giả gì. Xem ra, mạo hiểm giả sẽ không cư trú ở loại lữ quán cao cấp này lắm. Các thương nhân thoát nhìn đối với việc Aidrizzt bao trùm đến không có kẻ hở cũng không có lòng hiếu kỳ gì, ngược lại cực kỳ tò mò với người có cử chỉ cao quý như Neo. Đây cũng khiến cho Aidrizzt thở phào một hơi.

Đợi đến sau khi ngồi xuống, Aidrizzt quan sát Neo, thở dài nói: “Nếu như người chưa từng nói qua mình là Thánh kỵ sĩ, ta sợ rằng sẽ tưởng người là một vương tử rồi, người thật sự rất giống một quý tộc, hơn nữa còn là loại thân phận vô cùng cao quý.”

“Oh.” Neo nhún vai nói: “Giao tình của ta với vương thất không tệ, thường chạy tới vương cung, cũng thường thường cùng vương tử công chúa xuất du.”

Không nói chính là, mỗi lần xuất du, người ngoài luôn cho rằng hăn mới là vương tử, sau đó coi vương tử chân chính làm tùy tùng.

“Đừng nói nữa, ăn cơm đi! Nói chuyện khi ăn cơm rất không lịch sự rồi.”

Người ở trong rừng rậm thế nhưng không để ý như thế, tại sao đến lữ quán lại bắt đầu chú ý vấn đề lịch sự với không lịch sự? Nhưng Aidrizzt chỉ là hoài nghi trong lòng, lại cũng không phản bác, chỉ là lẳng lặng mà bắt đầu ăn.

Mấy ngày tiếp theo, Neo ngày ngày đều khắp nơi đi dạo, nói cho hoa mỹ là đến công hội xem thử có nhiệm vụ thích hợp có thể nhận không, nhưng

trên thực tế lại đi dạo hết tiểu trấn này rồi. Mà Aidrizzt bởi vì lo lắng bị người khác phát hiện mình là hắc ám tinh linh, trái lại đều không ra ngoài.

Mặc dù Neo quở trách vài câu, nhưng cũng không bắt hấn được, chung quy không thể ép hấn ra ngoài. Cuối cùng cũng là kệ hấn cho rồi, chỉ là mình mỗi ngày đến công hội mạo hiểm giả, quán rượu và trên trấn qua lại khắp nơi, đơn giản đi dạo cũng không vui vẻ gì.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 19: Vô Địch – Chap 8

“Neo! Neo!” Aidrizzt vội vàng mà la lên.

Neo “mm” một tiếng, duỗi lưng một cái, từ trên giường nửa bò người dậy, lười biếng trả lời: “Thế nào rồi? Ta ngủ quên sao?” Cái này thật là hiểm thấy, hẳn luôn luôn thức dậy ở thời gian cố định.

“Không có, bây giờ vẫn là nửa đêm.”

“Vậy người đánh thức ta làm cái gì?” Neo bất mãn mở mắt ra, lại liếc thấy vẻ mặt của Aidrizzt vô cùng khó coi, hẳn sửng sốt, hỏi: “Làm sao rồi?”

Aidrizzt đứng ở cửa sổ, đang quay đầu nhìn Neo, sau khi nhìn thấy Neo bò dậy, hẳn chỉ ngoài cửa sổ, dùng giọng run rẩy nói: “Người xem...”

Neo dứt khoát bò người dậy, sau đó liếc ngoài cửa sổ một cái, lập tức liền nhìn thấy ngoài cửa sổ ánh đuốc sáng rực, mà còn vây thành một vòng bên ngoài lũy quán. Dựa vào chiếu sáng của ánh đuốc, Neo còn có thể nhìn thấy những người bên ngoài đó đều vũ trang đầy đủ, biểu tình có chút căng cứng, nhưng càng nhiều chính là sát khí.

Mình và Aidrizzt ở trên trần này cái gì cũng không có làm, duy nhất có khả năng tạo thành cục diện này, sợ rằng chính là thân phận hắc ám tinh linh của Aidrizzt rồi.

Neo tặc lưỡi lấy làm lạ nói: “Người của tiểu trấn này thật đúng là trầm được khí, ta mấy ngày nay đi dạo bên ngoài, đến giờ đều không cảm thấy bọn họ có ý phòng bị ta. Chẳng lẽ bởi vì bọn họ đều là mạo hiểm giả sao?”

Có lẽ là bởi vì người quá chậm tiêu? Aidrizzt im lặng nghĩ, nhưng hẳn cũng không có tâm tình ở loại thời điểm này cãi nhau với đồng bạn. Hắn lo lắng hỏi: “Neo, chúng ta bây giờ nên làm thế nào?”

Nghe thấy câu hỏi của Aidrizzt, Neo chỉ là nhướn mày, trong lòng cũng không có biện pháp cụ thể gì, chỉ là nghĩ trước là bị hắc ám tinh linh và tinh linh đuôi giết, bây giờ lại nhiều thêm loài người sao? Mạo hiểm của hắn thật đúng là giật gân kích thích.

Chậm chạp không nhận được trả lời của Neo, Aidrizzt quay đầu nhìn chăm chú đoàn người tụ tập bên ngoài cửa sổ, trong lòng đã có quyết định. Hắn nhàn nhạt nói: “Neo, người đi đi.”

Lúc này, Neo lại như chuyện đương nhiên nói: “Đương nhiên phải đi, chẳng lẽ ở lại cho người chém à?”

Nghe vậy, Aidrizzt trong lòng cười khở, gã Neo này nói chuyện chính là trực tiếp như thế, cũng không hơi chút trau chuốt một tí, ít nhất cũng giả bộ nói vài câu như hắn thật sự không muốn bỏ rơi đồng bạn, nhưng cũng không thể đối nghịch với chủng tộc của mình, cho nên bất đắc dĩ gì gì đó đi?

Lại có thể cứ như thế trực tiếp nói muốn đi... Mặc dù trong lòng oán giận khá nhiều, nhưng Aidrizzt lại cũng không oán giận ra miệng, chỉ là rầu rĩ nói: “Như vậy, tạm biệt rồi.”

“Nói biệt xong rồi?”

“Uh.”

“Vậy nên đi thôi!”

Eh? Aidrizzt còn chưa kịp phản ứng lại, Neo đã dùng một tay kéo thắt lưng của hắn, sau đó bắt lấy vành trên cửa sổ, nhảy ra bên ngoài vừa lại dùng đưa một cái, lập tức nhảy lên nóc nhà. Neo vừa nhìn quanh trái phải nơi nào có nóc nhà có thể nhảy đi, vừa oán giận đồng bạn: “Người vẫn chưa học được phi hành thuật sao? Nếu như người biết, chúng ta có thể trực tiếp bay đi rồi!”

“Đâu có nhanh như thế, phi hành thuật học rất khó, ta cũng không thiện trường tụ tập phong thuộc tính.” Aidrizzt khó chịu đáp trả xong, lại nhớ tới việc quan trọng hơn, vội vàng hỏi: “Neo, người không phải muốn đi sao?”

“Đương nhiên.” Neo như chuyện đương nhiên nói: “Đã bị bao vây rồi, không đi là định chờ bị bằm thành thịt vụn à?”

... Ý của hắn là, Neo không phải định bỏ rơi hắn cái gã đồng bạn mang đến phiền phức này, tự mình rời khỏi sao? Nhưng nhìn hành động hiện tại của Neo, hình như hoàn toàn không phải chuyện như thế. Aidrizzt đột nhiên cảm thấy mình vừa rồi hình như là cùng đồng bạn gà vịt nói chuyện.

Neo nhảy qua mấy cái nóc nhà, liếc nhìn xuống dưới, đám người phía dưới cũng đã theo tới, hơn nữa còn có một số người bắt chước hắn trèo lên nóc nhà, nhưng đều là một số đạo tặc thân thủ nhanh nhẹn, những người này mặc dù lên nóc nhà, lại không dám tùy tiện tới gần, chỉ là nhắm mắt theo đuôi cách hai người không xa, đồng thời còn không ngừng kêu to, báo cáo vị trí cho người ở phía dưới: “Hắc ám tinh linh ở chỗ này!”

“Đừng để bọn chúng chạy!”

“Mau đuổi theo!”

Cả tòa tiểu trấn ngoại trừ người đuổi theo Neo và Aidrizzt phát ra âm thanh, nơi khác gần như an tĩnh giống như tòa thành chết, đồng thời cũng

không có bất cứ đèn đuốc nào, điều này cũng khiến cho truy lùng trở nên càng thêm dễ dàng, chỉ cần có một người phát hiện hai người Neo, la lớn một cái, liền sẽ dẫn tới rất nhiều đội ngũ.

Đã di tản người trên trần trước rồi sao? Chuẩn bị đúng là chu đáo. Aidrizzt thật không biết nên vỗ tay vì loài người suy nghĩ rất chu đáo, hay là nên thở dài vì vận mệnh trốn không thoát của mình. Nhưng cho dù thế nào, duy nhất có thể xác định chính là, mình quả nhiên là một cái phiền toái lớn, nếu hãn không tới, những người dân trần này cũng không cần phải di tản trong đêm rồi.

Về phương diện khác, mãi không thoát khỏi kẻ truy lùng khiến cho Neo có chút bức bối.

Đối với những hắc ám tinh linh vừa gặp đã ra tay kia, hãn còn có thể không chút do dự mà chém chết bọn chúng, nhưng đây đều là loài người, ngoại trừ mạo hiểm giả, bên trong thậm chí có một số người thoát nhìn như là dân chúng bình thường, hãn làm sao cũng không thể tùy tiện ra tay với những người này.

Nghĩ tới nghĩ lui, Neo chỉ có bức bối nói: “Trước hết trốn vào trong rừng rậm rồi nói, những người này phần lớn không thể bám theo chúng ta ở trong rừng rậm.”

“Nhưng tinh linh không cho chúng ta tiến vào rừng rậm.” Aidrizzt kinh ngạc nói.

“Mặc kệ bọn họ, dù sao tinh linh không có hung hãn như loài người, ta không tin nếu chúng ta không phản kháng, những tinh linh này lại thật sự giết chúng ta! Loài người trái lại sẽ rất thích chúng ta không phản kháng, trực tiếp trói chúng ta lên cọc thiêu chết.”

Nghe vậy, Aidrizzt có chút không biết nói gì. Neo rốt cuộc có biết chính hãn cũng là loài người không hả?

Neo vừa hạ quyết định, cũng không quan tâm Aidrizzt có đồng ý hay không, liền lập tức bắt đầu chạy về phía rìa tiểu trấn, bởi vì tiểu trấn cũng không có cửa lớn gì, Neo chỉ là một cước đạp phá hàng rào, sau đó tuyên bố thoát khỏi tiểu trấn.

Aidrizzt hướng phía sau nhìn, lòng lập tức trầm xuống, nhắc nhở: “Bọn họ đuổi tới rồi.”

Neo “Uh” một tiếng, càng tăng nhanh bước chân chạy về hướng rừng rậm, mắt thấy khoảng chừng chạy thêm khoảng một trăm mét là có thể tiến vào rừng rậm rồi, hăn lại đột nhiên ngừng chân lại.

Aidrizzt không hiểu gì hỏi: “Neo?”

Neo không có trả lời, nhưng hăn cũng không cần trả lời, Aidrizzt liền đã nhìn thấy nguyên nhân khiến cho Neo dừng chân rồi.

Ven rừng rậm đứng theo cả một hàng tinh linh, trên tay đều giơ cung lấp tiển, dường như chỉ chờ bọn họ đến gần thêm một bước... Aidrizzt quay đầu lại nhìn, loài người phía sau cũng từng đoàn từng đoàn mà đuổi tới rồi, chỉ là hình như vẫn không dám tới gần lắm. Nhưng chỉ cần chờ người tụ tập thêm nhiều một chút, bọn họ sợ rằng sẽ phát động tấn công rồi.

Phía trước là loài người, trong rừng rậm phía sau có tinh linh...

Nhúu mày với tinh linh, lại quay đầu nhìn loài người một chút, Neo thực sự cảm thấy có chút khó giải quyết. Có thể đánh thắng hay không là một chuyện, chỉ là muốn ra tay đã là cái vấn đề lớn, loài người ở trước mặt hăn chẳng qua chỉ là người dân trong trấn bị hù dọa và mạo hiểm giả được mời tới, tinh linh trong rừng rậm phía sau thậm chí là chủng tộc nổi tiếng thiện lương, cho nên nếu không đến giây phút cuối cùng, hăn là không muốn thương tổn, thậm chí giết chết bọn họ.

Nhưng nhìn thế cục này, nếu không thương tổn bọn họ, chỉ sợ bọn họ sẽ thương tổn hãn và Aidrizzt...

“Để ta hạ xuống, Neo.” Aidrizzt từ trên lưng Neo trèo xuống, bình tĩnh nói với hãn: “Neo, người đi đi! Chúng ta vốn chỉ là bè nước gặp nhau, ngay cả giao tình cũng không thể nói...”

“Vậy người đáng lẽ không nên giúp ta giặt quần áo nấu cơm lót giường săn thú!” Neo tức giận mà gầm lên ngắt lời hãn: “Người đã làm nhiều chuyện tốt như thế, ta nếu như bây giờ quay người bỏ đi, lại không biến thành đồ vô si vong ân phụ nghĩa? Bây giờ, ngậm miệng người lại, chú ý đồng tộc của người, người phát hiện bọn chúng trốn ở bụi cỏ hai bên chưa?”

Aidrizzt gật đầu. Hãn đương nhiên phát hiện rồi, chính là bởi vì phát hiện ngoại trừ loài người và tinh linh, hai bên lại có thể còn tộc nhân của mình ẩn núp, đã không có khả năng bỏ trốn, cho nên hãn mới kêu Neo tự mình rời khỏi.

Neo nhìn một chút những tinh linh đang giơ cung, nghĩ thầm có lẽ không thương lượng được gì với những tinh linh này, cho nên hãn chỉ có quay người qua, đối mặt với loài người phía sau, mở miệng nói với những loài người đã gần như sắp nhào tới tấn công kia: “Ta là Sun knight tiền nhiệm, Neo Sun, ta lấy tên của Mười Hai Thánh kỵ sĩ Thần Điện Ánh Sáng tề với các người, tên hắc ám tinh linh này đã từ bỏ bóng tối, chuyển sang con đường ánh sáng...”

Lời hãn cũng còn chưa nói hết, đám người đã tức giận mà la hét lên.

“Nói bậy! Người làm sao có thể là Sun knight!”

“Sun knight làm sao có thể đi giúp hắc ám tinh linh!”

“Hắn là hắc ám tinh linh không chuyện ác nào không làm, người trợ giúp hắc ám tinh linh, thì là kẻ phản bội của loài người!”

“Tên phản bội đáng chết... Giết hắn đi!”

Vừa có người nói ra cái chữ “giết” này, đám người xao động lên, tới tấp hô giết hô đánh, thậm chí đỏ mắt vung vũ khí trên tay.

“Muốn giết ta kẻ phản bội loài người này phải không?” Neo giận dữ quá hóa cười, cười nói: “Các người cái lũ không biết tự lượng sức này, mặc dù số người không ít, nhưng ta căn bản chẳng thèm đem các người bỏ vào trong mắt, nếu như các người không phải loài người, ta sớm đã mỗi tên một kiếm làm thịt hết rồi!”

Nói xong, hắn thật sự rút kiếm ra, kiếm ở dưới ánh trăng chiếu xuống, phản chiếu ra tia sáng lãnh khốc...

“Dừng tay!”

Aidrizzt vội vàng ôm lấy Neo đang phản nộ, kêu to: “Không được! Neo, người không thể thương tổn bọn họ, bọn họ là tộc nhân của người đấy!”

Neo lại vô cùng phản nộ mà gào to: “Buông ta ra, ta nhất định phải làm thịt lũ ngu xuẩn không biết tốt xấu này! Bọn chúng ngay cả người cũng đánh không lại, lại có thể dám nói muốn giết ta? Muốn giết ta Neo Sun? Để cho ta đi làm thịt bọn chúng, phía trước liền có đường có thể đi rồi!”

“Không được! Đừng làm ầu!” Aidrizzt liều mạng ôm giữ hắn, tuyệt đối không để hắn đi giết hại loài người.

Đối mặt với sự rút kiếm của Neo, đám người chẳng những không sợ hãi, thậm chí cũng giơ cao vũ khí, lớn tiếng chửi rủa lên, nội dung chửi rủa khó nghe, ngay cả Aidrizzt cũng sắp không nghe nổi nữa, càng huống chi là Neo?

Cho nên, Aidrizzt càng ôm chặt Neo, tránh cho người sau lập tức phóng qua giết người.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 20: Vô Địch – Chap 9

Neo lại không có ý vùng vẫy khỏi Aidrizzt nữa, hẩn lặng yên một chút, sau đó không hề báo trước mà chém ra một kiếm, một đường đấu khí hình cung thoát khỏi thân kiếm mà ra, không nghiêng lệch mà đánh ở phía trước đoàn người.

Thấy thế, Aidrizzt thở phào một hơi lớn, hẩn còn tưởng rằng Neo sẽ trực tiếp bổ người mắng hẩn thành hai mảnh.

Lúc này, hiện trường một mảnh tĩnh lặng, chỉ có tro bụi bay lên đầy trời, cùng một cái hố sâu rạch ngang mặt đất. Mấy người như là dân chúng bình thường sợ đến nhũn chân ngã xuống đất, nhưng lại cũng có mạo hiểm giả lão luyện lập tức hô to: “Mọi người đừng sợ! Chi viện sắp tới rồi, bọn chúng chỉ có hai người, hơn nữa trong rừng rậm còn có tinh linh sẽ giúp chúng ta.”

Cung dài của tinh linh hiển nhiên khiến cho đoàn người có chút dừng khí, mặc dù bọn họ cũng không biết chỉ cần Neo và Aidrizzt không bước vào rừng rậm, những tinh linh này cũng sẽ không ra tay công kích.

Tinh linh...Aidrizzt đột nhiên hiểu mình nên làm thế nào! Hẩn buông Neo ra, lập tức xoay người chạy về hướng rừng rậm... Neo sửng sốt, tức khắc quay người lại, phóng một cái, không chút phí sức đã bắt được cánh tay của ma pháp sư.

Sau đó hấn lạnh lùng mà trừng Aidrizzt, người sau bị ánh mắt nghiêm khắc của hấn nhìn đến chột dạ, quay đầu qua chỗ khác.

Neo nhìn hấn, mang theo mười phần chắc chắn hỏi: “Người muốn phóng vào rừng cây, khiến cho tinh linh bắn chết người, để kết thúc mọi chuyện này sao?”

Mặc dù là câu nghi vấn, nhưng hấn căn bản không cần nhận được trả lời, Aidrizzt toàn thân đột nhiên cứng ngắc một cái, cũng đã đủ coi như là trả lời rồi.

Neo hừ lạnh một tiếng rồi gầm lên: “Nghĩ hay quá nhỉ, ta Neo Sun, vẫn chưa từng để cho bất cứ một đồng bạn nào chết ở trước mắt ta! Ta nói cho người biết, ở đây mặc kệ là loài người, tinh linh hay là hắc ám tinh linh, không có một kẻ nào có thể giết chết đồng bạn của ta!”

Aidrizzt lập tức căng thẳng nói: “Người không thể giết chết toàn bộ bọn họ, ta cũng không hi vọng người làm như thế.”

Neo nhàn nhạt nói: “Ta sẽ cố hết sức không giết chết bọn họ, đó cũng không phải quá khó.”

“Cho dù người không muốn giết bọn họ, nhưng tộc nhân của ta ẩn núp ở bên cạnh, bọn họ nhất định sẽ không lẳng lặng ở bên cạnh xem mà thôi, đến lúc đó, có lẽ người và ta cùng với những loài người này, thậm chí là những tinh linh kia tất cả đều sẽ chết dưới tay bọn họ!”

Aidrizzt khẩn cầu: “Neo, làm ơn! Ta không bước vào rừng rậm cũng được, vậy để cho tộc nhân của ta mang ta trở về đi! Bọn họ chưa chắc giết ta, bọn ta là đồng tộc...” Hấn lại càng nói càng nhỏ giọng, những lời này ngay cả chính hấn cũng thuyết phục không được.

Neo hừ lạnh một tiếng, hấn thế nhưng hoàn toàn không cho rằng những hắc ám tinh linh kia sẽ bỏ qua Aidrizzt. Tạm thời không giết hấn trái lại có

khả năng, nhưng đó có lẽ là bởi vì muốn dùng cực hình để hành hạ hãn trước đi!

“Neo...” Aidrizzt nhìn thấy biểu tình của Neo, liền rõ ràng hãn hoàn toàn không có ý định làm theo lời của mình.

Neo lạnh lùng nói: “Giải quyết loài người trước, rồi giải quyết những hắc ám tinh linh kia. Bây giờ bắt đầu chuẩn bị ma pháp giúp ta, nếu không, cứ yên lặng mà đứng ở một bên!”

Aidrizzt đương nhiên không thể để cho Neo một mình đi đánh đấu, hãn chỉ có cố gắng suy nghĩ có những ma pháp nào có thể giảm thương tổn đến thấp nhất.

Neo chỉ cần có kiếm trên tay, liền bằng với làm xong chuẩn bị chiến đấu. Lúc này, đoàn người cũng hết sức hùng hực lên rồi, mắt thấy song phương thật sự sắp đánh tới nơi...

“Tất cả dừng tay.”

Trong căng thẳng, lại truyền đến một tiếng ngăn cản lãnh đạm, giọng điệu hết sức lãnh đạm, nhưng lại có uy nghiêm khiến người không thể lơ là.

Không ít người quay đầu qua, lúc này mới nhìn thấy phía sau vậy mà đứng một hàng người, số người không nhiều lắm, chỉ có mười một người. Bọn họ mặc đủ loại kỳ sĩ phục, vũ khí cầm trên tay cũng rất không giống nhau, vừa có kiếm cũng có cung, thậm chí còn có tấm khiên khổng lồ, nhưng giống nhau chính là, đều nghiêm túc trang nghiêm đến khiến cho người không chuyên được mắt.

Những người này mặc kệ là vũ khí hay trang phục đều không giống như mạo hiểm giả thông thường, thậm chí là đứng đó thôi đã cho người một loại khí thế không thể xem nhẹ, đều khiến cho người ở đây hiểu những người này tuyệt đối không dễ chọc.

Người lĩnh đầu đứng ở chính giữa những người này là một người toàn thân đều đen như mực, hăn chẳng những tóc đen mắt đen, còn mặc một bộ y phục đen, cả người tỏa ra một loại áp lực nặng nề, nhất là ánh mắt của hăn sắc nhọn như tên, người bị ánh mắt hăn quét qua đều dâng lên một loại cảm giác bản thân đang bị thăm vấn.

Người lĩnh đầu này dẫn theo những người khác, một mạch vượt qua đoàn người, đi đến đâu, đoàn người lại tự động lánh ra một con đường cho bọn họ đi... Cuối cùng, bọn họ đứng ở giữa hai người Neo và đoàn người.

Lúc này, Aidrizt không hiểu gì hết, không rõ làm sao đột nhiên xuất hiện thêm những người này, đồng thời bởi vì bọn họ thoát nhìn hết sức có thực lực mà theo phản xạ nổi lên cảnh giới.

Ánh mắt Neo lại phiêu đi xung quanh, nhìn trời nhìn đất nhìn cỏ nhìn tinh linh nhưng chính là không nhìn hàng người đó, nhất là vị đầu lĩnh ăn mặc một thân đen kia.

Người đầu lĩnh trừng Neo một cái, sau đó quay người đối diện đoàn người, dùng giọng nhàn nhạt nói: “Bọn ta là Mười Hai Thánh kỵ sĩ Thần Điện Ánh Sáng. Ta là Judge knight. Bây giờ, có người nào có thể nói cho ta biết, các người vì sao bao vây Sun knight của bọn ta?”

Sun knight? Mọi người đầu tiên là ngỡ ngàng, nhưng lập tức nhớ tới đặc điểm của Sun knight mà “toàn đại lục đều biết” — tóc vàng, mắt lam, tuấn mỹ cùng với tư thái ưu nhã.

Ngoại trừ tinh linh, ở đây chỉ có một người phù hợp với những đặc điểm này, chính là cái người đứng ở bên cạnh hắc ám tinh linh.

Lúc này, Aidrizt kinh ngạc mà nhìn Neo, người sau cuối cùng không thể giả bộ mình không quen biết những người này nữa, tình bơ nói: “Chasel, còn có những người khác... các cậu làm sao lại tới đây?”

Chúng Thánh kỵ sĩ vừa nghe, tới tấp xoay người tống cho Sun knight nhà mình một cái lườm mắt. Bọn họ xuất hiện ở chỗ này, ngoại trừ đến giúp hắn, chẳng lẽ còn sẽ là mười một người đồng thời đi ngang qua sao?

“Mười Hai Thánh kỵ sĩ?” Đoàn người bắt đầu kích động lên.

“Không phải giả chứ?”

“Không sai đâu!” Có người nhận ra bọn họ, kích động kêu lớn: “Tôi từng đi qua Diệp Nha thành, bọn họ đúng là Mười Hai Thánh kỵ sĩ!”

“Mười Hai Thánh kỵ sĩ lại có thể xuất hiện ở ngôi tiểu trấn này! Ôi thần Ánh Sáng ơi!”

“Nhưng hắc ám tinh linh...”

Mọi người trầm mặc xuống.

Chasel Judge đợi cho đến khi mọi người xao động xong, mới mở miệng giải thích: “Tên hắc ám tinh linh kia nhận được cảm hóa của thần Ánh Sáng, từ bỏ cái ác hướng thiện. Mặc dù ta đối với cái này vẫn ôm hoài nghi và cho rằng tội nhân thì nên tiếp nhận thẩm phán, nhưng Sun knight lại mang theo lòng nhân từ bao dung tiếp nạp hắn, hơn nữa vì để cho hắn cảm nhận được càng nhiều lòng nhân ái của thần Ánh Sáng, cho nên đặc biệt để hắn đi theo bên cạnh mình lắng nghe giáo hối, cảm nhận càng nhiều tình thương của thần Ánh Sáng.”

“Thì ra là thế.” Mọi người bình tĩnh, nhao nhao tán thưởng: “Sun knight thật sự là nhân từ, ngay cả hắc ám tinh linh cũng bằng lòng tha thứ.”

Neo lần đầu tiên phát hiện, công lực nói nhảm của Chasel thì ra có mạnh như thế à!

Aidrizzt dùng ánh mắt vạn phần hoài nghi nhìn Neo, nghĩ thầm, gã này ngay cả loài người cũng muốn chém hết cho xong chuyện, rốt cuộc chỗ nào nhân từ?

Đến lúc này, đoàn người hơn phân nửa cũng đã buông vũ khí xuống. Bọn họ dù có dũng khí thế nào, cũng không dám vùng kiếm với Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Neo đi tới bên cạnh Mười Hai Thánh kỵ sĩ, trước dùng ánh mắt chào hỏi mỗi người, sau đó quay người qua, lại không phải đối mặt với đoàn người, cũng không phải đối mặt rừng rậm, mà là đối mặt bụi cỏ... Hắc trầm giọng nói: “Hắc ám tinh linh ẩn núp ở bên cạnh nghe đây cho ta, Aidrizzt đã ở dưới sự chiếu rọi của thần Ánh Sáng rồi, nếu các người dám dùng hắc ám nhiệm bắn hắc lần nữa, Thần Điện Ánh Sáng nhất định không bỏ qua các người!”

Nghe thấy có hắc ám tinh linh ẩn núp, đoàn người đều hít mạnh một hơi, không ít người bắt đầu đến gần về phía Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Lúc này, những tinh linh vẫn luôn lặng yên không nói cũng phát ra tiếng kinh hô hết sức khê, sau đó bắt đầu nhỏ giọng thảo luận. Lần này, những tinh linh hình như rất nhanh chóng đã đạt tới thống nhất, bọn họ thử bắn ra vài mũi tên dò xét, trong bụi cỏ cũng truyền đến vài tiếng kêu rên.

Cung tên của tinh linh không còn đối vào Neo và Aidrizzt nữa, mà là toàn bộ chuyển hướng vào bụi cỏ, ngay cả ánh mắt đều trở nên vô cùng sắc bén.

So với một hắc ám tinh linh đơn lẻ, bọn họ hiển nhiên càng ghê tởm cả một bầy hắc ám tinh linh hơn.

“Neo, muốn đánh không?” Chasel hỏi.

Neo nhíu mày suy nghĩ, sau đó nói: “Không, những hắc ám tinh linh đó rơi vào tình thế xấu, hẳn sẽ không lựa chọn phản kích, mà là sẽ bỏ trốn, không cần phải đuổi cùng giết tận.”

Chasel gật đầu. Hẳn lúc này cũng nhìn thấy, bụi cỏ có động tĩnh, nhưng hướng di động hình như là muốn rời khỏi mà không phải tới gần. Các tinh linh hình như cũng không muốn đại khai sát giới, cách bọn họ bắn tên như là đang xua đuổi mà không phải giết hại.

Lúc này, một tinh linh đi ra, chính là nữ tinh linh tên là Aftelier kia, cô ta cũng không có mang bất cứ vũ khí gì, chỉ là đi tới trước mặt Neo, nói: “Thật là thất lễ rồi. Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng. Nếu ngay cả Thần Điện Ánh Sáng căm ghét hắc ám nhất cũng đã tiếp nạp hắc ám tinh linh này, chắc hẳn hẳn nhất định đã quay vào ánh sáng, tinh linh tộc cũng cảm thấy vui mừng với điều này.”

Nói tới đây, Aftelier thậm chí quay đầu cười cười với Aidrizzt, sau đó nói với hắn: “Hết sức xin lỗi, bọn ta lúc trước đề ra yêu cầu vô lý, xin người đừng để ý, sau này mời tự do ra vào rừng rậm.”

Aidrizzt mấp máy môi, lại không nói ra lời, tâm tình kích động tràn trề mà lấp đầy ở ngực, khiến cho hắn gần như sắp không nhìn được trào nước mắt.

Neo vỗ vỗ vai Aidrizzt, căn dặn với tinh linh: “Hắn là Aidrizzt, nhận tướng mạo và tên của hắn cho kỹ, sau này đừng ra tay với hắn, nếu không cho dù các người là tinh linh, bọn ta cũng thay hắn lấy lại công bằng.”

Aftelier gật đầu, trở về trong rừng rậm.

Aidrizzt đưa mắt nhìn cô ta rời khỏi, đồng thời cũng nhìn về hướng tinh linh trong rừng rậm, phần lớn tinh linh vừa phát hiện ánh mắt của hắn, đều mỉm cười lại, điều này làm cho hắn cảm động đến không thể cảm động hơn...

Neo xoay người đối mặt Chasel, nhướn mày hỏi: “Cậu dùng danh hiệu của Thần Điện Ánh Sáng và Mười Hai Thánh kỵ sĩ, có sao không? Chúng ta đã về hưu rồi mà?”

“Cậu cũng biết lo loại chuyện này sao?” Chasel dùng giọng điệu chế nhạo nói, lập tức nhận được trừng mắt của Neo, hần mới cười giải thích: “Trước lúc tôi đến đã nhờ người gửi lời nhắn cho Grisla, đơn giản nói rằng cậu đã gặp phải chuyện phiền phức, cũng nói qua lúc cần thiết, có lẽ sẽ sử dụng danh hiệu của Mười Hai Thánh kỵ sĩ. Tôi tin nó sẽ có biện pháp đề xướng những chuyện này. Kiểm thuật học sinh đó của cậu mặc dù không được, nhưng mảnh khỏe xử lý sự việc cao minh, đó cho dù là cậu cũng kém xa.”

Nghe vậy, Neo hừ một tiếng, nói: “Là các cậu lo lắng chuyện không đâu, cho dù các cậu không tới, một mình tôi cũng có thể giải quyết!”

“Phải, phải.” Chasel thuận miệng qua loa xong, xoay người đối diện hắc ám tinh linh, mở miệng hỏi: “Người chính là Aidrizzt sao?”

“Phải...” Aidrizzt giật mình một cái.

So với Neo người từng là thủ lĩnh Thánh Điện này, Aidrizzt trái lại càng sợ hãi Judge knight tiền nhiệm hơn, dù sao người trước cũng sớm đã sống chung một thời gian rồi, cái gã ngoại trừ kiểm thuật, hầu như cái gì cũng không biết này thực sự khiến người sợ không nổi.

Mà Chasel thoạt nhìn hết sức nghiêm túc, đồng thời, Judge knight thế nhưng không phải lấy lòng nhân từ mà nổi tiếng

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 21: Vô Địch – Chap 10

Chasel đánh giá Aidrizzt, sau đó liền nhếch lên mím cười, nói: “Gã Neo này ngoại trừ kiếm thuật với bề ngoài, cái khác thì chẳng được cái nào, cho nên, những việc của phương diện khác sẽ phải phiền người lo rồi.”

“Này, này! Chasel, cậu đây là ý gì?” Neo lớn tiếng kháng nghị.

Aidrizzt bật cười, nhìn đoàn người tản đi và những tinh linh thân thiện, hết sức cảm động nói: “Không ngờ chuyện vậy mà có thể giải quyết như thế này, hoàn toàn không cần dùng đến bạo lực, cũng không có khiến cho bất cứ người vô tội nào bị thương.”

“Đương nhiên.” Chasel như chuyện đương nhiên mà nói: “Bọn ta là Mười Hai Thánh kỵ sĩ, lời của bọn ta so với bất cứ bạo lực nào đều càng có lực thuyết phục hơn. Cậu hiểu chưa? Neo?”

Neo chỉ hừ lạnh một tiếng, vừa thu kiếm vừa nói: “Tôi còn tưởng rằng có thể đánh một trận thoải mái đây! Các cậu quá lo lắng chuyện không đâu.”

“Cậu từ đầu đến đuôi đều không chủ động ra tay sao?” Chasel có chút kinh dị hỏi.

“Không.” Neo lắc đầu.

“Cái này thật hiếm có, tôi tưởng rằng cậu sẽ trực tiếp làm trận tàn sát lớn, giải quyết mọi vấn đề đây!” Chasel vừa nói xong, lập tức nhìn thấy Aidrizzt lộ ra biểu tình không cho là đúng. Hắn mím cười hỏi: “Người cho rằng Neo

không đối phó được năm mươi hắc ám tinh linh sao? Hắc thể nhưng là một gã từng đơn thương độc mã, một mình khiêu chiến đoàn giặc cướp hơn một trăm năm mươi tên đầy đủ vũ trang, thậm chí có phòng bị cung tiễn thủ và ma pháp sư, cuối cùng đem đối phương tiêu diệt... Chẳng qua, hắc lúc đó còn có quyển súng của thần Ánh Sáng, bây giờ thì không có nữa.”

Aidrizzt sửng sốt. Một người chống lại đoàn giặc cướp hơn một trăm năm mươi tên vũ trang đầy đủ?

“Không có quyển súng của thần Ánh Sáng, tôi vẫn mạnh mẽ như cũ!” Neo lập tức nhấn mạnh.

Lúc này, một kỵ sĩ bên hông đeo một loạt phi đao cười lớn nói: “Có thể mạnh mẽ như cũ, chẳng qua thể nhưng không còn đánh không chết như trước! Neo, cậu lần đó trên người hình như bị chém mười mấy đao, suýt nữa đã ngủm rồi đi?”

“Tám đao! Metal, cậu muốn tôi nói mấy lần? Mới trúng “tám đao”, hơn nữa tôi còn là tự mình đi trở về Thánh Điện, căn bản không có chuyện suýt nữa muốn ngủm này!” Neo quay đầu qua cùng đối phương tranh biện không nghỉ.

Metal knight dùng giọng điệu hết sức giễu cợt nói: “Oh? Tôi nhớ người nào đó hình như ngã sấp ở trên bậc thang của Thánh Điện bò dậy không nổi, vẫn là người tốt Leaf này khiêng cậu vào Thánh Điện.”

“Cậu không nói tôi cũng đã quên...” Neo quay đầu đối mặt một kỵ sĩ cầm cung khác, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Leaf! Cậu lúc đó thừa dịp đánh tôi mấy quyền, hoàn toàn không cần biết tôi là một người bị trọng thương!”

Leaf knight lưng vác cung tên lập tức đối vác thành cầm, sau khi làm xong chuẩn bị có thể bắn tên bất cứ lúc nào, hắc mới trả lời: “Ừ! Cậu

chẳng phải bị thương nhẹ thôi mà? Cậu thừa nhận khi đó là bị thương nặng rồi sao?”

“Đương nhiên không phải...”

Aidrizzt có chút chần chờ nói: “Đoàn giặc cướp hơn một trăm năm mươi tên vũ trang đầy đủ... Nếu như là loại cường độ này, hai người bọn tôi có lẽ thật sự có thể giết chết năm mươi đồng tộc của tôi. Nhưng lúc bọn tôi bị đuổi giết, Neo vẫn luôn không chủ động ra tay.”

Chasel nhàn nhạt cười nói: “Hắn có lẽ là không muốn giết tộc nhân của người trước mặt người đi? Neo tính khí của hắn luôn luôn nóng nảy, mọi việc đều lấy kiếm giải quyết, mãi cho đến bốn mươi tuổi mới hơi chút kiềm lại tính cách, thật là...”

“Neo nói hắn mới ba mươi tuổi.” Aidrizzt mặt vô biểu tình ngắt lời hắn.

Chasel sửng sốt, sau đó thấp giọng nói: “Ngàn vạn lần đừng nói với hắn, ta vạch trần lời nói xảo của hắn, gã này ghét nhất bị nói già.”

Nghe vậy, Aidrizzt quyết định muốn làm cho rõ một số suy đoán của mình về Neo, hắn hỏi: “Hơn nữa hắn còn rất thích đẹp?”

“Không sai!” Chasel lập tức liền gật đầu.

“Thích cậy mạnh?”

“Không có người nào càng thích cậy mạnh hơn hắn, hơn nữa hắn còn dạy ra một học sinh cũng thích cậy mạnh như thế.”

“Thà chết không nhận sai?”

“Muốn hắn nhận sai còn khó hơn so với muốn hắn chết!” Chasel hết sức hài lòng mà gật đầu nói: “Aidrizzt, người thật là hiểu rõ hắn, vậy những ngày tiếp đến, Neo cái phiền phức lớn này thì phiền người rồi.”

“Ta có thể từ chối không?” Aidrizzt mặt vô biểu tình hỏi ngược lại.

“Có thể, chẳng qua nếu như người từ chối, Thần Điện Ánh Sáng sẽ không che chở người nữa, cho nên nếu như người muốn đi lại an toàn trên mặt đất, thì phải phụ trách chăm sóc hẳn.”

“Đây là uy hiếp?” Lời tuy nói như thế, nhưng Aidrizzt trên mặt lại mang mỉm cười, hẳn đã không còn sợ hãi Judge knight nữa.

Chasel ôn hòa nói: “Xin đừng hiểu lầm, Thần Ánh Sáng không bao giờ sử dụng loại thủ đoạn uy hiếp hạ lưu này...”

Aidrizzt vạn phần hoài nghi mà nhìn Chasel.

“... Có điều là Thần Điện Ánh Sáng sẽ.”

◇◇◇◇

Mặc dù cách lúc Mười Hai Thánh kỵ sĩ ly biệt cũng không bao lâu, nhưng trong cuộc sống quá khứ, bọn họ lại hiếm khi ly biệt một thời gian dài như vậy, vì thế vừa giải quyết xong chuyện, mọi người liền trở về quán rượu tụ họp uống rượu không kiêng dè... Duy nhất không thể uống lại chính là Neo.

Bởi vì toàn đại lục đều biết, Sun knight không biết uống rượu! Khi ở quán rượu bốn phương tám hướng đều là dân chúng đang nhìn lén, Neo đương nhiên không thể uống rượu.

Nhưng nhìn mọi người uống hết bình này tới bình khác, Neo cũng sắp bùng nổ rồi, hẳn rống to một câu “CÚT”, sau khi đuổi cổ tất cả mọi người, liền kéo Aidrizzt đến quầy tính tiền, định một mạch chạy tới thành trấn không ai biết hẳn là Sun knight, đi uống cho sáng khoái.

“Cần ba đồng tiền vàng?”

Vừa nghe thấy khoản tiền, Neo sững sốt, quay đầu nhìn...Không xong! Mọi người thật sự đều rút sạch rồi, cũng không đòi tiền được rồi.“Thế à... Mm! Ta nghĩ bây giờ còn sớm, sắc trời cũng không còn sáng, ta tốt hơn là chờ trời sáng rồi đi sau.”

Nghe thấy trả lời của Neo, chủ quán cũng ngẩn người, mang theo tươi cười đầy mặt nói: “Đây, đây... Ngài hẳn không phải là không có tiền trả chứ?”

Lúc này đừng nói chủ quán, ngay cả Adrizzt cũng vạn phần hoài nghi nhìn Neo. Neo lập tức lộ ra tươi cười chuyên dụng của Sun knight, hết sức lễ độ nói: “Huh? Người vừa mới nói cái gì vậy? Thật là xin lỗi, Neo Sun ta lại không có nghe rõ.”

Chủ quán sững sốt, lúc này mới nhớ đến, vị trước mắt này thế nhưng không phải người thường, hẳn thế nhưng là Sun knight đấy! Vừa nhớ tới mình vừa rồi vậy mà buộc miệng loại lời như “Sun knight muốn trốn nợ”, hẳn liền hết hồn toàn thân mồ hôi lạnh, vội vàng mất bò mới lo làm chuồng mà lấy lòng: “Ý tôi là, ngài có muốn trước khi về phòng, ăn thêm một gì đó không?”

“Cũng được.” Neo thoải mái hào phóng nói: “Vậy thì mang chút đồ ăn đi!”

◇◇◇◇

Sau khi ăn no, vừa về đến phòng, Aidrizzt đang định đi ngủ bù, lại nhìn thấy Neo bắt đầu thu thập quần áo. Khi Aidrizzt vẫn còn chưa rõ tình huống, Neo lại hai ba phút đã đóng gói xong rồi, sau đó quay đầu liền nói: “Đi thôi! Aidrizzt.”

“Cái gì?” Aidrizzt sững sốt, nghi hoặc hỏi: “Vẫn còn chưa sáng đây, người muốn đi đâu?”

Neo trầm mặc rồi trả lời: “... Vào rừng rậm tìm Aftelier gia nhập đội ngũ?”

Vừa nghe hẳn nói như thế, Aidrizzt thắc mắc, làm sao mới vừa rồi lúc nhìn thấy Aftelier không mời, bây giờ hơn nửa đêm mới muốn đi mời đây? Hơn nữa tại sao giọng điệu Neo nghe lên như là câu nghi vấn, không phải câu khẳng định đây?

“Mau mau!” Neo thúc giục: “Nếu không mau đuổi theo, những tinh linh sẽ đi xa rồi!”

Aidrizzt nheo mắt càng thêm nhỏ dài, dùng giọng nguy hiểm nói: “Neo?”

“Huh? Có chuyện gì sao?” Neo lộ ra tuyệt kỹ của Sun knight — tươi cười xán lạn, nhưng đối với người hiểu rõ hẳn tướng tợn như Aidrizzt, một chút hữu dụng cũng không có, mắt người sau nheo lại càng nhỏ dài rồi, đã không phải mườì phần hoài nghi nữa, mà là vạ phần hoài nghi rồi.

Neo chỉ có bỏ đi tươi cười, thành thật nói: “Ta chỉ có bảy mươi đồng tiền bạc.”

“... Neo, chúng ta hủy nhóm chứ?”

“Hủy nhóm cái gì? Người mới đáp ứng Chasel sẽ chăm sóc ta cho tốt! Hơn nữa người đi, ai giúp ta giặt quần áo sẵn thú nấu cơm lót giường?”

“Chasel?”

“Đừng nói bậy nữa, cơm hẳn nấu ngay cả slime cũng sẽ chạy bỏ mạng.”

“Đó là người nấu đi?”

Hai người vừa trèo cửa sổ, vừa không quên môi thương lưỡi kiếm cạnh khóe nhau, sau đó càng chạy càng xa...

Một đội mạo hiểm lưu truyền thiên cổ, một cuộc mạo hiểm vĩ đại, ngay ngày hôm sau ông chủ lữ quán kêu lên thảm thiết:

“A Sun knight ăn quyt!”

Chính thức mở màn.

_ Hết _

Quyển 5

Chương 1+1: Mở Đầu: Mặt Trời Bị Phong Ấn

Chương 1+2: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Nhất: “Dọa Bọn Nhỏ Buổi Tối Không Dám Ngủ.”

Chương 2: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Hai: “Phái Tay Sai Đến Nhiều Loạn An Bình”

Chương 3: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Ba: “Phá Hủy Tàn Sản Người Khác”

Chương 4: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Tư: “Tạo Ra Lớp Lớp Bí Ẩn”

Chương 5: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Năm: “Gây Ra Một Đống Phiền Toái, Khiến Cho Người Khác Bận Rộn Không Dứt”

Chương 6: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Sáu: “Lạm Sát Kẻ Vô Tội”

Chương 7: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Bảy: “Liên Lụy Người Khác”

Chương 8: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Tám: “Còn Hơn Tội Gây Trọng Thương”

Chương 9: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Chín: “Gây Nên Khủng Hoảng”

Chương 10+1: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Mười: “Sinh Vật Undead Không Nên Can Dự Thế Giới”

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Thứ Năm Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Cho Dù Đã Từ Nhiệm Hay Chưa, Sun Knight Vĩnh Viễn Luôn Là Sun Knight, P

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 1+1: Mở Đầu: Mặt Trời Bị Phong Ấn

Giới thiệu văn tắt:

Ta là một gã kỵ sĩ, chính xác mà nói, là Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng.

Thân là một Sun knight, chính là phải có một mái tóc vàng xán lạn, mắt xanh thẳm, tính cách đầy lòng trắc ẩn và tươi cười sáng chói.

Vĩnh viễn mang tươi cười nói: “Thần Ánh Sáng nhân từ sẽ tha thứ tội ác của bạn” là một cái số mệnh của Sun knight.

※

Trong Diệt Nha thành, sinh vật undead chạy tán loạn, Trầm Mặc Chi Ủng của Hỗn Độn Thần Điện viếng thăm

Độc giác thú hóa đen xuất quỷ nhập thần, vu yêu ẩn trong chỗ tối

Đối với những hắc ám sinh vật này, chỉ cần bọn chúng thành tâm sám hối,

Thần Ánh Sáng nhân từ đều sẽ tha thứ và bao dung những sinh vật thân thể sa vào bóng tối này...

Nhưng, Thần Ánh Sáng hiện tại đi nghỉ, hiện tại là Sun knight quản lý!

Mở đầu: Mặt trời bị phong ấn

“Đứng lại!”

Ta ngừng bước chân, mặc dù những người đó đối với ta không hề có tính uy hiếp, chẳng qua dừng lại cùng bọn họ chơi đùa cũng là mục giải trí không tệ.

“Nhìn chúng tôi... quay người lại, mở mắt nhìn chúng tôi!” Nghe ra, người đó cố gắng muốn né tránh động trong lời nói, nhưng vẫn làm không được, cuối cùng, hấn gằn như là gào lên đem lời gào cho hết.

“Tại sao?” Ta vẫn không làm như thế, chỉ là cười nói: “Ta vừa lại không cần làm như thế, ta có thể nhìn thấy các người, tất cả đều thấy rất rõ ràng.”

Đúng vậy, tất cả đều rõ ràng. Điện đường sau lưng ta ban đầu là một công trình kiến trúc đồ sộ chình tề, cửa có hai cánh cửa đá khổng lồ, nếu như cửa khép lại, ở giữa sẽ hợp thành cái biểu tượng mặt trời thật lớn, hai bên dựng theo cả một hàng cột, phía sau cột đá là mặt tường to lớn hình quạt kéo dài ra, khiến cho phía trước công trình kiến trúc biến thành quảng trường hình quạt.

Nhưng cho dù là cửa, cây cột hay bức tường, tất cả đều điêu khắc theo trang trí nhàm chán, hại ta còn phải tốn thêm nhiều công sức đi cảm tri những thứ vô dụng kia!

Chẳng qua bây giờ xem ra đã tốt hơn nhiều, tất cả cây cột đều đổ trên mặt đất, hoa văn đã sớm bị mài phẳng rồi, hai cánh cửa đá thật lớn sớm đã bị ta nổ mất, cả tòa điện đường đã biến thành một đồng đá lớn, thế này cảm tri lên đã thuận lợi hơn nhiều, chỉ cần cảm tri hình dạng đại khái, để cho mình bước đi không bị khối đá vấp ngã là được, về phần trên khối đá có hoa văn gì, điêu khắc gì đều không quan trọng nữa.

“Sun! Quay người lại nhìn chúng tôi!”

Đúng là gã phiền toái!

Ta dứt khoát dịch chuyển tức thời đến trước mặt hắn, gần như chỉ cách mười phân, sau đó mở hai mắt ra, đem hơi thở nói chuyện cũng nhổ vào mặt hắn: “Như mong muốn của ngươi. Dám gọi ta lại, dám ra lệnh cho ta mở mắt, ngươi đã có chuẩn bị chịu chết rồi sao?”

Hô hấp của đối phương trở nên dồn dập, hoảng loạn nói: “Mắt của cậu...”

“Như thế nào?” Ta đùa cợt nói: “Cũng là màu đen sao? Cái này rất kỳ lạ à? Ta cũng không phải chỉ có mắt mới biến sắc.”

Hắn lại một hơi bác bỏ: “Không phải màu đen, là...”

“Ta không muốn nghe!” Ta gầm lên xong, đùa cợt nói: “Dù sao ta không nhìn thấy màu sắc gì ngươi nói, cho nên toàn bộ thế giới đều chỉ cần có một loại màu sắc là đủ rồi, đó chính là màu đen, màu đen, màu đen! Ha ha ha!”

Ta đột nhiên bộc phát ra hắc ám thuộc tính, đem cả người hắn nổ bay đi, hắn vốn đã bị trọng thương, hoàn toàn vô lực phản kích, sau khi trực tiếp bị nổ bay đi còn lăn mấy vòng trên mặt đất, sau đó che miệng ho khù khụ lên, ho ra toàn là từng ngụm máu.

Trong đám kỵ sĩ ngã đầy đất, vẫn có thể đứng lên chỉ còn lại hai người, hai người bọn chúng vừa nhìn thấy tên bị trọng thương đó ho ra một đồng máu, lập tức lộ ra thần sắc sốt ruột, tiến lên nâng hắn dậy. Mặc dù vết thương trên thân hai người bọn chúng cũng không nhẹ, đỡ đến lão đảo, nếu thật sự té ngã rồi, ta thấy thương thế của ba người bọn chúng trái lại sẽ càng nặng, đúng là ngu gần chết!

Ta đùa cợt nói: “Đúng là hai tên đần độn, nếu các người cách xa người này một chút, không chừng có thể giữ lại được tính mạng.”

Ba người đều ngẩng đầu lên, tên ngu xuẩn được đỡ lấy gằm lên với ta: “Sun! Cậu thật sự muốn như vậy sao?”

“Ta là Grisia.” Ta khó chịu trả lời, phải làm thế nào mới có thể khiến cho gã này nhớ tên của ta? Ta rõ ràng đều gọi tên của hắn, hắn là... Er! Tên của hắn rốt cuộc gọi là cái gì... Đúng rồi, là Lesus!

Ta nhớ ra rồi, cười nói: “Lesus Judge, nếu người quý xuống gọi ta một tiếng Grisia, ta có lẽ có thể cân nhắc bỏ qua cho người.”

Lesus nhìn ta, biểu tình hình như là... đau lòng đi? Có lẽ phải, cũng có khả năng là ta cảm tri quá sâu sắc rồi, hắn chẳng qua là khó chịu mà thôi, biết đâu là đang suy nghĩ có cần quý xuống cầu xin ta hay không? Ha ha ha!

Lúc này, một trong hai người đỡ Lesus rống to: “Người không phải Sun, cũng không phải Grisia, người cái gì cũng không phải!”

Ta đột nhiên ngừng lại tiếng cười, lạnh lùng nhìn người nói chuyện kia, cái người đó là... Chikus. Không sai, chính là Chikus, hắn luôn là thích nói một số lời ta không thích nghe.

“Giết bọn chúng. Roland, toàn bộ bọn chúng...” Ta dừng lại một chút, chỉ vào Lesus nói: “Trừ hắn ra, ta muốn tự tay giết gã này! Người bắt đầu trước, ta muốn hắn trở mặt mà nhìn mọi người chết hết!”

“Vâng!” Roland từ bên cạnh ta đi tới, đi một mạch về phía bọn Lesus, trên tay còn cầm theo bảo kiếm tà ác gia truyền của hắn.

Kỳ lạ, hắn vừa rồi có ở chỗ này sao? Ta có chút nghi hoặc, theo lý thuyết, không có bất cứ vật nào người nào có thể giấu qua cảm tri của ta mới đúng, nhất là Roland hắc ám thuộc tính mãnh liệt như thế.

Lúc này, Roland giơ kiếm xông lên phía trước, tốc độ nhanh giống như một vết bóng, mãi cho đến khi hấn một kiếm chém vào Chikus,ta mới thật sự thấy rõ thân ảnh của hấn, Chikus cũng hoàn toàn phản ứng không kịp, một kiếm này chém vào bả vai hấn, thân kiếm thậm chí chém thẳng xuống trước ngực hấn, sợ rằng cũng đem cả trái tim hấn chém thành hai mảnh rồi.

Ngay cả kêu lên cũng không kịp, Chikus trực tiếp ngã xuống.

“Blaze!”

Một người khác đỡ lấy Lesus là Elmairy, hấn kích động gào to, muốn xông lên phía trước, nhưng Roland rút bảo kiếm từ trên người Blaze ra, trở tay chính là một kiếm, vậy mà trực tiếp đem đầu của Elmairy chém xuống.

Ta cười điên cuồng mà đi lên phía trước, bây giờ chỉ còn lại Lesus thôi, gã này... Ta muốn tự tay giải quyết hấn!

Đột nhiên, một bóng người chọt lao tới, che ở trước mặt Lesus, đó là Ecilan, hấn dang hai tay bảo vệ Lesus, sau đó hô to với ta: “Sun, mau dừng tay, cậu biết cậu bây giờ đang làm cái gì không? Mười Hai Thánh kỵ sĩ sẽ không giết hại Mười Hai Thánh kỵ sĩ, đây là lời cậu đã nói!”

Ta hừ lạnh một tiếng, Roland lập tức xông lên phía trước, chém ra hai kiếm, ở trên ngực Ice vẽ ra một cái vết thương hình chữ X thật to, vết thương sâu thấy xương.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hấn rút kiếm lùi lại, Ecilan cũng chậm rãi ngã xuống, đương nhiên, là ngã xuống sẽ không bao giờ đứng lên nữa.

“Ngừng tay! Ngừng tay đi!”

Lesus thoát nhìn đau khổ tột cùng, hấn lấy ra một thanh kiếm lấp lánh Thánh quang... kỳ lạ, vừa rồi trên tay hấn có cầm thanh kiếm này sao?Ta lại

có điểm nghi hoặc rồi. Nhưng sau đó, lời của Lesus nói lập tức dẫn dắt lực chú ý của ta.

“Grisia, Grisia! Cậu làm ơn, cầm lấy Thái Dương Thần Kiếm! Cầm lấy nó!”

“Nếu người đã gọi tên của ta... Được rồi, như người mong muốn.”

Ta đi lên phía trước, vươn tay nắm Thái Dương Thần Kiếm, Thánh quang tràn đầy ở trên làm cho ta vô cùng khó chịu, gần như là cảm giác chói mắt, trên tay thì có cảm giác nóng, nhưng lại không đau.

Lúc này, Lesus lộ ra biểu tình mang theo hi vọng, thử dò hỏi: “Sun?”

Sau khi ta nhìn hẩn cười một cái, nhìn thấy Lesus cũng lộ ra tươi cười, nhưng sau đó hẩn vừa lại cúi đầu nhìn thi thể đầy đất, đau buồn mà nói: “S-Sun... cậu đừng quá tự trách, hết thấy cái này đều không liên quan đến cậu, tất cả đều phải trách người hại cậu.”

“Không, có liên quan với ta.” Ta cười nói: “Bởi vì là ta hạ lệnh bảo Roland giết bọn chúng.”

Lesus cứng đờ.

Lúc này, ta đem Thái Dương thần kiếm đâm về phía trước, trước khi Lesus hoàn toàn chưa có chuyển động, thân kiếm đã ngấp vào trong ngực hẩn, chỉ thừa lại chuôi kiếm còn ở bên ngoài.

Hẩn lão đảo vài cái, lại vẫn đứng thẳng, còn ngẩng đầu lên, cười thảm mà nói: “Grisia... không, người không phải là Grisia, cho dù là Grisia, cậu ta cũng sẽ không giết bọn ta, Grisia đã chết rồi, sớm đã chết rồi, người chỉ là, là..”

Ta là...?

Lesus, Lesus! Đừng ngã xuống, nói cho ta biết...

Ta rốt cuộc là cái gì?

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 1+2: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Nhất: “Dọa Bạn Nhỏ Buổi Tối Không Dám Ngủ.”

Sun, Sun?”

Mặc dù không có mở mắt, nhưng ta đã cảm giác được rồi, bên cạnh là một đám ám thuộc tính hình người...là Roland!

Ta gần như là nhảy dựng lên, bắt lấy vai của cậu ta, kích động gào to: “Cậu vì sao lại ra tay? Mặc dù là mệnh lệnh tôi hạ, nhưng loại chuyện đó, loại chuyện đó... Cho dù là tôi hạ lệnh, cũng tuyệt đối không thể làm!”

Roland hoàn toàn ngây ngẩn, vừa đợi đến khi ta ngừng lay động, cậu ta theo phản xạ hỏi: “Loại chuyện đó? Là chuyện gì?”

“Chính là giết chết...” Ta thậm chí ngay cả câu nói kia cũng nói không nên lời! Vì sao lại hạ loại mệnh lệnh đó? Còn hạ lệnh hạ một cách thần nhiên như thế! Đây tuyệt đối không có khả năng!

“Sun, cậu có phải mơ ác mộng rồi?” Roland có chút không biết xử trí thế nào mà nói: “Tôi cứ luôn nghe thấy cậu đang rên rỉ, cho nên mới đi vào xem thử, nhưng chuyện gì cũng không có xảy ra, cậu chỉ là nằm ngủ mà thôi.”

Ác mộng? Lần này đến lượt ta ngây ngẩn, sau đó đem cảm tri phóng ra xa một chút.

Ta nằm bên trong một cái phòng, trong phòng không có bao nhiêu đồ vật, ta ngồi trên một cái giường, bên giường còn có một bộ bàn ghế, trên bàn đặt rất nhiều tài liệu, cửa phòng không phải là cửa gỗ thông thường, nhưng là một cánh cửa sắt, vách tường còn có một cánh cửa sổ nhỏ.

Đây là phòng giam. Đúng rồi! Ta đã bị Judge giam lại.

Thật sự, thật sự là một cơn ác mộng thôi sao?

“Sun, cậu có ổn không?” Roland lo lắng hỏi.

Nhưng cái mộng này không khỏi cũng quá chân thực rồi! Khi mình hạ lệnh giết người ta thậm chí có thể cảm giác thấy cái loại... ác ý chỉ là vì đùa vui mà giết người, giống như một đứa trẻ, chỉ cần cảm thấy thú vị là làm ngay, không cần biết cảm nhận của người khác!

Cũng rất giống lúc ở trong khe núi Trizel khi trước, sau khi ta hấp thụ lượng lớn hắc ám thuộc tính, cái loại muốn làm gì thì làm, không hề kiêng dè, không có trời buộc, không có chuyện nên làm hay không nên làm... Đem tất cả mọi chuyện đều mặc kệ, trong mắt chỉ có mình vui vẻ hay không mới là quan trọng... thật đáng sợ.

“Sun, tôi nghĩ cậu chỉ là mơ ác mộng mà thôi,” Roland quan tâm mà nói: “Tôi canh giữ ở ngay bên ngoài, hoàn toàn không có người đi vào.”

Là như vậy sao? Nhưng phòng giam này thật ra có cửa ngầm, mặc dù không người nào tiến vào, nhưng không có nghĩa là ta chưa từng đi ra ngoài! Chỉ sợ... Ta hẳn sẽ không làm cái gì trong lúc đang ngủ chứ?

Nghe nói trên đời có loại chứng mộng du, sẽ khiến người đang trong ngủ mơ bò dậy, làm rất nhiều chuyện kỳ quái mà không hề hay biết... Nghĩ đến điều đó, ta không yên tâm nói: “Tôi phải đi xem thử bọn họ.”

Roland kinh ngạc nói: “Xem ai?”

“Blaze, Leaf, Ice, còn có Judge.”

Ta vừa nói vừa đứng lên, sau khi lấy áo ngoài phủ lên, tiếp theo liền đi về phía cửa, Roland lại vội vàng vọt đến trước mặt ta, kiên định mà nói: “Judge nói, không có mệnh lệnh của cậu ta, cậu không thể ra khỏi phòng giam!”

“Tôi muốn đi ra!”

“Không được! Judge nói không thể thả cậu đi ra!” Roland lại càng kiên quyết trả lời.

Một cỗ lửa giận đột nhiên từ trong lồng ngực nổi lên, ta không nhịn được gầm lên: “Roland Hell, cậu phải làm cho rõ ràng, tôi mới là thủ lĩnh Thánh Điện!”

Roland sửng sốt, nhưng ta cũng sửng sốt.

Dù thế nào cũng không nên quát Roland, cậu ta chỉ nghe theo lệnh làm việc mà thôi, hơn nữa cậu ta vừa mới làm Hell knight không có bao lâu, tự nhiên cũng không có ăn ý như những người khác.

Tất cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều biết, lúc ta nghiêm túc hạ lệnh, Judge chưa bao giờ phản bác ta, cho nên bọn họ cũng luôn là sẽ nghe lệnh làm việc. Càng thần kỳ chính là, tất cả Mười Hai Thánh kỵ đều có thể nhận ra ta có phải đang nghiêm túc hạ lệnh hay không. Ta không chỉ một lần có nghi vấn, bọn họ rốt cuộc dựa vào điểm nào để phán đoán? Nếu như có thể tìm ra, vậy mình sau này có thể giả bộ nghiêm túc rồi...

“Được rồi!” Roland sau khi nhíu chặt mày suy nghĩ một hồi, cuối cùng cũng gật đầu, nhưng sau khi đồng ý xong, cậu ta càng thêm kiên định nói: “Nhưng tôi phải đi theo cậu, cậu không được lại cố ý thoát khỏi tôi.”

“Thành giao!” Ta lập tức đồng ý.

Vì để cho Roland yên tâm, ta dứt khoát nắm lấy tay cậu ta, sau đó kéo theo cậu ta chạy, chạy thẳng đến hàng lang phòng của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, phòng gần nhất là phòng của Blaze, lúc này mới buông tay Roland ra, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng Blaze.

Cửa phòng cũng không có khóa, ta nhẹ nhàng đẩy một cái liền đẩy ra rồi, nhẹ chân nhẹ tay mà đi vào, sau đó đứng ở cuối giường, nhìn người trên giường.

Giường rõ ràng không nhỏ, nhưng Blaze lại nằm ở một bên giường, nằm thành hình chữ đại, tay chân có một nửa đều đang lơ lửng ở bên ngoài giường, tư thế ngủ thật là có đủ xấu!

Nhớ trong mộng, Roland đã chém đứt vai Blaze... Nhưng, cảm tri của ta minh xác mà nói cho ta biết, bả vai người trên giường hoàn toàn không có khe nứt nào, là hoàn hảo vô khuyết.

Ta thở phào một hơi, nhưng sau đó lại cảm giác không yên tâm lắm, hô một tiếng: “Blaze.”

Người trên giường chấn động một chút, gần như là lập tức nhảy dựng lên, gào to: “Ai... Sun?”

Sau khi nhận ra là ta, Blaze trợn mắt há hốc mồm nhìn ta, cho dù là nửa đêm bị đánh thức, cậu ta rõ ràng tinh thần vẫn tràn trề, động tác khoa trương đến thế, ngay cả mắt cũng trợn tròn rồi.

Ta đi lên phía trước vỗ vỗ vai của cậu ta, cậu ta chỉ là cả mặt mù mờ mà nhìn ta, hoàn toàn không có kêu đau...Blaze thật sự không sao!Ta thở phào nhẹ nhõm.

Mặc kệ Blaze có phản ứng lại hay không, ta vừa lại vội vã ra khỏi phòng, định tiếp tục đi xem thử Leaf, bởi vì phòng của Leaf ngay ở cách vách phòng của Blaze mà thôi. Nhưng ta vừa đi đến bên ngoài, liền nhìn thấy

Leaf đứng ở trên hành lang, đầy mặt cậu ta đều là thần sắc kinh ngạc, trên người mặc áo ngủ, lại đi chân trần, trên tay còn cầm một cây cung tên, hình ảnh tổng thể thật sự vô cùng không hài hòa.

“Sun?” Cậu ta căng thẳng nhỏ giọng nói: “Cậu không phải bị Judge giam lại à? Lén chạy ra sao? Mau trở về đi! Mới vừa rồi Blaze kêu thật lớn tiếng, có thể đánh thức Judge luôn rồi!”

Ta không trả lời, chỉ là đi lên phía trước, tóm được đầu Leaf, bẻ trái xoay phải một chút.

“Sun... Ui da! Cổ sắp tẹo tới nơi rồi, cậu nhẹ nhàng một chút được không?” Leaf kêu đau, nhưng hoàn toàn không có ngăn cản ta xoay đầu cậu ta, dù cậu ta căn bản không biết ta đang làm cái quái gì... Đúng là người tốt đến không thể tốt hơn!

Tốt lắm! Cổ với đầu Leaf cũng không có phân tách, hơn nữa còn biết kêu đau, hẳn là không có trở ngại gì lớn.

Sau khi bỏ đầu Leaf ra, ta vừa lại trực tiếp vọt thẳng tới trước cửa phòng Ice, mặc dù vẫn chưa mở cửa, nhưng ta đã cảm tri thấy tình huống sau cửa.

Khuya thế này rồi, Ice lại có thể vẫn chưa ngủ, cậu ta đưa lưng về phía cửa phòng, ngồi ở trước bàn vuông, trên bàn bày một khối bánh ngọt đang làm dở dang, Ice đang tỉ mỉ dùng kem làm ra bông hoa ở phía trên... Ta một cước đạp mở cửa phòng, vọt đi vào.

Ice gần như là cả người nhảy dựng lên, cậu ta bưng theo bánh ngọt, xoay người lại, sau đó giống như Blaze ngăn cả người.

Ta xông lên phía trước, một phát gạt đi cái bánh ngọt cản trở, sau đó xé đi áo trước ngực Ice, sau khi sờ một cái liền phát hiện ngực cậu ta một vùng nhẵn bóng, tuyệt đối không có vết thương lớn hình chữ X sâu thấy xương nào.

“Thật tốt quá!”

Ta thở phào một hơi thật lớn, mặc dù vẫn chưa có nhìn thấy Judge, chẳng qua Blaze, Leaf và Ice đều không sao, Judge cũng nhất định không sao! Cho nên, hết thảy thật sự chỉ là một cơn ác mộng mà thôi, không hề có xảy ra, ta không có hạ lệnh muốn Roland giết nhóm Blaze, Roland cũng không có giết bọn họ, ta càng không có giết Judge, thật là quá tốt rồi...

“Nhìn thấy chưa? Sun nửa đêm không ngủ, lại chạy tới xé áo Ice! Chật chịt!”

Bên cửa truyền đến rất nhiều tiếng thì thầm khác nhau.

“Chẳng lẽ là chịu quá nhiều ngăn trở ở bên chỗ công chúa, quyết định thay đổi đối tượng rồi à?”

“Vậy tôi sau này ngủ phải nhất định khóa kỹ cửa...”

“Một cánh cửa thì có tác dụng gì? Ngay cả một con rồng cũng không cản được hẳn!”

“Vậy làm thế nào à?”

“Ngủ chung phòng với Judge hoặc là Hell đi! Hai người bọn họ mạnh nhất, hẳn là có thể đề kháng một thời gian...”

Đây đều nói đi đâu rồi? Ta lập tức xoay người, lớn tiếng làm sáng tỏ: “Nói bậy cái gì vậy hả! Tôi không hề có chút hứng thú với đàn ông... Judge?”

Ngoài cửa ngoại trừ một đống tên đáng ghét đang thì thầm, còn đang đứng người mà ta hiện tại không hi vọng bị cậu ta phát hiện nhất — Judge knight trưởng.

Không ngờ cậu ta lại có thể tới đây nhanh như thế, ngay cả quần áo cũng mặc chỉnh tề rồi, mặc dù nói quần áo của cậu ta cũng chỉ là một miếng vải đen... Không, là hắc bào, chỉ cần phủ lên là đối phó được rồi.

Đối mặt ánh mắt lạnh lùng của Judge, ta chỉ có thể kiên trì đến cùng giải thích: “Tôi nằm mơ một cái ác mộng, mơ thấy Blaze, Leaf, Ice với cậu đều bị giết, cho nên ngay lập tức tới xác nhận các cậu đều không sao.”

Mặc dù, lời ta nói là thật, chẳng qua lời này ngay cả chính ta cũng không tin tưởng lắm.

Quả nhiên, không chỉ là Judge, tất cả mọi người đều lộ ra biểu tình không tin. Ta có chút chán nản mà nói: “Chẳng qua cậu nhất định cảm thấy tôi đang viện cớ, thật ra căn bản chính là tôi lén chạy ra, còn tìm đại lý do cho có lệ.”

Judge chỉ nhướn mày một cái.

“Hơn nữa tôi còn đang ở trong phòng Ice, cho nên hơn phân nửa là tới lấy đồ ngọt.”

Judge nhàn nhạt cười một cái.

“Tôi xé áo của Ice, đại khái là bởi vì cậu ấy khuyên tôi quay về phòng tạm giam, nếu không sẽ nói cho cậu biết, vì ngăn cản cậu ta, tôi dưới tình thế cấp bách túm lấy cậu ta, còn không cẩn thận xé rách áo của cậu ta...”

Judge gật đầu, ngay cả những người khác cũng lộ ra vẻ mặt ngộ ra... Ngoại trừ Earth! Vừa rồi chính là hắn nói cái gì mà ta nửa đêm không ngủ chạy tới xé quần áo, bây giờ lại dám lộ biểu tình hoài nghi với ta! Đồ khó ưa, ta nhớ ngươi rồi!

“Judge.” Ta có chút tức giận gầm lên: “Cậu trái lại nói đi chứ! Dù sao tôi cũng biết, tôi lén chạy ra phòng giam rồi, cho nên cậu muốn giam tôi thêm

vài ngày, đúng không?”

“Cậu lầm rồi, lần này tôi sẽ không phạt cậu, bởi vì căn bản không cần.” Judge cuối cùng đã mở miệng, cậu ta chậm rãi nói: “Sun, cậu đang giẫm lên bánh ngọt Ice làm.”

“...”

Vừa nghe cậu ta nói như thế, ta mới đột nhiên cảm giác thấy... sau lưng làm sao lạnh thế này?

Ta vội vàng nói: “Judge, mau! Mang tôi về phòng giam! Chẳng phải cậu không cho tôi đi ra sao? Tôi nguyện ý bị nhốt nhiều hơn ba ngày... Một tuần cũng được à! Bằng không thì hai tuần, hai tuần thì thế nào?”

“Cạch” một tiếng, cậu ta vô cùng thần tốc mà đóng cửa phòng lại.

“...”

◇◇◇◇

Hơ.. hắt xì!

Ta nặng nề hắt hơi một cái, sput sput một chút, quả thực khó có thể tin, chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết gọi là... cảm lạnh sao?

Thân là Sun knight có được sự quyến rũ của thần Ánh Sáng, ta từ mười tuổi đã chưa từng bị cảm lạnh, bây giờ lại có thể bị cảm! Xem ra Ice lần này thật sự tức giận không nhẹ, ngay cả băng thuộc tính dùng để nện ta cũng mười phần uy lực.

Hơ, hơ... Hắt xì!

Cùng lúc ta hắt hơi, cửa phòng giam được mở ra, còn truyền đến một lời quan tâm nói: “Có khỏe không?”

Ta đầu cũng không ngẩng, chỉ là tức giận nói: “Không khỏe chút nào, bị giam cầm, phải sửa một đồng công văn, Ice giận tôi, bây giờ lại còn bị cảm lạnh, đúng là thảm đến không thể nào thảm hơn rồi!”

Người tới bật cười, cho dù là cười, âm thanh cũng vẫn trầm thấp như cũ, nghe lên thật sự khiến người không dậy nổi một chút vui vẻ... có thể có loại tiếng cười trầm thấp làm cho người nghe xong một chút cũng không vui vẻ này, ngoại trừ Judge knight trưởng, toàn Diệp Nha thành vẫn thật tìm không ra được một người khác.

“Có bi thảm như thế sao?” Judge cười hỏi.

Sau khi lại hắt hơi một cái, ta tức giận nói: “Chẳng lẽ tôi còn có thể thảm hại hơn bây giờ sao?”

Judge giơ tay lên, phe phẩy công văn trên tay, vừa đặt công văn lên bàn vừa nói: “Ice nói, vì trừng phạt cậu lãng phí đồ ăn, một tháng tới, cậu ta đều không giúp cậu làm bánh ngọt.”

“... Tôi không muốn sống nữa, cậu giết tôi đi!”

Judge lộ ra biểu tình cười như không cười, cười nói: “Không nghiêm trọng như thế chứ? Bánh ngọt của tôi có thể cho cậu, cậu phần lớn còn sẽ đi tìm Leaf xin bánh ngọt.”

“Đó không giống nhau!” Ta lớn tiếng kháng nghị: “Ice đều giúp tôi làm bánh ngọt siêu ngọt, tôi muốn ăn chính là cái loại bánh ngọt siêu ngọt đó!”

“Ice quyết tâm không làm bánh ngọt cho cậu ăn, đối với chuyện này, tôi cũng hoàn toàn bó tay, cậu biết tính cách của Ice, cậu ta rất ít tức giận, nhưng đã tức giận thì tuyệt đối sẽ không dễ nguôi giận, cậu lần này giảm nát thứ cậu ấy coi trọng nhất, sợ rằng...”

Nghe thế, mặt của ta sụp xuống. Ice luôn luôn dễ tính nếu như nói cậu ta có xù lông, vậy chắc chắn là bánh ngọt cậu ta làm bị đạp nát oan uổng.

Judge thở dài, bắt đầu nói: “Chuyện của Ice, tôi giúp không được, nhưng, nếu cậu nói cho tôi biết, cậu đã mơ cái ác mộng gì, vậy tôi sẽ thả cậu ra khỏi phòng giam, hơn nữa gọi Adair về.”

Nghe thấy điều kiện Judge đề ra, ta nghiêm túc suy nghĩ một lát, mặc dù ta không ngại bị nhốt ở phòng giam... Dù sao ta bình thường cũng đều tự nhốt mình trong phòng, bây giờ chỉ là đổi lại chỗ nhốt mà thôi, quan trọng là điều kiện “gọi Adair trở về” này!

Có Adair, ta có thể ném công văn cho hắn, sau đó ra ngoài mua bánh ngọt, cho dù không có bánh ngọt Ice làm, vậy ta cũng có thể gắng gượng vượt qua một tháng; có Adair, chỉ cần thấy tên nào ngứa mắt, ta có thể ám thị hắn đi vây đánh; có Adair, ta có thể làm xằng làm bậy... Ahem! Ý ta là “làm gì tùy thích”!

Mặc dù vạn phần chờ mong Adair trở về, nhưng ta cố ý lộ ra biểu tình khó xử, mặt cả nói: “Chẳng qua, bánh ngọt của cậu và Leaf vẫn phải cho tôi!”

Judge gật đầu, nhưng lại mở miệng nói: “Của tôi có thể cho cậu, nhưng cậu cố gắng đừng đoạt bánh ngọt của Leaf, nhất là lúc nhà bếp nghỉ định kỳ. Cậu ta gần đây vì viết thư cho công chúa của Nguyệt Lan quốc, chi tiêu nhiều thêm bút giấy và mực rồi, cậu còn đoạt bánh ngọt của cậu ta, sợ rằng lúc nghỉ định kỳ, cậu ta thật phải nhịn đói.”

“Được rồi.” Ta miễn cưỡng đồng ý.

Judge đi tới bên cạnh ta, sau đó cùng ta ngồi ở bên giường, nói: “Bây giờ nói đi! Cậu rốt cuộc đã mơ ác mộng kiểu gì, có thể khiến cậu nửa đêm đánh thức tất cả mọi người.”

Ta do dự một chút, mặc dù không quá muốn hồi tưởng cái ác mộng này, nhưng nếu đã đồng ý rồi, ta vẫn là một năm một mười mà đem giấc mộng kể rõ... nói một mạch đến lúc ta một kiếm đâm chết Judge, cảm giác thật là xấu hổ, thiếu chút nữa là nói không nổi nữa.

Chẳng qua, biểu tình của Judge từ đầu tới đuôi đều không có thay đổi, như thể ta không phải đang nói hành động kinh khủng giết hại Mười Hai Thánh kỵ sĩ, mà chỉ là đang kể một giấc mộng rất bình thường, cho nên ta vẫn có thể miễn cưỡng đem giấc mộng này nói cho xong.

Judge lẳng lặng nghe ta nói hết, cậu ta trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên hỏi: “Cậu biết, vì sao người chết chính là Ice, Leaf và Blaze không?”

Ta sững sốt, khó hiểu hỏi: “Vì sao là bọn họ? Đó chỉ là mơ, cũng không phải tôi chọn.”

“Là cậu chọn.” Judge nhàn nhạt nói: “Bởi vì Leaf lúc trước từng bỏ mình, Ice và Blaze trong sự kiện lần này đều bị thương, cậu đối với ba người bọn họ ôm theo áy náy sâu sắc. Đối với cậu mà nói, thật giống như cậu đã giết bọn họ đi.”

Thì ra... là như thế sao?

“Đừng tự trách nữa.” Judge thờ dãi nói: “Ice và Blaze đều hiểu rõ tính cách của cậu, mới sẽ không chút do dự mà tha thứ cho cậu, chính là sợ cậu tự trách quá mức, cậu cũng đừng phụ tâm ý của bọn họ, tha thứ chính mình đi!”

“Tôi không có quá tự trách!” Ta kích động phản bác. Bởi vì nghe thấy Judge nói ra lời giống như trong giấc mộng, muốn ta đừng tự trách, ta thật sự không phải rất dễ chịu, đó cứ giống như chuyện trong mộng là thật sự, chỉ là sẽ xảy ra sau mà thôi.

Nghe thấy trả lời này, Judge nhìn thẳng vào ta, nhìn đến da đầu ta tê dại, vội vàng biện giải: “Tôi chỉ là tự trách thỏa đáng mà thôi, Leaf là tôi mang ra ngoài, lúc cậu ta chết, tôi căn bản không có ở bên cạnh cậu ta, Blaze và Ice thậm chí là do chính tay tôi thương tổn, bọn họ, ba người bọn họ đều là bởi vì tôi mới...”

Judge cứng rắn cắt đứt lời ta, gầm lên: “Tất cả ba người bọn họ đều đang ngủ ngon giấc ở trong phòng, phiền não duy nhất chính là cậu sẽ có bao nhiêu tự trách mà thôi! Sun, không phải chỉ có cậu bởi vì thương tổn anh em khác mà buồn rầu! Stone từng nói cho tôi, chuyện cậu gạt Leaf cậu không mù, khiến cho cậu ta lúc phát hiện ra chân tướng, buồn rầu đến suýt nữa muốn móc mắt của mình ra trả lại cậu!”

“Cậu, cậu ta không có...” Ta gần như là nhảy dựng lên.

Judge lập tức trả lời: “Đương nhiên không có, Stone đã khuyên giải cậu ta rồi, huống hồ cho dù cậu ta móc mắt cũng không thể làm cho cậu thấy lại ánh sáng, chỉ có giữ lại mắt mới có thể trợ giúp cậu, cậu ta hẳn là hiểu điều này.”

Ta thở phào một hơi, đúng là dọa chết người.

Judge tha thiết nói: “Sun, anh em khác bị thương, cậu rất buồn, trái ngược lại, cậu bị thương, chúng tôi cũng sẽ lo lắng. Cho nên, nếu như cậu không muốn lại đi vào vết xe đổ, lần sau muốn làm chuyện gì nguy hiểm, thì đừng tự mình đi làm!”

Ta trầm mặc một hồi, mới có chút kỳ quái mà liếc Judge một cái, hoài nghi nói: “Cậu hôm nay nói thật nhiều.”

“Không nhiều không được.” Judge lạnh mặt, trầm giọng nói: “Nếu không nói rõ với cậu, cậu lần sau không biết lại muốn tự mình đi làm chuyện nguy hiểm gì, khiến cho tất cả chúng tôi đều phải thu dọn hậu quả cho cậu!”

Lời này đúng là nặng đến không được, ta lại không phải cố ý muốn để cho bọn họ thu dọn hậu quả, Ta rầu rĩ nói: “Xin lỗi, nhưng tôi thật sự không nhớ đã xảy ra chuyện gì, tại sao tôi lại bị đưa đến Kissinger, mà còn bị mất trí nhớ, hoàn toàn không biết!”

“Chúng ta sớm muộn sẽ điều tra ra chân tướng.” Judge không chút nào chần chừ nói, tiếp theo lại thẳng tắp nhìn chăm chăm vào ta nói: “Nếu như cậu muốn tự mình điều tra, hứa với tôi, cậu sẽ mang theo những người khác, không tự mình gánh lấy tất cả nữa.”

“Được.” Ta lần này đáp ứng rất dứt khoát rồi. Ta cũng không muốn mất trí nhớ lần nữa, lại còn tự tay thương tổn Mười Hai Thánh kỵ.

Nói tới đây, Judge cuối cùng cũng thả lỏng biểu tình, nói: “VẬY TÔI ĐI VỀ NGỦ ĐÂY, CẬU CŨNG QUAY VỀ PHÒNG CỦA CẬU ĐI! Trước lúc tôi đi vào đã căn dặn Hell, để cho cậu ta đi làm chuyện của mình rồi”. Nói xong, cậu ta đứng lên, rồi xoay người rời đi.

Ta nhìn cậu ta xoay người, trong lòng vẫn cứ cảm giác có chút kỳ quái, không nhịn được mở miệng hỏi: “Judge, cậu luôn luôn nói một là một hai là hai, lần này nói muốn nhất tôi một tháng, làm sao mới hơn hai tuần, cậu đã chịu thả tôi ra ngoài rồi?”

Judge ngừng chân, hơi hơi quay đầu, mang theo ý cười nói: “Trầm Mặc Chi Ứng của Hỗn Động Thần Điện tới Vong Hưởng quốc rồi, cậu phải phụ trách tiếp đón đối phương, cho nên nhất định phải thả cậu ra.”

“... Cậu lại gạt tôi!”

Ta hỗn hển mà rống: “Judge! Cậu, cậu thật sự là học theo cái xấu rồi tôi tố cáo cậu!”

Judge bật cười, vừa cười vừa đi ra ngoài: “Tôi ‘vốn’ chính là người xấu, cậu sẽ không quên thân phận của tôi là Judge knight trưởng người gặp

người sợ chứ? Huh? Sun knight trưởng nhân ái?”

“Nhưng tôi không chút nào nhân ái, cho nên cậu cũng không thể học theo cái xấu! Cậu học cái xấu, vậy tôi chẳng phải là kẻ chịu thiệt lớn nhất rồi sao? Không được, Judge cậu phải làm người tốt, tốt giống như Leaf... Này! Đừng làm lơ tôi chứ!”

◇◇◇◇

Grisia! Người trốn không thoát đâu, tuyệt đối trốn không thoát, cho nên cứ... ngoan ngoãn mà để cho ta giết chết người, được không?

Ta đột ngột mở mắt ra, lần này lại không hoảng hoảng hốt hốt nữa, mà là trước cảm tri một chút. Quả nhiên không sai, ta đang ở trong phòng của ta, trong phòng cũng chỉ có ta mà thôi, căn bản không có người sẽ giết ta.

Lại là mơ sao?

Tại sao gần đây thường nằm mơ như vậy? Chẳng lẽ bởi vì do ta từng mất trí nhớ sao? Hơn nữa là ai muốn giết ta? Là Red sao? Mà rốt cuộc có liên quan tới Pink hay không?

Chỉ là cái này đã khiến cho ta suy nghĩ đến nỗi đầu cũng muốn bùng nổ rồi, càng đừng nói đến chuyện Judge đề cập, Trầm Mặc Chi Ứng đã tới Vong Hưởng quốc... Hẳn đang không tới đây làm chi? Thân là người chủ sự chân chính của Hỗn Độn Thần Điện, hẳn đi tới đại bản doanh của tôn giáo đối địch, Vong Hưởng quốc, cũng kì dị như ta thân là Sun knight nhưng lại chạy tới vương quốc Kissinger... Eh!

Được rồi, ta cũng từng chạy tới vương quốc Kissinger, cho nên người ta chạy đến Vong Hưởng quốc hình như cũng không có gì phải kỳ quái.

Red, Pink, hắc ám thuộc tính và Trầm Mặc Chi ứng... Tất cả mọi chuyện hình như đều không tránh khỏi liên quan với Hỗn Độn Thần Điện, không

bằng cứ bắt đầu tra từ Hỗn Độn Thần Điện, hẳn là sẽ không sai!

Nhưng, ta đối với Hỗn Độn Thần Điện thật sự không quen thuộc, hay là tìm người đi hỏi thử.

Rời giường mặc xong quần áo, ta chải đầu, tiếp theo lại sờ sờ mặt... trải qua hơn hai tuần giam cầm, kết quả của mỗi ngày có thể ở trong phòng giam đắp mặt nạ chính là làn da bây giờ tốt đến mức cảm thấy sờ phụ nữ không bằng sờ mình... chẳng qua nếu như thật sự có phụ nữ sờ, ta có thể không cần cái mặt này của ta nữa!

Lạc đề rồi, tóm lại, ngay cả Roland cũng nói ta bây giờ so với sinh vật undead còn trắng hơn, trạng thái bề ngoài vô cùng tốt, tuyệt đối phù hợp với hình tượng mỹ nam tử trắng nõn của Sun knight, cho nên bây giờ liền lập tức xuất phát đi hỏi người!

◇◇◇◇

“Hỗn Độn Thần Điện?”

Storm đảo mắt khinh khỉnh, khó chịu nói: “Cậu coi tôi là cái gì cũng biết hả? Tôi chỉ biết rõ một số tin đồn trong nước mà thôi, cậu muốn hỏi đến quốc gia xa xôi như thế, tôi thế nhưng không thần thông quảng đại như vậy!”

“Thì ra là thế.” Ta rất thất vọng trả lời.

Có lẽ là thấy ta thật sự quá thất vọng, sau khi Storm lắc đầu lại bổ sung: “Cậu hỏi sai người rồi, đi hỏi Cloud xem thử đi! Nói không chừng cậu ta đã thấy qua trong sách, gã đó mới thật sự là một quyển bách khoa toàn thư biết đi.”

Nghe thấy tên của Cloud, ta cũng chợt bừng tỉnh, loại chuyện này đích xác là nên hỏi Cloud mới đúng! Xem ra ta gần đây thật sự hỏi Storm quá

nhiều, chỉ cần có chuyện liền theo phản xạ mà nghĩ đến hỏi cậu ta.

“Cảm tạ người anh em Storm đã xua đi lớp lớp mây mù cho Sun, có thể thấy ánh sáng mặt trời rực rỡ, làm cho Sun nhất thời cảm nhận được vui sướng của ánh sáng, cảm tạ thần Ánh Sáng, cảm tạ người anh em Storm.”

Storm mặt vô biểu tình mà nói: “Thật sự muốn cảm tạ tôi, sau này đừng nói cảm tạ nữa, đã nói mấy lần rồi? Cậu cái gã này căn bản là cố ý đi? Cũng giống như cố ý gọi sai tên của bọn tôi... câm miệng! Không được gọi tên tôi!”

Ta ngậm lại miệng, ngoan ngoãn gật đầu, sau đó vẫy tay tạm biệt, đợi khi rời khỏi mười mấy bước, tin chắc rằng Storm dù nhanh thế nào, cũng không thể trước khi người khác phát hiện, liền xông lại đánh ta một quyền rồi lại quay về bộ dạng như không có chuyện gì, sau đó mới nói lời từ biệt với cậu ta.

“Tạm biệt! ‘Chết-o’.”

“...”

Sau lưng truyền đến tiếng la báo thù của Storm: “Sun, Adair phải ba ngày mới trở về tới, công văn ba ngày này, cậu đừng quên sửa đó! Này! Không được giả bộ điếc với tôi!”

Nghe không thấy, ta điếc rồi, nghe không thấy...Ta bước nhanh rời khỏi, một mạch đi tới thư viện.

Từ sau khi Giáo Hoàng lần trước sa thải viên quản lý thư viện, bảo Cloud đến trông coi thư viện, cậu liền cũng không thoát khỏi kiêm chức quản lý viên thư viện nữa, cho dù gần đây nông dân bội thu, tiền hiến dâng trở nên nhiều hơn, Giáo Hoàng cũng không để cho cậu ta từ chức.

Cho nên, lão già Giáo Hoàng kia căn bản chính là đã mưu tính trước, để tiếp kiệm tiền lương của một viên quản lý thư viện, lão lại có thể đem Cloud knight trưởng quyền cao chức trọng đẩy đi làm một viên quản lý thư viện, cái này đúng là... quá tốt rồi!

Bởi vì bây giờ muốn tìm Cloud, không cần dọc đường la hét không ưu nhã nữa, chỉ cần đến thư viện là có thể tìm được rồi, thật sự thuận lợi rất nhiều, không ít Thánh kỵ sĩ, nhất là tiểu đội Cloud knight, đều hiềm hoi mà vỗ tay cho kế hoạch của Giáo Hoàng đề ra vì để tiết kiệm tiền.

Ta đi vào thư viện, có rất nhiều kỵ sĩ ngẩng đầu lên chào hỏi ta, sau khi mỉm cười gật đầu đáp lại từng người, đi tới chỗ hỏi thăm của thư viện, sau đó ưu nhã mà khua khua chuông phục vụ trên bàn.

Chuông mới vang hai tiếng, Cloud liền lặng lẽ mà từ phía sau bàn “thăng” lên, nhưng chỉ lộ ra cái đầu, liền không “thăng lên” nữa.

Ta mỉm cười nhìn cậu ta, cậu ta cũng lặng lẽ nhìn ta, nhìn một hồi, Cloud liền lặng lẽ đứng dậy, sau đó lặng lẽ mà theo ta rời khỏi, đương nhiên, chỉ có cậu ta là lặng lẽ, ta thế nhưng là trên đường đều mỉm cười chào hỏi, mặc dù vẫn rất ghét mỉm cười với chào hỏi, chẳng qua, sau khi trải qua thời kì bị nhốt hơn hai tuần, ngoại trừ một vài Mười Hai Thánh kỵ sĩ ít ỏi, ai cũng chưa từng gặp, ngay cả mỉm cười chào hỏi cũng trở nên không đáng ghét như thế nữa.

Đi ở hành lang Thánh Điện, ta vừa mỉm cười bước đi, vừa hỏi: “Tôi muốn biết chuyện của Hỗn Động Thần Điện.”

Cloud nghiêng nghiêng đầu rồi dùng giọng bằng phẳng bắt đầu nói: “Khoảng bảy trăm năm trước, Thánh lịch năm 125, so với ưu tiên lòng nhân ái của Thần Điện Ánh Sáng và chú trọng vũ lực của Chiến Thần Điện, dân gian bắt đầu xuất hiện một từ “Hỗn Động”, coi trọng chính là làm theo ý muốn...”

“Tôi không cần biết lịch sử phát triển!” Ta có phần bất đắc dĩ nói: “Chờ cậu nói xong lịch sử phát triển, nhiệm kỳ Sun knight của tôi cũng làm xong rồi. Nói cho tôi biết, quan hệ giữa người phát ngôn của Hỗn Động Thần Điện, Hỗn Động tế ti và Trầm Mặc chi Ứng.”

Cloud sửng sốt, mới lại mở miệng nói: “Người phát ngôn của Hỗn Động Thần Điện là Ma Vương, Trầm Mặc Chi Ứng và Hỗn Động tế ti đều là người phục vụ hắn, trong đó Trầm Mặc Chi Ứng là người lãnh đạo thống lĩnh Âm kỵ sĩ, Hỗn Động tế ti thì nhân số ít ỏi, thông thường khoảng chừng ba mươi người, nhưng thực lực của mỗi một người đều vô cùng cường đại...”

Nói đến đây, cậu ta hình như có chút không biết làm sao, dáng vẻ không biết nên nói tiếp như thế nào.

Những chuyện Cloud nói này đại khái chính là phần ta đã biết từ trước, ngoại trừ chuyện cơ bản nhất, ta đối với Hỗn Động Thần Điện cũng không có thêm nhiều nhận thức.

Ta chần chờ rồi chủ động hỏi: “Nói thêm cho tôi một số chuyện có liên quan đến người phát ngôn, ví dụ như, bọn họ là thế nào để tuyển ra hắn?”

Cloud chần chờ một chút rồi lắc đầu nói: “Không có ghi chép chính xác, chỉ có tin đồn.”

“Không sao, nói thử xem!” Ta hết sức kiên trì. Dù sao, có đôi khi tin đồn so với ghi chép còn chân thực hơn!

“Nghe nói là Hỗn Động Thần tự mình tuyển chọn Ma Vương.”

Đây làm sao có thể! Ta có chút không biết nói gì. Có lẽ là nhìn thấy sắc mặt của ta, Cloud gật đầu, hình như tán đồng rồi, nhưng cậu ta lại bổ sung: “Có thể không phải Hỗn Động Thần, mà là loại thần khí nào đó của thần lưu

lại, giống như Thái Dương thần kiếm, dân gian cũng có đồn đại, Sun knight là do Thần Ánh Sáng thông qua Thái Dương thần kiếm để lựa chọn.”

Sun knight đương nhiên không phải là Thái Dương thần kiếm hay thần Ánh Sáng tự mình tuyển, mà là do Sun knight tiên nhiệm tuyển, không người nào càng hiểu rõ điểm ấy hơn ta.

Chẳng qua, ta đúng là cũng từng nghe qua loại đồn đại này, cái gì mà chỉ cần Sun knight chân chính là có thể rút Thái Dương thần kiếm cắm ở tảng đá ra, hàng giả sẽ rút không nổi, hoặc là câu chuyện Sun knight thật vừa chạm vào Thái Dương thần kiếm, thần kiếm sẽ sáng lên thậm chí còn có thể nói chuyện gì gì đó, vẫn luôn là cốt truyện những người hát rong thích hát nhất.

Nhưng trên thực tế, chỉ cần là Thánh kỵ sĩ, thậm chí là tế ti thần Ánh Sáng, đều có thể khiến cho Thái Dương thần kiếm sáng lên, chỉ cần đem Thánh quang vây quanh lên kiếm là được.

Trở lại, Thái Dương thần kiếm nếu bị cắm vào trong tảng đá, trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, người có khả năng rút kiếm không ra nhất chính là ta... Được rồi! Có đôi khi tin đồn cũng rất không thể tin.

Chẳng qua, nói như vậy, cái gọi là Hỗn Động thần tự mình lựa chọn, nói không chừng thật ra cũng là một loại tin đồn từ cái thần khí nào đó diễn biến mà ra. Ta vội vàng đem ý nghĩ nói cho Cloud, sau đó hỏi: “Ám kỵ sĩ hẳn sẽ không cũng có một thứ gì đó kiểu như Hỗn Động thần kiếm chứ?”

Cloud lắc đầu nói: “Trong sách không có ghi.”

“Hỗn Động tế ti có thể là bé gái không?” Ta thử hỏi.

“Trong sách không có ghi.”

“Quan hệ của Ma Vương với Trầm Mặc Chi Ứng tốt không?”

“Trong sách không có ghi.”

“... Có chuyện gì trong sách không có ghi, nhưng mà cậu biết không?”

Cloud không hề do dự dùng giọng bằng phẳng trả lời: “Con người phải ăn cơm, ngủ, đi vệ sinh, tôi là Cloud knight, cậu là Sun knight, đừng chọc giận cậu với Judge knight trưởng...”

“Hết sức cảm tạ trả lời của cậu, nhưng phiền cậu im miệng!”

Cloud vô cùng ngoan ngoãn mà ngậm lại miệng.

Xem ra từ chỗ Cloud cũng không lấy được nhiều thông tin hữu dụng lắm, quả nhiên vẫn là chỉ có thể đi tìm Pink sao? Vốn định trước khi làm rõ một số sự tình, ta không muốn tìm cô ta.

Chẳng qua, nếu như phải tìm Pink mới có thể làm rõ chân tướng, ta cũng sẽ không trốn tránh, bởi vì chuyện nhất định phải giải quyết, nếu không ta căn bản không thể yên tâm... Loại chuyện mất trí nhớ này tuyệt đối không thể xảy ra lần nữa!

Ta quay người qua nói với Cloud: “Cloud, cậu gần đây hãy đi theo tôi làm việc.”

Nếu Judge muốn ta tìm cái Mười Hai Thánh kỵ sĩ theo mình đi điều tra, để tránh điều bất trắc, vậy đương nhiên phải chọn người ngoan ngoãn nhất nghe lời nhất!

Leaf cũng vốn là lựa chọn không tệ, tìm cậu ta đi theo ta, ta còn có thể ở lúc ăn cơm mượn gia vị của cậu ta dùng! Chẳng qua, bởi vì chuyện ta gạt cậu ta bị vạch trần rồi, ánh mắt cậu ta nhìn ta gần đây luôn đặc biệt ai oán, nhìn đến cả người ta không thoải mái, cho nên tốt hơn vẫn là đừng tìm cậu ta!

“Giáo Hoàng muốn tôi ở lại thư viện.” Cloud sững sờ nói.

Lão Giáo Hoàng chết tiệt! Phía dưới lão có một đồng tế ti không đi dùng, lại cứ luôn đoạt Thánh kỵ sĩ của ta với ta! Ta lập tức hỏi: “Vậy cậu nghe lời của Giáo Hoàng, hay là nghe lời của tôi đây? Huh? Cloud knight trưởng.”

Cloud suy nghĩ một chút, nói: “Lời của cậu. Trong sách nói, Mười Hai Thánh Kỵ sĩ phải nghe lời của Sun knight.”

... Thì ra nguyên nhân cậu nghe lời như vậy là bởi vì trong sách có ghi sao? Vậy ta có nên lấy quyển sách đó đi cho toàn bộ Mười Hai Thánh kỵ sĩ xem thử một cái? Không, không chỉ là Mười Hai Thánh Kỵ sĩ, ngay cả Giáo Hoàng cũng nên xem một chút!

“Sun!”

Ta không cần quay đầu đã nhìn thấy, Storm đang chạy bộ tới, cậu ta vừa chạy tới, liền đơn giản sáng tỏ nói: “Giáo Hoàng đang tìm cậu.”

Ta nhìn trái phải một chút, chung quanh không có Thánh kỵ sĩ cách chúng ta quá gần, ta cũng liền trực tiếp đè thấp giọng, ngắn gọn hỏi: “Làm sao vậy?”

“Trầm Mặc Chi Ứng tới rồi.” Nói xong, Storm nhàn nhạt bổ sung nói: “Giáo Hoàng với Judge hình như không vui lắm, Hỗn Động Thần Điện rất nghiêng về hắc ám thuộc tính, không được sự hoan nghênh của Vong Hưởng quốc.”

Trầm Mặc Chi Ứng... Awaitsun sao? Tới thật đúng lúc, ta không chừng có thể từ trong miệng hắn moi ra một chút chuyện có liên quan đến Pink.

Nhưng, ta vừa lại có chút chần chờ mà nghĩ, Trầm Mặc Chi Ứng lại có thể đến ở lúc trùng hợp như vậy, chẳng lẽ... Hắn biết ta đã đến Kissinger sao?

Mặc kệ thế nào, đi gặp hẳn trước rồi nói!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 2: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Hai: “Phái Tay Sai Đến Nhiều Loạn An Bình”

Mang theo Cloud và Storm, ta một mạch đi nhanh tới thư phòng của Giáo Hoàng, sau đó ừ nhã gõ cửa một cách có cảm giác tiết tấu, cửa lập tức được mở ra, người mở cửa vậy mà là Judge!

Ta theo lễ mạo mà khê cười với cậu ta, lên tiếng chào hỏi: “Nguyễn Ánh Sáng vĩnh viễn xán lạn”, sau đó liền đi vào trong thư phòng.

Trong thư phòng, không chỉ là Giáo Hoàng, Judge knight, thậm chí còn có Earth knight. Đây khiến cho ta thở phào một hơi, mặc dù đơn độc gặp mặt hẳn sẽ dễ hỏi hơn, chẳng qua mục đích đến của Trầm Mặc Chi Ứng chưa rõ, nhiều người vẫn an toàn hơn, nhất là có thủ hộ thuẫn của Earth, như vậy càng trăm phần trăm không có tính nguy hiểm.

Ngoài mấy người trên, còn có một người rõ ràng không thuộc về Thần Điện Ánh Sáng, hẳn xoay người lại, chỉ bằng vào hắc ám thuộc tính đó, ta từ tút đằng xa đã có thể nhận ra hẳn chính là Awaitsun, Trầm Mặc Chi Ứng của Hỗn Động Thần Điện.

Quần áo Awaitsun hiện tại đang mặc trên người hẳn là phục trang chính thống của Trầm Mặc Chi Ứng rồi, hẳn mặc áo giáp, nhưng lại là áo giáp đơn giản làm bằng da, chỉ ở ngực và những chỗ hiểm có trám tấm kim loại, còn mặc áo choàng dài gần như chấm đất, phía trên áo giáp trước ngực và áo choàng đều dùng chỉ kim loại phác họa một con chim ưng.

Ta đặc biệt chú ý tới kiếm của hắn, nhưng cảm giác không ra thanh kiếm đó có chỗ nào đặc biệt, thanh kiếm đó thậm chí không có hắc ám thuộc tính gì, so với ma kiếm của Roland kém hơn nhiều.

“Gã này đẹp trai đến mức chừng như không có thiên lý!” Earth cảm phần bất bình mà nhỏ giọng thì thầm.

Storm cũng chợt bừng tỉnh mà thấp giọng nói: “Hèn gì thanh thế của Hỗn Độn Thần Điện gần đây mạnh như thế! Phụ nữ không mù chỉ cần nhìn thấy hắn, liền sẽ gia nhập Hỗn Độn Thần Điện rồi!”

Lúc trước nhìn thấy Awaitsun đã biết hắn đơn giản là đẹp trai quá mức, chẳng qua khi đó hắn đang chạy trốn, phục sức đơn giản và bề ngoài không sửa soạn, bây giờ ở trường hợp chính thức thế này, hắn chắc chắn là sửa sang sạch sẽ, cộng thêm quần áo lộng lẫy, nhất định đẹp đến mức làm phụ nữ choáng váng... May là ta mù rồi, nếu không có thể sẽ nhìn không nổi kêu Roland thừa dịp trăng vắng sao thưa đi thủ tiêu hắn.

Mặc dù thủ tiêu hắn sẽ khiến cho đàn ông khắp thiên hạ reo hò vui sướng, chẳng qua, ta sẽ không thể tìm hắn thăm dò chuyện của Pink và Red rồi.

Ta đi qua bên cạnh Earth và Strom, nhỏ giọng bỏ lại một câu: “Hắn kết hôn rồi.”

Oh! Hai người đều lộ ra biểu tình thờ phào nhẹ nhõm.

“Đã lâu không gặp.” Awaitsun mỉm cười với ta, vô cùng cung kính mà nói: “Sau khi trở về Kissinger bận rộn việc hôn lễ cộng với một số việc trong Thần Điện, cho nên chậm trễ không có tới thăm hỏi ngài, sâu sắc cảm thấy có lỗi, hi vọng ngài sẽ tha thứ cho tôi.”

Ta nghe giọng điệu tôn kính và biểu tình sùng bái đó của Awaitsun, sau đó vừa lại cảm giác thấy những người khác cũng đang dùng ánh mắt hoài

nghi nhìn ta...

Mặc dù có phần hoài nghi Awaitsun là cố ý lộ ra bộ dạng sùng bái, để cho những người khác hoài nghi ta và Hỗn Độn Thần Điện có cấu kết, chẳng qua căn cứ vào hành vi ngu xuẩn cướp đi công chúa của hắn lần trước, cộng với nhịp tim vững vàng bây giờ của hắn, ta nghĩ hắn hẳn là không có cái ý đó, thật sự chỉ là đơn thuần sùng bái ta đi!

Tại sao, ta luôn là quen biết một đồng gã có vấn đề về dây thần kinh?

Một câu “tạm biệt” của Roland suýt nữa hại ta chết oan, bây giờ sùng bái của Awaitsun...Awaitsun, người rốt cuộc có biết chúng ta là nhân vật đầu rỗng của hai Thần Điện đối địch không hả? Người sùng bái ta căn bản là một loại hành vi phản bội! Tự người muốn làm phản bội thì cứ làm, đừng hại ta cũng bị coi là phản bội à!

Để bỏ đi ánh mắt hoài nghi của người khác, ta vội vàng nói lên chính sự, theo thói quen dùng “Thần Ánh Sáng” mở đầu... Nhưng “Ánh Sáng” đến một nửa, đột nhiên nhớ tới cái người này sớm đã thấy bộ dạng rất không ánh sáng của ta rồi, không cần phải ở trước mặt hắn làm bộ ánh sáng.

Nếu như ánh sáng tới ánh sáng lui, vừa nói xong, chắc chắn sẽ nhìn thấy vẻ mặt mù mờ của Awaitsun, tiếp đó Storm còn phải phiên dịch một lần cho hắn nghe, thật là chuyện rất phiền toái.

Ta tại chỗ trực tiếp nói: “Người là vì chuyện của độc giác thú tới tìm ta sao?”

Awaitsun sửng sốt, sao đó lộ ra biểu tình nghi hoặc, rõ ràng là hoàn toàn nghe không hiểu: “Độc giác thú?”

Không có liên quan tới độc giác thú sao? Nhưng Tiểu Bạch cuối cùng là bị Red mang đi, nói như vậy, có phải biểu thị Red không có quan hệ với Hỗn Độn Thần Điện hay không?

Cũng chưa chắc. Ta suy nghĩ một chút, chuyện ta làm, Judge và Giáo Hoàng chưa chắc biết hết toàn bộ, Judge và Giáo Hoàng đã làm cái gì, sợ rằng ta cũng không phải tất cả đều biết, đã như vậy, cho dù Red là người của Hỗn Độn Thần Điện, Awaitsun có lẽ cũng chưa chắc sẽ biết cô ta đã làm cái gì.

“Không có gì. Coi như ta chưa từng nói đi!”

Awaitsun nhìn ta, lúc ta đang cho rằng hẳn sẽ truy hỏi, hẳn liền gật đầu nói được, sau đó thật sự không hỏi nữa.

“Đúng rồi, Alice cũng có một bức thư muốn chuyển cho ngài.” Hẳn từ trong người móc ra một bức thư, nói: “Cô ấy nói nhất định phải giao cho ngài, để cho ngài biết cảm kích của cô ấy đối với ngài.”

Lúc hẳn đưa cho ta, ta vẫn thật sự có chút không dám nhận... Công chúa Alice tuyệt đối sẽ không giống như chồng mình mà sùng bái ta như vậy.

Sau khi ta nhận thư, lập tức thuận tay đưa cho Cloud rồi nói với Awaitsun: “Đoạn đường từ Kissinger đi tới đây, người hẳn là rất mệt rồi đi? Không bằng ta bảo người an bài chỗ ở cho người, người trước nghỉ ngơi một lát, qua hai ngày, Sun sẽ lại tới tìm người trò chuyện về lòng từ ái của thần Ánh Sáng.”

Awaitsun gật đầu, vô cùng lễ phép mà nói: “Tôi sẽ chờ ngài đến.”

Nói xong hẳn xoay người, đối với Judge và Giáo Hoàng đều chỉ là khẽ gật đầu coi như tạm biệt, sau đó đầu cũng không quay lại mà rời khỏi.

“Làm sao nghe lời cậu như thế? Thái độ mới vừa rồi của hẳn đối với Giáo Hoàng và Judge knight trưởng, thế nhưng là bộ mặt khó ưa, làm như nói thêm một câu là sẽ chết không bằng!”

Cửa vừa được đóng lại, Earth lập tức vứt bỏ bộ mặt thành thật, mặt lộ thần sắc quái lạ, khuôn mặt hồ nghi mà nhìn ta nói: “Chẳng lẽ hẳn là yêu cậu rồi sao?”

Ta mặt vô biểu tình nói: “Nếu là như vậy, tôi lập tức nói cho vợ hẳn biết, để cho cô ta đi giết chồng! Cloud, đọc lá thư trên tay cậu lên.”

Cloud bóc thư, dùng giọng bằng phẳng đọc ra câu chữ uy hiếp: “Nếu dám bắt nạt Awaitsun, cho dù toàn thân sẽ phát đen, bà đây cũng liều mạng với người!”

Ta đã biết bức thư này tuyệt đối không có một chút liên quan với cảm kích, chẳng qua Cloud thoát nhìn hình như không có dị trạng gì, may là Alice nói chung vẫn là một công chúa, không hèn hạ đến mức động tay động chân ở lá thư.

Giáo Hoàng khoác sa mỏng, cố ý dè thấp giọng nói: “Sun knight, người chẳng lẽ quen biết Trầm Mặc Chi Ứng sao?”

Nghe vậy, Judge chỉ là nhàn nhạt liếc ta một cái, nhưng, Earth và Storm thể nhưng không phải như vậy, hai người bọn họ đều dùng biểu tình vô cùng không tán đồng nhìn ta.

“Sun nguyện thề với thần Ánh Sáng.” Ta có chút bất đắc dĩ nói: “Tôi chỉ là từng đánh bại Awaitsun, sau đó giúp hẳn đặt cái tên mà thôi.”

“Awaitsun?” Judge nhìn ta, dùng giọng dò hỏi... có lẽ là giọng bức hỏi nói.

Ta thành thật nói: “Hẳn từng giết Leaf, tôi từng nói muốn hẳn chờ tôi, tôi sớm muộn sẽ bắt hẳn trả giá.”

Mặc dù theo tình huống trước mắt thoát nhìn, vẫn thật có điểm làm cho người khó có thể xuống tay, ta dù sao vẫn không thể xuống tay với một

người luôn miệng gọi “ngài”...chẳng lẽ đây chính là nguyên nhân hẳn tôn kính ta? Vì không để cho ta trả thù hẳn?

“Thân là thủ lĩnh Âm kỵ sĩ của Hỗn Động Thần Điện, mục đích hẳn tới chắc hẳn không phải là tụ họp với cậu chứ?” Judge nhàn nhạt nói.

“Tôi cũng là nghĩ như thế.” Ta gật đầu đồng ý rồi bổ sung: “Đừng lo, tôi sẽ hỏi ra mục đích hẳn tới đây.”

Judge gật đầu, sau đó nói: “Nhưng cẩn thận một chút, lấy cách đi của hẳn xem ra, là một cao thủ kiếm thuật. Tôi thấy, ngoại trừ Cloud, Earth cũng đi theo cậu đi!”

Mặc dù ta rất thích Đại Địa thủ hộ thuần, chẳng qua ta càng ghét Earth knight, để cho hẳn hai mươi bốn giờ đi theo ta, tốt hơn hết cứ để cho Awaitsun một kiếm giết ta cho rồi!”

Mặc dù ta với Earth đều lộ ra đủ loại biểu tình không tình nguyện, chẳng qua Judge vẫn là nói: “Cứ quyết định như thế, tôi đi thăm vấn phạm nhân đây.”

Judge theo lễ mạo mà chào Giáo Hoàng rồi trực tiếp đi ra thư phòng, sau khi đợi đến lúc không còn nhìn thấy bóng dáng của cậu ta, ta lập tức nói: “Tạm biệt nhé, Earth, cậu đi làm việc của mình đi!”

“Judge bảo tôi đi theo cậu.” Earth lạnh lùng nói: “Nếu là mệnh lệnh của cậu thì còn không nói, Judge hạ lệnh thế nhưng không thể không nghe!”

Này này! Người nói đây là cái lời gì há? Người thân là Earth knight của phái người tốt ấm áp, cấp trên trực thuộc là ta không phải Judge! Người nghe lời cậu ta như thế làm cái gì?

Ta có chút ảo não, không thể không nói thật: “Tôi muốn đi tìm Trầm Mặc Chi Ứng, nếu các cậu ở đó, tôi không dễ hỏi, các cậu trước rời khỏi một lát,

tôi chỉ là đi nói vài câu với hắn.”

Khụ!

Cloud vẫn như cũ lặng lẽ đứng ở phía sau ta, mặc dù không nói chuyện, nhưng lại cũng không đi ra, Earth càng là trực tiếp tại chỗ nói: “Cậu đi nói với Judge đi! Nếu cậu ta đồng ý, tôi đi liền!”

“... Vậy thì quên đi.”

Xem ra là không thể đi tìm Awaitsun rồi. Ta suy nghĩ một chút, vậy tốt hơn dứt khoát đi tìm Pink. Tình huống bên Pink không rõ, bất luận thế nào, ta cũng không định một mình đi gặp cô ta, dứt khoát tốt hơn cứ mang theo Earth và Cloud đi.

Khụ khụ!

“Vậy các cậu phải đáp ứng tôi, mặc kệ nhìn thấy cái gì hoặc là nghe thấy cái gì, cũng không được mở miệng nói hoặc là ra tay công kích.”

Cloud ngoan ngoãn gật đầu, Earth chỉ là nhún vai.

“Khụ, khụ, khụ!”

Ta xoay người qua, đối mặt với một cái bàn gỗ lớn duy nhất trong thư phòng, mang lên nụ cười kiểu Sun knight xán lạn nhất, dùng giọng điệu lo âu nói: “Giáo Hoàng bề hạ thân ái, Sun thấy ngài lụ khụ không ngừng, trong lòng sầu lo, xin hỏi có phải quý thể có việc gì hay không? Nếu thật như thế, có cần Sun thi triển ân huệ của thần Ánh Sáng?”

“Câm miệng, sau đó rút ra khỏi thư phòng của ta!”

Giáo Hoàng dùng giọng lạnh lùng, mặc dù giọng rất lạnh, nhưng ta lại nhìn thấy lão vẻ mặt khó chịu mà đảo mắt với ta... Mặc dù lão đã phủ sa mỏng, chẳng qua đó căn bản không thể che lấp “tầm mắt” của ta, ta thậm

chí từ cái miệng nhúc nhích không tiếng của lão, nhìn ra lão nói: “Đừng để cho Trần Mặc Chi Ưng chạy lung tung, dụ dỗ tín đồ của chúng ta bội giáo.”

Điểm này trái lại ta chưa nghĩ tới, chẳng qua vẫn thật sự là một vấn đề lớn! Ta yên lặng mà gật đầu.

Lúc này, Giáo Hoàng lại mấp máy môi nói: “Trái lại người bây giờ người trắng đến phát sáng, mau chóng đi khắp nơi dụ dỗ người tới làm tín đồ!”

Ta vô cùng sáng khoái gật đầu, vui vẻ tiếp nhận nhiệm vụ này, nếu như vóc người của đối phương tốt, ngoại trừ làm tín đồ, còn có thể thuận tiện làm vợ ta, như vậy thì càng tốt!

Sau khi rời khỏi thư phòng, ta lập tức bước đi nhanh hơn. Phía sau, Earth mỉa mai nói: “Bây giờ vội vã như thế muốn ra ngoài chạy loạn rồi sao?”

“Là muốn đi điều tra!” Ta vô cùng nhấn mạnh mà nói.

Trên đường tiếp đến, ngang qua không ít Thánh kỵ sĩ, Earth lập tức đổi cách nói chuyện lặp ba lặp bập: “S-Sun, bên, bên này không phải hướng cửa chính, cậu, cậu có phải đi nhầm rồi hay không?”

“Anh em Earth, mặc dù hướng này không hợp ý cậu, nhưng xin tin tưởng, vô luận đi về phương nào, ánh sáng đều có khắp nơi, con dân Thần chỉ cần lấy cách của ánh sáng để xử sự, đều sẽ không gì ngăn nổi...”

Vì trả thù hăn nói ta chạy loạn, ta vừa nói, vừa đi trở về phòng của ta, lấy ra ba cái áo trùm màu xám, trong lúc này, ngoài miệng đều không có ngừng ca ngợi thần Ánh Sáng, lúc ta đưa áo trùm cho Earth, sắc mặt hăn tái nhợt giống như đã đánh một trận với một trăm sinh vật undead!

“Cái này không phải là áo choàng sao?” Earth đem áo trùm lật qua lật lại, nhỏ giọng lầm bầm, “Còn xấu như vậy! Đồ công của Thần Điện phát so với

cái này dễ coi hơn nhiều.”

“Sai!” Ta nghiêm túc nói: “Cái này không phải áo choàng, là áo trùm!”

Earth không cho là đúng nói: “Đây có gì khác biệt!”

Cloud dùng giọng bằng phẳng giải thích: “Áo choàng là áo ngoài không có tay áo, có thể choàng lên vai, áo trùm còn có thêm mũ, có thể che nắng tránh rét, là y phục thiết yếu của mạo hiểm giả.”

“Cậu cũng sai rồi, Cloud.” Ta mỉm cười một cái, như chuyện đương nhiên nói: “Áo choàng là dùng để thể hiện phong độ, áo trùm là dùng để lén...”trộm gà bắt chó! Chết rồi, suýt nữa thật sự nói ra khỏi miệng rồi.

“Lén?” Earth dùng ánh mắt vô cùng, vô cùng hoài nghi nhìn ta, biểu tình hung dữ đến nỗi cùng với hai chữ thật thà như hai khuôn mặt khác nhau.

“Lén, len len ần mặt thật!” Kiên trì đến cùng, ta cố chuyển từ, sau đó vội vàng đổi đề tài, giải thích: “Nếu chúng ta không che mặt, vừa đi lên đường sẽ bị dân chúng nhận ra, vậy ngoại trừ truyền giáo, chuyện gì cũng không thể làm rồi.”

Vừa nói xong, lập tức nhìn thấy Earth lộ ra biểu tình hoàn toàn không tin... Có lẽ ta căn bản không cần cố chuyển, dù sao Earth nhất định sẽ không tin ta thật sự là dùng để len len ần mặt thật, về phần Cloud, cho dù từ tiếp theo hai chữ “len len” là “đi giết người”, cậu ta sợ rằng cũng sẽ ngoan ngoãn đi theo sau làm đồng lõa.

“Phủ áo choàng lên, đi thôi!”

Earth có vẻ muốn cự lại, chẳng qua có lẽ là nhớ tới cậu ta đã đáp ứng không hỏi, cho nên vừa lại ngậm miệng, chỉ là yên lặng mà theo ta ra Thánh Điện, sau khi tìm một góc âm u phủ lên áo choàng, ta liền xuất phát về hướng chỗ ở mới của Pink.

Dọc đường, Earth không biết bao nhiêu lần giẫm phải vạt áo trùm, loạng choạng mấy lần, ta vẫn là một vẻ ưu nhã như cũ, thỉnh thoảng còn dừng lại xem thử hàng kẹo bên đường, thuận tiện chờ Earth người suýt nữa ngã sấp.

“Cái gì mà áo trùm! Vành mũ cứ che khuất tầm mắt tôi!” Earth hỗn hển mà bắt kịp, kéo ta lại liền rống: “Sun, cậu quen mặc áo trùm như thế, bình thường rốt cuộc đã làm bao nhiêu chuyện lén lén lút lút rồi?”

Nghe thấy từ lén lén lút lút này, ta ngừng chân hỏi: “Cậu có thấy Cloud không?”

Earth sững sốt, nhìn trái nhìn phải một chút rồi trả lời: “Không có.”

“Tôi ở đây...” Một giọng nói yếu ớt đến không chịu nổi vang lên, nhưng lại không nhìn thấy người?

Mặc áo trùm đi ở trong đoàn người, mục tiêu đáng lẽ phải rất rõ ràng mới đúng, tại sao còn có thể phiêu đến khiến cho người nhìn không thấy... Khoan khoan! Ta căn bản không phải thật sự dùng tầm mắt nhìn, mà là dùng cảm tri, nhưng tại sao vẫn không nhìn thấy Cloud?

Ngay cả cảm tri cũng không thể phát hiện, Cloud công lực phiêu của cậu có phải quá mạnh rồi không?

Earth nhíu mày nói: “Cloud, giọng của cậu nghe lên rất yếu, không sao chứ?”

“Sáng quá...” Tiếng nói nghe lên càng nhỏ rồi, như thể phơi nắng thêm năm giây, cậu ta sẽ lại càng yếu ớt rồi.

“Đã mặc áo trùm rồi, làm sao lại sáng?” Earth không cho là đúng nói: “Cậu thật sự nên phơi nắng nhiều hơn một chút, cậu trắng đến y như u linh!”

“Đúng rồi.” Ta đột nhiên nghĩ tới, tò mò hỏi: “Bây giờ tôi so với Cloud, người nào trắng hơn?”

“Trắng nào cộng trắng óc, cậu nói ai trắng hơn?” Earth lạnh lùng nói.

“... Cậu không phải là Metal knight thật sự là quá lãng phí nhân tài rồi!”

Earth hừ một tiếng, khinh thường nói: “Cái thằng Metal kia, ngay cả măng chửi người cũng không biết!”

“Tôi cũng cảm thấy như thế...” Ta đột nhiên ngừng nói, dừng chân lại, hạ lệnh: “Earth, chuẩn bị thủ hộ thuẫn.”

Trên tay của Earth lập tức tụ tập lượng lớn Thánh quang, tiếp theo, Cloud cũng đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh hai ta, trong tay đã sớm giơ đao rồi. Sau khi chuẩn bị xong bất cứ lúc nào cũng có thể phát ra Đại Địa thủ hộ thuẫn, Earth mới hỏi ta: “Làm sao vậy?”

“Tên mặc áo trùm bên trái kia có vấn đề!” Ta nhỏ giọng nói.

“Tên mặc áo trùm màu xám? Mặc áo trùm không nhất thiết có vấn đề chứ?” Earth nhỏ giọng nói: “Hắn chỉ là một người mặc áo trùm, chúng ta thế nhưng là ba người.”

“Hắn không phải người sống.” Ta đơn giản mà giải thích.

Earth sửng sốt, mắt nhìn cái “người” kia, sau đó có chút thắc mắc nói: “Thật sự là sinh vật undead? Hắn bước đi rất vững, không giống lắm à!”

Ta đồng ý lời Earth nói, sinh vật undead mặc dù đều sẽ làm xử lý chống thối rữa, chẳng qua trừ khi ngay lúc chết liền bị tử linh pháp sư làm thành sinh vật undead, nếu không thứ trên người khó tránh khỏi đều có phần thối rữa, bước đi luôn là sẽ không suôn sẻ như người sống, chẳng qua, bước đi của sinh vật undead này lại không khác gì người bình thường.

Mặc dù như thế, ta vẫn rất khẳng định tên kia là sinh vật undead, đã lâu không nhìn thấy chủng loại sinh vật undead này rồi... Không! Thật ra ta mỗi ngày đều nhìn thấy.

Phải nói, ta đã lâu không có bị loại thứ này công kích qua, mặc dù như thế, thật ra cũng đại khái mới một năm... Nhưng là, trước khi ta gặp Roland, cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua thứ “Death knight” này.

“Hắn là một tên Death knight.”

“... Hell?” Earth đè giọng vô cùng nhỏ.

“Không phải cậu ta.”

Ta nói với Earth: “Để phòng rủi ro, vẫn là đem dân chúng xua đi trước, tránh khỏi bị chiến đấu tác động đến.”

Earth “uh” một tiếng, bắt đầu rống to: “Mọi người lùi lại! Có sinh vật undead xuất hiện!”

Dân chúng tất cả đều quay đầu lại, nhưng lại không có làm theo lời Earth nói, chỉ là dùng ánh mắt hoài nghi nhìn chúng ta, lúc này, ba người chúng ta đồng loạt đem áo trùm vén ra...

Dân chúng tới tập kinh hô lên: “Là Mười Hai Thánh kỵ sĩ!”

“Là Sun knight, đã lâu không nhìn thấy Sun knight ở trên đường!”

“Như vậy không cần sợ nữa! Sinh vật undead gặp phải Sun knight cũng phải chết thôi!”

“Sun knight, cố lên!”

Nghe thấy lời dân chúng, rõ ràng là muốn vây xem rồi. Ta nhú mày, chẳng qua lại cũng không phải quá lo lắng, có Earth ở chỗ này, Death

knight không có cơ hội có thể ngộ thương người vô tội.

Earth dùng giọng thành khẩn nói: “Xin, xin mọi người lùi, lùi lại một chút, nơi này rất, rất nguy hiểm!”

Dân chúng ngoan ngoãn mà lui về phía sau rồi, để lại một vùng đất trống cho chúng ta, Earth lại vẫn không ngừng xin bọn họ lùi phía sau một chút. Ta nghĩ, cậu ta có lẽ là làm biếng tiếp tục giả bộ cà lăm, dứt khoát kêu người ta lùi đến chỗ nghe không thấy tiếng nói chuyện.

Tiếp đến, Earth trở về bên cạnh ta và Cloud, lạnh lùng nói: “Dân chúng lùi lại rồi, cậu không cần phải nói một đồng lăm nhằm thần Ánh Sáng này thần Ánh Sáng nợ nữa, tôi thế nhưng không muốn vừa chiến đấu vừa còn phải phiên giải mệnh lệnh của cậu rồi cuộc là ý gì! Ra lệnh đơn giản vẫn tắt cho tôi!”

Thì ra không phải không muốn giả bộ cà lăm à! Ta nhún vai, đơn giản vẫn tắt mà nói: “Hiểu rồi.”

Nhìn về phía đối diện, tên Death knight mặc áo trùm màu xám kia hình như không hề có ý chạy trốn, ban đầu ta còn chuẩn bị xong rồi, lúc Earth đang xua dân chúng, mình phải dùng Thánh quang để ngăn cản Death knight chạy trốn, nhưng, tên Death knight đó lại không nhúc nhích mà đứng ở tại chỗ.

Cái này thật sự rất kỳ quái, bình thường mà nói, sinh vật undead hẳn là có thể đoán ra ba người chúng ta đều tràn ngập Thánh quang, hẳn đáng lẽ phải chọn chạy trốn mới đúng, chẳng lẽ hẳn thật sự mạnh đến không cần chạy trốn?

Ta đánh giá Death knight, hẳn mặc trang phục khá bình thường, loại trang phục này là rất nhiều mạo hiểm giả hệ chiến đấu đều sẽ mặc, ở tiệm quần áo tầm thường đã có thể mua được, tương mạo của hắn cũng xa lạ, kiếm đeo bên hông thoạt nhìn cũng không phải là cái danh kiếm gì, xem ra

dường như không thể từ bề ngoài phán đoán ra lai lịch của tên Death knight này.

Nhưng, trong một năm ngắn ngủi đã xuất hiện hai Death knight, đây dù thế nào đều có điểm dị thường, cho nên tuyệt đối không thể thả tên Death knight này đi.

Ta cau mày nói: “Cloud, lên!”

“Thật đúng là đủ đơn giản vắn tắt.” Earth lẩm bẩm: “Bình thường cũng nói như thế không phải được sao?”

Nghe vậy, Cloud lập tức rút đao ra, tiếp đó ta đem lượng lớn Thánh quang trút lên trên đao của cậu ta, cam đoan tên Death knight đó không cần bị chém, chỉ là nhìn cũng sẽ sợ đến hét lên...

“Sáng quá!”

Cloud hét lên một tiếng, lộ ra biểu tình hoảng sợ, suýt nữa ngay cả đao cũng rớt ra rồi.

“...”

Này này! Cloud, cậu là sinh vật undead sao? Ghét ánh sáng ghét đến mức độ này cũng quá khoa trương rồi! Chưa kể cậu còn là Mười Hai Thánh kỵ sĩ tràn ngập Thánh quang!

“Cẩn thận!”

Earth đột nhiên xông lên phía trước, che trước mặt hai người chúng ta, trên tay phải tuôn ra một đoàn Thánh quang, sau khi bức lui Death knight đang nhào lên, Thánh quang tiến thêm một bước biến thành hình của một tấm chắn lớn, vững vàng che ở phía trước ta và Cloud.

Death knight bị Thánh quang của Earth bức lui, hấn không ngừng phát ra tiếng gào thét đau đớn, áo trùm xám ban đầu phủ ở trên người cũng rớt xuống, lúc này, ngay cả dân chúng đứng phía xa cũng hít mạnh một hơi, sau đó hiện rõ biểu tình ghê tởm.

Earth nhỏ giọng lầm bầm: “Death knight này thối rữa cũng hơi quá nhiều rồi, so với Hell khó coi hơn nhiều.”

“Cloud, nắm đao cho chắc!” Ta khẽ quát một tiếng.

Cloud gật đầu, khôn khéo mà nắm chặt vũ khí.

“Cloud, cậu tiến lên xem thử thực lực của tên Death knight đó.” Căn dặn xong, ta lập tức quay đầu nói với Earth: “Earth, cậu lưu ý thêm một chút, đừng để cho Cloud bị thương.”

“Biết rồi.”

Nghe thấy trả lời của Earth, cộng với năng lực đặc thù của bản thân Cloud, ta cuối cùng cũng có thể yên lòng mà xem chiến đấu rồi.

Trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ, tốc độ bậc nhất là Storm knight trưởng, kiếm thuật bậc nhất là Roland, năng lực chiến đấu tổng hợp bậc nhất tuyệt đối là Judge knight trưởng, nhưng, phương thức chiến đấu quỷ quyết khó dò nhất chắc chắn là Cloud.

“Đánh đấu với Cloud giống như đang đánh nhau với u linh, cậu ta sẽ từ nơi nào đó toát ra cũng không kỳ quái!”

Câu trên đây đến từ Blaze knight trưởng người đã đánh với Cloud năm giờ, đem Thánh Điện lực tới lực lui năm lần, vẫn không biết phải phải vung kiếm ở đâu mới đánh được đối thủ.

Tình huống bây giờ cũng không khác như thế lắm, Death knight căn bản là tìm không được Cloud, sau khi hấn bỏ cuộc tìm kiếm Cloud, liền thẳng tắp mà phóng về hướng ta và Earth, nhưng lúc này, Cloud từ sau lưng hấn toát ra, bắt đầu công kích mãnh liệt, tốc độ đao nhanh kinh người, nhưng lúc Death knight quay lại, muốn quay về công kích cậu ta, cậu ta vừa lại liền biến mất.

Earth lắc đầu nói: “Đúng là một trận chiến quỷ đánh quỷ!”

Thật sự rất giống! Ta có nên dùng Thánh quang đem cả hai gã này cùng nổ luôn không, xem thử Cloud có phải thật sự là u linh... Dù là phải cũng không sao, Hell knight cũng là Death knight rồi, hơn nữa còn là Death Lord bản nâng cao của Death knight, Mười Hai Thánh kỵ sĩ thêm một thành viên u linh, hình như cũng không có gì đáng ngại.

Earth ung dung hỏi: “Chẳng qua, Sun, cậu định muốn làm thế nào?” Nói xong, cậu ta mang theo biểu tình dò hỏi, làm cái ra hiệu cắt cổ.

“Không.” Ta không chút do dự ra lệnh, “Bắt sống hấn.”

Một tên Death knight thường thường đại biểu cho một vụ oan khuất vô cùng lớn. Đối với nguyên nhân tạo nên tên Death knight này, Judge chắc chắn sẽ rất có hứng thú biết.

Nhìn một hồi, Cloud vẫn luôn đều áp chế Death knight, đây làm cho ta có điểm nghi hoặc mà hỏi: “Tên Death knight này hình như không có mạnh như Roland?”

“Nói nhảm!” Earth khinh khỉnh liếc ta một cái, khó chịu nói: “Cậu biết kiếm thuật của Hell có bao nhiêu tốt không? Judge từng nói, nếu như hoàn toàn không dùng Thánh quang để phụ trợ, cậu ta cũng không dám nói mình có thể đánh ngang với Hell!”

Ta gạt đầu. Ta cũng từng nghe Judge nói qua, chỉ bằng kiếm thuật, Roland mạnh hơn so với cậu ta.

“Tên Death knight này nếu mạnh giống như Hell, muốn bắt sống hẳn thì thật sự có chút hóc búa rồi.” Earth đột nhiên ngừng một lát, sửa miệng nói: “Không đúng, hẳn nói làm sao cũng là chết, căn bản không có khả năng bắt sống mà! Ha ha ha!”

“... Cười nhạo của cậu so với nhũ băng của Ice còn lạnh hơn.”

“Xin lỗi à!” Earth lạnh lùng mà đáp trả: “So với thứ Sun knight như cậu, cười nhạo của tôi không chút nào buồn cười.”

Khốn!

Nói lại lần nữa, Earth người không đi làm Metal knight đúng là phí của trời, lời nói của người so với Metal độc ít nhất gấp một trăm lần!

“Sun!”

Cloud đột nhiên lớn tiếng gọi ta, bởi vì Death knight đột nhiên bất chấp công kích của cậu ta, kiên quyết mà xông về phía ta và Earth, nhưng đây cũng không có gì lạ, mặc dù bình thường sinh vật undead sợ ta nhất, nhưng khi bọn chúng đến bước đường cùng, đối tượng thích phát động công kích cùng chết chung nhất cũng là ta.

Bởi vì trên người ta tràn ngập Thánh quang mà sinh vật undead ghét nhất, cho nên khi bọn chúng sắp tan thành tro bụi, luôn muốn chọn cái người đáng ghét nhất cùng nhau xuống địa ngục.

Chẳng qua... Hừ hừ! Nếu như tên Death knight này có kiếm thuật mạnh như Hell thì còn không nói, nếu như hẳn có tốc độ nhanh như Storm cũng được, chẳng qua hẳn toàn bộ đều không có! Chỉ bằng loại thực lực này, ta chỉ dùng Thánh quang đã đủ dìm chết hẳn.

Mặc dù mới gây lộn với Earth một chút, chẳng qua khi Death knight phóng tới, trước mặt ta vẫn xuất hiện Đại Địa thủ hộ thuẫn, khiến cho ta cảm giác càng thêm an tâm, có thủ hộ thuẫn, cho dù đứng bất động cũng sẽ không có chuyện gì.

Khi ta đang chuẩn bị nổ ra Thánh quang, tên Death knight đó lại đột nhiên xoay ngoắt một cái, ta và Earth căn bản không kịp phản ứng, Thánh quang của ta nổ ra rơi vào khoảng không, kiếm của Death knight lại hướng vào Earth đánh xuống, mà trước mặt Earth hoàn toàn không có thủ hộ thuẫn, thanh kiếm đó thẳng tắp mà chém xuống vai của Earth ...

Đột nhiên, trong đầu ta hiện lên hình ảnh Blaze bị Roland một kiếm từ vai chém tới ngực.

“Earth!”

Keng!

Earth rút kiếm ra, ngăn cản công kích của Death knight, nhưng lại vẫn chậm một bước, vai của cậu ta vẫn chảy xuống máu tươi...Lại, lại có thể dám thương tổn Thánh kỵ sĩ của ta trước mặt ta!

Ta đột ngột tuôn ra lượng lớn Thánh quang, sau khi nổ bay Death knight, quay người lại liền ném vài cái trì dữ thuật lên Earth.

Lúc này, Cloud xông tới, vung ra một kiếm nhanh mạnh, vậy mà đem Death knight từ phần eo chém thành hai nửa, nhưng ngay cả như vậy, vẫn giết không chết Death knight, Death knight nửa phần trên vươn ra hai tay, lấy tay thay chân, chậm rãi mà lết đi.

Ta vừa đi tới, mỗi tay vừa tụ tập một đoàn Thánh quang lớn, sau đó mỗi bên bổ xuống một phát vào nửa trên và nửa dưới Death knight, hấn ngay cả la hét cũng không kịp phát ra, liền hóa thành hai đồng tro bụi.

Lúc này Earth chạy bộ tối, trợn mắt há hốc mồm nhìn đống tro bụi đó, hỏi: “Cậu không phải muốn bắt sống hẳn sao?”

Ta liếc cậu ta một cái, hỏi: “Vết thương không sao chứ?”

Earth nhìn vai mình một chút, nhún vai nói: “Ngay cả sẹo cũng không có.”

“Uh... tôi không cần thận lỗ tay mà thôi.” Ta cũng nhún vai trả lời: “Nổ chết rồi cũng không làm gì được nữa.”

Earth liếc xung quanh một cái, nhỏ giọng nói: “Dân chúng vây lên rồi, muốn thoát thân thế nhưng có hơi khó rồi.”

Ta cảm tri một chút, quả nhiên như thế, dân chúng vừa nhìn thấy Death knight biến thành tro bụi, mỗi người đều mang biểu tình hưng phấn xông tới. Cộng thêm thời gian hình như có hơi muộn, tìm được Pink nói không chừng cũng đã tối rồi. Buổi tối tìm tử linh pháp sư hỏi chuyện, thế nhưng không phải là việc khôn ngoan.

“Trước đi về thôi!” Ta đành nói như thế với Earth và Cloud: “Ngài mai trở lại.”

“Cậu là ra ngoài tản bộ sao? Có cần chọn lúc ăn trưa xong để tản bộ sau khi ăn không?” Earth tức giận đáp trả một câu.

“Ban đêm tối hơn.” Cloud nhỏ giọng nói.

Cái tổ hợp độc miệng cùng với u linh này hình như ít nhất phải theo ta đến khi tra rõ chân tướng mới thôi, ta đột nhiên cảm thấy cảm lạnh cộng với Ice không làm bánh ngọt cho ta ăn, thật ra cũng không tệ đến thế...

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 3: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Ba: “Phá Hủy Tàn Sản Người Khác”

Sau khi trở về Thánh Điện, ta không thể chờ đợi được nói lời từ biệt với u linh và độc lười.

“Cậu sẽ không len lén chuồn ra khỏi Thánh Điện chứ?” Earth mười phần hoài nghi mà đánh giá ta nói: “Judge bảo tôi giám sát chặt cậu.”

“Tôi phải về phòng rồi!” Ta khó chịu nói: “Cậu không yên tâm thì dứt khoát theo vào đi!”

Earth lập tức kéo Cloud lại, cảnh giác nhìn ta nói: “Không được, Cloud cậu cũng đừng đi, gã này vừa mới xé áo Ice, chúng ta đi vào không phải là cừu vào miệng cọp sao?”

“...”

Người cũng tính như là cừu? Vậy trên thế giới đã không có cọp rồi! Ta nghiêng răng nghiêng lợi từng chữ từng chữ nói: “Tôi nói rồi, tôi không hề có tí hứng thú với đàn ông!”

Earth nhún vai, sau đó kéo theo Cloud, như bay mà rời khỏi.

Lại có thể dùng Cloud làm lá chắn! Nếu như không phải Cloud chặn lại, ta chắc chắn cho tên Earth kia một phát nhũ băng, dù sao “Sun knight không biết ma pháp”, cho nên phát nhũ băng này nhất định là Ice knight trưởng phát xuất ra!

Dù sao cũng không ai dám tìm Ice knight trường lạnh như băng chứng thực.

Ta nổi giận ùng ùng xoay người qua, bụng lập tức réo một tiếng, bây giờ đại khái là thời gian ăn tối đi? Hèn gì trên hành lang không có người nào, ta cũng đi lấp đầy bụng trước rồi nói sau.

Nhưng mới đi vài bước, ta đột nhiên cảm thấy một thứ gì đó tràn ngập hắc ám thuộc tính, vị trí ở ngay khúc rẽ của hành lang mà thôi.

Nhưng trong Thánh Điện làm sao lại có thứ hắc ám thuộc tính?Eh... Mặc dù cũng có khả năng là Roland, chẳng qua hình dáng đó không giống là người, tứ chi chống đất, giống như một con thú, kích thước loại này hẳn là không phải chó...ngựa? Nhưng trên hành lang Thánh Điện làm sao lại có ngựa?

Khoan khoan! Hắc ám thuộc tính? Ngựa?

“Tiểu Bạch?” Ta thốt ra.

Ta vừa hô, nó lập tức bắt đầu nhảy đi, ta nhìn thử trái phải, bây giờ là thời gian ăn tối, trên hành lang Thánh Điện không có người nào, lúc này mới vội vàng chạy bộ đuổi theo, ta nhẹ giọng gọi nó, nó lại hoàn toàn không dừng lại, nhưng ta cũng không dám lớn tiếng gọi to, nếu như bị người khác nghe thấy thì sẽ khó để giải thích rồi.

Nó cứ như thế chạy thẳng tới vườn hoa của Thánh Điện, còn lách vào trong bụi cây.

Ta vừa gọi nó, vừa đem cự ly của cảm tri phóng xa, sau khi phát hiện trong vườn hoa không có lấy nửa người, ta lên tiếng hô to: “Tiểu Bạch, đừng trốn nữa, là ta.”

Ta đi tới trước bụi cây, trên tay phát ra Thánh quang, muốn dẫn dụ con ngựa tham ăn đó.

“Tiểu Bạch, có muốn ăn một chút Thánh quang không nào?”

Ta gạt bụi cây ra, nhưng trong bụi cây lại không có cái gì, càng đừng nói đến con ngựa lớn như Tiểu Bạch. Ta tăng mạnh cảm tri, nhưng vẫn không có phát hiện bất cứ thứ gì, nhưng vừa rồi rõ ràng là có... Là cảm tri của ta sai sao? Hay là ai đang làm trò quỷ?

“Sun?”

Ta không có xoay người, dù sao đã biết người gọi ta là Roland rồi, xoay người thật sự là một cử động không cần thiết. Ta trực tiếp mở miệng hỏi: “Có chuyện tìm tôi?”

Nghe vậy, Roland không có trả lời, đổi lại đột nhiên xông lên mấy bước, bẻ vai ta qua, lo lắng hỏi: “Cậu không sao chứ?”

“Huh? Tôi chỉ là đang ngắm hoa.” Ta không hiểu gì hết, cậu ta đang lo lắng cái gì?

“...Ngắm hoa?”

Biểu tình của Roland vô cùng cổ quái, cuối cùng, cậu ta nhắc nhở ta: “Sun, cậu không nhìn thấy.”

Đáng chết! Ta đã quên.

“Tôi, tôi đang ngắm hoa!” Ta nói bừa: “Hoài niệm một chút dáng vẻ hoa gì đó...”

Roland đột nhiên ngây người, biểu tình của cậu ta thực sự rất khó hình dung, nhưng ước chừng mà nói, chính là đột nhiên trở nên rất, rất dị

dàng... Một gã trước sau luôn tuân thủ kỹ sĩ đạo cứng rắn đột nhiên lộ ra biểu tình dịu dàng, thật làm cho da gà ta rớt đầy đất.

“Nó nhìn lên giống cái gì?” Roland đột nhiên hỏi một câu.

“Cái gì?” Ta sừng sốt, cái gì nhìn lên giống cái gì?

“Thế giới trong mắt của cậu.” Roland nói xong, cười lắc đầu nói: “Phải nói là thế giới trong đầu cậu.”

“Cậu biết đó, đối với người không biết cảm tri mà nói, cái này thật sự rất khó hình dung...” Ta nhìn trái nhìn phải, muốn tìm thứ để ví dụ, sau khi cúi đầu nhìn thấy bùn đất, ý tưởng ta chợt lóe, thốt lên: “Đúng rồi, thuộc tính giống như các loại hạt cát không giống nhau, ở trong mắt tôi, tất cả mọi thứ đều là do hạt cát tích tụ lên, như lâu đài cát bọn trẻ con nghịch cát làm ra.”

Nghe thấy lời của ta nói, Roland nhíu chặt mày, rất lâu, cậu ta mới rặn ra lời nói: “thế giới của hạt cát xếp lên... Nghe lên rất không ổn, chẳng qua, lại vừa vặn trái ngược với tôi.”

“Trái ngược?”

Roland nhàn nhạt nói: “Mọi người thoạt nhìn đều tràn đầy sức sống, tràn ngập sắc thái, chỉ có chính tôi mới là thứ hạt cát xếp lên.”

“Không đâu à! Cậu rất dễ coi!” Ta thốt ra, nhìn thấy cậu ta lộ ra biểu tình nghi hoặc, vội vàng giải thích: “Bởi vì tôi không phân biệt được đẹp xấu, thứ thuộc tính càng tinh khiết theo tôi nhìn càng xinh đẹp, hắc ám thuộc tính của cậu rất cao, cho nên...”

Roland bật cười: “Lời này của cậu nếu như bị Earth nghe thấy, cậu ta vừa lại muốn khắp nơi rêu rao “sở thích đặc biệt” của cậu rồi.”

“...Vừa lại muốn? Vậy thằng khốn kia đã rêu rao khắp nơi rồi sao!”

Roland khẳng định mà gật đầu, ta nổi khùng, gầm lên: “Earth thẳng khôn đó, duyên phụ nữ của tôi đã đủ kém rồi, không cần hẳn lại tới phá đám!”

“Duyên phụ nữ sao?” Roland cười khổ nói: “Nếu như cậu muốn vậy tốt hơn tặng hết cho cậu.”

“... Có mấy cô đang theo đuổi cậu?”

Cậu ta giơ tay lên bắt đầu đếm, sau đó lại giơ lên tay kia tiếp tục đếm, đếm đếm đếm...

Thần Ánh Sáng hỡi! Giáo dục căm ghét sinh vật undead của Thần Điện đúng là thất bại, những ngày này, phụ nữ đều muốn đàn ông chết không muốn đàn ông sống rồi!

“Đùa thôi.” Roland dừng lại động tác đếm, cười nói: “Chỉ có năm người mà thôi.”

“Chỉ” có năm người... Ta ngay cả một người cũng không có! Đúng là không có thiên lý, tại sao Roland luôn che mặt cũng có năm người phụ nữ đang đeo đuổi cậu ta, ta trông đẹp trai như thế, địa vị cao như thế, là người ưu nhã như thế, còn trắng đến phát sáng, lại không có lấy nửa người!

“Có phụ nữ đeo đuổi còn không tốt?” Ta tức tối nói: “Tôi muốn đeo cũng không được đây!”

“Cậu quên tôi là gì rồi sao?” Roland có điểm bất đắc dĩ nói.

Đúng rồi, Roland là Death knight, có phụ nữ đeo đuổi cậu ta sợ rằng vẫn thật không phải chuyện tốt, bởi cho dù cậu ta đối với người ta cũng có cái ý kia, cũng vẫn không thể đem người ta “làm sao”, cậu ta đã chết, ăn uống bài tiết là việc cũng không cần, tự nhiên cũng không thể sản sinh dục vọng gì với phụ nữ.

Ta với Roland trên phương diện nào đó mà nói, vẫn thật là rất đồng bệnh tương lân, một người mất đi sinh mệnh, một người mất đi thị lực, cậu ta mất đi sinh mệnh nhưng vẫn còn đi lại trên thế giới, ta mất đi thị lực, vẫn còn dùng cách khác để “nhìn” thế giới.

“Roland, cậu còn nhớ chuyện của cậu trước khi biến thành Death knight không?”

Vừa nghe thấy câu hỏi của ta, biểu tình của Roland hình như có chút ngạc nhiên.

“Tôi hôm nay gặp phải một Death knight khác.” Ta vội vàng giải thích: “Cảm giác có chút kỳ quái, Death knight cũng không phải sinh vật undead rất thường thấy, cho nên tôi liền nghĩ đến tùy tiện hỏi thử cậu mà thôi.”

Roland lúc này mới gật đầu nói: “Lúc tôi tỉnh lại chỉ có nhìn thấy Pink, cô ta hạ lệnh muốn tôi đi quét dọn giặt quần áo, nhưng tôi khi đó rất hỗn loạn, giống như một người điên, có một khoảng thời gian rất dài đều không biết mình đang làm cái gì, mãi đến về sau có một lần, cô ta muốn tôi đi giả vờ công kích cậu, tôi nghe thấy tên của cậu, nhớ tới cậu là Sun knight, biết đâu sẽ nói cho tôi biết nên làm gì, cho nên đã đi, chuyện tiếp theo cậu cũng biết rồi.”

Nghe lên cùng quá trình Pink nói cũng không có khác biệt lắm, nhưng ta vẫn cứ luôn cảm thấy chuyện này rất kỳ lạ, hay chỉ là bởi vì bây giờ ta đang hoài nghi cô ta, cho nên thoát nhìn chuyện gì cũng rất khả nghi?

“Nếu như cậu hỏi xong rồi, vậy tôi đi trước đây.” Roland giơ lên một xấp giấy trên tay mình, nói: “Tôi phải đem công văn sửa xong đi đưa cho Storm, cậu ta bảo tôi hôm nay nhất định phải đưa cho cậu ta.”

Sau khi ta gật đầu, Roland liền bắt đầu cất bước, đi ngang qua bên cạnh ta, ta không nhịn được mở miệng gọi lại cậu ta: “Roland.”

“Huh?” Roland ngừng chân lại, quay đầu nhìn ta.

Ta do dự một chút mới nói: “Hứa với tôi, cho dù thế nào cũng đừng thương tổn Mười Hai Thánh kỵ sĩ.”

Thân thể Roland đột nhiên cứng đờ, cậu ta thẳng tắp mà nhìn vào ta, chậm rãi nói: “Cậu không tin tôi?”

“Không, tôi tuyệt đối tin tưởng cậu.” Ta vội vàng làm sáng tỏ.

Roland lúc này mới buông lỏng xuống, rồi lại bổ sung: “Tôi hứa với cậu, tuyệt đối sẽ không thương tổn Mười Hai Thánh kỵ sĩ.”

Ta gật đầu, Roland liền xoay người rời đi, nhìn bóng lưng cậu ta, bước chân cậu ta rời đi vẫn có chút cứng ngắc, xem ra, câu hỏi của ta vẫn là tổn thương cậu ta.

Roland, tôi thực sự tin tưởng cậu.

“Tôi chỉ là không tin chính tôi...” Ta thì thào.

Trở về phòng, hôm nay ra ngoài, cho nên vẫn là đắp cái mặt nạ, tránh cho phơi nắng đen.

Mặc dù bây giờ trắng đến phát sáng, chẳng qua cũng là phải bảo dưỡng cho tốt, mới có thể đủ tiếp tục phát sáng, nhất là hiện tại còn phải cùng Awaitsun cái gã anh tuấn đến không có thiên lý kia đoạt tín đồ, cho nên vấn đề bảo dưỡng tuyệt đối không thể coi nhẹ!

“Đúng rồi, còn có vấn đề của Awaitsun.”

Ta vừa trộn mặt nạ, vừa nghĩ nên làm sao cắt đuôi Earth và Cloud, sau đó một mình đi tìm Awaitsun, nhưng nghĩ thế nào cũng cảm thấy, nếu như bị Judge phát hiện ta cắt đuôi hai người bọn họ, cậu ta có lẽ sẽ nhốt ta một năm đi!

Đại khái là một năm qua những chuyện ta làm đều có chút hơi quá đáng, cho nên cậu ta cũng càng ngày càng nghiêm khắc, thậm chí đã học được gạt ta rồi!

Kế tiếp, vừa đun nước sôi, ta vừa trộn nguyên liệu đắp mặt nạ, vẫn nghĩ không ra nên làm thế nào cắt đuôi u linh và độc lười, mà sẽ không bị nhốt một năm.

Ta đi tới trước tủ, lấy ra một lọ nguyên liệu cuối cùng — tinh dầu oải hương, trong lúc lấy, trong ngăn tủ lại rơi ra một quyển sách nhỏ.

Ta lật sách từ trên đất lên, liếc mắt một cái liền nhận ra đây là quyển sách nhỏ Red cho ta, phía trong ghi lại rất nhiều tử linh pháp thuật, ban đầu ta tưởng rằng đây là quyển mà Pink đã cho ta, Red chỉ là cầm lấy trả ta mà thôi, chẳng qua lật xem kỹ mới phát hiện, cái quyển Red cho tốt hơn, ghi lại rất nhiều tử linh pháp thuật mà quyển của Pink không có, ví dụ như triệu hồi Death knight gì đó.

Ta lật đến trang triệu hồi Death knight, bên trên ghi lại rất nhiều những thứ nghi thức cần: Một khối thi thể hoàn hảo và có oán niệm sâu đậm; một viên bảo thạch ám thuộc tính, dùng để thay thế trái tim Death knight; địa điểm cần là nơi hắc ám thuộc tính dày đặc, tụ tập lượng lớn hắc ám thuộc tính dùng để thay thế cho máu...

Trong sách còn vẽ một cái ma pháp trận vô cùng phức tạp, càng khoa trương chính là trong đó lại có thể viết cần dùng máu tươi trẻ sơ sinh chưa đủ tháng để vẽ ma pháp trận, xung quanh trận còn phải thả mười hai cây nến mỡ người... cái thứ gì vậy chứ!

Ta nhăn mặt, thì thào: “Phiền phức như vậy? Death knight triệu hồi ra còn phần lớn không nghe lời? Hèn gì Death knight trên đời này lại ít như vậy, nếu như ta là tử linh pháp sư, còn lâu mới sẽ tốn khí lực đi triệu hồi loại con rối không nghe lời này!”

Khoan khoan!

Trình tự phiền phức như vậy? Nhớ Pink cô ta từng nói qua...

“Cộc cộc ——”

Ta liếc mắt nhìn qua, người xuất hiện sau cửa là Quang tế sư, một trong trợ thủ đắc lực của Giáo Hoàng, kỹ năng thiện trường nhất là phong ấn và thuần thuật phụ trợ. Nhưng ngay cả như vậy, thần thuật phụ trợ của bà ấy có thể vẫn không bằng ta, ta không thiện trường hơn chính là thần thuật trên phương diện phong ấn.

Ta mở cửa, thái độ đặc biệt cung kính một chút, mặc dù địa vị của ta so với Quang tế sư cao hơn một bậc, nhưng Quang tế sư này đã là một cụ già lục tuần rồi, đối với bề trên, đương nhiên không thể bởi vì địa vị cao hơn mà coi thường người ta... lão già Giáo Hoàng kia ngoại lệ, dù sao hãn thoát nhìn chỉ có mười lăm tuổi, ta coi hãn là bề dưới!

“Buổi tối tốt lành, Quang tế sư, thật là buổi tối mỹ lệ, mặc dù không có ánh sáng, nhưng lại khiến cho người càng thêm chờ mong ánh mặt trời ngày mai dâng lên.”

“Buổi tối hôm nay đúng là mát mẻ dễ chịu, cảm tạ chúc phúc của thần Ánh Sáng. Sun knight trưởng, dây chuyền của ngài đã phong ấn xong.” Quang tế sư cười nói đồng thời cũng đưa lên một sợi dây chuyền, một sợi dây chuyền bảo thạch.

Đó là yên lạng vĩnh hằng, nhưng dáng vẻ đã không còn là tùy tiện dùng sợi dây buộc như trước, mà là dùng kim loại viền quanh, trên kim loại còn khắc đầy chú văn, tràn ngập quang thuộc tính. Mặc dù sợi dây chuyền này có lẽ thiết kế rất đẹp, nhưng trong mắt ta, bản thân yên lạng vĩnh hằng mới là đẹp nhất, trang sức khác căn bản là không trọng yếu.

Lúc đầu, ta không biết tốn bao nhiêu miệng lưỡi mới có thể lấy nó lại từ trong tay Judge, nếu như không phải mang danh hiệu của lão sư ra, phần lớn cậu ta vẫn không chịu trả ta.

Dù sao, viên bảo thạch này từng làm cho ta biến thành, biến thành... có lẽ nó không nên ở trên tay của ta, nhưng nó thực sự quá đẹp! Hơn nữa nếu không nhanh chóng lấy lại nó, Judge nói không chừng sẽ đem bảo thạch đi tiêu hủy, về sau, lúc lão sư tìm ta đòi bảo thạch, sẽ biến thành ta cũng bị tiêu hủy luôn.

Quang tế sư tò mò hỏi: “Mặc dù tôi không hiểu tại sao ngài muốn phong ấn viên bảo thạch này, bản thân viên bảo thạch này không hề tà ác, trái lại có hiệu quả trấn tĩnh, đuổi ma và phong ấn vân vân.”

“Đuổi ma và phong ấn?” Tại sao ta cảm thấy hoàn toàn trái ngược? Nó lần trước rõ ràng khiến cho ta hút một đồng lớn hắc ám thuộc tính.

“Đúng vậy.” Quang tế sư gật đầu, giải thích: “Chính xác mà nói, nó là vật phụ trợ phong ấn vô cùng tốt, đáng tiếc tôi không biết sử dụng thủy thuộc tính, nếu đem viên bảo thạch này giao đến tay ma pháp sư thủy thuộc tính, phối hợp với ma pháp trận, có thể dễ dàng phong ấn hắc ám thuộc tính của cả một hang núi, đối với phong ấn hắc ám chi địa là vô cùng hữu dụng.”

Quang tế sư nhìn ta, hình như rất mong chờ ta sẽ đem viên bảo thạch này quyên tặng miễn phí cho Thần Điện Ánh Sáng...Đùa à! Ta vẫn không muốn bị lão sư tiêu hủy!

Ta mỉm cười nói: “Hết sức tiếc nuối, Sun chỉ là giữ giùm, không phải sở hữu vật này.”

“Thì ra là thế.” Quang tế sư hơi lộ ra biểu tình thất vọng, nhưng sau một giây, bà ấy lại cười nói: “Mặc dù đáng tiếc, nhưng không thể cưỡng cầu.”

Ta chần chờ một chút, vẫn mở miệng nói: “Xin hỏi thêm ngài một cái vấn đề cuối cùng, nếu viên bảo thạch này có công dụng phong ấn, xin hỏi, nó có thể đem hắc ám thuộc tính của cả một hắc ám chi địa phong ấn vào trong thân thể một người không đây?”

Quang tế sư lập tức lắc đầu trả lời: “Cho dù bảo thạch có thể có loại công năng này, cũng không có bất cứ người nào có thể hấp thu nhiều hắc ám thuộc tính như vậy, cho dù là sinh vật undead cũng không được, sợ rằng mới hấp thu một chút, đã nổ tung rồi.”

Không được sao? Ta có chút thất vọng, nhưng mặt ngoài vẫn bảo trì tươi cười nói: “Thì ra là thế, cảm tạ ngài vì Sun xua tan mây mù nhìn thấy mặt trời, nhận được hồi đáp từ ái như thế, cho dù là ban đêm, Sun cũng cảm nhận được hơi thở của ánh sáng, giống như đích thân thần Ánh Sáng ở trước mắt tỏa ánh sáng rực rỡ, khiến cho Sun trở nên sáng tỏ, quét đi bóng tối tận trong lòng.”

Quang tế sư không hổ là bề trên, bà ấy chẳng những nghe hết đoạn nói nhảm này, nghe xong còn lộ ra mỉm cười nói: “Không cần khách khí, may là lần trước Judge knight trưởng đã hỏi qua vấn đề tương đồng, nếu không tôi cũng không thể cho ngài đáp án nhanh như vậy.”

Ta sửng sốt: “Judge knight trưởng cũng hỏi qua việc này?”

“Đúng vậy.” Quang tế sư gật đầu.

Judge tại sao không có nói cho ta biết? Hẳn sẽ không là vẫn chưa kịp nói? Ta có chút băn khoăn hỏi: “Xin hỏi, Judge knight trưởng khoảng chừng là lúc nào hỏi ngài?”

Quang tế sư lộ ra thần sắc khổ tư, nói: “Hmm! Hình như có một khoảng thời gian rồi... A! Đúng rồi, khoảng chừng hai ba ngày sau khi ngài trở về.”

Hai tuần trước sao? Ta giương lên nụ cười, nói: “Cảm tạ ngài, vì đã bớt thời gian giúp đỡ Sun, Sun cảm thấy vinh hạnh sâu sắc, tràn ngập ý cảm tạ.”

“Không cần khách khí.” Quang tế sư cười cười, sau khi khom người nói tạm biệt với ta, lúc này mới xoay người rời đi.

Ta đóng cửa lại, cúi đầu nhìn “yên lặng vĩnh hằng” trong tay, bảo thạch được kim loại tràn ngập quang thuộc tính quán quanh, kim loại đó đem lượng lớn thủy thuộc tính cầm cố lại, mặc dù không tránh được có một chút thủy thuộc tính vẫn lộ ra, chẳng qua, chút thủy thuộc tính này cũng không đến mức sẽ thu hút chú ý của người khác.

Nước bên cạnh sôi rồi, lượng lớn hơi nước từ trong nồi không ngừng thoát ra, bởi vì nói chuyện với Quang tế sư trì hoãn không ít thời gian, mặt nạ pha xong đã bắt đầu khô từ mặt ngoài rồi.

Chẳng qua ta lại không thể dời mắt khỏi yên lặng vĩnh hằng, nó thật sự là cực kỳ đẹp, mặc dù bị phong ấn, nhưng ta lại có thể “nhìn thấy” rõ thủy thuộc tính không hề lẫn tạp chất đó, mỹ lệ như thế... Từ sau khi mất đi thị lực, ta chưa bao giờ cảm thấy có vật nào là đẹp.

Ta không thể dời tầm mắt, không thể đi đắp mặt nạ, cũng không thể không suy nghĩ... Nếu như nói, phong ấn đã có thể làm cho thủy thuộc tính không tiết ra ngoài, tại sao lão sư muốn giao bảo thạch cho ta giữ?

Cái gọi là lý do muốn dùng quang thuộc tính của ta để che giấu thủy thuộc tính căn bản đã không tồn tại! Cho dù lão sư là Thánh kỵ sĩ, không biết chuyện ma pháp, nhưng Aidrizzt là một ma pháp sư cường đại, hẳn không thể không biết.

Lúc ta nghĩ đến mức đầu cũng sắp vỡ, lại phát hiện một người quen thuộc đứng ngay ở ngoài cửa, trước khi hẳn còn chưa gõ cửa, ta tiện tay

đem yên lặng vĩnh hằng đeo lên cổ, bỏ mặt dây chuyền vào trong y phục, sau đó hướng về cửa hô: “Adair, vào đi.”

Qua một lát, Adair hô lớn: “Vâng, đội trưởng, tôi vào đây.”

Hắn mở cửa tiến vào, giống như mọi khi nghiêm trang đứng, chờ chỉ thị.

Thật sự đã lâu không nhìn thấy Adair rồi. Ta cười nói: “Người trở về trước thời hạn, chẳng lẽ nghỉ ngơi không thoải mái sao? Nghe nói quê của người là một làng nhỏ, hẳn là rất được nhàn nhã chứ?”

Adair cũng cười, cả người buông lỏng rất nhiều, nói: “Có chút không quen, không biết nên làm cái gì, đành phải mỗi sáng vẫn là chạy tám vòng, sau đó luyện kiếm nửa ngày, tiếp đến bị mẹ sai đi đốn củi, thỉnh thoảng giúp dân làng săn thú, gánh nước, sửa đồ vật...”

Nghe thế, ta khó chịu mà nói: “Cho người nghỉ cũng uổng phí rồi, cái loại tính cách nhàn không được này của người, sớm muộn cũng theo Storm cùng lao lực chết! Sau này không bao giờ cho người nghỉ nữa, lãng phí thời gian ta có thể sai bảo người!”

Nghe vậy, Adair nở nụ cười khổ, nhưng nụ cười của hắn lập tức liền biến mất, hắn nhìn ta, mặt mang vẻ lo lắng nói: “Đội trưởng, tôi nghe nói ngài...”

Ấp a ập úng cả buổi, Adair lại vẫn nói không ra hắn rốt cuộc đã nghe thấy cái gì, nhưng ta để ý thấy hắn cứ luôn lén nhìn mắt ta, ta dùng giọng không hề gì nói: “Mắt của ta không nhìn thấy, nhưng đó không có trở ngại gì lớn, ta có cách khác có thể nhìn thấy. Nếu như người tới tìm ta bởi vì đã nghe cái này, vậy người có thể đi rồi.”

Adair ngăn người, vội vàng nói: “Không phải, đội trưởng, Judge knight trưởng muốn tôi đến nói cho ngài một số chuyện.”

“Judge?” Ta nhúu mày, hỏi: “Chuyện gì?”

“Ở cái ngày ngài mất tích, ngài từng nói chuyện với tôi, khi đó, trên tay của ngài còn cầm theo Thái Dương thần kiếm.”

Nhưng ta hoàn toàn không nhớ có nói chuyện với Adair, xem ra đoạn trí nhớ này cũng biến mất rồi,ta vội vàng hỏi: “Ta đã nói với người cái gì?”

“Lúc đó ngài mới từ bên ngoài trở về, thoạt nhìn có chút tâm thần không yên, nói muốn đi tìm gặp người bạn cũ...”Adair thấp giọng bổ sung: “Nhưng tôi chưa từng thấy ngài có dáng vẻ hoảng loạn như thế.”

Nếu như nói, có người nào am hiểu quan sát thần sắc của ta nhất, vậy khẳng định là Adair rồi. Ta hỏi tiếp: “Adair, người có cảm thấy ta lúc đó là đang nói dối với người không? Nói thật, đây rất quan trọng!”

Adair gật đầu, thành thật nói: “Tôi nghĩ ngài là đang nói dối, tôi cảm thấy thần thái khi đó của ngài giống như là vừa mới phát hiện chân tướng khiến người kinh hoàng nào đó, dáng vẻ giống như muốn đi tìm người tính sổ, cho nên trước trở về lấy vũ khí, chuẩn bị ra ngoài chém người.”

Cảm tạ giải thích rõ ràng như vậy của người, giun trong bụng ta tính người là một con!

Adair thấp giọng nói: “Đội trưởng, có một việc, tôi không có nói cho Judge knight trưởng, tôi nghĩ vẫn là trước báo cáo với ngài rồi tính sau. Khi đó, ngài còn nói với tôi, muốn tôi tìm người trưởng kỳ theo dõi Hell knight trưởng, nếu như anh ta có dị trạng, sẽ lập tức báo cáo với ngài.”

“Roland?”

Đầu tiên là Pink, trở lại là Judge và lão sư, bây giờ ngay cả Roland cũng... Cái này rốt cuộc là chuyện làm sao? Thật sự là bọn họ có vấn đề, hay là, hay là ta có vấn đề?

Adair nghi hoặc hỏi: “Đội trưởng, bây giờ còn muốn theo dõi Hell knight trưởng không?”

Ta trầm mặc một hồi, thế nhưng thật sự không biết mình trước khi mất trí nhớ tại sao hạ loại mệnh lệnh này, đành phải trước hỏi: “Trong khoảng thời gian người không ở đây, có người đi theo dõi cậu ta không?”

“Có, tôi bảo Ed đi làm rồi.”

“Hell knight trưởng có chỗ gì khả nghi không?”

Adair nhìn thẳng vào ta nói: “Ed đã nói không ít chỗ khả nghi, nhưng...”

“Nhưng?”

Hắn đề thấp giọng nói: “Ngoại trừ Hell knight trưởng là cái người chết, anh ta không có bất cứ chỗ gì khả nghi. Nhưng Ed rất lo lắng mà nói với tôi Hell knight trưởng rất cổ quái, anh ta gần như không ăn cơm, không uống nước, hoàn toàn không cần đi vệ sinh...”

“Đừng theo dõi Hell nữa.” Ta mặt vô biểu tình nói: “Thuận tiện nói với Ed, nếu để cho ta nghe thấy tin đồn Hell knight trưởng rất cổ quái, ta liền cho hắn biết đội trưởng của hắn càng cổ quái!”

Tôi nghĩ hắn đã biết rất rõ ràng rồi...

“Người nói cái gì?”

“Vâng, đội trưởng, tôi lập tức đi cảnh cáo Ed!” Nói xong, hắn vội vàng mà xoay người định rời khỏi.

“Khoan đã!”

Adair dừng chân lại, xoay người hỏi: “Xin hỏi còn có gì cản dận sao? Đội trưởng.”

Ta đánh giá hẳn từ trên xuống dưới, chậm rãi hỏi: “Adair, người, thích đập mặt không?”

“Hả?”

◇◇◇◇

“Hell!”

Ta dừng chân lại, nhìn thấy Storm đi tới trước mặt ta, trên tay cậu ta còn bê theo một chõng công văn, cau mày hỏi: “Cậu vừa mới từ phòng Sun đi ra à? Mới rồi không phải Adair tiến vào sao?”

“Adair đã đi rồi.” Ta gật đầu, nói: “Chẳng qua cậu tốt nhất đừng đi vào, cậu ta đang...” Ta lấy tay làm động tác quệt ở trên mặt.

“Đập mặt sao?” Storm nhíu mày nói: “Không sao, tôi nhìn quen rồi, dù sao cũng sẽ không tệ hơn màu hồng.”

Thì ra, màu hồng tệ nhất sao?

“Tôi trước đi tìm Sun đây.” Storm đi qua bên cạnh ta, sau đó vừa lại đột nhiên ngừng bước chân, quay đầu lại nhìn ta, khi ta còn tưởng rằng chuyện đã bại lộ, cậu ta cười nói: “Đúng rồi, công văn hôm nay hoàn thành rất tốt, thật là cảm ơn rồi.”

“Không cần khách khí.” Ta tỉnh bơ trả lời.

Ta đi tới chỗ rẽ của hành lang, sau đó đứng ở sau tường, vừa “nhìn” trộm, vừa nghe lén.

Truyền đến tiếng gõ cửa liên tục, Storm còn vừa hô gọi: “Sun, sun, mở cửa... Eh! Cậu làm sao ngay cả tóc cũng đập rồi?”

“Sun” mở cửa, trên mặt và tóc hấn đều toàn là mặt nạ màu tím nhạt, âm ờ trả lời: “Tóc cũng là phải bảo dưỡng!”

“Tùy cậu đi!” Storm đem toàn bộ công văn chất lên tay Sun, lạnh lùng nói: “Đem những công văn này sửa một cái, tôi cảnh cáo cậu, cho dù Adair trở về rồi, cậu cũng không được giao cho hấn đi làm, tôi đã đem phần của hấn đặt ở trên bàn hấn rồi.”

“...” ‘Sun’ lặng lẽ mà nhận công văn.

Nhìn đến đây, ta an tâm mà xoay người rời khỏi, định đi tìm Awaitsun — Trầm Mặc Chi Ứng, nhưng lại đột nhiên phát hiện mình căn bản không biết hấn ở đâu, đang muốn tìm đại người nào hỏi thử, người đâm đầu đi tới lại là Judge knight trưởng!

Tiêu rồi, một con giun khác tới!

Ta bất chấp đến cùng lên tiếng chào cậu ta, đang muốn bước nhanh rời khỏi, cậu ta lại mở miệng nói: “Tôi đang tìm cậu, Hell.”

“Oh?” Ta ngừng chân, cố gắng bảo trì bình tĩnh hỏi: “Có chuyện gì sao?”

“Tôi muốn phiền cậu, buổi tối say này canh giữ ngoài cửa phòng Sun, đừng để cậu ta một mình chạy đi.”

Làm trò gì thế! Lại có thể tìm người canh ta... Mặc dù tức đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng trên biểu hiện, ta một hơi đáp ứng: “Được, không vấn đề.”

Judge và ta nhìn nhau một hồi, khi ta còn tưởng cậu ta sắp nhìn thấu ta, cậu ta lại chỉ về sau lưng ta, nói: “Cậu ngay bây giờ có thể qua rồi, Earth và Cloud đều không ở bên cạnh cậu ta, tôi sợ rằng cậu ta đang nghĩ muốn chuồn đi, tự mình một người đi tìm Trầm Mặc Chi Ứng rồi.”

Thật không hổ là giun trong bụng ta! Ta vội vàng nói: “Tôi vừa mới từ phòng Sun đi ra, cậu ta đang đắp mặt, trong chốc lát chắc sẽ không rời khỏi phòng, bây giờ tôi phải đi lấy công văn Storm cho tôi trước, buổi tối hôm nay phải sửa hết những công văn đó.”

Judge gật đầu nói: “Vất vả cho cậu rồi, tôi gần đây cũng có chút bận rộn, sợ rằng mài giũa kiếm thuật ba ngày một lần phải trước tạm ngừng.”

Thì ra Judge và Hell mỗi ba ngày là mài giũa một lần, thật không hổ là hai cao thủ kiếm thuật, bận rộn như vậy vẫn muốn so kiếm. Ta bất chấp đến cùng trả lời: “Vậy thật đáng tiếc, chẳng qua ngày tháng còn dài, chung quy sẽ có cơ hội.”

“Không sai.” Judge gật đầu nói: “Cậu mau đi lấy công văn đi, Sun có lẽ sắp đắp xong mặt rồi, cậu ta gần đây trắng như tờ giấy, chắc là không cần đắp quá lâu.”

Đúng là không cần đắp quá lâu, mặc dù thật ra ta căn bản không có đắp, cho Adair hưởng miễn phí rồi. Ta gật đầu, sau đó không thể chờ được mà xoay người rời khỏi, tránh cho ở cùng giun trong bụng ta quá lâu, sẽ bị cậu ta phát hiện mặt thật của ta.

Đi trên hành lang, ta cứ luôn cảm thấy chỗ nào là lạ?

Ta cố gắng dùng cảm tri quan sát, mới phát hiện thì ra ánh mắt mọi người ném về phía ta không giống, trước kia, mọi người nhìn ta luôn là nhìn mặt hoặc tóc vàng lấp lánh, bây giờ lại không phải nhìn mặt, mà là nhìn thân thể... mặc đồ bó sát người vẫn là hơi quá ngạo mạn, thật không biết Roland là làm sao quen mặc bộ trang phục này chạy loạn ở Thánh Điện.

“Hell knight trưởng, xin chào.” Một Thánh kỵ sĩ đi tới chào hỏi, phía sau hẳn còn có vài tên kỵ sĩ cũng đang trông ngóng, hẳn hết sức cung kính mà dò hỏi: “Xin hỏi ngài có thời gian chỉ bảo chúng tôi kiếm thuật không?”

“Xin lỗi, trước mắt trong người có chuyện quan trọng, hôm khác được không?” Ta cố gắng suy nghĩ Roland rất cuộc sẽ nói chuyện như thế nào, mặc dù có chút lo lắng bị nhìn thấu, chẳng qua vừa lại không muốn lập tức rời đi, bởi vì nhân cơ hội này, vừa vẫn có thể xem thử Roland với mọi người rất cuộc chung sống như thế nào.

Hình như từ sau khi ta chộp cậu ta tới làm Hell knight, lại không làm sao quan tâm cậu ta, trừ chuyện phó đội trưởng Dylan không phục lần trước, không biết cậu ta về sau còn có gặp vấn đề gì nữa hay không?

Roland đương nhiên cũng chưa từng tìm ta nói về vấn đề quan hệ với người khác... chẳng qua, cái tên ngoan cố này nếu như thật sự tìm ta thổ lộ chuyện quan hệ với người khác, ta có lẽ sẽ hoài nghi đầu cậu ta có phải là bộ phận nào đó làm xử lý chống rửa không tốt, bắt đầu mục nát rồi.

Roland khi còn sống không làm sao cùng người khác lui tới. Elliot từng nói qua như thế, không biết tác phong sau khi chết có thay đổi hay không?

“Được.” Thánh kỵ sĩ lộ ra biểu tình có chút thất vọng, nhưng vẫn là lộ biểu tình kỳ vọng nói: “Mong đợi lần sau có thể tiếp nhận chỉ giáo của ngài.”

Ta cười gật đầu. Xem ra Roland chung sống với mọi người cũng không tệ mà! Chắc hẳn không có gì phải lo lắng rồi, đang muốn trực tiếp kéo người hỏi thử Trần Mặc Chi Ứng đang ở đâu, lại đột nhiên phát hiện cái người đang nhào người bên cửa sổ kia rất quen mắt, hình như là...

“Xe, xe... Dylan!”

Người bên cửa sổ lập tức xoay người lại, quả nhiên là Dylan, phó đội trưởng tiểu đội Hell, sau khi hẳn nhìn thấy ta, liền hô tiếng “Đội trưởng”, mang theo mỉm cười đi tới.

Xem ra, Roland cùng phó đội trưởng của cậu ta chung sống cũng không tệ, lần này ta thật sự yên tâm rồi. Ta cũng liền trực tiếp hỏi hãn: “Trầm Mặc Chi Ưng cư trú ở đâu? Sun knight trưởng bảo ta đi hỏi hãn một số chuyện.”

Nghe vậy, Dylan lại trầm mặt xuống nói: “Tôi không biết Trầm Mặc Chi Ưng cư trú ở đâu, nhưng hãn bây giờ đang ở quảng trường của Thánh Điện.”

“Hãn ở quảng trường?” Ta nghi hoặc hỏi: “Hãn ở đó làm cái gì?”

“Hãn...”

Dylan đang định trả lời, bên ngoài lại nổi lên một cơn rối loạn, tiếng người, tiếng bước chân hỗn tạp cùng một chỗ, hơn nữa nghe lên giống như là một đoàn người đang bạo động.

“Ice knight trưởng cũng thua rồi! Mau mau! Mau tìm người khác đi đánh!”

Một đồng Thánh kỵ sĩ đột nhiên vọt vào hành lang Thánh Điện, lớn tiếng rêu rao khắp nơi, giọng nghe lên hình như tức đến nghiến răng nghiến lợi, đây thật sự rất không thường thấy, so với chức nghiệp khác, Thánh kỵ sĩ của Thần Điện Ánh Sáng luôn là nổi tiếng với phong cách nhẹ nhàng, nhưng bây giờ, biểu tình dữ tợn cùng giọng oang oang của bọn họ thoát nhìn so với chiến sĩ còn muốn thô tục hơn.

Đột nhiên, một Thánh Kỵ sĩ nhìn thấy ta, biểu tình trên mặt hưng phấn như thể nhìn thấy thần Ánh Sáng, hãn lập tức la lớn: “Hell knight trưởng ở đây nè!”

Hãn vừa la như thế, những Thánh kỵ sĩ khác toàn bộ đều quay đầu nhìn ta, biểu tình trên mặt vui mừng như thể phát hiện đấng cứu thế! Cả đoàn người xông về phía ta, còn từng đoàn vây quanh ta, trong miệng mỗi một người đều không ngừng nói.

“Hắn thật sự rất quá đáng rồi!”

“Cũng không nghĩ xem hắn thế nhưng là đang ở Thần Điện Ánh Sáng! Người của Hỗn Độn Thần Điện ở chỗ này mà ngạo mạn cái gì!”

“Cái tên mặt trắng kia, tưởng dễ coi một chút là ngon à!”

“Hell knight trưởng, kiếm thuật của ngài là mạnh nhất, xin ngài nhất định phải đi đánh bại hắn!”

Một đồng lời này thật là nghe xong đầu ta đầy mù mịt, cuối cùng nghe thấy một câu coi như hiểu được, vội vàng hỏi: “Muốn đi đánh bại ai?”

Thánh kỵ sĩ trầm mặc xuống, ánh mắt từng người cảm phần, cuối cùng, do Thánh kỵ sĩ đầu tiên nhìn thấy ta làm người phát ngôn, hắn từng chữ từng chữ mà hô lớn: “Trầm Mặc Chi Ứng!”

Ta? Đi đánh bại Awaitsun? Dùng kiếm?

Khi ta bị đoàn người túm tụm đi vào quảng trường, Awaitsun đứng ngay ở giữa quảng trường, trên tay cầm thanh kiếm, thoạt nhìn rất có khí phách của một người đối mặt vạn người... Nhưng ta dám cam đoan Thánh kỵ sĩ ở đây nếu như cùng xông lên, không cần “vạn người”, Thánh kỵ sĩ bình thường ước chừng cần hai mươi người, nếu như là thành viên của tiểu đội Mười Hai Thánh kỵ sĩ, vậy nhiều lắm là mười người, nếu như bên trong có đẳng cấp cỡ Adair, vậy nhiều nhất là năm người, Awaitsun đã bị chết rất khó coi rồi.

Mặc dù ta rất muốn hô to “không bằng mọi người đánh hội đồng hắn đi” gì đó, chẳng qua mặc kệ là Hell knight hay diện mạo thật của ta, cũng không thể trước mặt mọi người hô lên kiểu này.

Ở trong loại đánh đấu luận bàn vì thanh danh này, thân là một Thánh kỵ sĩ, cũng không thể thật sự đi vây đánh một người.

Cho nên, mặc dù biểu tình của mọi người như thể muốn làm Awaitsun tan thành tro bụi, chẳng qua trái lại không người nào thật sự xông lên.

Awaitsun vừa nhìn thấy ta, biểu tình trên mặt rất rõ ràng vắn vẹo một chút, điều này làm cho ta có điểm nghi hoặc, hẳn chẳng lẽ quên biết Roland?

Dylan đi lên phía trước, Thái độ bướng bỉnh bất tuân, cao ngạo mà nói: “Trầm Mặc Chi Ứng, kiếm thuật của người khiến người khâm phục, nhưng xin đừng cho rằng Thánh Điện đã hết người có thể đánh bại người, Hell knight trưởng là kỵ sĩ trưởng có kiếm thuật mạnh nhất của bọn ta, chưa bao giờ so kiếm thuật bị thua! Người có dám khiêu chiến với ngài ấy?”

Awaitsun chỉ là gật đầu, không có nói lấy nửa câu.

Ánh mắt mọi người lập tức đổi lại nhìn ta chăm chú, ta có chút lúng túng mà giờ hai tay trống trơn lên, nói: “Ta không có mang kiếm.”

Dylan lập tức xoay người, rút kiếm bên hông hẳn ra, cung kính dùng hai tay đưa lên nói: “Đội trưởng, xin dùng kiếm của tôi, mặc dù không bằng bảo kiếm của ngài, nhưng tôi tin rằng...” Hẳn liếc Awaitsun một cái, cười nói: “Hẳn là dư sức rồi.”

Không sai, cho dù ta tay phải cầm Thái Dương thần kiếm, tay trái cầm ma kiếm của Roland, mà trên tay Awaitsun chỉ có một cây chổi, hẳn muốn dùng kiếm thuật đánh bại ta vẫn là dư sức.

Nhưng ở dưới loại tình huống này, ta cũng chỉ có thể nhận kiếm, lại không biết tiếp theo nên làm thế nào đánh với người ta.

Thân là Hell knight trưởng, ta rốt cuộc có thể dùng ma pháp không? Đối với năng lực nên có của Hell knight thật sự không quen thuộc lắm, nếu như không thể dùng ma pháp, vậy hay là dứt khoát nhận thua cho rồi!

Nhận thua hay là dùng ma pháp, ta cũng còn chưa nghĩ xong, Awaitsun đã phóng tới rồi, tốc độ nhanh đến hù chết người, ta giơ kiếm, căn bản cái gì cũng nghĩ không ra, ngay cả động cũng không động một cái, nhưng hắn lại không ngừng mà vung kiếm, hơn nữa mỗi một kiếm đều không chém trúng ta, mà là cùng kiếm trên tay ta va chạm...hắn rốt cuộc đang làm cái gì?

Trong tiếng leng keng của lưỡi kiếm va chạm, Awaitsun nhỏ giọng nói: “Sun knight? Là ngài phải không?”

“... Uh!”

Thì ra bị hắn nhận ra rồi, suýt nữa đã quên, Awaitsun là người đã từng thấy qua ta mặc bộ y phục này.

“Quá tốt rồi, tôi đang không biết nên làm sao kết thúc.” Awaitsun thờ phào nhẹ nhõm nói: “Nếu tiếp tục đánh bại Thánh kỵ sĩ, sợ rằng tôi thật đi không ra khỏi nơi này rồi, mặc dù muốn cố ý bị thua nhưng vừa lại không quá cam tâm... Nhưng nếu là ngài, vậy bị thua cũng là đương nhiên rồi, tôi đã từng bại bởi ngài.”

Khoan đã, tại sao là đương nhiên hả? Ta lần trước đánh bại người thế nhưng là dùng con tin uy hiếp đấy! Sự giáo dục của Hỗn Độn Thần Điện các người rốt cuộc là làm sao? Chỉ cần đánh thắng là được, thủ đoạn âm hiểm hèn hạ thế nào cũng không sao cả, phải không?

Nhưng hắn vừa nói xong, liền tự mình ngã văng ra ngoài, kiếm trong tay cũng bay đi. Hắn có một chút chật vật bò lên, sau đó tuyên bố với mọi người: “Ta chịu thua rồi.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 4: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Tư: “Tạo Ra Lớp Lớp Bí Ẩn”

Thánh kỵ sĩ xung quanh có chút sững sờ, hình như không có vui sướng gì, nhưng ta cũng có thể lý giải, ở chỗ này thế nhưng không phải là dân chúng bình thường, mà là tinh anh trong Thánh kỵ sĩ! Diễn kỹ tệ hại như vậy làm sao có thể lừa gạt qua một đồng lớn cao thủ kiếm thuật!

Ta cầm kiếm của Dylan lên mặt đất, nói với Awaitsun: “Người là có ý gì? Cố ý giả thua, muốn để lại cho Thánh Điện một cái mặt mũi? Người tưởng rằng ta cần người làm như thế sao? Chờ ta! Ta đi lấy kiếm, để cho chúng ta có một trận tỷ thí kiếm thuật công bình nhất!”

Awaitsun ngăn người, nhưng vẫn gật đầu.

Ta ra khỏi quảng trường, vừa đi vừa đem cảm tri phóng tới lớn nhất, gần như bao hàm cả tòa Thần Điện, còn khiến cho không ít người cũng có năng lực cảm tri chú ý, ví dụ như Leaf và Giáo Hoàng, Giáo Hoàng thậm chí đảo mắt khinh khinh, hình như phát hiện kẻ rình là ta rồi... Chẳng qua, cuối cùng rốt cuộc đã ở trong phòng tìm được Roland.

Lúc đi vào phòng, Roland đang đưa lưng về phía ta, lẳng lặng mà ngồi ở trước bàn đọc sách. Ta đi tới sau lưng cậu ta, đặt tay lên vai cậu ta.

“Roland.”

Roland giật mình, cậu ta xoay người qua, vừa nhìn thấy ta liền sững sờ, sau đó lộ biểu tình cảnh giới nói: “Người là ai?”

“Grisia đây!” Ta vội vàng mà trả lời xong, nói: “Mau! Mau đi so kiếm với Awaitsun.”

Roland ngạc nhiên nói: “So kiếm? Ai là Awaitsun?”

“Chính là Trầm Mặc Chi Ứng!” Ta cẩn thận dặn dò: “Sau khi cậu cùng hẳn so kiếm xong, hẹn với hẳn tới quán rượu Diệp Nha uống rượu, nhớ bảo hẳn tự đi một mình, sau đó lập tức qua đây, nếu như hẳn không chịu, cậu hãy nhỏ giọng nói với hẳn, là tôi hẹn hẳn.”

Roland nhíu mày nói: “Nhưng Judge không cho cậu một mình đi gặp hẳn.”

“Sẽ không có chuyện gì!” Ta đặc biệt nhấn mạnh nói: “Quán rượu người qua người lại, có thể xảy ra chuyện gì? Tôi có chút chuyện quan trọng nhất định phải hỏi hẳn, nếu như cậu không yên tâm, cứ mặc quần áo bình thường đến quán rượu xem chúng tôi nói chuyện, chẳng qua đừng vội lộ rõ thân phận, tôi không muốn làm cho Awaitsun có cảnh giác.”

Roland trầm mặc một chút, gật đầu nói: “Được, tôi giúp cậu hẹn hẳn, chẳng qua tôi cũng sẽ đi quán rượu.”

Nói xong, cậu ta cầm lấy kiếm, đương nhiên không phải ma kiếm, mà là kiếm chuyên dụng của Hell knight, lập tức xoay người liền muốn ra khỏi phòng.

“Roland.”

Ta gọi cậu ta, cậu ta xoay người lại nhìn ta, ta hết sức kiên định mà nói với cậu ta: “Nhất định phải thắng, đừng thua bởi cái gã của Hỗn Động Thần Điện, đây là mệnh lệnh!”

Roland gờ lên mím cười, hứa hẹn: “Tôi sẽ không thua!”

Chờ sau khi Roland rời khỏi một hồi, ta mới đi ra khỏi phòng cậu ta, để tránh bị người nhìn thấy “hai Hell knight trường” đi cùng một chỗ, đó thế nhưng là gay go rồi.

Người trên hành lang hình như còn ít hơn hồi nãy, đến khi ta ra khỏi Thánh Điện cũng mới gặp ba Thánh kỵ sĩ, sợ rằng mọi người đều chạy đi xem tỷ thí kiếm thuật của Roland và Awaitsun rồi.

Ta đi ra bên ngoài, mới vừa rời khỏi bậc thang của Thánh Điện, người đi trên đường đã đem ánh mắt đều đặt ở trên quần áo bó sát của ta rồi, ta đành phải lẩn vào trong bóng tối, đặc biệt đi ở trong ngõ tối và trên nóc nhà, lúc này mới thoát khỏi một đồng ánh mắt nhìn chăm chăm vào bộ áo bó sát người.

Mặc dù, Thánh Y Cửa Rõng không thể làm cho ta trở nên vô cùng mạnh mẽ khi đánh đấu với người khác, chẳng qua muốn làm chuyện lén lút lút trái lại rất có hữu ích, thật không hổ là bộ trang phục thích khách!

“Dù sao cũng không có ai, người muốn nói cứ nói đi!”

“Cảm tạ khen ngợi của chủ thượng, tại hạ cảm thấy vinh hạnh sâu sắc.”

Thánh Y Cửa Rõng vừa nói, ta đột nhiên chợt lóe ý tưởng, người biết chi tiết về Pink không chỉ là Awaitsun, còn có bộ quần áo này! Ta vội vàng hỏi: “Thánh Y Cửa Rõng, người ở chỗ Pink bao lâu rồi?”

“Tại hạ không biết, không có chủ nhân, tại hạ không thể biết chuyện bên ngoài.”

“Chủ nhân trước của người là ai?”

“Chủ nhân tiền nhiệm có tên là Faran.”

“Chưa từng nghe qua...”

“Chủ nhân tiền nhiệm còn có cái tước hiệu, gọi là Trầm Mặc Chi Ứng.”

“Trầm Mặc Chi Ứng?” Ta giật mình, kinh hô: “Người là vật của Trầm Mặc Chi Ứng?”

“Tùng là vậy.”

Nói như vậy, Pink quả nhiên là người của Hỗn Độn Thần Điện? Nhưng, cho dù cô ta là Hỗn Độn tế ti, Awaitsun thân là thủ lĩnh Âm kỵ sĩ, địa vị đáng lẽ cũng ở trên cô ta, làm sao có thể rất cung kính đối với cô ta?

Mặc dù vấn đề vẫn còn một đồng lớn, nhưng nơi mục đích của ta đã tới rồi, cũng chỉ có thể trước đem vấn đề thu lại, chờ gặp được Awaitsun rồi nói sau.

“Thánh Y Của Rừng, tiếp đến ta không bảo người nói thì đừng nói.”

“Vâng.”

Sau khi nhảy xuống nóc nhà, ta đẩy cửa tiến vào quán rượu Diệp Nha, bên trong có không ít người, hơn nữa còn lập tức lộ ra ánh mắt nhạ dị đối với bộ áo bó sát người của ta, ta đặt mông ngồi vào vị trí sát tường nhất ở quầy rượu, nói: “Cho ta mời bình ‘nhất bình túy’!”

Bà chủ tự mình lên nghênh đón, cười tí mắt nói: “Lâu rồi không gặp, Hell knight trưởng, tửu lượng của ngài thật là tiến triển cực nhanh, lần trước ngài còn không làm sao chịu uống rượu đây! Lần này, lại có thể tự mình một người đến uống rượu, làm sao không tìm đội viên tiểu đội của ngài cùng đến?”

Xem ra, Roland cũng không ít bị người khác kéo đến quán rượu uống rượu.

Ôi! Roland không thích uống rượu nhưng lại có thể quang minh chính đại đến quán rượu uống rượu, đại tửu quý như ta lại vẫn phải giả trang thành bộ dạng của cậu ta mới có thể đến uống rượu.

Nghĩ đến đây, ta liền oán trách Sun knight đảm nhiệm đầu tiên, không biết uống rượu mà coi là đàn ông à! Còn gây tai vạ cho đời sau, làm cho mỗi một Sun knight đảm nhiệm cũng chỉ có thể lén la lén lút uống rượu.

“Bớt nói nhảm đi, mang mười bình nhất bình túy đến.”

Bà chủ bày khuôn mặt tươi cười, có chút khó xử nói: “Cái này... Ngài một mình một người tới, nếu say rồi, thế nhưng không có ai có thể mang ngài trở về đây!”

Thì ra là nguyên nhân này. Ta gật đầu, nói: “Ta có hẹn người khác, hẳn lát nữa sẽ tới.”

“Nhất bình túy của ngài lập tức mang đến.” Bà chủ vừa nghe, cười tươi như hoa... nếp nhăn trên mặt bà ta đúng là rất giống một bông hoa cúc nở rộ, “Kỵ sĩ đại nhân, có cần một chút đồ nhắm không?”

Ta suy nghĩ một chút, vô cùng hào phóng mà nói: “Có món gì cũng mang một ít lên đây đi!”

Lúc ta uống khoảng đến bình thứ ba, Awaitsun đã đẩy cánh cửa quán rượu, trong lúc hăn nhìn trái nhìn phải, người của toàn bộ quán rượu cũng đều đang nhìn hăn, biểu tình của mỗi người đều kinh điển đến nỗi có thể biên soạn thành một quyển sách về biểu tình của loài người rồi.

Đầu tiên là đàn ông kinh sợ phụ nữ kinh diễm, tiếp theo đàn ông khó tin phụ nữ tán thán, cuối cùng đàn ông nghiêng rãng nghiêng lợi phụ nữ say mê đờ đẫn...

Nhưng, đối với biểu diễn biểu tình của mọi người, Awaitsun hình như đã tập mãi thành quen, hẳn hoàn toàn không để ý ánh mắt tụ tập trên người mình, vừa nhìn thấy ta, liền thẳng tắp đi tới, sau đó ngồi vào vị trí bên cạnh ta, mặc dù hẳn ngồi xuống rồi, nhưng ánh mắt tụ tập trên người hẳn vẫn rất nhiều, xem ra nếu như thật sự muốn nói những chuyện khá ẩn mật, vẫn phải cần cái phòng riêng rồi.

Ta đong đưa ly rượu, hết sức khăng định mà nói: “Thua rồi chứ!”

Awaitsun gật đầu, hết sức hào phóng nói: “Thua rồi, nhưng đây không có nghĩa là hẳn nhất định có thể đánh thắng tôi, nếu như tôi có thể sử dụng một chút Hỗn Động thần thuật để phụ trợ...”

“Tin ta đi.” Ta ngắt lời hẳn, đặc ý nói: “Hell knight trưởng nhà bọn ta cũng không chỉ có kiếm thuật ngạo nhân mà thôi!”

Awaitsun ngẩn người, gật đầu nói: “Tôi tin ngài, nhưng tôi cũng không cho rằng mình sẽ thua.”

Người thua chắc rồi! Death Lord loại thứ này thế nhưng không phải đơn đả độc đấu là có thể thắng, nhất là đối với loại Âm kỵ sĩ không có tí Thánh quang như người mà nói, sợ rằng vẫn không có thứ so với Death Lord càng khó giải quyết.

Chẳng qua ta đương nhiên sẽ không nói cho hẳn, chuyện Roland là Death Lord, chỉ là vừa rót rượu cho hẳn vừa hỏi: “Người tại sao tôn kính ta như vậy? Đây không chỉ là bởi vì ta đã đánh bại người chứ?”

Awaitsun vội vàng nói: “Xin đừng rót rượu, tôi cũng không uống rượu.”

Ta không ngừng động tác rót rượu, còn không ngừng khuyên: “Uống một chút không sao chứ?”

“Ám kỵ sĩ có cấm kỵ không được phép uống rượu.” Awaitsun chần chừ một chút, nói: “Nhưng nếu như là ngài hạ lệnh, vậy tôi có lẽ có thể uống một chút.”

“Không uống thì thôi.” Ta cầm lấy ly rượu phía trước hẳn, một hơi liền uống cạn.

Lúc đầu chuốc rượu hẳn là muốn khiến cho miệng hẳn nói lỏng ra một chút, dễ dàng nói hơn, nhưng đối với loại người hoàn toàn không uống rượu này mà nói, nhất bình túy có thể quá mạnh rồi, ta thật lo hẳn vừa uống một ngụm liền trực tiếp ngã xuống đất không dậy nổi, vậy cơ hội vất vả lắm mới có thể đơn độc cùng hẳn nói chuyện sẽ tiêu tan.

Ta uống cạn rượu, khi buông ly rượu, liền cảm giác thấy một gã có hắc ám thuộc tính còn cao hơn so với Awaitsun đẩy cửa tiến vào, đó là Roland, cậu ta mặc đồng phục Thánh kỵ sĩ bình thường, cũng không có che mặt, chỉ là vẫn bảo trì bề ngoài loài người.

Cậu ta vừa đi vào, đám đàn ông mắt lộ hung quang, đám phụ nữ mắt tỏa sáng.

“Hôm nay đâu ra nhiều tên mặt trắng như vậy.” Đám đàn ông cách đó không xa lầm bầm oán giận.

Roland đi đến góc cách chúng ta không xa, ngồi xuống đối mặt với chúng ta, cậu ta vừa ngồi xuống, lập tức liền có nữ hầu xông tới chào hỏi, nhưng Roland chỉ muốn ly nước trái cây.

Ta vậy một nữ hầu khác đến, sau khi ngoắc ngoắc ngón tay bảo cô ta tới gần một chút, ta ghé bên tai cô nói: “Giúp ta làm một chút rượu chế, dùng nhất bình túy pha vào nước trái cây, thêm vài đĩa đồ nhắm, sau đó đưa đi cho chàng trai tóc màu nâu ở góc kia, nói là ta mời.”

Nữ hầu cười nói: “Được.” Nói xong, cô còn len lén sờ bên hông ta một cái.

... Làm sao giá trị bản thân của ta lúc che mặt hình như còn cao hơn lúc không che mặt? Bình thường sẽ không có người nào muốn len sàm sờ ta!

Ta kéo cô ta, thấp giọng căn dặn: “Nhớ kỹ, đừng nói đó là nhất bình túy, cứ nói chỉ là rượu hoa quả bình thường, sẽ không say.”

Cô ta chớp mắt với ta, còn thuận tiện sờ ngực ta một cái, sau đó mới nhỏ giọng nói: “Muốn chuốc say hẳn sao? Trả thêm một đồng bạc, tôi đảm bảo hẳn nhất định say.”

Ta suy nghĩ một chút rồi nói: “Cô giúp ta làm chuyện này, sau đó đưa thêm cho ta hai bình nhất bình túy và một đĩa thịt bò.” Nói đến đây, nữ hầu đã trợn tròn mắt, ta nói tiếp: “Cô có thể sờ eo với ngực của cái gã này bên cạnh ta, ta cam đoan hẳn sẽ không tức giận cũng không lộn xộn.”

Awaitsun lẳng lẳng mà bắt đầu ăn, mặc dù tiếng nói chuyện của ta với nữ hầu rất nhỏ, chẳng qua hẳn ngồi ngay bên cạnh, không thể không nghe thấy, chỉ là hẳn vẫn không nói cái gì, yên lặng mà bị nữ hầu đang mừng rỡ như điên sờ soạng hai cái, sau đó hẳn vẫn không có một chút phản ứng gì, ngược lại kẹp lên một miếng thịt, trong khi làm bộ ăn nhưng lại nhỏ giọng hỏi: “Phải đợi người kia say rồi mới nói chuyện sao?”

Ta cười cười, sau khi uống hớp rượu, nói: “Không cần như thế, nói đi! Người tại sao muốn đến Thánh Điện? Người là Trầm Mặc Chi Ứng, thủ lĩnh Hỗn Độn Thần Điện, ta thế nhưng không nhớ Thần Điện Ánh Sáng và Hỗn Độn Thần Điện có giao tình tốt như vậy, đừng nói lấy lệ, nói thật.”

Awaitsun vừa lại ăn miếng thịt, dùng giọng điệu ung dung nói: “Ma vương sắp hiện thế.”

Phụt! Cái hớp rượu của ta cũng phun ra rồi, sặc sụa nửa buổi, mới lấy lại hơi thở, vô cùng bất đắc dĩ mà nói: “Người nhất định phải thành thật như vậy sao? Đó không phải nên là chuyện cơ mật gì đó của Hỗn Độn Thần Điện các người? Người cứ như thế nói ra, ta thế nhưng là...” Ta đè thấp giọng nói, “Thủ lĩnh Thần Điện Ánh Sáng.”

“Dù sao các người nhanh chóng sẽ biết thôi.” Awaitsun nhẹ giọng nói: “Rất không may mắn, sợ rằng lần này, Diệp Nha thành lần này sắp trở thành nơi sinh ra của Ma Vương rồi.”

Mặc dù tràn ngập nghi vấn, nhưng ta vẫn là trước nhẹn xuống không hỏi, chỉ là dùng bữa uống rượu, thuận tiện cùng Awaitsun tán dóc một số chuyện, ví dụ như cuộc sống hôn nhân của hắn cùng vợ bây giờ thế nào, sau đó, Awaitsun tràn ra biểu tình hạnh phúc đầy mặt, nói bọn họ khoảng năm tháng sau sẽ có bé yêu rồi, hại ta lần nữa phun ra một hớp rượu.

Thì ra là chuyện như thế, con cũng có rồi, không bỏ trốn cũng không được.

“Có con rất phiền toái đi?”

“Không, tôi rất thích trẻ con.” Awaitsun hết sức nghiêm túc nói: “Tôi với Alice đã quyết định muốn sinh mười hai đứa rồi.”

Ta lần thứ ba phụt ra một hơi rượu, cái gã Âm kỵ sĩ lạnh như băng này, lại có thể là thích trẻ con sao? Hơn nữa sinh mười hai đứa là muốn gom ra một tiểu đội Âm kỵ sĩ à?

Awaitsun với công chúa Alice tổ hợp trai đẹp gái xinh này, con sinh ra sợ rằng cũng không xấu được chỗ nào, càng kinh khủng chính là, nếu đám con này cũng rất tuấn tú xinh đẹp, sau đó lớn lên toàn bộ trở thành Âm kỵ sĩ, biết đâu đối với Thần Điện Ánh Sáng mà nói, mới thật sự là cái nguy cơ lớn... Lực hấp dẫn của trai đẹp gái xinh tuyệt đối không được coi thường!

Nghĩ đến đây, ta vội vàng khoác vai Awaitsun, nghiêm túc nói: “Vì sự hữu nghị của Hỗn Độn Thần Điện và Thần Điện Ánh Sáng, không bằng người đáp ứng đưa ba đứa con cho ta làm Thánh kỵ sĩ và tế ti nhé? Ta muốn ba đứa đẹp nhất xinh nhất!”

Awaitsun sững sờ, mà ta thế nhưng là mười phần nghiêm túc, thậm chí cũng cảm thấy thay vì để cho Awaitsun và Alice sinh ra mười hai đứa trai đẹp gái xinh, không bằng thừa dịp bây giờ liền đem chôn cha nó!

Awaitsun nhìn thẳng vào ta, cuối cùng lại có thể gật đầu đồng ý.

Ta thở phào một hơi, mặc kệ như thế nào, cuối cùng cũng tranh thủ được ba đứa đẹp nhất xinh nhất rồi, nguy cơ hai mươi năm sau tạm thời giải trừ.

Lúc này, Roland đột nhiên “bịch” một tiếng ngã ở trên bàn, cuối cùng cũng say rồi, ta mới chấm dứt cuộc nói chuyện khiến người phun rượu, bắt đầu cùng Awaitsun nói chính sự.

“Người nói Diệt Nha thành sắp trở thành nơi sinh ra của Ma Vương, Ma Vương phải làm sao sinh ra?”

Liên lụy đến Diệt Nha thành, việc này thật sự rất nghiêm trọng rồi, ưu tiên hỏi cho rõ ràng mới được, sau khi ta hỏi xong, Awaitsun lại cười mà không đáp.

“Cần đi vào phòng riêng nói không?” Ta bình tĩnh mà nói: “Ta biết có rất nhiều chuyện không thể nói trước mọi người.”

“Không cần đâu.” Awaitsun lắc đầu, nói: “Bởi vì tôi không thể nói cho ngài, dù ở đâu cũng vậy.”

“Ai lại nói dở chừng!” Ta nghiêm trọng kháng nghị: “Nếu người đã nói chuyện Ma Vương sắp sinh ra, vậy phải nói cho ta biết làm sao sinh ra!”

Awaitsun chỉ là lắc đầu nói: “Tôi không thể nói cho ngài, nhưng tôi có thể giúp ngài, đó là được phép.”

Ta ngạc nhiên: “Giúp ta cái gì?”

Giúp ta tiêu diệt Ma Vương sao? Không thể nào chứ? Ma Vương thế nhưng là người phát ngôn của Hỗn Độn Thần nhà hắc... Hm! Hình như cũng không phải không có khả năng.

Ma Vương không ra, Trầm Mặc Chi Ứng hắc chính là thủ lĩnh Hỗn Độn Thần Điện, Ma Vương vừa ra, hắc lập tức biến thành tay sai, đổi lại là ta, nói cái gì cũng phải thủ tiêu Ma Vương!

“Người muốn thủ tiêu Ma Vương sao?” Ta nhỏ giọng dò hỏi.

Nghe vậy, Awaitsun cười mà không đáp, mặc dù nụ cười của hắc khiến cho nữ hầu xung quanh cũng sắp té xỉu rồi, nhưng ta chỉ muốn một đấm đánh rớt nụ cười của hắc!

Hỏi cái gì cũng không trả lời, vậy ta mạo hiểm bị Judge giam cầm một năm tìm hắc ra nói chuyện riêng, còn công sức đặc biệt chuốc say Roland chẳng phải toàn bộ đều uổng phí rồi! Ta gắng gượng nhẫn nhịn cơn tức, hỏi thêm mấy vấn đề, chung quy cũng sẽ hỏi đến khi hắc chịu trả lời, nếu như hắc cái gì cũng không chịu trả lời... ta liền đánh thức Roland, đem Awaitsun và mười một đứa con chưa xuất thế của hắc cùng chôn chung!

“Pink là ai?”

Awaitsun sửng sốt, nhíu mày lại, hình như đang suy nghĩ cái này có thể nói hay không, sau một hồi lâu cân nhắc, dưới tình huống sắc mặt ta càng ngày càng khó coi, hắc mới thấp giọng nói: “Bọn họ là người phụ trách dẫn đường Ma Vương sinh ra.”

“Bọn họ? Hai người?” Ta sớm đã phỏng đoán, nếu như Pink và Red không phải cùng một người, vậy phần lớn là “thứ giống nhau”, dù sao, hai người bọn họ thực sự quá nhiều chỗ tương tự.

Awaitsun trầm mặc một chút, mới thấp giọng nói: “Ba người.”

Cái gì! Còn có một bé gái? Cái loại thứ phiến toái này có Pink và Red đã quá đủ rồi!

Ta trầm mặc một lúc lâu, không biết vấn đề này rốt cuộc có nên hỏi hay không, nhưng nếu không hỏi, tiếp đến làm việc sẽ rất trói tay trói chân, dưới bất đắc dĩ, ta vẫn mở miệng nói: “Nếu như ta giết bọn họ, Hỗn Độn Thần Điện sẽ có phản ứng gì không?”

Awaitsun kinh ngạc một chút, nhưng lại nói: “Không, không có bất cứ phản ứng nào.”

“Hoàn toàn sẽ không?” Ta có chút giật mình, lần nữa xác nhận: “Người tôn kính Pink như vậy, nhưng cô ta chết rồi cũng không hề gì?”

Awaitsun lắc đầu, không hề gì mà nói: “Bọn họ sẽ không chết, cũng lắm là thân thể bị hủy diệt mà thôi.”

Nói như vậy cũng phải, trừ khi tìm được chỗ vu yêu đặt linh hồn, nếu không cho dù là Thái Dương thần kiếm cũng không thể thật sự hủy diệt được bọn họ, cũng lắm là khiến cho bọn họ đại thương nguyên khí mà thôi.

Giết không chết cũng thật là cái vấn đề lớn...Ta nhú mày, thật sự không biết vu yêu loại sinh vật undead hiểm lạ như thế làm sao thoát cái liên xuất hiện ba con. Nên biết rằng một con vu yêu thế nhưng là tồn tại kinh hoàng có thể dễ dàng hủy hoại một tòa thành lớn, mà ba con vu yêu căn bản không khác gì một trận thiên tai.

Ta đột nhiên nhớ đến, ngoại trừ vụ yêu hiểm thấy, trong một năm cũng đã xuất hiện hai tên Death knight hiểm thấy... Những sinh vật undead “hiểm thấy” này hình như bắt đầu rất thường thấy rồi.

“Còn có cái gì muốn hỏi sao?” Awaitsun nhỏ giọng hỏi, “Sun knight? Thời gian biến thân của ngài hẳn là sắp đến rồi đi?”

Ta có chút kinh ngạc, chẳng qua ngẫm lại, Thánh Y Của Rồng vừa rồi mới nói chủ nhân trước của nó là Trầm Mặc Chi Ứng, như vậy Awaitsun biết rõ Thánh Y Của Rồng, cũng không có gì kỳ lạ rồi.

“Đúng rồi, sắp tới đây có người sẽ tiến vào thành.” Awaitsun vẻ mặt nghiêm túc mà nói: “Hẳn có lẽ sẽ muốn hại ngài, không, hẳn nhất định sẽ hại ngài, cho nên chính ngài phải cẩn thận một chút.”

Ta sửng sốt, hỏi: “Hẳn là ai?”

Awaitsun cười lắc đầu, biểu thị vừa lại là vấn đề không thể trả lời.

“Vậy ta...” Vừa lại là ai?

Awaitsun nhìn ta, đợi ta đem lời nói xong, ta ngừng hồi lâu, mới lại mở miệng: “Người cảm thấy bộ y phục này như thế nào?”

“Thánh Y Của Rồng sao?” Awaitsun sửng sốt, đúng trọng tâm mà nói: “Rất vừa người, vô cùng thích hợp ẩn nấp, chẳng qua cũng có chút đáng tiếc, quá vừa người rồi, ngay cả túi cũng không có, hình như ngay cả ám khí cũng không bỏ vào được, lấy trang phục thích khách mà nói, hình như có chút không thực dụng.”

“Tại hạ không cần đem ám khí bỏ trong vào túi!”

Thánh Y Của Rồng không phục lắm, nhưng ta không để ý tới nó, hai tay ta đặt lên vai của Awaitsun, thậm chí nói: “Nếu bộ áo này ngay cả ám khí

cũng bỏ vào không được, cho nên, đương nhiên cũng không bỏ được những vật như tiền vàng với tiền bạc rồi, người nói có đúng không?”

“... Tôi hiểu rồi, bữa ăn này xin để tôi trả.”

Ta lập tức nói: “Người thật là rất hào phóng rồi, được, cứ để người mời đi! Nhớ ngay cả khoản của chàng trai tóc nâu ở góc đó cũng phải trả.”

Awaitsun không nói gì một chút, vẫn gật đầu.

“Tạm biệt!”

Ta đứng lên, đi về phía Roland, lay động cậu ta, cậu ta cũng lắc lư vài cái, ta đành lên tiếng gọi: “Roland? Dậy đi, Roland?”

Nhưng cậu ta một chút phản ứng cũng không có, lại có thể say thành như vậy, không biết nữ hầu đó rốt cuộc đã bỏ thêm cái gì trong rượu, ngay cả người chết cũng có thể say chết lần nữa. Xem ra, ta sợ rằng phải khiêng cậu ta về rồi, may là thời hạn biến thân ba giờ còn chưa đến, có Thánh Y Của Ròng, khiêng người chắc hẳn không phải là chuyện quá vất vả.

Khi Awaitsun đang trả tiền, mà ta đang muốn khiêng Roland lên, lại đột nhiên nghe thấy bên ngoài quán rượu nổi lên tiếng ồn ào lớn, người trong quán rượu đều ngừng lại động tác, tới tấp nhìn ra ngoài, có mấy người đàn ông thoát nhìn can đảm đầu tiên muốn đi ra xem thử, nhưng, lại có người vọt vào trước kêu to: “Bên ngoài có sinh vật undead, Thánh kỵ sĩ đang truy đuổi, muốn mọi người ở trong nhà đừng ra ngoài!”

Lại là sinh vật undead? Nhớ tới Death knight lần trước, ta cứ luôn cảm giác có điểm bất an, hẳn sẽ không lại là Death knight nữa chứ? Nhưng đó là không thể nào! Death knight không dễ dàng sinh ra như thế, một năm nhìn thấy hai tên đã là chuyện rất không thỏa đáng rồi.

“Hell knight đại nhân, ngài không đi tiêu diệt sinh vật undead sao?” Bà chủ quán rượu vừa hô, toàn quán rượu đều quay đầu nhìn ta.

“Tiêu diệt sinh vật undead là việc của Sun knight, có phải của Hell knight đâu!” Một người đàn ông nào đó lớn tiếng rêu rao, những dân chúng khác cũng nhao nhao gật đầu, chuyện “toàn đại lục đều biết” ở trong quán rượu nhỏ này cũng sẽ không ngoại lệ.

Cho dù ta bây giờ nguyện trang thành Hell knight không cần tiêu diệt sinh vật undead, ta lại có chút muốn đi qua xem thử, nhưng vừa lại không thể bỏ mặc Roland... Lúc này, Awaitsun đi tới, nói với ta: “Tôi có thể giúp ngài mang anh ta về Thánh Điện.”

Ta do dự một chút, tiếng huyền não bên ngoài càng lớn hơn rồi, mà đối với Awaitsun, ta vẫn là tín nhiệm có mức độ nhất định. Hẳn nói thế nào cũng là Trầm Mặc Chi Ứng, đại biểu cho Hỗn Động Thần Điện, nếu hẳn dám thương tổn Mười Hai Thánh kỵ sĩ, sẽ khơi mào đại chiến của hai tòa Thần Điện.

Ta gật đầu: “Được, sau khi người mang cậu ta về Thánh Điện, thì bỏ lại cho Cloud knight trưởng ở thư viện.”

“Tôi hiểu rồi.”

Sau khi căn dặn xong, ta đi ra khỏi quán rượu, sau khi đem cảm tri hơi chút phóng đại phạm vi, ở ngoài mấy con đường phát hiện ba Thánh kỵ sĩ, ta lập tức nhảy lên nóc nhà, từ nóc nhà bắt đầu đuổi theo bọn họ.

Ta không tiếng động mà nhảy xuống nóc nhà, đứng ở phía sau ba Thánh kỵ sĩ, hô: “Chờ một chút.”

Ba Thánh kỵ sĩ giật mình, cảnh giác mà giơ vũ khí xoay người lại, hô to: “Ai... Hell knight trưởng!”

Vừa nhìn thấy ta, bọn họ liền thả lỏng, hạ vũ khí xuống, nhao nhao nói: “Hell knight trưởng, ngài ở chỗ này thật là tốt quá!”

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Thánh kỵ sĩ lộ ra biểu tình lo lắng mà nói: “Xuất hiện sinh vật undead!”

Biểu tình của bọn họ làm cho ta có chút khó hiểu, Diệp Nha Thành mặc dù là đại bản doanh của Thần Điện Ánh Sáng, chẳng qua cũng không phải chưa từng xuất hiện sinh vật undead, chỉ là sinh vật undead Pink mang tới cho ta ngăn ngừa chứng trầm cảm đã xuất hiện không ít lần rồi, Thánh kỵ sĩ đáng lẽ sớm đã quen rồi mới đúng.

Chẳng lẽ là sinh vật undead rất mạnh? Ta có chút thắc mắc hỏi: “Là sinh vật undead loại hình gì?”

“Rất nhiều loại hình...” Thánh kỵ sĩ cùng nhau hô to: “Sinh vật undead có mấy tốp.”

“Cái gì?” Lần này đến lượt ta kinh ngạc, cái này thế nhưng thật khó tin, chẳng lẽ bên trong thành xuất hiện tử linh pháp sư... xuất hiện tử linh pháp sư ngoài Pink?

“Thông báo Thánh Điện biết chưa?”

Đám Thánh kỵ sĩ gật đầu nói: “Phó đội trưởng tiểu đội Sun đã dẫn đội tìm kiếm ở trong thành rồi.”

Adair sao? Nhưng Adair không biết từng xuất hiện Death knight, nếu như hãn mang tiểu đội Sun phân tán rải rác tìm kiếm, lỡ có tiểu đội viên nào gặp phải Death knight, vậy thì không xong rồi!

Ta hạ lệnh với ba Thánh kỵ sĩ đó: “Ta đi tìm tiểu đội Sun, các người tiếp tục lùng bắt, nếu tình hình không ổn, lập tức chạy trốn! Có nghe không!”

Nhận được mệnh lệnh này, Thánh kỵ sĩ xem ra có chút kinh ngạc, chẳng qua vẫn lớn tiếng nói: “Vâng!”

Ta xoay người, âm ra một đoàn Thánh quang đối vào nóc nhà, dưới Thánh quang chiếu rọi, một con sinh vật undead dạng con dơi bám ngay ở nóc nhà, sau đó bị Thánh quang nổ trúng, hét lên một tiếng rồi nổ tung, nổ đến ngay cả mảnh vụn cũng không còn.

Đám Thánh kỵ sĩ lộ ra biểu tình sùng bái, đây làm cho ta nghĩ tới mình hình như không nên tùy ý dùng ra Thánh quang, ta bây giờ thế nhưng là Hell knight, phải tuân thủ quy tắc của Hell knight... Chẳng qua ta sau đó biết được, ngoại trừ hai điểm đến không ai hay đi không ai biết và thân là thuộc nhóm tàn khốc lạnh lùng lại nghe lệnh của Sun knight này, Hell knight hình như không có quy tắc nhất định phải tuân thủ nào, mặc dù trên lý luận, nhóm tàn khốc lạnh lùng hẳn là không biết dùng Thánh quang lắm, chẳng qua đây cũng không tính là quy tắc.

Nói như vậy, ta không chỉ có thể thi triển Thánh quang, cho dù dùng ra ma pháp cũng không có gì phải kỳ lạ rồi.

Vậy ta còn cái gì phải sợ? Ta lập tức quay đầu nói với Thánh kỵ sĩ: “Ta đi trước đây, các người phải cẩn thận một chút, có nguy hiểm thì lập tức lui lại.”

Ba Thánh kỵ sĩ đều gật đầu.

Lúc này, ta điều động phong thuộc tính, cảm giác trở nên nhẹ nhàng, sau đó lòng bàn chân chậm rãi rời khỏi mặt đất, rồi bay thẳng lên trời.

Sau khi bay lên cao, ta còn cảm tri thấy ba tên Thánh kỵ sĩ đó đứng ở tại chỗ, nhìn về hướng ta bay đi, dường như hoàn toàn không thể nào phản ứng lại, biểu tình trên mặt đờ đẫn cứ như tên ngố. Ha ha ha!

Sau khi hưởng thụ xong biểu tình của Thánh kỵ sĩ, ta tự do bay lượn trên không trung, khí trời hôm nay có chút oi bức, phi hành làm cho gió thổi qua toàn thân ta, mang đến từng đợt cảm giác mát rượi, cảm giác thật sự rất không tệ, chẳng qua, bây giờ thế nhưng không phải lúc hưởng thụ bay lượn, phải làm chính sự rồi.

Ta ước chừng dừng ở chính giữa Diệp Nha thành, đem cảm tri phóng ra, đúng là có sinh vật undead ẩn náu ở trong thành, chỉ là bởi vì bây giờ Thánh kỵ sĩ đang lùng bắt không ít, cho nên bọn chúng đều ẩn núp không dám hiện thân, không phải trốn ở trên nóc nhà, thì cũng là xó xỉnh tối tăm.

Ta từng con một mà tìm ra bọn chúng, tính xong số lượng, sau đó đem Thánh quang tụ tập ở trên tay, hóa thành từng cây dài, giống như đang bắn tên bắn ra từng phát “Thánh quang tiễn”, khác với mũi tên chân chính ở chỗ Thánh quang tiễn thế nhưng là có thể chuyển biến!

Mặc kệ sinh vật undead rốt cuộc trốn ở đâu, chỉ cần có không gian cho một mũi tên có thể chui qua, mũi tên đều sẽ tìm được bọn chúng, sau đó từng tên xuyên qua, khiến cho bọn chúng chết triệt triệt để để!

Ta chia năm hướng tiễn hành cảm tri, từ đầu đến cuối tổng cộng bắn ra ba lần Thánh quang tiễn, mỗi lần khoảng chừng bắn ra mười mũi tên, lúc này mới quét được hầu hết sinh vật undead rồi, không ngờ lại có nhiều sinh vật undead như vậy!

Cuối cùng ta phiêu ở không trung, tiến hành cảm tri quy mô lớn nhất, định xem thử có con cá nào lọt lưới không, khi cảm tri đến một nửa, đầu ta lại đột nhiên bùng nổ, căn bản không thể tập trung tinh thần tụ tập phong thuộc tính, trong nháy mắt, cả người liền từ không trung rớt xuống.

Mặc dù muốn tụ tập phong thuộc tính, nhưng đầu đau đến không chịu được, chỉ tụ tập lên một ít phong thuộc tính, gắng gượng làm cho tốc độ rơi xuống chậm một chút, sau đó cả người ngã nhào xuống mặt đất, mặc dù

hắn là ngã không nhẹ, chẳng qua bây giờ đầu ta đau đến giống như có một đội quân đánh trống ở trong đầu ta, cho dù tứ chi gãy rời, ta cũng cảm giác không ra.

Đau muốn chết! Ta ngoại trừ đau đến ôm chặt đầu, căn bản không làm được chuyện gì khác!

Chung quanh hình như có người, có tiếng bước chân, nhưng ta làm sao cũng không thể cảm tri ra đồ vật, xung quanh là một vùng bóng tối, ngoại trừ lúc bắt đầu bị mù, ta chưa bao giờ chính thức lâm vào trong bóng tối như thế này, dù thế nào cũng có thể cảm tri ra chút gì đó, nhưng bây giờ ta trợn tròn mắt, lại thật sự cái gì cũng nhìn không thấy!

Mãi cho đến khi có người nhẹ giọng hỏi: “Hell knight trưởng? Ngài làm sao vậy?”

Ta giật mình, chỉ là giọng nói này rất quen thuộc, ta lập tức hỏi ngược lại: “Adair?”

Người kia sửng sốt, sau đó vô cùng nhỏ giọng hỏi: “Đội trưởng?”

Quả nhiên là Adair, ta vươn tay quơ một hồi mới tóm được hắn, hắn là vị trí cánh tay, không biết tại sao, ta cảm giác thở phào một hơi, cuối cùng cũng có thể rất bình tĩnh nói: “Là ta, Adair, mang ta về Thánh Điện, ta nhìn không thấy.”

“... Được, đội trưởng, tôi lập tức mang ngài về!”

Ta cố gắng nghe, giọng của Adair hình như có chút căng thẳng, nhưng khi ta theo phản xạ muốn cảm tri biểu tình của hắn, lại đột nhiên một cơn đau đầu...

“Đội, đội trưởng?” Giọng của Adair tuyệt đối là vạn phần căng thẳng.

Ta lắc lắc đầu, khi đang muốn nói với Adair không sao, lại nghe thấy tiếng của Thánh Y Cửa Ròng.

“Chủ thượng, thời gian biến thân của ngài sắp đến rồi, xin hỏi muốn trả thêm hai trăm gram máu để đổi lấy một giờ biến thân nữa không?”

Thật chết người, ta thế nhưng không muốn trả ra hai trăm gram máu, chỉ để vì mặc bộ quần áo này quay về Thánh Điện, vội vàng căn dặn: “Adair, trước mang ta vào trong ngõ hẻm, xác nhận xung quanh không có ai rồi nói với ta.”

“Được.” Adair đáp ứng xong, quay đầu hô to: “Ed! Hell knight trưởng và tôi phải đi chấp hành nhiệm vụ, kế tiếp sẽ do cậu phụ trách suất lĩnh tiểu đội lùng bắt tàn dư của sinh vật undead!”

Khi cách đó không xa truyền đến tiếng “vâng” đáp lại, Adair liền đỡ ta dậy, mặc dù có người dìu đỡ, nhưng hoàn toàn nhìn không thấy lại khiến ta cảm giác vô cùng bất an, ngay cả bước chân cũng bước không vững, chỉ sợ trên mặt đất hoặc là trước mặt ta có chướng ngại vật gì.

Trên cảm giác hình như đã đi rất lâu, chẳng qua ta nghĩ, đây hẳn là ảo giác của ta, trên thực tế có thể chỉ có đôi ba phút mà thôi, dù sao trong lúc này, Thánh Y Cửa Ròng đều không có nhắc ta thời gian biến thân tới rồi.

Adair nhỏ giọng nói: “Đã không còn ai rồi, đội trưởng.”

Nghe thấy lời này, ta lập tức giải trừ biến thân, cả lưng dựa vào trên tường, cuối cùng tương đối có cảm giác an tâm.

Adair lại dùng giọng căng thẳng hỏi: “Đội trưởng, ngài có ổn không?”

“Không ổn lắm.” Ta nghĩ sợ rằng ta đã dùng quá nhiều năng lực cảm tri, vượt khỏi giới hạn.

Hắn hít mạnh một hơi, lấp bắp hỏi: “Vậy, vậy làm sao đây?”

Nghe giọng nói này của hắn hình như có vẻ vô cùng lo lắng, ta vội vàng nói: “Đừng lo, mang ta về Thánh Điện, ta nghỉ ngơi một lát là được rồi.”

Adair nói tiếng “Được”, sau đó một mạch dìu ta về Thánh Điện, để tránh bị người ta phát hiện mắt ta có vấn đề, ta đặc biệt giả bộ rất suy yếu, bộ dạng cần người khác dìu đỡ... Mặc dù đầu đau đến nỗi khiến cho ta cảm thấy mình không cần giả bộ đã rất suy yếu rồi.

Đi lên bậc thang của Thánh Điện không bao lâu, lúc ta nghĩ hắn là đã đi vào trong Thánh Điện, Adair đột nhiên ngừng chân, khi ta đang muốn hỏi hắn, thì có người mở miệng nói rồi.

“Cậu tại sao lại từ bên ngoài đi vào?”

Giọng này nghe lên hình như là...

Ta ngừng chân, mặc dù ta càng muốn làm chính là co cẳng bỏ chạy, chẳng qua lúc ta không mù cũng sợ chạy không lại người ta, càng đừng nói lúc mù.

“Trả lời tôi! Sun knight trưởng, cậu không phải cần ở trong phòng sao? Tại sao lại từ bên ngoài đi vào, hơn nữa hình như bị thương khá nặng đây?”

... Tuyệt đối là Judge knight trưởng, hơn nữa còn là loại rất tức giận.

“Tôi không có bị thương!” Ta lập tức vùng khỏi tay của Adair, tự mình đứng vững vàng, làm ra một bộ dạng hùng hổ!

Adair nhỏ giọng nhắc nhở: “Đội trưởng, mặt của ngài trầy xước và tím bầm một mảng lớn rồi.”

“... Tôi chỉ là ở trong phòng vấp té một cái, từ cửa sổ té ra ngoài, không cần thận mặt chạm đất, sau đó Adair đỡ tôi về mà thôi.”

Khi đang bất chấp đến cùng nói hươu nói vượn, ta nghe thấy tiếng bước chân, từ xa lại gần, hơn nữa còn vô cùng dồn dập lớn tiếng, ta vội vàng nhỏ giọng hỏi: “Là ai tới?”

“Hell knight trưởng.” Adair nhỏ giọng dồn dập nói: “Đội trưởng, ngài đã làm cái gì với anh ta sao? Hell knight trưởng trừng mắt nhìn ngài, mắt giống như sắp phun ra lửa tới nơi rồi!”

Nghe thấy lời này, ta theo phản xạ liền cảm tri qua, muốn nhìn thấy biểu tình của Roland, nhưng một giây sau, đầu liền đột nhiên “Ầm” một tiếng, cuối cùng, chỉ nghe thấy Adair kêu to...

“Đội trưởng!”

◇◇◇◇

Ta vừa mới mở mắt, cái gì cũng vẫn chưa rõ ràng, đã nghe thấy ở gần có tiếng động, ta theo phản xạ hỏi: “Ai?”

“Là tôi.” Đó là giọng Roland.

“Uh.”

Ta ngồi dậy, hơi chút sờ soạng, trên người là một cái chăn bông, dưới hẳn là giường, nơi này hẳn là phòng của chính ta đi! Ta xoa xoa mặt, trên mặt rất trơn nhẵn, không có mảy may dấu hiệu trầy xước, xem ra đã có người giúp ta trị liệu qua rồi, mà đầu bây giờ mặc dù còn có chút hôn mê, chẳng qua cũng không đau như lúc trước khi bất tỉnh.

“Tôi đã ngủ bao lâu?”

“Không lâu, bây giờ vẫn là thời gian bữa sáng.”

Ta gật đầu, sau đó nhớ tới vấn đề chết người nhất, nhỏ giọng hỏi: “Judge cậu ta có tức giận lắm không?”

Roland trầm mặc một lát, mới nói: “Vô cùng tức giận.”

Giọng cậu ta hình như có chút miễn cưỡng, không biết là tại sao, Judge hẳn sẽ không thật sự nổi khùng rồi chứ? Chẳng qua chuyện chuồn êm cũng đã bị phát hiện rồi, mặc kệ cậu ta bây giờ có nổi khùng hay không, ta cũng không có cách nào rồi.

“Đói quá đi! Roland, giúp tôi lấy bữa sáng!”

Ta bước xuống giường, muốn đổi lại bộ quần áo, theo phản xạ mà quơ tay xem xem có chướng ngại vật không, nhưng lại đụng phải người, vốn tưởng là Roland, nhưng ngẫm lại không đúng, Roland mặc chính là quần áo bó sát người, cái này trái lại tương đối giống như áo bào... áo bào!

“Cậu tốt hơn hết tự mình nói rõ đã xảy ra chuyện gì.” Giọng của Judge lạnh đến không thể lạnh hơn.

Xong đời! Thì ra Judge cũng ở đây.

Roland hết sức hoang mang hỏi: “Sun cậu, cậu thật sự nhìn không thấy rồi sao?”

“Tôi vốn đã nhìn không thấy rồi.” Ta lẩm bẫm, lẩm bẫm xong, hình như nghe thấy tiếng hừ lạnh của Judge, vội vàng giải thích: “Không sao, tôi thực sự không sao, chỉ là dùng quá nhiều năng lực cảm tri, cho nên đột nhiên đau đầu, mới để Adair dìu tôi về, bây giờ sợ vừa dùng cảm tri thì lại đau đầu, cho nên mới tạm thời không sử dụng cảm tri.”

Sau khi ta nói xong, hiện trường vừa lại là một mảnh an tĩnh, thật chết người!

“Cậu tại sao chuốc say Hell?” Judge nhàn nhạt nói: “Tôi rất tò mò, cậu có lời gì có thể nói với Trầm Mặc Chi Ứng, lại không thể cùng nói với Mười Hai Thánh kỵ sĩ?”

Ta vội vàng nói ra lý do sớm đã chuẩn bị: “Tôi không có chuốc say cậu ta à! Tôi làm sao biết tửu lượng của cậu ta kém như thế, một bình rượu trái cây đã say rồi...”

Xong rồi, lại là an tĩnh, rốt cuộc là chuyện làm sao, không nhìn thấy biểu tình thật sự rất khiến người hoảng sợ.

Vừa theo phản xạ muốn dùng cảm tri, đầu lại liên đau, ta bưng đầu, mãi cho đến khi cơn đau đầu này qua, mới thở phào nhẹ nhõm.

“Cậu nghỉ ngơi đi.” Judge lạnh lùng mà nói: “Tiếp đến cũng sẽ không có người theo cậu nữa, cậu muốn đi đâu, muốn làm cái gì đều tùy ý cậu.”

“Judge knight trưởng!” Roland kinh hô một tiếng, vội vàng nói: “Sun bây giờ không nhìn thấy, thả cậu ta một mình quá nguy hiểm rồi...”

Lời của cậu ta lại bị Judge cắt đứt: “Dù sao cậu chung quy sẽ bị cậu ta cắt đuôi, cũng không cần đi theo cậu ta nữa.”

... Xong rồi! Judge lần này không chỉ là nổi khùng nữa.

Tiếp đến, cửa bị mở ra, ta nghĩ hẳn là Judge muốn rời khỏi rồi, nhưng một giây sau, lại vang lên tiếng người khác.

“Ju-Judge knight trưởng! Tôi, tôi muốn tìm đội, đội trưởng...”

Cho dù ta nhận không ra giọng của Adair, cũng nhận ra cách hăn xưng hô ta rồi, chỉ là giọng của hăn nghe lên thật là hoảng loạn, biểu tình của Judge bây giờ nhất định vô cùng kinh khủng, có lẽ không sử dụng cảm tri đi nhìn biểu tình của cậu ta mới là đúng.

Judge hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”

“Eh! Cái này...” Adair hình như có chút ngập ngừng.

“Adair, nói đi!” Ta vội vàng nói như vậy, tránh cho Judge cho rằng ta lại gạt cậu ta làm chuyện nguy hiểm gì... Chắc là không có đi?

“Có người muốn tìn Sun knight trưởng, nói muốn chuyển lời của Sun knight tiên nhiệm, hẳn nói chỉ cần nói với Sun knight trưởng hẳn là Aidrizzt, Sun knight trưởng sẽ hiểu.”

“Aidrizzt!” Ta suýt nữa từ trên giường nhảy dựng lên.

“Aidrizzt!” Judge có điểm nghi hoặc hỏi.

“Cái hắc ám tinh linh đi cùng với lão sư tôi kia.” Ta vội vàng giải thích xong, liền muốn đứng lên đi tìm Aidrizzt, ta có quá nhiều vấn đề muốn hỏi hẳn rồi!

Vừa muốn từ trên giường đứng lên, liền suýt nữa vấp ngã, đành phải ngồi trở lại, ta nghĩ tới nghĩ lui, độ khó của bị mù mà còn muốn bảo trì ưu nhã đi tới trước mặt Aidrizzt thật sự quá cao rồi, đành phải mở miệng căn dặn: “Adair, đem Aidrizzt tới đây.”

“Vâng, đội trưởng.” Adair hô xong, liền vang lên một hồi bước chân.

“Chúng tôi cần rời khỏi không?”

Giọng của Judge vẫn còn lạnh như cũ, phỏng chừng chỉ cần nói “cần”, ta đời này cũng đừng hòng nghe thấy độ ấm của lời nói cậu ta sẽ cao hơn so với tảng băng. Ta vội vàng nói: “Không cần, không cần, các cậu muốn ở lại thì ở lại, tôi không có gì muốn giấu các cậu!”

Một lát sau, mặc dù ta nghe thấy tiếng mở đóng cửa, nhưng Adair vô cùng chu đáo mà lớn tiếng hô: “Đội trưởng, người mang tới rồi!”

Ta thử hỏi: “Aidrizzt?”

“Lâu rồi không gặp, Grisia.”

Nghe thấy giọng nói này, ta rớt cục khẳng định đây tuyệt đối là Aidrizzt, giọng của hắn thật sự rất đặc biệt, so với đàn ông bình thường muốn êm ái hơn một chút, nếu như là loài người bình thường, ta chắc chắn cảm thấy hắn rất ẻo lả, nhưng hắn là một hắc ám tinh linh, nghe hắn nói, giọng của hắc ám tinh linh nam đều là như thế... bởi vì ta chỉ gặp qua một hắc ám tinh linh là hắn, cho nên không thể nào chứng thực, đành phải coi như chính là chuyện như thế.

“Cởi áo trùm của người đi!”

Aidrizzt lập tức dùng giọng căng thẳng nói: “Ở đây có người khác...”

Ta lập tức nói: “Roland, hãy bỏ ngục trang của cậu.”

Khoảng mười giây sau, ta nghe thấy tiếng hít mạnh một hơi, sau đó là Aidrizzt nhỏ giọng thì thào: “Thì ra, hắn chính là Death Lord người đã nói.”

Tiếp theo, ta nghe thấy tiếng vật rơi xuống đất rất nhỏ, có lẽ là tiếng Aidrizzt cởi áo trùm, nhưng ta không cách nào xác định.

So với kinh ngạc vừa rồi của Aidrizzt, những người khác đối với Aidrizzt thân là hắc ám tinh linh, hình như cũng không có bao nhiêu phản ứng, ta ngay cả một tiếng kinh hô hay là tiếng hít mạnh đều không có nghe thấy, cái này cũng khó trách, so với Death Lord, hắc ám tinh linh thế nhưng thật không tính là gì.

Mặc dù chuyện muốn hỏi rất nhiều, nhưng ta nghĩ hay là trước hỏi mục đích đến của hắn rồi tính sau: “Aidrizzt, người tìm ta có việc sao?”

“Bọn ta ở bên ngoài nghe nói chuyện người mất tích.” Giọng của Aidrizzt nghe lên có chút lo lắng, nói: “Người có đem yên lặng vĩnh hằng đeo cho tốt ở trên cổ chứ?”

Không nghĩ tới Aidrizzt lại trực tiếp như vậy nhắc tới chuyện bảo thạch, ta vất vả lắm mới lấy lại bảo thạch từ trong tay Judge về, nếu như bị cậu ta biết ta lại có thể mang theo bên người viên bảo thạch nguy hiểm này, cậu ta chắc chắn...

“Sun?” Judge lạnh lùng hỏi.

Ta lặng lẽ mà đem yên lặng vĩnh hằng từ trong áo móc ra, sau đó cởi cả dây chuyền xuống, đặt ở lòng bàn tay của ta, hỏi: “Aidrizzt, lý do viên bảo thạch này để lại ở chỗ ta không phải bởi vì quang thuộc tính của ta có thể che giấu thủy thuộc tính của nó đi?”

Aidrizzt lại kinh hô: “Người tại sao muốn phong ấn nó? Như vậy sẽ không hữu dụng nữa!”

Lúc này, bảo thạch trên tay ta bị người một phát lôi đi, Judge bắt đầu rống giận: “Chẳng lẽ người còn hy vọng nó hữu dụng sao? Người rốt cuộc có rắp tâm gì? Muốn cho Sun biến thành... biến thành một người khác!”

“Biến thành một người khác?” Giọng Aidrizzt nghe lên rất mù mờ, nói: “Ta không biết người đang nói cái gì, bọn ta là vì tốt cho hãn, Neo hãn còn vì thế mà trả...”

Lúc nhắc đến tên của lão sư, hãn lại trầm mặc xuống, không có tiếp tục nói.

“Lão sư ở đâu?” Ta có chút nghi hoặc hỏi: “Tại sao ông ấy không đến?”

Aidrizzt lại không có trả lời, qua một hồi, hãn đột nhiên mở miệng hỏi: “Grisia, mắt của người làm sao vậy?”

“Mù rồi.” Judge lạnh lùng trả lời.

Aidrizzt qua đủ năm giây sau mới giật mình hô một tiếng: “Cái gì!”

Ta lập tức kháng nghị: “Judge, cậu không thể dùng cách nói nhẹ nhàng một chút sao? Tôi cũng không thật sự mù à!”

“Không thật sự mù?”

Sau khi ta nghe thấy một hồi tiếng bước chân và tiếng hỗn tạp, cậu ta đột nhiên mở miệng nói: “Cậu biết tôi bây giờ muốn ném vật gì không? Nếu như cậu không đáp được, tôi liền ném nó!”

Ta á khẩu không trả lời được, bây giờ ngay cả cảm tri cũng không thể dùng, làm sao có thể biết cậu ta muốn ném vật gì.

Judge lạnh lùng công bố đáp án: “Bình tinh dầu oải hương trị giá ba tháng tiền lương kia của cậu.”

“Xin lỗi, tôi thừa nhận tôi mù rồi, ngàn vạn lần đừng ném nó!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 5: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Năm: “Gây Ra Một Đống Phiền Toái, Khiến Cho Người Khác Bận Rộn Không Dứt”

Trước khi ta chưa có nói rõ nguyên nhân mắt bị mù, Aidrizzt cái gì cũng không chịu nói, ta đành phải bắt đầu kể chuyện lúc trước, khi kể đến chuyện ta cầu khẩn với thần Ánh Sáng, chỉ cần Leaf có thể sống lại hoàn toàn, ta nguyện ý trả ra bất cứ giá nào, Aidrizzt liền đột nhiên rống to: “Người làm sao có thể làm loại cam kết này với thần? Người có lẽ sẽ chết! Ai biết thần sẽ lấy đi thứ gì!”

Hắn ngừng lại một chút, nói: “Người xem, mọi người đều gật đầu rồi!”

Xem cái gì mà xem? Ta nhìn không thấy à!

“Người không nên làm như thế.” Aidrizzt lại trách mắng lần nữa.

“Nhưng ta nhất định phải làm như thế!” Ta rống to: “Chỉ có chuyện này, cho dù thời gian có lặp lại một trăm lần, ta cũng sẽ không thay đổi một lần!”

Lại là trầm mặc, thật muốn chết, bây giờ chuyện hàng đầu tuyệt đối là làm cho năng lực cảm tri của ta phục hồi như cũ, nếu không chuyện gì cũng không thể làm.

Một hồi lâu sau, Aidrizzt có chút thắc mắc mà nói: “Nhưng ta và Neo đều không có nghe nói người bị mù.”

“Bởi vì không có người biết.” Lời dương dương đắc ý vừa nói xong, ta lập tức nghe thấy tiếng hừ lạnh, tức khắc lại im miệng.

“Làm sao có thể không có người biết?” Aidrizzt kinh ngạc mà nói: “Người là Sun knight, chỉ là mất tích vài ngày, tin tức liền nhanh chóng truyền khắp đại lục rồi, càng huống chi là mắt bị mù.”

Lần này, ta chỉ dám thành thật nói: “Ta lợi dụng năng lực cảm tri để thay thế thị lực, bây giờ đại khái chỉ có số ít người biết ta bị mù rồi.”

“Cảm tri?” Aidrizzt trầm mặc một hồi, mới hết sức miễn cưỡng hỏi: “Người có thể đem cảm tri dùng như thị lực?”

Sau khi ta gật đầu, nghe thấy hần lẩm bẩm: “Đây thế nhưng thật là khó tin, năng lực cảm tri tốt cuộc phải có bao nhiêu mạnh mới có thể làm như thế?”

“Vậy người bây giờ vì sao không sử dụng cảm tri?”

Ta bắt đầu kể quá trình tiêu diệt sinh vật undead của ta lúc đó, còn đặc biệt đem quá trình nói cho càng thêm khổ cực một chút, hi vọng có thể đủ khiến cho cái gã lạnh như băng nào đó hơi tan băng một chút, ngàn vạn lần đừng nghĩ đến trừng phạt nốt ta một năm giam cầm gì đó.

“Muốn cảm tri liền sẽ đau đầu?” Aidrizzt nhú mày nói: “Hắn là sẽ không như vậy, chưa bao giờ nghe nói qua sử dụng ma pháp quá độ sẽ làm cho thân thể đau đớn... Người không phải cảm tri quá độ! Người là bị công kích rồi!”

“Công kích?” Ta sửng sốt, nói: “Không có ai công kích ta.”

“Có, công kích chưa chắc đều là hữu hình.” Aidrizzt nói: “Cảm tri của người chẳng phải là một loại năng lực vô hình đó sao? Nếu người đã có thể cảm tri, người khác liền có thể phản kích!”

Nói lên như thế hình như rất có lý, hơn nữa ta cũng tin tưởng thực lực ma pháp của Aidrizzt, hẳn không giống với ta, hẳn là ma pháp sư chân chính, ma pháp của hắn thế nhưng là từng bước một học lên, không giống như ta hoàn toàn là nhìn người ta khoa tay múa chân liền học bừa, ngoại trừ thực tế đem ma pháp đánh ra, ta vẫn thật không biết chút xíu lý luận ma pháp nào.

“Đưa bảo thạch cho ta, viên bảo thạch này có năng lực tinh hóa rất mạnh mẽ, ta đối với ma pháp thủy thuộc tính mặc dù không đủ chuyên nghiệp, nhưng phối hợp với viên bảo thạch này, có lẽ có thể làm cho năng lực cảm tri của Grisìa phục hồi như cũ...”

Aidrizzt cũng còn chưa nói hết, Judge lập tức lạnh lùng nói: “Cái gì cũng có thể dùng, chính là không được dùng viên bảo thạch này.”

Aidrizzt vội vàng giải thích: “Yên lặng vĩnh hằng thật sự không phải vật tà ác, nó đối với Grisìa có trợ giúp rất lớn, xảy ra chuyện không tốt hẳn là bị người xấu lợi dụng rồi, xin tin tưởng ta!”

“Aidrizzt sẽ không hại tôi.” Ta cũng hỗ trợ mở miệng nói: “Judge, cậu cho dù không tin hắn, cũng nên tin tưởng lão sư của tôi.”

Judge đột nhiên dùng giọng kích động nói: “Nếu như ngay cả cậu cũng có thể bỏ mặc Blaze và Ice, vậy còn có người nào đáng để tin tưởng?”

Sau khi nói xong, cậu ta lại tự mình “A” một tiếng, khe khẽ mở miệng nói: “Sun, tôi không phải có ý đó...”

Mặc dù ta nhìn không thấy, nhưng hiện trường an tĩnh đến ngay cả tiếng hít thở cũng có thể nghe thấy rõ ràng, không cần mắt cũng có thể cảm giác ra có bao nhiêu ngưng ngù.

Ta nhàn nhạt nói: “Adair, đi gọi Giáo Hoàng tới, nói với ông ta, ta muốn ông ta lập tức lại đây.”

Adair lập tức trả lời: “Vâng.”

“Sau đó người cứ đi làm chuyện của mình đi, không cần trở lại nữa.”

“... Vâng.”

Ngay sau đó, ta lại nói: “Roland, cậu hẳn là rất bận đi? Cũng đi làm chuyện của cậu đi.”

Sau khi hạ xong mệnh lệnh, ta cũng không biết Roland có phản ứng gì, nhưng qua đủ mấy giây, cậu ta mới trả lời: “Được.”

Chờ sau khi nghe thấy hai tiếng mở đóng cửa, ta mới mở miệng nói.

“Giáo Hoàng bệ hạ cũng rất có nghiên cứu đối với ma pháp, cộng với Aidrizzt, có lẽ có thể không cần dùng bảo thạch đã có thể khôi phục năng lực cảm tri của tôi.” Ta giải thích xong, dừng lại một chút mới nói tiếp: “Judge cậu đem bảo thạch giao cho Aidrizzt. Aidrizzt, phiền người đem bảo thạch trả lại cho lão sư.”

Aidrizzt còn muốn biện giải: “Nhưng...”

“Cứ quyết định như vậy đi!” Ta có chút cương quyết mà nói.

Mặc dù giọng nói của ta cương quyết, chẳng qua một chút cũng nhìn không thấy bọn họ có làm theo hay không, cũng chỉ có thể coi như bọn họ có làm theo lời ta nói. Không lâu sau, ta nghe thấy tiếng cửa phòng mở ra, tiếp theo chính là Giáo Hoàng nhẹ giọng kêu lên: “Hắc ám tinh linh?”

Không hổ là Giáo Hoàng, dưới tâm lý chưa chuẩn bị đột nhiên nhìn thấy hắc ám tinh linh, lại vẫn có thể bình tĩnh như thế... chẳng qua, ông ta hẳn sớm đã biết lão sư của ta cùng nhau mạo hiểm với một hắc ám tinh linh.

“Hắc ám tinh linh, Judge knight và Sun knight?” Giáo Hoàng lẩm bẩm: “Ba cái gã này tụ tập cùng một chỗ còn có thể có chuyện tốt sao? Chẳng

qua may là không có Neo, nếu ngay cả Neo cũng ở đây, phần lớn là hẳn với hắc ám tinh linh đã đâm đầu vào cái đại họa ngập trời gì, không thể không trở về cầu cứu.”

“Giáo Hoàng, cảm tri của ta mất rồi.” Để ngăn Giáo Hoàng tiếp tục làm nhảm, ta đơn giản vặn tắt mà nói: “Nếu như ông không hỗ trợ, Sun knight của Thánh Điện liền mù mất rồi.”

“...Người nhất định phải kích động một người già như vậy sao?” Giáo Hoàng oán trách: “Nói nhẹ nhàng một chút không được sao?”

“Ông đi mà oán trách với Judge á! Nếu ta nói nhẹ nhàng một chút, cậu ta sẽ ném tinh dầu oải hương của ta rồi.”

“Vậy chắc chắn là lỗi của người!” Giáo Hoàng một mực chắc chắn.

“...” Ta quyết định không để ý tới lão, trực tiếp nói với ma pháp sư chính thống: “Aidrizzt, phiền người thảo luận một chút với Giáo Hoàng phải làm như thế nào.”

Hai người bọn họ sau khi chào hỏi đơn giản, Aidrizzt liền thẳng đến trọng điểm, nội dung nói chuyện thâm thúy khó hiểu, hoàn toàn không dễ lý giải hơn làm nhảm thần Ánh Sáng liên thiên của ta, có thể nói từng chữ tách ra để xem đều không vấn đề gì, nhưng kết quả sau khi ghép lại cùng chỗ, lại biến thành ngôn ngữ ta hoàn toàn nghe không hiểu.

Nếu nghe không hiểu, ta cũng liền dứt khoát không nghe nữa, nói với Judge: “Judge, tôi đói bụng rồi.”

“Tôi đi giúp cậu lấy chút đồ ăn.” Nói xong, cậu ta liền rời khỏi phòng.

Không bao lâu, Giáo Hoàng đột nhiên nói với ta: “Sun, nói lên như thế, yên lặng vĩnh hằng đó thật sự có thể giúp người, nếu như bảo thạch không

bị phong ấn, người chỉ cần mang theo nó, căn bản sẽ không bị công kích đến nỗi ngay cả cảm tri cũng mất.”

Ta khó chịu trả lời: “Bảo thạch ở chỗ Judge, ông muốn chọc giận cậu ta, thì cứ đi theo cậu ta lấy đi!”

“Judge lấy đi bảo thạch làm gì? Chẳng qua sắc mặt của hắn thật khó coi, việc muốn lấy lại bảo thạch ngàn vạn lần đừng tính ta vào.” Nghe thế, ta đảo mắt khinh khỉnh, lão tinh bơ mà nói: “Tóm lại, trước làm cho cảm tri của người trở về rồi nói.”

Không biết bọn họ rốt cuộc là làm như thế nào, sau khi một tầng thủy thuộc tính vây quanh đầu của ta, ta liền thật sự từ bóng tối hoàn toàn, bắt đầu cảm giác được chung quanh một tầng sương mù mịn, sau đó giống như sương mù bị bóc đi từng lớp, cảnh tượng xung quanh cũng càng ngày càng rõ ràng rồi...

Giáo Hoàng đối mặt ta, lão vẫn phủ sa che mặt, chẳng qua lão biết cái sa che mặt không ngăn được tầm mắt ta, cho nên nháy mắt mà nói: “Thế nào, nhìn thấy chưa?”

“Ông còn chu miệng dùng ngón trỏ chọc má, ta liền dùng Thánh quang nổ ông ra ngoài! Một lão già mà còn ra vẻ đáng yêu cái gì!”

Giáo Hoàng thu hồi động tác nháy mắt, nhún vai nói: “Xem ra là phục hồi như cũ rồi.”

Nhưng, biểu tình của Aidrizzt hết sức lo âu, nói: “Người nếu như không mang yên lặng vĩnh hằng, lần sau nếu như lại bị công kích, người e rằng vẫn sẽ mất đi năng lực cảm tri của người.”

“Người dạy ta làm sao để cho năng lực cảm tri phục hồi như cũ. Ta không hiểu ma pháp lý luận, người chỉ cần nói cho ta làm như thế nào, lần sau ta đã có thể tự mình tìm cảm tri về.”

Aidrizzt thở dài, có chút bất đắc dĩ mà nói: “Được rồi!”

Lúc này, Judge mở cửa tiến vào, trên tay còn bưng cháo cá nóng hôi thơm phức, trên cháo còn rắc thêm một đồng rau thơm.

“May là, cậu lúc nào cũng không quên giúp tôi rắc rau thơm.” Ta vừa nói hết, cậu ta liền sừng sốt, ta cười nói: “Không sai, tôi có thể nhìn thấy cậu rồi, muốn kiểm tra không?”

Judge đi tới, một tay cầm chén, một tay cầm thìa, ta chính xác không nhầm mà nhận lấy hai thứ khác nhau này, sau đó bắt đầu cật lực ăn. Vừa ăn ta cũng không quên lén quan sát biểu tình của Judge, biểu tình của cậu ta buông lỏng rất nhiều.

Lúc này, Giáo Hoàng và Aidrizzt bắt đầu thảo luận ma pháp lý luận, cái này thế nhưng thật là khó cho Aidrizzt rồi, hẳn vừa cùng Giáo Hoàng thảo luận ma pháp, vừa còn phải dùng biểu tình lo lắng lén liếc ta và Judge.

“Giáo Hoàng, ông muốn thảo luận ma pháp thì đến thư phòng của ông mà thảo luận, đừng ở chỗ này nói một đồng lời ta nghe không hiểu, ảnh hưởng khẩu vị của ta!”

Giáo Hoàng nhún vai, thật sự kéo lấy Aidrizzt, sau đó liền muốn rời khỏi phòng, ta vội vàng hô lên “phủ áo trùm lên”, Aidrizzt mới vội vàng mà đem áo trùm mặc vào, gần như là ngay giây tiếp theo, hẳn đã bị Giáo Hoàng kéo đi ra ngoài.

Xem ra, Giáo Hoàng đối với tri thức ma pháp của Aidrizzt tương đối cảm thấy hứng thú, ngay cả đối phương là hắc ám tinh linh cũng đã quên, may là ta còn nhớ chuyện này, nếu không chuyện Giáo Hoàng có tư giao với hắc ám tinh linh nếu truyền ra ngoài, vẫn thật không biết nên làm sao thu đuôi. Phải nói, ngoại trừ chết cũng không thừa nhận, vẫn thật không biết làm sao thu đuôi.

Ta ăn cháo, Judge hình như cũng không hề có ý rời đi, đột nhiên, cậu ta mở miệng nói: “Tôi không phải cố ý nói như thế.”

Ta nuốt xuống một miếng cháo, ra vẻ không để ý nói: “Tôi biết, đừng để ý. Tôi chỉ là không hiểu, tại sao yên lặng vĩnh hằng có thể khiến tôi biến thành một người khác, mà cậu...”

“Đem chuyện này giao cho tôi đi tra đi!” Judge ngắt lời ta, kiên quyết nói: “Cậu nghỉ ngơi cho tốt, nếu có thể, hi vọng cậu đừng nhúng tay vào chuyện này nữa, gần đây nếu như muốn ra Thánh Điện, nhớ ít nhất phải dẫn theo Earth với Cloud.”

Nói xong, cậu ta không chút lưu tình xoay người rời đi, mặc dù động tác rời khỏi phòng rất nhẹ, chẳng qua lại cũng rất nhanh, hình như không hề muốn cho ta cơ hội mở miệng nói.

Mặc dù cậu ta có nhanh, ta cũng vẫn có cơ hội mở miệng gọi lại cậu ta, nhưng cử động của cậu ta lại nói rõ ràng cậu ta không hề muốn trả lời bất cứ vấn đề gì của ta.

“... Mà cậu có phải biết chuyện gì, lại không có nói cho tôi biết?”

Ta nhìn cửa phòng đóng lại, nhẹ nhàng mà nói hết lời chưa hỏi xong, đương nhiên, không người nào sẽ trả lời ta.

Mặc dù muốn đi điều tra triệt để Judge rốt cuộc giấu ta cái gì, nhưng mấy ngày kế tiếp, ta lại căn bản một khắc cũng không được nhìn, sinh vật undead bên trong thành liên tiếp xuất hiện, cứ như là sinh vật undead đang mở hội, sinh vật undead hiếm thấy, không thường thấy, cả đời cũng không thấy đến toàn bộ đều chạy ra rồi.

Tình huống này ngay cả quốc vương bệ hạ cũng rất giận dữ, ta ngoại trừ suất lĩnh tiểu đội Sun giết sinh vật undead đến cùng, còn phải tiến vào

vương cung bị quốc vương bức hỏi nguyên nhân sinh vật undead chạy tán loạn, cùng với khi nào mới có thể giải quyết vấn đề này.

Ta vừa không biết nguyên nhân, càng không biết nên giải quyết như thế nào, đương nhiên chỉ có qua quýt lấy lệ với quốc vương, chẳng qua quốc vương lốt heo bây giờ thế nhưng không phải là quốc vương heo thật trước kia, tùy tùy tiện tiện là có thể qua quýt thành công, quốc vương trên cơ bản hoàn toàn không nghe ta nói một chuỗi dài tràn ngập thần Ánh Sáng cho có lệ, ông ta chỉ bỏ lại một câu “Giải quyết trong vòng một tuần, nếu không sang năm đừng hòng từ chỗ ta lấy được một cắc tiền.”

Mặc dù hiến dâng của dân chúng mới là thu nhập chủ yếu của Thần Điện, chẳng qua ta nhớ Giáo Hoàng từng nói hiến dâng của hoàng cung Vong Hưởng quốc bởi vì đều là cố định, cho nên chủ yếu dùng để chi trả một số chi tiêu tất yếu của Thần Điện, ví dụ như khoản ăn uống gì đó.

Nếu như ta để cho quốc vương tìm được cố, một năm đều không cấp tiền, Giáo Hoàng nói không chừng sẽ trực tiếp kêu Thánh kỵ sĩ tự đi săn thú nuôi sống chính mình... Gã quốc vương này biết đâu căn bản là rất cao hứng khi sinh vật undead xuất hiện, để cho ông ta lấy một cái cố có thể không cấp tiền!

Ở trong đoàn sinh vật undead hỗn loạn, may mắn trong bất hạnh nhất là dân chúng của Diệp Nha thành không hề khủng hoảng chút nào.

Ta đi ở trong thành, khắp nơi tuần tra, thỉnh thoảng liền dùng Thánh quang nổ chết một con sinh vật undead trốn ở xó tối tăm, nhưng lại không dám dùng năng lực cảm tri phạm vi lớn nữa, nếu là lại bị công kích đến mất đi cảm tri thì không hay rồi.

Thỉnh thoảng có dân chúng đi qua cổ vũ cho ta, nhìn thấy ta giết chết một con sinh vật undead, bọn họ còn sẽ vỗ tay kêu to nữa đi...Này này! Nữa đi cái gì? Các người hi vọng xuất hiện sinh vật undead nữa sao?

Trong tiếng nữa đi, ta đột nhiên cảm tri đến một con sinh vật undead từ cống nước bò ra, hơn nữa nhào tới phía một thằng bé chừng năm tuổi, khi ta đang muốn phát ra Thánh quang, cái thằng bé kia lại có thể không nói lời nào, túm lên con ngựa đồ chơi của mình, sau đó đánh xuống đầu của sinh vật undead ...Thánh Điện có phải đã thật sự đem dân chúng của Diệp Nha thành huấn luyện đến lá gan hơi quá lớn rồi không?

Sinh vật undead bị con ngựa đồ chơi đánh cho bổ nhào xuống đất, Thánh quang của ta sau đó liền đem nó nổ tan tành.

“Thật là dũng cảm!” Ta ngồi xổm xuống, xoa đầu thằng bé, mặc dù rất muốn mắng nó một trận nên thân cái đồ không biết sống chết này, may là con sinh vật undead đó đúng là rất yếu, nếu không một con ngựa đồ chơi làm sao có thể đánh chết thứ này?

Chẳng qua, ta vẫn không thể không mang tươi cười nói: “Thần Ánh Sáng sẽ lấy em làm vinh.”

Khi ta xoa đầu thằng bé, Earth và Cloud cũng trở về rồi, vừa rồi hai người bọn họ rời đi đuổi theo một con sinh vật undead tốc độ rất nhanh, tốc độ nhanh đến nỗi ta không kịp hẹn điểm gặp mặt với bọn họ, đành phải đứng ở tại chỗ bị dân chúng vây xem, thuận tiện chờ bọn họ trở về.

Ta vừa mỉm cười với dân chúng, vừa nhúc nhích môi oán trách: “Làm sao chậm như vậy!”

“Đột, đột nhiên gặp một đoàn sinh vật undead khác, đang muốn công, công kích một số thiếu nữ.” Earth lòng đầy căm phẫn mà nói: “Lại, lại dám công kích thiếu nữ! Thật, thật là quá đáng giận!”

Công kích người già thì không đáng giận sao? Ta đảo mắt khinh khinh liếc Earth một cái.

“Sun cảm giác chỗ không xa có sinh vật undead hoành hành!” Ta nhíu mày, khẽ quát một tiếng với Earth và Cloud: “Anh em Earth, anh em Cloud, đi theo tôi!”

Hai người gật đầu một cái, sau đó liền đi theo ta. Có lẽ là ta hiếm khi sắc mặt nghiêm túc, cho nên dân chúng vây xem cũng đều ngoan ngoãn nhường đường, để cho ba người chúng ta có thể thuận lợi rời đi.

Đi một đoạn ngắn, khi trái phải trước sau đều không còn dân chúng nào, Earth có chút hoài nghi hỏi: “Thật sự có sinh vật undead? Cậu hẳn sẽ không chỉ là muốn chuồn, cho nên cố ý gạt những người đó chứ?”

“Ánh Sáng ở trên, tôi làm sao có thể gạt người?” Ta nghiêm túc trả lời: “Dù sao chung quy cũng sẽ gặp sinh vật undead!”

“...”

Ta nói xong, đi chưa được mấy bước, quả nhiên vừa lại xuất hiện sinh vật undead, may mắn vẫn là một số sinh vật undead thực lực không mạnh.

“Rốt cuộc là chuyện làm sao, đâu ra nhiều sinh vật undead như vậy?” Earth lẩm bẩm: “Cho dù có cái tử linh pháp sư ở trong thành, hẳn gọi về những thứ vô dụng này làm cái gì?”

Đây cũng là chỗ ta nghi hoặc nhất, tử linh pháp sư ẩn vào Diệp Nha thành, vốn đã là một việc vô cùng nguy hiểm, nơi này thế nhưng là đại bản doanh của Thần Điện Ánh Sáng, mà tên tử linh pháp sư này không lo trốn tránh, lại còn nghênh ngang mà triệu hồi ra một đồng sinh vật undead.

Đây cũng coi như thôi, có lẽ tên tử linh pháp sư này là muốn khiêu chiến Thần Điện cũng không chừng, chẳng qua, của hắn triệu hồi ra lại đều không có chút thực lực nào, sinh vật undead ngay cả đứa bé năm tuổi cũng có thể đánh bẹp. Tử linh pháp sư có thể triệu hồi ra nhiều sinh vật undead

như thế hẳn là sẽ không chỉ có thể triệu hồi ra loại sinh vật undead cấp thấp này mới phải...

Earth kinh hô: “Sun, có hai con sinh vật undead theo hướng khác nhau chạy rồi!”

“Hai con? Vậy thì vừa vạn.” Ta lười biếng nói: “Mỗi người các cậu đuổi một bên, tôi ở chỗ này chờ các cậu về.”

“Cậu có thể lười một chút nữa!” Earth hung tợn trừng ta một cái, nhưng vẫn nhận mệnh mà đuổi theo, vừa đuổi theo vừa hô to về phía ta: “Cậu ngoan ngoãn chờ ở đây không được nhúc nhích cho tôi! Nếu không tôi sẽ nói cho Judge, cậu lại cắt đuôi tôi và Cloud, sau đó cậu cứ chuẩn bị lại bị nhốt vài tháng...”

Câu nói kế tiếp, bởi vì Earth đã cách quá xa, ta không có nghe rõ cậu ta nói cái gì.

Ta dựa lưng lên vách tường, thành thơi mà chờ bọn họ trở về. Từ trong người lấy ra cái túi nhỏ lúc trước Ice cho, sau đó cẩn thận mà lấy ra từ bên trong một viên chocolate việt quất, thuận tiện nhìn trong túi một chút rồi cuộc còn mấy viên, vừa nhìn thấy suýt làm ta phát khóc, chỉ còn lại mùi mấy viên chocolate thôi, thế này bảo ta làm sao chống giữ qua một tháng?

Cho dù có thể đoạt bánh ngọt của Judge để ăn, nhưng bánh ngọt của Judge đều là vị đặc biệt không ngọt, so với khẩu vị đặc biệt ngọt của ta, ăn lên kém hơn nhiều!

Ta bỏ chocolate vào miệng, đang muốn cất cái túi nhỏ, một thứ gì đó đột nhiên nhảy qua, cái túi nhỏ trên tay ta lại có thể không cánh mà bay!

Trên tay của ta lập tức tụ tập lượng lớn Thánh quang, nhưng giây tiếp theo, lại sững sờ.

Thứ kia lại có thể là một con ngựa hắc ám thuộc tính, trong miệng tha cái túi nhỏ của ta, hơn nữa cái túi nhỏ đã có một nửa đều nằm trong miệng nó rồi!

Ta nổi khùng, gầm lên: “Tiểu Bạch, trả chocolate của ta cho ta! Đó là lương thực tinh thần tháng này của ta! Người dám nuốt vào, ta sẽ, ta sẽ dùng đoàn Thánh quang này trên tay âm người thành một đồng bã!”

Tiểu Bạch thả cái túi xuống mặt đất, lại còn rất tủi thân mà kêu vài tiếng.

Thấy thế, ta có chút buông lỏng xuống, Tiểu Bạch giống như y đúc với lúc ta vừa gặp nó, vừa tham ăn vừa nhát gan, hơn nữa còn rất nghe lời. Ta tán đi Thánh quang, ngược lại tụ tập lên một chút ám thuộc tính, dùng để dụ dỗ Tiểu Bạch.

“Lại đây đi! Tiểu Bạch, đến ăn ám thuộc tính người thích nhất, người muốn ăn bao nhiêu đều có!”

Tiểu Bạch hình như có chút dao động, nó giẫm giẫm móng, sau đó chậm rãi đi tới, nó đi đến càng gần, ta càng có thể cảm giác được ám thuộc tính dồi dào của nó, hắc ám thuần khiết, gần như không có lẫn tạp chất, mỹ lệ như thế, gần như đẹp giống yên lặng vĩnh hằng, nếu như có thể giữ được cả hai, vậy...

Nhìn Tiểu Bạch cúi đầu liếm ăn ám thuộc tính, ta giờ lên một nụ cười.

“Đội trưởng!”

Nghe thấy tiếng gọi, ta lặng đi một chút, lập tức phát hiện Adair đang chạy tới, ta vội vàng muốn đuổi Tiểu Bạch đi, nhưng vừa cảm giác, đầu còn có tung tích Tiểu Bạch, nó lại có thể trong nháy mắt vừa lại biến mất rồi.

Nhưng Tiểu Bạch đột nhiên biến mất cũng không phải lần đầu tiên, ta như không có việc gì mà đứng lên, nhìn về phía Adair, nói: “Adair, người

hoảng hoảng hốt hốt như thế làm chi? Một chút phong phạm Thánh kỵ sĩ cũng không...”

Nói cũng chưa xong, Adair lại cắt đứt lời ta, vội vàng nói: “Thánh Điện truyền đến tin tức khẩn cấp. Judge knight trưởng đã bị trọng thương, muốn ngài lập tức trở về!”

Judge... bị trọng thương?

Điều này sao có thể?

222

Khi ta vội vàng chạy về Thánh Điện, vừa đi lên bậc thang liền giật mình, trên bậc thang vấy đầy một đồng chất lỏng tràn ngập thủy thuộc tính và một chút kim thuộc tính, một đường kéo dài đến bên trong Thánh Điện... Đó là máu!

Ta đi qua hai tên Thánh kỵ sĩ thủ vệ cửa Thánh Điện, hai người này thoạt nhìn biểu tình luống cuống, bộ dạng hoảng hồn chưa yên, sợ rằng dù là sinh vật undead tấn công Thánh Điện, bọn họ đều sẽ không xuất hiện biểu tình này.

Chẳng qua, Judge knight trưởng bị thương nặng đích xác là chuyện so với sinh vật undead tấn công Thánh Điện còn khó tin hơn.

Đi vào đại sảnh, một vũng thủy thuộc tính lớn trong sảnh khiến ta sốc ngây người.

Nhiều máu như vậy? Tất cả đều là máu của Judge sao? Cậu ta rốt cuộc bị thương nặng bao nhiêu...

Dưới hoảng loạn, ta liếc thấy xung quanh có một bóng dáng quen thuộc... Đó là phó đội trưởng của Judge! Ta rống to: “Radar! Lại đây!”

“Là Vidar.” Vidar mang theo biểu tình bất đắc dĩ đi tới, lễ phép hành lễ rồi hỏi: “Sun knight trưởng, xin hỏi...”

Ta kéo cổ áo của hắn, sau khi đem hắn kéo gần một chút, hung tợn hỏi: “Judge knight trưởng đâu?”

Vidar hô hấp có chút khó khăn mà nói: “Judge knight trưởng quay về phòng mình nghỉ ngơi rồi, ngài ấy bị thương quá nặng...”

Bị thương quá nặng? Ta bỏ Vidar ra, lập tức đi về hướng phòng Judge.

Vidar đuổi theo, sốt ruột nói: “Xin chờ một chút, Judge trưởng đã nghỉ ngơi rồi, xin đừng quấy rầy ngài, thương của ngài ấy rất nặng, mặc dù ngoại thương đã chữa lành, nhưng mất máu rất quá nhiều, vẫn phải nghỉ ngơi nhiều...”

Ta ngừng chân, quay đầu lại, lạnh lùng hỏi hắn: “Người chắc chắn cậu ta đang thực sự nghỉ ngơi sao?”

Vidar sửng sốt, sau đó lộ ra biểu tình vô cùng lo lắng, dùng giọng van xin nói: “Ngài nói đúng, phiền ngài đi khuyên nhủ Judge trưởng, xin ngài ấy nghỉ ngơi nhiều một chút, đừng quá mức vất vả.”

Nhìn thấy biểu tình lo lắng của hắn, ta vẫn thật sự có chút đồng tình Vidar... Thì ra, thượng cấp quá chăm chỉ, thuộc hạ cũng là sẽ rất phiền não, may là ta không quá chăm chỉ, cho nên, Adair hoàn toàn không cần phiền não về chuyện ta sẽ quá vất vả gì đó, hắn thế nhưng thật là may mắn.

Ta gật đầu với Vidar, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó tiếp tục chỉ huy mọi người dọn sạch đồng hồ loạn trong đại sảnh.

Ta đi thẳng một mạch tới ngoài cửa phòng của Judge, mặc dù không cần mở cửa, đã cảm thấy người phía sau cửa còn sống tốt, hơn nữa còn ngồi ở phía trước bàn sửa công văn... Chẳng qua chính là điểm này mới bảo người

nổi giận! Bị trọng thương chảy một đồng máu, lại còn đang sửa công văn, cái gã này là cuồng làm việc hay là không muốn sống?

Ta ngay cả gõ cửa cũng bỏ qua, trực tiếp mở cửa đi vào phòng, hít sâu một hơi, rống to: “Cậu không muốn sống nữa sao? Bây giờ còn sửa công văn cái gì, mau nằm lên giường ngủ ba ngày ba đêm!”

Judge xoay người lại, cười cười, nói: “Bọn họ quá căng thẳng thôi, thương tôi chịu cũng không phải rất nặng, Giáo Hoàng bộ hạ đã giúp tôi chữa lành rồi.”

Cũng động tới Giáo Hoàng rồi, còn không phải thương rất nặng sao? Ta có chút hoài nghi hỏi: “Vậy cậu nói cho tôi biết, Giáo Hoàng dùng trì dữ thuật đẳng cấp gì? Đừng muốn gạt tôi, dù sao tôi rất dễ dàng đã có thể nghe ngóng được đáp án.”

Judge trầm mặc một chút, mới nói: “Một cái chung cực, một cái cao cấp.”

Nghe vậy, ta hít mạnh một hơi. Trì dữ thuật loại thần thuật này, uy lực của Giáo Hoàng và ta thi triển lên không chênh lệch lắm, mà lúc trước, khi Ice và Blaze ở hang rồng bị thương, ta cũng chẳng qua thi triển mỗi người một cái chung cực trì dữ thuật, liền chữa lành bọn họ, Judge lại có thể còn nhiều hơn một cái cao cấp trì dữ thuật... thương mà cậu ta chịu căn bản không phải là thương nhẹ gì!

“Là ai đã thương cậu? Ai có loại thực lực làm cậu trọng thương?” Ta vừa khó có thể tin vừa hết sức phẫn nộ, lại có người có thể trọng thương Judge knight?! Lại có người dám ở Diệp Nha thành đối thủ với Judge knight?!

Judge tránh vấn đề chính mà nói: “Tôi đang điều tra một số việc, không cần thận sơ sẩy mà thôi.”

Ta lập tức hô to: “Không cần thận sơ sẩy cái gì? Trong Thánh Điện Thánh kỵ sĩ nào lại không biết Judge knight trưởng cần thận nhất? Đừng qua quít với tôi!”

“Tôi rất ổn! Không sao!” Judge trừng mắt nhìn ta, chất vấn: “Không phải chỉ có cậu mới có quyền bị thương quay về Thánh Điện chứ?”

“...”

Judge nói lỏng ánh mắt, nói: “Tôi thật sự không sao, chúng ta là Thánh kỵ sĩ, bị chút thương chỉ là chuyện nhỏ, cậu quá căng thẳng rồi.”

Ta quá căng thẳng? Ta nghiêng răng nghiêng lợi mà nghĩ, cậu sao không đi mà nói với Vidar và Thánh kỵ sĩ thủ vệ cửa?

Judge mở miệng hỏi: “Chuyện sinh vật undead giải quyết chưa?”

“Chưa!” Biết rõ Judge đang nói sang chuyện khác, nhưng ta cũng không biết có nên tiếp tục truy hỏi cậu ta hay không, chỉ có thể bực bội mà lắc đầu nói: “Bên trong thành chắc chắn có tử linh pháp sư, nhưng tôi không thể dùng cảm tri để tìm hãn, chỉ cần vừa cảm tri, hình như liền có người đang quấy nhiễu tôi, hơn nữa...”

Ta do dự, không biết có nên nói chuyện Tiểu Bạch thường xuyên xuất hiện cho Judge.

“Hơn nữa cái gì?”

Ta nhìn Judge, người sau rất lãnh tĩnh mà hỏi, ta vốn cũng thật sự không có ý giấu cậu ta, nhưng vừa nghĩ đến cậu ta không biết đã giấu ta chuyện gì, ta liền lửa giận đầy bụng!

Ta nhàn nhạt nói: “Hơn nữa tử linh pháp sư là chức trách của tôi, không cần báo cáo với cậu chứ?”

“Là không cần.” Judge cũng lạnh mặt xuống, công thức hóa nói: “Nhưng nguyện cho sinh vật tà ác hoành hành ở Diệp Nha thành sớm đến ngày nếm được sự nghiêm khắc của thần Ánh Sáng, vì thế, ngài thật sự nên nỗ lực rồi, Sun knight trưởng.”

Nói xong, cậu ta quay đầu đi, vẫn tiếp tục sửa công văn của mình, hoàn toàn mặc kệ người khác bảo cậu ta đi nghỉ ngơi, đúng là tức chết ta rồi! Ta, ta phải đi nói cho Vidar, chẳng qua, phải nói cho toàn bộ tiểu đội Judge, để tập thể bọn họ đến chăm sóc đội trưởng của bọn họ một chút!

Ta xoay người rời khỏi phòng, đi chưa tới hai bước, bên trong phòng truyền đến tiếng Judge quát to: “Tiện thể nói với Vidar, tôi bảo hắn đi giúp Adair sửa công văn, kêu hắn không cần lại đây, nếu không cậu cũng có thể tự mình đi sửa công văn.”

Con giun đáng ghét! Ta không nhịn được liền nện một đấm lên vách tường... Chết tiệt! Đau quá.

Ta ôm nắm tay ngồi xõm xuống đất, bắt đầu sám hối hành vi ngu xuẩn của mình với thần Ánh Sáng.

“Cậu bị ngu sao?”

Trên đầu ta truyền đến giọng lạnh lùng của Earth: “Tự dừng đánh vách tường làm chi? Cậu cho rằng cậu có đấu khí của Judge hay là có nắm tay bất tử của Hell?”

“Tôi có Thánh quang dùng không hết.” Ta trừng hăn một cái, thuận tiện thi triển trì thuật, nắm tay lập tức không đau nữa.

Earth chặc một tiếng, không cho là đúng nói: “Cậu lo lắng cho Judge làm chi? Bản thân cậu ta đã mạnh đến bùng nổ, thủ hạ còn có gã Hell này, ngay cả Ice cũng không phải cái đèn cạn dầu gì, Judge lại sợ ai tới?”

Nói lên như vậy cũng đúng, thủ hạ của Judge thật sự không có lính yếu nào. Ta đau thương mà nói: “Tại sao người phía dưới Judge đều thực lực kinh người, thủ hạ của tôi lại chỉ có cái loại gã như cậu đây?”

Đột nhiên phát hiện, thủ hạ của ta thật đúng là không có kỵ sĩ trưởng nào thực lực đặc biệt mạnh mẽ, nhiều lắm là có kỹ năng đặc thù, tốc độ của Storm kinh người, năng lực ẩn nấp của Cloud kinh người, năng lực bảo vệ của Earth kinh người, năng lực bắn tên của Leaf kinh người, năng lực trừ linh của Blaze kinh người... Nhưng chính là không có một tên thực lực kinh người.

“Cậu chưa từng nghe qua thượng bất chính hạ tắc loạn sao?” Earth lạnh lùng đáp trả: “Người trên đỉnh ngay cả kiếm cũng cầm không được, người ở dưới biết dùng kiếm, cậu đã nên mừng vì thần Ánh Sáng ban phúc rồi.”

... Tại sao gần đây ta luôn là bị phản pháo? Hơn nữa còn phản đến nỗi ta cứng họng không nói được gì.

Earth lầm bầm: “Hơn nữa tối thiểu còn có Adair, thực lực của hắn mạnh mẽ như vậy, lại có thể phục tùng cái đội trưởng ngay cả kiếm cũng cầm không được như cậu, cũng thật là cái phép lạ rồi.”

Ta tuyệt đối sẽ không nói với Earth, lúc đầu vì để cho tiểu đội viên mỗi người một cái áp đảo tinh thần, ta ra lệnh tiểu đội trưởng Adair chỉ cần nghe thấy mệnh lệnh của ta, mặc kệ là mệnh lệnh gì, hắn đều phải lập tức nói “vâng”, nếu không ta liền ném hắn xuống vách núi, kết quả cứ như vậy, trong vòng năm ngày, ta dùng ma pháp đem Adair ném xuống vách núi một trăm lần, khiến hắn bị thương một trăm lần vừa lại chữa lành một trăm lần, thế này mới làm cho hắn ngoan ngoãn như thế vừa lại nghe lời như vậy.

Chẳng qua, ta nhất định phải nói lại một lần nữa, ánh mắt chọn người lúc đó của ta thật là tốt!

Ta từ trong hơn hai mươi người chọn ra Adair cái tên cố chấp nhất này, mặc dù hãn cố chấp đến mức buộc ta ném hãn xuống vách núi một trăm lần, chẳng qua nếu hãn đối với một người chịu phục rồi, cũng sẽ vô cùng cố chấp mà nghe lời, cho dù mệnh lệnh ta hạ có hoang đường đến đâu, hãn đều ngoan ngoãn đi làm.

Cho nên Adair thực ra là đã trải qua những ngày dạy dỗ, mới có thể nghe lời như vậy, người nghe lời bẩm sinh chân chính thật ra là Cloud, cậu ta căn bản không cần dạy, chỉ cần trên một quyển sách có viết “ngoan ngoãn nghe lời của Sun knight”, cậu ta liền nghe lời giống Adair rồi.

Nghĩ đến Cloud, trong lòng ta đột nhiên có chủ ý, hô lớn: “Cloud! Cậu ở đâu?”

“Ở đây.”

Ta giật nảy mình, chẳng qua lập tức phát hiện Earth cũng giật mình giống ta, điều này làm cho ta cảm giác tốt hơn nhiều, quả nhiên không phải lá gan ta quá nhỏ, mà là năng lực ẩn nấp của Cloud quá mạnh mẽ.

Để tránh bị Judge ở trong phòng nghe thấy, ta đi xa vài bước, sau đó ngoắc ngón tay với Cloud, chờ cậu ta đi tới, ta liền nghiêm túc mà hạ lệnh với cậu ta: “Tôi muốn cậu theo dõi Judge knight trưởng, ngay ngày mai bắt đầu.”

Cloud ngơ ngác mà nhìn ta, hình như không hiểu ta nói cái gì.

Earth cùng theo tới miễn cưỡng nói: “Cậu muốn mượn đao giết người, mượn đến cái thanh đao Judge này cũng quá tàn nhẫn rồi đi? Cloud đã làm cái gì, cậu lại muốn hành hạ chết cậu ta như thế?”

“Nếu tôi hành hạ chết thì cũng là hành hạ chết cậu!” Ta trừng Earth một cái, sau đó nghiêm túc nhờ vả: “Cloud, chuyện này cũng chỉ có cậu có thể làm được thôi, cậu đi theo dõi Judge, sau đó nói cho tôi biết, cậu ta đã đi

đâu, gặp người nào, nếu như có thể tra ra là ai đã thương cậu ta thì càng tốt.”

Cuối cùng, Cloud rốt cuộc vẫn là gậy đầu đáp ứng từ sáng mai bắt đầu theo dõi Judge rồi... Mặc dù là ngậm nước mắt mà đáp ứng.

Để cho Cloud theo dõi cộng với nghe ngóng Judge rốt cuộc đang làm cái gì, thuận tiện đảm bảo an toàn của cậu ta, mà ta thì hạ quyết tâm phải đi tìm Pink nói chuyện, lần này cho dù Tiểu Bạch chạy đến chỗ cách ta không tới ba bước, ta cũng không định để ý nó nữa.

Ở lúc này, cách làm này thoạt nhìn không hề có vấn đề, nhưng ta đã sai ở chỗ, đã quên Judge vốn là một gã chuyện hôm nay hôm nay xong.

Mặc dù màn đêm buông xuống, nhưng hôm nay đích xác còn chưa kết thúc.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 6: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Sáu: “Lạm Sát Kẻ Vô Tội”

Trong nửa đêm, lúc ta ngủ đến mơ mơ màng màng, đột nhiên có người gõ cửa, ta gần như lập tức tỉnh dậy, bởi vì trừ phi là chuyện lớn, nếu không sẽ không có người nào ở nửa đêm quấy rầy ta, ta lập tức hô: “Chờ một chút, để tôi mặc quần áo”... Nhưng một giây sau, cả cửa phòng ta bị đập bay, đập vào vách tường, sau đó vừa lại rớt xuống mặt đất.

Kế tiếp, ta chỉ mặc một cái quần, sau đó bị Moon và Stone bắt ra khỏi gian phòng, gió đêm lạnh thổi qua, ta rùng mình một cái, không nhịn được oán giận: “Tốt xấu gì cũng để cho tôi mặc cái áo!”

Stone lộ ra cười khổ còn khó coi hơn khóc, nói: “Cậu lát nữa liền sẽ chê bọn tôi tay chân quá chậm thôi.”

“Đã xảy ra chuyện gì?” Ta cũng bắt đầu cảm giác chuyện rất nghiêm trọng rồi, bởi vì Moon ngay cả phải giả bộ cao ngạo cũng quên, trên mặt đầy vẻ kinh hãi.

“Judge sắp chết rồi.” Stone đơn giản vẫn tắt mà nói.

Chết tiệt!

“Ở đâu?”

“Thư phòng của Giáo Hoàng.”

Không cần bọn họ chống ta, ta lập tức hai chân chạm đất, ba người đều bắt đầu cấp tốc chạy, chỉ sợ chậm một bước, khiến cho ta không thể không thi triển cải tử hồi sinh thuật.

“Judge!”

Ta một cước đá văng cửa chính thư phòng của Giáo Hoàng, chỉ thấy Judge nằm trên mặt đất, Giáo Hoàng thì ngồi xồm ở một bên, Mười Hai Thánh kỵ sĩ khác cũng vây thành một vòng, nhưng bọn họ cái gì cũng không làm, chỉ là nhìn Judge nằm trên mặt đất.

Ta rống giận: “Giáo Hoàng, ông đang làm cái gì? Còn không mau thi triển chung cực trì dũ thuật.”

Giáo Hoàng ngẩng đầu lên nhìn ta, có chút ngỡ ngàng mà nói: “Chung cực trì dũ? Nhưng lúc ta nhìn thấy hắc, hắc đã không còn dấu hiệu sinh mệnh rồi.”

Ta đình trệ, suýt nữa quên làm sao hô hấp, lúc này mới thật sự cúi đầu nhìn Judge...

Cậu ta nằm, rất an tĩnh, giống như là ngủ thiếp đi... Nếu như không nhìn vết thương đầy người cậu ta, cậu ta đích xác thoát nhìn giống như ngủ thiếp đi, nhưng bây giờ dưới thân cậu ta là cả một vũng máu, cho dù ta nhìn không thấy màu sắc, cũng không thể không để ý.

Thật ra vừa xông vào thư phòng đã phát hiện rồi đi, hắc ám thuộc tính đều đã bắt đầu ăn mòn cậu ta rồi, Thánh kỵ sĩ chỉ có chết đi mới sẽ bị ám thuộc tính ăn mòn... Chỉ là ta làm sao dám tin tưởng?

Ta đơn giản là khó có thể tin, gầm lên: “Làm sao có thể! Cậu ta làm sao có thể sẽ... Cậu ta là Judge knight, là Lesus Judge! Mạnh nhất trong chúng ta, ai chết cũng có khả năng, cậu ta làm sao sẽ?”

Chung quanh sắc mặt của mỗi một Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều... không phải khó coi, mà là ngờ ngàng.

Thật ra, bọn họ căn bản là không tin Judge đã chết đi? Căn bản không có người phản ứng lại...Làm sao có thể? Lesus Judge đấy!

Nhưng, cho dù ta có xác nhận một trăm lần nữa cũng là giống nhau.

Judge đúng là đã chết.

Cậu ta nằm trên nền nhà, đầu tóc luôn luôn chải chỉnh tề tỏa ra tán loạn, hai mắt nhắm nghiền, biểu tình trên mặt nhìn không ra có dị trạng gì, nghiêm túc giống như mọi khi, thật là cái đồ ngoan cố cho dù chết cũng sẽ không thay đổi biểu tình!

Ta ngồi xổm xuống nhìn kỹ vết thương của cậu ta, hắc bào trên người cậu ta khắp nơi bị cắt xé, chịu thương không ít, nhưng vết thương trí mạng chân chính hẳn là vết thương bên hông cổ, vết thương rất sâu, nhưng vẫn không đến mức lập tức chết đi... Cậu ta sợ rằng là mất máu quá nhiều mà chết.

“Judge trưởng!” Metal đột nhiên hét âm lên: “Làm sao có thể! Judge trưởng, cậu mau tỉnh lại, nói cho bọn họ cậu không chết!”

Tiếng hét của cậu ta đã thức tỉnh những người khác, mọi người bắt đầu hoảng loạn cả lên.

Stone thì thào tự nói: “Trong Diệp Nha thành lại có kẻ địch có thể giết chết Judge sao? Gần đây sinh vật undead liên tiếp xuất hiện... Lạy thần Ánh Sáng! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ ngài đã không còn bảo hộ chúng con rồi sao?”

“Judge trưởng!”

“Làm sao có thể?”

“Judge lại có thể chết...”

Một cỗ lửa giận dâng lên, ta đứng dậy, rống to với mọi người: “Ồn ào cái gì? Quên tôi biết cải tử hồi sinh thuật hết rồi sao? Judge lát nữa sẽ tỉnh dậy, bây giờ toàn bộ an tĩnh một chút cho tôi!”

Nghe vậy, mọi người cuối cùng coi như bình tĩnh một chút, nhưng sắc mặt vẫn kinh hoàng, gần như không dám tin mà nhìn Judge.

“Là ai mang cậu ta về?” Ta đột nhiên nhớ tới vấn đề này, nếu như là kẻ địch đưa cậu ta về, vậy ta phải ngấm lại kẻ địch kia rồi cuộc muốn làm gì, dù sao sau khi ta thi triển cải tử hồi sinh, Thánh quang gần như kiệt quệ, nếu như chủ ý của đối phương chính là cái này, vậy thì không hay rồi.

So với hoảng loạn của những người khác, Roland vẫn tương đối tỉnh táo mà nói: “Tiểu đội của tôi tháng này phụ trách tuần tra, Dylan phát hiện có tiếng đánh nhau, lúc qua xem, Judge nằm ở trong một ngôi nhà gỗ đổ nát, cậu ta khi đó còn sống, nhưng bọn họ không có đủ năng lực có thể cứu cậu ta.”

Khoảng chừng là sắc mặt của ta thật sự rất khó coi, Roland không nhịn được biện giải giúp phó đội trưởng của mình: “Nhóm Dylan đã cố hết sức rồi.”

Ta gật đầu, ta cũng biết loại thương thế này không phải Thánh kỵ sĩ có thể trị liệu, cho dù khi đó là Earth Thánh quang khá dồi dào phát hiện Judge, sợ rằng cũng cứu không được Judge, càng huống chi là đội viên của tiểu đội Hell.

Nhưng, vừa biết Judge vốn còn chưa chết, là từ từ mất máu chết...Nếu như lúc đó ta ở đấy, cậu ta tuyệt đối sẽ không chết!

Chẳng qua, nếu không phải kẻ địch đưa cậu ta về, xác suất đối phương có âm mưu cũng không cao. Ta quay đầu nói với Giáo Hoàng: “Giúp ta vẽ ma pháp trận của cải tử hồi sinh thuật.”

Giáo Hoàng gật đầu, từ trong tủ sách lấy ra một hộp bột phấn mài từ bảo thạch ma pháp, đó là vật liệu vẽ ma pháp trận tốt nhất, mặc dù ta không làm sao cần loại thứ này phụ trợ, nhưng ông ta vẫn lấy ra rồi, một chút cũng không hề có ý tiết kiệm, đây làm cho ta hiếm khi mà nổi lên cảm kích lão già này.

Giáo Hoàng quỳ ở trên đất bắt đầu vẽ ma pháp trận, mà khi ta đang muốn bắt đầu hồi tưởng quá khứ, lại bị người khác cắt ngang.

“Cậu lại muốn trả giá để khẩn cầu sống lại hoàn toàn sao?” Leaf đột nhiên túm lấy ta, hô to: “Đừng trả giá, Judge tuyệt đối không muốn cậu làm như vậy!”

“Nếu không thì sao?” Ta trừng cậu ta, gầm lên: “Cậu muốn tôi đánh cuộc cơ suất sống lại hoàn toàn chỉ có một phần tư? Đánh cuộc xem Judge có thể hay không phát điên? Có thể hay không mất đi một tay? Có thể hay không mù? Tôi còn có cảm tri, Judge nếu như mù, cậu ta còn có cái gì?”

Leaf rống ngược trở lại: “Nhưng cậu cũng có thể sẽ phát điên, sẽ mất đi một tay, cậu đã không có mắt rồi, cậu còn muốn mất đi thứ gì?”

Mất đi mắt cũng là vì cậu...Nhưng biểu tình của Leaf làm cho ta ngậm lại miệng, may mắn còn kịp ngậm chặt miệng, ta không một chút nào muốn biết lời này sau khi nói ra, Leaf sẽ lộ ra biểu tình kiểu gì.

“Tôi sẽ không mất đi thứ quá nghiêm trọng.” Ta bình tâm tĩnh khí mà nói: “Nếu như thần Ánh Sáng còn muốn tôi tiếp tục làm Sun knight của ngài, vì ngài dốc sức, ngài sẽ không lấy đi cái giá khiến tôi không thể tiếp tục đảm nhiệm Sun knight.”

“Đó là người đoán.” Giáo Hoàng lẩm bẩm: “Thần Ánh Sáng thế nhưng không có nói như vậy.”

Ta hung tợn trừng lão một cái, lão lập tức cúi đầu tiếp tục vẽ ma pháp trận.

“Nhưng, nhưng là...”

Leaf có phần không biết làm sao, chẳng qua càng không biết làm sao sợ rằng là người khác, biểu tình của Metal đã hết sức khó coi, nếu như ta thật sự không định trả giá, trực tiếp đánh cuộc cơ suất một phần tư đó, sợ rằng cậu ta sẽ là người thứ nhất phản đối.

Nhưng, Blaze lại đứng ở bên cạnh Leaf, lớn tiếng rống: “Tôi phản đối! Sun cậu đã mất đi thị lực rồi, không thể mất thêm gì nữa.”

“Judge trưởng cũng không thể mất đi thứ gì!” Metal rống lên không nhỏ giọng hơn Blaze một chút nào: “Nếu cậu ta mù rồi thì làm sao?”

“Sun cũng đã mù rồi! Judge mù thì đã làm sao?” Blaze vừa rống, vừa lại có thể đánh Metal một đấm, thậm chí vẫn muốn xông lên, Storm và Earth vội vàng một trái một phải mà bắt được cậu ta.”

Metal bị đánh một đấm thì ở lúc lấy ra tiểu đao muốn phản kích lại, liền bị Ice và Stone túm lại.

Ngoại trừ Blaze và Metal đối chọi đến động tay động chân với nhau, những người khác kỳ thực sắc mặt cũng không quá tốt, phái người tốt ấm áp và nhóm tàn khốc lạnh lùng là chia thành hai bên, cho nhau cái trừng phần nộ, ngay cả Storm, Earth cộng với Ice, Stone cũng không ngoại lệ, mặc dù bọn họ đều tự túm lại Blaze với Metal, nhưng biểu tình lại như muốn tự mình lên đánh nhau.

“Được lắm! Câm miệng hết cho ta!” Ta giận dữ mà rống: “Cãi cái gì mà cãi! Các người tưởng cãi thẳng, ta sẽ nghe theo bên thẳng sao? Ta là người nghe lời như vậy sao?”

Mười người... Không, là mười một người, bao gồm Giáo Hoàng đang quỳ trên đất vẽ ma pháp trận, toàn bộ đều đồng loạt mà lắc đầu.

“Blaze, đi xin lỗi Metal.” Ta vừa nói xong, liền nhìn thấy Blaze lộ ra biểu tình không phục, ta trầm mặt xuống gầm lên: “Ta bình thường là nói như thế nào? Cậu ở trước mặt ta đánh Mười Hai Thánh kỵ sĩ, một cái xin lỗi là có thể giải quyết, còn chê trừng phạt này không đủ nhẹ sao?”

Blaze trầm mặt xuống, gật đầu, đi hai bước đến trước mặt Metal, khi đang muốn mở miệng nói...

“Xin lỗi.” Metal lại nói câu này trước, cậu ta mang biểu tình chán nản nói: “Tôi không phải hi vọng Sun mất đi thứ gì, tôi, tôi...”

“Xin lỗi!” Blaze la to, cắt đứt lấp bắp của Metal: “Sun nói đúng, tôi không nên đánh cậu! Dù sao tôi cũng đã nói xin lỗi, cứ như thế quên đi?”

Metal gật đầu, vươn tay, Blaze dùng sức nắm tay cậu ta.

Đến đây, mọi người cuối cùng cũng thả lỏng xuống, không giống với vừa rồi đối chọi gay gắt như thế, lúc này, Leaf nhỏ giọng hỏi: “Sun, cậu vẫn định trả giá sao?”

Ta gật đầu, sắc mặt của mọi người đều thay đổi, ngay cả bên mới vừa rời ủng hộ trả giá đổi lấy sống lại hoàn toàn, cũng lộ ra biểu tình lo lắng.

“Tôi sẽ không sao, yên tâm đi.” Ta an ủi mọi người, nói: “Lát nữa Judge sẽ tỉnh lại, sau đó chúng ta liền đi tìm hung thủ, tuyệt đối bắt hung thủ trả cái giá còn đáng sợ hơn chết!”

Ta vừa nói ra lời này, mọi người mới thật sự tỉnh táo lại... Nói là tỉnh táo, chẳng qua biểu tình của mọi người người trái lại từ lo lắng biến thành “kinh khủng”, hung quang hai mắt phun ra cũng có thể trực tiếp dùng để giết người.

“Leaf, đi lấy Thái Dương thần kiếm của tôi lại đây.”

Leaf chần chờ một chút, vẫn là gật đầu, sau đó đi ra thư phòng.

Bây giờ nên bắt đầu hồi tưởng rồi, càng khiến cho mình tràn ngập hoài niệm với người chết, xác suất thất bại của cái tử hồi sinh thuật càng thấp, mà loại tình huống muốn trả giá để cầu sống lại hoàn toàn này, càng là phải khiến cho Thần cảm giác thấy kiên trì sống lại của ta đối với người chết có cao bao nhiêu, nếu không thần Ánh Sáng dựa vào cái gì phải giúp đỡ đây?

Chẳng qua nghĩ tới nghĩ lui, ta lại đột nhiên phát hiện mình căn bản không biết nên nghĩ cái gì, không phải bởi vì không có hồi ức có thể hồi tưởng, mà là quá nhiều hồi ức, căn bản không biết phải bắt đầu từ đâu hồi tưởng.

Từ lúc mới bắt đầu quen biết cậu ta đến giờ, sợ rằng cũng hơn mười hai năm rồi đi?

“Không biết là lần thứ mấy rồi, sau khi ta mang khăn tay nước sạch và ghế đưa cho một tiểu Judge knight đang nôn ọe không ngớt, ta ngồi trên ghế của mình, từ trong lòng lấy ra bánh mì việt quất, bắt đầu gặm bánh mì.

“Cậu...” Cậu ta bất ngờ ngẩng đầu lên, vừa nhìn thấy ta, liền khó có thể tin mà nói: “Tôi đang nôn.”

Ta đem miếng bánh mì việt quất cuối cùng trong miệng nuốt xuống, mới có thừa lực trả lời: “Tôi nhìn thấy rồi, nôn xong chưa? Thức ăn trong bụng đều nôn ra hết sẽ đói đi! Tôi còn bánh mì nè, muốn ăn không?”

Ta móc bánh mì ra, là vị chocolate, chẳng qua bởi vì bỏ ở trong lòng, có hơi bị đê bẹp rồi, nhân cũng lòi ra ngoài, chẳng qua vẫn có thể ăn đi!

Nhưng cậu ta vừa nhìn thấy bánh mì chocolate, liền lập tức quay đầu đi, tiếp tục nôn không ngớt.

Ta đành đem bánh mì chocolate xơi hết, đây là bánh mì của ngày hôm qua, cứ để như vậy sẽ bị hỏng mất.

Cậu ta lần này chỉ nôn một lát liền không nôn nữa, ta nghĩ có lẽ là căn bản không còn thứ có thể ói rồi đi!

Cậu ta ngẩng đầu nhìn ta, hình như có phần không biết làm sao.

“Tôi tên là Lesus.” Cậu ta nói xong, chần chờ một chút, vừa lại bổ sung: “Lesus Judge. Cám...”

Nói đến một nửa, cậu ta đột nhiên ngừng lại không nói nữa, ta cũng hiểu tại sao cậu ta lại dừng, bởi vì Judge và Sun vĩnh viễn không thể chung sống vui vẻ.

Ta cười hì hì vươn tay, chào hỏi: “Tôi là Grisia, Grisia Sun.”

Lesus trừng tay của ta.

“Dù sao bây giờ không ai nhìn thấy mà! Chúng ta không cần thực sự bất hòa chứ? Chỉ cần tôi và cậu cùng hợp tác làm bộ bất hòa là tốt rồi! Có được không? Hợp tác vui vẻ nhé!” Ta cười hì hì nói, có chút nửa đùa giỡn, dù sao mọi người đều biết, Sun knight và Judge knight như nước với lửa mà! Cái gì mà hợp tác.

Lesus thẳng tắp mà nhìn vào ta, vươn tay nắm tay của ta, sau đó mới chậm rãi gật đầu, vô cùng nghiêm túc nói: “Hợp tác vui vẻ.”

Khi đó, ta chỉ cảm thấy giọng gã này nói chuyện cũng quá nghiêm túc rồi đi!

Trong thời kỳ về sau, ta mới dần dần hiểu, gã Lesus này không phải chỉ có giọng nói chuyện nghiêm túc mà thôi, mà là cả người đều rất nghiêm túc, cậu ta không phải đang nói lời xã giao, mà là đang làm một cái hứa hẹn chân chính.

Hợp tác vui vẻ, cho nên, cậu ta và ta trở thành những tử đối đầu thân nhau nhất.

Hợp tác vui vẻ, cho nên, cậu ta luôn là lạng lẽ mà ở sau lưng ủng hộ ta, dù việc ta làm khiến cậu ta nói làm ầu không dưới một trăm lần, cậu ta vẫn tiếp tục ủng hộ lần làm ầu thứ một trăm lẻ một của ta.

Hợp tác vui vẻ...

Ta cúi đầu nhìn Judge, trong lòng thật sự vô cùng mừng vì mình biết cái tử hồi sinh thuật, nếu như Judge thật sự không thể sống lại, vậy ta thật sự không dám tin thời kỳ tiếp đến, ta phải làm sao một mình chống đỡ một tòa Thánh Điện?

Không, không có Judge, ta thật sự có thể chống đỡ Thánh Điện sao?

Mặc dù ta thiện trường cùng hoàng thất đấu đá ngầm, các loại âm mưu quỷ kế đều tinh thông, nhưng là, nhưng là công sự thông thường, ta gần như không có làm qua một chút xíu, hầu như đều là của Judge xử lý, hầu như...

“Hợp tác vui vẻ cái gì hả!” Ta rống to với cậu ta: “Cậu luôn là lạng lẽ ở sau lưng ủng hộ tôi, mặc dù tôi một chút cũng không biết tại sao cậu ủng hộ tôi như vậy, nói cái gì mà hợp tác vui vẻ, thật ra toàn là cậu bao bọc tôi...”

“Không phải như thế, Sun.”

Ta sửng sốt, lúc này mới phát hiện Leaf đã trở về, trên tay cậu ta còn cầm Thái Dương thần kiếm.

Leaf nhẹ nhàng mà mở miệng nói: “Trời sập xuống cũng có cậu và Judge. Kẻ địch chính diện tới có Judge ngăn chặn, nhưng, âm mưu quỷ kế trong bóng tối lại là cậu ngăn chặn! Judge biết, bọn tôi cũng biết, cho nên bọn tôi cái gì cũng không sợ, bởi vì có hợp tác của cậu với Judge.”

“Quá quen với có hai người các cậu rồi!” Storm uể oải nói: “Cậu với Judge, thế nhưng một người cũng không thể thiếu.”

“Đừng mất đi thứ quá quan trọng.” Earth oán giận: “Nếu không Judge chắc chắn sẽ tìm bọn tôi hỏi tội, trách bọn tôi không ngăn cản cậu, đến lúc đó bọn tôi thế nhưng đã không còn cuộc sống tốt đẹp để qua nữa.”

Đây là chuyện ta có thể quyết định sao? Ta khinh khỉnh liếc cậu ta một cái, nhưng lại phát hiện biểu tình của Earth chẳng hề có ý đùa giỡn, mà là vô cùng trầm trọng.

Ta nhìn quanh bốn phía, mỗi một khuôn mặt, mỗi một bóng dáng kỳ thật đều đã làm bạn với ta hơn mười năm, có cảm tình đặc biệt tốt, chẳng qua thật ra cũng có khá xa lạ, nhưng mặc kệ thế nào, ta cũng đã quá quen sẽ có năm Thánh kỵ sĩ đứng ở bên tay phải ta, Storm, Leaf, Blaze, Earth, Cloud; cũng quen sẽ có sáu Thánh kỵ sĩ đứng ở bên tay trái ta, Judge, Ice, Stone, Moon, Metal, Hell.

Đây chính là Mười Hai Thánh kỵ sĩ, thiếu một người cũng không được, thiếu một người, đã không phải Mười Hai Thánh kỵ sĩ nữa.

“Không chỉ là tôi và Judge, các cậu ai cũng không thể thiếu, một người cũng không được!”

Ta lấy Thái Dương thần kiếm từ trong tay Leaf, không chút chần chừ mà liền rạch đứt tay trái của chính mình.

Thật ra căn bản không cần hồi tưởng quá khứ gì...Judge làm sao có thể chết? Mẹ nó chứ gã này nếu chết rồi, ta phải đi tìm ai hợp tác vui vẻ?

Ai có thể nhẫn nhịn hơn một trăm lần làm ấu của ta... Không đúng, ta mới làm Sun knight bốn năm đã làm ấu hơn một trăm lần, ta còn mười sáu năm kiếp sống Sun knight, tính tổng cộng phải làm ấu vượt quá năm trăm lần, ngoại trừ Judge ra, còn có ai chẳng những có thể chịu đựng, còn có thể lạng lẽ mà ở sau lưng ủng hộ?

Ta giơ tay trái lên phía trên tay trái Judge, mặc cho máu không ngừng chảy xuống, trong miệng còn đọc theo chú văn: “Xin hãy lấy máu tay trái của ta thúc đẩy tay trái của Lesus Judge...”

“Cũng xin nhận lấy máu của tôi.” Leaf nghiêm túc mà vươn tay trái của mình ra, cánh tay của cậu ta cũng đã rạch ra một vết thương thật dài, máu không ngừng chảy xuống.

Ta sửng sốt, khi đang muốn ngăn cản cậu ta, nói cho cậu ta không cần làm như vậy, lại phát hiện những người khác lại có thể cũng cắn đứt tay trái của mình, sau đó đem máu nhỏ xuống trên tay trái của Judge, nhất thời, tay trái của Judge giống như là ngâm ở trong máu.

Ta nhìn mọi người, cái gì cũng không nói, chỉ là tiếp tục tiến hành nghi thức, rạch tay phải của mình nói: “Xin lấy máu tay phải của ta thúc đẩy tay phải của Lesus Judge.”

Tay phải của Judge cũng cũng lần nữa ngâm ở trong máu, tiếp theo là chân phải chân trái...

Cuối cùng, ta đem Thái Dương thần kiếm đâm vào trong vết thương trí mạng trên cổ Judge, ta cố hết sức có thể mà phóng ra lượng lớn Thánh quang, sau đó trong lòng không ngừng kêu gào với thần Ánh Sáng, xin ngài đem Lesus Judge trả lại cho ta...

“Thần Ánh Sáng, xin đem Lesus trả lại cho chúng con! Nếu như phải trả giá, cứ từ trên người chúng con lấy đi! Xin đừng đoạt đi của Sun bất cứ thứ gì!”

Ở khoảng khắc đem Thánh quang trong cơ thể phóng ra xong, ta hình như nghe thấy tiếng kêu gào của mọi người, nhưng là không có người nào mở miệng nói chuyện... Chỉ là biểu tình của bọn họ lại khiến cho ta không chút hoài nghi, bọn họ chính là gào những lời này, ở nội tâm, liệu mình mà cầu khẩn với thần Ánh Sáng.

Một mạch phóng thích Thánh quang, ta cảm giác trong cơ thể trống rỗng, nhưng bây giờ vẫn không thể ngã xuống, sự việc vẫn chưa chính thức kết thúc... Judge hít mạnh một hơi lớn, sau đó bắt đầu bạt mạng ho khan.

Ta lúc này mới buông lỏng xuống, suýt nữa trực tiếp mềm nhũn ngã xuống đất, chẳng qua Leaf lập tức liền đỡ lấy ta.

Judge không sao rồi. Chỉ là lần này, ta sẽ mất đi thứ gì đây?

Ho một hồi, Judge hồi thần lại, ngẩng đầu vừa nhìn thấy ta, biểu tình kinh khủng đến dọa người, cậu ta vùng vẫy bò lên, rống to: “Cậu hồi sinh tôi? Cậu vừa lại trả giá? Cậu đã trả cái gì...”

Rống đến đây, cậu ta đột nhiên nín thình, chỉ là sững sờ nhìn ta, thật ra không chỉ Judge mà thôi, mà là mọi người đều nhìn ta... Chẳng qua, ta không có cảm giác mất đi cái gì mà? Ta đã mất đi cái gì?

Thính lực? Vẫn còn, mặc dù hiện trường rất an tĩnh, chẳng qua ta vẫn có thể nghe thấy tiếng hít thở nặng nề của mọi người; xúc giác? Cũng còn, không mặc áo làm ta cảm giác thấy có hơi lạnh... Chẳng lẽ là giọng nói?

Ta vội vàng mở miệng: “Làm sao vậy?”Ồ, giọng nói cũng còn.

Judge ghen ghét, nói: “Tóc, tóc của cậu...”

Ta theo phản xạ sờ một cái, tóc? Vẫn còn mà!

Hừ chết ta rồi, còn tưởng rằng mình biến thành đầu trọc lóc rồi chứ, nhưng tóc vẫn còn êm đẹp mà buộc ở sau đầu, vừa mềm lại vừa mượt, ngay cả tính chất tóc cũng không có kém.

“Tóc làm sao vậy?” Ta có chút không hiểu gì hết.

Storm có chút vô lực mà nói: “Đừng lo, so với thiếu đi thị lực tốt hơn nhiều, tôi sẽ giúp Sun điều chế thuốc nhuộm tóc...”

Thuốc nhuộm tóc? Ta ngần người, có chút hiểu rõ chuyện gì xảy ra rồi.

“Tóc tôi biến sắc rồi sao? Màu gì?” Hả không phải màu đen chứ? Ta có chút bất an rồi.

Judge nhìn ta, miễn cưỡng nặn ra lời: “Màu trắng, mới vừa rồi tóc cậu từ đuôi tóc bắt đầu phai màu, bây giờ toàn bộ đều biến trắng rồi...”

Thì ra là thế, hèn gì bọn họ lại sững sờ. Chẳng qua, ta vẫn thật không biết nên có phản ứng gì, mặc dù mất đi tóc màu vàng, chẳng qua bởi vì ta sớm đã chuẩn bị tâm lý có lẽ phải mất đi thính lực hoặc là giọng nói, cho nên bây giờ mất đi màu tóc dường như thật sự rất không đáng kể nữa.

Càng hoảng chi, ta sớm đã nhìn không thấy màu tóc của mình rồi, màu vàng hay màu trắng đối với ta mà nói, ý nghĩa cũng không lớn. Về phần thuốc nhuộm tóc Storm nói, ta cũng căn bản không cần, ta thậm chí có thể trực tiếp tụ tập lượng lớn kim thuộc tính, làm cho tóc mình “nhìn” lên như là màu vàng.

“Sun...”

Ta tụ tập lên lượng lớn kim thuộc tính, trực tiếp bao trùm ở trên tóc, sau đó mới trả lời: “Đầu tiên đừng quan tâm đầu tóc, là ai động thủ với cậu?”

Judge lặng yên một chút, nói: “Một cô gái nhỏ.”

“Pink?” Ta nắm chặt tay, nếu như vừa lại là cô ta, cho dù quen biết có lâu tình nghĩa có sâu, ta lần này cũng tuyệt đối không bỏ qua cho cô ta!

Judge lại lắc đầu, nói: “Tôi từng thấy Pink, không phải cô ta.”

“Là Red?”

“Tôi không biết, tôi chưa từng nhìn thấy cô ta.”

“Chắc chắn là cô ta!” Ta gần như có thể nói năm chắc chín mươi chín phần trăm, cô gái nhỏ có thể giết chết Judge trừ cô ta ra, còn ai vào đây! Thậm chí ngay cả Tiểu Bạch cũng xuất hiện ở đây rồi.

“Cậu vừa mới sống lại, nên là phải nghỉ ngơi nhiều. Trả lời tôi thêm một vấn đề, cậu liền đi nghỉ ngơi đi!”

Judge gật đầu.

Ta hít sâu một hơi, gần như bức hỏi mà nói: “Cậu nửa đêm ra ngoài làm gì? Cậu buổi chiều vừa mới bị đá thương, buổi tối liền lại chạy đi ra ngoài, có chuyện gì quan trọng như thế? Khiến cậu ngay cả mạng cũng không cần nữa?”

Lời vừa ra khỏi miệng, Judge lập tức liền biến sắc, khi vấn đề hỏi xong, cậu ta trái lại yên lặng, khi cậu ta có dấu hiệu muốn mở miệng...

“Đừng gạt tôi.” Ta giành nói trước.

Judge nhìn ta rất lâu, mới mở miệng nói: “Đuổi bắt tội phạm.”

Ta trừng cậu ta, cậu ta không có né ánh mắt của ta, nhưng ta biết, tên đáng chết này đang gạt ta!

Ta trừng cậu ta, nói: “Có lẽ cậu vừa sống lại, cho nên quá mệt mỏi rồi, trí nhớ có chút hỗn loạn, tôi cho cậu một cơ hội nữa, cậu có muốn đối đáp án hay không?”

Judge nhìn ta, sau đó kiên quyết mà lắc đầu.

“Tốt lắm, vậy cậu bị bắt giam!” Ta từng chữ từng chữ nói xong, rống to: “Roland!”

Roland giật mình, theo phản xạ hỏi: “Chuyện gì?”

“Đem Judge knight trưởng lôi đi phòng giam, không được cho cậu ta bước ra khỏi phòng giam một bước!”

Roland trợn lớn mắt nhìn ta, dường như có phần không biết làm sao, thật ra không chỉ là cậu ta, những người khác toàn bộ cũng là bộ dạng ngỡ ngàng. Ta không đếm xỉa tới cậu ta, mà là đối lại nói với người khác: “Giáo Hoàng!”

“Gì?” Giáo Hoàng giật nảy mình: “Không phải muốn bắt giam ta chứ?”

“Giam ông làm cái gì? Ta trước đi ngủ một lát, ông trước chuẩn bị một chút, chờ ta tỉnh lại, dạy ta cách công kích vô hình!” Ta hung tợn nói: “Lần này, ta nhất định khiến cho Red con ả kia chết triệt để, cho dù ả có phải là vu yêu bất tử hay không!”

Giáo Hoàng có chút lo lắng nói: “Sun, người bình tĩnh một chút.” Nói xong, ông ta còn dùng đuôi mắt liếc Judge một cái, nói: “Judge knight trưởng cũng mệt rồi, các người cũng trước đi nghỉ ngơi, giam giữ gì đó sẽ từ từ tính sau...”

“Câm miệng!” Ta quay đầu qua, rống giận: “Roland, cậu đang làm cái gì, còn không lôi cậu ta đến phòng giam.”

Roland hoàn toàn không biết làm sao, cậu ta bất lực nhìn những người khác, hình như muốn từ trên người bọn họ nhận được giải đáp nên làm thế nào, nhưng mỗi một người đều ngây dại, căn bản không có người có thể cho cậu ta một chút ám chỉ.

Thấy thế, ta tụ tập lên thủy thuộc tình, đem chúng quấn lên Judge, giống như là một sợi dây xích, sau đó một cái dùng lực, đem nước kết đông, từ nước biến thành xiềng xích kiên cố, giống như lần trước vây hãm công chúa Ann.

Nhưng vừa sử dụng lực xong, đầu của ta hình như đột nhiên thoáng trống rỗng, chờ lúc ta tỉnh táo lại, đã té trên mặt đất rồi, chỉ là nửa người trên còn dựa vào Leaf, chưa cùng mặt đất toàn diện tiếp xúc mà thôi.

“Sun?” Mọi người đều vây lên, còn nhao nhao mà nói: “Cậu không sao chứ?”

Bên cạnh truyền đến giọng mỉa mai của Giáo Hoàng: “Vừa thi triển xong cải tử hồi sinh, liền dùng ma pháp liên hợp cường đại như vậy, vẫn chưa đi gặp thần Ánh Sáng cũng là tính trong phạm vi không sao rồi!”

“Bắt Judge đi giam lại!” Ta cắn răng nói: “Chẳng lẽ các cậu muốn nhìn cậu ta lần nữa nữa đêm chuồn ra ngoài đem mình làm cho chết?”

Ta lời này vừa ra, Roland còn chưa di chuyển, ngược lại là Metal và Blaze nhìn thoáng qua nhau, sau đó vọt tới bên cạnh Judge, Judge bị xích bằng khóa lại giống y như pho tượng băng, chỉ có thể bị Metal và Blaze một trái một phải khiêng lên.

Đến bây giờ, cậu ta mới thật sự khó có thể tin hỏi: “Khoan đã, cậu thật sự định nhốt tôi?”

Ta lạnh lùng nói: “Không muốn bị nhốt? Vậy cậu hãy nói cho rõ, rốt cuộc đã giấu chuyện gì?”

Ta vừa hỏi, Judge vừa lại trầm mặc xuống, thật là tức chết ta rồi! Cậu ta rốt cuộc đang làm cái gì? Vừa lại có chuyện gì không thể nói cho ta?

Lúc này, bên cạnh truyền đến tiếng thì thào: “Cứ cảm thấy chỗ nào lạ lạ...”

“Cảnh này hình như có chút không hài hòa.”

“Chỗ nào sai chứ?”

Earth tặc lưỡi hai cái, nói: “Đảo điên rồi! Bức hỏi nên là chuyện của Judge làm, đang không khiến cho mình gần chết, lại còn cái gì cũng không chịu nói mới là chuyện của Sun làm à!”

“Oh, đúng đó!” Mọi người chột bùng tỉnh.

“...”

Phụt! Judge vậy mà bật cười.

“Còn không mau lôi đi!” Ta mặt vô biểu tình mà hạ lệnh, sau đó cảm giác không an tâm, lại cẩn thận dặn dò: “Roland, Blaze, Metal, ba người các cậu phụ trách canh giữ Judge, nhớ khóa lại cửa ngàm trong phòng giam, nếu như không biết cửa ngàm ở đâu, cứ đi hỏi Adair.”

“Khoan đã!” Sắc mặt Judge đại biến, hô lên: “Sun, tôi có chuyện rất quan trọng phải đi làm, cậu không thể thật sự nhốt tôi, tôi...”

Ta càng tàn nhẫn, gầm lên: “Mang đi!”

“Sun!” Judge gầm lên, ta quay ngoắt đầu đi, hoàn toàn không nhìn cậu ta.

Sau khi Judge bị mang đi, bầu không khí của hiện trường hết sức ngưng trọng, sắc mặt mọi người đều hết sức âm trầm, Storm thậm chí che mặt khóc thảm: “Cậu có thể cũng nhốt luôn cả tôi không? Tôi không muốn ngay cả công văn của Judge cũng phải sửa, hức hức hức...”

Earth tiến lên, vỗ vỗ vai Storm, không biết là khuyên nhủ hay là bỏ đá xuống giếng mà nói: “Thôi quên đi! Cậu cho dù bị nhốt vào, cũng chỉ là đổi thành sửa công văn ở phòng giam mà thôi.”

“Đừng nói ra!” Storm khóc thật rồi.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 7: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Bảy: “Liên Lụy Người Khác”

Lúc ta tỉnh lại lần nữa, vừa cảm tri, suýt nữa bị hù chết, cái gã Leaf này lại có thể nhào người bên giường ta khóc, mặc dù chỉ là âm thầm nước nỡ...

Ta từ trên giường bắn lên, kêu to: “Xảy ra chuyện gì rồi? Hẳn sẽ không là Judge chuẩn ra ngoài, lại làm mình chết rồi chứ?”

“Sun?” Leaf ngẩng đầu lên, kêu to: “Sun, cậu cuối cùng cũng tỉnh rồi! Thật tốt quá!”

Cuối cùng cũng tỉnh? Ta có chút rõ ràng rồi, xem ra ta lại vừa ngủ rất lâu: “Tôi đã ngủ bao lâu?”

“Năm ngày.” Leaf nói xong, còn nhấn mạnh: “Ngủ đến không hề động đậy, mọi người đều căng thẳng chết rồi, thay phiên đến trông cậu, một khi có dị trạng, liền sẽ đi thông báo cho Giáo Hoàng.”

Ta gật đầu, hơi chút tụ tập quang thuộc tính, sau đó từ trên giường chậm rãi ngồi dậy, đứng lên, đi vài bước, hoạt động gân cốt, mới đầu còn có chút cứng tay cứng chân, xem ra quả nhiên đã ngủ quá lâu, chẳng qua ngoại trừ cái này, trái lại không có dị trạng gì.

“Ngoại trừ tóc biến trắng, bề ngoài của tôi còn có vấn đề gì không?”

Leaf cẩn thận đánh giá ta, sau đó lắc đầu.

Ta nhún vai nói: “Vậy tôi không sao rồi, có thể chỉ là quá mệt, cho nên ngủ có hơi lâu một chút. Tôi có chút đói bụng, lấy ít đồ ăn cho tôi được không?”

Leaf chần chờ một chút, gật đầu, sau đó đẩy cửa đi ra ngoài, nhưng không lâu sau, lại là Earth mang đồ ăn trở về, một chén cháo cá, hơn nữa không có thêm rau thơm.

Ta ai oán nhận lấy chén cháo đó, oán giận: “Lần sau nhớ giúp tôi bỏ thêm rau thơm.”

“Rau thơm?” Earth suy nghĩ một chút, hỏi: “Cái thứ màu trắng sữa, từng viên phải bóc vỏ, ăn lên rất cay kia?”

“Đó là củ tỏi... Quên đi, cậu vẫn là đừng bỏ thêm cái gì.” Ta sợ ăn phải cháo của Earth nêm nếm, sẽ trực tiếp nằm xuống ngủ thêm năm ngày, nhưng chưa chắc sẽ tỉnh lại.

“Cậu vừa ăn vừa nghe tôi nói, năm ngày qua đã xảy ra một số sự việc.” Earth ngồi xuống, ta gật đầu, vừa ăn cháo, vừa ngoan ngoãn mà nghe.

“Trầm Mặc Chi Ứng bị giam lỏng rồi.”

Phụt! Ta một hơi cháo đều phun ra rồi, khó có thể tin nhìn Earth, nhưng người sau thoát nhìn một chút cũng không như đang nói giỡn, ta vội vàng nói: “Ai giam lỏng hẳn?”

“Bọn tôi.”

“Các cậu?!” Ta đã sốc đến không biết nên làm cái phản ứng gì, chỉ có lắp bắp hỏi: “Các, các cậu tại sao giam lỏng Trầm Mặc Chi Ứng? Hẳn thế nhưng là kẻ chủ sự của Hỗn Động thần điện, chẳng, chẳng lẽ muốn khơi mào chiến tranh sao? Tôi chỉ ngủ năm ngày mà thôi, các cậu dù có làm ầu

thế nào, cũng đừng ở trong vòng năm ngày liền dấy lên đại chiến của hai tòa Thần Điện chứ! Judge đâu? Cậu ta không nói cái gì sao?”

“Judge cũng đã ngủ ba ngày.” Earth nhún vai nói: “Lúc cậu ta tỉnh lại, Trầm Mặc Chi Ứng đã bị bọn tôi giam rồi.”

Ta trợn mắt há hốc mồm, hơn nửa buổi mới miễn cưỡng nặn ra lời để hỏi: “Rốt cuộc tại sao giam hẳn?”

“Để bảo vệ hẳn.”

Ta ngây ngẩn, giam hẳn là vì bảo vệ hẳn?

Earth đơn giản mà nói: “Bởi vì số lượng sinh vật undead bên trong thành không giảm bớt chút nào, đã kinh động đến quốc vương rồi, bọn họ phái Elliot đến Thánh Điện chất vấn, hơn nữa còn đem mọi lỗi lầm đều đẩy lên Trầm Mặc Chi Ứng người đến làm khách, cho rằng là hẳn giở trò quỷ, cho nên muốn dẫn hẳn đi, Trầm Mặc Chi Ứng đương nhiên không chịu, hai bên giằng co đến mức sắp nổi lên đánh.”

Vậy mà đã xảy ra chuyện nghiêm trọng như vậy! Ta kinh hô: “Tại sao không đánh thức tôi?”

Earth trừng mắt liếc ta một cái: “Cậu cho rằng gọi tỉnh cậu được sao? Cậu và Judge đều ngủ như người chết, nếu không phải còn đang hô hấp, sợ rằng Leaf và Metal sớm đã khóc chết rồi.”

Ta vẫn thật sự không có cảm giác có người gọi, chỉ là nằm xuống sau đó tỉnh lại, không chút nào giống như đã ngủ năm ngày khoa trương như vậy.

“Khi đó cậu và Judge đều đang ngủ, không ai nói chuyện đủ sức nặng, cho nên bọn tôi đành phải nói với Elliot đây là chuyện giữa Thần Điện, bọn tôi sẽ phụ trách nốt hẳn.” Earth nhún vai nói: “Trầm Mặc Chi Ứng vốn tức giận đến như thế muốn rút kiếm chém người, chẳng qua bọn tôi lôi tên của

cậu ra, hẳn có chút không cam lòng, tuy nhiên vẫn là ngoan ngoãn cho bọn tôi đem đi nốt.”

Thì ra là thế. Ta suy nghĩ một chút, cái này đúng là biện pháp xử lý tốt nhất lúc đó rồi, chỉ cần đáp ứng nốt Trầm Mặc Chi Ứng, Elliot phần lớn sẽ không làm khó Thánh Điện nữa, mặt khác, Trầm Mặc Chi Ứng vừa lại không biết tại sao vô cùng nghe lời của ta, lấy danh nghĩa của ta đem hẳn giam lỏng ở Thánh Điện, hẳn cũng thật sự rất có khả năng chấp nhận an bài này.

Chỉ là, những người khác không biết Elliot thật ra là... Hẳn nên nói từng là Hell knight, cũng không biết Trầm Mặc Chi Ứng tại sao lại nghe lời ta như vậy... Chính ta cũng không biết tại sao.

Ở dưới loại tình huống hoàn toàn không biết gì cả này, vậy mà có thể chọn được cách làm như vậy, thật sự là không đơn giản rồi. Ta khen ngợi một câu: “Xử lý rất tốt.”

“Đó còn phải nói!” Earth kiêu ngạo, đắc ý dào dạt nói: “Judge sau khi tỉnh dậy cũng nói như vậy, chẳng qua cậu ta không chịu tiến thêm một bước nói cho bọn tôi phải làm thế nào, muốn bọn tôi thả cậu ta ra, cậu ta mới chịu xử lý sự việc.”

“Các cậu hẳn sẽ không thật sự thả cậu ta?” Ta nguy hiểm nheo lại hai mắt.

“Không thả!” Earth phủ nhận, sau đó tỉnh bơ mà nói: “Blaze, Metal và Roland đều là bộ dạng phải giẫm qua thi thể họ mới có thể thả người, ai dám đi thả người chứ!”

Ta gật đầu, như vậy ta liền yên tâm hơn nhiều, nhưng vẫn không nhịn được nổi lên oán giận Judge: “Thật không biết Judge đã giấu tôi chuyện gì, nếu như cậu ta chịu nói, chuyện sẽ đơn giản hơn rất nhiều, thật là, có

chuyện gì ngay cả tôi cũng phải giấu? Giấu tôi cũng chỉ hại tôi phải điều tra nhiều thêm một chuyện...”

“Cậu với Judge đều như nhau!”

Ta sừng sốt, Earth đột nhiên kích động bắt lấy vai ta, rống giận: “Cái gì cũng không chịu nói, ôm hết thảy mọi chuyện vào người mình! Thế nào? Bọn tôi không thể tin tưởng như vậy hả? Hay là bọn tôi nhỏ yếu giống như công chúa, còn phải dựa vào các cậu hai kỵ sĩ vĩ đại đến bảo vệ?”

“Earth, cậu nói quá nghiêm trọng rồi đó! Tôi không có muốn tự mình làm hết.” Ta trừng lớn mắt, có chút hoảng loạn mà làm sáng tỏ: “Chỉ, chỉ là có một số chuyện tự mình làm mà thôi...”

“Có một số chuyện? Tự cậu ngẫm lại, một năm qua rốt cuộc có bao nhiêu chuyện là giấu mọi người đi làm?” Earth hung tợn mà nói: “Bây giờ ngay cả Judge cũng làm như vậy, nếu như cậu và Judge muốn đem tất cả chuyện nguy hiểm đều làm hết, dứt khoát liền đem Mười Hai Thánh kỵ sĩ giải tán, những người khác đều không cần nữa! Cậu cảm giác thế nào? Hả?”

Ta cứng họng không nói được gì, ta không phải có ý đó, nhưng lại không tìm được lời phản bác...

“Tôi chỉ là không muốn các cậu bị thương!” Ta thốt ra.

Lúc này, cửa phòng hơi bị đẩy ra, những người khác đứng ở cửa, tất cả mọi người.

Bọn họ nhìn ta, biểu tình của mỗi một người đều có chút bất đồng, tức giận, lo lắng, nhưng phần nhiều lại là không cam lòng... Nhìn biểu tình của bọn họ, ta đột nhiên nhớ tới, mỗi lúc chiến đấu, mình khoanh tay không thể làm gì, chỉ có thể trốn sau lưng bọn họ, cái loại cảm giác được mọi người

bảo vệ, mình thì căn bản sẽ không bị thương... Mẹ nó thật khó chịu muốn chết!

Chuyện bị giấu diếm, bị bảo vệ, Judge chỉ làm một lần với ta, ta đã tức muốn chết rồi, mà ta rốt cuộc đã làm với mọi người mấy lần?

Ta rốt cuộc đang nghĩ cái gì chứ!

Ta ngã ngồi ở mép giường, vùi đầu vào giữa đầu gối, ảo não không thôi, nói cái gì mà ai cũng không thể thương tổn Mười Hai Thánh kỵ sĩ, kết quả người không ngừng thương tổn bọn họ căn bản là chính ta!

“Sun, cậu không sao chứ?” Leaf xông lên, quan tâm hỏi.

“Cậu đừng nghĩ quá nhiều, trước nghỉ ngơi đi!” Giọng Storm cũng vang lên theo.

“Tôi cũng đã ngủ năm ngày rồi, còn nghỉ ngơi cái gì.” Ta rầu rĩ mà nói xong, ngẩng đầu lên, sau khi yên lặng nhìn mọi người một hồi, ta mở miệng nói: “Thực ra chuyện tôi biết cũng không nhiều, Red không biết làm sao mà hại tôi, nhưng tôi căn bản không quen biết cô ta. Trầm Mặc Chi Ưng cũng không biết làm sao rất sùng bái tôi, mặc dù hình như chỉ là bởi vì tôi từng đánh bại hắn, nhưng tôi cảm thấy có thể còn có nguyên nhân khác...”

Sau khi ta mở miệng nói, mới đầu, biểu tình của mọi người vẫn có chút chờ đợi, chẳng qua tùy theo ta càng nói càng nhiều, bọn họ giống như, giống như trên mặt bắt đầu sáng lên.

Đây khiến cho ta càng thêm vững tin, mình sớm nên làm như thế rồi, nhưng vẫn cần chờ một chút, mới đem chuyện Awaitsun nói cho ta biết, chuyện có liên quan đến Ma Vương sắp sinh ra ở Diệp Nha thành một năm một mười mà nói rõ rồi.

Sau khi ta nói xong, thật ra có chút lo lắng mọi người sẽ tức giận, dù sao chuyện lớn như vậy, ta lại có thể giấu bọn họ, cũng thật sự rất không nên rồi...Khoan đã! Mọi người lại có thể không phản ứng? Ngay cả biểu tình cũng không biến đổi... chẳng lẽ là bị hù đến đơ mất rồi?

“Có phải quá kích động rồi hay không? Ta cần thận hỏi.

“Kích động?” Earth hừ một tiếng, hoài nghi mà nói: “Thế giới này còn có chuyện càng kích động hơn chuyện cậu bắt nhốt Judge sao?”

Earth vừa nói lời này ra, mọi người đều gật đầu.

Ta bắt nhốt Judge...Ah! Phải rồi! Trên thế giới căn bản không có chuyện càng nghiêm trọng hơn so với cái này!

Ôi Thần Ánh Sáng ơi! Ta cho đến bây giờ mới thật sự rõ ràng mình đã làm cái chuyện tốt gì! Ta đem Lesus Judge bắt giam! Mặc dù cậu ta bây giờ đang bị giam giữ, cho nên không thể đến trừng phạt ta, chẳng qua ta cũng không thể nhốt cậu ta cả đời, cậu ta không lâu sau đó sẽ đi ra, đến lúc đó, ta ta...

Ta lớn tiếng than khóc: “Tôi chết chắc rồi! Lần này nhất định chết chắc rồi!”

Biểu tình mọi người đều trầm trọng mà gật đầu, Earth vỗ vai ta an ủi: “Cậu thật sự chết chắc rồi, chẳng qua tôi muốn nói một câu — làm tốt lắm! Cậu đời này đây là lần có can đảm nhất, giống cái đàn ông nhất! Dù cho sau đó bị Judge chém cũng đáng!”

Đáng cái đầu người! Ta mới hai mươi bốn tuổi, một chút cũng không muốn bây giờ đã đi gặp thần Ánh Sáng!

Không sao, về sau nói rõ với Judge, cậu ta hẳn là sẽ tha thứ cho ta, hẳn là... có lẽ đi?

Ta hít sâu mấy hơi, vất vả lắm mới thoát ly khỏi ảo tưởng bị Judge chém, nhìn mọi người một chút, ta đã biết nên làm thế nào rồi.

“Chuyện lần này có chút khó, một mình tôi thật sự có phần làm không được...” Ta nhỏ nhỏ tiếng mà nói: “Các cậu đồng ý giúp tôi không?”

“Cái gì?” Earth cao giọng hô: “Cậu nói cái gì? Tiếng quá nhỏ rồi, thực sự nghe không thấy à!”

“Giúp tôi.” Ta hơi lớn tiếng một chút.

“Hả?” Earth lại nâng cao âm lượng.

“Giúp tôi á!” Ta rống to: “Đủ lớn tiếng chưa!”

Mọi người nhìn ta, mỗi một người đều cười rộ lên, nhao nhao trả lời: “Đủ rồi.” “Miễn cưỡng vậy!” và “Đương nhiên sẽ giúp cậu.”

Ta có chút thẹn quá hóa giận, quay ngoắt đầu đi, chờ sau khi mọi người ngừng tiếng cười, mới chịu quay đầu lại, bắt đầu phân phát công việc.

“Storm, trong khoảng thời gian Judge bị giam giữ này, cậu phụ trách ổn định vận hành của Thánh Điện, tôi sẽ phái Adair và Vidar đi giúp cậu; Stone, cậu đến chỗ quốc vương làm một hồi giải thích, đừng lừa gạt ông ta nữa, quốc vương heo giả bây giờ căn bản không lừa gạt được, trực tiếp nói thật với ông ta đi! Cứ nói chúng ta cho rằng có con vu yêu ẩn vào trong thành, tôi đang suất lĩnh Thánh kỵ sĩ toàn lực đuổi bắt, nhưng trước khi tra rõ chân tướng, chúng ta cũng sẽ không cho Trầm Mặc Chi Ứng chạy loạn khắp nơi.”

Storm lộ ra biểu tình vô cùng đau thương, nhận mệnh mà gật đầu.

Stone cũng coi như là người hết sức quen thuộc ngoại giao, cậu ta trái lại hết sức dứt khoát mà gật đầu.

“Ice và Moon, các cậu cùng phụ trách tuần tra bên trong thành tháng này, mang nhiều Thánh kỵ sĩ đi một chút, hơn nữa tiểu đội cố gắng hết sức đừng phân tán quá mỏng, nếu muốn phân tán, ít nhất phải đảm bảo trong tiểu tổ phân tán nhất định phải có hai người cao thủ kiếm thuật và thần thuật trở lên.”

Ice gật đầu, Moon... muốn một gã trường kỳ mặc chứng xơ cứng cổ gật đầu, là có chút làm khó, cho nên, cậu ta chớp mắt coi như gật đầu.

“Earth, Cloud các cậu trong khoảng thời gian này đi theo tôi tra xét.”

Earth chỉ “ờ” một tiếng, Cloud... cậu ta từ trong góc phòng xuất hiện, gật đầu, rồi lại “ẩn thân” lần nữa.

“Leaf, Metal và Blaze, các cậu lưu thủ Thánh Điện, cũng phụ trách trông coi Judge.”

Ba người đều gật đầu.

Roland sững sốt, vội vàng hỏi: “VẬY còn tôi?”

“Tôi đem Trầm Mặc Chi Ứng giao cho cậu trông coi, tuyệt đối không thể để hãn rời khỏi.” Ta nhấn mạnh nói: “Lúc cần thiết, ‘thủ đoạn gì’ cũng có thể xuất ra, chỉ cần đừng giết chết hãn là được rồi.”

Roland gật đầu hết sức nghiêm túc cam kết: “Tôi hiểu rồi, nhất định sẽ không cho hãn trốn.”

Ta tuyên bố với mọi người: “Để cho Mười Hai Thánh kỵ sĩ chúng ta nắm tay nhau cùng giải quyết chuyện lần này, để cho thế nhân biết tình nghĩa giữa Mười Hai Thánh kỵ sĩ, cộng với tuyên dương uy nghiêm của Thần Điện Ánh Sáng!”

Ta hùng dũng mà nói xong, mọi người đều nhướn mày, thoạt nhìn hình như đối với lời này có phần không cho là đúng, một chút tâm tình sục sôi cũng không có.

Ta trầm mặc một chút, sửa miệng, hung tợn mà nói: “Để cho chúng ta cùng tìm ra cái hung thủ dám giết chết Judge kia, để cho ả sau khi đến địa ngục hối tiếc vì đã chọc giận Mười Hai Thánh kỵ sĩ!”

Mười hai Thánh kỵ sĩ đồng loạt mà gật đầu, sau đó tất cả đều lộ ra... Không đúng, Judge không có ở đây, là mười một Thánh kỵ sĩ đều lộ ra biểu tình dữ tợn đến không giống như biểu tình mà cái kỵ sĩ cao thượng nên có.

Ta đi vào trong thư phòng của Giáo Hoàng, từ lúc ở ngoài cửa đã biết ông ta đang ngồi bên bàn sách, cầm bút lông vũ không biết đang ghi cái gì, cho nên sau khi ta đi vào, ngay cả nhìn cũng không nhìn ông ta một cái, liền vừa quay đầu đóng cửa, vừa vào thẳng vấn đề mà nói: “Dạy ta công kích vô hình.”

Giáo Hoàng buông bút lông vũ xuống, lộ ra biểu tình cười khố, oán giận: “Ta bắt đầu tự hỏi ta có phải đang tự đào phần mộ rồi hay không, người là Thánh kỵ sĩ đấy! Một Thánh kỵ sĩ biết nhiều ma pháp cao thâm như vậy là muốn ma pháp sư đều đi nhảy miệng rồng hết sao?”

“Dù sao ông vừa lại không phải là ma pháp sư, muốn nhảy cũng chẳng can hệ gì đến ông.”

“Ta là ma pháp sư nghiệp dư.” Giáo Hoàng nhún vai.

Ông mà coi là nghiệp dư, vậy ma pháp sư chuyên nghiệp đều phải nhảy miệng rồng rồi.

“Mau dạy ta đi!” Ta có chút không nhẫn nại nói: “Judge không biết sau khi bị nhốt bao lâu sẽ phát điên vượt ngục, ta phải ở trước khi cậu ta ra, đem chuyện giải quyết hết mới được.”

Giáo Hoàng nhún vai nói: “Thật ra, công kích vô hình người nói, tên chính xác phải là ma pháp hệ tinh thần, đó là ma pháp vô~~ cùng khó, có thể nói ma pháp sư bình thường cả đời cũng hòng học được sử dụng loại ma pháp này...”

Ông ta liếc nhìn ta một cái, chán nản mà nói: “Quên đi, người cái gã này chả có chút quan hệ gì với ma pháp sư bình thường.”

Nói nhảm, ta là Thánh kỵ sĩ đấy thôi!

“Thật ra ta đối với ma pháp hệ tinh thần cũng không thạo.” Giáo Hoàng hết sức thản nhiên mà thừa nhận: “Ta chỉ là ma pháp sư nghiệp dư, ma pháp khá thành thạo là thủy thuộc tính có tính chất gần giống quang thuộc tính, người muốn nói đến ma pháp hệ tinh thần, ta chỉ có lý luận, không có năng lực thao tác.”

“Không sao, lý luận là đủ rồi.” Ta nhún vai nói: “Ông lúc trước nói cái xiềng xích nước kia là cái ma pháp liên hợp gì đó, ta ngay cả tên chính xác cũng không biết, chẳng phải vẫn biết dùng?”

“Người có thể kiêu ngạo một chút nữa!” Giáo Hoàng hung tợn mà nói xong, lắc đầu thở dài nói: “Chẳng qua con người quả nhiên không phải hoàn mỹ! Để cho Neo dạy dỗ nhiều năm như thế, kiếm thuật của người vẫn có thể còn tệ hơn so với tế ti như ta, cũng thật sự không phải dễ dàng à!”

“...”

Giáo Hoàng càng thêm bỏ đá xuống giếng, mỉa mai mà nói: “Những năm này là cái năm gì! Kiếm thuật của Thánh kỵ sĩ còn kém hơn so với Giáo Hoàng.”

Nghe vậy, ta trờng Giáo Hoàng một cái, bên người ông ta bắt đầu xuất hiện xiềng xích thủy thuộc tính... Ông ta lập tức bắt đầu giải thích: “Thật ra người đã biết một chút ma pháp hệ tinh thần rồi, chính là năng lực cảm tri của người.”

“Cảm tri chính là ma pháp hệ tinh thần?”

Ông ta gật đầu, giải thích sâu hơn một bước: “Thật ra, nguyên lý cơ bản của ma pháp cũng không khó, người sử dụng lực tinh thần đi điều động các loại ma pháp, tiến tới phát huy các loại đặc chất ban đầu của thuộc tính, chẳng qua ma pháp hệ tinh thần lại không giống, thật ra hệ tinh thần cũng như cái tên của nó chính là trực tiếp dùng lực tinh thần để công kích, kỳ thực là không điều động thuộc tính, nghe đến đây, hiểu không?”

“... Không hiểu.”

Giáo Hoàng không biết nói gì, lăm bẫm: “Một tí xíu lý luận cũng không biết, lại có thể sử dụng ra một đống ma pháp cao thâm, những ma pháp sư khác sớm đã nên nhảy miệng rỗng ròi, để khỏi nhìn thấy cách dùng ma pháp của người, sẽ đang sống mà tức chết.”

“Có khoa trương như thế không?” Ta tức giận mà nói: “Ta chỉ là phái thực dụng, không phải là phái lý luận mà thôi, ma pháp có thể phát ra đi đánh người là được rồi, ta vừa lại không phải ma pháp sư chân chính mà đi nghiên cứu lý luận.”

Ông ta lại lắc đầu nói: “Vô cùng nghiêm trọng, cách người sử dụng ma pháp thật giống như là đem kiếm cầm như chổi, thoạt nhìn giống như đứa trẻ đang nghịch kiếm, nhưng nếu thực sự ra tay, lại có thể đâm chết cao thủ kiếm thuật.”

“Đó làm sao có thể!” Ta một chút cũng không tán đồng.

Mỗi một cao thủ kiếm thuật ta từng nhìn qua chỉ cần cầm kiếm lên, liền có một loại cảm giác uy phong lẫm liệt, Judge còn từng giải thích với ta, đó là vì bọn họ đang trong tâm tình đề phòng cao độ, mỗi một động tác thật ra đều là kinh nghiệm phong phú tích lũy lên, đảm bảo giơ tay nhắc chân đều có thể công kích hoặc phòng thủ bất cứ lúc nào... Tóm lại, cậu ta nói đã nói cả đồng, chỉ là muốn nói cho ta, nhìn thấy gã nào có loại uy phong lẫm liệt này, nhớ đừng cách quá gần, nếu không rất dễ bị chết trong tức khắc.

Giáo Hoàng gật đầu nói: “Bây giờ người biết cảm nhận của ta rồi chứ!”

“Biết cũng vô dụng!” Ta lẽ thẳng khí hùng mà nói: “Dù sao ta cũng chính là đem ma pháp dùng như chổi, mau dạy ta ma pháp hệ tinh thần, cho ông mười phút dạy học, Cloud và Earth còn ở đại sảnh chờ ta, muốn cùng đi tìm hung thủ giết Judge.”

Giáo Hoàng vừa nghe, suýt nữa hộc máu, gầm lên: “Người ta tốn mười năm, người tốn mười phút, thế này là phạm quy rồi! Được rồi, được rồi, đem ma pháp liên hợp của người thu hồi đi, ta dạy là được... Chẳng qua, thật ra người hẳn nên hỏi Aidrizzt, ta lần trước cùng hắn đàm luận qua ma pháp, hắn cũng không thiện trường ma pháp hệ tinh thần, nhưng ít ra tốt hơn so với ta chỉ có lý luận. Ma pháp hệ tinh thần không giống ma pháp khác, tính nguy hiểm rất cao, một cái làm không tốt rất có khả năng sẽ phản tác dụng.”

“Phản tác dụng? Là sẽ đau đầu giống như ta lần trước?”

“Đau đầu? Đó nhiều lắm gọi là tác dụng phụ.” Giáo Hoàng khó chịu nói: “Cái gọi là phản tác dụng là sẽ biến thành thẳng ngược!”

Eh... Vậy ta tốt hơn là vẫn ngoan ngoãn đi tìm Aidrizzt.

“Aidrizzt ở trong lữ quán bên trái Diệp Nha thành.”

“Lão sư cũng ở đó?” Ta đột nhiên nhớ tới, mình hình như đã quên phải đi chào hỏi lão sư, cái này gay go rồi!

Giáo Hoàng lắc đầu nói: “Ta hỏi qua Aidrizzt, hắn nói chỉ là có cái nhiệm vụ ở Diệp Nha thành, cho nên thuận đường đến Thánh Điện xem thử, Neo đi chỗ khác giải nhiệm vụ rồi, không có đến.”

Lão sư cũng thật là! Học sinh mất tích rồi, Aidrizzt quan tâm đến tự mình chạy tới xem thử, chính ông ấy trái lại ngay cả đến cũng không có đến!

“Ta biết rồi.” Ta gật đầu nói: “Bây giờ liền đi tìm hắn.”

“Khoan đã, người theo hắn học ma pháp xong, mời hắn đến Thánh Điện gặp ta.” Giáo Hoàng giải thích: “Ta có cái vấn đề liên quan đến ma pháp hệ hắc ám muốn hỏi hắn.”

“...Ông là Giáo Hoàng.” Ta mặt vô biểu tình nói: “Phải là cả người tràn ngập Thánh quang, đối với hai chữ hắc ám hắn là phải cách xa như hai tòa Thần Điện mới đúng chứ?”

Giáo Hoàng càng lạnh mà nói: “Người là Sun knight trưởng, người phát ngôn của thần Ánh Sáng, cùng hai chữ hắc ám phải cách xa như hai kỵ sĩ trưởng Thần Điện, nhưng nói đến ma pháp hệ hắc ám, người tuyệt đối còn mạnh hơn gấp mười so với Trầm Mặc Chi Ứng chuyên tu ám thuộc tính.”

“... Ta sẽ gọi Aidrizzt tới.”

◇◇◇◇

Quay về đại sảnh, Earth và Cloud sớm đang chờ ta rồi... Mặc dù ta không biết Cloud ở đâu, chẳng qua nếu ta bảo cậu ta trước qua đây chờ, căn cứ vào loại tính cách nghe lời của cậu ta, hắn là có ngoan ngoãn qua đây.

“Đi thôi.”

Mặc dù ta cái gì cũng không giải thích, chẳng qua Earth ngay cả hỏi cũng không hỏi, liền đi theo ta, mà lúc đi ra cửa chính, ta cũng “nhìn” thấy Cloud, mặc dù giây tiếp theo, cậu ta lại không biết trốn đi đâu rồi.

Ba người chúng ta (mặc dù thoát nhìn như hai người) đi lên đường, bầu không khí trên đường khác xa lúc trước, Thánh kỵ sĩ tuần tra và hoàng gia kỵ sĩ gần như đông gấp ba trước đây, hơn nữa vẻ mặt mỗi người đều nghiêm túc.

Hoàng gia kỵ sĩ nghiêm túc trái lại vẫn không có gì, dù sao bọn họ “mặt cứng rắn giống như áo giáp” đã không phải chuyện mười năm hai mươi năm rồi, đó thế nhưng là truyền thống cứng rắn trên trăm năm!

Chẳng qua, Thánh kỵ sĩ có thể nói là khuôn mặt tươi cười như mặt trời xán lạn, động tác nhẹ nhàng như gió thoảng qua mặt, biệt danh là sát thủ nội trợ, có thể nói chỉ cần là con cún nhỏ mọi người đều yêu... ahem! Ý ta là, Thánh kỵ sĩ là chức nghiệp nổi tiếng nhanh nhẹn phong độ, mặt đầy tươi cười, lịch sự đến khiến cho mỗi một người đều yêu thích.

Nhưng, bây giờ ngay cả Thánh kỵ sĩ đều nghiêm túc thần sắc rồi, chỉ cần bọn họ vừa đi qua, dân chúng bên cạnh đều nổi lên thì thầm, nhất là một số phụ nữ cấp bà mẹ, chừng như đều sắp bị dọa rồi.

Ta nhú mày, xem ra hôm nay quay về Thánh Điện phải nhắc nhở những Thánh kỵ sĩ một chút, không nên dọa sợ dân chúng mới phải, chẳng qua sinh vật undead liên tiếp xuất hiện, ta chung quy không thể bắt bọn họ khuôn mặt tươi cười đùa mà đi bắt sinh vật undead chứ? Đây cũng quá ép buộc rồi, rốt cuộc nên làm sao đây...

“Đẹp trai quá đi!”

“Siêu đẹp trai! Tôi thích người bên kia, đẹp lạnh lùng!”

“Người bên trái mới đẹp, ánh mắt thật cool!”

Trong tiếng la hét của các cô gái trẻ, mặt của các Thánh kỵ sĩ bắt đầu chậm rãi đỏ lên, đừng nói nghiêm túc, ngay cả muốn nhả nhin giơ lên khóe miệng cũng là chuyện rất khó khăn.

...Bây giờ là chuyện làm sao?

Earth cảm thán mà nói: “Bây giờ các cô gái trẻ đều không muốn những chàng trai tốt thân thiện, ngược lại thích những anh chàng lạnh lùng rồi, bọn họ bây giờ bày vẻ lạnh lùng đúng lúc có thể kết bạn gái!” Nói xong, còn liếc ta một cái rồi lại thờ dài nói: “Phỏng chừng cậu đời này cũng đừng hòng kết được cô em trẻ tuổi xinh đẹp nào nữa, chẳng qua cậu có thể cân nhắc gặp gỡ với những cô lớn hơn cậu mười tuổi thử xem, khuôn mặt tươi cười này của cậu, đúng chuẩn là một siêu cấp sát thủ nội trợ!”

“Trở về sẽ ra lệnh bọn chúng không được nghiêm lại khuôn mặt!”

“Mình không kết được bạn gái liền muốn kéo toàn Thánh Điện cùng làm xử nam?” Earth lạnh lùng nói: “Sun knight, cậu như vậy là đúng sao?”

“Tôi là Sun knight, thủ lĩnh Thánh Điện, lời nói của tôi chính là đúng... Ah! Tới rồi.”

Earth ngẩng đầu lên nhìn quán rượu Diệp Nha, tặc lưỡi hai tiếng, nói: “Ban ngày ban mặt liền tới uống rượu, Sun knight, cậu như vậy là đúng sao?”

“Đúng cái đầu cậu, bên này nè!”

Ta dẫn theo cậu ta đi về hướng lữ quán bên cạnh, cậu ta lúc này mới hơi có chút hứng thú mà nói: “Đến tìm ai?”

“Lão sư tôi.”

“Neo Sun?” Earth ngạc nhiên hỏi.

Ta gật đầu.

“... Tôi có thể tới quán rượu bên cạnh uống rượu, sau đó chờ cậu được không? Cùng lắm là giúp cậu vụng trộm một bình, tôi bao!”

Xem ra dù lão sư đã rời khỏi bốn năm rồi, nhưng uy danh vẫn bất diệt như cũ, Earth knight hiện nhiệm vì không muốn nhìn thấy ông ấy, còn chịu mời ta một bình rượu!

Nể bình rượu, ta gật đầu đồng ý: “Cậu đi đi! Nhưng đừng uống quá nhiều, tôi chỉ là muốn học cái ma pháp, lát nữa sẽ tìm các cậu đi làm chính sự.”

“Tìm Neo Sun học ma pháp?” Earth sắc mặt quái dị mà lầm bầm: “Hai thầy trò các người thế nhưng nổi tiếng lão sư là kiếm thuật vạn năng thần thuật ngu ngốc, học sinh là thần thuật vạn năng kiếm thuật ngu ngốc, bây giờ kiếm thuật ngu ngốc muốn tìm thần thuật ngu ngốc học ma pháp?”

... Cậu không thể nói là “thần thuật vạn năng muốn tìm kiếm thuật vạn năng” học ma pháp sao?

“Cậu nói thêm câu nữa là liền theo tôi đến gặp lão sư Neo đi!”

Chữ ‘đi’ của ta vừa ra, Earth đã biến mất tăm rồi, tốc độ mặc dù kém xa Storm, chẳng qua đã ngang ngửa với Cloud rồi.

Gã này lại có thể là Earth knight thật thà trung hậu... Ta lắc đầu, khi xoay người muốn vào lữ quán, sau lưng đột nhiên chạm rã xuất hiện bóng dáng của Cloud, thật chẳng khác gì u linh hiện thân!

Ta có chút vô lực mà nói: “Cloud, cậu không theo Earth đi uống rượu?”

Cloud lắc đầu nói: “Không biết.”

“Không biết uống rượu? Vậy thì theo tôi đi thôi!”

Cloud gật đầu, không ẩn thân nữa, mà là theo ở sau lưng ta, bước vào lữ quán.

Vừa đi vào, ta liền nhận được ánh mắt của mọi người, lập tức theo phản xạ bày ra mím cười xán lạn của Sun knight...

“Sun knight trưởng!”

Ông chủ lữ quán đột nhiên hét to một tiếng, sau đó xông về phía ta, thật sự dọa ta giật nảy mình... bộ dạng béo phì đó của ông ta thật giống quốc vương heo thật tiền nhiệm, hại ta trong phút chốc tưởng rằng quốc vương heo giả cần tiền đến nỗi ngay cả ông già nhà mình cũng phải đi làm công rồi chứ.

Sau khi ông ta vọt tới, hoảng hoảng hốt hốt mà nói: “Sun knight đại nhân, ngài cuối cùng cũng tới rồi, vài ngày trước, lữ quán đã xuất hiện một tên khách không mời!”

Ta ừm ừm mà làm ra bộ dạng chần động, dùng giọng không dám tin khê hô: “Trong Diệp Nha thành được ánh sáng bao phủ vậy mà có khách không mời?”

Ông chủ lữ quán làm ra vẻ muốn đề thấp giọng, còn muốn ta lại gần một chút để nghe, chẳng qua cổ họng của ông ta có lẽ chỉ nhỏ hơn Blaze một chút: “Hắn, hắn là một tên hắc ám tinh linh!”

“Oh!” Ta lộ ra biểu tình chột hiệu, sau đó lộ ra mím cười, gật đầu nói: “Đúng vậy, hơn nữa còn là hắc ám tinh linh đã được thần Ánh Sáng cảm hóa, tiến tới cải tà quy chính, cảm tạ bao dung của thần Ánh Sáng!”

Ông chủ lữ quán sửng sốt, ta nhân cơ hội bắt đầu thao thao bất tuyệt: “Ah! Mặc dù dưới lòng đất xa xôi âm u gần như không thấy được một tia ánh sáng, nhưng lòng nhân ái của thần Ánh Sáng có ở khắp nơi, cho dù là con dân bị nham thạch ngăn cản, bị bóng tối bao phủ, thần Ánh Sáng vẫn

giữ lòng bao dung, chỉ cần đối phương có nơi sám hối, là sẽ không từ chối bọn họ gia nhập hàng ngũ ánh sáng... Tên hắc ám tinh linh này đã được sự cảm hóa của thần Ánh Sáng, bất chấp tan xương nát thịt, cuối cùng lên được mặt đất, đi đến Diệp Nha thành tràn ngập hơi thở ánh sáng, để hướng đến thần Ánh Sáng vĩ đại nhưng khiêm tốn gửi lời chào!”

“Thật, thật là quá cảm động lòng người!” Ông chủ lữ quán nước mắt nước mũi tung hoành mà nói: “Lúc hắc trả phòng, tôi nhất định bớt cho hắc hai mươi phần trăm! Nhất định! Van cầu ngài ngàn vạn lần đừng tiếp tục nói nữa, khách khứa đều chạy hết rồi...”

Hai mươi phần trăm sao? Mặc dù ta có năm chắc có thể chém được bốn mươi phần trăm, chẳng qua tiền bớt lại không phải tiền của ta, cho nên không cần cố gắng như thế, chỉ cần miễn đi phiền toái mà thân phận hắc ám tinh linh của Aidrizzt có thể sẽ mang tới là được rồi.

“A a, Grisia, người, người thật là... ha ha ha!”

Aidrizzt nhào người trên thành cầu thang, cười đến ngay cả mũ áo trùm cũng rớt xuống, làn da đen của hắc lập tức thu hút một đồng khách mà bị ta lái nhải đến đang muốn chạy, chẳng qua trên mặt những người này là tò mò nhiều hơn hoảng sợ, thậm chí dừng chân lại, đánh giá làn da và tóc của hắc ám tinh linh.

“Aidrizzt, bạn của ta, đã lâu không gặp.” Ta cười đi lên phía trước, thuận tiện quan sát biểu tình của mọi người, mọi người đầu tiên là có chút khiếp sợ, chẳng qua tiếp theo liền rất tò mò rồi, nhất là sau khi ta mở miệng nói chuyện, người vốn định chạy trốn đều len lén lượn trở về bàn, bày rõ bộ dạng uống trà xem kịch.

Tốt lắm, xem ra Aidrizzt ở Diệp Nha thành hắc là tương đối không dễ dàng bị kỳ thị, hay thậm chí là bị đuổi bắt rồi.

“Không phải mấy ngày trước mới thấy mặt sao? Người không nhớ à?”
Aidrizzt có chút nghi hoặc hỏi.

Ta đương nhiên nhớ, chỉ là thuận miệng nói mấy câu, để cho mọi người biết người đích xác là bạn của Thần Điện Ánh Sáng mà thôi.

“Bạn của ta.” Ta mỉm cười nói: “Tuy nói dưới sự chiếu rọi của thần Ánh Sáng, hắc ám không có nơi ẩn trốn, Sun knight cũng không cần phải giấu diếm bất cứ lời nói nào, nhưng giờ phút này vẫn có một số sự vật tạm thời không cho phép người ngoài hiểu biết, không biết có thể cho mượn một chạng nói chuyện?”

Aidrizzt trợn lớn mắt nhìn ta, hoàn toàn không biết làm sao.

Phía sau Cloud mở miệng nói: “Sun nói, đến phòng của người nói chuyện.”

Mặc kệ Aidrizzt hay là ta, toàn bộ đều thở phào một hơi. May là có Cloud đi theo.

Aidrizzt dẫn theo chúng ta lên lầu, sau khi vào phòng hắc ở, ta có chút nghi hoặc mà nhìn hai cái giường trong phòng, không phải nói lão sư không có tới sao?

“Người cùng ở với người khác?” Ta mở miệng hỏi, nhưng trong lòng thật sự không cảm thấy có người dám ngủ cùng một phòng với hắc ám tinh linh.

Aidrizzt ngăn người, ta chỉ một cái giường khác với hắc, hắc mới vội vàng trả lời: “Không, phòng này vốn đã có hai cái giường... Có muốn uống một chút nước hoa quả không? Ta vừa mới ép xong.”

Ta gật đầu, ngồi vào trước bàn, vừa nhìn Aidrizzt rót nước hoa quả, vừa thuận miệng hỏi: “Làm sao hành động tách ra với lão sư rồi, người một hắc ám tinh linh hành động đơn độc, hắc là có rất nhiều chỗ bất tiện chứ?”

Aidrizzt cười khố nói: “Hai người cũng chưa chắc tốt hơn, tính cách của Neo thật sự rất nóng nảy rồi.”

... Nói như vậy cũng phải, nói không chừng lão sư ở khi đối phương kinh hô “hắc ám tinh linh”, liền cảm thấy người khác là đang kỳ thị, sau đó liền đánh bay người ta rồi.

Aidrizzt rót nước hoa quả cho ta và Cloud, sau đó cũng ngồi xuống hỏi: “Tìm ta có chuyện? Muốn đến lấy lại bảo thạch sao?”

Nói xong, hấn lại thật sự từ trên cổ lấy ra dây chuyền, mặt dây chuyền chính là yên lặng vĩnh hằng.

Yên lặng vĩnh hằng... Ta không nhìn được vươn tay, đột nhiên, có người túm lấy tay của ta, ta sửng sốt, lúc này mới phát hiện là Cloud túm lấy ta.

Cậu ta nhìn ta, sau đó chậm rãi mà buông tay ra.

Ta cũng lặng lẽ mà rút tay lại, không để ý viên bảo thạch đó nữa, chỉ là giải thích: “Không, ta không phải tới vì yên lặng vĩnh hằng.”

Aidrizzt chần chờ một chút, mặc dù ta nhìn ra hấn có lời muốn nói, nhưng hấn cuối cùng vẫn không nói cái gì, yên lặng mà thu lại dây chuyền, sau đó hỏi: “Như vậy, người tìm ta là có chuyện gì sao?”

“Ta muốn học ma pháp hệ tinh thần.”

Aidrizzt kỳ quái mà liếc ta một cái, nói: “Người đã biết rồi, hơn nữa sử dụng được tốt hơn ai hết, ta chưa bao giờ nghe nói có người có thể dùng cảm tri để thay thế thị lực.”

Ta giải thích thêm một bước: “Ta muốn học cách công kích.”

“Công kích của ma pháp hệ tinh thần?” Aidrizzt sửng sốt, biểu tình trở nên hết sức nghiêm khắc, khề hô: “Người, người định học loại công kích

đó?”

Ta giật mình, vội vàng hỏi: “Loại công kích đó có gì không đúng sao?”

“Loại công kích đó rất ác độc!” Aidrizzt nhíu chặt mày, nói: “Người bị người công kích rất có thể sẽ bị tổn hại não bộ vĩnh viễn, hơn nữa loại thương tổn đó không thể dùng Thánh quang để chữa trị, nếu như không cần thiết, đừng dùng loại công kích đó, quá âm hiểm rồi!”

Dùng địa ngục hỏa đem đối phương đốt thành một đồng bụi là không âm hiểm sao? Ta thật sự có chút không thể lý giải tiêu chuẩn đạo đức của Aidrizzt.

Nhưng nếu hãn không dạy ta vậy thì phiền toái rồi! Ta vội vàng giải thích: “Ta có kẻ địch, cô ta biết dùng ma pháp hệ tinh thần công kích, để bắt cô ta, ta phải học được dùng ma pháp hệ tinh thần công kích, nếu không ít nhất phải học được làm thế nào không bị công kích. Aidrizzt, tốt xấu gì cũng làm bạn một thời gian, người sẽ không trơ mắt nhìn ta vì không biết ma pháp hệ tinh thần, bị đối phương làm thành thẳng góc chứ?”

“Thì ra là như vậy. Ta đương nhiên sẽ không.”

Aidrizzt buông lỏng xuống, nhưng sau đó khó xử mà nhíu mày, nói: “Ta đối với ma pháp hệ tinh thần cũng không phải rất chuyên sâu, chỉ là học qua một số ma pháp dùng để tra hỏi, ta có thể nói cho người làm sao công kích, nhưng không có cách nào làm mẫu cho người, học như vậy thực sự rất nguy hiểm... Không thể nghĩ phương án khác thay thế sao?”

“Không thể!” Ta lập tức bác bỏ: “Người dạy ta là được rồi, đừng lo lắng, ta học ma pháp vẫn chưa từng thất bại.”

Aidrizzt thở dài, gật đầu nói: “Được rồi! Chẳng qua ta phải trước chuẩn bị một chút, tìm con vật nào để làm kiểm tra...”

“Tìm con vật gì chứ!” Một cái giọng phụ nữ vô cùng bén nhọn nói như thế: “Cách học ma pháp nhanh nhất chính là tự mình lĩnh hội!”

“Người là ai?” Aidrizzt đột nhiên nhìn về phía cửa, vô cùng chấn động hỏi.

Nhưng người càng chấn động lại là ta, ta là sau khi Aidrizzt nói mới đột nhiên phát hiện, ở cửa lại có một người phụ nữ đứng đó! Người phụ nữ này cứ như là từ hư không xuất hiện, đột nhiên đã xuất hiện ở cửa rồi.

Nếu như cô ta có thể đột nhiên xuất hiện ở cửa như vậy, có phải cũng có thể đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh ta, thậm chí khiến ta hoàn toàn không phát giác được cô ta?

Cảm tri có lẽ thật sự không thể hoàn toàn thay thế thị lực, ta lần đầu có loại ý nghĩ này.

Lúc này, Cloud rút kiếm ra, Aidrizzt cũng tụ tập lên thuộc tính, phản ứng của bọn họ đều quá kinh người, đối tượng chỉ là một cô gái... Không, không đúng, cô gái này có chút quái lạ, hắc ám thuộc tính của cô ta khá cao, nhưng cũng không phải rất cao, không tính là quá kỳ quái.

“Các người căng thẳng như vậy làm chi? Cô ta có cái gì kỳ quái sao?” Ta có chút không hiểu gì cả, thật sự không biết Cloud và Aidrizzt tại sao phản ứng mạnh như vậy.

Aidrizzt khinh khỉnh liếc ta một cái, tức giận mà nói: “Người không nhìn thấy sao?”

“Sun nhìn không thấy.” Cloud lập tức đáp trả.

Aidrizzt ngẩn ra, nhất thời có chút lúng túng, vội vàng giải thích: “Làn da của cô ta là màu hồng.”

... Màu hồng?!

“Ái chà! Mới một khoảng thời gian không gặp đã quên ta rồi? Chẳng qua cho dù làm bộ quên, một đồng chuyện người nợ ta cũng sẽ không biến mất!” Cô gái cười, mặc dù bề ngoài hết sức trưởng thành, nhưng biểu tình lại có phần trẻ con, cô ta nũng nịu mà nói: “Sun, chẳng lẽ người quên rồi, chính miệng người đáp ứng ta, thân thể người là thuộc về ta đấy!”

“A...” Aidrizzt kinh hô một tiếng, lộ ra biểu tình có chút xấu hổ và thẹn thùng, nói: “Tốt hơn là ta với Cloud knight trước, trước đi ra ngoài một lát?”

“Pink!” Ta suýt nữa nhảy dựng lên, kêu to: “Người, người... ta đang tìm người!”

Pink lại có thể thật sự lớn lên! Ngay cả bộ ngực cũng trở nên thật lớn à! Ngực lớn, eo nhỏ, mông vĩnh, đây đúng là đường cong đẹp nhất ta từng xem, đúng là cô gái không thể chê vào đâu được... Ngoại trừ đã là một cái xác, thật sự không thể chê vào đâu được!

Pink làm nũng mà nói: “Thật không? Ta còn tưởng rằng người trốn ta đây! Lại có thể là đang tìm ta, ta thật cảm động quá đi!”

“Người sau khi lớn lên, tính cách cũng trở nên mắc ói rồi.” Không đúng! Ta suy nghĩ một chút, đổi giọng: “Là trở nên càng mắc ói.”

“Ai bảo người phá hủy thân thể của ta! Người biết ta đã bao lâu không làm một cô gái trưởng thành rồi không?” Pink thu hồi trạng thái nũng nịu, tức giận nói, sau đó liền nhìn chằm chằm vào bề ngoài ta, tò mò hỏi: “Cái kia, người định đổi nghề làm hắc ám tinh linh rồi sao? Cái đầu tóc kia là chuyện làm sao?”

Vừa nghe hắc ám tinh linh, Aidrizzt lập tức khó hiểu hỏi: “Đây là ý gì?”

Ta trầm mặc xuống, loại thuộc tính nguy trang này quả nhiên không thể gạt được Pink. Ta triệt bỏ thuộc tính, Aidrizzt lập tức liền kinh hô lên một tiếng.

Pink nhìn ta, nghiêng đầu nói: “Sun, không phải ta muốn nói, chẳng qua tóc màu vàng thích hợp với người hơn đó! Làn da của người đã quá trắng rồi, còn cộng thêm tóc trắng, còn mặc quần áo gần như đều là màu trắng, cả người trắng như u linh, phối màu thật rất tệ đấy!”

Phụt! Nghe cô ta hình dung như vậy, hại ta tưởng tượng hình ảnh một chút, liền bật cười.

“A!”

Đột nhiên trong nháy mắt này, đầu ta giống như bị vật gì dùng sức mà kẹp lấy, đau đến nỗi ta không tự chủ được mà kêu lên, chỉ có thể bật mạng mà ôm lấy đầu.

Pink dùng giọng phụ nữ bén nhọn hô lớn: “Đừng cử động, ta chỉ là đang dạy hăn ma pháp mà thôi, người lát nữa nếu hại Sun học không được ma pháp, cũng đừng trách ta à!”

Đầu đau đến khiến ta căn bản không thể sử dụng cảm tri, cái gì cũng nhìn không thấy, hoàn toàn không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng bên tai đột nhiên vang lên rất nhiều tiếng ồn ào... không hiểu được tình huống, ta chỉ có thể theo phản xạ mà rống to: “Dừng tay! Dừng tay!”

Thoáng cái an tĩnh lại rồi.

Giọng Pink truyền đến: “Sun, người cũng đã đem cảm tri dùng làm mắt rồi, công kích tinh thần đối với người mà nói hăn là không còn gì đơn giản hơn mới đúng, cũng so với kiếm vung múa còn dễ ‘nhìn’ thấy hơn đây! Mau ngấm lại người rốt cuộc là làm sao dùng cảm tri!”

Đau! Đau chết rồi, cảm giác này cứ như là có một đại lực sĩ đang dùng hai cánh tay kẹp chặt đầu ta, có loại cảm giác như đầu sắp nổ tung, đau cũng đau chết rồi, còn làm sao có biện pháp nghĩ...

“Dừng lại cho ta, dừng!”

Ta cố hết sức có thể mà rống to, như thể dùng toàn lực rống ra tiếng là có thể đem cơn đau đầu rống hết, lúc này, ta đột nhiên nghe thấy một tiếng rống lên, không phải là tiếng rống của ta, nhưng lại không biết rốt cuộc là tiếng rống của ai phát ra, không giống phụ nữ, cũng không giống đàn ông, căn bản không giống tiếng loài người có thể phát ra.

Lúc này, cơn đau đầu đột nhiên biến mất, ta có loại cảm giác nhẹ nhàng bay bổng, sự tương phản to lớn khiến cho ta ngã ngồi dưới đất, nhất thời không biết nên phản ứng làm sao.

“Grisia, người không sao chứ?”

Có người túm lấy cánh tay ta, ta lúc này mới như vừa tỉnh mộng, đầu tiên bắt đầu tiến hành cảm tri, người túm lấy cánh tay ta chính là Aidrizzt, Cloud thì đứng ở trước mặt ta, cậu ta giơ đao, tiến vào trạng thái “uy phong lâm liệt” một khi đến gần sẽ bị cậu ta giết trong tức khắc.

Về phần Pink, cô ta vậy mà té ra khỏi phòng, cửa phòng cũng bị cô ta tông vỡ thành hai tấm gỗ, cả người dựa lên tường, một góc áo trượt xuống vai, váy cũng vén đến trên đùi, thoạt nhìn chật vật không chịu nổi, chẳng qua trừ cái đó ra, cô ta thoạt nhìn toàn bộ đều bình an, hình như không cần bận tâm.

Tương đối gay go chính là, bên ngoài phòng đầy dân chúng tò mò, xem ra là bị tiếng ồn dẫn tới, ta sợ rằng phải tốn một phen suy nghĩ để tìm cơ rồi.

Lúc này, Pink che mặt khóc òa lên: “Hu hu, Sun người là cái tên tồi tệ, bởi vì biết hắc ám tinh linh nhất định không được, cho nên người ta đặc biệt đến dạy người như thế nào làm loại chuyện này...”

Loại chuyện này...Oh! Là dạy ta ma pháp hệ tinh thần, chẳng qua loại chuyện này đúng là không thể nói trước công chúng, Pink nói như vậy cũng không thể trách được.

“Kết quả người không xin lỗi ta thì thôi, lại còn làm cho người ta đau muốn chết! Người phải chịu trách nhiệm đấy!” Cô ta oa oa khóc rống lên.

Mặc dù, Pink không có tiết lộ bất cứ chuyện gì, hơn nữa nói đều là lời nói thật, chẳng qua ta cứ cảm thấy những lời này có chỗ nào lạ lạ?

Tiếng dân chúng thì ào ào truyền đến...

“Đối tượng là hắc ám tinh linh, là đàn ông đều không được đi!”

“Thật mạnh ghê! Ngay cả cửa phòng cũng vỡ rồi, rốt cuộc làm như thế nào ta?”

“Bên trong còn có hai người đó! Cái này chẳng lẽ trong truyền thuyết gọi là tứ...”

Dân chúng tới tấp mang theo biểu tình khâm phục vừa khó có thể tin nhìn ta.

“...”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 8: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Tám: “Còn Hơn Tội Gây Trọng Thương”

Tốn rất nhiều thời gian và tinh lực để bịa cố và nói dối, cũng không biết dân chúng rốt cuộc có tin hay không, nhìn những biểu tình ấm áp kia, phần lớn là không tin, thật là có loại cảm giác được thần Ánh Sáng chiếu rọi cũng sáng không nổi, chẳng qua, cũng quản không được tương lai rốt cuộc có sẽ có tin đồn Sun knight làm bốn người gì đó hay không, bây giờ quan trọng nhất chính là phải toàn lực tìm ra hung thủ giết hại Judge!

Aidrizzt đền cho ông chủ một đồng vàng, sau khi chúng ta cũng đổi phòng, Pink vừa uống nước trái cây vừa nói: “Người bây giờ biết nên làm thế nào sử dụng ma pháp hệ tinh thần rồi chứ?”

“... Rõng to?”

“Rõng cái đầu người!” Pink thở hồng hộc mà nói: “Dùng đầu nghĩ!”

“Ta nghĩ không ra à!” Ta nếu nghĩ ra, còn cần tìm Giáo Hoàng và Aidrizzt để dạy?

Pink đảo mắt khinh khỉnh, khó chịu nói: “Ý ta là, dùng ý nghĩ trong đầu đi công kích! Giống như người dùng ma pháp hoặc là thần thuật vậy, không cần nghĩ quá nhiều! Lúc người dùng ma pháp có nghĩ rất nhiều không? Có dùng chú ngữ không? Có nghĩ cần dùng bao nhiêu thuộc tính mới là đúng không?”

“Đều không có.” Ta thành thật trả lời.

Aidrizzt hít mạnh một hơi.

Pink gật đầu nói: “Ta đã biết người cái gã này căn bản chính là dùng bản năng cơ thể thi triển ma pháp, dùng ma pháp một cách tự nhiên giống như là hô hấp, người chung quy sẽ không ở trước khi hô hấp còn sẽ suy nghĩ một chút chứ?”

Đừng nghĩ quá nhiều? Ta suy nghĩ một chút, đúng lúc nhìn thấy Pink cầm lấy cái ly trên bàn sắp uống...Dừng lại! Không được động!

Ta trừng cô ta, lúc này, tay cầm cái ly của Pink cố định giữa không trung...Chẳng lẽ thật sự có hiệu quả rồi?!

Biểu tình của Pink đột nhiên trở nên dữ tợn, cô ta gầm lên, tiếng gầm không giống loài người: “Grisia Sun, người dám phát động công kích tinh thần một lần nữa với ta thử xem!”

Ta sửng sốt, vội vàng không nghĩ muốn cô ta dừng nữa, biểu tình của Pink mới khôi phục bình thường, nhưng cô ta vẫn không vui mà đặt cái ly một cách nặng nề lên bàn, vẻ mặt khó coi vô cùng.

Ta có chút tỉnh bơ mà nói: “Làm gì nghiêm túc như vậy, ta chỉ là kiểm tra xem thử mà thôi.”

Pink hừ một tiếng nói: “Sao người không lấy hắc ám tinh linh và Thánh kỵ sĩ nhà người mà thử?”

Ta cười khan, ta làm sao có thể lấy Thánh kỵ sĩ của mình làm thí nghiệm, đương nhiên cũng không thể lấy Aidrizzt làm thí nghiệm, nghe nói hẳn thế nhưng là gã duy nhất có thể cùng lão sư nhà ta cộng tác tổ đội lâu như vậy, vẫn chưa bị ông ấy tức giận đến mức bỏ trốn, nếu như bị ta không cẩn thận

làm thành ngu ngốc, ta đi đâu tìm bảo mẫu... ý ta là “đồng bạn” để trả lại cho lão sư.

“Nếu đã biết ma pháp hệ tinh thần, ta muốn tiến hành cảm tri quy mô lớn, để tìm ra hung thủ.” Ta nhìn hướng Pink hỏi: “Pink người trước ở lại đây được không? Nếu như ta bị đối phương dùng ma pháp tinh thần công kích, vậy người...”

Nói đến đây, ta lúng túng đến có chút không nói được, mặc dù ta thường tìm cô ta hỗ trợ một đồng chuyện, nhưng đó là có điều kiện trao đổi, bây giờ ta lại có thể nói không có thứ gì có thể cho cô ta rồi.

Pink liếc ta một cái, mở miệng lớn như sư tử: “Một trăm chén đá bào đầu Ice làm!”

“Một trăm chén? Người không sợ ăn đến thân thể cũng nổ tung sao?” Ta đảo mắt khinh khỉnh với cô ta, mặc cả nói: “Trả theo từng kỳ, một tháng cho người hai mươi chén, năm tháng thanh toán xong.”

Pink nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sáng khoái đáp ứng: “Cũng tốt, như vậy năm tháng đều có đá bào ăn rồi.”

Sau khi nhận được cam kết của Pink, ta hít sâu một hơi, sau đó đem cảm tri từ gần ra xa, lượng lớn mà phóng thích ra, trong đầu lập tức xuất hiện rất rất nhiều cảnh vật.

Phòng cách vách, đại sảnh dưới lầu quán, quán rượu Diệp Nha bên cạnh, ta thậm chí nhìn thấy Earth đang ngồi uống rượu ở quán rượu Diệp Nha bên cạnh. Ban ngày ban mặt, người trong quán rượu cũng không nhiều, khoan đã! Người ngồi ở góc đó cảm giác thật quen mắt, nhưng ông ấy...

Ta đứng lên, vọt ra khỏi phòng, không may may để ý Aidrizzt ở sau lưng hô to.

Một mạch vọt đến quán rượu, lại phát hiện người đó đã từ cửa sau rời khỏi, ta vội vàng đuổi theo, tâm trạng rối loạn, trong lòng chỉ có bốn chữ “làm sao có thể”.

“Chờ đã!” Ta vừa đuổi, vừa hô to với bóng lưng người đó, nhưng ông ấy không biết có phải là không nghe thấy, ngược lại còn bước nhanh hơn, rẽ vào trong hẻm nhỏ.

Ta chạy tới, nhưng lại không theo kịp ông ấy... ông ấy đang trốn ta!

Mắt thấy đối phương cách ta càng ngày càng xa, ta không nhịn được rống to: “Đứng lại!”

Ông ấy vẫn không có dừng lại, ta tụ tập lên thủy thuộc tính, đem thuộc tính làm thành như xiềng xích, xiềng xích nước giống như là con rắn có sinh mệnh quấn lên thân thể đối phương... nhưng người đó thế nhưng không phải đèn cạn dầu, trước giờ đều không phải.

Ông ấy xoay nhanh một cái, từ trong xiềng xích nước lắc thân qua, đồng thời, kiếm trên tay chém ra mấy trăm kích thần tốc, vậy mà ngay cả dòng nước cũng bị chặt đứt, xiềng xích nước đứt thành mấy khúc, rơi xuống mặt đất, biến thành một vũng nước bình thường.

Mặc dù xiềng xích nước bị chặt đứt, nhưng khoảng thời gian ngắn này cũng đủ để ta chạy tới bên cạnh đối phương, ta nhìn ông ấy, vừa lại tụ tập lên xiềng xích nước, sau đó đem xiềng xích rậm rạp bày bố ở bên cạnh ông. Mặc dù làm như vậy, có thể lát nữa kết cục của ta sẽ rất bị thảm, nhưng ta sợ ông ấy lại chạy trốn.

“Dám kêu ta đứng lại?” Nhưng ông ấy cũng không chạy trốn nữa, trực tiếp đứng ở tại chỗ, lưỡi biếng mở miệng nói: “Lá gan của người càng lúc càng lớn rồi đó!”

Ta á khẩu không nói được gì, bình thường đừng nói là đứng lại, cho dù cung kính mà mời ông ấy đừng di chuyển cũng là chuyện không thể, luôn luôn chỉ có ông ấy kêu người khác đứng lại, trước giờ cũng không có người dám gọi ông ấy đứng lại.

Ai dám gọi Neo Sun, Sun knight mạnh nhất trong lịch sử, đứng lại chứ?

“Lão sư...”

Ông ấy đúng là lão sư của ta, Neo Sun, Sun knight mạnh nhất trong lịch sử, cho dù ông ấy mặc áo trùm, cũng không thể ngăn được cảm tri của ta, ta sẽ không nhận lầm lão sư của mình.

Mặc kệ là tướng mạo, tư thế đứng thoải mái hay là loại ánh mắt kiêu ngạo đến căn bản là ngạo mạn đó, tuyệt đối chỉ có lão sư của ta mới có tư thái này, chỉ trừ một điểm... Lão sư là thuận tay phải, nhưng bây giờ, ông lại dùng tay trái cầm kiếm.

“Lão sư, tay phải của ngài...” Ta gần như có loại cảm giác khó thở, vất vả lắm mới nặn ra tiếng.

“Tay phải của ngài đâu?”

Ông ấy không có trả lời ta, ta xông lên phía trước, một phát kéo rút áo trùm trên người ông, tay áo bên phải của lão sư trống rỗng, căn bản không có cánh tay!

Lão sư vẫn bảo trì điềm tĩnh như cũ, thậm chí có chút khiển trách mà nói: “Con trai, người bình tĩnh một chút, mặc dù là ngõ hẻm, cũng chưa chắc sẽ không có người đi vào, người muốn cho người khác nhìn thấy bộ dạng thất thố của Sun knight sao?”

“Bình tĩnh? Ngài bảo con bình tĩnh?” Ta chùng như không dám tin, gầm lên: “Lão sư, ngài đã đứt một tay! Hơn nữa là, là tay phải ngài quen dùng!”

Người dùng kiếm mất đi tay thuận... Đây là chuyện có thể bình tĩnh sao?

Lão sư kiêu ngạo mà nói: “Ta dù cho hai tay đều không có, cũng vẫn là Sun knight mạnh nhất trong lịch sử như thường!”

“Tay của ngài là bị đứt lúc nào?” Ta có phần không biết làm sao, lung tung nói: “Có nhặt lên hay không? Nói không chừng còn nối về được...”

Lão sư phì cười, nói: “Đã đứt mấy tháng rồi, làm sao có thể nối về được.”

Mấy tháng?

“Thì ra là thế.” Ta bình tĩnh gật đầu, giọng không biến đổi mà nói: “Cho nên lúc đó, ngài và Aidrizt ném con ở trong rừng rậm, chính là để tìm người nối lại cánh tay sao?”

Lão sư thuận miệng trả lời: “Cả cánh tay đều nổ thành mảnh vụn rồi, làm sao có thể nối về được, chỉ là không muốn bị người phát hiện ta đã đứt tay...”

Ông ấy đột nhiên ngừng nói, chỉ là trừng mắt nhìn thẳng vào ta.

Đúng là bị đứt ngay lúc đó! Ở lúc ta tịnh hóa xong hắc ám thuộc tính của hang động, tiêu hao hết Thánh quang và ngắt xiu, tay của lão sư liền bị đứt... Thảo nào bọn họ lại bỏ ta ở trong rừng rậm, thậm chí không đợi ta tỉnh lại đã rời khỏi.

“Là ai...”

“Cái gì?” Lão sư ngân người.

Ta tức giận đến rống to: “Rốt cuộc là ai làm? Ai dám chặt đứt tay của ngài!”

Lão sư lại trầm mặc không nói.

“Tại sao không nói cho con biết?” Trong lòng ta nổi lên nghi ngờ, Judge cũng có chuyện không nói cho ta, Trầm Mặc Chi Ứng cũng có chuyện không nói cho ta, Aidrizzt thậm chí còn gạt ta! Hẳn rõ ràng nói lão sư không có tới Diệp Nha thành, nhưng lão sư đích xác ở đây, hơn nữa ông còn trốn tránh ta.

Có phải có chuyện gì đang tiến hành mà giấu ta ... Nhưng tại sao muốn giấu ta?

“Bình tĩnh một chút! Lão sư bị đứt tay, chẳng lẽ là chuyện có thể khoe khoang với học sinh sao?”

Lão sư vỗ vỗ vai của ta, ta lại không quá tin lời ông nói, cho dù không đáng khoe khoang, lão sư cũng không cần phải đặc biệt giấu ta, dù sao ông ấy cũng không thể giấu ta cả đời, trừ phi ông ấy vĩnh viễn đều không đến tìm ta.

“Là ai chặt đứt tay của ngài?” Ta hết sức kiên trì muốn biết đáp án.

Lão sư có chút không quá tự tại nói: “Là, là... Một cô gái nhỏ.”

Ta sừng sốt, hỏi ngược lại: “Không phải Pink, đúng không?” Lão sư biết Pink, nếu như là Pink, ông ấy sẽ không nói là “một cô gái nhỏ”.

Lão sư quả nhiên lắc đầu, ta chần chờ một chút, vẫn là hỏi: “Là Red sao?”

Ông ấy nhìn ta một hồi lâu, mới cuối cùng thản nhiên thừa nhận: “Phải, là cô ta.”

“Con không biết ngài cũng nhận thức Red.” Ta bắt đầu càng ngày càng cảm thấy nghi hoặc rồi, có lẽ Red và chuyện cô ta dính dáng đến so với

tưởng tượng của ta còn muốn sâu xa hơn nhiều.

Lão sư nhún vai nói: “Mười năm trước, ta từng chém chết cô ta... Ý ta là, chém hỏng cỗ thi thể cô ta sử dụng.”

“Mười năm trước?” Ta giật mình một cái, thì ra Red đã từng xuất hiện ở trước đây lâu như thế sao?

Lão sư có chút không kiên nhẫn mà nói: “Đây là thù oán giữa ta và cô ta, không cần người ôm bất bình cho ta, ta chém hỏng thân thể của cô ta, cô ta chém đứt tay của ta, tương lai sớm muộn gì ta cũng sẽ báo lại, đây đều không liên quan tới người.”

Thù oán? Nói như vậy, là Red thừa dịp lúc lão sư vừa mới phụ trợ ta tịnh hóa hắc ám chi địa, sức mạnh đang yếu, tìm tới cửa báo thù sao? Nói không chừng, làm cho ta mất trí cũng là một trong những trả thù của cô ta, dù sao ta cũng là học sinh của lão sư, nợ của thầy trò trả, cô ta muốn trả thù lên người ta, cũng không phải là chuyện quá kỳ lạ.

“Không, bây giờ có liên quan đến con rồi.” Ta lạnh lùng nói: “Red đã giết chết Judge knight!”

Lão sư sững sốt, có chút sốt ruột mà truy hỏi: “Cô ta đã giết Judge? Thằng bé Lesus đó đã chết?”

Nhìn thấy lão sư sốt ruột như vậy, ta vội vàng giải thích: “Con hồi sinh cậu ta rồi, cậu ta bây giờ đang sống tốt, nhưng đúng là từng bị giết.”

“Có hậu di chứng không?” Ông cau mày hỏi.

“Không có.” Ta lắc đầu.

Lão sư trầm mặc một chút, hỏi: “Người lại trả giá cái gì? Aidrizt nói cho ta biết, người vì để cho Leaf knight sống lại, khiến cho mình bị mù.”

Ta trong nháy mắt triệt bỏ thuộc tính trên tóc, sau đó vừa lại che đậy lần nữa, nói: “Màu tóc đã biến trắng rồi.”

Không biết có phải là ảo giác của ta, trên cảm giác lão sư hình như có chút cảm giác thờ phào một hơi, ông gật đầu nói: “Vậy cũng không có gì, người cũng đừng lo chuyện này nữa, thù của thằng bé Lesus đó, ta sẽ đồng thời đòi lại.”

Ta trầm mặc một chút rồi nói: “Đã như thế, vậy lão sư ngài trước tiên quay về lữ quán đi! Pink cũng ở trong đó, có lẽ hai người có thể ôn chuyện cũ, buổi tối ngài với Aidrizt hãy đến Thánh Điện, để chúng ta có thể cùng uống vài ly đi? Lão sư ngài cũng đã lâu không uống được rượu táo con ủ rồi.”

Nhắc đến rượu, mặt của lão sư đều sắp phát sáng rồi, ông ấy rất thích thú mà nói: “Được, buổi tối bọn ta sẽ đến tìm người uống rượu.”

“Buổi tối gặp.” Ta gật đầu, như trước kia hành lễ với lão sư, lúc này mới xoay người rời khỏi, khi đi ra ngõ hẻm hô lên tiếng: “Cloud, Earth, đi thôi!”

Từ lúc ta chạy ra khỏi lữ quán, Cloud vẫn luôn đi theo phía sau ta, Earth thì là đi theo ở lúc ta xuyên qua quán rượu, hai người bọn họ vừa nhìn thấy lão sư của ta, liền thức thời mà đứng bên ngoài ngõ hẻm, để cho thầy trò chúng ta đơn độc nói chuyện.

Lão sư đột nhiên gọi ta: “Con trai, người bây giờ muốn đi đâu?”

Ta có chút bất đắc dĩ mà xoay người lại, trả lời: “Đi tuần tra, trong thành quá nhiều sinh vật undead rồi, ngay cả quốc vương bộ hạ cũng đã kinh động, không mau chóng giải quyết cũng không được.”

Nghe thấy lão sư “uh” một tiếng, ta lúc này mới thật sự cất bước rời khỏi.

Sau khi rời khỏi ngõ hẻm vài chục bước, Earth lười biếng mà nói: “Tuần tra? Tôi làm sao đều không biết cậu có chăm chỉ như thế?”

“Tôi đương nhiên rất chăm chỉ, làm sao cũng phải tìm ra tên hung thủ kia!” Ta xuống chỉ thị: “Bây giờ bảo vệ tôi, tôi muốn tiến hành cảm tri.”

Cloud lập tức gật đầu, Earth lẩm bẫm một tiếng, “Đã biết cậu không chăm chỉ tuần tra như thế” sau đó gật đầu, ta lần nữa đem cảm tri phóng ra, tiến hành cảm tri phạm vi lớn nhiều lần như vậy, ta sớm đã quen có thể tạo kỹ năng rồi, thậm chí có thể vừa đi đường vừa tiến hành cảm tri, không mấy may có vấn đề!

“Tìm được rồi.” Ta vung lên mỉm cười mờ nhạt, phun ra cái tên khiến ta sẽ giết ngay sau đó: “Red!”

“Cây cột...”

Cái gì?

Cốp!

“Phía trước cậu có cây cột.” Earth thở dài nói: “Không kịp rồi, ai biểu cậu tông vào nhanh như thế... Có dân chúng đi tới!”

Ta lập tức từ tư thế ôm đầu ngồi xổm trên mặt đất biến thành Thánh kỵ sĩ anh tuấn tư thế đứng thẳng tắp, trên mặt còn mang theo tươi cười khiến cho người như tắm trong gió xuân, biểu tình của Earth trở nên trung hậu thật thà, thoạt nhìn còn có chút ngây ngô, Cloud... Cloud biến mất rồi.

Dân chúng đó sau khi đi qua, ta vội vàng lần nữa cảm tri Red, vừa cảm tri, ta lập tức rống giận: “Cô vậy mà chạy rồi!”

“Cười xong liền biến thành biểu tình dữ tợn, cậu là đang biểu diễn sắc mặt sao?” Earth khó chịu nói xong, như chuyện đương nhiên mà nói: “Nếu

cô ta chạy rồi thì đuổi theo!”

“Cô ta phát hiện tôi đang nhìn cô ta rồi, hơn nữa cô ta còn có con độc giác thú, chúng ta đuổi không lại.” Ta nhíu mày nói: “Gay rồi, cô ta sợ rằng là muốn trốn ra khỏi thành.”

“Độc giác thú? Tiểu Bạch lúc trước cậu nói?” Earth gật đầu nói: “Xem ra đành phải quay về Thánh Điện gọi người đến bao vây rồi.”

“Bao vây?” Ta vỗ tay một cái: “Đúng rồi, có thể dùng bao vây! Cô ta sắp chạy mất rồi, chúng ta bây giờ đi bao vây cô ta ngay!”

“Bây giờ?” Earth khó chịu mà nói: “Ba người làm sao mà vây?”

Ba người đương nhiên không thể bao vây, chẳng qua nếu như là mười hai người đây? Ta nếu đã có thể nhìn thấy mọi người bên trong thành, thậm chí có thể dùng ma pháp tinh thần công kích bọn họ... Nếu ngay cả công kích đều có thể làm được, vậy có thể hay không “truyền lời”?

Nghĩ không bằng làm, ta lập tức đem cảm tri phóng ra, sau đó tìm được tất cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ, chẳng những dùng miệng nói, cũng dùng “ý nghĩ” theo như lời Pink.

“Mười Hai Thánh kỵ sĩ nghe lệnh!”

Lúc này, mọi người đều đột nhiên ngừng lại động tác, mặc kệ trước đó đang làm cái gì, bây giờ đều là trợn lớn mắt, mấy người là nhìn trái nhìn phải, có người thì hoàn toàn sững sờ.

Judge là người tinh táo nhất trong đó, cậu ta thân ở phòng giam thậm chí còn lắc đầu, bộ dạng đối với hành vi của ta cảm thấy hết biết.

“Đừng căng thẳng, tôi là Sun.”

Mọi người đều gật đầu, mặt dù biểu tình phần lớn là bất đắc dĩ.

“Hãy nghe tôi nói, Red sắp trốn ra khỏi thành rồi, tôi muốn các cậu lập tức buông công việc đang làm, trang bị đủ vũ trang, lấy cửa thành đông làm mục tiêu cuối cùng, hình thành vòng vây để cho cô ta không thể nào trốn thoát.

Ice và Moon các cậu cách cửa thành đông gần nhất, suất lĩnh tiểu đội canh giữ cửa thành đông, không thể để cho bất cứ người nào giống như bé gái rời khỏi, vị trí bao vây của những người khác là...”

Ta vừa hạ mệnh lệnh, vừa cảm giác, minh xác mà nhìn thấy Red cười theo Tiểu Bạch, bắt đầu hướng cửa thành đông chạy trốn. Đồng thời, Mười Hai Thánh kỵ sĩ cũng đã bắt đầu động tác, rời rít hô hoán tiểu đội viên bên cạnh, sau đó nhảy lên ngựa, bắt đầu đi làm theo như ta nói, đi chuyển về phía cửa thành đông, đồng thời cũng từ từ hình thành vòng vây hình bán nguyệt.

Sau khi hạ lệnh xong với Thánh kỵ sĩ ở xa, ta quay đầu nói: “Cloud tốc độ của cậu nhanh, đi tìm hoàng gia kỵ sĩ tuần tra hôm nay, nói cho bọn họ Thánh Điện muốn trừ nã thủ phạm gần đây gây hỗn loạn ở trong thành, xin bọn họ giúp chúng ta duy trì trật tự, đừng để cho dân chúng tới gần cửa thành đông.”

“Được.” Cloud khôn ngoan mà gật đầu, sau đó biến mất không thấy.

“Earth, cậu trên đường tới cửa thành đông thuận tiện tuyên truyền, đừng cho dân chúng tới cửa thành đông.”

Ta phân phó xong, Earth lập tức hỏi: “Vây còn cậu?”

“Tôi?” Ta có phần không hiểu gì mà trả lời: “Tôi đương nhiên là lập tức phóng đến cửa thành đông chỉ huy...”

Earth lập tức ngắt lời ta, dùng giọng hết sức hoài nghi nói: “Cậu xác định cậu không phải muốn một mình tự đi làm một số chuyện ngu xuẩn?”

Ta sửng sốt, bác bỏ: “Đương nhiên không phải.”

Nhưng Earth vẫn không lập tức tin tưởng, cậu ta đánh giá ta từ trên xuống dưới, còn nói: “Những người khác muốn tôi trông coi cậu nhiều một chút, tuyệt đối đừng để cho cậu đơn độc hành động, mặc kệ cậu nói gì cũng vậy, dù đánh chết cũng đi theo cậu.”

“Gì vậy chứ! Tôi thật sự không thể tin nhiệm như vậy sao...” Nói đến đây, Earth lập tức liền gật đầu, thật là quá không nể mặt, ta đành đổi giọng, nói: “Cho dù trước kia là như vậy, tôi bây giờ cũng đều thẳng thắn với các cậu rồi đấy thôi!”

Ta có chút rất khó chịu, chẳng qua cũng không thể oán trách quá nhiều, ai bảo ta lúc trước giấu bọn họ nhiều chuyện như vậy, cho dù muốn biện giải cũng sợ bọn họ dùng một đồng ví dụ lúc trước để phản bác.

“Vô cùng không thể tin nhiệm.” Earth không chút do dự nói.

Ta nổi nóng mà nói: “Bằng không cậu cứ đi theo tôi, trách nhiệm nhắc nhở dân chúng cứ giao cho hoàng gia kỹ sĩ được rồi.”

“Chẳng qua nể cậu cái gì cũng đã nói, tôi sẽ tin cậu một lần này.” Earth liếc ta một cái, nhắc nhở: “Nhưng đừng gạt tôi à! Gạt tôi sẽ không có lần sau đâu.”

Ta sửng sốt, có chút phản ứng không kịp, làm sao thoáng cái nói ta không thể tin nhiệm, thoáng cái lại muốn tin ta rồi? Chỉ là Earth còn đang chờ trả lời của ta, ta chỉ có ngơ ngác mà “ờ” một tiếng coi như trả lời.

Earth lập tức chạy về hướng đường chính, bắt đầu rống to: “Khẩn, khẩn cấp, cửa thành đông xuất hiện sinh vật undead nguy hiểm, xin, xin mọi người tuyệt đối đừng tới đây, đây xem, vô cùng nguy hiểm!”

Ta nhìn Earth, vẫn còn chút chờ đợi, không ngờ cái gã bề ngoài thật thà nội tâm vô cùng âm hiểm này lại có thể cũng sẽ ngoan ngoãn nghe mệnh lệnh của ta?

Lúc này, Earht đột nhiên quay đầu lại nhìn ta, cho dù chỉ dùng cảm tri, ta cũng nhìn ra được ánh mắt của cậu ta đã truyền lại một chữ “cút” bóng rắt.

Cho nên, ta cười bắt đầu cất bước, cút đi cửa thành đông.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 9: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Chín: “Gây Nên Khủng Hoảng”

Bước chân của ta cũng không quá nhanh, dù sao ta thể nhưng là đang làm ba việc một lúc, phải cảm tri chỗ của Red, phải phòng ngừa cô ta dùng ma pháp tinh thần phản kích ta, cộng thêm còn phải hạ mệnh lệnh cho Mười Hai Thánh kỵ sĩ, nếu như đi quá nhanh, sợ rằng sẽ giẫm vào vết xe đổ, lần này vừa lại không biết muốn tông phải vật gì nữa.

Red dường như đã phát hiện cửa thành đông có người thủ vệ, nhưng ta nghĩ năng lực cảm tri của cô ta có lẽ không tốt bằng ta, sau khi phát hiện cửa thành đông có người, cô ta liền bắt đầu chạy theo hướng ngược lại, nhưng lại không để ý hướng ngược lại cũng có người, nhìn kiểu hành động của cô ta, dường như không có chú ý đến vòng bao vây.

“Cô ta bây giờ cười độc giác thú, tốc độ rất nhanh, phải chú ý nhiều đến nóc nhà và hẻm tối, nếu như cô ta tiếp tục tiến thẳng, sẽ ngang qua bên cạnh Leaf...”

Nói đến đây, ta đột nhiên cảm thấy cảnh vật xung quanh như bắt đầu phủ lên từng lớp vải mỏng, dần dần trở nên mờ nhạt, vội vàng thu nhỏ phạm vi cảm tri, lúc này mới có thể lần nữa nhìn rõ đồ vật. Xem ra ta thật là bày quá lớn rồi, nếu như thu nhỏ phạm vi cảm tri chậm một chút, biết đâu sẽ biến thành người mù trợn mắt lần nữa.

Chẳng qua, vòng vây đã đại khái hình thành rồi, ta tràn đầy tin tưởng đối với Mười Hai Thánh kỵ sĩ, Red và Tiểu Bạch mục tiêu lớn như thế, bọn họ

tuyệt đối sẽ không để cho bọn chúng xông qua vòng vây.

“Xin hãy nghe ta nói...”

Ta ngừng lại bước chân, trợn to mắt nhìn trái nhìn phải, lại không có phát hiện bất cứ người nào, giọng nói này không phải từ xung quanh truyền tới, mà là trực tiếp vang lên ở trong đầu ta... Ta thực là quá sơ suất rồi, nếu ta đã làm được “truyền lời”, Red đương nhiên cũng làm được.

“Xin ngài nghe ta nói, ngài bị lừa rồi, bị “bọn họ” lừa gạt rồi...”

“Cút khỏi đầu ta!” Ta gầm lên một tiếng, sau đó dùng ma pháp tinh thần toàn diện phản kích, ban đầu còn không muốn dùng loại công kích này với cô ta, dù sao Aidrizzt cũng đã nói công kích hệ tinh thần rất có thể khiến người biến thành ngu ngốc, mà ta có rất nhiều chuyện muốn hỏi cô ta.

Nhưng, ta tuyệt đối không cho phép cô ta tiếp tục nói hươu nói vượn, ta thế nhưng không quên cô ta thừa dịp lúc ta mất trí nhớ, không ngừng nói một số lời dối trá, làm hại ta tưởng rằng Ice và Blaze mới là bên có ý đồ xấu, thậm chí vô tình thương tổn bọn họ...

Sau khi gầm lên, ta dường như nghe thấy một tiếng rên rỉ, nhưng cũng chỉ là dường như, ta cũng không quá xác định có phải thật sự đã đả thương cô ta hay không, dù sao ta cũng biết phòng ngự rồi, Red nhất định cũng biết. Cho nên, công kích của ta chưa chắc có hiệu quả, chỉ là không biết rốt cuộc ma pháp hệ tinh thần của ai mạnh hơn.

Sau khi phản kích, Red cũng không nói gì nữa, ta vừa lại không dám dùng cảm tri phạm vi lớn, thực tại không biết tình huống, chỉ có thể dựa vào vị trí của Red lúc cuối cảm tri được, sau đó phỏng đoán cô ta bây giờ có khả năng đi đến đâu rồi, sau đó cố gắng chạy về hướng đó.

Khi xa xa truyền đến tiếng đánh đấu, cố gắng chạy biến thành bạt mạng chạy, không biết tổn bao nhiêu lực nhẫn nại, ta mới có thể nhẫn nhịn không

đi cảm tri... Nếu là cảm tri đến có nguy hiểm, kết quả ta lại vì sử dụng năng lực cảm tri quá độ mà biến thành người mù trọn mắt, chuyện gì cũng không làm được, đó mới thật sự sẽ hối hận đến chết.

Trên dọc đường, không ít dân chúng mặt lộ vẻ kinh hoàng, rối rít từ phía sau cửa cộng với cửa sổ lộ ra.

“Sun knight...”

“Xin hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Xin nói cho chúng tôi biết!”

Ta không thể dừng lại, đành phải dọc đường liên tục hô: “Không có việc gì, xin đừng đến cửa thành đông, những cái khác đều không cần lo lắng, có Mười Hai Thánh kỵ sĩ ở đây! Có bọn tôi ở đây! Đừng lo lắng, không có việc gì!”

“Nhưng là, nhưng là...”

“Sun knight...”

“Đừng đi...”

Ta ngừng lại bước chân, quay đầu nhìn qua, nhìn thấy thần sắc lo lắng của dân chúng, không biết làm sao, ta vậy mà có chút nhớ tới lúc trước Mười Hai Thánh kỵ sĩ đứng ở cửa phòng ta, lộ ra biểu tình lo lắng, cảm giác bị giấu diếm thật sự rất tồi tệ... Ta không nhịn được mở miệng nói với mọi người: “Bên trong thành có một con vu yêu.”

Dân chúng lặng đi một chút, sau đó lộ ra biểu tình hoảng sợ, mặc dù nơi đây khẳng định chưa có người nào gặp qua vu yêu loại sinh vật undead siêu ít ỏi này, nhưng truyền thuyết và người hát rong vẫn luôn là một bộ phận của đời sống dân chúng.

“Nhưng không có gì phải lo lắng.” Ta lộ ra tươi cười xán lạn nhất nói: “Hết thầy đều có Mười Hai Thánh kỵ sĩ bọn tôi ở đây.”

Dân chúng nhìn ta, không thể nói là hoảng sợ cũng không phải yên tâm, chỉ là dáng vẻ có chút lúng túng.

Lúc này, một con ngựa lao tới, thẳng gấp ở bên cạnh ta, kỵ sĩ ở phía trên cao giọng hô: “Còn có hoàng gia kỵ sĩ bọn tôi!”

Ta vừa ngẩng đầu nhìn, bật thốt lên hô: “Elliot!”

Elliot cười ở trên ngựa, hãnh cú đầu nhìn ta, vươn tay ra, nói: “Lên đi, Sun knight, tôi mang ngài qua, dù sao Mười Hai Thánh kỵ sĩ chung quy phải là mười hai người chứ?” Hãnh có chút đùa giỡn mà nói.

Ta nắm tay hãnh, cười nói: “Có lẽ mười ba người cũng không sai, bên trái ta có sáu người, bên phải cũng có sáu người, tốt biết bao!”

Nghe vậy, Elliot ngẩn ra, cũng bật cười, sau đó kéo ta lên lưng ngựa.

Lúc này, đột nhiên có đứa trẻ kêu to: “Sun ca ca, phải cố gắng đó!”

Ta quay đầu lại, cao giọng trả lời: “Không vấn đề! Thần Ánh Sáng ở bầu trời chiếu rọi chúng ta!”

Đứa trẻ kia rõ ràng rất vui vẻ, dốc sức la lớn những lời nói trẻ con “Sun ca ca”, “Đánh bại người xấu” gì đó, mà sự vui vẻ của nó cũng lây tới dân chúng, lúng túng của dân chúng lui đi rồi, lần lượt bật cười, không ít người trẻ tuổi cũng hét lên theo đứa trẻ, người lớn tuổi thì là đối với bọn nhỏ lộ ra biểu tình vừa bực mình vừa buồn cười.

Ta đối với mọi người hành một cái kỵ sĩ lễ, sau đó quay đầu nói với Elliot: “Đi.”

“Vui vẻ như thế được không?” Elliot thấp giọng nói: “Vu yêu hẳn là không dễ đối phó đi? Nghe nói vu yêu là bất tử, cho dù lần này đánh bại nó, lần sau nó vẫn là sẽ trở về báo thù đi?”

“Đến mấy lần cũng vậy!” Ta hung tợn mà nói: “Diệp Nha thành thế nhưng không phải nơi vu yêu có thể hoành hành!”

“Nói hay lắm!” Elliot quát một tiếng, sau đó dưới chân đá một cái, con ngựa lập tức bắt đầu phóng điên cuồng.

Phóng không bao lâu, phía xa đột nhiên truyền đến tiếng nổ, hơn nữa còn là tiếng nổ liên tiếp, ta vội vàng thúc giục: “Mau! Mau một chút!”

Elliot hô lớn một tiếng “ya”, tốc độ lao của con ngựa so với vừa rồi càng nhanh hơn, nhưng ta lại cảm thấy vẫn không đủ nhanh, trong lòng rất sợ hãi: Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

“Cẩn thận!”

Elliot đột nhiên xoay người lại bổ ngã ta, hai người chúng ta té xuống ngựa, trực tiếp đập lên mặt đất.

Ầm!

Mặt đất bên cạnh ta và Elliot bị đánh lõm thành một cái hố lớn, chính giữa hố cắm theo một mũi tên, đuôi tên còn đang lắc lư, hai chúng ta đều nhìn mũi tên đó, sắc mặt đều rất khó coi, mũi tên này nếu là bắn trúng người, trên người sớm đã thủng cái lỗ rồi.

Elliot bò người dậy, oán hận nói: “Hay cho một con vu yêu! Vậy mà bắn lén hại người!”

Nhìn cái mũi tên phần đuôi chạm khắc giống như là một mảnh lá cây kia, ta có chút cảm giác rất quen mắt: “Khoan đã, đây hình như là...”

Lúc này, một tiếng rống to từ phố cách vách truyền đến: “Người đã làm cái chuyện gì với Sun? Cậu ta tại sao không nói nữa? Người, người nhất định đã đá thương cậu ta!”

Đây nếu như không phải giọng của Leaf và mũi tên của cậu ta, ta liền nuốt chửng cái mũi tên này!

Liên tục ba tiếng nổ, vậy mà có ba mũi tên bắn thủng vách tường, sau đó bắn về phía chúng ta, Elliot kịp thời rút kiếm ngăn cản, nhưng ở lúc cản mũi tên thứ hai liền ngay cả kiếm cũng bị đánh văng, ta vội vàng bắn ra một phát nhũ băng, đánh lệch mũi thứ ba.

Ba mũi tên có cái bắn lên tường có cái bắn lên mặt đất, nhưng giống nhau chính là, đều đánh ra một cái hố lõm còn lớn hơn cái đầu.

Elliot ngơ ngác nhìn những mũi tên có thể đào thành hố kia, sau đó mở miệng nói: “Vu yêu rốt cuộc đã làm chuyện gì với ngài? Khiến cho Leaf knight trưởng phần nộ như vậy?”

“Cái gì cũng không làm.” Biết đâu còn bị ta phản kích một chút.

“Thật vô tội à...”

Lúc này, tiếng nổ liên tiếp, lại là mấy mũi tên xuyên thủng vách tường mà đến, hai người chúng ta bắt đầu trên dưới chạy trốn, tránh né mũi tên khủng bố của Leaf.

“Leaf! Bình tĩnh một chút đi!” Ta vừa tránh vừa khóc không ra nước mắt mà hô to: “Tôi không bị vu yêu đá thương, nhưng là sắp bị cậu đá thương rồi... Oa!”

Một mũi tên ngay ngực bắn tới, ta trong hoảng loạn bắn ra nhũ băng, nhưng lần này bị đánh văng lại là nhũ băng, sắc mặt ta tái nhợt, nhưng cũng không kịp xoay chuyển tình thế nữa rồi...

Cheng!

Mũi tên bị đánh bay rồi, một cái bóng đen ngấn ở trước mặt ta, ta suýt nữa bủn rủn ngã xuống đất, nhìn Thánh kỵ sĩ ở phía trước, người này vừa xuất hiện liền cho người một loại cảm giác khí thế trầm trọng, lại có loại cảm giác thờ phào nhẹ nhõm. “Ju-Judge...”

“Sun? Ugh!”

Phố bên cạnh truyền đến tiếng kêu lớn lo lắng của Leaf, nhưng một giây sau, lại là một tiếng rên...Cậu ta bị thương rồi?

“Judge!” Ta kêu to.

Judge đạp lên vách tường mấy bước, liền trực tiếp bay vọt qua nóc nhà, sau đó, Elliot cũng cầm lấy kiếm, nhảy qua theo, ta bỏ người dậy, nhưng không có nhảy qua theo, mà là đem cảm tri khoách rộng đến phố bên cạnh, phố bên cạnh giống hệt một bãi tha ma, sinh vật undead hoành hành, ngoài khô lâu, u linh cùng một đống bóng đen, lại có thể còn có hai tên Death knight, loại sinh vật undead này được sản xuất hàng loạt lúc nào vậy?

Red cười ngay ở trên lưng Tiểu Bạch, được lớp lớp sinh vật undead bảo vệ.

May là, trên con đường đó đã không còn dân chúng, Leaf và Ice đều ở đó, còn có khoảng mười Thánh kỵ sĩ, Leaf và Ice mỗi người chống lại một con Death knight, mà những Thánh kỵ sĩ khác thì chống lại sinh vật undead tầm cỡ khô lâu và u linh.

Sau khi Judge và Elliot gia nhập chiến cục, tình thế hoàn toàn nghiêng về phe ta, những sinh vật undead kia bị giết đến tán loạn, liên tiếp tháo chạy.

Trên tay của Leaf máu tươi đầm đìa, nhưng xem ra hẳn là thương ngoài da, không có trở ngại gì lớn, cho nên ta tạm thời chưa có ý định qua, một

khi đi qua, ta có thể sẽ bị sinh vật undead công kích, như thế không có cách nào chuyên tâm dùng ma pháp hệ tinh thần rồi.

Những sinh vật undead kia, bao gồm Death knight đều không phải vấn đề gì lớn, vấn đề lớn nhất vẫn là Red, nếu như để cho cô ta nắm được cơ hội sử dụng ma pháp hệ tinh thần công kích, đó mới là nguy cơ lớn nhất.

Lúc ta bảo trì cảnh giới, Red đột nhiên quay đầu qua, tầm mắt của cô ta giống như xuyên thấu vách tường, chặt chẽ mà nhìn chăm chăm vào ta.

“Xin nghe ta nói...”

“Được, ta sẽ nghe người nói.” Ta giọng bằng phẳng mà đáp lời, chỉ cần có thể đủ khiến cho Red phân tâm, nghe cô ta nói bậy cũng không sao.

“Ngài quên ta rồi sao? Mười năm trước, là ta mang ngài ra cô nhi viện.”

Ta sững sốt, mang ta ra cô nhi viện?

Ta nhất thời rơi vào trong hồi ức, đúng vậy, trước khi đi tham tuyển Sun knight, ta đã được mang ra cô nhi viện rồi, nhận nuôi ta chính là một người phụ nữ vô cùng đẹp, khi đó người ở cô nhi viện đều chúc mừng ta, bọn họ cảm thấy người phụ nữ đó là một quý tộc, mặc dù quần áo cô ấy mặc thoạt nhìn không tính là quá xa hoa, nhưng làn da của cô ấy lại trắng đến kinh người, vừa nhìn đã biết là một người phụ nữ không lao động.

Thân là một đứa mồ côi, có thể được quý tộc nhận nuôi thế nhưng là loại may mắn như được có thần Ánh Sáng bảo hộ ở bên cạnh.

Nhớ khi đó, bên cạnh người phụ nữ còn có một cô gái nhỏ, nói là em gái của cô ấy, để cho ta giống như em gái của cô gọi cô là chị.

Chị...Ta vậy mà ngay cả tên của chị ấy cũng không nhớ rồi, còn có cái bé gái kia, bọn họ rốt cuộc tên là gì?

“Sun!” Tiếng của Earth truyền đến, tạm thời cắt đứt dòng suy nghĩ của ta, cũng khiến ta có chút ảo não, lại có thể lâm vào hồi ức? Những người khác đều còn ở phố bên cạnh gắng sức chiến đấu đây!

Ta quay đầu qua, nhìn thấy cậu ta còn thở hồng hộc, rõ ràng là đã dùng hết toàn lực chạy tới, ta hạ lệnh với cậu ta: “Bọn họ ở cách vách, cậu cũng qua cách vách hỗ trợ, đừng cho đồng bạn bị thương. Tôi muốn ở chỗ này cản trở vụ yêu sử dụng ma pháp hệ tinh thần.”

Cậu ta gật đầu với ta một cái, sau đó cũng bám lên vách tường, nhảy qua phố bên cạnh.

“Mười năm trước, ngài đột nhiên biến mất, ta rất lo lắng.”

Ta tĩnh tâm lại, nghe Red nói chuyện, chỉ cần có thể để cho cô ta phân tâm không đi dùng ma pháp hệ tinh thần công kích, nghe cô ta nói chuyện cũng không sao.

Khi đó, ta đương nhiên không phải biến mất, chỉ là khi đó chị mang theo cô gái nhỏ đi xa, trong nhà chỉ còn lại một người hầu, mà ta ở trong khoảng thời gian đó đã tham gia tuyển bạt Sun knight, cũng đã trúng tuyển mà thôi. Mặc dù mấy lần về nhà xem qua, nhưng bọn họ đều không có trở về, sau đó...Sau đó rốt cuộc là làm sao rồi?

Ta vậy mà không nhớ rồi, chẳng lẽ ta cứ như thế ở lại Thánh Điện, hoàn toàn không đi tìm bọn họ nữa sao?

“Sun knight đã trộm ngài đi! Ta muốn hăn trả ta, hăn lại không chịu trả ta!”

Vậy mà còn dám nhắc tới lão sư, chính cô ta đã chặt đứt tay phải của lão sư! Tay phải của Sun knight mạnh nhất trong lịch sử!

“Người mới là cần phải trả lại tay của lão sư!” Ta gầm trở lại.

Đột nhiên, có người từ sau lưng bịt kín miệng của ta, tay kia còn vững vàng bắt giữ ta... Thật là sơ suất quá! Red nói chuyện với ta sợ rằng có mục đích tương đồng — dẫn dụ lực chú ý của đối phương.

Ta dùng khuỷu tay đánh vào mặt hăn, liên tiếp trọng kích mấy lần, nhưng hăn vậy mà một chút phản ứng cũng không có... Đó là Death knight! Không ngờ lại có thể còn có con thứ ba, Red rốt cuộc là ai, vậy mà có thể sai khiến nhiều Death knight như thế!

Chẳng qua, sinh vật undead hèn mọn vậy mà cũng dám đấu với ta? Cho dù người là Death knight, thân là người phát ngôn của thần Ánh Sáng, ta lại làm sao có thể bỏ người vào trong mắt! Trong nháy mắt, ta phát ra lượng lớn Thánh quang, Death knight phía sau lại ngay cả một tiếng cũng không rên, đây khiến cho ta có chút hoảng sợ, chẳng lẽ đây là một con Death knight không sợ Thánh quang?

Nhưng giây tiếp theo, ta lập tức phát hiện Thánh quang này không phải không có tác dụng, mà là mạnh đến nỗi ngay cả thân thể của Death knight đều bị hòa tan rồi, nhưng con Death knight này lại ngay cả một tiếng cũng không rên, chỉ là vững vàng giữ chắc ta và bịt miệng ta, khiến cho ta đành phải dùng ra Thánh quang càng cường đại để phản kích.

Cuối cùng, thể xác của hăn đã hoàn toàn bị hủy diệt rồi, nhưng vẫn còn lại một cục hắc ám thuộc tính lớn hình người, trên lưng của ta bị quấn theo một khối hắc ám thuộc tính lớn, vùng cũng vùng không ra, ta chưa bao giờ thấy qua loại chuyện này, đây rốt cuộc là chuyện làm sao.

Ta muốn rút Thái Dương thần kiếm đeo ở bên hông ra để chặt đứt những thuộc tính này, nhưng hắc ám thuộc tính cứ giống như keo, ngay cả trên vỏ kiếm đều đã quấn một đoàn lớn, đừng nói rút kiếm, cả thanh kiếm căn bản là dính ở trên người ta!

Red rốt cuộc muốn làm gì? Ta vừa mới nghĩ như vậy, ám thuộc tính trên lưng liền xâm nhập vào cơ thể, hơn nữa còn bắt đầu gạt bỏ quang thuộc tính trong cơ thể ta, gay go nhất là, quá trình này không đau đớn chút nào, ngược lại rất giống như là, như là một người đang bị buộc chặt, dây thừng trên người được chậm rãi tháo ra... giống như cái loại cảm giác ta biến thành tóc đen lần trước.

Dừng tay! Dừng tay!

Ta liều mạng tụ tập Thánh quang, muốn đem hắc ám thuộc tính trong cơ thể toàn bộ gạt ra ngoài, vừa mới bắt đầu đích xác hiệu quả rõ rệt, nhưng, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện sau lưng ta, chẳng những hắc ám thuộc tính của bản thân nó cao đến kinh người, thậm chí còn có thể thu hút ám thuộc tính tụ tập tới, đây khiến cho ta càng khó tụ tập được quang thuộc tính, trong bất tri bất giác, hắc ám thuộc tính trên lưng có hơn phân nửa đã xâm nhập vào trong cơ thể ta!

“Judge, Leaf, Ice, Earth... Cứu cứu tôi!”

Ta liều mạng mà sử dụng ma pháp hệ tinh thần gào thét, nhưng lại không có ai nhảy về cứu ta, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Hắc ám thuộc tính dày đến nỗi khiến cho ta hoàn toàn cảm tri không được phổ bên cạnh đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ bọn họ gặp phải nguy hiểm gì? Red đã làm gì với bọn họ?

Vùng vẫy một hồi, ta bắt đầu có chút khủng hoảng rồi, hay là dứt khoát để cho ám thuộc tính ăn mòn ta, vậy ta đã có thể có lực lượng đi cứu bọn họ rồi...

“Sun!”

Ta sửng sốt, giọng nói này là, là Cloud?

“Mọi người mau tới đây giúp!” Cloud vừa muốn tay không lôi ám thuộc tính trên người ta ra, vừa cao giọng gọi.

Nhưng hành động của cậu ta là tổn công vô ích, ám thuộc tính căn bản không phải tay không là có thể tóm xuống, ta khó khăn mà quay đầu nhìn cậu ta, cố gắng đem lời truyền đạt cho cậu ta.

“Đuổi ngựa đi!”

Động tác Cloud ngừng lại, cậu ta nhìn ta, ta miễn cưỡng có thể nhận ra cái động tác này, nhưng lại nhìn không ra biểu tình của cậu ta, bởi vì ám thuộc tính quanh người thật sự quá dày đặc, ta chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ hình dáng của cậu ta mà thôi.

Nhưng cậu ta cũng không có đuổi Tiểu Bạch đi, rõ ràng không nghe thấy ma pháp hệ tinh thần của ta dùng, mà trên miệng và hai tay của ta đều bị một đồng hắc ám thuộc tính dính lại, vừa không thể mở miệng cũng không thể ra hiệu.

“Trời ơi!”

“Cái quái gì vậy?”

“Làm sao lại biến thành thế này? Hắc ám thuộc tính thật dày đặc...”

Tiếng của vài người vang lên, tiếng kinh hô của Leaf, tiếng Earth chửi rủa, thậm chí có tiếng của Storm, xem ra những người khác cũng lần lượt chạy đến rồi, nói như vậy, cách vách hẳn là không có nguy hiểm quá lớn gì mới đúng.

Ta có chút yên tâm rồi, cũng càng thêm cố gắng đuổi hắc ám thuộc tính ra khỏi cơ thể ta.

“Sun, Sun, cậu không sao chứ?” Leaf ở bên tai ta lo lắng mà cuống quýt la lên.

“Đuổi ngựa đi!”

“Đuổi ngựa đi!” Leaf kêu to: “Đuổi con ngựa đen đó đi!”

Thật tốt quá, may là Leaf nghe rõ rồi, đại khái bởi vì cậu ta hơi có năng lực cảm tri, cho nên tiếp thu cũng tốt hơn.

Tiếp đến có rất nhiều âm thanh, tiếng Tiểu Bạch hí, tiếng vũ khí va chạm, tiếng gào thét, rất nhiều tiếng ồn ào, nhưng ta lại đều nhìn không thấy, ta thấy được chỉ có Cloud và Leaf.

Cloud vẫn luôn giữ kiếm đứng ở bên cạnh ta, nhưng cậu ta căn bản không có cơ hội ra tay công kích, bởi vì Leaf đứng ngay ở sau lưng ta, giữ cung tên, chỉ cần có sinh vật undead tới gần liền loạt tên bắn giết. Nhưng ngay cả như vậy, Cloud vẫn không có rời khỏi bên cạnh ta.

Không bao lâu, ở trong đấu tranh với ám thuộc tính, ta dần dần chiếm được thượng phong, chỉ cần thêm một ít thời gian, ta nhất định có thể đem tất cả ám thuộc tính toàn bộ đuổi đi... Đột nhiên, có người thô bạo mà rút ra Thái Dương thần kiếm ở bên hông ta, sau đó dùng sức mà đem chuôi kiếm áp vào lòng bàn tay ta, nhất thời có quang thuộc tính mãnh liệt cuộn cuộn không dứt mà chảy vào, cho ta trợ giúp rất lớn, tốc độ xua đuổi hắc ám thuộc tính đột nhiên tăng nhanh rất nhiều.

“Hắn là của ta!” Một tiếng thét thê lương vang lên, âm thanh bén nhọn như có thể chọc xuyên đầu người.

Lúc này, ta nhìn thấy Cloud và Leaf đều ôm đầu, thân thể lung lay muốn ngã... là ma pháp hệ tinh thần!

Vậy mà dám dùng ma pháp hệ tinh thần với Mười Hai Thánh kỵ sĩ!

Lửa giận đột nhiên bộc phát, cho dù là hắc ám thuộc tính trên lưng cũng không thể ngăn cản ta xoay người đi, ta nắm cứng Thái Dương thần kiếm, đem hắc ám thuộc tính trên người một phát quét sạch, nhưng ta vẫn không nhìn thấy cảnh vật xung quanh, bởi vì quang thuộc tính thật sự quá mãnh liệt.

Sau đó, ta trong nháy mắt vừa lại đem quang thuộc tính trong cơ thể một mạch bộc phát ra...

“Không được động tay vào Thánh kỵ sĩ của ta!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 10+1: Bất Tử Vu Yêu Tội Ác Thứ Mười: “Sinh Vật Undead Không Nên Can Dự Thế Giới”

Sau khi một mạch đem quang thuộc tính toàn diện bộc phát ra, ta nghe thấy đông đảo tiếng la hét, không phải nam không phải nữ, đó là tiếng hét khó nghe vừa thô ráp vừa bén nhọn của sinh vật undead.

Sau đó, ta đột nhiên có một cơn choáng váng, suýt nữa ngã xuống đất, may là Cloud kịp thời đỡ ta.

Không có quang và ám thuộc tính quá mức dày đặc cản trở, cảm tri của ta dần dần trở về, người thứ nhất thấy rõ lại có thể là...

“Lão sư?” Còn có Aidrizzt cũng tới rồi.

“Người đồ nhóc con thối tha!” Lão sư nổi giận mà cho ta một cái nắm tay nặng nề, nện ngay ở trên đầu ta, làm cho ta trực tiếp quỳ rạp xuống đất, sau khi nện xong, ông ấy còn ghé vào bên tai ta rống to: “Dám lừa ta lão sư người! Người là chán sống rồi, muốn đến trước mặt thần Ánh Sáng sám hối sao? Hả?”

Ta ôm đầu, vừa đau đớn vừa ù tai, đơn giản là càng khốn khổ hơn so với ma pháp tinh thần của Red, uy lực của lão sư quả nhiên so với vu yêu lớn hơn nhiều... Khoan đã! Nói đến Red, vậy cô ta đâu? Thánh quang mới vừa rồi bộc phát có lẽ có thể giết chết những sinh vật undead khác, nhưng cũng đủ hủy diệt thân thể vu yêu sao?

Ta vừa cảm tri, lập tức phát hiện Red nằm ngay ở trên đất cách ta không xa, Tiểu Bạch lại đã không thấy bóng dáng, không biết có phải đã chạy trốn hay không.

Tình huống của cô ta đúng là thê thảm, cả người nằm bò ngã ở trên đất, lưng sớm đã tan rã không còn hình dạng, chỉ miễn cưỡng có thể nhìn ra hình người, cô ta toàn thân trên dưới cũng còn lại nửa khuôn mặt là hoàn chỉnh, mặc dù thảm hại như thế, cô ta lại cố gắng mà ngẩng đầu lên nhìn ta, trên mặt không rõ rốt cuộc là máu hay là nước mắt.

Thấy thế, ta chợt lóe qua một tia không đành lòng, nhưng cũng chỉ là lóe qua mà thôi, cô ta nhiều lần thương tổn người bên cạnh ta, chẳng những chặt đứt tay của lão sư, thậm chí còn giết chết Judge! Ta nói gì cũng không thể bỏ qua cho cô ta!

Lúc này, mọi người từ phố bên cạnh nhảy trở về, xem ra Thánh quang mới vừa rời phần lớn ngay cả sinh vật undead cách vách cũng giải quyết luôn rồi.

Người nhảy tới có Judge, Blaze, Hell, Moon, Metal... Lại có thể là tất cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều tới rồi!

Leaf đứng ở phía trước ta, cậu ta vừa nhìn thấy lão sư liền sững sốt, kinh hô: “Tiền Sun knight trưởng?”

Lão sư nhìn quanh mọi người, cho dù đã về hưu bốn năm, uy thế của Sun knight mạnh nhất trong lịch sử vẫn còn tồn tại như cũ, mọi người vừa bị ông ấy nhìn như thế, ngay cả thân thể đều vô thức căng cứng đứng thẳng.

“Tay của ngài?”

Leaf vừa kinh hô lên cái này, ánh mắt mọi người đều tụ tập đến tay áo bên phải trống rỗng của lão sư, biểu tình vô cùng nhất trí, đều là đột nhiên biến đổi, sau đó mắt đều trợn to gấp rưỡi bình thường.

“Ai muốn đi chiêm ngưỡng thần Ánh Sáng, có thể liếc tay ta thêm một cái.”

Lão sư lạnh lùng mà nói xong, mắt của mọi người tức thì rời khỏi người ông ấy, nhìn trời nhìn đất nhìn ta nhìn vu yêu đều có, chỉ còn lại Judge còn dám nhìn lão sư.

Lão sư cũng không quản cậu ta, chỉ là hạ lệnh với mọi người: “Tất cả mọi người đứng thành hình tròn bao vây vu yêu, trên người các người ít nhiều đều có Thánh quang, còn cầm theo vũ khí tràn ngập Thánh quang, linh hồn của vu yêu không thể xuyên qua các người.”

Lúc này, Aidrizzt tiến lên, đưa cho ta một sợi dây chuyền, đó đương nhiên là yên lặng vĩnh hằng.

Ta tiếp lấy bảo thạch, trong khi cúi đầu nhìn nó, Aidrizzt cũng giải thích với ta: “Vu yêu là giết không chết, mà viên bảo thạch này có công năng phong ấn, cho nên người có thể đem linh hồn của cô ta cầm tù ở trong viên bảo thạch này. Một lát nữa, Neo sẽ phụ trách hủy diệt thân thể của cô ta, Mười Hai Thánh kỵ sĩ còn lại có thể vây hãm cô ta, trong khoảng khắc đó, người phải bắt được linh hồn của cô ta, đem cô ta bỏ vào trong bảo thạch, tiếp theo ta sẽ phong ấn cô ta.”

Lúc này, Red đột nhiên nổi lên hoảng loạn, cô ta liều mạng giãy dụa muốn chống lên thân thể, nhưng với đôi tay bị tan rã hiển nhiên ngay cả điều đó cũng rất khó làm.

Cô ta ngẩng đầu nhìn ta, trên mặt toàn là vẻ cầu khẩn.

“Không, đừng! Van cầu ngài, ta chưa từng thương tổn ngài...”

Cô ta dùng ma pháp tinh thần truyền lời, ta nghĩ, cô ta sợ rằng đã không thể nói chuyện bình thường rồi, dù sao cổ họng cũng đã tan hết rồi.

“Người thương tổn người bên cạnh ta, tội ác càng nặng!”

Ta cũng dùng ma pháp tinh thần để hồi ứng cô ta, vừa nói xong, lại đột nhiên nghe thấy lão sư nghiêm khắc hỏi: “Grisia, người đang nói chuyện với cô ta?”

Giọng của lão sư nghiêm khắc đến giống như đang trách mắng, ta có chút không hiểu gì cả mà quay đầu nhìn ông, nhưng Thái Dương thần kiếm trên tay đột nhiên bị người một phát đoạt đi, ta sửng sốt, giây tiếp theo liền vang lên tiếng kêu bén nhọn.

Lão sư cầm Thái Dương thần kiếm chém Red, tốc độ vung kiếm của ông nhanh đến nỗi ta căn bản nhìn không thấy thân kiếm, tiếng kêu thảm thiết của Red đã khiến ta cảm thấy có chút chói tai rồi.

Lão sư có phải hơi quá kích động rồi hay không?

“Tất cả mọi người tụ tập Thánh quang!” Aidrizzt sốt ruột mà hô to: “Đừng rời khỏi vị trí của mình.”

Mười hai Thánh kỵ sĩ... thật ra hẳn là mười một người, nhưng nói là mười hai cũng không sai, bởi vì Elliot cũng bên trong, hẳn do dự, thậm chí là nhìn trái ngó phải một chút, sau đó cũng phát ra Thánh quang theo, mặc dù lượng Thánh quang cũng không nhiều.

Biểu tình của hẳn có chút chột dạ, làm cho ta cảm thấy có chút buồn cười.

Liên tục vung không biết bao nhiêu kiếm, rồi lão sư cao cao mà giơ lên Thái Dương thần kiếm, khí thế trên người còn khủng bố hơn so với một con rồng... Ta vội vàng hô to: “Earth! Bảo hộ thuận!”

“Chặn ai?”

Earth có chút nghi hoặc mà hô xong, lập tức hiểu ra mà đem bảo hộ thuẫn dựng ở bốn phía lão sư, nhưng không phải vì để bảo vệ ông ấy, đối tượng bảo hộ thuẫn ngăn chặn chính là Sun knight mạnh nhất trong lịch sử, Neo Sun.

Không biết là đấu khí hay thuẫn tủy là lực đạo quá lớn đánh trúng mặt đất mà nổi lên gió, tóm lại ta suýt nữa đã bị thổi bay, Aidrizzt nhẹ cân thậm chí thật sự bị thổi ngã rồi, sau khi gió lốc đi qua, sắc mặt của mọi người đều không phải quá dễ coi, nhất là Earth, biểu tình của cậu ta còn khó coi hơn Red mới vừa rồi nằm trên mặt đất.

Lão sư vậ mà đem mặt đất đánh ra một cái hố lõm lớn, cái hố lõm lớn đủ cho mười mấy người chúng ta chôn vào, Red nằm trong đó sớm đã biến mất tăm rồi, ngay cả mảnh thi thể hơi lớn một chút cũng không thấy bóng dáng, chỉ còn lại có một chút xíu mảnh vụn...Lão sư, giữa ngài và Red có cái thù oán giết cha hại mẹ gì sao?

Lúc này, cái hố lớn bị lão sư đánh ra kia chậm rãi tụ tập lên một đoàn hắc ám thuộc tính nhỏ, ước chừng chỉ cỡ bằng nắm tay, sau đó bắt đầu hướng lên trên nổi lên.

“Nhìn thấy chưa? Linh hồn của vu yêu?” Aidrizzt có chút căng thẳng hỏi.

Ta sửng sốt, hỏi ngược lại: “Mọi người không nhìn thấy sao?”

Gần như mọi người đều lắc đầu, nhưng Leaf chần chờ một chút, trả lời: “Chỉ có một chút xíu.”

Ta nhìn đoàn hắc ám thuộc tính đó chậm rãi bay lên, dùng tất cả tinh thần để hô.

“Dừng lại!”

Đoàn hắc ám thuộc tính nhỏ đó nhất thời ngưng đọng ở giữa không trung, thật sự không nhúc nhích nữa. Thật sự có hiệu quả rồi, ta vội vàng giơ lên yên lặng vĩnh hằng, giống như đang dụ dỗ, dùng tinh thần nói chuyện với nó.

“Qua đây đi! Tới nơi này...”

Đoàn hắc ám thuộc tính đó đầu tiên là phiêu tới, sau đó lại phiêu về một đoạn ngắn, thoạt nhìn giống như là đang vùn vẫy, ta càng thêm gấp rút mà gọi nó lại đây, lại đây...

Lúc này, Aidrizzt có chút căng thẳng mà nói: “Nếu như nó bị phong vào trong yên lặng vĩnh hằng rồi, người phải nói ngay cho ta biết, ta mới kịp tới giúp người.”

Ta gật đầu, chậm chậm, chậm chậm mà bắt nó kéo vào trong yên lặng vĩnh hằng, nó lại ở trong tích tắc tiến vào bảo thạch, bắt đầu giãy dựa mãnh liệt, ta chỉ là muốn đem nó khống chế ở trong bảo thạch, đã tiêu hao hết tất cả tâm lực, thậm chí không thể bảo trì cảm tri.

Ta nhất thời lâm vào trong một vùng bóng tối, chỉ có thể cắn răng kéo đoàn hắc ám thuộc tính hết như con ngựa hoang muốn bỏ trốn, vừa lại nghĩ phải nhanh chóng mở miệng nói cho Aidrizzt... Lúc này, ta nghe thấy một tiếng kêu to của Leaf: “Chính là bây giờ!”

Có một đôi tay bao trùm lên bảo thạch, ta nghe thấy giọng nói êm ái đặc thù của Aidrizzt, trong miệng hân niệm một chuỗi chú ngữ dài, tụ tập lên lượng lớn thủy thuộc tính, lúc này, Ice đi lên phía trước, sau đó cũng tụ tập thủy thuộc tính theo. Thủy thuộc tính tụ tập càng nhiều, áp lực của ta cũng dần dần giảm thấp, về sau, thậm chí có thể khôi phục cảm tri, nhưng ta cũng không lựa chọn khôi phục cảm tri, mà là hỗ trợ tụ tập thủy thuộc tính.

Chú ngữ của Aidrizzt dài đến dường như vĩnh viễn sẽ không chấm dứt... chẳng qua may mắn chỉ là “dường như”, chú ngữ vẫn là niệm xong rồi, lúc

này, lượng lớn thủy thuộc tính đã bị ép thành một lớp mỏng, đem đoàn hắc ám thuộc tính nhỏ nhỏ kia gói ở trong yên lặng vĩnh hằng, nó cũng không thể từ trong bảo thạch đi ra nữa.

Ta thở phào một hơi, cuối cùng đã giải quyết cái ả Red phiền toái này rồi.

Sau khi khôi phục cảm tri, ta muốn đem dây chuyền đưa cho Aidrizzt, hẳn lại không muốn cầm lấy, còn cố gắng khuyên bảo: “Mang theo sợi dây chuyền này đi! Nó có thể bảo vệ người không bị hắc ám thuộc tính ăn mòn...”

Ta cắt đứt lời hẳn, kích động hỏi: “Tại sao hắc ám thuộc tính sẽ ăn mòn ta? Dây căn bản không hợp lý, ta là Sun knight, Sun knight tràn ngập ánh sáng!”

Aidrizzt hình như bị sự kích động của ta hù dọa, hẳn có chút không biết làm sao, chỉ có nhìn về phía lão sư bên cạnh.

Ta cũng theo hẳn nhìn về phía lão sư, lão sư nhìn ngược lại ta, bình tĩnh mà nói: “Người xác định người muốn nói ở chỗ này?” Ông nhìn xung quanh một chút, Mười Hai Thánh kỵ sĩ, thậm chí còn có Elliot cũng ở đây.

“Ngay ở chỗ này nói!” Ta hết sức kiên định mà nói.

Lão sư sửng sốt, trước đưa Thái Dương thần kiếm cho ta, sau đó vừa lại cầm lấy yên lặng vĩnh hằng trên tay ta, vừa đeo dây chuyền lên cổ ta, vừa nói: “Mười năm trước, trước khi người tới Thánh Điện trưng tuyến Sun knight, người đã được người nhận nuôi rồi.”

“Con biết.” Ta gật đầu, sờ yên lặng vĩnh hằng trên cổ, đột nhiên chợt lóe qua một tia linh ngộ...Lão sư căn bản là vì ta, mới đến hang núi lấy viên bảo thạch này đi?

Lão sư trầm mặc một chút, mới nói: “Nhận nuôi người chính là Red và thủ hạ của cô ta, là một con nữ yêu.”

Ta sững sờ. Chị và cô gái nhỏ... Nữ yêu và Red sao? Cho nên, lúc đó nhận nuôi ta căn bản không phải là loài người, mà là sinh vật undead?

Thân là Sun knight căm ghét nhất sinh vật undead, lại từng được sinh vật undead nuôi dưỡng...

“Người khi đó đã mấy lần tìm chị, đều tìm không được người, sau đó ta cùng người đi tìm, lại đúng lúc gặp phải Red, cô ta luôn miệng muốn ta đem người trả lại cho cô ta, ta đương nhiên không chịu, khi đó ta sớm đã phát hiện cô ta căn bản chính là một con vu yêu! Cho nên liền nổi lên đánh, chính là ở lần đó, ta đã phá hủy thân thể của cô ta.”

“Con không nhớ các người từng đánh nhau...” Ta có chút ngây ngẩn mà nói.

“Lúc đó người ngất đi rồi, sau khi tỉnh dậy, lại hoàn toàn không nhớ được chuyện đánh nhau lần đó, cũng không nói muốn đi tìm chị nữa.” Lão sư có chút không nhịn được nói: “Giáo Hoàng nói đó là di chứng chấn thương gì đó... Tóm lại người quên hết rồi, ta cũng coi như không có chuyện này, chuyện đều đã qua lâu như vậy, ta cho rằng cũng không cần thiết phải nói cho người.”

Từng được sinh vật undead nuôi dưỡng, chuyện này nói lớn cũng không lớn nhỏ cũng không nhỏ, khiến cho ta nhất thời không biết nên làm phản ứng gì, nhìn thử Mười Hai Thánh kỵ sĩ xung quanh, bọn họ cũng không có biểu tình gì... Ta liếc thấy tay áo phải trống không của lão sư, nhất thời nổi lên buồn bã, rầu rĩ mà nói: “Bởi vì con, lại khiến cho ngài mất đi một tay.”

Lão sư lại đột nhiên nổi giận, ông gầm lên: “Cô ta đánh thua ta, liền mất một cỗ thi thể. Ta đánh thua, cũng đã mất một tay, không liên quan tới người! Người còn dài dòng, sau này sẽ không bao giờ tới tìm người nữa!”

Ta vội vàng nói: “Được được, con không nói nữa!”

Lão sư hừ một tiếng: “Người cái thằng bé này cái gì cũng tốt, chỉ là dài dòng! Đúng rồi, còn có kiếm thuật không tốt!”

Có người bật cười, đó là Elliot, cũng chỉ có hần không đủ hiểu biết lão sư của ta, lại có thể dám cười lúc lão sư đang nói...

Lão sư liếc qua một cái, lạnh lùng nói: “Người là ai?”

Elliot đột ngột ngừng tiếng cười, lắp ba lắp bắp mà nói: “Tôi, tôi là Elliot của hoàng gia kỵ sĩ.”

“Hoàng gia kỵ sĩ?” Lão sư không vui nói: “Người của Archer ở chỗ này làm gì? Sinh vật undead là chuyện của Thần Điện Ánh Sáng, từ lúc nào tới phiên kỵ sĩ của hoàng cung đến quản rồi?”

Archer là tên của quốc vương bệ hạ hiện nhiệm, trong thiên hạ đại khái cũng chỉ có quốc vương heo thật đã từ nhiệm, vương hậu và lão sư có thể hô thẳng cái tên này.

Nghe thấy tên của quốc vương bệ hạ, Elliot cũng lặng đi một chút, rồi mới phản ứng lại, vội vàng nói: “Vậy thì, tôi cũng nên trở về trình báo quốc vương bệ hạ, chuyện đã giải quyết rồi.”

Nói xong, hần hành lễ với ta, sau đó có chút chật vật mà rời khỏi... Lại còn có thể quên hành lễ với lão sư. Mặc dù trên lý luận, lão sư đã không còn là Sun knight nữa, không hành lễ với ông ấy thật ra cũng không sai, chẳng qua lý luận thì lý luận, một người có thể đem vu yêu chặt thành mảnh vụn so với bất cứ danh hiệu gì cũng càng đáng được hành lễ.

Sau khi Elliot đi, những người khác hình như cũng có ý rời đi rồi.

Ta vội vàng hô: “Khoan đã, Judge... những người khác cũng đừng đi!”

Mọi người đều ngừng chân, lão sư quay đầu lại liếc ta một cái, nhưng trái lại kéo Aidrizzt rời khỏi.

Cuối cùng, hiện trường, chỉ còn lại mười hai người, Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Tất cả mọi người đều nhìn ta, ta thì nhìn Judge, mở miệng nói: “Tôi biết cậu có chuyện giấu tôi. Chẳng qua tôi đoán, hẳn là không phải chuyện tôi từng được sinh vật undead nhận nuôi này chứ?”

Judge chần chờ một chút, đang muốn mở miệng...

“Trước tiên hãy nghe tôi nói xong!” Ta đoạt trước một bước nói, thấy cậu ta gật đầu, mới lại tiếp tục: “Cậu từng hỏi tôi, tôi có chuyện gì có thể thảo luận với Trầm Mặc Chi Ứng, lại không thể nói với Mười Hai Thánh kỵ sĩ, tôi bây giờ sẽ trả lời cậu —— không có!”

“Bởi vì tôi từng rất sợ hãi, sợ trên người mình thật sự có bí mật không thể cho ai biết, sợ sau khi các cậu biết sẽ chán ghét tôi, cho nên mới lén chuồn đi gặp Trầm Mặc Chi Ứng, nhưng bây giờ tôi hiểu rõ rồi, so với bí mật không thể cho ai biết gì đó, so với vì để bảo vệ các cậu... Mặc kệ là lý do gì, chuyện khiến cho người khó chịu nhất không có gì bằng bản thân chuyện “giấu diếm” này!”

Ta nói đến đây, biểu tình cứng ngắc của Judge có chút nới lỏng rồi, những người khác thậm chí gật đầu, thoát nhìn vô cùng đồng ý với lời của ta nói.

“Cho nên, cho nên...” Ta hít sâu một hơi nói: “Mặc kệ nguyên nhân cậu giấu tôi rốt cuộc là cái gì, cậu bây giờ có đồng ý nói cho tôi biết, cậu rốt cuộc giấu tôi chuyện gì không?”

Judge nhú chặt mày, mới hỏi: “Tôi nhất định phải nói cho cậu sao?”

“Cậu từng đáp ứng tôi ba cái yêu cầu.” Ta bình tĩnh nói: “Cậu còn nhớ không?”

Biểu tình của Judge đột nhiên biến đổi, sau đó nặng nề mà gật đầu một cái.

“Tốt lắm, vậy tôi bây giờ muốn đưa ra cái yêu cầu thứ nhất rồi.”

Biểu tình của Judge càng trầm trọng lên, bộ dạng cậu ta thoát nhìn vẫn như cũ không muốn nói cho ta biết, rốt cuộc là tại sao? Ta thật sự rất muốn biết, nhưng... Ta cao giọng hô: “Yêu cầu của tôi là, cậu đời này chỉ được giấu tôi ba chuyện, chỉ có ba chuyện! Hiểu rõ không?”

Cậu ta sững sờ.

Sau khi cao giọng nói xong, ta lại bình tĩnh dò hỏi: “Cho nên, chuyện thứ nhất cậu muốn giấu tôi đã quyết định là chuyện này bây giờ rồi sao?”

Judge sâu sắc mà nhìn ta, gật đầu: “Ừ!”

“Được! Vậy cậu chỉ còn lại hai lần.” Ta một hơi đáp ứng, sau đó mĩa mai mà nói: “Tiếp kiệm một chút, chúng ta thế nhưng còn phải chung sống mười sáu năm!”

Cậu ta bật cười, gật đầu nói: “Đủ dùng rồi.”

“Cũng phải, cậu mười hai năm cũng mới dùng một lần...”

“Thật là!”

Storm đột nhiên lớn tiếng thở dài: “Còn tưởng rằng có cái gì hay hay có thể nghe đây!”

“Kết quả chỉ là Sun từng được sinh vật undead nuôi dưỡng... thật nhàm chán!” Earth vẻ mặt đáng tiếc nói.

“... Tôi cảm thấy từng được sinh vật undead nuôi dưỡng căn bản sẽ không tồi tệ hơn so với từng được Sun knight mạnh nhất trong lịch sử nuôi dưỡng.” Có người nho nhỏ tiếng mà nói.

Chỉ là câu này trước sau không người nào dám thừa nhận là mình nói.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 5

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Thứ Năm Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Cho Dù Đã Từ Nhiệm Hay Chưa, Sun Knight Vĩnh Viễn Luôn Là Sun Knight, P

Cloud lẳng lặng mà ngẩn ngơ ở thế giới nhỏ của mình, đó là phía sau quầy thư viện, mặc dù không ẩn mật bằng tủ chứa, thậm chí là tủ sách, nhưng hẳn cũng lặng lẽ mà tiếp nhận rồi, chẳng qua, hôm nay lại có chút đặc biệt...

“Earth knight trưởng.”

Bên ngoài vừa lại truyền đến tiếng của những Thánh kỵ sĩ chào hỏi thượng cấp. Hôm nay rất kỳ quái, mấy cái Mười Hai Thánh kỵ sĩ bình thường không đến thư viện đều một người rồi lại một người chạy đến, đầu tiên là Storm, hẳn vừa đến liền hỏi tủ sách nào trốn vào tương đối thoải mái, Cloud cho hẳn một cái chỉ, hẳn vẫn thật sự liên ôm theo một chồng công văn trốn vào bên trong tủ sách rồi.

“Cloud! Cloud!”

Cloud lẳng lẽ mà buông “Bói toán học rời xa ác vận” trên tay, rồi lại từ đằng sau quầy thặng lên.

“Cloud, mau, mau nói cho tôi biết, tủ, tủ sách nào trốn vào tương đối tốt?” Earth lặp ba lặp bập nói.

Cloud liếc Earth knight trưởng một cái, hẳn cứ luôn cảm thấy Earth hôm nay lấp bắp đặc biệt chân thật: “Tốt nhất đã có Storm knight trưởng trốn ở bên trong rồi.”

“Chậ! Thì ra Storm cũng trốn ở đây rồi, thảo nào “ông ta” lại đến tìm tôi!” Earth cả mặt nổi giận, sau đó lại vội vàng nói: “Khá tốt thì được rồi.”

“Khá tốt đã có Stone knight trưởng rồi.”

“... Rốt cuộc có bao nhiêu người trốn ở đây?”

Hắn bắt đầu thống kê lên: “Storm, Stone, Metal và Leaf...”

Không đợi hắn đọc xong, Earth liền rống giận: “Thì ra tất cả mọi người đều trốn ở đây! Tôi đã nói làm sao một người cũng không có mà...”

Lúc này, trên hành lang truyền đến tiếng bước chân, sắc mặt Earth liền thay đổi, hắn vội vàng nói: “Quên đi, quên đi, mau cho tôi một ngăn tủ không có ai trốn là được rồi!”

Cloud suy nghĩ một chút, chỉ vào cái tủ chứa công cụ quét dọn ở góc, Earth mặc dù lộ vẻ mặt ghê tởm, nhưng vẫn cam chịu mà xông đến tủ chứa ở góc, sau đó thật sự trốn vào tủ chứa đầy bụi bặm và mạng nhện.

“Cái quỷ gì thế này, làm sao một người cũng không có?”

Tiếng quở trách này nói xong, thư viện đột nhiên lặng ngắt như tờ, Cloud cũng cảm thấy có chút kỳ quái, chẳng qua không có người gọi hắn, cho nên hắn cũng không cần “thăng” lên.

“Neo!” Một giọng nói khác vang lên, Cloud nhận ra rồi, đây là cái giọng nhẹ nhàng của hắc ám tinh linh kia: “Người đừng tìm bọn họ nữa, mọi người đều trốn người rồi.”

“Trốn ta?” Neo hừ một tiếng, ngữ khí rất kém nói: “Đừng để ta tìm được một tên! Ta chẳng qua chỉ là muốn bọn chúng chọn một cái giữa cùng ta uống rượu và cùng ta so kiếm mà thôi, có khó khăn như thế sao? Ta còn mất một tay đây!”

Ông cho dù không có tay cũng mạnh đến đáng sợ như thường...Chúng Thánh ở kỵ sĩ ở hiện trường cố gắng cúi đầu làm bộ chăm chú đọc sách.

Neo nhìn quanh bốn phía, mở miệng hỏi: “Ở đây có Mười Hai Thánh kỵ sĩ không?”

Chúng Thánh kỵ sĩ nhìn Neo, mặc dù mọi người đều biết tử sách với tử chừa nào có người trốn, nhưng lại một câu cũng không dám nói, mặc dù tiền Sun knight uy thế vẫn còn, nhưng chọc tới Mười Hai Thánh kỵ sĩ hiện nhiệm cũng chưa chắc sẽ có cuộc sống tốt.

“Không nói phải không?” Mắt của Neo nguy hiểm mà nheo lên.

Lúc này, Cloud chậm rãi mà thẳng lên, trả lời: “Ở đây có.”

Neo đột nhiên xoay người qua, nhìn hẳn từ trên xuống dưới, cau mày nói: “Cloud knight? Quên đi, quên đi, bộ pháp của các người thật sự quá quý dị, tốn cả buổi trời vẫn tìm không được phải vùng kiếm ở đâu, thế cũng rất phiền toái, đánh lên cũng chẳng thống khoái chút nào!”

“Làm sao không đi tìm Judge knight?” Aidrizzt có chút không hiểu nói: “Hắn không có trốn người, vừa rồi còn ở trên hành lang đi sát qua bên cạnh không phải sao?”

“Không được! Judge knight trưởng tiền nhiệm Chasel ở ngay trong Diệp Nha thành, ta sợ hắn đi méc Chasel.”

“...”

“Grisia cũng không biết chạy đi đâu, thằng nhóc đó cũng thật bất hiểu!”
Neo giận dữ nói: “Ta nuôi nó mười năm, bảo nó cùng ta uống rượu sẽ chết à! Ai kêu kiếm thuật nó tệ đến nỗi không thể so kiếm với ta!”

“Hắn đã cùng người uống ba ngày rồi.” Aidrizzt có chút bất đắc dĩ nói.

“Đúng rồi!” Neo đột nhiên bưng bưng hứng trí hỏi Cloud: “Ê nhóc người có biết uống rượu không?”

Cloud lắc đầu, thành thật trả lời: “Chưa từng uống qua.”

“Chưa từng uống? Nhóc con này người có còn là đàn ông không hả!”
Neo giận dữ: “Tức chết ta rồi! Mặc kệ đi! Người ở hiện trường tìm ra một tên Mười Hai Thánh kỵ sĩ cho ta, nếu không tất cả cùng ta so kiếm uống rượu!”

Tất cả Thánh kỵ sĩ đều không hện mà cùng chỉ cái tú sách với tú chứa nào đó, thậm chí còn có người chỉ hướng của Cloud, vừa chỉ xong, mọi người lập tức co cẳng chạy ra khỏi thư viện, để tránh ngày sau bị Mười Hai Thánh kỵ sĩ hiện nhiệm trả thù.

“Cái gã chỉ vào Cloud knight.” Neo căn dặn với Aidrizzt: “Giúp ta nhớ kỹ tướng mạo của hắn, hắn tưởng rằng chỉ vào Cloud knight là có thể qua cửa dễ dàng sao? Hừ!”

Neo lạnh lùng mà nói với khoảng không của thư viện: “Những gã ở trong tú sách và tú chứa muốn tự mình đi ra, hay là muốn chờ ta tóm các người ra?”

Mười Hai Thánh kỵ sĩ từng người một bất đắc dĩ mà từ chỗ ẩn thân đi ra, giống như là những học sinh ngoan ngoãn xếp hàng đứng ở trước mặt lão sư. Neo lạnh lùng nói: “Đi theo ta! Dám trốn nữa thử xem!”

Đi theo sau lưng Neo, mọi người vẻ mặt như đưa đám đi ra thư viện, sau đó, thư viện lần nữa khôi phục yên bình, Cloud lặng lẽ mà ngồi xồm xuống, trở về thế giới nhỏ hoàn mỹ của mình... Không! Hôm nay, thế giới nhỏ này có chút không hoàn mỹ rồi.

“Ừa? Cái chén đựng thứ toàn màu đỏ này vẫn uống rất ngon mà! Thì ra là nước hoa quả tổng hợp vị mai đỏ, hm! Còn có hương hoa hồng, mai đỏ với hoa hồng, hèn gì đỏ như vậy, tôi lúc trước còn tưởng là máu tươi gì đó...”

Sun knight ngồi xếp bằng ở dưới đất, cầm trên tay một quyển sách bói toán “Mở ra tình yêu vận của bạn”, hẩn uống một hớp nước hoa quả, quay đầu qua, cười nói: “Ly này cho tôi uống, được chứ?”

Cậu cũng đã uống rồi.Cloud lặng lẽ mà gật đầu.

Không phải tử chứa, cũng không phải tử sách, bên cạnh còn có một cái Sun knight, còn uống đồ uống của hẩn, thế giới nhỏ hôm nay không quá hoàn mỹ, chẳng qua bởi vì những Mười Hai Thánh kỵ sĩ khác càng bi thảm, cho nên dưới tương đối, thế giới nhỏ hôm nay thật ra cũng xem như rất hoàn mỹ rồi. Cloud rất mãn nguyện mà nghĩ.

“Chẳng qua...” Sun knight vừa uống đồ uống, vừa hung tợn nói: “Vừa rồi lại có thể có người dám tiết lộ chỗ trốn của ta! Cloud, cậu nhớ tưởng mạo thẳng kia chứ?”

Cloud gật đầu.

“Tốt lắm.” Sun knight cười lạnh vài tiếng.

Cloud lại lặng lẽ mà xem “Bói toán học rời xa ác vận”, sau đó tự động cách ly khỏi những tiếng kêu la hay tiếng khóc lóc “Tiền Sun knight trưởng, xin ngài buông tha tôi, tôi ngay cả một ngón tay của ngài cũng đánh

không lại à”, “Tôi thật sự uống không nổi nữa, bụng cũng sắp nổ rồi” gì gì đó từ bên ngoài thư viện truyền đến...

Nhìn cái tên sách “Bói toán học rời xa ác vận” này, Cloud suy tư, có lẽ nên đem quyển sách này cho cái gã mà đồng thời bị Sun knight tiền nhiệm và hiện nhiệm chú ý kia mượn?

Nhưng, hắn một giây sau liền quên đi.

Đối với một người dám bán đứng Sun knight hiện nhiệm mà nói, một quyển sách cũng vô dụng, đổi cái đầu mới thật sự có thể đủ rời ra ác vận.

Quyển 6

Chương 1+1: Mở Đầu: “Bảo Vệ”

Chương 1+2: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Nhất: “Giải Quyết Công Việc Thường Ngày

Chất Đống Như Núi”

Chương 2: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Hai: “Rèn Luyện Thân Thể”

Chương 3: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Ba: “Tuân Theo Sư Trưởng Giáo Hồi”

Chương 4: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Tư: “Bạn Bè Tư Tưởng Xấu Gặp Nhau”

Chương 5: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Năm: “Anh Hùng Khó Qua Ải Mỹ Nhân”

Chương 6: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Sáu: “Anh Hùng Cứu Mỹ”

Chương 7: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Bảy : “Khi Quốc Vương Gặp Gỡ Ma Vương”

Chương 8: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Tám: Tai Tiếng

Chương 9: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Chín: “Lựa Chọn Sai Lầm”

Chương 10+1: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Mười: “Ma Vương”

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Tuyệt Đối Không Thể
Mất Đi Sun Knight”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 1+1: Mở Đầu: “Bảo Vệ”

Ma vương sắp hiện thế, sự tình rất nghiêm trọng!

Nhưng, lại còn có một chuyện càng nghiêm trọng, đó chính là...

Lại có thể có người đẹp tỏ tình với ta!

Thần Ánh Sáng nhân từ à! Xin chúc phúc sự kiện Ma Vương có thể thuận lợi được con... đồng bạn của con giải quyết, sau đó con có thể ôm được người đẹp về đi!

Qua vài ngày tới là sắp chính thức tiếp nhận vị trí Judge knight, đối với cái này, Lesus thật ra cũng không làm sao căng thẳng, hẳn ở sở thẩm phán thực tập đã mấy năm rồi, bình thường cũng giúp lão sư xử lý rất nhiều công văn, có thể nói mọi chuyện Judge knight nên biết, hẳn mỗi khoản đều đã làm qua rồi.

Thật ra, hai năm qua, lão sư sớm đã đem phần lớn sự việc đều giao cho hẳn làm.

Lesus tin tưởng mình có thể làm tốt chức trách Judge knight, cho nên đối với diễn lễ truyền thừa mấy ngày sau, hẳn cho rằng đó chỉ là một cái hình thức mà thôi.

Cho dù vài ngày sau là sắp trở thành Judge knight, nhưng đối với Judge knight hiện nhiệm, cũng chính là lão sư của hẳn, Lesus vẫn cung kính có

thừa như cũ. Giờ phút này, hãn hơi hơi cúi đầu, thái độ nhún nhường chờ chỉ thị của lão sư.

Judge knight đời thứ ba mươi bảy, Chasel, giờ phút này đang nhìn học sinh duy nhất của mình, Lesus.

Cho dù là nhân phẩm, kiếm thuật, hay xử lý công sự, bất luận từ phương diện nào đến xem, Lesus đều là cái nhân tài đáng khen. Dạy ra một học sinh như vậy, thân là lão sư thật sự không thể không cảm thấy kiêu ngạo.

Mấy ngày nữa, học sinh sẽ tiếp nhận cây gậy trong tay lão sư rồi, Chasel mặc dù biết Lesus có thể xử lý công việc rất tốt, nhưng thân là lão sư, hãn vẫn không nhịn được muốn nhắc thêm một chút.

“Con trai, lúc người mới bắt đầu thực tập ở sở thẩm phán, thầy đã từng hỏi qua người, người cho rằng chức trách của Judge knight là cái gì, người còn nhớ khi đó trả lời cái gì không?”

“Trừng phạt tội nhân.” Lesus nhớ rất rõ ràng, khi đó, lão sư chỉ là cười cười, không có bất cứ bình luận nào đối với đáp án này, nhưng hãn mơ hồ cảm thấy rằng lão sư cũng không hài lòng đáp án này.

Chasel cười cười, nói: “Bây giờ người đã thực tập ở sở thẩm phán nhiều năm, vài ngày nữa, thầy sẽ đem vị trí Judge knight truyền cho người rồi, cho nên thầy muốn hỏi người một lần nữa, người cho rằng chức trách của Judge knight là gì?”

Lesus biết đáp án chính thức là đảm bảo dân chúng tuân theo phép tắc của thần Ánh Sáng, nhưng hãn lại cho rằng đây không phải là đáp án lão sư muốn. Mỗi một người từng xem qua quy tắc của Judge knight đều biết đáp án này, hãn thân là Judge knight tương lai, đương nhiên trước tiên đã đọc qua bản quy tắc này rồi, lão sư sẽ không lấy vấn đề vô nghĩa để hỏi mình.

Chuyện Judge phải làm có quản lý sở thẩm phán, lấy hình tượng nghiêm khắc để đe dọa những người có ý đồ xấu, phụ trợ Sun knight, lãnh đạo nửa số Mười Hai Thánh kỵ sĩ... Còn có đáp án gì so với “đảm bảo dân chúng tuân theo phép tắc của thần Ánh Sáng” càng có thể bao hàm những trách nhiệm này sao?

“Chasel!”

Judge knight hiện nhiệm cùng với vài ngày sau đều sửng sốt, lúc này mới phát hiện người gọi bọn họ là Sun knight, Neo Sun.

Jesus vội vàng hành lễ với Sun knight.

Neo chỉ là gật đầu coi như đáp lễ, sau đó vào thẳng vấn đề mà đưa ra yêu cầu với Chasel: “Chasel, cho tôi mượn học sinh của cậu một lát.”

“Cậu muốn mượn Jesus?” Chasel có chút khó hiểu hỏi: “Cậu muốn mượn nó đi làm cái gì?”

“Nếu như tôi nói mượn để chơi đùa, cậu có cho tôi mượn không?”

Chasel khẽ nhú mày.

Neo vội vàng nói: “Đùa thôi, có một số chuyện muốn bàn giao cho nó, có liên quan đến chuyện của Grisias.”

Chasel gật đầu, hỏi: “Cần lâu lắm không?”

“Không cần, mười phút là đủ rồi đi!”

“Được.” Chasel dứt khoát mà nói: “Vậy tôi trước đi xử lý một số chuyện, khoảng mười phút sau trở về.”

Neo nhú mày, lẩm bẩm: “Mười phút có thể xử lý chuyện gì... Ah! Cậu hẳn sẽ không là muốn đi nhà vệ sinh chứ?”

Chasel chỉ là trừng hấn một cái, sau đó trực tiếp rời khỏi.

Về chuyện của Grisia? Lesus âm thầm đoán, chẳng lẽ có liên quan đến bộ mặt thật không chút nào ưu nhã đó của Grisia? Có lẽ Sun knight còn chưa biết hẳn sớm đã vô cùng rõ ràng bộ mặt thật của Grisia rồi.

Neo xoay người qua, mở đầu liền không chút khách khí hỏi: “Con trai, ta hỏi người, cảm tình của người với cái tên nhà ta vẫn không tệ đi?”

Lesus sửng sốt, cau mày trả lời: “Sun knight và Judge knight luôn luôn “như nước với lửa”...”

Neo lại không kiên nhẫn mà cắt đứt lời hấn, chất vấn: “Mấy năm nay, người giúp nó nửa đêm trèo tường mua bánh việt quất là người phải không? Thành thật trả lời ta!”

“... Phải.” Lesus không thể không thừa nhận.

“Vậy ta hỏi người, nếu như cho người một cơ hội, cho người có thể quyết định đổi Sun knight thành người khác ngoại trừ Grisia, người có đổi lại nó không?”

Lesus ngạc nhiên. Hấn không hiểu tại sao Neo muốn hỏi như vậy, vài ngày nữa chính là điển lễ truyền thừa rồi... Chẳng lẽ Grisia đã phạm cái lỗi lớn gì, thậm chí nghiêm trọng đến nỗi phải bị đổi lại sao? Nhưng gần đây hấn không có nghe nói xảy ra chuyện lớn gì.

Hấn không biết nên trả lời thế nào mới phải.

Neo thử giơ ra nhân tuyển: “Ví dụ như phó đội trưởng Adair đây? Nó rất có khả năng, kiếm thuật cũng tốt.”

Adair và Grisia? Sau khi có so sánh, Lesus trái lại có thể so sánh rõ ràng rồi, hấn không chút nào chần chừ mà trả lời: “Không đổi.”

“Tại sao?” Neo có chút tò mò, nói: “Adair hẳn là có thể giúp người càng nhiều việc chứ?”

“Về phần xử lý công văn, có lẽ đi.” Lesus không thể không thừa nhận, nhưng kế tiếp, hẳn lại dùng giọng nhấn mạnh nói: “Nhưng những công văn đó, Storm cũng có thể giúp tôi xử lý, phó đội trưởng Vidar của tôi cũng có thể giúp tôi, cho dù Adair không phải là Sun knight, hẳn cũng vẫn có thể xử lý. Nhưng, “có một số việc” lại chỉ có Grisìa ngồi trên vị trí Sun knight mới có thể xử lý. Tôi nghĩ điểm này, Sun knight trưởng ngài hẳn là rõ ràng hơn tôi mới đúng, Grisìa những năm qua hình như đã giúp ngài xử lý rất nhiều chuyện “không thể liệt vào ghi chép”.”

Neo có chút xấu hổ mà cười “hơ hơ” hai tiếng, hỏi: “Nó nói cho người biết?”

Lesus lại lắc đầu nói: “Grisìa nói không nhiều, nhưng tôi biết rõ phương pháp cậu ta làm việc, cho nên rất dễ dàng liền có thể phán đoán ra những sự kiện nào có cậu ta nhúng tay.”

Neo mỉm cười, nói: “Học sinh của ta đúng là rất có chút thủ đoạn, chẳng qua, chút lý do này thế nhưng không đủ để cho ta giữ lại nó.”

Thật phải đổi lại Grisìa? Lesus càng ngạc nhiên nghi ngờ, mặc dù hẳn không tin Neo là nghiêm túc muốn đổi lại Grisìa, nhưng Neo thoát nhìn cũng không giống đang nói giỡn.

Neo cười nói: “Muốn thuyết phục ta đừng đổi lại nó, người thế nhưng cần phải có lý do thật trọn vẹn.”

Lesus ngăn người, vội vàng hỏi: “Nếu tôi không thuyết phục được ngài...”

“Vậy ta liền đổi lại nó!” Neo không chút nào chần chừ mà trả lời.

Lesus biến sắc, kinh hô: “Ít nhất xin nói cho tôi biết, tại sao ngài muốn đổi lại Grisia? Tính cách chân thực của Grisia mặc dù không như Sun knight trong truyền thuyết, nhưng cậu ta luôn luôn đều rất nghiêm túc sắm tốt vai hình tượng Sun knight, cũng đều làm rất tốt chức trách của Sun knight...”

Nói còn chưa dứt lời, Neo lại lần nữa cắt đứt lời hăn, hỏi: “Oh? Chức trách của Sun knight không phải củng cố tín đồ sao? Grisia thế nhưng còn chưa nhậm chức, củng cố tín đồ đâu ra?”

“Trên quy tắc của Sun knight đúng là ghi củng cố tín đồ, nhưng tôi cho rằng không chỉ là như thế mà thôi, Sun knight chân chính củng cố chính là lòng tin của mọi người! Có lẽ kiếm thuật của Grisia rất kém, làm việc thường dùng rất nhiều thủ đoạn không sáng sủa, nhưng cậu ta đích thực làm cho chúng tôi tin tưởng chỉ cần có cậu ta, mặc kệ là đang trong tuyệt cảnh gì, chúng tôi đều không cần tuyệt vọng!”

Bởi vì Neo nguyên nhân gì cũng không nói cứ muốn đổi lại Grisia, Lesus thực có chút bức mình, hăn mang giọng phẫn nộ nói: “Lấy điểm này mà nói, tôi cho rằng, Grisia thậm chí làm được tốt hơn so với ngài!”

Hăn vừa nói xong, Neo cười ha ha lên.

“Tốt lắm!”

Tốt lắm cái gì đây? Lesus rất không hiểu, hăn ban đầu còn tưởng rằng Neo nghe đến câu cuối cùng sẽ giận tím mặt.

Neo mỉm cười nói: “Nếu người đã nhận định Grisia là Sun knight, hơn nữa cũng không muốn đổi người, như vậy hãy cố toàn lực khiến cho nó ngoan ngoãn ở lại vị trí Sun knight đi!”

Lesus sửng sốt, càng khó hiểu. Grisia vốn chính là Sun knight đời tiếp theo, cậu ta còn có thể đi đâu?

Lúc này, Neo thu hồi nụ cười, thay vào đó là vẻ mặt không thể nghiêm túc hơn, nói: “Con trai, xin lỗi, thật ra ta không có cái ý muốn đổi lại Grisìa kia, chỉ là các người sắp kế nhiệm Mười Hai Thánh kỵ sĩ đời tiếp theo, mà ta cũng phải rời khỏi Thánh Điện rồi, cho nên có chuyện đành phải giao cho người, nhưng trước khi giao cho người, ta muốn biết người rốt cuộc có đồng ý gánh vác chuyện này hay không.”

Lesus hiểu rồi, hỏi: “Là chuyện có liên quan đến Grisìa sao?”

Neo gật đầu, bắt đầu nói: “Uh, vậy người hãy nghe cho kỹ, thật ra Grisìa nó là...”

Sau khi bắt đầu nghe Neo nói không lâu, Lesus liền trợn lớn mắt, gần như là dưới tâm tình kinh hoàng nghe xong đoạn này.

Nói xong, Neo ngừng lại, để cho Lesus tiêu hóa hết những lời này, mới tiếp tục nói: “Ta có thể làm cũng chỉ là giao lại cho người, về sau người muốn làm thế nào, bao gồm có cần để cho Grisìa biết hay không, tất cả đều do người quyết định.”

Nghe vậy, Lesus cau mày. Có cần để cho Grisìa biết hay không, điều này khiến hắn cảm thấy có chút khó quyết định.

Neo nhìn thấy thần sắc ngưng trọng của hắn, hiểu lầm hắn đã đổi ý rồi, không khỏi trầm xuống giọng nói: “Trọng trách này rất nặng, nếu muốn đổi ý thì thừa dịp bây giờ, nếu như người tương lai mới đổi ý, sẽ chỉ tổn thương Grisìa càng nặng!”

“Sun knight trưởng, ngài có thể hỏi thử lão sư của tôi, học sinh duy nhất của ông ấy đã từng hối hận bất cứ chuyện gì hay chưa.” Lesus dùng giọng bình tĩnh mà kiên định nói: “Tôi chưa từng hối hận, mặc kệ là quyết định từng hạ, hay là người đã thừa nhận.”

◇◇◇◇

Grisia, có cái vấn đề... vấn đề thật ra không nên hỏi, cậu có tin thần Ánh Sáng thật sự tồn tại không?

Hả? Lesus cậu đang nói cái gì thế! Cho dù thần Ánh Sáng đã mấy trăm năm không xuất hiện, cũng không thể nói Người không tồn tại chứ!

Cậu tin Người tồn tại? Nhưng thần Ánh Sáng chưa từng xuất hiện, cái gọi là Thần tích cũng chỉ tồn tại trong truyền thuyết, vì sao cậu có cách tin tưởng Người đích xác tồn tại?

Cậu thoát nhìn cũng không như người có tín ngưỡng, tôi tưởng rằng cậu cũng không tin, mà tôi... Tôi không cách nào tin tưởng thần Ánh Sáng đích xác tồn tại, không cách nào tin tưởng trên đời này lại có thần tích, dù tôi là Judge knight tương lai.

Lesus, luôn luôn đều có thần tích đấy...

Đúng là có, chỉ là toàn ở trong truyền thuyết mà thôi.

Không đúng! Lesus cậu nghĩ đi, để tranh đoạt một cái vương vị, loài người chưa từng chấm dứt chiến tranh, nhưng, Mười Hai Thánh kỵ sĩ, loại chế độ mười hai người này lại có thể kéo dài ba mươi mấy đời!

Trong đó Sun knight lại có thể không có lấy nửa người bỏ mình trong lúc đảm nhiệm, đây biểu thị mỗi một đời Judge knight đều không có vì đoạt quyền mà giết chết Sun knight... Không đúng, phải nói mười một Thánh kỵ sĩ khác toàn bộ đều không có ý đoạt quyền.

Trên đời này chẳng lẽ còn có thần tích càng kỳ diệu hơn so với Mười Hai Thánh kỵ sĩ chúng ta hay sao?

Luôn luôn đều có thần tích, chúng ta chính là thần tích!

◇◇◇◇

Chasel đi vào sở thẩm phán, mặc dù Neo nói cần mười phút, nhưng hẳn vẫn đến muộn một chút, để tránh Neo còn chưa giao chuyện xong.

Lúc này, trong sở thẩm phán chỉ có một mình Lesus, Neo chẳng biết đã đi đâu rồi.

Lesus đưa lưng về phía hẳn, đang nhìn lên biểu tượng thần Ánh Sáng trên tường.

Chasel đến gần vài bước, sau đó chờ Lesus xoay người hành lễ, nhưng ngoài dự liệu của hẳn, học sinh của hẳn cũng không có xoay người kiểm tra xem người đến là ai, điều này làm cho hẳn cảm thấy có chút nghi hoặc, lấy lòng cảnh giới của Lesus mà nói, không thể vẫn chưa phát hiện đã có người tới.

Khi Chasel đang muốn mở miệng dò hỏi, Lesus lại nói trước.

“Lão sư, con nghĩ rõ rồi, nếu như nói Sun knight là trụ cột và lãnh đạo của mọi người...”

Lesus nhìn biểu tượng thần Ánh Sáng trên tường, nắm chặt nắm tay, âm vang mạnh mẽ mà nói: “Như vậy chức trách của Judge knight chính là bảo vệ!”

Chasel sửng sốt, lúc này mới phản ứng lại Lesus là đang trả lời vấn đề lúc trước mình hỏi, hẳn nghi hoặc mà hỏi ngược lại: “Bảo vệ? Bảo vệ cái gì?”

Lúc trước mặc dù đã hỏi vấn đề, nhưng kỳ thật trong lòng Chasel cũng không có đáp án chính xác, trái ngược lại, hẳn còn hi vọng học sinh mình dạy ra có thể cho hẳn một cái đáp án làm người hài lòng.

Lesus xoay người lại, ánh mắt vô cùng kiên định, giống như đang hạ cam kết, từng chữ âm vang hùng hồn nói: “Sun knight lãnh đạo mọi người đi

tới, Judge knight bảo vệ con đường đi tới này, không cho bất cứ thứ gì cản trở nó!”

Nghe vậy, Chasel trầm mặc trong chốc lát rồi cười khổ mà nói: “Thật không biết Neo so với ta biết dạy trẻ con hay là không biết. Ta dạy người mười năm, mà người mới ở với hãn mười phút, nhưng thoát nhìn, người ở trong mười phút này hình như trưởng thành còn nhiều hơn so với mười năm ta dạy.”

Nghe vậy, Lesus có chút hoảng loạn, vội vàng nói: “Lão sư, không có chuyện đó, con vô cùng cảm kích sự dạy dỗ của ngài...”

“Ha ha!” Chasel dùng tiếng cười cắt đứt sự hoảng loạn của học sinh, sau đó từ bên hông rút ra Thâm Phán thần kiếm, giơ thanh kiếm đến trước mặt học sinh, quát khê: “Con trai, người đã chuẩn bị tốt tiếp nhận Thâm Phán thần kiếm từ trên tay ta, dùng nó để bảo vệ con đường của người chưa?”

Lesus nhìn Thâm Phán thần kiếm đặt ngang trước mắt mình, hãn vươn tay tiếp nhận Thâm phán thần kiếm từ trên tay lão sư.

“Vâng!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 1+2: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Nhất: “Giải Quyết Công Việc Thường Ngày Chết Đóng Như Núi”

Ta đẩy ra cửa phòng hội nghị, theo lệ thường phải chào hỏi trước, cũng chính là nói lên một đoạn làm nhằm ca tụng thần Ánh Sáng.

“Ánh sáng rực rỡ giống như xưa kia phá vỡ bóng tối, mang đến buổi sáng tràn ngập hi vọng, có thể ở buổi sáng tốt đẹp như thế cùng các vị anh em Thánh kỵ sĩ tiến hành giao lưu, cao thanh thảo luận lòng nhân từ của thần Ánh Sáng, thật sự làm cho Sun cảm thấy vô cùng vui sướng...”

Ta càng nói càng cảm giác không quá thích hợp. Mới rồi ta vừa mở cửa, mọi người đều quay đầu lại, sau đó liền nhìn ta mà sửng sờ, sửng sờ xong lại còn lộ ra biểu tình kinh khủng mất bình tĩnh...Cho dù ta thật sự lâu lắm không có tới họp, cũng không cần dùng biểu tình kinh khủng như vậy để chào đón ta chứ?

“Làm sao lại là cậu?” Metal siêu cấp kinh hoàng mà hét lên.

... Ta thật sự có lâu như thế không tới họp sao?

“Sun! Nghiêm trọng rồi!” Storm đứng lên, bối rối mà báo cáo: “Thời gian hội nghị bắt đầu cũng đã qua mười phút, nhưng Judge knight trưởng tới bây giờ còn chưa đến!”

Ta sửng sốt, lúc này mới chú ý đến vị trí của Judge lại không có ai? Judge knight người mà trước giờ không đến muộn không vắng mặt luôn

luôn giao công văn, giải thưởng cần miễn có thể nhận cả đời lại không có tới họp?

Cậu ta hẳn sẽ không lại lén chạy đi làm chuyện gì rồi?

Ta lập tức hô to một tiếng: “Đi theo tôi!”

Mọi người trong nháy mắt thu hồi thần sắc hoảng loạn, đồng loạt mà đứng lên, sau đó theo ta rời khỏi phòng hội nghị.

Đoàn người chúng ta bước nhanh đi tới cửa chính của Thánh Điện, ta dùng một cái ánh mắt về phía Storm, cậu ta lập tức nhảy ra hô lên với hai Thánh kỵ sĩ thủ vệ: “Các người có nhìn thấy Judge knight trưởng đi về hướng nào không?”

“Judge knight trưởng đi về hướng nào?” Thánh kỵ sĩ thủ vệ ngỡ ngàng mà nói: “Hôm nay vẫn chưa có nhìn thấy Judge knight trưởng.”

Ta lại ném một cái ánh mắt về phía Blaze, cậu ta cũng nhảy ra rống to: “Người xác định? Không được gạt bọn ta à!”

Hai gã thủ vệ giật mình, hai người sau khi liếc mắt nhìn nhau một cái, hết sức khẳng định mà gật đầu.

Judge không có đi họp, cũng không có ra ngoài, vậy cậu ta rốt cuộc ở đâu?

Lúc này, Roland dùng giọng không quá khẳng định nói: “Judge knight trưởng có thể đã quên hôm nay phải họp, cho nên đã đi sơ thẩm phán rồi chẳng?”

Cái này...nếu như là lúc trước, ta nhất định sẽ nói không có khả năng, Judge knight trưởng tuyệt đối không có khả năng quên đi họp!

Chẳng qua hiện tại, Judge thật sự không có tới họp, tất cả giả thiết đều coi là có khả năng.

“Đi xem thử.” Ta lập tức quay đầu tiến về phía sở thẩm phán, mười Thánh kỵ sĩ trưởng đương nhiên cũng đi theo phía sau.

Dọc đường, chúng ta dẫn tới vô số ánh mắt kinh ngạc, thậm chí có Thánh kỵ sĩ bất tri bất giác mà đi theo rồi, đoàn người cuồn cuộn mà tới cửa chính sở thẩm phán.

Lúc ta đang muốn dùng ánh mắt, Metal sớm đã chờ không nổi rồi, cậu ta một cước đạp mở cửa chính sở thẩm phán, sau đó xông vào rống lên la hét: “Judge knight trưởng! Ngài ở đâu thế?”

Sau khi Metal xông vào, chúng ta cũng đi vào theo, bên trong Thánh kỵ sĩ đang thẩm vấn và tội phạm đang bị thẩm vấn tất cả đều sững sờ, bọn họ nhìn thoáng qua Metal knight đang xông xáo khắp nơi, sau đó liền quay đầu ngơ ngác mà nhìn chúng ta.

Tội phạm lớn tiếng hét lên: “Tôi chỉ là trêu ghẹo thiếu nữ, tội này không nặng đến mức cần Mười Hai Thánh kỵ sĩ cùng nhau thẩm vấn tôi chứ?”

Ta nhìn quanh một vòng, không có nhìn thấy Judge, chẳng qua điều này cũng không biểu thị cậu ta không ở đây, sở thẩm phán rất nhiều vách ngăn, nhìn quanh như thế chỉ có thể nhìn thấy đại sảnh thẩm vấn bên ngoài cùng mà thôi.

Mặc dù, Judge nếu là tự mình thẩm vấn phạm nhân, bình thường đều sẽ thẩm vấn ở đại sảnh, chẳng qua cũng không thể loại trừ khả năng cậu ta đột nhiên nhất thời nổi hứng muốn đổi cái phòng thẩm vấn khác... Cậu ta hôm nay cũng có thể không tới họp rồi, còn có chuyện gì không thể xảy ra?

Không nhìn thấy Judge knight trưởng, chẳng qua trái lại nhìn thấy phó đội trưởng Judge, ta hô lớn: “Radar!”

“Sun knight trưởng, tôi là Vidar.” Vidar bất đắc dĩ mà tiến tới.

Ta ngoắc ngoắc ngón tay với hấn, hấn mang theo biểu tình nghi hoặc mà tiến gần, ta ghé vào bên tai hấn nhỏ giọng hỏi: “Judge knight trưởng đâu?”

“Judge knight trưởng hôm nay muốn cùng các Thánh kỵ sĩ khác họp, buổi chiều mới có thể đến sở thẩm phán...”

Hấn báo cáo đến một nửa, ngỡ ngác mà nhìn phía sau ta, tất cả Thánh kỵ sĩ trưởng đều ở đây rồi, chỉ thiếu mỗi Judge knight.

Ta khẽ giọng nói: “Judge knight trưởng không có tới họp, nhưng cũng không có ra Thánh Điện, bọn ta đang tìm cậu ta.”

“Đội trưởng không có đi họp?”

Vidar lộ ra biểu tình vạn phần kinh hoàng, ta nghĩ cho dù nghe thấy tin tức Thánh Điện một phút sau sẽ sụp đổ hấn cũng sẽ không lộ ra biểu tình càng kinh hoàng hơn so với cái này, mà biểu tình kinh hoàng của hấn cũng đủ nói rõ sự thật Lesus Judge cũng không có ở sở thẩm phán rồi.

Sau khi ta gật đầu, Vidar mang biểu tình hoảng loạn nói: “Nhưng đội trưởng cũng không có đến sở thẩm phán! Phòng, phòng của ngài ấy cũng tìm qua rồi sao?”

Phòng?Ta lặng đi một chút, vẫn thật sự không có nghĩ tới cái nơi này.

Lúc này, Metal hoảng hoảng hốt hốt mà chạy về đại sảnh, hô lớn như trời long đất lở: “Judge trưởng cũng không ở phòng thẩm vấn, cậu ta rốt cuộc đi đâu rồi, hấn sẽ không lại, lại...”

Ta cắt đứt lời cậu ta, nói: “Trước đi xem thử phòng của Judge knight trưởng.”

Metal sửng sốt, gạt đầu rồi trở về đội ngũ, đoàn người chúng ta lại bước lên hành trình tìm kiếm Judge, mặc dù hành trình này mới một phút đã đến nơi mục tiêu rồi.

Đi tới phòng của Judge, ta gõ cửa, mới chờ ba giây, Metal liền xông đến, bộ dạng muốn đập cửa tiến vào, nhưng ta ngăn cản cậu ta, bởi vì ta cảm tri thấy bên trong phòng xác thực có người, mà người đó đang muốn mở cửa.

Cửa được mở ra một cái khe, từ khe cửa có thể nhìn thấy nửa khuôn mặt của Judge, cậu ta cau mày nhìn ta, hỏi: “Sun? Tìm tôi có việc sao?”

“Còn hỏi tôi có việc sao? Thời gian họp qua rồi, cậu chưa tới họp, cho nên mọi người đang khắp nơi tìm cậu!”

Ta vừa hô vừa kéo toàn bộ cửa ra, để cho những người khác cũng có thể thấy cậu ta, chẳng qua cửa vừa kéo ra lại nhìn thấy Judge lại có thể chỉ có mặt đồ trong.

Ta có chút kinh ngạc. Gã này hẳn sẽ không...

“Thời gian họp qua rồi?” Biểu tình của Judge thoạt nhìn so với ta càng kinh ngạc, sau khi cậu hỏi một chút bây giờ là mấy giờ, nhú mày xuống, nói: “Xin lỗi, tôi ngủ quên rồi, trước để cho tôi mặc quần áo.”

Nói xong, cậu ta liền đóng cửa, để lại mười một người chúng ta bên ngoài đối mặt nhìn nhau.

Gã này lại có thể thật sự còn đang ngủ? Cũng đã trễ thế này, Lesus Judge lại có thể còn đang ngủ? Cậu ta lại có thể sẽ ngủ quên?

“Nghĩ làm sao đây cũng đều là việc Sun làm mà!” Earth khó có thể tin hô lớn.

Đúng thế... Shit! Ta lớn tiếng kháng nghị: “Tôi hôm nay có dự họp đấy!”

Earth khen ngợi: “Phải à! Cậu hôm nay thật ngoan, đúng là hiếm thấy! Cũng khó tin giống như Judge ngủ quên.”

Mặc dù cái này nghe làm sao cũng không giống như khen ngợi, chẳng qua nghĩ đến đây là từ trong miệng Earth nói ra, loại ác độc mức độ này nói không chừng vẫn thật được coi là khen ngợi!

Cửa phòng lần nữa được kéo ra, sau khi mặc xong quần áo Judge toàn thân tối như mực đi ra, nhìn thấy mười một cặp mắt đều trợn mắt nhìn mình, cho dù là Judge knight giả vờ tàn khốc mười năm cũng không khỏi lộ ra biểu tình có chút xấu hổ, cậu ta lần nữa xin lỗi: “Thật sự rất xin lỗi.”

Metal lập tức hô lớn: “Đừng lo, Judge trưởng, không có ai trách ngài!”

Đúng là không ai sẽ trách Judge, đối với chuyện Judge ngủ quên này, mọi người chỉ là kinh hãi quá độ khiến cho đầu óc đình công, cho nên trên mặt mỗi một người đều hiện ra biểu tình ngỡ ngàng, so với Judge càng giống như người mới tỉnh ngủ hơn.

“Cậu...” Tại sao lại ngủ quên?

Ta vừa mới mở đầu, Judge liền trừng ta một cái, ta đành phải đem lời phía sau nuốt trở về bụng.

Cậu ta hết sức dứt khoát hạ lệnh: “Bây giờ đi họp.”

◇◇◇◇

Trong phòng hội nghị, ta cùng Judge sòng vai ngồi ở vị trí chủ của bàn dài, hai bên bàn thì mỗi bên ngồi theo phái người tốt ấm áp và nhóm lạnh lùng tàn khốc.

Judge vừa ngồi xuống liền không ngừng lật công văn, mặc dù cậu ta hôm nay phá vỡ nguyên tắc không đến muộn không vắng mặt, nhưng khoản

luôn giao công văn này vẫn tiếp tục bảo trì như cũ.

Cậu ta vừa lật vừa nói: “Vụ việc vụ yêu xông vào Diệp Nha thành khiến cho thanh danh của Thần Điện bị hao tổn không ít, rất nhiều chi nhánh Thần Điện đều đưa lên thư báo cáo dân chúng sợ hãi bất an, cùng với xin chỉ thị nên phản ứng như thế nào.”

Đích xác là như vậy không sai, chẳng qua bởi vì gần đây thanh danh của Thần Điện Ánh Sáng có chút giảm xuống, cho nên sắc mặt của quốc vương bộ hạ đối với Thần Điện Ánh Sáng tốt lên không ít, ngay cả cấp tiền cũng cấp được đặc biệt sáng khoái. Vì thế, Giáo Hoàng cũng không biết có biết bao cao hứng, còn cố gắng cố vũ ta đi trên đường treu gheo con gái đàn hoàng, để cho thanh danh của Thần Điện giảm thấp thêm một chút.

Judge sau khi nói xong liền thẳng tắp nhìn ta, ta vội vàng trả lại cho cậu ta mỉm cười xán lạn, cậu ta lạnh lùng nói: “Sun knight trưởng, sinh vật undead hẳn là phạm vi phụ trách của ngài, ngài không báo cáo một chút sao?”

Lúc này, Storm mặt không đổi sắc mà đem một phần công văn đẩy đến trước mặt ta, ta mang theo mỉm cười lật ra tờ cuối cùng của công văn, sau khi ký tên đóng dấu rồi đẩy lại cho Storm.

Ta cười đáp lại mọi người: “Dưới sự chứng kiến của ánh sáng, bóng tối đã không còn chỗ ẩn trốn, dân chúng cũng không cần kinh hoảng.”

Metal khó chịu nói: “Cậu tốt xấu gì cũng trước lật một chút, giả bộ xem vài trang không được sao?”

Cần gì đây? Dù sao báo cáo thư ta ghi ra làm sao cũng không tốt bằng Storm ghi... Chẳng qua phần báo cáo này cũng có thể là Adair viết, hm, nói không chừng là của Roland viết!

Mặc dù Metal nói như vậy, chẳng qua cậu ta chỉ là bất đắc dĩ phải độc mồm một chút mà thôi, thật ra mọi người sớm đã quen công văn không phải của ta ghi rồi, nếu như ngày nào đó ta lấy ra công văn của tự mình viết, mức độ kinh hoàng của mọi người có lẽ sẽ cao giống như Judge hôm nay không có tới họp.

Judge cũng đã quen mà gạt đầu, nhìn quanh mọi người, hỏi: “Tuần này có chuyện gì khẩn cấp cần ưu tiên báo cáo không?”

Moon giơ tay lên, khi ánh mắt của Judge chuyển đến người cậu ta, cậu ta liền bắt đầu báo cáo: “Gần đây có tội phạm quan trọng muốn từ Thần Điện địa phương áp giải đến Diệp Nha thành, nhưng Thần Điện địa phương nghe nói có người muốn cướp tù, cho nên gửi tới thư thỉnh cầu giúp đỡ.”

“Tội phạm quan trọng dạng nào?”

“Nghe nói là con trai của thành chủ nơi đó cấu kết với một đám thổ phi, trường kỳ ức hiếp dân chúng ở đó, đã gây nhiều thương tổn, cướp bóc, giết người, mê gian và nhiều trọng tội, nhưng thành chủ hình như rất bao che, cho nên thần điện địa phương đã tốn thời gian rất dài thu thập chứng cứ, lại đợi đến khi đối phương phạm án thì bắt người, dưới sự bắt quả tang, lúc này mới khiến cho thành chủ không thể biện hộ cho con trai nữa.”

Việc này nghe lên không dễ làm lắm. Ta liếc Judge một cái, quả nhiên, mặt mày cậu ta nhăn đến đã có thể kẹp chết một con muỗi rồi.

Không biết Judge muốn phái ai đi? Ta có chút tò mò, loại sự việc này nói khó cũng không phải quá khó, mặc dù cái thân phận con trai của thành chủ này khiến cho sự việc trở nên có chút phức tạp, chẳng qua nếu Thần Điện địa phương đã có thể đem tội phạm bắt lại rồi, nghĩ đến đã ổn định đại cuộc, chứng cứ hẳn là đủ để đem tội phạm định tội rồi.

Bây giờ chỉ cần phái cái phó đội trưởng đi cảnh cáo đối phương đừng mơ tưởng cướp tù, như vậy hẳn là đã đủ rồi.

Judge nhìn về phía Roland, hạ lệnh: “Hell knight trưởng, cậu mang theo phó đội trưởng và hai tiểu đội viên qua giúp đỡ.”

Roland ngẩn ra, sau đó lập tức gật đầu: “Vâng.”

Ta cũng sửng sốt, nhưng lập tức liền hiểu ý tứ của Judge, Roland lên làm Hell knight cùng lắm hơn một năm, đến nay đều chưa từng ra ngoài làm nhiệm vụ, để cho cậu ta đi ra ngoài làm quen như thế nào tiến hành nhiệm vụ là cần thiết, hơn nữa cậu ta còn mang theo phó đội trưởng, cho nên hẳn là không có vấn đề mới đúng.

Judge lần nữa dò hỏi: “Còn có chuyện không?”

Mọi người lắc đầu, sau đó căn cứ vào tính chất khác nhau của công văn trên tay mà giao cho Judge và bên cạnh ta... là Storm.

Nhưng đây thế nhưng không phải là tán hội rồi, sau khi giao xong công văn, trong bọn họ có không ít người đều đổi lại nhìn ta.

Ta cười dò hỏi: “Các vị anh em có chuyện gì cần báo cáo với Sun không?”

Storm người đầu tiên oán hận mà lên tiếng: “Trầm Mặc Chi Ứng vẫn ở lại không chịu đi, đã đoạt đi rất nhiều người ngưỡng mộ của tôi, nghe nói hội viên của hội ủng hộ Trầm Mặc Chi Ứng đã vượt quá một trăm người!”

Ta suy nghĩ một chút, Trầm Mặc Chi Ứng dù sao cũng là nhân vật lãnh tụ của một cái Thần Điện khác, hơn nữa chúng ta lúc trước vừa lại giam lỏng người ta, bây giờ muốn đuổi hẳn đi thật sự thiếu khuyết lý do, đã như vậy...

Ta mỉm cười nói: “Anh em Storm cần gì kích động như vậy? Trầm Mặc Chi Ứng nếu không muốn đi, chúng ta liền ứng với đạo lý bao dung của thần Ánh Sáng dạy bảo cho phép hẳn ở lại, chỉ là dưới sự bao dung, giá nên

thu lấy vẫn không thể ít, nếu không làm sao có thể bảo người khác tin phục?”

Ta vừa nói hết, mọi người đều vội vàng hỏi Storm: “Nghĩa là gì thế?”

Cặp mắt Storm sáng lên, “he he” hai tiếng rồi nói: “Thu lấy tiền thuê phòng của hẳn! Có thể thu được nhiều bao nhiêu thì lấy hẳn bấy nhiêu, xem hẳn muốn ở bao lâu thì cho hẳn ở! Đúng là biện pháp tốt, Giáo Hoàng chắc hẳn sẽ rất cao hứng.”

Mọi người cao giọng “Oh oh” vài tiếng, Earth còn giơ ngón tay cái, bội phục nói: “Thật không hổ là Sun, cho dù không thủ tiêu được đối phương cũng phải lột da hẳn bằng được!”

Mặc dù ta biết Earth người thật sự hết sức ca ngợi rồi, nhưng người vẫn là câm miệng đi!

Stone giơ tay nói: “Quốc vương bệ hạ yêu cầu cậu đến hoàng cung, làm ra báo cáo hoàn chỉnh cho sự kiện vụ yêu lần này. Mặc dù thật ra tôi đã đi báo cáo rồi, nhưng quốc vương bệ hạ hình như muốn “thuận tiện” thương lượng với cậu chuyện cuối năm công chúa và Elliot muốn chính thức thành hôn.”

“Khoan đã!” Ta ngạc nhiên, ngay cả ưu nhã cũng quên, hỏi ngược lại: “Hôn sự của hai người họ liên quan gì tới tôi?”

“Hai người họ kết hôn là không liên quan đến cậu.” Stone gật đầu, nhưng tiếp theo lại nói: “Nhưng quà mừng kết hôn Thần Điện phải đưa thì liên quan đến cậu rồi, hơn nữa Elliot hình như đưa ra yêu cầu với quốc vương muốn tìm cậu làm phù rể.”

Quà mừng kết hôn... Chẳng lẽ quốc vương còn muốn đòi hoa hồng thủ châu có chứa trì dũ thuật? Ta trầm mặc một chút rồi nhận mệnh nói: “Đã

như thế, Sun sẽ đi một chuyến vậy. Anh em Stone, anh em Storm, hai ngày sau các cậu theo tôi đi một chuyến.”

“Vâng.” Hai người gật đầu.

Kế tiếp, mọi người vẫn không ngừng báo cáo một đống chuyện, làm cho ta cảm thấy hôm nay thật ra không nên ngoan ngoãn đi họp, nếu sớm biết sự việc nhiều như vậy, ta cũng nên ngủ quên mới đúng!

Earth lạnh lùng nói: “Tiền Sun knight trưởng khắp nơi tìm Mười Hai Thánh kỵ sĩ cùng ông ấy so kiếm uống rượu. mấy ngày qua, chúng tôi không bị đánh ngắc ngoải thì cũng là uống đến ngắc ngoải, tình huống này rốt cuộc còn muốn tiếp tục bao lâu?”

Earth vừa nói xong, tất cả Thánh kỵ sĩ (ngoại trừ Judge) toàn bộ đều trừng mắt nhìn ta.

Mặc dù ta cũng không muốn đụng vào chuyện có liên quan tới lão sư, chẳng qua dưới tình huống bị trừng bởi mười cặp mắt, ta cũng chỉ có trả lời: “Sun sắp tới sẽ xử lý.”

Nói xong, mọi người đều khinh khỉnh liếc ta một cái. Ở chung mười năm, mọi người đều rất hiểu “sắp tới” của ta chính là có ý lúc rảnh nói sau.

Leaf tiếp theo nói: “Có ba đứa trẻ mới sinh muốn nhờ cậu đặt tên, hai bé trai và một bé gái.”

Ta theo phản xạ liền lấy: “Judges, Notcome, Meeting.”(Ba tên này ghép lại nghe lên giống “Judge-không tới-hội nghị”)

Judge lạnh lùng mà trừng ta một cái, Ta vội vàng quay đầu không nhìn cậu ta, nhưng vừa quay đầu lại vô tình liếc thấy tay của Roland có vẻ muốn giơ nhưng không giơ, hình như rất do dự, cho nên ta chủ động đặt câu hỏi: “Hell knight trưởng, cậu có chuyện gì không?”

Roland lúc này mới mở miệng nói: “Pink bảo tôi hỏi cậu, đá bào dâu của tháng này đâu?”

Chết rồi, ta quên mất! Ta vội vàng quay đầu hỏi: “Anh em Ice, xin hỏi đá bào dâu phải chăng đang trong tiến hành?”

Ice gật đầu nói: “Mứt dâu đã làm xong rồi, xem cậu khi nào muốn đưa đi, tôi tạo băng sau là được rồi.”

Ta thở phào, may là Ice trí nhớ tốt, còn nhớ chuyện ta dặn dò, Pink mà không có đá bào dâu để ăn thế nhưng không phải là nhân vật dễ ứng phó.

“Các vị anh em còn chuyện gì không?” Không có chuyện gì thì tán hội đi! Mở hộp lâu như vậy, bụng ta đã đói rồi!

Storm lập tức nói: “Có! Thợ may hỏi, viên vàng trong đồng phục mới của cậu muốn vàng sáng hay là vàng trầm?”

Cloud yếu ớt nói: “Giáo Hoàng bảo cậu đi mời Aidrizzt đến Thần Điện Ánh Sáng ngồi một chút, nếu không sẽ trừ tiền lương của cậu.”

Stone nói: “Công chúa thăm cảnh cáo, ngày hôn lễ nếu như cậu dám ăn diện quá đẹp, đoạt đi phong thái của chồng cô ta, cô ta sẽ không để cậu yên!”

Blaze nói: “Elliot mời cậu cuối tuần đi uống rượu... Ahem! Ý tôi là gặp gỡ một chút!”

“Còn có...”

“Sau đó...”

“Tiếp theo...”

...

Ta hôm nay thật sự không nên tới họp!

Vất vả lắm mới tán hội... Thật ra là ta vừa tìm được cơ hội nói chen vào, lập tức liền kêu to tán hội, nếu không những báo cáo này căn bản sẽ không chấm dứt, lâu đến nỗi Judge và Storm đều bắt đầu sửa công văn ngay tại chỗ rồi!

Sau khi tán hội, ta gọi Roland và Ice, ba người cùng nhau đi đến phòng của Ice lấy đá bào dâu.

Có lẽ là sắc mặt ta thật sự rất khó coi, Ice mở miệng giải thích: “Cậu lâu lắm không có tới họp, cho nên mọi người đều tích tụ rất nhiều chuyện muốn báo cáo.”

“Cũng không bao lâu đi!”

“Hội nghị thường lệ hàng tuần, cậu đại khái có...” Ice suy nghĩ trong chốc lát rồi nói: “Hai tháng không tới.”

“Nào có lâu như thế!”

“Có.” Bên cạnh, Roland gật đầu, chứng thực lời của Ice: “Vừa đúng hai tháng.”

Ta ngoan ngoãn ngậm lại miệng, tranh cãi với hai gã quá nghiêm túc là chuyện vô nghĩa, hai người này căn bản sẽ không nói thật ra cũng không bao lâu gì đó, để cho ta có cái thang đi xuống. Hơn nữa nói đi phải nói lại, ít nhất so với Earth tốt hơn chỗ này, Earth phần lớn sẽ nói: “Ừa? Từ sau khi tiếp nhận Mười Hai Thánh kỵ sĩ, cậu thật sự từng có đi họp sao?”

Đi vào phòng của Ice, ta và Roland vừa chờ cậu ta làm đá bào dâu, sau đó vừa ăn đá bào việt quất siêu ngọt. Roland vừa ăn vừa còn lộ ra biểu tình sám hối, đối với hành vi lãng phí đồ ăn của mình, cậu ta luôn canh cánh trong lòng.

Vì để cho cậu ta có thể bớt một chút sám hối, ta thừa dịp lúc Ice đang bận làm đá bào, từ trong chén của Roland lén múc một đồng đá bào vào trong chén của mình.

Lúc chúng ta ăn gần như xong, Ice cũng làm xong hết rồi, cậu ta tỉ mỉ mà đem hai mươi chén đá bào dâu đóng gói cho tốt, sau đó đưa cho Roland, tiếp theo lại quay đầu cầm cái túi nhỏ thêu biểu tượng mặt trời đưa cho ta, bên trong đương nhiên đã bổ sung chocolate rồi.

Ice nói với ta: “Sun, mùa dâu sắp qua rồi, về sau sẽ không mua được dâu, cho nên tôi muốn thừa dịp bây giờ làm nhiều mút dâu một chút, để tránh về sau không làm được đá bào dâu, nhưng tôi không có tiền để mua số lượng lớn dâu.”

Thì ra là thế, mút dâu cần dùng cho hai mươi chén đá bào cũng không phải số lượng nhỏ. Ta gật đầu nói: “Tôi sẽ tìm Giáo Hoàng thương lượng, để cho ông ta cấp một chút kinh phí cho cậu.”

Không biết Giáo Hoàng có chịu cấp tiền hay không, nếu như lão không chịu, vậy cũng chỉ đành... nghĩ cách từ quà mừng kết hôn của công chúa vắt tiền ra rồi!

Xách lên đá bào, thuận tiện xin Ice hai miếng bánh việt quất, ta và Roland bắt đầu đi về phía nhà Pink.

Trên đường, sau khi ta giải quyết hết cả hai miếng bánh việt quất, quay đầu hỏi Roland: “Cậu hai ngày nữa sẽ cùng Xe Lăn ra ngoài làm nhiệm vụ rồi, cậu bây giờ cùng hăn hăn là chung sống không tệ chứ?”

“Là Dylan.” Roland có chút không vui mà sửa đúng ta, xem ra giữa bọn họ hăn hăn là chung sống rất tốt.

Cậu ta còn nhấn mạnh nói: “Dylan rất tốt, giúp tôi rất nhiều chuyện.”

Ta gật đầu, hỏi: “Cậu có từng ở trước mặt hãn bỏ đi nguy trang của Supreme Dragon không?”

“Có, tôi ở trước mặt tất cả đội viên của tiểu đội Hell bỏ đi nguy trang, bởi vì các đội viên muốn biết tướng mạo của tôi, tránh cho có người giả mạo tôi.” Nói xong, cậu ta có chút căng thẳng nhìn ta, hỏi: “Để cho bọn họ biết tướng mạo của tôi có gây ra nguy hiểm gì không?”

“Không có! Hãn là nên để cho bọn họ biết tướng mạo của cậu.” Ta vừa nói xong, biểu tình căng thẳng của Roland bỗng lỏng không ít. Thấy thế, ta càng tiến thêm một bước hỏi: “Vậy Dylan có biết cậu là Death knight không?”

“Hãn có lẽ đã nổi lên hoài nghi đối với một số chuyện của tôi, nhưng không có hỏi nhiều.” Roland có chút khổ não nói: “Tôi luôn là quên phải giả bộ uống nước, ăn cơm hoặc những chuyện như vệ sinh kia.”

“Qua mấy năm nữa, có lẽ cậu nên tìm lúc nào để cho hãn biết.”

“Cái gì?” Roland giật mình, kinh hô: “Cái này sao có thể...”

Ta ngắt lời cậu ta, nhanh chóng giải thích: “Xe Lăn dù sao cũng là phó đội trưởng của cậu. Hãn thay mặt công việc của Hell knight đã có ba năm rồi, nhưng lại trong mấy tháng gần gũi liền tiếp nhận cậu làm đội trưởng của hãn, hơn nữa còn trung thành tận tâm, cho nên hãn có quyền biết chân tướng!” Dừng lại một chút, lại hỏi: “Huống hồ mùi vị bị người giấu diếm không dễ chịu chứ?”

Mặc dù lúc trước người giấu diếm cậu ta là chính ta, ta thật sự không có tư cách trách cứ cậu ta.

Roland sửng sốt, sau đó liền trầm mặc không nói. Ta vỗ vỗ lưng cậu ta an ủi: “Đừng lo lắng, muốn nói cũng không phải bây giờ nói, mấy năm nữa

hãng nói đi! Đến lúc đó, tôi tin rằng Xe Lăn nhất định có thể tiếp nhận... thân phận của cậu.”

Roland lại chỉ là cười khổ, nhìn ánh mắt của cậu ta hình như vẫn không quá muốn nói, chẳng qua việc này trái lại có thể không cần vội, vài năm sau mới nói cũng không muộn, cho nên ta cũng không tiếp tục đề cập chuyện này.

“Pink bây giờ ở xa không?” Ta có chút lo lắng đá bào dẫu sẽ bị tan, nếu như cô ta ở quá xa, vậy ta đành phải len lén sử dụng một chút ma pháp để đảm bảo đá bào sẽ không biến thành đồ uống.

“Ngay ở con phố cách vách Thần Điện mà thôi.”

“Gần như vậy?” Ta giật mình. Có lộn không vậy hả? Cách vách Thần Điện Ánh Sáng có một con vu yêu ở? Cái này nếu truyền ra ngoài, thanh danh của Thần Điện Ánh Sáng đại khái sẽ còn muốn thấp hơn so với ta đi trêu chọc con gái, lôi thôi lếch thếch cộng với nát rượu.

Roland gật đầu, cười nói: “Cô ta nói ở gần một chút tiện lợi hơn, nếu như cậu lại làm ra cái chuyện lớn nháo nhào gì, cô ta mới có thể nhanh chóng chạy tới xem náo nhiệt.”

Một con vu yêu thích xem náo nhiệt...Ta đảo mắt khinh khỉnh, lúc này Roland đột nhiên dừng chân, nói: “Tới rồi.”

Ta ngẩng đầu lên, sau đó liền ngơ ngác mà nhìn căn nhà trước mặt.

Roland đi hai bước, phát hiện ta không nhúc nhích, quay đầu lại hỏi: “Sun, cậu không đi vào sao?”

“Đi vào?” Ta mặt vô biểu tình nói: “Roland, đây là một tiệm búp bê, cậu xác định cậu không có đi nhầm?”

“Không có nhầm.” Roland nói xong, sau đó liền đẩy cánh cửa tiệm búp bê đi vào.

Thấy thế, ta cũng chỉ đành đi vào theo...

“Sun knight! Là Sun knight đó!”

Ta lộ ra mỉm cười tiêu chuẩn của Sun knight, vốn còn đang nghĩ đến câu làm nhảm thần Ánh Sáng chúc phúc, nhưng vừa đẩy cửa ra, một đồng trẻ con đông đảo lớn tiếng la hét, ném đi búp bê đủ kiểu dáng trên tay, sau đó khí thế hùng hổ mà xông về phía ta, rất giống một đội quân đang xung phong!

Đối mặt với đại quân tập kích, nụ cười của ta nhất thời cứng ở trên mặt, ngay sau đó, hai chân ta mỗi bên liền bò lên một đứa trẻ, góc áo bị một đám con nít lôi kéo, ngón tay của hai tay đều bị một đồng con nít lôi nắm không buông... Loại giam cầm dùng một đồng trẻ con chông chất lên này so với hắc ám xiềng xích còn kinh khủng hơn!

Thấy thế, Roland lập tức nói: “Sun, tôi trước đưa đá bào cho Pink, để đá khỏi bị tan.”

Ta bế lên một đứa trẻ, lợi dụng khuôn mặt tròn vo của nó để che lấp mặt của ta, sau đó hung tợn mà trừng Roland vài cái, nhưng cậu ta lại không sợ chút nào, khi đứa trẻ túm lấy tóc vàng của ta không buông, cậu ta lại còn bật cười, gã đáng chết!

Sau khi Roland đi vào, ta vừa làm đồ chơi của trẻ con, sau đó vừa nhìn xung quanh, gian tiệm búp bê này khắp nơi đặt bàn ghế và giường đệm vân vân có kích thước thu nhỏ, đương nhiên không tránh khỏi bày đầy búp bê, thoạt nhìn quả thật là nơi rất đáng yêu.

Ngoại trừ trẻ con, ngay cả những bà mẹ mang con tới thoạt nhìn đều hết sức vui vẻ, mà nhân viên tiệm... Người thú? Ta sửng sốt.

Đứng trong quầy là một gã to lớn cả người lông nhung, đây chẳng phải chính là một loại người thú sao? Mới vừa rồi bởi vì trong tiệm khắp nơi là búp bê lông nhung, không ít còn là đồ chơi tạo hình ma thú, cho nên khiến ta đem người thú này cũng trở thành búp bê rồi.

Một con, hai con, ba con... lại có thể có ba con người thú! Chuyện lần này phiền rồi đây!

Ta đang muốn rút kiếm của ta ra, nhưng phát hiện xiềng xích trẻ con lại có thể ngay cả kiếm cũng không bỏ qua, bọn nhỏ nắm lấy chuôi kiếm và vỏ kiếm không buông, nếu ta rút kiếm, sợ rằng sẽ làm chúng bị thương, cái này nên làm sao đây... Đúng rồi! Gọi Roland.

“Búp bê lớn, búp bê lớn!”

Khi ta đang muốn mở miệng, trẻ con đột nhiên từng đợt mà nhào về phía người thú, ta thầm giật mình!

Người thú cười ha hả bế bọn trẻ lên, sau đó bắt đầu chơi trò ném bắt, thật sự là một cảnh tượng người thú hòa hợp... Nếu như đó không phải là người thú ăn thịt người, hơn nữa mép miệng hăn giống như nhiều nước miếng, ta sẽ cảm giác tốt hơn một chút.

Tiệm búp bê vu yêu mở, người thú ở bên trong làm nhân viên tiệm... Pink, căn tiệm này của người hăn là nên mở ở địa ngục, để cho những thứ như u linh gì đó viếng thăm mới đúng chứ?

Oán trách thì oán trách, chẳng qua ta vẫn yên tâm không ít, những người thú này có lẽ không có tính nguy hiểm gì. Ít nhất bây giờ không có.

“Người thật là được hoan nghênh.”

Nói nhảm! Sun knight thế nhưng là danh từ thay mặt cho ưu nhã, thân thiết, tươi cười, bao dung, tha thứ vân vân... Ai lại không yêu Sun knight?

Cho dù là tội phạm cũng thích nhìn thấy ta à!

Pink từ bên trong đi ra, trên tay còn cầm một chén đá bào. Roland thì theo phía sau cô ta đi ra.

Ta vừa nhìn thấy cô ta liền lặng đi một chút, cô ta mặc một bộ trang phục nữ hầu, váy còn bành ra giống như một khối cầu, lấy sở thích cô ta, quần áo này phần lớn là màu hồng. Ngoại trừ cái đó, đỉnh đầu của cô ta còn đeo dây buộc tóc tơ tằm, đôi chân dài phía dưới mang tất dây, cả người nhìn lên thế nhưng thật là dụ người phạm tội!

Chẳng qua chỉ cần nghĩ đến người đẹp trước mắt thật ra là cổ thi thể, tội ta muốn phạm liền chỉ còn lại tội hủy thi diệt tích này thôi.

Pink cúi người, cố tình làm ánh mắt đáng yêu, nói với bọn trẻ: “Mọi người đều quần lấy Sun ca ca, chẳng có ai để ý Hell ca ca, anh ấy thật đáng thương!”

Đám con nít ngơ ngác mà nhìn Pink.

Pink cười tít mắt nói: “Mọi người quên Hell ca ca rồi sao? Anh ấy lần trước còn cùng ba anh sói đóng kịch kỹ sĩ đánh ma vương cho mọi người xem đó?”

Đám trẻ cao giọng kêu “oh oh oh”, sau đó như thủy triều rút rời khỏi người ta, chuyển đi giam cầm Roland.

Đối mặt với đại quân trẻ con, Roland thoát nhìn dường như ứng phó rất thông thạo, cậu ta tiện tay liền túm lên một đĩa để ở trên vai, tiếp theo lại bế lên hai đĩa, cuối cùng còn có thể dùng chân giở trò với đĩa trẻ khác... Ý ta là, chơi cùng đĩa trẻ khác.

Pink ngoắc ngoắc tay với ta, nói: “Theo ta đến phía sau đi!”

Mặc dù đang dưới sự chú ý của một đồng bà mẹ, theo một người đẹp mặc trang phục nữ hầu đi vào phòng phía sau, hình như không phải chuyện Sun knight nên làm... Chẳng qua Giáo Hoàng đang ra sức cổ vũ ta đi trêu ghẹo con gái, cho nên ta lần này cũng coi như đang làm công đi?

Đi ở phía sau Pink, trên đường còn mơ hồ cảm giác hình như xuyên qua một đường ma pháp, lúc đang chần chờ, lại nhìn thấy Pink đã lười biếng mà nửa nằm ở trên ghế rồi.

Ta lúc này mới chú ý tới cái nơi này vậy mà hoàn toàn giống như đúc căn nhà mới đầu Pink ở, mọi đồ đạc đều không có thay đổi, chỉ có xác lau dọn ở góc hình như thay đổi một cỗ khác.

Đường ma pháp đó phần lớn là để không cho người ngoài xông vào đi? Bởi vì cảm giác không ra dị trạng, ta cũng không để ý nữa, mở đầu liền hỏi: “Người mở gian tiệm búp bê làm chi?”

Pink nhún vai, cả người rúc ở trên ghế nằm, cũng không lo cô ta đã không phải là cô gái nhỏ nữa mà là người đẹp chân dài, lại có thể cứ như thế co hai chân lên để ở trên ghế, ngay cả quần nhỏ cũng từ dưới váy lộ ra để hô hấp không khí trong lành rồi!

Cô ta bĩu môi nói: “Người ta thích búp bê mà!”

Ta thích ăn bánh ngọt, nhưng cũng sẽ không đi mở tiệm bánh ngọt à! Ta đảo mắt khinh khỉnh, chửi ầm lên: “Người không sợ bị Thánh kỵ sĩ phát hiện? Nếu bọn họ bước vào trong tiệm thì sao? Nhân viên tiệm thế nhưng là người thú đó!”

“Sợ gì chứ, năng lực ngự trang của ta lại cao, chỉ cần không phải Mười Hai Thánh kỵ sĩ, không người nào sẽ phát hiện! Hơn nữa có bao nhiêu Thánh kỵ sĩ sẽ bước vào tiệm búp bê?”

Hai người, ta với Roland.

Nghĩ đến có lẽ vẫn thật không có nguy hiểm gì, ai sẽ tin bên trong tiệm búp bê ẩn náu một con vu yêu ba con người thú chứ? Ngay cả những bà mẹ kia đều coi người thú trở thành người mặc đồ búp bê rồi đi.

“Người không định làm gì với những đứa trẻ kia chứ?” Ta có chút hoài nghi nhìn Pink.

Pink khinh khỉnh liếc ta một cái, bực mình nói: “Nếu muốn làm chuyện gì lén lén lút lút, ta lại đem tiệm mở ở phố cách vách Thần Điện Ánh Sáng? Mặc dù người cái Sun knight này rất không đàng hoàng, chẳng qua Judge knight thế nhưng đâu phải ngồi không!”

“Ta không đàng hoàng cái gì? Cho đến bây giờ, ta thế nhưng được người xưng là Sun knight giống Sun knight trong truyền thuyết nhất đấy!”

Pink tức giận nói: “Cái gì mà Sun knight giống Sun knight... lẹ lưỡi thấy mờ! Mặc kệ người, đá bào nếu không ăn sẽ tan mất.” Nói xong, cô ta bắt đầu ra sức ăn đá bào dâu.

Ta theo thói quen ngồi ở cái ghế lùn ta thường ngồi, nhìn cô ta ăn hết hai chén đá bào, lúc này mới lên tiếng gọi: “Pink.”

“Huh?” Pink đang liếm mút dâu trên thìa, cô ta trả lời xong, đột nhiên cảnh giác mà nói: “Đừng hòng ta sẽ chia đá bào dâu cho người ăn!”

“Ai thèm? Ta mới ăn xong đá bào việt quất đây!”

“Vậy gọi ta làm gì? Không thấy ta đang bận ăn đá bào à?”

“Có việc muốn hỏi người.” Ta hít sâu mấy hơi, hỏi: “Đủ loại chuyện xảy ra lúc trước rốt cuộc là chuyện làm sao?”

Pink nghiêng đầu, hỏi ngược lại: “Người muốn biết bí mật của Hỗn Độn thần điện?”

“Không muốn...”

“Vậy người còn hỏi?”

Ta có phần không biết nói gì, hơn nữa còn cảm giác rất lưỡng nan. Nếu là biết bí mật của Hỗn Động thần điện, sau này muốn thoát thân thể nhưng sẽ rất khó rồi, nhưng không biết bí mật thì lại không thể một lần cho vĩnh viễn mà giải quyết vấn đề.

Chần chừ một hồi, ta thành thật nói: “Vậy chuyện có liên quan đến Red, ta, ta đem cô ta...”

“Red thế nhưng không liên quan đến ta.” Pink cướp lời: “Người nếu như phá hủy cô ta, ta còn vui mừng hơn đây!”

Ta sừng sốt hỏi: “Người với cô ta là quan hệ cạnh tranh?”

“Không khác lắm.”

Ta suy nghĩ một chút sau đó lại cảnh giác hỏi: “Ta nhớ người từng nói qua có vướng mắc ở Diệp Nha thành, cho nên không thể không quay lại, vướng mắc đó có liên quan tới sự cạnh tranh của các người sao? Hẳn không bị Red làm gì chứ?”

Pink nặng nề mà buông xuống chén đá bào, trừng mắt nhìn ta hô lớn: “Vướng mắc của ta ẩn náu rất tốt, không cần người bận tâm, nhưng nếu người muốn động vào hẳn, vậy chúng ta thế nhưng chính là quan hệ kẻ địch rồi!”

Nhìn thấy vẻ giận dữ của Pink, ta vội vàng nói: “Không có chuyện đó! Người cũng biết ta sẽ không dễ dàng động thủ đả thương người.”

Pink suy nghĩ một chút, miễn cưỡng mà gật đầu, sau đó lại từ trên tay xác lau dọn lấy một chén đá bào, tiếp tục ăn.

Mặc dù Pink không có trả lời, chẳng qua ta vẫn từ trong đối thoại nhận được mấy thông tin. Vương mặc của Pink đích xác là một “người”, hơn nữa hình như không bị Red thương tổn, thông tin quan trọng nhất là... vương mặc của Pink hình như không phải chỉ ta.

Ta cau mày suy nghĩ vấn đề gì mới sẽ không chọc giận Pink, sau khi suy nghĩ một hồi, đưa ra một cái nghi vấn khác: “Trầm Mặc Chi Ứng lúc trước đã cho ta cảnh cáo, hẳn nói gần đây sẽ có người đến Diệp Nha thành, hơn nữa bọn chúng có lẽ sẽ muốn làm hại ta.”

Pink nghiêng đầu nói: “Sun, người không cần phải từ chỗ ta nghe ngóng sự tình, người sẽ rất nhanh chóng rõ ràng cả ngọn nguồn thôi, chắc là mấy ngày nữa đi!”

Ta sửng sốt, vội vàng hỏi: “Tại sao?”

Pink lại chỉ cười hi hi, sau đó ra sức ăn đá bào dâu của cô ta, hoàn toàn không trả lời vấn đề của ta.

Thấy thế, ta quyết định vậy cứ qua vài ngày rồi nói, dù sao qua vài ngày nếu thật sự vẫn còn một đống vấn đề, vậy trở lại tìm Pink khởi binh hỏi tội cũng không muộn, dù sao cô ta hiện tại ở ngay phố cách vách, đi qua còn không tới mười phút.

“Ta hỏi thêm một vấn đề cuối cùng.”

“Vấn đề của người cũng thật nhiều!” Pink tức giận trả lời.

Mặc dù Pink không đáp ứng, chẳng qua ta vẫn không nhịn được hỏi: “Quần lót của người rốt cuộc là chất liệu gì? Tại sao tổ hợp thuộc tính của nó hoàn toàn không giống vải vóc?”

“Oh, là dùng tóc người chết dệt thành.”

... Sớm biết vậy đã không nên hỏi.

Chào từ biệt Pink, lại từ trong trong một đồng con nít cướp Roland đi, chọc khóc một đồng con nít cũng chọc tức một đồng bà mẹ, đem thanh danh của Thần Điện lại giảm xuống mấy phần trăm, sau đó hai ta liền rời khỏi nhà mới của Pink, mở đường trở về Thánh Điện.

“Cám ơn.”

Vừa bước ra khỏi tiệm búp bê, Roland liền từ đáy lòng mà cảm kích ta. Cậu ta đã bị đám con nít đùa giỡn đến nỗi quần áo lộn xộn, đợi lâu thêm một chút, biết đâu quần áo sẽ không thể che thân rồi.

Hai ta vừa bước vào Thần Điện, Storm liền mang theo tươi cười cùng vành mắt thâm đen đăm đăm mà đến, bỏ một chông công văn lớn vào tay Roland, sau đó tuyên bố tan ca, trong chớp mắt đã bỏ chạy không thấy bóng dáng.

Roland cười khổ với ta, nói: “Tôi về phòng đi xem công văn.”

Ta gật đầu, nói: “Nguyện ánh sáng thiêng liêng của Thần Ánh Sáng trợ giúp cậu làm ít được nhiều!”

Roland vừa đi vừa truyền đến tiếng cậu ta thì thào: “Tôi thế nhưng là Death knight, Thánh quang sẽ chỉ kéo chậm tốc độ làm việc của tôi đi?”

Ta nhìn sắc trời bên ngoài một chút, sắc trời là một vùng nắng chiều đỏ. Bình thường lúc này, ta đều sẽ đi chờ một người nào đó tan ca... nghĩ lại, gần đây xảy ra nhiều chuyện như vậy, ta hình như thật sự rất lâu không đi chờ người tan ca rồi, nếu còn không đi, biết đâu bạn tốt không phải bạn thật sắp trở mặt rồi.

Ta cầm lên một chậu nước sạch, khăn tay và hai cái ghế, sau đó đi tới nhà vệ sinh của sở thẩm phán.

Sau khi đặt ghế trên sàn nhà sáng bóng như gương, ta liền đặt mông ngồi ở trên ghế, ngửi hương chanh đầy phòng, bắt đầu ngồi ngây ra chiêm chờ người.

Nhiều năm nay, nhà vệ sinh này gần như không có người nào đến sử dụng, chẳng qua lại luôn luôn bảo trì gọn gàng sạch sẽ... Ta nghĩ, người lau dọn nhà vệ sinh hẳn là sớm đã phát hiện Judge knight luôn tại lúc tan ca vọt vào gian nhà vệ sinh này rồi.

Đại đa số Thánh kỵ sĩ hẳn là cũng phát hiện rồi, nếu không nhà vệ sinh sạch sẽ như vậy, làm sao đều không có ai đến sử dụng đây?

Ta mới bắt đầu ngây ra không tới vài phút, đột nhiên có một bóng dáng màu đen vọt vào, sau đó ghé ở trên bồn rửa tay ra sức nôn. Mặc dù nói là “nôn”, nhưng thật ra phần lớn là tiếng nôn khan không nôn ra thứ gì.

Nôn nhiều năm như vậy, người ngày ngày đều nôn sẽ khôn ngoan hơn, bây giờ trước lúc cậu ta thẩm vấn tội phạm, gần như sẽ không ăn gì, hơn phân nửa chỉ có uống sữa hoặc là nước mật ong để lấp đầy bụng.

Qua một thời gian, theo thông thường hẳn là nôn gần xong rồi, ta vỗ vỗ vai đối phương, đưa lên nước sạch và khăn tay, cậu ta cũng nhận lấy, sau đó ngồi ở trên ghế, bắt đầu dùng nước và khăn tay sửa sang lại dáng vẻ.

Mặc dù dáng vẻ của cậu ta thật ra cũng không loạn lắm, chẳng qua đối với Lesus Judge mà nói, đây đại khái đã là rất loạn rồi.

Lesus luôn luôn đều thích sạch sẽ, cậu ta từ lúc bắt đầu tiến vào sở thẩm phán thực tập, mức độ sạch sẽ của sở thẩm phán cũng tăng lên từng ngày, cuối cùng ngay cả phạm nhân cũng sạch sạch sẽ sẽ... nghe nói nếu như

không sạch sẽ, sẽ bị Ice knight dùng cột nước xịt đến tróc một lớp da, sau đó mới kéo đi cho Judge knight trưởng thẩm vấn.

Chẳng qua bởi vì yêu thích sạch sẽ, cho nên chứng nôn mửa của Lesus trước sau trị không hết, bởi vì phạm nhân bị tra hỏi thế nhưng lo không nổi sạch sẽ rồi, miệng sùi bọt mép, máu thịt tung tóe, thậm chí tè dầm cũng là chuyện cơm bữa.

Thích sạch sẽ cộng thêm mềm lòng, thật ra, Lesus thật sự không thích hợp làm Judge knight lắm. Mặc dù cậu ta làm rất tốt.

Lesus liếc ta một cái, hỏi: “Cậu đang nghĩ cái gì, tại sao lại ngăn người nhìn tôi?”

Chung quy không thể nói tôi đang nghĩ cậu thật không thích hợp làm Judge knight chứ? Ta nhún vai, nói: “Đang suy nghĩ Lesus Judge hôm nay lại có thể ngủ quên, không biết bên trong có bí mật gì không? Ví dụ ngày hôm qua nửa đêm có phải lén chạy đi điều tra chuyện gì vân vân.”

“Cậu suy nghĩ quá nhiều rồi.” Lesus nhàn nhạt nói: “Tôi chỉ là mơ một giấc mộng.”

Lúc Lesus nói chuyện, ta gắt gao nhìn chăm chăm biểu tình cậu ta, chẳng qua cũng không nhìn ra cái gì, chỉ có coi như chính là chuyện như vậy.

“Là ác mộng sao?”

Lesus chần chờ một chút, nói: “Cũng không coi là ác mộng, chỉ là một chuyện cũ.”

Ta đợi Lesus tiếp tục nói, nhưng cậu ta lại không nói tiếp, hình như không định nói rõ là chuyện cũ nào, chẳng qua hôm nay lúc họp, thần sắc của cậu ta không có gì khác bình thường, hẳn là không có chuyện gì mới đúng.

Sau khi bỏ đi ý nghĩ tiếp tục hỏi, ta nhìn trái nhìn phải một chút, cuối cùng trừng mắt nhìn Lesus, ai oán hỏi: “Judge, bánh ngọt cậu chuẩn bị đâu?”

Lesus vừa lau miệng, vừa lắc đầu nói: “Cậu đã rất lâu không tới, bánh ngọt mấy lần tôi chuẩn bị đều không có ai ăn, nên cũng không chuẩn bị nữa, để tránh cho mỗi lần tôi đều phải tự mình ăn hết.”

Mặc dù ta rất ai oán, chẳng qua giọng điệu của Lesus nghe lên còn ai oán hơn ta. Cũng phải, bánh ngọt bình thường cậu ta chuẩn bị đều là cái loại ngọt đến như đường cát tích tụ lên, mà cậu ta lại không thích ăn đồ ngọt, cho nên chắc chắn thu dọn rất đau khổ.

Không có bánh ngọt để ăn, ta đành lấy ra cái túi nhỏ mặt trời ăn chocolate rồi.

“Metal lại than phiền với tôi, Sun knight trưởng bỏ mặc công việc, ra ngoài chạy khắp nơi, hơn nữa lần này còn mang theo Hell knight trưởng cùng đi, thực sự là rất không đúng rồi. Cậu ta còn lo lắng, nếu ngay cả Hell knight trưởng cũng bị cậu làm hư, vậy thế nhưng là gay go rồi.”

“Cái gì chứ!” Ta đảo mắt khinh khỉnh, không e dè oán giận: “Tôi là khắp nơi đi làm việc, lần nào cũng hiểu lầm tôi! Tôi thế nhưng là rất bận đấy nhá! Sáng sớm đã bận tìm cậu, sau đó bận tìm đá bào dâu, sau lại bận tìm Pink, khắp nơi bận bịu không ngớt à!”

Lesus bật cười, cậu ta lắc đầu nói: “Cậu nếu để cho Storm nghe thấy lời này, cậu ta có lẽ sẽ một cước đá bay cậu đi. Nhưng thật ra, cậu có từ chỗ vu yêu hỏi ra cái gì không?”

“Không có.”

Cậu ta có chút hoài nghi hỏi: “Thật sự?”

“Thật sự! Tôi bây giờ thế nhưng là cái gì cũng không giấu mọi người!”
Ta phi thường nhấn mạnh nói: “Pink cô ta chỉ có nói vài ngày sau tôi sẽ rõ ràng ngọn nguồn, chẳng qua tôi cũng không biết đây là ý gì.”

Ta vừa nói xong, Lesus liền nhíu chặt mày, nhưng thần sắc thoát nhìn không giống nghi hoặc lắm, ngược lại tương đối giống như... phiền não?

Nhưng tiếp theo, Lesus lại khôi phục nụ cười cứng ngắt như mọi khi, nói: “Đã như thế, vậy qua vài ngày nữa rồi nói, cũng không nóng lòng nhất thời.”

“Tôi cũng nghĩ như thế.”

Ta gật đầu, tiếp tục nhét vài viên Chocolate vào trong miệng, lúc này, Lesus cũng sửa sang xong rồi, cậu ta từ trong áo bào móc ra một quyển sách, sau đó lẳng lẳng mà đọc sách.

Cũng giống như trước kia, sau khi trao đổi xong đại sự, thì chính là ta ăn bánh ngọt cậu ta đọc sách. Thịnh thoảng lúc bận rộn hơn, cậu ta sẽ lấy ra công văn để sửa, sau đó ta vẫn là ăn bánh ngọt... Chẳng qua ta thế nhưng không phải là đang lừa dối! Bình thường lúc ta bận đều sẽ ở bên ngoài bên ba, căn bản không thể đến nhà vệ sinh của sở thẩm phán tìm Lesus trao đổi.

Ăn nửa túi chocolate, ta duỗi người một cái, thỏa mãn cảm thán: “Cuộc sống bình yên thật là tốt!”

“Đúng là rất tốt.” Lesus rất đồng ý gật đầu.

“Cũng không biết lão sư rốt cuộc lúc nào mới chịu đi! Còn có mọi người cũng thật quá đáng, biết rõ tôi sợ lão sư nhất, còn muốn báo cáo với tôi ông ấy ở lại không đi, chẳng lẽ tôi có thể đuổi được lão sư đi hả? Tôi vừa lại không phải chán sống nên muốn chết!”

Lesus cười lắc đầu, hỏi: “Cần tìm lão sư của tôi đến Thánh Điện không? Ông ấy ở cũng không xa.”

“Oh oh!”

Ta lập tức hai mắt phát sáng. Làm sao lại quên đại tuyệt chiêu này đây? Lão sư Neo không sợ trời không sợ đất, người duy nhất có thể làm cho ông ấy có chút kiêng dè chỉ có tiền Judge knight trưởng Chasel. Ta vội vàng nói: “Đương nhiên! Dứt khoát mời ông ấy tới qua đêm đi! Vậy lão sư tôi nhất định ngày hôm sau liền bỏ chạy rồi.”

Lesus nhướn mày, hoài nghi hỏi: “Không biết sau này chúng ta nếu là về hưu rồi, cậu có phải cũng sẽ nhìn thấy tôi bỏ chạy hay không?”

“Làm sao lại thế?” Ta lập tức nghiêm chỉnh phủ nhận: “Tôi nhìn thấy cậu chắc chắn không chạy, mà là sẽ...”

“Sẽ bạt mạng quấn lấy tôi, bảo tôi giúp cậu đi mua bánh việt quất!” Nói xong, Lesus còn tặng ta một cái trừng mắt.

Ta cười “hơ hơ” hai tiếng. Lesus dùng tốt như thế, từ chạy vọt đến ra tay giúp ta đánh chó đều được, hơn nữa kiếm thuật lại tốt, sau khi về hưu chắc chắn có cơm ăn! Cho nên ta làm sao có thể sẽ nhìn thấy cậu ta liền chạy đây? Nhìn thấy cậu ta đương nhiên phải lập tức quấn lấy chứ!

“Thật làm khó cậu không được, nhưng cậu không thể ăn chút loại khẩu vị khác sao? Tôi đã mua bánh việt quất mua đến nỗi bên ngoài cũng xuất hiện tin đồn Judge knight thích ăn bánh việt quất rồi.”

Ta lý thẳng lẽ hùng nói: “Nhưng cũng chỉ có bánh việt quất của tiệm đó đông đúc đến mức phải xuất động cậu đi mua à! Mọi người vừa nhìn thấy cậu liền sẽ ngoan ngoãn nhường đường rồi, căn bản đều không cần xếp hàng.”

“Cậu cần thận ăn đồ ngọt ăn đến phát béo.” Lesus nhàn nhạt mà nói: “Nghe nói tuổi càng lớn càng dễ phát béo... biểu tình của cậu như đang nói cậu đã phát béo rồi?”

“... Mấy ngày trước lúc làm chế phục mới, thợ may đo người nói vòng eo của tôi đã lớn hơn một inch rưỡi.”

“Một inch rưỡi? Nhiều như thế?” Cậu ta có chút choáng váng, sau đó cau mày nói: “Cậu thật sự ăn quá nhiều đồ ngọt rồi. Sau này một ngày chỉ được ăn một phần, tôi sẽ bảo Ice bớt bỏ đường ở trong bánh của cậu.”

“Không không không!” Ta la hoảng lên: “Tôi có thể bớt ăn bữa chính một chút, cậu ngàn vạn lần đừng động vào đồ ngọt của tôi à!”

“Không được, bữa chính không ăn đồ ngọt mới có hại đối với cơ thể.” Lesus đứng lên, nụ cười cứng ngắc trên mặt biến mất, biến thành vẻ mặt tàn khốc tuyệt đối không được kháng cự của Judge knight.

Ta mãnh liệt đứng lên, tức giận nói: “Tôi đã rất thành thật nói cho cậu tôi phát béo! Tôi cũng thành thật như vậy rồi, cậu làm sao có thể phạt tôi không có bánh ngọt ăn! Đây là phán quyết không công bằng! Tôi kháng nghị!”

Lesus thản nhiên nói: “Đây không phải phán quyết, chỉ là kiến nghị mà thôi. Thân là Judge knight, tôi không có quyền lực làm ra bất cứ phán quyết nào đối với Sun knight.”

Không có quyền lực? Vậy ta lúc trước là bị ai bắt giam? Chẳng lẽ là một Judge knight khác có quyền lực sao?

“Chỉ có điều, lão sư của tôi gần đây có lẽ không rảnh đến Thánh Điện qua đêm rồi.”

“...”

“Ngược lại là tiền Sun knight trưởng nếu biết học sinh của mình mặc dù trẻ hơn mình hai mươi tuổi, vòng eo lại lớn hơn mình hai inch, nói không chừng sẽ muốn đến Thánh Điện qua đêm.”

“Kiến nghị của cậu không tệ, tôi quyết định vẫn là bớt ăn một chút đồ ngọt.”

Lesus gật đầu, trên mặt lần nữa lộ ra nụ cười cứng ngắt, nhưng ta chỉ muốn một đấm đánh rớt nụ cười của cậu ta... Ngẫm lại vẫn là quên đi, đấm hụt thực sự có chút mất mặt.

“Cả ngày chỉ có ăn đá bào việt quất với chocolate, tôi đói bụng quá, phải đi ăn “bữa chính” đây!”

Ta cố ý dùng giọng nhấn mạnh nói bữa chính, nói xong, có chút tức giận mà xoay người rời khỏi.

“Sun.”

Vừa mới đi vài bước, Lesus liền gọi ta lại, sau đó lặng lẽ mà chìa một tay ra.

Ta trầm mặc mà nhìn tay cậu ta, cậu ta cũng trầm mặc mà nhìn ta, mặc dù cậu ta một câu cũng không nói, nhưng ta lại biết ý nghĩa cậu ta chìa tay...Lúc này làm con giun trong bụng người ta làm chi hả?

Sau khi nhìn một hồi, ta lặng lẽ mà đi lên, tâm bất cam lòng bất nguyện mà đưa ra cái túi nhỏ mặt trời chứa đầy chocolate siêu ngọt, sau đó trở mắt nhìn cái túi nhỏ màu trắng tinh bị thu vào trong áo bào đen tối như mực.

Sớm biết vậy hôm nay đừng tới chờ Judge tan ca rồi! Hu hu hu, cái túi nhỏ của ta... Sau này về hưu, ta nhất định nhìn thấy Lesus liền chạy!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 2: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Hai: “Rèn Luyện Thân Thể”

Ta và Stone ở đại sảnh Thánh Điện chờ Storm, sắp cùng đi vương cung gặp quốc vương bộ hạ.

Mặc dù không biết vì sao Storm đến muộn... Bình thường mà nói, tới trễ nhất hẳn đều là ta mới đúng. Chẳng qua Storm cũng không phải Judge, cậu ta đến muộn cũng không phải chuyện hiếm thấy, cho nên không cần phải kinh ngạc.

Đúng lúc, thừa dịp cậu ta còn chưa đến, mà người ở bên cạnh ta vừa lại là Stone để nói chuyện nhất, ta lộ ra nụ cười xán lạn, nói với Stone: “Anh em Stone, không biết trên người cậu phải chăng có mang bánh ngọt của anh em Ice đây?”

Stone gật đầu, sau đó móc ra một cái túi nhỏ, nếu như không phải phía trên là huy hiệu của Stone knight, ta có thể sẽ tưởng rằng đó là cái túi nhỏ của ta, sau đó một phát đoạt lấy.

Thì ra bây giờ đã là thời đại mọi người đều có túi nhỏ rồi sao? Hơn nữa trên túi còn thêu huy hiệu khác nhau, cho dù đánh mất cũng không cần sợ. Ice, cậu thật sự là một hiền thê... hiền phu lương phụ hiếm có!

Stone đưa cho ta mấy viên chocolate, ta vội vàng đoạt lấy, lập tức nuốt một phát xuống, sau đó cũng lập tức phun ra...đăng, đăng, đăng!

Đẳng đến cả khuôn mặt ta đều nhăn lại; đẳng đến tâm trí ta mất đi; đẳng đến ta cảm thấy cuộc sống mỗi ngày phải mỉm cười đối mặt với căn bã thật ra còn coi như ngọt ngào...đẳng chết ta rồi!

Stone tốt bụng mà đưa một bình nước, sau khi ta đem cả bình nước uống hết, lúc này mới có thể mở miệng rống: “Đây là cái thứ quái quỷ gì?”

“Chocolate độ thuần cao 99%.”

Ai cần biết nó là thứ mấy chục phần trăm, ta rống to: “Đây là thứ cho người ăn sao? Cậu muốn độc chết tôi à... Không đúng! Cậu là muốn đẳng chết tôi hả?”

“Suýt! Sun, ưu nhã à! Thủ vệ cửa đang ló đầu nhìn.”

Ưu cái đầu...Thủ vệ thật sự ló đầu vào nhìn rồi. Ta vội vàng lộ ra mỉm cười, cười nói: “Anh em Stone, Sun hết sức kinh hoàng, không biết cử chỉ của mình lúc nào không phù hợp kỳ vọng của thần Ánh Sáng, khiến cho anh em Stone ngài đau lòng nhức óc như thế, phải lấy cay đắng để bức bách, để cho Sun hiểu sự không thỏa đáng của mình?”

Stone cười khở giải thích: “Bởi vì Judge knight trưởng không thích đồ ngọt, cho nên Ice knight trưởng đều đặc biệt làm loại bánh ngọt không ngọt này cho cậu ta ăn.”

Không ngọt mà gọi là làm đồ ngọt sao?Cái thứ đồ ngọt đẳng này căn bản không nên tồn tại trên đời!Ta bảo trì mỉm cười, nhưng âm thanh đã giảm xuống ít nhất ba âm bậc, nói: “Anh em Stone cũng thường ăn loại “đồ ngọt” này?”

“Không, đẳng chết mất, tôi ăn không nổi.” Stone hết sức thành thật trả lời.

Ta nguy hiểm nheo lại mắt, Stone lập tức liền toàn bộ trình bày ra: “Judge knight trưởng nói cậu đang giảm béo, vì không cho cậu ăn vụng bánh ngọt, cho nên cậu ta ngày hôm qua đem toàn bộ chocolate của tôi đổi thành loại chocolate đắng này, còn muốn tôi nói với cậu “Nếu như cậu không muốn đắng chết lần nữa, tốt nhất đừng ăn bậy bánh ngọt của người khác”.”

Lesus Judge! Hãy nhớ đấy! Ta, ta... cũng không thể làm gì với cậu.

Sáng hôm nay vừa đo, vòng eo của ta lại có thể nhiều thêm 0.3 inch! Móc đai lưng ban đầu là cài ở lỗ thứ ba đếm ngược, bây giờ đã phải cài đến cái lỗ cuối cùng rồi... Nếu cứ béo tiếp, ngay cả đai lưng cũng phải đục thêm một lỗ!

“Nhấn nạt một chút đi! Judge trưởng cũng là vì tốt cho cậu, mặt của cậu bắt đầu có chút béo giống trẻ con, cứ béo tiếp sẽ biến thành mặt hình mặt trời rồi. Mặc dù cậu là Sun knight, chẳng qua vừa lại là mặt hình mặt trời cũng không tốt lắm đi?”, Stone vỗ vỗ lưng ta an ủi, sau đó nói: “Thời gian sắp không kịp rồi, chúng ta có nên đi tìm Storm một chút không?”

Mặt hình mặt trời! Ta vội vàng sờ mặt mình một chút... Còn may! Vẫn là hình trứng ngỗng, chưa thật sự biến thành mặt hình mặt trời tròn vo. Vì không muốn biến thành mặt hình mặt trời, xem ra thật sự không thể ăn đồ ngọt nữa. Ta ừ xừ nói: “Ừ. Đi tìm Storm thôi.”

◇◇◇◇

Nơi Storm thường ở nhất chính là phòng của chính cậu ta, cho nên đó cũng là nơi đầu tiên chúng ta tìm tới.

Ta gõ vào cửa phòng, nhưng lại phát hiện cửa phòng căn bản không có đóng, vừa gõ đã mở rồi cho nên ta liền dứt khoát trực tiếp đẩy cửa đi vào. Vừa đi vào liền thấy Storm đang nằm trên giường, hai tay đặt trước ngực, hình như đang cài nút áo... Nhưng cặp mắt cậu ta là đang nhắm nghiền.

Stone sắc mặt trầm trọng mà hỏi: “Sun, cậu cảm thấy cậu ta là tối hôm qua lúc cởi quần áo đến một nửa thì ngủ gật, hay là sáng nay mặc được một nửa thì ngủ gật?”

“Đó không quan trọng!”

“Oh... vậy cậu còn muốn mang Storm đi sao? Tôi cảm thấy bây giờ gọi cậu ta dậy hình như có hơi tàn nhẫn.”

“... Còn có ai gần đây tương đối rảnh rỗi không?”

Stone suy nghĩ một chút, trả lời: “Mọi người gần đây đều rất bận rộn.”

“Vậy hai người chúng ta đi đi.” Ta không thể không quyết định như thế. Đánh thức một người thay quần áo thay đến ngủ gật thật sự quá tàn nhẫn! Cho dù là ta cũng làm không được.

“Hm? Sun, tôi, tôi dậy rồi.”

Quay đầu nhìn, mắt của Storm mở ra một phần tư, còn cố gắng lấy khuỷu tay tự chống mình ngồi dậy.

Ta vươn tay đi che lại mắt của Storm, một giây, hai giây, ba giây... khi bỏ tay ra, cậu ta đã ngủ gật lần nữa rồi.

“Có thể mệt đến như thế cũng thật không dễ.” Stone thì thào.

Ta đem cái chân lơ lửng bên ngoài giường của Storm nâng lên giường, giúp cậu ta cởi bớt quần áo thừa, sau đó đắp lên cái chăn, lúc rời khỏi phòng còn viết trên cửa phòng: Storm đang mê man, kẻ đi vào quấy rầy sẽ bị thần Ánh Sáng giáng sét đánh chết. Ký tên Sun.

Stone nhạ dị hỏi: “Sun cậu làm sao đột nhiên tốt với Storm như thế?”

Tay của ta khoác lên vai Stone, thấm thía nói: “Anh em Stone cậu ngắm xem, nếu anh em Storm bởi vì không được nghỉ ngơi mà lao lực quá độ chết, chúng ta nên làm sao xử lý công văn của mười sáu năm sau này?”

Stone suy nghĩ một chút, sau đó viết bổ sung lên cửa: còn sẽ bị đại kiếm của ta bằm thây.

◇◇◇◇

Ta và Stone mới bước vào vương cung, liền nhìn thấy Elliot đâm đầu mà đến, thoạt nhìn hình như là đặc biệt tới tiếp đón chúng ta.

Thấy thế, Stone trêu đùa mà nói với đối phương: “Không ngờ Elliot cậu hối hả muốn cử hành hôn lễ như thế rồi sao?”

Elliot ngẩn người, lộ ra cười khổ nói: “Sợ rằng chuyện hôn lễ phải tạm hoãn rồi.”

Nghe vậy ta và Stone đều sửng sốt. Stone vội vàng hỏi: “Đây là chuyện làm sao?”

Elliot lắc đầu nói: “Trước đừng nói nữa, Sun knight, Stone knight, mời hai người mau mau theo tôi, quốc vương bệ hạ chờ đã lâu.”

Chờ đã lâu? Ta và Stone nhìn thoáng qua nhau, tại trên mặt lẫn nhau tìm vẻ nghi hoặc. Bây giờ hẳn là còn chưa tới thời gian ước định mới đúng.

Elliot lại gấp đến vừa nói xong liền xoay người rời đi, ta và Stone cũng chỉ có khấn trương đuổi theo, khi tới đại sảnh vương cung, lại phát hiện người chờ còn không chỉ là quốc vương bệ hạ mà thôi, lại có thể ngay cả Trầm Mặc Chi Ứng của Hỗn Độn Thần Điện cũng tới, hơn nữa hẳn không phải một mình đến đây, bên cạnh còn có khoảng hai mươi Ám kỵ sĩ và mười người mặc bào tử, hình thức bào tử giống tế ti bào. Chẳng lẽ là Hỗn Độn tế ti?

Quốc vương bệ hạ hẳn sẽ không cũng muốn đòi quà mừng kết hôn của Hồn Độn Thần Điện chứ?

Mặc dù trên lễ mạo, Hồn Độn Thần Điện là nên cho một phần quà mừng cũng không sai, chẳng qua bình thường cũng sẽ không cho nhiều lắm. Vong Hưởng quốc dù sao cũng là nơi nhiều năm tôn sùng ánh sáng, ở trong quốc, Hồn Độn Thần Điện đừng nói là chi nhánh, ngay cả tín đồ cũng mời không tới, cho nên Vong Hưởng quốc đối với Hồn Độn Thần Điện mà nói, căn bản là nơi vô dụng, cái thứ quà mừng này ý tứ một chút là được rồi.

Ngoại trừ đoàn người Trầm Mặc Chi Ứng, trên đại sảnh thật ra còn đứng trọn cả hai hàng người, khuôn mặt và phục sức thoát nhìn cũng rất xa lạ, hẳn là không phải người trong vương cung.

Stone khẽ giọng nói: “Trên người bọn họ có huy sức của vương quốc Kissinger.”

Ta gật đầu. Hồn Độn Thần Điện và vương quốc Kissinger đồng thời phải nhiều người như thế đến, hơn nữa sắc mặt của quốc vương bệ hạ còn thật là khó coi! Nghĩ đến hẳn là không có quan hệ gì với quà mừng kết hôn, nhưng rốt cuộc là xảy ra chuyện gì rồi?

Lúc này, kỵ sĩ trẻ tuổi bên cạnh quốc vương đi lên trước hai bước, nhưng quốc vương lại nhấc tay một cái ngăn cản tâm phúc, sau đó thẳng tắp trừng vào ta...Khoan đã, trừng ta làm gì? Ta gần đây đâu có làm cái gì chứ?

Quốc vương bệ hạ tự mình mở miệng nói: “Sun knight, sứ giả của vương quốc Kissinger mang đến tin tức, bọn họ nói Ma Vương sắp sinh ra ở Diệp Nha thành.”

Ta sửng sốt. Awaitsun lúc trước cũng đã nói với ta chuyện này, không ngờ bọn họ lại có thể cũng báo cho quốc vương, chẳng lẽ không sợ người phát ngôn của bọn họ sẽ bị quân đội càn quét? Ma Vương thế nhưng không phải người phát ngôn của vị Thần được hoan nghênh lắm.

“Hơn nữa bọn họ còn muốn chúng ta dốc sức trợ giúp Ma Vương sinh ra.”

Nói xong câu này, quốc vương bệ hạ giống như sắp phun lửa rồi, mà ta hoàn toàn có thể lý giải cảm nhận của ông ta. Nếu có người nói với ta Ma Vương cần sinh ra ở Thánh Điện, hơn nữa còn muốn ta dốc sức giúp đỡ, ta nhất định đem đối phương vứt vào sở thẩm phán, còn dặn dò Judge knight trưởng phải nhớ chiêu đãi hẳn cho tốt!

Ta suy tư một chút nên đáp lại như thế nào, lúc này mới nói: “Nếu Trầm Mặc Chi Ứng ở đây, sao không mời anh ta tỉ mỉ nói rõ, Sun tin rằng, thủ lĩnh Âm kỵ sĩ nếu đã dám đứng trên đất của thần Ánh Sáng tuyên bố Ma Vương sắp sinh ra, tất có một phen đạo lý.”

Nghe vậy, quốc vương nhíu chặt mày, những vẫn thu lại thần sắc, sau đó sử dụng một cái ánh mắt đối với kỵ sĩ tâm phúc bên cạnh.

Kỵ sĩ tâm phúc vội vàng hô lớn: “Trầm Mặc Chi Ứng của Hỗn Động Thần Điện, người còn không mau đem sự việc tỉ mỉ nói rõ!”

Trầm Mặc Chi Ứng lại lộ ra biểu tình khó hiểu, hỏi ngược lại: “Quốc vương bệ hạ, chân tướng của Ma Vương là bí mật của vương thất mỗi nước đời đời tương truyền, ngài làm sao lại không rõ chân tướng?”

Đời đời tương truyền, nhưng đời trước...Quốc vương trầm mặc, ta cũng trầm mặc, nhưng ta nghĩ hai người chúng ta đang nghĩ hẳn là cùng một chuyện — về sau phải nhớ phái người đi bóp chết quốc vương tiền nhiệm!

Nghe nói lão quốc vương heo ú tiền nhiệm từ nhỏ đã là gã đáng chết, may là, lão có một ưu điểm lớn — nhát gan! Chẳng những sợ mẹ, sợ vợ, thậm chí còn sợ con!

Bản thân lão mặc dù lộn xộn, nhưng là lại có một mẫu hậu tài giỏi, cưới một hoàng hậu tài giỏi, sinh ra một con trai tài giỏi.

Khi tuổi còn trẻ, có mẫu hậu hỗ trợ xử lý quốc chính, cũng bởi vì sợ mẫu hậu, cho nên lão chung quy vẫn không dám xằng bậy quá mức; sau khi mẫu hậu qua đời, có hoàng hậu chống giữ, cũng có hoàng hậu trông nom; đến lúc hoàng hậu tuổi tác đã cao, thậm chí sau này qua đời còn có con trai chống giữ!

Mặc dù đại vương tử khi đó dù sao cũng là thân phận người con, không làm sao dám trừng phạt cha, cho nên khiến cho lão vương heo ú có phần ngày một tệ hơn, chẳng qua cứ một mạch chống giữ như vậy, cuối cùng gọi là Vọng Tưởng quốc cho rồi. Ngoại trừ quốc khố trống rỗng, hơn nữa thanh danh hoàng thất sa sút, trái lại không có tạo thành đại sự gì sẽ dao động đến nền tảng quốc gia.

Chẳng qua hiển nhiên ta và quốc vương đều đã đánh giá thấp sự nguy hại của cha ông ta... Bí mật tương truyền từ đời này sang đời khác của hoàng thất cũng có thể quên nói cho con mình biết, không bóp chết lão thật đúng là có lỗi với liệt tổ liệt tông!

Lúc này, chỉ thấy Trầm Mặc Chi Ứng đầy mặt khó hiểu, kỹ sĩ tâm phúc không biết làm sao; quốc vương mặt vô biểu tình, nhưng nhìn kỹ lại phát hiện khóe miệng ông ta co giựt, buổi tối có lẽ muốn đi giết cha rồi.

Để tình huống khỏi tiếp tục gượng gạo, ta mở miệng nói: “Trầm Mặc Chi Ứng các hạ, Sun cho rằng, quốc vương bệ hạ chính là hy vọng ngài có thể giải thích với Sun. Dù sao Sun đối với chuyện này không biết gì cả, mà quốc vương bệ hạ cũng chỉ có một vài lời tương truyền từ đời này sang đời khác, cho nên có thể xin ngài tường tận giải thích một phen, để cho Sun có thể rõ ràng nguyên do sự việc?”

Nghe vậy, quốc vương nhú chặt mày, nhưng vẫn thu lại thần sắc, sau đó sử dụng một cái ánh mắt với kỹ sĩ tâm phúc bên cạnh.

Kỵ sĩ tâm phúc vội vàng hô lớn: “Trầm Mặc Chi Ứng của Hỗn Độn Thần Điện, người còn không mau đem sự việc nói rõ tường tận!”

Awaitsun quay đầu nhìn ta, trả lời: “Vâng... Đây đương nhiên không vấn đề.”

Vâng cái đầu!May là người chuyên biến giọng điệu, nếu người cái thủ lĩnh Hỗn Độn Thần Điện này dám ở trước mặt quốc vương cung cung kính kính với ta, ta sẽ bóp chết người ngay tại chỗ!

Ngoài dự liệu, Trầm Mặc Chi ứng vừa mở miệng, lại là nói lên thần thoại xa xôi...

“Rất lâu trước kia, tại thời đại chư Thần tranh đoạt tín đồ kiến lập tín ngưỡng, các Ngài phát hiện lực lượng của thuộc tính Ánh Sáng có thể thu hút tín đồ hơn, con người dường như có thiên tính tôn sùng ánh sáng. Thế là, các Ngài hàng loạt sử dụng lực lượng của thuộc tính ánh sáng, kể cả thần Ánh Sáng, Chiến thần cùng với Thần Linh mà hiện tại đã không còn tồn tại.

Nhưng, lực lượng hùng mạnh của Thần đã khiến cho thuộc tính của thế giới này mất cân đối.

Thuộc tính ánh sáng được sử dụng hàng loạt, đây cũng làm cho hắc ám thuộc tính bắt đầu ngưng đọng và tụ tập, dần dần sản sinh ra những nơi như hắc ám chi địa.

Nơi biến thành hắc ám chi địa không có một ngọn cỏ, chỉ có sinh vật undead cuộn cuộn không dứt.

Hắc ám chi địa lại chỉ là một loại cảnh cáo, khi hắc ám thuộc tính tụ tập đến một điểm giới hạn, thế giới bắt đầu bị hắc ám cắn nuốt.

Diện tích của hắc ám chi địa không ngừng khuếch đại rồi khuếch đại, đất đai dần dần bị sinh vật undead bao trùm, sinh vật sống bị dồn ép từng ngày, đất đai có thể sinh tồn lại cũng không ngừng giảm bớt.

Đối mặt với sự sụp đổ của thế giới, chư Thần mặc dù biết chỉ cần không sử dụng thuộc tính ánh sáng nữa là có thể cải thiện điều đó, nhưng có Thần căn bản không thể sử dụng hắc ám thuộc tính, tỷ như Thần Ánh Sáng toàn thuộc tính ánh sáng, mà những thần có thể điều động lại cũng không chịu bỏ thuộc tính ánh sáng mà đổi lại dùng hắc ám thuộc tính, bởi vì như thế tất sẽ cuốn mất lượng lớn tín đồ.

Khi sự tình sắp không thể cứu vãn, Hỗn Độn Thần đã xuất hiện thu thập tàn cục. Bởi vì Người gần như là Thần Linh toàn hắc ám thuộc tính, độ khó khăn của giải quyết sự kiện lần này so với Thần Linh khác dễ dàng hơn nhiều.

Người quyết định chế tạo một cái “vật chứa”, một cái vật chứa chuyên hấp thu hắc ám thuộc tính, để cho vật chứa hấp thu hết hắc ám thuộc tính còn thừa lại. Trước đem thế giới khôi phục cân bằng, sau đó mới làm cho vật chứa chậm rãi sử dụng hết hắc ám thuộc tính.

Để hấp thu cùng với tiêu hao những hắc ám thuộc tính đó, lực lượng của vật chứa mạnh mẽ đến vi phạm giao ước thần thánh, nhưng bởi vì thế giới đã mất sự cân bằng và sụp đổ, chỉ có vật chứa của Hỗn Độn Thần mới có thể giải cứu thế giới, cho nên chư thần đối với vi phạm giao ước của Hỗn Độn Thần làm như không thấy.

Mặc dù chư thần không có ngăn cản Hỗn Độn Thần, nhưng con người lại sợ hãi. Bọn họ đa số không rõ nguyên do sự việc, đồng thời cũng sợ hãi những hắc ám không ngừng tụ tập lên kia, bọn họ thậm chí đem sự ra đời của hắc ám chi địa trách tội lên người Hỗn Độn Thần, cho rằng Hỗn Độn Thần muốn chế tạo ra vũ khí hủy diệt thế giới.

Con người nổi lên tụ tập, bắt đầu một chuỗi chiến tranh thảo phạt Hỗn Độn Thần.

Trong chiến tranh hỗn loạn, vật chứa vất vả lắm mới sắp tạo thành vờ thành ba mảnh, Hỗn Độn Thần nổi nóng phát tay áo bỏ đi.

Mãi cho đến khi thế giới bắt đầu sụp đổ, một số người biết chân tướng đau khổ van nài sự tha thứ và cứu vớt của Hỗn Độn Thần, cuối cùng, Hỗn Độn Thần rốt cuộc vẫn ra tay giúp đỡ.

Người tách xuống một mảnh vỡ nhỏ của mình, sau đó chia mảnh vỡ thành ba mảnh sau đó biến thành ba người dẫn đường, đi tìm ba mảnh vỡ của vật chứa về, sau đó một lần nữa hợp thành vật chứa hoàn chỉnh, lúc này mới cứu vớt thế giới.”

Sau khi kể xong thần thoại, Trần Mặc Chi Ứng tiến thêm một bước giải thích: “Lúc đó nhóm người van nài kia chính là những người khai sáng của Hỗn Độn Thần Điện, cũng là Ám kỵ sĩ và Hỗn Độn tế ti ban sơ, mà cái vật chứa đó chính là người phát ngôn của Hỗn Hộn thần, Ma Vương.”

“Ý của ngươi là Thần suýt nữa hủy diệt cái thế giới này, mà Ma Vương lại đã cứu vớt cái thế giới này?”

Trần Mặc Chi Ứng lạnh lùng nhìn chòng chọc đối phương, nói: “Nếu như Ma Vương chỉ có mang đến tai họa, Hỗn Độn Thần Điện vì sao tồn tại lâu như thế? Bởi vì do vị trí địa lý, tai họa Ma Vương mang đến có hơn phân nửa là vương quốc Kissinger hứng chịu, nhưng bọn họ lại trước sau tén ngưỡng Hỗn Độn Thần, cũng ủng hộ sự tồn tại của Hỗn Độn Thần Điện. Chẳng lẽ người của vương quốc Kissinger là bầm sinh thích tai họa sao?”

Bên cạnh, sứ giả của vương quốc Kissinger cũng lạnh lùng trừng tên kỵ sĩ kia, thần thái bọn họ cũng chứng minh Trần Mặc Chi Ứng không phải nói suông, điều này làm cho kỵ sĩ tâm phúc sững sốt, nhất thời cứng họng không nói được gì.

Trầm Mặc Chi Ứng quay đầu nhìn quốc vương, cao giọng nói: “Khi hắc ám chi địa bắt đầu căn nuốt thế giới, bởi vì do vị trí địa lý, Kissinger sẽ trở thành vương quốc tử vong đầu tiên, đây là nguyên nhân vương quốc Kissinger vì sao nguyện ý hứng chịu tai họa Ma Vương mang đến, cùng với nhiều năm tín ngưỡng Hỗn Độn Thần. Nhưng quốc vương bệ hạ ngài cũng không nên vui mừng, khi vương quốc Kissinger hoàn toàn trở thành tử vong quốc, Vương Hưởng quốc và Nguyệt Lan quốc ít nhất cũng đã là cái vương quốc bán tử vong rồi!”

Giọng điệu hần nói lời này khá nặng, một câu “vô lễ” của kỵ sĩ tâm phúc đã hô một nửa, lại bị quốc vương ngăn lại.

Trầm Mặc Chi Ứng nửa quỳ chấp tay, tuy là tư thái thỉnh cầu, nhưng giọng nói lại không hề có ý thỏa hiệp.

“Quốc vương bệ hạ, vì thế giới này, Ma Vương nhất định phải sinh ra! Vương quốc Kissinger sẽ cố hết sức lực để đảm bảo Ma Vương sinh ra. Ngoài ra, Thần Điện cũng đã phái sứ giả đi báo tin cho Nguyệt Lan quốc, nữ vương Nguyệt Lan quốc cũng đã tỏ rõ lập trường, nữ vương sẽ toàn lực ủng hộ Ma Vương sinh ra.”

Nghe đến đây, sắc mặt quốc vương đã đen như đáy nồi, ông ta đỡ lấy trán, thoạt nhìn giống như đau đầu không ngớt, sau đó, tầm mắt của ông ta chuyển đến mặt ta, nhú mày thành ý, rất nhiều hàm ý hỏi dò.

Ta suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: “Xin hỏi Trầm Mặc Chi Ứng các hạ, Ma Vương phải làm sao sinh ra?”

Trầm Mặc Chi Ứng quay đầu nhìn ta, giải thích: “Lúc đầu vật chứa bị đánh thành ba mảnh vỡ, bởi vậy sẽ có ba người ứng cử Ma Vương, bọn họ sẽ dưới sự dẫn dắt của người dẫn đường cạnh tranh lẫn nhau, người thắng lợi cuối cùng sẽ dung hợp ba mảnh vỡ trở thành vật chứa mới, cũng chính là Ma Vương.”

Lúc này Stone quát khê: “Nhưng tại sao phải tiến hành đánh đấu ở Diệp Nha thành? Dân cư Diệp Nha thành đông đúc, đồng thời cũng là thủ đô của Vong Hưởng quốc, dù như thế nào cũng không nên lựa chọn nơi đây!”

Trầm Mặc Chi Ứng chỉ là nhàn nhạt nói: “Rất xin lỗi, địa điểm không phải do chúng tôi quyết định, chúng tôi chỉ là tìm được địa điểm, sau đó trước đến đây báo tin cho các người tiến hành chuẩn bị, để cho thương tổn có thể giảm đến thấp nhất.”

Hắn dừng lại một chút, thấp giọng nói: “Vì không để cho sự việc Ma Vương sinh ra có thêm nhiều biến đổi, chúng tôi cũng sẽ không công khai địa điểm Ma Vương sinh ra, nhưng lần này biết được địa điểm là Diệp Nha thành, Thần Điện và quốc vương nước tôi dưới nhiều lần bàn bạc, vẫn là quyết định đến báo tin cho quý quốc, để cho quý quốc có thể trước làm chuẩn bị, tránh tạo thành thương vong quá lớn.”

Quốc vương sau khi trầm mặc một hồi, quay đầu nói nói kỳ sĩ tâm phúc lớn tuổi mấy câu, người sau liền đi ra tuyên bố: “Thấy rằng sứ giả vương quốc Kissinger dọc đường bên ba, thảo luận hôm nay dừng ở đây, mọi người trước đi nghỉ ngơi, chọn ngày thảo luận sau.”

Đây dù là ai nghe cũng biết là lấy cớ tán hội, vừa nói xong quốc vương lập tức đứng lên xoay người rời khỏi. Trầm Mặc Chi Ứng và sứ giả Kissinger đều được người hầu dẫn đi nghỉ ngơi.

Ta vốn định trở về triệu tập Mười Hai Thánh kỳ sĩ. Nói rõ với mọi người chuyện Ma Vương, đồng thời cũng phải cùng Judge thảo luận đối sách, nhưng Elliot lại đi tới bên cạnh ta nói: “Sun knight, phiền ngài theo tôi đến thư phòng, bệ hạ muốn triệu kiến ngài ở đó.”

“Được.” Ta đáp ứng, sau đó quay đầu nói với Stone: “Stone, cậu giúp tôi hẹn cái thời gian địa điểm gặp mặt với Trầm Mặc Chi Ứng, cứ hẹn mấy ngày này, càng nhanh càng tốt.”

Stone gật đầu nói: “Được.”

Ta theo Elliot đến thư phòng của quốc vương, nhưng hẳn không có theo vào, chỉ là chào ta sau đó liền đóng cửa thư phòng.

Trong thư phòng chỉ có một mình quốc vương, ông ta đã thay trang phục nhẹ, ngay cả vương miện cũng không có đội, đứng ở phía trước cửa sổ dài chạm đất nhìn ra ngoài. Cảnh trí ngoài cửa sổ rất tốt, có thể nhìn thấy phần lớn Diệp Nha Thành.

Ta đi tới chỗ cách quốc vương khoảng ba bước, sau đó mở miệng: “Quốc vương bệ hạ, Sun đáp lại lời kêu gọi của ngài tới đây.”

Quốc vương lại trầm mặc không nói, nhưng ta cũng không có mở miệng hỏi, chỉ là lẳng lặng chờ ông ta mở lời.

“Sun knight... nếu Trầm Mặc Chi Ứng nói là thật, người xem ta có nên sơ tán cư dân của Diệp Nha thành?” Không đợi ta trả lời, ông ta lại tự mình thì thào: “Nhưng dân cư Diệp Nha thành đông đúc, thế này nên làm sao sơ tán? Vừa lại có thể sơ tán đến chỗ nào? Người rút hết rồi, vương thành biến thành tử thành không người, Vong Hưởng quốc thật còn không tính là Vong quốc?”

Nói đến đây, ông ta quay đầu lại, thẳng tắp nhìn vào ta. Mặt của quốc vương thoạt nhìn có chút tang thương, tuổi của ông ta hẳn là còn nhỏ hơn lão sư của ta mới đúng, nhưng ông ta thoạt nhìn lại già nua hơn nhiều, nếp nhăn giữa lông mày đặc biệt khắc sâu, sợ rằng bình thường nhú mày không ít.

“Ta cho rằng ta có thể để cho nhân dân an cư lạc nghiệp, bây giờ bọn họ lại chỉ còn hai loại lựa chọn giữa chết và sống lưu lạc này. Sun knight, người trái lại nói cho ta biết nên chọn làm sao?”

Nhìn thấy quốc vương cả mặt bi thương cùng tự trách, ta lập tức nửa quỳ xuống, ngẩng đầu nhìn quốc vương, nói: “Quốc vương bệ hạ, ngài đích thật là một vị quốc vương có thể làm cho nhân dân của Vong Hưởng quốc an cư lạc nghiệp! Xin tin tưởng Sun sẽ dốc hết mọi khả năng, không để cho nhân dân của Diệp Nha thành chịu một mảy may thương tổn nào!”

Quốc vương nhìn ta, sắc mặt nói ra không ít, nói: “Nghe được người sẽ dốc hết mọi khả năng, luôn khiến cho ta cảm giác an tâm rất nhiều, thủ đoạn của người mặc dù có chút hoang đường... Ahem! Mặc kệ như thế nào, người luôn là có thể đem sự việc giải quyết viên mãn, điểm này sớm ở mười năm trước, Neo đã cúi đầu nhận thua rồi. Lần này chuyện quá nghiêm trọng, người nếu cần cái gì cứ trực tiếp đưa ra, ngoại trừ muốn mạng của ta, cái khác không có gì không thể cho người.”

Câu cuối cùng, giọng điệu của quốc vương có chút đùa giỡn.

Mặc dù bình thường giữa hoàng thất và Thần Điện trải qua không ít đụng chạm, mà ta còn từng đem quốc vương tiền nhiệm cũng chinh cho xuống đài, sau đó còn phá rối hôn sự của công chúa và Chiến Thần Chi Tử... Nhưng đến thời khắc nguy cấp, quốc vương lại vẫn định tín nhiệm ta.

Nếu muốn nói lão quốc vương heo ú tiền nhiệm đối với Vong Hưởng quốc có bất cứ cống hiến gì, đó chính là sinh hạ một quốc vương tốt đi!

Suy nghĩ một chút, ta lập tức đưa ra yêu cầu: “Quốc vương bệ hạ, bạo gan thỉnh cầu ngài đem quyền chỉ huy của hoàng gia kỵ sĩ tạm thời giao cho Sun.”

Quốc vương gật đầu nói: “VẬY không thành vấn đề. Thế này đi, ta còn sẽ bảo Elliot trực tiếp nghe lệnh người, danh vọng của hãn gàn đây ở trong hoàng gia kỵ sĩ rất cao, nếu có hãn, người điều động lên cũng thuận tiện.”

Không hổ là quốc vương bệ hạ, suy nghĩ quả nhiên chu đáo. Ta tạm thời tiếp nhận quyền chỉ huy, thật đúng là sợ hoàng gia kỵ sĩ không phục, nếu có

Elliot, có thể lược đi rất nhiều phiền toái. Ta gật đầu, lần nữa đưa ra thỉnh cầu: “Cũng xin đem quyền quyết định sơ tán hay không giao cho Sun.”

Nói xong, ta chờ rồi lại chờ, nhưng quốc vương lại không cho ta trả lời, ông ta chỉ là mỉm cười nhìn ta, nhưng ta thật sự không biết mình nói sai chỗ nào.

“Grisia.”

Quốc vương đột nhiên gọi tên của ta, nhưng ta cũng không quá kinh ngạc, ta làm Sun knight mới bốn năm, đối với quốc vương mà nói, “Sun knight” đại khái vẫn là chỉ lão sư Neo của ta đi.

“Vâng, vương tử điện hạ... không, là quốc vương bệ hạ.”

Ta vừa nói hết, lập tức làm ra biểu tình sợ hãi do nói sai. Quốc vương cười “ha” một tiếng, không chút khách khí nói: “Phản đòn ta còn muốn giã bộ! Người làm Sun knight thế nhưng so với Neo thành công hơn nhiều.”

Ta lộ ra tươi cười, nhưng ngoài miệng vẫn nói: “Thần Ánh Sáng có thể chứng kiến, Sun sao dám phản đòn với quốc vương? Càng không dám so sánh với lão sư Neo.”

Quốc vương lại đảo mắt khinh khỉnh với ta, đây làm cho ta nhớ tới những ngày trước đây.

Trước kia, lão sư thường thường mang theo ta đến hoàng cung uống trà chiều, cho nên thường xuyên nhìn thấy đại vương tử, mặc dù ông ta luôn vì bận rộn mà đến đi vội vàng, chẳng qua trong ba lần trà chiều ít nhất sẽ lộ diện một hai lần.

Lão sư thường gọi thẳng đại vương tử là Archer, có lúc thậm chí còn rút ngắn thành Arch. Đại vương tử bị gọi thành Arch liền theo tính trả thù dùng “Nene” để gọi Lão sư.

Hai người bọn họ luôn là nói không tới ba câu là bắt đầu tranh biện, câu thứ mười liền bắt đầu tranh cãi, xấp xỉ đến câu thứ hai mươi, đại vương tử liền sẽ thở hắt ra mà một hơi nốc cạn hồng trà, sau đó nói ông ta phải đi xử lý công việc rồi.

Lúc ông ta rời khỏi chỗ ngồi, thường thường sẽ cố ý vò rối tóc của ta để thị uy với lão sư, sau đó lão sư sẽ bóp bóp má của công chúa để đáp trả, cử chỉ của hai người ấu trĩ đến ta cũng muốn đảo mắt khinh khinh với bọn họ.

“Mặc dù thời gian ở chung cũng không dài, chẳng qua ta cũng coi như là người nhìn người lớn lên, nhất là Neo suốt ngày đều oán giận chuyện của người, làm cho ta nghe sự tích của người nghe đến thuộc nằm lòng. Người biết Neo oán giận nhiều nhất là gì không?”

Ta thành thật thừa nhận: “Kiếm thuật của tôi không được.”

“Cái đó số lần oán giận cũng không ít.” Quốc vương vười ha ha rồi tiếp tục nói: “Chẳng qua, chuyện hãn thường nói nhất vẫn là người thắng bé này thấu hiểu đến quái lạ, hãn thường thường mới chậm trễ một chút, sau đó liền phát hiện vấn đề khó khăn đã được người lấy đi giải quyết rồi.”

Lão sư, chậm trễ của ngài thường thường một cái chính là mười ngày nửa tháng, mãi cho tới khi lửa cháy đến mông mới muốn tới xử lý... Phương thức xử lý phần lớn vẫn là ném cho ta! Ta tốt hơn hết ngay từ đầu thừa dịp lúc sự việc còn coi như dễ giải quyết tranh thủ giải quyết nó!

Chẳng qua, quốc vương lúc này nhắc tới lão sư là vì cái gì? Chúng ta không phải đang thảo luận chuyện Ma Vương sinh ra sao?

Ta dùng thần sắc khó hiểu nhìn quốc vương, quốc vương nhàn nhạt cười nói: “Phụ vương của ta mặc dù không phải quốc vương tốt, thậm chí cũng không phải người tốt, nhưng lại là một người cha tốt, cho nên ta vẫn luôn không dẫn được lòng để buộc ông thoái vị, dù là ông đã không thích hợp đảm nhiệm rất lâu rồi.”

Đúng là rất lâu rồi, lão quốc vương heo ú bắt đầu từ ngày lên làm quốc vương đã không thích hợp đảm nhiệm rồi!

“Còn có chuyện của em gái ta và Elliot cuối cùng cũng là kết thúc viên mãn rồi.”

Nói đến đây, quốc vương đến gần vài bước, ở bên tai ta khẽ giọng: “Bởi vì không tạo thành nguy hại gì, còn tặng cho ta một cái phụ tá tốt, cho nên về phần chuyện Thần Điện “từng” phái gián điệp tới, ta cũng đã mắt nhắm mắt mở rồi.”

“...” Chuyện đến nước này, giao biện cũng vô dụng rồi, ta chỉ có gắng gượng nói: “Cảm tạ khoan hồng độ lượng của quốc vương bệ hạ.”

“Cuối cùng coi như khiến người cái tên chết cũng không thừa nhận này thừa nhận một chuyện!” Nói xong, quốc vương cười ha ha, sau khi cười một hồi mới lần nữa khôi phục thần sắc điềm tĩnh.

Quốc vương lấy giọng ra lệnh nói: “Sau này người bảo Elliot định kỳ đến hồi báo tình hình với ta, tự ta sẽ phán đoán có cần sơ tán hay không, quốc vương của Vong Hưởng quốc sẽ tự mình ban hạ lệnh sơ tán, bắt buộc nhân dân toàn thành lập tức rời khỏi Diệp Nha thành, không được làm kháng!”

Ta sừng sốt, vội vàng nói: “Nhưng...”

Quốc vương lại nghiêm giọng ngắt lời ta: “Sun knight, hãy nhớ! Người phải chịu trách nhiệm với Diệp Nha thành là quốc vương của Vong Hưởng quốc, mà không phải người!”

Ta chấn động, vội vàng cúi đầu đáp vâng.

Đột nhiên, quốc vương đặt tay ở trên đầu ta, vừa vò rối tóc ta vừa khuyên: “Lượng sức mà làm đi! Thật sự không được, ta cũng sẽ làm tốt chuẩn bị sơ tán, tuyệt đối sẽ không để nhân dân không có chỗ để đi. Cho

nên người cũng đừng vì để làm tốt sự việc liên liều mạng hi sinh mình, Neo hận nhất điểm này của người, độ thống hận còn cao hơn so với ta gọi hẳn là Nene.”

Bệ hạ...

“Vâng!”

Rời khỏi thư phòng, ta định trước trở về Thánh Điện, chẳng những muốn trước thương lượng một chút với Judge về chuyện Ma Vương, cũng phải hỏi Stone giúp ta hẹn lúc nào... Nhưng vừa mới đi ra cửa của hoàng cung, ta liền nhìn thấy Stone và Trầm Mặc Chi Ứng.

Bọn họ lẳng lẳng đứng ở một bên, giữa hai người cũng không có nói chuyện với nhau, hiển nhiên là đang chờ ta.

Ta vừa đi tới, Trầm Mặc Chi Ứng liền vung lên nụ cười, nói: “Sun knight, chọn ngày không bằng gặp ngay bây giờ, chúng ta không bằng trực tiếp bắt đầu nói đi! Tôi muốn nói chuyện với ngài... Có liên quan đến việc hợp tác giữa Hỗn Độn Thần Điện và Thần Điện Ánh Sáng. Hy vọng hai bên có thể tổ đội tuần tra, Thánh kỵ sĩ thiện trường bảo vệ với trì dữ, phía tôi thì có năng lực công kích mạnh mẽ, tổ đội tuần tra có thể đạt được hiệu quả rất tốt.”

Hắn nói xong những lời này liền bảo trì yên lặng, chỉ là mỉm cười nhìn ta.

Ta quay đầu nói với Stone: “Stone knight trưởng, công việc của cậu hẳn cũng không ít, về Thần Điện trước đi! Nhớ báo cho Judge knight trưởng về chuyện Ma Vương.”

Stone nhú mày, nhưng vẫn nói: “Được.”

May mắn người ở đây là Stone, cậu ta luôn luôn rất dễ nói chuyện hơn nữa không thích làm khó người, nếu như là người khác, có thể không chịu để cho ta và Trầm Mặc Chi Ứng một mình, tránh cho ta lại giấu bọn họ chuyện gì.

Sau khi Stone rời đi, ta và Trầm Mặc Chi Ứng cũng bắt đầu đi khỏi hoàng cung. Lân cận hoàng cung luôn luôn không có người nào lưu lại, lân cận hai ta căn bản không có người, cho nên ta cũng liền trực tiếp mở miệng hỏi: “Trầm Mặc Chi Ứng các hạ, có lời gì thì nói đi! Đừng nói chuyện tởn đội tuần tra gì nữa, ta về sau sẽ phái phó đội trưởng của ta đi thảo luận chuyện này cùng với người.”

Trầm Mặc Chi Ứng mỉm cười nói: “Gọi tôi Awaitsun là được rồi. Cái tên này ngài ban cho tôi, tôi đã dùng rất quen rồi, ngay cả Alice cũng đổi miệng gọi tôi là Awaitsun mà không phải A Ứng.”

“Tên này cũng có thể thích dùng như thế?” Ta khó chịu nói: “Chẳng lẽ người quen hàm ý của tên này là muốn người chờ ta đi tìm người báo thù sao?”

Trầm Mặc Chi Ứng cười hơ hơ hai tiếng, nói: “Đương nhiên còn nhớ, nhưng tên này thật là không thể thích hợp hơn rồi, tôi đúng là vẫn luôn đang chờ ngài.”

Chờ ta? Chờ ta cái gì...Lời của gã này cứ luôn không rõ muốn nói hay không nói! Nếu như hẳn không phải Trầm Mặc Chi Ứng, là nhân vật lãnh tụ của Hỗn Độn Thần Điện, mà ta bây giờ còn mặc trang phục Sun knight, không thể làm ra chuyện không phù hợp với hình tượng Sun knight, nếu không ta nhất định báo thù ngay bây giờ!

Báo thù không được, ta chỉ đành lạnh lùng trào phúng đối phương một chút: “Hỗn Độn Thần nhà các người thật không hổ là vị Thần của hắc ám

thuộc tính, cũng đã định muốn cứu thế giới này rồi, còn muốn ba nhân tuyển Ma Vương chém giết lẫn nhau một phen trước.”

“Hỗn Động Thần không có ý muốn để cho nhân tuyển Ma Vương chém giết lẫn nhau.”

Awaitsun vội vàng làm sáng tỏ: “Thật ra ba người dẫn đường vốn là phải hợp lực từ trong ba mảnh vỡ chọn ra nhân tuyển Ma Vương thích hợp nhất. Chỉ là theo thời gian trôi qua, mảnh vỡ của Thần sinh tồn quá lâu ở thế giới này, bọn họ đã không còn siêu nhiên, luôn cho rằng mảnh vỡ mình tìm được mới là người thích hợp nhất, giống như người mẹ vĩnh viễn cảm thấy con của mình tốt nhất, dù cho hẳn làm điều gian ác tội không thể tha. Cho nên đến cuối cùng, ba nhân tuyển chỉ có thông qua chém giết để quyết định ai có thể lên làm Ma Vương.”

Ta trầm mặc không nói, không biết nên làm phản ứng gì, nhưng giây tiếp theo lại phát hiện tay của mình bất tri bất giác mà đặt ở ngực, phía dưới lớp áo nơi đó có cái vật phẩm cứng rắn — một sợi dây chuyền phong ấn vu yêu.

“Bây giờ trái lại là Hỗn Động Thần Điện sẽ chọn lựa ra người thích hợp nhất, sau đó dốc sức hỗ trợ người đó trở thành Ma Vương, nhưng cũng bởi thế, ba vị người dẫn đường đã không tưởng niệm Hỗn Động Thần Điện nữa, bọn họ sẽ không đem thân phận của người ứng cử nói cho người của Hỗn Động Thần Điện.” Hãn dừng lại một chút, rồi mang theo nụ cười nói: ” Nói chung đều là như thế, nhưng chung quy cũng có lúc ngoài ý muốn.”

Hãn ngừng chân, quay đầu nhìn ta, sau đó cười nói: “Tôi sẽ giúp ngài.”

Nắm tay nắm chặt rồi lại nói, lời đến mép miệng vừa lại nuốt xuống, mặc dù ta sớm đã mơ hồ cảm giác được chân tướng, nhưng chỉ cần không nghe thấy câu khẳng định một trăm phần trăm kia, vậy ta có thể tiếp tục thôi

miên mình có lẽ chỉ là một hồi hiểu lầm, là ta hiểu sai, chân tướng tuyệt đối không phải như thế...

“Trầm Mặc Chi Ứng các hạ vươn tay hữu nghị làm cho Sun cảm thấy ấm áp, mặc dù trước mắt không cần sự hữu hảo của các hạ, nhưng Sun vẫn khắc sâu trong lòng.”

Hiển nhiên, Awaitsun từ trong “cách nói của Sun knight” của ta cảm giác được hàm ý từ chối — hoặc là thật ra hẳn căn bản nghe không hiểu đoạn này — tóm lại hẳn trầm mặc một chút, sau đó nói: “Nếu như có uy hiếp đến, tôi sẽ phái người báo cho ngài, nhưng người của tôi chưa chắc có thể phát giác được mọi nguy hiểm, cho nên xin ngài chú ý nhiều hơn an toàn của mình. Nếu như cần bất cứ trợ giúp nào, cũng xin đừng khách khí, mặc sức phân phó tôi là được. Như thế, Awaitsun đến đây xin tạm biệt.”

Awaitsun hình như phải về hoàng cung, cho nên hẳn xoay người đi, khi đi tới bên cạnh ta còn dừng lại một chút, truyền đến tiếng thì thầm như có như không: “Ma Vương cường đại đến nỗi vi phạm giao ước chư thần, cho dù chia làm ba, vẫn là lực lượng vô cùng kinh khủng, cho nên xin nhanh chóng làm tốt chuẩn bị, những người khác chưa chắc sẽ từ bỏ làm Ma Vương cường đại nhất trên thế giới.”

Nói xong, Awaitsun lần nữa cất bước rời khỏi, chờ tiếng bước chân của hẳn đi xa, ta lúc này mới hồi thần lại, bắt đầu đi về hướng Thánh Điện, nhưng mới đi chưa tới mấy bước, một người đột nhiên từ trên nóc nhà bên cạnh nhảy xuống.

Ta giật mình, sau khi vươn tay một cái ngay cả Đại Địa chi thuận đều dựng xong rồi, nhưng lúc này, đối phương lại lên tiếng gọi ta.

“Sun, là tôi.”

Stone? Sau khi nhận ra đối phương vừa lại nghĩ đến cậu ta là từ nóc nhà nhảy xuống, ta đột nhiên cảm giác ngực phát lạnh, mặc dù mấy lần mở

miệng, nhưng thế nào cũng không biết phải nói cái gì, cuối cùng là miễn cưỡng nặn ra một câu thừa thãi: “Cậu không về Thần Điện?”

“Uh.”

Ta trầm mặc rồi nói: “Cố ý làm bộ rời khỏi, sau đó nghe lén ở trên nóc nhà?”

Ngay cả khoảng cách cũng nắm được tốt như vậy, bình thường cảm tri của ta chỉ phóng đại đến phạm vi ba mét cùng với khoảng mười mét phía trước, vừa rời căn bản không cảm tri được có người trên nóc nhà.

Stone chần chờ một chút, vẫn là gật đầu.

Ta hít sâu mấy hơi, cắn răng một cái, hỏi: “Những lời vừa rồi... Cậu đều nghe hiểu được?”

Cậu ta gật đầu, trả lời: “Đối chiếu một chút với những chuyện đã xảy ra, tôi nghĩ đại khái hiểu được tám chín phần mười rồi.”

“Vậy cậu...”Sợ tôi không?

Ba chữ ngăn ngụt phía sau, ta lại không làm sao hỏi ra khỏi miệng được, nếu như cậu ta nói sợ đây? Không, lấy tính cách của Stone, hẳn sẽ không nói lời tổn thương người như thế, có lẽ là “Có một chút”, “Tôi cũng không biết” gì gì đó đi?

Cuối cùng, lời ta sau khi thốt ra lại biến dạng: “Cậu dự định một khi trở về sẽ nói cho những người khác sao? Có thể cho tôi thời gian vài ngày?”

Stone lại trả lời: “Tôi sẽ không nói.”

Ta sửng sốt, vội vàng hỏi: “Cậu không nói? Vậy nghe lén làm chi hả?”

Cậu ta vội vàng làm sáng tỏ: “Tôi không phải muốn nghe lén, chỉ là lo cậu chứng nào tật nấy, lại muốn một mình đi làm chuyện nguy hiểm mà thôi, biên bản xấu của cậu thế nhưng không phải là mấy năm này mà thôi.”

Thì ra là thế, Stone đúng là không phải người sẽ nghe lén, loại chuyện nghe lén này hẳn nên là chuyện của Metal làm mới đúng!

Ta chần chờ một chút: “Chẳng qua, cậu hẳn là không thể giấu được Judge đi?”

Dù gì, Stone knight nói làm sao cũng là thuộc quản lý của Judge, mặc dù giao tình của ta với Stone coi như không tệ, chẳng qua hẳn cũng không thể tốt hơn giao tình của Judge và cậu ta. Càng huống chi, chuyện lần này thật sự quá nghiêm trọng rồi.

“Tuyệt đối không nói!” Ngoài dự tính, Stone hết sức cố chấp nói: “Tôi cho rằng mọi người sẽ muốn từ trong miệng cậu biết chân tướng, mà không phải biết gián tiếp từ chỗ tôi, cho nên tôi tuyệt đối sẽ không nói! Dù là Judge knight trưởng cũng không thể từ trong miệng tôi biết một chữ!”

Ta yên lặng khá lâu, gọi lên tiếng: “Stone.”

“Cái gì?”

“Cậu thật cố chấp.”

Stone sững sốt, lập tức bác bỏ: “Nói bậy! Tôi không cố chấp một chút nào!”

A!Ta cười nói: “Không không, cậu thật sự rất cố chấp.”

“Tôi không cố chấp!”

“Vô cùng cố chấp.”

“Tôi tuyệt đối không thể là một người cố chấp! Nếu không cậu nói xem, tôi cố chấp chỗ nào?”

Nhìn Stone gần như phát điên, ta nói sang chuyện khác: “Nên về Thánh Điện thôi, phải nhanh chóng nói rõ với mọi người chuyện của Ma Vương mới được.”

“Không được đi! Cậu nói rõ cho tôi! Tôi chỗ nào cố chấp, chỗ nào hả?”

“Về Thánh Điện đi thôi!”

Ta xoay người liền đi, không để ý tới Stone ở phía sau la hét.

Ai bảo cậu ta sau khi nghe lén hết ta nói chuyện, vừa lại nói tuyệt đối sẽ không tiết lộ đây? Bằng với cố chấp của cậu ta, cho dù ta chọc giận cậu ta, cậu ta cũng tuyệt đối sẽ không đem đối thoại giữa ta và Trầm Mặc Chi Ứng nói ra.

Cho nên đương nhiên phải gắng sức trả thù chuyện cậu ta trốn ở nóc nhà nghe lén chứ!

“Sun! Đứng lại nói rõ cho tôi!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 3: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Ba: “Tuân Theo Sư Trưởng Giáo Hối”

Khi ta cùng Stone đi tới gần cửa Thần Điện, ta mơ hồ phát hiện không ổn, không khỏi càng đi càng chậm, chẳng qua Stone lại đi còn chậm hơn ta, hiển nhiên cậu ta cũng phát giác tình thế không ổn.

Cửa chính Thần Điện Ánh Sáng vẫn luôn người qua người lại, đến cầu nguyện, đến báo án, đến nhìn Thánh kỵ sĩ đẹp trai hoặc là tế ti xinh đẹp, tóm lại đủ loại người đều có, chính là sẽ không có chuyện không có người!

Nhưng cửa Thần Điện bây giờ so với cửa vương cung còn an tĩnh hơn, nếu như không phải kiến trúc vật hai bên đều bình yên vô sự, ta có thể sẽ tưởng rằng nơi này đã bị một trong người ứng cử Ma Vương tiêu diệt.

Stone thốt ra: “Lão sư cậu...”

Ta sửng sốt, nghi hoặc hỏi: “Anh em Stone, tại sao xuất ra lời thô tục?”(Bởi vì cách nói của Stone giống như chữ ‘tiên sư mà’ vậy, Sun hiểu lắm)

Stone không nói gì một chút, bất đắc dĩ nói: “Ý tôi là “lão sư của cậu”, Tiên Sun knight trưởng Neo, ông ấy đứng ngay ở cửa Thần Điện.”

Lão sư?Ta vội vàng đem cảm tri kéo ra xa, quả nhiên nhìn thấy lão sư, ông ấy đứng ở trung gian của cửa chính Thần Điện Ánh Sáng, bên hông mang theo kiếm tay khoanh ngực, cả người thoát nhìn uy phong凛冽,

dọa sợ Thánh kỵ sĩ thủ vệ hai bên mắt trợn lớn thân thể cứng ngắc, giống hệt hai pho tượng điêu khắc, không chút nhúc nhích.

Bình thường lúc lão sư xuất hiện thần thái này, chính là lúc chuẩn bị chinh đốn người...Ta gần đây không làm chuyện gì chứ?

Stone nuốt nước miếng nói: “Sun, tôi đột nhiên nhớ đến có chuyện quan trọng...”

“Cho dù cậu có chuyện quan trọng chết người cũng không được đi!” Ta hung tợn hồi đáp xong, Stone lộ ra biểu tình cười khỗ.

Mặc dù rất muốn đi chậm một chút, chẳng qua lão sư hình như đã nhìn thấy ta rồi, nếu ta dám cà rề cà rề mà đi tới trước mặt ông ấy, có thể ông ấy sẽ trực tiếp một kiếm bổ tới cũng không chừng.

Ta và Stone gần như là chạy bộ mà đi đến trước mặt lão sư, nhưng lão sư vẫn không kiên nhẫn nói: “Người cuối cùng cũng trở về rồi, ta đã tìm người cả nửa ngày! Nếu không phải Lesus nói cho ta biết người đi vương cung, ta đã muốn kêu Aidrizzt dứt khoát phá nổ tường lôi người ra.”

Sớm biết vậy sẽ về trễ một chút, để cho Aidrizzt trở thành hắc ám tinh linh đầu tiên trong lịch sử bùng nổ Thần Điện Ánh Sáng, cũng có thể để cho Giáo Hoàng vì phải chi thêm phí tu sửa tường mà hơi chút ghét hẳn một tí, để khỏi suốt ngày tìm người ta nghiên cứu hắc ám ma pháp.

Chẳng qua, lão sư từ sau khi về hưu hình như ngay cả ưu nhã cũng về hưu theo luôn rồi, ông ấy bây giờ hoàn toàn không giống Sun knight ưu nhã, nói là Chiến Thần Chi tử hiếu chiến còn có độ tin cậy hơn.

“Lão sư, không biết ngài tìm học sinh là vì chuyện gì?”

Ta cố gắng đem lời nói điều chỉnh ở giữa ưu nhã và không ưu nhã. Ưu nhã là bởi vì bên cạnh còn có Thánh kỵ sĩ thủ vệ, ta phải bảo trì hình tượng

Sun knight ưu nhã; không ưu nhã là bởi vì lão sư bây giờ thoạt nhìn không muốn nghe nói nhảm, nếu như không muốn bị đánh bẹp trên mặt đất một cách rất không ưu nhã, tốt nhất vẫn không nên đem lời nói quá ưu nhã.

“Hắc ám chi địa lần trước chúng ta tịnh hóa bắt đầu xuất hiện lượng lớn sinh vật undead, ta muốn đi giải quyết một chút.” Lão sư đơn giản nói rõ xong, dùng giọng hạ lệnh nói: “Grisia, cho ta mượn mười tế ti và mười Thánh kỵ sĩ thiện trường thần thuật.”

Ta sừng sốt, vội vàng nói: “Lão sư, ngài đã về hưu rồi, loại chuyện này để con phái người qua thì...”

Lão sư không kiên nhẫn mà phất tay muốn ta im miệng, nói: “Cái đó cùng về hưu hay không về hưu không liên can! Phong ấn chỗ đó là do ta phá, bây giờ xảy ra chuyện, ta làm sao có thể mặc kệ? Tóm lại đem người cho ta mượn, ta với Aidrizzt qua đem chuyện giải quyết một chút.”

Ta trầm mặc một chút, gật đầu đáp ứng: “Được.”

Lúc này, Aidrizzt cùng Giáo Hoàng đi ra cửa chính, phía sau còn đi theo mười tế ti và mười Thánh kỵ sĩ, Thánh kỵ sĩ hơn phân nửa là tiểu đội viên trực thuộc phái người tốt ấm áp, nghĩ đến lão sư hẳn là muốn dùng bọn họ để bù đắp thần thuật không đủ.

Không biết có phải bởi vì ta không cười, Giáo Hoàng vừa nhìn thấy ta liền mang theo biểu tình cảnh giới nói: “Ta thế nhưng đã kêu Neo báo cho người, không tự tiện đáp ứng hẳn có thể mang đi Thánh kỵ sĩ.”

Lão sư cần dùng Thánh kỵ sĩ, chẳng lẽ ta còn có thể nói không được sao? Ta vội vàng quay đầu giải thích với lão sư: “Lão sư cần dùng Thánh kỵ sĩ đương nhiên không thành vấn đề, lúc trước con chỉ là lo Giáo Hoàng sẽ đem Thánh kỵ sĩ phái đi làm chuyện nguy hiểm, cho nên đều bảo ông ta phải báo cáo với con...”

Nhưng ta vừa nói hết, lão sư lập tức một đấm đánh xuống, còn chửi ầm lên: “Người tốt cuộc đem Thánh kỵ sĩ đều trở thành thứ yếu đuổi gì để bảo vệ hả? Bọn họ là Thánh kỵ sĩ, không phải bọn họ đi làm chuyện nguy hiểm thì để cho ai làm?”

“Giáo Hoàng bệ hạ có lúc thực sự không quá hiểu phải trân trọng Thánh kỵ sĩ.” Lúc trước lão thậm chí còn muốn một lần cho vĩnh viễn mà đem Hell mai táng!

Giáo Hoàng mấp máy môi, nhưng vừa lại trực tiếp ngậm miệng, cái gì cũng không nói.

Đổi lại là lão sư nhú mày, nói với ta: “Chờ ta trở lại rồi thoải mái thảo luận với người một chút về cái tính nết này của người!” Nói xong, ông ấy chuyển hướng Aidrizzt hỏi: “Bên kia có truyền đến tình huống mới không?”

Aidrizzt lắc đầu nói: “Không có, chỗ đó khoảng cách xa xôi, tin tức không truyền nhanh như thế. Chẳng qua cái này cũng đại biểu chúng ta tốt nhất qua nhanh một chút. Lúc tin tức truyền tới chỗ chúng ta, sợ rằng chuyện đã xảy ra một khoảng thời gian rồi.”

Lão sư nhú mày, “uh” một tiếng, sau đó nói với ta: “Grisia, ta và Aidrizzt đi sẽ trở về.”

Đi sẽ trở về... Một đi một về này ít nhất phải một tháng đi? Cái này còn chưa tính thời gian lão sư giải quyết sinh vật undead. Ta có nên trước đem chuyện của Ma Vương nói rõ cho lão sư không? Nếu như biết chuyện của Ma Vương, lão sư có lẽ sẽ không rời khỏi chỗ?

“Grisia?”

Ta vội vàng cười nói: “Lão sư xin đi thông thả.”

Để cho lão sư rời khỏi Diệp Nha thành cũng tốt! Ông ấy cũng đã về hưu rồi, thực sự không nên để cho ông ấy tiếp tục lo lắng quá nhiều chuyện, nhất là vì ta, lão sư đã mất đi tay phải, ông ấy làm đã đủ nhiều rồi.

Lão sư gật đầu, chỉ nói câu “Ta đi đây”, sau đó liền từ bên cạnh ta đi qua. Đây chính là Neo Sun, làm việc dứt khoát lưu loát, vĩnh viễn không dài dòng ướn át.

Ta xoay người qua, nhìn bối cảnh lão sư đi khỏi, không nhịn được thốt lên: “Lão sư!”

Lão sư quay người lại, khó hiểu hỏi: “Cái gì?”

Đừng đi, con không biết nên làm thế nào.

Ta kéo ra tươi cười nói: “Nếu như giải quyết không được, ngài cũng đừng cậy mạnh, nhớ phải trở về cầu cứu.”

Lão sư lập tức dùng sức ký đầu ta một cái, gầm lên: “Đừng tưởng rằng ta chỉ còn lại một tay trái là đánh không được người! Bây giờ ta đang vội, bây giờ thì thôi, chờ ta trở lại sẽ cực lực đánh người một trận sau!”

Nói xong, lão sư đi xuống bậc thang Thần Điện, lúc này đã có những người khác dắt ngựa đến, bọn họ một nhóm hơn hai mươi người chỉ là đem hành lý buộc lên ngựa đã tiêu tốn không ít thời gian.

Sắc mặt lão sư thoát nhìn vô cùng không kiên nhẫn, nếu không phải Aidrizzt ở bên cạnh cố gắng dè dặt đi lực chú ý của ông ấy, chỉ sợ ông ấy sẽ quát to một tiếng “Toàn bộ lên ngựa, đi”, sau đó khiến cho hơn hai mươi người dưới tình huống không có hành lý, dọc đường đã ngoại mưu sinh mà đến mục tiêu.

Ta đứng ở cửa, mãi cho đến khi bóng dáng của đoàn người lão sư hoàn toàn biến mất mới thôi.

“Sun? Cậu còn ổn chứ?” Stone cau mày hỏi.

Ta quay đầu nhìn Stone, mang theo mỉm cười nói: “Sun đương nhiên không việc gì, chỉ là lưu luyện sư trưởng rời khỏi. Chẳng qua lúc này cũng không phải là thời khắc lưu luyện xúc động, anh em Stone, hai ta phải đi đem chuyện Ma Vương nói cho anh em khác, xin cậu đi triệu tập anh em Mười Hai Thánh kỵ sĩ thuộc Judge knight trưởng, mời bọn họ mang theo phó đội trưởng của mình, sau đó đến phòng hội nghị tập hợp.”

“Được.”

◇◇◇◇

Trước mặt Mười Hai Thánh kỵ sĩ, ta đem đầu đuôi gốc ngọn chuyện của Ma Vương nói hết.

Vừa nói xong, mọi người đều trợn lớn mắt, cả mặt không dám tin.

Judge càng cau mày nói: “Cậu như thế khẳng định Trầm Mặc Chi Ứng nói chính là sự thật?”

“Trầm Mặc Chi Ứng thân ở trong hoàng cung, dường như cũng không định rời đi. Hôm nay sau khi chuyện này xảy ra, tôi nghĩ quốc vương bộ hạ cũng sẽ không để hãn rời khỏi dễ dàng, Hỗn Độn Thần Điện hãn là sẽ không đến mức lấy nhân vật lãnh tụ của mình đến nói giỡn. Nếu như là vương quốc Kissinger muốn khơi mào chiến tranh, hãn là cũng sẽ không đem sứ giả của bọn họ, Trầm Mặc Chi Ứng và Hỗn Độn tế ti tất cả đều ném ở chỗ này, hơn nữa còn bị nước ta giám sát nghiêm ngặt, đây đối với bọn họ mà nói căn bản không phải chuyện tốt.”

Ta nhìn hướng Judge, thành thật nói: “Trừ ra lời nói của Trầm Mặc Chi Ứng, tôi cũng không tìm được giải thích hợp lý khác, cho nên chỉ có thể tạm thời trước coi như là thật. Mặc kệ thế nào, chúng ta trước chuẩn bị sẵn sàng là được. Trong thời gian này, quốc vương bộ hạ hãn là sẽ chứng thực

với quốc vương tiền nhiệm và nữ vương Nguyệt Lan, nếu như lời nói của hai bên truyền đến đều giống nhau, tôi nghĩ hẳn là sự thực rồi.”

“Cậu nói đúng.” Judge hết sức tán đồng nói.

Ta nhìn mọi người, mọi người thoát nhìn đã bình tĩnh lại... Thật là nhanh! Ta còn tưởng rằng mọi người ít nhất phải huyên não mười phút rồi mới có thể chính thức bắt đầu thảo luận sự việc. Chính ta chỉ là khi nghe thấy có thể phải sơ tán cả tòa Diệp Nha thành, lập tức đã đầu tê ngực lạnh, hoàn toàn không biết nên bắt đầu làm từ đâu, cả người đều luống cuống.

“Bởi vì tình thế lần này quá nghiêm trọng, tôi phải yêu cầu mọi người đem tất cả tiểu đội viên trực thuộc đều giao cho tôi trừ tính.”

Sau khi ta nói xong, ngừng vài giây, nhìn mọi người đều không có ý phản đối, lúc này mới nhìn về phía Adair, hạ xuống một chuỗi mệnh lệnh.

“Adair, ta muốn đem tất cả tất cả phó đội trưởng và tiểu đội viên trực thuộc đều giao cho ngươi, ngươi tiếp tục đi tìm Trầm Mặc Chi Ứng và Elliot yêu cầu nhân thủ, sau đó đem ba nhóm đội ngũ hỗn hợp thành nhóm, mỗi một nhóm ít nhất phải có một phó đội trưởng. Việc tuần tra bên trong thành sẽ toàn quyền giao cho ngươi phụ trách, nếu như dân chúng hỏi về chuyện đội ngũ tuần tra trở nên nhiều, trước nghĩ cách tìm cơ bưng bít qua.”

“Vâng.” Adair vô cùng nghiêm túc trả lời.

Ta lo lắng lần nữa dặn dò: “Phải đặc biệt cẩn thận, người ứng cử Ma Vương thoát nhìn có thể không khác người bình thường, một khi gặp phải, lập tức phái người trở về thông báo. Nếu như đối phương không có ý tốt, như vậy lấy việc bảo vệ dân chúng cùng rút lui là ưu tiên số một, ngàn vạn lần đừng liều mạng với đối phương.”

Adair gật đầu hô to: “Vâng, đội trưởng.”

Blaze lớn tiếng khe khẽ: “Phó đội trưởng và tiểu đội viên đều có chuyện làm, vậy những đội trưởng chúng ta đây phải làm cái gì?”

Ta quay đầu nhìn Mười Hai Thánh kỵ sĩ, hạ lệnh: “Trong gian đoạn này, tất cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều phải suốt ngày đêm ở lại Thánh Điện chờ lệnh. Ngoại trừ làm công việc các cậu bình thường làm, còn phải tiếp nhận công vụ lúc trước của phó đội trưởng, sau đó mang theo vũ khí bên người, phải có chuẩn bị sẵn sàng lập tức là có thể xuất động.”

“Nhiệm vụ chủ yếu của phó đội trưởng chỉ là bảo vệ dân chúng. Đến lúc nếu thật sự phải sơ tán, nhiệm vụ của bọn họ chính là hộ tống dân chúng rời khỏi.”

Ta nhìn quanh Mười Hai Thánh kỵ sĩ nói: “Nếu thật sự phải cùng người ứng cử Ma Vương động thủ, chỉ có những đội trưởng chúng ta đây phải động thủ. Cho dù người khác muốn rút lui khỏi Diệp Nha thành, chúng ta cũng phải lưu thủ ở Thánh Điện. Có vấn đề không?”

“Không có.” Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều kiên quyết đáp lại.

Đem tất cả phó đội trưởng đưa đi là để phòng ngừa vạn nhất, nếu như có đội trưởng tử nạn, chờ chuyện trôi qua, liền có thể trực tiếp thay thế phó đội trưởng tương ứng, như vậy có thể làm cho Thánh Điện trong thời gian ngắn nhất khôi phục vận hành bình thường.

Nhưng ta không định đem lời này ngay bây giờ tuyên bố trước mọi người, chờ sau này sẽ lại nói cho tất cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ cùng với Adair và Vidar. Thậm chí phải viết một bức công văn chính thức cho hai người bọn họ, nếu như Mười Hai Thánh kỵ sĩ toàn bộ tử nạn, hai người bọn họ có công văn chính tay ta viết mới có thể lập tức tuyên bố tất cả phó đội trưởng trực tiếp thay thế làm Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Phòng ngừa vạn nhất, đây chỉ là phòng ngừa vạn nhất. Ta sâu thẳm mà tin tưởng sự việc sẽ không đến tình trạng gay go như vậy.

“Có cái vấn đề nhỏ!”

Storm giơ tay lên, không biết có phải là đã ngủ một giấc thỏa mãn, nụ cười của cậu ta xán lạn khác thường.

Ta nhìn cậu ta gật đầu, cậu ta liền cười hỏi: “Xin hỏi, công việc thường ngày của Adair cũng là đội trưởng của hãn phải tiếp nhận sao?”

“...”

◇◇◇◇

Hôm sau, Elliot liền đến tìm ta trình diện rồi, hơn nữa còn mang theo lời nhắn của quốc vương.

Quốc vương đi tìm phụ thân nhà mình hỏi cho rõ cái gọi là bí mật của vương thất truyền cho từng đời, nhưng lão quốc vương heo ú vậy mà một tí xíu cũng không nhớ, may là, kỵ sĩ từ nhỏ phụ trách chăm sóc lão còn nhớ cái bí mật này.

Mặc dù bí mật của hoàng thất đời đời tương truyền không phải là quốc vương đời trước truyền xuống, lại là do kỵ sĩ truyền xuống, điều này làm cho quốc vương đương nhiệm tức giận đến muốn giết cha.

(Nhưng Elliot nói cho ta biết, quốc vương cuối cùng chỉ có khẩu trừ tiền tiêu vặt nửa năm của cha mình, chậc!)

Nhưng dù sao chẳng nữa, nội dung bí mật cùng thần thoại đó chẳng khác bao nhiêu, cũng chứng thực Trầm Mặc Chi Ứng quả nhiên không nói dối.

Qua vài ngày, Nguyệt Lan quốc cũng phái sứ giả tới.

Đời trước của người ta hiển nhiên hữu dụng hơn nhiều, sứ giả nói rõ nữ vương Nguyệt Lan cùng Chiến Thần Điện đều ủng hộ Ma Vương nhất định phải sinh ra, hơn nữa nguyện ý cung cấp mọi hiệp trợ.

Chiến Thần Điện cũng đưa tới cả một đội chiến sĩ, Chiến Thần Chi Tử trái lại không có tới, nghĩ đến người ta Chiến Thần Chi Tử cũng chỉ có một người, hẳn là không dám đưa tới để cứng chọi cứng với Ma Vương.

Vương quốc Kissinger, Hỗn Độn Thần Điện, Nguyệt Lan quốc đến Chiến Thần Điện đều đáp ứng dốc sức tương trợ, đây khiến cho độ khó của sơ tán giảm mạnh, quốc vương đã đang xây dựng phương pháp sơ tán, nếu chỉ cần có bất cứ chuyện gì phát sinh, chỉ sợ ông ta sẽ không chút do dự mà lựa chọn sơ tán. Ít nhất Elliot là nói như thế.

Sự việc cho tới bây giờ, gần như là trăm phần trăm chứng thực Trầm Mặc Chi Ứng đích xác đã nói thật. Người ứng cử Ma Vương sắp ở Diệp Nha thành triển khai đánh đấu, mà chúng ta chẳng những không thể xua đuổi bọn họ, thậm chí còn phải hỗ trợ để cho Ma Vương sinh ra.

Lực lượng của Ma Vương lớn đến nỗi vi phạm giao ước chư thần, cho dù chia làm ba lực lượng vẫn kinh khủng như cũ... Thật có cường đại như thế? Mạnh đến nỗi ngay cả Thần Điện Ánh Sáng cộng với Hoàng gia kỵ sĩ cũng không thể khống chế tình thế sao?

Quốc vương bệ hạ bây giờ nhất định vì suy nghĩ có cần sơ tán dân chúng hay không mà tổn thương đầu óc đi?

Cho dù có tương trợ đặc lực của quốc gia khác, sơ tán cũng không phải chuyện dễ dàng, trong đó sẽ có bao nhiêu dân chúng thì chết cũng không rời khỏi đây?

Trừ phi chính mắt nhìn thấy người ứng cử Ma Vương phá hoại không kiêng nể, nếu không dân chúng phần lớn không muốn đi, dù sao Diệp Nha thành bây giờ thoát nhìn an ổn hòa bình, muốn bọn họ rời khỏi chỗ ở thoải mái mà qua cuộc sống lưu lạc gian khổ, nào có đơn giản như thế!

Nhưng nếu đợi tới khi người ứng cử Ma Vương bắt đầu tranh đấu mới sơ tán chỉ sợ cũng quá muộn, khi đó có thể đã thương vong nặng nề rồi.

Cho dù xuất động quân đội cường chế sơ tán dân chúng, Diệp Nha thành cũng không thể thật sự toàn diện trống không. Hoàng cung nhất định sẽ có lượng lớn hoàng gia kỹ sĩ lưu thủ, đường phố không thể không có người tuần sát, mà Thần Điện Ánh Sáng vừa lại nên lưu lại ít nhiều người...

“Sun, Sun!”

“Sun, cậu đang làm gì?”

Ta sững sốt, hồi thần lại, ngơ ngác mà nhìn hướng người gọi, thì ra là Storm.

“Huh? Cái gì?”

“Cái gì?” Storm cả mặt kính ngạc hỏi ngược lại: “Cậu, cậu... nói chuyện làm sao đơn giản dễ hiểu như thế?”

Ta sững sốt, khó hiểu mà hỏi ngược lại: “Nếu không đây?”

“Cái gì mà nếu không đây? Đây vừa lại không phải là trường hợp riêng tư, bình thường trong lời của cậu hẳn là phải tràn ngập thần Ánh Sáng, ánh nắng rực rỡ, tình nghĩa anh em gì đó... Chờ một chút!” Storm đột nhiên ngừng nói, mặt biến sắc, đoạt lấy một xấp giấy phía trước ta, run rẩy mà nói: “Đây, đây là công văn? Cậu, cậu lại có thể... cậu lại có thể đang xem công văn!”

Ờ? Thì ra ta vừa rồi đang xem công văn sao?

Storm vừa điên cuồng lật công văn, vừa kêu ré lên: “Trời ơi! Đây làm sao có thể? Lại còn khoanh đỏ, giới ra trọng điểm, ghi mấy câu phương thức xử trí ngắn gọn hữu hiệu... Cậu cậu cậu thật sự đang xử lý công văn! Hơn nữa còn xử lý tốt như thế? Còn tốt hơn một trăm lần cái đồng “dưới sự chiếu rọi của thần Ánh Sáng, ứng với sự bao dung...” lúc trước cậu bị nhốt

viết ra, hoàn toàn không ai đọc hiểu, hại tôi còn phải phiên dịch lại một lần!”

Ta bây giờ chỉ là lúc suy nghĩ sự tình thì tùy tiện xem thử mà thôi. Lúc trước bị giam giữ, không có chuyện khác làm, cho nên ta thế nhưng vô cùng nghiêm túc mà xem công văn! Kết quả nghiêm túc xem không bằng tùy tiện xem... Cậu đả kích ta như vậy, coi chừng ta sau này đều rất nghiêm túc xem công văn cho coi!

Đột nhiên, Leaf bắt lấy vai ta điên cuồng lắc, lo lắng hô to: “Sun, cậu làm sao vậy?”

Blaze cũng ở một bên lo lắng mà nói: “Có thể là giảm béo giảm quá mức rồi hay không?”

Earth lắc đầu nói: “Tôi đã nói cậu ta không ăn đồ ngọt là sẽ xảy ra chuyện mà, cậu ta căn bản đã ăn đồ ngọt thành nghiện! Bây giờ đột nhiên muốn cậu ta không ăn sao được? Xem đi, bắt đầu xuất hiện di chứng ngừng ăn đồ ngọt rồi!”

Thật sự có loại bệnh này sao? Ta có phần nghi hoặc.

Blaze sốt ruột kêu to: “Vậy tôi bây giờ phải đi tìm Ice xin đồ ngọt!”

“Khoan đã!” Storm đột nhiên la to: “Muốn cho cậu ta ăn đồ ngọt cũng chờ cậu ta xem xong công văn rồi nói! Nếu không những công văn này cho các cậu lấy đi xem!”

Storm vừa nói xong, vội vàng đem cả chồng công văn nhét lại trước mặt ta. Ta ngẩn người, sau đó cúi đầu tiếp tục xem công văn.

“... Tôi sai rồi, các cậu nhanh đi tìm Ice lấy đồ ngọt, Sun thật sự hổng hóc quá nghiêm trọng rồi!”

Blaze và Leaf lập tức chạy như bay mà đi, Earth thở dài, mĩa mai nói: “Sóng này chưa yên sóng khác lại tới. Ma Vương sắp đến, Sun bị hỏng, lần này thật sự là tận thế rồi!”

Ta đã nói nếu ta lấy ra công văn của tự mình viết, mọi người nhất định sẽ chấn động đến giống như Judge không có tới họp. Chỉ là ta lại không thể không tự mình sửa công văn, bởi vì Adair đều bận rộn đến sắp không rảnh để có thể về Thánh Điện đi ngủ, thật sự không thể lại đem công văn ném cho hắn coi rồi.

Ta thế nhưng không muốn ở lúc nhiệm kỳ Sun knight còn có mười sáu năm, phát hiện phó đội trưởng vạn năng vậy mà đã quá lao lực chết!

Ta đứng lên, sau đó đem toàn bộ công văn trên tay đều chất lên tay Storm.

Storm sửng sốt, Earth bên cạnh lập tức bưng tinh kinh hô: “Thì ra cậu là vì lừa lấy đồ ngọt ăn mới...”

Ta ngắt lời cậu ta: “Tôi xem xong rồi.”

Earth há miệng bất động, cằm của Storm suýt nữa rớt đến ngực, hai người ngơ ngác mà nhìn ta. Ta đơn giản căn dặn với bọn họ: “Tôi đi ra ngoài xem một chút tình huống tuần tra, nếu có công văn mới cần xem, trực tiếp đặt ở phòng tôi thì được rồi.”

Ta vừa nói xong, hai người lập tức từ ngơ ngác biến thành hai pho tượng đá, cho dù phất tay trước mắt bọn họ cũng không phản ứng.

“Sun!” Leaf và Blaze đã chạy về, còn hô to gọi nhỏ: “Ice không chịu cho đồ ngọt, chẳng qua Cloud nói đồ ngọt của cậu ta chưa bị đổi thành đắng. Mau mau! Ở đây có hai miếng bánh ngọt dâu tây...”

“Tôi không đói, các cậu ăn đi.”

Nói xong, ta đi qua tượng đá Leaf và Blaze, về phòng lấy áo trùm thứ cần thiết để ra ngoài của ta.

Khoác áo trùm, ta ngồi bên bệ phun nước trên quảng trường, dân chúng bình thường ở phụ cận cũng không nhiều, ngược lại là một số kỵ sĩ và chiến sĩ thỉnh thoảng tuần tra qua lại lại.

Những đội ngũ tuần tra này cũng thật sự rất tận trách, ta vừa bước ra Thánh Điện, một con phố cũng còn chưa đi hết, ít nhất có mười lần bị chặn lại vặn hỏi, cuối cùng đành phải kéo một đội ngũ tuần tra hộ tống ta đến quảng trường, bằng không sợ rằng đi đến tối cũng không tới được mục tiêu!

Ai ngờ ta mới rời khỏi đội ngũ hộ tống, xoay người đi vào quảng trường này, lập tức lại bị một đồng kỵ sĩ cùng chiến sĩ vây quanh, biểu tình của bọn họ dữ tợn, khí thế vạn phần, hình như rất muốn nhảy qua các bước vặn hỏi, sau đó trực tiếp kéo ta vào trong góc đánh hội đồng.

Ta mặt vô biểu tình mà kéo mũ áo trùm ra, đem toàn bộ bọn họ hóa thành tượng đá, sau đó mới đi đến bên cạnh hồ phun nước ngồi xuống.

Nếu như không phải biết nguyên nhân, ta có thể sẽ tưởng rằng trên người khoác chính là da người mà không phải áo trùm, mới sẽ dọc đường bị vặn hỏi. Chẳng qua, mình vẫn thật không có tư cách oán giận, nguyên nhân căn bản của dọc đường bị vặn hỏi là ta đặc biệt dặn dò Adair đem không khí bên trong thành làm cho căng thẳng một chút, bởi vì không khí căng thẳng thần hồn nát thần tính sẽ mang cho dân chúng bất an, bất an của dân chúng có lợi cho sơ tán.

“S-Sun knight trưởng, thật sự rất xin lỗi.” Thánh kỵ sĩ tuần tra đi tới, căng thẳng nói: “Bọn tôi, bọn tôi nhất thời hiểu lầm ngài là kẻ xấu, thật sự không phải cố ý...”

Ta vung lên tươi cười nói: “Anh em Thánh kỵ sĩ tận trung công việc, Sun sâu sắc cảm thấy vui mừng, xin đừng bởi vì Sun ở đây mà có phần e dè, Sun chỉ muốn ở đây suy nghĩ mà thôi, anh em cứ việc chấp hành công vụ.”

Thánh kỵ sĩ vội vàng gật đầu đáp vâng, sau đó lần nữa trở về trong đội ngũ tuần tra của mình, chỉ là chiến sĩ trong đội ngũ lại lẩm bẩm: “Suy nghĩ? Ngoan ngoãn ở Thánh Điện suy nghĩ không được sao, chạy tới đây làm chi...”

Nhưng hăn lập tức liền bị hai tên Thánh kỵ sĩ trong đội ngũ túm lấy còn gắt gao mà bịt kín miệng của hăn, sau đó nửa lôi nửa kéo mà đi khỏi quảng trường.

Ta bảo trì mỉm cười đưa mắt nhìn chi đội ngũ đó rời khỏi, thuận tiện nhớ cái mặt tên chiến sĩ kia. Hăn tưởng ta rất muốn ở chỗ này suy nghĩ sao? Nếu như có thể, ta cũng rất muốn ở Thánh Điện làm điện nam à!

Mặc dù Adair làm việc luôn luôn tỉ mỉ kỹ càng, dưới sự dẫn dắt tuần tra của hăn, đừng nói là một người, dù là một con chuột cũng có thể tìm ra — Chỉ cần con chuột đó có một tí đặc trưng không giống con chuột khác.

Nhưng người ứng cử Ma Vương căn bản không có tí xíu đặc trưng nào, cho dù có mười Adair cũng không thể tìm ra được! Cho nên, ta chỉ dặn dò Adair phải bảo vệ dân chúng cho tốt, việc tìm Ma Vương này đành phải tự mình làm rồi, chỉ hy vọng thuộc tính của cái Ma Vương đó đừng quá giống người bình thường, nếu không cho dù là cảm tri của ta cũng tìm không ra.

Nhưng các loại thuộc tính của Thần Điện Ánh Sáng đều quá mạnh, bất lợi cho cảm tri, ta đành phải ngoan ngoãn đến quảng trường “suy nghĩ” rồi.

Ta “suy nghĩ” tới vừa lại “suy nghĩ” lui, từ quảng trường bắt đầu bốn phương tám hướng “suy nghĩ” ra ngoài, ngay cả hoàng cung thuộc tính tối như mực cũng không bỏ qua. Hoàng cung đích xác có mấy người ám thuộc

tính rất cao, chẳng qua tính toán một chút, số người còn ít hơn tổng số Âm kỵ sĩ và Hỗn Độn tế ti.

Trên đường cũng có vài người hắc ám thuộc tính khá cao, chẳng qua xung quanh bọn họ đều có người quang thuộc tính khá cao tồn tại, hẳn là Âm kỵ sĩ được Adair bố trí vào đội ngũ tuần tra.

Dường như không có người đặc biệt khả nghi... Khoan khoan!

Ta đột nhiên đứng lên, tay mò Thái Dương thần kiếm bên hông, thần kiếm truyền đến Thánh quang cuồn cuộn không dứt. Ở nơi cách ba bước trước mặt ta có hai người hắc ám thuộc tính đặc biệt cao đứng đó...Ma Vương và vu yêu?

“Sun knight, chào ngài.” Đối phương lại mang theo mỉm cười, còn hết sức lễ phép chào hỏi với ta.

Chào hỏi của hẳn làm cho ta có chút ngạc nhiên, chẳng qua tiếp theo ta lại phát hiện kiểu dáng phục sức của người này khá giống với Trầm Mặc Chi Ứng, chỉ là không có xa hoa như thế mà thôi.Chẳng lẽ là một Âm kỵ sĩ?

Trừ cái gã nghi là Âm kỵ sĩ này, sau lưng hẳn còn có một cô gái, ám thuộc tính của cô gái cũng cao kinh người. Một nam một nữ lập tức làm cho ta liên tưởng đến người ứng cử Ma Vương và người dẫn đường vu yêu, cho nên hai kẻ này đơn giản là khả nghi tới cực điểm!

Chẳng qua, quần áo cô gái mặc hình như là bào tử của Hỗn Độn tế ti.

Âm kỵ sĩ và Hỗn Độn tế ti sao?Mặc dù hai người này vẫn là có chút khả nghi, chẳng qua xung quanh còn có đội ngũ tuần tra qua qua lại lại, cho dù người nam này thật sự là Ma Vương, hẳn cũng sẽ không vô tư đến ban ngày ban mặt liền trước công chúng mà chém Sun knight chứ?

Ta vung lên nụ cười tiêu chuẩn của Sun knight, nói: “Dưới chiếu rọi của Ánh Sáng, nguyện mọi người đều bình an. Dám hỏi các hạ là vị nào? Xin tha thứ Sun thực tại ngu muội, vậy mà không nhớ các hạ.”

Hắn vội vàng nói: “Ngàn vạn lần đừng nói như vậy. Tại hạ là Stephen Annette, là một Âm kỵ sĩ. Ở vương cung từng thấy qua mặt ngài, chẳng qua ngài đương nhiên không thể nhớ tôi, lúc đó ở đây có hai mươi Âm kỵ sĩ.”

Hai mươi người? Vậy hẳn là cái lúc biết được chân tướng Ma Vương ở hoàng cung. Cái gã gọi là Stephen Annette này vẫn đúng là Âm kỵ sĩ.

Thật là, không dừng cùng với Hỗn Độn tế ti chạy lung tung khắp nơi làm gì! Dọa ta túa ra mồ hôi lạnh đầy người, suýt nữa ngay cả kiếm cũng sắp rút ra chém người rồi!

... Được rồi, ta thừa nhận ta vừa rồi là muốn dùng Thái Dương thần kiếm để tụ tập lượng lớn Thánh quang, sau đó dùng Thánh quang nổ chết đối phương, cùng cái từ “chém” chẳng có tí quan hệ nào.

Lúc này, Hỗn Độn tế ti đứng ở phía sau ra sức kéo góc áo của Stephen, biểu tình của Stephen thoát nhìn có chút bất đắc dĩ, hắn lách sang bên cạnh một bước, lộ ra Hỗn Độn tế ti ở phía sau, sau đó giới thiệu với ta: “Đây là em gái Charlotte của tôi. Bởi vì hai người chúng tôi lúc còn nhỏ ở Diệp Nha thành, cho nên con bé từ lúc đó đã rất sùng bái ngài... thật ra tôi cũng cảm thấy ngài rất trầm ổn, có loại khí chất vô cùng ưu nhã từ tốn.” Nói đến đây, hắn còn lộ ra nụ cười ngây ngô có chút ngượng ngùng.

Trầm Mặc Chi Ứng đối với ta nói gì nghe nấy; Hỗn Độn tế ti sùng bái ta; Âm kỵ sĩ cảm thấy ta từ tốn ưu nhã... Có lộn hay không hả! Ta thế nhưng là Sun knight đấy! Hỗn Độn Thần Điện các người từ trên xuống dưới đều sùng bái ta tức là sao? Nếu như sùng bái ta như vậy, lúc đầu đã nên gia nhập Thần Điện Ánh Sáng chứ? Hay là dứt khoát thành lập cái Sun knight Điện, cho toàn bộ các người nhảy việc tới?

“Thì ra là thế, cảm tạ hai vị ưu ái, Sun thật sự không dám nhận.”

Khi ngoài miệng khiêm tốn, ta nhân cơ hội đánh giá Hồn Độn tế ti kia, cô ta có chút then thùng mà nửa trốn ở phía sau anh trai, chỉ dám lộ nửa khuôn mặt để nhìn ta, chẳng qua điểm này cũng không ảnh hưởng ta nhìn cô ta.

Lợi dụng cảm tri, ta vẫn có thể hoàn chỉnh mà “nhìn” thấy cô ta. Mặc dù là Hồn Độn tế ti, chẳng qua cô ta thoát nhìn chỉ là một cô gái bình thường, hơn nữa tuổi rất trẻ vừa lại đầy mặt đều là thần sắc then thùng, thoát nhìn không chút nào giống như Hồn Độn tế ti cường đại.

Điểm duy nhất đặc biệt đại khái là cô ta để tóc ngắn, chiều dài chỉ có dưới tai vài phân mà thôi, ta rất ít khi nhìn thấy cô gái có tóc ngắn như thế.

Lúc ta nói xong, Charlotte đột nhiên lộ đầu ra, giọng nói kích động hô: “Anh, anh tuyệt đối xứng đáng!”

Xem ra cô ta thật sự rất sùng bái ta. Chẳng qua, thật ra đối tượng hai người này sùng bái hẳn là không phải ta, bởi vì Charlotte thoát nhìn tuổi không chênh lệch ta lắm, Stephen hẳn là còn lớn hơn ta mấy tuổi, cho nên Sun knight hai người bọn họ khi còn nhỏ nhìn thấy căn bản không thể là ta, hẳn là lão sư của ta mới đúng.

Nhưng đối với dân chúng bình thường mà nói, Sun knight chính là thủ lĩnh của Mười Hai Thánh kỵ sĩ có tóc vàng mắt lam làn da trắng bóc và vĩnh viễn mang theo tươi cười, là đời thứ ba mươi bảy hay là ba mươi tám căn bản không có khác biệt, bọn họ có lẽ căn bản không phát hiện đã đổi người rồi.

Cho nên ta cũng không có giải thích nhiều cái gì, chỉ là tiếp tục nói lời mà Sun knight nên nói: “Cảm tạ ưu ái.”

“Anh, anh thật sự không nhớ tôi sao?” Biểu tình của Charlotte thoát nhìn có chút thất vọng.

Ta chỉ là mỉm cười chống đỡ. Người cô sùng bái lại không phải ta, ta làm sao có thể nhớ đây? Mặc kệ rốt cuộc là chuyện gì, ta nghĩ lão sư của ta cũng không thể nhớ, ông ấy thế nhưng không có lực ghi nhớ tốt như ta.

Stephen vội vàng trách cứ: “Charlotte, đã là chuyện trước kia lâu như thế rồi, Sun knight không thể nhớ được, đừng làm khó người ta.”

Charlotte gục đầu xuống, thoạt nhìn càng thất vọng rồi, cô ta dùng âm thanh cực nhỏ nói: “Kẹo mút việt quất anh tặng cho tôi hồi đó ăn rất ngon.”

...Ồ?

“Sun từng tặng cô kẹo mút việt quất?” Ta có chút nhạ dị hỏi: “Là tôi mà không phải là lão sư của tôi sao? Sun knight khi đó hẳn là lão sư của tôi.”

Charlotte lại kích động đến nỗi cả người từ sau lưng Stephen nhảy ra, còn nắm chặt tay, hô to: “Đương nhiên là anh! Mặc dù anh khi đó vẫn chưa lên làm Sun knight, nhưng tôi cảm thấy anh càng xán lạn hơn Sun knight! Anh so với ông ta càng giống Sun knight, anh mới là Sun knight!”

Không ngờ vẫn thật sự là ta! Ta bắt đầu cố gắng hồi tưởng, nhưng làm sao cũng không nhớ nổi Charlotte, thật là kỳ quái, mình ngay cả Roland đã quen biết hơn mười năm trước đều có thể nhớ, không lý nào không nhớ người quen biết sau khi lên làm tiểu Sun knight.

Ta rất thành tâm xin lỗi: “Thật sự rất xin lỗi, Sun thật sự không nhớ rồi.”

Lần này, Charlotte không lộ ra biểu tình thất vọng nữa, chỉ là nói: “Không sao...” Nói xong, lại lộ ra biểu tình muốn nói nhưng lại thôi.

Ta có chút buồn cười nói: “Vì sao muốn nói nhưng lại thôi đây? Chẳng lẽ là Sun quá mức nghiêm túc, cảm giác khó có thể giao tiếp?”

“Không, không đâu! Mặc dù lời của anh có phần khó hiểu... Ồ! Tôi là nói, là nói... Tóm lại con người anh rất tốt, không chút nào khó giao tiếp!”

Charlotte quỳnh đến độ ngay cả lời cũng sắp nói không rõ rồi.

Ta lý giải mà nói: “VẬY nhất định là vẻ mặt Sun dữ tợn, mới hù dọa đến cô rồi.”

Charlotte lập tức lớn tiếng phản bác: “Làm gì có, anh siêu anh tuấn!”

Siêu • khoái!

Người nói ta anh tuấn không ít, nhưng từ trong miệng Hỗn Độn tế ti nghe được chính là sảng khoái cực kỳ! Hỗn Độn Thần Điện thế nhưng là có Trầm Mặc Chi Ứng trấn giữ, gã đó thật sự là anh tuấn đến cả thần lẫn người đều cảm phần. Nhưng bây giờ lại có thể có Hỗn Độn tế ti nói ta siêu anh tuấn, vậy biểu thị ta cũng thật sự rất anh tuấn, biết đâu ở trong mắt một số phụ nữ nào đó ta vẫn không bại bởi Awaitsun đi?

Có lẽ Charlotte cảm thấy ta còn đẹp trai hơn Awaitsun?

“Thật ra...” Charlotte có chút ngượng ngùng nói: “Anh, anh còn có loại kẹo mút việt quất đó không? Có thể cho tôi một cây nữa không? Tôi vẫn luôn đều rất tưởng niệm mùi vị của cây kẹo đó, cho dù theo anh mua cũng không sao!”

... Cô không phải là vì kẹo mút việt quất mới nói ta siêu anh tuấn chứ?

“Không, không được sao?” Cô ta có chút nổi lên căng thẳng.

“Sun đều là từ một tiệm đồ ngọt mua về...” Ta tỉ mỉ đem chỗ của tiệm đồ ngọt đó nói cho Charlotte, cô ta muốn ăn thì để cho cô ta tự đi mua! Căn tiệm đó luôn luôn xếp một hàng rồng rắn, nếu không có Judge knight trưởng đi mở đường, không biết phải xếp hàng bao lâu mới mua được.

Sau khi nghe xong địa chỉ, Charlotte vẫn muốn nói nhưng lại thôi, chẳng qua lần này cô ta không thể muốn nói nhưng lại thôi bao lâu, Stephen đã sốt ruột nói: “Em gái à, thời gian nghỉ ngơi qua rồi, chúng ta nên trở về đội ngũ đi tuần tra, nếu không bạn đội sẽ không vui.”

Stephen vừa nói xong, vừa lại lập tức cung kính nói với ta: “Cảm tạ ngài nguyện ý cùng chúng tôi nói chuyện.”

Ta mỉm cười đáp lại.

Charlotte tâm bất cam lòng bất nguyện mà cùng Stephen rời khỏi, trên đường còn quay đầu lại nhìn ta vài cái...Cho dù cô có nhìn ta đến mấy lần, ta cũng sẽ không giúp cô xếp hàng mua kẹo mút việt quất đâu!

Sau khi hai người rời khỏi, ta suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là đi vương cung một chuyến, định tự mình xác nhận thân phận của Stephen và Charlotte với Awaitsun.

◇◇◇◇

“Stephen?” Awaitsun có chút nhạ dị hỏi: “Ngài làm sao lại hỏi hản đây?”

Ta đem ngọn nguồn nói ra một lần, sau khi nói xong liền cẩn thận quan sát thần tình của Awaitsun.

Awaitsun gật đầu, nói: “Tôi nhớ rồi, Stephen đúng là từng nói hản trước kia ở Diệp Nha thành.”

“Hản thực sự là Âm kỵ sĩ không sai?” Ta nghĩ phải xác nhận một lần nữa. Bởi vì thật sự không nhớ nổi bất cứ chuyện gì có liên quan đến Charlotte, lực ghi nhớ siêu cường đó của ta luôn luôn không dễ dàng quên người, cho nên ta có chút hoài nghi lời nói của hai anh em bọn họ.

Lời vừa nói xong, Awaitsun liền cười, hấn gật đầu nói: “Nếu như tôi là ngài, Stephen xấp xỉ chính là Adair rồi.”

Ta sừng sốt, thật không ngờ Stephen là nhân vật quan trọng như thế.

Awaitsun tiếp tục nói: “Hai anh em bọn họ đều rất ưu tú. Charlotte còn là Hỗn Động tế ti trẻ tuổi nhất từ trước đến nay.”

Nghe vậy, ta có chút xấu hổ nói: “Ta quá đa nghi rồi.”

“Không!” Awaitsun lại lắc đầu nói: “Đa nghi của ngài là chính xác, bất luận người nào cũng có khả năng là người ứng cử Ma Vương.”

Nghe vậy, ta nhú mày một chút, hỏi: “Thật sự không có bất cứ biện pháp nào có thể phân biệt người ứng cử Ma Vương sao?”

Awaitsun lắc đầu, than thở: “Chỉ có người dẫn đường mới có thể làm được, hơn nữa cho dù là bọn họ, cũng chỉ có thể phân biệt mảnh vỡ của mình lúc đầu tìm được.”

Cho nên, Red cũng không thể giúp ta phân biệt người ứng cử khác là ai sao? Ta vốn còn muốn dưới bất đắc dĩ, có lẽ phải thảo luận điều kiện với Red, nhưng bây giờ xem ra là không cần rồi.

“Trước kia chỉ cần tìm được nơi hắc ám thuộc tính tụ tập dị thường, thậm chí là chú ý một số sự kiện lớn là được rồi. Người ứng cử có được lực lượng cường đại, bọn họ thường dễ dàng làm ra sự kiện lớn thu hút chú ý. Nhưng bây giờ lại càng ngày càng khó khăn, bởi vì người dẫn đường đã khôn khéo hơn, bọn họ ở lúc người ứng cử còn nhỏ đã tìm đến bọn họ, cũng dạy bọn họ làm thế nào sử dụng lực lượng, sau đó dùng đủ mọi cách giấu bọn họ ở trong đoàn người.”

Awaitsun bình thản nói: “Người ứng cử Ma Vương đời này khiến cho Hỗn Động Thần Điện tìm kiếm suốt hai mươi năm, nhưng lại một chút đầu

mỗi cũng không có, sợ rằng trước khi chính thức triển khai tranh đấu cũng không thể tìm ra hai người ứng cử khác rồi.”

Ta có chút kinh ngạc hỏi: “Các người biết người ứng cử Ma Vương lúc nào sẽ xuất hiện?”

Awaitsun gật đầu nói: “Chỉ cần tính toán mức độ khuếch trương của hắc ám chi địa, đại khái có thể biết người ứng cử Ma Vương có sinh ra hay không, tính toán tuổi tác người ứng cử Ma Vương của chúng tôi thậm chí sẽ không chênh lệch quá năm tuổi. Thời kỳ người ứng cử muốn bắt đầu tranh đấu càng chuẩn xác, sai số đại khái sẽ không quá một tháng.”

“Chuẩn xác như thế?” Ta đơn giản là không dám tin, tính toán diện tích hắc ám chi địa của toàn đại lục thế nhưng không phải chuyện đơn giản, sai số 5 năm còn coi như hợp tình hợp lý, sai số chỉ có một tháng không khỏi cũng quá khó tin rồi đi!

Awaitsun nhìn ta, cười khổ nói: “Bởi vì bên cạnh Hỗn Động Thần Điện chính là hắc ám chi địa, khi hắc ám chi địa khuếch trương đến vườn hoa sau của Thần Điện, chính là lúc người ứng cử nên bắt đầu đấu tranh. Cho dù bọn họ không muốn đấu tranh, chúng tôi cũng phải buộc bọn họ đấu tranh, nếu không chưa quá nửa năm, Hỗn Động Thần Điện sẽ bị hắc ám chi địa nuốt chửng.”

Thì ra là thế, Ma Vương không ra, Trầm Mặc Chi Ứng chính là thủ lĩnh Hỗn Động Thần Điện; Ma Vương vừa ra, hẳn lập tức biến thành tay sai —— Chẳng qua biến thành tay sai cũng đỡ hơn cả Hỗn Động Thần Điện biến mất. Nếu Hỗn Động thần điện biến mất, chỉ có cái mác thủ lĩnh Hỗn Động Thần Điện thì có lợi ích gì?

Khó trách Awaitsun cam tâm tình nguyện làm tay sai cũng muốn để Ma Vương sinh ra. Ta lắc đầu nói: “Các người thật không nên đem Thần Điện xây dựng ở bên cạnh hắc ám chi địa.”

Awaitsun lại cười cười nói: “Mặc kệ là Hỗn Độn Thần Điện hay là Trầm Mặc Chi Ưng, mục đích chúng tôi tồn tại chính là vì ngăn trở hắc ám chi địa căn nuốt thế giới, cho nên chỉ có đem Thần Điện xây dựng ở nơi sẽ bị hủy diệt trước tiên, người đời sau mới không dám buông thả.”

Nghe vậy, ta lúc này mới hiểu ý tốt của Hỗn Độn Thần Điện, vội vàng xin lỗi: “Người nói đúng, ta rất xin lỗi.”

“Không có gì.”

Nói đến đây, cũng xấp xỉ nên nói lời từ biệt rồi, mặc dù ta rất muốn nói lời từ biệt, chẳng qua đáng về Awaitsun lại muốn nói nhưng lại thôi... Hẳn thật nên làm anh em với Charlotte, hai người đều luôn muốn nói nhưng lại thôi!

“Có chuyện cứ nói thẳng đi.” Ta rất dứt khoát nói: “Chúng ta không có quá nhiều thời gian ở đây chơi trò đoán qua đoán lại đâu!”

“Ngài nói đúng.” Awaitsun gật đầu, sau đó nói: “Tôi muốn đưa Alice về Nguyệt Lan quốc, nhưng cô ấy không chịu đi. Cô vợ kiêu ngạo của tôi nói cô ấy muốn sinh con ở Hỗn Độn Thần Điện, bảo tôi đem chuyện làm tốt, đừng để cho hắc ám chi địa nuốt mất vợ con của mình.”

Lời này đúng là của cái cô công chúa gan nhỏ đến nỗi bị ta dọa xiu nói ra? Vậy ta đúng là quá coi thường cô ta rồi.

“Sun knight, mặc dù Ma Vương sinh ra có thể khiến cho thế giới tránh khỏi hủy diệt, nhưng một Ma Vương kinh khủng lại có thể hủy diệt nửa cái thế giới.” Awaitsun nhìn ta, mang theo nụ cười mừng rỡ nói: “Tôi không biết người ứng cử khác rốt cuộc là người thế nào, nhưng tôi rất vui mừng người ứng cử tôi duy nhất có thể tiếp xúc được là một người sẽ không hủy diệt nửa cái thế giới.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 4: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Tư: “Bạn Bè Tư Tưởng Xấu Gặp Nhau”

Lúc tôi lên làm Trầm Mặc Chi Ứng, Thần Điện sớm đã nhiều năm tìm kiếm người ứng cử Ma Vương, tôi cũng sớm hiểu tương lai mình phải trở thành thuộc hạ của Ma Vương.

Đối với người đời mà nói, chỉ cần Ma Vương sinh ra, nguy cơ đã trải qua rồi, nhưng đối với Hỗn Độn Thần Điện mà nói, đó mới là mở đầu của hết thảy.

Thần Điện phải làm cho Ma Vương dùng hết mọi hắc ám thuộc tính một cách thỏa đáng. Chúng tôi nghe mệnh lệnh từ Ma Vương, gánh vác tiếng xấu là làm tay sai của Ma Vương, dẫn đường Ma Vương sử dụng hắc ám thuộc tính tích lũy trong cơ thể hắn, rồi lại phải cố mọi khả năng giảm thương tổn đến thấp nhất.

Trầm Mặc Chi Ứng không bao giờ kết hôn, bởi vì vợ và con có thể sẽ trở thành nhược điểm trong tay Ma Vương, sẽ ảnh hưởng Hỗn Độn Chi Ứng chấp hành chức trách dẫn đường Ma Vương, nhưng tình yêu đã mê muội tôi, tôi vẫn đã cưới Alice. Bây giờ vợ của tôi, con của tôi, đồng bào của tôi, mọi thứ của tôi đều ở Hỗn Độn Thần Điện, ngoại trừ không để cho bọn họ bị hắc ám chi địa cắn nuốt, tôi còn hy vọng bọn họ có thể không bị Ma Vương thương tổn.

Tôi không thể trước lúc tranh đấu tìm được người ứng cử khác, cho nên cũng chỉ có thể gắt gao nắm chặt một vị này trên tay.

May mắn, vị này lý tưởng vượt quá mong đợi của tôi, người đó không muốn hủy diệt nửa cái thế giới; cũng sẽ không thương tổn vợ con của tôi; thậm chí sẽ rất quý trọng thuộc hạ, sẽ không dễ dàng phái bọn họ đi chịu chết, thậm chí sẽ không tự tay giết chết bọn họ.

Ngài nói đúng không?

Awaitsun đáng chết...

Ta đã biết, đường đường là một cái thủ lĩnh của Thần Điện, đâu có thể là một gã đem người đánh bại mình sùng bái như thần.

Hắn chắc chắn sớm đã phát hiện ta chỉ ăn mềm không ăn cứng, cho nên chẳng những phóng ra tư thái cúi đầu còn đôn đáo hỗ trợ ta, thừa dịp giải thích một đồng nổi khổ của Hỗn Động Thần Điện, lại còn nói vợ con đồng bào đều ở Hỗn Động Thần Điện, cộng thêm hậu quả nghiêm trọng Ma Vương có thể hủy diệt nửa cái thế giới, làm cho ta muốn không mềm lòng cũng không được.

Điểm gay go nhất là những cái đó đều là lời nói thật...Awaitsun, người đúng là gã hèn hạ vô sỉ!

So với một đồng lý do đã đầy đủ lại còn liên quan đến rất nhiều nhân mạng, lý do ta có lại chỉ có ta muốn làm Sun knight... Ta chính là muốn làm Sun knight!

Mấy ngày kế tiếp, ta gần như ngày ngày đều đến quảng trường cảm tri, nếu như có thể mau chóng tìm được người ứng cử Ma Vương, có lẽ trong đó sẽ có ứng viên không tệ.

Thời gian này còn chạm mặt Stephen với Charlotte mấy lần, bọn họ hình như rất thích tìm ta trò chuyện, mặc dù đây thật là chuyện rất hiếm thấy... Thông thường mọi người chỉ cần nhìn thấy ta mở miệng liền chỉ sợ trốn

còn không kịp, nhất là Storm, cậu ta luôn là nói mình thà đi nháy mắt một trăm lần, cũng không muốn nghe ta nói chuyện quá một phút.

Nhưng, mục đích ta tới quảng trường lại là muốn cảm tri, mà không phải trò chuyện!

Sau khi mấy lần chạm mặt bọn họ, ta đành di chuyển traten địa, đi lung tung khắp nơi tìm chỗ tiến hành cảm tri, nhưng trước sau không tìm được bất cứ nhân vật khả nghi nào.

Hôm nay trở về Thần Điện Ánh Sáng cũng đã sẩm tối rồi, cả ngày đều qua lại khắp nơi, hơn nữa còn không ngừng dùng cảm tri để xem cả Diệp Nha thành, thật sự cảm giác có phần mệt mỏi, ta thấy tốt hơn vẫn là trước về phòng ngủ một giấc, chờ nửa đêm lại ra ngoài tìm xem thử, nói không chừng người ứng cử Ma Vương thích hoạt động ở nửa đêm.

Đi được một nửa, lại nhìn thấy Stone hối hả mà đi về phía ta, không đợi ta hỏi, cậu ta liền vội vàng thấp giọng, nói: “Sun, cậu đã chạy đi đâu? Buổi sáng hôm nay lúc mở hộp, mọi người hỏi Judge có biết cậu đã đi đâu hay không, cậu ta lạnh mặt nói: ‘Tôi làm sao biết chứ? Từ sau khi cấm Sun knight trưởng ăn đồ ngọt, cậu ta liền chưa từng tới tìm tôi trao đổi, có lẽ cậu ta tới tìm tôi trao đổi chỉ là vì đồ ngọt, đợi đến lúc cậu ta có thể ăn đồ ngọt hẳn sẽ xuất hiện thôi.’”

Hm! Bất tri bất giác hình như đã lâu lắm không đi tìm Judge rồi, nghe lên cậu ta hình như có vẻ rất nổi nóng.

Bây giờ là sẩm tối, đúng lúc là thời gian có thể đi nhà vệ sinh chờ người. Ta nói với Stone: “Tôi đi tìm Judge.”

“... Cậu gần đây nói chuyện thật ngắn gọn rõ ràng.”

Bình thường thì chệ ta dong dài, bây giờ ta không dong dài nữa, lại chệ ta ngắn gọn rõ ràng? Ta đảo mắt khinh khỉnh, hỏi ngược lại: “Không được

sao?”

Stone gãi mặt nói: “Cũng không phải không được, chỉ là không quá quen.”

Ta trừng mắt, sau đó liền đi thu xếp nước sạch, khăn tay và ghế.

Thời gian hình như hơi quá muộn, lúc ta đi vào nhà vệ sinh, Judge đã ở bên trong rồi, hơn nữa dường như đã sửa sang gần như xong, nếu như ta đến trễ hơn một chút, cậu ta không chừng đã đi khỏi rồi.

Judge ngẩng đầu nhìn thấy ta, biểu tình thoạt nhìn có chút nhạ dị, chẳng qua lập tức vừa lại khôi phục bình tĩnh, nhàn nhạt nói: “Trong giỏ có đồ ngọt.”

Lại có thể đã chuẩn bị đồ ngọt? Hẳn sẽ không lại là “đồ ngọt” đẳng đến không có thiên lý chứ? Ta lắc đầu nói: “Tôi không đói.” Sau đó đi qua đưa cái ghế cho Judge.

Vừa ngồi xuống, ta lập tức nói rõ gần đây đang làm gì, tránh cho Judge khỏi tiếp tục giận ta: “Tôi gần đây chỉ có đến khắp nơi cảm tri người ứng cử Ma Vương có đi vào Diệp Nha thành hay không, tuyệt đối không có lười biếng cũng không có giấu các cậu đi làm cái gì.”

Judge không nói gì, chỉ là nhìn mặt ta. Ở sở thẩm phán mười năm, cậu ta chỉ là từ biểu tình đã có thể đơn giản phán đoán phạm nhân có tội hay vô tội, cho nên ta ngay cả lông mi cũng không dám nhúc nhích một sợi, chỉ sợ nhận được hai chữ —— có tội!

Nhưng cậu ta lại hỏi vấn đề chẳng hề liên quan đến hành tung của ta: “Sun, cậu hôm nay đã ăn cái gì?”

Ta lập tức nói: “Tôi không có ăn vụng bánh ngọt!”

Cậu ta nhíu mày, tiếp tục truy hỏi: “Vậy đã ăn đồ ăn gì?”

Nghe thấy vấn đề này, ta sửng sốt, nhưng Judge dường như rất nghiêm túc muốn nhận được đáp án, ta đành bắt đầu cố gắng suy tư, nhưng lại thế nào cũng nhớ không nổi mình đã ăn cái thứ gì, cuối cùng chỉ có bỏ cuộc, thành thật nói: “Tôi không nhớ.”

“Đó là bởi vì cậu cái gì cũng không có ăn!” Judge nghiêm chặt mặt, vô cùng không vui mà nói: “Cậu gần đây rất ít đến phòng ăn, tôi vốn tưởng cậu ăn vụng bánh ngọt, cho nên mới không đói, nhưng vừa hỏi xuống, lại không có ai đã cho cậu ăn bánh ngọt. Cậu hãy thành thật nói, rốt cuộc có mấy ngày không ăn đàng hoàng rồi? Tôi là bảo cậu bớt ăn bánh ngọt giảm béo, không phải muốn cậu tuyệt thực!”

Ta vội vàng nói: “Tôi không có tuyệt thực à! Chỉ là không đói.”

Judge đột nhiên nhìn xuống eo ta, ta cúi đầu nhìn theo, eo của ta thoạt nhìn đâu có gì khác thường chứ...Khoan đã! Đai lưng đang cài ở lỗ thứ ba đếm ngược? Lúc trước không phải đã cài đến lỗ cuối cùng sao?

“Cậu có lẽ không nhìn thấy màu sắc, nhưng mọi người đều phát hiện sắc mặt của cậu càng ngày càng tái nhợt, thậm chí rất ít nói chuyện.”

“Tôi vẫn luôn đều rất ít nói chuyện.” Ta một khi nói là phải ca ngợi thần Ánh Sáng, cho nên từ trước kia đã không quá thích mở miệng nói chuyện rồi, mọi người hẳn là đều biết.

“Mấy ngày nay càng ít.” Judge hết sức nhấn mạnh nói: “Hơn nữa Storm nói, lời cậu nói gần đây đơn giản rõ ràng đến mọi người đều nghe hiểu, làm cho cậu ta kinh hồn bạt vía, không biết cậu rốt cuộc chỗ nào không ổn!”

Công văn viết tốt cũng không ổn, nói chuyện đơn giản rõ ràng cũng không ổn, làm sao mọi người thì ra thích tính cách không sửa công văn, nói chuyện dong dài, nội dung lại rất khó hiểu của ta sao?

“Cậu hình như là sau khi từ hoàng cung trở về liền không ổn lắm. Nhưng Stone đi cùng cậu lại kiên trì nói cậu ta thật sự cái gì cũng không biết, chẳng qua mọi người dường như không quá tin tưởng lời cậu ta.” Judge nhàn nhạt nói: “Tôi nghĩ nếu cậu tiếp tục không mở miệng, mọi người sẽ muốn kiểm tra mức độ cố chấp của Stone cao bao nhiêu rồi.”

Gay go, ta cũng rất muốn biết Stone rốt cuộc có thể cố chấp bao nhiêu...

“Sun.”

Nghe thấy tiếng hô, ta ném về phía Judge một cái ánh mắt nghi hoặc.

Judge lạnh mặt nói: “Nếu như cậu để cho tôi tiếp tục tự lẫm bẫm mà cậu lại một câu cũng không trả lời tôi, tôi cũng rất muốn kiểm tra thử mức độ trầm mặc của cậu rốt cuộc có thể cao đến bao nhiêu!”

“Tôi nói đây!” Ta vội vàng nói: “Cậu muốn tôi nói cái gì thì tôi nói cái đó!”

Judge trầm mặc một chút, hỏi: “Rốt cuộc làm sao vậy?”

“Không có làm sao, chỉ là không tìm được người ứng cử Ma Vương, không khí trong thành lại rất căng thẳng, cho nên có chút sốt ruột.” Ta nói có phần chột dạ, không biết có giấu được Judge hay không.

“Nói dối!”

Trong lòng ta giật một cái, hình như có hai chữ nặng nề đánh lên đầu ta —— có tội! Câu nói tiếp theo biết đâu là “Người đâu! Kéo ra ngoài treo cổ”.

Judge thản nhiên nói: “Không khí trong thành căng thẳng chẳng phải là trò quý của cậu sao? Hẳn là vì để chuẩn bị làm sơ tán. Nếu là chuyện của chính cậu làm, cậu làm sao có thể bởi vậy mà căng thẳng.”

Quả nhiên giấu không được Judge. Câu này từ nhỏ đến lớn cũng không biết trải nghiệm qua mấy lần rồi, mặc dù ta không tin mà nhiều lần khiêu chiến, chẳng qua cũng nhiều lần thất bại, cho tới bây giờ chỉ có sự tình tự Judge không muốn biết mà không có sự tình cậu ta không thể đoán ra.

Chẳng qua, chuyện ta hiện tại đang giấu này hẳn xem như là khiêu chiến thành công rồi chứ? Judge tuyệt đối không thể nào biết chân tướng... Ngay cả chính ta cũng là gần đây mới biết, cậu ta lại làm sao có thể sẽ biết đây!

“Cậu thật sự không nói?” Mặt của Judge đã tàn khốc đến xấp xỉ lúc tuyên án tử hình rồi.

Ta trầm mặc một chút rồi nói: “Vậy cậu nói tính cách chân thực của Metal rốt cuộc là làm sao trước, tôi mới nói.”

Judge yên lặng rồi, cho nên ta cũng theo đó tiếp tục trầm mặc.

Qua một hồi, cậu ta hời hợt nói: “Metal rất sùng bái tôi.”

“Tôi biết, chẳng qua hẳn là còn có gì khác chứ?” Ta chẳng một chút bất ngờ. Người không mù nào nhìn không ra Metal rất sùng bái Judge hả? Không đúng, ta là mù cũng nhìn ra được!

Cậu ta lại trầm mặc.

Ta thấp giọng nói: “Cậu xem, cậu cũng có chuyện không làm sao nói ra được, tôi chẳng lẽ lại không thể...”

Judge đột nhiên mở miệng nói: “Cậu ta thích bị đánh.”

“... Cậu nói gì?”

Judge lộ ra biểu tình bất chấp tất cả, ta trước giờ chưa từng thấy cậu ta có loại thần sắc này, cậu ta tức hành nói: “Giao tình với Metal tốt nhất là tôi và

Moon, bởi vì tôi chuyên dùng các loại hình cụ, mà vũ khí của Moon là roi, có thể dùng roi quất cậu ta.”

“Dùng roi quất cậu ta?” Ta đột nhiên liên tưởng đến phần vô cùng gay go, hẳn sẽ không còn muốn lấy nến nóng chảy nhỏ giọt lên trên người cậu ta chứ?

Judge hình như rất cố gắng muốn khôi phục sắc mặt bình tĩnh, chẳng qua mặt vẫn mang bối rối, cậu ta tỉ mỉ giải thích: “Bởi vì năng lực Thánh quang của bọn tôi không tốt, không có biện pháp trị liệu vết thương quá nghiêm trọng, vết thương roi đánh ra không sâu, dễ trị liệu hơn.”

Đó là Moon hạ thủ lưu tình rồi, nếu cậu ta nghiêm túc vung roi, một roi đã có thể đánh đứt một chân... Chẳng qua cái này không phải trọng điểm! Ta đơn giản là không dám tin nói: “Metal thật sự thích bị đánh? Thật hay giả? Cậu không gạt tôi chứ? Làm sao lại có người thích bị đánh hả?”

Judge âm u nói: “Cậu cảm thấy tôi có thể soạn ra kiểu nói dối “Bởi vì Metal thích bị đánh, cho nên tôi thường thường đánh cậu ta” sao?”

Ta một hơi bác bỏ: “Không, muốn cậu nói dóc kiểu này, tôi thấy cậu tà chết luôn cho rồi.”

Judge gật đầu, vô cùng đồng ý.

Thì ra Metal thật sự thích bị đánh... Làm sao không nói sớm một chút cho ta đây? Lấy năng lực Thánh quang của ta, ta có thể đánh cậu ta cho đến suýt nữa gặp thần Ánh Sáng, sau đó trong nháy mắt chữa lành, tiếp đến lại đánh một trận, lại chữa lành lại đánh... Một ngày ít nhất có thể đánh cậu ta năm mươi lần đều không thành vấn đề!

Hơn nữa ta mỗi ngày đều phải mỉm cười, mỗi câu đều phải thần ca ngợi thần Ánh Sáng, mỗi tuần đều phải đắp mặt... Đơn giản là không lúc nào không muốn đánh người à!

“Sun.”

“Huh?” Ta có chút sao lãng đáp lại. Trong lòng nghĩ dứt khoát lát nữa liền đi tìm Metal đánh luôn đi? Ta muốn đánh người cậu ta muốn bị đánh, chúng ta quả thực là duyên trời tác hợp... Xí xí xí! Ai muốn duyên trời tác hợp với một gã đàn ông chứ, là một người nguyện đánh một người nguyện chịu.

“Đến cậu nói rồi.”

Ta cứng đờ, nhưng nghĩ đến Judge đã mang tâm tình “chết luôn cho rồi” mà đem bí mật nói cho ta, ta hình như hẳn cũng phải “chết thì chết” mà đem bí mật nói ra?

“Judge, giả thiết... Er!” Ta dừng lại một chút, lần nữa nhấn mạnh: “Chỉ là giả thiết đó!”

Judge rất dứt khoát nói: “Được, chỉ là giả thiết.”

Ta chần chờ một chút, một hơi tốc hành nói: “Nếu như tôi nói tôi chính là Ma Vương, cậu sẽ có phản ứng gì?”

Gần như là lời vừa ra khỏi miệng, ta liền hối hận đã hỏi như vậy. Cần gì dùng cách hỏi giả thiết? Lesus Judge là ai chứ? Chẳng lẽ cậu ta sẽ bởi vì ta cười ha ha nói kiểu như “Lừa cậu đấy! Sợ chưa”, sau đó liền dễ dàng bị ta bưng bít sao?

Nhưng mặc kệ thế nào, cuối cùng cũng nói ra câu này rồi, mặc dù ta sớm đã mơ hồ đoán được điều này, nhưng lại làm sao cũng không dám đối mặt sự thật, bây giờ sau khi đem lời nói ra, thậm chí không dám đi cảm tri biểu tình của Judge.

“Cậu không phải Ma Vương.” Bên tai truyền đến lời nói bình tĩnh của Judge, cậu ta nói: “Chỉ là một trong người ứng cử Ma Vương mà thôi.”

“... Cậu là biết từ lúc nào?”

Trầm mặc một lúc lâu, ta vất vả lắm mới nặn ra lời. Vừa rồi không phải nói Stone chưa nói sao? Chẳng lẽ Judge vừa lại gạt ta, thật ra mọi người sớm đã phá vỡ cố chấp của Stone, buộc cậu ta đem sự tình nói ra rồi?

Judge dùng một loại giọng điệu bình tĩnh đến đáng đánh nói: “Một ngày trước khi chúng ta kế nhiệm thành Mười Hai Thánh kỵ sĩ.”

“...”

Cậu ta tiếp tục dùng giọng điệu hời hợt nói: “Là lão sư Neo của cậu nói cho tôi biết, ông ấy nói ông ấy sắp từ nhiệm rồi, cho nên phải dặn dò tôi chuyện này mới được.”

Ta trầm mặc một chút, thấp giọng hỏi: “Ông ấy muốn cậu trông coi tôi?”

Judge lại lắc đầu nói: “Ông ấy nói Red có thể sẽ quay lại tìm cậu, muốn tôi một khi nhìn thấy cô ta ngay lập tức thông báo cho ông ấy quay về thu dọn con vụ yêu đó, hơn nữa bất luận thế nào cũng không thể để cho cô ta tới gần cậu.”

Lão sư... Ta cảm thấy một cơn xấu hổ, sợ rằng lão sư ngay từ đầu đã biết ta là người ứng cử Ma Vương đi? Nhưng ông ấy chẳng những không có đổi lại ta, còn khắp nơi bảo vệ ta, mà ta lại hoài nghi ông ấy dặn dò Judge đến theo dõi ta... Thật đáng chết!

Ta xấu hổ mà cúi đầu xin lỗi: “Xin lỗi.”

Judge thở dài, có chút bất đắc dĩ nói: “Nếu sớm biết rằng cậu vẫn sẽ phát hiện, tôi thật ra hẳn nên nói sớm cho cậu một chút, cũng không cần gây ra nhiều rắc rối như vậy.”

Ta sửng sốt, lập tức xâu chuỗi sự tình lại, kinh hô: “Chẳng lẽ chuyện lúc trước cậu giấu tôi chính là cái này?”

“Uh.” Judge gật đầu, trầm trọng nói: “Lúc biết từ bốn năm trước, tôi đã quyết định chờ chuyện xảy ra rồi mới nói, nhưng không ngờ chuyện thứ nhất xảy ra lại là cậu đã mất tích. Sự kiện trôi qua, tôi lại lo cậu sẽ nghĩ quá nhiều, cho nên không muốn nói cho cậu.”

Nghĩ quá nhiều? Ta sau đó liền nghĩ tới mình tóc đen, chẳng lẽ đó chính là ta trong trạng thái Ma Vương sao? Sau khi biến thành tóc đen, ta vậy mà ngay cả mạng của Ice và Blaze đều có thể lấy đùa ác, chỉ là vì thú vị, đó chính là đáng vẽ sau khi ta biến thành Ma Vương sao?

Khoan đã, nói lên như thế, hẳn sẽ không...

“Sun!” Judge đột nhiên bắt lấy vai ta, gầm lên: “Tôi đã lo cậu sẽ nghĩ quá nhiều, mới không muốn nói cho cậu, quả nhiên không ngoài tôi dự đoán, cậu bây giờ rốt cuộc đang nghĩ cái gì?”

“Tôi...” Ta có phần khó mở miệng, nhưng lại muốn đem chuyện làm cho rõ, cho nên vẫn gắng gượng mở miệng hỏi: “Judge, cậu thành thật nói cho tôi biết, lúc đó người giết chết cậu hẳn sẽ không phải tôi tóc đen chứ?”

Judge sửng người, lập tức gầm lên: “Đương nhiên không phải! Tôi biết cậu sẽ nghĩ quá nhiều, nhưng cũng thật không ngờ cậu lại có thể nghĩ đến chỗ xa như vậy!”

Ta đột nhiên rống lại: “Nếu không tại sao cậu không chịu nói lúc đó nửa đêm ra ngoài làm cái gì? Có phải là tôi hẹn cậu ra ngoài, sau đó...” giết cậu?

“Không phải như thế, nghe tôi nói!” Judge vội vàng giải thích: “Khi đó tôi và lão sư của cậu vẫn luôn chia nhau tìm kiếm chỗ ẩn thân của Red, muốn lén giết cô ta trước khi cậu tìm thấy cô ta, kể từ đó, cậu sẽ không biết

thân phận người ứng cử Ma Vương của mình. Chỉ là như thế mà thôi! Người giết tôi đích xác là một cô gái nhỏ cùng vai tên Death knight.”

“Death knight không giết được cậu.” Ta vẫn không dám tin.

“Cộng thêm cô gái nhỏ liền giết được tôi.” Judge tường tận giải thích: “Cô ta hẳn là dùng ma pháp tinh thần công kích tôi, nhưng lúc đấy tôi cũng không rõ đó là ma pháp tinh thần, chỉ cảm giác tay chân rất nặng nề, không thể thuận lợi chiến đấu. Buổi chiều hôm đó, khi tôi đang tìm kiếm Red khắp nơi, đột nhiên bị Death knight đánh lén, nhưng vẫn gắng gượng chạy thoát. Tới buổi tối, tôi muốn đi tìm lão sư của cậu nói chuyện bị công kích, nhưng lại nửa đường gặp phải Red, khi đó bởi vì buổi chiều mất máu quá nhiều, tình trạng không tốt lắm, cho nên không thể chạy thoát được.”

Thì ra là thế, nếu như là ma pháp tinh thần, Judge đúng là rất khó chống đỡ. Ta cố gắng hồi tưởng, lúc Judge vừa mới sống lại, đúng là không có dị trạng gì, nếu như là ta giết chết cậu ta, cậu ta hẳn là không thể mới đầu vừa nhìn thấy ta còn hỏi ta trả vật gì để đổi lấy sống lại hoàn toàn mới đúng.

Hẳn là không phải ta giết Judge, không phải ta... may mà.

Ta gật đầu với Judge tỏ vẻ tin tưởng, cậu ta lúc này mới thả lỏng thần tình, thậm chí còn nhẹ nhàng nói: “Sun, cậu không cần căng thẳng, cậu chỉ là một trong người ứng cử, chỉ cần cậu không muốn, không người nào có thể buộc Sun knight đi làm Ma Vương!”

Ta cười khố, không nhịn được nói: “Nhưng Hỗn Độn Thần Điện tuyển chọn tôi.”

Judge nhíu mày, hỏi: “Tuyển chọn cậu là ý gì?”

Ta đem đầu đuôi gốc ngọn lời của Trầm Mặc Chi Ứng nói một lần, sau khi nói rõ hết mọi chuyện, ta có loại cảm giác nhẹ nhõm, mặc dù vẫn không dám nói cho những người khác, nhưng bây giờ ít nhất có Judge biết, hơn

nữa cậu ta thoạt nhìn không hề kinh ngạc, như thể Sun knight là Ma Vương cũng giống như Sun knight là tửu quỷ đều là chuyện nhỏ, đây làm cho ta cảm thấy an tâm không ít.

“Cậu nói tôi nên làm cái sao đây?” Ta cười khở nói: “Ma Vương nhất định phải sinh ra, Hỗn Động Thần Điện vừa lại tuyển chọn tôi...”

“Chúng ta cũng tuyệt đối không thể mất đi Sun knight!”

Ta sừng sốt, câu này cũng không phải của Judge nói, ngược lại giống như rất nhiều người cùng nói... Nhưng sự tình tiếp theo càng làm cho ta kinh ngạc tới mức đầu óc trống rỗng.

Earth lại có thể từ gian nhà vệ sinh cuối cùng đi ra, tư thái còn ung dung mà đến bồn rửa tay rửa cái tay, cuối cùng thành thơi mà đi đến giữa ta và Judge.

Ta sừng sờ hỏi: “Cậu ở chỗ này làm gì?”

“Làm gì?” Earth ra vẻ kinh ngạc, nhìn trái phải một chút, nói: “Ở đây không phải nhà vệ sinh sao? Tôi đương nhiên tới đây đi vệ sinh! Nếu không còn có thể làm chi? Chẳng lẽ tới đây ăn bánh ngọt à?”

Người chỉ cần nói một câu không châm chọc ta sẽ chết liền sao?

“Chúng ta có thể đi ra ngoài chưa?”

“Hẳn là có thể đi?”

“Thật chen chúc, tay của tôi cũng kẹt rồi, người ở ngoài cùng ra trước đi!”

“Ngoài cùng? Đã đồn thành một đống rồi, người nào là ngoài cùng hả?”

“Cứu mạng với...”

Gian nhà vệ sinh cuối cùng truyền tới một đồng âm thanh lớn, ngay cả tiếng cầu cứu cũng có!

Earth vừa lại thành thoi mà đi tới bên ngoài gian vệ sinh kia, sau đó vươn tay vào bên trong dùng sức kéo một cái, vậy mà kéo ra Storm có chút vặn vẹo biến dạng, tiếp theo là Moon bầy vẹo tám xoay, sau đó là Leaf có phần bị bẹp... Cuối cùng tính luôn Earth, gian vệ sinh nho nhỏ đó tổng cộng đi ra mười tên Thánh kỵ sĩ!

Các người mười tên đàn ông to lớn rất cuộc là làm sao chen chúc vào một gian vệ sinh?

“Các cậu, các cậu làm quái gì chen chúc vào một gian nhà vệ sinh?” Ta vừa hỏi xong liền lập tức rõ ràng đáp án. Chỉ có gian nhà vệ sinh cuối cùng đó ngoài phạm vi cảm tri của ta.

Mọi người căn bản không rảnh trả lời ta, bọn họ bận bịu đem thân thể tứ chi của mình bẻ về nguyên dạng.

Một lát sau, lúc mọi người thoát nhìn gần như khôi phục nguyên hình, Metal vẻ mặt như đưa đám hô to: “Judge trưởng, cậu làm sao có thể trước mặt mọi người nói ra bí mật của người ta hả!”

“Er, thật sự rất xin lỗi.” Judge mặt lộ xấu hổ mà xin lỗi.

Mọi người thuộc phái người tốt ầm áp đều dùng ánh mắt kỳ quái lén liếc Metal, chẳng qua nhóm tàn khốc lạnh lùng thoát nhìn hình như không làm sao kinh ngạc, xem ra bọn họ có lẽ sớm đã biết sở thích kỳ quái của Metal.

Metal vẫn tiếp tục dùng bộ mặt đưa đám nhìn Judge, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Judge đột nhiên một phát đoạt lấy roi của Moon cuốn ở bên hông, không nói nhiều lời liền quất túi bụi lên Metal.

Chỉ là nghe tiếng roi vút vút xé gió, ta đã cảm thấy trên người đau đớn, nhưng Judge hình như đã nổi lên hung hăng, ngay cả Metal ngã trên mặt đất, lớn tiếng kêu rên “Judge trưởng, đừng...” cũng không thể làm cho cậu ta dừng lại.

Ta nhìn cho đến có chút kinh hồn bạt vía, hơn nữa còn không biết nên làm phản ứng gì. Chỉ có nhìn thử phái người tốt, mọi người đều lộ ra biểu tình kinh hoảng, vừa lại liếc nhìn nhóm lạnh lùng, biểu tình của bọn họ một chút cũng không thay đổi, Stone thậm chí còn cười ha hả!

Nhưng lưng của Metal đã bị đánh tới máu thịt lẫn lộn rồi, ta có nên ngăn cản Judge tiếp tục đánh?

Metal lớn tiếng kêu rên: “... Đừng có ngừng à! Thật thoải mái ~”

Eo!

Siêu buồn nôn.

Mụn da gà ta rớt đầy đất, còn phải cố gắng kiềm chế xúc động muốn đi lên đạp hẳn mấy phát... Moon, Stone và Ice lại đồng loạt xông lên, không nói lời nào liền đạp một trận túi bụi vào Metal.

Nhóm tàn khốc lạnh lùng chỉ có Roland không đi lên đạp người, nhưng cậu ta thoát nhìn rất do dự, hình như cảm thấy mình nên hòa đồng mà tiến lên đạp người, nhưng cậu ta lại làm không ra hành động này.

Lúc này, Judge cuối cùng đã dừng lại, cậu ta đi tới bên cạnh ta, còn đưa roi qua, nói: “Tôi biết cậu muốn tra khảo tội phạm đã rất lâu, sau này sẽ giao cho cậu rồi.” Nói xong, cậu ta còn lộ ra biểu tình thờ phào nhẹ nhõm.

Metal vừa từ dưới chân mọi người bò tới, vừa kêu to: “Đừng à! Judge trưởng, tôi chỉ muốn bị ngài đánh!”

Judge cúi đầu nói với Metal: “Thật không? Nhưng trì hoãn thuật của Sun rất tốt, có thể đánh cậu tới trọng thương thậm chí gần chết, sau đó trong nháy mắt chữa lành rồi tiếp tục đánh, một ngày có thể đánh năm lần cũng không phải vấn đề. Huống chi tôi không thích đánh cậu, nhưng Sun không lúc nào là không muốn đánh người, cậu nếu muốn bị đánh, bất cứ lúc nào cũng có thể tìm cậu ta đánh cậu, cậu ta phần lớn sẽ không từ chối.”

Cậu thật sự rất hiểu rõ tôi rồi...

Metal sửng sốt, quay đầu dùng biểu tình do dự nhìn ta, sau đó lại dùng thần sắc khát vọng nhìn roi trên tay ta. Hẳn thật sự quá mắc ối rồi! Ta không nhịn được một roi chém ra...

“Á!”

Earth ôm chân phải, nhảy cẫng nhấc mẩy cái, sau đó rống giận với ta: “Cậu mắc gì đánh tôi?”

Ta vội vàng nói: “Tôi chỉ là lỡ tay!”

Nhưng, Earth lại dùng biểu tình hoàn toàn không tin hung tợn trừng ta, sau đó tự thi triển trì hoãn thuật chữa trị thương ở chân.

Ta đi tới trước mặt Metal, gần như thế chung quy nên đánh trúng đi? Cho nên một hơi quất ra ba roi...

“Úi!”

Leaf ôm ngực, bộ mặt có vẻ rất muốn khóc.

“Ek!”

Stone đột nhiên hai chân bắt chéo, tay còn che chở “bộ phận quan trọng”, đau đến độ mặt cũng biến dạng.

“...”

Cloud đột nhiên hiện hình rồi, cậu ta bưng nửa bên mặt ngồi xồm xuống đất, còn truyền đến tiếng thút thít.

Earth lớn tiếng la hét: “Woaa, có lộn không! Cậu ngay cả Cloud cũng đánh trúng rồi, vậy mà vẫn không đánh trúng Metal? Cậu căn bản là cố ý đi!”

Làm sao tất cả đều đánh lệch? Ta đơn giản là khóc không ra nước mắt, thật sự không phải cố ý đâu! Ta có thể thề với thần Ánh Sáng à!

“Mau đánh tôi!” Metal kéo ống quần ta, thần sắc ai oán đến khiến người muốn đập hấn chết tươi!

“Khoan đã, không được đánh! Gặp họa là bọn tôi à!” Những người khác mặt đều biến sắc, chỉ có Earth đã dựng xong tấm chắn, xác định roi loạn bay cũng sẽ không đánh trúng hấn, cho nên vẫn có thể ung dung nhìn náo nhiệt.

“Mau đánh!”

“Không được đánh!”

Ta nhìn người này rồi lại nhìn người kia, một bên hô muốn đánh một bên hô không đánh; một bên kéo ống quần ta, biểu tình ai oán đến khiến người muốn đánh chết hấn, bên kia lại là biểu tình dữ tợn đến khiến người muốn đánh lệch mặt hấn ra... Ta rống to: “Ồn chết rồi!”

Trong lúc rống ra ba chữ trên, trên người ta cũng phun ra lượng lớn tia điện, kéo dài ra bốn phương tám hướng, nhất thời cả gian nhà vệ sinh trải đầy ánh chớp, căn bản không nơi có thể né tránh. Dù là Earth đã dựng lên tấm chắn, cũng chỉ có phòng ngự được phía trước, căn bản không ngăn được dòng điện từ phía sau và hai bên lủi vào.

Nếu một bên khiến người muốn đánh chết, một bên khiến người muốn đánh méo mặt, vậy dứt khoát đánh cả hai bên không phải tốt rồi sao!

Nhìn thấy ai oán và dữ tợn tất cả đều biến thành run lẩy bẩy không ngừng, ta cảm giác rất hài lòng, nhất là khi nhìn thấy Earth là người run kịch liệt nhất liền càng hài lòng.

“Sun knight dùng tia điện là phạm, phạm quy, tia điện lại, lại có thể còn lách qua Judge, người chắc chắn là cố, cố ý...” Earth vừa co giựt vừa nói.

Lần này ta thực sự không dám thề với thần Ánh Sáng rồi.

◇◇◇◇

Hai người ngồi ở trên ghế, mười người ngồi ở trên sàn nhà, mười hai người vây thành một vòng tròn.

Tràng cảnh này nghe lên hình như rất bình thường, chẳng qua khi mười hai người đó đều mặc kỹ sĩ phục chính thức, nhưng bối cảnh lại là nhà vệ sinh, cảm giác liền có điểm kỳ quái rồi, hơn nữa còn có phần mất vệ sinh.

May là, gian nhà vệ sinh này đại khái đã mười năm không ai dám đến dùng, hơn nữa duy trì được vô cùng sạch sẽ, cho dù lấy làm phòng ăn cũng không có vấn đề!

Judge trầm ngâm một hồi, nói: “Cho nên việc cấp bách hiện giờ hẳn là phải tìm ra người ứng cử Ma Vương khác, Sun mới có thể thoát khỏi tình cảnh có thể sẽ lên làm Ma Vương.”

“Ừm ừm!” Ta vừa ăn bánh ngọt việt quất, vừa mồm miệng ậm ờ trả lời. Cũng không biết là làm sao, mới vừa đánh điện xong người liền cảm thấy bụng siêu đói, cho nên vội vàng lấy đồ ngọt trong giỏ ăn ngẫu nhiên.

Trong giỏ đều toàn là bánh ngọt vị việt quất, thậm chí ngay cả kẹo mút việt quất cũng có. Không biết Charlotte đã mua được kẹo mút hay chưa? Có lẽ chưa đi? Tiệm đồ ngọt đó lúc nào cũng xếp hàng từ đầu đường dài tới cuối hẻm, Charlotte còn phải tuần tra, có thể không có nhiều thời gian như thế mà đi xếp hàng.

Ta dứt khoát bỏ kẹo mút vào túi, hôm nào gặp gỡ Charlotte sẽ tặng cho cô nàng là được, dù sao bây giờ có bánh ngọt việt quất đầy giỏ để ăn, không cần phải tranh một cây kẹo mút với người ta.

“Sun thối tha... người sớm đã là Ma Vương rồi, thoát không được đâu!” Earth phun ra khói đen, mái tóc ban đầu từ hơi xoắn tự nhiên bị điện giật thành xoắn tít.

Những người khác vậy mà cũng gật đầu!

Ta vội vàng nuốt miếng bánh ngọt trong miệng, lớn tiếng kháng nghị: “Loại dòng điện nhỏ này cũng sẽ không thật sự thương tổn các cậu! Cùng lắm là có hơi tê đi? Mọi người không phải nhỏ mọn như vậy chứ?”

“Phải, tê tê thật thoải mái, nhưng là dòng điện quá nhỏ rồi, lần sau phải lớn hơn một chút...” Metal kéo ống quần ta, cặp mắt lóe sáng.

Đùng đoàng!

Ta ngay tại chỗ tặng hẳn một phát tia điện chòng chát tia điện rồi lại chòng chát tia điện...Ta cũng không biết rốt cuộc đã chòng chát mấy lần ma pháp tia điện.

“Đừng giỡn nữa.” Judge thở dài, mang theo giọng bất đắc dĩ nói: “Trước làm cho tốt chính sự. Sun, chữa lành cho Metal.”

Ta vội vàng ném ra một cái trung cấp trì dữ thuật, vừa lại nhét một đợt bánh quy việt quất vào trong miệng, sau đó mới ngồi nghiêm chỉnh, những

người khác cũng ngay ngắn theo, ngay cả Metal cũng không dám kéo ống quần ta nữa.

“Chúng ta phải đi tìm Trầm Mặc Chi Ứng nói cho rõ ràng.” Judge nói xong câu này, quay đầu hỏi ta: “Cậu nói với hấn cậu không muốn làm Ma Vương chưa?”

“Chưa có...”

Nghe thấy ta nói chưa có, Judge rất rõ ràng không vui, cậu ta dùng giọng không tán đồng hỏi: “Tại sao không làm rõ với Trầm Mặc Chi Ứng nói cậu không muốn làm Ma Vương?”

“Tôi...”

Vừa mới mở miệng nói một chữ liền xấu hổ nói không nổi, chẳng qua Judge lại rất có kiên nhẫn chờ ta tiếp tục nói, hơn nữa mọi người đều trờng vào ta, hoàn toàn không cho ta cơ hội trốn tránh, ta đành thành thật nói: “Tôi vẫn luôn trốn tránh nhìn vào sự thật tôi là người ứng cử Ma Vương, Awaitsun cũng biết, cho nên hấn vẫn luôn không dùng câu từ mình xác nói tôi chính là một trong người ứng cử Ma Vương.”

Judge cau mày hỏi: “Tại sao muốn trốn tránh? Cậu trước giờ không phải người sẽ trốn tránh vấn đề, trốn tránh không thể giải quyết vấn đề, cậu hấn là rõ ràng hơn ai hết mới đúng.”

Giọng điệu của cậu ta gần như là chỉ trích rồi, đây khiến cho ta cảm giác nổi lên khó chịu, có phần kích động đáp trả: “Nếu như thừa nhận tôi là người ứng cử Ma Vương, đó chẳng phải là nói tôi không thể làm Sun knight nữa rồi sao? Mọi người thế nhưng sẽ không tiếp nhận Sun knight là một Ma Vương tà ác đi! Chuyện nghiêm trọng như vậy để cho tôi trốn tránh một chút cũng không được sao?”

“Cậu chỉ là người ứng cử, không có nghĩa cậu phải làm Ma Vương.”
Judge hết sức tỉnh táo chỉ rõ.

“Sun cậu đừng kích động.” Leaf vội vàng nói: “Sau khi nghe xong chân tướng của Ma Vương, bọn tôi đều biết thật ra Ma Vương căn bản không phải tà ác. Có lẽ Ma Vương đảm nhiệm đầu tiên rất tà ác, cho nên mọi người tự nhiên cứ thế cho là như vậy chẳng? Cũng giống như Mười Hai Thánh kỵ sĩ chúng ta...”

“Tôi không cho rằng như vậy.” Ta lập tức phản bác: “Đừng quên tôi tóc đen rồi cuộc đã làm cái chuyện tốt lành gì!”

Ta vừa nói ra, Judge liền nhíu mày, mà Leaf cũng không có tiếp tục phản bác lời nói của ta, chỉ là liếc Blaze và Ice một cái. Ta đột nhiên cảm giác trong lòng thấp thoáng có chút đau đớn.

Lúc mọi người trầm mặc, Stone đột nhiên nói: “Các cậu có phải đã quên cái gì hay không?”

Mọi người đều quay đầu nhìn cậu ta, cậu ta lại nhìn ta, còn nhấn mạnh nói: “Sun cậu khi đó thế nhưng là trạng thái mất trí nhớ! Một người mất trí nhớ lại nắm lực lượng cường đại, hơn nữa dưới tình huống cái gì cũng không rõ ràng mà liên tiếp xảy ra sự kiện, cho dù biến thành Ma Vương chân chính hủy diệt hết mọi thứ xung quanh cũng coi như hợp tình hợp lý. Nhưng cậu khi đó nói cho cùng cũng chỉ là thấy chết không cứu mà thôi.”

“Cậu ấy không có thấy chết không cứu.”

Stone vừa nói xong, Ice cũng đột nhiên mở miệng nói: “Khi đó, Sun thật ra muốn cứu bọn tôi, chỉ là có chút tức Blaze, cho nên giận dữ không muốn cứu cậu ta, nhưng nếu khi đó Blaze bằng lòng cúi đầu xin lỗi, tôi nghĩ Sun vẫn sẽ cứu cậu ta.”

Không ngờ Ice thân là người bị hại lại có thể sẽ đứng ở bên ta, chỉ là chính ta lại có chút chột dạ, nhỏ giọng nói: “Cậu làm sao biết tôi nhất định sẽ cứu? Chính tôi cũng không dám khẳng định như thế.”

Blaze đột nhiên lớn tiếng kêu: “Nhưng cậu cuối cùng vẫn là dùng hắc ám xiềng xích trói chặt con rồng đó! Mặc dù là rất đáng đánh, chẳng qua cậu vẫn đã cứu tôi và Ice, không có thấy chết không cứu!”

Nhìn thử Ice rồi lại nhìn thử Blaze, hai người đều dùng ánh mắt rất kiên định nhìn ta. Cổ cảm giác nhói nhói trong lòng ta đột nhiên biến mất tăm.

“Sun, cậu là người trong cuộc nên không sáng suốt.” Judge thử hỏi: “Nếu như hiện tại người ứng cử Ma Vương không phải cậu, mà là bất cứ Mười Hai Thánh kỵ sĩ trưởng nào khác... Tốt hơn cứ lấy tôi nói luôn. Nếu như tôi mới là người ứng cử Ma Vương, cậu sẽ làm thế nào?”

Ta suy tư một chút, mở miệng nói: “Tôi sẽ hỏi cậu rốt cuộc có muốn làm Ma Vương hay không. Nếu như cậu muốn, vậy tôi sẽ toàn lực giúp cậu lên làm Ma Vương.”

Judge lắc đầu nói: “Nhưng tôi không muốn làm Ma Vương.”

Lần này ngay cả suy tư cũng không dùng, ta lập tức liền trả lời: “Vậy tôi đương nhiên là toàn lực giúp cậu tiếp tục làm Judge knight!”

Judge thở dài, nói: “Nhưng Ma Vương nhất định phải sinh ra, nếu không thế giới sẽ phải hủy diệt rồi.”

Ta vội vàng nói: “Còn có người ứng cử khác đấy thôi! Chúng ta có thể đi ép hỏi Awaitsun, rốt cuộc có phương pháp nào có thể không làm hại đến cậu mà lại có thể để cho người ứng cử khác lên làm Ma Vương, sau đó thuận tiện giờ bài với hãn nói Thần Điện Ánh Sáng dù thế nào cũng sẽ không vứt bỏ Judge knight của mình, nếu như hãn muốn Ma Vương sinh ra, tốt hơn hết là nói cho ta biết nên làm thế nào!”

“Nếu như không có phương pháp khác thì sao?” Judge nhìn ta, cười khờ mà nói: “Thế giới cũng sắp hủy diệt rồi, nhưng tôi lại cố chấp không muốn làm Ma Vương, chỉ muốn tiếp tục làm Judge knight, tôi có phải quá ích kỷ rồi không?”

“Nói cái gì thế!” Ta lập tức đứng lên, cố sức rống: “Cậu sớm đã ở mười mấy năm trước quyết định muốn làm Judge knight, hơn nữa cũng rất nghiêm túc làm tốt chức vụ của Judge knight, cho nên không có bất luận kẻ nào có thể bức cậu rời khỏi cái vị trí này!”

Judge nhàn nhạt cười một cái, nói: “Đúng là không ai có thể bắt buộc tôi, nhưng chính tôi thì lại làm sao có thể trơ mắt nhìn thế giới hủy diệt?”

Nhìn bộ dạng cam chịu số phận của cậu ta, ta liền tức đầy bụng, bắt lấy vai cậu ta rống giận: “Nếu như cái thế giới này nhất định phải bắt buộc một người nào đó ở lại vị trí người đó không muốn mới có thể tồn tại, vậy dứt khoát hủy diệt cho rồi!”

Judge chỉ là nhìn ta, cười khờ sớm đã không thấy tăm hơi, chỉ là buồn cười mà nhìn ta... Thôi xong! Nhất thời quá nhập tâm rồi, người ứng cử Ma Vương căn bản không phải Judge, là ta mới đúng à!

Ta vội vàng bổ sung nói: “Ý tôi là nếu như cậu là người ứng cử Ma Vương, tôi đại khái sẽ nói như vậy đi!”

Judge tiếp tục cười nhìn ta, ngay cả những người khác cũng phát ra tiếng cười khe khẽ, hại mặt của ta đều nóng lên rồi, đáng hận!

Stone đột nhiên hỏi: “Sun, vậy cậu muốn làm Ma Vương không?”

“Tôi, tôi đương nhiên không muốn.” Ta ấp a ấp úng nói: “Nhưng, nhưng một người có khả năng lên làm Ma Vương làm sao có thể tiếp tục làm Sun knight...”

Stone đột nhiên cười hơ hơ một chút, biết rõ còn hỏi: “Mới vừa rồi không biết là ai nói chỉ cần bản thân Judge trưởng không muốn làm Ma Vương thì có thể tiếp tục làm Judge knight?”

Mặc dù lời đó là của chính ta nói, chẳng qua thật ra chuyện căn bản không đơn giản như vậy. Ta trầm mặc một hồi lâu, lúc này mới nói ra lo lắng sâu nhất của ta.

“Nếu như có phương pháp khác, vậy người ứng cử Ma Vương làm sao lại triển khai chém giết? Cho nên khả năng có loại phương pháp khác căn bản là cực kỳ bé nhỏ. Nếu như ngoại trừ giết chết người ứng cử còn lại, không có loại phương pháp khác có thể lên làm Ma Vương, vậy nên làm sao đây? Tôi không muốn làm Ma Vương thì chỉ có thể bị giết, nếu không thế giới này sẽ vì không có Ma Vương mà bị hủy diệt.”

“Như vậy à?” Stone lại có thể trầm ngâm một chút, nói: “Nếu như cái thế giới này nhất định phải bắt buộc người nào đó ở lại vị trí người đó không muốn mới có thể tồn tại, vậy dứt khoát hủy diệt cho rồi! Cậu nói đúng không? Sun knight trưởng.”

Ta cứng họng, chỉ có nhìn quanh Mười Hai Thánh kỵ sĩ một vòng, vậy mà không người muốn phản bác lời nói của Stone.

Có lộn hay không, thế giới sẽ hủy diệt đó! Trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ chẳng lẽ thật sự không có lấy nửa người bình thường muốn cứu vớt thế giới sao?

“Các, các cậu thật sự nguyện ý mạo hiểm nguy cơ thế giới hủy diệt để cho tôi tiếp tục làm Sun knight?”

“Còn không phải đều là do cậu hại!” Metal ré lên kêu to: “Nếu như người ứng cử Ma Vương là bọn tôi, cậu chắc chắn sẽ không để cho bọn tôi đi làm Ma Vương. Bây giờ người ứng cử là cậu, bọn tôi biết làm sao! Cũng chỉ có thể không để cho cậu đi làm Ma Vương thôi! Dù sao cậu hãy ngoan ngoãn

ở lại vị trí Sun knight cho tôi, sau đó mỗi ngày đánh tôi năm trận là được rồi!”

Đùng đoàng!

Sau khi phát xong tia điện, ta thu tay lại. Nếu ngay cả Metal ta không quen thuộc nhất cũng nói như thế, vậy những người khác hẳn là cũng sẽ ủng hộ ta tiếp tục làm Sun knight chứ? Mặc dù mắt ta nhìn Metal có chút cháy xém, lại không nhìn được lên dùng cảm tri nhìn mặt của những người khác...

“Không cần lên nhìn biểu tình của chúng tôi đâu!” Storm uể oải nói: “Tôi còn có một đồng công vẫn chưa xem xong, làm ơn giải quyết chuyện nhanh một chút, để tôi trở về xem công vẫn. Cho nên bây giờ mọi người dứt khoát giơ tay biểu quyết đi! Ai tán thành Sun đảm nhiệm vị trí Sun knight đến bốn mươi tuổi mới có thể về hưu thì giơ tay lên đi.”

Ta trợn lớn mắt, trước mắt có mười một cánh tay giơ lên, thậm chí không có lấy nửa người do dự...

Mắt đột nhiên có chút nóng nóng, ta vội vàng kêu to: “Các cậu làm sao có thể biết tôi đang nhìn lên hả?”

Ta chỉ là tùy tiện hỏi, để cho mắt của mình đừng tiếp tục nóng, nhưng mọi người đột nhiên hứng trí vang dội bắt đầu nhao nhao lên.

“Rất đơn giản à! Chỉ cần cả người cậu đột nhiên cứng ngắt bất động, hơn nữa mặt hơi hơi hướng xuống, mắt còn hơi chút nheo lại, vậy chắc chắn là đang nhìn lên!”

“Nếu như là lúc đang đi đường, chỉ cần nhìn bước chân của cậu ta bắt đầu chậm lại, hơn nữa tuyến đường đi lại lệch sang một bên, vậy chắc chắn là đang nhìn trộm cái gì!”

“Nếu như là lúc ăn gì đó, vậy chính là sẽ bặt mạng mức một chỗ lặp lại nhiều lần, ngay cả mức đến đáy đĩa cũng không biết.”

“Đúng đúng!”

Làm sao, thì ra con giun trong bụng ta nhiều tới mười hai con sao?

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 5: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Năm: “Anh Hùng Khó Qua Ải Mỹ Nhân”

Chỉ cần cậu muốn làm Sun knight, bọn tôi cũng chỉ có toàn lực ủng hộ cậu thôi!

Sáng hôm sau vừa thức dậy, ta lập tức tiến về phía hoàng cung, bước chân tung tăng như thể sắp muốn bay đến nơi rồi.

Nếu biết những người khác đều đồng ý tiếp tục để ta làm Sun knight, vậy bây giờ chuyện quan trọng nhất đương nhiên chính là đi bức Awaitsun nói ra phương pháp vừa có thể để cho người ứng cử khác làm Ma Vương, ta vừa lại có thể bảo vệ tính mạng.

Đầu tiên dùng hắc ám xiềng xích đem Awaitsun quấn thành một cái kén tằm, sau đó lại dùng tia điện giật hắc cho đến co giật trên đất, không tin hắc không nói... Chẳng qua nếu hắc giống như Metal kéo ống quần ta mà nói thật thoải mái, vậy ta thật không biết phải làm sao rồi.

Hắc là không thể đi...Không đúng à! Ngẫm lại lúc trước ta chẳng những dùng vợ hắc uy hiếp hắc, còn đánh hắc thành trọng thương, kết quả hắc lại xin ta ban tên, thái độ cung kính vô cùng, cuối cùng còn tuyển ta làm Ma Vương!

Thế giới này quả nhiên sắp hủy diệt rồi, mới có thể thoát ra một đồng tên thích bị đánh.

Bằng không dùng vợ hăn uy hiếp hăn? Chẳng qua công chúa Alice thân đang ở Hỗn Độn Thần Điện, khoảng cách này vẫn thật có hơi xa...

“Sun knight!”

Ta ngừng lại chân, lúc này mới phát hiện Charlotte đang hồi hả mà chạy tới. Cô ta vẫn như cũ là một đầu tóc ngắn cùng với một bộ Hỗn Độn tế ti bào, bộ trang phục đó hình như cũng làm cho dân chúng xung quanh không dám tới gần cô ta lắm, dân chúng của Vong Hưởng quốc vẫn là sẽ hạ ý thức bài xích thứ của hắc ám thuộc tính.

Cô ta đi nhanh đến trước mặt ta, mở đầu liền hỏi: “Anh vì sao không tới quảng trường nữa?”

“Sun gần đây vì công việc bận rộn, cho nên không thể bớt thì giờ đến quảng trường trầm tư.” Lời này đương nhiên là nói xạo, ta chính là vì tránh né cô ta và Stephen mới cố ý không đến quảng trường.

“Oh, như vậy sao? Vậy anh sau này có đến không?” Charlotte cũng không biết có tin hay không, hơn nữa không biết vì sao thoạt nhìn có chút thất vọng.

“Sun không chắc lắm.” Ta vừa trả lời xong, biểu tình của Charlotte hình như càng thất vọng rồi.

Đúng rồi! Ta móc móc túi, quả nhiên mò đến cây kẹo việt quất, vội vàng đưa cho cô ta, nói: “Cái này tặng cho cô.”

Cô nàng sửng sốt, vừa nhìn rõ cây kẹo trên tay ta liền đột nhiên tràn ra tươi cười, cả người đột nhiên từ Hỗn Độn tế ti tối như mực biến thành cô gái đáng yêu ở giữa tuổi xuân, thấy vậy tim của ta cũng đập sai vài nhịp.

Mặc dù không phân biệt được xấu đẹp, chẳng qua tươi cười của cô nàng đột nhiên tuôn ra trái lại thật sự khiến ta cảm thấy khá đáng yêu.

Charlotte vươn tay nhận kẹo, hoan hỉ nói: “Anh thật tốt, tôi càng thích anh rồi.”

Càng th-thích ta...Ồ! Chẳng lẽ ta được tỏ tình rồi sao?

“Anh bây giờ có rảnh không?” Khi đầu ta đang trống rỗng, Charlotte nói ra lời càng khiến ta kinh ngạc: “Tôi mời anh ăn cơm trưa.”

Một cây kẹo đổi lấy một châu cơm trưa, người đi cùng ta còn là một cô gái đáng yêu, hơn nữa chính miệng cô gái đáng yêu này vừa mới nói thích ta! Thần Ánh Sáng à, đây nghĩ thế nào cũng là trao đổi vô cùng có lời! Không đồng ý đơn giản là thiệt thòi lớn... Chẳng qua, ta bây giờ phải đi bức hỏi Awaitsun, căn bản không thể đồng ý à!

Mang theo tâm tình thống khổ của thiệt thòi lớn, ta không thể không nói: “Sun từ đáy lòng cảm kích lời mời của ngài, nhưng trước mắt có chuyện quan trọng trong người, cho nên không thể đáp ứng, thật sự cảm thấy vạn phần xin lỗi.”

Charlotte sững sốt, lại vội vàng hỏi: “VẬY NGÀY MAI THÌ SAO? CƠM TRƯA HAY CƠM TỐI ĐỀU ĐƯỢC!”

Khó có được cô gái muốn hẹn ta, hơn nữa còn kiên nhẫn như thế, ta sống đến hai mươi bốn tuổi mới vất vả lắm có cái đãi ngộ này! Nhưng, người ứng cử Ma Vương khác bất cứ lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện, cho nên bây giờ thế nhưng không phải lúc hẹn hò với phụ nữ.

Chẳng lẽ chính là vì nhất định phải từ chối, cho nên mới sẽ xuất hiện loại cơ hội hiếm có này sao? Thần Ánh Sáng, ngài thật sự quá ác liệt rồi!

“Xin tin Sun thật sự hết sức muốn đồng ý lời mời, nhưng tiếc rằng gần đây công việc bận rộn.” Ta nói xong, Charlotte liền lộ ra nét mặt sắp muốn bật khóc, làm cho ta cảm thấy có chút không nỡ, vội vàng bổ sung nói:

“Tôi sẽ nhờ anh em Thánh kỵ sĩ chuyển giao một số kẹo việt quất cho cô, xin thứ lỗi Sun bây giờ phải tạm biệt.”

Charlotte lại dùng hai tay túm lấy tay phải của ta, dáng vẻ không muốn cho ta đi, thậm chí cố chấp kêu to: “Tôi không cần kẹo, tôi muốn chính là anh!”

Loại cách tỏ tình này thật là có chút quá kích thích rồi, đây vẫn là lần đầu tiên có cô gái ở trước công chúng hô to muốn chính là ta. Hỗn Độn tể ti đều là gọng gàng dứt khoát như thế sao?

Dân chúng chung quanh đều ngừng công việc bên tay, có người lén nhìn cũng có người quang minh chính đại mà nhìn, hơn nữa còn có rất nhiều người phát ra tiếng cười kỳ quái mập mờ.

Ta thử định rút tay mình lại, nhưng Charlotte lại cố nắm chặt không buông.

Sun knight ưu nhã mặt đầy tươi cười chung quy cũng không thể dùng sức mà vùng khỏi một cô gái, ta đành thấp giọng nói: “Xin buông tôi ra.”

Charlotte lại ra sức mà lắc đầu.

Nên làm thế nào? Lão sư thế nhưng chưa từng dạy ta, lúc bị con gái túm không buông nên làm thế nào ưu nhã mà vùng khỏi đối phương. Không biết lúc Sun knight bị con gái túm có thể cầu cứu hay không... Phụ cận hẳn là sẽ có đội ngũ tuần tra có thể đến cứu ta chứ?

Khi ta đang cảm tri đội ngũ tuần tra gần nhất ở đâu, Charlotte đột nhiên vươn tay sờ mặt của ta, ta giật mình, cô ta âm u nói: “Sun knight, vì sao tôi lúc nào cũng cảm thấy anh không có nhìn tôi?”

Nghe vậy, ta vội vàng đối vào mắt của cô ta, cố gắng làm bộ đang “nhìn” cô ta, nhưng tiếp theo ta thật sự dồn toàn bộ tinh thần mà nhìn cô ta rồi, bởi

vì đột nhiên có lượng lớn hắc ám thuộc tình tụ tập ở trên mắt cô ta, hắc ám thuộc tính dày đặc này sợ rằng có thể dùng mắt thường nhìn thấy được rồi. Cô ta vì sao muốn cho mắt của mình biến đen?

Khi muốn mở miệng hỏi cô ta, lúc này mới phát hiện ta vậy mà không thể cử động, hắc ám trong mắt cô ta không ngừng mở rộng, đem cả người cô ta đều nhuộm đen sau đó tiếp tục khuếch trương ra ngoài, đem cả thế giới cũng nhuộm thành một mảnh hắc ám... Trước khi hoàn toàn mất đi ý thức, đầu ta đột nhiên luồn qua một ý nghĩ kỳ lạ nhưng vừa lại dường như hợp tình hợp lý.

Hình như chưa người nào từng nói... Ma Vương không thể là nữ?

Đó hẳn gọi là Ma Nữ Vương đi!

◇◇◇◇

“Ta không phải nhiều lần dặn dò ngàn vạn lần đừng làm loạn sao? Kết quả đây? Cô lại có thể ngay cả Sun knight cũng bắt về cho ta! Cái này gọi là không loạn sao?”

“Xin lỗi mà! Nhưng, nhưng ta không muốn thả anh ta trở về!”

“Ôi, cô thật là... Quên đi, bây giờ thả ra cũng không kịp nữa. Đúng rồi, tóc của hẳn là chuyện làm sao?”

“Ta cũng không biết, sau khi anh ta bất tỉnh liền đột nhiên biến trắng.”

Thật ồn ào...Ta chậm rãi mở mắt, đầu có chút hỗn độn, không rõ bây giờ rốt cuộc là trạng huống gì, chỉ có thể tăng nhanh tốc độ cảm tri, đầu tiên nhìn thấy chính là Charlotte và Stephen.

Stephen bộ dạng nổi khùng, Charlotte lại cúi thấp đầu, giống như đứa trẻ đang bị mắng.

Ta thử động một cái, không bất ngờ mà phát hiện mình đã bị trói, hơn nữa thứ trói ta còn rất quen thuộc, vậy mà chính là hắc ám xiềng xích! Chẳng lẽ đây là báo ứng sao? Vừa mới muốn dùng hắc ám xiềng xích đi trói Awaitsun thành kén tằm, kết quả bây giờ lại là ta bị người khác dùng hắc ám xiềng xích trói lại.

May là ta không bị trói nghiêm trọng như kén tằm, chỉ có cổ tay và mắt cá chân có xiềng xích mà thôi. Mức độ trói này đối với ta mà nói, cũng chẳng khác không bị trói bao nhiêu, bởi vì ta trước giờ đã không biết dùng nắm tay và chân để công kích kẻ địch.

Lúc này, Stephen hình như phát hiện ta tỉnh rồi, hắn quay đầu nhìn ta nói: “Sun knight, xin đừng muốn sử dụng Thánh quang, ở trong phòng này, chỉ có Charlotte và ta mới có thể tụ tập thuộc tính.”

Ta lúc này mới phát giác Thánh quang lúc nào cũng vây quanh cơ thể vậy mà toàn bộ biến mất tằm, đồng thời, hành động muốn xua đuổi hắc ám xiềng xích cũng thất bại rồi.

Hắn tiếp tục cảnh cáo: “Cũng xin đừng chạy trốn. Mặc dù Charlotte chỉ trói giữ hai tay hai chân của ngươi, chẳng qua chỉ cần ngươi xuống giường, cho dù là vô tình hay cố ý rớt xuống, Death knight ở góc đều sẽ đi tới đem ngươi thả lại trên giường. Ta phải nhắc nhở ngươi, Death knight thế nhưng không phải là sinh vật undead hiểu được phải thả xuống nhẹ nhàng.”

Không thể tụ tập thuộc tính, không có Thánh quang, cộng thêm hai tay hai chân bị trói giữ, trong góc còn có Death knight đề phòng, quả nhiên là cách giam cầm không sơ hở tí nào.

“Các ngươi là Âm kỵ sĩ và Hỗn Động tế ti, Hỗn Động Thần Điện vì sao muốn bắt ta?” Ta cố ý hỏi như thế, mặc dù đã đại khái biết là chuyện làm sao rồi, chẳng qua có thể nghe chính miệng đối phương giải thích cũng tốt, nói không chừng hắn sẽ tiết lộ thêm nhiều chuyện.

Stephen quả nhiên lắc đầu nói: “Cái này không liên quan đến Hỗn Độn Thần Điện. Sun knight, lấy thân phận của người, hẳn là biết chân tướng của Ma Vương chứ? Như thế người hẳn là biết chúng ta là ai.”

Ma Vương và người dẫn đường vu yêu. Thì ra Ma Vương không nhất định là nam, vu yêu cũng chưa chắc là bé gái sao?

Nói như thế cũng đúng. Vu yêu là dùng thi thể của người khác, thật ra căn bản không nhất định phải là thi thể bé gái, Pink về sau đã đổi lại dùng thi thể nữ giới trưởng thành.

Chỉ là mới bắt đầu, Pink và Red đều sử dụng thi thể bé gái, đây mới khiến ta hiểu lầm tưởng rằng vu yêu thứ ba cũng nhất định là bé gái.

Kết quả không ngờ, vu yêu lại có thể là một người đàn ông, hơn nữa người ứng cử Ma Vương lại là nữ, hai người bọn họ còn có thân phận Âm kỵ sĩ và Hỗn Độn tế ti, Awaitsun thậm chí nói Stephen là trợ thủ đặc lực của hắn!

Rốt cuộc là Awaitsun cũng bị lừa, hay căn bản là chỉ có ta bị lừa?

Chẳng lẽ Ma Vương Awaitsun tuyển là Charlotte? Chỉ là để lấy tín nhiệm của ta, mới nói hắn tuyển chính là ta, dễ nhân cơ hội giết chết ta... Không đúng! Nếu Awaitsun gạt ta, ta sợ rằng căn bản không có cơ hội mở mắt, sớm đã bị giết rồi. Suy đoán lên như thế. Awaitsun phần lớn cũng bị lừa.

Đem Ma Vương giấu ở Hỗn Độn Thần Điện... Thật là cái chủ ý hay, đại khái chỉ kém một chút xíu so với chủ ý Ma Vương là Sun knight mà thôi. Khó trách Hỗn Độn Thần Điện đã tìm hai mươi năm ngay cả nửa người ứng cử cũng không tìm được, bọn họ có lẽ chưa từng nghĩ tới thử tìm ở Thần Điện nhà mình và Thần Điện Ánh Sáng.

Người ứng cử cuối cùng hẳn sẽ không trốn ở Chiến Thần Điện chứ? Ta có phần dở khóc dở cười.

“Các người vì sao muốn bắt ta?” Ta có chút thắc mắc. Nếu không phát hiện ta là người ứng cử, vậy bắt ta đến làm cái gì?

Stephen thở dài thật sâu, nói: “Bởi vì Ma Vương nhà ta từ lúc còn nhỏ đối với người vừa gặp đã yêu, luôn nhớ mãi không quên, bây giờ vất vả lắm mới nhìn thấy người, người lại bận rộn không có thời gian cùng cô ta nói thêm một câu, cô ta dứt khoát bắt người tới để cho riêng mình.”

Ta sửng sốt, nhìn về phía Charlotte. Thật sự là thích ta nên mới bắt ta đến?

Thấy ta đang nhìn cô ta, Charlotte lập tức đi tới bên giường, vừa vươn tay sờ tóc ta vừa hỏi: “Tóc anh vì sao đột nhiên biến trắng rồi?”

Gay go, vậy mà bị phát hiện rồi... chẳng qua so với tính nghiêm trọng của bị bắt, màu tóc bị phát hiện cũng không gay go như thế nữa.

“Màu tóc biến trắng là hậu di chứng của cải tử hồi sinh thuật. Ta bình thường là lợi dụng phương pháp tụ tập thuộc tính làm cho màu tóc bảo trì màu vàng, sau khi ngắt xiu tự nhiên không thể tụ tập thuộc tính, mà bây giờ đương nhiên cũng không thể tụ tập thuộc tính.” Giọng nói ta mang chút trào phúng.

“Thế sao? Tóc vàng biến thành tóc trắng có chút đáng tiếc... chẳng qua cũng không sao, vẫn rất đẹp như nhau.” Cô ta ghé vào bên giường, dùng ngón tay quấn theo tóc của ta, còn thẳng tắp mà nhìn vào mắt của ta, khoảng cách gần như chỉ có chừng mười phân.

“Luôn cảm thấy trong mắt của anh căn bản không có ta, thật bức mình... Sau này anh không bao giờ được đối với ta nhìn như không nhìn nữa.”

Cho dù là lão sư Neo đứng ở trước mặt ta, ta cũng đối với ông ấy nhìn như không nhìn như thế! Muốn một người mù nhìn thấy người cũng quá làm khó rồi!

“Charlotte, người trước mặt mọi người đánh ta bất tỉnh mang đi, không thể không có người nhìn thấy.” Ta lãnh tỉnh nói: “Chỉ cần thả ta đi, ta có thể coi như chuyện này chưa từng xảy ra. Dù sao Ma Vương nhất định phải sinh ra, không phải sao?”

Stephen lại lạnh lùng nói: “Không cần lo, con phố kia đã bị Charlotte nổ thành một cái hố, người nhìn thấy cũng đều biến thành người biến mất rồi.”

Trong nhất thời, ta vẫn không phản ứng kịp, dần dần mới có thể lý giải câu nói kia rất cuộc là ý gì. Chỉ là vì để tiêu diệt chứng cứ, vậy mà liền hủy diệt một con phố... Đó là biết bao nhân mạng hả! Ta rống giận: “Người nói cái gì? Người rốt cuộc đã làm gì? Lại dám làm như thế, điên rồi sao... Hmm!”

Stephen phất tay một cái, trên miệng ta liền nhiều thêm một sợi hắc ám xiềng xích.

“Stephen người làm cái gì thế!”

Charlotte vừa mới kháng nghị, Stephen liền túm lấy vai cô ta, tha thiết nói: “Charlotte, trước hãy nghe ta nói, cô nhất định phải lên làm Ma Vương.”

“Ta không muốn!” Charlotte vùng ra, kích động hô lớn: “Ta sớm đã nói với người, ta cái gì cũng không muốn, chỉ muốn Sun knight! Bây giờ ta đã có được anh ta rồi, căn bản không cần phải làm Ma Vương gì.”

Stephen lại càng kích động rống: “Charlotte! Người cô bắt tới thế nhưng là Sun knight! Chẳng lẽ cô cho rằng Thần Điện Ánh Sáng sẽ coi như Sun knight tự mình bỏ nhà đi, cho nên dứt khoát không tìm hấn sao? Cho dù chúng ta giết tất cả người chứng kiến, Mười Hai Thánh kỵ sĩ cũng sẽ không cứ như thế mà từ bỏ truy tìm!”

“Còn nữa, bản thân Sun knight cũng rất cường đại! Trừ phi cô muốn vĩnh viễn nhốt hẳn ở chỗ này, còn dùng xiềng xích vững vàng trói giữ không thể động đậy, nếu không cô phải lên làm Ma Vương, lấy được lực lượng cường đại, như vậy mới có thể đảm bảo hẳn sẽ không chạy trốn khỏi cô!”

Charlotte không xác định lắm nói: “Nhưng anh, anh ta hẳn là không có rất mạnh à... lúc ta bắt anh ta không quá khó.”

Ta đảo mắt khinh khinh.

Stephen lắc đầu nói: “Nếu như không phải hẳn không có cảnh giác với cô, mà cô lại đột nhiên giở chứng, có lẽ cô căn bản đã không thể bắt hẳn về! Đừng xem thường nhân vật lãnh tụ của một tòa Thần Điện.”

Không sai không sai! Hừ, ta tốt xấu gì cũng là Sun knight, nếu như không phải do người dùng tỏ tình hại ta hơn hờ đến mất đi cảnh giới, bằng không ta nào dễ trúng chiêu như thế!

Nghe Stephen nói xong, Charlotte quay đầu lặng yên mà nhìn ta, ánh mắt thoát nhìn hình như đang đấu tranh. Sau một hồi, cô đột nhiên hỏi ta: “Mắt của anh trừng thật lớn, muốn nói cái gì sao?”

Cô ta vừa nói xong, xiềng xích trên miệng ta liền biến mất. Vừa có thể mở miệng, ta lập tức liền nói: “Thả ta ra.”

Sau đó trên miệng ta liền một lần nữa xuất hiện xiềng xích, sớm biết vậy đã đừng thẳng thừng như thế, hình như hẳn nên trước dùng lời ngon tiếng ngọt dụ cô ta một chút? Chẳng qua hai mươi bốn năm nay đều không có người có thể khiến ta lời ngon tiếng ngọt, bây giờ tạm thời muốn ta lời ngon tiếng ngọt, đơn giản là so với khen ngợi Earth knight trưởng còn khó!

Sắc mặt cô ta trầm xuống, không vui nói: “Xem ra anh thật sự rất muốn chạy trốn.”

Nói nhảm, người nào bị bắt tới không muốn chạy trốn?

“Được rồi.” Charlotte quay đầu nói với Stephen: “Xem ra người nói đúng. Để giữ lại anh ta, ta sẽ cố gắng trở thành Ma Vương!”

Stephen thoát nhìn quá đổi mừng rỡ, ta lại cảm thấy như rớt xuống vực sâu. Charlotte còn quay đầu sờ vào tóc ta, cho ta rét lại thêm giá: “Mặc dù phải bận rộn trở thành Ma Vương, chẳng qua đừng lo, ta mỗi ngày đều sẽ đến gặp anh!”

Làm ơn đừng đến gặp ta, ta sẽ lo lắng có phải người đã biết ta là một trong người ứng cử, cho nên quyết định đến giết chết ta rồi.

“Ta sẽ nhanh chóng giết chết hai người ứng cử khác, cho nên anh nhẫn nại một chút.”

Đừng nhanh quá, ta còn chưa muốn chết!

Không biết có phải là biểu tình của ta quá khó coi, Charlotte hừ một tiếng, xoay người đối mặt Stephen, có chút hoài nghi hỏi: “Chỉ cần trở thành Ma Vương, ta sẽ có biện pháp có thể khiến cho Sun knight vĩnh viễn ở bên cạnh ta, đúng không? Người lần này thật sự không có gạt ta chứ?”

“Gạt cô? Ta đều là vì để cô không bị người ứng cử khác giết chết!” Stephen thoát nhìn như là sắp phát điên mà rống: “Chỉ cần cô trở thành Ma Vương, ta lập tức giúp cô chuẩn bị tốt lâu đài, cho cô có thể đem công chúa bắt được giam cầm cả đời trong lâu đài, như vậy chung quy được rồi chứ?”

“...”

“... Ý ta là Sun knight bắt được.” Stephen cúi đầu xin lỗi: “Xin lỗi, đã quá quen rồi, mấy Ma Vương tiền nhiệm bắt tới đều là công chúa.”

◇◇◇◇

Đợi sau khi Charlotte tâm bất cam tình bất nguyện bị Stephen kéo đi, ta liền thở phào một hơi thật lớn, chỉ cần không bị lập tức giết chết thì không có vấn đề.

Nói chuyện ở trong đầu người khác bây giờ thế nhưng là công phu sở trường của ta, hơn nữa ta còn là thủ lĩnh Mười Hai Thánh kỵ sĩ, chỉ cần phát ra cầu cứu, còn sợ không ai tới cứu ta sao?

Không nói nhiều nữa, bây giờ tốt hơn kêu gọi Mười Hai Thánh kỵ sĩ ngay, để tránh cho Charlotte lát nữa vô tình phát hiện ta là một trong người ứng cử Ma Vương, sẽ vọt vào để đem ta trước cường gian sau đó giết, cường gian thì ta rất hoan nghênh, nhưng ta còn chưa muốn chết.

Ta đem cảm tri hơi phóng ra xa một chút, tại hai góc của phòng phát hiện mỗi cái có một tên Death knight.

Death knight sản xuất hàng loạt có hơi quá nghiêm trọng rồi. Điều này làm cho ta cảm giác có chút nghi hoặc, những Death knight xuất hiện về sau này hình như kém xa không cường đại bằng Roland, lại nghe lời hơn Roland rất nhiều, nhưng Death knight đáng lẽ không phải sinh vật undead nghe lời mới đúng.

Ta cẩn thận cảm tri hai con Death knight này, quần áo bọn chúng trái lại rất chăm chút, mặc khôi giáp nguyên bộ cộng thêm biểu tình đờ đẫn, thoát nhìn không khác kỵ sĩ đang đứng gác lắm. Chỉ là kỵ sĩ lúc đứng gác ít nhất sẽ nháy mắt, mà bọn chúng lại giống hệt hai bộ khôi giáp trang trí, nếu như không phải đầu lộ bên ngoài, ta sợ rằng sẽ tưởng dưới khôi giáp hoàn toàn không có người.

“Này!” Ta thử kêu một tiếng.

Một gã Death knight trong đó đi tới, cúi đầu nhìn ta, hỏi: “Ngài muốn đi vệ sinh, ăn gì đó, trở mình, hay là gọi chủ nhân Charlotte?”

Ta sửng sốt, thử nói: “Ta muốn rời khỏi.”

Death knight lại không nhúc nhích, ta hô mấy lần cũng vô dụng, đành phải đổi mục lựa chọn hẳn nói thử xem: “Ta muốn trở mình.”

Sau đó hẳn vậy mà thật sự giúp ta trở mình, ta thế nhưng không nghe nói Death knight có thể dùng như thế à! Nếu là ta kêu Roland mang ta đi nhà vệ sinh, cậu ta tám phần sẽ chém vụn ta sau đó ném vô bồn cầu xả mất.

Cho ta trở mình xong, Death knight liền quay về góc tiếp tục canh gác, biểu tình một chút thay đổi cũng không có, như thế hẳn đường đường là một vị Death knight bị người dùng để canh gác cũng là chuyện rất bình thường!

Những Death knight sản xuất hàng loạt này rốt cuộc là chuyện làm sao hả? Hôm nào nên đi hỏi Pink mới được, chẳng qua bây giờ vẫn là cầu cứu trọng yếu nhất.

Ta khuếch trương cảm tri ra ngoài, phương hướng là con phố bị nổ tung, nơi đó khẳng định sẽ có Mười Hai Thánh kỵ sĩ, hơn nữa ta cũng muốn biết tình huống thương vong.

Ở đó đúng như Stephen nói, vốn là một con đường lớn bây giờ lại là một cái hố dài, những người ở một bên cười trộm lúc Charlotte túm được ta sợ rằng đã...

Mặc dù con phố kia đã là một đồng đồ nát, lại có rất nhiều người qua lại, hơn phân nửa là kỵ sĩ và Thánh kỵ sĩ, bọn họ phần lớn là đang dọn dẹp hiện trường, cũng có một số người tay cầm vũ khí đứng canh giới. Một bên còn có rất nhiều tế ti, nhưng tế ti ngoại trừ đối vào thi thể cầu nguyện lại không có việc gì khác có thể làm, bởi vì căn bản không có người bị thương, chỉ có một đồng thi thể tan hoang.

Judge knight trưởng đứng ngay trong những Thánh kỵ sĩ cảnh giới, hơn nữa biểu tình của cậu ta thoát nhìn siêu kinh khủng, ta vừa nhìn thấy cậu ta trong đầu liền phát đen, tạm thời đình chỉ cảm tri, để khỏi hù chết chính mình.

Không biết tổn bao nhiêu quyết tâm, ta mới dám cảm tri mặt của cậu ta lần nữa. Đây thế nhưng không phải là ta nhát gan, ngay cả Vidar ở bên cạnh Judge cũng không dám nhìn thẳng cấp trên của hắn kìa!

Nghĩ tới nghĩ lui, sự kiện lần này hẳn là không thể trách lên đầu ta đi? Ta lúc này mới hạ quyết tâm gọi Judge.

Judge.

Ta thử gọi lên tiếng, Judge lập tức cứng đờ, sau đó lại có thể chửi ầm lên, chẳng qua cảm tri của ta không thể nghe thấy âm thanh, ta cũng không biết đọc môi, chỉ có vội vàng nói chuyện ở trong đầu Judge.

Judge, tôi không nghe thấy cậu đang nói cái gì, hơn nữa cậu đừng lớn tiếng rêu rao.

Tôi bị người bắt rồi, nếu như bọn chúng biết tôi có thể dùng cảm tri, vậy tôi thế nhưng chết là cái chắc.

Judge lập tức ngậm lại miệng, đối với biểu tình kinh hãi của mọi người xung quanh, cậu ta lạnh lùng mà nói mấy câu, mọi người lập tức quay mặt ra chỗ khác, tiếp tục làm chuyện của mình, ngay cả liếc cậu ta một cái cũng không dám.

Sau khi Judge dặn dò Vidar mấy câu liền tự mình đi tới một cái góc không có người, sau đó rút ra Thâm Phán thần kiếm, sử dụng mũi kiếm viết chữ lên mặt đất. Thật không hổ là Judge, lập tức đã nghĩ ra phương pháp giao tiếp.

Ta cần thận cảm tri cậu ta đang viết cái gì.

Cậu không phải đi tìm Trầm Mặc Chi Ứng sao? Là hẳn bắt cậu? Cái vụ nổ lớn này có liên quan với cậu không?

Ta vội vàng đem đầu đuôi sự việc nói với cậu ta, còn đem chỗ của ta mà nói cho cậu ta biết, để cậu ta có thể tới cứu ta.

Judge càng nghe càng nhú chặt mày, nhìn biểu tình của cậu ta, hình như tâm tình muốn tới đánh ta nhiều hơn là tới cứu ta, nhưng cuối cùng cậu ta vẫn gật đầu, sau đó viết chữ lên mặt đất.

Cậu đừng làm cái gì hết, cũng không được làm!

Bọn tôi sẽ tới cứu cậu, nhưng bắt đầu từ bây giờ cách một tiếng cậu phải nói chuyện một lần, để tôi đảm bảo cậu không sao.

Nghe Judge nói như thế, ta liền yên tâm.

Sau khi đáp ứng cậu ta, ta liền không cảm tri nữa, mỗi giờ sẽ phải đối thoại tinh thần một lần, cho dù là ta cũng có chút cảm thấy khó khăn. Nếu bởi vì lạm dụng cảm tri, khiến cho có giờ nào đó không thể nói chuyện, Judge nói không chừng sau khi cứu ta ra, ngay tiếp theo sẽ tự tay giết ta.

Không có việc gì để làm vừa lại có chút đói, ta gọi Death knight đến cho ta đồ ăn, nhưng hẳn cũng không có ném đại cái bánh mì nào qua, trái lại đi tới tủ chén bên cạnh, lấy ra một đồng nguyên liệu nấu ăn bắt đầu nấu, chẳng những có bánh mì phết đầy mút quả, súp tỏa theo hơi nóng, thậm chí còn có một khối thịt bò mới nướng chín. Hơn nữa bởi vì tay ta bị trói chặt, cho nên Death knight thậm chí phải đút ta ăn!

Cái gì cũng không cần làm, còn có đồ ăn ngon để ăn, thậm chí còn có người đút ta ăn! Đãi ngộ này so với làm Sun knight còn muốn tốt hơn! Ta

bắt đầu suy ngẫm có nên nói với Judge không cần quá vội vàng tới cứu ta...

Sau khi ăn no cũng xấp xỉ là một tiếng sau rồi, lúc ta đối thoại tinh thần với Judge thuận tiện hỏi có chỗ nào cần ta hỗ trợ cảm tri không. Cậu ta hình như rất bận, chỉ đơn giản viết câu “không có”, sau đó lại nhấn mạnh một lần “Cậu không được làm cái gì hết”, sau đó không ngó ngang tới ta nữa.

Liên lạc xong, ta tiếp tục ngẩn ngơ, lúc thật sự quá nhàm chán liền kêu Death knight đến giúp ta trở mình, ngoại trừ có chút mơ màng buồn ngủ nhưng lại không thể ngủ, để tránh bỏ lỡ liên lạc, cái khác trái lại không có gì phải phàn nàn, bây giờ thật sự là thời gian vừa thoải mái vừa thanh nhàn!

Có chút muốn đi vệ sinh, gọi Death knight một cái là được... Khoan đã! Ta đột nhiên giật mình.

Death knight hình như sẽ mang ta đi vệ sinh? Bị một gã đàn ông mang đi vệ sinh có phần quá buồn nôn rồi đi?

Ah! Hai tay ta đều bị trói, chẳng lẽ Death knight còn phải giúp ta cởi quần sao? Nếu như là đi, đi bự, chẳng lẽ hần... còn phải giúp ta lau mông sao?

Đệt!

Judge mau tới cứu tôi!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 6: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Sáu: “Anh Hùng Cứu Mỹ”

Lúc lần cuối cùng dùng cảm tri liên lạc, Judge nói cho ta biết, cậu ta đã nghe ngóng được Stephen và Charlotte bị phái đi tuần tra, không tới nửa đêm sẽ không về, cho nên cậu ta quyết định mang theo Metal tới cứu ta.

Nghe nói Metal knight đảm nhận đầu tiên trước khi lên làm Mười Hai Thánh kỵ sĩ từng là một tên đạo tặc, để lại không ít phương pháp trộm gà bắt chó cho Metal knight đời sau, cho nên muốn tiến hành loại hành vi lén lút cứu viện này, mang theo Metal là tuyệt đối không sai!

Mặc dù ta cảm thấy trực tiếp tìm Awaitsun hợp tác thì càng thuận tiện, chẳng qua Judge vẫn quyết định cẩn thận làm đầu, không thể tin tưởng bất cứ kẻ nào. Cậu ta và Metal thậm chí là trèo tường tiến vào hoàng cung, mà không phải quang minh chính đại tiến vào.

Có Metal, thâm nhập quả nhiên không phải là chuyện khó khăn, cậu ta dẫn đầu đi ở những nơi quái lạ, ví dụ như xà nhà, phòng cất giữ, đường thoát nước, hơn nữa cậu ta hình như cũng hết sức quen thuộc với mật đạo của hoàng cung... Những mật đạo đó dứt khoát mở ra thành hành lang cho rồi!

Không bao lâu, bọn họ đã đi tới ngoài cửa phòng nhất ta.

Judge, bên trong phòng có hai gã Death knight, vị trí lần lượt là góc đông bắc và tây nam phòng.

Nhắc nhở Judge xong, ước chừng mười giây sau, cửa phòng liền bị “rầm” một tiếng tông ra.

Hai người vọt vào phòng, động tác dứt khoát lưu loát, Judge giơ kiếm đối vào Death knight, mà Metal thì là cầm hai thanh đao ngăn chống lại một tên Death knight khác... Nhưng ngay sau đó, hai người lại không có triển khai chiến đấu, nhưng là xoay người lại nhìn cả căn phòng.

Lại có thể đưa lưng về phía Death knight? Cho dù Death knight bây giờ không hề nhúc nhích, nhưng đưa lưng về bọn chúng cũng quá nguy hiểm rồi!

Metal nhạ dị hỏi: “Judge trưởng, đây là chuyện làm sao? Không phải ở đây sao?”

Judge nhíu mày, nhìn quanh bốn phía... Tầm mắt của cậu ta quét qua ta, nhưng lại dường như hoàn toàn không có nhìn thấy ta nằm ở chỗ này. Làm sao có thể? Ta ở ngay chỗ này!

Động tác kế tiếp của cậu ta càng khiến ta giật mình, Judge vậy mà ở trước mặt ta, giơ kiếm khắc chữ lên tường: Sun, cậu đang ở đâu? Phòng này có mật thất sao?

Ta hô to “Judge”, nhưng cậu ta lại không hề phản ứng, hình như hoàn toàn không có nghe thấy.

Tôi ở ngay trước mắt cậu! Tôi thấy được cậu, cũng nghe thấy được các cậu nói chuyện!

Judge càng thêm nhíu chặt mày, cậu ta nói với Metal bên cạnh: “Phá hủy mọi thứ có khả năng giấu người.”

Metal gật đầu một cái, sau đó hai người bắt đầu trắng trợn phá hoại căn phòng này, tủ quần áo và tủ chén đều bị bổ vỡ, cái giường cũng bị chém lật,

sau khi tất cả đồ dùng trong phòng bị phá hỏng, Metal thậm chí bắt đầu đào vách tường và sàn nhà.

Chúng ta thật sự không phải ở cùng một nơi... Vừa rồi, Judge rõ ràng đã chém lật giường, kiếm của cậu ta thậm chí chẻ qua eo ta, dọa ta giật nảy mình, nhưng kiếm lại trực tiếp xuyên qua cơ thể, hoàn toàn không đủ thương đến ta, mà giường dưới thân ta vẫn hoàn hảo như lúc ban đầu.

Mặc dù hai phòng này trên thị giác là giống nhau, nhưng dường như vừa lại không quá giống nhau... Tủ quần áo bị phá hỏng và tủ quần áo nguyên vẹn chồng lên cùng một chỗ, thoát nhìn giống như là ở trên tủ quần áo bị phá hỏng lại bày một tủ quần áo mới, cảnh tượng vô cùng quỷ dị.

“Ai dám ở chỗ này làm càn... Judge knight?”

Ở cửa đứng mấy tên kỵ sĩ, người rống giận ở chính giữa bất ngờ chính là Trần Mặc Chi Ứng, Awaitsun. Hắn mới đầu cả mặt giận dữ, nhưng lúc vừa phát hiện là Judge knight, trên mặt lập tức là một mảnh ngạc nhiên, hơn nữa đáng vẻ có phần không biết làm sao.

So với sự bối rối của Awaitsun và chột dạ của Metal, Judge không hề là cao thủ làm bộ trầm tĩnh mười mấy năm, cậu ta một khuôn mặt trầm tĩnh hoàn toàn nhìn không ra biến động tâm tình, hơn nữa một chút cũng không có ý rời phòng, như thế đây chính là phòng của cậu ta, người đi nhầm hẳn là Awaitsun mới đúng.

“O? Mọi người làm sao vây quanh ở trước phòng của tôi, làm sao vậy?”

Giọng nói này là...Ta trong lòng giật mình, Stephen đã xuất hiện ở cửa phòng rồi, không biết là ảo giác của ta hay là cái gì, hẳn hình như liếc ta một cái.

Hắn nhạ dị hỏi Awaitsun: “Ứng trưởng, đã xảy ra chuyện gì sao?”

Awaitsun mấp máy môi, lại không nói lấy nửa câu, ta nghĩ hẳn đại khái hoàn toàn không biết nên trả lời thế nào.

Judge lãnh đạm nói: “Ta nhận được tình báo nói có người chứa chấp tội phạm ở đây, cho nên đến điều tra.”

Awaitsun ngấn người, nhúu mày, mặc dù không quá tin tưởng lời này, nhưng hẳn vẫn không có phản bác, chỉ là hỏi: “Có tra được tội phạm?”

“Không có.” Judge nhàn nhạt nói: “Metal, chúng ta đi thôi.”

Sau khi Metal đáp “vâng”, bọn họ vậy mà thật sự muốn ra khỏi phòng, ta sửng sốt, lập tức liền hoảng lên.

Khoan đã, Judge đừng đi!

Judge quay đầu lại, hơn nữa còn cau mày, mặc dù cậu ta rất khó xử, ta lại không thể để cậu ta đi, bởi vì Stephen đã biết cậu ta tới rồi, với lại Stephen phần lớn sẽ không tin lý do có tội phạm chứa chấp ở chỗ này. Nếu hẳn bây giờ đã biết ta có cách liên lạc với bên ngoài, chờ Judge đi rồi, hẳn rốt cuộc sẽ làm thế nào, ta cũng không biết, nhưng có thể xác định chính là hẳn tuyệt đối sẽ không thể không làm cái gì!

Charlotte lại không có ở đây, nói không chừng Stephen sẽ thừa dịp giết ta?

Stephen cười với Judge nói: “Judge knight nếu còn có nghi ngờ, có cần cẩn thận lục soát một lần nữa không đây?”

Ta căng thẳng không thôi, rất sợ Judge nói một câu “không soát nữa”, nhưng Judge lại nhàn nhạt nói: “Lục soát cẩn thận trái lại không cần, nhưng phải mời người theo ta về Thánh Điện một chuyến. Ngoài ra, Hỗn Độn tế ti nổi tiếng của các người gọi là Charlotte phải không? Phiền người nói cho Metal cô ta ở đâu, để cậu ta có thể dẫn người đi tìm cô ta.”

Ý của đoạn này chẳng lẽ là...Ta hiểu rồi!

Tôi hiểu ý của cậu rồi!

Judge đặt tay phải ở sau lưng, ngón trỏ với ngón giữa cong cong, ra về người đang gật đầu. Ta bật cười.

Lúc này, Awaitsun cuối cùng cũng có chút tức giận rồi, hăn trừng Judge, gầm lên: “Người đây là có ý gì?”

Awaitsun, ta là Sun. Người làm theo Judge nói, sau đó theo cậu ta cùng quay về Thánh Điện, cậu ta sẽ nói cho người hết thủy.

Awaitsun trợn to mắt, nhưng hăn không hổ là thủ lĩnh một Điện, ngoại trừ trợn to mắt, vậy mà không có phản ứng nào khác.

Judge cũng thức thời giúp hăn giải vây, nói: “Ta biết người rất phẫn nộ cũng rất hoảng hốt, nhưng xin đừng tức giận, có lẽ là ta nhận được tình báo nhầm, nhưng dù thế nào, cẩn thận làm đầu, phải không?”

Awaitsun yên lặng một chút, trả lời: “Nói cũng phải.”

Lúc hai người bọn họ chào hỏi xã giao kiêm nói hươu nói vượn, ta bắt đầu tìm kiếm tồn tại của Charlotte, lập tức ngay ở trong phòng không xa tìm được cô ta, nhưng ta không có nói cho Metal mà trực tiếp nói cho Judge, còn nhấn mạnh muốn cậu ta mang theo Awaitsun và một đồng Âm kỵ sĩ cùng nhau qua bắt người.

Charlotte thực lực cao cường, hơn nữa làm việc hình như có chút ngang ngạnh làm liều, ta thế nhưng không thể trông cậy cô ta sẽ bởi vì không muốn chọc giận Thần Điện Ánh Sáng mà không giết Metal knight. Cô ta kể cả Sun knight cũng bắt đi ngay ở trên đường à!

Kế tiếp, Judge cùng Metal liền mang theo Awaitsun, Stephen và Charlotte trở về Thần Điện Ánh Sáng.

Từ lúc đầu bị mang đi, biểu tình của Charlotte đã vô cùng không vui, bởi vậy ta không chỉ một lần dặn dò Judge phải đặc biệt cẩn thận, hơn nữa nhất định phải tìm Roland và Earth cùng đến để trông Charlotte, nếu như có thể, tìm thêm mấy Mười Hai Thánh kỵ sĩ càng tốt.

Judge và Roland thực lực cao cường, cộng với bảo hộ thuần của Earth còn có thể đảm bảo hai người bọn họ sẽ không bị thương, hẳn là không có sơ hở rồi.

Nếu không thể tìm được ta, cho nên Judge dứt khoát liền đem Stephen và Charlotte mang đi, như vậy vừa có thể ép hỏi tung tích của ta, cũng ngăn cản bọn họ thương tổn ta. Đây là ý định của cậu ta.

Mặc dù tạm thời không có biện pháp thoát khỏi nơi này, chẳng qua ít nhất có hi vọng rời khỏi, ta chung quy cảm giác nhẹ nhõm rất nhiều.

Lúc này, một gã Death knight lại đi tới bên cạnh ta, ta có chút nghi hoặc nhìn hắn, cũng đâu có gọi hắn, làm sao tự mình lại chạy qua rồi? Chẳng lẽ Stephen còn có thiết định thời gian khi đến giờ Death knight sẽ tới nhắc nhở nên đi ngủ gì đó?

Death knight cúi đầu, lộ ra biểu tình cười như không cười, nói: “Xem ra bí mật trên người Mười Hai Thánh kỵ sĩ còn nhiều hơn tưởng tượng của ta! May là ta giấu người ở trong không gian ta sáng tạo ra, không để người được cứu đi, nếu không Charlotte thật không biết muốn nháo loạn làm sao. Nhưng là, Sun knight, người tưởng rằng để cho Judge knight chế trụ ta và Charlotte, ta sẽ không thể làm gì với người sao?”

Ta ngẩn người, hỏi ngược lại: “Stephen?”

“Chính là ta.” Death knight cười cười, biểu tình quả nhiên giống Stephen.

Ta cố ý nhíu mày, dùng giọng có chút nghi hoặc nói: “Ta không biết người đang nói cái gì.”

Stephen cười lạnh một tiếng, nói: “Sun knight, công lực giả ngu của người hình như có hơi cao, đây và hình tượng lưu truyền bên ngoài của người thế nhưng có phần không khớp rồi.”

“Ta thật sự không rõ ý của người.” Ta hết sức cường điệu nói: “Nếu Judge knight trưởng làm cái gì, vậy khẳng định là kết quả của cậu ta điều tra ra, xin người đừng coi thường năng lực của Judge knight trưởng!”

Bây giờ cũng chỉ có thể giả chết tới cùng rồi, thuận tiện tăng bốc thực lực của Judge một chút, để cho Stephen không dám manh động.

Stephen cau mày trầm mặc không nói, sau đó hẩn vươn tay ra, sau khi trong miệng hình như niệm một câu chú văn, giường dưới thân ta đột nhiên vỡ vụn hết, nhưng ta lại không có rớt xuống mặt đất, mà là cả người bỗng bồng bênh ở không trung.

“Người muốn làm cái gì?”

Ta vừa nói ra khỏi miệng, hắc ám xiềng xích trên tay và chân đột nhiên bắt đầu lan tràn, giống như dây leo cuốn lấy ta, mặc dù không có quấn rậm rạp đến như kén tằm, nhưng mức độ kiên cố của hắc ám xiềng xích này sợ rằng còn cao hơn kén tằm quấn lung tung kia của ta.

Cuối cùng, đột nhiên một cái xoay tròn lớn, ta ngay cả kinh hô cũng không kịp, cả người liền biến thành tư thế đứng thẳng, nhưng hai chân vẫn không chạm đến đất, mà ngay phía dưới chính là Stephen dưới lốt Death knight.

Đối mặt với một chuỗi động tác của Stephen, ta hoàn toàn không cách nào phản kháng. Mặc dù bạt mạng muốn tụ tập thuộc tính, thậm chí bất chấp tất cả thử tụ tập ám thuộc tính, nhưng một chút tác dụng cũng không có. Ta chỉ có kinh hãi hô: “Người muốn làm gì?”

Stephen cười trào phúng vài tiếng, nói: “Đừng ngốc nữa, trừ phi ngươi là người ứng cử Ma Vương, mới có thể ở đây điều động hắc ám thuộc tính.”

Cái gì? Nhưng ta đích thật là người ứng cử Ma Vương mà! Tại sao lại không thể điều động... Đúng rồi! Ta sửng sốt, cúi đầu căn dây chuyền trên cổ.

Sau khi trải qua sự kiện Red, yên lặng vĩnh hằng đã được Giáo Hoàng lấy đi gia công, bây giờ nó chẳng những nhất Red ở bên trong, còn có thể ngăn ám thuộc tính tiến vào trong cơ thể ta. Có nó ở trên người, năng lực điều động ám thuộc tính của ta sẽ giảm mạnh.

Nếu như không có nó, có lẽ liền có thể tụ tập ám thuộc tính rồi... Chẳng qua dưới trạng thái chỉ có cổ và miệng có thể cử động, muốn tháo dây chuyền xuống cũng quá khó rồi à!

Rắc rắc!

Ta sửng sốt, cúi đầu nhìn nơi âm thanh phát ra, phát hiện hai chân của ta lại có thể kết băng rồi, hơn nữa tinh thể băng còn một mạch kết đông lên, trong nháy mắt đã tới đầu gối, hơn nữa không hề có xu hướng ngừng lại, vẫn đang tiếp tục kết đông lên trên.

Ta có chút hoảng sợ, hần hẩn sẽ không muốn đem ta làm thành tượng băng, để cho Charlotte có thể tiếp tục “cầm giữ” ta chứ?

Stephen ngẩng đầu nhìn ta nói: “Cho dù ngươi biết tình huống hay không biết, tóm lại cứ mời người trước tiên ngủ say một hồi. Chờ Charlotte trở thành Ma Vương, cô ta sẽ tự mình đến giải cứu ngươi; nhưng nếu như

Charlotte thất bại, như vậy người cứ vĩnh viễn làm một người đẹp ngủ đi...
Ồ! Suýt nữa lại quên người là nam, tóm lại, chờ Ma Vương Charlotte tới đón người đi! Ha ha ha!”

Ta vội vàng hô: “Khoan đã! Ta là thủ lĩnh Thánh Điện, ta có thể giúp cô ta trở thành Ma Vương!”

Stephen lại hừ một tiếng, nói: “Tỉnh dậy đi, ta thế nhưng sẽ không tin tưởng người.”

Nhìn tinh thể băng thần tốc kết đông lên trên, ta cách gì cũng nghĩ không ra, chỉ kịp cảm tri đến Judge, muốn nói cho cậu ta chuyện gì xảy ra, nhưng băng đã kết đến cổ rồi, ta kinh hoàng đến chỉ kịp dùng cảm tri quát to một tiếng “Judge”.

Sau đó, cả thế giới liền ngưng kết rồi.

◇◇◇◇

Rắc!

... Âm thanh? Đây là âm thanh gì? Rất nhỏ bé, có phần giống như tiếng vỡ, giống như, giống như... Đúng rồi, tiếng thủy tinh hoặc là tiếng băng đá nứt ra.

Trong đầu có chút mơ hồ bắt đầu hiện lên cảnh tượng, sau khi quen sử dụng cảm tri thay thế thị giác, lúc thức dậy mỗi buổi sáng, ta tự nhiên sẽ khởi động cảm tri, cứ giống như người tỉnh lại chính là mơ mơ màng màng mà mở mắt.

Thứ đầu tiên nhìn thấy là một khe nứt, ngay trước mắt ta kéo dài ra... Nhưng phía trước mắt làm sao có thể sẽ có khe nứt? Dưới sự nghi hoặc, ta chỉ có dọc theo khe nứt một mạch cảm tri ra ngoài, chỗ bắt đầu của khe nứt xuất hiện một thứ hình mũi kiếm, nhưng nó vừa lại không giống như kiếm,

kiếm hẳn là sẽ không có quang thuộc tính cao như vậy... Khoan đã, Thái Dương thần kiếm của ta thì có!

Thái Dương thần kiếm đánh ra một vết nứt ở trước mắt ta.

Câu này khiến cho ta đột nhiên thanh tỉnh, cảm tri một mạch bộc phát toàn diện. Bốn phía cơ thể của ta tất cả đều bị tinh thể băng bao trụ, độ dày tinh thể băng xấp xỉ khoảng hai thước. Thái Dương thần kiếm cắm ở ngay trên băng, vị trí khoảng chừng ở phía trước mắt phải ta, nhưng xuyên vào không sâu, xấp xỉ chỉ có mười phân mà thôi, nhưng khe nứt nó đâm ra lại kéo thẳng tới trước mắt ta, mặc dù phần đuôi khe nứt đã nhỏ như sợi tóc, nhưng cũng đủ đánh thức ta rồi.

Bên cạnh tinh thể băng là một đoàn hắc ám thuộc tính dày đặc kinh người, hơn nữa đoàn hắc ám thuộc tính này vậy mà thấp thoáng có hình người... Khoan đã, khuôn mặt đó hình như là nữ giới, hơn nữa là cô gái tóc ngắn, Charlotte?

Bên cạnh Charlotte còn có một người, chỉ là hắc ám thuộc tính của hắn thua xa cô ta, cho nên ta trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không phát hiện tồn tại của người này. Bởi vì bên cạnh có hắc ám thuộc tính dày đặc như thế của Charlotte, cho nên muốn phân biệt mặt mũi của người cũng là hắc ám thuộc tính thật sự không dễ, nhưng ta vẫn mờ mờ nhìn ra hắc hắc là Stephen không sai.

Càng kỳ quái chính là, ba người chúng ta lại đang bồng bênh ở giữa không trung.

Ta tiếp tục khuếch trương cảm tri ra ngoài, phát hiện chúng ta lại có thể đang ở trên không của quảng trường Diệp Nha thành. Bây giờ rốt cuộc là tình huống gì?

“Thả Sun ra!” ... Tiếng gào của Blaze?

Blaze hẳn là không biết bay ở giữa không trung mới đúng, cho nên ta vội vàng khuếch trương cảm tri xuống mặt đất, quả nhiên ở trên mặt đất tìm thấy Blaze, thậm chí còn có Mười Hai Thánh kỵ sĩ khác và... sinh vật undead tràn ngập cả quảng trường, giống như đạo quân lớn!

Rốt cuộc là chuyện thế nào? Chẳng lẽ ta đã ngủ rất lâu sao? Vì sao Diệp Nha thành lại biến thành tình trạng này?

Dưới một đồng nghi vấn, ta cũng chỉ có thể tiếp tục cảm tri tình huống hiện trường.

Judge đứng ở phía trước nhất của toàn bộ Mười Hai Thánh kỵ sĩ, không ngừng vung kiếm chém giết sinh vật undead, trên người cậu ta cũng không có khoác hắc bào, chỉ mặc quần áo màu đen còn khá sát người, đó là quần áo cậu ta bình thường mặc ở dưới bào tử, có lẽ hẳn là vì để thuận tiện hoạt động.

Những người khác cũng cách cậu ta không xa, hình dạng mọi người đứng nhìn chung giống như hình thoi, nhất loạt đưa lưng về tâm hình thoi, đây là một trong đội hình chiến đấu của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, là đội hình áp dụng lúc bốn phương tám hướng đều có kẻ địch.

Trung tâm hình thoi còn có Giáo Hoàng đứng, nhưng cái này thật ra là vị trí của ta, Sun knight hẳn phải đứng ở chính giữa, phụ trách dùng Thánh quang trợ giúp đồng đội, nhưng ta giờ phút này lại bị vây hãm giữa không trung không thể động đậy.

Ít nhất nên dùng cái thần dược thuật để trợ giúp mọi người mới đúng.

Giáo Hoàng mặc dù cũng biết thần dược thuật, nhưng ông ta không thể đồng thời ở trên thân mười hai người gia tăng thần dược thuật quá mạnh, hơn nữa sau khi thi triển xong thần dược thuật, ông ta sợ rằng còn không thể gia tăng Thánh quang hộ thể trên thân mọi người.

Không đúng! Nhìn lượng Thánh quang vây quanh trên thân mọi người, Giáo Hoàng vậy mà không có thi triển Thánh quang hộ thể với bất kỳ một người Mười Hai Thánh kỵ sĩ nào. Tại sao?

Ta cẩn thận quan sát Giáo Hoàng, phát hiện ông ta đang nhìn hướng của ta... không, người ông ta nhìn là Charlotte! Hơn nữa thần sắc còn vô cùng cảnh giác. Ta đã hiểu, ông ta phải giữ lại lực lượng, lúc cần thiết dùng để chế ngự Charlotte và Stephen.

Đại quân sinh vật undead thoát nhìn mặc dù không mạnh, mọi người thừa sức ứng phó, nhưng một bên còn có Charlotte và Stephen nhìn chòng chọc như hổ đói, hai người bọn họ vẫn không ra tay, khiến ta có chút lo lắng bọn họ có phải có âm mưu gì.

Ta ở trong đầu Judge gọi một tiếng.

Judge.

Judge đột nhiên cứng đờ, nhưng cậu ta thể nhưng là đang chiến đấu, đình trệ trong phút chốc liền khiến cho trên người cậu ta nhiều thêm ba vết đao thương. Không xong! Ta vội vàng tụ tập Thánh quang, sau đó thi triển cao cấp trì dữ thuật với cậu ta, nhưng lại đột nhiên nhớ đến ta không thể tụ tập thuộc tính... Thánh quang bao phủ trên người Judge, đem đao thương trên người cậu ta trị lành.

Ta có thể tụ tập thuộc tính rồi!

Trong nháy mắt biết được điều này, ta lập tức bắt đầu tụ tập lượng lớn Thánh quang, sau đó gia tăng Thánh quang hộ thể cho từng người Mười Hai Thánh kỵ sĩ, sau đó còn bổ sung thần dực thuật của Giáo Hoàng thi triển, để cho động tác bọn họ có thể càng nhanh càng thần tốc.

Mọi người đều sửng sốt, trên người bị chém vài đao, may là có Thánh quang hộ thể ngăn đỡ, không người nào bị thương tổn nghiêm trọng. Mọi

người vội vàng tiếp tục chiến đấu, vừa không ngừng lén liếc ta, vừa đem sinh vật undead chém thành mảnh vụn.

Charlotte và Stephen hình như cũng phát hiện không ổn, Stephen còn xoay người liền một phát nắm lấy chuôi kiếm của Thái Dương thần kiếm, nhưng lập tức rút tay lại và rống to.

Tay phải của hắn đại khái có bảy phần chín rồi đi. Thật là một tên đàn! Thân là bất tử vu yêu, lại có thể dám cầm Thái Dương thần kiếm! Nếu hắn nắm thêm vài giây, cả cơ thể sợ rằng đều sẽ bị Thái Dương thần kiếm nấu chín!

Stephen rống to: “Charlotte, rút thanh thần kiếm này ra, ta muốn bổ sung lại phong ấn.”

“Anh ta thật sự tỉnh rồi? Là anh ta khiến cho những Thánh kỵ sĩ này trở nên mạnh mẽ?”

Charlotte quay đầu qua liền tiếp dò hỏi, biểu tình thoạt nhìn lại có thể rất cao hứng! Điều này làm cho biểu tình của Stephen càng khó coi, hắn dùng giọng nghiêm khắc lần nữa yêu cầu Charlotte rút thanh kiếm ra, cô ta mới không cam tâm tình nguyện mà đi lên nắm Thái Dương thần kiếm, hơn nữa cũng không bị kiếm làm bỏng, hiển nhiên thần kiếm cũng không coi Ma Vương là địch nhân.

May là, sức lực của Charlotte hình như cũng không tốt giống ta, cho nên dù cho kiếm chỉ có mười phân cắm ở trong tinh thể băng, cô ta lại vẫn rút không ra, vừa lay vừa đập hồi lâu, thần kiếm mới long ra một ít.

“Không thể dùng ma pháp đánh rút sao?” Charlotte đã có chút tức giận.

Stephen lại lập tức bác bỏ: “Không được, nếu đánh ra khe nứt lớn hơn, có thể sẽ khiến hắn thừa dịp trốn ra, cô không thấy chỉ là khe nứt nhỏ như vậy đã khiến cho hắn tụ tập một đồng Thánh quang sao?”

Charlotte không kiên nhẫn nói: “Nhưng ta rút không ra à! Judge knight đáng ghét, bản thanh kiếm lên phong ấn làm chi, nếu đã thương đến Sun knight thì làm sao?”

Thừa dịp Charlotte và Stephen bị Thái Dương thần kiếm làm cho điên đầu, ta len lén tụ tập một đồng phong nhận, sau đó hướng về phía tinh thể băng kể cả Charlotte và Stephen cùng nhau đánh tới, đáng tiếc Charlotte hình như có ám thuộc tính cường đại bảo vệ, cho nên lông tóc không có đã thương, nhưng cánh tay bảy phần chín đó của Stephen trái lại trực tiếp bị cắt đứt, cánh tay rớt xuống mặt đất còn bị một đồng sinh vật undead đoạt ăn.

Nhưng quan trọng nhất là tinh thể băng lại ngay cả một lỗ nhỏ cũng không đánh ra, thật không biết Judge là làm sao đem Thái Dương thần kiếm bắn vào tinh thể băng. Ta bây giờ rốt cuộc nên làm cái gì đây? Chung quy không thể thật sự cứ bị băng ở trong này suốt, chờ mọi người tới cứu ta chứ!

Chết tiệt! Ta thế nhưng không phải công chúa, không cần chờ kỵ sĩ tới cứu ta.

“Làm sao lại có phong nhận?” Charlotte ngơ ngác hỏi: “Có ma pháp sư sao?”

“Hắn là không có, toàn thành đã di tản hầu hết rồi, chỉ có Thần Điện Ánh Sáng và hoàng cung có một số kỵ sĩ mà thôi.” Stephen nhíu chặt mày suy nghĩ, sau đó đột nhiên quay đầu nhìn ta, mang biểu tình nổi giận gầm lên: “Là do người làm?”

“Làm sao có thể!” Charlotte thay ta phản bác: “Anh ta là Sun knight, vừa lại không phải ma pháp sư!”

Stephen lại vẫn trừng mắt nhìn chết dí vào ta, hoàn toàn không tin phong nhận đó không liên quan tới ta...Coi như người thông minh!

Charlotte dùng giọng làm nũng nói: “Stephen, chúng ta dứt khoát rời khỏi đi! Nếu như ta xuất ra toàn lực, muốn đánh phá phong ấn bên ngoài của những tế ti kia tạo ra cũng không phải việc gì khó, chúng ta không cần bị vây hãm ở cái quảng trường này tiếp tục dây dưa với bọn chúng nữa!”

“Không được! Nếu như cô tiêu hao quá nhiều lực lượng, có lẽ sẽ bị người ứng cử khác thừa dịp suy yếu mà lao vào!”

Nghe thấy mấy lời này, ta mới hiểu, thì ra Charlotte và Stephen sở dĩ lơ lửng giữa không trung cái gì cũng không làm, chỉ là bởi vì bọn họ đi không được, nhưng lại không muốn liều mạng với Mười Hai Thánh kỵ sĩ, tránh khỏi hao tổn thực lực của mình, cho nên hai người chỉ có thể lơ lửng ở không trung, để cho đại quân sinh vật undead đi chống cự Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

“Vậy bây giờ phải làm sao đây? Người nói muốn dùng sinh vật undead khiến cho Mười Hai Thánh kỵ sĩ biết khó mà lui, nhưng cũng đánh một ngày rồi, bọn họ thoát nhìn một chút cũng không mệt!” Charlotte vừa nói vừa dùng sức mà đập kiếm, khiến ta đau lòng đến muốn đập cô ta mấy đá, giúp Thái Dương thần kiếm trả thù!

“Đây...” Stephen mang giọng điệu thương lượng nói: “Charlotte, không bằng bây giờ cô trả lại Sun knight cho Thần Điện Ánh Sáng trước đi! Chờ cô sau này lên làm Ma Vương, cô muốn kỵ sĩ gì cũng được!”

Trong lòng ta điên cuồng tán đồng. Chính là nên làm như thế không sai! Chỉ cần là người có chút thường thức sẽ lựa chọn cái phương pháp giải quyết này...

“Ta không muốn!” Charlotte lại cuồng nộ rống to: “Ta chỉ muốn Sun knight! Chỉ có anh ta là thứ ta tuyệt đối sẽ không buông tay!”

... Đáng tiếc, phụ nữ vì yêu điên cuồng đừng nói là thường thức, dù là ông già của mình cũng nhận không ra! Đáng tiếc cho Stephen cái người dẫn

đường này, thật là khổ cực vạn phần, chỉ bởi vì Ma Vương phải lòng Sun knight.

Đánh lạc... lực, lực... chú ý.

Ta sửng sốt, vừa rời trong đầu hình như có người đang nói chuyện, nhưng có ai có thể sử dụng loại năng lực này? Chẳng lẽ Pink đang ở gần đây?

Ta... Giáo Hoàng...

Là Giáo Hoàng? Lực chú ý của ta chuyển đến người Giáo Hoàng, chỉ thấy ông ta ra sức tự chỉ mình, sau đó vừa lại chỉ vào Judge, cuối cùng hai tay để ở hai bên thân ra sức vỗ vỗ, động tác rất giống một con gà mái già bay không nổi.

Ý này là ông ta muốn mang theo Judge bay tới cứu ta sao? Lại có thể ngay cả ma pháp tinh thần và phi hành thuật cũng biết, lão Giáo Hoàng này rốt cuộc biết bao nhiêu kỹ năng hả? Mặc dù ta biết cũng không ít, nhưng bây giờ đã biết đó là bởi vì do ta là người ứng cử Ma Vương.

Ông muốn mang theo Judge bay tới cứu ta, cho nên muốn ta đánh lạc chú ý của Charlotte và Stephen?

Đúng!

Biểu tình của Giáo Hoàng thoát nhìn thờ phào một hơi thật lớn, ta nghĩ nên làm sao đánh lạc chú ý của Stephen, về phần Charlotte, dù sao trong mắt cô ta chỉ thấy được ta, có ta bức tượng bằng lớn như vậy ở đây, căn bản không cần dùng thứ khác để đánh lạc chú ý của cô ta.

Đúng rồi! Stephen hình như luôn rất lo lắng có người ứng cử khác trốn ở một bên xem trò vui, vậy ta dứt khoát cứ như mong muốn của hắn đi.

Ta bắt đầu tụ tập lượng lớn hắc ám thuộc tính, mặc dù cái này thật sự có phần không dễ... khe nứt của phong ấn tinh thể bằng quá nhỏ, hơn nữa còn có Thái Dương thần kiếm cái loại thứ toàn thân là quang này cắm ở trên, nổi lên tác dụng bài xích rất lớn, vất vả lắm mới gọi được hắc ám thuộc tính đến, lại có rất nhiều bị Charlotte bên cạnh hút đi rồi.

Ma Vương thật không hổ là vật chứa để đựng hắc ám thuộc tính, dù chỉ là người ứng cử cũng có thể thu hút hắc ám thuộc tính một cách tự nhiên. Nếu như ta không phải Sun knight loại nghề nghiệp bản thân cũng là một vật chứa quang thuộc tính, sợ rằng căn bản không thể đè nén thiên tính thu hút hắc ám.

Stephen đột nhiên cảnh giác hỏi: “Charlotte, cô đang tụ tập hắc ám thuộc tính?”

Charlotte mặt đầy biểu tình nghi hoặc, trả lời: “Ta? Không có, ta đâu cần đặc biệt đi tụ tập, hắc ám thuộc tính trên người ta đã có thể nổ tung toàn bộ cái quảng trường này rồi.”

Lúc này, cánh tay còn sót lại của Stephen đột nhiên bốc cháy, cả cái tay trong nháy mắt cháy thành một cây đuốc, biểu tình của hắn kinh ngạc đến khiến cho ta muốn cười ầm lên, may là cả người mình đều bị băng trụ, đừng nói cười, ngay cả động lông mi một chút cũng là chuyện không thể.

Lập tức, nóc nhà cách đó không xa cũng bốc lên địa ngục hỏa hùng hực bùng cháy, thế lửa này thế nhưng mãnh liệt hơn nhiều, Stephen đang bận dập lửa, cũng không khỏi ngẩng đầu sửng sờ mà nhìn căn nhà bốc cháy đó.

Hai cái ma pháp địa ngục hỏa đã đem hắc ám thuộc tính ta vất vả tụ tập toàn bộ đều dùng sạch trơn, dưới tình huống Charlotte và Stephen có cảnh giác, sợ rằng không thể tụ tập hắc ám thuộc tính một lần nữa, nếu không có thể sẽ khiến cho bọn họ bắt đầu sinh nghi với ta.

Giáo Hoàng, Judge, các người còn không mau lên! Ngàn vạn lần đừng bỏ qua cơ hội lần này, tôi thế nhưng không thể chế tạo ra lần sau nữa!

Ta đang muốn cảm tri hai người bọn họ tiến hành tới đâu rồi, một cái vật thể đột nhiên đánh lên tinh thể băng, phát ra tiếng vang thật lớn làm ta giật mình, may là tinh thể băng hết sức cứng rắn, ngay cả động cũng không động.

Ta cũng thấy rõ “vật thể” đánh vào tinh thể băng vậy mà đường đường là Judge knight, cậu ta một tay bám vào mép tinh thể băng, tay kia nắm Thái Dương thần kiếm, sau đó dùng sức vặn một cái, tiếng răng rắc vỡ vụn của tinh thể băng không dứt bên tai.

Cuối cùng, cậu ta đem thần kiếm chém ngang ra, tinh thể băng bị cắt vỡ một khối lớn, ta nhân cơ hội từ chỗ bị phá vỡ đưa vào lượng lớn phong thuộc tính, sau đó từ trong ra ngoài phóng ra phong nhận, đem nửa trên của tinh thể băng phá hủy một nửa.

Bây giờ, ta cuối cùng cũng có thể mở một mắt và nửa bên miệng rồi.

“Mặt che, au ó ám chặt tôi.” Ta dùng nửa miệng nói với Judge.

Judge nhướn lên một bên lông mày, nhưng vẫn một tay bám lấy bả vai ta, một tay che mặt của mình... Thật không hổ là giun trong bụng ta, nghe như thế cũng hiểu!

Ta đang muốn dùng phong nhận nổ tung triệt để cái tinh thể băng đã gần như mất hiệu lực này, lại nghe thấy tiếng hét của Charlotte: “Không được mang Sun knight đi!”

Cùng với tiếng hét bộc phát, hắc ám thuộc tính trong cơ thể Charlotte cũng bộc phát, hắc ám thuộc tính không ngừng khuếch trương gần như là trong nháy mắt đã chôn vùi cô ta, sau đó mở rộng theo bội số, biến thành một hình cầu thật lớn không ngừng khuếch trương, tất cả chúng ta đều bị

bao vây ở trong hình cầu dày đặc đến gần như khiến người hít thở không thông này.

Judge đột nhiên dùng sức đập tinh thể băng một cước, tinh thể băng bao gồm ta đều bị đập bay ra khỏi khối cầu này, đồng thời chính cậu ta cũng dựa vào luồng lực này bay về sau, tiếp theo, ta lại bởi vì trung gian có một đám hắc ám thuộc tính dày đặc cách trở mà không nhìn thấy tình huống của cậu ta thế nào.

Trước mắt, khối cầu khổng lồ đột nhiên nổ tung, hắc ám thuộc tính dày đặc đâm đầu mà đến...

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 7: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Bảy : “Khi Quốc Vương Gặp Gỡ Ma Vương”

Ah, đau đầu quá... Hông rồi! Judge và Giáo Hoàng đâu?

Ta cả người trong nháy mắt nhảy bắn lên, nhưng lại phát hiện mình nằm ở trong một đồng gạch vụn của kiến trúc vật, nhưng phía trước ta cũng không phải mặt đất mà là lơ lửng giữa trời, trông ra ngoài có thể quan sát cả tòa Diệp Nha thành, xem ra ta hình như bị lực chấn động của vụ nổ đánh bay đến kiến trúc của một ngôi nhà rất cao.

Ta vội vàng cảm tri tình huống của mọi người.

Trên quảng trường, mọi người ngã tán loạn, nhưng mỗi một người đều có đang cử động, thoát nhìn cũng không có nguy hiểm tính mạng. Chỉ có quang thuộc tính của Earth thấp đến gần như về không, cả người ngã trên mặt đất gần như không bò dậy nổi, nhưng cái này hẳn là bởi vì do cậu ta dùng Đại Địa chi thuần bảo vệ mọi người, cậu ta cũng không tiếp tục trôi mất quang thuộc tính, cho nên hẳn là không có việc gì.

Judge và Giáo Hoàng ngã khá xa, khiến cho ta căng thẳng mà tìm kiếm một hồi sau đó mới tìm thấy hai người ở rìa quảng trường.

Judge ngã trên mặt đất, chỉ dùng một tay chống đỡ chính mình, tay kia thì là vô lực buông xuống mặt đất, thoát nhìn bị thương khá nặng, nhưng Giáo Hoàng bên cạnh cậu ta hình như bình yên vô sự, còn đang ra sức

phóng trì dữ thuật lên người cậu ta. Xem ra hai người bọn họ hẳn là cũng không có vấn đề mới đúng.

Tất cả mọi người đều không có nguy hiểm tính mạng, mà chỉ đại quân sinh vật undead bao vây tấn công bọn họ đó có hơn nửa đều bị nổ đến chỉ thừa lại một đồng mảnh vụn. Trừ cái đó ra, uy hiếp lớn nhất, Charlotte, chẳng những hắc ám thuộc tính trên người cô ta giảm mạnh, hơn nữa hoang mang mà nhìn trái nhìn phải, thoát nhìn như đang tìm thứ gì... hoặc là người nào, tám phần là ta người mà bị đánh bay.

Biểu tình Stephen khó coi muốn chết, nhưng hai người hình như không có ý định tự mình ra tay công kích Mười Hai Thánh kỵ sĩ. Ta thở phào một hơi.

“Ugh...”

Âm thanh gì thế? Ta sửng sốt, lúc này mới phát hiện dưới đồng gạch vụn bên cạnh hình như có người, ta vội vàng đem gạch vụn dọn đi, người phía dưới lại là người ta nghĩ làm sao cũng không ngờ đến...

“Quốc, quốc vương bệ hạ!”

Cao cấp trì dữ thuật!

Ta theo phản xạ liền ném về phía quốc vương một cái cao cấp trì dữ thuật, sau đó vội vàng đọc lên chú ngữ của chung cực trì dữ thuật, chẳng qua lại nhớ tới trước kia đã từng cho quốc vương một chuỗi hoa hồng thủ châu, vội vàng túm lấy tay quốc vương lên, trên tay quả nhiên có hoa hồng thủ châu, ta lập tức bóp nát một viên hoa hồng châu chung cực trì dữ thuật duy nhất.

Trong sự đắm chìm dưới hào quang, quốc vương chậm rãi mở mắt, nhưng ta vẫn cảm thấy kinh hãi run sợ, bởi vì trên người quốc vương và đồng gạch vụn phía dưới tất cả đều dính đầy máu!

Ta vẫn đọc ra chú văn chung cực trì dũ thuật, thi triển xong lại còn ném một cái cao cấp trì dũ thuật, lúc này mới dừng lại... Nhưng nếu như đã mất máu quá nhiều, vậy dù cho có thêm bao nhiêu trì dũ thuật lên người quốc vương cũng vô ích, trì dũ thuật lại không thể đem máu bổ sung về!

“Bệ hạ!” Ta căng thẳng hỏi: “Ngài cảm giác thế nào?”

Quốc vương mặc dù mở to mắt, nhưng hình như thần trí không rõ, không biết có nghe thấy lời ta nói hay không, ta cuống đến độ hô mấy lần quốc vương bệ hạ.

“... Grisia?” Quốc vương đột nhiên thanh tỉnh, hơn nữa ánh mắt còn sáng ngời bức hỏi: “Người đã chạy đi đâu?”

Lạy thần Ánh Sáng, cái này thế nhưng ngàn vạn lần đừng là hồi quang phản chiếu!¹

“Tôi...”

Ta cũng còn chưa nói hết, quốc vương đã thở dài, lẩm bẩm: “Neo hiểm hoi nhờ vả ta một việc, muốn ta chiếu cố người nhiều một chút, nhưng người thật là... Chỉ là đi tới hoàng cung, vậy mà có thể đi cho đến biến mất tăm, thế này bảo ta nên làm sao chiếu cố? Neo cũng căn bản không liên lạc được, thầy trò các người thật sự là cùng một kiểu! Thật khiến người khổ não.”

Quốc vương không ngừng oán giận, nhưng ta một chút cũng không dám xen miệng, chỉ sợ ông ấy không nói một lời, lập tức nhắm mắt đi tìm thần Ánh Sáng rồi.

Quốc vương nhìn ta, nghi hoặc hỏi: “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Judge knight chỉ nói cho ta chuyện có liên quan đến việc người mất tích, hẳn hoài nghi sự tình liên quan đến một Hỗn Động tế ti.”

Ta có chút xấu hổ cúi đầu nói: “Hỗn Độn tế ti kia chính là một trong người ứng cử Ma Vương, tôi, tôi đã bị cô ta bắt đi. Xin lỗi...”

Ngay từ đầu đã phát nguyện với quốc vương bệ hạ xin giải quyết sự tình, nhưng lại cái gì cũng chưa giải quyết được đã bị người khác bắt đi, ta thật sự là xấu hổ đến không có mặt mũi gặp ông ấy.

“Địch trong tối ta ngoài sáng, vốn đã khó có thể đề phòng, cái này có gì phải xin lỗi?” Quốc vương trái lại còn an ủi ta, hơn nữa còn căng thẳng hỏi:

“Bây giờ tình huống quảng trường thế nào rồi?”

Ta hô to: “Bệ hạ, ngài trước đừng lo lắng những cái đó nữa, trước hãy nói cho tôi biết ngài bây giờ cảm thấy thế nào?”

“Ta? Ta cảm thấy rất mệt...”

Quốc vương vừa nói ra, lòng ta cũng lạnh một nửa. Chẳng lẽ thật sự là hồi quang phản chiếu...

Quốc vương thì thào: “Sau khi người mất tích, ta đã hạ lệnh di tản cả tòa Diệp Nha thành, nhưng rất nhiều người không chịu đi, đều là bị hoàng gia ký sĩ và Thánh ký sĩ cưỡng bách đi.”

Ta vội vàng nói: “Đó là tất nhiên, dân chúng phải rời khỏi nhà quen thuộc, khó tránh khỏi đều có chút lời oán giận.”

Quốc vương trầm mặc một chút, nhẹ giọng nói: “Nhưng ta không thể quên được ánh mắt bọn họ... Bọn họ thoát nhìn cảm hận ta như thế, mỗi một người đều như đang gào thét: Thân làm quốc vương, tại sao người không bảo vệ tốt tòa thành này.”

“Xin đừng nói như thế, ngài là vì bảo vệ nhân dân của Diệp Nha thành nên mới hạ quyết định này.”

Mặc dù ta nói như vậy, nhưng thần sắc quốc vương lại rất đau thương, ông ấy thở dài, yếu ớt nói: “Ôi, trận chiến Ma Vương này thật cuộc phải kéo dài tới bao lâu? Bây giờ còn có thể dựa vào lương thực dự trữ và viện trợ các nước khác để nuôi sống dân chúng Diệp Nha thành, nhưng nếu thời gian quá dài, sợ rằng cũng không thể tiếp tục được nữa, dân chúng cũng sẽ không chịu cư ngụ lâu dài ở nơi thu xếp tạm thời...”

Quốc vương nhíu chặt mày suy nghĩ, ta cần thận quan sát thần sắc của ông ấy, hơn nữa đã qua một khoảng thời gian, quốc vương cũng không đột nhiên ngã xuống đi gặp thần Ánh Sáng, hình như không phải hồi quang phản chiếu. Ta yên tâm rồi, chẳng qua vẫn không nhịn được mở miệng khuyên bảo: “Bệ hạ, ngài trước đừng nghĩ nhiều như thế, nghỉ ngơi cho tốt mới phải.”

Quốc vương lại không vui nói: “Làm sao có thể không nghĩ? Nếu không thể nhanh chóng nghĩ đối sách thu xếp nhân dân cho tốt, dân chúng cần ta cái quốc vương này làm gì? Grisia, mặc dù người là trưởng của Thần Điện Ánh Sáng, đối với Diệp Nha thành không có trách nhiệm lớn như thế, nhưng nói thế nào dân chúng của Diệp Nha thành cũng đã quyên hiến không ít tiền tài cho Thần Điện, người cũng nên nhanh chóng suy nghĩ biện pháp!”

Biện pháp? Ta sửng sốt, trong khoảng thời gian ngắn biện pháp nhanh nhất có thể nghĩ ra lại là lợi dụng việc Charlotte thích ta để đi giết chết cô ta, giâm bốt một người ứng cử, khiến cho chuyện có thể nhanh chóng chấm dứt...

“Mà thôi, là ta làm khó người rồi. Đối với chuyện Ma Vương này, trách nhiệm duy nhất của Sun knight có lẽ chính là thảo phạt hẳn đi?” Quốc vương cười một cái, nhưng trong nụ cười lại nhìn không ra một chút vui vẻ nào.

Người phải chịu trách nhiệm đối với Diệp Nha thành là quốc vương của Vong Hưởng quốc, mà không phải người!

Biết rõ trách nhiệm này là một công việc vất vả mà chẳng được gì tốt, nhưng quốc vương lại hoàn toàn không có trốn tránh, trái lại còn muốn một vai gánh vác, dưới so sánh, ta lại không ngừng trốn tránh trách nhiệm mà mình nên gánh vác.

Judge đúng, quốc vương bệ hạ cũng đúng, ta là người ứng cử Ma Vương! Không được không chịu thừa nhận nữa, đây là trách nhiệm của ta, không thể tránh nữa! Nhất định phải mau chóng giải quyết, nếu không chỉ sẽ tạo thành thương hại càng lớn!

Bên ngoài truyền đến rất nhiều tiếng ồn ào, phần lớn là lòng nóng như lửa đốt mà hô to: “Bệ hạ... Bệ hạ! Ngài làm sao rồi? Người đâu... Mau lên! Mau dõng đi đồng đá này!”

Quốc vương nhàn nhạt cười nói với ta: “Không cần lo cho ta nữa, mau đi quảng trường đi, người hẳn là rất lo lắng tình huống ở đó.”

Ta gật đầu, mở miệng khẩn cầu: “Quốc vương bệ hạ, Diệp Nha thành vẫn là quá nguy hiểm rồi, xin ngài rút khỏi đây đi! Sun sẽ dốc toàn lực khiến cho trận chiến tranh này mau chóng chấm dứt!”

“Quốc vương há có thể rời khỏi vương thành của chính mình?” Quốc vương lại lắc đầu nói: “Người cũng lượng sức mà làm là được, thật sự không được cũng đừng liều mạng hi sinh chính mình, Nene sẽ tức giận, hẳn nổi nóng thế nhưng còn đáng sợ hơn so với Ma Vương đấy! Ha ha... khụ khụ khụ!”

“Quốc vương bệ hạ!” Ta vội vàng vỗ vỗ lưng quốc vương, giúp ông thuận khí.

Một giọng nữ trong treo mang theo mừng rỡ vang lên: “Tìm được anh rồi.”

Không cần quay đầu lại, ta đã nhìn thấy Charlotte lơ lửng ở không trung, cô ta thoạt nhìn vô cùng vui vẻ, khuôn mặt cười rộ lên vẫn đáng yêu như cũ, nhưng khuôn mặt tươi cười này bây giờ chỉ làm cho ta cảm giác rất điên tiết!

Ta phẫn nộ mắng: “Tại sao vô duyên vô cố gây nên vụ nổ lớn như thế? Suýt nữa đã hại chết quốc vương bệ hạ!”

“Quốc vương?” Charlotte không thềm để ý nói: “Cái thứ này chết đi thì tuyển lại một cái là được rồi! Sun knight, mau chóng theo ta đi thôi! Stephen cứ lái nhải đòi mau chóng rời khỏi đây, để tránh cho người ứng cử khác thừa dịp đến công kích ta.”

Chết thì tuyển lại một cái? Lửa giận trong lồng ngực đột nhiên bạo phát, ta xoay người rống giận với cô ta: “Bệ hạ là vị quốc vương tốt đến mức không còn có thể tốt hơn! Căn bản không có người có thể thay thế ngài!”

“Thật không? Nhưng hẳn thoạt nhìn rất yếu, hơn nữa cũng không dễ coi.” Charlotte cau mày đánh giá quốc vương, sau đó vừa lại chuyển chú ý vào ta, nói: “Vẫn là anh dễ coi hơn nhiều! Sun knight, nếu anh còn không đi theo ta, ta sẽ giết chết cái quốc vương đó. Đúng rồi, còn có Thánh kỵ sĩ ở quảng trường này cũng giết luôn.”

“Ngươi, ngươi!” Ta tức giận đến mức gần như nói không ra nửa câu.

Charlotte búng tay một cái, từ trên tay bắn ra một đường hắc ám thuộc tính, thẳng tắp mà bắn về phía quốc vương. Không ngờ cô ta lại nói là làm, ta dưới tình thế cấp bách chỉ có thể bộc phát bùa quang thuộc tính để đỡ cái công kích này.

“Ngoan ngoan theo ta đi, nếu không ta sẽ giết hẳn, rồi đánh ngất anh mang đi!” Giọng nói của Charlotte lúc này đã là uy hiếp rồi.

Ta ngần ra. Lại muốn đánh ngất ta mang đi? Còn có một đồng chuyện chờ ta đi làm, vừa rồi ta cũng lần nữa đáp ứng bệ hạ phải nhanh chóng giải quyết sự kiện Ma Vương, làm sao có thể bị đánh ngất lần nữa!

Quốc vương cao giọng la lên: “Người đâu, mau vào đây! Có kẻ địch!”

Nhìn thấy Charlotte bặm môi không vui, ta lập tức lặng lẽ đi chuyển, đem cả người quốc vương che chở ở đằng sau, sau đó nói với cô ta: “Để cho ta nói riêng mấy câu với quốc vương bệ hạ, ta sẽ đi theo người.”

Charlotte trầm mặt xuống, rất rõ ràng không muốn làm theo lời ta. Ta tiếp tục nói: “Người qua bên Mười Hai Thánh kỵ sĩ chờ ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ rơi bọn họ.”

Cô ta sừng sốt, có chút hoài nghi hỏi: “Nếu như ta để cho anh nói hết với hẳn, anh thật sự sẽ đi theo ta?”

Ta nhàn nhạt cười một cái, trả lời: “Ta nhất định sẽ đi tìm người, hơn nữa lần này sẽ không rời khỏi người nữa.”

Charlotte ngần ra, đầu hơi cúi xuống, thoạt nhìn vậy mà có điểm then thừng, chỉ là ta không cách nào biết được mặt cô ta có đỏ hay không. Cô ta nhỏ giọng nói: “Được, vậy ta qua bên kia chờ anh! Phải qua nhanh một chút đó!”

Vừa nhìn thấy cô ta xoay người bay đi, nụ cười trên mặt ta trong nháy mắt biến mất. A! Ít nhất ở lúc người còn sống, ta tuyệt đối sẽ không rời khỏi người!

Sau lưng, quốc vương mang theo giọng nghi hoặc hỏi: “Grisia, cái này rốt cuộc là chuyện làm sao?”

Ta không quay đầu lại, chỉ là ngoài miệng an ủi: “Xin đừng lo lắng, bệ hạ, sự tình nhất định sẽ rất nhanh liền có thể giải quyết”, đồng thời ta cũng tìm được người muốn tìm, phát ra tin tức với cậu ta.

Judge, cậu một mình đến tiệm đồ ngọt chờ tôi.

“Bệ hạ... Sun knight?”

Kỵ sĩ bên ngoài cuối cùng cũng đã dọn xong đồng đá, lộ ra một lỗ bằng cỡ đầu người, Elliot từ cái lỗ này ló đầu vào, đầu tiên là sốt ruột mà hô bệ hạ, nhưng lại bởi vì nhìn thấy ta mà kinh ngạc thốt ra gọi.

Nhưng ta không đáp lại, mà là lướt đi mấy bước rồi nhảy xuống tòa nhà, để cho phong thuộc tính mang ta bay về hướng tiệm đồ ngọt.

Tiệm đồ ngọt cũng không xa, sau khi lướt vài cái, ta liền đáp xuống đến cửa tiệm đồ ngọt rồi. Nơi đây vốn hẳn là nơi đông như trẩy hội, cho dù là ban ngày hay đêm tối cũng có người xếp hàng mua đồ ngọt, hàng ngũ lúc nào cũng dài đến mức ta phải tìm Judge tới giúp mua đồ ngọt, hại Judge knight danh tiếng đã rất không tốt ở chỗ này lại thêm một cái tội danh “thích chen ngang hàng” này.

Nhưng, bây giờ cửa chính của tiệm đồ ngọt đóng chặt, mùi hương ngọt ngào luôn luôn thoảng trong không khí biến mất tăm, cửa thì còn một người cũng không có.

Ta chần chờ một chút, nhưng vẫn vươn tay tháo xuống yên lặng vĩnh hằng trên cổ, sau đó cầm trong tay, dựa vào cửa tiệm chờ người tới.

Không lâu sau, Judge liền xuất hiện, hơn nữa trên tay cậu ta còn cầm Thái Dương thần kiếm của ta. Cậu ta bước nhanh đi tới trước mặt ta, một chút cũng nhìn không ra vừa rồi mới còn bị thương đến đứng không được.

Ta một câu cũng không nói, chỉ là vươn tay đem yên lặng vĩnh hằng đưa cho cậu ta. Judge cũng không hồ là Judge, hành động bất chợt này cũng không có hù dọa cậu ta.

Cậu ta vẻ mặt trấn định, nhưng lại không có vươn tay tiếp nhận dây chuyền, chỉ là hỏi: “Tại sao?”

“Cậu cũng nhìn thấy Charlotte rồi.” Ta giải thích: “Cô ta không chịu khống chế cũng không thềm để ý những người khác, chúng ta không thể để cho cô ta lên làm Ma Vương!”

Judge nhíu mày, nói: “Nhưng người ứng cử khác cũng chưa chắc sẽ tốt hơn, nếu hẳn so với Charlotte càng tệ thì sao?”

Ta hết sức cường điệu nói: “Đến lúc đó chúng ta lại nghĩ biện pháp khác! Cho dù người ứng cử khác càng tệ, cũng không thể để cho Charlotte lên làm Ma Vương. Cô ta căn bản cái gì cũng không quan tâm, vừa rồi thậm chí còn muốn đem quốc vương một quốc làm bia ngắm bắn, người như vậy làm Ma Vương thực sự quá nguy hiểm rồi!”

Judge lại nhướn mày, nói: “Cô ta quan tâm cậu không phải sao? Trước khi bọn tôi khai đánh, lúc cô ta chửi lộn với Earth đã nói ra không ít lần, cô ta không biết cậu là một trong người ứng cử đi?”

Nói ra không ít lần... Vụ này không biết sẽ bị Earth lấy để giễu cợt bao nhiêu năm đây. Ta bất đắc dĩ mà lắc đầu: “Cô ta không biết, biết rồi cũng phần lớn không quan tâm. Charlotte căn bản không muốn làm Ma Vương, cô ta thoạt nhìn hình như không cần biết thế giới này có bị hủy diệt hay không, chuyện duy nhất muốn làm chỉ có đem tôi đóng gói mang đi mà thôi.”

“Vậy đích xác rất nguy hiểm.” Judge nhíu chặt mày, hỏi: “Cho nên cậu muốn làm sao?”

Ta vô cùng kiên định nói: “Tôi muốn lấy thân phận người ứng cử Ma Vương khác đánh bại cô ta.”

Mày của Judge một chút cũng không nói ra, cậu ta trầm mặc trong chốc lát, hỏi: “Nhưng cậu có chắc cậu đánh thắng?”

“Cô ta mạnh hơn tôi.” Ta thành thật thừa nhận: “Năng lực tụ tập thuộc tính của cô ta mạnh hơn tôi, hơn nữa cô ta còn là Hỗn Động tế ti chuyên tu thần thuật ma pháp hệ hắc ám, ma pháp hệ hắc ám của cô ta sợ rằng so với ma pháp tổng hợp tôi học lung tung khắp nơi này tốt hơn nhiều, năng lực tôi duy nhất thắng cô ta có thể là cảm tri.”

“Chẳng lẽ cậu muốn dùng cảm tri đánh thắng cô ta sao?” Judge có chút khó chịu nói: “Nếu như cậu hi vọng Trầm Mặc Chi ưng giúp đỡ, tôi phải nói trước cho cậu, hắn đã từ chối gia nhập chiến cuộc, hắn nói mình không thể trực tiếp tham chiến, nhiều nhất là len lén giúp một chút chuyện nhỏ. Dù sao cuối cùng ai sẽ làm Ma Vương cũng là ẩn số, nếu như Hỗn Động thần điện trực tiếp tham chiến, người ứng cử mà họ ủng hộ cuối cùng lại thua, sẽ gây ra trở ngại rất lớn đối với việc bọn họ về sau phải làm, cho nên dù cậu lấy thân phận người ứng cử Ma Vương tham chiến, hắn cũng sẽ không giúp cậu vây đánh Charlotte.”

Ta lập tức nói: “Tôi thế nhưng chưa từng trông cậy vào hắn! Nhưng tôi có thể trông cậy các cậu sẽ giúp tôi chứ? Judge, tay của tôi giờ ra rất mỏi đó! Lấy dây chuyền đi à!”

Judge nhàn nhạt cười một cái, nói: “Cậu đeo dây chuyền lại đi, cho dù cậu chỉ giúp thi triển thần thuật phụ trợ, chúng tôi cũng sẽ giúp cậu đối kháng Charlotte.”

Ta bình tĩnh nói: “Nếu như tôi lấy thân phận Sun knight giết chết người ứng cử Ma Vương, phải làm sao ăn nói với quốc vương cùng các quốc gia khác? Bọn họ làm tốt mọi chuẩn bị, thậm chí không tiếc dọn sạch Diệt Nha

thành, vì chính là muốn người ứng cử Ma Vương chém giết lẫn nhau, thế nhưng không phải là muốn nhìn thấy Thần Điện Ánh Sáng thảo phạt người ứng cử Ma Vương.”

Judge ngẩn ra, ánh mắt thoát nhìn có chút dao động, nhưng vẫn không chịu tiếp nhận dây chuyền, hỏi: “Không có biện pháp khác sao? Cậu có thể ngụy trang một chút, để bọn họ cho rằng cậu là Ma Vương...”

Ta ngắt lời cậu ta: “Không thể! Quang thuộc tính trên người tôi quá mạnh rồi, căn bản không thể gạt được Charlotte và Stephen. Trừ phi cậu muốn nói cho quốc vương bệ hạ, Sun knight chính là một trong người ứng cử Ma Vương, nếu không bây giờ tiếp nhận dây chuyền ngay, chúng ta đã không còn quá nhiều thời gian để tồn nữa rồi.”

“Nhưng cậu tóc đen...” Judge nói đến một nửa, có chút muốn nói lại thôi.

Ta vội vàng nói: “Lần trước cậu đã có thể khiến tôi tóc đen tiếp nhận Thái Dương thần kiếm, lần này cũng nhất định có thể! Đợi đến khi chúng ta giải quyết xong Charlotte, cậu đem Thái Dương thần kiếm cho tôi, sau đó tôi sẽ mang lại yên lặng vĩnh hằng, không phải sẽ lại là một đầu tóc vàng sáng bóng sao?”

Judge trầm mặc một chút, hỏi: “Nếu như cậu không muốn tiếp nhận Thái Dương thần kiếm thì sao?”

“Đừng lo tôi muốn nhận hay không, tóm lại cứ nhét qua là được rồi!”

“Được, đây thế nhưng là cậu nói đấy!” Judge rốt cuộc cũng tóm lấy dây chuyền.

“Đem Thái Dương thần kiếm cầm ra xa một chút, nó sẽ trở ngại tôi thu hút hắc ám thuộc tính.”

Nói xong, ta nhắm mắt lại, bắt đầu chuyên tâm tụ tập hắc ám thuộc tính vào trong cơ thể, chậm rãi đem quang thuộc tính gạt bỏ hết. Quá trình này không chút nào khó khăn, hơn nữa còn hết sức nhẹ nhàng thoải mái, thậm chí không cần bao nhiêu thời gian.

Không cần nửa phút, ta liền cười hỏi: “Tóc của tôi là màu gì?”

“Màu đen. Sun, mở mắt, đừng nhắm mắt.”

Lời của Judge trái lại khiến ta nhớ đến một cái nghi hoặc đã có rất lâu về trước. Ta không chỉ mở hai mắt, còn đến gần vài bước, trực tiếp đối mắt vào cậu ta, sau đó hỏi: “Cậu nói xem, mắt của tôi thoát nhìn là dạng gì?”

“Toàn bộ đều là màu đen, ngay cả lòng trắng đều là màu đen.” Judge chần chờ một chút nói: “Giống như đúc Charlotte.”

Ngay cả lòng trắng cũng là màu đen sao?Đáp án thì ra là như vậy, thật đúng là một quái vật từ đầu đến đuôi, chỉ là Judge thoát nhìn không làm sao kinh ngạc, có lẽ là bởi vì Charlotte cũng có đôi mắt như vậy đi!

“Không đúng! Tôi sai rồi, mắt của cậu không giống với cô ta.” Judge đột nhiên mở miệng nói: “Mắt của cậu không phải màu đen thuần, bên trong còn có một chút hào quang màu vàng, đơn giản giống như sao trời... Thật là khó tin”

Charlotte không có mà ta lại có hào quang màu vàng? Chẳng lẽ bởi vì ta là Sun knight sao?

“Sun.” Judge đột nhiên gọi ta một tiếng.

“Hả?” Ta quay đầu nhìn Judge, cậu ta lại không có tiếp tục nói, chỉ là trừng mắt nhìn ta, làm cho ta cảm giác có chút không hiểu làm sao. Chẳng qua, thần tình của cậu ta lại càng ngày càng thả lỏng, cuối cùng thậm chí

thở phào, nói: “Cậu cảm giác lên cũng không có gì khác, xem ra là tôi nghĩ quá nhiều rồi.”

“Đương nhiên là cậu nghĩ quá nhiều rồi, tôi căn bản không cảm giác mình có thay đổi...” Nói đến một nửa, ta nhìn hướng quảng trường, cau mày nói: “Không xong, Charlotte bắt đầu có chút không kiên nhẫn rồi, con nhỏ đó không khác gì một mụ điên, nếu lại phát điên thì không xong rồi, những người khác đều còn ở trong quảng trường.”

Ta vươn tay tháo tóc ra, khiến cho tóc tán loạn che khuất một phần mặt, tiếp theo lại cởi ngoài bào mặc trên người xuống, đem áo tay ngắn mặc bên trong xé thành không tay, cuối cùng đem ngoài bào xé thành sợi, quần lên giày và ống quần.

Judge sửng sốt hỏi: “Cậu làm gì vậy?”

Ta vừa tiến hành gia công xử lý quần áo, vừa thuận miệng trả lời: “Dù sao cũng phải khiến cho người ta không nhận ra đây là trang phục Sun knight chứ? Được rồi! Judge, tôi qua trước, cậu tự mình từ từ đi qua đi!”

“Cái gì?” Judge sửng sốt, vội vàng nói: “Chờ đã...”

Ta bay lên, cười nói với cậu ta: “Cậu trong vụ nổ vừa rồi bị thương rất nghiêm trọng đi? Mặc dù đã chữa lành, chẳng qua không thể không có ảnh hưởng. Tóm lại, chuyện kế tiếp cậu cũng đừng quản, giao cho tôi và những người khác là được, cậu sau cùng trở lại đem thần kiếm giao cho tôi là tốt rồi!”

Nói xong, ta cũng không chờ cậu ta trả lời liền trong nháy mắt bay lên trời cao.

Judge cái tên cuồng công việc này căn bản không thể nói: “Được, tôi sẽ ở đây nghỉ ngơi một chút, chờ sự tình kết thúc rồi qua sau”, cho nên cũng

không cần để ý cậu ta, để cho cậu ta tự mình từ từ đi tới quảng trường, cũng coi như là một loại nghỉ ngơi mà!

Cảm giác bay ở trên cao đúng là đặc biệt tốt!

Gió thổi qua rất thoải mái, cảm giác quan sát Diệp Nha thành rất tuyệt, hơn nữa ở đây cũng không có người khác, ta không cần phải giả bộ tươi cười, cho dù ở chỗ này lộn nhào ba vòng cũng được!

Duy nhất không quá thuận tiện chính là tóc bị gió thổi bay tán loạn, thỉnh thoảng quét phải mắt, quét đến mắt ta cũng đau buốt, cuối cùng dứt khoát liền nhắm mắt lại, dù sao ta căn bản không cần phải mở mắt.

Không trung thật sự thoải mái, chỉ là lúc ta chậm chậm đi tới hướng quảng trường, lại đột nhiên nhìn thấy một cái điểm nhỏ rất chướng mắt.

Charlotte.

Chú thích:

1: Hồi quang phản chiếu: hiện tượng đèn dầu vụt sáng trước khi tắt, người sắp chết đột nhiên tỉnh táo... đại khái là vậy >”<

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 8: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Tám: Tai Tiếng

Ta vừa bay về hướng Charlotte vừa tụ tập hắc ám thuộc tính, bay đến chỗ cách cô ta khoảng vài chục thước, phát tay một cái đem hắc ám thuộc tính hóa thành lưỡi dao bắn đi.

Charlotte cũng sớm đã nhìn thấy ta rồi, sau khi ta phát động công kích, cô ta còn nhếch lên nụ cười, khi ám nhận bay đến trước người cô ta, cô ta không chút hoang mang mà giơ tay lên, một tấm màn màu đen bán trong suốt đột nhiên xuất hiện, ám nhận đánh lên tấm màn, phát ra tiếng vang thật lớn.

Nhưng, trừ tiếng vang có chút dọa người, ám nhận không có tạo thành thương tổn khác, thậm chí ngay cả tấm màn màu đen kia cũng hoàn hảo vô khuyết. Tấm màn này và Đại Địa chi thuẫn có hiệu quả như nhau, có điều Địa Địa chi thuẫn là dùng Thánh quang, cái thuẫn này lại là dùng ám thuộc tính.

“Người ứng cử khác sao? Cuối cùng cũng ra rồi à!” Charlotte dù vậy vẫn ung dung nói: “Cũng huyền não như thế rồi, các người đều không chịu đi ra, ta còn tưởng hai người ứng cử khác căn bản chính là rùa đen rụt đầu!”

... Cái con ả thối tha này!

“Con mù điên đúng là con mù điên, não loạn lớn như thế, sợ người khác không biết người điên sao?” Ta tận lực trầm giọng xuống đáp lại, trong lúc

nói chuyện còn thừa dịp cảm tri tình huống hiện trường, nhất là Stephen đang ở đâu, hấn vậy mà không có ở bên cạnh Charlotte?

Đầu tiên ở trên quảng trường nhìn thấy Mười Hai Thánh kỵ sĩ, bọn họ mặc dù cách không xa Charlotte, nhưng cũng không ra tay với cô ta, chỉ là ngồi hoặc đứng.

Ước chừng chia làm hai nhóm người, một nhóm người cầm vũ khí cảnh giới, những người khác thì đang nhắm mắt dưỡng thần. Người nhắm mắt dưỡng thần phần lớn là Thánh kỵ sĩ có quang thuộc tính lệch thấp, ví dụ như Earth, quang thuộc tính của cậu ta căn bản đã thấy đáy rồi, nhưng hấn là nhờ có cậu ta, Mười Hai Thánh kỵ sĩ mới không có người nào bị thương nghiêm trọng.

Nói trước đây, đừng cùng nhau ngẩng đầu nhìn tôi. Tôi là Sun, cái tóc đen kia.

Mọi người đều giật mình, có người trợn lớn mắt, có người thiếu chút nữa nhảy dựng lên, nhưng bởi vì phản ứng khác nhau, hơn nữa không có đồng loạt quay đầu nhìn ta, cho nên thoạt nhìn không làm sao đột ngột, hấn là không đến mức sẽ khiến cho Charlotte chú ý.

Tôi phải dùng thân phận người ứng cử Ma Vương giải quyết Charlotte, các cậu cứ lấy lý do cứu Sun knight ra giúp tôi đi! Oh, đúng rồi, tôi kêu Judge tự mình qua đây rồi. Cậu ta vừa rồi bị thương rất nặng, để cho cậu ta tản bộ một chút coi như nghỉ ngơi cũng tốt.

Ta vừa nói xong, mọi người đều tự lộ ra biểu tình khác nhau, có người cúi đầu cười trộm, có người cười như không cười, Earth và Metal còn khinh khỉnh liếc ta một cái.

Charlotte đột nhiên giận dữ, la hét: “Tóc tai bù xù, quần áo còn rách nát te tua, người còn giống tên điên hơn!”

Ngoại trừ la hét, cô ta còn phát ra lượng lớn hắc ám thuộc tính công kích, nhưng công kích cô ta phát ra đều bị mũi tên từ phía dưới bắn lên đánh rơi, cô ta sững sốt, cúi đầu nhìn xuống, đồng thời gầm lên: “Các người làm gì vậy? Đây là đối chiến giữa những người ứng cử, không liên quan tới các người!”

Phía dưới, ánh mắt Leaf sắc bén hơn nữa còn giơ cung, nhưng trên cung cũng không có mũi tên thật, mà là một đường quang thuộc tính hình mũi tên.

Không biết có bao nhiêu người ở lúc mũi tên của Leaf dùng hết thì mừng rỡ như điên đến như thế hẳn đã thắng... Ta không phải nói đánh thắng, là nói “trốn thắng” Leaf knight, chẳng qua một giây sau, trên cái mông bọn họ sẽ cảm vài mũi thánh quang tiễn.

Mặc dù hiệu quả của Thánh quang dùng để công kích sinh vật không phải undead cũng không tốt, chẳng qua nén thành hình mũi tên trái lại cũng đủ chọc thủng cái mông người bình thường rồi.

Bởi vì Leaf sau khi biến thành người thật khủng khiếp, toàn bộ tinh thần sẽ tập trung ở ngắm và bắn tên, trên cơ bản không quá sẵn lòng mở miệng nói chuyện, cho nên liền do Stone và Storm nhảy ra, hai người một tung một hứng.

Stone đầu tiên quát khê: “Người nếu đã dám bắt đi Sun knight trưởng, trắng trợn phá hoại Diệp Nha thành, triệu đến sinh vật undead của bóng tối, chẳng lẽ còn hi vọng Thần Điện Ánh Sáng sẽ thân thiện với người sao?”

“Mặc dù tình yêu thật vĩ đại, chẳng qua rất đáng tiếc, tình yêu cưỡng ép thế nhưng đã không vĩ đại rồi! Sun knight trưởng nhà ta không hề có chút hứng thú với người.” Storm uể oải nói: “Nhưng người trước đó chẳng những bắt cậu ta đi, bây giờ còn muốn lần nữa cưỡng chế mang cậu ta đi,

cho nên bọn ta làm sao có thể để cho người lên làm Ma Vương đây? Người nói có phải không?”

“Các người đừng không biết tốt xấu! Ta thế nhưng là nể mặt Sun knight mới không giết chết các người.” Charlotte rống giận: “Hơn nữa mỗi một người ứng cử Ma Vương đều thiện trường sử dụng hắc ám thuộc tính, hẳn cũng chắc chắn sẽ triệu hồi sinh vật undead! Các người là đồ ngu xuẩn!”

Stone và Storm thoáng nhìn nhau, Stone có chút bất đắc dĩ nói: “Cô ta nói như vậy cũng không sai.”

Metal lớn tiếng thét lên: “Ít nhất hẳn chắc chắn không có hứng thú đối với Sun knight trưởng!”

“Thế thì là thật, ít nhất có thể giữ lại Sun knight trưởng nhà bọn ta.” Storm ngẩng đầu nói với ta: “Làm một cái thương lượng chứ? Nếu như người có thể thề không triệu hồi sinh vật undead và tận khả năng không phá hoại Diệp Nha thành, quan trọng nhất là không được bắt cóc Sun knight đi, vậy Mười Hai Thánh kỵ sĩ sẽ trợ giúp người lên làm Ma Vương, thế nào?”

Ai muốn bắt cóc chính mình hả? Chẳng qua thật không hồ là Storm thiện trường ngoại giao, lên tiếng nói nửa thật nửa giả, lại có thể còn biết đầu tiên nên câu kết với ta ở trước mặt mọi người, để đánh tan ngờ vực của những người khác.

Mặc dù trên quảng trường bây giờ dường như chỉ có ta, Charlotte và Mười Hai Thánh kỵ sĩ, nhưng trên thực tế lại không phải như thế, người trốn ở chỗ không xa nhìn lén thế nhưng không ít, nhất là những gã của Hỗn Độn thần điện đặc biệt nhiều, khiến người cảm thấy thật khó chịu!

“Thành giao!” Ta cao giọng đáp ứng.

“Chờ một chút!”

Stephen không biết từ đâu chui ra, còn lớn tiếng khiển trách: “Các người những Thánh kỵ sĩ không biết xấu hổ này muốn vây đánh một cô gái yếu đuối sao?”

Cô gái yếu đuối...Ta khó có thể tin nói: “Nếu như ta nhớ không lầm, cô ta vừa mới bùng nổ một cái quảng trường, cô ta nếu là cô gái yếu đuối, vậy những Thánh kỵ sĩ phía dưới kia chẳng lẽ là trẻ con năm tuổi à?” Lời này vừa nói xong, ta tổng cộng thu được mười cái lườm mắt.

“Chinh chiến giữa người ứng cử Ma Vương không nên có người khác nhúng tay!” Stephen đột nhiên giận dữ rống: “Cho dù là vu yêu, cũng sẽ không nhúng tay ở lúc người ứng cử bắt đầu chính diện đối chiến! Vu yêu của người không có nói cho người sao?”

Nói xong, hắn trầm mặc một chút, hỏi: “Vu yêu của người đâu?”

“Vứt bỏ rồi.” Ta hơi hợt trả lời.

“Vứt bỏ rồi?” Stephen ngạc nhiên.

Lúc này, Charlotte lại xen miệng hỏi: “Stephen, Sun knight đâu?”

“Cô còn đang nghĩ đến Sun knight? Ta không tìm được hắn!” Stephen quay đầu lại rống to: “Ai bảo cô phải tin tưởng lời hắn nói? Cô cho rằng hắn thật sự sẽ ngoan ngoãn tới cho cô bắt đi sao?”

Charlotte lại dùng tiếng hét còn lớn hơn đáp lại: “Anh ta là Sun knight, không thể sẽ gạt người!”

Ta đúng là đã tới, là tự người nhận không ra, cái này không thể trách ta.

Stephen cả mặt biểu tình không biết làm sao, nếu không phải hai ta là trạng thái đối địch, ta vẫn thật có phần muốn tiến lên vỗ vỗ vai hắn đôi chút biểu lộ an ủi.

“Mười Hai Thánh kỵ sĩ giao cho ta, cô chuyên tâm đánh với hắn, đánh xong rồi đi tìm Sun knight, quang thuộc tính trên người hắn mạnh như thế, sẽ không quá khó tìm. Nhớ rằng! Đánh thắng rồi, cô có thể đem người yêu của cô nốt ở lâu đài tương thân tương ái cả đời, nếu như đánh thua. Cô thế nhưng là ngay cả mạng cũng không... A!”

Nói đến một nửa, Stephen đột nhiên phát ra tiếng kêu đau đớn, âm thanh không giống người sống. Trên người hắn cắm vào năm mũi Thánh quang tiễn, lần lượt ở đầu, cổ, ngực, phần gan và chỗ hiểm thân dưới, nếu như hắn là một người sống, bây giờ cũng đã chết đến không thể chết nữa rồi.

Stephen ngẩng đầu lên, nửa bên mặt đều là máu và óc, may là ta không nhìn thấy màu sắc, nếu không đầy đầu đỏ đỏ trắng trắng lại còn đang chuyển động, thật sự có chút buồn nôn. Hai mắt hắn trợn to đến gần như nứt ra, gầm lên: “Các người lũ Thánh kỵ sĩ hèn hạ này, vậy mà đánh lén...”

Nói đến một nửa, tên của Leaf ùn ùn bắn tới. Đối mặt với Thánh quang tiễn chuyên đối phó sinh vật undead, Stephen cũng không thể không né tránh, cho dù vụ yêu căn bản không sợ chết, nhưng nếu đón đỡ những mũi tên này, chỉ sợ cái thân thể này của hắn đã có thể báo hỏng rồi.

“Leaf knight trường giơ cung lên ít nhất cũng đã năm phút rồi.” Metal lớn tiếng chế giễu: “Chỗ nào coi là đánh lén hả?”

Một bóng người vậy mà từ phía dưới nhảy vọt lên trên, hướng vào lưng Stephen đập một cái nặng nề, làm cho hắn nhất thời như sao băng rớt xuống dưới.

Bóng người nhảy lên đó là Storm. Vũ khí của Storm là một bộ giáp chân, phương thức công kích chủ yếu của cậu ta cũng là dùng chân. Mặc dù bị đập một cước nghe lên hình như so với bị chém một đao không có lực đe dọa bằng, nhưng một cước của Storm knight lại là một cước sẽ đem một người bình thường xé thành hai nửa!

Mặc dù Stephen không phải người bình thường, nhưng từ âm hưởng của hấn phát ra nghe lên, hấn hấn là cũng không phải rất dễ chịu.

Storm cũng không biết bay, cho nên cậu ta bắt đầu rớt xuống dưới, lúc rớt xuống còn đề lực tăng tốc độ một cước đạp lên lưng Stephen, làm cho tiếng vang của Stephen lúc rớt xuống không khác gì tiếng nổ, nền quảng trường cũng lồm xuống thành một mảng lớn.

Mặc dù trên lý luận, Mười Hai Thánh kỵ sĩ hành sự nên quang minh chính đại, chẳng qua Storm knight là người phát ngôn của tự do tự tại, khiến cho đánh lén cũng là một trong những hành động tự do của cậu ta, cho nên trái lại không có vấn đề gì, nếu như là những người khác làm có thể đã...

Mọi người mặc kệ là Storm knight, hay là Earth knight nên trung hậu thành thật, thậm chí là Leaf knight thiện lương, mọi người toàn bộ xông lên đạp loạn một trận vào Stephen, vừa đạp còn vừa chửi:

“Dám bắt Sun này! Bắt nữa thử coi!”

“Hại bọn ta sơ tán dân chúng vất vả như thế!”

“Lượng công việc bình thường đã quá nhiều rồi, đừng có lại tăng chỉ số gan của ta!”

Mặc dù tôi rất hiểu oán hận của mọi người, chẳng qua cũng đừng dùng sức như thế mà đạp à! Bên cạnh có một đồng người đang nhìn lén, mọi người phải chú ý hình tượng! Earth cậu đạp người cũng như thôi, đừng lộ ra biểu tình dữ tợn như thế có được không?

Leaf, cậu thế nhưng là người thiện lương từ ngoài vào trong, nhưng bây giờ bộ dạng vung cung đạp người của cậu, khiến cho tôi cảm thấy sau này tốt hơn đừng bắt nạt cậu tung lung...

Cuối cùng vẫn là Stephen một hơi bay lên trời cao, lúc này mới tránh được công kích đập người của chúng kỵ sĩ, mặc dù bộ dạng của hắn thảm hại không chịu nổi, nhưng hình như không bị thương nặng, mọi người vây đánh thì vây đánh, nhưng cũng không có người thật sự dùng vũ khí công kích, Mười Hai Thánh kỵ sĩ dù thế nào cũng không phải là bên tà ác...

“A!”

Trước ngực Stephen đột nhiên xuyên ra một thanh kiếm, hơn nữa còn không phải kiếm bình thường, mà là Thái Dương thần kiếm! Tiếng hét đặc thù của sinh vật undead vang tận mây xanh, hắn bất chấp tay trái sẽ bị thương, vẫn cứ cầm Thái Dương thần kiếm nhổ ra, nhưng ngực đã bị ăn mòn một mảng lớn, hơn nữa Thánh quang còn sót lại vẫn đang tiếp tục ăn mòn.

Thật đáng tiếc, nếu như là ta cầm kiếm, tuyệt đối có thể hủy diệt triệt để cỗ thân thể này của hắn!

Mọi người nhìn hướng Thái Dương thần kiếm bắn tới, Judge knight trưởng đứng ở rìa quảng trường, tay phải giơ Thẩm Phán thần kiếm, tay trái thì là giơ ở giữa không trung, một bộ dạng vừa mới hoạt động xong.

Không còn nghi ngờ, người đánh lén Stephen chính là cậu ta, đây mới là danh chính ngôn thuận đánh lén!

Dù sao, tội danh của Judge knight từ lạm sát vô tội đến chen hàng mua đồ ngọt đều có, hoàn toàn là tai tiếng, cho nên cậu ta làm cái chuyện xấu gì cũng không kỳ quái!

Mọi người thật đúng là...Ta không nhịn được bật cười, càng cười càng lớn tiếng, càng cười càng vui vẻ: “Ha ha ha!”

“Stephen!”

Charlotte bay đến bên cạnh Stephen, vươn tay liền tụ tập một đám hắc ám thuộc tính lớn trút vào trong thân thể Stephen, vết thương của người sau lập tức được hắc ám thuộc tính bao trụ, không còn tiếp tục ăn mòn nữa.

Charlotte quay đầu qua, hắc ám thuộc tính trong đôi mắt tựa như ngọn lửa hùng hực thiêu đốt, cô ta rống giận: “Các người lại có thể đối với Stephen như thế, hẳn vẫn luôn ngăn cản ta giết các người, ngăn cản ta đem nơi này triệt để biến thành tử thành! Mà các người lại hồi báo hẳn như thế sao?”

Stephen vùng vẫy vài cái, hô: “Charlotte, hắc ám thuộc tính của cô cuốn lấy ta rồi, mau buông ra, để cho ta đi đối phó Mười Hai Thánh kỵ sĩ...”

Charlotte lại rống với hẳn: “Theo ở phía sau ta thao túng Death knight, những cái khác người cũng không cần xen vào!”

Sau đó cô ta lại quay đầu trừng ta, nói: “Quyết chiến đi! Mặc dù ta căn bản không muốn trở thành Ma Vương, người cũng không muốn đứng chứ? Đáng tiếc chúng ta đều có lý do không thể không trở thành Ma Vương.”

Ta khó hiểu hỏi: “Người thích Sun knight, tại sao không cân nhắc cùng hẳn nói chuyện yêu đương bình thường, hẳn cũng chưa chắc sẽ không chấp nhận người. Nhưng người lại lựa chọn cưỡng chế mang hẳn đi, như vậy hẳn chỉ sẽ hận người mà thôi.”

“Ta biết.” Charlotte cười nói: “Người cho rằng Sun knight có thể ở cùng một chỗ với người ứng cử Ma Vương sao? Cho dù anh ta bây giờ không biết thân phận của ta, tương lai hai người ứng cử khác sớm muộn cũng sẽ tới tìm ta, thậm chí giết ta!”

Nụ cười của cô ta cũng không đáng yêu, nhưng lại cho ta một loại cảm giác đẹp nào nùng. Thật buồn cười, ta căn bản không phân biệt được xấu đẹp mới đúng.

“Ta nói xong hết rồi, lý do của người đây?”

Ta trầm mặc một chút, rồi nói: “Ta...”

Charlotte đột nhiên xuất hiện ở trước mắt ta, là dịch chuyển tức thời, đáng chết!

“Ta không quan tâm lý do của người.”

Cô ta cười vung ra một quyền, nắm tay mềm mại của nữ tế ti đương nhiên không có bao nhiêu uy hiếp, nhưng ám nhận không lồ tụ tập trên đầu nắm tay của cô ta thế nhưng đã rất trí mạng rồi, ta lui về sau một bước, đồng thời thi triển ra tấm màn hắc ám để ngăn cản, nhưng tấm màn hắc ám thi triển ra lại bị một đao chặt vỡ, ta chỉ có lần nữa xuất ra tấm màn hắc ám để ngăn công kích của cô ta.

Charlotte vừa công kích, vừa cười to nói: “Người không thiện trường sử dụng hắc ám ma pháp đúng chứ? Mặc dù không biết tại sao, chẳng qua người chết chắc rồi!”

Theo ba chữ “chết chắc rồi” xuất ra khỏi miệng, gần như cũng có ba mươi mấy loạt ám nhận bắn ra, ta chỉ có giương lên mười mấy tấm màn hắc ám để ngăn cản, nhưng tất cả đều tiêu tùng cùng ám nhận. Tấm màn hắc ám của ta biến mất hầu hết, nhưng còn có xấp xỉ mười loạt ám nhận tồn tại.

Ta rất cố gắng né tránh những ám nhận đó, nhưng cũng bởi thế không để ý tới Charlotte đột nhiên phát động thế tấn công, trước ngực vẫn là bị ám nhận trên tay cô ta sượt qua, mặc dù ta lập tức phản kích, nhưng tấm màn hắc ám quanh người cô ta kiên cố hơn nhiều, chống chịu tất cả công kích của ta mới vỡ nát.

Cô ta đột nhiên lùi lại, sau khi dâng lên một tấm màn hắc ám, liền cau mày nhìn ám nhận trên tay, lưỡi dao của ám nhận không còn trơn nhẵn, mà là bị ăn mòn lồi lõm.

Mặc dù trong cơ thể ta bây giờ tràn ngập hắc ám thuộc tính, nhưng bởi vì máu nhiều năm tắm ở trong quang thuộc tính, cho nên về phần có thể khắc chế ám thuộc tính này hình như không có thay đổi. Hy vọng cô ta sẽ không sinh nghi mới được.

Ta len lén liếc tình huống phía dưới một cái, có chút nghi hoặc mọi người vừa rồi làm sao đều không giúp ta, mặc dù không ai biết bay, chẳng qua ít nhất Leaf có thể bắn tên giúp ta chứ?

Vừa nhìn, ta mới phát hiện phía dưới đơn giản là một vùng hỗn chiến, mọi người gần như là mỗi một người phải chống lại ba tên Death knight, mặc dù thực lực của những Death knight này vẫn không bằng Mười Hai Thánh kỵ sĩ, nhưng những Death knight kia căn bản không sợ bị thương, cho dù đứt tay đứt chân vẫn có thể tiếp tục chiến đấu, chỉ có chém đầu hoặc bị thương đến không cách nào động đậy mới có thể giải quyết bọn chúng, điều này làm cho mọi người ứng phó có phần vất vả.

“Làm sao lại có nhiều như thế?” Ta ngạc nhiên kinh hô.

Charlotte có chút tự hào nói: “Ta cải tiến nghi thức triệu hồi Death knight, chỉ cần là thi thể hoàn chỉnh đã có thể biến thành Death knight, năm năm qua sáng lập ra một chi quân đội nhiều như thế đấy! Mặc dù thực lực so với Death knight chân chính kém hơn nhiều, chẳng qua nếu số lượng nhiều, trái lại cũng rất khó giải quyết đi?”

Một chi quân đội? Có thể xin người nói rõ một chút không? Quy mô quân đội thế nhưng có lớn có nhỏ đó! Nếu như là một chi quân đội quy mô quốc gia, vậy người trực tiếp chinh phục thế giới cho rồi, cần gì tranh Ma Vương?

“Người cũng đừng hy vọng những tế ti bên ngoài kia sẽ đến hỗ trợ, Stephen sớm đã phái một đồng Death knight qua, vừa rồi cái Giáo Hoàng thiếu niên kia đã chạy đi hỗ trợ rồi!”

Thì ra là thế, khó trách vẫn cứ không nhìn thấy Giáo Hoàng, thì ra là chạy đi cứu tế ti phía dưới của lão rồi.

“Ám thuộc tính trên người người đột nhiên tăng mạnh, rốt cuộc muốn nghiêm túc rồi sao?”

Ta nhìn phía cô ta, lạnh lùng nói: “Thu hồi những Death knight kia, ta cũng không hợp tác với Mười Hai Thánh kỵ sĩ, để hai người chúng ta đơn độc đấu đi!”

Charlotte có phần tò mò hỏi: “Người đang lo lắng Mười Hai Thánh kỵ sĩ? Tại sao?”

“Người thu hay không thu?” Ta không kiên nhẫn hỏi.

Cô ta hừ một tiếng, nói: “Người tưởng rằng ta sẽ tin lời nói của người sao? Muốn ta thu hồi những Death knight kia, thì đánh bại ta đã!”

“... Được!”

Ta tụ tập lượng lớn hắc ám thuộc tính, thuộc tính ở bầu trời lan tràn ra, dần dần che lấp cả bầu trời.

“Đánh thật rồi à?” Giọng Charlotte lộ ra hưng phấn: “Lúc này mới giống mà!”

Cô ta bay lùi một khoảng cách, hình như muốn lùi khỏi phạm vi hắc ám thuộc tính tụ tập, nhưng ta tiếp tục kéo dài hắc ám thuộc tính ra, mặc dù như vậy sẽ tăng thêm không ít gánh nặng, nhưng đây là phương pháp duy nhất ta có thể thắng cô ta —— lợi dụng năng lực cảm tri.

Ở trong hắc ám thuộc tính dày đặc thế này, tầm nhìn sẽ trở nên vô cùng khó coi, mặc dù cô ta hẳn là cũng biết cảm tri, chẳng qua nhất thời muốn

đem cảm tri làm thị lực để dùng, sợ rằng cũng không phải là chuyện đơn giản như thế.

Nhưng ta thế nhưng là một kẻ mù trợn mắt, nếu không muốn không nhìn thấy gì thì chỉ có thể bạt mạng cảm tri, một ngày ít nhất phải cảm tri mười mấy giờ, trừ phi người ứng cử khác cũng mù, bằng không chắc chắn không ai có cảm tri mạnh hơn ta!

Charlotte rống giận: “Đừng ngu xuẩn nữa! Người cho rằng thế này đã có thể khiến ta không thể công kích người sao? Hắc ám thuộc tính trên người chúng ta dày như vậy, căn bản là ẩn núp không được!”

“Đừng giở chiêu trò nữa!” Cô ta rống giận, đồng thời phát ra lượng lớn công kích.

Ta vừa né tránh công kích, vừa đem hắc ám thuộc tính trong cơ thể chậm rãi xua khỏi cơ thể, tiếp tục nhiễm đen bầu trời, Thái Dương thần kiếm ngay ở phía dưới ta không xa, mượn sức mạnh của nó, muốn xua tan phần lớn hắc ám thuộc tính trong cơ thể cũng không phải khó. Hắc ám thuộc tính trong cơ thể ta càng giảm, công kích của Charlotte cũng càng ngày càng không chuẩn rồi.

Lúc này, ta thấp giọng nói: “Hồi Thánh Y Của Ròng, nhân danh truyền nhân của rồng, ra lệnh người, phát động!”

Vừa nói xong, trên người đã được quần áo bó người chặt chẽ bao bọc lại rồi.

Chủ thượng, tại hạ cũng không thiện trường không chiến, đề nghị hạ xuống mặt đất tiến hành chiến đấu.

“Câm miệng, ta muốn hỏi người vài việc.”

Vâng.

Công kích của Charlotte hoàn toàn mất đi chuẩn xác, ta lúc này mới có thể yên tâm mà tiến hành các loại bố trí, nhưng tiến hành không bao lâu lại đột nhiên một đường ám nhận đâm đầu phóng về hướng ta, ta giật mình, trong cơ thể sớm đã không còn bao nhiêu hắc ám thuộc tính có thể thi triển tấm màn hắc ám rồi, chỉ có vội vàng né tránh đường ám nhận này.

Lúc này, Charlotte lại đột nhiên xuất hiện trước mắt ta.

Ta rõ ràng cảm giác cô ta vẫn ở phía xa... Cô ta cũng xua tan hắc ám thuộc tính trong cơ thể? Hơn nữa lại còn lén làm thế thân để xáo trộn cảm tri của ta.

“Bắt được người rồi.” Charlotte lộ ra nụ cười ngọt ngào, cười nói: “Người biết thủ thuật che mắt, chẳng lẽ ta thì không biết sao? Chiêu này đối với ta vô ích... Ah!”

Chung quanh lóe lên vô số tia lửa nhỏ, dòng điện luân khắp nơi, tiến hành công kích không khác biệt vào Charlotte và ta

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 9: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Chín: “Lựa Chọn Sai Lầm”

A!

Ta bật cười, mặc dù nụ cười bị điện giật có hơi vắn vẹo. Ta thế nhưng không chỉ tụ tập hắc ám thuộc tính để che chắn tầm nhìn, đồng thời cũng tụ tập không ít thủy thuộc tính, chỉ là thủy thuộc tính lại đều tụ tập ở bên cạnh ta mà thôi.

Có lẽ năng lực Charlotte sử dụng hắc ám ma pháp mạnh hơn so với ta rất nhiều, nhưng cô ta chắc chắn không giống như ta khắp nơi học loạn ma pháp mà lại còn luôn dùng loạn!

Trong không khí bên cạnh ta lan tràn thủy thuộc tính, chỉ cần một chút dòng điện là có thể, dòng điện rộng khắp như thế cho dù là tấm màn hắc ám của Charlotte cũng đỡ không được! Mặc dù những lôi điện lan tràn này cũng không mạnh, nhưng đối với tế ti thuần túy sử dụng ma pháp chưa từng rèn luyện thân thể mà nói, loại dòng điện này cũng đủ làm cô ta tê dại vài giây rồi.

Thế nhưng ta là Thánh kỵ sĩ năng lực chịu đòn tốt nhất, chút dòng điện nhỏ này thoải mái giống như xoa bóp!

Ta bay đến bên cạnh Charlotte, mặc dù bên người cô ta vẫn có phòng bị tấm màn hắc ám, nhưng bởi vì cô ta xua tan hắc ám thuộc tính trong cơ thể, khiến cho tấm màn hắc ám cũng không như trước, ta chẳng qua dùng nhũ băng đập một cái, tấm màn đã vỡ nát.

Tấm màn hắc ám vừa vỡ, Charlotte cũng đột nhiên thanh tỉnh, mặc dù ta lập tức chém ra chủy thủ trên tay, nhưng cô ta đã kịp thời né tránh, chủy thủ chỉ sượt qua cổ của cô ta, ngay tiếp theo cô ta liền tuôn ra lượng lớn hắc ám thuộc tính, khiến ta bị nổ đến văng ra vài thước, bị thương còn nặng hơn so với Charlotte.

Charlotte khó có thể tin nói: “Thủy thuộc tính, lôi điện và chủy thủ? Người, người lại có thể bỏ qua sử dụng thuộc tính hắc ám mạnh nhất của Ma Vương, đổi lại dùng những mảnh khóc nhỏ này, người đang nghĩ cái gì thế?”

Vết thương trên cổ cô ta đã không còn chảy máu rồi, vết thương ta tạo ra thật đúng là nông. Nhưng không sao, ta dùng máu đổi với Thánh Y của Ròng thế nhưng không chỉ có chủy thủ.

“A?” Thân thể của cô ta đột nhiên lung lay một cái, sau đó dùng biểu tình kinh hãi trừng ta, la hét: “Người đã làm cái gì?”

Charlotte hình như chỉ cần la hét thì nhất định đi đôi với công kích, nhưng công thế bây giờ của cô ta hoàn toàn là công kích lung tung, ta tùy tiện né tránh đã tránh được hết.

May là đoán không sai, Thánh Y của Ròng quả nhiên là một bộ trang phục chuyên dụng của thích khách đáp ứng đầy đủ mọi thứ, chẳng những có chủy thủ, thậm chí còn có thuốc độc! Hơn nữa thuốc độc còn có hai mươi mấy loại có thể chọn, ta đương nhiên là chọn loại kịch độc khiến cho Charlotte cho dù không chết cũng sẽ lập tức mất đi lực hành động, bằng không người xuống địa ngục trước có thể sẽ là ta!

Ta triệu đến thủy thuộc tính, sau đó dùng băng xiềng xích kết đông đóng băng Charlotte, cô ta chẳng những không có phản kháng, hơn nữa còn thiếu chút nữa té xuống, may là có băng xiềng xích giữ lại cô ta, nếu không cô ta

chắc chắn sẽ té gãy rất nhiều xương cốt, nhưng cho dù là không té gãy xương, kết cục của cô ta cũng vẫn thế mà thôi.

Độc này thật là lợi hại, khó trách Thánh Y của RỒNG nói phải trả năm trăm gram máu.

Lúc này, Charlotte thoát nhìn đã toàn thân vô lực, cả người mềm nhũn mà mắc ở trong băng xiềng xích, hơn nữa đuôi mắt còn có chút bắt đầu tràn ra nước mắt, trong miệng thì thào: “S-Sun knight...”

“...”

Ta không còn cố ý đè thấp giọng nữa, mở miệng nói: “Charlotte, là ta.”

Cô ta sửng sốt, ta bay đến phía trước cô ta, tháo mặt nạ xuống rồi lại vén mái tóc tán loạn ra sau tai, để cho cô ta có thể nhìn thấy mặt của ta một cách rõ ràng.

“Sun knight... thì ra là thế.” Ngoài dự liệu của ta, cô ta cũng không có phần nộ hoặc là trách ta lừa gạt mình, ngược lại còn hết sức khát vọng nói: “Lần này anh thật sự đã tới.”

Lần này?

“Anh, anh là thật sự không nhớ tôi, hay chỉ là giả vờ?”

“Thật sự không nhớ.” Ta lắc đầu, nghĩ thế nào cũng không có lấy một chút ấn tượng.

“Làm sao lại... Khi còn bé, bởi vì tôi vô thức mà tụ tập hắc ám thuộc tính, cho nên lúc nào cũng bị nói là con bé xui xẻo. Ngày đó tôi lại bị những đứa trẻ khác bắt nạt, anh đúng lúc đi ngang qua hơn nữa còn ra tay giúp tôi, chẳng qua kiếm thuật của anh thật sự rất kém cỏi đó, A! Kết quả chúng ta cùng nhau bị đánh.”

Huh? Đó nghe lên thật sự rất giống là ta.

“Nhưng đợi sau khi những đứa trẻ kia vừa đi, anh lập tức chữa lành thương tích của chúng ta, chúng ta cùng nhau chơi cả ngày, cuối cùng anh còn cho tôi kẹo mút, nói với tôi tương lai anh sẽ là Sun knight, đến lúc đó anh sẽ lấy tôi làm cô dâu, xem ai còn dám nói tôi là con bé xui xẻo.”

Ta bật thốt lên: “Không thể nào, cô nhận lầm người rồi, nếu như đã xảy ra chuyện như thế, ta tuyệt đối sẽ không quên.”

Cô ta lại hình như không có nghe thấy, chỉ là tự lẩm bẫm một mình: “Anh nói buổi tối phải theo lão sư đi tìm chị gái, ngày mai lại tới tìm tôi, nhưng tôi mãi vẫn không chờ được, mãi vẫn không chờ được anh.”

Ta sửng sốt, là sự tình của ngày đó? Nhớ lão sư nói sau khi ta ngất đi, tỉnh dậy lại một chút cũng không nhớ, chẳng lẽ ngay cả chuyện gặp Charlotte cũng đã quên?

Khụ, khụ...

Charlotte lại đột nhiên không ngừng ho khan, ho ra toàn là máu, cô ta thở hổn hển vài hơi, thì thào: “Túi, túi, kẹo mút...”

Ta vươn tay vào trong túi áo bào của cô ta, kẹo việt quất bên trong đã vỡ thành một đồng mảnh vụn, ta chọn ra mảnh lớn nhất, sau đó nhét vào trong miệng Charlotte, đồng thời thi triển trì thuật với cô ta, thần thuật mặc dù có trị độc, nhưng ta giờ phút này thi triển không ra.

Charlotte cười: “Thật là ngọt! Sun knight, vấn đề anh vừa mới hỏi tôi... nếu như tôi thật sự lựa chọn cùng anh nói chuyện yêu đương, anh sẽ yêu tôi sao?”

Ta sửng sốt, thành thật trả lời: “Có lẽ sẽ, ta từng cảm thấy cô rất đáng yêu.”

“A! May là tôi không làm như thế, Sun knight làm sao có thể yêu Ma Vương đây? Nếu như yêu tôi, anh nhất định sẽ rất đau khổ đi? Cho nên tôi muốn bắt anh, nhốt anh ở trong lâu đài, còn muốn sinh mười hai đứa con với anh, sau đó dùng danh hiệu của Mười Hai Thánh kỵ sĩ đặt tên cho chúng, anh nhất định sẽ tức giận muốn chết, mỗi ngày tìm tôi cãi lộn... Ha!”

Cô ta bật cười, khuôn mặt tươi cười siêu đáng yêu, sau đó cũng không còn mở miệng nói chuyện nữa.

Ta lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng khê sờ vào khuôn mặt cô ta, nhỏ giọng nói: “Đáng tiếc cô chọn sai rồi, cho dù là yêu Ma Vương, ta chung quy cũng sẽ nghĩ biện pháp giải quyết.”

Giữa trán Charlotte đột nhiên bay ra một thứ, nói không được là thứ gì, miễn cưỡng giống như là mảnh vỡ của bảo thạch, sau đó mảnh vỡ kia đột nhiên bổ nhào về phía ta, mặc dù ta kịp thời nghiêng đầu xuống, nhưng miếng mảnh vỡ này vẫn là xoay lại bay vào trong trán.

Ta vội vàng vươn tay sờ, lại không mò được bất cứ thứ gì, cho dù sử dụng cảm tri, trong đầu cũng chỉ có bộ não, hoàn toàn không có thứ gì khác.

Chẳng lẽ đó chính là mảnh vỡ của vật chứa sao?

“Charlotte!”

Stephen lao tới, nhìn thấy Charlotte sau đó liền sửng sốt, hấn ngăn ngơ nhìn một hồi, rồi một cái vươn tay, vậy mà dùng địa ngục hỏa đốt thi thể.

Ta sửng sốt, nhưng cũng không ngăn cản hấn. Hai ta cứ thế lẳng lẳng mà nhìn thi thể hóa thành tro bụi.

Stephen quay đầu nhìn ta, nói: “Sun knight. Ha! Thật sự là cái che đậy tốt, mặc dù của ta nghĩ cũng không tệ, chỉ tiếc chậm một bước, Charlotte đã nhìn thấy người thậm chí không phải người thì không được, đây đầu óc chỉ muốn nhanh lên một chút quay về Diệp Nha thành tìm Sun knight!”

“Nhưng ta thật sự không nhớ được cô ta.” Ta bật mạng suy nghĩ, nhưng nghĩ làm sao cũng không nhớ ra chuyện có liên quan đến Charlotte.

Stephen cau mày hỏi: “Là vụ yêu của người đã phong ấn ký ức của người?”

“Không phải.”

“Là Pink, hay là Red? Ở lúc người ứng cử chinh chiến lẫn nhau, cô ta làm sao có thể không ở bên cạnh người?”

“Red. Cô ta bị ta phong ấn rồi.”

“Cô gái yêu người bị người giết đi còn chưa tính, người lại ngay cả vụ yêu của mình cũng không bỏ qua, người thế nhưng thật sự thích hợp làm Ma Vương!” Hắn dùng giọng điệu chế giễu nói xong, rồi lại thở dài, thì thào: “Charlotte không thích hợp cũng không muốn làm Ma Vương, ta ngay từ đầu đã rõ rồi. Nhưng ta làm sao có thể nhìn cô ta bị người ứng cử khác giết chết? Người biết không? Nếu người lên làm Ma Vương, ta thậm chí phải nghe mệnh lệnh của người, nghe theo người cái người giết chết đứa trẻ quý báu của ta! Ta nguyện rửa người sẽ chết trên tay người ứng cử khác, người cái tên vô sỉ này!”

Được nhắc nhở như thế, ta đột nhiên nhớ tới chuyện trọng yếu, hỏi: “Có phương pháp gì có thể không giết chết người ứng cử, nhưng lại có thể cho Ma Vương sinh ra không?”

Stephen sửng sốt, sau đó cười ha ha, nói: “Có, đương nhiên là có! Nhưng người cam lòng bỏ qua lực lượng ngạo nghễ hết thầy sao? Hay là người

muốn để cho Charlotte người yêu người từ bỏ lực lượng của cô ta? Ta nói cho người, cô ta sẽ không từ bỏ, chỉ có lực lượng mới có thể đảm bảo người sẽ vĩnh viễn ở lại bên cạnh cô ta.”

Ta biết, cho nên ta cũng tuyệt đối không thể để cho cô ta nhận được lực lượng, ta không chút nào muốn bị nhốt ở lâu đài cả đời.

“Mỗi một người đều muốn khống chế người khác, hơn nữa không người nào muốn bị người khác khống chế, cho nên cũng không ai có thể từ chối tiếp nhận lực lượng của Ma Vương! Một khi trở thành Ma Vương, người thế nhưng không chỉ mạnh hơn gấp ba mà thôi, mà là sẽ mạnh hơn bây giờ gấp mười! Đến lúc đó không có bất cứ người hay sự vật nào có thể ngăn người làm bất cứ chuyện gì, cho dù là đối mặt với một quân đội của quốc gia, người cũng sẽ không thua! Người có thể khống chế mọi thứ!”

“Thế nào? Nghe lên còn tuyệt hơn so với tưởng tượng của người chứ?” Stephen cười hỏi: “Cho dù sớm biết có phương pháp, nhưng người thật sự chịu từ bỏ sao?”

Ta lặng yên rồi nói: “Ta không muốn khống chế mọi thứ, ta chỉ muốn bảo vệ người ta coi trọng.”

“Người người coi trọng hẳn là không ít đi?” Stephen nhẹ giọng nói: “Vây lý do người trở thành Ma Vương thế nhưng so với Charlotte còn đầy đủ hơn nhiều. Người Charlotte muốn bảo vệ chẳng qua chỉ là bản thân và người mà thôi, lấy lực lượng người ứng cử Ma Vương của cô ta vậy mà cũng làm không được, mà người thì lại muốn bảo vệ bao nhiêu người đây?”

Rất nhiều...ta nắm chặt hai tay, nghĩ đến Leaf, Judge, cánh tay mất đi của lão sư, còn có quốc vương bệ hạ. Cho dù ta có lực lượng của người ứng cử Ma Vương, bọn họ lại vẫn bị thương, thậm chí còn đã chết!

“Giết ta.”

Ta giật mình, khó hiểu mà nhìn Stephen.

“Ta sẽ đổi lại cỗ thi thể phụ nữ.” Stephen nhàn nhạt cười, nói: “Tên thật của ta là Sweet Corpse, Corpse là thi thể, Sweet là hương thơm. Âm kỵ sĩ Stephen chỉ thuộc về Charlotte, không phải thuộc hạ của người cũng không phải của người ứng cử khác.”

Sweet Corpse? Tên của những vụ yêu này làm sao đều quái như thế? Ta mở miệng nói: “Được, nhưng người phải nói cho ta, tên của các người có ý nghĩa đặc thù gì sao?”

Sweet không hề gì gật đầu, nói: “Red Corpse, cỗ thi thể phụ đầu tiên của cô ta chết do mất máu quá nhiều, toàn thân trên dưới đều bị máu nhiễm đỏ, Pink Corpse, thi thể cô ta dùng chính là bị khí độc độc chết, cho nên thi thể có làn da màu hồng, thi thể của ta thì là một quý phu nhân bị hạ thuốc độc chết, cho dù đã chết, trên thi thể cũng mang theo lượng lớn mùi nước hoa.”

Thì ra kỳ thực đều là “corpse” sao? Ta gật đầu, vung tay lên liền khiến cho Sweet biến thành một cây đuốc địa ngục hỏa, nhưng sau khi ra tay lại đột nhiên nghĩ đến một cái vấn đề, vội vàng hỏi: “Các người có phải là đặc biệt thích sử dụng thi thể của một bé gái? Vì sao?”

“Người không biết?” Sweet bốc cháy cười nói: “Hình tượng Hỗn Độn thần thường sử dụng nhất chính là bé gái...”

Hắn nói đến một nửa, cả khối thân thể đã đột nhiên hóa thành tro rôi.

Oh! Thì ra là bởi vì Hỗn Độn thần thích ngụy trang thành bé gái à? Ta còn tưởng rằng bộ dạng Hỗn Độn thần hẳn là khoác áo bào đen vừa lại vô cùng âm trầm.

Trong tro bụi, một đoàn hắc ám thuộc tính nho nhỏ chậm rãi dâng lên, ta vươn tay bắt được đoàn hắc ám thuộc tính đó.

“Red ở trong dây chuyền của ta.” Cầm theo linh hồn của vu yêu, ta giải thích với hân: “Sau khi biết chân tướng, ta cảm thấy hình như có chút áy náy với cô ta, cho nên không muốn để cho cô ta cô đơn một mình mà ở trong dây chuyền, tốt hơn dứt khoát đưa người vào cùng với cô ta.”

Linh hồn liều mạng mà giãy dụa, nhưng vẫn không đủ để vùng khỏi tay ta. Ta dường như trở nên mạnh hơn so với trước kia? Là do mảnh vỡ của Charlotte tan vào trong đầu ta sao?

Ta thử tụ tập hắc ám thuộc tính, quả nhiên càng dễ dàng hơn so với trước.

Cảm tri hình như cũng trở nên càng mạnh, cho dù ở dưới sự bao phủ của hắc ám thuộc tính dày đặc như thế, ta vẫn có thể nhìn thấy vị trí của mọi người một cách rõ ràng thậm chí là biểu tình rất nhỏ của họ. Bọn họ giờ theo vũ khí, thoát nhìn rất nhạ dị, bởi vì Death knight trên quảng trường ngã xuống một loạt.

Charlotte và Stephen đều bị hủy diệt rồi, cho nên Death knight hân là sẽ không đứng lên nữa.

Cảm giác thế nhưng thật không tệ!

Ta vui vẻ mà bay qua chỗ mọi người. Mọi người ngẩng đầu nhìn bầu trời, nhưng bọn họ đương nhiên không nhìn thấy cái gì, hắc ám thuộc tính ta tụ tập đều vẫn chưa có tan đi đây! Ta cũng vẫn không định tản đi thuộc tính, bởi vì bây giờ thế nhưng còn có một đồng người trốn ở bên cạnh nhìn lén. Hừ! Sớm muộn phải cho bọn chúng đẹp mắt, nhất là Awaitsun!

Mỗi một người đều nhú mày nhìn bầu trời, khi ta bay đến phía trên bọn họ thì tán đi một phần thuộc tính, để cho bọn họ có thể nhìn thấy ta. Vừa nhìn thấy ta, vùng lông mày của bọn họ liền nói ra.

Vừa hạ xuống, Judge liền đi tới, hỏi: “Giải quyết rồi?”

Ta gật đầu, hỏi: “Yên lặng vĩnh hằng đâu?”

Judge sửng sốt, vội vàng lấy dây chuyền từ trên cổ mình xuống đưa cho ta, sau khi ta tiếp lấy yên lặng vĩnh hằng, cậu ta thoát nhìn hình như thở phào một hơi.

Ta đem linh hồn của Sweet nhét mạnh vào trong dây chuyền, mặc dù không biết cảm tình của Sweet và Red có tốt hay không, chẳng qua cho dù cảm tình không tốt, ở bên trong gậy gỗ hắc là cũng đỡ hơn so với cô đơn một mình.

Ta vươn tay muốn đem dây chuyền trả lại cho Judge, cậu ta lại đột nhiên căng thẳng, chẳng qua ngay tiếp theo vừa lại buông lỏng rồi.

Cậu ta tiếp lấy dây chuyền, đồng thời cũng rút Thái Dương thần kiếm ra, cười nói: “Tôi quên mất, đáng lẽ đưa Thái Dương Thần Kiếm cho cậu trước, chờ sau khi cậu hấp thu quang thuộc tính biến thành tóc vàng, sau đó mới đeo lại dây chuyền, trình tự như thế mới chính xác đấy?”

Ta không có tiếp nhận Thần Kiếm, chỉ là lắc đầu nói: “Judge, tôi nghĩ rõ rồi, tôi muốn làm Ma Vương.”

Judge cả mặt ngạc nhiên, sau đó gào to: “Mọi người rút vũ khí ra, hình thành vòng vây, mục tiêu là Sun knight trưởng!”

Mọi người theo phản xạ rút vũ khí ra, di chuyển vị trí... Khi bọn họ hồi thần lại, phát hiện đối tượng bao vây là ta, mỗi một người đều sửng sờ, hạ vũ khí trên tay xuống, sau đó hoang mang bất an mà nhìn ta vừa lại nhìn Judge.

“Mọi người hãy nghe tôi nói!”

Ta bình tĩnh nhìn quanh mọi người, giải thích: “Trầm Mặc Chi Ứng từng nói với tôi, sự sinh ra của Ma Vương có thể cứu vãn thế giới, nhưng một

Ma Vương kinh khủng lại có thể hủy diệt nửa cái thế giới. Nếu như tôi đem vị trí Ma Vương nhường cho một người khác, hẳn nếu như là làm xằng làm bậy đến một mức độ khiến Thần Điện Ánh Sáng không xuất binh thảo phạt hẳn không được, đến lúc đó chúng ta vẫn không tránh được phải chiến đấu với hắn, có lẽ còn sẽ có người bỏ mạng!”

“Đừng buông vũ khí!” Judge mở miệng cảnh cáo mọi người: “Sun nói cho tôi biết, cho dù cậu ta không muốn tiếp nhận Thái Dương thần kiếm, cũng cần tôi cố nhét Thần Kiếm vào trong tay cậu ta!”

Nghe vậy, mọi người lại nắm chặt vũ khí, thần tình dường như kiên định rất nhiều.

“Tôi lúc đó đã quá ích kỷ!” Ta hô lớn: “Các cậu ngẫm lại xem! Nếu như tôi là Ma Vương, chẳng những có thể cứu vãn thế giới, cũng không cần lo lắng Ma Vương có thể sẽ làm gì quá đáng... Các cậu có thể tin tưởng tôi, được không? Tôi Ma Vương này sẽ không lạm sát kẻ vô tội, cũng sẽ không hủy diệt thế giới, tôi sẽ là Ma Vương tốt nhất! Tôi có thể cam đoan các cậu, Diệt Nha thành, tất cả mọi người đều sẽ không bị thương tổn.”

Biểu tình của mọi người dao động rồi, thậm chí ngay cả lực nắm vũ khí cũng giảm bớt.

Ta nhìn Judge, kiên định nói: “Judge... Lesus, tôi muốn làm Ma Vương. Mặc dù không muốn nói như thế này, nhưng tôi làm Ma Vương so với làm Sun knight tự do hơn nhiều, cảm giác vô cùng vui sướng, hơn nữa nếu làm như thế, đối với mọi người, thậm chí là đối với cả thế giới cũng là chuyện tốt, cho nên tôi căn bản không có lý do phải kiên trì không làm Ma Vương.”

Judge vẫn không có biểu tình gì.

Ta thành khẩn thỉnh cầu: “Judge... Không, Lesus, thân là Judge knight, cậu nên biết cái gì mới là tốt nhất, cho nên, để tôi đi làm Ma Vương đi.”

Cậu ta yên lặng trong chốc lát sau đó đột nhiên nói một câu: “Tôi mặc kệ.”

Ta sửng sốt, vội vàng hỏi: “Cái gì?”

Lesus đột nhiên lộ ra biểu tình phẫn nộ, còn rống giận: “Tôi mặc kệ cậu có lý do gì, có lý lẽ gì, vui sướng hay không vui sướng, muốn làm cái gì hay không muốn làm cái gì! Tôi cũng không phải vì vui sướng mới tiếp tục làm Judge knight, nếu lúc đầu cậu đã quyết định làm Sun knight, vậy mặc kệ là vui sướng hay thống khổ, cậu cũng phải gánh vác trách nhiệm của Sun knight, gánh đến khi cậu về hưu, gánh đến khi cậu chết mới thôi!”

Nghe vậy, ta chỉ có lặng yên chống đỡ, nhìn ánh mắt của Lesus, hẳn là không thương lượng được rồi.

“Lesus, cậu còn nợ tôi hai cái yêu cầu.”

Thật sự rất không muốn lợi dụng cái này, chẳng qua Lesus lại khiến ta không có lựa chọn, chỉ có thể mở miệng: “Yêu cầu thứ hai của tôi là... Ugh!”

Lesus lại có thể đánh ta? Ta bị một đấm đánh trúng mặt, cả người té trên đất, còn chưa kịp phản ứng, cổ lại bị người một tay chế trụ, người chế trụ ta lại là Lesus, hơn nữa cậu ta còn giơ theo Thái Dương thần kiếm, mũi kiếm lại còn nhắm ngay ta!

Ta sửng sốt, khó có thể tin rằng: “Lesus, cậu muốn làm cái gì?”

Mọi người cũng tới tấp la lên còn chạy tới.

“Judge knight trưởng?”

“Dừng tay! Đó là Sun mà!”

Nhưng Lesus vậy mà không nghe khuyên can của bất cứ ai, thậm chí không thèm để ý tình nghĩa bạn bè, không chút do dự đem kiếm tiến vào trong ngực ta.

“A——”

Ta đau đến la lên, nhưng Lesus lại không chút lưu tình mà áp trụ thân kiếm không buông, thậm chí lúc ta muốn phát động công kích, cậu ta còn đè kiếm càng sâu, làm cho ta đau đến không thể nào công kích.

“Judge knight trưởng!”

“Cậu đang làm cái gì? Mau dừng tay! Sun cậu ta đâu có thương tổn chúng ta chứ!”

“Mau dừng tay, cậu muốn giết chết Sun sao?”

Lesus rống át mọi người: “Tụ tập Thánh quang!”

“Cái gì?” Mọi người sửng sốt.

“Tôi nhân danh Judge knight ra lệnh các cậu lập tức tụ tập Thánh quang đến trên người Sun knight trưởng!”

Ta đau đến thậm chí không thể nào tập trung cảm tri, dưới tình huống nhìn không thấy chỉ có thể rống to: “Buông tôi ra... Ặc!”

Lesus lại vừa đè thân kiếm xuống.

“Tin tưởng tôi.” Giọng Lesus truyền đến: “Cũng tin tưởng Sun knight trưởng của chúng ta!”

Thánh quang trên thân Thái Dương thần kiếm vô cùng nóng, làm cho cả vết thương như thể đang bị hỏa thiêu, đau đến mồ hôi lạnh của ta chảy ròng ròng, căn bản không thể nào cảm tri động tác của mọi người, nhưng ta lại

có thể cảm giác thấy bên người bắt đầu có Thánh quang vây quanh, Thánh quang thậm chí từ vết thương len vào trong cơ thể ta, đem hắc ám thuộc tính gạt bỏ ra ngoài.

Quá trình đau đớn đến như thế bị lửa thiêu đốt, ta chỉ có thể không ngừng van nài mọi người dừng tay:

“Lesus, ngừng tay!”

“Blaze cứu tôi! Leaf, tôi đau quá...”

“Roland! Đừng nghe Lesus nói, tôi mới là thủ lĩnh Thánh Điện!”

“Á...”

◇◇◇◇

Hắc ám thuộc tính bị xua tan hết, trong cơ thể ta lại là Thánh quang tràn đầy, cũng không biết tóc ta bây giờ là màu gì? Là màu đen hay màu trắng? Hẳn là không phải tóc vàng rồi, ta không có đem Thánh quang vây quanh ở trên tóc.

Sau khi hắc ám thuộc tính bị đuổi ra gần như hết, luồng cảm giác thiêu đốt đó đã biến mất, mặc dù Thái Dương Thần Kiếm còn cắm ở trên người ta, chẳng qua không có luồng cảm giác thiêu đốt đó, chút đau đớn này trái lại vẫn ở trong phạm vi có thể chịu đựng, nói thế nào ta cũng là Thánh kỵ sĩ có năng lực chống đỡ đả kích mạnh nhất!

Ta có chút uể oải nói: “Judge, mặc dù tôi không đau như thế nữa, chẳng qua cậu vẫn là rút kiếm ra đi, nếu không tôi không thể trị liệu vết thương.”

Judge cúi đầu nhìn ta, sau đó móc ra yên lặng vĩnh hằng đeo lên cổ ta, nhưng vẫn không rút Thái Dương thần kiếm ra. Biểu tình của cậu ta vô cùng ngưng trọng, mặt mày nhăn đến có thể kẹp chết muỗi.

“Tôi đã biết chung quy sẽ có một ngày bị cậu cho một trận đau đớn, mà còn phải nói “xin lỗi, tôi sai rồi”. Ta dừng lại một chút, nói: “Xin lỗi, tôi sai rồi, còn có cảm ơn cậu đã không để tôi đi.”

Judge ngấn người, lúc này mới rút kiếm ra, đau đến ta thiếu chút nữa thét lên. Cậu không thể nhẹ nhàng một chút sao?

Chẳng qua một giây sau, ta thật sự muốn hét lên, Judge cậu ta, cậu ta sau khi bỏ kiếm ra lại có thể cúi đầu ghé vào trên vai ta... Hả, hả là không phải đang khóc chứ?!

Cậu ta không phát ra bất cứ âm thanh nào, chỉ là tựa trán lên vai ta, còn lợi dụng mái tóc đen buông xuống che khuất mặt mình, nhưng tóc lại không cản được cảm tri của ta, ta vẫn thấy được thần tình của cậu ta... Còn có một chút xiu thủy thuộc tính ở khóe mắt.

Cậu ta dùng giọng nhỏ đến chỉ có ta có thể nghe thấy: “Sun, tôi không biết mình làm đúng hay là làm sai, một kiếm này đâm xuống, nếu như cậu vẫn kiên trì muốn đi...”

Ta lập tức ngắt lời cậu ta: “Cậu không có làm sai! Lesus Judge luôn là đúng. Mười mấy năm qua, có lần nào cậu đã sai?”

Cậu ta bật cười nói: “Một lần sai lầm liền bị cậu đòi ba cái yêu cầu, đến nay cũng chưa có trả hết, tôi làm sao dám sai nữa?”

Judge đứng dậy, đuôi mắt đã không còn thủy thuộc tính, khôi phục đến khuôn mặt Judge knight lãnh khốc như cũ, sau đó cậu ta vươn tay kéo ta dậy, chẳng qua động tác thật thô lỗ, vết thương của ta nứt ra càng lớn rồi, hại ta đau đến cúi gập người cả buổi không nói ra lời.

“Sun!” Leaf chạy đến bên cạnh ta, sau đó vội vàng thi triển trì dữ thuật với vết thương của ta.

Trì dũ thuật của Leaf thật sự không đủ lực, nhưng tiếp theo lại có mấy người phóng tới trì dũ thuật, vết thương của ta chớp mắt đã gần như khỏi hẳn.

Ta vừa mới đứng thẳng lên, mọi người liền bắt đầu mắng, Earth người thứ nhất chửi ầm lên: “Mất tích hơn một tháng, còn tưởng rằng cậu chết rồi, tôi cũng đã đào xong phần mộ cho cậu rồi!”

“Nhìn thấy người đẹp là liền quên đề phòng người ta hả?” Storm lạnh lùng nói.

Stone thở dài nói: “Phó đội trưởng của cậu vừa biết cậu mất tích, đã té xỉu ngay tại chỗ, không biết khuyên nhủ hẳn bao lâu, hẳn mới chịu mang theo những người khác di tản.”

“Ném hết mọi chuyện cho bọn tôi, cậu trái lại là ngủ rất thoải mái hả!”

“Phạt cậu coi một năm công văn!”

“Ba năm không được ăn đồ ngọt!”

“Dứt khoát giam giữ mười sáu năm, trực tiếp nhốt đến về hưu đi!”

Nhìn mọi người hình như còn định tiếp tục mắng, hình phạt cũng càng ngày càng khoa trương, ta vội vàng đánh lạc lực chú ý của mọi người, hô lớn: “Nói thêm đây! Các cậu vừa rồi nhìn tôi kêu thảm như thế cũng không tới cứu tôi!”

Mọi người sửng sốt, Storm người thứ nhất nhún vai nói: “Bởi vì cậu không có nghiêm túc hạ lệnh, nhưng Judge rất nghiêm túc mà!”

“Nói đúng đó! Mình không nghiêm túc hạ lệnh còn trách người khác hả?”

Hm, suýt nữa đã quên mọi người đều có năng lực phán đoán kỳ diệu.

Ta quay đầu nhìn về phía Roland, người duy nhất không có năng lực phán đoán, ai oán trách móc: “Roland, cậu lần này lại có thể không giúp tôi!”

“Huh?” Roland giật mình, sau đó lại cười nói: “Bởi vì cậu không có nghiêm túc hạ lệnh.”

Cái gì? Bây giờ ngay cả Roland cũng có thể phân biệt ta có nghiêm túc hạ mệnh lệnh hay không? Rốt cuộc là dựa vào đâu phân biệt? Ta vội vàng hỏi: “Các cậu rốt cuộc là làm sao phân biệt?”

Stone lắc đầu nói: “Không thể nói cho cậu, nếu không cậu sau này nhất định sẽ giả bộ nghiêm túc.”

“Không sai!” Storm lớn tiếng tán đồng: “Mọi người hãy thề với thần Ánh Sáng, bí mật này nhất định phải giữ đến khi Sun về hưu mới thôi!”

Mọi người vậ mà đồng thanh trả lời: “Thề với thần Ánh Sáng!”

Chú thích:

Tên của ba vụ yêu đều có chữ “thi” của thi thể,

Phấn Hồng thi (Xác hồng, bình thường gọi là Phấn Hồng/Pink): pink corpse

Hồng Thi (xác đỏ): Red corpse

Thi Phân (Xác thơm): Sweet Corpse.

Cái đoạn “Tên thật của ta là Sweet Corpse, Corpse là thi thể, Sweet là hương thơm. Thật ra là “Tên thật của ta là Thi Phân, thi của thi thể, Phân của phân phương (mùi thơm).

Tên giả của Hồng thi (thi trong thi thể) là Hồng thi (thi trong thi ca)

Tên giả của Thi phân (thi; thi thể – phân: mùi thơm) là Thi Phân
(Stephen/ thi: thi hành – phân: phân chia).

Tuy đọc giống nhau nhưng cách ghi khác nhau (theo chữ TQ).

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 10+1: Tiêu Diệt Vu Yêu Tuần Thứ Mười: “Ma Vương”

Sau khi cậu mất tích, bọn tôi khắp nơi tìm cậu, cũng phải người nói cho quốc vương. Quốc vương lập tức liền hạ lệnh di tản, một tháng kế tiếp cứ như địa ngục, vừa phải bận bịu tìm cậu vừa phải di tản cả Diệp Nha thành.”

“Còn phải xử lý chuyện của Charlotte và Stephen, bọn tôi căn bản không có chứng cứ có thể nói hai người bọn họ chính là Ma Vương và vu yêu. Trầm Mặc Chi Ứng cũng chỉ là bán tín bán nghi.”

“Giáo Hoàng nói phòng của Stephen có hiện tượng không gian lộn, bọn tôi cũng không hiểu cái gì gọi là không gian lộn... Tóm lại, ông ta nói ông ta có biện pháp có thể tìm thấy cậu là được rồi!”

“Chẳng qua bởi vì bọn tôi sợ chính thức khởi xung đột sẽ làm bị thương đến dân chúng, cho nên vẫn đợi đến sau khi di tản Diệp Nha thành, bọn tôi mới triển khai hành động. Do bọn tôi ngăn chặn Charlotte và Stephen, để cho Giáo Hoàng đi cứu cậu ra, chẳng qua nửa đường bị phát hiện, bọn họ đoạt cậu trở lại, tiếp theo bọn tôi liền ở quảng trường bắt đầu đánh.”

Mười Hai Thánh kỵ sĩ ngồi ở phòng hội nghị, mọi người bảy mồm tám lưỡi mà báo cáo sự tình tháng vừa rồi.

Chỉ là vẫn thật không thể tin mình đã trải qua một tháng, ta gần như chỉ là nhắm mắt rồi lại mở mắt ra mà thôi, kết quả chẳng những đã trải qua một tháng, còn xảy ra nhiều chuyện như thế.

Leaf cười nói: “May là có Hell knight trưởng, hắc ám ma pháp của Charlotte kia thật mạnh đến đáng sợ, nếu không có Hell, bọn tôi vẫn thật không thể ngăn chặn được bọn họ.

Ta quay đầu nhìn về phía Roland, người sau có chút lúng túng, còn vội vàng nói: “Không phải như thế, đều là mọi người cùng nhau hợp tác.”

Nhìn bộ dạng bối rối của cậu ta, thật là có chút buồn cười, nhưng cậu ta bối rối thì bối rối, khóe miệng lại bất giác dương lên nụ cười, xem ra Roland làm Hell knight hẳn là còn làm được rất vui vẻ...

Sun, làm không tệ đấy!

Ta sửng sốt, tiếp theo liền hiểu đây hẳn là Pink đang dùng ma pháp tinh thần nói chuyện với ta.

Chẳng qua, người hẳn là không muốn làm Ma Vương chứ? Hi hi, ta có biện pháp để người không làm Ma Vương lại vừa không cần chết đó! Vui chứ? Nếu không muốn làm Ma Vương, người cứ tới đây tìm ta đi!

Sớm đã biết mà! Ta đảo mắt khinh khỉnh, ả Pink khốn khiếp này, rõ ràng là ở bên cạnh xem náo nhiệt thuận tiện thu lợi. Vậy mà một chút lực cũng không xuất, người ứng cử Ma Vương của cô ta đã có thể lên làm Ma Vương, quả thực là dễ dàng đến bất công!

Ta xác định chỗ của Pink, sau đó cũng đáp lời.

Một mình ta đi tìm người cũng quá nguy hiểm rồi đi? Nếu lát nữa người ứng cử của người giết ta, một mình ta thế nhưng đánh không thắng hai người các người.

Hừ! Nếu ta muốn giết người, người sớm đã chết một trăm lần rồi.

Nói như vậy cũng phải, nếu Pink muốn giết ta, đúng là có rất nhiều cơ hội có thể xuống tay.

Người mang theo Roland qua đây đi, cho người mang một Death Lord qua đây chung quy có thể rồi chứ? Chẳng qua không được mang thêm người khác, ta vẫn sợ người giết người ứng cử của ta đây!

Được.

Vậy qua đây ngay đi! Đúng rồi, nhớ mang đá bào râu của ta đến.

Vừa hoàn thành giao dịch với Pink xong, hồi thần lại liền nhìn thấy mọi người đều trừng ta, ta vội vàng nói với mọi người: “Vừa rồi tôi dùng ma pháp tinh thần đối thoại với một vu yêu cuối cùng, bọn tôi đã đạt thành thỏa thuận, cô ta biết làm thế nào có thể để cho người ứng cử khác lên làm Ma Vương, tôi lại có thể không cần chết, cho nên bây giờ tôi muốn qua tìm cô ta một chút, đem chuyện giải quyết triệt để.”

“Pink sao?” Judge nhíu mày, nói: “Cậu xác định cô ta không có lừa cậu? Thật sự có cái phương pháp kia?”

Ta gật đầu nói: “Tôi đã xác nhận qua với Stephen, đúng là có phương pháp. Pink cũng rất hiểu rõ tôi, cô ta biết tôi sẽ không muốn làm Ma Vương. Nếu tôi đã đồng ý đem vị trí Ma Vương cho người ứng cử của cô ta rồi, cô ta hẳn là không có lý do muốn khởi xung đột với tôi.”

Judge lại vẫn lo lắng nói: “Tôi cùng đi với cậu.”

Ta có chút bất đắc dĩ nói: “Pink chỉ chịu để cho Roland theo tôi đi, tránh cho tôi muốn giết người ứng cử của cô ta.”

Roland cũng mở miệng khuyên: “Pink sẽ không có vấn đề, cô ta từng giúp chúng ta rất nhiều lần.”

Judge suy nghĩ một chút, gật đầu nói: “VẬY các cậu cần thận một chút.”

Ta đứng dậy, nói với Ice lát nữa ta sẽ đến phòng cậu ta lấy mứt dâu, sau đó gọi Roland, hai người cùng nhau rời khỏi phòng hội nghị. Trước khi ta đi, ta quay đầu nói: “ĐỢI lát nữa tôi trở về, sự kiện Ma Vương sẽ hoàn toàn giải quyết. Để tiết kiệm thời gian, để cho dân chúng của Diệp Nha Thành có thể mau chóng trở về nhà, cho nên mọi người nhớ bây giờ phải tiếp tục họp đem những việc phải xử lý sau đó thảo luận cho xong, đừng chờ tôi trở lại mới thảo luận đấy!”

Mọi người tới tập lờm ta mấy cái.

“Lười biếng không muốn họp cũng đừng tìm cớ!” Earth tức giận nói: “Hơn nữa chúng tôi họp có lần nào chờ cậu tới? Chờ cậu đến đã có thể tán hội rồi! Cút đi cho chóng!”

◇◇◇◇

Ta và Roland tới tiệm búp bê, trong tiệm một người cũng không có, ngay cả người sói cũng không thấy bóng dáng, chẳng qua cái này cũng không kỳ quái, trong thành toàn bộ đã trống không rồi, nếu nơi này còn có người, sợ rằng sẽ bị hoàng gia kỵ sĩ hoặc là Thánh kỵ sĩ tìm tới.

Hai ta cùng đi tới gian phòng phía sau, vừa đi vào liền nhìn thấy Pink đang rúc ở trên ghế, vẫn là cách ngồi để cho quần nhỏ lộ ra hô hấp không khí tươi mát bên ngoài. Cô ta bổ đầu liền hỏi: “Đá bào đâu?”

Ta bực mình mà đem cả một túi đá bào dâu lớn ném qua, cô ta lập tức lấy ra một cái ăn ngẫu nhiên.

“Người ứng cử của người đâu?” Ngoại trừ Pink, ta lại không nhìn thấy ai khác, tức giận nói: “Có cần phải thần bí như thế không? Người hẳn là biết ta chỉ muốn làm Sun knight, căn bản sẽ không tranh đoạt vị trí Ma Vương với người ứng cử của người chứ?”

“Ta biết à!” Pink ăn vài miếng đá bào, nhún vai nói: “Chẳng qua, Hỗn Độn Thần Điện chắc chắn sẽ không để cho người ứng cử của ta làm Ma Vương.”

Cái gì... Ugh! Trên vai đau nhói, ta theo phản xạ mà ngã xuống đất lăn lộn, để cho thương thế có thể giảm đến thấp nhất.

Có người từ sau lưng công kích ta? Nhưng Roland đứng sau lưng ta, chẳng lẽ cậu ta đã ngã xuống rồi? Ta vội vàng ngẩng đầu nhìn, nhưng lại nhìn thấy Roland giơ kiếm, trên kiếm máu nhỏ giọt không ngừng, máu này còn mang theo quang thuộc tính. Là máu của ta!

Dưới tình huống không hiểu gì, ta chỉ muốn trước tiên thi triển Đại Địa chi thuật để bảo vệ chính mình, nhưng...

Pink cười hì hì nói: “Ở chỗ này người không thể tụ tập thuộc tính.”

Những lời này vẫn thật là quen thuộc, sợ rằng nguyên nhân cũng giống nhau — ở chỗ này, chỉ có người ứng cử Ma Vương mới có thể tụ tập hắc ám thuộc tính!

Ta lập tức vươn tay tháo xuống yên lặng vĩnh hằng, nhưng dây chuyền trên cổ lại tháo xuống không được, bởi vì dây chuyền bị dây xích màu đen quấn lên cổ, mà sợi xích màu đen đó lại là thoát ra từ dưới lớp quần áo ở ngực, nhưng trong đó cũng chỉ có...

“Thánh Y của Rồng từng được ta cải tạo qua đôi chút rồi!” Pink ung dung nói: “Nó là nhận người làm chủ không sai, chẳng qua ở trong phòng này, nó sẽ nghe ta đó!”

Trước ngực ta, huy chương hình rồng phía trên vươn ra rất nhiều vật dạng sợi, kéo dài cho đến cổ, quấn giữ yên lặng vĩnh hằng một cách chắc chắn. Mặc dù những vật dạng sợi này sờ lên giống như là vải của quần áo bó sát người, nhưng lại làm sao cũng xé không đứt.

Ta đành từ bỏ hành động vô nghĩa này, cảnh giới mà nhìn Roland và Pink, hỏi: “Roland, cậu rốt cuộc đang làm cái gì vậy? Là cậu chém tôi sao?”

“Sun, người trên một số chuyện nào đó thực sự rất đần đó!” Pink cười nói: “Là thật sự vẫn chưa hiểu, hay là cố ý không muốn hiểu hả?”

Vô tình làm Roland thành Death knight...

Trong tử linh pháp thuật đại toàn, quá trình chế tác Death knight vô cùng phức tạp.

Cái ngày ta mất đi ký ức từng bảo Adair phái người theo dõi Roland.

Vương mặc của Pink ở Diệp Nha thành...

Ta cay đắng mở miệng hỏi: “Roland chính là người ứng cử Ma Vương cuối cùng? Ngày ta không có ký ức đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Pink nhún nhún vai nói: “Red không biết dùng cái phương pháp gì đột phá phong ấn của Giáo Hoàng và Neo dùng Thái Dương thần kiếm liên thủ tạo ra, chẳng những tìm tới người còn nói cho người biết chân tướng, kết quả người nổi giận đến mức cầm Thái Dương thần kiếm tới ám toán ta, chẳng qua nhà của ta luôn luôn có ma pháp trận cấm chỉ điều động thuộc tính, cho nên trái lại là người bị ta đánh cho thâm thâm.

“Khi đó ta vốn định giết chết người, nhưng Red vì để cứu người, cố từ bên ngoài phá ma pháp trận của ta, còn dùng dịch chuyển tức thời đưa người đi, chẳng qua cô ta cũng vì thế đại thương nguyên khí, chẳng những bị phá hủy thân thể mới, ngay cả linh hồn cũng bị chấn động.

“May là trong khoảng khắc người được đưa đi đó, ta kịp thời dùng ma pháp tinh thần phong ấn ký ức của người, đó thế nhưng cũng làm cho ta đại

thương nguyên khí đây! Nếu không phải người ngất đi, Thái Dương thần kiếm trên tay cũng rút rồi, ta phần lớn vẫn làm không được.”

Ta nhìn cô ta, lại không biết nên nói cái gì. Pink thoát nhìn vẫn là Pink kia, nhưng ta lại đột nhiên phát hiện, có lẽ mười năm qua, mình căn bản chưa từng hiểu rõ cô ta!

Pink thở dài nói: “Thật đáng tiếc! Sun, kỳ thực ta thật sự rất thích người, thật đó! So với Roland ngu ngốc, tính cách của người thú vị hơn nhiều. Chỉ tiếc, đứa trẻ của ta là Roland, không phải người. Vì hãn, ta đành phải tiễn người đi chết rồi.”

Lúc này, Roland đột nhiên bước nhanh tiến lên, sau đó chính là một cái vung kiếm, ta căn bản không thấy rõ động tác của cậu ta, chứ đừng nói là né tránh, chỉ cảm thấy cổ mát lạnh, ta liên tục lùi lại mấy bước, sau đó vừa sờ cổ, phía trên là một vùng ẩm ướt.

Ta lập tức dùng sức áp lại cổ, nhưng máu vẫn không ngừng chảy xuống, căn bản là chặn không được, thương thế ở cổ cộng với ở vai làm cho ta mất lượng máu lớn, bắt đầu trở nên choáng váng, chân mềm nhũn cả người liền té xuống mặt đất.

“Tại sao? Ta đồng ý nhường vị trí rồi... Chẳng lẽ cái phương pháp kia căn bản không tồn tại?”

Pink nhún vai nói: “Tồn tại đấy! Chẳng qua cái phương pháp kia cần phải đi tế đàn của Hỗn Động Thần Điện, nhưng những người của Hỗn Động Thần Điện chắc chắn sẽ không để cho Roland của ta làm Ma Vương. Bởi vì người sống dù có càn quấy như thế nào cũng có cái mức độ, nhưng sinh vật undead sẽ làm ra chuyện gì, thật sự quá khó để nói.”

Cho nên người là gạt ta? Thật ra ngay từ đầu đã định giết ta? Ta không thể lý giải hỏi: “Tại sao bây giờ mới xuống tay, người có rất nhiều cơ hội có thể xuống tay.”

“Cũng không nhiều cơ hội lắm, ta là sau này mới phát hiện người lại có thể cũng là một trong người ứng cử. Mặc dù cũng có cơ hội giết người, chẳng qua giết người hình như có chút đáng tiếc, ta cũng vẫn không biết Roland có thể đánh thắng người ứng cử kia hay không đây! Hơn nữa nếu như lúc hai người bọn họ đánh đấu, Hỗn Độn Thần Điện phát hiện Roland là Death knight, bọn họ rất có thể sẽ ra tay giúp người ứng cử kia.”

Pink dùng giọng khách quan đến gần như tàn khốc đánh giá: “Mức mạo hiểm của chiến đấu với người ứng cử khác quá cao rồi, chẳng qua giết người thì đơn giản hơn nhiều, người thậm chí sẽ để cho Roland giơ kiếm đứng ở phía sau lưng người, nhưng người lại một chút lòng đề phòng hãn cũng không có.”

Roland...ta nhìn hướng cậu ta, nhưng trên mặt cậu ta lại không có biểu tình gì, chỉ là cúi đầu nhìn ta.

Nhìn ta nằm trên mặt đất, máu chảy không ngừng, cậu lại có thể không chút biểu tình? Chẳng lẽ ta cho tới bây giờ cũng chưa từng thực sự hiểu rõ cậu sao? Roland!

“Mặc dù Thần Điện không chịu tiếp nhận sinh vật undead làm Ma Vương, chẳng qua ta nhất định phải để cho Roland trở thành Death knight.” Pink bất mãn mà lầm bầm: “Ta cũng không muốn nhìn thấy đứa trẻ của mình sau khi dùng hết hắc ám thuộc tính hấp thu bị người thảo phạt giết chết! Chỉ cần hãn trở thành Death knight, lực lượng của Ma Vương nhất định có thể làm cho hãn tiến hóa đến Death Lord cấp cao nhất! Đến lúc đó cho dù hãn dùng hết hắc ám thuộc tính, không còn là Ma Vương nữa, cũng không cần sợ sẽ bị người giết chết.”

Cái chết của Roland là một tay Pink tạo ra? Mặc dù đã bắt đầu choáng váng, nhưng ta vẫn muốn làm cho rõ mọi thứ, ta không tin những ngày qua, hết thảy của Roland đều là giả vờ, không thể nào! Ta trừng mắt nhìn cậu ta, hỏi: “Không, không phải quốc vương ngược sát cậu sao?”

Roland không có trả lời, nhưng Pink mở miệng nói: “Người cho rằng con lợn quốc vương ngu xuẩn kia thật sự có kiên nhẫn và thủ đoạn dùng ba tháng để chậm rãi đem một người hành hạ tới chết sao? Đó là ta thôi miên hẳn, mới khiến cho hẳn có cái loại kiên nhẫn và thủ đoạn ngược sát đó.”

Hung thủ hành hạ Roland đến chết là Pink? Roland không thể nào lại biết, nếu không cậu ta sẽ không trở thành Death knight có mang oán hận với quốc vương, nhưng sau khi Roland nghe thấy lời Pink lại cái gì cũng không nói, chẳng lẽ cậu ta đã biết rồi sao? Biết rồi lại không sợ cô ta?

Ta không hiểu, rốt cuộc là chuyện làm sao, cậu thật sự muốn trở thành Ma Vương mà giết ta?

Pink nói: “Mới đầu ta còn tưởng phải tốn rất nhiều công sức để bảo vệ con heo kia, tránh cho Roland sau khi giết hẳn liền thăng thiên mất, kết quả chấp niệm của Roland lại là muốn làm Sun knight, đây trái lại bớt cho ta không ít chuyện. Chẳng qua người còn bớt cho ta càng nhiều chuyện, người lại có thể đem Roland đi làm Hell knight. Che đậy này cũng không tệ, ta liền tha thứ cho người năm đó cướp đi vị trí Sun knight của Roland!”

Roland... Ta nhìn Roland, cậu ta vẫn không có một chút biểu tình, hơn nữa không biết vì sao, mặc dù cậu ta vẫn là bề ngoài con người, nhưng mắt lại đã biến thành hai đám lửa, cho nên ta thậm chí phân biệt không ra cậu ta có nhìn ta hay không.

Roland, nhìn tôi! Tôi là Grisia, cậu thật sự muốn giết tôi?

“Người không cần nhìn hẳn.” Pink ngồi xổm xuống, nhẹ giọng nói: “Người cũng không phải thật sự rất quan tâm hẳn. Hẳn thế nhưng là Death knight, người cho rằng cái chết thật sự sẽ không tạo thành ảnh hưởng đối với hẳn sao? Hẳn vì thân phận sinh vật undead của mình cảm thấy đau khổ, nhưng người không một chút nào biết, cho nên hẳn chỉ có thể tới chỗ ta nói ra nỗi sợ hãi của hẳn.”

“Hắn nói cho ta biết, “người xung quanh đều tràn đầy sức sống, hắn giống như là phần mộ đi ở trong đoàn người, hoàn toàn không hiểu những người khác vì sao phải kích động, phải buồn rầu thậm chí là vui vẻ.” Ta trái lại rất có thể lý giải, dù sao hắn đã chết, còn có chuyện gì so với chuyện này càng nghiêm trọng càng cần phải kích động sao? Cho nên hắn đương nhiên kích động không nổi, mặc dù hắn rất cố gắng muốn giả bộ các loại tâm tình.”

“...”

Pink đi trở lại ghế, tiếp tục rúc vào trong ghế, sau đó ăn đá bào dâu, lẩm bẩm: “Chỉ tiếc sau này cũng không còn ăn được đá bào dâu của Ice knight nhà người làm nữa.”

Lạnh quá, thật sự rất lạnh... “Giết ta.”

“Đừng!” Pink một mực cự tuyệt: “Vết thương của thi thể càng ít, sinh vật undead làm ra càng dùng bền, người hắn là không quên thi thể sau khi chết của mình thế nhưng là thuộc về ta chứ? Để tránh nhiều thêm một vết thương, người hay là chảy máu cho tới chết đi.”

“Ta là... Sun knight.” Ta run rẩy nói: “Ta sẽ không dễ dàng chết, chết ngay.”

“Oh?” Pink ăn đá bào, cười nói: “Cho dù là Sun knight, nếu chảy hết máu chung quy vẫn sẽ chết chứ? Ta vừa lại không vội, người có thể chậm rãi chết à!”

Không! Đừng để ta chờ chết! Xin người, làm ơn... Roland... giết ta!

Giết ta, van xin người...

...

“Woa, Sun knight thật là rất khá, ta đã ăn xong đá bào rồi, người lại có thể vẫn chưa chết... Roland người làm gì vậy?”

Ugh!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 6

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Của Mười Hai Thánh Kỳ Sĩ: “Tuyệt Đối Không Thể Mất Đi Sun Knight”

“Bây giờ công việc quan trọng nhất là đi báo tin cho quốc vương.” Lesus Judge quay đầu nói với Aivis: “Stone, chờ sau khi Sun trở về, cậu sẽ cùng cậu ta đi hoàng cung một chuyến.”

“Vâng.” Aivis vội vàng gật đầu.

Vival mặc dù cao ngạo mà nâng cao cảm, nhưng trên mặt lại là biểu tình lo lắng nói: “Cũng phải mau chóng báo tin cho nhân viên Thần Điện Ánh Sáng đã di tản. Tôi thật lo cho phó đội trưởng của Sun thay cho cậu ấy, Adair chẳng những vất vả quá độ còn phải cộng thêm lo lắng quá độ cho đội trưởng, thoát nhìn như thế sẽ ngã chết bất kỳ lúc nào! Nếu đi báo tin trễ một chút, Sun nói không chừng đã không còn phó đội trưởng rồi.”

“Không không không.” Ceo lớn tiếng kêu thảm thiết: “Adair không thể ngã chết à! Nếu hã chết tôi cũng không sống nữa!”

“Tôi thấy cậu là sẽ trong đêm tháo chạy khỏi Thánh Điện đi...”

Elmairy đột nhiên kinh hô: “Mọi người mau nhìn ngoài cửa sổ!”

Mọi người tức khắc an tĩnh lại, tới tấp quay đầu nhìn cửa sổ, bên ngoài đột nhiên mây đen dày đáng sợ, cả bầu trời đều tối lại, hơn nữa mây đen dần dần hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ, như thể muốn đem cả bầu trời đều hút vào trung tâm vòng xoáy.

Lesus đứng lên, hai hàng lông mày nhíu chặt, trong lòng mơ hồ có phần bất an, nhưng lại không phải quá để ý, bởi vì bất luận kẻ nào chứng kiến bầu trời biến thành dạng như thế đều sẽ không cảm thấy vui, sợ rằng “bất an” vẫn coi như là phản ứng bình tĩnh lắm rồi.

Mọi người nhao nhao thảo luận: “Là Ma Vương sinh ra sao?”

Elmairy có phần bất an hỏi: “Hắn là người ứng cử khác chứ? Sẽ không là Sun biến thành Ma Vương rồi đi?”

“Cậu ta không dám đâu! Trừ phi cậu ta muốn bị Judge cầm Thái Dương thần kiếm đâm chết!” Earth cười ha ha: “Sun cho dù thành Ma Vương, cũng tuyệt đối sợ Judge trường gươm chết!”

Mọi người đều cười ầm lên hoặc là buồn cười.

Nhìn mọi người cười lớn, Lesus Judge mặc dù biết mọi người đang nói đùa, chẳng qua hắn vẫn nghiêm túc tự hỏi mình có phải thật sự rất quá phận rồi hay không? Judge knight vẫn là cần phải nghe theo mệnh lệnh của Sun knight, mà không phải làm cho Sun knight sợ hãi sợ đến chết khiếp.

Chẳng qua Sun nếu như không kiêu dè hắn, vậy thật sự không biết sẽ xuất ra thủ đoạn gì để xử lý sự tình rồi, chung quy vẫn phải có người thỉnh thoảng “nhắc nhở” hắn không nên rất quá đáng. Đã là thuộc hạ của Sun knight, lại trở thành đối tượng kiêu dè của hắn, Judge knight thế nhưng thật là khó làm. Lesus bất đắc dĩ mà thở dài.

“Judge trưởng, ngài cảm thấy sao?” Elmairy lo lắng hỏi.

Lesus nhìn quanh bạn bè, lúc này mới phát hiện mọi người mặc dù ngoài miệng còn đang cười đùa, nhưng thần tình trên mặt lại hoang mang bất an, cho dù là Earth người mang theo tươi cười, nhưng tươi cười thoạt nhìn cũng có chút miễn cưỡng.

Phải ổn định tâm tình mọi người mới được. Hãn hờ hững nói: “Cũng xấp xỉ thời gian tính toán rồi, Sun knight trưởng hãn là đang đem vị trí Ma Vương giao cho người ứng cử khác, chúng ta cũng phải gấp rút họp, trước tiên cần phải làm cho dân chúng của Diệp Nha thành trở về thành an cư.”

Nhìn thấy tư thái hờ hững bình tĩnh của Judge knight trưởng, mọi người gật đầu, thần tình thả lỏng không ít.

Lúc này, vòng xoáy bên ngoài dần dần phai nhạt mà biến mất, tâm tình của mọi người cũng càng nhẹ nhõm, nhân tiện bọn họ nghĩ đến, sự kiện lần này cuối cùng coi như là đã giải quyết.

Khi đang muốn tiếp tục họp, phía trên bàn hội nghị lại đột nhiên xuất hiện khách không mời, hắc ám thuộc tính cường đại khiến cho mọi người lúc vẫn chưa thấy rõ hình dáng người tới đã rút ra vũ khí, thậm chí sắp ra tay công kích...

“Khoan đã! Là Hell knight trưởng.” Lesus quát khễ, hãn đã nhận ra người tới, mặc dù hãn cũng cảm thấy bộ dạng của Roland hình như có chút khang khác, nhưng chung quy không thể ra tay với đồng bạn, cho nên vội vàng hô trụ mọi người trước.

Thân xám trắng, đường vân lửa đen, cánh rồng vuốt sắc... Nhưng cánh rồng vậy mà lại trở thành ba đôi, hơn nữa hình như so với dĩ vãng còn muốn lớn hơn!

Bây giờ ba đôi cánh đều thu lại ở phía sau Roland, nhưng đỉnh vuốt rồng gần như muốn đụng lên trần nhà rồi, nếu là giương ra, sợ rằng ngay cả phòng hội nghị này cũng không thể chứa nổi ba đôi cánh đó.

Lesus nhíu mày, nhưng một giây sau lại nhìn thấy trên tay đối phương ôm một người, người đó có tóc trắng tuyết... Nhưng người đó trừ phi là hôn mê, nếu không tuyệt đối sẽ không để mình mang đầu tóc trắng. Hãn vội vàng hỏi: “Sun knight trưởng làm sao vậy?”

Lúc này, Roland vậ mà thả lỏng tay, để mặc người trên tay té xuống, cả người rớt xuống bàn, tóc trắng tản mát cả bàn.

Jesus sửng sốt, Elmairy đã giành trước kinh hô: “Hell, tại sao cậu lại dùng thả, Sun sẽ đau đấy!”

Roland hơi hơi cúi đầu, một đôi con ngươi hình ngọn lửa không biết đang nhìn cái gì, nhưng hần nhẹ giọng trả lời: “Sẽ không.”

Jesus đã cảm giác có chút bất thường, bị người thả xuống như thế, nhưng Grisias vậ mà một chút phản ứng cũng không có? Chẳng lẽ thật đã hôn mê bất tỉnh? Hần không dây dưa với Roland, mà là trực tiếp vươn tay gạt tóc Grisias ra, đồng thời hô: “Sun, tỉnh tỉnh...”

Tóc vừa gạt ra, một đôi mắt lam của Sun knight lại là đang mở, mở rất to, đúng lúc thẳng tắp mà đối vào Jesus.

Jesus chỉ là ngơ ngác nhìn lại.

Bên tai truyền đến tiếng kêu lớn của Elmairy, mọi người bắt đầu rối rít đứng lên... Đột nhiên, một cỗ lực lượng cường đại ép mọi người ngã ngời xuống ghế động đậy không được.

Jesus cũng bị áp ở trên ghế không động đậy được, nhưng cái áp xuống này cuối cùng cũng khiến cho hần tỉnh táo lại, hần bắt đầu nhìn Grisias một cách kỹ lưỡng, càng nhìn lòng lại càng trùng xuống.

Cả bộ trang phục Sun knight gần như đều bị nhuộm đỏ, có thể thấy lượng máu chảy ra vô cùng to lớn, nhưng quan trọng nhất là, đồng tử trong con ngươi lam đã phóng đại rồi. Nếu như đây là người khác, Jesus liếc một cái đã có thể phán đoán người này chết rồi, nhưng bởi vì đây không phải người khác mà là Grisias Sun, cho nên hần chậm chạp không thể nào hạ cái kết luận này.

Lesus ngẩng đầu nhìn không trung, khí thế Roland phát tán ra so với trước kia cường đại hơn không chỉ mấy lần. Lúc trước hẳn có thể nói mình cho dù đánh thua Roland, cũng sẽ không thua quá thảm, nhưng giờ đây, hẳn lại có thể khẳng định mình hoàn toàn không phải là đối thủ của Roland!

“Người là Ma Vương?” Lesus hỏi xong, lại không quan tâm đáp án của cái vấn đề này, mà ngay sau đó hỏi: “Là người giết Sun?”

“Phải.” Ma Vương cười, thậm chí không chút chần chừ mà miêu tả quá trình: “Ta đã chém hẳn hai kiếm, hẳn ngã xuống mặt đất máu chảy không ngừng, còn cầu ta giết hẳn, nhưng ta không có lập tức động thủ, chỉ là nhìn hẳn... Hẳn thoát nhìn thật sợ hãi, vậy mà sợ chết sợ đến phát khóc, thật đúng là khó coi! Ha ha ha!”

Chikus rống giận: “Câm miệng! Người cái đồ phản bội! Cậu, cậu ấy tin người như vậy, người lại có thể giết cậu ấy!”

Những người khác mặc dù không có rống giận, nhưng đôi mắt lại giống như bốc lửa, mắt căm phẫn nhìn Ma Vương ở không trung.

Lesus Judge chậm rãi đứng lên, cho dù chống cự đến toàn thân run rẩy không ngừng, hẳn cuối cùng vẫn là đứng dậy, tuyên bố với Ma Vương ở không trung: “Mười Hai Thánh kỵ sĩ tuyệt sẽ không bỏ qua người!”

Ngay sau đó, Mười Hai Thánh kỵ sĩ từng người một đứng lên, bọn họ không nói gì, nhưng ánh mắt kiên nghị đã đủ biểu lộ hết thảy.

Ma Vương cười. Hẳn cười nói: “Vậy cứ đến đi! Ta ở Hỗn Động Thần Điện chờ các người.”

Nói xong, Ma Vương liền rời đi.

Mười Hai Thánh kỵ sĩ lần lượt ngã ngồi trở lại ghế, không có Ma Vương cái kẻ thù này, khí thế phục thù của bọn họ cũng biến mất rồi, bọn họ bây

giờ phải đối mặt chính là một cỗ thi thể, nhưng, biểu tình của mọi người so với chống lại Ma Vương càng tuyệt vọng.

Thi thể lẳng lẳng mà nằm ở trên bàn, con người lam mở to mang một lớp xám, cho dù là ai cũng thấy được rằng người này đã chết, mọi người dù muốn lừa gạt chính mình cũng không thể.

Trong yên tĩnh, Lesus đột nhiên kêu một tiếng: “Metal.”

Metal giật nảy mình, gần như là nhảy dựng lên hưởng ứng: “Vâng.”

“Lập tức đi mang Giáo Hoàng lại đây.”

◇◇◇◇

Giáo Hoàng đi theo Metal knight tới phòng hội nghị, dùng giọng không hiểu gì cả hỏi: “Chuyện gì thần thần bí bí như vậy...”

Kế tiếp, hãn đứng đờ ra bất động, hai mắt và miệng mở ra vô cùng to.

Thi thể bị Ma Vương tùy ý thả ở trên bàn đã được đặt lại một cách ngay ngắn, dưới thân thậm chí lót hắc bào, nhưng con người lam phủ một lớp xám vẫn là mở to, không có người nào vươn tay đem đôi mắt của hãn đóng lại.

Giáo Hoàng đi tới trước bàn, mặc dù sự thật rất rõ ràng, nhưng hãn vẫn không nhận được vươn tay kiểm tra xác nhận một phen.

Lesus nhàn nhạt hỏi: “Giáo Hoàng, tôi nghe Sun nói ông biết cải tử hồi sinh?”

Giáo Hoàng sửng sốt, lập tức hiểu dụng ý mọi người, nói: “Nhưng cơ suất sống lại hoàn toàn của ta quá thấp, hơn nữa thương thế của hãn nặng như thế, đây sẽ khiến cải tử hồi sinh trở nên càng khó khăn... Cho dù ta nguyện ý trả ra thứ gì đó để sống lại hãn, ta cũng làm không được! Grisia

có thể làm được điều này là bởi vì hắn là Sun knight, là người tiếp cận thân Ánh Sáng nhất.”

“Ông nói thương thế của cậu ta rất nặng?” Lesus lại hỏi vấn đề khác.

Giáo Hoàng sắc mặt trầm trọng gật đầu: “Ừ, vai, cổ và ngực đều có kiếm thương. Vết thương ở vai trực tiếp cắt đứt xương quai xanh của hắn; vết thương trên cổ khá nông, nhưng tình trạng ra máu nghiêm trọng; vết thương trước ngực thì trực tiếp đánh vỡ trái tim của hắn, nơi đây hắn là vết thương trí mạng cuối cùng. Chẳng qua cho dù không có một kiếm này ở ngực, Sun cũng sống không nổi, máu trong cơ thể hắn gần như đã chảy hết rồi.”

“Hồi sinh cậu ta.” Lesus không chút chần chừ nói.

“Nhưng là...”

Hắn ngắt lời Giáo Hoàng, hỏi: “Lấy thương thế như vậy mà nói, muốn máu chảy hết cần bao lâu?”

Giáo Hoàng sửng sốt, nói: “Khoảng bảy, tám phút đi.”

“Cho nên Sun bị người chém thương, đối phương khiến cho cậu ta chảy máu tám phút, cuối cùng mới một kiếm giết chết cậu ta!” Lesus nói đến cuối gần như là rống giận: “Mà ông định cứ để cho cậu ta dùng cách chết này chết đi, không muốn sống lại cậu ta?”

“Ta không phải ý đó!” Giáo Hoàng vội vàng làm sáng tỏ, hắn nhìn quanh mọi người, hỏi lại lần nữa: “Nhưng các người thật sự xác định muốn làm như thế? Ta trước hết phải cảnh cáo các người, tác dụng phụ của sống lại có lẽ sẽ kinh khủng đến Sun thà rằng chết quách đi.”

Elmairy gầm lên: “Sun sẽ không thà chết đi, cậu ấy sẽ không bỏ rơi chúng tôi!”

“Mặc kệ là nhiều thêm cái gì hay thiếu đi cái gì đều không quan trọng nữa!” Chikus la lớn: “Cậu ấy đã là người ứng cử Ma Vương rồi, còn có cái gì phải sợ nữa!”

“Tôi không biết những người khác như thế nào, nhưng lão sư của tôi là như thế này dạy tôi.” Ceo Storm sắc mặt trầm trọng nói: “Mười Hai Thánh kỵ sĩ thiếu đi người nào cũng vẫn có thể bù đắp, cho dù thiếu đi Judge knight, vậy cùng lắm là trị an bại hoại, nhưng nếu như mất đi chính là Sun knight người phụ trách lãnh đạo mọi người, vậy các người sẽ không còn đường có thể đi nữa! Cho nên...”

Tất cả mọi người đồng thanh nói: “Tuyệt đối không thể mất đi Sun knight.”

Nghe thấy lời này, Giáo Hoàng thở dài một hơi nói: “Biết rồi, chuẩn bị cải tử hồi sinh đi!”

Ma pháp trận của cải tử hồi sinh phát ra hào quang trắng tinh, thi thể tóc trắng nằm ở chính giữa nhắm lại mắt, dưới sự nhìn chăm chú một cách căng thẳng của mọi người...

Người tóc trắng lại chậm rãi mở ra hai mắt.

Quyển 7

Chương 1+1: Mở Đầu

Chương 1+2: Chung Kết Ma Vương Chương Một: Vạch Trần Chân Tướng Ma Vương

Chương 2: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Hai: Mắt Của Ma Vương Mở Ra

Chương 3: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Ba: Chính Trang Của Ma Vương Tái

Xuất Phát

Chương 4: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Tư: Ra Tay Của Ma Vương

Chương 5: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Năm: Kẻ Đuổi Theo Của Ma Vương

Chương 6: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Sáu: Gặp Gỡ Của Ma Vương

Chương 7: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Bảy: Lựa Chọn Của Ma Vương

Chương 8: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Tám: Điều Kiện Của Ma Vương

Chương 9: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Chín: Đối Quyết Của Ma Vương

Chương 10+1: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Mười: Ra Đời Của Ma Vương

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Khi Sun Knight Và Judge Knight Trở Mặt, Tuân Theo Mệnh Lệnh Của Sun Knight — Tr

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 1+1: Mở Đầu

Ta là một gã kỵ sĩ, chính xác mà nói, là Sun knight của thần điện Ánh Sáng.

Thân là một Sun knight, chính là phải có một mái tóc vàng xán lạn, đôi mắt xanh thẳm, tính cách luôn đầy lòng trắc ẩn cùng nụ cười sáng chói.

Luôn luôn mang theo tươi cười nói “Lòng nhân ái của thần Ánh Sáng sẽ tha thứ tội của bạn” là một cái số mệnh của Sun knight.

◇◇◇◇

Vừa tỉnh lại, thời gian vậy mà đã qua nửa năm!

Cúp việc nửa năm, hơn nữa còn là nửa năm hắc ám chi địa khuếch tán, Hỗn Động Thần Điện quấy rối và sinh vật undead chạy loạn khắp nơi...

Ta không bị nhóm người Judge bóp chết thật là khó có thể tin!

Chẳng qua nếu còn không giải quyết sự tình, ta nghĩ ta thật sự sắp bị bóp chết rồi.

Ma Vương chỉ có thể từ trong ta và Roland chọn ra một người,

Hỗn Động Thần Điện lại không chịu để cho Roland, một sinh vật undead, lên làm Ma Vương,

Nhưng ta lại không muốn từ bỏ làm Sun knight...

Đây thật sự sẽ có phương án giải quyết vẹn cả đôi đường sao?

~ Thần Ánh Sáng nhân từ sẽ tha thứ cho sự điên cuồng của ta... cho dù là thật sự phát điên hay là kế hoạch điên cuồng.

Mở đầu:

Lượng lớn Thánh quang nhấn chìm cả gian phòng hội nghị, mặc dù hào quang rất chói mắt, nhưng người ở chỗ này lại không một ai nhắm mắt, ngược lại còn bạt mạng trừng lớn mắt, ngay cả chớp cũng không dám chớp một cái.

Mỗi một người đều nhìn Grisiasun không rời.

Hắn nằm ở trên bàn hội nghị, mái tóc trắng phát tán cả bàn, nhưng quần áo trên người lại nhiễm đầy vết máu, máu dưới nền tóc trắng áo trắng, đỏ tươi một cách vô cùng nổi bật kinh người, nhưng càng khiến cho người hoảng sợ chính là đôi mắt màu lam mặc dù mở to nhưng không long lanh kia.

Mười Hai Thánh kỵ sĩ... Bây giờ chỉ còn lại mười người, mỗi một người đều nhìn chăm chăm đôi mắt lam đó.

Dưới Thánh quang bao phủ, cặp mắt lam kia cuối cùng chậm chậm đóng lại, thấy thế, mọi người trong lòng đều vui mừng, nhưng tiếp theo lại càng căng thẳng, bởi vì đôi mắt đó chậm chạp đều không có mở ra.

Mọi người bắt đầu nổi lên hoang mang, Elmairy là người đầu tiên sốt ruột hô: “Chuyện gì xảy ra? Cái tử hời sinh thất, thất...” Thất bại rồi sao? Nhưng hắn lại ngay cả lời này cũng không dám nói ra, rất sợ vừa nói ra liền thật sự thành thật rồi!

Giáo Hoàng lại không có trả lời hẳn, ông ta chỉ là chuyên tâm nhất chí mà tiếp tục phóng ra Thánh quang, thấy thế những người khác cũng không dám đi quấy nhiễu ông ta, chỉ có sốt ruột mà nhìn chăm chăm mặt Grisia không rời, bạt mạng cầu khẩn với thần Ánh Sáng cho đôi mắt đó mau chóng mở ra.

Theo từng giây trôi qua, tâm tình mọi người cũng càng ngày càng căng thẳng, nhưng đôi mắt nhắm lại kia vẫn không có dấu hiệu mở ra.

Lượng Thánh quang càng ngày càng ít, sắc mặt Giáo Hoàng cũng xám lại như tro, mặc dù vẫn tiếp tục thi triển Thánh quang, nhưng nhìn sắc mặt và ánh mắt ông ta, hiển nhiên đã là đang gắng gượng chống giữ rồi.

Đột nhiên, Lesus phát ra tiếng gầm giận dữ: “Grisia Sun! Không được ngủ, thức dậy cho tôi!”

Vừa rống giận ra, mọi người đầu tiên là sửng sốt, sau đó liền lập tức rống lên theo.

“Sun! Cậu không thể chết được!”

“Sun, cậu không thể bỏ rơi bọn tôi, cậu đã nói Mười Hai Thánh kỵ sẽ không bỏ rơi Mười Hai Thánh kỵ!”

“Không có Sun knight, bọn tôi sẽ không còn phương hướng có thể đi rồi!”

“Sun, bánh việt quất làm xong rồi!”

“...”

Mọi người động tác nhất trí mà quay đầu nhìn Ecilan.

Nhìn thấy mọi người đều dán mắt vào mình, Ecilan có chút luống cuống, không quá khẳng định giải thích: “Tôi, tôi chỉ là cho rằng cái này hữu hiệu

nhất.”

“Đúng!” Mọi người bừng tỉnh, Ceo lập tức quay đầu ở bên tai Grisia hô to: “Sun! Judge tức giận rồi! Cậu ta nói cậu nếu không tỉnh lại sẽ nhốt cậu mười năm!”

Georgo cũng kêu to: “Sun, có người đẹp siêu cấp không mặc quần áo kìa!”

Cuối cùng ngay cả Giáo Hoàng cũng gia nhập quát to: “Sun, nếu người không tỉnh lại, ta sẽ khấu trừ người tiền lương mười sáu năm đó!”

Không biết lần này là năm đúng phương pháp gọi người hay là trùng hợp, Grisia rốt cuộc thật sự chuyển động rồi, mặc dù chỉ là lông mi mắt hơi run nhẹ, nếu như không phải mọi người chuyên tâm theo dõi hai mắt của hắn, sợ rằng căn bản khó có thể phát hiện một tí động tĩnh này, nhưng giờ phút này, chỉ là cái động tĩnh nhỏ đó đã khiến cho hiện trường trong nháy mắt lặng im xuống, mỗi người đều trừng to mắt chờ đợi...

Đột nhiên, Grisia hít mạnh một hơi, sau đó khom lưng ho khan không ngừng một cách đau đớn.

“Sun tỉnh rồi!”

Không biết là người nào hét ra tiếng trước, mọi người theo đó bắt đầu hoan hô, sau đó vừa kêu vừa nhảy, rất giống một lễ diên mở tiệc, hoàn toàn không có một chút dáng vẻ uy nghiêm của Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Duy nhất một người sắc mặt không chuyển biến tốt đẹp là Lesus, hắn cẩn thận quan sát toàn thân Grisia.

Dựa vào bề ngoài để xem, đối phương dường như không có mất đi bất cứ bộ phận nào, nhưng cái này vẫn chưa đủ đảm bảo, có vài thứ cho dù mất đi,

bề ngoài cũng nhìn ra không được, giống như Grisìa lúc trước mất đi thị lực.

Hắn mở miệng hỏi: “Sun? Cậu nghe thấy tôi nói không?”

Grisìa có nghe thấy hay không vẫn chưa biết, nhưng mọi người lại đều đã nghe thấy, bọn họ dừng tất cả động tác, thần sắc vui mừng trên mặt thoáng cái đều trầm xuống đến không còn thấy bóng dáng, lực chú ý một lần nữa trở lại trên người Grisìa, chỉ thấy hắn đã ngừng ho khan, chỉ là hô hấp vẫn dồn dập nặng nề như cũ, bởi vì năm nghiêng cộng với tóc trắng tán loạn, cho nên căn bản không nhìn thấy mặt hắn.

“Sun?” Lesus nhẹ giọng hỏi.

Grisìa hơi hơi quay đầu qua nhìn Lesus, thần sắc thoạt nhìn vẫn có chút không tinh táo lắm.

Nghe thấy được sao? Nỗi lo trong lòng Lesus lại bớt đi một ít, thậm chí có loại kỳ vọng, có lẽ thần Ánh Sáng thật sự rất quan tâm Grisìa, cho nên không có lấy đi cái giá nào, đây là chuyện rất có khả năng, nếu không thần thuật của Grisìa cũng sẽ không mạnh như thế, không phải sao?

“Sun, mở miệng nói chuyện.”

Lesus liên tiếp gọi mấy lần, đoàn người cũng bắt đầu có chút nổi lên căng thẳng, lo lắng Grisìa có phải câm rồi hay không, nhưng lúc này hắn đột nhiên phát ra một hồi rên rỉ khó chịu: “Ư...”

Cũng không mất đi thanh âm!

Bây giờ mọi người gần như là hoàn toàn thả lỏng rồi, vẻ ngoài bình thường, thính lực và thanh âm đều không mất đi, thoạt nhìn hình như cũng không có trở ngại gì lớn, bọn họ thậm chí bắt đầu lạc quan cho rằng biết đâu không có mất đi thứ gì chẳng?

“Không...” Grisìa đột nhiên hai tay ôm đầu, mặt lộ thần sắc đau khổ.

Mọi người sửng sốt, dồn dập dò hỏi: “Sun, cậu làm sao vậy?”

“Không!” Grisìa hô nhẹ một tiếng, theo sau lại lớn tiếng hét lên: “Không không không — Không phải ta! Không phải!”

“Sun?”

Khi Grisìa ôm đầu la hét, bên người hắn đột nhiên tuôn ra rất rất nhiều ma pháp, mặc dù đối với mọi người mà nói, lực sát thương của những ma pháp này không lớn, nhưng bởi vì căn bản không ngờ tới Grisìa sẽ đột nhiên phát động công kích, cho nên dưới sự trở tay không kịp, mấy người đứng ở phía trước đều mang lên một chút thương nhẹ, nhưng bọn họ không một chút nào để ý, chỉ là rất kinh ngạc Grisìa lại đột nhiên la hét và công kích.

Ma pháp vẫn phát không ngừng, nhưng đều bị Đại Địa chi thuận đỡ lại, hai tay Lesus bắt được vai của Grisìa, gầm lên: “Sun! Mau ngừng tay!”

Thân thể của Grisìa cứng đờ, hắn ngẩng đầu lên, quần áo trên người chỗ chỗ rách nát lại dính đầy vết máu, một đầu tóc trắng rối loạn không chịu nổi, cộng thêm thần sắc hoảng loạn, cả người thoát nhìn thật sự vô cùng gay go.

“Sun cậu rốt cuộc làm sao vậy?” Elmairy cuống đến độ cũng sắp khóc rồi, hắn chưa từng nhìn thấy qua Grisìa lộ ra biểu tình kinh hoảng như thế.

Những người khác mặc dù không hỏi ra khỏi miệng, nhưng thần sắc trên mặt hiển nhiên cũng là đang hỏi vấn đề này.

“Không phải ta, không phải ta, không phải...” Grisìa chỉ là không ngừng lặp lại lời này, hơn nữa càng ngày càng hoảng hốt.

Jesus bình tĩnh hỏi: “Chuyện gì không phải cậu làm?”

Bộ dạng Grisia lại vẫn là hoang mang lo sợ, dường như căn bản không có nghe thấy lời Jesus nói, hoàn toàn đắm chìm trong thế giới của chính mình.

Jesus cẩn thận quan sát Grisia, lại không cách nào từ trong ánh mắt nhìn ra bất cứ manh mối gì, bởi vì Grisia căn bản là người mù... Hẳn trước giờ chưa từng cảm nhận điểm ấy sâu sắc như bây giờ.

Mọi người lo lắng hô lên: “Judge knight trưởng, Sun rốt cuộc làm sao vậy?”

Jesus lại làm sao có thể biết, nhưng hẳn biết bây giờ mọi người đều hoảng hốt rồi, chỉ là cần có một người dùng tư thái bình tĩnh nói cho bọn họ mọi chuyện đều sẽ không sao, tốt nhất còn sẽ hạ mệnh lệnh với bọn họ, nói cho bọn họ bây giờ phải làm cái gì, khiến cho mọi người bận rộn đến không có thời gian hoảng hốt... Thông thường người đó đều là Grisia.

Giờ đây, Jesus không thể không bắt đầu sắm vai cái nhân vật này, quát khê: “Đừng hoảng! Grisia có thể là mới sống lại, cho nên đầu óc không tỉnh táo lắm mà thôi.”

“Là ta.” Grisia đột nhiên nói.

Mọi người sửng sốt, quay đầu nhìn Grisia, mặc dù hẳn đột nhiên từ phủ nhận biến thành thừa nhận, nhưng mọi người lại một chút cũng vui mừng không nổi, bởi vì sắc mặt hẳn so với vừa rồi càng khó coi, nếu như nói, Grisia vừa rồi là hoảng hốt cực độ, vậy bây giờ gần như là một bầu tuyệt vọng âm ỉm.

Hắn hồn bay phách lạc thì thào: “Thì ra thật sự là ta...”

Lesus gầm lên: “Sun, cậu tỉnh táo một chút! Nơi này chỉ có Mười Hai Thánh kỵ sĩ chúng ta, không có những người khác!”

Grisia dường như cuối cùng cũng nghe thấy lời Lesus, hấn sừng sốt, sau đó giãy giụa xuống bàn, lại thiếu chút nữa vấp ngã, Lesus là người gần hấn nhất, vội vàng đỡ hấn, nhưng không ngờ Grisia lại một phát rút ra Thảm Phán thần kiếm.

Cử động của Grisia làm cho Lesus sừng sốt, lập tức lùi ra phía sau hai bước, nhưng không phải là lo Grisia đã thương hấn, mà là tình trạng bây giờ của Grisia không tốt, nếu như vung kiếm chém hấn, Grisia sau đó nhất định sẽ vô cùng hối hận.

Nhưng không ngờ, Grisia lại trở tay, một kiếm hướng ngược mình đâm tới...

“Không — ” Lesus bước nhanh tiến lên, nhưng động tác Grisia quyết liệt như thế, hấn căn bản không kịp ngăn cản.

Keng

Thảm Phán thần kiếm bị một thanh chùy thủ đánh văng, hai thanh vũ khí đều bay cắm vào trong tường, mọi người lúc này mới nhìn rõ đó là chùy thủ của Metal, bởi vì chuyện xảy ra thực sự quá nhanh, bọn họ sau vài giây trừng mắt nhìn hai thanh kiếm cắm trong vách tường run nhè nhẹ rồi mới thật sự phản ứng lại, hơn nữa vừa nghĩ đến mới rồi, Grisia thiếu chút nữa một kiếm đâm chết chính mình, mỗi một người đều sợ toát mồ hôi lạnh.

Lesus xông lên phía trước, một phát bắt vững vai của Grisia, nổi giận rống to: “Cậu đang làm cái gì? Cậu biết cậu đã làm cái gì không?”

“Là ta làm, chính là ta làm... thì ra là ta, đều là ta!”

Grisia lại bắt đầu ha ha cười lớn, cười đến ngẩng đầu lên, cười đến ngay cả khóe mắt cũng rớt ra lệ, tiếng cười sau đó biến thành gào khan, tiếng cười biến thành tiếng khóc, cuối cùng hẳn dứt khoát ngã nhào xuống đất khóc nức nở.

Lúc này, đừng nói những người khác đã bị dọa đến đờ đẫn, bây giờ ngay cả Lesus cũng không cách nào bảo trì bình tĩnh, hẳn cố đem Grisia từ trên mặt đất túm lên, bạt mạng lay động đối phương, đồng thời gầm lên: “Sun, Sun, cậu tỉnh táo một chút! Cậu không có làm cái gì, cậu vừa mới sống lại mà thôi, nhớ không? Cậu bị...” Roland phản bội rồi.

Hắn đột nhiên ngừng nói, bởi vì bây giờ thật sự không phải thời cơ tốt để thảo luận loại chuyện phản bội này, Grisia đã kích động đến ngay cả người chung quanh cũng nhận không ra rồi, không cần phải kích thích hẳn nữa.

Grisia lại không có một chút phản ứng, hẳn ngẩn ra một lát, sau đó như thể nhìn thấy cái gì, đột nhiên đứng dậy chạy về hướng nào đó... Cho đến khi Lesus đem Grisia áp chế trên mặt đất, mọi người mới phát hiện mục tiêu của Grisia lại là kiếm và chủy thủ trên tường.

Grisia liều mạng vùng vẫy, nhưng sức lực của Lesus lại lớn hơn hẳn nhiều, hẳn dần dần ngừng giãy dụa, nhưng thay vào đó lại là bốn phương tám hướng bắt đầu tụ tập hắc ám thuộc tính, cho đến khi trên không của căn phòng treo đầy lưỡi đao do hắc ám thuộc tính cấu thành, hơn nữa tất cả đều nhắm vào cùng một phương hướng, cũng chính là bản thân Grisia.

Lesus hoàn toàn mặc kệ những ám nhận kia, trên mặt hẳn chỉ có vẻ giận dữ, không nhìn được rống lên với người dưới thân: “Sun, ngừng tay! Bọn tôi vất vả lắm mới cứu được cậu về, cậu lại có thể muốn chết?”

Grisia nghiêng đầu, căn bản không có nhìn Lesus, chỉ có lượng lớn ám nhận một mạch toàn bộ đánh xuống, nhưng lại hoàn toàn không có thương

tồn đến hai người, bởi vì Đại Địa chi thuận sớm đã bảo vệ hai người bọn họ rồi.

Jesus cố xoay mặt của Grisia đến chính diện, nhưng mắt của đối phương căn bản không có tiêu cự, cho dù nhìn mặt hẳn, cũng không biết lực chú ý của hẳn rất cuộc phóng ở đâu.

Mặc dù Grisia sớm đã mù, nhưng hẳn bình thường luôn là sẽ “nhìn” sự vật nào đó, ví dụ như đối tượng nói chuyện với hẳn, cho nên mặc dù biết hẳn mù, mọi người thường thường cũng không có ý thức đến điểm này, bởi vì hẳn thực sự nguy trang quá tốt.

Thấy thế, Jesus một hồi bất an, mỗi lần lúc Grisia căn bản không nguy trang, luôn là không có chuyện gì tốt, hẳn không nhịn được mở miệng gầm lên: “Sun, cậu rốt cuộc đang phát điên cái gì? Cậu không thấy bọn tôi ở ngay trước mặt cậu sao?”

“Tác dụng phụ...”

Mọi người quay đầu nhìn Giáo Hoàng, hình như nhớ tới cái gì, biểu tình trên mặt mỗi một người càng kinh khủng, Giáo Hoàng cố đến cùng nói: “Nhìn đi nhìn lại, Sun hình như không có tác dụng phụ khác, chẳng qua tỷ lệ sống lại hoàn toàn của ta chỉ có một phần mười, cơ suất thắng cũng không cao, nếu như phát điên chính là...”

“Đừng nói bậy!” Ceo cao giọng cắt ngang lời Giáo Hoàng: “Sun chỉ là vừa mới tỉnh lại, đầu óc vẫn còn không rõ ràng mà thôi!”

Thấy những người khác cũng vội vàng gật đầu, Giáo Hoàng ngậm lại miệng không nói nữa, nhưng ông ta thế nhưng cũng rất rõ ràng... Nên nói là đáy lòng của mọi người đều biết lời Ceo thật ra là nói bậy, bởi vì ở đây có hai người khác đã từng được sống lại, nhưng bọn họ thế nhưng đều không có xuất hiện tình huống hiện tại của Grisia.

Elmairy đột nhiên kinh hô: “Judge knight trưởng, Sun cậu ấy đang hấp thu hắc ám thuộc tính!”

Nghe vậy, mọi người sửng sốt, Lesus lập tức gầm lên: “Mang Thái Dương thần kiếm lại đây!”

Đối thoại của hai người họ vừa nói xong, tất cả mọi người đều phát hiện điều này rồi, bởi vì tốc độ Grisias hấp thu hắc ám thuộc tính đột nhiên rất nhanh giống như bạo tạc, cho dù nhiều người gần như không có cảm tri cũng phát giác được hắc ám thuộc tính tụ tập dị thường, bởi vì bọn họ là Thánh kỵ sĩ quang thuộc tính, trời sinh đã khá miễn cảm đối với hắc ám thuộc tính.

Grisia thậm chí phát ra một đường cốt lao tông mọi người ra dưới sự trở tay không kịp.

Lesus là người thứ nhất bỏ người dậy, xông vào trong ma pháp trận hồi sinh rút ra Thái Dương thần kiếm, sau đó mang theo nó chạy về phía Grisias.

Grisias cả người thoát nhìn hết sức thất thần, nhưng lại hình như theo bản năng mà chán ghét ánh sáng, hấn ngồi dưới đất, tay vừa giơ lên, trên mặt đất chui ra lượng lớn cốt lao vây quanh ở bên cạnh hấn, cốt lao chongchật một lớp rồi lại một lớp, đơn giản như là bụi gai rậm rạp màu trắng to lớn.

Lesus thể nhưng sẽ không vì thế mà ngừng tiến lên, hấn dùng Thái Dương thần kiếm đi chặt chém cốt lao, đơn giản giống như là cầm dao nóng đi cắt bơ, một mạch chặt chém đến, không đến vài giây đã có thể tới chỗ của Grisias.

Nhưng Grisias lại sẽ không chờ hấn, hấn tùy tiện liền thò tay vào trong cốt lao, tay lập tức bị xương bén nhọn cắt đến vết thương chi chít, hấn lại không thèm để ý, rút ra một cây gai xương, sau đó liền hướng ngực chính mình đâm tới.

May là, mũi nhọn vừa mới đụng tới ngực, lập tức đã bị một mũi tên đánh nát.

Grisia sửng sốt, sau đó lại vươn tay rút một cây gai xương khác, cũng là không chút do dự đâm về hướng ngực, lần này cũng bị mũi tên của Elmairy kịp thời ngăn cản, lúc này Grisia rốt cuộc phát hiện gai xương là phí công vô ích, bắt đầu đổi lại dùng hắc ám thuộc tính để công kích mình...

“Dừng tay!” Mọi người rớt rít bắt đầu đánh nát những cốt lao kia.

Georgo vừa thi triển Đại Địa chi thuẫn bảo vệ Grisia, vừa rống to: “Sun, cậu rốt cuộc có nghe thấy bọn tôi nói chuyện hay không?”

Grisia lại chỉ là bạt mạng công kích chính mình, đồng thời còn không ngừng thi triển cốt lao, không cho bất cứ ai đến gần mình.

“Grisia Sun!”

Lesus nổi giận rống một tiếng, sau đó kéo Thái Dương thần kiếm đến sau lưng mình, ngay tiếp theo bày ra tư thế chuẩn bị vung kiếm, sau khi ngừng khoảng ba giây vung kiếm một cái, đấu khí mạnh mẽ theo kiếm vung ra, đem tất cả cốt lao trước mặt hẵn đều đánh nát, thậm chí còn đánh lên Grisia, nhưng được Đại Địa chi thuẫn ngăn lại.

Lesus lập tức ném Thái Dương thần kiếm đi, cố toàn lực xông đến bên cạnh Grisia, ngay sau đó lấy tay chặt vào gáy của hẵn một cái, làm cho hẵn ngay cả thốt lên tiếng cũng không kịp liền bất tỉnh.

Grisia vừa bất tỉnh, hắc ám thuộc tính của hẵn tụ tập cũng lập tức liền tán đi, dù sao nơi này cũng là Thần Điện Ánh Sáng, còn có Thái Dương thần kiếm ở đây, thật sự không phải là nơi tốt để tụ tập hắc ám thuộc tính, thậm chí có thể nói ma pháp sư bình thường căn bản không thể ở đây tụ tập hắc ám thuộc tính.

“Judge trưởng, Sun rất cuộc...” Ceo mặc dù đặt câu hỏi, nhưng nói đến một nửa lại tự mình ngừng lại, hẳn thật sự không biết mình có muốn nhận được đáp án hay không.

Lesus thật ra cũng có chút không biết làm sao, nhưng hẳn vẫn như cũ bảo trì bình tĩnh mà Judge knight nên có, lãnh đạm nói: “Có thể là sống lại khiến cho đầu óc của cậu ta có chút hỗn loạn, có lẽ ngủ một giấc là được rồi, không cần lo lắng nhiều quá.”

“Thật không?” Elmairy sốt ruột truy hỏi: “Cậu ấy thậm chí không chú ý tới chúng ta ở bên cạnh cậu ấy, đây, đây..”

Nói đến đây, hẳn lại cũng giống Ceo ngậm lại miệng, bởi vì hẳn nhìn thấy mọi người đều lộ ra biểu tình hoảng loạn, ngay cả những người bình thường duy trì bình tĩnh tốt nhất cũng không ngoại lệ... Bọn họ cần bình tĩnh một chút, đồng thời chờ đợi chuyển biến, có lẽ sẽ giống như Judge knight trưởng nói, Sun chỉ cần ngủ một giấc là được rồi đây?

Đúng! Sun sẽ không có chuyện gì, cậu ta chỉ là cần ngủ một giấc, thức dậy sẽ khôi phục lại bình thường thôi...

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 1+2: Chung Kết Ma Vương Chương Một: Vạch Trần Chân Tướng Ma Vương

... ..

... ..

Con trai!

“...?”

Con trai, con trai của ta, người làm sao lại ngu ngốc đi tin tưởng người khác? Không tin ta cũng không sao, như vậy còn càng tốt, giết ta cũng không sao, phong ấn ta cũng không sao, trọng yếu nhất chính là đừng tin ai, ai cũng đừng tin tưởng!

“... Red?” Nghe thấy hai chữ phong ấn, ta cuối cùng đã rõ giọng nói này là ai rồi, vội vàng nói: “Ta không muốn làm Ma Vương!”

Ta chỉ là không muốn người chết! Không làm Ma Vương, người nhất định sẽ chết! Kết quả, người cũng thật sự chết rồi.

Ta chết rồi?

Ừ, người đã bị người ứng cử Ma Vương cuối cùng giết chết, nhớ không?

Người ứng cử Ma Vương cuối cùng... Roland! Là Roland giết ta, cậu ta cùng Pink lập một cái bẫy, sau đó đã giết ta!

Sau khi nhớ tới toàn bộ, ta lại hoàn toàn không dám tin, gầm lên: “Ta không hiểu, Roland làm sao lại giết ta? Dù cho cậu ta là người ứng cử Ma Vương cuối cùng... Ta không tin!”

Còn có Pink, cô ta làm sao lại hại ta? Chúng ta quen biết cũng đã hơn mười năm, cô ta làm sao có thể sẽ nhìn ta chảy máu đến chết... Ta không tin!

Người không hiểu bọn ta, đã qua nhiều năm như thế, điểm bận tâm duy nhất còn lại của ba chúng ta cũng chỉ có đứa trẻ của mình mà thôi, những cái khác đều không trọng yếu, không trọng yếu!

“Không thể nào! Nhất định có hiểu lầm gì!”

Ôi, ta sẽ để cho người xem hết thấy đi!

Con trai, hãy nhớ, tiếp đến đừng tin bất cứ kẻ nào nữa.

Hết thấy? Khoan đã, Red!

Một vùng bóng tối đột nhiên tỏa sáng mạnh, thật sự chói mắt đến khiến mắt ta cũng đau rồi, không nhìn được lấy tay che mắt...Khoan đã! Ta làm sao nhìn thấy được hả?

“Thôi xong, đến muộn rồi!”

Một đứa trẻ chạy qua bên cạnh ta, biểu tình trên mặt nó có chút căng thẳng, không quá giống thần tình của một đứa trẻ sẽ có, chẳng qua cái má trắng hồng đó thể nhưng đã hoàn toàn nói rõ nó tuyệt đối không quá mười hai tuổi.

Trắng hồng...Ta cho rằng mình cũng sẽ không bao giờ nói ra loại từ hình dung này nữa, bởi vì một người mù cho dù năng lực cảm tri của hắn có siêu phàm nhập thánh thế nào đi nữa, cũng tuyệt đối cảm tri không ra một thứ

rốt cuộc trắng hồng hay không trắng hồng, cảm tri không thể biết cái thứ màu sắc này, thiếu đi màu sắc, cho dù là vật gì cũng trắng không nổi.

Chẳng qua so với chuyện “Ta đột nhiên thấy được” này, càng khiến người kinh ngạc chính là đứa trẻ vừa rồi đó có tóc vàng mắt lam làn da trắng, khuôn mặt quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn... Nếu như đó không phải là chính ta, tám phần là con trai tương lai của ta!

Đáng tiếc ta bây giờ ngay cả vợ cũng không biết ở nơi nào, chứ đừng nói con trai, đó hẳn là chính ta không sai, chính xác mà nói, là mình lúc còn chưa đến mười hai tuổi.

Ta nhìn quanh một vòng, đây là nơi không thể quen thuộc hơn, đây là quảng trường của Thánh Điện, hơn nữa ngay cả thời điểm cũng rất rõ ràng, bởi vì ta đã nhìn thấy lão sư của ta, mà trước mặt ông ấy đang xếp theo mười đứa trẻ xem ra chỉ có mười tuổi đầu, bọn họ chính là đang chinh tuyền tiểu Sun knight!

“Có lẽ là bởi vì tóc của con rất đẹp đi!

Cái câu này...Ta lặng đi một chút, lúc này, một đứa trẻ tóc nâu đi qua bên cạnh ta, ta theo phản xạ nhìn nó một cái, đây mới đột nhiên nhớ tới nó là ai...

Roland!

Vừa nhớ nó là ai, ta vội vàng nhìn chăm chăm vào đối phương, bởi vì khi đó chỉ nhìn thấy bóng lưng cậu ta đi khỏi, cho nên bây giờ muốn đem mỗi bước chân mỗi nét mặt của cậu ta đều nhìn cho rõ.

Cậu ta có phải là mang theo phần nợ cùng không cam lòng mà đi khỏi? Có khóc hay không? Khi đó mỗi một đứa trẻ không trúng tuyền đều đã khóc, Roland cũng vậy sao?

Ta còn đặc biệt đi tới trước mặt cậu ta, muốn nhìn xem cậu ta đang lộ ra biểu tình thế nào, cậu ta đi về phía chính diện của ta.

Biểu tình trên mặt là... vô biểu tình?

Ta trừng mắt nhìn cậu ta, nhưng trên mặt cậu ta lại không có một biểu tình gì, thoạt nhìn giống như là đang chờ đợi, đây thật sự quá kỳ quái rồi, ở lúc thế này làm sao có thể sẽ là loại biểu tình như vậy hả?

Cậu ta một mạch đi về phía trước, mặc dù ta chặn ở trên đường cậu ta đi tới, chẳng qua lại không định tránh ra, ta thật sự rất muốn chặn cậu ta lại, hỏi xem rốt cuộc cậu ta đang nghĩ cái gì... Nhưng cậu ta lại trực tiếp xuyên qua cơ thể ta, không hề dừng lại.

Ta xoay người qua nhìn cậu ta, cậu ta đi thẳng tới bên cạnh một người phụ nữ, tay trái người phụ nữ đó đã dắt theo một đứa trẻ, đứa trẻ mặc áo trùm vừa lại cúi đầu, mũ che khuất khuôn mặt đứa trẻ, nhìn không ra khoảng bao nhiêu tuổi, nhưng hình như còn nhỏ hơn Roland một chút.

Người phụ nữ đó vươn tay phải ra, Roland thuận thế nắm tay phải của cô ta, ba người xoay lưng rời khỏi.

Ta đuổi theo vài bước, cái đứa trẻ mặc áo trùm kia quay đầu lại, tầm mắt xuyên qua ta, nhìn về chỗ không xa phía sau ta, nó khẽ giọng nói: “Grisia? Ta ghi nhớ người rồi, hừ!”

Thì ra... Đây mới là lần đầu tiên ta và Pink gặp mặt sao?

Nhưng ta hoàn toàn không biết chuyện này, lúc ấy ta chỉ kịp vội vã lên liếc bóng lưng của Roland, bởi vì toàn sân đều đang chú ý ai là tiểu Sun knight, sau khi lão sư tuyên bố tuyển chọn ta, liền mang theo ta đi khắp nơi xem kết quả tuyển chọn những tiểu kỵ sĩ khác, căn bản ngay cả thời gian chú ý Roland thêm một cái cũng không có.

Roland vậy mà quen biết Pink ở ngay lúc đó... Không, cậu ta căn bản là được Pink dẫn đến tham tuyến đi? Nhưng cậu ta chưa từng nói qua chuyện này, cậu ta không phải xuất thân cô nhi viện sao?

Khoan đã, cậu ta hình như từng nói qua chuyện ma kiếm của mình là bảo kiếm gia truyền? Trẻ mồ côi gia truyền đâu ra?

Nhưng nếu Roland muốn che giấu chuyện cậu ta không phải trẻ mồ côi, vậy cậu ta đã không nên nói bảo kiếm gia truyền gì gì đó, chẳng lẽ là lừa dối sao? Rốt cuộc là đầu óc ta hỗn loạn hay là đầu óc của Roland hỗn loạn?

Ta muốn đi theo xem bọn họ tiếp đến đi đâu, nhưng cảnh vật xung quanh lại bắt đầu trở nên mơ hồ không rõ, cảm giác vô cùng quen thuộc, có phần giống như cảnh tượng lúc sắp xỉu... Đối với loại chuyện này mà cảm thấy quen thuộc thật sự không phải là chuyện gì tốt, một năm gần đây số lần ta té xỉu so với hai mươi năm trước đó còn nhiều hơn!

Bình thường quá trình này sẽ không quá lâu, từ mơ hồ đến mất đi ý thức sẽ không quá hai giây, nhưng ta đã suy nghĩ nhiều chuyện như thế rồi lại vẫn chưa té xỉu? Càng quan trọng chính là cảnh vật còn bắt đầu trở nên rõ ràng...

Sau khi cảnh tượng rõ ràng, ta lại phát hiện mình đã không còn ở quảng trường Thánh Điện, chẳng qua nơi này vẫn ở trong Diệp Nha thành, chỉ liếc mắt qua đã nhận ra con đường này tuyệt đối cách Thánh Điện không xa bao nhiêu.

Đang suy nghĩ đây là con đường nào, một đứa bé trai đột nhiên từ trước ngực ta xuyên ra!

Đúng rồi, ta bây giờ hình như là trạng thái u linh nhìn không thấy sờ không được, nhưng cho dù là như vậy, cũng đừng tùy tiện xuyên qua có được không? Cảm giác thật rất quái... Khoan đã, đó là một bé trai tóc vàng? Hẳn sẽ không lại là ta chứ?

Nghĩ đến đây, ta vội vàng đuổi theo, nhưng chỉ đuổi hai bước, cậu bé đã dừng lại, nó xoay người hô to vào một cái ngõ hẻm: “Này! Mấy người đang làm gì?”

Mặc dù chỉ có nhìn thấy bên hông mặt của nó, chẳng qua đó quả nhiên là ta.

Ta nhìn về phía cái ngõ hẻm mà nó đối mặt, vài đứa bé trai đang cười đùa vây theo vật gì đó, tràng cảnh này thật sự rất xa lạ, chẳng qua từ nhỏ đến lớn xảy ra nhiều chuyện như thế, cho dù là trí nhớ của ta cũng sẽ không nhớ được mỗi một đoạn nhỏ, nhưng hẳn là chỉ cần xem thêm một chút sẽ nhớ tới.

Cậu bé tóc vàng kia... Bây giờ hình như nên gọi nó là Grisia? Nó la hét vào mấy thằng bé còn to con hơn so với nó: “Đừng bắt nạt cậu ấy nữa! Mấy đứa con trai bắt nạt một đứa con gái, có xấu hổ hay không hả!”

Mấy thằng bé đó quay người qua, quát lại: “Ai cần mày lo hả!”

Lúc này, ta mới nhìn thấy thì ra bọn nó đang vây một cô bé, cô bé thoát nhìn vô cùng bấn loạn, quần áo tả tơi, tóc cũng rối bời, cả người quỳ trên mặt đất, trong mắt sớm đã tràn ngập nước, nhưng lại quật cường mà không chịu chảy xuống, khi thật sự không nhịn được liền dùng tay nhanh chóng chùi trên mặt một cái.

Nhìn trang phục của cô bé, hẳn là một trẻ ăn mày đi.

Nhưng kỳ quái chính là, trên thân thể của cô bé lờ mờ tán phát ra hắc ám thuộc tính, mặc dù người bình thường không có năng lực cảm tri, nhưng sẽ theo bản năng mà chán ghét thứ có hắc ám thuộc tính, đây sợ là một trong những nguyên nhân cô bé bị bắt nạt.

“Nó là con nhỏ bất hạnh đó!” Mấy thằng bé kia lên tiếng đe dọa: “Mày dám đến gần nó sẽ bị bắt nạt theo!”

“Nói vớ vẩn!” Grisìa không chút nào sợ hãi, còn phản bác: “Căn bản không có con nhỏ bất hạnh nào cả! Rõ ràng chính là mấy người đang bắt nạt cậu ấy, mấy đứa con trai bắt nạt một đứa con gái, lêu lêu xấu hổ!”

Những thằng bé kia mặt đỏ lên, hình như thẹn quá hóa giận rồi, cô bé thì ngẩng đầu, trên mặt mang theo hy vọng nhìn Grisìa chăm chăm.

Mấy thằng bé nổi giận ùng ùng mà đi về phía Grisìa, người sau cũng không chịu yếu thế, vội vàng chạy đến một bên lấy cây chổi làm kiếm, cách này trái lại thật có hiệu quả, ngay cả mấy thằng bé cũng hơi chút ngừng chân, nhưng bọn nó ỷ vào người đông thế mạnh, vẫn không hề sợ hãi xông lên phía trước.

Grisìa vung kiếm một cái ... Không, là vung cây chổi, đập vào cánh tay của một thằng bé, đối phương đau đến la to một tiếng, sau đó trở tay một cái đã cướp chổi đi.

“Ặc...” Grisìa nhìn bàn tay trống trơn, ngẩng đầu lần nữa nhìn thử những thằng bé cao to trước mặt đang phẫn nộ mà còn trở mã quá tốt này, nó tuôn ra một nụ cười xán lạn nói: “Thần Ánh Sáng nói cho chúng ta, cho dù là kẻ địch cũng phải dùng lòng nhân từ và hữu ái... Ui da! Đau quá!”

Mấy thằng bé tất cả đều vậy lên, không nói nhiều lời liền là một trận tay đấm chân đá.

“Đừng đánh nữa, đau quá à!”

Nó vừa bị đánh vừa làm nhảm: “Hu hu hu! Mình phải nói với lão sư mình ... Không đúng, nói với lão sư, mình đánh nhau thua, ông ấy sẽ giết mình! Hu hu hu, bị đánh còn không thể cáo trạng, mình thật đáng thương...”

Thì ra ta từ khi nhỏ như vậy đã bắt đầu nói làm nhảm sao?

Cô bé hình như nhìn không nổi nữa, cô vọt đến trước mặt Grisìa, dùng hai tay và thân thể che chở nó, hô to: “Đừng đánh cậu ấy nữa! Đây không liên can tới cậu ấy, đánh ta thì được rồi.”

Grisìa vừa rồi còn mới bạt mạng la đầu lập tức túm lấy cô bé, đẩy cô bé ra phía sau bảo vệ, nhưng cô bé lại không muốn, ra sức vùng vẫy muốn ngăn ở phía trước, Grisìa có chút tức giận la to: “Đừng bảo vệ tôi nữa! Nếu để cho lão sư tôi biết tôi lại được con gái bảo vệ, ông ấy nhất định sẽ giết tôi! Cậu đừng hại tôi nữa!”

Nghe vậy, cô bé sững sốt, hình như không biết nên làm phản ứng gì.

Mấy thằng bé giúp chúng giải quyết cái phức tạp này, bọn nó rất công bằng mà đánh luôn cả hai, đánh được một hồi, mãi cho đến khi mấy người lớn ló đầu ra mắng, lũ nhóc mới hi hi ha ha mà chạy mất, còn không quên quay đầu lại nhạo báng một phen.

“Ai bảo mày bảo vệ nó!”

“Đã nói với mày nó là con nhỏ bất hạnh! Mày xem, mày cũng bất hạnh rồi đi! Ha ha ha!”

Cô bé cúi đầu xuống, thần sắc bi thương, dù nhịn thế nào vẫn không nhịn được nước mắt chảy xuống.

Grisìa đột nhiên bật dậy, la to: “Các người đánh ta còn nói đây là bất hạnh của cậu ấy mang cho ta, đầu óc các người hỏng hết rồi sao? Cái này nói thế nào cũng là các người mang bất hạnh cho ta chứ! Liên quan gì đến cậu ấy hả? Các người mới là những thằng nhóc bất hạnh!”

Nghe vậy, cô bé ngẩng đầu nhìn Grisìa, trên mặt mặc dù còn mang hai dòng nước mắt, nhưng thần sắc lại đã không còn bi thương rồi.

Grisia cúi đầu, đúng lúc cùng cô bé bốn mắt nhìn nhau, nó cười một chút, nhưng lại động đến vết bầm trên má, cười lập tức biến thành nụ cười nhăn nhó, vẻ mặt vừa khóc vừa cười thật tức cười đến ngay cả cô bé cũng không nhìn được bật cười.

Grisia khẽ chửi: “Đau muốn chết! Lại có thể đánh mạnh như thế, nhớ đấy! Sau này các người đừng có mà bị bắt vô sở thẩm phán, bị bắt vào các người sẽ rất khó coi!”

Sau khi chửi lảm nhảm xong, nó lại cúi đầu nói với cô bé: “Đừng sợ! Lát nữa sẽ không đau nữa đâu!”

Cô bé khẽ cười nói: “Đau đớn sẽ bay đi sao?” Mặc dù ngoài miệng nói vậy, nhưng thần sắc của cô bé hiển nhiên là không tin.

“Đúng thế! Có lẽ sẽ bay đến chỗ thần Ánh Sáng đi.” Grisla thuận miệng nói xong, thấp giọng niệm một đoạn chú ngữ ngắn, sau đó hai tay của nó phát ra một đợt hào quang màu vàng nhạt ấm áp bao phủ hai người, cười hề hề nói: “Cậu xem, không đau nữa chứ?”

Cô bé ngẩn người, quay đầu nhìn khắp của thân thể mình một chút, vết thương ban đầu lại có thể toàn bộ đều biến mất, cô bé lộ ra biểu tình kinh ngạc, sau đó ngơ ngác mà nhìn Grisla.

Grisla mỉm cười nói: “Tôi tên là Grisla, là Sun knight tương lai đó! Cậu thì sao?”

“S-Sun knight?” Cô bé chần chờ một chút, rụt rè nói: “Mọi người gọi tôi là bất hạnh.”

Grisla sửng sốt, nhíu mày nói: “Đây đâu phải là tên chứ! Cậu không có tên khác sao?”

Cô bé lắc đầu.

“Vây tốt hơn tôi đặt tên cho cậu!” Grisia như chuyện đương nhiên nói: “Ừmm... Cứ gọi là Charlotte đi! Có được không? Charlotte nghĩa là cô gái khỏe mạnh đó, bởi vì dáng vẻ cậu thoát nhìn hình như rất khỏe mạnh rất có sức sống, cho nên gọi là Charlotte nhé?”

Cô bé ngây ngẩn nói: “Charlotte?”

“Thế nào, cậu không thích sao?”

Cô bé... bây giờ nên gọi cô là Charlotte, cô bé gật đầu nói: “T-Thích!”

“Vây thì tốt.” Grisia gật đầu, sau đó nũng nịu nói: “Vây Charlotte cậu theo tôi đi mua bánh có được không? Cửa tiệm đó phải xếp hàng thật là lâu! Một người xếp hàng thật nhàm chán, cậu theo tôi đi nhé! Đi đi!”

Nói xong, nó cũng không cần biết người ta có đồng ý hay không liền vươn tay muốn dắt cô bé, Charlotte có chút chần chờ mà vươn tay, nhưng cô bé vừa cúi đầu nhìn thấy tay mình dơ bẩn, mà tay của đối phương lại trắng như tuyết, cô bé vội vàng muốn rút tay về, nhưng động tác Grisia nhanh hơn, dắt tay cô bé sau đó kéo người ta đi ngay.

“Đi thôi! Tới trễ sẽ bán sạch trơn đó! Bánh ngọt của tiệm đây siêu ngon!”

Ta đi theo phía sau chúng, nhìn chúng trò chuyện, cười hi hi cùng xếp hàng, cuối cùng vất vả lắm mới xếp tới, lại bởi vì quên mang túi tiền, trên người chỉ tìm ra vài miếng tiền đồng, vừa đủ mua một cây kẹo việt quất, cho nên hai đứa liền chia nhau ăn...

Cuối cùng, hai đứa ngồi ở trên bậc thang đài phun nước trung ương của quảng trường, đối mặt với bóng chiều tà, cùng nhau chia sẻ một cây kẹo, thoát nhìn khá có chút tình thơ ý họa, nhưng người đứng sự lại là hai đứa tiểu quý đang liếm kẹo việt quất, so với tình thơ ý họa thứ không thực tế này, chỉ sợ chúng thà rằng muốn nhiều thêm một miếng bánh ngọt việt quất còn hơn.

Grisia đột nhiên kinh hô: “Chết, chết rồi, thời gian quá muộn rồi, tôi hẹn với lão sư muốn đi tìm chị... Quên đi, hẳn là cũng không sao, bây giờ qua còn kịp, dù sao lão sư luôn đến muộn rất lâu.”

Sai rồi, lão sư lần đó đúng lúc không có đến muộn, hại ta bị đập một trận đau đớn, còn bởi vì trước đó đã thi triển hai cái trì dữ thuật, cho nên Thánh quang không có đủ để có thể chữa hết cho mình, hại ta trên dọc đường đều đau muốn chết.

Ta nhớ rồi, toàn bộ đều nhớ tới rồi.

Gặp Charlotte, cùng cô ấy chơi cả buổi chiều, bởi vì phải đi tìm chị mà rời khỏi, còn có ước định của chúng ta...

Grisia đứng lên nhảy xuống bậc thang, hô lên với cô bé: “Charlotte, tôi tối mai lại tới tìm cậu chơi, có được không? Tôi thấy tốt hơn cứ đợi ở đài phun nước này nhé!”

Charlotte mỉm cười gật đầu nói: “Được.” Nói xong cô bé đột nhiên phát hiện trên tay mình còn cầm nửa cây kẹo, vội vàng đưa qua nói: “Kẹo của cậu.”

“Cho cậu đó! Tôi vừa lại không thể mang theo kẹo mút tìm lão sư, ông ấy sẽ giết tôi mất!”

Charlotte lộ vẻ mặt sợ hãi nói: “Lão sư của cậu thật khủng khiếp, cho dù cậu làm gì, ông ta đều muốn giết cậu.”

“Ha ha, lão sư tôi đúng là rất khủng khiếp không sai...” Grisia cười khan một chút, lại nói: “Tôi đi trước đây! Tối mai gặp, nếu như tôi tới trễ hoặc là không tới, có thể là lão sư tôi đột nhiên cho tôi cái nhiệm vụ gì đó, vậy thì hẹn tối ngày mốt... Tóm lại, cậu phải chờ tôi đó, nhất định phải chờ tôi!”

“Được, tôi sẽ chờ cậu, mỗi tối đều đến chờ cậu.” Charlotte gật đầu đáp ứng, Grisla lúc này mới chịu rời khỏi.

Mãi cho đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng cậu bé, Charlotte vẫn không ngừng lẩm nhẩm: “Tôi nhất định chờ cậu, Grisla, Sun knight.”

Charlotte...

Là ta giúp cô ấy đặt tên, là ta bảo cô ấy chờ ta, cuối cùng cũng là ta giết cô ấy.

Thời gian ở chung không quá nửa ngày, ta lại ảnh hưởng cô ấy cả đời, còn có ai so với cô gái này càng quật cường sao?

Cô ấy liếm kẹo việt quất, mắt vẫn nhìn hướng ta rời khỏi, dù cho ta sớm đã đi xa rồi, căn bản nhìn không thấy nữa, cô ấy vẫn mãi nhìn cái hướng kia.

Ta cũng mãi nhìn cô ấy, bởi vì sau này sẽ không còn thấy được cô ấy nữa, cô ấy thậm chí ngay cả thi thể cũng không có lưu lại!

Nhưng lúc này, cảnh tượng lại bắt đầu mơ hồ rồi, bóng dáng của Charlotte cũng càng ngày càng mờ nhạt, ta không nhận được khẩn cầu với không trung: “Làm ơn, Red, để cho ta nhìn thêm một chút, một chút là được, cầu xin người!”

Không biết là cô ta không nghe thấy khẩn cầu của ta, hay là không muốn để cho ta nhìn tiếp, Charlotte vẫn là biến mất, cũng... vĩnh viễn đều không thể nhìn thấy cô ấy nữa... Bởi vì ta đã giết cô ấy.

Cảnh tượng xung quanh lại thay đổi, nơi này thoạt nhìn hình như đã không phải Diệp Nha thành, thoạt nhìn giống như một cái hang động, bây giờ lại là thời gian và địa điểm nào rồi?

“Neo, tại sao người đánh bất tỉnh Grisia?”

Ta sửng sốt, xoay người qua mới nhìn thấy người nói là Aidrizzt, lão sư Neo của ta đứng ngay ở bên cạnh hẳn, còn có ta lúc đó đang nằm trên mặt đất hôn mê bất tỉnh... Đây là cái lúc tiến vào hang núi lấy “yên lặng vĩnh hằng”!

Lão sư vừa ném yên lặng vĩnh hằng, vừa cúi đầu nhìn ta ngất xỉu nói: “Không đánh bất tỉnh nó, lát nữa nó lại bỏ ba la! Ngất đi sẽ không đông dài nữa.”

Lão sư! Thì ra là ông đánh ngất ta, không phải ta sử dụng Thánh quang quá sức mà ngất xỉu? Ông, ông... Mặc dù biết là chuyện quá khứ, ta vẫn không nhịn được nổi lên lo lắng, bởi vì lát nữa, Red sẽ tới chém đứt tay lão sư rồi!

Nếu như ta tỉnh, nói không chừng có thể giúp được lão sư, nói không chừng tay phải của ông ấy sẽ không đứt.

Aidrizzt thở dài nói: “Người đánh ngất hẳn, chẳng phải cần đợi hẳn tỉnh lại sao?”

Lão sư không thèm để ý nói: “Nó sẽ không bất tỉnh quá lâu, người mau chóng thừa dịp bây giờ quấn dây lên yên lặng vĩnh hằng, sau đó đeo lên cổ nó đi.” Nói xong, còn cứ như thế mà nhét bảo thạch lên tay người ta.

Aidrizzt trừng mắt nói: “Quấn dây lên bảo thạch chẳng lẽ là công việc của ma pháp sư sao?”

“Người dọc đường đi chẳng làm cái gì cả, làm chút việc nhỏ như thế cũng kêu ca?”

Nghe vậy, hắc ám tinh linh vừa lăm bẫm “bảo thạch cũng không phải do ta muốn lấy...”, vừa bắt đầu làm việc, không lâu sau, hẳn lấy bảo thạch đã

cuốn sợi dây ngời xồm xuống bên cạnh ta đang ngắt xiu, đang định bắt đầu buộc dây chuyền lên thì...

“Aidrizzt!” Lão sư hét lớn một tiếng.

“Huh?” Aidrizzt không hiểu gì cả mà quay đầu nhìn lão sư.

Lão sư một phát đẩy Aidrizzt ra, nhưng chính ông lại không kịp né tránh, tay phải bị ám nhận cắt qua, cả cái tay bay đi, cho đến khi đụng vào vách núi rồi lại rớt xuống.

Lượng lớn máu từ chỗ cánh tay đứt của lão sư phun ra.

“Chỉ thiếu một chút nữa thôi!”

Cái “ta” kia nói như vậy, chậm rãi mà bò dậy, trên mặt mang theo nụ cười ác ý, còn tiện tay nở ra một phát ma pháp của hắc ám thuộc tính, đem tay phải bị đứt của lão sư triệt để nổ thành mảnh vụn.

Cho tới bây giờ, ta mới thật sự rõ ràng đã xảy ra chuyện gì... Tay phải của lão sư là bị ta chặt đứt?

“Không!” Ta không nhịn được la to, căn bản không dám tin, đây không phải sự thật, nhất định là Red vì muốn xáo trộn ta!

“Không không không — Không phải ta! Không phải!”

Nhưng căn bản không có ai nghe được tiếng la của ta, lão sư cũng không thèm liếc tay phải đã biến thành mảnh vụn của mình một cái, ngược lại nhìn chằm chằm vào “ta” người có nụ cười mang theo ác ý, nói: “Grisia, người làm gì vậy?”

“Làm gì vậy?” Cái “ta” kia cười, sau đó đột nhiên trở mặt găm lên: “Ai bảo người muốn đánh ngắt ta! Lần nào cũng vậy, mình muốn làm gì thì liền làm loạn, bắt ta đến tịnh hóa thì tịnh hóa, muốn ta té xiu thì té xiu, người

coi ta là cái gì? Món đồ chơi của người hả? Ta đã muốn cho người một cái giáo huấn từ lâu lắm rồi!”

“Grisia!” Aidrizzt tức giận nói: “Neo đến tịnh hóa cái hang núi này cũng là vì người, người làm sao có thể nói như vậy! Đây thật sự quá...”

Bốp

“Ta” kia lần nữa nằm xuống, hung thủ là một thanh Thái Dương thần kiếm.

Aidrizzt ngây ngẩn cả người, lão sư đi tới trước mặt “ta” kia, hừ lạnh một tiếng rồi gầm lên: “Lão sư người ta đây không có tay phải cũng có thể làm thịt người như thường! Coi chừng một chút cho ta! Lần này dùng chuôi kiếm đánh người, lần sau chính là mũi kiếm!”

Aidrizzt nhìn thấy cả nửa bên người lão sư đã bị máu nhuộm đỏ, hoang mang hô lớn: “Neo! Tay người...”

Lão sư lại ngắt lời hắn: “Aidrizzt, đưa giấy bút cho ta.”

“Giấy bút?” Aidrizzt tròn mắt, hô lớn: “Là cần băng vải đi? Thương thế của người phải mau chóng liệu thương mới được!”

Lão sư rống giận với hắn: “Ta muốn giấy và bút!”

Aidrizzt sửng sốt, vội vàng từ trong hành lý tìm ra giấy bút, lão sư sau khi nhận giấy bút rồi lại bắt đầu viết thư.

Thấy thế, Aidrizzt vừa nôn nóng lại vừa bất đắc dĩ, vội vàng tự mình tìm ra băng vải để giúp lão sư băng bó vết thương, nhưng băng vải thoáng chốc đã bị máu thấm ướt rồi, cuối cùng hắn đành phải xé áo choàng của mình, dùng nó để giúp lão sư buộc chặt cả vết thương.

Viết thư xong, lão sư vội vã mà đem thư nhét vào người “ta” kia, mặc dù ông ấy ra vẻ như không có chuyện gì, nhưng trên trán ông ấy mồ hôi lạnh sớm đã chảy ròng ròng.

Aidrizzt rất cuộc không nhịn được gầm lên: “Neo, đừng khoe mạnh nữa! Người thật sự muốn chết sao? Người biết lượng máu người ra đã có thể chí tử rồi không?”

“Làm xong hết rồi.” Lão sư vội vã nói: “Bây giờ đem Grisìa bỏ ra bên ngoài, sau đó chúng ta rời khỏi ngay.”

“Đừng quản hãn nữa, hãn ở chỗ này không chết được, nhưng người thì sắp chết!”

“Không được! Nó nhìn thấy dáng vẻ hiện trường sẽ suy ra chân tướng, học sinh của ta thế nhưng không phải đèn cạn dầu!”

“Người không định nói cho hãn?” Aidrizzt ngạc nhiên hỏi ngược lại.

“Nói cho nó? Đùa hả!” Lão sư gầm lên: “Nó bình thường đã đông dài không ngớt, còn nói với nó tay của ta là do nó chặt đứt? Nó cả đời đều sẽ không tha thứ cho chính mình! Bây giờ người rốt cuộc định nhìn ta chảy máu tới chết, hay là muốn giúp ta mang nó ra bên ngoài?”

Aidrizzt cũng chỉ đành đồng ý: “Được rồi! Người đừng kích động, trước uống vài lọ nước thuốc, ta mang hãn ra bên ngoài, người ở chỗ này chờ ta, ngàn vạn lần đừng lộn xộn!”

“Rồi rồi, rời khỏi học sinh đông dài, lại tới một đồng bạn đông dài...”

“Câm miệng! Nghỉ ngơi cho ta!”

...

Không tạm biệt đã rời khỏi, đem ta đang hôn mê bỏ ở trong rừng rậm, bút tích viết ầu, ngay từ đầu không làm sao chịu nói với ta rốt cuộc là ai chém đứt tay của ông ấy... Hết thấy đều ăn khớp như thế, thật sự là ta!

Là ta chém đứt tay của lão sư!

Lúc đó vậy mà còn thật sự tin lời lão sư nói, cho rằng là Red làm, rõ ràng đã có nhiều nghi điểm như thế, chỉ là ta căn bản không dám đi suy nghĩ...
Ha ha ha!

Thật sự là buồn cười muốn chết, ngoài miệng bặt mượng nói muốn bảo vệ đồng bạn, kết quả người làm trái lời thề còn giết Charlotte là ta, người chém đứt tay lão sư cũng là ta, vì để ngăn cản ta, Pink đã giết Leaf, Judge bị giết vì bảo vệ bí mật của ta... Đều là ta!

“Là ta làm, chính là ta làm, thì ra là ta, đều là ta!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 2: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Hai: Mắt Của Ma Vương Mở Ra

Con trai, không thể ngủ tiếp nữa, còn có chuyện phải làm.

Ngừng ngủ say, tỉnh lại đi.

Tỉnh lại!

Đột nhiên mở mắt, lại vẫn là cái gì cũng nhìn không thấy, nhưng ta trái lại có loại cảm giác an tâm, trước đó lúc thị lực tạm thời phục hồi, thứ nhìn thấy đều toàn là tệ hại kinh khủng...

“Sun.”

Có người gọi ta? Ta lặng đi một chút, vội vàng mở rộng cảm tri, nhưng lại phát hiện việc này khó khăn dị thường, cho dù tổn hết lực khí cũng chỉ có thể miễn cưỡng cảm tri được cự ly một thước chung quanh, chẳng qua tình huống bây giờ của ta hình như không cần cảm tri cũng có thể biết rất rõ — ta nằm ở trên một cái giường, tứ chi đều bị xiềng xích cột ở trên giường, trong miệng còn nhét cục vải.

Bây giờ là thế nào? Ta lại bị bắt cóc rồi sao... Không đúng! Ta căn bản đã chết rồi à!

Đầu đầy hỗn loạn, có người đi tới bên giường rồi ngồi xuống, may là người đó ngồi đủ gần, ta mới cảm tri được mặt của người đó, người đó là Lesus Judge.

Judge cúi đầu nhìn ta, thấp giọng nói: “Sun, cậu càng ngày càng an tĩnh rồi, mặc dù bộ dạng cậu giãy dụa rất khiến người khủng hoảng, nhưng tôi hình như thà rằng cậu giãy dụa, cũng không muốn an tĩnh như vậy... an tĩnh đến giống như cậu đã từ bỏ hết thảy rồi.”

Giãy dụa?Ta muốn mở miệng hỏi cậu ta, nhưng trong miệng lại kẹt cục vãi, “um um” cả buổi, Judge lại vẫn cứ bảo trì trầm mặc, căn bản không để ý tới ta,đây rốt cuộc là chuyện làm sao?

Mặc dù muốn dùng ma pháp chém đứt xiềng xích trói tay chân, chẳng qua chỉ là muốn bảo trì cảm tri đã rất trầy trật rồi, chứ đừng nói đến thi triển ma pháp,chẳng lẽ đây là di chứng sau khi sống lại?

Ta, ta mất đi năng lực sử dụng ma pháp rồi sao?

Judge trầm mặc một chút, đột nhiên nói: “Sun, cậu lúc nào mới muốn tỉnh lại?”

Tỉnh lại?Ta rõ ràng đã tỉnh, mắt cũng đã mở,Judge cậu là mắt bị hỏng hay đầu óc bị hỏng rồi?

Judge, đầu óc cậu hỏng rồi?Lời ra khỏi miệng lại chỉ có: “Um, um um um um um?”

Lúc này, đột nhiên có thanh âm khác mở miệng nói: “Tình trạng của Sun thế nào?”

Bởi vì người nói đứng quá xa, ta cảm tri không tới hình dáng của người đó, hơn nữa người đó hình như cố ý đè thấp giọng, không quá có thể từ giọng nói phân biệt ra là ai, chẳng qua hẳn là một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Judge hiếm khi thở dài, nói: “Vẫn như cũ.”

Cái gì vẫn như cũ? Bộ dạng bình thường của ta là bị trói ở trên giường không thể động đậy, miệng còn nhét nút vải như vậy sao?

Đối phương thở dài nói: “Đã sắp trự không vững áp lực rồi.”

Um, giọng này nghe lên như là Stone.

“Cho dù thế nào cũng phải đứng vững!”

... Cái giọng này chắc chắn là Blaze. Thì ra không chỉ một người ở đây, ta căn bản đều không phát hiện, mặc dù nghe nói nhĩ lực của người mù tương đối tốt, chẳng qua ta hình như chỉ có cảm tri trở nên tốt.

“Tuyệt đối không để cho bọn chúng giết chết Sun!”

Lời này hình như là của Leaf nói... Khoan đã, ai muốn giết ta? Nhưng câu hỏi vừa ra khỏi miệng liền biến thành “Um um um um.”

Leaf nói: “Sun hình như muốn nói chuyện, giúp cậu ta nói ra một chút vải đi?”

“Nhớ ít nhất để lại một sợi vải, tránh cho cậu ta lại cắn lưỡi tự sát.”

... Cắn lưỡi tự sát? Ta?

Cục vải trong miệng vừa được người khác lấy đi, mặc dù ta có một đồng vấn đề muốn hỏi, nhưng quan trọng nhất chính là...

“Thả tôi ra!”

Leaf mang theo giọng thất vọng nói: “Quả nhiên vẫn thế.”

“Ôi! Lần này nên làm sao đây? Áp lực đến từ khắp nơi quá nhiều, sắp đứng không vững rồi.”

“Giáo Hoàng đề nghị chúng ta lên mang theo Sun chạy trốn.”

“Chẳng qua nếu bị tìm được, không có sự che chở của Thần Điện Ánh Sáng, như vậy chỉ có thể cùng đối phương liều mạng rồi...”

Thì ra trong phòng có nhiều người như vậy, xem ra thánh lực của ta không chỉ không tiến bộ, hơn nữa còn có rất nhiều không gian cần cải thiện!

Ta hô lớn: “Này này, các cậu đang làm gì vậy? Muốn tán gẫu cũng phải thả tôi ra trước!”

Mọi người ngừng một chút, sau đó lại tiếp tục nói chuyện của bọn họ, căn bản không ai để ý ta.

Cái này thực sự rất không thích hợp rồi, mặc dù vừa trải qua sự phản bội của Roland, có lẽ ta nên nghĩ tới hướng như phản bội, nhưng ta người cũng đã chết rồi, nếu như bọn họ muốn phản bội ta, vậy chỉ cần không hồi sinh ta, để cho ta chết là được rồi! Cần gì sau khi hồi sinh lại tới trời, như thế còn phải tốn tiền và nhân lực để nuôi ta, rất lãng phí à!

Lúc này, Leaf không nhịn được nói: “Sun phát điên cũng đã nửa năm, cậu ấy thật sự hồi phục như cũ sao?”

Cậu ta vừa nói ra, tất cả mọi người đều trầm mặc, kể cả ta.

“Phát điên” và “nửa năm” hai cái từ này làm cho ta chấn động đến đầu óc đều trống rỗng.

“Chúng ta nhất định phải tin tưởng cậu ấy sẽ hồi phục như cũ.” Judge chỉ là nhàn nhạt nói.

“Mọi người nghe tôi nói một chút.” Stone chậm rãi nói: “Tôi vừa rồi vẫn luôn nhìn Sun, phản ứng của cậu ta hôm nay hình như có chút kỳ quái, dường như có phản ứng với lời chúng ta nói.”

Đoàn người bắt đầu bảy mồm tám lưỡi nói: “Thật không?”

“Tôi thoát nhìn hình như không khác lắm.”

“Không phải không muốn tin Sun hồi phục như cũ rồi, nhưng cậu ta lúc trước mấy lần đều thoát nhìn rất bình thường, nhưng vừa cởi xiềng xích của cậu ta ra liền, liền bắt đầu tìm cách tổn hại chính mình.”

Ta không nhịn được mở miệng hỏi: “Hiện tại cách thời gian tôi bị giết chết đã qua nửa năm rồi? Các cậu nói tôi phát điên là có ý gì?”

Hiện trường một mảnh trầm mặc, không biết rốt cuộc là tình huống gì, nhưng ta chỉ thấy được Judge, mà cái gã Judge này lại luôn luôn đều là một bộ mặt tàn khốc, căn bản không thể phát hiện cái thứ gọi là biểu tình này trên khuôn mặt cậu ta!

“Sun, cậu khôi phục lại bình thường rồi sao?”

Vừa được hỏi như thế, ta đột nhiên không biết nên đáp lại cái gì, chỉ đành trả lời: “Hẳn là bình thường rồi đi.”

Leaf hỏi: “Sun, cậu đói bụng không? Hay có muốn đi vệ sinh không? Tôi vừa rồi lúc cho cậu ăn, cậu làm sao cũng không chịu ăn, bây giờ hẳn là đói bụng rồi đi?”

Đúng là có chút đói, nhưng ta lắc đầu nói: “Tôi không muốn ăn như thế này.”

Leaf cười khố nói: “Bọn tôi không thể thả cậu ra, hay là trước lấy đồ ăn cho cậu ăn nhé?”

“Thả cậu ta ra.” Judge đột nhiên mở miệng nói.

“Cái gì? Nhưng là...”

Judge khẽ găm: “Tôi nói thả cậu ta ra! Chúng ta đều ở chỗ này, chẳng lẽ còn sẽ để cho cậu ta tự sát thành công? Cậu ta ở chỗ này cũng không thể thi triển ma pháp, Giáo Hoàng đã hạ cấm chế!”

Rống giận của Judge dọa cho hiện trường trầm mặc trong chốc lát... Được rồi, ta thừa nhận ta không nhìn thấy những người khác có bị dọa hay không, chẳng qua ta là thật sự bị dọa rồi, Judge đột nhiên kích động như vậy làm gì?

Có người đi tới bên cạnh ta, đó là Leaf, cậu ta bắt đầu cởi xiềng xích trên tay ta, sau đó đỡ ta ngồi dậy, nhưng xiềng xích trên chân lại vẫn bị trói, xem ra bọn họ vẫn không yên tâm lắm.

Di chuyển một chút, ta lúc này mới phát hiện thân thể của mình cứng ngắc khác thường, giống như là di chứng sau khi nằm ở trên giường quá lâu.

Ta không nhịn được đem tất cả nghi vấn thốt ra: “Các cậu tại sao muốn trói tôi? Ai muốn giết tôi? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Cậu ăn cháo trước đi.” Judge nhàn nhạt nói: “Cậu không ăn, không người nào sẽ trả lời vấn đề của cậu.”

Ta lập tức liền thỏa hiệp, bởi vì sau khi bò dậy mới phát hiện bụng thật sự rất đói, vội vàng gật đầu nói: “Nhớ thêm rau thơm giùm tôi.”

“... Được.”

Judge quả nhiên nói là làm, từ lúc nói xong đến lúc có người mang cháo đi vào, ta từng miếng từng miếng mà nhai kỹ nuốt chậm, tốn rất nhiều thời gian để ăn, nhưng từ đầu đến đuôi đều không ai nói chuyện, chỉ có Judge từng nói qua một câu: “Ăn chậm một chút.”

Cho đến khi ta ăn sạch cả chén cháo, bên trong phòng mới phát ra tiếng thở phào, ngay cả ta cái người thính lực không làm sao tốt này cũng nghe được rõ ràng.

“Mọi người đều ở đây sao?” Nhưng ta chỉ thấy Judge người ở gần ta nhất.

“Phải.” Judge lúc này mới mở miệng nói: “Sun, cậu trước tiên nói về ngày đó cậu chết đã xảy ra chuyện gì.”

“Còn có thể có cái gì?” Ta thật sự không quá muốn nhớ lại, chỉ là đơn giản giải thích vài câu: “Tôi theo Roland đi tìm Pink, Roland chém tôi một kiếm từ sau lưng, Pink dùng ma pháp tinh thần chế ngự tôi, cuối cùng tôi bị bọn họ giết. Bây giờ đã qua nửa năm từ lúc tôi bị giết?”

“Ừ.”

“Roland đã là Ma Vương rồi?”

“Không phải.”

Ta lặng đi một chút, vội vàng hỏi: “Làm sao lại không phải? Đã không còn người ứng cử khác rồi đi?”

Judge giải thích: “Từ sau khi cậu sống lại đã không phải rồi. Cậu quên rồi sao? Thật ra Roland căn bản đã chết, cậu ta là một Death knight, hình như chỉ cần các cậu còn lấy hình thức nào đó tồn tại trên đời này, là có thể đủ tư cách làm người ứng cử Ma vương.”

Thì ra là thế! Đúng vậy, Roland sớm đã chết, nếu như chết sẽ mất đi tư cách người ứng cử, vậy cậu ta sớm đã không phải người ứng cử rồi.

Judge đột nhiên hỏi: “Cậu lúc đang nổi điên vẫn luôn hô “Là ta làm”, cậu đã làm cái gì?”

Ta trầm mặc một hồi lâu, mở miệng nói: “Tôi thật sự đã phát điên? Cho nên các cậu mới trói tôi ở chỗ này, còn hạ ma pháp cấm chế?”

“Phải.” Judge trả lời đơn giản rõ ràng.

Lúc này, Leaf đột nhiên dùng giọng khó có thể tin hỏi: “S-Sun, cậu thật sự đã hồi phục như cũ?”

“Tôi đương nhiên đã hồi phục như cũ!” Ta khó có thể tin nói: “Có người nổi điên nào có thể nói chuyện bình thường như vậy sao?”

Judge lắc đầu nói: “Bộ dạng cậu nổi điên không giống người điên bình thường, phần lớn thoát nhìn đều rất thanh tỉnh, thậm chí có thể đối đáp trôi chảy, nhưng bọn tôi vừa tháo xiềng xích, cậu liền bạt mạng dùng mọi cách tự sát, nếu bọn tôi ngăn cản cậu, cậu thậm chí dùng hắc ám thuộc tính để công kích chúng tôi.”

“Tôi tự sát? Còn, còn công kích các cậu?”

Judge gật đầu: “May là cậu nổi điên hình như phần lớn chỉ biết dùng ma pháp hắc ám thuộc tính, những ma pháp khác đều không biết dùng lắm, hơn nữa năng lực công kích hắc ám thuộc tính của cậu không mạnh, cho nên không tạo thành nguy hại quá lớn, chẳng qua năng lực cậu sử dụng hắc ám thuộc tính có xu thế càng ngày càng mạnh, bọn tôi tất phải cẩn thận, cậu hiểu không? Bọn tôi là bị bắt đắ dĩ mới trói cậu ở phòng giam, hơn nữa nếu có thể, hy vọng cậu đừng yêu cầu rời khỏi phòng giam.”

Judge giải thích đặc biệt rõ ràng, ta nghĩ cậu ta có lẽ lo ta có thể hiểu lầm cậu ta có ý đồ bất lương gì, ví dụ như muốn đoạt quyền gì đó.

“Được, tôi không rời khỏi đây.” Mặc dù ta cảm giác mình đã rất thanh tỉnh rồi, chẳng qua nếu Judge đã nói ta từng công kích bọn họ, vậy vẫn là cẩn thận là đầu! “Trước hết nói cho tôi biết tình huống hiện tại, Roland đang ở đâu?”

Judge gật đầu trả lời: “Cậu ta ở Hồn Độn Thần Điện.”

“Hồn Độn Thần Điện?” Ta cười lạnh một tiếng: “Bọn họ đổi lại ủng hộ Roland rồi?”

“Bởi vì bọn họ không được chọn.” Judge trái lại một chút cũng không có vẻ oán trách bọn họ, ngược lại còn nói: “Cậu nổi điên rất nguy hiểm, bây giờ bọn tôi còn chế ngự được cậu, nhưng nếu như cậu trở thành Ma Vương, như vậy cũng không có ai có thể ngăn cản được cậu nữa, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.”

Ta hiểu rồi, đúng là không thể trách Hồn Độn Thần Điện, để cho một người điên lên làm Ma Vương, vậy thế giới này thật sự sẽ điên mất. “Vừa rồi các cậu nói có người muốn tôi chết, người đó là Roland?”

“Tôi không biết Roland nghĩ như thế nào, nhưng người muốn bọn tôi giết cậu là Hồn Độn Thần Điện và vương quốc Kissinger, bởi vì Ma Vương chậm chạp không sinh ra, cho nên nửa năm qua, tử vong chi địa khuếch trương nhanh chóng, diện tích đã đạt tới gấp năm lần lúc trước, hơn nữa tốc độ khuếch trương vẫn không ngừng tăng nhanh.”

Thì ra là thế, khó trách muốn ta chết, chỉ cần một khi ta chết, Ma Vương liền sinh ra, chỉ có như vậy mới có thể làm cho tử vong chi địa sẽ không tiếp tục khuếch trương.

“Sun, cậu có thể đem mảnh vỡ của Ma Vương chuyển cho Roland, chỉ cần đến Hồn Độn Thần Điện cử hành nghi thức là được rồi, chẳng qua người phát điên như cậu căn bản không cách nào làm như thế, cho nên bọn họ mới bức bọn tôi xuống tay giết cậu, để cho Roland trở thành Ma Vương... Sun? Cậu có nghe tôi nói chuyện không? Sun?”

“Sun, cậu, cậu lại điên rồi sao?”

“Sun! Đừng lại là giả thanh tỉnh, bọn tôi chịu không nổi đâu!”

Ta chỉ là lạng đi một chút, suy nghĩ đủ loại tin tức mới nhận được, nhưng không ngờ mọi người lại bắt đầu dùng giọng hoang mang đến gần như khủng hoảng kêu gọi ta, ta vội vàng nói: “Tôi không sao, thật sự không sao! Các cậu đừng căng thẳng à!”

“Bọn tôi tưởng rằng, tưởng rằng cậu lại là... lại là thanh tình giả.”

Nghe thấy giọng mọi người giống như chim sợ cành cong, âm thanh mỗi một người nghe lên đều bán tín bán nghi, mặc dù rất ngạc nhiên vui mừng nhưng vừa lại rất căng thẳng.

Nghe thấy âm thanh như thế, ta hoàn toàn có thể hiểu được tâm tình của mọi người, cũng thật sự cảm thấy rất áy náy, một năm qua hình như đã để bọn họ lo lắng cho ta quá nhiều.

“Xin lỗi, đã để các cậu lo lắng. Tốt hơn thế này, các cậu trước hết đừng thả tôi ra, nhưng trước tiên truyền tin tức cho Hỗn Động Thần Điện, tôi đã tỉnh táo rồi, ba ngày sau sẽ lên đường đi tiến hành nghi thức, để cho bọn họ đừng đến quấy rối.”

Nghe được lời nói của ta, mọi người bắt đầu nổi lên ồn ào.

Blaze kêu to: “Sun cậu tỉnh rồi! Cậu thật sự đã tỉnh rồi!”

Leaf luống cuống nói: “Tôi, tôi ngay bây giờ thả cậu ra...”

Nói xong, cậu ta liền động tay cởi xiềng xích trên chân ta, nhưng rồi dừng lại quay đầu nhìn mọi người trước, nhất là Judge, nhưng ngoài ý liệu của ta, Judge vậy mà không có ý phản đối.

“Không!” Ta đành tự mình mở miệng từ chối: “Trước đừng thả tôi ra, tôi, tôi bây giờ vẫn chưa biết nửa năm qua đã xảy ra chuyện gì, cũng không nhớ chuyện tôi phát điên, cho nên tốt nhất trước hết đừng thả tôi ra.”

“Nhưng...” Leaf lo lắng nói.

“Sun, bọn tôi trước thả cậu ra.” Judge mở miệng nói: “Chúng tôi thật sự cần cậu, Thần Điện Ánh Sáng tuyên bố với bên ngoài cậu đã sinh bệnh nặng, cho nên dân chúng bình thường vẫn không biết chuyện cậu là người ủng hộ Ma Vương, nhưng cậu đã nửa năm không lộ diện rồi, rất nhiều người đều đang đoán cậu có phải đã chết rồi hay không.”

Ta suy nghĩ một chút, nói: “Ít nhất một ngày, trời tôi thêm một ngày, nếu như thật sự không có việc gì rồi hãy nói, hơn nữa tôi cũng cần thời gian suy nghĩ một chút.”

“Được, vậy cứ làm như thế đi! Hỏi cậu thêm một chuyện, rồi để cho cậu an tĩnh suy nghĩ.”

“Ừ? Cậu muốn hỏi cái gì?”

Judge trầm giọng nói: “Nếu như cậu không muốn trả lời vấn đề tôi hỏi lúc đầu, “Cậu lúc đang nổi điên vẫn luôn hô “Là ta làm”, cậu đã làm cái gì?” có thể nói thẳng, không cần đánh trống lảng.”

... Thật không hổ là Judge, cũng cách lâu như vậy rồi, lại có thể vẫn còn nhớ lúc đầu đã hỏi vấn đề gì!

“Red để cho tôi nhìn thấy tất cả. Chuyện tôi với Charlotte gặp nhau, còn có, còn có...” Ta trầm mặc một chút, mang theo nhận thức nói: “Tay phải của lão sư Neo thật ra là tôi chém đứt!”

Mọi người quả nhiên trầm mặc không nói, lúc này, ta đột nhiên có chút vui mừng vì nhìn không thấy biểu tình của mọi người, nếu như bọn họ xuất hiện biểu tình khiển trách, ta...

“Đây sao có thể hả!” Earth hoàn toàn không tin nói: “Cậu ngay cả kiếm cũng cầm không được, muốn nói cậu chém đứt tay của Neo? Nói là do Leaf

cái người tốt kiêm cung thủ này chém, tôi còn tin tưởng hơn!”

“... Tôi dùng hắc ám thuật tính tụ tập thành lưỡi đao chém.” Ta ngượng ngùng giải thích: “Tôi dưới trướng thái Ma Vương chém đứt tay của lão sư, sau đó bị ông ấy đánh ngã, sau khi tỉnh lại hoàn toàn không nhớ được chuyện này, cho đến khi Red để tôi thấy quăng trái qua đó... Judge, lần đó cậu chết thật sự không phải tôi giết đi?”

Judge sững sốt, mang theo giận dữ nói: “Tôi đã nói không phải! Cậu rất cuộc muốn tôi lặp lại mấy lần?”

“Không phải là được.” Ta vội vàng nói: “Tôi chỉ là hỏi thử, hỏi thử mà thôi, cậu không cần tức giận như thế chứ?”

Judge dịu lại sắc mặt, nhàn nhạt nói: “Cậu nghỉ ngơi đi, ngày mai trở lại thả cậu.”

Ta gật đầu, sau khi Judge quay đầu nói “Rời khỏi” với mọi người, vang lên rất nhiều tiếng bước chân, lúc này, ta vội vàng hô lớn với mọi người: “Mọi người đừng lo lắng, tôi sẽ không trốn tránh nữa, lần này nhất định sẽ giải quyết triệt để sự tình!”

Ta không nhìn thấy biểu tình của mọi người, chỉ thấy được Judge và Leaf ở gần nhất, Leaf lộ ra nụ cười, thoạt nhìn buông lỏng rất nhiều, thậm chí ngay cả mày của Judge cũng nới ra một chút.

“Storm, Metal và Earth, các cậu ở lại giải đáp một số chuyện với tôi.” Thuận tiện giám sát tôi. Đương nhiên, câu này ta không nói ra khỏi miệng: “Những người khác nên làm cái gì thì đi làm đi!”

Sau khi nghe thấy tiếng mở cửa và đóng cửa, Storm đi tới, còn dứt khoát kéo qua một cái ghế, ngồi ở bên giường hỏi: “Cậu muốn biết cái gì? Một hơi hỏi đi!”

“Các cậu cũng trước lại gần một chút, tôi bây giờ chỉ cảm tri được khoảng một thước xung quanh.”

Ba người đều đứng gần hơn một chút, mặc dù phạm vi một thước thật sự có chút khắc nghiệt, hình ảnh bọn họ ba tên đàn ông to lớn cùng chen chúc ở bên giường vẫn thật sự không làm sao coi được.

“Storm, nói cho tôi biết chính sách đối phó của Thần Điện Ánh Sáng đối với tử vong chi địa, còn có những ai biết tôi là người ứng cử Ma Vương, sau đó cậu cứ tự mình chọn chuyện gì nên báo cáo với tôi.”

“Không hổ là Sun, lúc không làm nhảm thần Ánh Sáng liền vào thẳng trọng điểm.” Storm gật đầu nói: “Chính sách đối phó của Thần Điện Ánh Sáng đối với tử vong chi địa chính là xuất binh thảo phạt, bây giờ Thánh kỵ sĩ và tế ti lưu thủ ở Thần Điện Ánh Sáng đại khái chỉ còn lại một phần mười.”

Ta có chút nghi hoặc hỏi: “Nhưng Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều ở Thánh Điện, ai phụ trách lĩnh quân?”

Cậu ta cẩn thận giải thích: “Tiền Sun knight Neo dẫn theo mười hai phó đội trưởng, phân tán ở các nơi thảo phạt sinh vật undead, mặc dù thông báo với bên ngoài người lĩnh quân chỉ có tiền Sun knight Neo, nhưng theo báo cáo, Mười Hai Thánh kỵ sĩ tiền nhiệm hầu như đều tự mình tìm tới cửa gia nhập thảo phạt rồi.”

Lão sư... Đừng nghĩ nữa, bây giờ không phải lúc áy náy buồn phiền!

Ta nghi hoặc hỏi: “Các cậu làm sao đều không ra ngoài?” Để cho một người Mười Hai Thánh kỵ sĩ tiền nhiệm lĩnh quân, dù đó là Sun knight tiền nhiệm, sợ rằng cũng nói không nổi.

Storm ra vẻ bình tĩnh, nhưng ta vẫn phát hiện cậu ta lén liếc ta một cái, nói: “Chúng quy phải có người lưu thủ chứ.”

Ta đột nhiên chột hiều, chuyện lớn như thế mà ngay cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều không có xuất động, cái này căn bản là không hợp lẽ thường, sợ rằng bọn họ là vì bảo vệ ta mới lưu thủ ở Thánh Điện.

“Adair vốn cũng muốn lưu thủ.” Storm đột nhiên giải thích: “Bọn tôi tốn rất nhiều công sức mới khuyên hẳn đi theo tiền Sun knight trưởng ra ngoài, mặc dù nói người lĩnh quân là tiền Sun knight trưởng, chẳng qua tôi nghĩ thật sự muốn chỉ huy phó đội trưởng Mười Hai Thánh kỵ sĩ hiện nhiệm và tiểu đội viên, sợ rằng vẫn là Adair mới có thể đủ đảm nhận.”

Đích xác, lão sư mặc dù rất mạnh, chẳng qua bảo ông ấy chỉ huy cả một chi quân đội, sợ rằng ông ấy thà rằng tự mình xông lên phía trước giết sạch quân địch.

“Cậu huấn luyện Adair rất tốt, thật ra người lĩnh quân chân chính hẳn là hẳn mới đúng, tiền Sun knight trưởng chỉ là năng lực chiến đấu cao cường, thực sự không quá thích hợp làm kẻ chỉ huy, chỉ là lúc tuyên bố với bên ngoài, có cái danh hiệu của tiền Sun knight sẽ khiến dân chúng an tâm hơn.”

Đó đương nhiên, bởi vì ta chuyện gì cũng giao cho Adair đi làm, cho nên hẳn mới toàn năng như thế! Ta quả nhiên là dự trù chu đáo, trước hết huấn luyện ra một phó đội trưởng vạn năng, cho dù có chuyện gì cũng có thể trước dùng để ứng phó, hôn mê nửa năm cũng không cần sợ lúc rời giường công tác sẽ chất đống như núi!

Storm tiếp tục báo cáo: “Về phần người biết cậu là người ứng cử Ma Vương bao gồm Trầm Mặc Chi Ứng với mấy tên Hỗn Động tế ti cấp cao nhất của Hỗn Động Thần Điện, vương thất mỗi nước cộng với Chiến Thần Chi Tử với vài Chiến Thần tế ti cấp cao của Chiến Thần Điện.”

“Làm sao đã nhiều người như thế biết rồi? Là Awaitsun tiết lộ ra ngoài?” Ta có chút nổi cáu, nhiều người như thế biết chuyện này, về sau khó đảm

bảo sẽ không biến thành một loại nhược điểm!

Storm giải thích: “Về chuyện này, Trầm Mặc Chi Ứng từng viết thư đến làm sáng tỏ, đó là hoàng thất cố ý tiết lộ ra ngoài, lúc hẳn biết đã không thể ngăn cản rồi.”

Hoàng thất? Là vương quốc Kissinger tiết lộ ra ngoài?

Ta trầm mặc một chút nói: “Sợ rằng là vì muốn các nước cùng nhau gây áp lực với các cậu, cho nên mới cố ý đem tin tức này tiết lộ ra ngoài.”

Earth cao giọng nói: “Chính là như thế không sai! Vì bảo vệ cậu, bọn tôi bận rộn đến mức tóc cũng sắp trắng giống cậu rồi! Nói nhé mặc kệ cậu muốn biết gì, có thể trước rửa mặt đánh răng một chút không, miệng cậu hôi quá!”

Miệng của người càng hôi!

Metal cũng la lên theo: “Ít nhất cũng phải cạo cái râu!”

Cạo râu? Bởi vì do ma pháp cấm chế, ta cảm tri rất vất vả, thật sự không thể cảm tri đến chi tiết, phân biệt ra ngũ quan đã không tề rồi, hơi đâu còn lo đến râu ria, cho nên ta vội vàng sờ lên mặt một cái...

“Shit, cái gã lang thang mặt đầy râu ria này là ai?”

“Chính là cậu!” Storm, Earth và Metal tất cả đồng thanh trả lời.

Ta ngửi ngửi mùi trên người...Hôi, hôi chết ta rồi!Khó có thể tin hỏi: “Tôi rốt cuộc bao lâu không tắm rồi?”

Ta vừa nói ra, ánh mắt của ba người tản đi, nhìn trái nhìn phải chính là không dám nhìn ta, cuối cùng, Storm cố gắng gượng nói: “Tình trạng lúc trước của cậu nguy hiểm như thế, người có năng lực giúp cậu tắm rửa cũng

không nhiều, cậu chung quy cũng sẽ không muốn để cho bọn tôi giúp cậu tắm đi?”

Nói cũng phải, thà hôi chết cũng không muốn để cho một gã đàn ông giúp ta tắm rửa, buồn nôn chết mất... Khoan đã! Ta vội vàng hỏi: “Vậy là ai mang tôi đi vệ sinh?”

“Leaf...”

Leaf, cậu thật là người tốt đến không thể tốt hơn!

“Cậu phải chịu trách nhiệm đối với người ta cho tốt.” Earth vỗ vỗ vai ta.

Người đi mà chịu, cho dù ta muốn chịu trách nhiệm, công chúa Ann ở nước cách vách sợ rằng sẽ mang rùi đến chặt ta thành mảnh vụn!

“Tôi muốn tắm rửa! Metal, cậu đi lấy thùng nước lớn nhất cho tôi, mang mười mấy cái chậu vào, sau đó tới phòng tôi mang hết nguyên liệu mặt nạ của tôi ra đây!”

“... Cậu nói nguyên liệu gì?” Storm làm ra vẻ kinh ngạc hỏi ngược lại.

Ta vội vàng đổi giọng: “Ahem! Đem những chai lọ trong phòng tôi mang hết đến là được rồi!”

“Ai muốn giúp cậu lấy đồ hả!” Metal ngoài miệng kháng nghị một cách không quá độc xong, sau đó liền ngoan ngoãn đi lấy.

Earth lạnh mặt quay đầu hỏi Storm: “Tôi nhất định phải ở chỗ này nhìn cậu ta tắm rửa sao?”

“Judge trưởng bảo chúng ta trông Sun cho tốt.” Storm bình tĩnh bình luận: “Cho nên cậu có hai lựa chọn, thứ nhất, làm trái mệnh lệnh của Judge trưởng; thứ hai, nhìn Sun lỏa thể.”

“... Shit!”

Gì chứ? Tốt xấu gì ta cũng là mỹ nam tử trắng nõn, vừa lại có một mái tóc vàng dài, bây giờ còn bởi vì đã ngủ nửa năm khiến cho suy dinh dưỡng mà rất gầy, chỉ nhìn bóng lưng biết đâu còn rất giống phụ nữ...Khoan đã! Nói như vậy, lát nữa lúc ta tắm sẽ có ba gã đàn ông dán mắt nhìn ta?

Shit!

Tắm rửa thiếu chút nữa mệ chết ta.

Chi thể đã ngủ nửa năm quả nhiên không phải trong khoảng thời gian ngắn là có thể hoạt động tự nhiên, mọi động tác làm ra đều khó khăn gấp mười lần lúc trước, hơn nữa mỗi một khớp trên người chuyển động lên đều kêu ken két, rất giống khóa cửa rỉ sắt.

Ở góc có hai người đối mặt vào tường, đó là Storm và Metal, chỉ có Earth không thể không đối mặt ta, bởi vì hắn phải chăm chú nhìn ta, để phòng ta vừa lại nổi điên thương tổn chính mình hoặc là bọn họ, chẳng qua ta buộc hắn phải đứng ở ngoài phạm vi cảm tri, chỉ cần không nhìn thấy, ta coi như hắn không tồn tại!

Ta sau nửa giờ chiến đấu mới cởi được quần áo ra, Earth không nhịn được mở miệng nói: “Có cần tìm Leaf đến giúp cậu không? Dù sao cậu ta cũng đã mang cậu đi vệ sinh rồi, hắn là không ngại giúp cậu tắm rửa.”

“Tôi rất ngại!”

Qua một lát, cậu ta lại nói: “Cậu nên ăn nhiều một chút, gầy đến khác thường, rất giống một bộ xương khô, đúng là khó coi.”

“Vậy thì cậu đừng nhìn à!”

“Cậu tưởng tôi muốn nhìn xương khô tắm rửa hả? Nhưng nếu không nhìn, Judge biết tôi không nghe lệnh, sắc mặt của cậu ta sẽ càng khó coi!”

“Vậy cậu không mở miệng nói là sẽ chết sao?”

“Chẳng lẽ cậu muốn tôi lảng lạng mà quan sát cậu tắm rửa? Vậy không phải càng biến thái sao?”

Ta tức giận rống: “Storm, đổi lại cậu nhìn, kêu Earth chuyển qua vách tường cho tôi!”

Nhưng người trả lời lại là Metal: “Storm ngủ mất rồi.”

“...”

“Nể Storm đang ngủ, tôi sẽ yên lặng một chút không ồn ào giấc ngủ của cậu ta.” Earth lạnh lùng nói: “Nửa năm qua, cậu ta và Judge vất vả đến mức nếu ngày nào đó trực tiếp ngã xuống chết ngay cũng không kỳ lạ.”

“... Xin lỗi.”

“Không cần, cậu tỉnh dậy chính là xin lỗi tốt nhất, tóm lại đừng nổi điên nữa.” Earth thấp giọng lầm bầm: “Trước kia cũng không thấy cậu làm qua bao nhiêu chuyện, công việc không phải đều đẩy cho Storm và Adair rồi sao? Nhưng lại kỳ quái như thế, không có cậu vẫn thật là rất phiền toái, hơn nữa còn suốt ngày bị người ám hại...”

Ta sừng sốt, đột nhiên giận dữ gầm lên: “Ai ám hại các cậu?”

“Rất nhiều à!” Earth bắt đầu liệt kê: “Quốc vương bệ hạ lấy lý do người ứng cử Ma Vương là Sun knight, cho nên quân phí xuất chinh một cảng cũng không bỏ ra, coi cũng giống như là đi thảo phạt sinh vật undead trong Vong Hưởng quốc. Trong khoảng thời gian này, sắc mặt của Giáo Hoàng khó coi tựa như sinh vật undead, ông ta nói nếu như không phải lúc trước tiền riêng

tiết kiệm đủ nhiều, bây giờ quân chinh phạt sớm đã không có thứ ăn, chẳng qua nếu đánh hơn ba tháng, hoàn toàn đều không có viện trợ khác, vậy ông ta sẽ phải kêu toàn bộ quân chinh phạt đi xơi tái sinh vật undead cho rồi.”

Quốc vương... cho dù ông là quốc vương tốt, quân phí cũng phải ới ra như thường!

“Còn có Chiến Thần Điện, bọn chúng đòi chúng ta một đồng tế ti đi thanh trừ sinh vật undead trong Nguyệt Lan quốc, nhưng một chút tiền cũng không viện trợ, phí hành trình còn bắt tế ti tự mình bỏ ra!”

“Các cậu đáp ứng rồi?” Ta khó có thể tin nói: “Giáo Hoàng cũng đáp ứng?” Cái lão Giáo Hoàng chết tiền kia ở giây phút thiếu tiền nguy cấp này lại đáp ứng miễn phí phái tế ti ra?

Metal cao giọng kêu: “Bởi vì bọn chúng dùng thân phận người ứng cử Ma Vương của cậu làm uy hiếp, bọn tôi căn bản không thể không đồng ý!”

Thì ra là thế. Ta cười lạnh một tiếng. Được lắm! Nếu bọn chúng nhận định ta là người ứng cử Ma Vương, vậy tốt hơn ta sẽ phù hợp một cách triệt để cái thân phận này một chút!

Earth thỏa mãn lẩm bẩm: “Báo cáo với Sun một chút quả nhiên không tệ, chỉ nhìn biểu tình cậu ta lộ ra đã sướng! Như thế ta đã trả đòn lại, không đúng, là trả đòn lại gấp ba lần, sướng!”

Earth nói không sai, ta nhất định bắt bọn chúng đem tiền gấp ba ới ra!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 3: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Ba: Chinh Trang Của Ma Vương Tái Xuất Phát

Tắm rửa xong, chuyện thứ nhất ta làm chính là cạo râu, tay run rẩy đến suýt nữa gọt đứt mặt hai lần, hại Earth tưởng rằng ta lại nổi điên muốn tự sát, sau đó Metal rút cục cũng nhìn không nổi, cậu ta xông lên, rút ra hai thanh chùy thủ trái phải mỗi bên roẹt roẹt hai cái, mặt của ta liền lại vừa sạch vừa trơn... thì ra kỹ thuật cạo râu của Metal tốt như vậy, sau này cạo râu cũng có người có thể hỗ trợ rồi!

Trở lại là chải chuốt tóc, chiều dài tóc ta bây giờ đã dài hơn hông rồi, thử mặc lại trang phục Sun knight một chút, đai lưng vậy mà cài đến lỗ trong cùng, hèn gì Earth nói ta gầy giống như xương khô, vòng eo bây giờ biết đâu chỉ có 25 inch.

Hình tượng hiện tại dùng lời nói lúc trước của Earth để hình dung chính là “cậu bây giờ có loại cảm giác mê mẩn, nếu tóc tai bù xù, có thể sẽ bị Blaze dùng lửa trừ linh đánh nhầm”.

Sau khi sửa sang xong dáng vẻ, ta ngồi ở bên giường, cảm thấy mệt đến vừa nằm xuống sẽ ngủ ngay.

“Mệt, mệt quá, thể lực bây giờ của tôi làm sao kém như thế?”

Earth khó có thể tin nói: “Thể lực kém? Cậu chỉ là tắm rửa đã tắm hết ba tiếng, đắp mặt hai tiếng, cạo râu nửa tiếng, chải tóc nửa tiếng, lau giày da nửa tiếng, tôi chỉ xem cũng cảm thấy thật mệt à!”

“Tôi ngủ một chút.” Mí mắt cũng sấp trực tiếp rớt xuống rồi.

“Cậu muốn ngủ hả?” Biểu tình của Earth thoát nhìn có chút bất an.

Ta nghi hoặc hỏi: “Làm sao vậy?”

Metal thấp giọng thì thào: “Lúc tỉnh dậy thế nhưng đừng lại phát điên đấy!”

Thì ra là lo lắng cái này. Ta có chút bất đắc dĩ nói: “Tôi chung quy không thể vĩnh viễn không ngủ chứ?”

Earth nói: “Mau ngủ đi, bọn tôi sẽ thay phiên gác đêm.”

Ta đề nghị: “Nếu không các cậu trói tôi lại, như vậy sẽ không cần trông tôi nữa.”

“Đừng có đùa, cậu tưởng rằng bọn tôi không có việc gì trói cậu trói cho vui hả? Hơn nữa cho dù trói cậu, bọn tôi cũng sẽ thay phiên trông coi, căn bản không thể thả cậu một mình!” Earth khó chịu nói: “Tóm lại mau ngủ đi!”

“Được thôi!”

Ta không tranh biện với bọn họ thêm, bởi vì mí mắt nặng đến độ sấp trực tiếp rớt xuống rồi, vừa nằm xuống giường, đầu vừa mới lệch ra, ý thức liền mơ hồ rồi...

Cảnh tượng mơ mơ hồ hồ, nhưng lại càng ngày càng rõ ràng rồi, hơn nữa đây không phải cảm tri, là xác thực dùng mắt nhìn thấy.

Ta lại có thể vừa lại thấy được rồi?

Đáng chết! Ta bề ngoài hẳn sẽ không lại điên nữa chứ? Đó thế nhưng không hay rồi! Mau nhanh chóng tỉnh lại à! Ta không muốn lại làm cho

những người khác lo lắng.

Mặc dù bặt mạng muốn tỉnh lại, chẳng qua đây căn bản không phải chuyện ta có thể không chế, cho dù tự sát mình làm sao, căn bản sẽ không đau đớn cũng không có dấu hiệu tỉnh lại.

Ta không nhìn được nhìn xung quanh một chút, đây vừa nhìn quả thực tưởng rằng ngày tận thế đã tới rồi, khắp mặt đất cháy đen một vùng, mặt đất như thể bị lửa thiêu đốt vô số lần, đừng nói tới cây cối, thậm chí một chút màu sắc đất đai bình thường cũng nhìn không ra.

Đầy trời đều là mây mù, khí trời hết sức âm u, nhìn không thấy một tia mặt trời, chung quanh cây cối duy nhất là vài gốc cây cháy đen, nhìn không ra rốt cuộc còn sống hay chỉ là một khúc cây cháy.

Loại địa phương này thật ra không phải rất xa lạ, đây là tử vong chi địa, nhưng ta chưa bao giờ từng nhìn thấy tử vong chi địa lớn như vậy, xoay người quanh một vòng, bốn phương tám hướng đều không nhìn thấy biên giới ở đâu!

Trái lại nhìn thấy cách đó không xa có một đám bụi lớn, thoạt nhìn như là một đội quân đang thúc ngựa phi tới...

Lúc đang vội vã muốn tìm nơi trốn đi, ta đột nhiên nhớ tới bây giờ là trạng thái u linh, căn bản không ai có thể nhìn thấy ta, trốn làm quái gì?

Cho nên ta đứng nguyên tại chỗ, tiếp tục quan sát đám bụi đó, đến khi chúng phóng tới chỗ gần hơn một chút, ta mới phát hiện đó lại có thể là cả một quần sinh vật hắc ám!

Bọn chúng cười những con ngựa nát chỗ chỗ lộ ra xương trắng... Ý ta là “ngựa mục nát”, không phải ngựa rất sáng,(Ngựa nát: là “lạn mã”, lạn trong “hủ lạn” là mục nát, ngoài ra còn trong từ “xán lạn” là sáng chói...)những con ngựa này mặc dù nhiều chỗ mục nát, chẳng qua cơ thịt cường tráng,

cặp mắt ngựa tràn đầy tơ máu, lỗ mũi còn thở hồng hộc, thoạt nhìn so với sinh vật hắc ám trên người nó còn kinh khủng hơn!

Đằng trước là trọn hai hàng sinh vật hắc ám cao đẳng đủ loại hơn một trăm tên, Death knight khỏi cần nói nhất định có, ta hình như còn thấy đến nữ yêu, người sói cùng rất nhiều sinh vật hắc ám ta gọi không ra tên, mà phía sau bọn chúng còn kéo theo cả một vùng biển khô lâu màu trắng.

Đây là một đại quân hắc ám!

Bọn chúng phóng tới trước mặt ta, khi ta đang có nhận thức mình sắp bị xuyên qua rồi lại xuyên qua, xuyên qua cái thiên quân vạn mã, bọn chúng lại dừng ở chỗ cách xa mười bước, tên hắc ám sinh vật đứng trước nhất hình như là kẻ lĩnh quân, khôi giáp màu đen của hắn mặc so với kẻ khác càng kinh khủng, lúc khôi giáp phản chiếu hình như còn xuất hiện khuôn mặt gào thét, hơn nữa ngựa nát của hắn cũng không quá nát, chỉ có xung quanh hốc mắt phải là xương trắng.

Chẳng qua hắn vừa vạn chính là loại sinh vật hắc ám ta nhận không ra, ngoại hình thoạt nhìn không khác loài người, chỉ là loài người sẽ không có cặp mắt màu đỏ phát sáng, bên mép có răng nanh, mà còn cưỡi trên ngựa nát.

Hắn đi tới trước mặt ta, hô lớn: “Chủ của tôi!”

... Nếu như là gọi ta, ta có thể ngay bây giờ hạ lệnh kêu bọn chúng tự hủy diệt tập thể hay không?

Chẳng qua rất hiển nhiên, hắn không phải đang gọi ta, tầm mắt hắn xuyên qua ta, nhìn về phía trên đằng sau của ta, ta theo phản xạ xoay người ngẩng đầu nhìn, một bóng dáng màu đen khổng lồ vắt ngang ở không trung, mới đầu còn tưởng là con chim khổng lồ, nhưng lập tức liền phát hiện đó là một người, chỉ là người đó có cánh vô cùng lớn mà thôi.

Người đó là...

“Không được đi theo ta... Là ai đang ở đó?” Người đó cúi đầu, lúc nhìn thấy ta còn lặng đi một chút, mới cười nói: “Thì ra là thế, là cậu à! Cậu rất cuộc tình rồi sao?”

Người đó chậm rãi hạ xuống, hai hàng sinh vật hắc ám trước mặt lập tức đồng loạt xuống ngựa, hơn nữa còn quỳ xuống, nhưng người đó lại không thèm để ý đến bọn chúng, chỉ là đối mặt ta, ta đã rất lâu không có thật sự dùng mắt nhìn mặt của cậu ta rồi.

“Roland, thật sự là cậu?” Ta trừng mắt nhìn cậu ta.

Thật là không thể tưởng, cậu, cậu ta thoát nhìn vậy mà lại tiến hóa rồi, cả người vẫn trắng xám như cũ, nhưng hắc ám khí tràn ngập cả người nay lại càng dày đặc, cánh rồng vượt sắc chẳng những biến thành ba đôi, hơn nữa thoát nhìn còn lớn gấp bội lúc trước, dáng vẻ này chừng như là sinh vật hắc ám chỉ có xuất hiện trong truyền thuyết cổ xưa — Death Lord!

“Đúng là tôi.” Cậu ta nhàn nhạt mà cười.

Ta cảm giác có chút không thích hợp: “Khoan đã, cậu thấy được tôi?”

“Trạng thái của cậu có chút kỳ quái, chẳng qua vẫn có thể nhìn thấy, hình như không có bởi vì sống lại mà mất đi cái gì, phát điên chính là tác dụng phụ sao?”

Mặc dù cậu ta hỏi ta, chẳng qua số lượng vấn đề ta muốn hỏi tuyệt đối nhiều gấp một trăm lần của cậu ta, không nhịn được liền mở miệng dồn dập hỏi: “Tại sao cậu muốn giết tôi? Cậu rất cuộc nhận thức Pink khi nào? Cậu, cậu đã luôn gạt tôi sao? Còn có cậu thật sự không muốn làm Hell knight sao?”

Đối mặt với đông đảo vấn đề của ta, Roland chỉ là cười cười, sau đó giơ lên một ngón tay nói: “Sun, nể giao tình của quá khứ, tôi để cậu hỏi một cái vấn đề, chỉ có một, mặc kệ là vấn đề gì, tôi đều sẽ thành thật trả lời, cậu nghĩ cho kỹ vấn đề mình rốt cuộc muốn hỏi là cái gì đi! Lần gặp sau hẳn nói cho tôi biết.”

“Chủ nhân, ngài đang nói chuyện với ai vậy?” Phía sau truyền đến nghi vấn của sinh vật hắc ám.

Nghe thấy câu hỏi này, sắc mặt của Roland trong nháy mắt trầm xuống, cậu ta đi qua bên cạnh ta, sau đó lớn tiếng gầm lên với đám sinh vật hắc ám kia: “Ta đã cảnh cáo các ngươi, không được đi theo ta nữa!”

Tiếng gầm của Roland vậy mà khiến cho mặt đất cũng hơi chấn động, những con ngựa nát tập thể hí lên rối loạn, không ít sinh vật hắc ám bị chấn động đến đứng không vững, những con nhỏ yếu một chút còn trực tiếp té ngã xuống đất.

Nhưng sinh vật hắc ám đứng ở trước nhất lại không chuyển động, mặc dù tư thế quỳ của bọn chúng còn nhún nhường hơn cả hồi nãy, cái trán cắn bản đã trực tiếp dán lên mặt đất rồi, chỉ có gã răng nanh mắt đỏ kia còn dám ngẩng đầu lên đối mặt Roland, thậm chí mở miệng nói: “Chủ của tôi, đi theo ngài là sứ mạng duy nhất của tôi.”

Roland tức giận nhìn hắc, nhưng hắc cũng kiên định mà nhìn chăm chăm Roland, đây là chuyện những sinh vật hắc ám khác đều không làm được, xem ra thân phận gã này không đơn giản, hơn nữa cái gã nghiêm túc và kiên quyết này cho ta cảm giác rất quen thuộc... Giống như Roland mà ta quen biết.

Roland hình như cũng không thể gây khó dễ tên kia, cậu ta xoay người, liếc mắt nhìn ta một cái, sau đó ba đôi cánh mở ra, một hơi phóng lên trời cao.

Lúc này, gã sinh vật hắc ám răng nanh mắt đỏ kia vậ mà cũng triển khai một đôi cánh, đó là một đôi cánh giống như tấm màng mỏng, màng mỏng đó mỏng đến khiến cho bộ xương cánh lộ ra rất rõ ràng, hơn nữa trên cánh này ngay cả một cọng lông vũ cũng không có, có chút na ná giống cánh của con dơi.

Hắn vừa giương cánh, phía sau hai hàng sinh vật hắc ám cao đẳng liền kinh hô lên.

Nghe thấy kinh hô, tên hắc ám sinh vật kia quay đầu nhìn lại, ánh mắt đảo qua hai hàng sinh vật hắc ám quỳ ở trước nhất, kẻ sau lại đều lộ ra thần sắc đáng thương cầu xin, cuối cùng, hắn chỉ có thở dài thu hồi cánh, đối với tất cả sinh vật hắc ám nói: “Đứng lên đi, phải nhanh chân lên mới có thể đuổi kịp chủ nhân.”

Nghe thấy hắn nói như vậy, hắc ám sinh vật hai hàng đầu đều lộ ra thần sắc yên tâm.

Những sinh vật hắc ám và sinh vật undead này thật rất khác biệt với trong sách giáo khoa, ta thế nhưng chưa từng nhìn thấy sinh vật hắc ám biết cầu xin, thở dài và lộ ra biểu tình yên tâm à!

Sau đó, những hắc ám sinh vật này tới tấp cưỡi lên ngựa nát, cả quân đoàn đuổi theo hướng Roland bỏ đi...

“Cái quái gì thế, Roland cũng quá có khí thế rồi đi?” Ta thì thào: “Đều là người ứng cử Ma Vương, làm sao ta cảm thấy Roland căn bản là thắng chắc rồi? Cái này rõ ràng là cạnh tranh không công bằng!”

Còn không phải đều do tên Sun knight khốn kiếp kia giở trò quỷ! Nếu như không phải hắn mang người đi, ta sẽ huấn luyện người so với tên kia càng có khí thế!

“Không được mắng lão sư!” Ta tức giận mắng trả xong, lúc này mới nhớ cái giọng này là ai, vội vàng hỏi: “Red? Hồng rồi, ta hẳn sẽ không lại điên rồi chứ? Đúng rồi! Ta bị điên hẳn sẽ không cũng là người giở trò quỷ?”

Ta không có giở trò quỷ, nhưng cái này cũng là lỗi của ta, người vốn đang ở trạng thái không ổn định của hồi sinh, ta còn để cho người nhìn thấy những chuyện kia...

Từ chỗ đối phương truyền đến sự tự trách nồng đậm, hại ta đột nhiên cảm thấy mình quá đáng rồi, thật ra Red vẫn luôn đều không có ác ý đối với ta, hơn nữa đầu tiên là bị lão sư đánh cho thê thảm, sau lại bị ta đánh cho thê thảm...

Nghĩ đến đây, ta dịu lại giọng nói: “Được rồi, mặc kệ thế nào, mau làm cho ta tỉnh lại đi!”

Người ở chỗ này không phải là chuyện của ta làm.

Liên tiếp đã thương tới linh hồn, ta đã suy yếu đến gần như không còn chút sức lực gì rồi, nhiều nhất chỉ có thể nói chuyện với người, đây là lực lượng của chính người, là người để cho ý thức của mình đi đến nơi xa như vậy.

“Ta?” Ta hoàn toàn không tin nói: “Ta làm sao có thể sẽ có năng lực này! Cảm tri cũng không cảm tri được xa như vậy.”

Đương nhiên là có, bây giờ chỉ còn lại hai người ứng cử Ma Vương mà thôi, mặc dù năng lực vẫn kém xa Ma Vương hoàn toàn, nhưng cũng là rất cường đại!

Người ở chỗ này là bởi vì người muốn thấy cái người ứng cử Ma Vương kia, không phải sao? Ta ở trong đây chuyên quan sát người rất lâu, người hình như luôn là dùng bản năng để sử dụng ma pháp, bởi vì người muốn thấy, cho nên vô tình đã khiến cho ý thức của mình đi tới nơi xa như vậy.

Ta kinh ngạc hỏi: “Ý người là chỉ cần ta muốn thấy là có thể thấy được Roland sao?”

Ta nghĩ người không thể khống chế lực lượng của mình thuận lợi như thế.

Ta nghĩ cũng đúng. Lực lượng của ta luôn là hình như rất mạnh vừa lại hình như không mạnh, mạnh như có thể đánh bại Mười Hai Thánh kỵ sĩ, chẳng qua ta tin rằng nếu Judge thật sự cầm lấy kiếm, vẫn có thể chém ta thành mấy chục đoạn.

Người là bẩm sinh tốt đẹp nhưng sau này lại mất cân đối, rõ ràng là vật chứa của hắc ám thuộc tính, lại chạy đi làm Sun knight vật chứa của quang thuộc tính, sau đó lại bị dạy lung tung, thần thuật, ma pháp, tử linh pháp thuật với đấu khí gì gì đó đều học loạn, không có bởi vì lực lượng xung đột lẫn nhau mà tự phát nổ là đã may rồi.

... Ít nhất bẩm sinh là tốt đẹp, hơn nữa Red còn nói không tự phát nổ coi như may mắn, xem ra thần Ánh Sáng vẫn quan tâm ta. Ta tự an ủi chính mình.

Sun!

“Đột nhiên gọi ta làm gì?” Ta nghi hoặc hỏi xong, lập tức liền cảm thấy không đúng, bởi vì Red chưa bao giờ gọi ta là Sun, đối với cô ta mà nói, Sun knight hẳn là lão sư của ta mới đúng, cô ta bình thường đều là gọi tên của ta, chẳng qua hình như cô ta càng thường gọi ta là con trai...

Sun! Mau tỉnh lại đi!

Giọng nói này là... Storm? Hông rồi, bên ngoài rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Phải mau chóng trở về...

Trở về!

“Sun, Sun!”

Ta bật dậy, mặc dù mở mắt, nhưng phát hiện mình cái gì cũng không thấy, vội vàng phóng cảm tri ra.

Chỉ thấy Earth, Storm và Metal ba người chen chúc ở bên giường, tất cả đều là vẻ mặt sợ hãi, ta vội vàng đối mắt vào bọn họ, bọn họ lập tức luống cuống hô: “Cậu, cậu không sao chứ?”

“Không sao!” Ta lập tức làm sáng tỏ: “Tôi chỉ nằm mơ mà thôi, chuyện gì cũng không có, tôi không có nổi điên!”

Sau khi nói một chuỗi làm sáng tỏ xong, ba người bọn họ vẫn trên dưới đánh giá ta thật lâu, cuối cùng mới thu lại biểu tình hoảng sợ, chỉ là vẫn có chút nghi ngờ không chắc, thoạt nhìn sắc mặt không quá ổn, ta lập tức hỏi: “Tôi làm sao vậy? Hẳn sẽ không lại công kích các cậu?”

“Không có chuyện đó!” Ba người sau khi trả lời xong rồi đối mặt nhìn nhau, cuối cùng Earth cố kiên trì nói: “Chỉ là cậu vẫn luôn hô “Roland” và “tại sao” gì gì đó.”

Nghe thấy lời này, ta có chút ngượng ngùng, ấp a ấp úng không biết nên giải thích thế nào: “Tôi, tôi chỉ là...”

“Chỉ là nói mơ mà thôi, là bọn tôi quá căng thẳng rồi.” Storm vội vàng nói: “Trời đã sáng rồi, cậu mau chóng rửa mặt một chút đi, dụng cụ rửa mặt đã để ở cạnh giường cho cậu.” Cậu ta do dự một chút nói: “Bọn tôi đến đại sảnh Thánh Điện trước chờ cậu.”

Nói xong, ba người bọn họ rời khỏi phạm vi cảm tri của ta, sau đó ta nghe thấy tiếng mở đóng cửa, xem ra bọn họ thật sự ra khỏi rồi, cứ như thế yên tâm về ta? Ngay cả Thái Dương thần kiếm cũng để lại bên giường ta... Không sợ ta nổi điên nữa sao? Chính ta cũng không yên tâm à!

Dù cho không yên tâm thì người cũng đã đi rồi, ta cũng không có hứng thú gọi ba gã đàn ông trở về nhìn mình sửa sang dáng vẻ, đi xuống giường thuận tay cởi áo, ban đầu muốn lấy kị sĩ phục để mặc, nhưng chú ý đến trước ngực mình đang đeo yên lặng vĩnh hằng...

Ta sờ yên lặng vĩnh hằng, thấp giọng nói: “Red, nếu bây giờ ta muốn thả người ra, những người khác chắc chắn sẽ không yên tâm, dù sao người đã suy yếu đến không còn lực lượng rồi, ở bên trong nghỉ ngơi một chút cũng tốt đi?”

Nói đến vẫn chưa từng nghe thấy giọng của Stephen, hần hần là cũng ở bên trong dây chuyền đi?

Người đã giết đứa trẻ của hần lại nhốt hần vào đây, hần tức tối nói cho dù người muốn thả hần ra ngoài, hần cũng không muốn ra, tốt hơn cứ ở trong dây chuyền chờ đứa trẻ kế tiếp ra đời.

“... Lúc có người đừng nói chuyện với ta, ta sợ sẽ không cẩn thận đáp lời, đến lúc đó những người khác lại tưởng ta điên rồi.”

Không biết Red là làm theo lời ta nói, hay là cô ta chẳng thèm để ý ta nữa, tóm lại cô ta không có nói chuyện nữa.

Ta chuyên tâm sửa sang trang phục dáng vẻ, mặc dù muốn đắp cái mặt rồi đi ra, lại lo mọi người chờ ta quá lâu sẽ phá cửa mà vào, đến lúc đó lại phải nói hươu nói vượn một số lý do “Tôi bất cẩn để bột mì dính vào nước biến thành bột nhào lại bất cẩn dính lên mặt”, thật sự rất phiền toái, tốt hơn là mặc quần áo xong liền gấp rút đi ra ngoài thôi!

Ta đẩy cửa phòng, vừa ra khỏi phòng, đầu đột nhiên nhẹ hẫng, năng lực cảm tri một mạch bộc phát ra, ta vội vàng lui về phía sau một bước tựa lưng vào tường, lúc này mới không bị ngã cả người xuống đất.

Rất nhiều cảnh tượng xuất hiện ở trong đầu, ta gần như đem cả tòa Thần Điện Ánh Sáng đều nhìn thấu triệt, thậm chí ngay cả Mười Hai thánh kỵ sĩ đã tập hợp ở đại sảnh chờ ta cũng nhìn thấy rồi.

... Đúng rồi, trong phòng có ma pháp cấm chế, cho nên phải tốn rất nhiều sức lực để cảm tri, vừa rời khỏi phòng, cấm chế cũng biến mất, cho nên cảm tri mới sẽ đột nhiên bộc phát ra.

Để giảm bớt chấn động, ta chậm rãi đem cảm tri từng chút từng chút thu hồi lại, thuận tiện quan sát số lượng nhân viên của Thần Điện Ánh Sáng hiện nay.

Cả tòa Thần Điện dân cư đã rất thưa thớt, từ lúc ta đến Thần Điện đến nay chưa từng thấy tình huống ít người như vậy, hơn nữa mỗi một Thánh kỵ sĩ và tế ti đều đến đi vội vàng, dáng vẻ thoát nhìn hết sức bận rộn.

Đột nhiên, ta nhìn thấy một Thánh kỵ sĩ không quá vội vàng, hẩn tựa vào ban công nhìn ra bên ngoài, chuyện gì cũng không có làm, ở trong một đồng người vội vàng lộ ra rất đặc biệt, ta không nhìn được tò mò mà quan sát một chút, nếu như là một tên lừa dối, vậy thế nhưng phải trừng phạt cho xứng đáng một chút, nhưng vừa nhìn lại đột nhiên phát hiện huy hiệu sau lưng trang phục của hắn là biểu tượng của Hell...

Thiếu chút nữa tưởng rằng nhìn thấy Roland rồi, nhưng lập tức liền phát hiện đó thật ra là phó đội trưởng Dylan, cả người hẩn dựa vào bên ban công, hiển nhiên không có đang nhìn bất cứ thứ gì, chỉ là đang ngẩn ngơ, hơn nữa thần tình thoát nhìn hết sức sa sút.

Mặc dù bên hông hắn đeo kiếm của Hell knight, nhưng không có mặc trang phục của Hell knight, quần áo hắn mặc vẫn là quần áo của phó đội trưởng.

Đội trưởng nhà mình đột nhiên biến thành hung thủ giết chết Sun knight, thậm chí còn là Ma Vương...

Đó thật giống như là ta đột nhiên giết chết Judge, còn chạy đi làm Ma Vương, Adair thân là phó đội trưởng chắc chắn sẽ bị chấn động rất lớn... Không! Adair tuyệt đối sẽ không tin ta có can đảm đi giết Judge, hẳn sẽ kiên trì cho rằng đó là người khác giả họa.

Về phần thân phận Ma Vương, ta nghĩ, Adair đại khái sẽ sững một chút sau đó liền theo ta đi, trực tiếp liền biến thành chó săn của Ma Vương!

Có cái thuộc hạ quá trung thành cũng chưa chắc đã rất tốt, rất dễ ở dưới tình huống không có người nào ngăn trở liền biến thành Ma Vương rồi.

Ta điều chỉnh cảm tri quay về khoảng cách bình thường, rồi triệu đến quang thuộc tính che phủ lên tóc của mình, muốn lần nữa ngụy trang thành tóc vàng, nhưng tụ tập quang thuộc tính lại trở nên khó khăn dị thường, mặc dù vẫn có thể tụ tập, nhưng lại không có cách nào tụ tập quang thuộc tính dày đặc để nhuộm màu tóc.

Tại sao lại như vậy? Hẳn sẽ không là bởi vì người ứng cử Ma Vương chỉ còn lại hai người, cho nên hắc ám thuộc tính trong cơ thể ta bắt đầu lấn áp quang thuộc tính rồi?

Suy nghĩ một chút, ta đành trở về phòng lấy Thái Dương thần kiếm đeo ở bên hông, dựa vào trợ giúp của thần kiếm, lúc này mới có thể tụ tập đủ quang thuộc tính để nhuộm màu tóc... Xem ra tiếp đến đều phải không rời thần kiếm rồi.

Ta đi ở trên hành lang, mỗi một Thánh kỵ sĩ ngang qua vừa nhìn thấy ta liền ngây ngẩn cả người, trên tay bọn họ nếu như có cầm cái gì, còn không chút bất ngờ mà đánh rớt toàn bộ đồ vật xuống đất, thứ rớt xuống từ công văn, kiếm, cái chén đến thư tình đều có.

Ta cứ như thế dọc đường nghe đồ vật ping ping pong pong rớt xuống, sau đó đi tới đại sảnh Thánh Điện.

Mười hai thánh kỵ sĩ... Phải nói là mười người trong Mười Hai thánh kỵ sĩ tất cả đều ở đại sảnh, bọn họ mỗi một người thoạt nhìn thần sắc đều nghiêm túc, hơn nữa còn mang theo tâm tình căng thẳng, vừa nhìn thấy ta vào đại sảnh, trên mặt tràn ngập biểu tình mừng rỡ, giống như thể nhìn thấy người chết sống lại.

Ta lộ ra nụ cười xán lạn của Sun knight, hô to: “Các vị anh em, ánh sáng mặt trời mặc dù đã dâng lên, nhưng Sun nhớ rằng từ lúc gặp mặt lần trước hình như còn chưa đầy một ngày, không cần thiết nôn nóng như thế, sau khi lộ diện lần này, không bằng để cho Sun trở lại căn phòng hèn mọn của mình lắng nghe lòng nhân từ của thần Ánh Sáng, để cử chỉ của mình càng trở nên phù hợp.”

Mặc kệ thế nào, ta vẫn lo lắng khả năng mình sẽ phát điên, cho nên vẫn là lộ cái mặt, để cho dân chúng biết Sun knight vẫn chưa có đi gặp thần Ánh Sáng, sau đó trở về phòng mình đợi thêm một hai ngày!

Leaf rưng rưng nói: “Lâu lắm không có nghe thấy Sun nói như thế rồi!”

“Giống như trở về những ngày trước phải dốc sức phiên dịch, thật khiến cho người hoài niệm à!”

“Tôi chưa bao giờ biết thì ra tôi thích nghe lâm nhảm của Sun như vậy!”

“Sun cậu nói thêm một chút nữa đi! Tôi nghe thật là sướng!”

... Nửa năm qua rốt cuộc là ta điên rồi, hay là Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều điên rồi?

Storm sốt ruột nói với ta: “Trước hết để cho dân chúng thấy cái mặt rồi nói, cậu bây giờ trắng như thể u linh, vừa gầy đến không có bao nhiêu thịt, đúng là cái bộ dạng bệnh hoạn, lúc trước nói cậu sinh bệnh nặng hoàn toàn đủ lực thuyết phục.”

“Còn kéo theo một đầu tóc dài, so với nói là bệnh nặng, tôi thấy càng giống một con oán linh hơn.” Earth tặc lưỡi nói: “Tóc cậu làm sao hình như không lấp lánh ánh vàng giống trước kia? Trở nên hình như có hơi trắng.”

Earth vừa nói như vậy xong, cậu ta hình như nghĩ đến cái gì, lập tức liền trầm mặc, không chỉ cậu ta, mọi người đều trầm mặc, Judge còn quét qua một cái ánh mắt sắc bén.

Ta lập tức liền thành thật thừa nhận: “Tôi vừa mới phát hiện năng lực tụ tập Thánh quang của mình trở nên yếu rồi.”

“Trừ cái này ra thì sao?” Có lẽ là nhìn thấy thần sắc nghi hoặc của ta, Judge càng chi tiết hỏi: “Ngoại trừ năng lực tụ tập Thánh quang trở nên yếu, còn có dị trạng gì không?”

Ta lắc đầu nói: “Không có.”

Mọi người thoáng chốc đều buông lỏng, mặc dù nói năng lực Thánh quang của Sun knight trở nên yếu đáng lẽ là một cái chuyện lớn, chẳng qua so với ta đã điên nửa năm, chuyện này đối với mọi người mà nói có lẽ đã coi như là chuyện nhỏ như que tằm rồi.

Nhưng đối với ta mà nói lại không phải chuyện nhỏ, năng lực Thánh quang của ta lại có thể yếu đến mức phải dựa vào Thái Dương thần kiếm để phụ trợ, cho dù có Thái Dương thần kiếm phụ trợ, sợ rằng cũng không thể giống như trước kia sau khi gia tăng thần thuật phụ trợ cho mười hai người, còn có dư lực thi triển trì dũ thuật... Không! Có thể căn bản không có biện pháp giúp mười hai người đều gia tăng thần thuật phụ trợ.

Nghĩ đến đây, ta không nhịn được nắm chặt Thái Dương thần kiếm.

Storm đi tới, nói: “Sun, từ tối hôm qua chúng tôi đã phái Thánh kỵ sĩ đi ra ngoài thông báo bệnh tình của cậu đã khỏi, hôm nay muốn xuất hiện, bây

giờ quảng trường bên ngoài đã tụ tập không ít người, gần như là lúc có thể ra ngoài rồi.”

Ta gật đầu, xuất hiện một chút trái lại không có gì, dù sao nhiệm vụ của Sun knight chính là làm tấm biển sống của Thần Điện, bắt đầu từ khi ta mặc trang phục Sun knight vào sẽ không còn thoát nhìn giống như đứa trẻ lén mặc quần áo người lớn, lão sư liền thường thường bảo ta thay thế ông ấy đi phát tay, bởi vì ông lười đi làm một tấm biển biết đi.

Mặc dù khi đó ta thường ngụy trang thành lão sư, nhưng dân chúng hình như căn bản không phát hiện Sun knight là người khác rồi... Thật ra nửa năm qua, Judge có thể bảo Adair mặc trang phục Sun knight ra mặt, biết đâu dân chúng căn bản sẽ không phát hiện người xuất hiện không phải ta!

Ta xoay người đi về cửa chính, những người khác tất cả đều theo ở phía sau, không biết vì sao, thần sắc của bọn họ thoát nhìn so với vừa rồi càng tốt hơn, mọi hoang mang gần như đều biến mất tăm, cũng sắp không khác gì với trước đây rồi.

Lúc đến gần cửa chính, bên ngoài truyền đến rất nhiều âm thanh, tiếng hò hét, hoang mang cùng rất nhiều tiếng nói chuyện, nhưng khi ta vừa bước ra khỏi cửa chính, mọi âm thanh trong nháy mắt biến mất, trước cửa Thần Điện Ánh Sáng đúng là chen chúc vô cùng nhiều người, thoát nhìn như là nhân dân của toàn Diệp Nha thành đều đã ở chỗ này!

Động tác của bọn họ vô cùng đồng loạt, toàn bộ đều ngẩng đầu nhìn ta, mắt mở rất lớn, ánh mắt thoát nhìn rất đờ đẫn, hơn nữa còn có chút khủng hoảng.

Ta suy nghĩ một chút nên nói cái gì, sau đó mở miệng nói: “Dưới sự chiếu rọi của Thần Ánh Sáng...”

“Sun knight!” Tiếng hét cắt ngang lời ta, tiếng kêu thảm thiết, hại ta giật mình không biết xảy ra chuyện gì, đành phải nhìn xung quanh xem xem rốt

cuộc là ai đang gọi.

“Ngài còn sống, thật sự còn sống!”

“Thật sự là Sun knight, Sun knight còn sống!”

Nhìn thấy mọi người kích động như thế cái nồi nổ tung, ta có chút kinh ngạc, mặc dù Sun knight đã nửa năm không xuất hiện, nhưng cái thứ “Sun knight” này cùng với cuộc sống của dân chúng bình thường căn bản cách nhau rất xa xôi, ta trước giờ không nghĩ tới sự mất tích của mình sẽ làm cho dân chúng bình thường kích động như vậy.

Hơn nữa “thật sự” là Sun knight? Bọn họ thật sự đã nhận ra ta sao?

“Chúng tôi thật sự cần cậu, “chúng tôi” thế nhưng không chỉ là Mười Hai Thánh kỵ sĩ.” Judge đi tới bên cạnh ta, cố ý hỏi ta: “Cậu bây giờ thật sự hiểu chưa?”

Ta cười cười, nói: “Thật ra nửa năm qua, các cậu có thể tìm người nguy trang thành tôi, dân chúng hẳn sẽ không phát hiện.”

Judge hỏi ngược lại: “Cậu tưởng rằng bọn tôi chưa thử qua sao?”

Cái gì? Ta lập tức trợn lớn mắt, khó có thể tin mà quay đầu nhìn cậu ta, cậu ta gật đầu nói: “Là chủ ý của Giáo Hoàng, ông ta đã chọn một Thánh kỵ sĩ có màu tóc và thân hình đều giống cậu nhất cho mặc vào trang phục Sun knight, sau đó đứng ở trên ban công đối diện dân chúng.”

Thật không hổ là Giáo Hoàng, quả nhiên là ý tưởng lớn gặp nhau!

“Nhưng hậu quả rất nghiêm trọng, dân chúng lúc mới đầu nhìn thấy Sun knight giả thì rất vui mừng, nhưng tên Sun knight giả này phát biểu diễn thuyết không quá đôi ba câu, bọn họ liền bắt đầu bạo động, dân chúng đã nhận ra đó không phải cậu.”

Ta ngây ngẩn cả người. Thật sự bị phát hiện rồi? Dân chúng biết đó không phải ta?

Judge nhàn nhạt mà liếc ta một cái, nói: “Cuối cùng, Thần Điện đem toàn bộ chuyện này đều quy về chủ ý ác liệt của Judge knight, rốt cuộc mới miễn cưỡng đem chuyện đẽ xuống, nhưng chính là từ đó xuất hiện tin đồn cậu đã chết, hơn nữa tin đồn còn minh xác chỉ ra cậu là bị tôi giết chết!”

“Cậu làm sao có thể sẽ giết tôi chứ!” Ta thốt ra.

Khóe miệng Judge hơi hơi nhếch lên, sau đó lại lập tức sụp xuống, cậu ta nhàn nhạt nói: “Đối với dân chúng mà nói, đó trái lại là chuyện rất có khả năng. Ở lúc Ma Vương sinh ra, Judge knight lại ra tay giết chết Sun knight, cậu có thể tưởng tượng thấy áp lực mà Thần Điện Ánh Sáng phải chịu có bao nhiêu nặng rồi.”

Judge nhất định bị chửi đến siêu thâm, nếu không cậu ta sẽ không mở miệng oán giận. Ta cảm thấy rất áy náy, nửa năm qua sợ rằng đã để cho cậu ta chịu áp lực siêu nặng rồi, khi đang muốn mở miệng xin lỗi, cậu ta lại càng nhanh hơn ta nói: “Không cần xin lỗi với tôi, tôi không tiếp nhận xin lỗi, chỉ cần cậu tiếp đến làm tốt chức trách của Sun knight là được rồi.”

“Để cho tôi xin lỗi một chút, cậu sẽ mất miếng thịt nào sao?” Ta thấp giọng nói: “Ít nhất xin lỗi xong, áy náy của tôi sẽ bớt một ít.”

Judge nhếch khóe miệng, thấp giọng đáp lại: “Cho cậu ôm áy náy, ít nhất lần sau cậu trước khi một mình đi làm chuyện ngu ngốc sẽ suy nghĩ kỹ một chút.”

Ta thốt ra: “Tôi phát điên cũng không phải vì làm chuyện ngu ngốc!”

Judge trầm giọng trách mắng: “Cậu theo Death knight đi gặp vu yêu, như thế mà còn không gọi là làm chuyện ngu ngốc?”

“Gì chứ! Tôi thế nhưng là đã báo bị với cậu rồi mới đi, cậu cũng có ngăn cản tôi đâu!”

Lời mới thốt ra, sắc mặt của Judge liền trầm xuống, cậu ta mím chặt môi, cũng không nói lấy nửa câu, ta lúc này mới phát hiện mình đã nói cái gì... Ta vậy mà đem nguyên nhân mình phát điên đổ lỗi cho Judge không ngăn cản ta!

Đang không biết nên làm sao, may là Storm xông lên nói: “Làm ơn đi, hai người các cậu muốn cãi lộn thì cũng âm thầm mà cãi, bây giờ tất cả dân chúng đều đang nhìn các cậu rồi, mặc dù bọn họ nghe không thấy, nhưng dùng mắt nhìn cũng nhìn ra được các cậu đang cãi lộn!”

Hai ta sửng sốt, quay đầu nhìn phía dân chúng, quả nhiên, trên mặt mỗi một người đều là biểu tình kinh hoàng, mắt nhìn qua nhìn lại giữa ta và Judge, hình như rất lo lắng chúng ta sắp đánh nhau tới nơi rồi... Lo lắng cái gì đây? Ta chẳng có chút hứng thú nào đối với chuyện bị Judge đánh cho sưng vù trước công chúng!

Judge lui về sau một bước, cùng với Storm lùi đến phía sau ta.

Sau khi hít sâu một hơi, ta dùng ánh mắt nhìn quanh dân chúng một vòng, dân chúng thoạt nhìn rất chờ mong ta mở miệng nói chuyện, nhưng ta lại có chút không xác định bọn họ rốt cuộc muốn nghe lời gì, muốn nghe lời an ủi? Nghe lý do ta bị ra? Hay là...

“Ta không phải sinh bệnh nặng, trên thực tế, ta đã bị Ma Vương đã thương.”

Ta vừa nói xong, dân chúng lặng đi một chút, sau đó bắt đầu nổi lên xô xao, thậm chí ngay cả Thánh kỵ sĩ và tế ti, còn có Mười Hai Thánh kỵ sĩ sau lưng ta đều nổi lên hoảng hốt.

Storm đi lên trước một bước, ở sau lưng ta nói nhỏ: “Cậu, cậu làm sao nói thật rồi?”

“Các cậu không muốn nghe nói thật sao?”

Storm sừng sốt, ta xoay người gào to với dân chúng: “Nhưng Sun knight không có chết! Cho dù là Ma Vương cũng không thể giết chết ta.”

Xôn xao của dân chúng im bật, bọn họ ngẩng đầu nhìn ta, biểu tình như đang khát vọng cái gì.

Ta cười nói: “Cho dù Sun muốn chết, anh em Mười Hai Thánh kỵ sĩ có lẽ cũng không chịu để cho Sun sớm về hưu đến bên thần Ánh Sáng an nhàn qua ngày.”

Trong dân chúng truyền đến không ít tiếng cười khẽ.

“Ma Vương chỉ có một, nhưng chúng ta có Mười Hai thánh kỵ sĩ, cho dù là Ma Vương cũng tuyệt đối không thể đánh bại chúng ta! Cho nên, mọi người không cần lo lắng, Mười Hai Thánh kỵ sĩ vẫn sẽ như mọi khi dưới sự che chở của thần Ánh Sáng giải quyết sự kiện lần này.”

Dân chúng ngẩng đầu nhìn ta, thần sắc mang theo rạng rỡ khác thường... Ta nghĩ ta sai rồi, bọn họ đích xác nhận ra được ta.

“Mười Hai Thánh kỵ sĩ ở đây, đừng lo lắng.”

Nói xong câu cuối cùng, ta xoay người qua, Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều dùng biểu tình vô cùng kỳ quái nhìn ta.

“Đây là tác dụng phụ sao?” Mười Hai Thánh kỵ sĩ rỉ tai lẫn nhau nói: “Tôi vừa mới đột nhiên cảm thấy Sun thoát nhìn thật đáng tin!”

“Không không, đáng tin mới không phải tác dụng phụ, “Thành thật” mới là tác dụng phụ chân chính à! Cậu ta vừa rồi lại có thể nói thật đó!”

“Oh oh! Nói cũng đúng, tác dụng phụ thành thật này hình như không tệ, nhưng không biết tại sao, nghe Sun nói thật làm cho tôi cảm giác có chút kinh khủng!”

“Các vị anh em, nếu Sun bỗng nhiên chuyển biến quá đường đột, làm cho các anh em cảm thấy kinh ngạc, xin tha lỗi cho Sun, chỉ vì trải qua một năm kinh nghiệm khiến cho Sun sâu sắc mà hiểu được lừa gạt là thủ đoạn bất chính, ngoài ra chỉ mang đến càng nhiều thương tổn, nhưng nếu anh em cho rằng Sun vẫn không đủ thành thật, vậy Sun cũng chỉ đành càng thêm thành thật, đem bí mật trong lúc vô ý biết được nói ra một lượt!”

Metal lấy khủy tay khều Storm, hỏi: “Này, Sun nói gì?”

Storm ngẩn ra nói: “Cậu ta nói đây không phải tác dụng phụ, chỉ là cậu ta đã học được giáo huấn, cũng không dám giấu diếm mọi người nữa, chẳng qua nếu chúng ta cứ như thế tiếp tục châm chọc cậu ta, cậu ta sẽ đem bí mật của chúng ta lúc trước vô tình biết được toàn bộ nói ra.”

Metal “hừ” một tiếng nói: “Tôi mới không sợ đây!”

Cậu đích xác không sợ, cái bí mật thích bị đánh này mọi người đều biết cả rồi, cậu đúng là không có gì phải sợ, chẳng qua những người khác thế nhưng thì sợ rồi!

Năng lực điều tra của ta thế nhưng không phải thường, mỗi một Mười Hai Thánh kỵ sĩ ít hoặc nhiều đều bị ta biết một hai cái bí mật... Ngoại trừ Judge, bí mật cậu ta duy nhất từng có chỉ có chuyện giấu diếm ta là người ứng cử Ma Vương này thôi.

Judge lắc đầu nói: “Mọi người đừng ồn ào nữa, còn có rất nhiều chuyện phải làm.”

Ta gật đầu, sau đó quay đầu nhìn Storm hỏi: “Phái người thông báo Hỗn Độn Thần Điện chưa?”

Storm hồi thần lại, vội vàng báo cáo: “Đã trước thông báo cho sứ giả của Hỗn Động Thần Điện ở trong Vong Hưởng quốc, chẳng qua bọn họ thoát nhìn không tin tưởng lắm, chỉ trả lời muốn chờ đến khi thấy cậu rồi nói sau.”

Ta “hừ” một tiếng rồi nói: “Như vậy đừng để ý bọn họ nữa, nửa giờ sau mọi người đến phòng hội nghị tập hợp, tôi muốn phân công nhiệm vụ.”

Storm khó hiểu hỏi: “Tại sao phải nửa giờ sau? Bây giờ đi không được sao?”

Ta thành thật nói: “Bởi vì tôi đói bụng rồi, muốn ăn miếng cơm trước.”

“Cậu đói, bọn tôi thì không đói hả?” Metal kêu to: “Sáng sớm bạn đồng bạn tây vẫn chưa có thời gian ăn cơm đây!”

Ta suy nghĩ một chút, xuống quyết định: “Vậy cùng nhau đến phòng hội nghị ăn.”

Trong phòng hội nghị mỗi người tay cầm chén cháo.

Ta ưu nhã mà húp cháo cá rau thơm bốc hương ngào ngạt, mặc dù thật sự rất đói bụng, nơi này cũng không có người ngoài, nhưng vẫn không thể không ưu nhã, bởi vì cháo thực sự quá nóng, mới bắt đầu lỏ mắng mà há lớn miệng húp vào liền bỏng đến ta suýt nữa là đi gặp thần Ánh Sáng.

Bị cháo bỏng chết cách chết này tuyệt đối liệt vào những cách chết không ưu nhã sẽ bị lão sư giết một lần nữa, cho nên ta tốt hơn vẫn là chậm chậm húp cháo một cách ưu nhã đi!

Ta vừa ăn cháo vừa nói: “Judge, Thánh Điện không thể không có Mười Hai Thánh kỵ sĩ nào đóng giữ, cậu dẫn theo Ice, Stone và Moon lưu thủ Thánh Điện.”

Judge đang nhai một miếng cá, cậu ta có nguyên tắc trong miệng đang ăn cái gì sẽ không mở miệng nói chuyện, cho nên chỉ là gật đầu.

Vừa lại ăn hai miếng cá, khi trong miệng còn ngậm một miếng, ta lại hạ lệnh: “Cloud, Earth, Leaf và Blaze, các cậu đi trợ giúp quân chinh phạt sinh vật undead, sinh vật undead vốn là trách nhiệm của Thần Điện Ánh Sáng, Mười Hai Thánh kỵ sĩ hoàn toàn không xuất động thực sự nói không nổi...”

RẦM!

Judge nặng nề mà bỏ chén trên tay xuống, ta giật mình đến nỗi bị miếng cá trong miệng chẹn họng, hoàn toàn không thể hô hấp, kết quả đổi lại mọi người bị ta hù dọa, Blaze bên cạnh lấy bàn tay to tướng vỗ lên lưng ta một cái nặng nề, đừng nói miếng cá, quả tim cũng sắp bị cậu ta đập ra rồi!

Sau khi phun miếng cá ra, ta nặng nề ho mấy cái, lúc này mới thở lại bình thường.

“Không sao chứ?” Judge lo lắng hỏi.

Ta bực mình nói: “Ngoại trừ suýt nữa bị cậu hù chết, cái khác đều không sao!”

Judge lộ ra biểu tình yên tâm, nhưng sau đó lại nghiêm mặt lại, lạnh lùng nói: “Cậu muốn tự một mình đi Hỗn Độn Thần Điện?”

Ta kỳ quái mà nhìn Judge, hỏi ngược lại: “Tôi vừa rồi có đem tất cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều giao phái hết sao? Nếu như tôi nhớ không lầm, hẳn là còn có hai người chưa có việc gì làm đi?”

Judge sững sốt, Storm gật đầu nói: “Không sai, Sun chưa nhắc đến tôi và Metal.”

Ta trừng Judge, cậu ta lúng túng mà nói câu “xin lỗi”, sau đó suy tư một chút, rồi lại nói: “Earth và Ice cũng đi cùng cậu.”

“Không được, Earth cần đi tử vong chi địa chi viện.” Ta vừa nói xong, Judge liền trầm mặt xuống, ta vội vàng giải thích: “Roland có cả một quân đoàn hắc ám, cho dù là Earth cũng ngăn không nổi, nếu gặp phải quân đoàn hắc ám, vậy chạy trốn mới là chuyện trọng yếu nhất, cho nên tôi mang Storm và Metal người có tốc độ nhanh nhất mới là quyết định chính xác!”

“Cậu làm sao biết Roland có một quân đoàn hắc ám?” Judge liếc Storm một cái, hỏi ta: “Bọn họ nói cho cậu?”

“Không phải.”

Ta chần chờ một chút, vẫn là đem đối thoại giữa mình và Red, cùng với chuyện nhìn thấy Roland nói ra hết thảy, nhưng ngoài dự liệu của ta, mọi người thoạt nhìn không có bao nhiêu kinh ngạc, xem ra mức độ tiếp nhận của bọn họ lớn hơn tưởng tượng rất nhiều... Như thế không có chuyện gì hù dọa được bọn họ!

“Biểu tình gì thế?” Metal the thé nói: “Cậu tưởng rằng bọn tôi dễ bị hù dọa như thế sao?”

Storm trừng ta nói: “Một năm qua, thoáng cái là cậu mù, tiếp đến là Judge chết, sau đó lại là cậu chết, dù cho sống lại cũng ở trong trạng thái điên cuồng, Hell knight biến thành Ma Vương, tử vong chi địa khuếch trương, Hỗn Độn Thần Điện đòi mạng của cậu... Vụ nào không phải là chuyện động trời? Bây giờ muốn cho bọn tôi bị hù dọa thế nhưng không dễ đâu!”

Đúng là không dễ. Ta chỉ dùng tưởng tượng đã cảm thấy Storm chưa có lao lực chết nhất định là che chở của thần Ánh Sáng, Người có thể là sợ Storm nếu như thật sự lao lực chết, Thần Điện Ánh Sáng của Người có thể sẽ vì vậy mà sụp đổ cũng không chừng.

Moon hốc mắt đỏ mà nói: “Hơn nữa bởi vì quá bận rộn, bận đến nỗi không có thời gian hẹn hò, bạn gái còn chia tay với tôi!”

... Vậy thật sự là xin lỗi, chẳng qua nếu như là cái vị cao một mét tám lúc trước ta từng thấy qua kia, chia tay cũng chưa chắc là chuyện xấu. Không phải ta kỳ thị con gái quá cao, ta chỉ là kỳ thị con gái thân cao một mét tám, có cơ bắp, cộng thêm giọng nói rất giống giọng trầm thấp của Judge.

Ta dùng ánh mắt áy náy nhìn mọi người một vòng, nhưng thu về vô số khinh khỉnh, Storm còn gầm lên: “Nếu thật sự cảm thấy áy náy thì mau chóng làm việc! Nói cho cậu, sau khi chuyện này trôi qua, tôi nhất định phải nghỉ phép nửa năm!”

“... Vậy chờ cậu nghỉ phép trở về, Thần Điện Ánh Sáng có thể đã sụp đổ rồi.” Ta vừa nói xong, Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều gật đầu.

Khi Storm ỉu xiu mà rống giận “Tại sao không có tôi, Thần Điện sẽ sụp đổ? Tôi lại không phải Sun knight cũng không phải Judge càng không phải Giáo Hoàng, chỉ là một Storm knight”, Judge vỗ vỗ vai ta, nói: “Sun, cậu gần đây thật sự rất thành thật.”

Ta gật đầu nói: “Tôi học được giáo huấn rồi, giấu diếm sẽ chỉ khiến chuyện trở nên càng tệ.”

“Thế thì tốt.” Cậu ta nhàn nhạt nói: “Khiến cho tôi suy nghĩ mình có phải cũng nên thành thật như thế, có chuyện muốn nói cho cậu, cũng thuận tiện nói cho những người khác.”

Nói xong, cậu ta nhìn quanh mọi người một vòng, mọi người mới rồi còn có chút đùa giỡn lập tức liền an tĩnh lại, còn tò mò mà nhìn Judge.

Ta không nhịn được hỏi: “Chuyện gì?”

“Mặc dù cậu đã sống lại rồi, nhưng tôi vẫn đem cái chết của cậu coi như là vụ án mưu sát để tiến hành điều tra, căn cứ vào kết quả điều tra, tôi nghĩ Roland là...”

Ta trợn lớn mắt.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 4: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Tư: Ra Tay Của Ma Vương

Tốn vô số nước miếng, rốt cục cuối cùng mới khiến Judge gật đầu đồng ý để cho Earth đi chi viện quân thảo phạt, mà không phải theo ta đi Hỗn Độn Thần Điện, nhưng điều kiện là ta phải mang thêm Moon.

Đây trái lại không sao, bởi vì Earth có năng lực bảo hộ thuần, phái cậu ta đến chỗ quân thảo phạt có thể tránh cho tiền Mười Hai Thánh kỵ sĩ phát sinh thương vong, nhưng nếu Moon đi, cũng chỉ là thêm một chiến lược, cho nên cậu ta không đi cũng không sao.

“Tốc độ của Moon cũng rất nhanh, lúc cần thiết, Storm, Metal và Moon ba người có thể mang theo cậu chạy trốn.”

Khi đó, Judge đặc biệt nhấn mạnh ba chữ “mang theo cậu”, ta còn vì thế sửng sốt. Thì ra, Moon cũng là loại hình tốc độ? Ta còn tưởng cậu ta là loại hình “đứng bất động tại chỗ chỉ vung roi”, xem ra ta thật sự quá coi thường người ta rồi.

Tóm lại hôm sau, ba người chúng ta liền cưỡi ngựa hướng về Hỗn Độn Thần Điện xuất phát, mặc dù để tránh gây ra ồn ào, chúng ta đặc biệt chọn xuất phát ở sáng sớm, nhưng trên đường của Diệp Nha thành, vẫn có dân chúng tụm hai tụm ba nhìn thấy chúng ta, toàn bộ bọn họ ngừng lại công việc trên tay, sau đó ngậy ngẩn mà nhìn chúng ta.

“Sun knight, xin, xin hỏi ngài muốn đi đâu?” Một cụ bà hoang mang hỏi.

Ta kéo dây cương ngừng ngựa lại, mang theo mỉm cười từ trên ngựa cúi đầu nhìn bà, giải thích: “Sun đang muốn đi sứ đến Hỗn Độn Thần Điện, cùng đối phương đàm luận về chuyện có liên quan đến sự khuếch trương của tử vong chi địa.”

Cụ bà nhìn ta, biểu tình thoạt nhìn không phải rất hiểu rõ lời ta, chỉ là hỏi: “Tiếp đến sẽ trở nên tốt chứ?”

Ta nhu hòa nói: “Đúng vậy, mọi chuyện đều sẽ không sao, tôi cam đoan.”

Biểu tình của cụ bà buông lỏng rất nhiều, thoạt nhìn hình như đã an tâm, thậm chí mang theo tươi cười nói: “Nguyện thần Ánh Sáng giáng phúc cho ngài.”

“Thần Ánh Sáng nhân từ sẽ giáng phúc cho ngài cùng với nhân dân của Diệp Nha thành.”

Cười đáp lại xong, ta gật đầu với những người khác, ý bảo có thể xuất phát rồi.

“Nụ cười của cậu thật đúng là dùng tốt.” Storm cảm khái nói: “Bọn tôi không biết tốn bao nhiêu miệng lưỡi nói với dân chúng sẽ không sao, nhưng hoàn toàn vô ích.”

Moon xen vào nói: “Đúng thế, ngay cả bạn gái của tôi cũng không tin hai chữ “không sao” của tôi nói.”

“Là bạn gái cũ chứ?”

Cậu ta rống giận: “Không cần nhắc tôi!”

“Sun, cẩn thận!” Metal đột nhiên nghiêng thân qua kéo dây cương của ta.

Đột nhiên lúc đó, một cái bóng đen vọt tới phía trước ngựa, may là Metal kịp thời kéo dây cương, hơn nữa bởi vì không muốn để cho dân chúng cho

rằng ta muốn vội vã ra khỏi thành, cho nên tốc độ cưỡi ngựa của chúng ta rất chậm, vì thế mới không diễn ra bi kịch ngựa hủy người chết... Đương nhiên, người chết tuyệt đối không phải ta, mà là cái gã ngu xuẩn dùng thân thể ngăn ngựa!

Người lấy thân ngăn ngựa đó hô lớn: “Sun knight trưởng, xin mang tôi đi cùng!”

Kỵ sĩ trưởng? Chỉ có Thánh kỵ sĩ mới sẽ dùng loại danh xưng này, ta kinh ngạc mà nhìn tên Thánh kỵ sĩ đang dang hai tay ngăn ở trước ngựa, hẳn là... Hell phó đội trưởng!

“Xe Lăn?”

“... Là Dylan.” Hẳn buông hai tay, có chút bất đắc dĩ trả lời.

Storm thúc ngựa đi lên, khê quát: “Phó đội trưởng Hell, người làm quái gì vậy? Người biết mình đang chặn đường ai không?”

“Xin mang theo tôi cùng đi.” Dylan trịnh trọng mà khẩn cầu: “Tôi nghĩ, đội trưởng của tôi còn nợ tôi một lời giải thích.”

Đây thật sự là cái yêu cầu rất khó từ chối, bởi vì là ta mang Roland vào Thánh Điện, khiến cho Dylan cái đại diện Hell này lùi thành phó đội trưởng, mà Dylan cuối cùng chẳng những đã tiếp nhận, hình như còn đối với Roland rất trung thành, nhưng sau cùng sự việc lại diễn biến thành dạng này...

Ta bình tĩnh hỏi: “Phó đội trưởng Hell, người có cưỡi ngựa đến hay không đây?”

Dylan mặt lộ vẻ vui mừng, lập tức nói: “Vâng, đã buộc ở bên cạnh! Hành lý cũng mang rồi!”

Ta gật đầu, nói: “Như vậy Sun không có lý do từ chối anh em Thánh kỵ sĩ quan tâm Hell knight trưởng cùng đi, xin theo bọn ta đi thôi.”

“Vâng.” Dylan mừng rỡ mà chạy đi dắt ngựa của mình.

Cứ như thế, năm người chúng ta thúc ngựa ra khỏi Diệp Nha Thành, vừa ra khỏi thành, chúng ta liền biến mất, chẳng qua đương nhiên không phải bốc hơi, chúng ta chỉ là lợi dụng ma pháp trộn của Giáo Hoàng thiết lập, di động đến rừng rậm lân cận để đổi trang phục mà thôi.

Chỉ cần ta tỉnh lại, Hỗn Độn Thần Điện vẫn là muốn để ta làm Ma Vương, đây là Judge từ trong miệng Awaitsun biết được, mà Roland và Pink tuyệt đối sẽ ngăn cản chuyện này, cho nên trong hai phe đội ngũ này, có một phe muốn giết ta, phe khác thì muốn để ta thành Ma Vương, không ai thật sự muốn nhìn thấy ta đi tới Hỗn Độn Thần Điện tiến hành nghi thức, cho nên phương pháp tốt nhất là tự mình lén âm thầm đến Hỗn Độn Thần Điện, sau đó tiến hành cho xong nghi thức.

Để trốn tránh truy lùng của Hỗn Độn Thần Điện và Roland, cho nên chúng ta quyết định ngưng trang thành một đội ngũ mạo hiểm thông thường để lên đường, dù sao bây giờ mỗi quốc gia đều bỏ ra số tiền lớn, thuê những đội mạo hiểm đi tử vong chi địa diệt trừ sinh vật undead, cho nên ở tử vong chi địa những đội mạo hiểm chạy loạn khắp nơi nói không chừng còn nhiều hơn sinh vật undead, muốn xen lẫn ở trong đó cũng không khó.

Sau khi lợi dụng cảm tri xác nhận chung quanh đều không có người, ta xoay người nhìn bốn người khác, nói: “Bắt đầu từ bây giờ không thể dùng danh hiệu Sun, Storm, Metal và Moon nữa, cứ trực tiếp gọi tên thật, không vấn đề chứ?”

“Chỉ có mình cậu có vấn đề đi!” Metal... Không, là Laica kêu to: “Cậu tiếp tục gọi tôi là Slime nữa thử coi! Tôi là Laica!”

Mọi người tới tập báo lên tên họ.

“Tôi là Ceo!” Ceo cười đến hết sức xán lạn, như thể nếu ta gọi sai một lần nữa, cậu ta sẽ làm cho ta “Chết”!

“Tôi là Vival.” Moon nghiêm túc nói: “V-i-v-a-l, tuyệt đối không phải “Wow”!

Chữ Vival này đọc nhanh một chút không phải chính là “Wow” sao? Ta chỉ đọc quá nhanh thôi mà!

“Dylan.” Dylan bất đắc dĩ nói: “Sun knight trưởng, xin đừng gọi tôi là Xe Lăn nữa.”

Ta chỉ có nói: “Được rồi, tôi sẽ cố gắng ghi nhớ, nhưng bất cần gọi sai cũng không có gì chứ? Dù sao đừng dùng danh hiệu Sun hay Storm là được rồi.”

Mọi người lườm ta một cái.

“Mau cải trang đi!”

Mọi người lần lượt thay trang phục Thánh kỵ sĩ, thích khách, ma pháp sư, tế ti và chiến sĩ, sau khi đổi xong quần áo, ta còn trừ đi Thánh quang quanh quần trên tóc, khôi phục lại bộ dạng tóc trắng, như vậy chẳng những làm cho nguy trang càng nâng cao một bậc, đồng thời cũng khiến ta thờ phào nhẹ nhõm.

Bây giờ muốn lâu dài duy trì Thánh quang thực sự không dễ dàng, nhất là Thái Dương thần kiếm vừa lại bị Giáo Hoàng bỏ thêm lớp lớp phong ấn, để tránh Thánh quang khỏi tiết ra ngoài khiến cho nguy trang của chúng ta thất bại trong gang tấc, cho nên muốn duy trì tóc màu vàng thực sự không dễ dàng như trước, hơn nữa cũng rất lãng phí, ta thà rằng tiết kiệm những Thánh quang này lại, ở thời khắc nguy hiểm dùng để thi triển trì thuật.

Ta đánh giá qua mọi người, đúng là có dáng vẻ của một đội ngũ mạo hiểm chính thống, ngoại trừ tất cả đều là nam khiến người rất đau lòng, cái gọi là tế ti và ma pháp sư đáng lẽ nên là con gái vừa đáng yêu vừa xinh đẹp chứ!

Ta bắt đầu tưởng niệm cái đội ngũ mạo hiểm lúc trước rồi, có nữ tế ti Yuna, mặc dù vóc dáng của cô ta không tốt lắm, còn có nữ thích khách Sybelle vóc dáng rất đẹp, bây giờ cái đội ngũ mạo hiểm chỉ có nam này thực sự rất khiến người đau lòng rồi.

“Sun, cậu thật thích hợp trang phục tế ti!” Ceo cải trang thành ma pháp sư tán thán nói.

“Đúng thế, rất thích hợp.” Vival một bộ trang phục chiến sĩ nháy mắt đồng ý.

“Shit! Tôi là Thánh kỵ sĩ.” Ta tức giận gầm lên.

“Ưu nhã!” Storm vỗ vỗ lưng ta nói: “Đừng quên ưu nhã của Sun knight, cậu xem, Dylan đã bị cậu hù dọa rồi.”

Ta không cần quay đầu cũng có thể nhìn thấy hai mắt của Dylan trợn có bao nhiêu lớn, vội vàng nói: “Ngụy trang, tôi chỉ là ngụy trang mà thôi!”

Chẳng qua không có ai tin tưởng.

Storm từ trong hành lý lấy ra mấy tấm thẻ của công hội mạo hiểm, vừa phát cho chúng ta vừa nói: “Được rồi, mặc dù chúng ta chỉ định đi đường, chẳng qua nói không chừng vẫn sẽ gặp gỡ người khác, bây giờ thống nhất lời nói một chút, đội ngũ mạo hiểm của chúng ta tên là...” Cậu ta nhìn tên đội ngũ trên thẻ, trầm mặc một chút rồi mới nói: “Đội không tiền.”

Laica khó có thể tin nói: “Ai đặt cái tên tệ hại đó?”

“Giáo Hoàng.”

Ta kinh hãi: “Không tiền? Ông ta hẳn sẽ không thật sự một chút tài chính cũng không cho chúng ta chứ?”

“Ồ... Có, chẳng qua ông ta nói trừ vào tiền lương sau này của cậu.”

“... Tôi có thể đi làm Ma Vương không?”

Chúng ta thúc ngựa chạy băng băng, thỉnh thoảng chậm lại để cho ngựa nghỉ ngơi một chút, lúc khoảng xế chiều gần sẩm tối, ta nói với mọi người: “Tôi có hơi mệt, cười chậm một chút, đợi lát nữa có thành trấn thì nghỉ ngơi đi.”

“Thể năng của cậu làm sao so với lúc trước càng kém vậy?” Laica khó chịu nói.

Ta nhàn nhạt nói: “Có lẽ là bởi vì lượng Thánh quang trong cơ thể tôi kém xa dĩ vãng đi! Thánh quang ít nhiều đều có chút năng lực khôi phục mệt nhọc.”

Laica ngẩn ra, bắt đầu lộ biểu tình áy náy, ta vội vàng đổi đề tài nói: “Thể năng của Roland tốt nhất, hắc ám thuộc tính của Charlotte mạnh nhất, tôi hình như là một số năng lực tạp nham tốt nhất.”

Mặc dù chỉ là vì để chuyển sang chuyện khác, nhưng vừa nói hết, chính ta cũng lặng đi một chút.

Cho nên ba kẻ bọn ta hợp lại chính là Ma Vương vô địch, cũng bởi vậy hắc ám thuộc tính của ta hình như so với trước kia càng cao rồi, bởi vì Charlotte người có hắc ám thuộc tính mạnh nhất đã chết.

“Cậu đúng là năng lực tạp nham mạnh nhất.” Vival gật đầu đồng ý.

... Mặc dù là lời nói thật, chẳng qua nghe lên chính là khiến người cảm giác có chút nổi nóng à!

“Sun, phía trước có cái tiểu trấn, cứ ở chỗ đó nghỉ ngơi đi!” Ceo nói xong, dặn dò với mọi người: “Mọi người phải cẩn thận, đừng để lộ thân phận, nếu như không có chuyện gì thì đừng nói chuyện với người khác.”

Mọi người gật đầu.

Chúng ta tiến vào tiểu trấn, mới đầu còn có chút lo lắng, nhưng dọc đường đi tới quán ăn cũng không có dẫn tới chú ý quá lớn, ngoại trừ nữ hầu của quán ăn ra sức cùng Ceo nháy mắt với nhau, thỉnh thoảng còn lén nhìn ba người khác một chút... Tại sao đều không một cô gái nào để ý ta hả?

Ta tốt xấu gì cũng là một gã đẹp trai! Thua bởi Awaitsun thì cũng coi như thôi, không thể nào ngay cả Vival, Laica và Dylan đều không lại chứ?

Ta trừng mắt nhìn Dylan, gầm lên: “Dylan, trả lời ta, ta không đẹp trai bằng các người sao?”

Dylan lặng đi một chút, vội vàng trả lời: “Có thể là ngài bây giờ đầu đầy tóc trắng, thoát nhìn có loại cảm giác thần bí cao thâm khó lường, khiến người không dám đến gần đi!”

Vival lại hoài nghi nói: “Là như vậy sao? Tôi trái lại cảm thấy S... Grisla bây giờ tóc rất dài, hơn nữa lại rất gầy, làn da còn trắng như u linh, quần áo mặc lại là trường bào của tế ti, nhìn sơ thật sự rất giống con gái.”

“Nhìn sơ cái gì? Nhìn kỹ vẫn rất giống à!” Laica lập tức tiếp lời, ta cứ cảm thấy cậu ta bây giờ nói chuyện hình như so với trước kia còn muốn độc hơn nhiều!

Ta bây giờ rất giống con gái? Ta dùng biểu tình dò hỏi nhìn về phía Dylan, thân là phó đội trưởng, hẳn không có tư cách từ chối trả lời, đương

nhiên cũng không thể nói dối, cho nên hẳn không thể không trả lời: “Đúng là có một chút giống.”

Ceo nghiêm túc nói: “Không, là thật sự rất giống, tôi vẫn luôn có loại thôi thúc muốn nháy mắt với Grisìa!”

“Bởi vì cậu dùng chính là cảm tri, cho nên có thể không chú ý tới...”
Vival ghé vào bên tai ta nói: “Từ lúc chúng ta bước vào tiểu trấn đến giờ, siêu nhiều đàn ông nháy mắt với cậu!”

May là ta thật sự không chú ý tới điểm này! Nếu chú ý thấy đàn ông nháy mắt với ta, bữa nay có thể đã ăn không vô rồi, ai muốn bị đàn ông ném nháy mắt hả!

Vừa quay đầu nhìn, Ceo vẫn đang nháy mắt với nữ hầu, khiến cho ta không khỏi nghĩ đến bây giờ cũng có đàn ông đang nháy mắt với ta... Da gà cũng rớt đầy đất rồi! Ta vội vàng nhắc nhở: “Ceo, cậu bây giờ có thể không nháy mắt, cậu biết chứ?”

“... Tôi thật sự quên mất.” Ceo thu hồi ánh mắt, sau đó bắt đầu cất lực ăn cơm, cho dù có nữ hầu vóc người siêu tốt đi qua bên cạnh cậu ta cũng không ngẩng đầu, biểu tình thoạt nhìn hình như còn rất cảm động.

Vival đột nhiên nói: “Grisìa, nếu cậu giả trang thành nữ, hiệu quả ngụy trang không phải càng tốt sao?”

Cậu ta vừa nói xong, mỗi một người lộ ra biểu tình bưng bình, để tránh cho bọn họ đưa ra các loại đề nghị “Cậu không bằng mặc cái váy ren, trên đầu thắt thêm cái nơ con bướm đi” gì gì đó, ta vội vàng nói: “Tôi bây giờ không phải đã rất giống nữ rồi sao?”

Bốn người tất cả đều nhìn ta chăm chăm, cuối cùng bọn họ không thể không đồng ý: “Thật sự rất giống con gái.”

... Mặc dù không cần mặc váy ren khiến người yên tâm không ít, nhưng nghe thấy câu này vẫn là khiến người rất điên tiết!

Vival vỗ vỗ vai ta an ủi: “Đừng lo lắng, ít nhất cậu giống cái người đẹp, hơn nữa còn không phải xinh đẹp bình thường, mà là loại cực kỳ xinh đẹp đấy! Nếu không phải biết chân tướng, ngay cả tôi cũng muốn theo đuổi cậu rồi.”

Shit! Ta càng lo lắng rồi, lát nữa buổi tối lỡ có người đến tấn công đêm thì làm sao?

Dưới tình huống nơm nớp lo sợ mà không dám dùng cảm tri đi xem chung quanh có bao nhiêu đàn ông đang nháy mắt với ta, ta tức hành mà ăn cho xong cơm, lập tức bảo Ceo đặt phòng với nhân viên quán, cả ngày gấp rút lên đường, ta thật sự muốn nằm lên giường ngủ ngay.

Ceo nói với nhân viên quán: “Làm phiền cho tôi hai gian phòng.”

“Hai gian phòng?” Nhân viên quán cau mày nói: “Phòng của chúng tôi không lớn, bốn người đàn ông dồn một phòng có thể có chút miễn cưỡng đấy!”

Ceo lặng đi một chút, khó hiểu mà hỏi ngược lại: “Tại sao phải bốn người dồn một phòng? Bọn tôi có thể chia thành ba người với hai người mỗi phòng mà?”

Lần này đổi lại nhân viên quán lặng đi một chút, lén liếc ta một cái, lộ ra biểu tình khó có thể tin, nói: “Đúng vậy, đương nhiên có thể.” Sau đó hẳn đưa hai cái chìa khóa cho Ceo.

Ceo xoay người lại, đưa một cái chìa khóa trong đó cho ta, nói: “Grisia, cậu với Dylan một phòng đi!”

Cùng phòng với ai thì không có gì khác biệt, nhưng thái độ của Ceo làm cho ta cảm giác có một chút kỳ quái, cậu ta hình như đặc biệt không muốn ngủ chung một phòng với ta. Ta cố ý nói: “Không, tôi thích ngủ chung một phòng với cậu.”

Hít!

Ta hình như nghe thấy bên cạnh truyền đến tiếng hít mạnh một hơi? Dùng cảm tri dò xét một chút, lại phát hiện rất nhiều đàn ông đang nhìn bóng lưng của ta, trên mặt tràn ngập biểu tình tiếc hận...

Ceo một mực cự tuyệt: “Đừng, tôi lúc trước lượng công việc rất lớn, buổi tối muốn đi ngủ, không muốn ứng phó đàn ông đến tập kích đêm!”

...

Vival vỗ vỗ vai Dylan, nói: “Trình tiết của Grisia cứ giao cho người, bạn ta đi ngủ đây.”

Nhận được mệnh lệnh, Dylan theo phản xạ đáp “Vâng”.

“... Vâng cái đầu người!” Ta táng đầu Dylan một cái.

Trèo lên trên giường, ta lập tức có chút mơ màng buồn ngủ, mặc dù biết hẳn nên tắm rửa trước, tránh cho một thân mồ hôi không phù hợp với hình tượng của Sun knight...Khoan đã! Ta bây giờ là đang ngụ trang, cho nên hẳn là không cần như một Sun knight rồi đi?

Tốt lắm, đi ngủ!

Lúc ta đang muốn vươn tay kéo chăn bông, Dylan có chút chần chừ mở miệng hỏi: “Sun knight trưởng, có thể thỉnh giáo ngài một vấn đề không?”

Mặc dù rất muốn nói có chuyện gì thì để mai tính, nhưng đối với một người mặt lộ biểu tình tan nát cõi lòng, thực sự rất khó mở miệng bảo hẳn

ngoan ngoãn đi ngủ... Nếu như không biết chân tướng, ta có khi sẽ cho rằng người Dylan mất đi thật ra là người yêu mà không phải đội trưởng.

Dylan cố lấy dũng khí hỏi: “Sun knight trưởng, thật sự là đội trưởng đã giết ngài sao?”

Ta lặng đi một chút nói: “Phải, nhưng đừng trách Roland! Dylan, cậu ta là có nỗi khổ tâm.”

Dylan trầm mặc một chút, thở dài nói: “Nếu như người bị đội trưởng giết chết cũng không trách ngài ta, vậy tôi nghĩ tôi cũng không có tư cách gì trách đội trưởng, chỉ là... tôi có phải vừa lại không có đội trưởng rồi đây?”

Ta nhìn Dylan, hỏi ngược lại: “Chính người làm đội trưởng không tốt sao?”

Dylan xuất hiện thần sắc do dự, hình như không biết nên nói như thế nào, ấp a ấp úng trả lời: “Đối với mỗi một Thánh kỵ sĩ mà nói, có thể trở thành Mười Hai Thánh kỵ sĩ hẳn là một loại mộng tưởng đi! Có lẽ chỉ có Adair không nghĩ như thế, cậu ta luôn nói cậu ta không có năng lực của ngài, không dám làm Sun knight, chẳng qua không ai tin lời cậu ta nói, bởi vì...”

Hắn đột nhiên trầm mặc, dáng vẻ hình như không dám nói.

“Cứ nói thẳng không sao, cho dù người nói cái gì, ta đều sẽ không trách người.”

Dylan lúc này mới thấp giọng nói: “Bởi vì cậu ta luôn là vô cùng bận rộn, hình như cậu ta đã làm tất cả công việc của Sun knight, nhưng cậu ta lại khẳng khái mình không có năng lực làm Sun knight... Tôi từng hỏi cậu ta, tại sao cậu ta cho rằng mình không thể đủ điều kiện làm Sun knight.”

“Hắn nói cái gì?” Ta không nhịn được tò mò hỏi.

“Adair nói, mọi thứ cậu ta làm đều chỉ là nghe lệnh làm việc, chuyện thật sự khó khăn thật ra là hạ lệnh.”

Ta cười, hài lòng nói: “Ta quả nhiên không chọn sai phó đội trưởng.”

“Tôi thật hi vọng tôi cũng có thể nhận được câu này.”

Ta sừng sốt, Dylan nói: “Có lẽ tôi cũng muốn làm Hell knight, nhưng tôi vẫn hi vọng đội trưởng trở về.” Nói xong, hãnh cười yếu ớt, hỏi: “Sun knight trưởng, tôi có phải quá tham lam rồi hay không đây?”

“Đúng là quá tham lam rồi...” Mặc dù, ta cũng tham lam như thế.

Ta mở miệng nói: “Dylan, chạy qua phòng kia thông báo cho những người khác.”

“Thông báo?” Dylan kinh ngạc hỏi ngược lại: “Nhưng, phải thông báo cái gì đây?”

“Có lượng lớn hắc ám sinh vật đang đến gần tiểu trấn này, bảo bọn họ chuẩn bị chiến!”

Dylan trợn lớn mắt, nhưng hãnh lập tức đứng dậy, không chút chần chừ mà đi chấp hành mệnh lệnh ta hạ, thậm chí không có hỏi ta là làm sao biết, rất có phong phạm của Adair, là một phó đội trưởng không tệ.

Ta lần mò Thái Dương thần kiếm bên hông, bây giờ cho dù là ngủ, ta đều đem nó làm gối ôm, mặc dù thực sự cứng đến rất khó dùng, nếu tư thế ngủ không tốt, còn thường thường ở lúc buổi sáng rời giường phát hiện trên mặt mình có một vết Chuôi Kiếm!

Nhưng, ta bây giờ nhất định phải quen chuyện này, bởi vì mang theo Thái Dương thần kiếm bên người có thể bù đắp vấn đề không đủ Thánh quang.

Giờ đây, vỏ kiếm của Thái Dương thần kiếm đã bị thay đổi, bây giờ đang dùng chính là vỏ kiếm phong ấn của Giáo Hoàng đặc chế, có thể tránh cho Thánh quang tiết ra ngoài gây ra phiền toái không cần thiết, nhưng phong ấn này lại cũng khiến cho ta không thể thuận lợi hấp thụ Thánh quang từ trên Thái Dương Thần Kiếm, mặc dù không phải hoàn toàn không thể hấp thụ, nhưng lúc cần dùng đến cao cấp tri dữ thuật sợ rằng vẫn phải rút kiếm ra... Chỉ là rút kiếm xong sẽ phải chuẩn bị có một Death Lord sắp tìm tới cửa.

Hơn nữa, phong ấn Thái Dương thần kiếm còn có một vấn đề nghiêm trọng...

“Sun!”

Mọi người xô cửa xông vào, ta lườm bọn họ một cái, khó chịu nói: “Tôi là Grisia, đừng gọi sai nữa.”

Ceo lập tức đổi giọng: “Grisia, đã xảy ra chuyện gì?”

“Lượng lớn sinh vật undead từ rìa tây nam của tiểu trấn tới đây rồi.”

“Rìa tây nam của trấn...” Moon từ trong người móc ra bản đồ, sau khi trải ra ở trên bàn, cau mày xem một hồi, nói: “Cái hướng đó đúng là có hắc ám chi địa, nhưng khoảng cách xa tới một trăm km, không thể là ở đó... Chẳng lẽ hắc ám chi địa đã khuếch trương đến đây rồi?”

Metal tron lớn mắt nói: “Không phải chứ? Nếu như mỗi hắc ám chi địa đều khuếch trương đến một trăm km, vậy loài người còn chỗ nào sống?”

Nhìn sắc mặt mọi người càng ngày càng khó coi, ta vội vàng giải thích: “Hắc ám chi địa chưa có khuếch trương đến đây, có thể là phong ấn của hắc ám chi địa đã vỡ, cho nên có một số hắc ám sinh vật chạy ra.”

Ceo cau mày nói: “Grisia, chúng ta không nên tiếp xúc hắc ám sinh vật, nhất là chiến đấu với bọn chúng, nếu như thế, chúng ta đặc biệt tiến hành nguy trang liền không còn ý nghĩa nữa!”

Lời cậu ta vừa nói xong, Dylan lập tức kinh hô: “Khoan đã, nếu chúng ta mặc kệ, chẳng lẽ phải trơ mắt nhìn dân chúng của tiểu trấn này bị sinh vật hắc ám giết sạch sao?”

Nghe vậy, Ceo cũng trầm mặt xuống, không, không chỉ là cậu ta, là bốn người đều trầm mặt xuống, một bộ dạng như đứng trước ngày tận thế.

“Nghe tôi nói.” Ta chỉ mở miệng nói ba chữ, tất cả mọi người đều quay đầu nhìn chăm chăm vào ta, biểu tình rất giống chủ nợ gặp được con nợ.

Ta khó chịu nói: “Căng thẳng như thế làm gì? Thánh kỵ sĩ và tế ti trên đời này nhiều như vậy, khắp nơi đều có vết tích Thánh quang, chỉ cần chúng ta không sử dụng vũ khí chuyên thuộc của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, cho dù là Ma Vương cũng không thể biết nơi này có Mười Hai Thánh kỵ sĩ.”

Vừa nói xong, mọi người đều lộ ra biểu tình bưng bình.

“Đến tập kích chỉ là một số hắc ám sinh vật thông thường mà thôi, không có gì phải căng thẳng, bây giờ chúng ta đến hướng hắc ám sinh vật tiếp cận, sau đó dọc đường nói với người dân chúng ta phát hiện có hắc ám sinh vật tiếp cận, để cho bọn họ bây giờ chạy trốn ngay, còn có...”

“Làm sao vậy?” Vival khó hiểu hỏi.

Ta quay đầu nhìn phương xa, mặc dù thật ra căn bản không cần quay đầu, nhưng luôn là sẽ theo phản xạ làm như vậy, hơn nữa làm như vậy cũng có thể cho những người khác biết ta đang làm cái gì, để bọn họ khỏi đoán lung tung.

“Số lượng của những hắc ám sinh vật kia so với vừa rồi tôi cảm tri thấy còn nhiều hơn, hơn nữa trong đó dường như còn có mấy con hắc ám sinh vật cao đẳng, tốc độ tiến tới của bọn chúng rất nhanh... hông rồi, trong bọn chúng có con biết bay!”

Ta lập tức quay đầu đối mặt mọi người, hạ lệnh: “Dylan, người tới chỗ đông dân chúng nhất chiến đấu với sinh vật undead, cố sức dùng một số phương thức chiến đấu khoa trương.”

Dylan ngây người, ta lập tức rống to với hắn: “Đây là lệnh!”

Nói xong, ta giúp Dylan, Laica và Vival đều gia tăng thần dược thuật, để gia tăng đáng kể tốc độ của bọn họ, nhưng lướt qua Ceo, bởi vì tốc độ vốn có của cậu ta đã là nhanh nhất Mười Hai Thánh kỵ sĩ rồi, nếu còn nhanh hơn, sợ rằng sẽ làm cho người hoài nghi thân phận của cậu ta.

“Ceo, cậu cùng đi với Dylan, hắn phụ trách dùng chiến đấu khoa trương thu hút chú ý của dân chúng, cậu thì nhân cơ hội đem đội ngũ mạo hiểm và đàn ông cường tráng trong trấn tụ tập lại, bảo bọn họ ra sức bảo vệ thành trấn của mình cho tôi! Đứng rồi, ngàn vạn lần đừng sử dụng giáp chân của cậu, tránh cho người phát hiện thân phận thật của cậu.”

Ceo nói câu “Được”, sau đó kéo theo Dylan liền phóng ra ngoài cửa.

Ta đổi lại hạ lệnh với Laica và Vival: “Các cậu tuần tra ở trong trấn, lấy cứu viện người già yếu phụ nữ và trẻ con làm ưu tiên số một, hơn nữa cứu xong phải chạy ngay, không để cho người khác nhìn thấy các cậu càng tốt, tôi sẽ cảm tri dò xét bên nào có dân chúng nào lâm vào nguy hiểm, sau đó truyền lời cho các cậu.”

Hai người đáp “Vâng” xong, quay đầu liền muốn rời khỏi, nhưng lúc đi tới cửa, Vival có chút không yên tâm quay đầu lại hỏi: “Cậu sẽ chờ ở chỗ này chứ?”

Ta gật đầu: “Ừ, tôi sẽ ở lại chỗ này tiến hành cảm tri.”

Nghe vậy, Vival lúc này mới xoay người cùng Laica rời đi.

Cho đến khi bọn họ đã cách ta tới một khoảng cách, ta làm cho hắc ám thuộc tính bao phủ ở trên người mình, như vậy có thể khiến cho hắc ám sinh vật tưởng rằng ta là đồng loại, cho nên sẽ không công kích ta.

Sau đó, ta đem cảm tri khuếch trương đến cả ngôi tiểu trấn, mọi cảnh tượng trong trấn đều rõ ràng.

Dylan vọt ra bên ngoài gào thét, hành động của hắn ngay từ đầu dẫn tới rất nhiều người bất mãn, nhưng đây cũng không kỳ quái, nửa đêm ở bên đó gào thét, không có người ngay từ đầu ném bình rượu nện hắn đã là may rồi.

Nhưng tùy theo Dylan càng nói càng nhiều, không ít người bắt đầu tụ tập đến bên cạnh hắn và Ceo, Ceo rộng to với mấy người đàn ông, cũng không biết cậu ta đã nói cái gì, trên mặt đám đàn ông xuất hiện biểu tình phẫn nộ, sau đó rút rít vọt vào nhà lấy ra vũ khí đủ loại kiểu dáng, ví dụ như cái cuốc, lưỡi liềm, dao phay, thậm chí ngay cả cây chổi cũng có!

Xem ra bên này là không vấn đề rồi.

Ta chuyển hướng chú ý hướng đi của sinh vật undead, bọn chúng đã bắt đầu tiến vào tiểu trấn rồi.

Laica, tiếp tục đi thẳng, Vival, cậu quẹo trái.

Hai người bọn họ không hề do dự mà chấp hành mệnh lệnh của ta, hắc ám sinh vật Laica gặp phải là ba con người sói tương đối cao đẳng; đối thủ của Vival thì là một đồng khô lâu, số lượng xấp xỉ có hai mươi mấy con.

Thấy thế, ta không khỏi có chút lo lắng, mặc dù dưới tình huống bình thường, những sinh vật undead này đối với Mười Hai Thánh kỵ sĩ thì

không có bao nhiêu uy hiếp, nhưng bây giờ Vival và Laica đều không có Thánh quang hộ thể, cũng không thể sử dụng vũ khí chuyên thuộc của Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Cộng thêm hai người bọn họ lại là thành viên của nhóm tàn khốc lạnh lùng, ta cũng không quá rõ thực lực của bọn họ rốt cuộc như thế nào, nếu như là phái người tốt âm áp của chính ta, loại công tác cứu viện này tuyệt đối sẽ giao cho Earth cộng với Cloud, mạnh nhất bảo vệ cùng với mạnh nhất... kẻ công kích căn bản nhìn không thấy cậu ta đang ở đâu!

Càng nghĩ càng lo lắng, ta vội vàng dùng ma pháp tinh thần đưa tin.

Laica, Vival, những hắc ám sinh vật này có quá mạnh không? Có cần tìm Ceo đi trợ giúp các cậu...

Tốc độ của Laica nhanh như bay, cậu ta tung mình một cái, từ bên cạnh ba tên người sói bay vọt qua, khi chạm đất, ba gã người sói phía sau cậu ta trợn lớn mắt, một giây sau, cổ họng của bọn chúng liền phun ra lượng lớn máu tươi, sau đó ngã đổ xuống đất không dậy nổi.

Xuất sắc đến ngay cả ta cũng vỗ tay cho Laica... Cho cậu ta vài roi nói không chừng càng hợp ý cậu ta?

Phương diện khác, đối mặt với hơn hai mươi con khô lâu, Moon rút ra roi, loại phía trên có móc gai, theo sau cậu ta xuất hiện vô số bóng roi, chừng như có lỗc xoáy vây vòng quanh cậu ta, vừa đụng vào lỗc xoáy này, khô lâu chỉ có kết cục biến thành xương trắng đầy đất.

Ta quả nhiên không nói sai, Moon là loại hình “Đứng bất động tại chỗ chỉ vung roi”.

Hai người sau khi giết hắc ám sinh vật trong chớp nhoáng, còn hết sức ăn ý mà đối vào không trung, cũng chính là ta, đảo một cái ánh mắt khinh khinh.

...Tốt lắm, tôi quả nhiên lo lắng quá nhiều rồi.

Tiếp theo, bọn họ dưới chỉ thị của ta khắp nơi giải cứu dân chúng, tùy theo sinh vật hắc ám càng ngày càng nhiều, công việc của bọn họ không chỉ là cứu viện, còn phải trên dọc đường cứu viện thuận tay giết một đồng sinh vật hắc ám, nhưng “thuận tay” này lại một chút cũng không kéo chậm tốc độ của bọn họ, thường thường chỉ là phóng qua bên cạnh hắc ám sinh vật, sau đó hắc ám sinh vật liền bị cắt cổ họng hoặc là gãy chân rồi.

Dân chúng được cứu khỏi sinh vật hắc ám cũng gần như không ai phát hiện sự tồn tại của Laica và Vival.

Bị hắc ám sinh vật tập kích, dân chúng ở vào tình huống khủng hoảng cực độ, tháo chạy đến ngay cả quay đầu lại cũng không dám, hơn nữa Vival và Laica tốc độ hai người vốn nhanh vừa lại có gia tăng thần dược thuật, dân chúng thường thường chạy được một đoạn, đột nhiên quay đầu lại mới phát hiện sinh vật undead đuổi giết mình lại có thể đã biến mất hoặc là ngã xuống đất không dậy nổi, nhưng lúc này hai người bọn họ đã sớm đi chỗ khác cứu viện rồi.

Sau khi cứu viện được một lúc, ta đã tìm không thấy dân chúng đơn độc sót lại, sau khi dẫn dò Laica và Vival đến khắp nơi săn giết hắc ám sinh vật, ta liền ngoảnh lại nhìn thử tình huống của Ceo bên kia.

Tình huống bên kia của Ceo và Dylan hình như cũng phát triển rất tốt, dưới sự dẫn dắt của hai người bọn họ, đám đàn ông cầm theo vũ khí đủ loại kiểu dáng ngăn cản sinh vật undead, cho dù có nguy hiểm cũng sẽ được Ceo và Dylan kịp thời cứu viện, về phần phụ nữ thì mang theo trẻ con và người già trốn ở trong vài căn nhà được bảo vệ kỹ...

“Đừng lại đây! Cứu tôi với!”

Ta sửng sốt, tiếng hét này hình như là từ đại sảnh dưới lầu truyền tới?

Sau khi đem lực chú ý chuyển xuống dưới lầu, ta mới phát hiện dưới lầu lại có thể còn có hai đứa trẻ sót lại! Bé trai trong đó ôm chặt bé gái còn nhỏ hơn nó, mặc dù hai đứa trốn ở phía sau quầy tủ, nhưng đây không hề gây trở ngại cho hai con khô lâu phát hiện ra chúng, một tay của khô lâu cũng đã duỗi ra hướng đến cánh tay của cậu bé!

Ta chạy như điên ra khỏi căn phòng, một mạch phóng đến đại sảnh, lúc đi qua cái bàn còn thuận tay cầm lấy một cái ghế ném về phía hai con khô lâu.

Một con trong đó bị cái ghế tông đứt tay trái, con khác thì đầu bị đánh thủng một cái lỗ, nhưng mặc kệ bộ phận bị thương là cái gì, ta đều thành công thu hút lực chú ý của bọn chúng rồi, hai con khô lâu đó bỏ qua bọn trẻ kia, phần nộ mà đi về phía ta.

Mặc dù ta rất muốn trực tiếp dùng Thánh quang đánh tan bọn chúng, nhưng hành động này lại có thể sẽ dẫn tới càng nhiều hắc ám sinh vật, lượng Thánh quang hiện giờ của ta thật sự không đủ khiến cho đông đảo hắc ám sinh vật kiêng kỵ mà không dám tới gần, ngược lại có thể khiến cho bọn chúng càng thêm nóng giận.

“Phong nhận!”

Vài đường gió lốc từ trên tay ta bay đi, đem khô lâu cắt ra hình chữ thập, trực tiếp phân thành bốn mảnh, đây là cách nhanh nhất khiến cho bọn chúng mất đi lực chiến đấu.

Bé trai len lén từ phía sau quầy ló đầu ra, ta khẽ hô với nó: “Trốn ở trong đó, đừng đi ra!”

Ta quay đầu qua, ở cửa xuất hiện mười mấy con hắc ám sinh vật, hơn nữa trang bị khá hoàn hảo... Lấy sinh vật undead mà nói, có cầm vũ khí cùng với trên người có mặc một chút thứ đã coi như là rất hoàn hảo rồi.

Suy nghĩ một chút, ta không có ra tay, chỉ là không hề khắc chế bản năng thu hút hắc ám thuộc tính của mình, để cho hắc ám thuộc tính tụ tập đến người một cách tự nhiên, sau khi tụ tập đến mức độ nhất định, ta phải dùng hết mọi lực ý chí mới có thể cưỡng bách mình dừng lại, cái loại cảm giác tràn ngập lực lượng này thật sự quá, quá khó để kháng cự...

Ta lạnh lùng mà nói với bọn chúng: “Cút đi!”

Những hắc ám sinh vật kia lại không có đi, bọn chúng trực tiếp quỳ xuống, gần như cả nửa người trên đều dán trên mặt đất, ngay cả nhìn cũng không dám nhìn ta.

Hắc ám sinh vật vậy mà quỳ xuống với ta...Ta quay đầu rộng to với bọn chúng: “Cút đi cho ta!”

Lần này, bọn chúng ba chân bốn cẳng mà chạy đi.

Lại thật sự có thể ra lệnh cho sinh vật undead cút đi... Thánh quang không đủ, hắc ám thuộc tính trái lại cứ tự nhiên mà bị thu hút tới, sau khi Thái Dương thần kiếm bị phong ấn, ta căn bản không thể ngăn cản hắc ám thuộc tính tụ tập tới, thậm chí chỉ cần tay vừa rời khỏi chuôi kiếm của Thái Dương thần kiếm, thân thể lập tức sẽ bị hắc ám thuộc tính xâm nhập, ta rốt cuộc có cửa nào coi là Sun knight?

“Cám ơn...”

Ta sửng sốt, quay đầu qua, cậu bé dắt theo bé gái từ phía sau tú quây đi tới, cả hai đều là bộ dạng hoảng hồn chưa yên, chúng chạy bộ đến bên cạnh ta, bé trai nắm lấy tay của ta, bé gái thì còn trực tiếp dùng cả người ôm, toàn thân cả hai đều đang run rẩy.

“Đừng sợ!” Ta vội vàng dỗ dành chúng: “Có ta ở đây, những thứ kia tuyệt đối không thể thương tổn các em!”

Bé trai hình như lúc này mới cảm thấy sợ hãi, nước mắt thẳng tắp mà rớt xuống, vừa lau nước mắt vừa cảm ơn với ta: “Cám ơn! Cám ơn đại tỷ tỷ, cám ơn chị đã cứu em cùng em gái của em!”

... Shit! Ta là con trai.

Ta tay phải bế bé gái, tay trái dắt theo bé trai, sau đó một mạch đi tới chỗ dân chúng tụ tập, bọn họ đều nán lại ở trên quảng trường, vừa mệt lại vừa hoảng hồn chưa yên, mặc dù đã không còn hắc ám sinh vật nữa, nhưng lại không có ai dám quay về nhà của mình.

Vival và Laica như con thoi qua lại ở rìa quảng trường, cảnh giới có còn sinh vật hắc ám tới gần hay không.

Ceo và Dylan thì bị dân chúng vây xung quanh, bọn họ đang giảng giải dùng phương pháp gì để đối phó hắc ám sinh vật là hữu hiệu nhất.

Sau khi biết làm sao tiêu diệt hắc ám sinh vật, dân chúng thoát nhìn an tâm rất nhiều, nhất là những chàng trai trẻ kia, biểu tình của bọn họ thoát nhìn giống như là hi vọng tới thêm một ít hắc ám sinh vật, để cho bọn họ có thể thí nghiệm xem thử những phương pháp này.

Ceo vừa ngẩng đầu chú ý thấy ta, lập tức hô lớn: “Grisia, cậu trở lại rồi à!”

Lúc này, tất cả mọi người đều quay đầu qua, mắt không chớp mà nhìn ta, chẳng qua cảnh tượng này thì ta đã quá quen rồi, thân là Sun knight, từ nhỏ đã phải thông thạo làm sao đối diện dân chúng, ta cứ tự nhiên mà lộ ra mỉm cười, sau đó mở miệng nói: “Phải, dưới Thần... Chỉ là muốn an toàn quay lại cũng là cái vấn đề lớn đây!” Suýt nữa thốt ra thần Ánh Sáng, may là kịp thời phát giác, cố bẻ lời nói lại.

Ta đi về phía Ceo, dọc đường hỏi: “Xin hỏi cha mẹ của hai đứa trẻ này có ở đây không? Có ai nhận ra chúng không?”

Dân chúng ngỡ ngác mà nhìn ta, một chút phản ứng cũng không có, đây thật sự rất kỳ quái, bình thường mà nói, con cái biến mất ở dưới tình huống hắc ám sinh vật tàn sát bờ bãi, cha mẹ hẳn là sẽ cuống cuống tìm kiếm khắp nơi mới đúng, nhưng thoạt nhìn hình như không có ai đang tìm hai đứa trẻ này.

Lúc này, một bà lão mở miệng nói: “Bọn chúng là trẻ mồ côi, thường thường phụ giúp khắp nơi ở trong thôn, để đổi lấy chút đồ ăn.”

Thì ra là trẻ mồ côi, hèn gì không ai đang tìm chúng. Ta gật đầu nói: “Thì ra là thế, chúng đang sợ hãi, nhưng trừ cái đó ra, không hề bị chút thương tổn, có ai đồng ý giúp chăm sóc chúng một chút không?”

Mặc dù hai đứa trẻ này cùng bọn họ không có quan hệ, nhưng nghe thấy bọn trẻ không bị thương, dân chúng vẫn lộ ra biểu tình vui mừng.

Vài phụ nữ tiến lên, muốn nhận hai đứa trẻ từ trên tay ta, nhưng chúng hình như vẫn không muốn rời khỏi bên cạnh ta lắm, cô bé ôm rất chặt, mặc cho những phụ nữ khuyên làm sao cũng không được, may là anh trai của cô bé tuổi lớn hơn, xem ra khoảng tám tuổi rồi đi? Vô cùng hiểu chuyện mà bế em gái qua, cô bé này mới chịu rời khỏi ngực ta.

Ta xoa xoa đầu hai đứa trẻ, nói với cậu bé: “Phải kiên cường một chút, chăm sóc em gái cho tốt, biết không? Chờ em lớn thêm một chút, nếu như muốn làm Thánh kỵ sĩ hay em gái em muốn làm tế ti, vậy thì đến Thần Điện Ánh Sáng, biết không?”

Cậu bé nghiêm túc gật đầu, hứa hẹn: “Được!”

Lúc này, ta đột nhiên nhớ đến, chờ cậu bé này tới tìm ta cũng không biết là mấy năm sau, trẻ con lớn lên lại nhanh, chung quy cũng phải biết cái tên mới để nhận ra, vội vàng hỏi nó: “Em tên là gì.”

Cậu bé ngẩng đầu nhìn ta, ta đột nhiên phát hiện nó có tóc màu vàng và một đôi mắt màu lam, mặc dù màu lam của mắt có chút ngả màu lục, thoạt nhìn giống hồ nước nhiều hơn giống biển cả, chẳng qua cố nói là màu lam cũng có thể.

Cậu bé nói: “Em là Elaro. Em gái của em là Ludia.”

“Elaro và Ludia phải không? Được, ta sẽ ghi nhớ tên này.” Ta nhẹ nhàng ghé vào bên tai nó nói: “Ta là Grisias, lúc đến Thần Điện Ánh Sáng thì nói em muốn tìm Sun knight, biết chưa?”

Elaro trợn lớn mắt, ta vội vàng bổ sung: “Xuyt! Không thể nói ra đó!”

“Được!” Elaro nghiêm túc gật đầu nói: “Em nhất định sẽ không đem lời của đại tỷ tỷ nói ra!”

“... Ta là đại ca ca đấy!” Ta đặt hai tay ở trên vai của nó, nghiêng răng nghiêng lợi mà mỉm cười nói: “Đại-ca-ca đấy!”

Mắt của Elaro trợn được siêu lớn, Ludia ở trong lòng nó quay đầu qua, vươn cánh tay nho nhỏ, nói: “Tỷ tỷ, bế bế.”

“Là ca ca!”

Ludia nhìn ta, hình như không quá hiểu ta đang nói cái gì, ta cố gắng lặp lại mấy lần “ca ca”, nhưng cô bé trước sau dùng một đôi mắt to ngập nước nhìn ta, dường như cảm thấy ta cứ luôn lặp lại rất buồn cười, liền nở nụ cười khanh khách, cười đến thật sự rất đáng yêu, nhưng lại vẫn không mở miệng gọi ta là ca ca, thật sự là tức chết ta rồi!

Ta, ta... đành ra sức vò rối tóc của nó coi như trả thù! Nhưng vò đến một nửa, lại nhìn thấy Elaro dùng ánh mắt lấp lánh khát vọng nhìn ta, thỉnh thoảng còn nhìn em gái bị vò đầu một cách thèm muốn, thấy thế, tay đành dùng nốt tay kia vò đầu của nó, nó quả nhiên lộ ra nụ cười vui vẻ.

Thế giới thật sự đã thay đổi, trước kia lúc ta là một đứa trẻ, ghét nhất bị người khác vò đầu của ta... Chẳng qua đó cũng có khả năng là bởi vì Sun knight nhất định phải bảo trì gọn gàng sạch sẽ mọi lúc mọi nơi, bị người vò đầu một lần, ta liền phải chải tóc một lần, thật sự quá mệt rồi!

Hai đứa trẻ cười hết sức vui vẻ, dân chúng xung quanh cũng nở nụ cười, mấy phụ nữ trước mặt ta thậm chí mang theo thần sắc thành kính, từ đáy lòng ca ngợi: “Ngài thật là một vị Thánh nữ nhân từ.”

Là Thánh kỵ sĩ mới đúng!

Rốt cuộc là chuyện làm sao? Ta cũng mở miệng nói rồi, làm sao có thể vẫn bị lầm là phụ nữ?

Ceo vỗ vai ta, thấp giọng nói: “Ngụy trang, đừng quên cậu bây giờ là ngụy trang thành con gái, thế nhưng đừng để lộ.”

Ta thấp giọng đáp lại: “Nhưng giọng của tôi căn bản có giống con gái đâu!”

Ceo cười một chút, ghé tai nói: “Cậu thế nhưng là có thể hát giọng nam cao của Thần Khúc Ánh Sáng đó! Nói là con gái giọng hơi trầm cũng không hề là lạ... Không nói với cậu nữa, rất nhiều đàn ông đang trờ trờ, như thể tôi đã đoạt bạn gái bọn họ, sức quyến rũ của cậu thật đúng là vô đối à!”

Nghe vậy, ta hung tợn mà trờ trờ cậu ta một cái, không ngờ lại nghe thấy trong dân chúng truyền đến “ngay cả trờ trờ người cũng vô cùng có phong tình”, “Đúng là nữ thần hạ phàm”, “tôi đời này không phải nàng không lấy”...

Là các người vô cùng điên khùng thì có!

“Biết sao được, cậu bây giờ cậu thật sự là rất xinh đẹp!” Ceo vỗ vỗ vai ta nói: “Tôi cũng không nhìn được nháy mắt mấy lần với cậu, vừa rồi lúc cậu ôm hai đứa trẻ xuất hiện, ngay cả Vival cũng thốt lên nói: “Người đẹp siêu cấp một mét tám! Tôi muốn theo đuổi cô ấy”, sau đó mới phát hiện té ra là cậu.”

“Tôi thật sự có xinh đẹp như thế?” Bề ngoài thoạt nhìn dù gầy thế nào, một đại nam nhân như ta cũng không thể nào thật sự biến thành mỹ nữ đi?

Ceo đánh giá ta từ trên xuống dưới, nói: “Vóc người thon dài, da trắng như tuyết, môi đỏ răng trắng, còn phối hợp với một đôi mắt to mơ màng, màu sắc như bầu trời xanh thẳm, cậu nói sao?”

Mơ màng cái búa! Ta đây là mù thì có, hơn nữa từ hình dung của cậu tưởng tượng đến làm cho ta cảm thấy cậu căn bản đem ta làm con gái!

Đột nhiên có cái đồ vật từ trong dân chúng bay ra, còn bay thẳng về phía đầu của Ceo, ta vốn định lên tiếng cảnh báo, có điều lại phát hiện đó chẳng qua là cái thùng nước thùng, cho nên liền dứt khoát không nói nữa, đáng tiếc phản ứng của Ceo quả nhiên không phải thường, cậu ta di chuyển dưới chân một bước liền tránh qua cái thùng nước kia. Thật đáng tiếc.

Ceo xoay người qua, rống giận: “Là ai ném?”

Nhưng, cậu ta vừa quay đầu liền nhìn thấy đông đảo đàn ông dùng ánh mắt nguy hiểm trừng cậu ta, biểu tình giống hệt như chồng nhìn thấy vợ ngoại tình, ngay cả đường đường là Storm knight cũng sợ đến thụt lùi một bước.

Thấy thế, ta tiến tới một bước, vươn tay vén lại sợi tóc rối của Ceo cho chỉnh tề, đồng thời còn mang theo nụ cười dịu dàng, chan chứa tình cảm mà nhìn cậu ta.

Ceo quay đầu lại, trợn lớn mắt nhìn ta, kinh hoàng hỏi: “Cậu làm cái quái gì vậy?”

Ta nhe răng cười, tiếp theo, thứ bay tới đầu của Ceo có cây chổi, chân ghế, cà chua dập, cả một bao rác, bánh mì nổi mốc...

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 5: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Năm: Kẻ Đuối Theo Của Ma Vương

Đoàn người cùng nhau ở quảng trường chờ đến buổi sáng, chúng ta lúc này mới nói lời từ biệt với dân chúng, mặc dù bọn họ thoát nhìn như muốn trối chúng ta lên, vĩnh viễn giữ lại trong trấn, chẳng qua cái này đương nhiên là chuyện không khả năng.

Mặc dù dân chúng thoát nhìn lưu luyến không muốn rời, nhưng ta trái lại không thể chờ được mà nói từ biệt với bọn họ, bởi vì buổi tối hôm qua... Vẫn đừng nói tốt hơn.

Sau khi cười ngửa một đoạn ngắn, Vival mang giọng tiếc nuối nói: “Nếu ở lại thêm một ngày, đàn ông tỏ tình với Sun có khi sẽ vượt quá bảy mươi người đó! So với phụ nữ đi tới phòng Earth còn nhiều hơn.”

“Câm miệng!” Ta tức giận rống lại.

Ceo vỗ vỗ vai ta, nói: “Hình tượng! Chú ý hình tượng! Cậu xem, Dylan lại bị cậu dọa sợ rồi.”

Ta quay đầu qua, hung tợn mà nói với Dylan: “Bắt đầu từ lúc rời khỏi Thần Điện Ánh Sáng, mọi cử chỉ của ta đều là nguy trang, hiểu không?”

Dylan tròn lớn mắt nhìn ta, trên mặt quả nhiên là biểu tình kinh sợ, nhưng hãn không hổ là một phó đội trưởng, lập tức liền gật đầu đáp “Vâng”.

“Cậu xem, như vậy đã không là vấn đề nữa!”

Nghe vậy, Ceo, Laica và Vival đồng loạt đảo một cái ánh mắt khinh khinh.

“Tốt lắm, đừng ồn ào nữa, bây giờ nên bắt đầu lên đường, tránh cho tử vong chi địa tiếp tục khuếch trương.”

Mọi người gật đầu, tiếp theo chúng ta thúc ngựa bắt đầu gấp rút lên đường, dọc đường phi nước đại khoảng nửa ngày, ta đột nhiên cảm tri thấy hắc ám thuộc tính ở phía trước dày đặc, vội vàng dừng ngựa lại, khuếch trương toàn diện cảm tri ra.

“Là tử vong chi địa... Lại có thể đã khuếch trương đến đây rồi?” Nơi này cách tiểu trấn vừa rồi cũng không có xa bao nhiêu! Ta quay đầu hỏi mọi người: “Có cần phải quay lại cảnh báo người của tiểu trấn kia?”

“Không cần.” Ceo nhàn nhạt nói: “Bây giờ khắp nơi đều là tử vong chi địa, cho dù đi cảnh báo người của tiểu trấn kia, bọn họ cũng không còn nơi có thể đi.”

Laica cũng tiếp lời: “Nhanh chóng chạy tới Hỗn Động Thần Điện làm cho xong chuyện, đây mới là chuyện quan trọng nhất!”

Nói cũng phải, không ngờ tử vong chi địa lại có thể khuếch trương được nhanh như vậy...Nhớ Awaitsun từng nói “tử vong chi địa khuếch trương không tới nửa năm, cả Hỗn Động thần điện sẽ bị nhấn chìm”,nói như thế, chẳng lẽ Hỗn Động Thần Điện đã...

Ta quay đầu hỏi: “Tình huống bây giờ của Hỗn Động Thần Điện thế nào?”

Ceo trả lời: “Cả tòa Thần Điện đều ở trong hắc ám chi địa, nhưng bởi vì có Roland ở trong đó, cho nên không có hắc ám sinh vật công kích nơi đó.”

Bởi vì có Roland...Ta tiếp tục hỏi: “Vây tình trạng của những nơi khác thì sao? Thương vong của dân chúng có nghiêm trọng lắm không?”

Ceo lặng đi một chút, trả lời chẳng ăn nhập gì với câu hỏi: “Thần Điện Ánh Sáng gần như dốc hết Điện ra, đến khắp nơi ngăn cản hắc ám sinh vật rồi.”

Nghe thấy kiểu trả lời này, ta lập tức liền hiểu tình trạng nhất định rất nghiêm trọng, cho nên Ceo mới tránh nói vào vấn đề chính mà trả lời, nghĩ lại cũng phải, tiểu trấn vừa rồi nếu như không có chúng ta, tối hôm qua sợ rằng đã bị thương vong nặng nề, thế nhưng không phải mỗi một ngôi tiểu trấn đều đúng lúc có Mười Hai Thánh kỵ sĩ đi qua!

“Tế ti và Thánh kỵ sĩ dù có nhiều cũng không thể chú ý đến mỗi một tòa thành trấn, nửa năm qua nhất định đã chết không ít người đi?”

Nếu như ta không có sống lại, Roland chính là Ma Vương rồi, như thế tử vong chi địa cũng sẽ không khuếch trương, những người đó có lẽ cũng sẽ không chết...

“Sun!” Vival đột nhiên cao giọng hỏi: “Cậu đang nghĩ cái gì?”

“Không có gì.” Ta nói xong, nhưng bốn người khác lại không dễ dàng bị qua quít như thế, ánh mắt bọn họ trừng ta giống hệt như đang tra hỏi phạm nhân, ta đành thành thật thừa nhận: “Chỉ là đang nghĩ nếu như lúc đó tôi chết đi, tử vong chi địa sẽ không khuếch trương, vậy có thể sẽ bớt đi rất nhiều người chết...”

Ceo sừng sốt, tức giận nói: “Cậu nói cái gì!”

Vival còn gầm lên: “Bọn tôi không chút do dự mà hồi sinh cậu, thế nhưng không phải là muốn để cậu hối hận mình không chết!”

“Tôi, tôi chỉ là...” Nghĩ không ra lời biện giải gì, ta có chút bực mình nói: “Tôi thành thật như vậy, cũng không qua quýt các cậu, không cần tức giận như thế chứ?”

“Còn không phải tại cậu đã nói lời khiến người nổi giận!” Ceo không vui nói.

“Đội trưởng...” Dylan mở miệng nói, có lẽ là muốn khuyên ngăn, nhưng không ai thèm ngó ngang tới hẳn.

“Tôi đã nói lời khiến người nổi giận?” Ta bất mãn càu nhàu: “Tôi chỉ là nói thật mà thôi!”

“Lời nói thật của cậu đã đủ khiến người tức giận rồi!” Laica đáp trả.

“Đội trưởng...” Dylan hoảng hốt nói.

“Vậy bằng không sau này tôi đều nói dối cho rồi!” Ta có chút giận dỗi nói.

“Đó đương nhiên không được, cậu thế nhưng không thể khôi phục lại bộ dạng trước kia cái gì cũng không nói...” Vival giật mình.

“Bốn vị đội trưởng!” Dylan đột nhiên rống to.

Chúng ta lặng đi một chút, quay đầu đồng loạt gầm gừ: “Cái gì?”

Dylan cái gì cũng không nói, chỉ là chỉ về phía sau chúng ta, chúng ta vừa lại đồng loạt quay đầu nhìn về cái hướng đó.

Phía xa có một đám bụi mù lớn, loáng thoáng còn có thể thấy trong bụi mù có ngựa, bởi vì cái hướng đó là cả vùng hắc ám chi địa, cho nên vô cùng khiến người cảm thấy chằng lảnh.

“Sun, cảm tri của cậu làm sao còn kém hơn cặp mắt của Dylan!” Laica nổi lên lảm nhảm, miệng của cậu ta gần đây thật sự là càng ngày càng độc ròi, có chút hoài niệm những lời nói độc “sáng lóng lánh thật là đẹp mắt” khiến người nghe xong còn có sẽ chút cao hứng này của cậu ta.

“Tôi bình thường không cảm tri khoảng cách xa như thế, đó rất mệt!” Ta vừa tức giận giải thích, vừa khuếch trương cảm tri ra dò xét, kinh hô: “Đó là một quân đội hắc ám.”

Ta rất kinh ngạc, chẳng qua bốn người khác lại hình như đã rất quen, có lẽ là biểu tình của ta rất nghi hoặc, Ceo vôi vàng giải thích với ta: “Cái này ở tử vong chi địa cũng không kỳ quái, rất nhiều nơi đều truyền đến tình huống tử vong chi địa có hắc ám sinh vật tụ tập thành quân đội, chẳng qua bọn chúng đều là đám ô hợp, thường thường gặp tình huống chiến đấu bất lợi liền lập tức tan vỡ.”

Ta lặng đi một chút, vôi vàng nói: “Quân đội tôi nhìn thấy rất có uy thế, không giống dáng vẻ sẽ bị tan vỡ.”

“Hắc ám sinh vật vốn đã rất có khí thế.”

“Bọn chúng thậm chí xếp thành hàng ngũ, còn cầm theo cờ.” Ta có chút không chắc chắn lẩm nhảm nói: “Chẳng qua có thể chỉ là làm dáng?”

“... Hàng ngũ? Cờ?”

Bốn người kinh ngạc mà nhìn ta, kinh hô: “Đây làm sao có thể?”

Ta bực mình nói: “Làm sao không thể? Nếu không các cậu tự mình xem đi à! Hẳn là đã có thể nhìn thấy cờ của bọn chúng rồi... Khoan đã!”

Nói đến một nửa, ta mới đột nhiên tỉnh ngộ, những hắc ám sinh vật kia đang đi về phía của chúng ta, mà trước sau trái phải chúng ta đều không có

người, trừ phi bọn chúng có hứng thú với con ếch bên đường, nếu không mục tiêu tuyệt đối là chúng ta!

Muốn chạy hay là muốn chiến?

Ta quay đầu cấp tốc nói mọi người: “Death knight mười tên, người sói hai mươi con, sinh vật undead chủng tộc không rõ nhưng hẳn là không mạnh bằng Death knight và người sói năm mươi mấy con, khô lâu khoảng chừng năm trăm đến bảy trăm con, bày khô lâu giao cho tôi được rồi, các cậu có thể ứng phó những hắc ám sinh vật khác không?”

Ceo tiên phong gật đầu, nói: “Không vấn đề.”

Laica có chút hoài nghi hỏi: “Sun, cậu xác định cậu thật sự có thể đối phó bày khô lâu? Hay là cậu sang bên cạnh nghỉ ngơi, tất cả đều giao cho bọn tôi là được rồi đi!”

Bị độc đến gần như hộc máu, ta gầm lên: “Bây giờ chúng ta đang nguy trang, tôi đã không ưu nhã nữa, cậu cũng không cần cố ý độc mồm chứ?”

Laica lặng đi một chút nói: “Tôi không có cố ý độc mồm, sau khi ra khỏi Thánh Điện đã không có rồi.”

Vậy nghĩa là, lời cậu nói sau khi ra khỏi Thánh Điện đều là lời thật tình? Ta khó có thể tin nói: “Lời, lời thật tình của cậu thì ra độc như vậy!”

“O?” Laica vậy mà mừng rỡ như điên nói: “Thật không? Tôi thật sự nói ra lời rất độc? Nếu như lão sư của tôi nghe thấy, ông ấy nhất định sẽ nói ông ấy chết cũng không tiếc!”

Có, có nghiêm trọng như thế hay không hả...nhưng bây giờ không phải lúc nghĩ vớ vẩn, quân đội hắc ám kia vẫn liên tục đến gần, hơn nữa còn phóng rất nhanh!

Ta hạ lệnh với những người khác: “Chuẩn bị chiến!”

Vival dò hỏi: “Có thể sử dụng vũ khí chuyên thuộc Mười Hai Thánh kỵ sĩ không?”

Ta nhíu mày hỏi ngược lại: “Nếu không dùng, có thể đánh bại những sinh vật hắc ám này không?”

“Có thể.” Vival nhún vai nói: “Những Death knight kia hẳn là loại sản xuất hàng loạt, không mạnh bằng Death knight chân chính, chỉ là phải tốn khá nhiều thời gian mới có thể quét sạch quân đội này.”

“Vậy thì dừng dùng.” Ta gật đầu, cảm tri một chút đội quân đã ở chỗ không xa rồi, vội vàng hạ lệnh: “Laica, cậu phụ trách thừa dịp rối loạn giết chết mười tên Death knight kia; mục tiêu hàng đầu của Vival là hai mươi con người sói; Ceo, cậu phụ trách năm mươi mấy con sinh vật undead không rõ đó, Dylan, người phụ trách trợ giúp ba đội trưởng, thấy tình huống chiến đấu bên nào bất lợi thì qua giúp đỡ.”

Vừa hạ lệnh, ta vừa giúp bọn họ gia tăng thần thuật phụ trợ, lần này, bốn người đều gia tăng Thánh quang hộ thể và Thần dực thuật, may là Thánh quang này đủ dùng, thậm chí còn có dư lực có thể thi triển trì dữ thuật, chẳng qua nếu như phải giúp mười hai người thêm thần thuật phụ trợ, cho dù chỉ gia tăng thần dực thuật sợ rằng cũng làm không được... Không! Thái Dương thần kiếm đang bị phong ấn, nếu như có trợ giúp của thần kiếm, hẳn là có thể làm được!

Ta lắc đầu, vứt đi các loại ý nghĩ tiêu cực, nói với bốn người: “Bây giờ đi đi!”

“Vâng!”

Bốn người chạy đi như bay, ta nhìn quân đội hắc ám đó, năm trăm con khô lâu ở trước nhất đã chạy đến chỗ cách khoảng trăm thước rồi, cũng là

lúc nên bắt đầu cân nhắc phải dùng cách gì để bọn chúng chết lại lần nữa.

Đương nhiên, ma pháp của hắc ám thuộc tính là tuyệt đối tránh sử dụng, đúng lúc đây đều là hắc ám sinh vật, dùng ma pháp hắc ám thuộc tính để công kích bọn chúng thế nhưng không phải là cái hành động sáng suốt.

Aidrizzt từng dùng địa ngục hỏa tạo thành khô lâu đại hỏa, đó đúng là cái phương pháp tốt để hủy diệt khô lâu, nhất là lúc trước mặt có năm trăm con khô lâu, đáng tiếc ta không thể dùng ma pháp của hắc ám thuộc tính... Khoan đã, mặc dù không thể dùng địa ngục hỏa, nhưng ta có thể dùng pháp thuật hệ hỏa à!

Mặc dù rất ít dùng pháp thuật hệ hỏa, chẳng qua hỏa cầu thuật sơ cấp hẳn là vẫn có thể dùng được, ta tụ tập hỏa thuộc tính đến hai tay, định làm một trận khô lâu đại hỏa siêu cấp, nếu thuận lợi, biết đâu có thể thiêu chết mấy tên hắc ám sinh vật không rõ...

“Nóng nóng nóng!”

Ta ném hỏa cầu đi, sau đó tụ tập thủy thuộc tính đến tay mình, giảm bớt nóng bỏng trên tay.

“Sun! Cậu suýt nữa ném đến mông tôi rồi!” Phía trước truyền đến la hét Laica: “Lúc trước là kiếm thuật không được, cậu bây giờ ngay cả ma pháp cũng không được hả?”

Nghe vậy, ta vội vàng bào chữa: “Tôi chỉ là nghĩ rằng cậu sẽ thích thôi mà!”

“... Đúng là cũng không tệ, Judge trưởng đều không có cách nào dùng ma pháp đánh tôi.” Laica không thể không thừa nhận, hô lớn: “Chẳng qua tôi bây giờ muốn giải quyết kẻ địch, đừng hại tôi phân tâm!”

Ta cao giọng đáp ứng, đợi cho đến khi bốn người trực tiếp phóng qua đại quân khô lâu, tiến thẳng đến sinh vật hắc ám cao đẳng phía sau, khi trước mặt ta chỉ còn lại đại quân khô lâu, sau đó ta liền trực tiếp bay lên.

Mặc dù bay trước mặt đại quân sẽ dễ dàng biến thành bia bắn tên của cung tiễn thủ, chẳng qua may thay, cái thứ khô lâu này nói chung là thiếu rất nhiều linh kiện, cho nên căn bản không làm được loại động tác độ khó cao như bắn tên, trừ phi là khô lâu bản nâng cao... chẳng qua khô lâu loại bia đỡ đạn này thì rất ít người muốn nâng cao bọn chúng.

Đã có kinh nghiệm đau thảm của bị bóng, ta đem hỏa thuộc tính tụ tập ở hai bên hông cách khoảng một thước, làm thành mười mấy khối hỏa cầu, mỗi một cái đều lớn như người trưởng thành, sau đó liền ném bừa xuống, dù sao phía dưới toàn là khô lâu, căn bản không cần nhắm chuẩn!

Khô lâu quả nhiên là loại nhiên liệu tốt, mười mấy khối hỏa cầu này ước chừng đã nhóm lửa mười chỗ, sau đó bắt đầu lan tràn giữa những khô lâu... nhưng không ngờ tới, hiệu quả của ngọn lửa ở loại vùng đất thông thoáng này không tốt bằng ở trong hang núi, ngọn lửa đại khái cháy lan mười con khô lâu là liền tàn lụi.

Ta lặng đi một chút, không ngờ hiệu quả lại kém như vậy, năng lực tụ tập hỏa thuộc tính của ta thực sự không tốt lắm, thậm chí còn kém thủy thuộc tính một ít, thật sự không thể tụ tập được đủ hỏa cầu để tiêu diệt năm trăm con khô lâu.

Dưới bất đắc dĩ, ta đành hiển lành mà dùng phong nhận diệt trừ khô lâu, nhưng hiệu quả của phong nhận cũng chỉ tạm chấp nhận được, một cái phong nhận đặc biệt lớn bắn ra đại khái có thể tiêu diệt sáu đến tám con khô lâu, còn ít hơn hỏa cầu, chẳng qua ít nhất ta tự tin có thể bắn ra cả một xấp phong nhận.

Vừa bắn phong nhận, vừa khuếch trương cảm tri ra, mặc dù đã xác định bốn người họ rất cường đại, chẳng qua số lượng đối thủ thật sự không ít, cho nên ta vẫn có chút lo lắng, nhất là bọn họ không thể sử dụng vũ khí chuyên thuộc, cộng thêm trì hoãn thuật của ta bây giờ không mạnh bằng khi xưa...

Bốn người họ kẻ địch của mỗi người rất nhiều, nhưng tốc độ lại thua xa bọn họ, căn bản không thể đánh trúng bọn họ, mặc dù Laica và Vival không có uy phong như ở trong trấn, chỉ cần phóng qua là có thể thuận tay xử đẹp hắc ám sinh vật, chẳng qua thoát nhìn vẫn là thừa sức!

Xem ra thật sự không vấn đề, ta quả nhiên lo lắng quá nhiều rồi, dù cho không có sử dụng vũ khí chuyên thuộc, bọn họ vẫn là rất mạnh!

Ta quan sát khô lâu phía dưới, khô lâu đã trở nên có phần ít đi, có thể chỉ còn lại chừng hai trăm con, nhưng thừa thốt thế này trái lại càng khó đánh trúng, ta đành phải theo quy củ thi triển phong nhận nhỏ, một lần chém hai ba con, tránh khỏi lãng phí quá nhiều phong thuộc tính, lát nữa nếu thi triển không ra thì gay go rồi.

Một lần xử lý hai ba con, tốc độ thật sự chậm đến ta cũng nổi lên sốt ruột, nếu như có thể dùng hắc ám thuộc tính thì tốt rồi, nhất định thoáng cái có thể bổ ngã toàn bộ, những khô lâu bậc thấp này vậy mà tốn nhiều thời gian của ta như vậy... Nếu như dùng hắc ám thuộc tính xử lý hết đại quân khô lâu trong nháy mắt, cũng không đến nỗi sẽ bị phát hiện chứ?

Ta bắt đầu tụ tập hắc ám thuộc tính đến tay, dễ dàng giống như ta trước kia tụ tập quang thuộc tính... Không! So với đó càng dễ dàng, nếu như thi triển lưỡi đao của hắc ám thuộc tính, chỉ cần ba đao có thể chém nát toàn bộ khô lâu đi?

Có lẽ một đao là đủ rồi? Ta đột nhiên có loại cảm giác này.

Ta tăng nhanh tốc độ tụ tập hắc ám thuộc tính, quyết định phải một đao giải quyết bọn chúng!

Hắc ám thuộc tính ta tụ tập tới biến hóa thành ám nhận vô cùng khổng lồ, nhìn xa giống như một con sông đen, ngay sau đó, con sông đen này quét ngang qua chỗ mọi khô lâu đang đứng, những khô lâu kia bị chém đứt từ giữa... không, phải nói là từ ngực đến đùi toàn bộ đều bị quét thành mảnh vụn.

Trong nháy mắt, hai trăm con khô lâu vỡ thành mảnh vụn màu trắng đầy đất, nhìn xuống thật đúng là cảnh hoàng tráng!

“Thật là đơn giản cực kỳ.”

Ta chậm rãi bay xuống mặt đất, đứng ở giữa biển mảnh vỡ, thật là có cảm giác thỏa mãn không nói nên lời!

Sau khi ta dùng cảm tri xác nhận những người khác vẫn không sao, liền ung dung ở tại chỗ chờ bọn họ đánh xong.

Không lâu sau, đám người Ceo hỗn hển mà phóng tới, trong miệng còn gầm gừ: “Sun! Cậu vừa mới dùng hắc ám thuộc tính đúng không?”

Ta vội vàng nói: “Chỉ là một thoáng, hơn nữa ở đây là hắc ám chi địa, khắp nơi đều là hắc ám thuộc tính, sẽ không bị chú ý tới!”

“Tốt nhất là sẽ không bị chú ý tới...”

Đột nhiên, ta biến sắc, quay đầu đối mặt phương xa.

“Sao rồi?” Ceo hỏi đến một nửa, kinh hô: “Chẳng lẽ, đã bị phát hiện rồi?”

Ta lắc đầu nói: “Trừ phi Roland và Pink có thể trong nháy mắt phát hiện tôi, rồi liền đem một đại quân dịch chuyển tức thời tới đây, nếu không tuyệt

đổi không phải bị bọn họ phát hiện.”

“Một đại quân?” Vival kinh hô: “A... chẳng lẽ chúng ta vừa mới tiêu diệt chính là tiền quân của cả một đại quân sao?”

Đừng có đùa! Bọn Ceo dù có mạnh làm sao, đối mặt với cả một đại quân, cho dù không gặp phải đối thủ quá mạnh, chỉ là giết cũng sẽ giết đến chết mệt! Ta hạ quyết định: “Chuồn thôi!”

“Số lượng chính xác có bao nhiêu?” Laica không quá tin tưởng nói: “Cậu luôn là đánh giá thấp thực lực của bọn tôi, có vài con người sói tới, cậu đã sợ bọn tôi không thể ứng phó rồi!”

“Tôi chỉ là khá cẩn thận.” Ta đem cảm tri phóng xa hơn, tính toán sơ sơ một chút, trả lời: “Ít nhất vượt quá năm ngàn, hơn nữa trong đó khoảng chừng có năm trăm là hắc ám sinh vật cao đẳng.”

“Nhiều như thế?” Ceo nhíu mày nói: “Vậy đành tránh trước rồi.”

Ta gật đầu, nhưng gật đến một nửa, lại ở trong đại quân đó nhìn thấy người quen thuộc... Phải nói là hắc ám sinh vật quen thuộc, hắc cưỡi trên lưng ngựa, mắt ngưng tụ lượng lớn hắc ám thuộc tính, hơn nữa bên miệng còn lộ ra răng nanh, cái gã này hình như là hắc ám sinh vật không ngừng đuổi theo Roland ở trong mộng của ta?

Khoan đã! Chẳng lẽ cái đại quân này chính là cái không ngừng đuổi theo Roland? Ta nhíu mày, nói: “Ceo, các cậu hãy trốn trước, tôi nguy trang thành hắc ám sinh vật tiến vào đại quân này quan sát một chút.”

Ta vừa nói ra, lập tức có sắc mặt của bốn người trầm xuống, ta vội vàng giải thích: “Đừng lo cho an toàn của tôi, lúc nguy cấp, tôi có thể trực tiếp bay đi, không có bao nhiêu hắc ám sinh vật biết bay, cho nên các cậu đừng ở lại, tránh cho tôi còn phải lo ngại an toàn của các cậu.”

Phần lớn hắc ám sinh vật đều không dựa vào mắt để khám phá đồ vật, mà là cảm tri hắc ám thuộc tính, cho nên ta khi cả người bao phủ hắc ám thuộc tính đối với bọn chúng mà nói, thì giống như là đồng loại, trừ phi gặp phải hắc ám sinh vật nhận biết ta, nếu không hẳn là sẽ không bị lộ.

Ceo khó hiểu hỏi: “Cậu vì sao nhất định phải tiến vào quân đội này?”

Ta do dự một chút, sau đó thành thật nói: “Tôi hoài nghi quân đội này chính là cái quân đội theo sát Roland kia, hơn nữa cái tên hắc ám sinh vật cao đẳng nhất trong đó, ở trong mộng lúc trước, hẳn hình như không giống với những hắc ám sinh vật khác, có lẽ sẽ biết tình hình gần đây của Roland.”

Ceo lập tức biến sắc, hỏi: “Biết tình hình gần đây thì làm sao? Cậu là phải đi Hỗn Độn Thần Điện cử hành nghi thức, nghi thức cử hành xong, Roland là sẽ trở thành Ma Vương! Cậu không quên điều này chứ?”

Ta đương nhiên biết điều này...Ta giải thích: “Chúng ta muốn cử hành nghi thức, để cho tôi từ bỏ làm Ma Vương, nhưng Hỗn Độn Thần Điện lại muốn để tôi trở thành Ma Vương, chẳng lẽ bọn họ sẽ không phái người canh giữ ở địa điểm cử hành nghi thức?”

Ta vừa nói xong, những người khác đều sửng sốt, ta lập tức lớn tiếng nói: “Ngoại trừ Hỗn Độn Thần Điện, còn có ý đồ của Roland và Pink cũng chưa rõ, đến lúc đó nếu như cũng gặp phải bọn họ, ba phe đội ngũ là muốn đánh hay là không đánh? Nếu như đánh, sau đó hai người chúng tôi vẫn là chết một người, sự trì hoãn của những ngày qua đã không còn ý nghĩa gì nữa!”

Bốn người trầm mặc xuống, chỉ là nhú mày, một hồi sau, Ceo mở miệng hỏi: “Cậu đi gặp tên hắc ám sinh vật kia, rốt cuộc muốn nói cái gì với hắn?”

Ta lãnh tinh nói: “Tôi muốn biết Roland rốt cuộc có muốn giết tôi hay không, hay là cậu ta đồng ý để cho tôi đi cử hành nghi thức, hòa bình mà

đem tư cách Ma Vương nhường cho cậu ta.”

Vival hoài nghi hỏi: “Nhưng cậu có chắc tên hắc ám sinh vật này chịu trả lời vấn đề của cậu?”

“Chắc chắn sẽ không ngoan ngoãn trả lời, chẳng qua chúng ta có thừa thủ đoạn khiến hắn trả lời!” Ta nhìn roi của Vival và chủ thủ của Metal.

Laica dùng giọng không tin nói: “Nhưng cậu căn bản không thể vượt qua quân đội này, sau đó tới được chỗ của tên hắc ám sinh vật kia đi!”

“Yên tâm! Tôi có thể dùng hắc ám thuộc tính vây bọc mình, đảm bảo quân đội đó sẽ cho rằng tôi cũng là hắc ám sinh vật.”

“Nếu cậu đã có thể dùng hắc ám thuộc tính vây bọc mình, vậy thì có thể vây quanh toàn bộ chúng ta chứ?” Ceo bình tĩnh nói: “Muốn bọn tôi khoanh tay đứng nhìn tuyệt đối là chuyện không thể, cậu nếu như thật sự muốn đi gặp tên hắc ám sinh vật kia, vậy thì cùng đi!”

Đây làm sao có thể...Ta đang muốn nói như vậy, nhưng lại nhìn thấy những người khác đều đứng sang bên cạnh Ceo, bọn họ chẳng những tư thái kiên định mà còn trừng chết dí vào ta, như thể nếu ta dám nói ra một câu ta muốn tự mình đi, bọn họ sẽ, sẽ...

“Nếu như tôi kiên trì đi một mình, các cậu sẽ làm thế nào?”

Ba người lộ ra khuôn mặt vô cùng dữ tợn, gầm lên: “Đánh ngất cậu mang đi!”

“... Các cậu dọa sợ Dylan rồi.”

Ba người lại đồng thanh rống: “Bây giờ là ngụy trang!”

Đừng nói Dylan, ngay cả ta cũng bị dọa rồi.

“Mau quyết định.” Vival liên thanh thúc giục: “Rốt cuộc đi hay không? Chúng ta đã nhìn thấy bụi mù quân đội tung lên rồi, không đi thì phải mau chóng chuẩn!”

Ta cắn răng một cái: “Được rồi, cùng đi!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 6: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Sáu: Gặp Gỡ Của Ma Vương

Chúng ta đi ở trong đại quân hắc ám, bên cạnh đều toàn là hắc ám sinh vật đủ loại kiểu dáng.

Càng đi tới mục tiêu, cấp bậc của hắc ám sinh vật liền càng ngày càng cao, có một số sinh vật cao đẳng thậm chí mở miệng quát mắng chúng ta trở lại vị trí của mình, chẳng qua sau khi ta dẫn tới càng nhiều hắc ám thuộc tính, bọn chúng liền ngậm lại miệng, thái độ thậm chí trở nên có chút cung kính.

“Bọn chúng rốt cuộc có mắt hay không hả?” Vival không dám tin nói: “Chúng ta trực tiếp đi vào như thế cũng không sao?”

Ta thấp giọng nói: “Chỉ cần là sinh vật undead, mắt gần như đều rửa nát hết rồi.”

“Hắc ám sinh vật vừa lại đâu phải đều toàn là một số sinh vật undead mắt rửa nát hết!”

“Lúc tôi làm cho hắc ám thuộc tính bao phủ ở trên đầu, hơi chút hình thành dáng vẻ lỗ tai nhọn hoặc là sừng, hắc ám sinh vật ít nhiều đều có năng lực cảm tri hắc ám và quang thuộc tính, đối với bọn chúng mà nói, dáng vẻ của chúng ta chính là hắc ám sinh vật không rõ loại có tai nhọn và sừng.”

Vival lộ ra biểu tình chột hiều, lúc này, Ceo đột nhiên kéo ta một chút, thấp giọng nói: “Sắp đến rồi, chẳng qua một vòng hắc ám sinh vật phía trước kia thoát nhìn đầy cao đẳng, có thể không dễ gạt lắm.”

Ta ngẩng đầu nhìn một chút, tên mục tiêu mắt đỏ răng nanh kia đã không tới trăm thước, nhưng bắt đầu từ bây giờ mới là khiêu chiến chân chính, bởi vì hắc ám sinh vật xung quanh hẳn đều toàn là cao đẳng nhất, đa phần chính là loại mà ngay cả sách giáo khoa sinh vật undead cũng chưa từng đề cập qua.

Theo ta đoán chi đại quân này hẳn chỉ là đuổi theo Roland, không có gây chuyện ở các nơi, nếu không chỉ bằng cổ quân lực này, sợ rằng nguy hại tạo thành rất to lớn, dù là Thần Điện Ánh Sáng cũng không thể đứng vững trước cỗ áp lực này, sợ rằng sớm đã, sớm đã giết ta, để giải quyết vấn đề Ma Vương sinh ra, hắc ám chi địa không ngừng khuếch trương cộng với sinh vật undead chạy loạn khắp nơi.

Chúng ta đi đến trước mặt vòng hắc ám sinh vật cao đẳng kia, còn chưa mở miệng nói, một gã hắc ám sinh vật đã tiến lên, cau mày nhìn chúng ta, hỏi: “Các người muốn đi gặp tổng soái?”

Tên hắc ám sinh vật này là người sói, chẳng qua hẳn hình như có chút không giống người sói bình thường, ít nhất thân cao hơn cả một cái đầu, hơn nữa cơ bắp trên tay còn lớn hơn đầu ta.

Ta lập tức thu hút càng nhiều hắc ám thuộc tính, sau đó vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn tên người sói kia.

Sắc mặt của người sói trầm xuống, sau đó liền xuống ngựa, đối mặt với ta... Được rồi, thật ra căn bản không phải mặt đối mặt, bởi vì mặt của ta chỉ có thể đối diện với cơ bụng của hắn.

Lúc này, ta quan sát hắn một chút, cơ bắp toàn thân cường tráng còn chưa tính, hắn thậm chí trang bị nguyên bộ khôi giáp, sau lưng còn vác

thanh kiếm bụi, bình thường mà nói, hắc ám sinh vật không thể có trang bị hoàn hảo như thế, bọn chúng thế nhưng không có cái thứ gọi là thợ thủ công này, trang bị và vũ khí đều toàn là cướp từ chỗ những sinh vật bị bọn chúng giết chết, thông thường những trang bị đó đều đã bị đánh đến cong vẹo rồi.

“Các người không phải là người của bọn ta!” Người sói đánh giá trên dưới chúng ta một hồi, sau đó lộ ra khuôn mặt dữ tợn, ngay cả kiếm bụi cũng sắp rút ra rồi.

Ta lập tức nói: “Bọn ta là do “vị đó” phái tới, có một số việc muốn chuyển cáo cho tổng soái của các người.”

Người sói lặng đi một chút, nhưng hắc cuối cùng cũng không tiếp tục rút kiếm ra, nhưng vẫn là hoài nghi mà nhìn chúng ta, hỏi: “Quân chủ muốn các người nói chuyện gì?”

“Xin lỗi.” Ta cau có mặt nói: “Quân chủ nói ngoại trừ tổng soái, ta không thể nói cho bất kỳ người khác.”

Như vậy hẳn là có thể qua cửa rồi, trong sách giáo khoa đã có dạy, người sói đều là những gã tứ chi phát triển nhưng não thì không.

“Vậy người nói, tổng soái tên là gì?”

Shit! Ta muốn đốt cái cuốn sách giáo khoa đó!

Làm sao cũng không thể trả lời cho ra tên, ta đành trầm mặt xuống, lạnh lùng nói: “Ta không biết tên của tổng soái, ta là do quân chủ đích thân triệu hồi, quân chủ chỉ bảo ta đến truyền đạt mệnh lệnh của ngài cho người lãnh đạo quân đội.”

Nghe vậy, mặt của người sói nhăn một chút, may là, hắc không nói cái gì liền trực tiếp cho qua rồi.

Người sói vừa cho qua, chúng ta liền không hề gặp trở ngại mà một mạch đi về phía mục tiêu, không có bất cứ hắc ám sinh vật nào thử định ngăn cản chúng ta.

Laica tiến đến gần, thấp giọng hỏi: “Cậu làm sao biết phải nói Roland là “vị đó”?”

Ta mỉm cười, thấp giọng trả lời: “Tôi không biết bọn chúng xưng hô Roland làm sao, dùng “vị đó” là cách gọi bảo hiểm nhất, chi quân đội này cũng chỉ là đuổi theo Roland mà thôi, chỉ cần nói “vị đó”, bọn chúng tuyệt đối chỉ sẽ nghĩ tới Roland, tiếp theo chính bọn chúng sẽ nói cho tôi biết nên xưng hô Roland như thế nào.”

“... Đúng là cậu! Vậy mà hèn hạ như thế, so với tôi còn thích hợp làm thích khách hơn!”

Trên cảm giác người theo ta hình như không phải Metal mà là Earth, mỗi một câu nói đều độc địa vô cùng! Cậu làm ơn đừng nói lời thật tình nữa có được không hả? Van cầu cậu nói lời độc đi!

Chúng ta một mạch đi tới trước mặt tên hắc ám sinh vật kia, hẩn cúi đầu nhìn chúng ta, mặc dù thần sắc lạnh nhạt, nhưng trong giọng nói lại vẫn mang theo một tia nhiệt thiết: “Quân chủ muốn các người nói cái gì?”

Dưới quan sát thực tế, bề ngoài của cái tên hắc ám sinh vật này hình như không khác người bình thường, chiều cao chừng một mét tám, mặt mũi cân đối, tóc dài tới lưng, mặc khải giáp loại gọn nhẹ, khá đặc biệt chính là mặt sau khải giáp khoét rỗng, nhưng đây cũng không kỳ quái, ta đã biết sinh vật này có thể mọc ra cánh, cho nên mặt sau đương nhiên phải khoét rỗng mới có thể để cho cánh mọc ra.

Mặc dù hẩn thoát nhìn không khác người bình thường bao nhiêu, đó chỉ là thoát nhìn mà thôi, thứ lưu động trong cơ thể hẩn không phải là máu, mà

là hắc ám thuộc tính dày đặc, cả trái tim chính là hắc ám thuộc tính dày đến ngưỡng kết thành một khối thực thể.

Lấy quan điểm của kẻ mù chỉ có thể cảm tri mà xem, hẳn thật sự rất mỹ lệ, giống như yên lặng vĩnh hằng, thuộc tính vô cùng tinh khiết. Đương nhiên, đối với người khác mà nói, bọn họ có thể chỉ là nhìn thấy một hắc ám sinh vật kinh khủng...

“Oh shit, đẹp như thế?”

Phía sau truyền đến lẩm bẩm của Ceo: “Có thiên lý hay không hả! Hắc ám sinh vật còn đẹp trai như thế? Nếu trong mười hắc ám sinh vật có một tên đẹp như vậy, phụ nữ đều muốn ở lại hắc ám chi địa rồi.”

Cái gì? Đẹp như thế? Awaitsun là rất đẹp trai, hắc ám sinh vật trước mắt này cũng đẹp trai, mấy gã của hắc ám thuộc tính này chẳng lẽ đều là rất đẹp trai sao? Khó trách Hỗn Động Thần Điện mặc dù hình tượng hắc ám, tín đồ lại càng ngày càng nhiều!

“Người đang ngẩn ngơ cái gì? Nói mau!” Đối phương có chút không kiên nhẫn hạ lệnh.

Ta bày ra biểu tình do dự, sau đó cấp tốc liếc hắc ám sinh vật xung quanh vài cái, cuối cùng cau mày nói: “Quân chủ chỉ để tôi nói cho một mình ngài.”

Nghe vậy, đối phương nhíu mày, nhưng không nói lấy nửa câu, hình như đang suy nghĩ, lúc này ta đến gần vài bước, hắc ám sinh vật bên cạnh hẳn lập tức thúc ngựa tiến lên, ngăn cản ở phía trước ta, không để cho ta tiếp tục đi tới, nhưng đối phương mở miệng nói: “Để hẳn lại đây.”

Sau khi mấy con ngựa thối lui, ta đi tới bên hông ngựa của đối phương, sau đó thấp giọng nói: “Quân chủ muốn ngài đi gặp ngài ấy, nhưng ngài ấy

không muốn để cho quá nhiều kẻ biết tung tích của mình, quân chủ nói nếu nhìn thấy người khác, ngài ấy sẽ không hiện thân, và sẽ lập tức rời khỏi.”

Đối phương thấp giọng hỏi: “Quân chủ tìm ta có chuyện gì?”

“Có liên quan đến chuyện của Ma Vương, quân chủ hạ một số mệnh lệnh muốn ngài đi chấp hành.”

Ta nhìn xung quanh một chút, đối vào sườn dốc nhỏ cách đó không xa nói: “Không bằng đến phía sau của sườn dốc chỗ kia nói chuyện đi, nếu để cho người khác nghe thấy đàm thoại của chúng ta, sợ rằng bọn họ cũng muốn đi theo ngài, quân chủ cũng vì thế mới đặc biệt dặn dò tôi chỉ có thể nói cho một mình ngài.”

Đối phương do dự một chút, nói câu “được”, sau đó giương ra một đôi cánh mỏng.

Thấy thế, ta cũng dùng hắc ám thuộc tính bao bọc năm người chúng ta, sau đó ở sau lưng làm ra cánh màu đen bán trong suốt, chẳng qua trên thực tế lại là định dùng phong thuộc tính bay lên, cánh hắc ám thuộc tính chỉ là làm dáng mà thôi.

Cho đến khi nhìn thấy đôi cánh hắc ám thuộc tính này, đối phương hình như mới thật sự tin tưởng ta, hẳn quay đầu hạ lệnh với vài tên hắc ám sinh vật bên cạnh: “Ta đi xử lý một số việc, ở lại tại chỗ mà đợi lệnh.”

“Vâng!”

Hắn nói với ta câu “đi”, sau đó không chút nào chần chừ mà vung cánh, bay vọt lên không, hướng về sườn dốc bay qua.

Năm người chúng ta cũng ở dưới hỗ trợ của phong thuộc tính bay lên, sau đó theo sau đối phương bay đến mặt sau sườn núi, vừa hạ xuống, hẳn thu hồi cánh đang lúc xoay người muốn đối mặt ta, hắc ám thuộc tính vây

quanh năm người chúng ta đột nhiên bổ nhào về phía hắn, sau đó hóa thành hắc ám xiềng xích tầng tầng lớp lớp, vững vàng mà trói hắn lại.

“Người lại dám làm như thế? Lại muốn dùng hắc ám thuộc tính để chế phục ta? Ngu xuẩn!” Hắn vừa rống giận, vừa ra sức giãy dụa, mà hắn quả thật cũng có cái thực lực mắng người ngu xuẩn kia, bởi vì hắn vậy mà chỉ dùng đôi tay đã xé đứt hắc ám xiềng xích.

Muốn dùng hắc ám xiềng xích chế phục tên hắc ám sinh vật này thật sự là một việc ít hiệu quả, chẳng qua rất không may, hắc ám thuộc tính đối với ta mà nói muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, đừng nói muốn dùng gấp đôi hắc ám thuộc tính, cho dù là dùng gấp năm cũng không vấn đề!

Ta thu hút càng nhiều hắc ám thuộc tính, làm cho xiềng xích càng thêm kiên cố, lần này hắn tuyệt đối đừng mong tránh thoát được, hắc ám xiềng xích của ta thế nhưng đã từng trói qua một con rồng!

Ceo hô lớn: “Sun, cậu lại dùng hắc ám thuộc tính!”

Ta giải thích: “Đừng lo, nơi này cách đội quân đó vẫn rất gần, cho dù Roland thật sự phát giác hắc ám thuộc tính ở đây đặc biệt cao, cũng sẽ cho rằng là gã này, sẽ không hoài nghi đến tôi.”

Nghe vậy, Ceo vẫn cau mày, chẳng qua lại không nói gì nữa.

Tên hắc ám sinh vật kia bạt mạng giãy dụa lại vẫn không thể vùng thoát khỏi xiềng xích thô lớn tầng tầng lớp lớp, hắn gắng gượng xoay người lại, gầm gừ với ta: “Người rốt cuộc là ai?”

Ta quay đầu nhìn hắn, cười nói: “Grisia Sun, từng nghe qua tên ta chưa?”

Đối phương mặc dù không trả lời, chẳng qua mặt hắn biến sắc, cái này coi như là một loại trả lời rồi, hắn đích xác đã nghe qua tên của ta, không biết có phải là biết từ Roland hay không?

Ta vừa suy nghĩ vấn đề mình muốn hỏi, vừa hỏi một chút vấn đề không quan trọng trước: “Trước tiên nói cho ta biết tên của người.”

Đối phương chỉ lạnh lùng mà nhìn ta, không nói một chữ.

“Không nói phải không?” Ta túm cổ áo hăn, hung tợn nói: “Người nói xem, nếu như ta bắt người đi uy hiếp Roland, hăn có sẽ đem tư cách Ma Vương nhường cho ta không đây?”

Nghe vậy, mặt đối phương biến sắc... Ngay cả sắc mặt của bốn người Ceo cũng thay đổi.

Tôi chỉ là muốn uy hiếp hăn mà thôi, đừng có căng thẳng đấy!

Dùng ma pháp tinh thần truyền lời xong, sắc mặt bốn người bọn họ mới khôi phục bình thường, ung dung mà nhìn ta uy hiếp người... uy hiếp hắc ám sinh vật!

“Elo.” Hăn cuối cùng mở miệng trả lời: “Quân chủ đặt tên ta là Elo.”

“Tốt lắm, Elo.” Ta tiếp tục hỏi: “Người biết một vụ yêu da màu hồng chứ?”

“Không biết.”

“Nói cho ta, cô ta bây giờ ở đâu...” Ta đột nhiên dừng lại, Elo vừa mới nói cái gì? Hăn không biết Pink? Ta gầm gừ: “Đừng qua quít với ta! Người làm sao có thể không biết Pink? Ít nhất cũng từng nhìn thấy cô ta ở bên cạnh Roland chứ?”

Elo nhú mày, trả lời: “Chưa từng nhìn thấy.”

Rốt cuộc là lừa ta hay là nói thật? Ta cau mày tiếp tục hỏi: “Người là được Roland triệu hồi ra?”

“Phải.”

“Khoảng là lúc nào?”

“Nửa năm trước.”

Nửa năm trước đã được triệu hồi rồi, nhưng lại chưa từng nhìn thấy Pink? Ta khó có thể tin vừa lại hỏi: “Thật sự chưa từng nhìn thấy vu yêu? Vậy có người nào luôn theo ở bên cạnh Roland không? Nói không chừng cô ta chính là vu yêu, chỉ là người không nhìn ra...”

“Không có! Bên cạnh quân chủ không có bất cứ người nào!” Elo bất mãn trả lời: “Cho dù là Trầm Mặc Chi Ứng của Hỗn Động Thần Điện cũng không được phép đi theo bên cạnh quân chủ, người duy nhất từng đi theo quân chủ chỉ có ta!”

Thần tình của hắn thoạt nhìn hình như lấy việc từng đi theo Roland là tự hào, nghĩ đến hắn là không thể ở điểm này nói dối, nhưng nếu như Pink hoàn toàn không có theo ở bên cạnh Roland, vậy cô ta đi đâu rồi?

Nghĩ tới nghĩ lui đều nghĩ không ra cái kết luận, ta đành tiếp tục hỏi vấn đề khác: “Roland ở đâu? Là ở Hỗn Động Thần Điện?”

Elo lạnh lùng nói: “Nếu ta biết quân chủ ở đâu, thì lại làm sao sẽ bị người lừa gạt?”

Nói như vậy cũng đúng! Thôi xong, chẳng lẽ gã này cái gì cũng không biết sao?

“Roland tại sao muốn rời khỏi Hỗn Động Thần Điện?”

“Ý nghĩ của quân chủ không phải chuyện ta có thể tùy ý suy đoán!”

Gã này đúng là hỏi một không biết ba, hơn nữa thoạt nhìn hình như là thật sự không biết, chẳng lẽ ta liều lĩnh mạo hiểm nhiều như thế đi bắt gã

này là toi công sao? Sớm biết vậy nhiều chuyện làm gì... Không được! Mặc kệ như thế nào cũng phải hỏi cho ra ít thứ!

“Người là chủng tộc gì? Roland có thể triệu hồi ra bao nhiêu hắc ám sinh vật cao đẳng như người?”

Căn cứ phỏng đoán của ta, trước mắt cái tên Elo này nói không chừng cùng trạng thái lúc trước của Roland — Death Lord, cường đại gần như nhau, nếu như Roland có thể triệu hồi ra rất nhiều tên Elo, vậy ta dứt khoát trực tiếp nói với Roland ta sẽ ngoan ngoãn khoanh tay chịu trói, xem cậu ta xử trí ta làm sao cũng được.

“Không biết.”

Không biết à...Ta đột nhiên tóm cổ áo của Elo, sau đó đem toàn bộ Thái Dương thần kiếm áp ở trên mặt hắn, mặc dù thần kiếm đã bị phong ấn, nhưng vẫn như cũ là Thánh vật tràn ngập quang thuộc tính, trực tiếp tiếp xúc đối với hắn mà nói tuyệt đối không phải chuyện dễ chịu.

Ta dùng giọng hung tợn nói: “Người có phải không tin ta thật sự sẽ bắt người đi uy hiếp Roland?”

Mặc dù Elo cố gắng bảo trì lãnh tĩnh, nhưng trên mặt hắn lại bắt đầu có dấu tích bị ăn mòn, hắn cố nén đau đớn, lúc này mới chịu nói rõ: “Ta là hộ vệ chuyên thuộc do quân chủ dùng máu thịt của chính mình cùng với thi thể tươi mới chế tạo ra, ta không biết quân chủ có thể chế tạo mấy người, nhưng chế tạo hộ vệ sẽ suy yếu lực lượng của bản thân quân chủ, quân chủ hắn là sẽ không tùy ý chế tạo.”

Thì ra hộ vệ chẳng khác nào là đem lực lượng của Roland phân ra, may thay, nếu không Roland thật sự là thiên hạ vô địch rồi... Mặc dù chỉ dựa vào quân đội hắc ám này, kẻ địch của cậu ta cũng không quá nhiều rồi.

Ceo mở miệng hỏi: “Sun, tôi vẫn luôn muốn hỏi cậu, sau khi cậu hỏi xong là muốn giết chết hẳn sao?”

“Giết chết?” Ta giật mình, hỏi ngược lại: “Giết hẳn làm chi? Nếu Roland tức giận chạy tới tìm tôi báo thù, vậy thì làm sao?”

“Vậy cậu bây giờ định làm gì hẳn?” Vival do từ trên hướng xuống siêu khinh bỉ mà nhìn ta nói: “Thả hẳn trở về, để hẳn dẫn đại quân truy sát cậu?”

... Đây là cái câu hỏi hay.

“Sun.” Ceo khẽ cười, nhẹ nhàng hỏi: “Cậu hẳn sẽ không tiếp theo xử lý làm sao cũng chưa nghĩ xong, đã trực tiếp đem bắt người ta rồi chứ?”

“...” Ta thử đề nghị: “Mang theo hẳn đi không phải là được?”

Ba người đều lộ ra biểu tình hung tợn đến suýt nữa là cùng hù chết Dylan và Elo.

Ta dùng phi hành thuật mang theo mọi người bạt mạng bay đi, tóm lại cách đại quân đó càng xa càng tốt, dấu sao ta đã bắt cóc tổng soái của người ta, cho nên đương nhiên phải chạy được càng xa càng tốt, tốt hơn hết là có thể bay khỏi vùng hắc ám chi địa này.

Sau khi bay suốt một ngày một đêm, vất vả lắm mới bay ra khỏi hắc ám chi địa, hạ xuống ở trong một vùng rừng rậm, cũng thuận tiện nghiệm chứng năng lực ma pháp của ta bây giờ lại càng mạnh rồi, mặc dù bay vẫn tính ở trong năng lực tạp nham.

Khi hạ xuống đất, Laica hô to: “Sớm biết cậu có thể mang nhiều người như thế bay cả ngày, chúng ta cười ngửa làm quái gì hả?”

Ta mệt đến nỗi ngay cả lời cũng sắp nói không ra, căn bản chẳng muốn phản bác, chỉ là nói: “Dừng, dừng cái lều, tôi muốn đi, đi ngủ rồi...”

“Không sao chứ?” Vival lo lắng nói: “Không được thì hạ xuống, làm gì khoe sức như thế?”

“Không sao.” Ta phát phát tay, sau đó dựa vào thân cây ngồi xuống, không giải thích thêm gì.

Vival miễn ý kiến mà lắc lắc đầu, sau đó liền đi giúp đỡ những người khác thu xếp.

Nhìn mọi người bận bịu dựng lều nấu cơm, ta dựa ở trên thân cây, cảm thấy mí mắt càng ngày càng nặng, lần nữa xác nhận hắc ám xiềng xích trên người Elo vẫn vô cùng kiên cố như cũ, ta cũng liến yên tâm thiếp đi...

Cảm giác mới nhắm mắt liền lại lập tức mở ra, nhưng ta lại phát hiện xung quanh mình không phải rừng cây, mà là một nơi quý quái chẳng hiểu ra sao cả.

Một vùng sườn dốc hoang vu, từ phía trên không ngừng chảy xuống chất lỏng màu đỏ sền sệt, chỗ chất lỏng chảy đến, tất cả mọi thứ đều bị nuốt chửng... Đó là nham thạch, ở đây là một miệng núi lửa.

Càng quan trọng chính là ta thấy được nham thạch “màu đỏ”, cho nên đây là ở trong mơ, ta hình như lại ở trong mơ đi dạo rồi, căn cứ kinh nghiệm của lần đi dạo trước, lần này hẳn là cũng có thể nhìn thấy cậu ta...

Ta lớn tiếng la lên: “Roland? Roland cậu ở đâu?”

“Ở trên đầu cậu.”

Ta ngẩng đầu lên, quả thực nhìn thấy ba đôi cánh thật khổng lồ, khó chịu nói: “Hạ xuống đi, đừng đứng ở trên đầu tôi, cậu cho rằng cảnh quan từ đây nhìn lên đẹp lắm sao? Cậu lại đâu phải phụ nữ!”

Cậu ta khẽ cười hai tiếng, hạ xuống, đứng ở trước mặt ta, mặc dù chiều cao và hình thể của cậu ta đều không khác ta mấy, nhưng thêm ba đôi cánh thịt khổng lồ đó, cậu ta thoát nhìn vẫn thật là siêu cấp có khí thế!

Ta không nhịn được hỏi: “Nhân ngục trang Pink cho cậu còn không?”

Roland ngớ ra một chút, nói: “Mất rồi, vì sao hỏi cái này?”

“Bởi vì tôi ghét đối diện với cái bộ dạng này của cậu, khí thế quá cường đại rồi! Làm cho tôi cảm giác mình còn chưa đánh đã thua trước rồi!”

Roland bật cười, cậu ta lui về sau vài bước, đem ba đôi cánh thịt vung về phía trước che khuất chính mình, nói cũng thần kỳ, ba đôi cánh thịt đó vậy mà cứ như thế biến mất, lúc Roland hiện thân lần nữa, đã khôi phục hình dáng loài người, cậu ta ung dung nói: “Bây giờ ta không cần cái nhân đó cũng có thể ngục trang rồi.”

Ta trừng mắt nhìn Roland, cậu ta vẫn như cũ không hề thay đổi, bảo trì tuổi tác ở lúc chết, thoát nhìn đã trẻ hơn ta rồi, nhưng loại mị lực lãnh tụ không giận mà uy đó vẫn còn.

Lâu lắm không dùng mắt nhìn thấy một người rồi, đây quả nhiên cùng cảm tri hoàn toàn khác nhau, cảm tri căn bản không quá có thể cảm giác ra cái mị lực lãnh tụ gì!

Nếu như có thể có cơ hội, thật muốn dùng mắt nhìn thử mọi người, nhìn thử Mười Hai Thánh kỵ sĩ...

“Tôi gần như cũng sắp quên tướng mạo của cậu rồi.” Ta xúc động nói: “Cảm tri quả nhiên vẫn không thể hoàn toàn thay thế được thị lực, tôi thật muốn dùng mắt xem thử mọi người.”

Nghe vậy, Roland thu lại tươi cười, nhàn nhạt nói: “Có lẽ cậu trở thành Ma Vương liền có thể lấy lại thị lực.”

Ta cười cười: “Tôi thế nhưng không cảm thấy vật bị thần lấy đi có thể lấy lại được.”

Roland nhìn ta, nói: “Cậu không hận Người sao? Người lấy đi nhiều thứ của cậu như thế, không hề có chút lưu tình.”

“Hận Người?” Ta lặng đi một chút, nói: “Thần Ánh Sáng luôn đáp lại khẩn cầu của tôi, để tôi thành công thi triển sống lại hoàn toàn, tôi tại sao phải hận Người? Lần đó hồi sinh Judge, Người thậm chí chỉ lấy đi màu tóc của tôi, cái giá này đơn giản là thấp đến khó tin!”

Roland mở miệng nói: “Vậy cậu...” Nhưng nói đến một nửa lại đột nhiên ngừng lại không nói nữa.

Mặc dù không biết Roland muốn nói cái gì, chẳng qua chuyện ta muốn nói trái lại rất nhiều, trước hết tỏ rõ lợi thế trên tay của ta đi!

“Elo nhà cậu bị tôi bắt đi rồi.”

Roland đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nhú mày, biểu tình thoạt nhìn có chút tức giận, cậu ta trừng ta, ta thì mỉm cười nhìn cậu ta, một câu cũng không nói, sau khi mắt to trừng mắt nhỏ một hồi, cậu ta có chút bất đắc dĩ hỏi: “Tại sao cậu muốn bắt hắn?”

“Tới tìm tôi, tôi sẽ trả hắn lại cho cậu.”

Roland cười lạnh một tiếng, nói: “Tôi ngay cả cậu cũng đã giết, lại sẽ để ý một tên hắc ám sinh vật?”

Nếu như cậu thật sự không quan tâm, Elo cũng sẽ không bởi vì bị tôi uy hiếp mà liền nói ra nhiều chuyện như vậy đi? Ta hoàn toàn không tin Roland không thêm để ý Elo, nếu cậu ta đã sáng tạo ra Elo, chắc chắn có một cái lý do bất đắc dĩ, nếu không dưới tình huống không muốn bị người đi theo sáng tạo ra một cái đuôi làm chi?

Nhưng, trừ phi thật sự không có biện pháp, ta vẫn không muốn nói ra loại uy hiếp “Cậu không đến tôi sẽ giết Elo” này, đành xuống tay từ phần khác: “Ít nhất cậu còn nợ tôi một cái đáp án, lúc trước cậu từng đáp ứng tôi, phải trả lời tôi một cái vấn đề.”

Roland nhìn ta, khó hiểu hỏi: “Bây giờ cậu có thể hỏi.”

“Không!” Ta gầm lên: “Tôi muốn gặp được cậu, gặp mặt chân chính! Không phải loại gặp mặt hư giả như thế này!”

Roland trầm mặc một chút, hỏi ngược lại: “Tại sao?”

Ta tức giận nói: “Tốt xấu gì chúng ta cũng đã quen biết từ nhỏ, cho dù chuyện tiếp theo sẽ diễn biến thế nào, cuối cùng gặp mặt một cái cũng không được sao?”

Roland trầm mặc một hồi, đột nhiên có chút cáu kỉnh gầm lên: “Tôi đã giết cậu!”

Nói nhảm! Ta trợn lớn mắt, không hiểu tại sao Roland muốn nói câu thừa thãi này, chẳng lẽ ta cái người bị giết này lại còn không biết cậu ta đã giết ta sao?

Cậu ta nôn nóng gầm lên: “Tôi lừa cậu đến mật thất của Pink, rạch một dao trên cổ cậu, trơ mắt nhìn cậu máu chảy đầy đất, cuối cùng đã giết cậu! Cậu đối với những việc này đều không có lời gì muốn nói với tôi sao?”

Thì ra là như vậy. Ta lãnh tĩnh trả lời: “Có, tôi có rất nhiều lời muốn nói. Tới gặp tôi, trả lời vấn đề của tôi, tôi sẽ nói cho cậu.”

Roland kinh ngạc mà nhìn ta, sau đó lại cười, đầu tiên là không nhin được bật cười, sau đó bắt đầu cười ha ha, mặt hướng lên trời cười đến điên cuồng, thậm chí cười đến ngay cả ngực trang cũng có chút bảo trì không ổn, thấp thoáng lộ đôi con ngươi ngọn lửa cùng vân lửa đen trên người.

Nhưng nhìn cậu ta cười, ta lại một chút cũng không cảm thấy cậu có ý vui vẻ, ngược lại cảm giác thấy một cỗ bi thương nồng đậm... May là ta bây giờ nhìn thấy được, nếu không chỉ dựa vào cảm tri, sợ rằng rất khó phát giác ra tâm tình nhỏ bé như thế.

Cười, nhưng lại bi thương.

Cuối cùng, Roland đột nhiên ngừng cười, nói với ta: “Được! Sun, tôi đi gặp cậu. Cậu mang Elo ở bên cạnh, hẳn là vật triệu hồi của tôi, tôi có thể biết chỗ của hắn, chỉ cần cậu tới địa điểm cử hành nghi thức, tôi sẽ lập tức xuất hiện.”

Từ lúc nào... cậu đã đổi lại gọi tôi là Sun rồi? Sun hẳn là Mười Hai Thánh kỵ sĩ mới sẽ gọi tôi như vậy, cậu trước kia không phải đều gọi tôi là Grisias sao?

“Bây giờ cậu đi xem bọn họ đi.”

“Bọn họ?” Ta sửng sốt, không hiểu Roland đang nói cái gì.

“Mười Hai Thánh kỵ sĩ.” Cậu ta nhắc nhở: “Cậu vừa rồi không phải nói muốn thấy bọn họ? Muốn nhìn thì đi nhìn, ít nhất bây giờ cậu có thể thấy được bọn họ, không phải sao? Đừng để ý khoảng cách, cậu ngay cả tôi không biết ở nơi nào cũng có thể dễ dàng tìm được, cho nên cậu tuyệt đối cũng có khả năng tìm được Mười Hai Thánh kỵ sĩ.”

Là như vậy sao? Nếu như ai cũng có thể tìm được, người ta bây giờ muốn gặp nhất là...

Tóc vàng mắt xanh, tư thái tựa như con sư tử hùng dũng, mệnh danh sun knight mạnh nhất trong lịch sử, Neo, đang đứng ở trước mặt ta, trên tay còn cầm một cái chân của con thú nào đó không biết tên, nướng được vàng óng mỡ màng, thấy vậy bụng ta cũng đói rồi.

Ông ấy vừa ăn chân nướng, vừa oán giận với Aidrizzt đang ngồi xồm trên mặt đất bện nướng thịt: “Lão Giáo Hoàng khốn kiếp đó, tìm đâu ra lương khô khó ăn như vậy làm quân lương, hại ta vẫn phải đi săn thú!”

“Lão sư?”

Ta nhìn trái phải một chút, Roland vậy mà biến mất rồi, mà nơi này cũng không phải miệng núi lửa gì, xung quanh đều là một đồng lều bạt, còn có rất nhiều Thánh kỵ sĩ, kỵ sĩ, chiến sĩ vũ trang đầy đủ, thậm chí là tế ti đi tới đi lui.

Ta hiểu rồi! Đây là chỗ của quân chinh phạt, vậy mà vừa chuyển cái ý nghĩ liền tìm đến lão sư rồi, không ngờ ta cũng rất mạnh mà... Ai? Là ai nói cái này cũng xem như năng lực tạp nham?

Ta đi đến trước mặt lão sư, cung cung kính kính chào hỏi: “Đã lâu không gặp rồi, lão sư.”

Lúc trước chẳng những bị người giết, hơn nữa còn bị chết không ưu nhã cho lắm, cho nên thái độ đương nhiên là càng cung kính càng tốt!

Nhưng, lão sư lại không có trả lời ta, tiếp tục oán giận với Aidrizzt về bủn xỉn của Giáo Hoàng, còn lật hết từng món nợ cũ ra để tính... Suýt nữa quên mất, ta bây giờ thật ra là trạng thái trong suốt, người khác căn bản không nhìn thấy ta, Roland xem như là một trường hợp đặc biệt đi?

Ta vẫy vẫy tay trước mặt lão sư, xác định ông ấy đúng là không nhìn thấy ta. Thật may! Nếu không chuyện ta chết không được ưu nhã vừa lại khiến cho ông ấy phải xuất lĩnh quân chinh phạt đi đánh dẹp sinh vật undead, lão sư không giết ta cũng lạ!

“Đừng phàn nàn nữa.” Aidrizzt bất đắc dĩ nói với lão sư: “Ta cũng đã nướng thịt cho người ăn rồi, người cũng đừng làm bầm nữa... Neo? Người có đang nghe ta nói không?”

“Là ai ở đâu?” Lão sư vừa rống giận, vừa rút kiếm ra, sau đó không chút lệch lạc mà vung ngang qua giữa eo của ta, nếu ta bây giờ có thực thể, đã đứt thành hai khúc rồi!

Shit! Xém nữa quên mất, lão sư Neo của ta mặc kệ ở bất cứ phương diện gì cũng tuyệt đối là trường hợp đặc biệt!

Hơn nữa lão sư à, có người nào ở lúc đang hỏi đối phương là ai, trực tiếp ra tay chém ngang eo đối phương không? Vậy ngài muốn hỏi làm quái gì hả? Dù sao cũng đứt hai khúc rồi, để ý chi hấn là ai, dù sao cũng chính là thi thể rồi còn gì!

“Grisia?” Lão sư đột nhiên sững sốt, hoài nghi hỏi: “Là người sao?”

Aidrizzt đứng lên, kinh ngạc hỏi: “Grisia? Căn cứ tin tức của Thần Điện truyền đến, hấn hấn là đang trên đường đến Hỗn Độn Thần Điện đi? Người tại sao lại hô ra tên của hấn đây?”

Lão sư hoài nghi mà nhìn vị trí của ta, nói: “Bởi vì lỗ tai ta rất ngứa, hình như nghe thấy học sinh đó của ta đang làm nhảm!”

...Xin lỗi, con không nên làm nhảm ở trong lòng.

“Thầy nào trò nấy!” Aidrizzt lắc đầu, một lần nữa ngồi xuống nường thịch, nói: “Mặc dù ta cái gì cũng không nhìn thấy, nhưng học sinh của người đúng là có rất nhiều năng lực kỳ quái, cho dù hấn thật sự ở chỗ này cũng không kỳ lạ.”

“Ta không cần biết có phải người ở đó hay không, Grisia!” Lão sư đối vào phương hướng của ta gầm lên: “Mau chóng giải quyết sự tình cho ta! Nhớ rằng, người nợ ta nửa năm cuộc sống về hưu! Chờ sau khi người về hưu phải làm lao công miễn phí của ta ba năm, có nghe thấy không?”

Tại sao con nợ nửa năm lại phải trả ba năm?

“Là lợi tức!” Lão sư mặt mày dữ tợn rống.

... Ngài thật sự không nhìn thấy con sao?

Lão sư rống giận: “Grisia, người rớt cuộc đã nghe hay chưa?”

Ta cười trả lời: “Nghe thấy rồi!”

Lão sư vậy mà thực sự gật đầu, thu hồi kiếm vào trong vỏ, sau đó vươn tay cầm lấy cánh nướng được Aidrizzt nướng đến vàng óng mỡ màng, tiếp tục vừa ăn vừa oán giận bủn xỉn của Giáo Hoàng.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 7: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Bảy: Lựa Chọn Của Ma Vương

Ta mở mắt, duỗi lưng một cái, đúng lúc cảm giác bụng siêu đói, đang định đòi đồ ăn với người khác, lại phát giác tình huống có chút không thích hợp...

Trước mặt ta là bốn người nhóm Ceo, tay bọn họ giơ vũ khí chuyên thuộc của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, sau đó vững vàng mà che chắn ta, cũng thuận tiện ngăn trở tầm mắt của ta, cho nên ta vừa rồi hoàn toàn không có phát giác nơi này còn có những người khác.

Ta kinh ngạc hỏi: “Xảy ra chuyện gì? Bọn họ là ai?”

“Cậu làm sao ngủ say như chết vậy?” Laica quay đầu mắng: “Gọi làm sao cũng gọi không tỉnh, làm cái quỷ gì vậy hả?”

“Là ai bao vây chúng ta?” Ta vừa vội vàng đem cảm tri khuếch trương ra, vừa hỏi.

“Người của Hỗn Độn Thần Điện.” Vival buồn bực nói: “Chúng ta bị Âm kỵ sĩ của Hỗn Độn Thần Điện bao vây rồi.”

“Cái gì?” Ta giật mình một hơi bộc phát cảm tri ra.

Quả nhiên không sai, chúng ta thật sự bị bao vây rồi, cả một đồng kỵ sĩ đứng ở bốn phương tám hướng chúng ta, trên người bọn họ đều mang theo hắc ám thuộc tính, nhưng hiển nhiên là người sống, loại thuộc tính này chỉ

có một loại kỵ sĩ có, đó chính là Âm kỵ sĩ của Hỗn Độn Thần Điện! Số lượng có thể có bốn, năm trăm người, hơn nữa thoạt nhìn đều không yếu.

Bên cạnh, Elo bị cuốn thành kén tằm nhàn nhạt nói: “Người của Hỗn Độn Thần Điện vẫn luôn hoặc gần hoặc xa mà đi theo bọn ta, muốn dựa vào đây để tìm hành tung của quân chủ.”

Thì ra là thế, cho nên mới sẽ bị phát hiện hả! Ta nghĩ tới nghĩ lui, bây giờ ý định duy nhất chính là... Bay đi cho xong chuyện!

Đứng dậy, tụ tập lượng lớn phong thuộc tính bao bọc năm người chúng ta cộng thêm một con hắc ám sinh vật, sau đó bay lên, nhưng lòng bàn chân vừa mới rời khỏi mặt đất, liền truyền đến tiếng rống to của đối phương: “Xin đừng lộn xộn, cung tên là một trong những kỹ năng bắt buộc của chúng tôi, nếu ngài muốn bay đi, xin thứ lỗi chúng tôi tất phải dùng cung tên ngăn cản ngài!”

Như thế để nghiệm chứng lời hăn nói, Âm kỵ sĩ phía sau từ sau lưng lấy ra cung tên, tư thế giương cung lắp tên hết sức lưu loát, dường như không thể kỳ vọng bọn họ sẽ bắn trượt.

Thật là có nhàm không đấy? Âm kỵ sĩ còn phải kiêm chức làm cung tiễn thủ, nghề nghiệp này có phải hơi quá khổ cực rồi không?

Ta đành phải hạ xuống mặt đất, vỗ vỗ Ceo và Vival ở phía trước, để cho hai người bọn họ hơi chút tránh ra bên cạnh, ta tiến lên một bước, nói với mấy tên Âm kỵ sĩ cách gần chúng ta nhất: “Tại sao bao vây bọn ta? Người cũng biết bọn ta là ai?”

Không ngờ, những tên Âm kỵ sĩ đó lập tức buông hạ vũ khí, cung kính nói: “Mọi hành động đều là vì bảo vệ ngài, Ma Vương bệ hạ.”

Thân phận chân thực của ta quả nhiên đã bị phát hiện rồi... Không đúng, ta đang nói cái gì? Nói như thế thân phận chân thực của ta là Ma Vương

không bằng! Phải nên nói thân phận Sun knight của ta quả nhiên bị phát hiện rồi, dù cho bộ dạng bây giờ là nữ tể ti đầu đầy tóc trắng, hình như cũng không thể gạt được Âm kỵ sĩ.

Vài tên Âm kỵ sĩ tiến lên, trong miệng còn hô “Ma Vương bệ hạ”.

“Ta là Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng, không phải Ma Vương!”
Càng không phải cái bệ hạ gì! Gọi ta như thế sẽ hại ta nghĩ đến lão quốc vương heo ú! Trước kia ta luôn là bệ hạ bệ hạ mà gọi hãnh, mặc dù bệ hạ bây giờ đã không phải hãnh nữa, chẳng qua gọi nhiều năm như vậy, cho nên trực giác cứ luôn nghĩ đến bệ hạ chẳng khác gì lão quốc vương heo ú!

Âm kỵ sĩ lại không động đậy, ngược lại lên tiếng thỉnh cầu: “Bệ hạ, xin để chúng tôi hộ tống ngài.”

“Hộ tống ta? Đi đâu?” Ta có chút nghi hoặc hỏi: “Là đi Hỗn Động Thần Điện sao?”

Nếu như là muốn đi Hỗn Động Thần Điện, vậy ta dứt khoát theo bọn họ trở về cho đỡ rách việc, cùng lắm đến lúc đó nghĩ biện pháp trốn ra.

Âm kỵ sĩ lại lắc đầu nói: “Không phải, là đi Ánh Thần Điện có tính an toàn cao hơn, đợi đến khi chúng tôi rình giết người ứng cử khác, để cho ngài chính thức trở thành Ma Vương, sau đó sẽ lập tức nghênh đón ngài về Hỗn Động Thần Điện, nhưng đến lúc đó nếu ngài muốn ở lại Ánh Thần Điện, thậm chí là thành lập căn cứ khác, cũng có thể tuân theo ý tứ của ngài.”

Rình giết người ứng cử khác? Ta cuối cùng cũng đã hiểu Roland vì sao muốn rời khỏi Hỗn Động Thần Điện, thì ra là bởi vì nếu không đi, chỉ sợ sẽ phải trình diễn một cuộc đại chiến sống mái với nhau.

“Nghênh đón về Hỗn Động Thần Điện?” Laica chửi ầm lên: “Cậu ta là Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng! Ngoại trừ Thánh Điện, ở đâu cũng sẽ

không đi!”

Ám kỵ sĩ phía trước tập thể quỳ xuống, hô lớn: “Bệ hạ, vì tồn vong của cái thế giới này, xin ngài theo chúng tôi đi đi.”

Vì tồn vong của thế giới sao...Câu này thế nhưng thật là nặng nề đến khiến người không thể mở miệng nói không à!

Ta mở miệng hỏi: “Awaitsun đang ở trong cái gọi là Ảnh Thần Điện đó sao?”

“Ứng trường trước mắt không ở Ảnh Thần Điện, nhưng chỉ cần biết ngài đã tới Ảnh Thần Điện, ngài ấy hẳn là sẽ lập tức quay về Thần Điện gặp ngài.”

Ceo đột nhiên xoay người qua, bắt lấy vai ta, gầm lên: “Sun! Cậu hỏi cái vấn đề này làm gì? Đừng nói cậu thật sự muốn theo bọn họ đi chứ?”

Ta trầm mặc một chút, gật đầu nói: “Tôi định cùng Awaitsun thẳng thắn nói chuyện một chút.”

Ngoại trừ Ceo đã quay đầu lại, những người khác cũng đều quay đầu lại trừng ta, nhìn thần tình của bọn họ hình như đã định đánh ngất ta mang đi rồi.

Ta vội vàng nói: “Các cậu cũng cùng đi với tôi!”

Lời này vừa ra, bốn người đều lặng đi một chút, thần tình hòa hoãn xuống, nhưng lại chuyển biến thành biểu tình nghi hoặc.

Ta nhìn Ám kỵ sĩ, hỏi: “Ta nghĩ hiện tại nơi cử hành nghi thức hẳn là đã bị các người dùng Ám kỵ sĩ và Hỗn Động tế ti tầng tầng bao vây rồi đi?”

Ám kỵ sĩ lặng đi một chút, sau đó quả nhiên gật đầu.

Ta dùng biểu tình đành chịu quay đầu nhìn nhóm Ceo, không có trợ giúp của Awaitsun, muốn lén lút đi vào hơn nữa cử hành cho xong nghi thức căn bản là chuyện không có khả năng, lại cộng thêm Red trong đây chuyện vẫn luôn không chịu nói với ta nghi thức rốt cuộc cử hành làm sao... Ta có nên kỳ vọng Roland sẽ biết không?

Nhất là Pink không biết vì sao đã biến mất nửa năm, ngay cả Elo cũng chưa từng thấy qua cô ta, cô ta có thể ở nửa năm trước đã nói cho Roland, cái nghi thức này nên làm thế nào cử hành không? Ta nghĩ hẳn là không thể, bởi vì cô ta căn bản không định cử hành cái nghi thức gì, mà là trực tiếp giết ta.

Bây giờ người có khả năng biết nghi thức làm sao cử hành nhất chính là Awaitsun.

Cho nên ta dù thế nào cũng phải đi gặp Awaitsun, còn phải cùng hẳn đạt được sự đồng thuận, nếu không hết thảy kế hoạch đều miễn bàn rồi.

“Tôi nhất định phải đi, nếu không căn bản không thể cử hành nghi thức.”

Lúc này, Vival, Laica và Dylan đều quay đầu nhìn Ceo.

Mặc dù trên lý luận, Ceo chỉ là Storm knight, Moon và Metal căn bản không cần thiết phải nghe theo cậu ta, nhưng nhiều năm đến nay, phần lớn con dấu đóng trên công văn đều là con dấu của Storm knight, cách xử lý ghi ở trên cũng hơn nửa là của Ceo viết, cho nên bây giờ gặp phải sự kiện không cách nào xử lý, dưới tình huống không thể nhìn ta cũng không thể nhìn Judge, bọn họ sẽ lựa chọn nhìn Ceo cũng là rất bình thường.

Dưới sự nhìn chăm chú của mọi người, Ceo hiển nhiên có phần không quá thoải mái, cậu ta cau mày nhìn ta, hết sức nhấn mạnh nói: “Sun, đáp ứng tôi, mặc kệ cậu làm chuyện gì, đều là vì giải quyết sự kiện Ma Vương, hơn nữa cậu tuyệt đối không có ý tứ muốn đi làm Ma Vương!”

Ta nhìn bốn người bọn họ, đột nhiên cảm giác có chút áy náy, mặc kệ kế hoạch của ta có thể thành công hay không, chung quy sẽ khiến bọn họ lo lắng một đồng chuyện, bọn họ đáng lẽ hoàn toàn không cần phiền não loại chuyện này.

“Yên tâm, tôi tuyệt đối sẽ không từ bỏ làm Sun knight.” Ta nhìn bốn người bọn họ, dùng giọng không thể kiên định hơn nói: “Nhân danh thần Ánh Sáng mà thề, mặc kệ xảy ra chuyện gì, bất cứ chuyện gì! Tôi vĩnh viễn đều tuyệt đối sẽ không từ bỏ làm Sun knight!”

Lời ta vừa ra, Âm kỵ sĩ xung quanh nghe thấy toàn bộ biến sắc, nhưng đám người Ceo lại sững sốt, Laica còn sờ sờ cái mũi, lẩm bẫm: “Tôi còn tưởng rằng cậu nóng lòng muốn về hưu đây! Không ngờ lại có thể thích làm Sun knight như vậy?”

Ta nói với những Âm kỵ sĩ kia: “Ta đáp ứng các người đi Ánh Thần Điện, nhưng mặc kệ các người tiến hành liên lạc làm sao, tóm lại ta muốn trong thời gian đầu tới Thần Điện gặp được Awaitsun!”

Bọn họ hình như không ngờ ta sẽ đáp ứng, trước là ngớ ra một chút, sau đó mới trả lời: “Vâng!”

Khoảng cách của Ánh Thần Điện không tính là quá xa, chỉ là đường thực sự có chút khó đi, đội ngũ hơn trăm người cưỡi ngựa chỉ cưỡi một ngày, sau đó lại đổi thành đi bộ đi suốt ba ngày mới tới đỉnh một ngọn núi.

Nơi quý quái gì đây? Đường gập ghềnh đến nỗi còn không thể cưỡi ngựa, chỉ là muốn đi tới đây, tin đồn sẽ bớt đi chín mươi chín phần trăm rồi đi? Dọc đường núi thế nhưng không phải khó đi bình thường!

Khi ta bắt đầu hoài nghi thật ra những Âm kỵ sĩ này là muốn dụ chúng ta đến vùng hoang dã, sau đó thần không biết quỷ không hay mà làm thịt, trước mắt chúng ta lại xuất hiện một tòa Thần Điện khổng lồ cao vút.

Chung quanh Thần Điện lại có thể có một vòng hào nước bảo vệ thành, còn có tường thành đồ sộ, cửa thành đủ có thể để cho ba cỗ xe ngựa song song tiến vào đều không vấn đề, lúc này cửa thành mở rộng, cho nên có thể nhìn thấy rõ tình huống trong tường thành.

Sau tường có một con đường lớn trải đá phiến, cuối đường lớn là một tòa chính điện, cửa lớn của chính điện cao lớn đến độ có thể để cho ba cỗ xe ngựa chổng chất tiến vào, hai bên có một tòa tháp nhọn cao chọc trời, hai bên tháp còn có rất nhiều điện đường, đây nói là một tòa thành nhỏ cũng không quá đáng!

Cái Ảnh Thần Điện này cũng không khỏi quá kinh người rồi đi! Vậy Hỗn Độn Thần Điện chính thức rốt cuộc có bao nhiêu xa hoa hả? Đều là Thần Điện, mức độ xa hoa của Thần Điện Ánh Sáng và Hỗn Độn Thần Điện có phải hơi quá chênh lệch?

Vival kinh hô: “So với Thánh Điện cộng với Điện Ánh Sáng còn muốn xa hoa hơn, đây còn chỉ là Ảnh Thần Điện, thật không dám tưởng tượng Hỗn Độn Thần Điện rốt cuộc có bao nhiêu hùng vĩ?”

Âm kỵ sĩ phía trước ngượng ngùng nói: “Trên thực tế, Ảnh Thần Điện so với Hỗn Độn Thần Điện chân chính còn muốn hùng vĩ hơn nhiều, bởi vì Hỗn Độn Thần Điện là chậm rãi kiến tạo mà thành, trên vẻ ngoài thì không có thống nhất lắm, hơn nữa chung quanh đã phát triển thành chính thành của vương quốc Kissinger rồi, cho nên đất xây dựng có thể dùng cũng không đủ, nhưng Ảnh Thần Điện là về sau một mạch thi công, ở đây lại là núi, muốn bao nhiêu đất đều có, cộng thêm lúc đó bởi vì đã nhận được giúp đỡ của vương quốc Kissinger, cho nên kinh phí cũng nhiều hơn.”

Thì ra là như vậy à! Nghĩ lúc đó, Awaitsun nói vì để cho người đời sau không dám hời hợt, cho nên Hỗn Độn Thần Điện mới xây dựng ở nơi đầu tiên sẽ bị hắc ám chi địa bao phủ, khi đó còn hại ta cảm động một phen, kết

quả thì ra là Thần Điện dự bị cũng xây dựng xong rồi, còn so với Thần Điện chính thức càng xa hoa!

Chúng ta đi đến bên cạnh hào nước hộ thành, cầu treo lại đang kéo lên, lúc này, Âm kỵ sĩ từ trong người lấy ra một cái còi thổi lên mấy cái, nhưng căn bản thì không nghe thấy bất cứ tiếng còi nào, đang lúc nghi hoặc, cầu treo của hào nước hộ thành lại dần dần hạ xuống.

Âm kỵ sĩ thu hồi cái còi, nói với ta: “Xin đi bên này.”

Đi qua cầu treo, chúng ta tiến vào bên trong tòa Thần Điện hệt như tiểu thành này.

Thần Điện lớn như vậy, dọc đường đi tới lại không thấy bao nhiêu người, trên hành lang còn xếp đặt rất nhiều điêu khắc cỡ lớn, nội dung phần lớn là Âm kỵ sĩ, Hỗn Độn tế ti mặc bào tử, võ sĩ giơ cao vũ khí sau lưng còn có cánh rồng, thậm chí có điêu khắc của rồng, nhưng mặc kệ là pho tượng gì, hình tượng hơn phân nửa đều là nghiêm túc thậm chí kinh khủng, cảm giác này thật sự rất âm trầm, so với nói là Thần Điện của loài người, hình như còn càng giống là Thần Điện của sinh vật hắc ám hơn.

Laica kỳ quái nói: “Làm sao đều không có ai?”

Âm kỵ sĩ tận trách trả lời: “Phần lớn người đều ở các nơi của vương quốc Kissinger trợ giúp dân chúng chống lại hắc ám sinh vật, người lưu thủ ở Hỗn Độn Thần Điện cũng không ít, cho nên người trong Ảnh Thần Điện cũng không nhiều, phần lớn đều là tìn đồ không có lực chiến đấu hoặc là nhân viên nghiên cứu.”

“Nhân viên nghiên cứu?” Ta lặng đi một chút. Nghiên cứu cái gì? Thần học sao?

“Đúng vậy, để nắm trong tay diện tích hắc ám chi địa khuếch trương một cách chuẩn xác, từ đó tính toán thời gian Ma Vương hiện thế, cùng với đếm

ngược thời gian hắc ám chi địa triệt để thôn tính thế giới, cho nên Hỗn Động Thần Điện luôn luôn có lượng lớn nhân viên nghiên cứu, cũng có thể gọi là nhân viên đo đạc, công việc của bọn họ phần lớn là đo đạc và tính toán.”

“Còn có bao lâu?” Ta mở miệng hỏi.

“Cái gì?” Âm kỵ sĩ khó hiểu xoay người lại hỏi.

Ta bình tĩnh hỏi lại một lần: “Thời gian cách hắc ám chi địa hoàn toàn thôn tính thế giới còn có bao lâu?”

“Khoảng chừng ba tháng.”

“Làm sao có thể!” Vival kinh hoàng khẽ hô: “Bây giờ phạm vi thế giới bị thôn tính còn không đến một phần ba, đây là kết quả của nửa năm hắc ám chi địa khuếch trương, tuyệt đối không thể trong vòng ba tháng bị thôn tính hai phần ba còn lại chứ!”

“Tốc độ thôn tính là từ chậm chuyển nhanh, tốc độ thôn tính của một tháng cuối cùng sẽ vô cùng kinh người.” Âm kỵ sĩ bình tĩnh nói: “Xin tin tưởng phán đoán của chúng tôi, bởi vì lý do duy nhất Hỗn Động Thần Điện tồn tại chỉ là trợ giúp Ma Vương sinh ra, ngăn cản hắc ám chi địa thôn tính thế giới mà thôi, lịch sử Thần Điện nghiên cứu hắc ám chi địa cũng lâu dài như lịch sử Thần Điện kiến lập.”

Nghe vậy, bên ta đều trầm mặc xuống.

Đi hết khoảng cách vô cùng xa, xa đến ta tưởng rằng tòa Thần Điện này có khi còn lớn hơn tưởng tượng của ta, Âm kỵ sĩ mới rốt cuộc đưa chúng ta đến một căn phòng.

Vừa mở cửa ra, căn phòng vô cùng lớn, hơn nữa bài biện hết sức xa hoa, thoát nhìn như là phòng của nhân vật lớn nào đó, mặc dù bên trong chỉ có một cái giường, nhưng cái giường này lớn đến có thể để cho ba người nằm

ngủ dạng ra ở phía trên cũng không vấn đề, hơn nữa bên cạnh còn bày cả bộ ghế tràng kỷ xa hoa, cái ghế này thoát nhìn so với giường của ta ở Thánh Điện còn thoải mái hơn, thật làm cho người khó chịu!

Ta không nhịn được mở miệng hỏi: “Đây là phòng của Ma Vương sao?”

“Không phải, đây là phòng của Ứng trưởng, nhưng xin yên tâm, Ứng trưởng ngài ấy căn bản chưa có sử dụng qua phòng này, ngài ấy với chúng tôi cùng ở tại điện đường của những Âm kỵ sĩ tập thể cư trú, ngài ấy nói như thế tiện lợi hơn.”

Âm kỵ sĩ ngượng ngùng nói: “Phòng của Ma Vương vẫn chưa có thu xếp, nội thất bên trong còn dùng vải trắng bao bọc, thật sự hết sức xin lỗi.”

“Không sao.” Ta nhún vai, cái phòng này đã đủ xa hoa rồi, mặc dù rất muốn mở mang một chút phòng của Ma Vương rốt cuộc có bao nhiêu xa hoa, chẳng qua hiện tại vẫn là đừng ở phòng của Ma Vương ngay! Một hồi ở ghềnh luôn thì làm sao?

Âm kỵ sĩ nói: “Xin nghỉ ngơi cho tốt, Ứng trưởng khoảng trong vòng ba ngày sẽ về đến Ảnh Thần Điện.”

“Bọn ta có thể xem thử khắp nơi không?” Ceo thuận miệng hỏi.

“Xin lỗi, trước khi Ứng trưởng trở về, xin đừng đi lại khắp nơi.” Âm kỵ sĩ có chút gượng gạo trả lời: “Chúng tôi phải bảo vệ an toàn của các vị.”

Thuận tiện giám sát bọn ta đúng chứ? Ta khó chịu nói: “Tùy các người, mang đến chút đồ ăn trái lại thực tế hơn, đi đường nhiều như thế, ta đói lắm rồi.”

“Vâng, lập tức mang tới.”

Vẫn thật là lập tức mang tới, hơn nữa chẳng những đưa đến đồ ăn đầy ngập một bàn, còn tinh mỹ đến không giống như đồ ăn của Thần Điện có thể bùng ra... Ít nhất Thần Điện Ánh Sáng không bùng ra được.

Mọi người lập tức bắt đầu ngẫu nhiên, ngay cả lo lắng một chút có độc hay không cũng lược bỏ rồi.

Ra ngoài nhiều ngày như vậy, gần như ngày ngày đều ăn lương khô, hơn nữa còn là lương khô của Giáo Hoàng chuẩn bị, cứng như thể để giày, cũng sắp nhai không nổi rồi! Cho dù những đồ ăn trước mặt này thật sự có độc, sợ rằng chúng ta vẫn sẽ quất luôn, dù sao Thánh kỵ sĩ chẳng những năng lực kháng đả kích cao, ngay cả năng lực kháng độc cũng là số một số hai!

Laica vừa ăn, vừa hung tợn nói: “Nếu như cậu không có biện pháp giải quyết sự tình, còn hại bọn tôi bị vây hãm ở chỗ này không thể nhúc nhích, tôi sẽ thay thế Judge trưởng bóp chết cậu.”

“Bị vây hãm ở chỗ này cũng không tệ à! Ít nhất đồ ăn rất ngon đi?”

Vừa nói xong, lập tức nhận được mấy cái trừng hung dữ, Dylan còn lộ ra biểu tình ủ rũ không có hứng thú, thì thào: “Lúc nào mới có thể gặp được đội trưởng đây?”

Ta an ủi mọi người nói: “Đừng lo, chúng ta cứ an tâm ở chỗ này chờ, chờ sau khi tôi gặp được Awaitsun, mọi thứ đều sẽ...”

BANG

Lúc này, cánh cửa đột nhiên bị người dùng sức tông ra, còn truyền đến một tiếng hét: “Sun knight! Người quả nhiên ở đây!”

Mọi người gần như là trong chớp mắt ném đồ ăn trên tay xuống, sau đó giơ vũ khí nhảy dựng lên, ngay tiếp theo lại sừng sốt.

Bởi vì người ở cửa lại là...

◇◇◇◇

Ta đang đùa giỡn với em bé trong tay, Ceo và Vival luống ca luống cuống mà giúp một em bé khác thay tã, Laica đang làm mặt hề đánh lạc chú ý của em bé, để bọn họ thuận lợi thay tã, Dylan vẽ mặt bất đắc dĩ mà tiếp nhận tã bẩn...

Lúc này, Awaitsun đột nhiên vừa gọi “Sun knight” vừa vọt vào, nhìn thấy tình huống hiện trường, biểu tình như thể nhìn thấy một con rồng.

Ta giờ tay chào hân: “Lâu rồi không gặp, Awaitsun.”

“...”

Ta giờ đưa bé trên tay, bội phục nói: “Không thể không nói, người thật sự là rất mạnh, lại có thể một hơi liền sinh ba! Ý là ta thích nhất đứa này, nó thoát nhìn giống người nhất, lớn lên hẳn là sẽ rất đẹp trai, còn nhớ người từng hứa với ta, phải đem một đứa đẹp trai nhất đưa cho Thần Điện Ánh Sáng làm Thánh kỵ sĩ đấy! Chẳng qua ba đứa này đều là nam, cho nên người còn phải sinh một đứa con gái đẹp nhất để làm tế ti Ánh Sáng!”

“...”

Bên cạnh, đám người Ceo bội phục nói: “Không hổ là Sun, quá hèn hạ rồi!”

Ta trừng bọn họ một cái, bọn họ lập tức đổi giọng: “Không, là quá nhìn xa rồi!”

Awaitsun nhìn nhìn ta vừa lại nhìn nhìn đứa con trên tay ta, hình như có phần không biết làm sao, còn thấp thoáng mang theo một tia sợ hãi.

Ta đầu tiên là khó hiểu, sau đó lập tức liền rõ ràng, vội vàng giải thích: “Đừng lo, vợ người giờ đang ở phòng cho con uống sữa, cho nên bảo bạn ta chăm sóc giùm hai đứa bé này, ta tuyệt đối không có ý muốn bắt con của người uy hiếp người!”

“Người, người...” Awaitsun “người” cả buổi, thậm chí còn quên dùng kính xưng “ngài” để xưng hô ta, cuối cùng cũng rõ ràng: “Người ở đây làm cái quái gì? Ta ở bên ngoài tìm người tìm sắp phát điên, lại thu được tin tức nói người đã ở Ảnh Thần Điện rồi! Ta suýt nữa tưởng rằng đây là tin tức giả!”

“Ta ở đây giúp người trông con.” Ta thành thật nói: “Vợ người nói dù sao ta cũng chỉ là nhân rồi, dứt khoát cứ giúp trông con.”

Awaitsun bà vợ Alice của hắn thật sự so với Awaitsun cùng tất cả Âm kỵ sĩ khác táo bạo hơn nhiều, cô ta cứ như thế đạp cửa đi vào, đem hai bé cứng một đứa nhét vào trong lòng ta, một đứa nhét vào lòng Ceo, sau đó chỉ làn da của mình nói đây là ta nợ cô ta, xem ra cô ta vẫn chưa hoàn toàn trắng trở lại, không ngờ cái cách điều chế kia lợi hại như vậy!

Sau đó, cô ta liền xoay người đi về phòng cho con uống sữa rồi, ta còn có thể làm gì với hai đứa bé trên tay? Chung quy không thể ném chúng vào thùng rác chứ? Đành phải cứ như thế trông hộ con trông hộ hết ba ngày.

Lúc này, em bé trên tay ta hình như rất bất mãn, bắt đầu bật khóc, đến lúc ta bắt đầu dỗ nó, nó liền cười rồi, nhìn thấy tình huống này, Awaitsun hình như có chút đình trệ đầu óc, ngơ ngác mà nhìn ta và Ceo đỡ con của hắn.

Lúc này, cửa phòng đột nhiên bị người tông ra.

“Awaitsun!” Alice vui mừng mà hô lớn, đem bé cứng trên tay mình nhét một phát vào lòng Laica, sau đó nhào vào trong lòng chồng mình bắt đầu anh anh em em.

“...” Mấy người chúng ta vừa vỗ em bé trong lòng, vừa nhìn cặp vợ chồng âu yếm phóng tia chớp, ngay cả ta kẻ mù này cũng cảm giác bị lóa đến mắt.

Laica vừa vỗ nhẹ đứa bé trong lòng, vừa lạnh lùng hỏi: “Tôi có thể bán bọn họ hai cây phi đao không?”

“Mặc dù tôi rất muốn nói có thể, chẳng qua bây giờ chúng ta đang ở trên địa bàn người ta, cho nên không được.”

Awaitsun lưu luyến mà rời khỏi ôm ấp của vợ, nói: “Alice, anh phải trước xử lý chính sự.”

Alice gật đầu, ngoan ngoãn mà đi sang bên cạnh đứng, cái phụ nữ ngay cả ta Sun knight kiêm người ứng cử Ma Vương này cũng không thêm bỏ vào trong mắt lại vâng lời chồng răm rắp như vậy? Ta đơn giản là không dám tin, ma lực của tình yêu còn kinh khủng hơn so với Ma Vương!

“Ngài vì sao muốn gặp tôi?” Awaitsun quay đầu qua, khó hiểu hỏi ta.

Ta dứt khoát nói: “Ta cần biết phương pháp cử hành nghi thức từ bỏ tư cách Ma Vương, sau đó hi vọng người đừng quấy nhiễu tiến hành nghi thức.”

Awaitsun sửng sốt sau đó lộ ra vẻ giận dữ, ta vỗ vai hắn nói: “Chẳng qua cái này trước tiên đừng đề cập, đi! Ta dẫn người đi xem chiến lợi phẩm của ta bắt được.”

“Chiến lợi phẩm?”

“Sun!” Đám người Ceo lập tức hô lớn: “Bọn tôi cũng đi cùng!”

Ta quay đầu nói với bọn họ: “Không sao! Tôi chỉ là muốn trò chuyện với hắn một chút, các cậu ở chỗ này chờ tôi.”

Ceo sừng sốt nói: “Bọn tôi cũng đi theo, không có gì là bọn tôi không thể nghe chứ?”

“Tôi chỉ là dẫn hăn đi xem Elo mà thôi, các cậu ở chỗ này trông trẻ đi!”

Ceo nhú mày, vẫn muốn mở miệng nói...

Hãy tin tôi.

“... Được rồi, bọn tôi sẽ ở chỗ này trông trẻ.” Ceo nhìn ta, nói: “Cậu lát nữa sẽ trở lại đi?”

Ta một hơi đáp ứng: “Đương nhiên!”

Ceo lúc này mới gật đầu.

Ta cùng Awaitsun rời khỏi phòng, vừa đi vừa nói: “Ta biết Roland từng ở lại Hỗn Độn Thần Điện, thời gian chính xác là bao lâu?”

Awaitsun liếc ta một cái rồi trả lời: “Lúc hăn tới Hỗn Độn Thần Điện, nói với chúng tôi hăn ba ngày trước đã giết ngài, ngài không có tí ti phần thắng có thể lên làm Ma Vương, sau đó hăn liền rời khỏi, nhưng ngay sau đó liền truyền đến tin tức ngài phát điên, hăn liền lại quay về Hỗn Độn Thần Điện, ở cho đến khoảng một tháng trước mới rời khỏi.”

“Roland muốn các người gây áp lực với Thần Điện Ánh Sáng, để cho Thần Điện giết chết ta?”

Awaitsun nhìn ta, hình như muốn ở trên mặt ta tìm được thần sắc phẫn nộ, nhưng trên mặt ta lại chỉ có biểu tình bình tĩnh, sau đó, hăn gật đầu.

“Oh?” Ta nhàn nhạt nói: “Có muốn xác nhận lần nữa đáp án người vừa mới nói có sai lầm hay không?”

Awaitsun biến sắc, trầm mặc trong chốc lát rồi nói: “Xin lỗi, Roland không có hạ qua bất cứ mệnh lệnh nào, hẳn chỉ là ở tại Hồn Độn Thần Điện, phần lớn thời gian đều là lật xem sách của ma pháp hệ hắc ám, thỉnh thoảng dò hỏi tôi tình huống có liên quan đến ngài, những loại vấn đề liên quan đến ngài có phải đã thanh tỉnh hay không gì đó.”

Ta gật đầu, thuận tiện cảnh cáo hẳn thêm một lần: “Vĩnh viễn đều không được lừa gạt ta lần nữa, người không lừa được ta.”

Ta bây giờ có thể dễ dàng phân biệt một người có phải đang nói dối hay không, bởi vì người bình thường lúc nói dối, thần tình trên mặt sẽ có thay đổi, hơn nữa nhịp tim sẽ hơi hơi tăng tốc, đối với ta cái người mù dùng cảm tri thay thế thị lực, ngay cả lực phủ ngũ tạng của đối phương đều thấy được rõ ràng này mà nói, muốn phân biệt một người có phải đang nói dối hay không, thật sự không phải chuyện quá khó.

Chẳng qua Judge ngoại lệ, cậu ta mặc kệ là nói thật hay nói dối, hết thảy đều là bằng phẳng, một khuôn mặt tàn khốc vĩnh viễn đều là mặt tàn khốc, căn bản không có bất cứ thần sắc khác thường nào, thậm chí nhịp tim cũng sẽ không tăng tốc!

Bỏ qua công lực nói dối hơn người của Judge, ta tiếp tục dò hỏi: “Người có gặp qua Pink không? Cô ta là vụ yêu của Roland.”

Awaitsun sửng sốt, nói: “Không, không có gặp qua.”

Ai cũng không có gặp qua Pink, cô ta rốt cuộc đi đâu rồi?

Ôm theo tâm tình khó hiểu, hai người chúng ta đi tới một phòng giam.

Không biết tại sao, dưới đất của Ảnh Thần Điện tất cả đều là phòng giam, tổng số phòng giam so với sở thẩm phán của Thánh Điện còn nhiều hơn, hơn nữa phòng giam vô cùng kiên cố, phạm nhân bình thường căn bản

không cần phòng giam vững chắc như thế, nên biết rằng sự vững chắc của phòng giam thế nhưng đều là tiền chất đồng ra!

Ta tò mò hỏi: “Những phòng giam này rốt cuộc là thiết kế để nhốt loại phạm nhân nào?”

Awaitsun lặng đi một chút, trả lời: “Dũng giả.”

“... Dũng giả?”

Awaitsun quay đầu nhìn ta, tận trách giải thích: “Bởi vì Ảnh Thần Điện ban đầu chính là theo căn cứ địa của Ma Vương để thiết kế.”

Ta hiểu rồi. Nếu như là căn cứ địa của Ma Vương, vậy tự nhiên sẽ có dũng giả đến tấn công, cho nên mới sẽ có một đồng phòng giam kiên cố này, bởi vì dũng giả đến tấn công phần lớn đều sẽ không quá yếu, phòng giam bình thường sợ rằng căn bản nhất không được họ.

Ta có chút tò mò hỏi: “Các người sẽ đem dũng giả giam suốt ở trong này? Hay là giam một chút rồi sẽ giết?”

Awaitsun biến sắc, cau mày suy tư một hồi, đang lúc ta đầu đầy mờ mịt, hẳn liền bắt đầu giải thích: “Có một số dũng giả sẽ trực tiếp bị Ma Vương giết chết, số ít người khiến cho Ma Vương cảm thấy hứng thú mới sẽ bị nhốt lại, phần lớn là nhốt đến khi Ma Vương quên mất, chúng tôi sẽ lén thả bọn họ đi, trừ phi là một số người khá đặc thù, đã khiến cho Ma Vương ghi tạc trong lòng, vậy chúng tôi cũng chỉ có thể giam luôn họ, để tránh Ma Vương ngày nào đó đột nhiên muốn gặp họ, nhưng chúng tôi lại không giao được người, có thể sẽ khiến cho Ma Vương tức giận, tạo thành nguy hại càng lớn.”

Ta nói đùa: “Trí nhớ của ta thế nhưng không phải tốt bình thường, tuyệt đối sẽ không quên.”

“Tôi cũng nghĩ như thế, cho nên nói cho ngài cũng không sao...”

Chúng ta vừa thuận miệng nói chuyện, vừa đi tới phòng giam nhất Elo, hãn bị trói thành hình chữ đại (大) ở trên tường, nếu như là người bình thường, lấy loại tư thế này bị treo lên, sợ rằng treo một ngày đã nửa chết nửa sống, buộc hai ngày đã chết thật rồi, chỉ là Elo thế nhưng không phải người bình thường, nếu không treo như vậy cộng thêm ma pháp cấm chế, căn bản không làm khó được hãn.

Awaitsun nhìn Elo, Elo thì căn bản không thèm để ý chúng ta, Awaitsun thở dài nói: “Ngài bắt hãn, Roland sẽ rất phẫn nộ.”

“Hãn rốt cuộc là ai?” Ta thật sự không cho rằng Roland sẽ tùy tiện làm ra cái hộ vệ tùy thân.

Hãn trầm mặc một chút, mới mở miệng giải thích: “Hãn là một Âm kỵ sĩ, hãn phải nói vốn là, là tôi phái hãn đi làm hộ vệ tùy thân của Roland, nhưng Roland lại giết hãn, cũng không biết vì sao, sau khi giết hãn rồi lại dùng thi thể của hãn làm ra cái sinh vật undead này.”

“Roland đã giết hãn?” Ta quay đầu nhìn Elo hỏi: “Roland tại sao muốn giết người?”

Elo nhú mày, nói: “Quân chủ không có giết ta.”

Nghe vậy, ta lại quay đầu trừng Awaitsun.

Awaitsun bất đắc dĩ giải thích: “Cái sinh vật undead này đã không phải Âm kỵ sĩ lúc đó rồi, chỉ là sinh vật undead lợi dụng thi thể của hãn để làm ra, cho nên Roland đương nhiên không có giết hãn.”

Thì ra là như vậy.

Awaitsun khó hiểu hỏi: “Ngài rốt cuộc vì sao muốn bắt hãn?”

“Để dẫn Roland tới. Ta với Roland hẹn ở chỗ cử hành nghi thức, còn nói với hãn, ta định đem tư cách Ma Vương nhường cho hãn.”

Awaitsun mặt cứng đờ, bi phẫn mà gầm lên: “Người thật sự biết tính nghiêm trọng của sự tình không? Nếu như có biện pháp, ta cũng không muốn bắt buộc người làm Ma Vương! Cho dù Roland bây giờ là người tốt, nhưng hãn đã chết, người chết không nên can thiệp cái thế giới này, đây không phải là tôn chỉ của Thần Điện Ánh Sáng các người sao? Càng huống chi là để cho một kẻ chết nắm giữ lực lượng kinh khủng!”

Người lại quên kính xưng “ngài” rồi sao? Xem ra Awaitsun thực sự không quen dùng kính xưng lắm, nói cũng phải, hãn tốt xấu gì cũng đường đường là thủ lĩnh Hỗn Độn Thần Điện, ngoại trừ hoàng thất, hãn chắc chắn không dùng kính xưng với người khác.

“Nghe ta nói!” Ta bắt lấy vai của hãn, nói: “Đó là gạt hãn, ta căn bản không định từ bỏ tư cách Ma Vương.”

“Người nói dối!” Awaitsun rống to: “Đừng hòng gạt ta! Người vì tiếp tục làm Sun knight, thậm chí có thể không quan tâm nguy cơ của cái thế giới này, thuộc hạ của ta cũng nói cho ta, người thề với thần Ánh Sáng, mặc kệ xảy ra bất cứ chuyện gì, đều muốn tiếp tục làm Sun knight, người làm sao có thể sẽ nguyện ý làm Ma Vương?”

“Nhìn hãn.” Ta dùng tay phải chỉ Elo, sau đó thi triển một cái phong nhận nhỏ, rạch trên cổ tay phải của mình, lượng lớn máu phun ra, gần như toàn phun ở trên người Elo.

Awaitsun sửng sốt, cau mày nói: “Người làm gì vậy?”

Ta tỉ mỉ giải thích: “Thân là Sun knight, máu của ta đáng lẽ mang theo quang thuộc tính mãnh liệt, hắc ám sinh vật chỉ cần dính phải một tí xíu liền sẽ đau đớn không chịu nổi, đây là chuyện ngay cả chính ta cũng không thể khống chế.”

Chỉ vào Elo, ta mở miệng hỏi: “Nhưng người nhìn thấy hẳn có bất cứ phản ứng nào chưa?”

Awaitsun kinh ngạc mà lắc đầu.

“Cái giá của lần này ta sống lại là mất đi phần lớn năng lực Thánh quang, không có phụ trợ của Thái Dương thần kiếm, ta liền không khác với tế ti bình thường là bao nhiêu.”

Awaitsun lặng đi một chút, sau đó nói: “Nhưng người có Thái Dương thần kiếm, có trợ giúp của nó, người vẫn có thể làm Sun knight.”

“Đúng là không sai.” Ta bình tĩnh nói: “Ta hỏi người, nếu như ta mất đi tư cách của người ứng cử Ma Vương, ta liền sẽ mất đi thiên phú của người ứng cử, đúng không?”

Awaitsun ngẩn ra, gật đầu.

Quả nhiên không sai, Red cũng là nói cho ta như vậy, chỉ là ta cứ mãi còn ôm theo một tia hy vọng...

Ta cười khổ nói: “Cho nên, nếu như Roland lên làm Ma Vương, ta liền sẽ mất đi năng lực ma pháp cường đại, biến thành một gã không khác bao nhiêu so với tế ti bình thường, càng nghiêm trọng chính là... ta sẽ mù.”

“Mù?” Awaitsun khó hiểu hỏi: “Có nghĩa là gì? Cho dù không phải người ứng cử Ma Vương, cũng sẽ không vì thế mà mù.”

Ta nhàn nhạt nói: “Lần đó người giết chết Leaf, vì đảm bảo sống lại của cậu ta sẽ không để lại bất cứ hậu di chứng gì, giá ta trả chính là thị lực, cho nên đôi mắt này của ta sớm đã vô dụng rồi, bây giờ là lợi dụng năng lực cảm tri cường đại để thay thế thị lực, nếu như ta mất đi năng lực cảm tri, ta sẽ mù! Chân chính mù!”

Nghe vậy, Awaitsun và Elo đều khó có thể tin mà nhìn đôi mắt của ta.

“Người cho rằng một kẻ mù có biện pháp làm Sun knight sao?” Ta cười lạnh một tiếng rồi nói: “Không sai, ta dù thế nào cũng đều muốn làm Sun knight, nhưng điều kiện trước tiên là ta phải có biện pháp chấp hành chức trách của Sun knight, không phải ở trong đó làm sâu ăn bằm!”

Ta nắm chặt tay, nói với Awaitsun: “Ta nhất định phải làm Ma Vương! Bởi vì ta không có lựa chọn, cho nên người không cần phiền não bất cứ chuyện gì, chỉ cần làm theo kế hoạch của ta, ta nhất định sẽ lên làm Ma Vương! Người đã hiểu chưa?”

Awaitsun nhìn ta, không nói một câu, mặc dù trên mặt hằn tràn ngập áy náy, nhưng lại không chút do dự mà hành lễ với ta.

“Tuân mệnh, Ma Vương bệ hạ.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 8: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Tám: Điều Kiện Của Ma Vương

Trở lại phòng, ta trước tiên đem em bé trên tay Ceo, Laica và Vival lần lượt bế trả lại mẹ bọn chúng cùng với đặt ở trên giường, rồi lúc này mới tuyên bố với mọi người: “Tôi đã làm xong hiệp định với Awaitsun rồi, tôi đồng ý trở thành Ma Vương.”

Ceo hít mạnh một hơi thật lớn, còn chậm chạp chưa thở khí ra, thoạt nhìn là một bộ mặt sấp ngạt thở, Vival há to miệng, nhưng nửa câu cũng phun không ra; Laica thậm chí đặt mông ngã ngồi xuống giường, thật may ta đặt đứa bé đủ xa, nếu không cú đặt mông này đã đem Thánh kỵ sĩ tương lai ngồi thành thịt bằm rồi; Dylan lại chỉ là lặng đi một chút, thoạt nhìn không làm sao chấn động, ngược lại có chút... mong chờ?

Đừng thay đổi biểu tình.

Tôi nói dối với Awaitsun, chỉ có như vậy hẳn mới chịu nói cho tôi nghi thức nên làm sao tiến hành, cũng mới sẽ phối hợp tiến hành nghi thức.

Tốt, bây giờ bắt đầu tranh cãi với tôi, ngàn vạn lần đừng để cho Awaitsun nhìn ra dị trạng, chúng ta còn phải dựa vào hẳn mới có thể thuận lợi cử hành nghi thức.

“Sun!” Ceo là người đầu tiên phát huy kỹ năng diễn, rống giận: “Cậu rõ ràng đáp ứng bọn tôi tuyệt đối không làm Ma Vương, cậu thề với thần Ánh Sáng, tuyệt đối không từ bỏ làm Sun knight, bây giờ làm sao có thể đổi ý!”

Ta kích động rống lại với cậu ta: “Tôi không có lựa chọn, Roland đã là Death Lord rồi, nếu như lại để cho hắn trở thành Ma Vương, hắn sẽ trở thành một cái tồn tại kinh khủng nhất, không có bất cứ ai có thể khống chế hắn, một khi hắn nổi điên — lấy sinh vật undead mà nói, phát cuồng cũng không hiếm thấy — cái thế giới này liền xong rồi!”

Vival làm ra biểu tình khó có thể tin, gầm lên: “Cho nên cậu cứ như thế muốn từ bỏ làm Sun knight sao?”

“Vì thế giới này...” Ta cười khố: “Chỉ có thể làm như vậy thôi. Chẳng lẽ chúng ta còn thật sự có thể trơ mắt nhìn thế giới xảy ra nguy cơ sao?”

Mọi người đều trầm mặc, biểu tình thấp thoáng mang theo thần sắc áy náy, nghĩ đến cái này cũng không phải là diễn, hơn phân nửa là thật tình biểu lộ, cho dù có kiên định muốn để ta làm Sun knight thế nào, bởi thế dẫn đến nguy cơ thế giới, khó tránh đều sẽ áy náy.

“Cầu xin các cậu, tôi thật sự không hy vọng mình trở thành tội nhân gây ra hủy diệt thế giới.”

Mọi người trầm mặc một hồi, Ceo thở dài nói: “Được rồi, vậy chúng ta bây giờ sẽ đi cử hành nghi thức.”

“Không được.” Ta lắc đầu, nói: “Cử hành nghi thức cần có mặt Roland. Để tránh cho hắn muốn giết tôi, cho nên tôi muốn trực tiếp thiết lập cái bẫy đem bắt hắn.”

Nghe vậy, Dylan gầm lên: “Đội trưởng sẽ không muốn giết đồng bạn!”

Kỹ năng diễn này thật đúng là không tệ... Không, Dylan căn bản không phải đang diễn trò, mà là thật sự cho rằng như vậy đi?

Ta nhắc nhở hắn: “Hắn đã giết ta một lần rồi.”

Dylan dù có ủng hộ đội trưởng hẳn thế nào, đối mặt với sự thật, vẫn chỉ có thể cứng họng không nói được gì.

“Nghĩ thức rồi cuộc phải cử hành làm sao?” Vival lộ ra tò mò hỏi.

Awaitsun mở miệng giải thích: “Phải ở địa điểm đặc định cử hành nghi thức, ở đó có ma pháp trận của Hỗn Độn thần để lại, là ma pháp trận căn bản không thể phức chế, cho nên nhất định phải đến trong đó cử hành nghi thức. Bởi vì đó là một cái ma pháp trận vô cùng trọng yếu, cho nên cố định có mười Hỗn Độn tế ti, năm mươi Ám kỵ sĩ cao đẳng cùng ba mươi cung thủ canh gác, hơn nữa hiện tại là thời kỳ đặc biệt, cho nên ta đã phái thêm năm Hỗn Độn tế ti và ba mươi Ám kỵ sĩ cao đẳng.”

Những người khác vừa nghe, da mặt đều bất giác mà co rúm lại, mặc dù ta cũng sớm đã đoán ở đó chắc chắn có lực lượng hùng hậu đóng giữ, chẳng qua cũng không ngờ Awaitsun lại còn có nhiều người có thể đặt ở đó như thế, mà không có ra ngoài quét dọn hắc ám sinh vật, nếu như không có đạt thành hiệp định với hẳn, cho dù ta biết làm sao cử hành nghi thức, sợ rằng cũng không có biện pháp đột phá lực lượng hùng hậu.

Awaitsun tiếp tục giải thích: “Trong quá trình di chuyển mảnh vỡ, hai người phải đứng ở vị trí đặc biệt của ma pháp trận, người từ bỏ lực lượng không thể có chút xíu vùng vẫy nào, nhất định phải là tự nguyện từ bỏ.”

Mọi người chỉ là gật đầu.

Này! Còn không mau kinh ngạc mà hỏi Roland làm sao có thể sẽ không vùng vẫy.

Kỹ năng diễn của các cậu cũng thật là quá kém rồi đi!

Ceo vôi vàng hỏi: “Nhưng Roland làm sao có thể sẽ không vùng vẫy? Hẳn là đâu phải tự nguyện từ bỏ lực lượng.”

“Đương nhiên có thể!” Ta giải thích: “Roland rất coi trọng thuộc hạ, chúng ta có Elo, có lẽ Dylan cũng có thể sử dụng.”

“Ngài muốn dùng tôi uy hiếp đội trưởng?” Dylan sừng sốt.

Ta gật đầu nói: “Nếu cần thiết.”

“Sun...” Vival khó xử nói: “Dylan là phó đội trưởng của Thánh Điện, Roland không có khả năng tin chúng ta sẽ động thủ với Dylan, hẳn sẽ không bị uy hiếp đi?”

“Chúng ta sẽ không, nhưng Awaitsun sẽ!” Ta tỉ mỉ giải thích quá trình: “Đến lúc đó người muốn dùng Elo và Dylan uy hiếp Roland không phải các cậu, trái lại các cậu phải nguy trang thành trướng kế bị bắt, làm cho tình huống hiện trường thoát nhìn có vẻ như là bị Awaitsun nắm trong tay, sau đó hẳn sẽ phụ trách dùng hai người này uy hiếp Roland, để cho tôi lên làm Ma Vương.”

Trên thực tế, tôi sẽ lên cõi trời các cậu, các cậu liền bắt giữ Awaitsun, khiến cho tình huống hoàn toàn ngược lại, Roland sẽ lên làm Ma Vương, như thế hiểu chưa?

“... Cậu thật sự quá con mẹ nó hèn hạ rồi!” Laica sừng sờ mà thật tình nói.

“Thật sự là trí kế kinh người.” Awaitsun cười khổ nói.

“Hẳn vốn đã hèn hạ vô sỉ!” Alice vừa vỗ lưng em bé vừa hưởng ứng.

Ta nói với công chúa điện hạ: “Chồng cô sau này thế nhưng phải làm việc dưới tay ta, không thấy hẳn cũng nói ta trí kế kinh người sao? Cô còn dám nói ta hèn hạ vô sỉ, coi chừng sau này ta bắt nạt chồng cô.”

Alice la hét: “Coi chừng ta kêu con trai anh tuấn và con gái xinh đẹp của ta tương lai lúc đi làm Thánh kỵ sĩ với tể ti, ở Thần Điện Ánh Sáng phá hoại đó!”

“... Cô thật hèn hạ!”

“Như nhau thôi.” Alice hừ lạnh một tiếng.

Ta quay đầu nói với Awaitsun: “Nếu hiệp nghị đã đạt thành, người bây giờ cứ đi bố trí theo lời ta nói đi, hoàn thành càng nhanh càng tốt, hắc ám chi địa không thể tiếp tục khuếch trương nữa.”

Awaitsun gật đầu nói: “Vâng!”

“VẬY người cũng chỉ là nhân rồi, cứ tiếp tục giúp ta trông con đi!” Alice vừa nói xong vừa nhét con trên tay vào trong tay ta.

“...”

Awaitsun và Alice vừa đi, căn phòng cũng không có người ngoài, ngoại trừ đứa bé trong tay ta.

“Hắn phải nên hỏi Alice một chút, đứa bé này tên là gì...”

Ceo vôi vàng nói: “Tôi đã hỏi rồi, nó tên là Shuis, tôi dự định muốn nó rồi, đừng giành với tôi!”

“... Mười Hai Thánh kỵ sĩ nhiệm kỳ tiếp theo?” Ta khó có thể tin nói: “Tuổi này cũng quá nhỏ một chút rồi đi? Đợi đến lúc chinh tuyến, nó nhiều lắm cũng mới bảy tuổi.”

Ceo nhún vai nói: “Trên lý luận chinh tuyến là lấy từ tám tuổi đến mười hai tuổi là chủ yếu, nhưng nhỏ một chút hoặc là lớn một chút hẳn đều vẫn có thể đi!”

Ta đột nhiên nhớ tới hai anh em gặp được trên đường, Elaro và Ludia. Tuổi Elaro hình như vừa lại hơi lớn, chờ đến lúc chinh tuyến, nó sợ rằng đã mười bốn tuổi rồi đi?

Laica khó chịu nói: “Các cậu thảo luận chuyện chinh tuyến lúc này cũng quá sớm rồi đi? Trước đem chuyện Ma Vương giải quyết rồi hẵng nói đi!”

“Sun, cậu thật là...” Vival chần chờ một chút, thấp giọng hỏi: “Không ai đang nghe lén chứ?”

Ta lắc đầu nói: “Không có, yên tâm đi! Không có bất cứ người nghe lén nào có thể tránh khỏi cảm tri của tôi.”

“Cậu làm sao nghĩ ra kế hoạch này?” Vival không nhịn được nói: “Ngay cả Trầm Mặc Chi Ứng cũng để cho cậu lừa gạt, hẳn thật sự cho rằng cậu muốn làm Ma Vương đi!”

Ta nhún vai nói: “Không phải quá khó, hẳn cho rằng rất ít người sẽ từ chối lực lượng cường đại, nhất là lý do nhận được lực lượng cường đại vừa lại là vì hòa bình thế giới, người bình thường đều sẽ không từ chối đi!”

“Nói cũng phải.” Vival nói đùa: “Đáng tiếc Sun knight của chúng ta trước giờ đã không phải người bình thường.”

Lúc này, Dylan đột nhiên mở miệng hỏi: “Nếu như ngài không làm Ma Vương, vậy đội trưởng có phải sẽ làm Ma Vương rồi?”

Ta trầm mặc một chút, nói: “Phải.”

Dylan mấp máy môi, nhưng lại không nói ra, cuối cùng miễn cưỡng hỏi: “Vậy nhất định phải dùng tôi đi uy hiếp đội trưởng sao?”

Ta lập tức liền trả lời: “Ta không có thứ khác có thể uy hiếp cậu ta, cho nên chỉ có thể dùng người và Elo, ta đối với quan hệ của Roland và Elo vẫn

không rõ lắm, không chắc hẳn có đủ dùng để uy hiếp Roland hay không, cho nên người là không thể thiếu!”

Dylan trừng ta, hình như có lời sắp muốn phun ra tới nơi, nhưng lại cố gắng không nói ra miệng... Mặc dù ta cũng hoặc nhiều hoặc ít có thể đoán ra hẳn muốn nói cái gì rồi, hơn phân nửa là hèn hạ vô sỉ gì gì đó.

“Dylan!” Ceo trầm giọng gầm lên.

Dylan cứng đờ, cúi đầu dùng giọng cứng nhắc nói: “Xin lỗi, Sun knight trưởng, tôi sẽ tuân theo chỉ thị của ngài đi làm.”

Nói xong, hẳn liền xoay người đi, sống lưng thẳng tắp rời khỏi căn phòng, thậm chí không có báo cáo muốn đi đâu.

Ta nhìn theo hướng hẳn rời khỏi, không có gọi hẳn lại hay hỏi hẳn muốn đi đâu, mặc cho hẳn rời đi.

Vival vỗ vỗ vai ta nói: “Đừng để ý, cậu và Roland chung quy có một người phải trở thành Ma Vương.”

Ta thì thào: “Tôi thật sự... rất xin lỗi.”

“Xin lỗi cái gì chứ!” Laica kêu lớn: “Dù sao Hell trước kia vốn chính là Dylan, bây giờ cũng chẳng qua trở lại nguyên dạng thôi mà!”

Ta quay đầu nhìn ba người bọn họ, không nhịn được mở miệng hỏi: “Các cậu cảm thấy Roland chỉ là một cái người ngoài, cho nên không trọng yếu như người khác sao?”

Ba người trầm mặc xuống, Ceo có chút miễn cưỡng nói: “Thân là Hell knight, Roland làm được rất khá, thật ra tôi cũng có chút bắt đầu quen cậu ta chính là Hell knight trưởng... Nhưng đó thì lại có thể làm sao đây? Đừng suy nghĩ nhiều nữa, đem chuyện làm cho xong liền trở về Thần Điện thôi.”

Ta gật đầu, Vival đột nhiên mở miệng nói: “Đây không liên quan đến có phải người ngoài hay không, bởi vì cậu là Sun knight, cho dù là giữa cậu và Judge một người phải làm Ma Vương, chúng tôi cũng sẽ chọn giữ lại cậu, để cho Judge đi làm Ma Vương.”

Ta sừng sốt, nhưng lại nhìn thấy hai người kia cũng gật đầu.

“Laica Metal tôi nói cho cậu, thiếu đi người nào cũng có thể, chính là tuyệt đối không thể thiếu đi Sun knight! Lúc tất yếu, để bảo trụ Sun knight, ngay cả bản thân cũng có thể hi sinh!” Laica rống xong, khôi phục âm lượng bình thường của cậu ta nói: “Lão sư của tôi chính là rống tôi như thế đấy!”

Metal knight nhiệm kỳ trước đích xác là một người có cổ họng rất bự, hơn nữa nội dung nói chuyện cũng khá cay độc, cộng thêm âm lượng kinh người, vẫn thật là một Metal knight xứng với cái tên.

“Mỗi một lão sư đều dạy như thế.” Ceo cười nói: “Có lẽ chỉ có lão sư của Sun knight sẽ không dạy như vậy.”

Ta khó chịu nói: “Lão sư của tôi làm sao có thể dạy như thế, chính ông ấy đã làm qua rất nhiều chuyện nguy hiểm, có một lần thậm chí một mình chạy đi khiêu chiến đoàn giặc cướp một trăm năm mươi tên đầy đủ vũ trang!”

“Thật là!” Laica thở dài nói: “Mỗi một nhiệm kỳ Sun knight hình như đều có khuynh hướng không dưng đâm đầu vào chỗ chết mà! Khó trách những Thánh kỵ sĩ khác đều phải bạt mạng nói với học sinh nhất định phải không tiếc mọi sự bảo trụ Sun knight.”

Ai không dưng thích đâm đầu vào chỗ chết hả...Ta lược qua lời độc địa của Laica, nói: “Tôi đi tìm Awaitsun bàn bạc kế hoạch cụ thể, Ceo cậu đi tìm Dylan về, đừng để hấn một mình nghĩ ngợi lung tung, lát nữa chạy trốn thì không tốt rồi.”

“Vậy tôi với Laica phải làm cái gì?” Vival nghi hoặc hỏi.

“Ở đây trông trẻ.”

“...”

Ta đi tới phòng của Awaitsun chỗ không xa, hẵn và những Âm kỵ sĩ cao đẳng khác cùng ở tại điện đường khác, mặc dù có phòng của riêng mình, nhưng căn phòng lại không chút nào xa hoa... Đây so với căn phòng kia của Ứng trưởng mà nói, thực ra căn phòng hẵn hiện tại đang ở này cùng căn phòng của ta ở Thánh Điện không khác lắm.

Ngược lại là chính Alice và em bé ở tại một căn phòng rất xa hoa, hơn nữa còn có hai nữ hầu. Lấy điểm này mà nói, Awaitsun thật sự đáng khen ngợi, vì cùng đồng bào Âm kỵ sĩ đồng cam cộng khổ, thậm chí không tiếc ở riêng với vợ!

Chả trách những Âm kỵ sĩ khác đều rất tôn kính hẵn... chẳng qua ta vẫn là định kê hẵn dọn về chính điện, bởi vì tìm hẵn phải từ chính điện đi tới điện đường khác, thực sự rất phiền toái à!

Ta vừa đi tới cửa, thủ vệ đứng ở cửa phòng lập tức hành lễ với ta, sau đó không nói nhiều lời liền mở cửa phòng, ngay cả gõ cái cửa cũng không có, chẳng lẽ không sợ Trầm Mặc Chi Ứng của nhà hẵn đang ở bên trong làm chuyện gì không thể cho ai biết sao?

Ta đi vào, Awaitsun quả nhiên không đang làm chuyện không thể cho ai biết, hẵn đang cúi đầu xem một đồng công văn, vừa phát hiện có động tĩnh liền ngẩng đầu lên, lúc nhìn thấy ta hình như cũng lạng đi một chút.

Ta vội vàng nói: “Thủ vệ nhà ngươi thật là kỳ quái, ngay cả gõ cái cửa cũng không có liền để ta vào rồi.”

Awaitsun bật cười nói: “Bởi vì là ngài, ngài muốn đi bất cứ nơi nào của Ảnh Thần Điện đều sẽ không bị cản trở.”

Ta suy nghĩ một chút hỏi: “Các người cung kính như vậy, là lo sợ nếu chọc Ma Vương nổi giận, khả năng sẽ có hậu quả nghiêm trọng?”

“Phải.” Awaitsun thành thật nói rõ: “Chúng tôi biết Ma Vương sắp sinh ra rồi, cho nên Âm kỵ sĩ đợt này đều đã tiếp nhận qua huấn luyện, biết phải dùng thái độ cung kính đối diện Ma Vương.”

Ta đùa giỡn nói: “Người gay go rồi, bây giờ bị ta biết, vậy chiêu này đã vô ích đối với ta rồi.”

“Đúng thế, thật gay go.” Awaitsun cười nói: “Chẳng qua giờ tay không đánh kẻ tươi cười, đúng không?”

Ta lắc đầu nói: “Khuôn mặt này của người mặc kệ là biểu tình gì, dù sao đều đẹp đến khiến người muốn đánh chết người, người thật nên vui mừng vì ta đã mù rồi.”

Nụ cười của Awaitsun lập tức biến thành cười khổ, nghĩ đến hãn cũng bởi vì khuôn mặt đó mà nếm không ít đau khổ, tướng mạo quá đẹp trai quá nhiên là chuyện trời giận người oán!

“Bây giờ nói chính sự đi! Bước đầu tiên của hiệp định đã do ta hoàn thành trước rồi, người nên lấy ra một chút thành ý đi?”

“Vâng, nhưng không ngờ, bọn họ hoàn toàn không có sinh nghi.” Awaitsun khó có thể tin nói: “Bọn họ làm sao đều sẽ không hoài nghi ngài là thật sự muốn trở thành Ma Vương?”

“Bởi vì ta là Sun knight, bọn họ quá quen làm theo mệnh lệnh của ta, hơn nữa bọn họ biết ta không dễ dàng từ bỏ công việc của Sun knight mà lựa chọn đi làm Ma Vương.”

Awaitsun nhìn ta hỏi: “Lừa gạt bọn họ thật sự ổn không?”

Ta nhàn nhạt nói: “Không có gì ổn hay không ổn, chỉ là ta nhất định phải làm như thế!”

“Tại sao không trực tiếp nói cho bọn họ, ngài muốn làm Ma Vương?”
Awaitsun trầm giọng nói: “Thái độ của ngài làm cho tôi có chút lo lắng, có lẽ người ngài muốn gạt căn bản không phải bọn họ, mà là tôi! Mặc dù ngài ngoài miệng nói muốn làm Ma Vương, nhưng biết đâu đến lúc đó, lại là Roland lên làm Ma Vương ——”

Ta lạnh lùng ngắt lời hẳn: “Ta căn bản không muốn làm Ma Vương, nhưng ta cũng vĩnh viễn đều sẽ không từ bỏ làm Sun knight! Cho dù vì để làm cái Sun knight này, ta phải làm Ma Vương!”

Awaitsun suy tư một chút, dứt khoát trả lời: “Tôi hiểu rồi, sẽ không lại hoài nghi ngài nữa.”

“Được, vậy bây giờ nói cho ta biết mọi chi tiết của cử hành nghi thức.”

“Tại sao?” Mặc dù Awaitsun ngoài miệng nói không hoài nghi, nhưng ánh mắt trái lại lộ ra đầy hoài nghi, hẳn nghi hoặc hỏi: “Đến lúc đó tôi cũng sẽ có mặt, tôi ở đó nói cho ngài nên làm thế nào thì được rồi.”

Ta dùng giọng cương quyết nói: “Bởi vì ta không thích bất cứ nhân tố nào không chắc chắn! Đến lúc đó người nếu như đổi ý thì sao? Nếu như người thật ra là gạt ta, ý đồ chân chính là muốn để cho Roland trở thành Ma Vương đây?”

Awaitsun biến sắc, vội vàng nói: “Tôi sẽ không ——”

Ta ngắt lời hẳn: “Người có thể hoài nghi ta thật ra là muốn để cho Roland lên làm Ma Vương, chẳng lẽ ta không thể hoài nghi người sao? Hơn nữa

người lại không phải chưa từng lật lọng! Lúc ta phát điên, người không phải liền đổi qua ủng hộ Roland sao?”

Awaitsun mấp máy môi, nhưng lại không thể nói ra bất cứ lời phản bác gì.

“Để đảm bảo chuyện sẽ tiến hành thuận lợi, cho nên ta phải biết toàn bộ chi tiết!”

Awaitsun nhíu chặt mày nói: “Nếu như tôi không muốn nói cho ngài thì sao?”

Ta nhàn nhạt nói: “VẬY ta bây giờ liền bắt giữ người, thuận tiện bắt giữ Âm kỵ sĩ ở gần đây, bọn họ có thể ở cách người gần như vậy, chắc chắn cùng người có giao tình không tệ, sau đó lại dùng ma pháp tinh thần truyền lời, bảo Ceo đi bắt vợ của người, về phần con của người đã có hai đứa ở trên tay Laica và Vival.”

“Người, người...” Awaitsun “người” cả buổi, lúc này cuối cùng mới cắn răng nói: “Người đúng là đồ Ma Vương!”

Ta không ý kiến nói: “Thật ra bây giờ vẫn chưa phải!”

Biểu tình của Awaitsun thoát nhìn tức giận đến sắp hộc máu rồi.

Ta vừa tụ tập hắc ám thuộc tính vừa nói: “Cho người mười giây suy nghĩ có nói hay không. Mười, chín, tám, bảy...”

“Được!” Hắn cắn răng một cái, sau đó một năm một mười mà nói hết chi tiết của cử hành nghi thức, trong lúc này, ta rất cẩn thận mà chú ý nhịp tim và thần tình của hắn, đảm bảo hắn hoàn toàn không có nói dối.

Sau khi nói xong, cả mặt Awaitsun sầm sầm, thấy vậy ta không nhịn được đảo mắt khinh khỉnh với hắn, nói: “Dù sao nói cũng nói rồi, người cứ

yên tâm chờ kế hoạch của ta thành sự thật đi!”

Nghe vậy, Awaitsun lại dùng biểu tình càng lo lắng nhìn ta.

“Người thiện trường mưu đồ, không thềm để ý thủ đoạn có phù hợp chính nghĩa hay không, lại có thể ở trước mặt tuyệt đại đa số người bảo trì hình tượng chính nghĩa, thậm chí có được rất nhiều người vì bảo vệ người mà không đếm xỉa đến an nguy thế giới, ở tương lai sau khi trở thành Ma Vương, người sẽ có lực lượng cường đại, khi đó, trên tay người thậm chí còn nắm giữ hai tòa Thần Điện... Ta có một loại dự cảm, người có lẽ sẽ là Ma Vương đáng sợ nhất lịch sử!”

Ta trầm mặt, hỏi: “Thế nào, người đồng ý ủng hộ ta rồi?”

“Có một chút.” Awaitsun thở dài nói: “Nhưng so lên, ta vẫn sợ một người chết lên làm Ma Vương hơn, cho nên người đừng lo lắng.”

Ta hừ lạnh một tiếng. Đối tượng của gã này ủng hộ thay đổi xoành xoạch, mặc dù là vì nghĩ cho thế giới, chẳng qua vẫn là khiến người cảm giác rất khó chịu!

Awaitsun thấp giọng nói: “Nhưng đáng sợ thông thường cũng đại biểu cho vĩ đại, bây giờ ta thật sự rất tò mò, Ma Vương như người sẽ mang đến cho thế giới tác động gì?”

Ta quay đầu qua, nói: “Cái gì cũng không có, người biết ý định của ta, ta muốn làm Sun knight, chỉ là thêm một cái thân phận Ma Vương mà thôi.”

Awaitsun bất đắc dĩ nói: “Ma Vương kiêm Sun knight, có lẽ cũng chỉ có người dám làm như thế đi!”

“Là Sun knight kiêm Ma Vương!” Ta sửa đúng hẳn.

“... Quên đi! Dù sao trong lịch sử cũng có ghi lại, cho dù là Ma Vương nhiệm kỳ nào, tùy hứng đều là đặc trưng bất biến của bọn họ.” Awaitsun cười khỗ nói: “Kế tiếp ngài cũng tuyệt đối là người tùy hứng hàng đầu trong đó, từ điểm đó xem ra, ngài làm Ma Vương thật sự hoàn toàn xứng đáng!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 9: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Chín: Đối Quyết Của Ma Vương

Ta dùng hắc ám xiềng xích trong mười lớp ngoài mười lớp vững vàng gói Elo lại, sau khi hoàn thành, hắc thoát nhìn giống như là cái người tuyết lớn, bên trên là một khối đầu nhỏ, bên dưới là viên cầu thân thể lớn, chỉ thiếu mỗi cắm một cây cà rốt ở mũi.

Hứng lấy ánh mắt giết người của Elo, ta trước trước sau sau quan sát một chút, sau khi xác định quần được vô cùng vững vàng, lúc này mới hài lòng mà gật đầu.

Sau đó, Awaitsun mang theo Dylan đi tới, so với sự kiên cố của ta trói, Awaitsun lại chỉ là dùng khóa tay và xiềng chân trói Dylan lại mà thôi.

Sau khi hai người đi tới, không hẹn mà cùng nhìn Elo, kinh thán nói: “Cái này có phải hơi quá khoa trương rồi không?”

Ta bực mình nói: “Chính người mới có phải trói hơi quá đơn giản rồi không?”

Awaitsun vội vàng giải thích: “Đây là xiềng xích chất liệu đặc biệt, bên trong kèm thêm rất nhiều ma pháp trói buộc, có thể khiến người toàn thân vô lực, hẳn không thể gãy dựa.”

“Ai cần biết Dylan có lực hay vô lực? Ta là lo Roland một phát đã kéo rút khóa tay và xiềng chân mất tiêu!” Ta cau mày nói: “Khoa trương chung

quy vẫn tốt hơn không đủ, nếu như là bị Roland một phát hủy đi xiềng xích, cứu hai người bọn họ đi, vậy chúng ta liền khỏi làm trò rồi!”

“Thì ra là thế.” Awaitsun gật đầu nói: “Ngài nói cũng phải, đúng là nên trói vững chắc một chút.”

Nghe cái này, mặt Dylan lộ ra thần sắc không ổn, một câu “khoan đã” vừa mới ra khỏi miệng, quanh người ta tuôn ra vô số hắc ám xiềng xích, giống như cả một bầu răn lúi qua phía hắn, sau đó từ lòng bàn chân bắt đầu quấn lên trên, quấn thẳng đến cổ mới thôi.

Bây giờ, hai cái người tuyết đứng xếp lại, thoạt nhìn giống hệt cặp song sinh, sắc mặt hai người cũng tương tự đến kinh người — đều rất khó coi.

Ta dám cam đoan, cho dù là Roland tự mình động thủ, cũng tuyệt đối không thể tháo cởi xiềng xích trên người bọn họ... ít nhất trong nhất thời nửa khắc cởi không được.

Awaitsun dùng thần tình áy náy nhìn Dylan một cái, sau đó nói với ta: “Trói thành cái dạng này, bọn họ hình như không thể nào bước đi, tôi tìm người đến mang đi nhé?”

“Không cần.” Ta lắc đầu, gia tăng phong thuộc tính lên hai tên người tuyết, để cho bọn họ trở nên bồng bênh, sau đó lại hóa ra hai sợi xiềng xích, lần lượt cột ở bên hông hai người tuyết, như vậy đã có thể kéo bọn họ đi rồi.

Ta thấy một sợi xiềng xích lên tay Awaitsun, nói: “Kéo đi là được rồi.”

Awaitsun cúi đầu nhìn xiềng xích, như nghĩ tới cái gì một hồi, ngẩng đầu cầu khẩn: “Nếu như tôi sau này làm sai chuyện, xin ngài có thể đừng trói tôi như vậy được không? Đánh tôi một trận tàn nhẫn hay là nhốt ở giam lao cũng được!”

Ta suy nghĩ một chút, cảnh cáo: “Nếu như người sau này dám không đi làm theo mệnh lệnh của ta, ta sẽ trói người thành như thế, sau đó kéo người du hành thị chúng.” Nói xong, nghĩ một chút cái uy hiếp này hình như không đủ lực lắm, lại bổ sung: “Hơn nữa còn muốn mang theo con của người đi cùng, để cho chúng chơi đùa vui vẻ với người tuyết papa của mình một chút.”

Sắc mặt của Awaitsun đại biến, thoát nhìn hình như vô cùng hối hận đã tuyển chọn ta...Người sớm nên chọn Charlotte! Chỉ bằng khuôn mặt này của người, Charlotte chắc chắn sẽ không tuyển chọn phương thức trừng phạt khiến cho người mất mặt đến chết.

“Cho nên người sau này phải nhớ ngoan một chút! Đi thôi, nhóm Ceo hẳn là đang chờ chúng ta rồi.”

Awaitsun bất đắc dĩ trả lời: “Vâng.”

Kéo theo hai cái người tuyết lớn, chúng ta vừa nói chuyện, vừa tiến về phía mục tiêu, chủ yếu là Awaitsun báo cáo sự tình với ta.

“Theo ý tứ của ngài, chúng ta di chuyển đến Hỗn Động Thần Điện, hơn nữa triệt để dọn trống Hỗn Động Thần Điện cùng với phạm vi một km của Thần Điện, nhưng thật sự không cần giữ lại một ít Âm kỵ sĩ hỗ trợ sao?”

“Không cần!” Ta cau mày nói: “Nếu Roland bắt bọn họ uy hiếp người thả Dylan, người là muốn thả hay muốn thấy bọn họ chết?”

Awaitsun lặng đi một chút, gật đầu nói: “Vẫn là ngài nghĩ thật chu đáo.”

“Đương nhiên! Cho nên không cho bất cứ người thừa thải nào đến gần địa điểm nghi thức, nhất là phải quản lý vợ của người cho tốt!”

Awaitsun cười khổ mà gật đầu nói: “Tôi đã nhờ đồng đội chăm sóc cô ấy rồi, Alice tuyệt đối không có biện pháp từ Ảnh Thần Điện đến đây.”

Sau khi chúng ta xuyên qua một cánh cửa lớn, đi tới một tòa đại sảnh, nhưng ở đây lại không phải đại sảnh của Ảnh Thần Điện, mà là của Hỗn Độn Thần Điện.

So với Ảnh Thần Điện lúc trước ở, Hỗn Độn Thần Điện quả nhiên giản dị hơn nhiều, sẽ không khiến cho Thánh kỵ sĩ vừa nhìn đã mất thăng bằng tâm tình, cảm thấy lúc đầu thật là chọn sai Thần Điện để tận hiến.

Cả cái đại sảnh này có thể nói không có gì đặc biệt, so với Thần Điện Ánh Sáng cũng còn tẻ nhạt hơn, mặc dù nền nhà và vách tường vân vân đều là vật liệu đá kiên cố, nhưng lại không làm sao xa hoa, không có trang sức thừa thãi, duy nhất có chỉ là tượng thần ở chính giữa đại sảnh. Nói là tượng thần, nhưng thật ra lại chỉ là một người mặc áo trùm trong tay giơ cao một cây quyền trượng.

Ta không nhịn được lắc đầu nói: “Hỗn Độn Thần Điện cũng không khỏi kém quá xa Ảnh Thần Điện, lấy một chút kinh phí xây dựng Ảnh Thần Điện qua để cải biến Hỗn Độn Thần Điện không phải tốt hơn sao? Dù sao Ảnh Thần Điện cũng thật sự quá xa hoa rồi.”

Awaitsun cười giải thích: “Ảnh Thần Điện càng xa hoa, Ma Vương càng bằng lòng đem nơi đó làm căn cứ địa, sẽ không lại chọn địa điểm khác, gây ra phiền toái không cần thiết.”

Thì ra là thế, suy xét của bọn họ quả nhiên rất chính xác, nếu như ta là Ma Vương, nhìn thấy Thần Điện xa hoa như thế, phần lớn cũng sẽ trực tiếp chọn nơi đó làm căn cứ địa.

Dù sao, xây dựng một tòa pháo đài cần phải hao phí rất nhiều nhân lực và thời gian, càng xa hoa đương nhiên càng cần thời gian, tòa thành xa hoa như Ảnh Thần Điện, cho dù vừa lên làm Ma Vương liền bắt đầu xây dựng, đợi đến sau khi hoàn công, có khi đi vào ở không tới mấy ngày, Ma Vương đã chết già rồi.

Lúc này, Awaitsun tới bên cạnh tượng thần, rút kiếm ra, tung mình nhảy lên, dùng kiếm đẩy một cái hoa văn trên thân quyền trượng, hoa văn lập tức bị ấn xuống, vạt dưới trường bào của tượng thần mở ra một cái lối vào cao khoảng bằng một người, trong lối vào là một con đường bậc thang dài.

Đây chính là lối vào của địa điểm cử hành nghi thức, nếu như không hợp tác với Awaitsun, ta có thể cả đời cũng đừng mơ tìm được nơi này!

Cho dù cảm giác quyền trượng có vấn đề, người bình thường cũng sẽ đi vịn vịn hay là sờ mó bảo thạch trên quyền trượng, ai mà biết hoa văn có vấn đề chứ? Càng hưởng chi, hoa văn trên cây quyền trượng đó lại nhiều như sao trên trời!

Chúng ta tiến vào cửa, đi dọc theo bậc thang hướng xuống dưới, vừa nhìn hai bên hông bậc thang, bên cạnh là động sâu lơ lửng, bởi vì dưới đây là một hang động thạch nhũ dưới lòng đất khổng lồ!

Vừa đi hết cầu thang, xuất hiện một cái hành lang dài làm bằng nham thạch, mới đầu ở đây đứng cả một hàng Âm kỵ sĩ, nhưng giờ phút này đều đã bị điều đi, chỉ còn lại hang động thạch nhũ trống rỗng cùng với ánh đuốc chập chờn bất định, dị thường âm trầm, hoàn toàn không giống như là nơi Thần Điện nên có... Chẳng qua nghĩ đến người phát ngôn của Hỗn Động Thần Điện là Ma Vương, vậy khắp nơi Thần Điện đều cảm giác rất âm trầm hình như cũng coi như là bình thường.

Ta nhìn trên đỉnh một chút, tường đá cách mặt đất rất xa, hơn nữa toàn là thạch nhũ, cảm giác như thể sẽ có một cây thạch nhũ rớt xuống đem người nện thành thịt bằm bất cứ lúc nào, hết sức nguy hiểm! Ta nhịn xuống lắc đầu nói: “Đem Thần Điện xây dựng ở trên hang động, các người cũng không sợ sẽ sụp xuống?”

“Sẽ không, đây là hang động Thần làm ra, làm sao có thể sẽ sụp đây?” Awaitsun thành kính mà trả lời.

Dù là Thái Dương thần kiếm, ta cũng sợ nó có ngày gãy ở trên tay ta, càng huống chi là một cái hang?

Đi hết hành lang nham thạch thật dài, trước mắt xuất hiện một cái không gian rộng lớn ước chừng hình tam giác, chung quanh là tường đá thiên nhiên, thậm chí chưa từng bị mài dũa, mặc cho vách tường đã thô ráp lại gồ ghề.

Ở giữa có một cái ma pháp trận khổng lồ, cũng hình tam giác giống cái không gian này, nhìn sơ giống như khắc trên mặt đất, nhưng thật ra là bồng bênh cách mặt đất khoảng mười phân độ cao, hơn nữa trên mỗi cái góc của hình tam giác còn có một ma pháp trận nhỏ hình tròn.

Nói là nhỏ, nhưng cũng là so với ma pháp trận hình tam giác ở giữa, thật ra pháp trận hình tròn cũng không khác chiều cao một người bao nhiêu, hơn nữa ba cái ma pháp trận này còn là dựng thẳng!

Hoàn toàn là vật bán trong suốt bồng bênh ở giữa không trung, căn bản sờ không được, khó trách các vụ yêu và Awaitsun đều nói đây là ma pháp trận không thể phục chế, cho nên nghi thức nhất định phải cử hành ở chỗ này. Cũng chỉ có Thần mới làm ra được thứ như thế này đi?

Mặc dù ta trước giờ chưa từng thấy qua Thần Ánh Sáng, nhưng lại cũng chưa từng hoài nghi sự tồn tại của Người... Khi trong tay nắm Thái Dương Thần kiếm thứ vô cùng tràn ngập quang thuộc tính như thế, thật sự rất khó đi hoài nghi tồn tại của Thần.

Lúc này, Ceo, Vival và Laica từ một bên chạy tới, Vival mở miệng hỏi: “Làm sao chậm như thế? Bọn tôi bên này đều đã làm xong, xiềng xích đã cố định ở trên tường rồi.”

“Chờ khối người tuyết lớn này chuyển tới.” Ta kéo người tuyết Elo.

“Dylan, người, người làm sao biến thành thế này?” Laica trên dưới nhìn Dylan, chặc chặc nói: “Tròn vo vo, đúng là rất giống một cái người tuyết lớn, có điều là người tuyết đen thui.”

Nghe vậy, mặt của Dylan cũng đen thui một nửa rồi.

“Nếu xiềng xích làm xong rồi, Awaitsun, người bây giờ hãy đi trói nhóm Ceo lên.” Ta quay đầu nói với Awaitsun: “Roland chỉ nói muốn ta mang theo Elo đến địa điểm cử hành nghi thức, hăn liền sẽ xuất hiện, cho nên hăn bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện, chúng ta phải mau chóng chuẩn bị sẵn sàng.”

“Vâng!”

Ceo, Vival và Laica đi tới bên cạnh tường đá, trên tường đá chỗ đó có ba bộ xiềng xích, ngoài hai tay hai chân, ngay cả eo và cổ cũng có xích, sau khi ba người đã định vị, Awaitsun lần lượt giúp bọn họ cài xiềng xích.

Mặc dù đây là xiềng xích nhóm Ceo tự mình đóng vào vách tường, nhưng xiềng xích này lại là của Hỗn Động Thần Điện cung cấp, sớm đã bị Awaitsun động tay động chân, thoạt nhìn hết sức vững vàng — đó là để lừa Roland — trên thực tế lại là khóa kéo một phát liền bung — cái này là để lừa ba người Ceo — ẩn bên trong lại còn có khóa chìm, chỉ cần cài khóa chìm, bộ xiềng xích đã bị động tay động chân này vẫn là xiềng xích vững vàng như cũ.

Phù~~ Nói lên vẫn thật là một bộ khóa phức tạp!

“Khóa xong rồi.” Awaitsun trở về bên cạnh ta, hít sâu một hơi nói: “Bây giờ sẽ chờ “hăn” tới.”

Chờ không biết phải chờ tới chừng nào, tốt hơn chủ động liên lạc cậu ta cho chắc ăn, ta từng hai lần tìm được cậu ta... Chuyện làm được ở trong mơ, không lý nào lúc tỉnh lại làm không được đi!

Ta nhắm mắt lại, trong đầu bật mạng kêu gào. Roland, Roland! Ta muốn tìm Roland, giống như lúc trước... ta muốn gặp Roland!

“Xin hỏi, ngài ngủ rồi sao?” Awaitsun nghi hoặc hỏi: “Có cần giúp ngài tìm một cái ghế tới không?”

Ta mở mắt, mặt vô biểu tình nói: “Không có, ta chỉ là nhắm mắt dưỡng thần.”

Awaitsun tin như không tin mà gật đầu.

Có lộn không? Chuyện ta ngủ đã có thể làm được, lúc tỉnh vẫn thật sự làm không được!

Phì! Bởi vì người chính là một gã dùng bản năng để sử dụng ma pháp mà!

... Red? Thật tốt quá, người mau dạy ta làm sao mới có thể đi tìm Roland như lúc trước!

Không dạy!

Ta muốn làm Ma Vương, thật sự! Cho nên dạy ta làm sao gọi Roland tới, ta mới có thể mau chóng trở thành Ma Vương!

Ai tin người chính là đồ ngu! Ở... Người lại có thể đã tự mình sử dụng ra cánh cửa triệu hồi...

“Cửa gì?” Ta vội vàng hỏi.

Không đợi Red trả lời, ta đã nhìn thấy cánh cửa đó rồi, cửa vòm to lớn ước chừng cao bằng hai người, cảnh tượng bên trong cửa hoàn toàn không liên quan với hang động thạch nhũ, mà là địa hình núi lửa lúc trước từng thấy.

“Đây, đây là cái gì?” Ta kinh ngạc hỏi.

Bước đầu tiên căn bản nhất của triệu hồi thuật, mở ra một cánh cửa không gian bên cạnh sinh vật muốn triệu hồi, khiến cho hắn có thể trong nháy mắt tới bên cạnh người, chẳng qua... Ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người dám triệu hồi Death Lord.

Death Lord? Ta lạng đi một chút, sau đó liền thấy một bóng đen khổng lồ hạ xuống, trực tiếp lấp đầy cả cánh cửa, nhưng cũng không phải thân hình của cậu ta mập béo, mà là cánh thịt sáu chi đó thật sự quá lớn rồi.

“Sun?”

Roland kinh ngạc một chút, trên dưới trái phải mà quan sát cánh cửa này, cuối cùng lắc đầu nói: “Cậu lúc nào cũng làm ra chuyện không thể tưởng.”

Đúng thế, triệu hồi Death Lord, chính ta cũng cảm thấy rất không thể tưởng... Hơn nữa còn rất chán sống! Ta vội vàng nói: “Bởi vì tôi cũng đã đem Elo đến địa điểm cử hành nghi thức rồi, cậu vẫn không đúng hẹn tới đây, tôi đành phải mở cổng mời cậu qua thôi.”

Roland nhàn nhạt nói: “Cũng quá nóng vội rồi, cậu hẳn là vừa mới tới chỗ đó, tôi dù lợi hại thế nào, cũng cần thời gian để truy tung tích vị trí của Elo.”

“Không nóng vội cũng không được đi? Qua thêm ba tháng, thế giới sẽ bị hắc ám chi địa thôn tính gần hết, dù là lúc chúng ta đang nói chuyện, cũng có rất nhiều dân chúng đang chống cự hắc ám sinh vật, có lẽ bọn họ cũng sắp chết rồi đây!”

Roland trầm mặc một chút, gật đầu nói: “Nói cũng phải.”

Cậu ta thu hồi cánh thịt sáu nhánh, khôi phục bộ dạng loài người, sau đó bước qua cánh cửa kia, đi thêm mấy bước, dừng ở chỗ cách ta khoảng năm

bước, sau đó liền ngừng lại bước chân không tiến lên nữa.

“Tôi nghĩ cậu có lẽ không muốn tôi cách cậu quá gần đi.” Cậu ta nhàn nhạt nói.

Nghe vậy, ta đặc biệt tiến lên mấy bước, làm cho khoảng cách giữa hai người chúng ta khoảng chừng chỉ có hai bước.

Awaitsun lập tức đi tới trước mặt ta, quay đầu nói khẽ với ta: “Đây quá nguy hiểm rồi!”

Ta đảo mắt khinh khinh, bực mình nói: “Yên tâm đi, nếu như cậu ta muốn động thủ, thì không cần khoảng cách hai bước này, bây giờ tránh ra cho ta!”

Awaitsun chần chừ một chút, lui sang bên cạnh một bước, tránh ra khỏi giữa ta và Roland, nhưng vẫn đứng ở bên cạnh của ta, tay còn đặt ở trên kiếm, hình như sẵn sàng chuẩn bị rút kiếm.

Roland đầu tiên nhìn ta và Awaitsun một cái, sau đó liền bị hai cái người tuyết lớn thu hút chú ý, cậu ta lặng đi một chút rồi nghi hoặc hô: “Dylan? Người làm sao lại ở chỗ này?”

“Đội trưởng!” Dylan kích động hô lớn, nhưng hô xong đội trưởng, hấn lại ngừng lại, dường như không biết nên nói cái gì, chỉ là nhìn đội trưởng nhà mình.

Roland lại quay mặt đi, không nhìn Dylan nữa, mà xoay đầu hỏi ta: “Sun, là cậu trói hấn lên?”

Ta dứt khoát thừa nhận: “Phải.” Loại phong cách trói buộc kiểu người tuyết này thực sự quá rõ ràng rồi, cho dù ta thật sự phủ nhận, Roland cũng sẽ không tin không phải của ta làm đi?

Nghe vậy, Roland nhú mào, dùng thần sắc nghi hoặc nhìn ta, nhưng lực chú ý của ta lại ở trên nhóm Ceo, bọn họ từ sau khi bị trói lên tường, vẫn luôn muốn lén mở khóa ra, lại phát hiện khóa căn bản mở không được, bọn họ hoang mang không chắc mà ngẩng đầu nhìn ta, nhưng vừa lại không dám lên tiếng.

“Sun!” Ceo rốt cục không nhịn được hô lớn: “Cậu không phải nói muốn lén động thủ thả bọn tôi ra sao?”

Awaitsun quay đầu nói: “Là hãn lừa các người! Hãn là thật sự muốn làm Ma Vương, vì để không cho các người cản trở, cho nên dứt khoát đã ——”

Lúc này, ta vươn tay một cái, lượng lớn hắc ám xiềng xích tuôn ra, đem cả người Awaitsun văng vẳng thành cái người tuyết thứ ba, Awaitsun một câu “người làm gì vậy” cũng còn chưa nói hết, xiềng xích đã phủ kín luôn cả cái miệng của hãn.

Thấy thế, Ceo, Vival và Laica đều lộ ra biểu tình thờ phào nhẹ nhõm, Laica còn chế nhạo nói với Awaitsun: “Ta thấy người bị lừa là người đi!”

Roland nhìn Awaitsun một chút, khó hiểu hỏi ta: “Cậu vì sao muốn trói Awaitsun?”

Ta nhún vai nói: “Oh, bởi vì tôi lừa hãn nói tôi muốn làm Ma Vương, cho nên muốn hãn dùng Elo và Dylan uy hiếp cậu, khiến cậu từ bỏ tư cách của Ma Vương.”

Roland sửng sốt quay đầu nhìn Ceo nói: “Vậy vừa lại vì sao muốn trói nhóm Ceo đây?”

“Bởi vì tôi cũng lừa bọn họ nói, thật ra là tôi lừa Awaitsun, người thật sự muốn từ bỏ tư cách Ma Vương là tôi.”

Nói đến đây, mặt của đám người Ceo và Awaitsun đều không hện mà cùng biến sắc, Roland mang theo tò mò hỏi: “Vậy người cậu chính thức muốn lừa rớt cuộc là bên nào?”

Ta thành thật trả lời: “Cả hai.”

Vừa nói xong, Ceo, Laica và Vival đang bị trói toàn bộ nổi điên mà chửi ầm lên, Awaitsun bị xiềng xích cuốn chặt lấy miệng cũng dùng biểu tình tức đến sắp bốc lửa trừng chết dí vào ta.

Thấy thế, Roland bật cười, là thật sự cười vô cùng vui vẻ, cười đến ngay cả ngọn lửa trong mắt cũng trở nên chập chờn.

“Sun, cậu vẫn là như thế...” Cậu ta cười lắc đầu nói: “Nên nói cậu làm sao đây?”

Ta đề nghị: “Cậu có thể nói tôi trí kế kinh người!”

“Cậu là hèn hạ vô sỉ!” Laica lớn tiếng găm rú.

Laica cậu lại đâu phải công chúa! Chỉ có công chúa mới luôn là thích dùng hèn hạ vô sỉ để hình dung ta. Ta xuất ra hắc ám xiềng xích, đem miệng của Ceo, Laica và Vival cũng bịt lại, để bọn họ khỏi xen miệng, mặc dù đây cũng khiến cho ánh mắt của bọn họ thoát nhìn càng kinh khủng rồi.

Ta vỗ tay một cái, nói: “Tốt rồi, như vậy sẽ không ai quấy rầy nữa, chúng ta có thể trò chuyện thoải mái một chút.”

“Chúng ta còn có cái gì để trò chuyện sao?” Roland nhàn nhạt nói xong, giống như hiểu ra nói: “Đúng rồi, cậu nói cậu muốn hỏi tôi một cái vấn đề, hơn nữa còn cần phải là đối mặt, tôi đã tới rồi, bây giờ cậu có thể hỏi.”

Ta lắc đầu nói: “Không được, cậu trước hết thề cậu sẽ nói thật!”

“Cậu lại không tin tôi rồi sao?” Roland thốt lên xong, sau đó tự mình nhú mày, nhàn nhạt nói: “Cũng phải, tôi từng nói sẽ không tổn hại Mười Hai Thánh kỵ sĩ, nhưng lại chính tay giết cậu, cậu không tin tôi cũng là phải.”

Ta mấp máy môi, nhưng vẫn là không nói ra.

“Bây giờ cậu có thể hỏi rồi.” Roland bình tĩnh nói: “Tôi sẽ nói thật, nhưng cũng chỉ có một cái vấn đề này, tôi cam đoan sẽ nói thật.”

Ta gật đầu, nhìn thẳng Roland, không định bỏ qua một tí xíu phản ứng nào của cậu ta, sau đó ta mở miệng hỏi.

“Roland, cậu rốt cuộc có muốn làm Ma Vương hay không?”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 10+1: Chung Kết Ma Vương Chương Thứ Mười: Ra Đời Của Ma Vương

Da mặt của Roland vặn vẹo một chút, cắn răng nói: “Đây chính là vấn đề của cậu?”

“Đúng thế!” Ta như chuyện đương nhiên trả lời.

“Đúng thế?” Cậu ta khó có thể tin gầm lên: “Chẳng lẽ cậu không cảm thấy cậu nên hỏi vấn đề “tại sao tôi muốn giết cậu” hay là “tại sao tôi muốn phản bội cậu” gì gì đó sao?”

“Vấn đề đó cũng không tệ.” Ta nhún vai nói: “Chẳng qua tiếc là tôi đã biết đáp án rồi, hỏi làm quái gì?”

Roland sững sốt hỏi: “Cậu, cậu biết?”

“Ừ, là “Judge” nói cho tôi, hơn nữa Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều biết cả rồi.” Ta đặc biệt nhấn mạnh là của Judge nói ra. Nói tới đây, còn đặc biệt chú ý Dylan một chút, xác định người sau có chuyên tâm lắng nghe, lúc này mới tiếp tục nói.

“Mặc dù tôi đã sống lại rồi, nhưng Judge vẫn đem sự kiện tôi bị giết này coi làm án mưu sát đi điều tra, cậu ta đã đến mặt thất của Pink, phát hiện ở đó có ma pháp trận đặc biệt, nhưng cậu ta đối với ma pháp trận hoàn toàn không biết gì cả, cho nên đã tìm Giáo Hoàng đi khám xét, cuối cùng phát

hiện đó thì ra là ma pháp trận của tử linh pháp sư dùng để tăng cường khổng chế Death knight.”

Nghe ta nói đến đây, Roland âm thầm thở phào một hơi, mặc dù thần sắc của cậu ta vẫn luôn bảo trì rất lãnh đạm, nhưng lại tránh không qua cảm tri của ta, khi ta nói xong, cơ mặt cậu ta xác thực buông lỏng một chút.

“Thật ra, từ khi cậu còn bé, Pink đã khổng chế cậu, đúng không?” Ta vừa nói ra, Roland lặng đi một chút, rốt cục không thể tiếp tục lãnh đạm, mà là dùng biểu tình kinh ngạc nhìn ta.

Thế này đã kinh ngạc rồi? Chuyện ta tiếp đến muốn nói thế nhưng càng kinh người!

“Cô ta thao túng cậu, khiến cậu đi làm theo lời cô ta, nhưng lại làm cho cậu không nhớ được cô ta, bởi vì thế này càng thuận tiện cho cô ta hành sự. Ví dụ như thao túng quốc vương tra tấn đến chết cậu, khiến cậu tràn đầy thù hận với quốc vương, rồi hồi sinh cậu thành Death knight, thậm chí cố ý bảo cậu đến tìm tôi ôn chuyện cũ, để thuận tiện sau này nắm được cơ hội giết tôi.”

Nói xong đoạn này, Roland hơi mở to mắt, ngay cả những người khác cũng sửng sốt.

Sau khi thu hút chú ý của mọi người, ta tiếp tục nói: “Phái cậu đến bên cạnh tôi vốn là cái mạo hiểm rất lớn, nếu như thân phận chân thực của cậu bị vạch trần, vậy tình cảnh của cậu liền sẽ rất nguy hiểm, nhưng dưới tình huống cậu cái gì cũng không biết, căn bản không có khả năng bị tôi vạch trần nói dối, bởi vì cậu căn bản đã không biết thân phận chân thực của mình, cũng không biết cậu sẽ giết tôi!”

“Tôi vốn còn rất nghi hoặc Pink vì sao không tự mình giết tôi, cô ta có rất nhiều cơ hội có thể ra tay giết tôi, về sau mới từ chỗ vu yêu của tôi biết đáp án, bởi vì Pink căn bản không có biện pháp tự tay giết tôi, vu yêu chỉ

có thể phụ trợ người ứng cử, bọn họ bị cấm chỉ trực tiếp tổn hại người ứng cử khác, đó là cấm chế khắc ở trong xương tủy bọn họ, căn bản không có khả năng phá giải.”

“Cho nên Pink đành phải làm cái mạo hiểm này, để cho cậu đến tìm tôi ôn chuyện.” Ta tự giễu nói: “Mặc dù pink để cậu tiếp cận tôi, chẳng qua cô ta có lẽ cũng không ngờ tôi sẽ trực tiếp dẫn cậu vào Thần Điện Ánh Sáng làm Hell knight.” Bây giờ ngẫm lại, hành động này thật đúng là tự tìm cái chết!

Roland nhíu mày, nói: “Đó toàn là suy đoán của cậu.”

“Là suy luận hợp lý của tôi!” Ta hùng hồn nói: “Tôi thế nhưng có rất nhiều chứng cứ! Chẳng hạn như, ký ức của cậu bởi vì bị cô ta thao túng mà xuất hiện rất nhiều đứt gãy, ví dụ như bảo kiếm gia truyền cậu trước kia từng buộc miệng thốt ra, thật ra cậu căn bản không nhớ được thanh kiếm đó là làm sao có đi? Cậu và tôi đều là trẻ mồ côi, gia truyền ở đâu ra hả! Chỉ là trong đầu cậu đã có cái ấn tượng, thanh kiếm này là bảo kiếm gia truyền, đúng không? Bởi vì đó là ấn tượng Pink lén trút cho cậu, để cho cậu sẽ không tùy tiện vứt xó hay bán mất thanh kiếm này!”

“Còn có lúc đó, Pink rõ ràng đã muốn để tôi chảy máu đến chết, để cho vết thương của thi thể càng ít càng tốt, thuận tiện cho cô ta đem tôi làm thành sinh vật undead để dùng, nhưng cuối cùng tôi lại được đưa về Thần Điện, ngược còn thủng một lỗ lớn, đó căn bản là cậu cho tôi một cái đau đớn chóng vánh, còn đưa tôi về Thần Điện đi? Cũng chính là ở lúc đó, cậu đã giết Pink!”

Roland không khỏi thốt lên: “Cậu làm sao biết...”

Ta nhấn mạnh nói: “Tôi còn biết, cậu không chỉ giết cô ta, thậm chí phong ấn cô ta lại, giống như tôi phong ấn Red và Stephen ở trong yên lặng

vĩnh hằng, cho nên cô ta liền mất tích từ nửa năm trước, Elo về sau mới được cậu làm ra mới sẽ nói hẳn chưa từng nhìn thấy Pink!”

Roland nhìn ta rất lâu, lắc đầu nói: “Thật không dám tin, chuyện cậu biết hình như còn nhiều hơn so với tôi biết.”

Bởi vì ta có Red ngoại trừ không chịu nói nghi thức từ bỏ tư cách người ứng cử, cái khác đều biết gì nói nấy mà!

Ta có chút tò mò hỏi: “Chẳng qua, cậu rốt cuộc phong ấn Pink ở đâu?”

Roland chần chừ một chút nói: “Bảo kiếm gia truyền.”

Ha!Ta không nhịn được cười, Red trăm phương ngàn kế đem yên lặng vĩnh hằng giao về tay ta, ta dùng chính yên lặng vĩnh hằng phong ấn cô ta, Pink sớm đã giúp Roland tìm một thanh kiếm tốt, Roland dùng chính thanh kiếm này phong ấn cô ta, đây thực sự là điển hình của gieo gió gặt bão.

“Lời tôi nói xong rồi.” Ta nhắc nhở: “Tới lượt cậu rồi, Roland, cậu vẫn chưa trả lời vấn đề của tôi.”

Roland trầm mặc xuống, ta cũng không nóng vội, thành thơi mà chờ cậu ta trả lời.

Càng chờ, sắc mặt của Roland càng trầm, cuối cùng, ta không nhịn được mở miệng nói trước: “Thật ra cậu một chút cũng không muốn làm Ma Vương, đúng không?”

Roland cả mặt phần nộ không cam lòng, gầm lên với ta: “Tôi là không muốn làm Ma Vương, tôi muốn quay về Thánh Điện, tiếp tục làm Hell knight! Nhưng hai người chúng ta chung quy có một người phải trở thành Ma Vương, không phải tôi thì là cậu, mà chúng ta đều biết đó tuyệt đối không phải là cậu!”

“Ai nói?” Ta ra vẻ nhẹ nhõm nói: “Chính là tôi một mực muốn làm Ma Vương.”

Roland sửng sốt, gầm lên: “Đừng đùa giỡn nữa! Sun, dù cậu vì để cho tôi không làm Ma Vương, định hi sinh mình đi làm Ma Vương, nhưng cậu cho rằng những người khác có khả năng sẽ tiếp nhận tôi trở về làm Hell knight sao? Bởi vì tôi, bọn họ mất đi Sun knight, bọn họ vĩnh viễn đều không khả năng tiếp nhận tôi!”

“Tôi lựa chọn làm Ma Vương, không hề có một chút liên quan đến cậu.” Ta bình tĩnh nói: “Tôi không phải vì cậu, là vì chính tôi.”

“Vì chính cậu?” Roland cười ha ha: “Cậu cho rằng nói như vậy, tôi sẽ tin sao? Mọi người sẽ tin sao?”

Ta nhàn nhạt nói: “Cậu biết tôi mù rồi, bây giờ là dùng năng lực cảm tri để thay thế mắt, cho nên cậu nói thử xem, nếu như tôi mất đi tư cách người ứng cử Ma Vương, tôi sẽ xảy ra chuyện gì?”

Ta vừa nói ra, ngoại trừ Awaitsun, mọi người đều trợn lớn mắt.

Roland khó có thể tin nói: “Cậu, cậu... cậu sẽ mù sao?”

Ta gật đầu, sau đó không chút khách khí nói: “Cho nên, tôi nhất định phải làm Ma Vương! Mà quyết định này không hề liên quan chút nào với cậu.”

“Chỉ là bởi vì tôi muốn tiếp tục làm Sun knight!” Ta không nhịn được nâng cao âm lượng.

“Nhưng sống lại của tôi khiến tôi mất đi phần lớn năng lực Thánh quang, nếu như tôi lại mất đi thân phận người ứng cử Ma Vương, thị lực của tôi, thậm chí là năng lực ma pháp cũng toàn bộ đều sẽ biến mất! Cậu nói cho tôi, đến lúc đó tôi phải làm sao làm Sun knight?”

Roland chờ ra một hồi, lúc này mới dùng giọng khó có thể tin hỏi: “Cậu muốn làm Ma Vương, nhưng lại còn muốn... tiếp tục làm Sun knight?”

“Đúng!” Ta không thể kiên quyết hơn gập đầu: “Cũng không ai quy định Ma Vương không thể làm Sun knight đi!”

Roland không nói gì một lúc lâu, mang theo giọng bất đắc dĩ nói: “Đúng là không ai quy định, chẳng qua cái này cũng rất, rất... rất giống chuyện cậu sẽ làm.” Cậu ta cười nói xong câu cuối cùng.

“Cho nên cậu cứ ngoan ngoãn lại đây từ bỏ lực lượng của Ma Vương, dù cậu không làm Ma Vương, vẫn là cái Death Lord lợi hại đến đáng sợ, hơn nữa đây còn có cái lợi ích khác, cậu làm Death Lord của cậu, tôi làm Ma Vương của tôi, hai chúng ta có thể kiềm chế lẫn nhau, nếu như trong đó có một người phát điên, người còn lại có thể phụ trách ngăn cản người kia.”

Thật là một công nhiều việc, chính ta cũng bái phục mình có thể giải quyết được hoàn mỹ vô khuyết như thế!

Roland nhìn ta, lại không có ý định đi đến ma pháp trận hình tròn nào trong đó, cậu ta mở miệng nói: “Sun, bây giờ đổi lại tôi hỏi cậu một cái vấn đề, cậu cũng phải thành thật mà trả lời tôi.”

“Vấn đề?” Ta có chút nghi hoặc, chẳng qua dù sao ta đã gừa bài đem mọi chuyện nói ra hết rồi, cũng không có chuyện gì không thể nói, cũng liền gập đầu nói: “Được, cậu hỏi đi!”

“Cậu hỏi tôi có muốn làm Ma Vương hay không, vậy nếu như tôi nói muốn làm thì sao? Cậu phải làm như thế nào?”

Ta lặng đi một chút, nói: “Tôi sẽ từ bỏ làm Ma Vương.” Nếu không còn có thể làm sao?

Roland không bỏ cuộc mà tiếp tục hỏi: “VẬY CẬU SẼ MÙ, PHẢI LÀM SUN KNIGHT THẾ NÀO?”

“... Cho nên tôi thật ra rất mừng khi cậu nói không muốn làm Ma Vương.” Ta thành thật thừa nhận: “Chỉ có như vậy, tôi mới có thể tiếp tục làm Sun knight, sau đó kiêm Ma Vương, cậu cũng tiếp tục làm Hell knight kiêm Death Lord, chuyện liền giải quyết rồi!”

Nghe vậy, Roland bật cười, cười lắc đầu nói: “Thật là kế hoạch rất không tệ, Ma Vương sinh ra, Mười Hai Thánh kỵ sĩ cũng không thiếu đi người nào... Nhưng, Sun, cái này không thể làm được!”

Ta tưởng rằng chuyện đã xong rồi, nhưng Roland lại xa xôi bay tới câu này, ta hoảng hốt hỏi: “Tại sao?”

“Sun, lên làm Ma Vương không phải chỉ sẽ có năm giữ lực lượng cường đại mà thôi...” Roland nhíu chặt mày nói: “Khi cậu trở thành Ma Vương chân chính, tự nhiên liền sẽ bắt đầu hấp thu lượng lớn hắc ám thuộc tính, hắc ám thuộc tính sẽ ảnh hưởng triệt để tâm trí cậu... Đúng rồi, cậu đã từng hấp thu hắc ám thuộc tính của cả một hắc ám chi địa không phải sao?”

Ta lặng đi một chút, hồi tưởng một số chuyện đã qua, bỏ mặc tính mạng Ice Blaze đang nguy hiểm, chặt đứt tay phải của lão sư...

“Cậu khi đó chỉ hấp thu thuộc tính của một cái hắc ám chi địa đã thay đổi rồi, sau khi chính thức trở thành Ma Vương, hắc ám thuộc tính phải hấp thu sẽ là gấp mấy lần thậm chí là mấy chục lần... Khi cậu trở thành Ma Vương, cậu liền sẽ không muốn làm Sun knight nữa, tin tôi đi.”

Roland cười khổ nói: “Mặc dù thời gian rất ngắn, chẳng qua tôi cũng đã từng làm Ma Vương, ở khoảng thời gian cậu chết đi đến sống lại đó, tôi đã thật sự trở thành Ma Vương rồi, tôi lúc đó căn bản không thể khắc chế chính mình...”

Là như thế sao? Ta nhíu chặt mày suy tư một hồi, trong đầu chột lóe lên, nói: “Nhưng sau khi cậu trở thành Ma Vương, vẫn là đưa tôi trở về Thần Điện Ánh Sáng, không phải sao? Cậu rõ ràng biết tôi sẽ được hồi sinh, cậu sẽ lại lần nữa trở thành người ứng cử...”

Roland ngắt lời ta, nói: “Tôi không biết còn có người khác biết thuật hồi sinh, tôi cũng không biết sự sống lại của cậu sẽ khiến tôi một lần nữa biến về người ứng cử.”

Ta sừng sốt. Thật sao? Nói lên như thế, ta ở trước mặt Roland từng nhắc tới Giáo Hoàng biết thuật hồi sinh sao? Hình như, hình như thật sự chưa từng nhắc tới?

Roland sâu sắc nói: “Cho dù mù, cậu hẳn cũng có thể nghĩ ra biện pháp để làm Sun knight, mặc kệ thế nào, cậu tuyệt đối không thể làm Ma Vương!”

Ta gầm lên: “Nhưng tôi nghĩ không ra biện pháp nào khác nữa! Sống lại lần này khiến cho tôi mất đi phần lớn năng lực Thánh quang, nếu mất đi thân phận người ứng cử Ma Vương, tôi sẽ ngay cả ma pháp cũng không xong, thậm chí sẽ mù, cậu nói tôi có biện pháp nào có thể nghĩ?”

Roland lúng túng nói: “Những người khác sẽ giúp cậu...”

Ta quay đầu nhìn ba người Ceo một cái, thần sắc của bọn họ hoàn toàn là hoảng loạn không biết làm sao, ta gầm lên với Roland: “Bọn họ đương nhiên sẽ giúp Sun knight của bọn họ, điều kiện tiên quyết là tôi phải làm tốt chức trách của Sun knight, nhưng không có Thánh quang, không có ma pháp, thậm chí không có mắt, tôi căn bản là làm không được!”

“Mặc kệ làm sao, cậu đều không thể làm Ma Vương!” Roland cũng nóng lên, rống lại với ta: “Sun cậu căn bản không hiểu, chỉ cần cậu lên làm Ma Vương, cậu liền sẽ không trở về Thần Điện Ánh Sáng nữa, cậu cũng sẽ không muốn làm cái Sun knight nữa! Hắc ám thuộc tính của người ứng cử

và của Ma Vương hấp thu hoàn toàn là chuyện không cùng cấp độ, cậu sẽ bị hắc ám thuộc tính triệt để không chế, đem cái thế giới này, thậm chí đem Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều chẳng coi là chuyện gì cả, việc duy nhất muốn chỉ có làm gì tùy thích!”

“Lúc trước cho dù mất đi thị lực, tôi cũng muốn làm Sun knight!”

Ta nhìn chăm chăm Roland, từng chữ từng chữ nói:

“Cho dù mất đi một đầu tóc vàng, tôi cũng muốn làm Sun knight!”

“Cho dù mất đi chúc phúc của thần Ánh Sáng, tôi vẫn là muốn làm Sun knight! Cho nên...”

“Dù tôi là Ma Vương, tôi cũng muốn làm Sun knight!”

“Tôi chính là muốn làm Sun knight như thế! Cho nên tin tôi đi! Cho dù tôi lên làm Ma Vương, cũng sẽ không lạc mất chính mình, tôi sẽ trở về làm Sun knight của tôi, Mười Hai Thánh kỵ sĩ một người cũng sẽ không thiếu!”

Roland nhìn ta, vẻ mặt đã sớm không phải lãnh đạm hay bình tĩnh, mà là tràn ngập bối rối, cuối cùng, cậu ta lại quay đầu nhìn nhóm Ceo, trên mặt đầy là thần sắc cầu cứu.

Thấy thế, ta đi đến bên tường, tháo khóa trên thân của Ceo, Vival và Laica, sau đó thả Awaitsun, Elo và Dylan ra, bây giờ khóa bọn họ lại cũng không còn ý nghĩa nữa.

Dylan vừa được thả ra, lập tức chạy đến bên cạnh đội trưởng nhà hắc, sau khi hành xong cái lễ, mở miệng nói: “Đội trưởng ——”

Roland ngắt lời hắc: “Người đã không cần gọi ta là đội trưởng nữa.”

Nghe vậy, Dylan cúi thấp đầu thấp giọng khẩn cầu: “Đội trưởng, xin ngài trở về đi.”

Roland sửng sốt, nói: “Ta không quay về, người liền có thể tự mình làm đội trưởng rồi.”

“Nhưng có một số chuyện chỉ có ngài trở về làm đội trưởng mới có—— như là luân phiên so kiếm mỗi buổi tối, còn có ngài luôn là bị Storm knight ném một đồng công văn sửa hoài không hết, toàn đội đành phải trên dưới cùng nhau sửa số công văn vĩnh viễn sửa không hết đó, sửa sửa, không biết là ai sẽ đầu tiên hét to một tiếng chịu không nổi nữa, sau đó cùng nhau làm biếng chạy đi quán rượu uống rượu, người đầu tiên uống say vĩnh viễn là đội trưởng ngài.”

“Không biết là ai?” Roland khe khẽ cười: “Lần đó chẳng phải là Fartlin đầu tiên la hét chịu không nổi nữa?”

“Đúng thế, hình như lần nào cũng là tên đó la ó đầu tiên, tôi thật là không dạy dỗ hẳn tốt...” Dylan dùng giọng bất đắc dĩ nói xong, sau đó ngượng ngùng gãi đầu nói: “Đội trưởng, mặc dù tôi cũng rất muốn làm đội trưởng, nhưng càng tưởng niệm thời gian có ngài ở đó, nói làm sao đây... Khoảng thời gian đó vẫn rất không tệ.”

Nghe vậy, Roland nhìn hẳn, biểu tình dịu đi không ít, thì thào: “Thật sao? Thì ra cũng có người chờ mong ta trở về sao?”

Mang Dylan đến quả nhiên là đúng! Ta đang muốn reo hò một phen, lại nhìn thấy ba người Ceo mang theo biểu tình kinh khủng còn hơn Death Lord đi về phía ta, sau đó không nói nhiều lời liền túm ta lại, sáu quả đấm hạ xuống chính là một trận đau đớn... Thật sự là một trận đau chết người đi được!

“Đừng đánh mặt của tôi à!” Vừa hô xong, lập tức có hai quả đấm lần lượt nện xuống mắt trái và mắt phải của ta.

“Oái!” Awaitsun trợn lớn mắt, sau đó dùng mấy tiếng khó nghe thấy mà khuyên can: “Đừng đánh nữa!”

Người còn nhỏ tiếng thêm một chút thì chẳng khác gì tiếng muỗi kêu rồi!

Sau khi đánh xong một trận, Ceo vừa rống giận “Để coi sau này cậu còn dám gạt bọn tôi hay không”, sau đó vừa thi triển trò dũ thuật trị lành tất cả thương tích trên người ta.

Bị đánh, ta vẫn chỉ có thể cúi đầu xin lỗi: “Xin lỗi, nếu không làm như thế, tôi sợ các cậu căn bản sẽ không nghe hết lý do của tôi, vừa nghe đến tôi muốn làm Ma Vương, nói không chừng đã trực tiếp đập tôi một trận rồi.”

Ceo cau mày nói: “Rủi ro vẫn là rất lớn, như lời Roland nói, sau khi cậu lên làm Ma Vương, có lẽ thật sự sẽ không muốn làm Sun knight, đến lúc đó nên làm sao?”

“Rủi ro dù lớn cỡ nào cũng phải liều một phen!” Ta kiên trì: “Tôi thật sự không muốn từ bỏ làm Sun knight, càng không muốn ở Thánh Điện làm sâu ăn bằm!”

Vival cảnh cáo ta: “Judge nếu như biết cậu lên làm Ma Vương, cậu ta chắc chắn sẽ giết cậu, kệ cậu có phải Ma Vương hay không!”

Ta cố đến cùng nói: “Đến lúc đó nhớ giúp tôi ngăn cản cậu ta.”

Laica kêu to: “Ai quản cậu hả!”

Ta sụp mặt xuống, quay đầu nói với Roland: “Roland, ngay cả nhóm Ceo đều không ngăn cản tôi rồi, cậu có thể yên tâm rồi đi?”

Roland lại vẫn thì thào: “Nhưng, Sun, nếu như cậu thật sự thay đổi, thật sự không về Thần Điện Ánh Sáng, vậy hết thảy cái này đều là lỗi của tôi, tôi đáng lẽ nên, đáng lẽ nên làm Ma Vương, để cậu trở về Thần Điện Ánh Sáng...”

“Cậu căn bản không cần cảm thấy áy náy.” Ceo vỗ vỗ vai Roland nói: “Sun cũng nói rồi, cậu ta là vì để có thể tiếp tục làm Sun knight, cho nên mới lựa chọn làm Ma Vương, cậu từ bỏ làm Ma Vương còn là giúp cậu ta đây!”

Roland trầm mặc một chút, cười khổ nói: “Sun, cậu sẽ hối hận... Không! Chờ sau khi lên làm Ma Vương, cậu căn bản sẽ không có loại tâm tình hối hận này.”

“Đó vẫn chưa nhất định!” Ta thật sự chịu không nổi rồi, rống to: “Nhưng nếu như tôi bây giờ để cậu đi làm Ma Vương mà cậu không muốn làm, sau đó tôi trở về Thần Điện Ánh Sáng làm cái Sun knight hữu danh vô thực, tôi nhất định sẽ bắt đầu từ bây giờ hối hận cả đời!”

Roland chấn động, lúc này mới rốt cục gật đầu, cất bước đi về phía một cái ma pháp trận hình tròn trong đó.

Ta vẫy vẫy tay với Awaitsun, nói: “Cử hành nghi thức đi!”

Awaitsun vội vàng đi lên, đầu tiên nói với Roland: “Chú ý một chút, người phải hoàn toàn không có ý nghĩ muốn làm Ma Vương hoặc là muốn giữ lại lực lượng.”

“Ta trước giờ đã không muốn làm Ma Vương gì!” Roland lạnh như băng trả lời, xem ra cậu ta hoàn toàn không có hảo cảm đối với Awaitsun.

Ta vội vàng tiến lên xoa dịu, hỏi: “Tin tưởng Roland đi! Cậu ta muốn làm Ma Vương sớm đã làm rồi! Bây giờ nói cho ta, ta phải đứng ở đâu?”

“Ở giữa.”

Ta nhìn hai hình tròn khác, hỏi: “Ở giữa cái nào?”

Awaitsun chỉ chính giữa của cả cái không gian, nói: “Ở giữa của hình tam giác.”

Ta lặng đi một chút, nghi hoặc hỏi: “Tại sao? Đây có ba cái ma pháp trận hình tròn, theo lý thuyết hẳn là cần cho ba người ứng cử đứng đi? Nếu như ta đứng ở giữa, vậy ba cái hình tròn chẳng phải có một cái vô ích rồi sao?”

“Không, có một hình tròn là cần để cho người chứng kiến đứng, không liên quan đến người ứng cử Ma Vương.”

“Người chứng kiến? Ai?”

Awaitsun mỉm cười nói: “Trầm Mặc Chi Ứng đương đại.”

... Chả trách Awaitsun hợp tác như vậy, hơn nữa cũng không hoài nghi ta nhiều, thì ra là bởi vì không có hợp tác của hẳn, nghi thức căn bản không thể thành công!

Ta lườm hẳn một cái, sau đó đi đến giữa của hình tam giác.

Awaitsun bước lên một cái hình tròn trong đó, ta còn len lén ghi nhớ vị trí, định đem cái vị trí đó này mang về Thần Điện Ánh Sáng ghi chép lại cho tốt, bởi vì khó đảm bảo sau này không có Sun knight cũng vừa khéo làm người ứng cử Ma Vương à!

“Lấy danh nghĩa của Trầm Mặc Chi Ứng, tại đây chứng kiến sự dung hợp và ra đời của vật chứa hắc ám thuộc tính đời thứ hai mươi mốt!”

Awaitsun vừa nói xong, cầm lấy kiếm liền cứa cổ tay của mình, hơn nữa còn là cứa thẳng một đường vết thương dài ít nhất hai mươi phân, lượng lớn máu phun lên ma pháp trận hình tròn, sau đó hẳn lớn tiếng đọc lên một đoạn chú văn.

“%&#@ * &#...”

... Hoàn toàn nghe không hiểu! Đây là ngôn ngữ nước nào? Ta trợn lớn mắt, nhưng đằng trước có mấy câu đã niệm xong rồi, bởi vì do nghe không hiểu, ta cũng căn bản nhớ không nổi... Xem ra cho dù có vị trí đồ cũng vô dụng à! Tùy theo tụng chú văn, số máu phun ở trên ma pháp trận kia bắt đầu lưu động một vòng dọc theo ma pháp trận, sau đó ma pháp trận đột nhiên bắt đầu trở nên vận chuyển điên cuồng, tiếp theo máu giống như lưới nhện chia ra vô số phân luồng, mỗi phân luồng đều bổ nhào về phía Roland. Tình huống này thực sự quỷ dị đến cực điểm!

Có Thần Điện âm trầm, thuộc tính của hắc ám cùng nghi thức quỷ dị, Hỗn Động Thần Điện lại vẫn có thể có nhiều tín đồ như thế... Vương quốc Kissinger nhất định tổn không ít tâm tư đi bao bọc hình tượng của Hỗn Động Thần Điện!

Khi lưới máu đó chảy đến bên cạnh Roland, cậu ta thậm chí bấp thịch toàn thân căng cứng, hình như muốn bỏ trốn, chỉ là gắng gượng nhẫn nhịn, may mắn lưới máu đó không có thật sự nhào lên người cậu ta, mà là nhào lên ma pháp trận phía sau cậu ta, ngay sau đó cái ma pháp trận này cũng bắt đầu trở nên vận chuyển điên cuồng, khoảng chừng vận chuyển mười mấy giây, ở giữa đột nhiên đánh ra một đường năng lượng cường đại, trực tiếp xuyên qua đầu của Roland!

Roland trong nháy mắt trợn to hai mắt, phát ra một tiếng thét lớn.

Mọi người kinh hô: “Roland!” “Đội trưởng!”

Roland lặng đi một chút, vội vàng nói: “Không sao, tôi chỉ là giật mình thôi, thật ra không có cảm giác gì.”

Nhìn cậu ta quả nhiên không có biểu tình đau đớn gì, mọi người lúc này mới yên lòng, lúc này, ta lại nhìn thấy giữa trán của Roland bay ra một mảnh vỡ nhỏ nhỏ, mặc dù nhỏ như móng tay, nhưng lại là hắc ám thuộc tính thuần túy, nồng đặc đến khó tin, mỹ lệ như thế...

“Sun... Sun?”

“Huh?” Ta lơ đãng trả lời.

“Cậu rốt cuộc đang nhìn cái gì?” Đây hình như là giọng của Ceo.

“Mảnh vỡ của vật chứa...”

Ta vừa trả lời, vừa vươn tay, miếng mảnh vỡ đó đã bay đến chỗ có thể chạm đến, ta vươn tay bắt một phát liền bắt được.

Ta xòe tay nhìn, nhưng cái gì cũng không có. Mảnh vỡ đâu?

“Thành công rồi.” Awaitsun khẽ giọng nói.

Cái gì thành công rồi? Ta khó hiểu mà ngẩng đầu nhìn hăn, không ngờ hăn lại quỳ một gối xuống, hô lớn: “Trần Mặc Chi Ứng tham kiến Ma Vương bệ hạ!”

Ta ngơ ngác nhìn hăn, có chút không hiểu lắm, ta đã làm Ma Vương rồi sao? Làm sao chẳng có cảm giác gì...

Lúc này, ma pháp trận hình tam giác dưới chân đột nhiên toàn bộ bắt đầu xoay tròn, hắc ám thuộc tính giống như phát điên tụ tập tới, ở phần đỉnh hang động xuất hiện hắc ám thuộc tính hình xoắn ốc, không ngừng không ngừng tụ tập về phía trung gian, cuối cùng, một mạch toàn bộ phóng về phía ta.

Hắc ám thuộc tính cuồn cuộn không dứt mà vọt vào trong cơ thể, ta nhất thời cảm giác toàn thân trên dưới đều tràn ngập lực lượng, khoan khoái giống như là ở ngày hè chói chang dội một thùng nước đá, khoan khoái đến không nhìn được bật cười, càng cười càng vui vẻ, càng vui vẻ liền cười đến càng sung sướng.

Ha ha ha ha ha ha ha ha ha!

“Sun! Cậu không sao chứ? Sun! Cậu rớt cuộc đang cười cái gì hả?”

Ta vừa cười vừa trả lời: “Ta đang cười cảm giác tràn ngập lực lượng thật là... thật là tuyệt vời! Ha ha ha!”

“Sun, vậy cậu còn muốn làm Sun knight hay không?” Roland dè dặt hỏi.

Ta đột nhiên ngừng lại tiếng cười, quay đầu nhìn Roland.

Death Lord quả thật không phải thường, hắc ám thuộc tính cao đến kinh người, lực lượng của hắn có lẽ chỉ kém ta một chút xíu mà thôi! Nhưng là, ta bây giờ có thể nói là thời kỳ toàn thịnh, một khi hắc ám thuộc tính tiêu hao đến mức độ nhất định, lực lượng của ta sẽ bắt đầu tiêu giảm, đến lúc đó, Roland sẽ càng cường đại hơn ta!

“Sun?” Roland cảnh giới hỏi, hơn nữa còn bắt đầu lùi về phía nhóm Ceo.

Thừa dịp bây giờ giết hắn? Không! Không... Cái đó vẫn chưa cần thiết, giao tình của gã này với ta rất tốt, không phải cái uy hiếp, nói không chừng sau này còn có thể tìm hắn hỗ trợ.

Ta liếm liếm môi, nói: “Người bây giờ lập tức mang theo những người khác đi đi, bằng không nếu ta và người đánh lên, bọn họ chết chắc rồi.”

“Sun?” Ceo khó có thể tin hô.

“Ta là ——” Ta hung hăng trừng mắt nhìn bọn họ, mang theo giọng cảnh cáo nghiêm trọng nói: “Grisia!”

Ma Vương Grisia.

MỆNH Kỵ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 7

Chương 10+2: Quy Tắc Chung Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ: “Khi Sun Knight Và Judge Knight Trở Mặt, Tuân Theo Mệnh Lệnh Của Sun Knight — Tr

Lesus cúi đầu nhìn công văn, khi nhìn thấy phạm vi chức trách không phải của hắn phụ trách, bèn ngẩng đầu lên, theo thói quen muốn dò hỏi Storm knight trưởng, nhưng lại phát hiện vị trí của Storm knight trưởng không một bóng người... Hắn sửng sốt, lúc này mới nhớ tới Ceo sớm đã theo Grisla đi Hỗn Độn Thần Điện rồi.

Hắn ngẩng đầu nhìn quanh phòng hội nghị, trên thực tế không chỉ là vị trí của Storm knight, bây giờ phần lớn vị trí đều là trống không.

Thần Điện trước mắt chỉ còn lại mình, Ecilan Ice và Aivis Stone, khi ba người phải phụ trách vận hành một tòa Thần Điện mà bình thường mười hai người cùng gánh vác chung, lúc này mới phát giác tín đồ và phân bộ của Thần Điện Ánh Sáng thì ra nhiều như thế, mặc dù Giáo Hoàng lúc nào cũng phàn nàn thanh thế của Thần Điện Ánh Sáng không lớn như dĩ vãng.

Nhưng ai biết dĩ vãng ông ta nói rốt cuộc là bao lâu trước kia?

Từ lúc Lesus có ký ức đến nay, thanh thế của Thần Điện Ánh Sáng vẫn luôn không khác đáng về bây giờ lắm, khi Grisla bắt đầu tiếp nhận một số công việc — lúc đó hắn có thể mới mười lăm tuổi — Thanh thế của Thần Điện còn có xu thế tăng lên.

“Judge trưởng?”

Lesus hồi thần lại, quay đầu nhìn, thì ra là Ecilan đang gọi hắn, hơn nữa ngay cả lực chú ý của Aivis cũng bị thu hút qua rồi.

“Không có gì.” Lesus bình tĩnh nói: “Chỉ là có chút không quen... an tĩnh như vậy.”

“Đúng là rất không quen.” Aivis cười lắc đầu nói: “Bình thường luôn chê giọng nói lớn của Blaze, tiếng của Metal quá chói hoặc là Storm xử lý công vấn xử lý đến lại phátđiên... Bây giờ trái lại có chút tưởng niệm những tạp âm kia rồi.”

Ecilan cũng gật đầu, bổ sung: “Còn có lảm nhảm liên thiên của Sun.”

“Đúng!” Aivis cười ha ha: “Lảm nhảm của Sun với với tạp âm gì đều càng kinh khủng!”

Lúc này, ba người đột nhiên cảm giác được cái gì, đột ngột đứng lên, lúc cái gì cũng còn chưa kịp nghĩ, một cánh cửa vòm to lớn bỗng xuất hiện từ hư không.

Ngoài cửa là phòng hội nghị của Mười Hai Thánh kỵ sĩ bình thường dùng để họp, nhưng bên trong cửa lại là cảnh tượng hoàn toàn bất đồng!

Đó là một cái vương tọa, vương tọa màu đen!

Có một người đàn ông ngồi trên vương tọa, hắn có một mái tóc đen dài, làn da trắng nõn như tuyết, trên ngũ quan đẹp đẽ tràn ngập thần sắc biếng nhác, còn mặc một bộ áo bào màu đen, trên đầu thậm chí đội một vương miện nhỏ!

Nhưng những cái đó lại đều không phải trọng điểm, thứ chân chính thu hút ánh mắt người là đôi mắt của hắn, đó là một đôi mắt đen thuần, thậm chí không có một chút xíu tròng trắng.

Aivis tốn một khoảng thời gian mới phát hiện người ngồi trên vương tọa là ai, kinh hô: “Sun!”

Grisia cười, từ góc độ của hắn nhìn cảnh tượng bên trong cửa, nói: “Ái chà, ta chỉ là thử xem xem, không ngờ thật sự thành công rồi... Chẳng qua ta cũng không nghĩ tới sẽ thất bại.”

Lesus nhìn kỹ Grisia, hắn cũng không phải quá kinh ngạc khi đối phương lên làm Ma Vương, thật ra hắn sớm đã thấp thoáng có loại suy đoán này rồi, dù sao Grisia căn bản không có biện pháp giải quyết vấn đề mù lòa.

Chính thức khiến cho hắn nhạ dị chính là cặp mắt đen kia của Grisia, nguyên bản trong đó có một chút sáng vàng, khiến cặp mắt đó thoát nhìn tựa như sao trời, nhưng bây giờ, sáng vàng biến mất rồi, chỉ còn lại một vùng đen thuần.

Điều này khiến cho hắn có loại cảm giác bất an, nhất là quần áo cùng thái độ biểu hiện ra bây giờ của Grisia, vô cùng không thích hợp.

“Những người khác đâu?” Lesus mở miệng hỏi, tâm trạng thực sự có chút căng thẳng, mặc dù hắn cũng không cho rằng Grisia sẽ thương tổn những người khác.

“Đừng lo lắng.” Grisia biếng nhác nói: “Bọn họ ở Hỗn Động Thần Điện, cùng một chỗ với Roland, hắn là đang trên đường trở về Thần Điện Ánh Sáng rồi đi? Đúng rồi, Lesus, ta không trở về nữa.” Giọng của hắn thoải mái như thể đang nói hôm nay muốn qua đêm ở bên ngoài cho nên không về nhà.

“Cậu không trở về?” Lesus rốt cuộc cũng nghiệm chứng sự bất an trong lòng, lông mày dần dần nhú chặt, trầm giọng nói: “Cậu không trở về, chức trách của Sun knight nên do ai đến phụ trách?”

“Để cho Adair thay thế ta là được rồi đi!” Grisia hờ hững nói: “Hắn rất có khả năng, tuyệt đối sẽ không có vấn đề!”

Nghe vậy, Aivis và Ecilan đều kinh ngạc rồi, Aivis càng không nhịn được hô to: “Sun! Cậu đang nói gì vậy? Cậu cũng phải trở về à! Cậu thế nhưng là Sun knight!”

“Sun knight?” Grisia thấp giọng bật cười: “Ta bây giờ đã là Ma Vương rồi, người nhìn không ra sao? Ta muốn làm cái gì đều có thể! Tại sao ta còn phải trở về làm cái Sun knight cái gì cũng không thể làm đó?”

Nói đến đây, âm thanh của hắn cao vút lên, bất mãn nói: “Không thể dùng ma pháp, làm cái gì cũng phải ưu nhã, phải bảo trì tươi cười xán lạn, muốn hét to cũng không được, muốn uống rượu cũng không được, người nói cho ta, ta làm quái gì phải tự mình trở về tìm đau khổ hả! Ta lại không phải có bệnh như Metal, thích bị người ngược đãi!”

Aivis mấp má môi, nhưng cái gì cũng nói không ra.

Sun lại có thể nói Metal có bệnh? Mặc dù mọi người có lẽ tự đáy lòng cảm thấy thích bị hành hạ không phải là cái chuyện gì đáng để lớn tiếng tuyên truyền, nhưng cũng chưa từng vì thế mà xem thường Metal, chỉ cần cậu ta làm tốt chức trách của Metal knight, và cũng không có làm xằng làm bậy, vậy thì không người nào có thể chỉ trích cậu ta, đây không phải quy tắc mọi người đều tuân thủ sao?

Sun của hiện tại rốt cuộc là chuyện làm sao?

Aivis giống như cầu cứu quay đầu nhìn hướng Judge knight, người sau luôn luôn là khắc tinh của Sun! Không ngờ, hắn lại giật nảy mình một cái, bởi thần tình của Lesus Judge kinh khủng đến khiến người gần như không dám nhìn thẳng.

Lesus gầm lên: “Grisia Sun, lập tức trở về Thánh Điện cho tôi!”

“Oh?” Ngoài dự liệu, Grisia trước giờ sợ Judge nhất lại chỉ là cười cười nói: “Nếu như ta không về thì sao?”

“Cậu là Sun knight, không trở về Thần Điện Ánh Sáng, cậu còn muốn đi đâu?”

Grisia như chuyện đương nhiên nói: “Bây giờ ta là Ma Vương rồi, đương nhiên là ở tại Ánh Thần Điện... Không, là Thần Điện “của ta”!”

Lesus rống giận: “Cho dù cậu là Ma Vương, cậu cũng là Sun knight, quay về Thần Điện Ánh Sáng cho tôi!”

Grisia cười một tiếng: “Ta không muốn nói chuyện với người nữa, biểu tình của người vẫn thật khó coi! Cho dù dùng cảm tri cũng khó coi như nhau! Nếu như người muốn tìm ta, thì tới Thần Điện của ta đi! Chẳng qua ta thế nhưng sẽ không mở cửa nghênh đón người. Muốn tiến vào, vậy cứ đánh tiến vào đi! Judge-knight.”

Lúc này, Lesus một phát rút ra Thâm Phán thần kiếm, tiến bước đi lên, vung kiếm rống giận: “không được đi!”

Một kiếm này lại bị người khác đỡ lại, Awaitsun mặc nguyên bộ khôi giáo nền đen vân bạc, trên tay cũng cầm theo kiếm có cùng kiểu dáng, đỡ một kiếm này của Lesus, trên mặt hẳn biểu tình gì cũng không có, thoạt nhìn thậm chí giống như không quen biết đối phương.

“Người thật to gan, lại có thể vung kiếm vào ta!” Grisia có chút tức giận nói, vừa nói xong, hẳn tùy ý phất tay một cái, một lưỡi đao dồn nén lượng lớn hắc ám thuộc tính âm ra.

Lúc này, đối tượng Lesus đang toàn lực cảnh giới là Awaitsun, hẳn đã quên, hoặc có lẽ là căn bản không tin, Grisia thật sự sẽ ra tay với hẳn, cho nên một kích này rắn chắc mà đánh trúng hẳn, hẳn thậm chí bị cỡ lực xung

kích này đánh cho văng ra sau một khoảng cách ngắn, tông đồ cái ghế sau lưng, cuối cùng té ngã trên đất.

“Judge trưởng!” Aivis thốt lên xong, nhưng không có làm bất cứ động tác gì, trên thực tế, đầu của hắn có chút đình trệ.

Sun lại có thể dám ra tay công kích Judge... Loại chuyện này làm sao có thể xảy ra?

“Ta không sợ người, Lesus! Trước đến giờ đều không sợ.” Grisla hung hăng nói: “Cho dù kiếm thuật của người rất mạnh thì làm sao? Ta ít nhất có hơn trăm loại phương pháp có thể hại chết người!”

“Thì sao?” Lesus chùi chùi vệt máu ở khóe miệng, đứng dậy, hỏi ngược lại: “Mười mấy năm qua, trong lúc đó cậu làm sao đều không hại chết tôi?”

“Sun, cậu, cậu làm sao lại ra tay với Judge...” Ecilan khó có thể tin khê hô.

Grisla bất mãn mà rống lại: “Là Grisla!”

Lesus cau mày hỏi: “Tại sao cậu để ý tên gọi như thế?”

“Tại sao các người một chút cũng không để ý tên gọi?” Grisla nổi giận rống: “Sun, Judge cái gì chứ, căn bản chính là danh hiệu của Mười Hai Thánh kỵ sĩ đời thứ nhất, chẳng lẽ các người thật sự coi mình như Mười Hai Thánh kỵ sĩ đời thứ nhất? Đó không phải tên của chúng ta! Ta không phải hắn, ta không phải Sun knight đời thứ nhất, ta không ưu nhã, ta không quang minh lỗi lạc, kiếm thuật của ta chính là không tốt, ta chính là thích uống rượu! Ta vì sao nhất định phải bị buộc bắt chước giống như hắn?”

“Cậu đã quên?” Lesus sững sốt, nói: “Đáp án của vấn đề này vẫn là cậu nói cho tôi biết, bởi vì —”

“Ta không muốn nghe.” Grisia dùng rỗng giận ngắt lời hẳn: “Ta căn bản không quan tâm cái đáp án kia! Người nghe có hiểu không? Ta, không, quan, tâm!”

Nghe vậy, cả người Lesus đều như rơi xuống hầm băng, bởi vì đáp án kia là...

Hài lòng nhìn thấy Lesus không mở miệng nữa, Grisia chậm rãi mở miệng nói: “Vĩnh biệt nhé, Mười Hai Thánh kỵ sĩ, các người sẽ vĩnh viễn trở thành hồi ức của ta... Nghe lên còn rất lẳng mạn mà! Ha ha ha ha ha!”

“Oh, đúng rồi! Thái Dương thần kiếm thì trả lại cho các người, coi như là quà ly biệt đi.”

Một vệt sáng vẽ lên đường cong, lúc rơi xuống trên mặt đất phát ra tiếng kim loại leng keng, đồng thời, cửa vòm cũng đóng lại, phòng hội nghị lại khôi phục an tĩnh lúc trước... Không, so với lúc trước càng thêm an tĩnh, gần như là một vùng tĩnh mịch.

Ở trong tĩnh mịch, Ecilan mở miệng hỏi: “Judge trưởng, đáp án là cái gì?”

Lesus mấp máy môi, nhưng lại nói: “Không có gì, dù sao cậu ta cũng không quan tâm nữa.”

Aivis bất an hỏi: “Judge trưởng, chúng ta... mất đi Sun knight rồi sao?”

Nghe vậy, Lesus mím chặt môi, đi nhặt lên Thái Dương thần kiếm bị ném ở trên đất, thanh kiếm này thật sự không nên bị đối xử kiểu này.

Hai tay của Lesus mỗi bên nắm một thanh thần kiếm, để khắc chế bất an trong lòng, thậm chí nắm chặt kiếm chặt đến ngay cả ngón tay cũng trắng bệch.

“Judge trưởng, Sun...” Aivis sắc mặt trắng bệch hỏi.

Jesus không quay đầu, chỉ là hạ lệnh: “Đừng ngần ra, còn có rất nhiều chuyện phải làm, đi gọi quân chinh phạt trở về, tất cả Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều phải trở về Thần Điện, kể cả tiền Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều mời trở lại Thần Điện Ánh Sáng.”

“Judge trưởng! Chúng ta...” Ecilan cũng không nhin được mở miệng.

Jesus phát ra rống giận: “Phải! Chúng ta mất đi cậu ta rồi.”

Nghe thấy trả lời này, Aivis và Ecilan đều trầm mặc, bọn họ đều vẫn là Thánh kỵ sĩ trưởng thuộc về Judge knight, nghe thấy câu này cũng cảm thấy một cơn tối tăm trời đất, đơn giản không dám tưởng tượng khi những Thánh kỵ sĩ trưởng thuộc về Sun knight nghe thấy tin tức này sẽ có phản ứng gì.. Đương nhiên, Storm hẳn là đã biết chuyện này rồi.

Ba người trầm mặc một chút, trong lúc này, Jesus cố gắng điều chỉnh hô hấp, để cho hô hấp đã kích động đến có phần nặng nhọc dần dần khôi phục bình tĩnh, cố hết sức lãnh tĩnh nói: “Không thể lãng phí thời gian nữa, còn có rất nhiều chuẩn bị phải làm.”

“Chuẩn bị cái gì?” Aivis khó hiểu hỏi.

Sự kiện Ma Vương cuối cùng đã giải quyết, nhưng Sun knight cũng mất rồi, bây giờ còn muốn chuẩn bị cái gì?

Jesus cũng không thể lãnh tĩnh nữa, hẳn một kiếm vung xuống, kiếm thế cường đại kèm theo dấu khí đem cái bàn hội nghị của mười hai người dùng triệt để chém thành mảnh vụn đầy trời.

“Chuẩn bị bắt Sun knight trở về!”

Quyển 8

Chương 1+1: Mở Đầu: Thảo Phạt Ma Vương

Chương 1+2: Trận Chiến Cuối Cùng: Ma Vương Chi Địch – Dũng Giả

Chương 2: Trận Chiến Cuối Cùng: Ma Vương Chi Kiếm – Trầm Mặc Chi Ưng

Chương 3: Trận Chiến Cuối Cùng: Trò Chơi Ma Vương — Nhập Vai Nhân Vật

Chương 4: Trận Chiến Cuối Cùng: Kẻ Phản Bội Của Ánh Sáng — Tướng Quân Màu

Đen

Chương 5: Trận Chiến Cuối Cùng: Chiến Thiệp Của Ánh Sáng Hạ — Chuông Cảnh Báo Của Ma Vương Vang Dội

Chương 6: Trận Chiến Cuối Cùng: Tươi Cười Rực Rỡ Ánh Sáng — Sự Yên Tĩnh Trước Bão Tố

Chương 7: Trận Chiến Cuối Cùng: Ma Vương Vs Thần Điện Ánh Sáng — Trợ Thủ Đối Quyết

Chương 8: Trận Chiến Cuối Cùng: Kêu Gọi Của Ánh Sáng; Bóng Tối Nghe Không Thấy — Lời Sấm

Chương 9: Trận Chiến Cuối Cùng: Ánh Sáng Dập Tắt; Bóng Tối Lan Tràn — Tuyệt Vọng

Chương 10: Trận Chiến Cuối Cùng: Của Thần; Của Ma Vương; Của Người — Kế Sách

Chương 11: Trận Chiến Cuối Cùng: Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ — Tập Hợp Hoàn Tất”

Chương 12+1: Trận Chiến Cuối Cùng: Chung Kết Ma Vương

Chương 12+2: Quy Tắc Chung Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ Điều Thứ Tám: Ma Vương Thực Ra Chính Là Sun Knight. Suyt!

Chương 13: Chi Được Sử Dụng Kiếm, Trừ Phi Không Ai Thấy

Chương 14: Vì Các Cậu

Chương 15: Ngụy Trang Chân Thực

Chương 16: Mặt Đối Bóng Tối

Chương 17: Phạm Lỗi

Chương 18: Nụ Cười Ngọt Ngào

Chương 19: Phong Cách Trung Thực

Chương 20: Nợ Một Nhân Tình

Chương 21: Người Bù Nhìn Thân Ái

Chương 22: Đạp Ra Chân Thực

Chương 23: Giúp Cái Việc Nhỏ

Chương 24: Nhìn Lén Lesus Judge

Chương 25: Khi Lão Sư Vẫn Chưa Phải Lão Sư

Chương 26: Cao Ngạo

Chương 27: Chúng Ta Không Phải Hắc Nhân Đội

Chương 28: Đạo Phong

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 1+1: Mở Đầu: Tháo Phạt Ma Vương

Tôi rất xin lỗi, đều là bởi vì duyên cớ của tôi, Sun cậu ấy... Cậu ấy trở thành Ma Vương rồi.”

Nói xong, Roland nhìn đối phương, đang đối diện là Lesus Judge, thần sắc nhú chặt mày của đối phương làm cho hắn càng thấp thỏm không yên, tâm tình này đối với hắn mà nói thế nhưng là rất mới mẻ, từ sau khi “chết đi”, hắn đã rất lâu đều không có xuất hiện tâm tình phập phồng kịch liệt rồi.

Lời nói xong, Lesus ngoại trừ nhú chặt mày, chậm chạp không có cử động khác, đây khiến cho Roland có phần đoán không ra ý nghĩ của đối phương, mặc dù hắn nhú chặt mày, nhưng bởi vì Judge knight trường bình thường đã luôn nhú chặt mày, cho nên điểm này căn bản không thể nào dựa vào để phán đoán.

Roland chỉ có lén liếc những người khác, Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều ở đây rồi... Ngoại trừ Sun knight.

Nhưng mọi người cũng đều nhìn Lesus, phần lớn là thần sắc không biết làm sao hoặc là chờ đợi, bọn họ đang chờ phản ứng và quyết định của Lesus, cũng giống như Roland.

Dưới loại tình huống tuyệt vọng này, bị mọi người nhìn chăm chăm như thế, áp lực chắc chắn lớn đến không gì sánh được đi?

Roland không khỏi cảm thấy hết sức bội phục Lesus, nhưng sau đó vừa lại nhớ tới, trước kia người bị nhìn chăm chăm như thế thường thường là thủ lĩnh của Mười Hai Thánh kỵ sĩ — Sun knight, cũng chính là Grisias.

Grisias luôn là trầm mặc mà suy nghĩ một hồi, sau đó ngẩng đầu lên, mang theo tươi cười nói với mọi người một số lời “Chỉ là mây đen thỉnh thoảng bay qua trời trong, đợi qua một thời gian, tự nhiên có thể đánh tan mây mù nhìn thấy ánh sáng” vân vân khiến người nghe không hiểu.

Nếu như sự tình rất nghiêm trọng, cậu ta cũng có thể nghiêm túc hạ lệnh với mọi người, khiến cho mọi người đều bận đến người ngã ngựa đổ, mà chính cậu ta lại giống như không có một tí việc gì phải làm, mặc dù mọi người ngoài miệng lúc nào cũng không ngừng oán giận, nhưng lại vẫn nhận mệnh mà đi làm công việc được giao phái.

Chỉ cần Grisias nghiêm túc hạ lệnh, cho dù là mệnh lệnh có hoang đường đến đâu, mọi người vẫn sẽ làm theo, mà lúc cậu ta nghiêm túc hạ lệnh, luôn là sẽ vô thức mà...

“Tôi rõ chuyện trải qua rồi.”

Roland từ trong hồi ức tỉnh lại, quay đầu nhìn về phía Lesus đang nói, đối phương cũng đang nhìn chăm chăm hẳn — trên thực tế, tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm hẳn, đây khiến cho Roland có chút trở nên căng thẳng, cảm giác bị mọi người nhìn chăm chăm thực sự khiến cho hẳn thở không nổi!

“Hồi thần rồi sao?” Lesus bất ngờ cảm thấy hứng thú, dò hỏi: “Đang nghĩ cái gì vậy?”

“Không có gì...”

Lesus lại với thái độ khác thường ngày mà truy hỏi: “Nói ra, đây là mệnh lệnh!”

Roland lặng đi một chút, nhưng thấy thần sắc của Lesus hết sức kiên trì, hẳn mang tâm tình ngưỡng ngùng nói: “Chỉ là đang nghĩ tới thói quen nhỏ của Grisia lúc nghiêm túc hạ lệnh.”

“Oh, cái thói quen đó à!” Nghe vậy, mọi người đều cười.

“Thật ra vẫn rất dễ phát hiện.” Ceo cười nói: “Chẳng qua không ngờ cậu nhanh như thế đã phát giác rồi.”

“Đừng cho Sun biết đó!” Laica cảnh cáo: “Cho dù cậu ta quất roi đánh cậu cũng không được nói!”

“Làm ơn, người Sun sẽ quất roi chỉ có cậu đi!”

“Phải đấy...”

Mọi người cười huyên náo một hồi, dần dần an tĩnh lại, căn bản không cần lên tiếng, nhiều người đều biết trong lòng lẫn nhau đang nghĩ cái gì — Sun mà trong miệng bọn họ đang nói đó có lẽ không bao giờ trở về nữa.

Lúc này, Lesus cuối cùng đã hạ lệnh: “Hell knight trưởng, phiền cậu đem mọi quá trình sau khi rời khỏi Thánh Điện tử mi mà ghi lại giao cho tôi, thuận tiện cho tra duyệt bất cứ lúc nào, có lẽ trong lúc ghi, cậu sẽ nhớ tới càng nhiều chi tiết, chuyện có nhỏ đến đâu chẳng nữa cũng cần viết lại, cho dù thoạt nhìn có vô dụng cũng phải ghi chép!”

Roland lặng đi một chút. Chỉ như thế? Phạt trách gì cũng không có? Như trong dự tưởng mà trách phạt, không tha thứ và oán hãn để cho Sun trở thành Ma Vương, mình lại trở về Thánh Điện ...

“Nhưng chúng ta không nghĩ cách làm cho Sun trở về sao?” Roland vội vàng nói: “Chúng ta có thể đi bức hỏi Awaitsun, hẳn ở ngay Ảnh Thần Điện, tôi biết Ảnh Thần Điện ở đâu, chỉ cần tìm được hẳn, hẳn là có thể hỏi ra cách để cho tôi thay thế Sun trở thành Ma Vương —”

“Hell knight trưởng!” Lesus đột nhiên quát khê một tiếng.

Roland giật mình, ngậm lại miệng, bất lực mà nhìn đối phương, căn bản không biết mình nói sai cái gì.

“Việc cậu nên làm không phải trở thành Ma Vương, là về đội!”

Về đội...nghe thấy từ này, tâm tư hiểm khi dậy sóng của Roland vậy mà xúc động, mắt cũng cảm giác nóng, nhưng hấn nhin xuống, Death knight chảy nước mắt thế nhưng không phải là cảnh tượng đẹp cho lắm, bởi vì tuyến lệ của họ sớm đã “chết” cùng với cơ thể, “nước mắt” chảy ra sẽ chỉ là hắc ám thuộc tính nồng liệt.

Mặc dù, Roland còn tiếp tục muốn nói mình hấn nên thay thế Sun trở thành Ma Vương, nhưng sắc mặt của Lesus thoát nhìn căn bản không có thừa thương lượng, hấn chỉ có nhìn những người khác.

Không có nhận được mệnh lệnh nên làm cái gì, mọi người lộ ra có chút mờ mịt, nhưng đối với việc Lesus kêu Roland về đội này, không ai lộ ra bất cứ thần sắc dị dạng nào.

Thấy vậy, lời vốn muốn nói ra khỏi miệng, muốn thay thế Sun đi làm Ma Vương, Roland cũng nói không nên lời rồi, có lẽ hấn hiện tại vẫn không phải thực sự hòa nhập cái đoàn thể này lắm, nhưng tương lai, mình phải chẳng thật sự có thể biến thành một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ xứng với danh hiệu?

Nếu như là Mười Hai Thánh kỵ sĩ, nhận được mệnh lệnh về đội, sẽ có phản ứng gì?

“Vâng!” Roland không chút chần chừ trả lời.

◇◇◇◇

“Hell hình như vẫn rất áy náy.”

Ceo đi theo bên cạnh Judge knight, kế bên là một vùng áp lực tối tăm, mà không phải một đoàn vật thể lỏng lánh sáng đến chói mắt, điều này thật sự khiến cho hắn có chút không quen.

Aivis cũng nói theo: “Phải đấy, cái biểu tình đó của cậu ta thoát nhìn căn bản không có nhẹ nhõm.”

“Khuyên giải cậu ta nhiều hơn.” Lesus chỉ có trả lời hai người như thế.

Ceo bất đắc dĩ nói: “Sợ rằng rất khó, tính cách của Hell thực sự rất cứng đầu, trên đường trở về, tôi đã khuyên nhủ cậu ta hơn trăm lần, Sun là tự mình quyết định muốn trở thành Ma Vương để giải quyết vấn đề mù lòa, căn bản không liên quan đến cậu ta, nhưng cậu ta cả dọc đường đều bày vẻ mặt áy náy, căn bản chưa từng thay đổi.”

Lesus gật đầu, nhưng hắn cũng không có hạ chỉ thị sâu thêm, bởi vì hắn căn bản không biết nên làm sao khuyên giải một người, đây không phải chức trách của hắn.

So với khuyên giải, khiến người mở miệng nhận tội vẫn là chuyện hắn thiện trường xử lý hơn.

Càng huống chi, chuyện không thiện trường phải làm bây giờ đã đủ đau đầu hắn rồi, thực sự không dư lực đi xử lý chuyện càng không thiện trường khác — Lesus đang định đi đòi tiền với quốc vương.

Đây là chuyện hắn chưa từng làm qua, cho nên mang theo Storm và Stone knight hai người thiện trường xử lý ngoại giao nhất, chỉ hy vọng có thể thành công thuyết phục quốc vương, bằng không, nếu không có kinh phí, việc hắn tiếp đến muốn làm hết thủy đều là bàn bạc suông mà thôi.

Nhưng đối với vị quốc vương hiện nay, Lesus có chút không nắm chắc, hẳn tiếp xúc với đối phương cũng không nhiều, trái lại đối với quốc vương tiền nhiệm còn có nhận thức nhiều hơn.

Trước kia, chỉ cần quốc vương tiền nhiệm làm ra chuyện quá giới hạn, Lesus liền phải theo Grisia đến vương cung, nhưng lại không cần làm bất cứ chuyện gì, thậm chí không cần mở miệng nói chuyện, chỉ cần yên lặng đứng ở bên cạnh Sun, để Sun có thể dùng hẳn để nửa công khai nửa ngấm ngầm mà cảnh cáo vị quốc vương bệ hạ tiền nhiệm kia, làm như Judge knight thật sự có thể bắt một vị quốc vương đến sở thẩm phán tra khảo.

Mặc dù quốc vương tiền nhiệm khiến người muốn bóp chết cho xong chuyện, nhưng trái lại không khó ứng phó, tùy tiện dọa dẫm hẳn là được, ngược lại là quốc vương hiện nhiệm, đừng nói dọa dẫm, dù là khai báo không rõ cũng không được! Grisia thường thường cảm khái như thế.

Đi tới cửa vào của đại sảnh, vệ binh hai bên theo thường lệ hạ vũ khí ngăn cản, Lesus lạnh mặt nhìn vệ binh hai bên một chút, chờ sau khi bọn họ kiểm nghiệm theo lệ thường rồi cho qua.

Đối mặt với Judge knight, vệ binh hai bên lộ vẻ kính sợ, nhưng không có ý nao núng.

Lesus còn nhớ, lúc quốc vương tiền nhiệm đang đảm nhiệm, những vệ binh này thậm chí không dám nhìn thẳng hẳn, luôn là ánh mắt né tránh, gần như ngay cả đầu cũng sắp ngẩng không nổi, dù sao mỗi lần hẳn tới, luôn là lúc quốc vương tiền nhiệm vừa lại phạm sai lầm, những kỵ sĩ trung thành với hoàng thất thấy đối tượng mình thuần phục có cái phẩm chất này, đương nhiên ngay cả đầu cũng ngẩng không nổi.

Không ngờ, quốc vương hiện nhiệm mới nhậm chức không lâu, bọn họ đã có thể kiêu ngạo mà ngẩng đầu đối mặt hẳn rồi sao?

“Judge knight, Storm knight, Stone knight, mời vào.”

Vệ binh cho qua rồi, mặc dù bây giờ là thời kỳ đặc biệt, nhưng Mười Hai Thánh kỵ sĩ chung cuộc vẫn là Mười Hai Thánh kỵ sĩ, bọn họ thậm chí không dám chạm vào đối phương, càng đừng nói đến lục soát người, chỉ là mắt nhìn trên dưới một chút liền cho qua rồi.

Vừa đi vào đại sảnh, Lesus liền nhìn thấy trước mặt của quốc vương có thêm một cái bàn lớn, phía trên chất đầy tài liệu đủ loại, hai bên đại sảnh cũng đứng đầy đại thần, có người vùi đầu vào tài liệu, có người thì đang gào thét với thuộc hạ, theo Lesus biết, đại sảnh hoàng cung chưa từng náo nhiệt như thế.

Phía sau truyền tới tiếng hít mạnh một hơi và tiếng lẩm bẫm của Ceo: “Đầu tiên sơ tán cả tòa thủ đô, rồi lại tới ngày trả về mọi cư dân... May là mình không phụ trách những công việc này!”

Sắc mặt của quốc vương rất khó coi, nhưng sắc mặt của Elliot bên cạnh hẳn càng khó coi, quàng thâm dưới hai mắt hẳn còn thâm hơn cả Ceo, cho dù Judge knight đi vào, Elliot cũng chỉ là ngẩng đầu liếc một cái, sau đó lại vùi đầu vào trong tài liệu.

Nhưng quốc vương lại không, vừa nhìn thấy là Judge knight, hẳn lập tức ngừng công sự trên tay, mở miệng hỏi: “Grisi... Sun knight đâu?”

Lesus hành lễ, sau đó liền trực tiếp mở miệng nói: “Bệ hạ, Sun knight bị Ma vương bắt đi rồi.”

Quốc vương cả mặt ngạc nhiên, phản ứng của hẳn đương nhiên như thế, hoàng thất mỗi nước đều biết Ma Vương là ai, chỉ là không định cùng Thần Điện Ánh Sáng trở mặt, cho nên không ai dám thủng lớp giấy mỏng này... Càng huống chi, thật sự thủng sự thật này rồi, ai biết “Ma Vương” sẽ có phản ứng gì?

Ma Vương vừa hiện thế, chính là trong lúc cường đại nhất, ai cũng không muốn đi trên chọc hẳn.

Câu hỏi vừa rồi của quốc vương, cũng chẳng qua là hỏi thăm theo thói quen, dù sao bây giờ người toàn thành đều biết Sun knight “lại” biến mất rồi, về tình về lý, hẳn cũng nên hỏi một chút mà thôi, vốn dự kiến sẽ thu được một đồng lý do cho có lệ, không ngờ... lý do này không khỏi cũng quá khoa trương!

Quốc vương mày nhíu sâu, trừng nhìn Judge knight, phát hiện đối phương hình như không định sửa miệng, lúc này hẳn rất cuộc cảm giác có chút kỳ quái, Grisida dùng lý do khoa trương quá mức, có lẽ hẳn vẫn sẽ không cảm thấy quá kỳ quái, hiện tại người này thế nhưng là Judge knight, căn cứ vào hiểu biết của hẳn, đối phương cũng không phải người như vậy.

Quốc vương liếc bên cạnh một cái, kỵ sĩ tâm phúc lớn tuổi lập tức thấu hiểu, nhảy ra tuyên bố: “Bệ hạ quá mức mệt mỏi, công sự hôm nay tới đây là ngừng, tất cả mọi người lập tức rời khỏi hết!”

Đây đương nhiên là lấy cớ, đoàn người Judge knight đều còn đứng ở chỗ này, quốc vương làm sao có thể đi nghỉ ngơi đây? Nhưng người có thể đứng ở trong đại sảnh hoàng cung đều rất hiểu biết, cho dù trên tay bọn họ đang làm chuyện gì, hết thảy đều đứng dậy rời khỏi.

Ngay cả hai kỵ sĩ tâm phúc đều rời khỏi rồi, nhưng Lesus có chút nhạ đi mà phát hiện, Elliot vậy mà còn ngồi ở nguyên tại chỗ, thì ra quốc vương đã tin cậy hẳn như thế rồi sao?

Quốc vương mang theo giọng mệt mỏi nói: “Nói đi, ở đây đều là người biết tình hình.” Nói đến đây, giọng của hẳn trầm xuống một chút: “Ý của ta là “nói thật”, đừng nói nhảm với ta nữa, ta không có thời gian để lãng phí cho nói dối!”

Đây cũng hợp ý Lesus, chỉ là muốn hẳn nói bậy một câu “Sun knight bị Ma Vương bắt đi rồi”, hẳn đã cảm giác vô cùng gượng gạo, muốn nói dối thêm cũng hết sức khó khăn, có thể nói thẳng là không thể tốt hơn rồi.

Lesus chấp tay một cái, nói: “Bệ hạ, Sun knight đã trở thành Ma Vương, tôi hi vọng có thể từ ngài lấy quân phí đi thảo phạt Ma Vương.”

Quốc vương ngạc nhiên, không dám tin hỏi: “Người nói muốn thảo phạt ai?”

“Thảo phạt Ma Vương.” Lesus kiên định nói lại một lần.

Nghe vậy, quốc vương tức giận quá hóa cười, từng chữ từng chữ nói: “Người và ta đều biết, Sun knight đã trở thành Ma Vương, điều này đã là hoang đường đến cực độ, mà người lại còn muốn từ ta đòi quân phí đi thảo phạt hẳn?”

“Chẳng lẽ bệ hạ cho rằng để một tên Death Lord trở thành Ma Vương mới là đúng sao?”

Lesus không biết làm sao, đột nhiên nổi giận, vậy mà rống với quốc vương: “Kẻ chết vĩnh viễn không nên can thiệp kẻ sống, để cho một kẻ chết trở thành Ma Vương sẽ trở thành nguy cơ lớn nhất của thế giới, bởi vậy, Sun knight mới không thể không tự mình lên làm Ma Vương, đây tuyệt đối không phải là chuyện hoang đường gì!”

“Judge knight!” Elliot đứng lên, đứng ở trước người quốc vương, lấy tư thế hộ vệ đối đầu với Judge knight, còn lên tiếng trách mắng: “Người thực sự quá vô lễ rồi!”

Lesus nhìn Elliot, trong lòng tự nhiên khó chịu, hẳn biết mình rất vô lễ, một câu xin lỗi sớm đã ngậm ở trong miệng, nhưng vừa nhìn thấy Elliot đứng lên, hẳn lại làm sao cũng không muốn lên tiếng xin lỗi nữa.

Sun tốn nhiều công sức như thế mới làm cho Elliot thoát khỏi thân phận gián điệp, an tâm làm một hoàng gia kỵ sĩ chân chính, thậm chí còn có thể cưới công chúa, mà hôm nay Sun có khó khăn, đối phương lại cùng hắn đối

đầu mà không phải giúp đỡ, bảo Lesus làm sao cho ra được một sắc mặt tốt?

Quốc vương nhàn nhạt nói: “Elliot, lui ra.”

Elliot cứng đờ, tuy hết sức không muốn, nhưng quốc vương đã hạ lệnh, hẳn cũng không được vi kháng, đành trở về vị trí, nhưng lại không có ngồi xuống, mà là đứng thẳng tắp và mắt nhìn chòng chọc Judge.

Lúc này, quốc vương vậy mà vẫy vẫy tay với Lesus, người sau sừng sốt, mới từ nhắc nhở khế của Storm “Mau tiến lên đi” phản ứng lại, hẳn đi đến chỗ cách hai bước phía trước quốc vương, nhưng đây lại vẫn không đủ, quốc vương không nhịn được lại vẫy vẫy tay.

Lesus chần chừ một chút, lúc này mới nhớ tới ở dưới tình huống này, Grisias sẽ làm ra hành động gì, cho nên hẳn bắt chước đối phương tiến lên một bước, sau đó nghiêng người về phía trước chăm chú nghe.

Quốc vương quả thật mở miệng: “Ta sẽ không cho người bất cứ đồng nào đi gây bất lợi với thằng bé Grisias đó, một cắc cũng không có, nghe thấy chưa?”

Nghe vậy, Lesus ngậy ngấn cả người, hẳn không ngờ quốc vương vậy mà sẽ nói như thế, lời này nghe lên hình như hết sức bảo vệ Grisias, nhưng là hẳn rõ ràng thường nghe thấy Grisias phàn nàn những lời như “lại phải cùng quốc vương đấu trí” gì gì đó, cũng chưa từng đề cập qua có giao tình với quốc vương.

“Mà người cũng đừng cho rằng có thể thay thế Sun knight trở thành thủ lĩnh Thánh Điện.” Quốc vương cực kỳ hiếm hoi, chính miệng phát ra cảnh cáo minh xác: “Ta tuyệt đối không cho phép chuyện này xảy ra!”

Nghe vậy, Lesus thực sự cực kỳ bất đắc dĩ, đang muốn giải thích một phen, cửa đại sảnh lại bị người đột nhiên đẩy ra, mọi người trong sảnh đều

súng sốt, Lesus còn lập tức xoay người lại phòng bị, tuy không đến mức rút vũ khí ra, nhưng tay lại đã đặt ở trên kiếm rồi.

“Archer!”

Người tới tinh thần hăng hái, mái tóc vàng so với trước dài hơn một chút, trực tiếp cột thành đuôi ngựa ngắn, lộ ra càng gọn gàng linh hoạt, trên người vẫn là quần áo chủ yếu màu trắng như cũ, dù cho đây là màu không thích hợp cho cuộc sống mạo hiểm nhất — nhưng dù sao người phụ trách giặt quần áo cũng không phải hăn mà!

Quốc vương buột miệng thốt lên: “Nene!”

“... Ta không ngờ người muốn từ trần sớm như thế, quốc vương ngủm rồi rồi cuộc gọi là gì nhỉ? Đúng rồi! Gọi là băng hà.”

Lời Neo không dọa người chết không thôi, Elliot nghe thấy cũng không biết có cần hô một tiếng “Vô lễ” hay không.

Hô xong, phần lớn sẽ bị Sun knight mạnh nhất trong lịch sử đập cho một trận; không hô, chẳng lẽ chính tai nghe thấy quốc vương “băng hà” mà không có mảy may phản ứng nào?

“Ta bận rộn đến mức cũng sắp nghĩ dứt khoát băng hà còn nhẹ nhàng sáng khoái hơn một chút.” Archer khó chịu nói, sau đó tò mò hỏi: “Lâu lắm không thấy rồi, Neo, không giới thiệu người phía sau người một chút sao?”

Phía sau Neo còn đi theo một người mặc áo trùm, mặc dù như thế, thủ vệ cửa đại sảnh vẫn không có ngăn cản hai người bọn họ, hoàng gia kỵ sĩ phụ trách thủ vệ đại sảnh hoàng cung thế nhưng đều là một số người có đủ cả thực lực lẫn kinh nghiệm — bọn họ đều rất rõ ràng Neo là người không thể động thủ ngăn cản.

Neo nhún vai nói: “Hắn là Aidrizzt, là đồng đội của ta. Aidrizzt, cởi áo trùm đi.”

Đối phương do dự một chút, vẫn là bắt đầu cởi áo trùm xuống, mặc dù hắn không cho rằng làm như thế là đúng, nhưng mình nếu như không cởi, Neo sợ rằng sẽ không nhận được vớ tay xé áo trùm của hắn, vậy tính hoàn hảo của áo trùm thế nhưng đã không thể được đảm bảo rồi.

Không ngờ, ngoại trừ Elliot hơi lặng đi một chút, căn bản không ai có phản ứng với làn da đen của hắn, Aidrizzt cũng có chút quen với nó rồi, người bên cạnh của Grisìa hình như không có lấy một người sẽ kinh ngạc sợ hãi.

Archer chỉ là tò mò mà nhìn thoáng qua, sau đó lại nhìn Neo, nói: “Grisìa chạy đi làm Ma Vương rồi.”

“Ta biết.”

“Hơn nữa Judge knight muốn đoạt quyền!” Archer tức tối mà nhìn Judge knight.

“Điểm này ta trái lại không biết rồi.” Neo vẫn ung dung sờ cằm, quay đầu nhìn Lesus, nói: “Quốc vương nói người muốn đoạt quyền, người nói sao đây?”

Lesus bình tĩnh trả lời: “Tôi muốn từ quốc vương xin quân phí đi thảo phạt Ma Vương.”

“Vì sao?” Neo cười nói: “Người muốn đi tét mông Grisìa à?”

Ceo và Aivis đều bật cười, Lesus cảm thấy có chút bất đắc dĩ, trả lời: “Vì để mang Sun knight trở về.”

Neo nhướn mày một cái, không tán đồng nói: “Người biết mình đang nói cái gì không? Grisìa trở thành Ma Vương là vì không để cho thế giới hủy diệt, cũng không để cho kẻ chết can thiệp kẻ sống, nó xác thực đạt được chức trách của Sun knight, mà người lại định đi tấn công nó, khiến cho nỗ lực của nó thả cho nước chảy?”

Lesus tức giận gầm lên: “Kế hoạch ban đầu của Sun là trở thành Ma Vương, sau đó trở về làm Sun knight, không phải ở lại chỗ đó làm Ma Vương! Tôi chỉ là muốn hoàn thành kế hoạch của cậu ta!”

Mặc dù bị người rống giận, nhưng Neo lại vẫn cười, quay đầu hỏi quốc vương: “Nghe thấy chưa? Arch.”

Nghe thấy trả lời của Judge knight, cộng thêm Neo vừa lại rõ ràng đứng ở bên Judge knight, mà Neo cái người này thì tuyệt đối sẽ không gây bất lợi với Grisìa!

Đến tận lúc này, Archer rốt cuộc đã buông lỏng, không cùng Judge knight đối chọi nữa, ngược lại trở nên tò mò.

“Ta tưởng rằng Judge knight dưới một người trên vạn người, hẳn sẽ muốn loại bỏ một người trên đầu đó.”

“Loại bỏ nó làm cái gì? Tự nhiên nhiều thêm ra một đồng việc phải làm.” Neo nhún vai nói: “Dù sao Grisìa vốn đã sợ Lesus đến muốn chết, “dưới một người” này căn bản là hữu danh vô thực, cần gì phải để ý?”

Tiếng cười khùng khục từ phía sau truyền tới càng lớn, Lesus càng bất đắc dĩ rồi.

Nhìn thấy Storm knight cũng ở phía sau cười trộm, Archer càng thêm tin lời Neo nói, Storm knight trước giờ đều là thuộc hạ trung thành của Grisìa. Hẳn nghiêm túc dò hỏi Judge knight: “Người thật sự muốn mang Sun knight về?”

“Phải! Nhất định phải mang cậu ta trở về!” Lesus không hề do dự trả lời.

“Vậy người bây giờ có thể bắt đầu thuyết phục ta rồi.” Archer lộ ra mỉm cười: “Vì sao ta phải bỏ quân phí hỗ trợ người, đây đối với ta có chỗ gì tốt?”

◇◇◇◇

Ba người đi ở trên hành lang Thánh Điện, Lesus đi ở phía trước, Ceo và Aivis nhìn bóng lưng đối phương, mặc dù không nhìn thấy biểu tình, cũng rất rõ ràng tâm tình của Lesus so với trước khi xuất phát tốt hơn một chút.

Quốc vương đáp ứng phát quân phí, mà tiền Sun knight trưởng Neo cũng đáp ứng trong lúc bọn họ thảo phạt Ma Vương, ở lại Thánh Điện làm người chủ sự trên danh nghĩa, những điều này đều khiến cho thảo phạt Ma Vương càng thêm không cần lo ngại phía sau.

Aivis thấp thỏm không yên nói: “Judge, cậu đáp ứng quốc vương loại chuyện đó, lúc Sun trở về sợ rằng...”

Lesus lạnh lùng nói: “Vậy chờ cậu ta trở về hẵng nói đi!”

Nghe vậy, Aivis lập tức không dám nói nữa.

Lúc này, Giáo Hoàng xách áo bào, hối hả đâm đầu đi tới hướng bọn họ, hô lớn: “Judge, Storm, Stone, mau qua đây thử quần áo, chỉ thiếu các người thôi.”

“Quần áo?” Ba người đều sửng sốt.

Giáo Hoàng đi tới trước mặt ba người, như chuyện đương nhiên mà nói: “Các người phải đi đánh Ma Vương, chung quy phải mặc khôi giáp đàng hoàng chứ?”

“Nhưng bọn tôi đã có khôi giáp rồi.” Ceo khó hiểu nói.

Giáo Hoàng lắc lắc đầu nói: “Loại khôì giáp đó chỉ là bình thường mặc làm một số nhiệm vụ nhỏ, nhiệm vụ nhỏ mặc cái gì cũng không sao cả, cho dù hỏng cũng không ảnh hưởng bao nhiêu, loại đại chiến thảo phạt Ma Vương này chẳng lẽ thật dễ cho các người mặc loại khôì giáp dán giấy đó thượng trận?”

Nói đến đây, ông ta thấp giọng lầm bầm: “Nếu như Grisìa biết ta để cho các người mặc một ít khôì giáp giấy đi đánh trận, sau khi hấn trở về không chính chết ta mới là lạ!”

“Không cần phải làm khôì giáp mới, kinh phí không đủ.” Lesus bình tĩnh nói: “Quân phí quốc vương cấp không nhiều lắm.”

“Đừng lo lắng tiền nong nữa!” Giáo Hoàng phất tay một cái: “Tiền ta gom góp nhiều năm như thế, chẳng lẽ vẫn đánh không nổi một trận đại chiến? Vậy ta không khỏi cũng quá vô dụng! Đừng quên, “sự tích” của quốc vương tiền nhiệm thế nhưng khiến cho thanh thế của Thần Điện nâng cao không ít, ở những năm đó, dân chúng thế nhưng rất hào phóng, tiền hiến dâng cũng không ít.”

Aivis khó hiểu hỏi: “Nhưng tôi nhớ trận lần trước, lúc tiền Mười Hai Thánh kỵ sĩ xuất binh thảo phạt sinh vật undead, ngài nói cứ đánh tiếp sẽ hết tiền phát quân lương, muốn quân chinh phạt tự mình đi săn?”

Giáo Hoàng mở to mắt, nghiêng đầu, làm ra bộ dạng vô tội... Sau đó ông ta mới nhớ người trước mắt này lại không phải Grisìa, hơn nữa trên mặt mình còn che sa mỏng, ba người này cũng nhìn không thấy biểu tình của mình, ông ta bày ra cho ai xem hả?

Thu hồi biểu tình vô tội, Giáo Hoàng tỉnh bơ nói: “Có tiền cũng phải nói hết tiền, bằng không mọi người đều sẽ không nghiêm chỉnh tiết kiệm tiền rồi!”

Nhìn thấy ba người trước mắt cả mặt ngạc nhiên, ông ta đột nhiên có loại cảm giác tội lỗi lừa gạt xã hội của mình, không nhịn được lẩm bẩm: “Nếu như là Grisias, hẳn mới sẽ không tin lời ta, loại đại chiến này, ta nếu vì tiết kiệm quân phí, thật để cho các người mặc khôi giáp tệ hại đi đánh trận, vậy cho dù các người là ai bị thương, rốt cuộc là làm sao bị thương, hẳn chắc chắn đều muốn tính sổ lên đầu ta!”

Giáo Hoàng kiên định nói: “Tóm lại, các người mau đi thử khôi giáp, cái khác đều không cần bận tâm nữa, chỉ cần đem cái gã Sun đó trở về cho ta là được!”

Nghe vậy, Lesus lộ ra nụ cười đầu tiên trong mấy ngày qua, nụ cười cứng nhắc còn khó coi hơn bộ mặt tàn khốc này khiến cho Ceo, Aivis và Giáo Hoàng hết hồn đến cả đầu óc trống rỗng.

“Vâng.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 1+2: Trận Chiến Cuối Cùng: Ma Vương Chi Địch – Dũng Giả

Thật là khiến người thất vọng, thế này còn dám tự xưng là dũng giả sao?

Nhìn những người trước mắt này, gặp phải quân đoàn undead thì người người cảm thấy bất an, cho đến khi nhìn thấy quân đoàn phần lớn là khô lâu bậc thấp mới mừng rỡ khôn xiết, cuối cùng như cái “dũng giả” xông lên đi đồ sát khô lâu, giết mấy con khô lâu liền ra oai như thể mình đã chém được Ma Vương.

Vừa thấy đến tòa nhà lớn bỏ hoang còn lập tức xông vào xem thử có thứ gì giá trị không, mỗi một tên tranh giành đi trước, chỉ sợ chậm chân giành không được, nếu là lúc đánh sinh vật undead hăng hái như thế này có phải tốt không!

Awaitsun và Elo thực sự có đẳng cấp hơn nhiều... Không! Cho dù là thuộc hạ sinh vật undead của Elo so với bọn chúng đều có đẳng cấp gấp mười!

Còn tự xưng cái gì mà quân viễn chinh thảo phạt Ma Vương, trong đó mấy gã tương đối nổi bật thậm chí tự xưng là “dũng giả”, hại ta tưởng rằng thật sự xuất hiện dũng giả rồi, hứng trí ngàn ngụt chạy tới xem, kết quả vậy mà nhìn thấy một đồng thứ này!

Awaitsun và Elo còn tương đối...Dừng! Ta là chạy ra muốn xem thử dũng giả thảo phạt mình đáng vẻ ra sao, thế nhưng không phải ra để nghĩ về Awaitsun và Elo!

Chắc, những ngày này ngay cả dững giả đều không dững giả rồi!

Ta vươn tay bắt đầu tụ tập lượng lớn hắc ám thuộc tính, mặc dù triệu hồi quân đoàn undead để tiêu diệt bọn chúng thì có khí thế hơn, chẳng qua ngẫm lại vì để đối phó loại nhân vật này mà triệu hồi quân đoàn undead, không khỏi có chút cảm giác dùng Thái Dương thần kiếm giết gà, vẫn là trực tiếp xử lý hết cho rồi.

Ta biếng nhác nói: “Nếu đã dám khiến ta thất vọng, các người hẳn nên biết hậu quả là cái gì...”

Bầu trời treo một dải ám nhận, nhìn xa thì giống như một mặt trăng lưỡi liềm màu đen, chỉ là mặt trăng sẽ không rớt xuống, mà ám nhận này lại sắp rơi xuống thân mọi người, chẳng qua bởi vì do đêm tối, lưỡi dao cong đó càng đen tối hơn so với đêm tối, phải nhìn kỹ mới thấy được, những người ở dưới kia hoàn toàn không chú ý tới nó.

Hắc ám thuộc tính nồng liệt thế này, nếu Mười Hai Thánh kỵ sĩ ở đây, sớm đã phát hiện từ khuya rồi! Đáng tiếc các người không phải Mười Hai Thánh kỵ sĩ, thậm chí ngay cả đàn em của dững giả cũng không bằng, chết hết đi cho ta —

“Dừng tay!”

Hắc ám thuộc tính trên tay khựng lại, vậy mà có người dám kêu ta ngừng tay?

Ta không cần xoay người lại đã “nhìn thấy” cái người đó, mặc dù đối phương không có rút kiếm ở hông ra, nhưng thoạt nhìn lại mười phần ra dáng, có cảm giác uy phong lẫm liệt, hiển nhiên thực lực không yếu.

Ta hơi nheo mắt, chẳng lẽ là dững giả chân chính sao? Thoạt nhìn thật là như thế, hơn nữa vậy mà có thể phát giác ta sắp ra tay, hẳn là có thực lực khá, cuối cùng gặp được một gã thích hợp rồi!

Quay người qua, ta khẽ giọng nói với hắn: “Tới đi!”

Biểu tình của dũng giả xịn mang theo phần nô, một mạch đi về phía ta, ta có chút tò mò về tướng mạo của hắn, thuận tay liền sử dụng ra “ly thức”, cái này là tên gọi của Red nói cho ta, nói tóm lại, ly thức chính là khiến cho tinh thần của mình rời khỏi cơ thể, như vậy liền có thể thoát khỏi mọi khuyết sót trên thân thể, bao gồm mù lòa, trực tiếp lấy tinh thần nhìn vật.

Cô ta nói cà một đống nguyên lý, ta căn bản nghe không hiểu đang nói cái quỷ gì, dù sao biết dùng là tốt rồi mà! Cuối cùng cô ta vậy mà còn cười nhạo năng lực lý giải của ta kém cỏi!

Ta dùng phong thuộc tính ném yên lặng vĩnh hằng tới cái xó xỉnh nào đó, đợi đến lúc có chuyện cần hỏi Red, mới vừa lại kêu Awaitsun đi tìm dây chuyền về. Awaitsun tìm suốt một tuần mới tìm được nó về.

Nghe không hiểu nguyên lý vẫn là có một chút khác biệt, cho dù bây giờ có lực tinh thần cường đại của Ma Vương, ta vẫn phải tốn một thời gian luyện tập, mới dùng ly thức được rất thuận tay, nhưng mặc kệ làm sao đều tốt hơn nhiều so với lúc làm Sun knight, khi đó chỉ có nằm mơ và cơ hội vô cùng ngẫu nhiên mới nhìn thấy được, cảnh tượng ngẫu nhiên liếc thấy lại đều là thứ ta căn bản không quan tâm.

Dũng giả xịn đi tới chỗ không xa phía trước, ta sử dụng ly thức, cảm giác giống như ở trong mơ lúc trước, cả người rời khỏi giường, rời khỏi thân thể của mình, một hơi bay đến nơi rất xa đi xem thứ mình muốn thấy, chỉ là ta bây giờ rất tỉnh táo, hơn nữa cách cơ thể của mình chỉ có mười cm.

Sau đó ta liếc mắt nhìn thấy đối phương có tóc ngắn gọn gàng màu nâu vàng, đôi mắt màu lam cùng với ngũ quan sắc sảo tươi sáng —đồ đẹp trai đáng chết! Biết vậy đã không nhìn!

“Báo tên của người cho ta.” Tốt xấu gì cũng là cái dũng giả đầu tiên giết chết, rất có tính kỷ niệm, đáng để lưu cái tên.

Hắn lại ngạc nhiên mà liếc ta một cái, sau đó vừa lại bị thứ khác thu hút qua.

Đám dũng giả dỏm kia đang từ trong tòa nhà lớn khiêng ra một đồng đồ đặc trong nhà, cũng không để ý ở hắc ám chi địa này, bọn chúng rốt cuộc muốn làm sao mang theo thứ lớn như thế mà hành động, tóm lại có cái lấy được thì lấy trước thôi.

“Mau dừng tay, hành vi này của các người là ăn trộm!” Dũng giả xịn chẳng thèm để ý ta, trực tiếp đi qua bên cạnh ta, đi về phía đám người đang “dọn nhà” kia.

...Tiếng “dừng tay” lúc mới đầu hẳn sẽ không chẳng liên quan chút nào tới ta đi?

Dũng giả xịn dùng sắc mặt nghiêm túc nói với đám dũng giả dỏm kia: “Xin dừng tay, các người không thể tùy ý trộm đi đồ của dân chúng.”

Đám người kia có lẽ cũng không phải thật sự quen làm trộm vặt như thế, vừa bị nói như vậy, lập tức đỏ mặt tía tai, mấy người cầm đầu càng là then quá hóa giận, bỏ đồ đặc trên tay xuống, chửi ầm lên: “Bọn họ đều tháo chạy rồi! Căn bản không dùng tới những thứ này, không mang đi thì chờ những sinh vật undead kia hưởng hả?”

Sinh vật undead mới không có hứng thú với đồ gia dụng, cho dù những đồ đặc kia có bày một trăm năm, cũng chỉ có mục nát mà không phải bị sinh vật undead lấy đi.

Dũng giả xịn hiển nhiên cũng rất rõ điểm này, hắn lắc đầu nói: “Sinh vật undead sẽ không có hứng với những thứ này, chỉ cần Ma Vương vừa bị trừ khử, dân chúng liền có thể một lần nữa trở về nhà sinh sống, cho nên đừng động vào đồ của bọn họ.”

Trở khử Ma Vương...Hừ! Vương thất các nước là người đầu tiên ngăn cản người, trừ phi người có biện pháp khiến cho hắc ám thuộc tính toàn bộ tiêu hao hết.

“Người cho rằng Ma Vương dễ xử lý như thế? Ma Vương cường đại vô cùng, còn có thuộc hạ trung thành và thành lũy kiên cố, kỷ lục chinh phạt thành công nhanh nhất trước kia là mười hai năm!”

Trong miệng của dũng giả dỏm bạt mạng biện bác, khiến người thật không biết bọn chúng rốt cuộc là đứng ở phe nào, người không biết có khi sẽ tưởng rằng bọn chúng là thuộc hạ của Ma Vương!

Dũng giả xịn hết sức kiên trì nói: “Cho dù là mười hai năm, dân chúng chung cuộc sẽ trở về nhà, không thể để cho bọn họ phát hiện nhà đã hoàn toàn biến dạng!”

Hắn nói đến đây, những dũng giả dỏm kia im lặng, thoạt nhìn có chút dao động, chẳng qua theo ta nghĩ, đại khái cũng là bởi vì những đồ đạc kia quá khó vận chuyển, thật sự có giá trị hay không cũng rất khó nói, nếu như là một túi bảo thạch nhỏ, ta mới không tin bọn chúng sẽ dao động!

Nếu như bọn chúng thật sự cứ thế mang đồ đạc trả về, diễn biến này không khỏi cũng quá nhàm chán rồi đi! Tốt hơn ta cứ hơi nhúng tay vào một chút.

“Nói nhảm nhiều như thế làm chi?” Ta tiến lên một bước, bắt vai dũng giả xịn, nói: “Mấy tên kiêu này thì phải giáo huấn một trận cho tốt.”

Dũng giả xịn sững sốt, quay đầu nhìn “ta”, chính xác mà nói là thân thể của ta, ta vẫn chưa giải trừ trạng thái ly thức, cũng bởi thế nhìn một cái liền thấy hết thần sắc bối rối của hắn, so với chỉ dùng cảm tri rõ ràng hơn nhiều.

Phản ứng của đám dũng giả dỏm thế nhưng nhanh hơn nhiều, nghe xong lời của ta, bọn chúng trong nháy mắt liền nổi khùng, thậm chí rút vũ khí ra,

cả bộ dạng như muốn một kiếm đâm chết ta.

Thấy vậy, dũng giả xịn biến sắc, một câu “chờ một chút” cũng còn chưa nói xong, ta đã bắn ra tia chớp về bốn phương tám hướng, nhưng uy lực của lưới tia chớp này cũng không mạnh, nhiều lắm là khiến cho đối phương cảm giác một cơn tê dại mà thôi.

Trực tiếp giết chết đối phương thì rất đơn giản, nhưng cũng rất nhàm chán, không phải mục đích của ta.

Đối phương quả thật chỉ kêu réo mấy tiếng liền không sao nữa, mặc dù là dũng giả dỏm, nhưng tốt xấu gì cũng là người chạy lung tung ở hắc ám chi địa, không thể thực sự ngay cả một chút thực lực cũng lấy không ra được, ít nhất cầm vũ khí đủ loại chém người thì tuyệt đối không vấn đề.

Ta giải trừ ly thức, sau đó ung dung nhìn một đồng người xông về phía mình, như vậy có cảm giác lâm trận hơn nhiều, bằng không sử dụng ly thức đứng ở bên cạnh, cảm giác giống như đang nhìn sân khấu kịch hơn.

Hm hm, tốc độ của người cầm đầu này vẫn rất không tệ mà! Vũ khí cũng là kiếm đơn khá nhẹ, quả thật là loại hình tốc độ, lưới đao trong nháy mắt chém tới phía trên đỉnh đầu ta, sau đó “keng” một tiếng, bị một vũ khí khác ngăn lại.

Giống y như dự đoán của ta, dũng giả xịn đúng là dũng giả xịn, quả nhiên không thể nhìn thấy có người ở trước mặt hẳn bị chém thành thịt vụn, xuất kiếm giúp ta đỡ công kích.

“Xin đừng kích động! Mau dừng tay!” Hẳn vừa chống đỡ làn sóng công kích này tới làn sóng công kích khác, vừa hô to, nhưng một chút hữu dụng cũng không có, năm người sáu thanh vũ khí, trong đó một người sử dụng song đao, nhưng hẳn cũng đều ngăn lại hết, thực lực xem ra quả thật không tệ.

Hắn bầy tay tám cước ngăn đỡ công kích, nhưng trong bận rộn lại vẫn có thể rút ra nhàn rỗi quay đầu nói với ta: “Đi mau!”

Vất vả lắm mới theo đến tới mức độ này, ta đương nhiên sẽ không quay đầu đi ngay: “Tôi giúp cậu nhé.”

“Giúp tôi?” Hắn sửng sốt.

Ta lần nữa thi triển ra lưới tia chớp, phạm vi lưới tia chớp lần này càng lớn hơn, ngay cả người vốn không tham chiến cũng bị đánh luôn, uy lực lần này so với lần trước mạnh hơn nhiều, nhưng cách chết người còn rất xa, đại khái chỉ là một ít vết bỏng nhỏ — vừa vặn là loại có thể khiến người rất không thoải mái.

Số người vây đánh nhất thời từ năm người biến thành mười lăm người, ngay cả dũng giả xịn cũng không thể chống đỡ, hãn một phát bắt lấy cánh tay ta, sau đó xoay người kéo theo ta chạy, bởi vì bất ngờ, ta loạng choạng hai bước, xém nữa té ngã, kết quả hãn dứt khoát ẵm cả người ta lên, sau đó bắt đầu co căng chạy như điên.

Còn tưởng rằng hãn sẽ hăng hái chiến đến cùng, không ngờ lại có thể xoay người bỏ chạy... A, xem ra là một gã có chút thú vị!

“Trong bọn chúng có cung thủ đấy.” Ta nhàn nhạt phát ra cảnh báo.

“Cái gì?” Dũng giả xịn kinh ngạc: “Khoan đã, cậu là ma pháp sư đi?”

Lúc này là lúc hỏi ta có phải là ma pháp sư? Lòng mày giơ lên, mặc dù có phần không muốn thừa nhận, chẳng qua vì để tiếp tục chơi đùa, ta vẫn là gật đầu.

“Cậu vì sao mang mặt nạ?” Dũng giả xịn nghi hoặc cúi đầu nhìn ta: “Ngay cả mắt cũng không lộ ra, cậu thật sự nhìn thấy được sao?”

Bây giờ là lúc quan tâm mặt nạ sao? “Nhảy sang trái.”

Dũng giả xịn lập tức nhảy sang trái một bước, cũng may nhờ hăn nghe lời như thế, một mũi tên bắn qua vị trí hăn mới đứng.

“Oh!” Dũng giả xịn ngẩn người, nói: “Xem ra cậu xác thực nhìn thấy được.”

Ta đương nhiên nhìn không thấy, nhưng dựa vào cảm tri và ly thức, trái lại thấy được rõ ràng hơn so với bất luận kẻ nào, chỉ là mặt nạ lại không thể không mang, bởi vì bây giờ hầu như mọi người đều biết Ma Vương có một đôi mắt đen hoàn toàn.

Sờ lên mặt, ngón tay thuận theo hình dáng mặt nạ sờ một vòng, đầu ngón tay cảm giác mát mát lạnh lạnh, cái mặt nạ này thực sự rất thoải mái, nếu như không vươn tay sờ, căn bản không cảm thấy tồn tại của nó, nhưng cho dù sờ, cũng chỉ là sờ thấy một lớp vật dạng màng mỏng mỏng, nhưng mặt nạ này rõ ràng là chế phẩm kim loại, có thể đánh mỏng kim loại tới như thế thực sự là công nghệ rất giỏi, sợ rằng giá tiền cũng rất khủng.

Để thỏa mãn yêu cầu của Ma Vương, Hỗn Động Thần Điện vẫn thật đã bỏ rất nhiều vốn.

“Cậu vì sao mang mặt nạ?”

Lòng tò mò của dũng giả này vẫn thật nhiều! Ta bực tức rống: “Hỏa hoạn! Còn có bây giờ hình như không phải thời cơ tốt để quan tâm mặt mũi đi?”

Dũng giả xịn bật cười: “Cũng phải, bây giờ là thời cơ tốt để phản kích.”

“Phản kích?” Ta nghi hoặc hỏi ngược lại: “Cậu đánh thắng được nhiều người như thế sao?”

“Nếu như là đấu tranh tính mạng, vậy rất khó nói.” Dũng giả xịn thành thật nói: “Nếu như chỉ là đánh nhau, sợ rằng đánh không thắng.”

“Vậy cậu còn muốn phản kích —-”

Một cô gái lớn tiếng hét lên ngắt lời ta: “Tylin ca, tại sao anh bế cô gái đó!”

“Cô gái?” Dũng giả xịn lại ngẩn người, hẳn thật sự rất biết ngẩn người, xem ra là loại người phản ứng chậm, nhưng phản ứng đối với chiến đấu trái lại rất nhanh nhạy, đây thật ra rất giống Roland, ngoại trừ chiến đấu chuyện gì cũng rất chậm tiêu.

“Nhảy sang trái.” Ta lười biếng nhắc nhở.

Dũng giả xịn... Ta nghĩ hần hần tên là Tylin, vừa lại nghe lời mà nhảy một bước, né qua một mũi tên khác.

Đồng bạn của hần nhân số thật ít, chỉ có hai người, một người là nữ tế ti, là người vừa rồi mới lớn giọng la hét kia; người còn lại thoạt nhìn là cung tiễn thủ, chẳng qua thắt lưng của hần cắm hai thanh đoản đao, đao thuật có lẽ cũng không tệ.

Bình thường mà nói, người có thể hai tay sử dụng vũ khí đều không phải đối thủ yếu, nếu không trải qua huấn luyện mà đã hấp tấp hai tay giở võ, xác suất chém đứt tay mình cao hơn nhiều so với chém chết đối thủ, Lesus từng nói như thế.

Tylin bỏ ta xuống, sau đó lập tức xoay người rút vũ khí ngăn cản công kích của truy binh, chỉ chậm một giây thôi, một cây rìu đã chém vào đầu hần rồi.

“Ừa?” Nữ tế ti nhìn ta, hoàn toàn không đếm xỉa hai đồng bạn đã cùng kẻ địch đánh nhau binh binh bốp bốp, xem xét khoảng chừng mười giây, cô ta

mới thở phào một hơi lớn, lẩm bẩm: “Thì ra là con trai à!”

Giới tính của ta cần nhìn mười mấy giây mới phân biệt ra sao!

Ta bây giờ thế nhưng không phải nữ tể ti gầy yếu tóc trắng, chẳng những là tóc đen, hơn nữa ăn no ngủ kỹ, thể trọng tuyệt đối ở trong phạm vi của đàn ông bình thường, hơn nữa quần áo ta mặc là trang phục bó, mặc dù ngụy trang thành ma pháp sư, nhưng lúc vừa mới ra ngoài chỉ là định đến len lén quan sát, cho nên căn bản không có đối y phục.

“Tôi chỗ nào giống nữ?” Ta lạnh lùng hỏi, nếu như cô ta nói không ra cái đáp án tốt, ta cũng không ngại để cho trò chơi tới đây kết thúc, mặc dù có chút đáng tiếc, chẳng qua dù sao bây giờ có cả một đồng đội thảo phạt Ma Vương, diệt đội này cũng còn có đội khác để đùa.

Nhạc nền là tiếng vũ khí va chạm leng keng không ngắt, cộng với tiếng quát khê của đám đồng bạn lúc đánh đấu phát ra, nữ tể ti dùng thái độ nhàn nhã ngày thường giải thích với ta: “Rất nhiều à! Tóc của cậu vừa đen vừa bóng mượt, làn da trắng nõn giống như sữa bò, chân thoạt nhìn cũng thật dài, tỉ lệ vóc người cũng thật tốt!”

Ta trầm mặc một chút, cái này hình như tính là khen ngợi?

“Chẳng qua cậu vì sao phải mang mặt nạ vậy?” Nữ tể ti nghiêng nghiêng đầu: “Nếu cậu không mang mặt nạ, tôi lập tức đã có thể nhìn ra cậu là nam rồi!”

“Hỏa hoạn.” Ta đơn giản nói, bình thường chỉ cần nói hai chữ này ra, bình thường mọi người đều sẽ lý giải được hơn nữa sẽ không hỏi tiếp.

“Hỏa hoạn? Vậy có liên quan gì với mặt nạ trên mặt cậu chứ?” Nữ tể ti này rõ ràng năng lực lý giải có chút vấn đề.

Trên thế giới làm sao lại có nữ nhân ngu xuẩn như thế! Ta không kiên nhẫn giải thích: “Lửa cháy đến mặt của tôi!”

“Oh... ơ?” Nữ tế ti kinh hô: “Cậu bị hủy dung rồi sao? Thật là đáng tiếc, cảm giác cậu hẳn là rất đẹp trai đây!”

Nói tốt lắm!

Cô ta xòe hai tay: “Chẳng qua hủy dung thì hết cứu rồi.”

“...” Ta tức giận rống: “Giá trị của đàn ông không phải ở mặt đi!”

Nữ tế ti gật đầu nói: “Đúng là vậy! Nhưng mặt là quan trọng nhất mà! Mặt bị hủy rồi, chỗ khác cho dù có tốt đến đâu cũng không bù về được! Càng hưởng chi, vóc người của cậu chỉ là tỷ lệ tốt, nhưng thoát nhìn không có cơ bắp gì, cảm giác không mạnh mẽ, đàn ông mất mặt vừa lại không có thực lực thì đâu ra giá trị! So sánh lên, Tylin ca vừa đẹp trai vừa mạnh, thật là tuyệt vời!”

Con, nhỏ, thối, tha này!

“Tôi có chính là thực lực!” Ta rống giận: “Không phải chỉ kẻ có cơ bắp mới có thực lực!”

Cô ta lại cả mặt biểu tình không tin, tức đến ta nhấc tay lên, muốn cho cô ta một phát tia chớp để coi, nhưng trong lúc tia chớp phát ra, lại khựng một chút, cô ta dù sao cũng là nữ...

Bốp!

“Đập tay!” Nữ tế ti mười phần sinh lực mà hô to, còn nhảy lên vỗ vào cái tay ta đang giơ lên, vỗ xong lại còn nghi hoặc hỏi: “Đang không vì sao đập tay?”

“...” Ai nói với người là ta muốn đập tay? Ta là muốn đập người!

Quên đi quên đi! Có loại nữ nhân đần độn này ở đây, xem ra Tylin cái dững giả này cũng không đáng được kỳ vọng, mặc dù thực lực thoát nhìn rất không tệ, một chiến sĩ cộng với một cung thủ, đối đầu với kẻ địch mười mấy hai mươi tên mà vẫn không rút xuống hạ phong, cho thêm một chút thời gian nói không chừng có thể đánh thắng, chặc chặc!

Nhưng thực lực gì cũng đỡ không nổi một đồng bạn gốc nghềch! Ta xoay người rời khỏi.

“Cậu muốn đi đâu?” Nữ tế ti ở phía sau hô to.

Mắc mớ cái *** gì đến người...Ta dừng chân lại, có cái đạo tặc lén la lén lút đang từ từ tiếp cận nữ tế ti, xem ra là muốn bắt giữ nữ tế ti để uy hiếp đồng bạn của cô ta, lấy nhiều bắt nạt ít còn muốn dùng con tin uy hiếp, đây không khỏi cũng hơi quá không tốt.

Có trò hay để xem, vậy thì chờ xem xong rồi đi cũng không muộn,ta ung dung mà xem náo nhiệt, nữ tế ti thì đầu đầy mờ mịt mà nhìn lại ta, lúc này đạo tặc xông lên phía trước một cái, đem cánh tay của nữ tế ti bẻ về sau, cô ta đau đến hét to một tiếng.

Nếu đồng bạn bị bắt, dững giả sẽ có phản ứng gì đây? Sẽ ném kiếm xuống hay là mặc kệ đồng bạn sống chết?

Chủ thủ của đạo tặc áp ở trên cổ nữ tế ti, hấn hô to: “Tylin, Michele, hai người các người ngừng lại cho ta!”

Hai người đồng thời quay đầu qua, kinh hô: “Charlotte!”

Ta sừng sốt, bản thân đều vẫn chưa kịp phản ứng, nhưng nháy mắt lại đã di động tức thời đến bên cạnh cô ta, dùng một cái ám nhận đánh bay đạo tặc.

Nữ tế ti “O” một tiếng, bộ mặt nhạ dị mà quay đầu nhìn ta, kinh hô: “Thì ra cậu là ma pháp sư, hèn gì cậu nói không có cơ bắp cũng có thể rất mạnh.”

“Cô tên là Charlotte?” Ta lên tiếng hỏi, lại đột nhiên phát hiện giọng của mình vậy mà là khàn khàn.

Cô ta căn bản không giống Charlotte, dù là dùng cảm tri xem sơ qua, cũng tìm không ra một tí điểm giống nhau, chỉ là cùng tên mà thôi, chỉ là...

“Này!” Charlotte bĩu môi nói: “Cậu cứu tôi làm chi hả!”

Ta ngạc nhiên: “Cứu cô còn không được?”

“Ái chà, cũng không phải không được.” Charlotte tiếp tục bĩu môi oán giận: “Nhưng người ta là muốn Tylin ca cứu cơ!”

...Ta nhầm rồi, không chỉ là tên giống nhau, ngay cả tính cách không hiểu ra làm sao này cũng giống nhau! Chẳng lẽ phụ nữ tên là Charlotte đều là tính tình này sao?

“Charlotte, cô không sao chứ?”

Tylin và cung tiễn thủ kia... Hình như tên là Michele? Hai người vội vã chạy tới, đều là một khuôn mặt lo lắng.

“Không—” Charlotte nói đến một nửa, đột nhiên dừng lại, mặt chau mày ủ nói: “Tylin ca, tay của người ta đau quá, ngay cả cổ cũng đau quá à!”

Cô diễn cũng quá giả tạo rồi đi!

Không hứng thú nhìn người ta làm nũng, ta chuyển lực chú ý tới đám vừa rồi trên chiến trường, Tylin và Michele nếu có thể thoát thân, vậy chứng tỏ chiến đấu hãn đã kết thúc rồi đi? Nhưng vừa rồi thoát nhìn vẫn còn phải đánh mới đúng.

Kỳ thật khoảng chừng chỉ có một nửa người ngã xuống đất không dậy nổi, nhưng nửa còn lại kia hình như cũng không muốn tiếp tục đánh nữa, nhiều người như thế vậy đánh hai người còn bị đánh đến tán loạn, không còn mặt mũi đánh tiếp cũng là bình thường.

“Thật sự cảm ơn cậu đã cứu Charlotte.”

Ta vẫn chú ý đến chiến trường vừa rồi, dùng ly thức để xem, biểu tình bị đánh bại vừa lại oán hận của những người đó thế nhưng thật thú vị, nhưng đồng thời cũng nhìn thấy Tylin lộ ra thần sắc mong đợi, nhưng mong đợi của hắn lại không phải đối với Charlotte, mà là ta, cảm giác bị gã đàn ông mong đợi đúng là đủ buồn nôn!

“Chúng tôi đúng lúc thiếu ma pháp sư, không biết cậu đã gia nhập đội ngũ chưa? Nếu như chưa, chẳng hay có hứng thú gia nhập đội ngũ của chúng tôi không? Số người chúng tôi không nhiều, chỉ có ba người mà thôi, cộng thêm cậu cũng chỉ có bốn người, cho nên tiền chia cũng chia được không ít, còn có à...”

Gã Tylin này om sòm đến không ngờ, cái gọi là dừng giả hắn là rất ngẫu, bảo trì trầm mặc là nguyên tắc vàng đi! Lắm lời như thế, toàn bộ hình tượng đều mất hết rồi!

Bên cạnh, Michele đảo mắt khinh khỉnh, khuôn mặt biểu lộ vẻ “lại nữa rồi”.

Ta suy nghĩ một chút, mặc dù nói không ra nguyên nhân xác thực, chẳng qua mình đúng là muốn tìm cái dừng giả để chơi đùa, cho tới bây giờ, Tylin coi như là gã phù hợp dừng giả nhất rồi — Hơn nữa ta cũng không muốn nghe hắn tiếp tục làm nhảm nữa.

“Tôi gia nhập.”

“...”

Tylin đột nhiên ngậm lại miệng, ngay cả Michele và Charlotte đều trợn lớn mắt nhìn ta, khiến cho ta hoàn toàn không biết mình làm sai cái gì, không phải muốn ta gia nhập sao? Hiện tại loại phản ứng này lại là làm sao rồi?

“Không muốn thì thôi.” Ta lạnh lùng nói, xoay người liền rời khỏi.

“Muốn! Đương nhiên muốn!” Tylin một phát bắt lấy ta, căng thẳng nói với Michelle: “Đúng đi?”

“Nếu muốn, chẳng qua cậu thật sự không hỏi thêm chút gì sao?” Michele nghi hoặc hỏi ta: “Như là thực lực của chúng tôi, tiếp nhận những nhiệm vụ nào, còn có phân chia tiền thưởng và vân vân, cái gì cũng không hỏi đã muốn gia nhập rồi?”

Đúng là có chút tùy tiện, ít nhất có một điểm phải làm cho rõ.

“Tiền thưởng chia làm sao?”

Quan trọng nhất là tiền thưởng à...Michele thấp giọng lẩm bẩm, giọng rất nhỏ, chẳng qua vẫn bị ta nghe thấy rồi, hắn cẩn thận dò hỏi: “Cậu là ma pháp sư đẳng cấp gì?”

“Cao cấp.” Ta lúc trước đã bảo Awaitsun chuẩn bị đầy đủ công cụ nguy trang, đương nhiên cũng bao gồm chứng minh giám định ma pháp sư.

Từ trong bọc lấy ra chứng minh đưa cho Michele, hắn kiểm tra vô cùng kỹ lưỡng, nhìn trợn ba lần, lúc này mới thở dài nói: “Vẫn thật sự là cao cấp, ma pháp sư cao cấp thật sự rất ít thấy, bình thường chỉ có đoàn mạo hiểm cỡ lớn mới có thể sẽ có, cho nên tôi nghĩ hắn nên do cậu đặt điều kiện.”

Rất ít thấy? Vậy đặt năm phần có nhiều quá không?

Michele hình như cảm giác không ổn, vội vàng nói: “Quá ba phần không nhận!”

Ta không chịu nói: “Ba phần rưỡi!”

“Thành giao!” Hẳn đáp ứng cái một.

... Ta có phải bị hớ rồi không?

Có lẽ là nhìn thấy biểu tình của ta, Michele vội vàng nói: “Pháp sư cao cấp nhất ngôn cửu đỉnh, trước giờ sẽ không đổi ý! Các cậu nói đúng chứ?” Câu cuối cùng là nói với Tylin và Charlotte, hai người lập tức bạt mạng gật đầu đồng ý.

Nhìn Michelle cả mặt là biểu tình căng thẳng, ta đột nhiên có chút nghi hoặc rồi, hẳn vừa rồi rõ ràng còn đối với hành động lôi kéo ta của Tylin không cho là đúng, làm sao bây giờ trái lại so với Tylin còn tích cực hơn... không cho là đúng vừa rồi hẳn sẽ không là cố ý diễn cho ta xem đi?

“Ha ha ha ha —”

Ta không nhịn được cười ồm lên, nhìn thấy ba người lộ ra biểu tình ngờ ngác không biết làm sao, càng vô cùng thích thú, dửng dưng lắm mồm, cung tiễn thủ kỹ năng diễn tuyệt vời và con nhỏ ngu xuẩn, đội ngũ này thật thú vị!

“Các người thật thú vị!”

“Thú vị?” Charlotte chỉ vào mũi mình, không hiểu gì hết nói: “Bọn tôi thú vị chỗ nào à? Cậu mới thú vị đi? Mang cái mặt nạ quái lạ, chẳng hỏi câu nào đã muốn gia nhập đội ngũ, cậu thật là cái pháp sư cao cấp kỳ quái!”

Đương nhiên thú vị, so với Awaitsun và những Âm kỳ sĩ kia, các người thật sự thú vị hơn nhiều.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 2: Trận Chiến Cuối Cùng: Ma Vương Chi Kiếm – Trầm Mặc Chi Ưng

Bước qua cửa không gian ma pháp, ta từ hàng trăm dặm trở về đại sảnh của Ma Vương Điện, loại phương thức lữ hành này thực sự rất thuận tiện, cho dù ban ngày ở vùng ngoại ô hoang dã, buổi tối vẫn có thể trở lại Ma Vương Điện tắm rửa và ngủ giường êm.

Chứng sợ mạo hiểm của ta cũng không thuốc mà khỏi rồi!

“Tham kiến Ma Vương bệ hạ!”

Awaitsun cùng cả một hàng Âm kỵ sĩ đều quỳ một gối xuống đất, hành lễ với ta, từ tư thế đến sắc mặt đầy cung kính, cho dù ta đột nhiên trở về, bọn họ hành lễ vẫn là hành một cách chỉnh tề đồng loạt như thế, giống như bất cứ lúc nào cũng đều đang chờ ta trở về.

Người duy nhất đứng là Elo, hẳn bây giờ hoàn toàn là hình dạng con người, thoát nhìn cùng Âm kỵ sĩ bên cạnh không có khác bao nhiêu, bởi vì trên tay hắn đang đeo nhẫn ngụy trang của ta cho hắn, đương nhiên không phải là nhẫn hình trái tim, là hình nơ con bướm.

Ta ngồi lên vương tọa, cái vương tọa này cũng xa hoa giống như Ma Vương Điện, chẳng những khắc đầy hoa văn hơn nữa còn đính theo mấy trăm viên bảo thạch, lần đầu tiên nhìn thấy nó, ta suýt chút nữa muốn moi toàn bộ bảo thạch trên đó xuống!

Chẳng qua lời này vừa ra, Awaitsun lập tức bưng lên một đồng bảo thạch để cho ta chọn, cho nên ta mới miễn cưỡng tha cho vương tọa, dù sao cái ghế này vốn đã là của ta, không cần phải khiến cho lúng lúng lỗ lỗ.

Nhưng cái ghế này vẫn còn có khuyết điểm, chính là quá cứng! Ngồi lâu sẽ bị ê mông, chẳng qua mới phàn nàn một tiếng, Awaitsun lập tức liền phái người lót thảm lên, hôm sau thậm chí đổi sang đệm êm chuyên dụng, thực tại không có cái gì phải bắt bẻ.

Bất luận là tiền, châu báu, quần áo thậm chí là phụ nữ, chỉ cần ta muốn có, Awaitsun liền có thể chuẩn bị được, khiến cho ta thường thường cho rằng Ma Vương Điện là đặt ở cái thủ đô nào đó, mà không phải ở trên đỉnh núi dân cư hiểm hoi.

“Xin hỏi bệ hạ có muốn bất cứ cái gì không?”

Quả nhiên lại là câu này, thời gian qua, ta suýt nữa sắp cho rằng Awaitsun chỉ biết nói mỗi câu này rồi.

Quỳ một gối xuống đất, Awaitsun ngẩng đầu nhìn ta, trên mặt không có bất cứ biểu tình nào, vốn mới đầu hẳn sẽ lộ ra một bộ mặt tươi cười chuyên nghiệp, theo hẳn nói, đây là tươi cười có thể khiến người có hảo cảm nhất, hẳn từ trước kia đã được huấn luyện phải dùng loại biểu tình này đối mặt với Ma Vương, chẳng qua ta dùng ly thức ngó qua một lần cái tươi cười đó, ngoại trừ muốn giết chết hẳn rồi quật xác ra, không có cảm tưởng nào khác.

Cái khuôn mặt đẹp đẽ chết tiệt đó bất kể lộ ra biểu tình gì, đều khiến cho đàn ông muốn giết hẳn cho chóng!

Chẳng qua ngoại trừ bộ mặt nhìn đáng chết, Awaitsun vẫn là dùng rất tốt, cho nên ta chỉ là bảo hẳn không được lộ ra bất cứ biểu tình nào, không thật sự giết hẳn.

Hoàn toàn nghe lệnh đồng thời mặt vô biểu tình, ta lại vẫn cảm giác rất bất mãn, càng nhìn hãn càng khó chịu, cho dù nhận được mệnh lệnh gì, Awaitsun chỉ sẽ “Vâng”, “Vâng”, “Vâng”, vâng cái đầu người á!

Cho dù phái Âm kỵ sĩ đi làm một số việc thập tử nhất sinh, hãn cũng chỉ sẽ trả lời “vâng”, lúc trước không phải còn nói ta là Ma Vương “Sẽ không tùy tiện phái thuộc hạ đi chịu chết”, cho nên mới chọn ta sao? Bây giờ thoát nhìn trái lại căn bản không quan tâm sống chết của thuộc hạ mà!

Ta nghĩ người duy nhất có thể khiến cho hãn chuyển động sắc mặt có lẽ chỉ có vợ con đi? Nhưng bây giờ vẫn không phải lúc động đến Alice — vẫn chưa tới mức độ nhảm chán như thế, dù sao bây giờ ngoại trừ Awaitsun vẫn còn có rất nhiều thứ có thể chơi đùa, đợi sau khi chơi đến lúc không còn thứ để chơi... A.

Ta suy nghĩ một chút, hô: “Elo, lại đây.”

Elo trầm mặt xuống, chỉ lạnh lùng nói: “Ta chỉ nghe lệnh bởi quân chủ!”

Lại nữa rồi. Ta nhướn mày một cái, hỏi: “Người cũng biết quân chủ nhà người ở tại Thánh Điện ở được rất vui vẻ, người muốn ta đi quấy rầy hãn không?”

Elo như thể bị trọng kích một quyền, mặc dù hãn lộ ra biểu tình vùng vẫy, chẳng qua ta sớm đã biết hãn sẽ chọn cái gì rồi.

Hãn đi tới phía dưới vương tọa, có chút khiêu khích mà tháo xuống nhẫn nguyệt trang, lộ ra hình dạng sinh vật undead độc nhất, rất nhiều chỗ hết sức giống Roland, chỉ là Roland có ba đôi cánh rộng, nhưng Elo lại là một đôi cánh màng mỏng, thoát nhìn giống loại cánh dơi, hơn nữa Roland có một đôi mắt lửa đen, Elo không có, hãn chỉ có đôi con người đỏ máu.

Bây giờ mọi sinh vật undead toàn bộ đều nghe lệnh của ta, cho dù là chi quân đội undead của Roland lúc trước cũng vậy, chỉ có tên Elo này trước

sau không nghe lời!

Chẳng qua nói đi thì nói lại, cũng chính là hãn không ngoan như thế, cho nên cường bách hãn nghe lệnh cũng đặc biệt có thú vị, chỉ cần ta nói muốn đi gây bất lợi với Roland, Elo liền sẽ mang theo bộ mặt khuất nhục nghe theo mệnh lệnh của ta hạ, so với những gã ngoan ngoãn nghe lệnh khác, hãn thú vị hơn nhiều.

“Ta muốn người mang theo mười mấy tên sinh vật undead cấp cao đi phát ra cảnh cáo đoàn đội này.” Ta nói vị trí tường tận của đoàn đội, sau đó đưa một tấm giấy cho hãn: “Đây là nội dung của cảnh cáo, người đọc theo đó là được.”

“Nhân danh Ma Vương, ta tuyên bố thế giới này thuộc về Ma Vương bệ hạ, bất cứ hành động nào chống đối bệ hạ đều sẽ bị coi là phản nghịch, không được thấy mặt ở thế giới...” Elo đọc đến đây liền không đọc nữa, trực tiếp hỏi: “Đọc xong thì giết bọn chúng? Không thể trực tiếp giết sao?”

“Giết cái gì?” Ta bực mình nói: “Muốn giết đã trực tiếp giết rồi, mắc gì còn phát ra cảnh cáo!”

Elo gật đầu đồng ý: “Vậy ta liền trực tiếp giết.”

Giết cái đầu người!

Nếu muốn giết, ta không biết tự mình giết hả? Còn phải dùng đến người ra tay! Một cơn nổi giận, ta phất tay bắn ra một cái ám nhận, Elo lại né người một cái, dễ dàng tránh qua kích này.

Nắm tay nắm chặt, hắc ám thuộc tính dần dần trở nên dày đặc, căn bản không cần cố sức tụ tập, chỉ là phần nộ đã đủ rồi, nhưng bởi vì cái chuyện nhỏ này mà giết chết Elo hình như có hơi...Giết chết thì làm sao? Hãn vốn là thuộc hạ của Roland, trong mắt chỉ có Roland, mấy gã thế này giết cũng không đáng tiếc!

Elo cũng có cảnh giới, hai phiến cánh nhẹ nhàng chuyển động, chân rời khỏi mặt đất, mặc dù biết không đánh lại ta, nhưng hẳn rõ ràng không định ngoan ngoãn khoanh tay chịu trói, thật là khá có dũng khí, đáng tiếc cái thứ dũng khí này không cứu được hẳn...

“Ugh ah —”

Elo phát ra âm thanh đau đớn, cánh trái của hắn bị chém đứt rồi, cả người trực tiếp từ không trung bổ nhào xuống đất, quay đầu lại nhìn, Awaitsun giờ kiếm đứng ở bên chân của hắn, đầy mặt thần sắc lãnh khốc, trên kiếm cũng vẫn còn nhiễm máu.

Thực lực của Trầm Mặc Chi Ứng quả nhiên không tệ, Elo sợ rằng cũng đánh không thắng hắn — những cao thủ kiếm thuật này thật là đáng chết!

Elo đầy mặt thần sắc phẫn hận, mặc dù nửa người nhiễm máu, hắn lại vẫn bò người dậy, hình như muốn phản kích, nhưng Âm kỵ sĩ khác xông lên, mười mấy thanh kiếm gác ở trên cổ hắn, khiến cho hắn động dậy không được.

Elo là nhân vật cấp lãnh tụ của sinh vật undead, năng lực linh quân tác chiến so với đơn đả độc đấu mạnh hơn nhiều, đáng tiếc, người bây giờ hắn phản kháng là ta!

Ta mới là lãnh tụ cuối cùng của mọi sinh vật hắc ám, không có một binh một tốt nào sẽ nghe lệnh hắn đến phản kháng ta!

“Bệ hạ.” Awaitsun thu hồi kiếm, chấp tay nói với ta: “Xin để tôi đi phát cảnh cáo đi, tôi mới là thuộc hạ của ngài, gã Elo này căn bản thành sự thì thiếu bại sự có thừa!”

Nghe vậy, Elo hung hăng trừng Awaitsun, đúng là đồ ngu xuẩn không biết cảm kích, Awaitsun thế nhưng là vì cứu người mới chém người một đao.

Gã Awaitsun này, còn cho rằng ta nhìn không ra à? Hừ! “Người? Kiếm người đi giành phụ nữ với ta sao? Elo là sinh vật undead, hẳn mới dọa người ngã sợ, bộ mặt này của người ngoại trừ dụ dỗ phụ nữ còn có thể làm cái gì!”

Awaitsun vội vàng nói: “Nếu như ngài muốn phụ nữ —”

“Ta không có hứng với những phụ nữ theo lệnh mà làm kia!” Ta dữ tợn ngắt lời hắn.

Mặc dù những phụ nữ kia không hẳn là của Ảnh Thần Điện tinh chọn tể tuyển, còn chia thành những loại hình khác nhau, quyến rũ, thanh thuần và đáng yêu vân vân, chỉ có một điểm chung, bọn họ đều là siêu cấp mỹ nữ.

Awaitsun thậm chí nói cho ta, đây đều là những xử nữ không có kinh nghiệm, chẳng qua nếu ta thích có kinh nghiệm, hẳn cũng có thể chuẩn bị được — nhưng, ta cần dùng loại thủ đoạn này mới có thể đem phụ nữ đến tay sao?

Ta phần nộ đến hóa cười, cố ý nói: “A, có lẽ có một người vẫn không tệ, Alice vợ người ở tại Điện phụ cách Điện chính xa như thế, có chút tui thân cho cô ta rồi đi? Để cho cô ta đến ở Điện chính, thế nào?”

Awaitsun trầm mặc không nói, giống như danh hiệu Trầm Mặc Chi Ứng của hắn, chẳng qua, ta nghĩ nếu như thật sự kêu Alice tới đây làm ấm giường cho ta, Trầm Mặc Chi Ứng chắc chắn sẽ không tiếp tục trầm mặc nữa, nhưng trò chơi quan trọng như thế đương nhiên phải để sau chơi, bây giờ còn có trò chơi khác, không vội chơi lớn như thế.

Mặc dù rõ ràng không vội chơi cái màn cuối này, nhưng lại luôn là không nhìn được muốn dùng Alice để uy hiếp Awaitsun, rốt cuộc là vì sao? Ta trừng Awaitsun, chắc chắn là khuôn mặt này đẹp đến khiến ta đầy bụng khó chịu!

“Hỗn Độn Thần Điện thật không nên chọn người làm Trầm Mặc Chi ưng, ta vừa thấy mặt người là bực mình!”

Awaitsun trầm mặc không nói, nhưng tim hẫng lại đập mạnh một nhịp, ta hơi hơi nheo mắt, hoài nghi hỏi: “Người đã giấu ta cái gì?”

“Không dám —”

Ám trào không lồ vừa xuất ra từ hư không, túm lấy Awaitsun, đem cả người hẫng treo ở giữa không trung, đây thế nhưng không phải là một cái tư thế thoải mái cho lắm, nhất là ma pháp của ta tuy mạnh, nhưng kiểm soát chi tiết lại không quá tốt, nhất là phương diện sức lực.

Ta đứng dậy, đến gần hẫng hai bước, đồng thời sử dụng ly thức, nhìn cho rõ biểu tình thống khổ của đối phương, cảm giác này tốt hơn nhiều, so với cái gì mà tươi cười khiến người có hảo cảm nhất hay là mặt vô biểu tình, đều tốt hơn rất nhiều!

“Người thật sự không nói?”

Awaitsun lại vẫn là trả lời: “Bệ hạ, tôi, tôi không có giấu ngài cái gì —”

Ám trào nắm chặt một cái, hẫng bị ép đến khó có thể hô hấp, sau một hồi vùng vẫy, ngay cả mặt đều trương đỏ rồi, ta mới nhàn nhạt nói: “Ta nhớ trước kia từng cảnh cáo người, vĩnh viễn đừng hòng gạt được ta, đúng chứ?”

“Vâng...”

Awaitsun gần như là từ trong kẽ răng nặn ra cái chữ này, hẫng thoạt nhìn đã sắp ngạt thở rồi, càng đừng đề cập đến nói chuyện, như vậy cũng không phải biện pháp, ta khiến cho ám trào buông lỏng một chút, hẫng hít một hơi lớn, sau đó không ngừng hỗn hển, nếu là buông lỏng trễ một chút, nói không chừng hẫng thật sự sẽ ngạt thở.

“Cho nên, trả lời một lần nữa.” Ta tốt bụng nhắc nhở: “Đừng nói sai đáp án, ta thế nhưng không phải chỉ có cái thủ đoạn nhàm chán bóp người không thả như thế này mà thôi.”

Lần này ta không đề cập đến vợ và con của hắn, dù sao chính hắn cũng nên biết thủ đoạn khác là cái gì, quả không ngoài dự đoán, Awaitsun khuất phục rồi.

“Lúc tính toán ra Ma Vương sắp phải ra đời, Hỗn Độn Thần Điện sẽ xem tướng mạo để tuyển chọn Trầm Mặc Chi Ứng.”

“Xem tướng mạo?” Ta cười: “Dáng vẻ kiểu như người, trừ phi Ma Vương là nữ, nếu không chỉ có phản hiệu quả đi?”

Awaitsun lại trầm mặc không nói, ta thật ghét điểm này của hắn, Trầm Mặc Chi Ứng cái mẹ hắn!

Ám trào ghì chặt hơn, nhưng lần này không phải cố ý, chỉ là kết quả của tâm tình không ổn định, chẳng qua trái lại khiến cho Awaitsun mở miệng, hắn khó nhọc giải thích: “Nếu như Ma Vương là nam, hắn sẽ trút lửa giận lên người Trầm Mặc Chi Ứng.”

... Hay cho Hỗn Độn Thần Điện! Tự cho rằng đoán được mọi hành vi của Ma Vương sao? Nhưng ta lại không thể biện giải, bởi vì Trầm Mặc Chi Ứng vẫn bị ta treo ở giữa không trung, chết tiệt!

Chết tiệt! Chết tiệt! Tức đến muốn bóp chết gã đối diện, nhưng nếu thật sự làm như thế, không phải càng chứng thực Hỗn Độn Thần Điện nói đúng sao? Chết tiệt!

Ta miễn cưỡng kéo ra tươi cười, ra vẻ nhẹ nhàng nói: “Tính toán tốt thật đấy! Đáng tiếc tính sót một điểm, nếu như Trầm Mặc Chi Ứng vừa bắt đầu đã bởi vì dáng vẻ quá đẹp mà bị Ma Vương giết, vậy không phải là đã tổn công huấn luyện nhiều năm như thế?”

Awaitsun lại mỉm cười một cái: “Trợ thủ của tôi tất cả đều có thể thay thế bổ sung vị trí Trầm Mặc Chi Ưng.”

Ta sừng sốt, nhìn hướng “đám trợ thủ” bên cạnh, ít nhất có hai mươi tên, lúc trước chưa từng chú ý qua bọn chúng, lúc này thi triển ly thức mới phát hiện bọn chúng quả nhiên đều nhìn không tặc, thì ra như thế... thì ra như thế!

“Cho nên “đám Trầm Mặc Chi Ưng” các người đây là thay thế cái thế giới này chịu khổ, lúc cần thiết còn phải lần lượt từng tên một bị Ma Vương giết chết, cái này thật đúng là hi sinh vĩ đại à! Nhưng đây thật sự đáng giá sao?”

Awaitsun chỉ là nhìn ta, hẳn không có trả lời, những Trầm Mặc Chi Ưng dự bị kia cũng không có trả lời, giống như danh hiệu của bọn chúng — Trầm Mặc Chi Ưng.

Ta bạt mạng nắm chặt tay, mới có thể không giết hết mấy gã này ngay trong một lần, mặc dù đó vốn chính là nội dung công việc của bọn chúng, đến để cho Ma Vương ngược đãi đến chết!

“Trả lời ta, đáng giá không? Ta không thích các người trầm mặc không nói, đừng dùng trầm mặc để trả lời ta, thêm một lần nữa, toàn bộ các người chết hết đi cho ta!”

“Bệ hạ, chúng tôi đã chết rồi, lúc được chọn làm Trầm Mặc Chi Ưng đã chết rồi.”

Awaitsun mặt lộ cay đắng— Không, cay đắng vẫn không đủ để hình dung thần sắc hiện tại của hắn, đau khổ nhưng lại cố kiềm chế, ta chưa từng thấy hắn lộ ra loại biểu tình này, cho dù là lúc hắc ám chi địa chỉ còn một tháng là sẽ thôn tính cả thế giới cũng không có. Biểu tình tốt.

“Cho nên ngài có thể làm bất cứ chuyện gì với chúng tôi, nhưng cầu ngài đừng dùng thứ khác để uy hiếp chúng tôi, chúng tôi đã nguyện ý vì ngài

làm bất cứ chuyện gì rồi, căn bản không cần loại thủ đoạn uy hiếp này! Tôi thật sự không nên kết hôn.”

Câu cuối cùng nói rất khẽ, gần như chỉ có nhép miệng mà thôi, nhưng ta vẫn nghe thấy rồi.

Ám trào nói lỏng ra, Awaitsun có chút trở tay không kịp, lúc rơi xuống đất, chân còn nhũn một chút, nhưng cao thủ kiếm thuật chung quy vẫn là cao thủ kiếm thuật, lập tức đã đứng vững rồi, chỉ là cúi đầu xuống, chậm chạp không ngẩng lên.

Nếu như không phải cảm tri khiến cho ta nhìn thấy rõ ràng biểu tình của hắn, chỉ nhìn đầu cúi xuống cùng vai hơi hơi run rẩy, ta có lẽ sẽ cho rằng Awaitsun đang khóc! Nhưng hắn xác thực không có, chỉ là sợ hãi, sợ đến thậm chí không thể tiếp tục sắm vai Trầm Mặc Chi Ứng đối với bất cứ chuyện gì đều thờ ơ.

Loại tư thái lãnh tĩnh bình thường đó căn bản là giả, hắn vô cùng sợ hãi, sợ vợ con thật sự xảy ra chuyện, thậm chí sợ chết đi? Dù sao chết rồi sẽ không thể nhìn thấy vợ con cùng với bảo vệ vợ con được nữa.

Biết sợ thì đơn giản hơn nhiều. Ta ném ra mồi nhử: “Awaitsun, người không cần hi sinh, ta có thể để cho người cùng vợ con yêu dấu được trải qua cuộc sống hạnh phúc vui vẻ, dưới một người trên vạn người, chính ta cũng sẽ tôn trọng người, chỉ cần người là thuộc hạ trung thành nhất của ta.”

Awaitsun lập tức ngẩng đầu lên, quỳ một gối xuống đất, nói: “Bệ hạ, tôi đã là thuộc hạ trung thành của ngài rồi!”

Nghe thấy loại đáp án rõ ràng là nói bừa này, ta bùng lửa giận, vừa lại không nhịn được mở miệng uy hiếp hắn: “Xem ra, người muốn trải qua cuộc sống hiện tại hơn, loại cuộc sống không biết Alice lúc nào sẽ bị ta kêu tới làm ấm giường, hoặc là con cái sẽ bị ta ném vào thùng rác à!”

“Bệ hạ, tôi là thuộc hạ trung thành của ngài!” Hãn vẫn như cũ không chịu đổi giọng.

Phải mới sợ!

Giận đến cực điểm trái lại tỉnh táo hơn, loại thủ đoạn uy hiếp này dùng có nhiều cũng không thể lấy được lòng trung thành, ta căn bản dùng sai thủ đoạn rồi.

Tỉnh táo được một chút, ta ngồi lên vương tọa, hết sức thuận tay mà sờ viên châu ở đỉnh tay vịn, quả cầu này thiết kế thật không tệ, chỉ cần sờ nó, liền ngay cả suy xét cũng đặc biệt rõ ràng.

“Vương thất của Kissinger có những ai?”

Awaitsun sững sốt, hiển nhiên cảm giác ta lạc đề quá xa, nhưng hãn vẫn tận trách trả lời: “Quốc vương, vương hậu, một vị vương tử và ba vị công chúa.”

Vương tử chỉ có một người, con trai độc sao? Ta quyết đoán hạ lệnh: “Dẫn theo Âm kỵ sĩ và quân đoàn undead đi tấn công vương quốc Kissinger, một đường đánh tới vương cung, ta muốn người giết tên vương tử đó!”

Awaitsun trợn lớn mắt, lần này rốt cuộc không lập tức nói “Tuân mệnh”, xem ra xác thực làm đúng rồi.

“Thế nào? Làm không được sao?” Ta cố ý hỏi như thế.

“Tuân mệnh!” Awaitsun quả nhiên bổ sung câu này, chần chừ một chút, lên tiếng hỏi: “Bệ hạ, có thể xin hỏi ngài vì sao muốn giết vương tử Tydier không?”

“Đương nhiên có thể.” Tâm tình của ta hết sức tốt, chẳng những khiến cho Awaitsun lộ ra biểu tình trước giờ chưa từng có, khiến cho hấn kinh ngạc đến quên nói “Tuân mệnh”, tiếp đến còn có mấy trò vui chờ ta, trạng thái bây giờ thật sự không thể hoàn mỹ hơn.

“Chẳng qua trước khi cho người biết, có một số việc phải làm trước. Red, dạy ta đi!”

Không vấn đề.

Red bây giờ thực sự rất là ngoan ngoãn, hoàn toàn là có cầu tất ứng, chỉ cần là chuyện cô ta làm được và sẽ không nguy hại đến ta, cô ta đều rất vui vẻ, cho dù ta không đề xuất bất cứ yêu cầu nào, cô ta cũng sẽ cố gắng bắt được thời cơ dạy ta ma pháp, chỉ thiếu mỗi việc không quỳ xuống cầu ta học thôi.

Chiếu theo giảng dạy của Red, ta đứng lên, vươn tay phải ra tụ tập lượng lớn thuộc tính, sau đó niệm một chuỗi chú ngữ vừa dài vừa không thuận miệng, nhưng điểm này một chút cũng không làm khó được ta, ta trước kia thế nhưng là phải ở trong mọi lúc và trong đủ loại lời nói mà ngợi khen Thần Ánh Sáng, so với những ngợi khen vừa đáng ghét vừa dài đó, chú ngữ đáng là gì!

Tùy theo tiếng đọc chú ngữ, một cái ma pháp trận cỡ lớn xuất hiện ở trên không đại sảnh, Awaitsun chỉ là ngẩng đầu nhìn thoáng qua rồi lại liền nhìn ta, giống như mọi khi chờ đợi chỉ thị, cũng không làm sao để ý cái ma pháp trận này, nhưng một giây sau, ma pháp trận phát ra hào quang quý dị bảy sắc, buộc hấn không thể không chú ý.

Trong ánh sáng bảy sắc, Awaitsun nghi hoặc hỏi: “Bệ hạ, xin hỏi —”

Ta làm biếng giải thích, trực tiếp ngắt lời hấn: “Câm miệng, lát nữa người sẽ biết nó dùng làm quái gì.”

Awaitsun cũng chỉ có thể ngậm miệng chờ đợi, ta tiếp tục điều động thuộc tính hoàn thành ma pháp trận, thuộc tính của ma pháp trận này cần không ít, nhưng mức độ kỹ thuật càng khó hơn nhiều.

Mặc dù kỹ thuật ta thi triển ma pháp không tốt lắm, nhưng sau khi trở thành Ma Vương, vẫn là lần đầu tiên cần gắng sức như thế để thi triển một cái ma pháp, thật là khiến người khó tin, cái ma pháp này thật sự có người khác có thể thi triển ra được sao?

Vấn đề là số người.

Thì ra là như thế. Khi một nét cuối cùng của ma pháp trận phác họa xong, lại rót vào lượng lớn thuộc tính khởi động ma pháp trận, loại tia sáng bảy sắc quý dị đó trở nên mạnh mẽ, nháy mắt bao trùm đại sảnh, nhưng trong tích tắc liền biến mất tăm, ngay cả ma pháp trận cũng không thấy bóng dáng, đại sảnh thoạt nhìn hoàn toàn không khác lúc trước.

Awaitsun dùng đuôi mắt thần tốc liếc trái phải một cái, không phát hiện dị trạng, nhịp tim dụi đi không ít một cách rõ ràng.

Bây giờ đã yên tâm không khỏi cũng quá sớm. Mang theo tâm tình xem kịch vui, ta cười nói: “Bây giờ người có thể lên tiếng hỏi rồi.”

Awaitsun mở miệng, lại chỉ phát ra âm “a ô” gì gì đó, căn bản không thành câu chữ, hấn ngẩng đầu nhìn ta, thần sắc cố kiềm chế sợ hãi.

“Đừng căng thẳng, không phải chỉ có người nói không ra, đồng Trìem Mặc Chi Ứng dự bị đó cũng vậy.” Lời ta nói xong, đồng dự bị đằng sau lập tức biến sắc, từng tên thử mở miệng nói, nhưng ngay cả một chữ cũng không nặn ra được, đầy miệng chỉ có âm thanh “a a”.

Ta ung dung giải thích: “Người và Âm ký sĩ của người có thể dùng năng lực tinh thần giao tiếp với nhau, cũng có thể trực tiếp hạ lệnh với quân đoàn

sinh vật undead, cho nên các người căn bản không cần nói chuyện, như vậy càng phù hợp danh hiệu “Trầm Mặc Chi Ưng” đi?”

Awaitsun ngẩng đầu lên nhìn ta. Vì sao?

Không tệ mà! Nhanh như thế đã nắm được bí quyết dùng tinh thần giao tiếp rồi. Ta không trực tiếp trả lời hắn, ngược lại cười nhắc nhở hắn: “Cúi đầu nhìn tay mình đi.”

Awaitsun lập tức cúi đầu nhìn, trên mu bàn tay hai tay của hắn đều hiện lên một cái ma pháp trận, lau không được chùi cũng không đi.

“Mọi chữ viết xuống của các người đều sẽ bị Red nhìn thấy, cho nên thế nhưng đừng thử dùng chữ viết để giao tiếp với người khác, như là giải thích với Quốc Vương Kissinger một số lời “người vì sao muốn làm thịt con trai hắn”.”

Awaitsun trợn lớn mắt nhìn ta.

Làm các loại chuyện thương thiên hại lý, nhưng ngay cả một câu biện giải cũng nói không ra, khi những người biết chân tướng kia cũng bắt đầu hoài nghi người phản bội, và rồi bởi vì bị thương tổn mà căm hận người, xem người còn có thể hi sinh phụng hiến như thế này hay không!

“Trầm Mặc Chi Ưng thân ái.” Ta cố ý nói lên lời Awaitsun lúc trước từng nói: “Như ý nguyện của người, ta là một Ma Vương sẽ không hủy diệt nửa cái thế giới, so với hành động hủy diệt thế giới nhằm chán như thế, ta thích chơi trò chơi hơn, hi vọng người sẽ thích trò của ta.”

Nói đến đây, ta thu hồi tươi cười, nghiêm khắc hạ lệnh: “Nghe kỹ cho ta! Trong vòng ba tháng, người phải dẫn quân sát tiến thủ đô Kissinger, sau đó ở trước mặt quốc vương và vương hậu tự tay giết chết vương tử, phải chém hắn đủ một trăm đao, một đao cũng không được thiếu! Nếu như người

không làm được, ta sẽ tự mình đi diệt “toàn bộ người” của vương thất Kissinger, đã hiểu chưa?”

Awaitsun ngẩng đầu nhìn ta, đầy mặt kinh hãi, chẳng qua hẳn hôm nay đã lộ ra quá nhiều biểu tình, ta có chút xem chán rồi.

“Nhìn ta làm gì?” Ta lạnh lùng nói: “Đi chinh đốn quân xuất chinh đi chứ!”

... Tuân mệnh!

Sau khi lĩnh mệnh, Awaitsun mang theo cả hàng Âm kỵ sĩ đi khỏi, ngay cả người bảo hộ ta cũng không lưu lại, trước kia cho dù ta có ở Ma Vương Điện hay không, hẳn cũng ít nhất sẽ để hai người ở lại trông nhà, rõ ràng Awaitsun hôm nay tức giận không ít.

Bớt đi những Âm kỵ sĩ kia, cả tòa đại sảnh chỉ còn lại ta cùng với Elo đang ngồi dưới đất, có vẻ vô cùng trống không, không có người khác để nhìn, ta đương nhiên đành nhìn Elo, cánh cửa hẳn đã thu về, nhưng lại mềm nhũn mà buông xuống không nhúc nhích, rõ ràng chỉ khôi phục đến đẳng cấp trang sức phẩm, căn bản bay không nổi.

Elo cũng để ý thấy ta đang nhìn hẳn, có lẽ do là sinh vật undead, đến giờ hẳn vẫn không có bất cứ thần sắc sợ sệt gì, cho dù ta có uy hiếp và dùng cực hình làm sao, hẳn vẫn không sợ ta, thật là gã phiền phức.

Elo khó hiểu hỏi: “Vì sao phải cho hẳn ba tháng? Như thế, gã đó sẽ trì hoãn đến thời khắc cuối cùng mới giết đi.”

“Chính là để cho hẳn trì hoãn.” Ta duỗi lưng, nói: “Nếu ra lệnh hẳn lập tức đi giết tên vương tử đó, vậy cái trò này thoán cái đã chơi xong rồi, cho nên cho hẳn ba tháng để đau khổ vùng vẫy, mới có thể chơi đùa lâu một chút!”

Elo lắc đầu nói: “Ta không hiểu người.”

Ta “hừ” một tiếng: “Đây có gì kỳ lạ, người chẳng qua chỉ là một sinh vật undead, vậy có thể hiểu được ai!”

Không ngờ Elo lại nói: “Quân chủ rất dễ hiểu.”

“Oh? Vậy nói cho ta, hẳn lúc đầu vì sao muốn giết người?” Ta thật sự tò mò muốn chết, Roland rất cuộc vì sao muốn giết một Âm kỵ sĩ? Hỏi khắp mọi Âm kỵ sĩ đều không ai biết lúc đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, sợ rằng ngoài Roland và Elo, không người nào khác biết.

“Quân chủ không có giết ta.” Elo theo phản xạ trả lời xong, có lẽ là cảm nhận được hắc ám thuộc tính rõ ràng trở nên dày đặc, hẳn vừa lại bổ sung nói: “Về phần cỗ thân thể dùng để chế tạo ta này, quân chủ không có nói với ta vì sao muốn giết hẳn.”

Chỉ có thể hỏi Roland thôi sao? Nhưng hẳn ở Thánh Điện...

Ta nhú mày: “Quên đi quên đi! Người theo kế hoạch đã định đi cảnh cáo cái đoàn đội đó cho ta, nhớ rằng, phải đọc theo mảnh giấy ta đưa người, đọc xong rời khỏi ngay, nhưng phải để lại vài tên làm bia đỡ đạn không mạnh lắm đi công kích cái đoàn đội kia, thời gian sau đó tiếp tục phá bia đỡ đạn tới, nhớ rằng, những bia đỡ đạn này phải càng lúc càng mạnh, nhưng không thể mạnh tới giết sạch cả cái đoàn đội.”

Elo không hiểu gì cả hỏi: “Người rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Hê hê! “Ta muốn bồi dưỡng ra một tên “dũng giả”.”

Elo sửng sốt: “Bồi dưỡng dũng giả? Dũng giả đáng lẽ là kẻ địch của người, vì sao muốn bồi dưỡng kẻ địch?”

“À!” Ta lười biếng nói: “Có Ma Vương, đương nhiên liền có dũng giả rồi, nếu không chỉ có mình ta xướng độc thoại không khỏi cũng quá nhàm chán rồi đi!”

“Bồi dưỡng kẻ địch là hành vi ngu xuẩn.” Elo một chút cũng không tán đồng.

“Câm miệng!” Mãng xong, ta không nhịn được ngáp một cái lớn: “Ta muốn đi ngủ.”

Trở thành Ma Vương chính là có một điểm không tốt — thân thể không tốt.

Từ khi trở thành Ma Vương, lực lượng ma pháp thì vô cùng mạnh không sai, nhưng cơ thể lại không tốt bằng làm Thánh kỵ sĩ, vốn tưởng rằng là thiếu hụt Thánh quang, cho nên từ Thánh kỵ sĩ cường tráng trở về nguyên hình của người bình thường, nhưng là ta vẫn ngủ đến càng ngày càng lâu, đơn giản cũng sắp biến thành heo mà không phải người bình thường, đây cũng không khỏi quá khác thường rồi đi!

Suy đi nghĩ lại đều hoài nghi là Hỗn Động Thần Điện giờ trò quý, đang muốn bức cung Awaitsun, Red lại cho ta biết, Ma Vương vì thi triển lực lượng lớn hắc ám thuộc tính, nắm giữ lực tinh thần cường đại, nhưng cũng chính là lực tinh thần quá cường đại khiến cho thân thể gánh không nổi, cho nên những Ma Vương bổ nhiệm trước giờ thân thể đều không tốt.

Cho nên nói, ta sẽ dần dần suy yếu đến chết sao?

Trước khi hắc ám thuộc tính giảm thiểu tới trạng thái thể giới khôi phục thăng bằng, người sẽ không chết.

“Muốn ngủ thì lên giường ngủ!”

Ta đột ngột tỉnh dậy, liếc mắt một cái nhìn thấy Elo, hắn vẫn như cũ là hình dạng sinh vật undead, mặc dù ta hạ lệnh muốn hắn bảo trì hình dạng loài người, nhưng hắn luôn không thích hình dạng loài người, nắm được thời cơ liền khôi phục nguyên dạng.

“Ta không biết rằng sinh vật undead cũng sẽ quan tâm ta ngủ ở đâu.”

“Phòng của người có ma pháp trận để phòng người ở trong mơ dùng loạn ma pháp!” Elo rống giận: “Lúc người đang ngủ rất nguy hiểm!”

Ta lúc này mới chú ý tới, một bên cánh khác của hắn cũng đứt rồi.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 3: Trận Chiến Cuối Cùng: Trò Chơi Ma Vương — Nhập Vai Nhân Vật

Ta từ Ma Vương điện truyền tống đến lầu, kỳ thực trong lầu cái gì cũng không có, bởi vì ta tối qua căn bản là ngủ ở Ma Vương Điện, sau này cũng định tiếp tục làm như thế, trò chơi phải chơi, chất lượng cuộc sống cũng phải để ý mà! Dù sao bây giờ ma pháp truyền tống dùng rất thuận lợi, ma pháp cũng vô cùng mạnh, mỗi ngày tới tới lui lui căn bản không phải vấn đề.

“Grisia!”

Bên ngoài lầu truyền đến tiếng gọi, là nhóm ba người Tylin, bọn họ thoạt nhìn hết sức sốt ruột, cũng khó trách, bây giờ mặt trời cũng lên cao ba sào rồi, hơn nữa ta tối qua cũng không về lầu ngủ muộn lắm, heo cũng không phải ngủ như thế.

“Tới đây!” Ta lười biếng mà hô xong, vén cửa lầu.

“Cậu, cậu...”

Tylin mang vẻ giận dữ “cậu” cả buổi cũng “cậu” không ra cái trách mắng, ta một câu “Xin lỗi, ngủ quên mất”, vẻ giận dữ của hắn liền biến mất tăm, đúng là một người tốt từ đầu đến chân, ta không chọn sai người để làm dũng giả.

“Lại có thể ở ngoài lều phóng ma pháp trận.” Michele thở dài nói: “Cậu đáng lẽ nên nói với chúng tôi trước, Tylin suýt nữa đã chạm phải rồi.”

“Chạm phải cũng chỉ sẽ bị lôi điện ma pháp giật một chút mà thôi, không chết người được.” Chậc! Suýt nữa là có trò nhìn rồi.

“Cậu cũng dậy quá muộn rồi đi!” Charlotte khó có thể tin hô lớn: “Michele lần nào cũng mắng tôi ngủ quá lâu đây! Kết quả cậu biết ngủ còn hơn tôi, cậu có phải là đàn ông không hả?”

Ngủ lâu hay không liên quan gì đến đàn ông phụ nữ chứ? Cái con nhỏ khó ưa này! Ta rống lại: “Tôi chính là sẽ ngủ lâu như thế, muốn tổ đội với tôi tốt nhất phải biết điểm này!”

“Đây là thật sao?” Tylin kinh hoàng nói: “Cậu ngủ suốt mười hai giờ, nếu như mỗi ngày đều như vậy, chúng ta một ngày căn bản đi đường không được bao nhiêu!”

Mặt của Michele cũng đen hết một nửa.

Ta vội vàng giải thích: “Bình thường tám giờ là đủ rồi, tối qua ở trong lều xem một chút sách, cho nên ngủ khá trễ.”

Kỳ thực ta thường thường ngủ hơn mười tiếng, nhưng vì chơi trò chơi, cũng đành miễn cưỡng tự mình dậy sớm một chút, bằng không ngủ lâu như thế, cho dù tiền lương giảm 40%, có lẽ cũng không có đội ngũ chịu nhận ta.

“Tám giờ sao?” Michele vừa nghe, mang theo thần sắc khó xử nói: “Như vậy vẫn quá lâu rồi, sinh hoạt mạo hiểm bình thường có thể ngủ đến bảy giờ là đã tốt lắm rồi, thời gian nghỉ ngơi năm, sáu giờ cũng tính là bình thường, tám giờ này không khỏi cũng quá dài...”

Ta không nhịn được nói: “Tôi giảm giá chỉ rút ba phần của tổng thể được rồi chứ? Nếu còn nói nhiều, tôi sẽ đi tìm đội ngũ khác!”

Michele lập tức nói: “Thành giao!”

Gã này...thôi, dù sao cuối cùng cho dù là bản thân dững giả, hay là đồng bọn của dững giả, hoặc là tiền của dững giả, toàn bộ còn không phải đều là của ta sao?

“Grisia, cậu đừng nóng giận!” Tylin vội vàng nói: “Đây là thói quen của Michele mà thôi, cậu nếu như thật sự không muốn giảm giá, có thể thương lượng mà!”

“Tôi làm sao sẽ tức giận đây?” Ta mỉm cười nói: “Dù sao quan trọng là đồng đội tốt, tiền vẫn là thứ yếu mà!”

Tại sao câu này của cậu nghe lên chẳng có chút lực thuyết phục nào?

“Michele cậu nói gì vậy?” Ta nghiêng đầu: “Tôi vậy mà không nghe rõ.”

“Không!” Tylin trừng Michele một cái, vội vàng nói: “Cậu ta nói cậu nói đúng, đồng đội tốt mới là quan trọng nhất!”

Ta gật đầu, quan sát xung quanh một chút, người của cả cái đoàn đội mạo hiểm đã còn lại không bao nhiêu, lều thì càng là một cái cũng không có, sớm đã thu dọn hết rồi, kỳ thực người dựng lều vốn không nhiều, phần lớn là nữ giới, những người khác đều là một cái túi ngủ cho xong chuyện, còn có chiến sĩ càng ngang nhiên hơn trực tiếp ngủ ở trên đất, ngay cả cái tấm thảm cũng không phủ.

Charlotte cũng chỉ là ngủ ở trong túi ngủ, sau đó dùng vải và cành cây dựng lên một cái che chắn đơn giản mà thôi, khi ta dựng lên cái lều hoàn chỉnh, hầu như mọi người đều dùng ánh mắt kỳ quái nhìn ta, có người thậm chí lộ ra thần tình khinh thường ——

Khi đó, Michele phát ra tiếng “oh oh oh”, cảm động nói: “Lại có thể từ không gian ma pháp lấy ra lều, ma pháp không gian rất khó à! Tylin, chúng

ta thật sự kiếm lời được rồi!”

Tylin cũng hết sức cao hứng, cười tí mắt nhìn ta, vốn là một khuôn mặt dửng giả vậy mà có thể cười đến như cáo, hại ta không nhịn được vừa lại bật cười. Các người thật sự đã cứu những kẻ dám cả gan khinh thường ta kia, vốn định nhận rõ là những người nào, để cho lúc Elo đến thuận tiện làm thịt hết.

“Mọi người đến ăn sáng đi!”

Ta hồi thần lại, nhìn thấy Charlotte ở chỗ lửa trại không xa. Trong miệng hô: “Cũng sắp biến thành bữa trưa rồi, may thay tôi nấu cháo, đun nóng một lát rồi thêm một chút nguyên liệu là được, mau qua ăn đi!”

Cô ta ngồi xồm trên đất đun cháo, còn thuần thực mà bỏ thêm các loại vật liệu hỗn hợp, cái con nhỏ này vậy mà biết nấu cơm? Ta có chút kinh ngạc, cô ta thoạt nhìn căn bản chính là loại hình cầm dao làm bếp sẽ cắt đứt tay mình!

“Kỹ thuật nấu nướng của Charlotte rất tốt đó!” Tylin vỗ vai của ta, cười tí mắt nói: “Cho dù bị chém nửa tiền lương, chỉ cần ăn cơm Charlotte nấu, cậu sẽ cảm thấy rất đáng giá!”

“Cho dù cơm cô ta nấu ngon hay không, tiền lương luôn là càng nhiều càng tốt.”

“Đây cũng phải...”

Charlotte đưa tới hai chén cháo: “Muốn trò chuyện thì chờ lên đường rồi nói, ăn cơm trước đi! Còn không mau lên, chúng ta thật sự sắp đuổi không kịp đoàn đội rồi!”

“Ôi!” Michele thở dài: “Tuyển cái pháp sư cường đại vào, lại bởi vì hãn mê ngủ mà phải ngày ngày gấp rút lên đường, thật không biết là tốt hay

xấu.”

“Cậu bớt nói vài câu không được sao?” Tylin bực mình nói: “Sau này mọi người đều là đồng đội rồi, không cần phải tổn thương người nhà như thế chứ?”

“Chính là người nhà mới có thể tổn thương...”

Nấu nướng thật sự rất không tệ. Ta ăn một miếng cháo, nấu được mềm như vừa phải, mùi vị của một số phối liệu nấm hương rau dại vân vân phối hợp rất thỏa đáng, so với nhà bếp của Thần Điện nấu ra ngon hơn nhiều, mặc dù vẫn không bằng đồ ăn của Ma Vương Điện bưng ra.

Chỉ là hình như thiếu đi cái mùi vị...Ta đột nhiên nhớ tới: “Có rau thơm không?”

Ba người đang ăn cháo ngậm theo thìa, ngẩng đầu ngơ ngác mà nhìn ta, Charlotte còn bỏ thìa xuống, bất mãn nói thẳng: “Vùng hoang vu dã ngoại đâu ra rau thơm, yêu cầu của cậu cũng quá nhiều rồi đi!”

“Ăn cơm còn muốn thêm hương liệu?” Michele cũng phụ họa: “Grisia, cậu hẳn sẽ không là quý tộc ở đâu chứ? Đúng rồi, mặt nạ của cậu thoát nhìn cũng rất đắt giá!”

Bộ mặt nạ này quả nhiên quá huênh hoang, ta có chút tức giận trả lời: “Tôi bây giờ là mạo hiểm giả và là bạn đội của các người, trước kia là cái gì đều không quan hệ đi!”

“Grisia nói không sai!” Tylin gật đầu nói: “Dù sao mọi người bây giờ đều là đồng đội, lúc trước là gì đều không quan hệ, Michele, Charlotte, các cậu không phải thích dò xét như thế chứ? Cho dù là tôi, các cậu cũng đâu có thích truy hỏi như thế à!”

Cho dù là tôi...?Cách dùng từ này hình như có chút kỳ quái.

Michele hai tay làm kiểu đầu hàng: “Được rồi được rồi! Coi như tôi sai, được rồi chứ?”

“Là Grisìa quá kỳ quái mà!” Charlotte hoàn toàn không muốn nhận sai: “Ai bảo cậu ta không đừng mang cái mặt nạ làm chi, lại có thể ngay cả mắt cũng không lộ ra đây!”

Tylin hớn hển nói: “Charlotte! Grisìa cũng đã nói là do hỏa hoạn rồi, cô đừng cứ đề cập điểm này!”

“Hủy dung thì hủy dung thôi!” Charlotte không hề gì nói: “Biết đâu hủy rồi càng ngẫu đây!”

Hủy rồi càng ngẫu cái đầu cô, rốt cuộc đã cho rằng ta là tên xấu xí gì rồi hả?

“A a ha ha ha ——”

Ba người dùng biểu tình không hiểu gì cả nhìn ta, Michele mở miệng hỏi: “Grisìa, cậu rốt cuộc đang cười cái gì?”

“Không, không có gì...” Ta cười đến nỗi dùng không được: “Chỉ là nhớ tới một người bạn cũ, Charlotte và cô ta rất giống.”

“Tôi?” Charlotte dùng ngón trỏ chỉ vào đầu mũi của mình, cặp mắt còn trợn nhìn ngón tay đó cũng trợn thành mắt gà chọi rồi, thoát nhìn thật là vô cùng ngớ ngẩn, trên thế giới này lại có thể có nữ nhân ngớ ngẩn như thế, ta cho dù ở Điện Ánh Sáng chỉ đại một người, đều có thể chỉ được một nữ nhân có khí chất, dung mạo và cá tính đều tốt hơn cô ta gấp đôi!

“Michele!”

Đột nhiên có người hô về phía chúng ta, sau đó chạy bộ qua, khi đang cảm thấy khuôn mặt đó có chút quen mắt, ta liền nhớ tới, hãn vậy mà là

Woodrow! Trước đây lúc ta mất trí nhớ, hẳn là người trong đội ngũ mà ta từng nán lại, không ngờ trùng hợp như thế gặp mặt... Bây giờ ta là một đầu tóc đen, còn mang mặt nạ, hẳn là không đến nỗi bị nhận ra đi?

Hy vọng Woodrow đừng nhận ra ta, nếu không trò chơi liền kết thúc rồi, bất luận là trò chơi nuôi dưỡng dũng giả của ta hay là cuộc đời của những người này, toàn bộ đều cùng kết thúc rồi, ta thế nhưng sẽ không để cho người còn sống biết ta là Sun knight.

Khi Michele đứng lên đi tới bên cạnh hắn, Woodrow còn thấp giọng hỏi: “Người mang mặt nạ này là ai?”

“Là đội viên mới.” Michele chỉ là giới thiệu đơn giản một chút, liền đổi đề tài: “Có chuyện sao?”

Woodrow gật đầu, sau đó cùng Michele bắt đầu trao đổi tình báo.

Ta vừa ăn cháo vừa cảm thấy có chút nghi hoặc, quay đầu hỏi Tylin: “Sự tình của đội ngũ đều là do Michele xử lý sao, làm sao không phải do đội trưởng cậu đàm phán đối ngoại?”

Cho dù người xử lý thực tế là Michele, vậy hắn cũng nên hỏi Tylin một chút mới đúng, mà không phải tự mình một người nói chuyện.

“Tôi không phải đội trưởng.” Ngoài dự liệu, Tylin lắc đầu nói: “Michele mới là đội trưởng, cậu làm sao lại cho rằng tôi là đội trưởng đây?”

Bởi vì người thoát nhìn chính là đội trưởng ngu ngốc nhiệt huyết quá mức, thường thường mang theo đội viên đi cứu dân làng! Hơn nữa còn là dũng giả ta chọn trúng, đương nhiên nên là đội trưởng chứ!

Kết quả lại có thể không phải... Được rồi, hình như cũng chưa từng nghe nói dũng giả nhất định phải là đội trưởng, coi như người qua cửa!

“Tôi hiểu lắm thôi.” Ta chỉ là thuận miệng lấy lệ cho qua, Tylin cũng không truy hỏi thêm, chúng ta cùng nhau vội vàng ăn cháo, sau đó nghe Michele và đối phương nói những cái gì.

“Nghe nói Thần Điện Ánh Sáng sắp xuất binh thảo phạt Ma Vương rồi.”

Nghe thấy lời này, ta nhú mày một chút, nhất thời, đối với tin tức này cũng không biết rốt cuộc là cảm giác gì, chỉ có tiếp tục nghe tiếp.

“Thần Điện Ánh Sáng xuất binh?” Tylin ngạc nhiên thì thào.

Ta nhìn hẩn một cái, khó hiểu nói: “Thế nào? Thần Điện xuất binh thảo phạt Ma Vương cũng đâu kỳ quái chứ? Cậu kinh ngạc như thế làm gì?” Tylin cười khổ một chút, nói: “Chỉ không ngờ sẽ là Thần Điện Ánh Sáng xuất binh đầu tiên, đây làm sao cũng nên là vương quốc Kissinger xuất binh trước, Ma Vương thế nhưng là ở tại nước tôi, vừa lại đâu ở Thần Điện Ánh Sáng.”

Nói có lý, đáng tiếc người không biết ma Vương mặc dù ở vương quốc Kissinger, nhưng lại là người của Thần Điện Ánh Sáng.

Ta tò mò hỏi ngược lại: “Cậu là người của vương quốc Kissinger?”

“Đúng thế, tôi, Charlotte và Michele đều là người của vương quốc Kissinger.”

Tylin tò mò hỏi ngược lại: “Còn cậu?”

“Vong Hưởng quốc.”

Charlotte chen vào nói: “Cậu thoát nhìn không giống người của Vong Hưởng quốc!” Người của Vong Hưởng quốc còn có vấn đề giống hay không? Ta không nhịn được mở miệng nói ra nghi hoặc.

Charlotte cúi đầu nhìn quần áo của ta, nói: “Bởi vì cậu ăn mặc đen như mực mà! Người của Vong Hưởng quốc luôn ăn mặc rất sáng, cứ như thể mạo hiểm giả cũng sẽ không mặc quần áo màu đen, mọi người đều nói bọn họ là con dân của sáng lấp lánh.”

Là con dân của Thần Ánh Sáng, sáng lấp lánh cái gì!

Ta cúi đầu nhìn trang phục màu đen của mình, quả thật là quá sơ ý, bởi vì do không nhìn thấy màu sắc, cho nên ta chỉ là tùy tiện dặn dò Awaitsun mang quần áo bình thường một chút tới, căn bản không chú ý quần áo là màu gì.

Xem ra sau này phải sử dụng ly thức nhiều hơn, nếu dùng quen, nói không chừng có thể thuận tay giống như cảm tri, tùy nơi tùy lúc đều có thể thi triển, cũng sẽ không bởi vì nhìn không thấy màu sắc mà phạm sai lầm nữa.

Nghĩ là làm, ly thức vừa ra, ta lập tức chú ý thấy thần sắc của Tylin không thích hợp, cả mặt hấn đơ ra, đầu nghiêng về phía Woodrow và Michele ít nhất có ba mươi độ, mặc dù có động tác mức cháo để ăn, nhưng là hấn hoàn toàn không có nhai đã nuốt xuống mất rồi!

Rất rõ ràng, hấn căn bản là đang nghe lén, cho nên ta cũng bắt đầu nghiêm túc nghe lén theo.

Woodrow bắt đầu hết lời khuyên Michele: “Thế nào? Các cậu cũng đừng thảo phạt Ma Vương nữa, theo chúng tôi cùng đi tiếp nhiệm vụ của công hội mạo hiểm giả đi!”

Ơ?

“Bây giờ phần lớn mạo hiểm giả đều chạy đi thảo phạt Ma Vương, rất nhiều nhiệm vụ không có người tiếp, biểu giá tăng không ít, dù sao chờ Thần Điện Ánh Sáng vừa xuất binh, bên này có lẽ sẽ không còn giá trị nữa,

không bằng thừa dịp bây giờ mau đi, vượt mặt người khác đi tiếp nhiệm vụ, nếu như đợi đến khi người khác cũng trở về tiếp nhiệm vụ, vậy thì không còn kịp nữa.”

Nghe vậy, Michele nhíu chặt mày suy tư.

Ta sững sốt, đang muốn mở miệng, Tylin lại đã nhảy lên, cao giọng hỏi: “Mọi người đều muốn đi rồi? Không thảo phạt Ma Vương nữa?”

“Đương nhiên.” Woodrow như chuyện đương nhiên mà nói: “Đó thế nhưng là Thần Điện Ánh Sáng tự mình xuất binh, là quân đội chân chính, loại mạo hiểm giả như chúng ta căn bản không bì được.”

“Vậy dũng giả thì sao?” Ta vội vàng hỏi: “Ma Vương chẳng phải cần nhờ dũng giả đến đánh bại sao?”

Mọi người sững sốt, Woodrow nhíu mày, khéo léo nói: “Cái này... Mười Hai Thánh kỵ sĩ hẳn là càng thích hợp hơn đi?”

Charlotte không chút khách khí ha ha cười âm lên: “Cậu đã mấy tuổi rồi, làm sao còn tin loại chuyện trẻ con dũng giả Ma Vương này hả?”

Bị một phụ nữ ngu xuẩn cười, giống như thể ta còn ngu hơn cô ta, ta tức giận trả lời: “Trong đoàn đội không phải có rất nhiều người tự xưng là dũng giả sao?”

“Đó chỉ là để nâng cao giá trị bản thân.” Michele lắc đầu nói: “Được rồi, các cậu cũng đừng xen miệng nữa, để tôi và Woodrow thảo luận cho xong.”

Bọn họ vừa lại bắt đầu trao đổi tình báo, càng nói về sau, Michele nghe lên đã sắp từ bỏ thảo phạt Ma Vương rồi, thật là khiến cho ta càng nghe càng bức hỏa, vất vả lắm mới tìm được một dũng giả đạt tiêu chuẩn, bây giờ dũng giả lại muốn bỏ chạy không đánh Ma Vương nữa!

Ta cao giọng nói: “Nói trước đây, nếu các người không thảo phạt Ma Vương, tôi thế nhưng sẽ rời đội.”

“Rời đội?” Tylin giật mình: “Cậu muốn thảo phạt Ma Vương như thế sao? A... đừng nói cậu là muốn làm dũng giả chứ?”

Ta là muốn để cho người làm dũng giả! Nếu như ta đi làm dũng giả, vậy chẳng phải biến thành tự mình đánh mình rồi sao?

Charlotte nhìn ta chăm chăm, lắc đầu thở dài: “Grisia, không phải tôi muốn nói, nhưng dáng vẻ của cậu một chút cũng không giống dũng giả, Tylin ca thích hợp hơn nhiều.”

Cho nên ta chính là muốn để cho hã làm dũng giả mà!

“Grisia?” Woodrow khẽ hô: “Cậu tên là Grisia?”

Ta ngẩng đầu nhìn hã, cố ý lạnh lùng hỏi: “Gọi tôi làm cái gì?”

Woodrow ngạc nhiên nghi ngờ mà nhìn ta, mặc dù ta mang mặt nạ, chẳng qua nửa mặt dưới và thân hình chung cuộc sẽ không thay đổi, vừa lại có tên giống nhau, khó đảm bảo hã sẽ không nhận ra.

“Cậu quen Grisia?” Michele truy hỏi, ta nghĩ hã có lẽ vẫn là cảm thấy rất tò mò về ta.

Woodrow mê hoặc mà nhìn ta, nhưng vẫn là nói: “Không, chỉ là tên giống nhau mà thôi, người đó không thể ở chỗ này—”

Hã đột nhiên ngừng nói, bởi vì Tylin và Charlotte đột nhiên nhảy lên, hai người trợn mắt nhìn bầu trời, kinh ngạc đến nỗi ngay cả tròng mắt cũng sắp trợn ra rồi.

Woodrow và Michele quay đầu nhìn, giữa không trung xuất hiện một vòng xoáy màu đen khổng lồ, thuộc tính hắc ám nồng liệt đến khiến người

không có cảm tri cũng có thể phát giác.

Cuối cùng cũng tới.

Giữa vòng xoáy màu đen đột nhiên mở ra một cái lỗ lớn, đó là ma pháp dịch chuyển tức thời, kỳ thật cái ma pháp này không có động tĩnh lớn như thế, nếu không ta mỗi ngày dịch chuyển tức thời khắp nơi, sớm đã bị phát hiện rồi.

Vòng xoáy màu đen là ta bảo Elo làm ra, nếu không đại tướng của thủ hạ Ma Vương cứ như thế vô thanh vô tức mà xuất hiện, nói không chừng vẫn không bị người nào phát hiện, phải vỗ vỗ vai người nào đó chào hỏi, vậy không khỏi cũng quá mất khí thế rồi!

Elo từ cái lỗ lớn bay ra, cánh dơi vừa giương, mắt màu đỏ máu từ trên cao cúi nhìn xuống chúng nhân, khí thế quả thật phi phàm, so với cái hình tượng bị ta và Awaitsun bắt nạt hồi tối qua cứ như là người khác!

Người phía dưới bắt đầu hoảng loạn rồi, đoàn người bắt đầu chạy trốn, chỉ muốn cách Elo càng xa càng tốt, dù cho căn bản không biết đối phương là sinh vật undead loại nào, thực lực rốt cuộc ra sao, chỉ là nhìn thấy hãn xuất hiện đã sợ đến chỉ muốn chạy trốn.

Cho nên nói, người chính là phải có khí thế! Sinh vật undead cũng vậy.

Đối với bộ dạng của Elo, ta đã quá quen rồi, cũng không cảm thấy dọa người.

Dù là Awaitsun cũng không sợ hãn, nhưng đối với người bình thường mà nói, bề ngoài của Elo hãn vẫn là rất có lực đe dọa.

Tay Elo vừa vươn ra, ở bốn phía cấp tốc dựng lên tường xương cao lớn, tránh cho mọi người sợ hãi chạy sạch trơn, điều này thật ra là chuyện ta không có dạn dè, không tệ không tệ, hãn chung quy vẫn có chút đầu óc.

Mọi người đại khái đúng là bị Elo dọa cho đờ đẫn rồi, hoặc là vách tường dùng xương người chết dựng lên quá dọa người, bọn họ vừa nhìn thấy bốn phía đều bị vây bọc, vậy mà không có người nào động thủ đi công kích tường xương, thử xem phải chăng có thể đánh nát. Chỉ là dần dần áp sát vào nhau thành một đoàn người lớn, cảnh giác sợ hãi mà nhìn Elo.

Trong những người này, kỳ thực hẳn là có mấy người có năng lực đánh vỡ tường xương của Elo, dù sao Elo vẫn là loại hình nghiêng về chiến sĩ, mặc dù biết dùng tử linh ma pháp, chung quy vẫn không đủ cường đại, mà tường xương cũng chỉ là tử linh ma pháp cấp thấp, không phải thứ quá kiên cố.

“Tylin, đừng đi qua” Michele kinh hô.

Tylin vậy mà đi về phía Elo, mãi đến khi Michele kéo giữ hẳn không buông, hẳn mới ngừng chân lại, la lớn với Elo ở giữa không trung: “Sinh vật undead, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?”

Không hổ là dũng giả ta chọn, quả nhiên không chọn sai người, nhiều người như thế cũng chỉ có hẳn dám ra đối đầu với Elo. Ta lần nữa tán thán ánh mắt của mình.

Elo không làm sao để ý Tylin, chỉ là bắt đầu chấp hành nhiệm vụ, phát ra tuyên cáo: “Ta là trưởng quân đoàn undead dưới trướng Ma Vương, Elo, nhân danh Ma Vương, ta tuyên bố thế giới này thuộc về Ma Vương bề hạ...”

Tuyên cáo đến đây, Elo đột nhiên ngừng lại, quay người qua, hoàn toàn không thèm để ý người khác, khiến cho mọi người đang nghe tuyên cáo dờ dờ có chút không biết làm sao.

“Hắn, hắn muốn làm gì vậy?” Charlotte hiểm hoi lộ ra thần sắc sợ hãi: “Đừng nói là đang chuẩn bị cấm chú gì, muốn một lần giết sạch chúng ta chứ?”

Michele nghiêm trọng nói: “Hắn thoát nhìn không giống ma pháp sư, có lẽ là đang triệu hồi quân đoàn undead.”

Tylin cau mày nhìn đông vọng tây một chút: “Thôi xong, trong chúng ta hình như không có người thiện trường thuộc tính thần thánh, nếu có Thánh kỵ sĩ thì đỡ rồi, hi vọng hắn sẽ không triệu hồi quá nhiều sinh vật undead, chúng ta thế nhưng ứng phó không nổi...”

Gã đó chính là đang nhìn lén tờ ghi chép!

Ồ khốn, chẳng phải kêu người phải học thuộc lòng lời thoại cho ta sao! Buổi tối trở về không bẻ gãy cánh người lần nữa, tên Grisias của ta sẽ đọc ngược lại!

Cuối cùng, Elo xoay người lại, tiếp tục tuyên cáo: “Bất cứ hành động nào chống lại bệ hạ đều bị coi là phản nghịch, không được thấy mặt trên thế giới, đặc biệt hành vi đáng xấu hổ nhất là chinh phạt bệ hạ, tuyệt đối không thể tha thứ.”

Giọng hắn đọc thẳng đơ, không chút lên xuống, thỉnh thoảng còn lén liếc ta, kỹ năng diễn đúng là tột vô cùng! Chẳng qua có lẽ bởi vì do hắn là sinh vật undead, cử chỉ cứng nhắc một chút trái lại cũng không có dẫn tới chú ý.

Tylin rống giận với Elo: “Người đáng xấu hổ nhất là Ma Vương! Hắn căn bản không có tư cách được gọi là bệ hạ! Việc hàng đầu của vua một nước là lo cho toàn nhân dân, hắn ngoại trừ sinh vật undead, đâu ra nhân dân?”

Elo cúi đầu nhìn hắn, nhưng lực chú ý lại không ở trên người hắn, mà là dùng ma pháp tinh thần hỏi ta: “Cần giết chết hắn không?”

Ta suy tư một chút: “Thử xem thực lực của hắn, đã thương không sao cả, nhưng không được trọng thương hoặc là giết chết.”

“Oh? Hẳn hẳn người cũng không sao? Ta không biết người có khoan dung độ lượng đến thế.”

“Hẳn hẳn chỉ là Ma Vương trong truyền thuyết mà thôi, căn bản không phải nhằm vào ta, ta để ý làm chi?”

Elo bay thấp một chút, sau đó trực tiếp thu hồi cánh, hạ xuống mặt đất, thấy thế, Tylin lập tức rút vũ khí ra, ngay cả Michele cũng lấy cung trên lưng xuống, lắp tên vào cung, bất cứ lúc nào cũng có thể bắt đầu chiến đấu.

Tylin quay đầu nhìn hẳn, do dự mà nói: “Michele, hẳn chỉ có một người...”

Michele lại nói: “Thôi đi, hẳn thế nhưng là sinh vật undead, cậu đi chết một lần rồi bò lên, tôi sẽ để cho cậu đánh đơn độc với hẳn.”

Nghe vậy, Tylin cũng bật cười, không kiên trì một chọi một nữa.

“Này!” Charlotte đẩy đẩy ta: “Cậu còn không mau qua giúp hai người bọn họ?”

Ta lờm cô ta một cái sau đó mới nhớ tới mình mang mặt nạ, đối phương căn bản nhìn không thấy, đành bực mình mà nói: “Tôi là ma pháp sư, đương nhiên cách kẻ địch càng xa càng tốt, đi qua để cho đối phương thuận tiện một kiếm chém chết tôi sao?”

“Oh!” Vẻ mặt của Charlotte chột hiều ra, ngượng ngùng sờ đầu: “Ha ha, lời cậu nói thật có lý!”

Nói thừa!Ta nhìn mạo hiểm giả xung quanh một chút, thế đơn lực mỏng quả nhiên vẫn là áp chế không được quá nhiều người, đại khái là được Tylin và Michele cỡ vũ, rốt cuộc có không ít người cũng rút vũ khí ra nóng lòng muốn thử, hoàn toàn nhìn không ra bộ dạng mới vừa rồi còn bị Elo dọa cho đến chạy tán loạn.

Số mạo hiểm giả khoảng chừng gần hai mươi người, mạnh nhất trong đó hẳn là Tylin và Michele, Elo hẳn là đánh thắng được bọn họ, chỉ là đáng về này không khỏi cũng quá mất khí thế rồi, hẳn thế nhưng là nhân vật cấp tướng của quân đoàn undead của ta, đây dựa với một đám tiểu lâu la thì ra cái gì!

“Triệu hồi quân đoàn undead, ngăn chặn những người khác lại, người đánh với Tylin và Michele là được.”

Vừa nghe thấy có thể triệu hồi quân đoàn undead, Elo lộ ra tươi cười hiểm hoi, chỉ là tươi cười lộ ra trên mặt người chết của sinh vật undead, thông thường chỉ sẽ khiến người càng sợ hãi mà thôi.

Tay phải của hắn vừa giơ lên trời, không trung xuất hiện một cánh cửa triệu hồi màu đen, năm sinh vật undead ứng với lời kêu gọi mà tới, từ bầu trời rơi thẳng xuống, sau khi “bịch” một tiếng rớt xuống, năm tên lập tức quỳ một gối ở xung quanh Elo.

Năm tên sinh vật undead đều mang theo thần sắc hổ thẹn, có tên ngay cả đầu cũng ngẩng không lên, đây đại khái không tránh khỏi liên quan tới việc ta lần trước hạ lệnh buộc bọn chúng vây đánh quân đoàn trưởng nhà mình. Mặc dù bọn chúng ngoan ngoãn nghe lệnh ra tay, nhưng thần sắc trên mặt cứ như là biểu tình kinh điển “đánh vào người người nhưng đau ở tim ta”.

Nhưng Elo lại không thèm để ý, cũng không có định an ủi thuộc hạ, chỉ là hạ lệnh: “Đứng lên, ngoại trừ hai người này, những người khác đều giết...” Hắn ngừng một chút, có lẽ là nhớ tới căn dặn của ta: “Đem những người khác giáo huấn một trận tàn nhẫn!”

Năm người thoát nhìn có chút nghi hoặc, hình như không biết nên làm sao tuân theo mệnh lệnh.

Sinh vật undead Elo gọi tới đều không phải bia đỡ đạn, mà là sinh vật undead cao cấp thân cận nhất bên cạnh, vợ đại con nào sợ rằng cũng đều có

thể tiêu diệt mạo hiểm giả xung quanh, đương nhiên, không bao gồm Tylin và Michele, phái năm tên này đi giáo huấn mạo hiểm giả xung quanh, cũng không khỏi có chút cảm giác cầm Thái Dương Thần Kiếm cắt bánh việt quất.

Càng hưởng chi, phương thức xử lý của sinh vật undead đối với kẻ địch trước giờ là giết chết, căn bản không có loại ý nghĩ giáo huấn này.

“Đánh bọn chúng một trận.” Elo chỉ thị cụ thể hơn: “Đừng đánh chết, Ma Vương còn muốn chơi đùa hai đứa bọn chúng.”

... Đồ ngu! Người dứt khoát ngay cả chuyện ta đang ở đây cũng nói ra luôn cho rồi! May là Elo nói không lớn tiếng, có lẽ chỉ có Tylin và Michele miễn cưỡng có thể nghe thấy, chỉ hy vọng họ đừng nghĩ quá nhiều.

“Ma Vương muốn chơi đùa bọn ta? Đây là nghĩa gì?”

Michele quả nhiên không thể không nghĩ nhiều, hắn lập tức liền hỏi ngược lại.

“Khai đánh cho ta! Trực tiếp dùng ma pháp tinh thần truyền lệnh! Không được nói chuyện nữa!” Còn để cho Elo tiếp tục nói, ta thấy hắn ngay cả chuyện Ma Vương Điện hiện tại căn bản không ai ở cũng sẽ nói ra!

Nghe vậy, Elo vừa chỉ vào phương hướng của mạo hiểm giả, hai tên trong năm tên sinh vật undead đó, nữ yêu và người sói, lập tức xông đi.

Thấy thế, Tylin vốn định quay về đi chi viện, nhưng bị Michele gọi lại: “Đừng rời khỏi, bên này còn có bốn tên!”

Tylin gật đầu, quay đầu lại cảnh giới, cũng liếc về phía ta một cái, ước chừng ý là muốn ta tùy cơ chi viện đi!

Ta nhìn ba tên thủ hạ còn lại của Elo, một tên thoạt nhìn chính là ma pháp sư, hai tên khác khó đoán hơn, dứt khoát trực tiếp mở miệng hỏi.

“Thủ hạ của người cái bộ xương mặc bì giáp kia là chức nghiệp gì?”

“Bạch kim khô lâu, cũng biết dùng đao.”

“Để cho hẳn đi đối phó Michele, cũng là cái gã cầm cung tên kia. Còn cái tên mặc khôi giáp đó thì sao?”

“Là hắc võ sĩ, sử dụng kiếm và ma pháp thuộc tính hắc ám, rất giống với Awaitsun.”

“VẬY để cho hẳn đi đối phó Tylin.”

“Còn ta đây?” Elo có chút thắc mắc hỏi.

“Người đứng đó đừng cử động, tư thế huênh hoang một chút, cùng với nữ ma pháp sư thủ hạ của người ve vãn một lát càng tốt!”

Mặc dù cái nữ ma pháp sư kia kỳ thực là nữ ma pháp thi, khuôn mặt và vóc dáng thì không tệ, nhưng một cặp mắt chỉ có hốc mắt xương trắng, còn có thể nhìn thấy cả khối nhân cầu, muốn cùng cô ta ve vãn thật sự cần không ít dũng khí, chẳng qua nói đi thì nói lại, bản thân Elo cũng là cỗ thi thể, hẳn là không soi mói như thế chứ?

“Cô ta là hắc vu sư, không phải nữ, sinh vật undead bọn ta căn bản không có phân biệt giới tính.”

Lời tuy nói như thế, nhưng ở sau khi hắc võ sĩ và cung tiễn thủ bạch kim khô lâu vọt đi đối phó Tylin và Michele, Elo vẫn là một phát ôm lấy hắc vu sư và liền bắt đầu ôm hôn!

Hắc vu sư lạng đi một chút, cũng không biết là thật sự rất say mê, hay là Elo dùng tinh thần ma pháp hạ mệnh lệnh, tóm lại cô ta cũng bắt đầu hôn

lại.

Vốn chỉ là muốn để cho hãn ôm ôm ấp ấp một chút là được rồi, không ngờ đến còn có thể nhìn thấy cảnh tượng ôm hôn, đây vẫn là lần đầu tiên trong đời ta nhìn thấy sinh vật undead hôn môi nhau!

Ta nhìn hăng say, suýt nữa ngay cả chuyện Tylin và Michele đánh nhau với sinh vật undead cũng không muốn nhìn nữa, tối hôm qua đánh đứt cánh của Elo quả nhiên là cái cảnh cáo không tệ.

Charlotte sốt ruột mà nói: “Grisia, cậu còn không mau chóng hỗ trợ, ngần ngại cái gì?”

Nghe thấy lời này, ta mới không thể không hồi thần lại từ trong cảnh tượng sinh vật undead ôm hôn, thấp giọng nói: “Đừng ồn, đừng để cho bọn chúng chú ý bên này, mới có hiệu quả tập kích bất ngờ.”

Nghe thấy câu cuối cùng, Charlotte lập tức ngậm lại miệng, trong lúc trợn lớn mắt còn bặt mạng gật đầu, vừa buồn cười vừa lại rất đáng yêu...

Keng!

Nghe thấy tiếng chiến đấu liên tiếp không ngừng, thậm chí có tiếng rên rỉ bị thương, ta vội vàng phóng lực chú ý lên người Tylin và Michele, trên thân người trước có thêm hai vết đao, người sau thì trên mặt có một vết máu dài, nhưng hãn cũng không có đánh giáp lá cà với cung thủ bạch kim khô lâu, mà là vừa chạy né tránh mũi tên của đối phương vừa bắn tên, hãn là bị mũi tên sượt qua mặt.

Michele ở vào thế yếu, nhưng đây thật ra không có quan hệ nhiều lắm với thực lực, mà là mũi tên của hãn đối với loại thứ không có máu thịt như khô lâu này căn bản không có hiệu quả, tên cho dù bắn trúng vị trí trái tim, cũng chỉ sẽ cắm lên xương sườn và bì giáp, hoàn toàn không thể gây thương tổn cho đối phương.

Vì sao không xách dao lên đây? Michele hẳn là không điên như thế chứ? Khi ta đang nghi hoặc, thì nhìn thấy Michele nháy mắt với ta, đây đối với một gã đang né tên thế nhưng không phải chuyện dễ dàng.

Là muốn ta nhân cơ hội đánh lén đối phương sao? Được rồi, nhìn cái dạng này, nếu ta không ra tay, Tylin và Michele nói không chừng thật sự đánh không thắng được E... thủ hạ của Elo, thực lực này hình như vẫn có chút chênh lệch à!

Ôi, dừng giả đầu tiên thì không cần quá đặt nặng rồi.

Nhắm chuẩn mục tiêu, ta niệm bùa chú ngữ, phải đọc vừa nhanh vừa mơ hồ, để cho Charlotte nghe không ra đây là chuỗi “úm ba la xì bùa ba la úm sô đa sữa hột gà... đóng băng thuật!”

Cung thủ bạch kim khô lâu hét lên rồi ngã gục, bởi vì ta đóng băng toàn bộ khớp xương đầu gối của hắn rồi, mà hắn đang chạy bộ, đột nhiên bị đóng băng khớp xương như thế, tiếng ngã ở trên đất chấn động giống như tảng đá lớn rơi xuống đất, khiến cho ta rất tò mò khung xương của hắn chẳng lẽ thật sự là kim loại sao?

Nhìn thấy cơ hội không thể bỏ lỡ, Michele lập tức xách dao tiến lên điên cuồng chém một trận, nhưng chém lên khung xương, lại thật sự phát ra tiếng leng keng của kim loại va chạm, bạch kim khô lâu sau khi bị chém vài cái, liền giơ dao cùng Michele đối chém, chỉ là hắn đứng không nổi, chỉ có thể quỳ, ngồi thậm chí là lăn lộn để ứng phó công kích.

“Đừng có giết thủ hạ của ta!” Elo nổi giận dùm ma pháp tinh thần rỗng ta, cường độ của ma pháp tinh thần này gần như là công kích mà không phải truyền lời nữa.

“Nếu ta muốn giết, hắn bây giờ đã là một đồng tro tàn rồi!” Rỗng giận lại, nhìn thấy Elo rên lên một tiếng, vẫn là hắc vu sư vội vàng đỡ hắn, hắn mới có thể tốt đẹp bay ở không trung, ta lúc này mới cảm giác đứt hơi.

“Ra về một chút mà thôi, đừng quá căng thẳng!”Ta bổ sung câu này, tránh cho Elo dưới tức giận hủy đi trò chơi của ta, vậy ta có khả năng sẽ tức đến hủy đi hẳn, cứ như thế, thuộc hạ của ta chẳng phải chỉ còn lại Awaitsun rồi sao? Đường đường là một Ma Vương mà không có thuộc hạ cũng không khỏi hơi quá mất khí thế.

Chẳng qua cho dù là bây giờ, thuộc hạ của ta cũng chỉ có Awaitsun và Elo... Không, Elo căn bản là thuộc hạ của Roland, mà Awaitsun cũng không phải cái tên trung thành gì, đáng hận!

Dưới giận dữ, ta dứt khoát ném mười mấy cái nhũ băng về phía Elo ở giữa không trung.

Elo né qua năm, sáu cái ma pháp nhũ băng, ngừng lại một chút, sau đó vậy mà để cho một cái nhũ băng sượt qua bắp chân của hẳn, mặc dù thương tổn tạo ra không lớn, nhưng hẳn đáng lẽ né được mới đúng...Là cố ý?

“Ta cần làm bộ bị người đánh ngã không?”

Quả nhiên là cố ý!Ta suy tư một chút:“Không, người lao xuống, đánh một chưởng vào ngực Tylin, sau đó để cho hẳn đâm người một kiếm, người sẽ làm bộ bị thương bỏ chạy.”

Nghe vậy, Elo hoàn toàn không dè dặt, lập tức lao xuống.

Tylin đang đánh nhau với hắc võ sĩ, nhưng ta đối với kiếm thuật ù ù cạc cạc, thực sự nhìn không ra hai người rốt cuộc ai mạnh hơn, chỉ có thể nhìn biểu tình của Tylin để tham khảo, thấy hẳn đánh đến mồ hôi đầy đầu, hình như ứng phó rất miễn cưỡng, trái lại là hắc võ sĩ cả mặt... vô biểu tình, từ lúc bắt đầu đánh đến giờ đều chưa từng thay đổi, hoàn toàn không có giá trị tham khảo.

Tóm lại, Tylin căn bản không rảnh chú ý động tác của Elo, khi Elo vọt đến trước mặt hẳn, thậm chí đập hẳn một chưởng khiến cho cả người hẳn

bay đi nằm ngã trên đất, hăn đều vẫn chưa rõ ràng tình huống.

Cũng không khỏi quá thảm rồi...

Elo cũng có chút không biết làm sao, mặc dù đạt thành nhiệm vụ đánh một chương, nhưng nhiệm vụ bị chém một kiếm trái lại khó khăn hơn nhiều.

Khi Tylin bò dậy, biểu tình căng cứng của Elo nổi lông không ít, xem ra hăn và ta giống nhau, đều có chút lo lắng Tylin cứ thế không bò dậy nổi.

Lần này, rõ ràng chúng ta đều coi thường người ta rồi, Tylin chẳng những bò dậy, thoát nhìn còn không có trở ngại gì lớn, thậm chí lập tức nhặt kiếm về — kiếm của hăn vừa rồi mới văng đi — sau đó vọt về phía Elo.

Hắc võ sĩ tận trách mà ngăn ở trước mặt thượng cấp.

“Lui ra!” Elo khiển trách hắc võ sĩ, nhìn Tylin nói: “Cứ để cho ta gặp hăn!”

Tylin sửng sốt, biểu tình thoát nhìn có chút nghi hoặc, mặc dù ta không phải giỏi đọc tâm, nhưng cũng không khó đoán được hăn vì sao vì sao nghi hoặc, nghĩ lúc đầu, khi ta vừa nhìn thấy sinh vật hắc ám bên cạnh Elo, cũng rất ngạc nhiên bọn chúng lại có thể nhân tính hóa như thế, khác xa với giảng giải trong sách giáo khoa sinh vật undead, trong đó thế nhưng là nói sinh vật undead vô tình vô tâm hơn nữa cũng không có bao nhiêu trí tuệ đây!

Ở loại niên đại Ma Vương hiện thế, sinh vật undead chạy lung tung này, nếu còn tin cuốn sách đó, thật sự sẽ ngay cả mình làm sao chết cũng không biết!

Đối mặt với Elo cường đại, Tylin vậy mà gơ kiếm chủ động tiến công! Gã này đúng là “dũng giả mình làm sao chết cũng không biết” tiêu chuẩn,

ta quả nhiên không chọn sai người!

Tylin cùng Elo leng keng leng keng mà đánh, giống như ta vừa rồi mới nói, xem không hiểu chính là xem không hiểu, chẳng qua Tylin ngay cả hắc võ sĩ cũng ứng phó rất miễn cưỡng, hẳn là không khả năng cùng Elo qua nhiều chiêu như thế, đại khái là Elo nhường đi?

Tốt hơn vẫn là xác nhận một chút!“Elo, người mạnh hơn hắc võ sĩ chứ?”

“Đương nhiên, nếu không làm sao khiến hắc trở thành thuộc hạ của ta?”

Phương pháp thì có đây!Hồi đó mặc dù ta là thủ lĩnh Thánh Điện, nhưng Mười Hai Thánh kỵ sĩ hẳn là không ai đánh không thắng ta.

“Ta chán nhìn các người leng keng leng keng rồi, mau chóng giải quyết rồi rời khỏi ngay!”

Nghe vậy, Elo dứt khoát không né tránh kiếm tiếp theo của Tylin đâm ra, để cho mũi kiếm rạch ra một đường vết tích thật dài ở ngực hắc, theo lý thuyết, đao kiếm bình thường chỉ cần không chém đứt tay chân, hẳn là không đến nỗi khiến cho Elo có cảm giác quá lớn, nhưng hắc lại phát ra âm thanh đau đớn.

Tylin thấy vậy mừng rỡ, còn muốn lần nữa xuất kiếm, Elo lại có thể lui về sau mấy bước, sau đó vươn cánh bay lên trời cao.

Biểu tình của Elo giống y như thật, hẳn là không phải diễn đi? Ta nhìn hướng kiếm của Tylin, lúc trước cũng đâu phát hiện thanh kiếm đó có chỗ gì đặc biệt, vậy mà có thể đả thương đến Elo?

Tylin lần mò ở đai lưng của mình, giở ra một cái bình nước cỡ bàn tay, sau đó lại có thể đem nước ở bên trong đổ lên mũi kiếm, cả động tác thật ra rất kín đáo, hơn nữa trong lúc này hắc vẫn nhìn chăm chăm Elo ở trên

không trung, nếu không phải ta sử dụng cảm tri, sợ rằng tầm mắt cũng sẽ bị áo ngoài của hắn che chắn, không nhìn thấy bình nước nhỏ ở bên hông hắn.

Thì ra hắn chính là như thế đã thương Elo, nước trong cái bình đó hàm chứa thuộc tính thần thánh nồng độ rất cao, dựa vào mũi kiếm đâm thương Elo, nước thuộc tính thần thánh phía trên cũng liền trực tiếp đưa vào trong vết thương, hèn gì Elo sẽ kêu la đau đớn.

Tylin hô lớn với Elo ở giữa không trung: “Thân là đại tướng của thủ hạ Ma Vương, người vậy mà muốn lâm trận bỏ chạy sao? Hay là người chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, căn bản không dám đối mặt với đối thủ cũng cầm kiếm!”

Elo “hừ” một tiếng, hết sức không cho là đúng mà nói: “Người chẳng qua là mạo hiểm giả lòng tham không đáy, cần gì chỉ trích ta bắt nạt kẻ yếu, chính người cũng chẳng phải vì bảo vệ kẻ yếu mà đến thảo phạt Ma Vương, chỉ là muốn tiền thưởng mà thôi.”

Tylin sắc mặt cứng đờ, gầm lên: “Ta là, ta... Người chẳng qua cũng chỉ là chó săn! Lúc trước còn là thuộc hạ của Death Lord, bây giờ lập tức đã phản bội làm thuộc hạ Ma Vương, đúng là vô sỉ!”

Ta nhú mày một chút, tên Tylin này hình như biết được không ít.

Elo bị đâm trúng chỗ đau, phát ra tiếng rống phi nhân: “Ta, Elo, vĩnh viễn trung thành với quân chủ!” Sau đó vậy mà lần nữa vọt qua phía Tylin.

Hông hét!

Một cái dịch chuyển tức thời, ta chặn ở trước mặt Tylin, Elo không kịp ngừng thế tiến công hoặc là hắn căn bản không muốn ngừng tay, một chưởng đánh vào ngực ta, mặc dù tức thì dùng hắc ám thuộc tính bảo vệ tâm mạch, nhưng vẫn là bị lực đánh chấn động đến tông ngã Tylin vừa lại

té ra một đoạn, chỉ có thể nằm trên mặt đất, đau đến nỗi xém nữa thở không nổi.

“Xin lỗi, không dừng kịp.” Elo bay trở về không trung, cũng biết mình đã phạm sai lầm, đơn giản mà nói xin lỗi.

Giọng của người có thể thêm chút thành ý không hả!

“Ta lát nữa sẽ đi đánh Roland một chương! Người đem cảnh cáo cuối cùng đọc cho xong rồi rút về Ma Vương Điện cho ta!”

Elo kiên trì: “Là lỗi của ta, đừng đi làm khó quân chủ!”

“Đọc xong thì rút!”

Awaitsun, Elo... tên nào tên nấy đều là đồ khốn không trung thành!

Elo đình trệ một chút, nhìn quanh mọi mạo hiểm giả một vòng, hô lớn: “Coi như các người may mắn, Ma Vương triệu hồi bọn ta, phải lập tức nhanh chóng trở về, không rảnh xử lý các người, nhưng nghe đây, ta đã nhận rõ các người, các người một tên cũng chạy không thoát, tương lai ta sẽ phải thuộc hạ đến xử lý hết các người!”

Hô xong, Elo liền vội vã mà cùng thuộc hạ dịch chuyển tức thời rời khỏi.

“Grisia, cậu không sao chứ? Cố chịu một chút, tôi lập tức giúp cậu trị liệu!”

Cho đến khi tiếng nói lo lắng vang lên, ta mới chú ý đến Charlotte đang ngồi xổm bên cạnh, còn đặt tay ở trước ngực ta, sau đó bắt đầu đọc lên chú văn trì thuật, lúc này, Michele và Tylin cũng vội vã chạy về, trên mặt người sau ngoại trừ lo lắng, còn có áy náy nồng đậm.

Đối mặt với ba người đầy lo lắng, ta kéo một nụ cười: “Đừng lo lắng, không chết được đâu.”

“Không chết là tốt.” Ba người rõ ràng yên tâm rất nhiều.

Trì dù thuật của Charlotte cũng không tồi, liên tục thi triển một cái trung cấp trì dù thuật và cao cấp trì dù thuật, nếu là ta lúc trước, chính là đứng lên nhảy múa cũng được rồi, nhưng ta bây giờ lại chỉ có thể miễn cưỡng ngồi đây, tố chất thân thể vẫn thật kém, thực sự có chút không quen.

Đúng lúc vừa ngồi lên liền khiến cho ta phát hiện Woodrow vẫn còn ở hiện trường, hơn nữa cử chỉ khác thường, cả người hấn đều cứng ngắc, ta vừa thi triển ly thức, càng nhìn thấy sắc mặt hấn trắng bệch, hình như muốn xoay người rời khỏi, thân thể đã xoay một nửa, lại đột nhiên ngừng lại, miễn cưỡng quay đầu chào hỏi: “Nếu như không có chuyện gì, vậy tôi đi trước đây.”

“Khoan đã, không thương lượng một chút à?” Michele nhạ dị nói: “Lời vừa rồi cái sinh vật undead kia nói thì sao?”

Woodrow miễn cưỡng kéo ra một nụ cười, nói: “Các cậu trước thu xếp cho đồng đội bị thương, lát nữa hấn qua thảo luận với tôi đi.”

“Nói cũng phải.” Michele gật đầu.

Woodrow liếc về phía ta một cái, thấy ta không có phản ứng, lập tức xoay người rời khỏi.

Nhận ra ta rời sao? Giết hấn, hay là...

“Dám nói một chữ, ta sẽ khiến người chết rất khó coi!”

Woodrow lão đảo một bước, gật đầu, sau đó rất nhanh mà rời đi.

“Grisia.” Tylin đột nhiên gọi một tiếng, ta quay đầu nhìn hấn, hấn vô cùng nghiêm túc nói: “Tôi nợ cậu một mạng.”

Ta cười.

Dũng giả nợ Ma Vương một mạng, Tylin, người cứ ngoan ngoãn dùng mạng cùng ta chơi trò chơi này đi.

Vương quốc Kissinger vừa lại nâng cao tiền treo thưởng của Ma Vương và sinh vật undead, cộng thêm ta và Tylin đều muốn tiếp tục chinh phạt Ma Vương, Michele cũng không thể bắt bí chúng ta, chỉ có tiếp tục hành trình chinh phạt Ma Vương.

Bởi vì Elo thỉnh thoảng phái tới sinh vật undead tương đối cao đẳng để cho chúng ta đánh, cho nên tiền thưởng đoàn đội chúng ta nhận được so với người khác nhiều hơn rất nhiều, không ít người từ những nơi khác ngưỡng mộ mà đến, yêu cầu gia nhập đoàn đội, đội ngũ cũng càng ngày càng lớn mạnh, vẫn thật có chút giống một chi quân đội chinh phạt Ma Vương rồi.

Bởi vì Tylin “đánh chạy” Elo, cứu mọi người có mặt lúc đó, cho nên Tylin, Michele, ta và Charlotte cũng theo đó mà biến thành nhân vật trung tâm của đoàn đội.

Tùy theo sinh vật undead một con tiếp nối một con mà đến, kiếm thuật của Tylin cũng càng ngày càng tốt hơn, tiến bộ có thể nói là một ngày ngàn dặm, không tệ không tệ, nếu như ngay cả thực lực so sánh với Elo cũng không có, vậy làm sao có tư cách làm dũng giả thứ nhất của ta đây?

Trò chơi tiến hành rất thuận lợi, bây giờ chuyện duy nhất khiến ta có chút băn khoăn là Thần Điện Ánh Sáng muốn xuất binh tấn công Ma Vương, nhưng ta nghĩ làm sao cũng đều cho rằng Lesus không thể xuất binh thành công, bây giờ Ma Vương vừa mới xuất hiện, hắc ám thuộc tính sử dụng cũng không nhiều, một khi ta xảy ra chuyện thậm chí đi tong rồi, sợ rằng thế giới lại phải bị hắc ám chi địa nuốt chửng.

Cho nên, Lesus muốn xuất binh tấn công ta, còn phải trước qua cửa ải hoàng thất các nước, chỉ là Vong Hưởng quốc có để cho hãn xuất binh hay không đã là cái vấn đề lớn, Giáo Hoàng cũng không thể tùy ý hãn làm loạn,

hơn nữa Thánh kỵ sĩ của phái người tốt ảm áp làm sao cũng là người dưới trướng của ta, muốn lấy để tấn công ta cũng không khả năng thuận lợi như thế... mặc kệ nghĩ làm sao, Lesus đều không thể dễ dàng xuất binh.

Cho dù là ta xuất binh cũng phải giải quyết một đống vấn đề, mặc dù trên lý luận, toàn bộ Thánh kỵ sĩ đều phải nghe lệnh của ta, nhưng xuất binh thế nhưng không phải có binh là được, còn phải kiếm đồ ăn, nước uống và trang bị, không có chi viện của Giáo Hoàng thậm chí của Quốc Vương, xuất binh một tuần đã phải dẹp đường về nhà rồi, quân đội đói bụng sao có thể đánh nhau chứ!

Lý do không có đầy đủ vẫn thật xuất binh không được, càng huống chi Lesus chỉ là Judge knight, hãn thế nhưng không phải thủ lĩnh Thánh Điện, điều động lên khó khăn càng chông chát.

Bởi vì không tin Lesus thật sự xuất binh, cho nên ta bỏ mặc chuyện này suốt một tháng, mãi cho đến hai ngày gần đây, Tylin bận rộn đánh sinh vật undead thăng cấp, trong đoàn đội mạo hiểm không có chuyện gì, đang là lúc nhàm chán, ta mới quyết định dùng ly thức để nhìn lên tình hình của Thần Điện Ánh Sáng một chút.

Bởi vì khoảng cách xa xôi vừa lại đối với phương hướng không quen, ta tốn một khoảng thời gian, để cho tinh thần của mình vọt đến Thần Điện Ánh Sáng, ai ngờ vừa đến Thần Điện, ta thiếu chút nữa đã cho rằng mình đi nhầm Thần Điện rồi, bởi vì Thánh kỵ sĩ đây Điện đều mặc đồng phục xa lạ, nếu không phải biểu tượng Thần Ánh Sáng ở phía trên không có thay đổi, vẫn thật khiến người nhận không ra.

Đồng phục trên thân của mỗi người đều rất mới, xem ra là đã đổi đồng phục mới, đây cũng không có gì, lúc trước đúng là từng suy tính muốn làm đồng phục mới, chỉ là không ngờ ngay cả kiểu dáng đều thay đổi nhiều như thế, hơn nữa chất liệu thoạt nhìn cũng tốt hơn so với đồng phục lúc trước, độ dày vải vóc tăng lên không ít, ngực chỗ hiểm vân vân thậm chí may

thêm thuộc da vào giữa vải vóc, dùng để tăng độ phòng ngự... Giáo Hoàng từ lúc nào trở nên hào phóng như thế rồi?

Ông ta chẳng phải nói Thánh kỵ sĩ dù sao cũng không sợ bị đánh, đồng phục chỉ cần hào nhoáng bên ngoài, thoát nhìn hoa lệ, có thể lừa gạt tín đồ thì càng tốt, về phần vải vóc thì có thể mỏng được bao nhiêu thì mỏng bấy nhiêu, nếu không phải sợ trời mưa, ông ta còn muốn dùng giấy đây!

Ta tò mò tiếp tục nhìn lên, có một số Thánh kỵ sĩ mặc khôi giáp, thoát nhìn cũng là mới, hình như hết sức kiên cố, không giống loại khôi giáp lúc trước dùng cho nghi thức kia, xa hoa đẹp mắt, mặc lên lập tức oai phong hơn gấp đôi, hơn nữa vừa vặn thoải mái, trọng lượng còn rất nhẹ đây!

Khôi giáp trước kia có thể nói là ngàn vạn ưu điểm tập trung vào một bộ, độc nhất chỉ có một khuyết điểm, chính là không có lực phòng ngự, tế ti cầm ma pháp trượng chọc vài cái nói không chừng cũng sẽ bị thủng.

Dù sao phòng ngự của Thánh kỵ sĩ là dựa vào Thánh quang hộ thể mà không phải dựa vào khôi giáp, Giáo Hoàng lúc trước là nói như thế.

Đám Thánh kỵ sĩ hình như cũng cảm thấy hứng thú với khôi giáp mới của mình, thỉnh thoảng có người gõ gõ đánh đánh, sau đó rất lấy làm lạ khôi giáp lại có thể không bị lõm xuống.

“Khôi giáp này thật không tệ.” Thánh kỵ sĩ rất cảm động nói.

“Đúng thế, so với cái bộ vô dụng chỉ có thể nhìn trước kia tốt hơn nhiều.”

“Rốt cuộc không cần cẩn thận từng ly từng tý, sợ làm hỏng khôi giáp thì lại phải tự mình tốn tiền sửa rồi.”

“Sửa cái gì? Nếu đục lõm, lấy ngón tay ấn ở mặt trong về nguyên dạng là được rồi à!”

“Nhưng tôi lần trước không cẩn thận đã đụng thủng rồi.”

“VẬY ĐÚNG LÀ HẾT CỨU RỒI...”

Nghe thấy ta cũng xót xa rồi, chỉ là kinh phí làm trang phục Giáo Hoàng phát xuống có nhiều đó, ta có thể có biện pháp gì?

Thánh kỵ sĩ thở dài nói: “Nếu như không phải sắp đi tấn công Ma Vương, sợ rằng chúng ta cả đời đều mặc không được loại khôi giáp này đi!”

Tấn công Ma Vương? Ta nghiêng rằng nghiêng lợi, vẫn thật sự muốn đến tấn công ta? Lại có thể còn làm khôi giáp tốt như thế, Giáo Hoàng ông làm cái quái gì vậy, trước kia chết cũng không chịu phát kinh phí làm trang phục, bây giờ sắp tới tấn công ta rồi mới chịu phát tiền, ta với ông có thâm thù đại hận gì sao?

Hừ! Không cần tự hỏi tự đáp, bây giờ liền đi tìm Giáo Hoàng, nếu ông ta nói không ra nguyên nhân, thì đổi lại ta có thâm thù đại hận với ông ta rồi!

Còn chưa tìm được Giáo Hoàng, lại trước ở trên hành lang liếc thấy một người, mặt của hắn thoạt nhìn thực sự rất quen thuộc, nhưng nhất thời lại cũng nhớ không ra ——Leaf?

Sau khi nhìn thêm một cái, ta không thể chắc chắn hơn, đúng là Elmairy!

Ta sững sờ mà nhìn hắn, hơn một năm trước, hắn còn có khuôn mặt trẻ con hình trứng ngỗng, đàn ông hơn hai mươi tuổi còn có thể dùng “đáng yêu” để hình dung thực sự không nhiều, nhưng Elmairy chính là một tên trong đó!

Nhưng giờ đây, cằm của hắn thon nhọn không ít, không còn là mặt trứng ngỗng nữa, cùng lắm coi là mặt trái xoan, không biết hắn rốt cuộc đang suy

nghe cái gì, ánh mắt vậy mà có thể sắc bén như thế, phối hợp với bộ khinh giáp cung tiễn thủ mới tinh, thoát nhìn thật sự rất có khí thế!

Cảm tri quả nhiên không thể hoàn toàn thay thế thị giác, lúc trước ta căn bản không phát hiện tướng mạo của Elmairy thay đổi thì ra nhiều như thế!

“Đội trưởng.” Thánh kỵ sĩ bên cạnh hẳn, nếu ta nhớ không sai, đó hẳn là phó đội trưởng của hẳn, nói: “Kinh phí mua thêm cung tên và khinh giáp còn dư có thể lấy mua thêm một loạt mũi tên có lực xuyên thấu mạnh không?”

Thánh kỵ sĩ của Leaf knight lãnh đạo tất cả đều kiêm luyện cung thuật, là một dòng cung kỵ binh lên ngựa có thể kéo cung bắn địch, xuống ngựa có thể vung kiếm chém người, cũng là một tốp công kích thủ từ xa quan trọng nhất trong Thánh Điện.

Elmairy giật mình, khí thế vừa rồi nhất thời bớt đi một nửa, có chút khó có thể tin lắm lắm: “Mua xong trang bị lại có thể còn dư kinh phí? Giáo Hoàng lần này thật sự hào phóng à!”

“Đúng là rất khó tin.” Phó đội trưởng trông về nơi xa: “Nhớ trước kia từng xin mua một loạt tên, phản hồi của Giáo Hoàng kêu tôi mua đầu tên là được, thân tên thì dẫn tiểu đội viên vào rừng rậm đốn cây, sau đó vót mảnh là xong...”

Nghe vậy, Elmairy cũng lộ ra cười khổ, nhưng đột nhiên, hẳn dừng lại bước chân, sau đó nhìn trái nhìn phải, nhưng không nhìn thấy thứ gì.

“Đội trưởng, làm sao vậy?”

Elmairy có chút mê hoặc nói: “Không, không có gì, vừa rồi đột nhiên cảm giác rất giống như có người đang nhìn ta, có lẽ là ảo giác đi.”

Không hổ là cung tiễn thủ từng luyện cảm tri, sợ rằng Elmairy là nhận thấy được ta rồi, mặc dù cuối cùng nhận định là ảo giác, nhưng chỉ là thế này đã rất khá rồi...

“Ở đó.” Phó đội trưởng chỉ một cái góc nào đó.

Ta và Elmairy đồng loạt nhìn qua, hai nữ tể ti tập sự khoảng chừng mười mấy tuổi đang trốn ở bên cột nhìn trộm hẩn, vừa nhìn thấy Elmairy đang nhìn bọn họ, lập tức thẹn thùng mà bỏ chạy mất.

...

“A?” Elmairy lại là vẻ mặt mê hoặc, khí thế biến mất tằm, thoạt nhìn trái lại càng giống Elmairy trong ký ức của ta. “Ta tưởng rằng chuyện của ta và Ann, toàn Thánh Điện đều biết rồi.”

Phó đội trưởng nhún vai nói: “Là toàn Thần Điện đều biết không sai, nhưng thứ không chiếm được càng quý giá mà! Đội trưởng giá trị của ngài trái lại so với lúc trước càng cao rồi đây!”

“Như, như vậy sao...”

Thế giới này thay đổi rồi! Đàn ông độc thân không ai muốn, gã sắp chết trái lại người người đoạt, có lộn hay không hả!

“Đội trưởng, Thần Điện vẫn định tấn công Ma Vương sao?” Phó đội trưởng khéo léo hỏi: “Kế hoạch xuất binh hình như chịu rất nhiều trở ngại?”

Elmairy lắc đầu nói: “Mặc kệ có bao nhiêu trở ngại, tóm lại xuất binh theo kế hoạch của Judge knight, mũi tên vừa rồi nói đến cứ đi đặt đi, nếu uy lực mũi tên không đủ mạnh, đối phó sinh vật undead cũng rất vất vả.”

“Vâng!” Phó đội trưởng lẩm bẩm: “Xem ra phải gấp rút mới kịp xuất binh rồi, tôi bây giờ lập tức sẽ đi mời thợ thủ công giúp đẩy nhanh công việc, xin cáo lui trước.”

“Mau đi đi!”

Gì vậy chứ, các người thật sự định nghe lời Lesus đi tấn công Ma Vương — tấn công ta sao?

Elmairy, người có phải quên ta mới là thượng cấp trực thuộc của người, ta mới là thủ lĩnh Thánh Điện...

Grisia!

Ta lạng đi một chút. Ai đang gọi ta? Lại thử nhìn Elmairy ở phía trước, từ sau khi phó đội trưởng của hãn vệ vàng rời khỏi, hãn cũng không nhanh không chậm mà đi, nhìn hướng đi hình như là định trở về phòng, cũng không giống dáng vẻ đã lên tiếng.

“Grisia, cậu rốt cuộc đang ngăn ngại cái gì thế?”

Đây là... tiếng của Charlotte!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 4: Trận Chiến Cuối Cùng: Kẻ Phản Bội Của Ánh Sáng — Tướng Quân Màu Đen

Thu hồi ly thức từ nơi xa xôi, liếc mắt liền thấy Charlotte đang khom lưng nhìn ta, một đôi mắt tròn thật lớn, cũng không biết tròn lớn như thế làm chi? Mắt có to cũng sẽ không nhìn thấy được tốt hơn đi?

“Cậu thật sự rất khó tìm đó!” Charlotte bĩu môi nói: “Nếu muốn ngăn ngơ, ngồi ở lều của mình ngăn ngơ không phải được rồi sao?”

Người trong đoàn đội đều biết ta thích nhất ngồi “trầm tư” ở dưới tàng cây cách doanh trại một khoảng cách, đương nhiên sự thật không phải như thế, ta chỉ là dùng ly thức đến khắp nơi “quan sát” mà thôi.

“Tìm tôi làm chi?” Ta lười biếng nói.

“Có người lạ đến đội tìm cậu đó!”

Charlotte không biết đang hưng phấn cái gì, từ lúc ta có mấy lần bất cẩn quên đọc chú ngữ đã thi triển ra ma pháp, suốt ngày đều có ma pháp sư đến tìm ta làm lão sư, đây có gì phải ngạc nhiên?

Ta biếng nhác nói: “Oh? Đừng lại là đến xin tôi nhận hẳn làm học sinh chứ, tôi không có hứng đối với dạy học sinh.”

“Không phải, không phải!” Charlotte càng hưng phấn nói: “Hắn nói hẳn là quản gia trước đây của cậu đó! Cậu quả nhiên là quý tộc đi?”

Quản gia của ta? Ta đâu ra cái thứ này...

“Tylin dẫn hãn qua đây rồi.” Charlotte chỉ về phía sau, ta cứ theo đó mà đem cảm tri mở rộng ra, quả nhiên phát hiện Tylin ở cách đó không xa, phía sau hãn cũng đúng là có đi theo một người...Lại có thể là hãn!

Ta kinh ngạc nhảy dựng lên, cái người này hoàn toàn không nên xuất hiện ở cái nơi này, hơn nữa hãn muốn tự xưng là quản gia trước đây của ta, ta vẫn thật là không có đường phản bác, bởi vì trước kia ngay cả bữa sáng đều là hãn giúp ta chuẩn bị — Adair.

“Grisia?” Charlotte tò mò gần chết: “Cậu thật sự quen hãn hả?”

Ta không ngó ngang tới cô ta, chỉ là nhìn Adair, hãn đi theo Tylin, một mạch đi tới trước mặt ta, cũng không có mặc trang phục của Thánh kỵ sĩ, mà là trang phục đơn giản mà thôi, nhưng cho dù như thế, hãn vẫn có một loại cảm giác uy phong lẫm liệt, đây có lẽ cũng là nguyên nhân chủ yếu Tylin và Charlotte lại trực tiếp dẫn hãn tới, mà không phải xác nhận với ta trước.

Ta sớm đã nói với bọn họ, đừng dẫn người nhàm chán tới làm phiền ta, lấy khí thế của Adair, rõ ràng không khả năng bị coi là người nhàm chán.

Cao thủ kiếm thuật đúng là đáng ghét!

Giọng điệu của ta rất gắt nói: “Người tới đây làm cái gì?”

“Đương nhiên là đến tìm ngài.” Adair mỉm cười: “Có thể nói riêng một lời không?”

Ta lạnh lùng nói: “Giữa chúng ta không có cái gì để nói, người nói chuyện cũng cần thận một chút cho ta!” Nếu nói ra thân phận chân thực của ta, dù là Adair, ta cũng tổng hãn đến gặp Thần Ánh Sáng như thường!

Adair hơi hơi cúi đầu xuống, mang theo giọng ưu thương khẽ nói: “Đội trưởng, tôi trước đây đối với ngài trung thành tận tâm, chỉ cần ngài hạ lệnh, mặc kệ mệnh lệnh có bao nhiêu khó khăn hay vô lý, Adair dù là chết cũng sẽ hoàn thành nhiệm vụ! Nhưng hôm nay lại ngay cả tư cách nói chuyện với ngài cũng không có sao? Đội trưởng, đội trưởng ơi...”

Đội cái đầu người! Diễn kỹ của Adair thật sự so với Elo không chỉ tốt hơn một trăm lần, rõ ràng chính là một tên trung thành, theo lý thuyết hẳn là rất thành thật mới đúng, chẳng qua gã này từ trước kia đã là một trăm điểm diễn kỹ, hơn nữa kiếm thuật tốt, năng lực xử lý chuyện càng tốt, khiến cho ta thường thường tự hỏi Adair nói không chừng so với ta càng thích hợp làm Sun knight.

“Lại có thể gọi Grisias là đội trưởng?” Tylin thì thào.

Charlotte và Tylin lộ ra biểu tình vô cùng tò mò, cứ tiếp tục thế này, ta cũng không biết nên làm sao giải thích với bọn họ nữa, đành phải túm lấy cánh tay của Adair, sau khi làm bộ mà niệm một đoạn chú ngữ, dịch chuyển tức thời đến Ma Vương Điện.

Trở về Ma Vương Điện, ta buông tay của Adair ra, tự đi thẳng đến vương tọa ngồi xuống, từ trên cao cúi nhìn đối phương.

Adair tò mò mà nhìn đại sảnh của Ma Vương Điện, nhưng chỉ là thoáng một chút, lực chú ý lại trở về trên người ta, cười mở miệng gọi “đội trưởng”, cứ giống như lúc trước.

Ta một hơi bác bỏ: “Ta đã không phải đội trưởng của người nữa!”

Adair lại không phải rất để ý, vẫn cười cười hỏi: “Như thế bây giờ nên làm sao xưng hô ngài đây?”

Gã này rốt cuộc muốn làm gì? Ta có chút không rõ ý đồ của hắn, không nói nhiều trước hết thi triển ly thức, đây có thể để cho ta nhìn rõ biểu tình

của hắn, ngay cả một chút xíu biến đổi cũng đừng hòng thoát khỏi bàn tay của ta!

Rất lâu không thấy được mặt của Adair rồi, đã hơn một năm rồi đi? Hắn thoát nhìn tang thương không ít, có vài sợi tóc mai lại có thể đều đã bạc trắng, Adair lúc này mới mấy tuổi chứ!

Vậy mà ngay cả tóc trắng cũng có rồi...

“Đội trưởng?” Adair khó hiểu nhìn ta.

Nhìn mấy sợi tóc mai màu trắng đó, ta trầm mặc một chút. Lạnh lùng nói: “Đương nhiên là Ma Vương bệ hạ.”

“Vâng, Ma Vương bệ hạ.” Hắn vậy mà không chút do dự đã gọi rồi.

Ta ngạc nhiên nhìn hắn, gã này chẳng lẽ là...

“Người hắn sẽ không là tới đầu hàng chứ?”

Adair lặng đi một chút, như chuyện đương nhiên nói: “Đội trưởng... ý tôi là, Ma Vương bệ hạ, tôi đương nhiên là tới đầu hàng, nếu không tôi đến để làm gì đây?”

Cái gì gọi là đương nhiên? Người thân là phó đội trưởng của tiểu đội Sun, ở lúc Sun knight chạy đi làm Ma Vương, người liền có thể danh chính ngôn thuận mà tiếp nhận vị trí của Sun knight, kết quả người lại có thể chạy tới đầu hàng Ma Vương, cái này gọi là đương nhiên sao?

Ta khó có thể tin nói: “Ta cho rằng người là tới khuyên ta về Thánh Điện.”

“Bệ hạ nếu đã làm ra quyết định, thuộc hạ đương nhiên nghe lệnh.” Adair cười nói: “Luôn đều là như thế, không phải sao?”

Gã này là nghiêm túc hay lại là diễn đây? Ta suy tư một hồi, Adair lại thiếu kiên nhẫn trước, mở miệng hỏi: “Bệ hạ, ngài ở trong đoàn đội mạo hiểm đó làm cái gì?”

“Ta đang chơi trò dũng giả đánh Ma Vương.” Nghĩ không ra kết luận, ta phải nhìn càng nhiều phản ứng của hắn, mới có biện pháp nhận định, dứt khoát đem nội dung trò chơi giải thích một lần, xem xem Adair sẽ nói cái gì.

“... Đợi đến lúc ta chơi chán, sẽ giết hết bọn chúng!” Cuối cùng, ta cố ý nói như thế, muốn xem xem Adair sẽ có phản ứng gì.

Adair không tán đồng nói: “Vì sao phải giết chết bọn họ? Như vậy cũng quá lãng phí rồi, trước bắt bọn họ về, rồi lấy từng người sử dụng, như vậy mới sẽ không lãng phí, ngài trước kia chẳng phải đều dạy tôi như thế sao?”

“Sử dụng? Người trái lại thử nói có cách sử dụng gì?” Hừ hừ, lòi đuôi chuột ra đi! Người căn bản không phải đến đầu hàng, là đến ngăn cản ta giết người đi!

Adair gật đầu, cẩn thận giải thích: “Trước tiên xem xem bên trong có ai đủ mạnh không, như tên cái Tylin kia thì còn có thể, dùng để làm mấy tên hộ vệ như Elo, chuyên môn phụ trách bảo vệ ngài. Elo dù sao cũng là người của Roland, như vậy quá nguy hiểm rồi, cho dù là Awaitsun cũng không đáng tin, cho nên tôi kiến nghị ngài nhất định phải làm vài tên hộ vệ chuyên thuộc tuyệt đối trung thành tận tâm.”

“Ta có người, không phải sao?” Ta cố ý hỏi như thế.

“Tôi chỉ có một người.” Adair lắc đầu nói: “Bắt đầu từ bây giờ, ngài cần không ngừng tích trữ hộ vệ vĩnh viễn không phản bội, nếu ngài đến lúc mất đi lực lượng của Ma Vương, mới sẽ không vô lực chống cự những người tới thảo phạt ngài.”

Nghe vậy, ta nhìn Adair, hấn vẫn là cả mặt thành khẩn, mặc dù đây là phó đội trưởng của mình, chẳng qua có đôi khi, ta vẫn thật không hiểu cách nghĩ của đối phương, vốn cho rằng Adair là tới nhằm vùng hoặc là đến ngăn cản ta giết người, nhưng hấn lại bảo ta “làm mấy tên hộ vệ chuyên thuộc”, vật liệu làm hộ vệ chuyên thuộc thế nhưng không phải người sống sờ sờ, là người chết hấn hoi.

“Adair.”

“Vâng?”

“Ta đã không phải đội trưởng trước kia của ngươi nữa, cũng sẽ không theo ngươi trở về Thánh Điện, nếu như ngươi muốn làm phó đội trưởng của Sun knight, khuyên ngươi vẫn là bỏ đi cái ý nghĩ này, trước khi ta vẫn chưa muốn giết ngươi, trở về Thánh Điện đệ bổ thành Sun knight.”

“Đội trưởng! Không, bệ hạ!” Adair đột nhiên quỳ một gối xuống đất, kiên định hô lớn: “Mặc kệ là đội trưởng hay là Ma Vương, kỳ thực còn chẳng phải đều là ngài, chỉ là chức vị thay đổi mà thôi, người tôi thuần phục là ngài, không phải cái danh hiệu “Sun knight” này, nếu ngài đã thành Ma Vương, tôi cũng chỉ là thuộc hạ của Ma Vương, tuyệt đối sẽ không trở thành Sun knight!”

Adair dùng ánh mắt kiên định nhìn ta, mà chuyện hấn kiên định lại là muốn làm thuộc hạ của ta, thuần phục ta, bất chấp ta là Sun knight hay là Ma Vương.

Ha ha! Ta không nhịn được cười: “Adair, đã có ai nói ngươi thật sự rất ngoan cố chưa?”

“Mỗi một người quen biết tôi vừa lại biết ngài là đội trưởng tôi đều từng nói như thế.” Adair có chút ngượng ngùng nói.

“Ha ha ha —” Ta cười lớn ra tiếng: “Đứng lên đi, Adair, nhớ lấy lời ta nói bây giờ: “Chỉ có người, vĩnh viễn đều không cần phải quỳ ở trước mặt ta.””

Adair đứng dậy, trên mặt nhin không được lộ ra tươi cười đắc ý, tinh thần phấn chấn mà hô lớn: “Vâng, bệ hạ.”

Thấy Adair cả người gió bụi mệt mỏi, ngay cả hộ giáp cũng không có, kiếm trên tay cũng không phải thanh kiếm coi như không tệ đó của phó đội trưởng, chỉ là một thanh kiếm sắt bình thường mà thôi, cả người nhìn lên thực sự giản dị, ta vốn định gọi Awaitsun đi tìm một ít quần áo và khôi giáp đến, nhưng đột nhiên nhớ tới Awaitsun ra ngoài giết vương tử, đến bây giờ đều vẫn chưa có trở về, đành phải đổi lại triệu hồi Elo.

“Hắn là ai?”

Elo vừa xuất hiện, liền khó che đậy ánh mắt ghê tởm, đây cũng không khiến người bất ngờ, Adair thế nhưng là Thánh kỵ sĩ, tràn ngập Thánh quang, đương nhiên sẽ bị sinh vật undead ghét, ừmm, nói lên như thế, ta phải ở trên người Adair phóng chút thứ làm dấu hiệu, tránh cho hắn vô duyên vô cớ liền đánh nhau với sinh vật undead trong Ma Vương Điện.

“Tâm phúc của ta, Adair, sau này người và Awaitsun đều phải nghe mệnh lệnh của hắn.”

Elo rống giận: “Ta chỉ nghe mệnh lệnh của quân chủ!”

Nghe vậy, ta đặc biệt quay đầu hỏi Adair: “Tình hình của Roland bây giờ thế nào rồi?”

Elo lặng đi một chút, cũng quay đầu nhìn Adair. Trên mặt lộ ra thần sắc mong chờ.

Mặc dù sinh vật undead căn bản không có vấn đề phân biệt giới tính, nhưng Elo chính là một gã đàn ông, nhìn thấy hãnh đối với tin tức của Roland lộ ra loại biểu tình khát vọng này, da gà của ta cũng nổi lên rồi!

“Không rõ lắm.” Adair lấy làm tiếc cười cười: “Tôi từ rất sớm đã ra ngoài tìm ngài, không có nghe nói chuyện của Hell knight, chỉ biết hãnh đúng là có trở về Thánh Điện, trước khi tôi rời khỏi hãnh đều luôn ở trong đó.”

Nhìn thấy Elo lộ ra biểu tình thất vọng, ta đột nhiên có chút đùa ác, tiếp tục hỏi: “Vậy hãnh có nhắc tới chuyện của Elo không?”

Adair lắc đầu nói: “Tôi chưa từng nghe cái tên Elo này.”

Phụt! Biểu tình của Elo vẫn thật có đủ thất vọng, giống hệt thiếu nữ bị người trong lòng quên lãng, nhìn thấy một gã đàn ông lộ ra loại biểu tình này thật đúng là vui nhộn!

Tốt hơn lần sau dứt khoát cho Elo một cái nhiệm vụ “vọt đến Thánh Điện cường hôn Roland rồi chuồn cho nhanh”... Hãnh biết đâu sẽ vui vẻ tiếp nhận?

Ta hạ lệnh: “Elo, đến kho tàng tìm mấy bộ khôi giáp và kiếm tốt nhất đến, để cho Adair có thể mặc.”

Phái sinh vật undead cấp tướng quân đi lấy đồ, hiển nhiên có chút coi rẻ đối phương, nhưng dù sao Elo căn bản không thềm để ý ta đã hạ mệnh lệnh gì chỉ cần không phải mệnh lệnh của Roland hạ, hãnh tất cả đều không muốn làm, chỉ là không thể không làm.

Kéo theo bước đi không cam tâm tình nguyện, Elo rời khỏi đại sảnh, trong lúc này, cặp mắt của ta mặc dù nhìn chăm chăm Elo, nhưng trên thực tế lại là dùng ly thức quan sát Adair.

Adair cũng đang nhìn Elo, biểu tình trên mặt không hài lòng, nếu như bảo hăn cho Elo cái điểm số, hăn nói không chừng sẽ cho đối phương âm một trăm điểm.

“Nói trở về, Adair, ngươi là làm sao tìm được ta?” Nếu như Adair một mình đã có thể tìm được ta, xem ra bọn Lesus có lẽ không phải không biết ta ở bên trong cái đoàn đội mạo hiểm đó.

“Tôi vốn muốn đi Ma Vương Điện tìm ngài, lại nửa đường gặp gỡ đội ngũ mà lúc trước ngài mất trí nhớ từng nán lại, tôi chỉ là chào hỏi với bọn họ, trong đó cái người gọi là Woodrow kia lộ ra thần tình và cử động khác thường.”

Adair cười nói: “Cho nên tôi đã bức hỏi một chút, hăn liền đầu đuôi gốc ngọn mà thú nhận việc từng ở trong cái đoàn đội này nhìn thấy ngài.”

Adair, ngươi vẫn chưa đầu hàng đã giống thuộc hạ của Ma Vương rồi đi?

Nói lên như thế, hăn trước kia đã thường thường bị ta bắt đi làm một số việc “vây đánh”, “bí mật điều tra” và “ngâm hạ thuốc xổ báo thù” gì gì đó, so với thuộc hạ của Sun knight, có khi Adair vốn đã càng thích hợp làm thuộc hạ của Ma Vương...

Adair nhìn xung quanh, do dự một chút, hỏi: “Bệ hạ, nơi này hình như có chút vắng vẻ, thủ vệ đi đâu rồi?”

“Awaitsun để cho ta phái đi làm nhiệm vụ, hăn đã mang mọi Âm kỵ sĩ đi rồi.”

Hăn đột nhiên kích động, nói: “VẬY quá nguy hiểm rồi, làm sao có thể cả tòa Ma Vương Điện đều không có người đây?”

Ta không hề gì nói: “Ta đã không phải Sun knight kiếm thuật kém cõi nữa, mà là Ma Vương cường đại, hơn nữa phần lớn không ở đây, khỏi lo

đi.”

Adair lắc đầu nói: “Nếu như có người thừa cơ tiến vào mai phục hoặc là động thêm tay chân đây? Bệ hạ, mặc dù ngài rất mạnh, nhưng cũng không thể đảm bảo sẽ không bị người khác dùng thủ đoạn âm hiểm đối phó, chẳng hạn như, ngài dám nói Giáo Hoàng chắc chắn không có ma pháp gì kỳ quái có thể áp chế ngài sao?”

Giáo Hoàng?Ta nghĩ một chút, vẫn thật không thể nào phản bác, cái lão Giáo Hoàng chết tiệt đó luôn luôn thần thần bí bí, vừa lại hầu như không ra tay, ông ta rốt cuộc biết bao nhiêu thứ vẫn thật không ai biết, nói lên như thế, bản khoản của Adair cũng không phải thừa, cộng thêm sự kiện đó...

Ta mở miệng hỏi: “Nghe nói Thần Điện Ánh Sáng muốn phái binh tấn công ta?”

“Là kiên trì của Judge knight trưởng, từ khi ngài lên làm Ma Vương, hẳn vẫn luôn bực bội không ngớt với ngài!” Adair mặt lộ vẻ tức giận: “Judge knight trưởng thực sự rất quá đáng rồi, ngài là vì thế giới này mới hi sinh mình đến làm Ma Vương, hẳn có tư cách gì phần nộ với ngài?”

Lesus đang tức giận à...sống lưng của ta đột nhiên phát lạnh, nhưng lập tức lại bị phần nộ đè xuống, ta bây giờ thế nhưng là Ma Vương, Ma Vương đấy nhá! Vì sao còn phải sợ gã Lesus đó? Lần trước cũng đã đánh hẳn tông vào bàn rồi, còn sợ cái búa á!

Nhất định là Lesus tích uy quá lâu, hại ta trong thời gian ngắn sửa không được!

Suy tư một chút, ta ngưng tụ lượng lớn thuộc tính hắc ám, nén lại thành một đoàn thực thể có thể đụng chạm, sau đó bắt đầu vo vê ấn nặn, cuối cùng làm ra một cái thủy tinh màu đen cỡ bằng lòng bàn tay, tạo hình là bé gái có một đôi cánh thiên sứ nhỏ — kỳ thực là giống búp bê cầu nắng màu đen hơn.

Ở dưới áo móc ra yên lặng vĩnh hằng, ta từ trong bắt ra một vệt linh hồn, nhét mạnh vào trong thủy tinh đen.

“Bệ hạ, ngài đang làm gì vậy?” Adair hết sức tò mò hỏi.

Ta vẫn chưa kịp giải thích, bé gái thủy tinh đen đã bắt đầu cử động rồi, đầu tiên là vịn gót chân, tiếp đến xoay xoay cổ, cuối cùng vỗ cánh bay lên, mở miệng nói chuyện: “Cuối cùng cũng chịu thả ta ra à? A! Thân thể này cũng quá nhỏ rồi! Lại có thể còn không có ngón tay, dạng này làm việc rất phiền toái, ít nhất cho ta hai cái ngón tay chứ?”

“Thủ công nghệ của ta chỉ có thể làm ra tay dạng viên cầu, ngón tay là không có khả năng!” Ta lắc lắc yên lặng vĩnh hằng, nói: “Hay là người muốn về yên lặng vĩnh hằng sánh đôi với Stephen hơn?”

“Không muốn!” Búp bê cầu nắng màu đen lập tức lắc mạnh đầu, sau đó lại tiếp tục phàn nàn: “Nhưng nhất định phải nhỏ thế này sao? Làm như vậy rất nhiều chuyện đều không thuận tiện rồi!”

“Vu yêu?” Adair khẽ nói.

“Cô ta là Red.” Ta túm lấy búp bê cầu nắng đen, ném cho Adair, người sau chụp ngay lấy.

“Chính là nhỏ mới thuận tiện mang theo, Red người phụ trách triệu hồi sinh vật undead, để cho Adair huấn luyện thành quân đoàn đúng quy cách, ta muốn kiến lập một chi quân đoàn undead cường đại của Ma Vương!”

Red không vui nói: “Ta không tin hẳn, hẳn là cái Thánh kỵ sĩ! Grisia, người đã quên những Thánh kỵ sĩ kia là thế nào gạt người sao? Nhất là tên Sun knight đó, hẳn đáng ghét nhất!”

“Không được mắng lão sư của ta!”

Ta nộ khí vừa nổi, một đường ám nhận liền ném về phía Red, ném xong lập tức liền hối hận, nhưng Adair lách người một cái, né qua đường ám nhận này, không để cho nó đánh vào Red và người mình.

Ta bất mãn nói: “Adair người vậy mà lại né tránh!”

Adair cười nhún vai, rõ ràng cũng nhận thấy ta không thật sự trách hẳn, Red thì cả người trốn ở sau bàn tay của Adair, bộ mặt ủy khuất từ khe ngón tay nhìn ta... Được rồi, búp bê cầu năng của ta làm căn bản không có mặt mũi, “ủy khuất” thuần túy là tự ta tưởng tượng.

“Ngoan ngoãn giúp Adair thành lập quân đoàn undead của ta, người không hi vọng Thánh kỵ sĩ của Thần Điện Ánh Sáng một mạch đánh vào Ma Vương Điện chứ?”

“Đương nhiên không cho bọn chúng đến!” Red kích động mà nhảy lên đầu ngón tay của Adair, còn giậm chân ở trên ngón trỏ và ngón áp út của người ta, nếu không phải Adair là Thánh kỵ sĩ thân cường thể tráng, đấu khí càng mạnh, ngón trỏ cũng sắp bị cô ta giậm gãy rồi.

“Vậy thì ngoan ngoãn hợp tác với Adair, trừ phi người biết làm sao luyện binh.”

Red lặng đi một chút, quả nhiên không nói cô ta biết, tuổi thọ của vu yêu mặc dù dài, nhưng vẫn là không thể học đến mức cái gì cũng toàn năng, Pink và Red thoát nhìn thì không giống loại hình biết luyện binh, Stephen thì còn có khả năng biết, chỉ là ta không tín nhiệm hẳn, tuyệt đối không thể thả hẳn ra giúp ta tổ chức quân đoàn, chỉ sợ quân đoàn này sau khi luyện xong, sẽ trực tiếp giúp Charlotte báo thù.

Trước khi vẫn chưa thể bức bách Awaitsun hoàn toàn trung thành với ta, trên tay ta đúng thật là không có nhân tài gì có thể tin cậy, Adair đến thật đúng lúc.

Adair cười với búp bê nhỏ trên tay nói: “Xin chỉ giáo nhiều!”

Sau khi “hừ” mạnh một tiếng, búp bê thủy tinh đen không chút đáng sợ mà uy hiếp: “Cẩn thận một chút cho ta, chỉ cần người dám gây bất lợi với Grisias, ta lập tức sẽ nổ tung người!”

Adair cười nói: “Đương nhiên không vấn đề.”

Lúc này, Elo cũng trở lại rồi, sinh vật undead cấp tướng quân quả nhiên vẫn là phải duy trì tôn nghiêm, hẳn không tự mình cầm đồ, mà là triệu hồi nữ yêu thủ hạ, mà nữ yêu này mặc dù so với sinh vật undead cấp tướng quân kém một chút, chẳng qua vẫn là không muốn tự mình cầm vật nặng, vừa lại triệu hồi hai tên tiểu lâu la ra khiêng, mà hai tên tiểu lâu la này lại là hai cỗ khô lâu.

Khô lâu là sinh vật undead cấp thấp nhất, nhưng hai cỗ trước mắt này sợ rằng không phải, khô lâu bình thường đều chỉ có khung xương trắng tua tủa, cách đối phó tốt nhất chính là đập một cước vào khớp xương của bọn chúng, phần lớn liền sẽ tan rã ngay, nhưng khớp xương của hai cỗ khô lâu này lại có dây chằng màu trắng và mấy mảnh thịt, thoạt nhìn ghê tởm hơn nhiều, chẳng qua hẳn là cũng kiên cố hơn nhiều, ít nhất đập một cước có lẽ sẽ không tan rã.

Sách giáo khoa sinh vật undead thật sự cần đổi mới một tý, ta trở thành Ma Vương chẳng qua có khoảng chừng một tháng, ít nhất đã thấy hơn hai mươi loại sinh vật undead mà trong sách giáo khoa tìm không thấy, cho dù là sinh vật undead trong sách giáo khoa có đề cập đến, thường thường cũng không hoàn toàn giống y như đúc trong sách nói, như loại khô lâu khớp xương có dây chằng và thịt này, trong sách căn bản chưa từng đề cập qua!

Nữ yêu chỉ thị cỗ hai khô lâu này bỏ cái rương xuống, sau đó từ trong lấy ra một bộ hộ giáp.

Ta vừa nhìn, đó vậy mà là một bộ khôi giáp nặng toàn thân, thoát nhìn hết sức khoa trương, mặc vào cái bộ khôi giáp nặng này, bên trong có người hay không cũng không biết!

Adair cười khờ nói: “Rất phù hợp phong cách của thuộc hạ Ma Vương, nhưng loại khôi giáp nặng này hình như không phải rất thuận tiện hoạt động.”

Phù hợp phong cách của thuộc hạ Ma Vương? Ta dùng lý thức tỉ mỉ nhìn, đây mới phát hiện màu nền của khôi giáp này là màu đen, chỉ có dùng tơ vàng phác họa ra hoa văn phức tạp, tổng thể nhìn lên càng hoa lệ, chẳng qua cũng vừa nhìn đã biết không phải cái người tốt.

Mặc vào bộ khôi giáp nặng màu đen này, nói hẵn là Ma Vương cũng có người tin đi!

“Mặc thử xem đi!” Ta đột nhiên hết sức tò mò hiệu quả của Adair mặc vào.

Adair gật đầu, nhưng khôi giáp nặng cũng không phải thứ mà một người đã có thể tự mình mặc vào được, cho nên hẵn dưới sự hỗ trợ của nữ yêu, mặc vào bộ giáp nặng màu đen đó, khí thế cả người lập tức đã trở nên khác, thậm chí so với bề ngoài sinh vật undead của Elo càng có lực đe dọa!

“Có quá nặng không?” Ta tò mò hỏi.

“Không.” Adair có chút nhạ dị mà ngấm nghĩa khôi giáp trên người, nói: “Ước chừng so với khôi giáp Thánh kỵ sĩ trước kia nặng hơn một chút mà thôi.”

Thật không hổ là Hỗn Độn Thần Điện hào phóng, bộ khôi giáp này thoát nhìn ít nhất nặng gấp ba khôi giáp Thánh kỵ sĩ, nhưng Adair lại nói nặng hơn một chút mà thôi, trừ phi bộ khôi giáp này là ngoài oai trong oái, nếu không sợ rằng khác biệt chính là ở trọng lượng của giá tiền tạo thành, mà

thứ Awaitsun trước đến giờ lấy ra luôn luôn không có hàng dỏm, ta nghĩ bộ khôi giáp nặng này hẳn cũng không khả năng là ngoài oai trong oái.

Suy nghĩ một chút, để tránh phiền toái, ta bảo Elo lại lấy ra một cái mặt nạ màu đen, để cho Adair mang lên, tránh cho về sau phải đánh nhau với Thần Điện Ánh Sáng, nếu như có người nhận ra Adair, như thế thân phận của Ma Vương đại khái sẽ rõ như ban ngày rồi!

Dù sao toàn Thánh Điện đều biết Adair trung thành tận tâm với ta, hẳn lại không biết làm sao biến thành thuộc hạ Ma Vương, cộng thêm Sun knight mất tích, người có não đều biết Ma Vương chính là Sun knight.

Nữ yêu từ cái rương lấy ra trang bị cuối cùng, đó là một thanh kiếm dài, nhìn hình thức và khôi giáp hình như không phải một bộ, nhưng cũng màu đen là chủ yếu, tạo hình của chuôi kiếm có rất nhiều góc bén nhọn, mũi kiếm còn thiết kế rãnh lấy máu, thoạt nhìn chính là một thanh kiếm rất không dễ chọc.

Sau khi cầm kiếm lên, ngay cả sắc mặt của Elo và nữ yêu đều tốt hơn rất nhiều, bởi vì một bộ giáp đen cộng thêm kiếm đen, duy chỉ có mũi kiếm lóe theo sáng bạc, đây khiến cho Adair cả người thoạt nhìn...

“Bệ hạ.” Hắc khôi võ sĩ cười mở miệng nói: “Tôi kiến nghị trước tiên thu cái “phí quản lý sinh vật undead” với ba vương quốc lớn, có lẽ ngài không thiếu tiền, chẳng qua cũng từ thu tiền, ngài có thể tuyên thệ với ba vương quốc lớn về quyền lợi của ngài một chút, tránh cho bọn họ cho rằng ngài dễ bắt nạt, giống như Judge knight, lại có thể còn dám xuất binh đến thảo phạt ngài.”

Hoàn toàn như một tên thuộc hạ của Ma Vương.

Ta biếng nhác nói: “Vương thất các nước còn lâu mới dám đến bắt nạt ta, cùng lắm là truy nã sinh vật undead của ta thả ra ngoài, dù sao sinh vật

undead chạy loạn cũng không phải biện pháp, nếu không có hành động, nhân dân cũng sẽ phản nộ, cho nên mới truy nã đi!”

Adair trầm mặc một chút, thấp giọng nói: “Truy nã sinh vật undead cũng không phải hoàn toàn là cái nguyên nhân này mà thôi, cũng là vì muốn ngài có một chút địch thủ, tránh cho ngài quá nhàm chán, đột nhiên muốn làm một số chuyện như chinh phục thế giới gì đó, như vậy thì phiền rồi.”

“Nhưng vương thất vừa lại không muốn dùng người của mình đi thanh trừ sinh vật undead, chỉ sợ ngài đem lửa giận thiêu đến cả vương quốc, cho nên dứt khoát truy nã sinh vật undead, để cho những đám mạo hiểm giả kia đi làm đồ chơi tiêu khiển của ngài.”

Thì ra là thế, nói lên như vậy đúng là có vấn đề, kỵ sĩ và binh sĩ dưới tay vương thất nhiều như thế nuôi mà không dùng, cứ một mực muốn xuất tiền đi truy nã sinh vật undead, để cho mạo hiểm giả đến thanh trừ, đây thực sự có chút thừa thãi, hơn nữa cũng không có hiệu suất.

Mạo hiểm giả dù sao cũng không phải quân đoàn, không có một cái chỉ huy giả thống lĩnh trừ liệu, chỉ là chạy đông chạy tây đuổi bắt sinh vật undead, hiệu suất thanh trừ còn không bằng tốc độ Elo triệu hồi.

Ta có chút nghi hoặc hỏi: “Adair, người làm sao lại biết rõ ràng như thế?”

“Sinh vật undead thuộc về phạm vi phụ trách của Thần Điện Ánh Sáng, Quốc Vương bệ hạ của Vong Hưởng quốc vốn là muốn để cho Thần Điện Ánh Sáng phụ trách chi phí truy nã, từ trong trợ cấp mỗi năm cho Thần Điện khấu trừ khoản đó, Giáo Hoàng dưới nhiều lần hiệp thương, Quốc Vương bệ hạ mới bỏ đi cái ý nghĩ này, đây là Mười Hai Thánh kỵ sĩ và phó đội trưởng đều biết.”

“Thì ra là thế.” Ta gật đầu, có chút kính phục nói: “Giáo Hoàng cũng thật không phải đên cạn dầu, vậy mà có thể khiến cho Quốc Vương bệ hạ không

khẩu trừ tiền, xem ra gừng càng già càng cay!”

Adair lộ ra một nụ cười cổ quái, nói: “Thật ra đây cũng là công lao của ngài, Giáo Hoàng nói với Quốc Vương, nếu Quốc Vương kiên trì muốn trừ tiền, vậy ông ta thà mất mặt và cũng thà mất mạng, xông đến Ma Vương Điện méc với Ma Vương, mọi người tốt hơn là cùng chết chung, cho nên Quốc Vương đành phải bỏ đi cái ý nghĩ khẩu trừ này.”

Chiêu, chiêu này cũng quá độc rồi đi...

“Ha ha ha ——” Ta cười đến không kiềm nổi: “Thật, thật không hổ là Giáo Hoàng! Vì để không trả tiền, ngay cả Ma Vương cũng dám lợi dụng.”

Red không vui mà nhảy tới nhảy lui trên vai Adair: “Grisia, người bị lợi dụng rồi đó, đáng lẽ phải tức giận mà không phải cao hứng!”

Ta không cho là đúng nói: “Chuyện con con này cũng muốn tức giận, vậy ta chẳng phải muốn cả ngày không ngừng tức giận sao?”

Red lặng đi một chút, lẩm bẩm: “Người với Ma Vương trước đây hình như không giống lắm...”

“Oh?” Ta thật có chút tò mò rồi, Ma Vương trước kia không biết đều là những người thế nào? “Làm sao Ma Vương thì nhất định phải tính tình nóng nảy à?” Nói lên như thế, những Ma Vương trong truyền thuyết kia xác thực đều không có gì đặc biệt, trước giờ cũng không có nghe qua Ma Vương là cái người tốt.

Red lắc đầu nói: “Mặc kệ tính tình ban đầu là tốt hay là xấu, hấp thu nhiều hắc ám thuộc tính như thế, nhất định sẽ bị ảnh hưởng, phần lớn là sẽ trở nên rất phóng túng vừa lại tùy hứng làm bậy, nổi giận thì bất chấp bên cạnh có ai hay là cái gì; vật muốn lấy được thì nhất định phải lấy cho bằng được, thỉnh thoảng sẽ nhìn trúng một số thứ khá phiền toái, như là vương miện của Quốc Vương hay là công chúa vân vân; hoặc là lúc trợ trụ đến

hoàng cung, vô tình cãi lộn với người bên trong, cãi không thắng người ta liền nổ sập hoàng cung hoặc là nửa tòa vương thành, đại khái chính là như thế mà thôi.”

Đại khái chính là như thế? Căn bản chính là người nuông chiều trẻ con quá mức rồi đi! Khó trách danh tiếng của Ma Vương lại kém như thế, tùy hứng làm bậy vừa lại không có người có thể trông nom, thậm chí còn có bà mẹ vu yêu làm đồng lõa, ta nếu như không phải chính là Ma Vương, phần lớn cũng muốn đồ sát hẳn!

“Là người trước kia quá nuông chiều trẻ con rồi! Nuôi ra một đống Ma Vương con chết tiệt, khó trách danh tiếng của Ma Vương kém như thế!”

Red bĩu miệng nói: “Căn bản không phải trước kia, ta bây giờ cũng rất nuông chiều người à! Người còn không phải cũng rất hư hỏng.”

“Ta...”Ta trở nên hư hỏng rồi sao? Do dự một chút, chung quy mà nói ta căn bản cũng đâu có làm gì chứ! Nào có thể nói ta trở nên hư hỏng rồi... được thôi, ít nhất đã đánh Judge!

“Ta chỉ hư “một chút xíu” được chưa? Ít nhất chưa từng nổ sập tòa thành nào!”

“Người sớm đã nổ sập rồi!” Red một hơi phản bác.

“Nói bậy!” Ta lập tức phản bác: “Ta trước giờ chưa từng có nổ sập hoàng cung, người sau khi thân thể vu yêu bị hủy diệt ngay cả lực ghi nhớ cũng bị hủy rồi sao?”

Red tức giận vừa lại giậm giậm chân.

Adair lộ ra cười khố, nói: “Bệ hạ, Red nói không sai, lúc đó chuyện Charlotte một người ứng cử Ma Vương khác đại não Vong Hưởng quốc và nổ sập hoàng cung hình như đã tính ở trên đầu ngài rồi.”

Đó mắc mớ gì đến ta! Ta là bên bị nổ không phải bên ra tay được chưa!

“Người nếu như đã nhận được lực lượng của người ta, đương nhiên ngay cả chuyện xấu của người ta làm cũng phải khái quát thừa nhận.” Red gật đầu, giọng điệu dạy dỗ nói: “Đã hiểu chưa? Con trai.”

... Quên đi, quên đi, người chết lớn nhất, hơn nữa người còn là ta giết, không cần phải so đo nọ với Charlotte.

Ta suy nghĩ một chút, nói: “Ít nhất ta không đi cướp công chúa!”

“Ồ...” Adair cả mặt biểu tình khó có thể mở miệng: “Bệ hạ, ngài cướp đi đệ nhất công chúa Alice đẹp nhất của Nguyệt Lan quốc, sau khi đùa giỡn chán đã thưởng cho Awaitsun thủ lĩnh của Âm kỵ sĩ thủ hạ, chuyện này toàn thế giới đều đã biết rồi.”

Ta cũng còn chưa có đùa giỡn đến, rốt cuộc đâu ra đùa giỡn chán hả! Hơn nữa Nữ Vương Nguyệt Lan quốc rõ ràng biết con gái mình là theo người ta bỏ trốn, lại có thể còn vu oan cho ta!

Chết tiệt —— Ta căn bản là Ma Vương oan ức nhất trên thế giới đi!

“Thật đáng hận! Adair, người và Red lập tức đi Vong Hưởng quốc và Nguyệt Lan quốc, ngoài trưng thu “phí quản lý sinh vật undead” còn trưng thu khoản “phí che đậy” cho ta, không trả tiền thì mang một đội sinh vật undead cao cấp đến hoàng cung để làm một “chuyến du lịch mười ngày xa xỉ”!”

“Vâng!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 5: Trận Chiến Cuối Cùng: Chiến Thiệp Của Ánh Sáng Hạ — Chuông Cảnh Báo Của Ma Vương Vang Dội

Trở về đoàn đội, Tylin và Charlotte lại có thể còn nguyên tại chỗ chờ ta, hơn nữa còn nhiều thêm một Michele, làm trò gì thế, kẻ chủ sự không phải hẳn là rất bận rộn sao? Charlotte và Tylin thường thường không làm việc đàng hoàng thì chớ, Michele làm sao cũng ở chỗ này hóng mát?

“Grisia, cậu cuối cùng cũng về rồi!”

“Người kia rốt cuộc là ai?” Charlotte tò mò muốn chết: “Thật sự là quản gia sao?”

“Tôi nghĩ không phải.” Tylin không đợi ta trả lời đã tự mình phân tích lên: “Bước đi của hắn vững vàng, kỳ thực cũng hết sức kinh người, thực lực sợ rằng ở trên tôi.”

Charlotte lộ ra biểu tình không dám tin...không tin cái gì? Thực lực của Adair không những ở trên Tylin, còn là ở trên trời xa tít đỉnh đầu của hắn!

Kiểm thuật của Adair thế nhưng là xếp ở trong top mười của Thánh Điện, nếu như Tylin có bảy phần thực lực của Adair, ta đã không cần chờ hắn chậm chậm thăng cấp thực lực, bây giờ đã có thể tiến vào phạm vi của Ma Vương Điện, đi cùng đối thủ trình độ hắc võ sĩ quyết đấu rồi!

Đáng tiếc bây giờ vẫn là chỉ có thể đánh một chút tiểu binh, hại ta nhàm chán đến chỉ có thể dùng ly thức xem trộm khắp nơi.

Michele lắc đầu nói: “Hai người các cậu cũng đừng nháo Grisìa, cậu ta không muốn nói thì thôi, dù sao chuyện cậu ta không nói có cả đồng, cũng không thiếu chuyện này.”

Người hai câu trước như khuyên nhủ, hai câu sau trái lại như đâm thọc!

“Trước tiên nói chính sự, Thần Điện Ánh Sáng phát ra công cáo chính thức xuất binh rồi, dự tính hai tuần sau xuất binh, hơn nữa bọn họ cho phép đoàn đội mạo hiểm trở thành phó đoàn trong quân đội, đi theo đánh trận, chỉ cần thông qua xét duyệt là có thể rồi, chẳng qua số người có hạn, chúng ta phải nhanh lên một chút đi báo danh!”

Tylin nhíu mày, hỏi: “Thần Điện Ánh Sáng rốt cuộc xuất bao nhiêu binh?”

Michele nói: “Tôi chỉ có tin tức của công hội mạo hiểm giả truyền tới, bọn họ là căn cứ vào suy đoán mà không phải tin tức chính thức, Thánh kỵ sĩ và tế ti cộng lại khoảng chừng bảy, tám ngàn người, nhưng là chinh thu phó đoàn ba ngàn người, đoàn đội có chức nghiệp cao cấp ưu tiên tuyển chọn, cho nên gom lại có thể là khoảng chừng mười ngàn người.”

Mười ngàn người... Lesus, người vậy mà đến thật sao?

Michele làm thương lượng nói: “Chúng ta có ba người chức nghiệp cao cấp, có một người còn là ma pháp sư, tỷ lệ trúng tuyển rất cao, hơn nữa đối đãi của Thần Điện Ánh Sáng cũng không tệ, thế nào? Chúng ta đi chinh tuyển chứ? Grisìa, cậu hẳn sẽ không lại nói chúng tôi nếu như làm sao làm sao, cậu sẽ lại muốn rút khỏi đội rồi đi?”

Người có cần phải thù dai như thế không? Ta cũng chỉ nói qua một lần có được không! Ta cắn răng nói: “Đi, đương nhiên đi!”

Sau khi nhận được đồng ý của ta, Michele chuyển hướng Tylin, vẻ mặt rất nhiều ý tứ dò hỏi.

Tylin gật đầu: “Tôi cũng đồng ý đi.”

“Quá tốt rồi!” Michele thở phào một hơi lớn: “Tôi vẫn thật lo các cậu muốn tự mình làm dừng giả, không chịu gia nhập quân đội của Thần Điện Ánh Sáng đây!”

“Ai muốn làm dừng giả hả!” Ta và Tylin đồng thanh, sau đó thoáng nhìn nhau một cái, ta ở trên mặt Tylin không nhìn ra biểu tình gì đặc biệt, đoán không được hẳn đang nghĩ cái gì, nhưng sắc mặt của chính ta chắc chắn không làm sao dễ coi!

Mặc dù muốn gia nhập đoàn đội của Thần Điện Ánh Sáng đi xem thử Lesus rốt cuộc đang làm cái quỷ gì, nhưng trò chơi dừng giả của ta nên làm sao đây? Tylin làm sao có thể bì được Mười Hai Thánh kỵ sĩ, hẳn ngay cả thực lực của tầng cấp phó đội trưởng cũng không có, một khi gia nhập, hẳn chắc chắn làm không được dừng giả, giúp dừng giả lau giày thì còn được!

Đáng giận! Hết thầy cái này đều là Lesus hại, hẳn lại có thể đến thảo phạt ta, còn thật sự xuất binh rồi, rõ ràng chính là chuyện khó khăn như thế, hẳn vậy mà có biện pháp bài trừ muôn vàn khó khăn — chính là để vì thảo phạt ta!

Lesus, người hận ta như thế sao?

“Grisia...”

Nghे thấy tiếng gọi ta hồi thần lại, Charlotte đang sợ hãi nhìn ta nói: “Grisia, cậu đang nghĩ cái gì thế? Biểu tình thật dọa người đó!”

“Không có nghĩ gì.” Làm biếng bịa lý do, ta dứt khoát nói sang chuyện khác: “Oh đúng rồi, cái người tới tìm tôi đó là thanh mai trúc mã của tôi... Không đúng, là trúc mã trúc mã!”

Thanh mai trúc mã cái gì, ta thế nhưng không muốn làm thanh mai, nhưng càng không muốn để cho Adair làm thanh mai của ta, ta không có bi thảm như thế phải tìm một gã đàn ông làm thanh mai đi!

“Thứ gì vậy à!” Charlotte cười.

“Chính là gã quen biết từ nhỏ mà thôi.”

Charlotte tò mò hỏi: “Oh? Ở lúc nhỏ bao nhiêu quen biết?”

“Khoảng mười tám tuổi... ý tôi là tám tuổi!” Vội vàng sửa miệng, mười tám tuổi mới quen biết thực sự không tính là thanh mai... trúc mã trúc mã!

“Nhưng hẳn gọi cậu là đội trưởng?” Vẻ mặt tò mò của Tylin so với Charlotte còn minh hiển hơn: “Cậu từng làm đội trưởng gì đây?”

“Không có!” Ta không nhận được bịa chuyện: “Lúc nhỏ tôi là vua trẻ con, hẳn luôn gọi tôi là đội trưởng, lớn lên cũng sửa không được, chỉ thế mà thôi!”

“Cậu là vua trẻ con?” Charlotte cả mặt không tin: “Cậu thoát nhìn căn bản là loại hình bị người bắt nạt!”

Chuẩn không cần chỉnh, ta không ít bị người đánh, chẳng qua sau đó đều tàn nhẫn trả thù lại rồi.

Đại khái là mặt của ta thật sự rất khó coi, mặc dù Charlotte và Tylin vẻ mặt đều không tin lắm, nhưng bọn họ cũng không dám tiếp tục dây dưa ở vấn đề này.

Michele mang chút hi vọng hỏi: “Trúc mã trúc mã của cậu có khả năng gia nhập đoàn đội chúng ta không? Tylin nói hẳn thoát nhìn rất mạnh.”

“Hẳn không rảnh!” Bận thành lập quân đoàn undead Ma Vương rồi!

Michele sờ sờ mũi nói: “Xem ra Grisìa hôm nay tâm tình lại không tốt rồi, tôi tránh trước đây, đỡ phải bị lôi đánh trúng.”

Lần trước, ta thật sự bị lỗi nhải của Tylin làm phiền đến chịu không nổi, hất tay chính là một đường lôi điện ma pháp, đem cả người hất đánh bay ít nhất xa mười thước.

Michele xoay người liền đi, hai người khác có chút do dự không quyết, thỉnh thoảng len lén giơ mắt nhìn ta, hình như đang quan sát tâm tình của ta rốt cuộc có phải là tệ đến cực điểm.

Ta lạnh lùng nói: “Có chuyện mau nói, không có chuyện thì mau biến, tôi muốn trầm tư rồi.”

Xem ra là tệ đến cực điểm rồi.

“Thì thầm cái gì?” Nhìn thấy dáng vẻ hai người kề nhau thì thầm nói chuyện của Tylin và Charlotte, cảm giác của ta không biết làm sao càng không thoải mái!

“Không!” Tylin bối rối xoa tay lia lịa nói: “Tôi, tôi đi luyện kiếm đây! Michele, Michele, chờ tôi với!”

Tylin vội vàng liền xoay người chạy mất.

Thấy hai người chạy đi, Charlotte cũng vội vàng muốn đuổi theo hai người: “Tôi đi xem xem có người nào luyện kiếm luyện đến bị thương, cần phải trị liệu không!”

“Không muốn ở cùng một chỗ với tôi như thế sao?” Ta lạnh lùng nói.

Hừ! Trước kia rõ ràng yêu ta yêu muốn chết, cho dù đối địch với toàn thế giới cũng muốn cướp ta đi, bây giờ lại luôn chạy theo Tylin!

“O?” Charlotte dừng chân lại, bĩu môi nói: “Cậu bây giờ dữ như thế, ai dám ở cùng chỗ với cậu chứ! Ngay cả Michele và Tylin đều sợ chạy ròi, cậu không mắng bọn họ thì mắng tôi, quá bất công ròi đi!”

Ta trầm mặc không nói. Ta vừa ròi rớt cuộc nghĩ cái gì? Charlotte của trước kia sớm đã chết ròi, trước mắt cái “Charlotte” này chỉ là trùng tên mà thôi, căn bản ngay cả bề ngoài cũng không giống... có lẽ tính cách có chút giống?

“Grisia?” Charlotte nghiêng đầu, nhỏ giọng hỏi: “Cậu, cậu hẳn sẽ không là thích tôi ròi chứ?”

Một cơn nóng đột nhiên bốc lên mặt, ta gầm lên: “Nói bậy! Ai sẽ thích con gái con đũa không có khí chất vừa lại thô lỗ như cô, nếu như cô đẹp một chút thì không nói, nhưng cô vừa lại không phải mỹ nữ, đúng là chẳng hiểu làm sao!”

Nói xong, Charlotte biến sắc, ly thức vừa ra càng thấy cả mặt cô ta đều đỏ lên ròi, nhưng hốc mắt càng đỏ, cô ta “hừ” một tiếng sau đó nhấc làn váy xoay người liền chạy đi.

Nhưng xoay người của cô ta cũng không thể ngăn cản ta nhìn thấy... cô ta rơi nước mắt.

Ta căn bản không muốn chọc cô ta khóc, những lời đó cũng không phải thật lòng, ta chỉ là, chỉ là quá tức Lesus ròi! Đều do gã đó không dừng đến thảo phạt ta!

Vị trí bây giờ của cái gã Lesus kia là...

“Dịch chuyển tức thời!”

Ta xuất hiện ở trên hành lang của Thánh Điện, phương hướng nắm bắt một cách vừa khéo, cái người kia ở ngay phía dưới trước mặt, ta phiêu ở

không trung, thuận tiện từ trên cao cúi nhìn hẳn, nhìn — Lesus Judge.

“Lesus, lâu rồi không gặp.”

Lesus dừng chân lại, chậm rãi ngẩng đầu lên, trên mặt vậy mà không mấy may có biểu tình kinh ngạc, dù cho ta xuất hiện đột ngột như thế, vẫn như cũ không thể lay động khuôn mặt tàn khốc của hẳn.

Trái lại là Vidar phía sau hẳn trợn lớn mắt, giật mình một cách rõ ràng, công lực giả khốc kém xa so với Lesus.

Ta sử dụng ly thức, sau đó liền hối hận, Elmairy trở nên chín chắn, không ngờ đến Lesus cũng vậy, lúc trước mọi người đều là hai mươi mấy rồi, trên lý luận sớm đã trưởng thành xong rồi, làm sao đều vẫn đang tiếp tục lớn lên?

Lesus rốt cuộc là hai mươi lăm hay là hai mươi sáu tuổi? Cái tuổi này vì sao có thể có khí thế được như thế?

Cho dù không quen biết, chỉ là ở trên đường gặp phải Lesus, sợ rằng mọi người đều sẽ cảm giác cái người này “không phải chuyện đùa”, “quyết không phải hạng người hời hợt” và “chọc giận hẳn tuyệt đối không có kết cục tốt”, sau đó đối với hẳn vừa kính vừa sợ, dù cho ngay cả hẳn là chức nghiệp gì cũng không biết.

Tóc đen mắt đen, một đôi lông mày kiếm đậm nhú mày theo thói quen, ánh mắt sắc nhọn như kiếm, tùy lúc tùy nơi đều rất chuyên chú và cảnh giác, Lesus người cũng không ngại mình sống quá mệt mỏi rồi sao?

So với một năm trước, Lesus bây giờ thoát nhìn càng chín chắn, mặt vừa lại dài hơn một chút, nếp nhăn giữa mày càng thêm khắc sâu, không biết có phải là thật sự quá lâu không thấy, ta thậm chí cảm thấy mày kiếm của hẳn càng giương cao rồi, lại phối hợp với khái giáp hoa văn bạc nền đen mới

ting cùng áo choàng cùng màu, cái gì mà hắc võ sĩ, Elo, Death Lord toàn bộ đều phải dạt sang một bên!

Từ trước kia đã là như thế, Lesus cái gì cũng không cần làm, chỉ là đứng ở đó đã mười phần khí thế, chỉ cần mở miệng nói chuyện, người người đều sẽ nghe hẳn!

“Người đang nghĩ cái gì?” Lesus lãnh tĩnh mà nhìn ta, không ngờ đến vấn đề đầu tiên của hẳn lại có thể là cái này, bình thường không phải nên hỏi “người tới làm gì” sao?

Ta mang theo ác ý trả lời: “Nghĩ người gã này đúng là khiến người ghét!”

Mày của Lesus nhíu càng chặt rồi, nhưng lại không nói cái gì, ngược lại là phó đội trưởng Vidar bên cạnh hẳn phản ứng hết sức kịch liệt, lòng đầy căm phẫn rống: “Người làm sao có thể nói như thế? Judge knight trưởng vì người làm nhiều chuyện như thế, người lại có thể nói ghét ngài?”

Vidar trái lại không làm sao cảm giác lớn lên, mặc dù tuổi tác của hẳn và Adair xấp xỉ, nhưng từ trước kia, hẳn thoạt nhìn đã so với Adair trẻ tuổi hơn, hai người đứng chung một chỗ cứ như anh em, còn là loại chênh lệch ít nhất ba tuổi, chẳng qua cũng không loại trừ Adair trông quá già... ahem, ý ta là chín chắn!

Tốt xấu gì cũng là thuộc hạ trung thành vừa mới đầu hàng, tốt hơn vẫn là bớt nói xấu hẳn một chút.

Ta mỉm cười nói: “Vidar nói người vì ta làm rất nhiều chuyện, người nói sao? Lesus.”

“Người không phải Sun ta quen biết.” Lesus nhàn nhạt nói: “Ta không muốn có bất cứ đàm thoại riêng tư nào với Ma Vương.”

“Người!” Ta một cỗ lửa giận xông lên trong lòng: “Vậy mà dám nói với ta như thế!”

“Thế nào? Lại muốn ra tay rồi sao?” Lesus vậy mà nhếch lên nụ cười: “Ta cam đoan lần này tuyệt đối sẽ không thuận lợi như lần trước.”

Lần trước...Đúng! Lần trước cũng đã đánh Lesus rồi, căn bản không cần phải sợ hãi! Ta hung dữ rống: “Lesus, người tốt nhất đừng đến trở ngại việc của ta! Người nếu thật sự thảo phạt ta, ta tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình!”

“Là người bảo ta đi tấn công, nói người sẽ ở Ma Vương Điện chờ bọn ta, bây giờ vừa lại không cho đánh rồi?” Thái độ của Lesus trước sau đều lạnh nhạt, cho dù nội dung nói đã bắt đầu có chút khiêu khích, nhưng giọng điệu nói chuyện lại vẫn rất bình ổn, một chút dấu hiệu tức giận cũng không có: “Sau khi thành Ma Vương, nói chuyện cũng không giữ lời rồi sao?”

“Ai nói ta nói lời không giữ lời!”

Trước kia làm sao cũng không cảm thấy Lesus nói chuyện có muốn bị đập như thế? Khiến người vừa nghe đã mூi phần lửa giận! Ta rống to: “Người đương nhiên có thể đánh! Nếu như người xuất binh, ta sẽ phái ra quân đoàn undead, hai quân tranh chấp, người cho rằng sẽ chết bao nhiêu Thánh kỵ sĩ? Người muốn vì bực tức với ta liền hại chết nhiều người như thế sao?”

Sắc mặt của Lesus rất cuộc thay đổi rồi, nhưng hắn cố gắng ẩn nhẫn xuống, bảo trì tư thái bình tĩnh, nhưng vẫn không nhịn được biện giải: “Căn bản không phải vì bực tức với người! Ta là vì cái gì, người hẳn là người rõ ràng nhất!”

Vì...ta lắc đầu, vứt đi suy nghĩ dư thừa: “Mặc kệ ta trước kia đã nói qua cái gì, đó đều là chuyện trước kia rồi, Lesus, ta bây giờ là Ma Vương,

không phải Sun knight! Người tốt nhất đừng coi ta trở thành cái tên mềm yếu vô dụng kia nữa!”

“Người bây giờ xác thực không phải Sun.” Lesus vậy mà gật đầu đồng ý, vừa lại đổi giọng, nghiêm khắc nói: “Nhưng Sun tuyệt đối không phải người mềm yếu vô dụng! Cậu ta lựa chọn gánh vác trách nhiệm, có lúc còn gánh vác quá nhiều, dùng hết mọi khả năng không để cho người mình quan tâm bị thương tổn, mà người, Ma Vương mới là bên tuyển chọn trốn tránh.”

Nói đến đây, tư thái bình tĩnh của Lesus không còn sót lại chút gì, phần nộ nói: “Người mềm yếu vô dụng là Ma Vương Grisia hiện tại, không phải Sun quá khứ!”

Ta mềm yếu vô dụng? Ta?

Tức quá hóa cười, toàn thân ta phát ra lượng lớn hắc ám thuộc tính, tóc đen của Lesus và hắc bào trên người bị thổi bay điên cuồng, Vidar còn thụt lùi mấy bước, rõ ràng cảm thấy rất khó chịu.

“Lesus, người bây giờ không khỏi cũng quá vô lý trí, có lẽ ta trước hết nên giết người, trước khi người kích động hạ quyết đoán sai lầm hại chết quá nhiều Thánh kỵ sĩ!”

Lesus lại một phát rút ra Thẩm Phán Thần Kiếm, không chút nhượng bộ nói: “Vậy thì tới đi!”

Ta và Lesus giằng co, một bên, biểu tình của Vidar thoạt nhìn có chút kinh sợ quá độ, dáng vẻ hoàn toàn không biết phải làm phản ứng thế nào, đây mới là biểu hiện nên có khi đối mặt Ma Vương!

Ta cúi nhìn Lesus, trên cao nhìn xuống quả nhiên là góc độ tốt, mặc dù Lesus giơ kiếm, mang theo thần tình nghiêm túc vừa lại phần nộ, khí thế cả người tưởng chừng như là thần cản giết thần, ma ngăn bổ ma, chẳng qua

bởi vì hẳn tất phải ngẩng đầu mới có thể nhìn thấy ta, khí thế nhất thời biến mất hơn phân nửa.

Lúc này, ta đột nhiên có chút tò mò, khí thế của Lesus rất kinh người, nhưng ta cũng không phải Sun knight tóc vàng mắt lam cộng thêm nụ cười chói lọi trước kia, ta hôm nay thoạt nhìn hẳn là có chút khí thế rồi đi?

Gần đây cũng không có gương... Đúng rồi, dùng ly thức nhìn chính mình không phải được sao!

Ly thức vừa ra, ta và chính mình mặt đối mặt, cảm giác thực sự có chút quý dị.

Cùng là tóc đen, mắt đen và hắc bào, ta và Lesus lại một chút cũng không giống nhau, tóc đen dài tới eo tung bay ở không trung, cả thân đen càng tôn lên da trắng như tuyết, nhất là khuôn mặt được tóc đen bao quanh, trắng đến như muốn cạnh tranh với sinh vật undead!

Cặp mắt không có tí lòng trắng, chỉ có tối đen so với bóng đêm càng thâm, mặt dù trên mặt mang một nụ cười, lại không mấy may khiến người cảm giác được ý cười, quanh thân vừa lại vây theo hắc ám thuộc tính nồng đặc, cảm giác của người này chỉ có áp bức và đáng sợ... Đây là ta sao?

“Kẻ địch tập kích!” Vidar đột nhiên hô to: “Mau tới chi viện, có người muốn ám sát Judge knight trưởng!”

Ta “hừ” một tiếng, đem hắc ám thuộc tính hơi chút thu lại, nhưng lại không phải thu hồi, mà là nén thành loại thứ như Thánh quang hộ thể, tránh cho Lesus đột nhiên nghĩ thông, so với xuất binh phiến toái như thế, không bằng ngay ở đây đánh ngã ta.

“Căng thẳng cái gì, ta thế nhưng sẽ không ở đây đánh với Lesus, muốn đánh với ta đâu đơn giản như thế! Muốn đánh, người trước phải vượt qua quân đoàn undead của ta, ta chờ người tiến công vào Ma Vương Điện! Về

phần những Thánh kỵ sĩ tử trận kia, ta sẽ toàn bộ đều tính ở trên đầu người, Lesus.”

Không ngờ đến Lesus lại nói: “Là quyết sách ta làm, đương nhiên là trách nhiệm của ta, nếu ta đã muốn xuất binh, thì đã có ý thức chịu tội cả đời!”

Chịu tội cả đời... Vì sao phải làm đến mức độ này? Ta không biết nên nói cái gì, đành phải bỏ xuống lời tàn nhẫn cuối cùng: “Tốt lắm, vậy ta sẽ ở Ma Vương Điện chờ người!”

Nói xong, ta liền bay cao một chút, xoay người đi, khi đang muốn thi triển dịch chuyển tức thời, do dự một lát, hơi hơi quay đầu lại.

“Lesus, ta lần đầu tiên thi triển thuật hồi sinh, mất đi chính là đôi mắt, mắt lam của Sun knight; lần thứ hai là tóc vàng của Sun knight; lần thứ ba dứt khoát ngay cả năng lực Thánh quang cũng biến mất rồi, người cảm thấy Thần Ánh Sáng là có ý gì đây?”

Không chờ Lesus trả lời, ta liền thi triển dịch chuyển tức thời rời khỏi.

Đoạt đi mắt lam, tóc vàng và Thánh quang, Thần Ánh Sáng đã biểu đạt rõ ràng như thế rồi, ông ta không muốn ta làm Sun knight của ông ta! Ta làm gì phải mặt dày nán lại ở cái vị trí đó?

Dù sao làm Ma Vương so với làm Sun knight còn nhẹ nhõm thoải mái gấp một trăm lần! Chỉ có ta của trước kia mới ngu xuẩn như thế, cho dù đối nghịch với Thần cũng cố muốn ở lại vị trí Sun knight, quả thực cực ngu xuẩn rồi!

Ta cũng không có rời khỏi Thánh Điện, chỉ là dịch chuyển tức thời đến phòng của mình, phòng của Sun knight, bây giờ là thời gian làm việc, trong đây hẳn là không có người nào mới đúng.

Hiếm khi đến Thần Điện Ánh Sáng một chuyến, Lesus vừa lại cứ muốn thảo phạt ta, hại trò chơi dừng giả của ta không biết nên làm sao chơi tiếp, cho nên không thể cứ như thế bỏ qua cho hắn, làm sao cũng phải phá hoại một chút mới được!

Hừm... cứ đi tiêu hủy lương thảo của bọn chúng chuẩn bị đi? Nếu không có lương thực, nhất định sẽ trì hoãn xuất binh, vậy trò chơi dừng giả của ta nói không chừng vẫn có thể chơi thêm một hồi.

Trước quan sát một lát, căn phòng một chút cũng không có thay đổi, hình như có người quét dọn, nhưng trước kia, phòng của ta chưa bao giờ cho phép người vào quét dọn, bởi vì cửa ản của hầm ngầm kỳ thực không đủ “ản”, chỉ là dùng tấm chùi chân che phủ mà thôi, nếu như có người vào quét dọn, lập tức sẽ bị phát hiện rồi.

Cho dù không đề cập đến hầm rượu, chỉ cần mở tủ ra, bên trong liền có nguyên liệu mặt nạ, bình tinh dầu, men ủ rượu, chocolate việt quất của Ice, gia vị ngọt xin từ Leaf, thư tình hiếm khi lấy được... tóm lại không có lấy nửa thứ đáng vẻ thoát nhìn như là của Sun knight sẽ có.

Đây nếu như để cho người vào quét dọn, hôm sau danh tiếng của Sun knight đã có thể thuận tiện lấy đi quét rồi.

Là ai đang giúp ta quét dọn phòng? Hắn là không phải Mười Hai Thánh kỵ sĩ đi, mọi người bây giờ hắn là bận rộn thấu trời, căn bản không có thời gian làm chuyện lật vật như quét dọn... Chẳng qua khó đảm bảo Leaf cái bà hầu gái này vẫn là sẽ tới quét dọn.

Từ cửa truyền đến một tiếng “ơ”, ta lúc này mới chú ý đến cửa phòng bị mở ra rồi, ở cửa đứng một người, còn đang trợn lớn mắt nhìn ta.

Thực sự có hơi quá sơ suất rồi, Ma Vương ở Thánh Điện, xác thực nên cẩn thận một chút, ít nhất phạm vi cảm tri phải phóng lớn một chút mới đúng.

May mắn người tới là một đứa trẻ, quần áo là trang phục của Thánh kỵ sĩ thực tập, trên tay còn đang cầm thùng nước và giẻ lau dùng để vệ sinh, thoạt nhìn chính là muốn đến để quét dọn, nhưng làm sao lại phải nó đến quét dọn đây?

Nếu như bí mật của ta bị phát hiện thì làm sao...khoan khoan, mặt của thằng bé này thoạt nhìn làm sao lại có chút quen mắt?

Ta xoay người qua đối mặt với đứa trẻ này, đồng thời kỹ lưỡng đánh giá mặt của đối phương, ta hẳn là chưa từng chú ý qua bất cứ Thánh kỵ sĩ thực tập nào, bọn họ phần lớn cũng không xuất hiện ở khu trọng yếu của Thánh Điện, đều ở chỗ huấn luyện phía sau Thánh Điện...Elaro?

Cuối cùng cũng nhớ đến! Ta đã từng gặp một đôi anh em nhỏ, nó là cái người anh kia, còn có tóc vàng mắt lam, “mắt lam” ngả màu lục, ở khi ly thức của ta lúc linh lúc không linh từng liếc thấy một lần.

Lần này nhìn gần càng phát giác thằng nhóc này trông rất không tệ, nhất là cặp mày kiếm đậm và mắt to dài, ngũ quan thật có chút giống, giống lão sư Neo... Lão sư, đứa trẻ này không phải là lão sư ở bên ngoài sinh lén đấy chứ?

Elaro trợn lớn mắt, vẻ mặt hoảng sợ, ta suy nghĩ một chút, rốt cục nhớ đến hình tượng Ma Vương vừa rồi nhìn thấy có bao nhiêu đáng sợ, nó không lập tức hét lên hay là té xỉu, lá gan cũng coi như không nhỏ rồi.

Chẳng qua Elaro ở chỗ này làm cái gì?

Lúc này, nó một phát ném thùng nước và giẻ lau xuống, sau đó xoay người vọt ra ngoài.

Ta lập tức bay ra theo, sau đó vươn tay một phát tóm lấy cổ áo sau của đối phương, đưa cả người nó tùm lên không trung.

Elaro rớt cục hét lên: “Cứu mạng! Có quái vật, cứu tôi với!”

“Elaro.” Ta gọi một tiếng.

Nghe thấy tên của mình, nó sửng sốt, quay đầu liếc ta một cái, mặt lộ vẻ sợ hãi, vừa lại bắt đầu la hét: “Cứu tôi với —”

Ồn muốn chết! Ta bịt miệng của nó, nói: “Người quên ta là ai rồi sao? Chú ý nhìn mặt của ta, đừng chỉ chú ý cặp mắt.”

Elaro lúc này mới kỹ lưỡng quan sát ta, đánh giá một hồi rồi trợn lớn mắt, ta buông tay ra để cho nó có thể nói chuyện, nó lập tức kinh hô: “Đại tỷ tỷ?”

“...” Ta mỉm cười nói: “Người gọi ta là gì, nói lại lần nữa xem, ta vậy mà không có nghe rõ đây!”

“... Đại ca ca!”

Ta gật đầu, hỏi: “Người ở chỗ này làm cái gì?”

Elaro lấp bắp nói: “Em, em nghe lời của anh, đến Thần Điện Ánh Sáng tìm anh!”

“Người cũng tới quá sớm rồi!” Ta khó chịu nói. Lúc đó là kêu nó đến tham gia chinh tuyến Mười Hai Thánh kỵ sĩ, bây giờ cách chinh tuyến xấp xỉ còn có sáu năm đây!

Chẳng qua nói đi thì nói lại, nhìn tuổi của Elaro, muốn làm Mười Hai Thánh kỵ sĩ có lẽ hơi lớn, có lẽ trực tiếp đến làm Thánh kỵ sĩ thực tập cũng là đúng, sau này biết đâu có thể làm tiểu đội viên thậm chí là phó đội trưởng của Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

“Người năm nay mấy tuổi?”

“Sắp chín tuổi rồi.”

Vậy quả thật chính là tám tuổi rồi? Ta đánh giá quả thật không sai, nhưng kỳ thật Elaro trông rất cao, thoát nhìn trái lại hơn tám tuổi, nói là mười tuổi cũng không vấn đề.

Nếu như là tám tuổi, vậy có lẽ còn có thể...Không đúng! Ta suy nghĩ cái này làm gì? Thánh Điện bây giờ cũng sẽ không để cho ta tuyển Sun knight hạ nhiệm nữa, căn bản không cần phiền não vấn đề nhân tuyển.

Nói đến Adair cũng chạy rồi, lần này Sun knight phải do ai tới làm?

Suy nghĩ đến một nửa, ta ngẩng đầu lên, có vài tên Thánh kỵ sĩ đang vội vã chạy tới, xem ra tiếng la hét của Elaro quả nhiên vẫn là dẫn đến chú ý rồi, nơi này dù sao cũng là khu vực phòng của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, không thể nào mặc kệ một đứa trẻ ở đây la hét mà không nhận được cứu viện.

“Elaro, người muốn ở lại đây hay là muốn theo ta đi?” Lấy tuổi của Elaro mà nói, vẫn là có chút quá lớn, nếu như không phải ta tuyển chọn, nó biết đâu đã bị loại từ vòng đầu rồi.

Nếu làm không được Sun knight, vậy tốt hơn hết là theo ta đến Ma Vương Điện, ta ít nhất có thể tùy tiện phong cho nó cái kỵ sĩ ngự tiền Ma Vương gì gì đó.

Elaro lặng đi một chút: “Đi đâu?”

Ta cười một chút, nói: “Ma Vương Điện. Thế nào, có lá gan tới không?”

Elaro trợn lớn mắt nhìn ta. Hai con mắt vốn đã đủ lớn bây giờ càng là lớn như mắt ngựa, thoát nhìn thật giống dáng vẻ tức giận trừng người của lão sư, nhưng nó lại không phải lão sư, ta thế nhưng không sợ nó, chỉ có một loại xúc động muốn chọc tung cặp mắt nó!

“A!” Elaro bịt mắt phải, úy khuất nói: “Tại sao lại búng vào mí mắt của em?”

Lúc này, tiếng bước chân dồn dập truyền đến, ngay cả Elaro cũng chú ý thấy rồi, nó nhìn phương hướng tiếng bước chân truyền tới, vừa lại quay đầu nhìn ta, sốt ruột nói: “Đại ca ca, anh, anh mau đi đi, nếu không sẽ bị bắt!”

Thằng nhóc này trái lại rất thông minh, mặc dù không hiểu xảy ra chuyện gì, nhưng thấy tạo hình bây giờ của ta liền biết ta sẽ bị người bắt.

“Đúng là nên đi rồi, cho người ba giây suy nghĩ có muốn theo ta cùng đi không, bây giờ bắt đầu tính, ba, hai...” Ta chậm rãi đếm, trong lòng cũng không mong đợi Elaro sẽ theo ta đi, chỉ là muốn nhìn nó xử một chút mà thôi.

“Một.” Ta buông tay ra, để cho Elaro trực tiếp rớt xuống, hừ hừ, ai bảo nó vậy mà không theo ta đi, uống cho ta còn từng cứu nó, cái thằng nhóc khó ưa không có lương tâm này...

Elaro đột nhiên xoay người một cái, ôm chặt lấy ta, hô lớn: “Em muốn đi theo anh!”

Ta lạng đi một chút, không ngờ đến nó sẽ nói như thế.

Elaro bắt đầu trượt xuống, nó dù sao cũng là trẻ con, sức lực không đủ lớn, không thể chống giữ sức nặng của toàn thân, nhưng nó bặt mạng bám lấy quần áo của ta, không để cho mình rớt xuống...

Nó trượt xuống một đoạn, cuối cùng nắm lấy đai lưng ở eo ta, nhưng đai lưng chỉ là để trang sức, buộc rất lỏng, cái nắm này căn bản vô hiệu, cả người nó trực tiếp rớt xuống...

“A — huh?”

Elaro ngẩng đầu nhìn ta, ta đang túm lấy cánh tay của nó, khó chịu nói: “Chúc mừng người, người cũng đã kéo rớt dây thắt lưng của Ma Vương rồi, thành công trở thành cái “dũng giả” đầu tiên.”

Nó bật cười.

“Người xác định muốn đi theo ta?” Ta nhàn nhạt hỏi: “Trước tiên nói rõ với người, ta không phải người khác, chính là Ma Vương hàng thật giá thật, người đi theo ta, sẽ trở thành thuộc hạ của Ma Vương!”

Ta nghiêm túc nhìn Elaro — nói là người hầu nhỏ của Ma Vương cũng có thể, nhất thời có chút không biết nói gì.

Lúc này, Thánh kỵ sĩ cuối cùng cũng chạy tới rồi, bọn họ nhìn ta và Elaro, toàn bộ trợn mắt há hốc mồm, không rõ bây giờ là tình huống gì.

“Em muốn đi theo anh.” Lấy một đứa trẻ tám tuổi mà nói, biểu tình nghiêm túc của Elaro thực sự có chút khí thế, nó vô cùng nghiêm túc nói: “Làm cái gì đều không can hệ, để cho em theo đại ca anh cùng đi!”

Đứa trẻ này thật có chút thú vị...

“Buông đứa trẻ kia xuống!” Thánh kỵ sĩ phía dưới hình như hồi thần rồi, bọn họ nhao nhao hô to: “Không được làm khó trẻ con!”

Còn có Thánh kỵ sĩ khác thì hô “Đừng sợ, bọn ta sẽ cứu em” gì gì đó.

Ta dùng tay trái ôm lấy Elaro, như một Ma Vương kiêu ngạo tuyên bố kiêu cường: “Đứa trẻ này đã là của ta rồi! Ha ha ha ha ha —”

Vừa bay vọt lên trên, để hắc ám thuộc tính mở đường cho ta, trực tiếp đánh vỡ nóc Thánh Điện, nhưng đây vẫn chưa đủ, lúc phá vỡ nóc nhà, hai đường ám nhận khổng lồ bay ra, đem nóc của cả tòa Thánh Điện hủy đi hơn nửa.

Tiếng kêu phía dưới nổi lên bốn phía, Thánh kỵ sĩ đương nhiên không đến nỗi la hét, chiếm đa số là kinh hô, ta hình như còn nghe thấy tiếng rống giận của Blaze gã cổ họng lớn kia.

Vừa nhìn xuống dưới, đám Thánh kỵ sĩ duy nhất nhìn thấy ta bắt Elaro đi kia lại an tĩnh, thực sự có chút dị thường, chẳng lẽ là bị đá vụn nóc nhà nện cho mê muội rồi? Thánh kỵ sĩ không có đỡ như thế chứ?

Đang muốn đem cảm tri khuếch xa một chút dò xét, phía dưới liền nổ ra tiếng kêu lớn.

“Ma Vương bắt cóc bé trai kia!”

... Bắt cóc bé trai nghe lên làm sao giống như chuyện tốt của mỗi tên biến thái hay làm? Hơn nữa ta đây làm sao cũng coi như là dụ dỗ mà không phải bắt cóc được không? Elaro thế nhưng là tự mình ngoan ngoãn đi theo ta!

“Tiểu kỵ sĩ thực tập của chúng ta bị bắt đi rồi! Mau đi cứu cậu bé!”

Vẫn còn kêu? Ta vươn tay, tự tập hắc ám thuộc tính, định nổ sập cái khu vực này, ở đây là phòng của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, chờ bọn chúng nhìn thấy phòng của mình biến thành đồng đổ nát, không biết sẽ lộ ra biểu tình kiểu gì đây?

Chỉ nghĩ thôi đã cảm thấy thú vị!

“Đừng!” Elaro túm lấy tay của ta, lo lắng kêu to.

Ta nhướn mày một cái, chỉ phía dưới, phía dưới càng hô càng khoa trương, cái gì mà “Ma Vương là biến thái, lại có thể thích bé trai” gì đó đều nói ra rồi.

“...” Elaro không nói gì một lát, đau khổ cầu khẩn: “Làm ơn! Chúng ta bây giờ cứ đi Ma Vương Điện có được không?”

Thấy dáng vẻ Elaro cuống đến độ sắp bật khóc, ta thể nhưng không muốn dỗi dành trẻ con, quên đi, quên đi, ít nhất cái chuyện xấu bắt cóc này đúng là ta làm, không phải lại bị oan ức vì người khác.

Thu hồi hắc ám thuộc tính, tay phải kẹp theo bé trai... ý ta là Elaro! Thi triển ra dịch chuyển tức thời.

“Ma – Vương!” Trong nháy mắt đó, phía dưới truyền đến tiếng rống giận của Lesus: “Người vậy mà dám...”

Vậy mà dám cái gì? Ta cũng đâu có phá hỏng phòng của hã, tức giận như vậy làm chi... Ồ, có lẽ đã phá hỏng nóc của căn phòng?

“Không biết Lesus rốt cuộc đã nói cái gì.” Ta thì thào.

Elaro nhỏ giọng nói: “Anh ta nói anh dám phá hỏng căn phòng của Sun knight.”

Ta sửng sốt, cảnh vật trước mắt từ Thánh Điện biến thành Ma Vương Điện.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 6: Trận Chiến Cuối Cùng: Tươi Cười Rực Rỡ Ánh Sáng — Sự Yên Tĩnh Trước Bảo Tố

Không giống Awaitsun luôn là đang chờ lệnh, vừa nhìn thấy ta trở về liền lập tức cung kính hành lễ, Adair căn bản không có ở đại sảnh, chỉ là ta cũng không cần triển khai cảm tri đi tìm hắn, bởi vì đại sảnh đã có hai hàng thủ vệ sẵn sàng chờ lệnh, cho ta sai bảo.

Thủ vệ tổng cộng mười tên, mặc khải giáp màu đen, không hề nhúc nhích mà đứng ở chỗ gần cửa chính, thoạt nhìn rất giống hắc võ sĩ của Elo, có thể là sinh vật undead cùng chủng loại.

Ta hạ lệnh bảo bọn chúng đi tìm Adair, sau đó trò chuyện với Elaro.

“Thích ở đây không?”

Elaro ngay từ đầu đã luôn lén liếc chung quanh, nhất là những thủ vệ undead kia, vừa mới nhìn thấy là giật mình một cái, nhưng sau đó liền tò mò mà nhìn chăm chăm bọn chúng, lá gan đúng là rất lớn.

Nghe thấy câu hỏi của ta, nó suy nghĩ một chút, nói: “Vẫn không biết, cảm giác thật tối, nhưng vừa lại không có kinh khủng như trong tưởng tượng, mọi người đều nói cung điện của Ma Vương rất khủng khiếp, bên trong có rất nhiều sinh vật undead đang ăn thịt người, đầy đất đều là xương cốt loài người sinh vật undead ăn xong nhả ra đây!”

Ta hung dữ nói: “Sinh vật undead nào nếu như dám ở cung điện của ta ăn thịt người còn nhả xương bậy bạ, ta nhất định sẽ khiến cho nó chết thêm lần nữa!”

Elaro lại cười, lúc nó không cười thì giống lão sư, cười lên trái lại hoàn toàn không còn cái mùi đó nữa.

“Người rất thích cười.” Ta ngồi xuống, vừa sờ viên châu ở đỉnh tay vịn của vương tọa, vừa hỏi: “Nhớ lúc trước nhìn thấy người, hình như đều luôn cau mày ưu tư.”

Hình như là nghĩ đến tình huống lúc đó, thần sắc của Elaro liền sa sút: “Lúc đó, người trong thôn đều rất sợ hãi, bình thường còn sẽ có người cho em và em gái đồ ăn, nhưng ở lúc như thế, mọi người đều không cho lắm, em đã sắp hết đồ ăn có thể nuôi em gái rồi, cho nên mới cau mày ưu tư.”

Thì ra như thế. Ta gật đầu, đột nhiên nhớ tới Elaro bây giờ là một mình một người, em gái nó đâu? “Em gái người bây giờ...”

Một hồi tiếng bước chân lạnh lạnh truyền tới, hết sức nhanh chóng, nhưng lại không vội vàng, loại tiếng bước chân này thực sự khiến cho ta không còn có thể quen thuộc hơn, Adair luôn là rất bận rộn, bước chân đương nhiên chậm không nổi, nhưng hẳn lại vĩnh viễn sẽ không cho người cảm giác vội vã, đi dù có nhanh cũng vẫn điềm tĩnh!

“Bệ hạ.” Adair đi vào đại điện, cũng không có hành lễ, gọi xong bệ hạ liền nghi hoặc mà nhìn Elaro, thắc mắc hỏi: “Đây là tiểu kỹ sĩ thực tập?”

“Nó tên là Elaro.” Ta biếng nhác nằm trải ra ở trên vương tọa, hỏi: “Người từng thấy nó chưa?”

Adair chăm chú nhìn mặt của nó một hồi, kinh hô một tiếng: “A! Hình như là đứa trẻ trước kia đến tìm ngài, Storm knight trưởng nhận ra nó, cho nên để cho nó vào Thánh Điện, còn phái đi quét dọn phòng của ngài.”

Thì ra là sắp xếp của Storm, như thế thì nói được vì sao bọn họ lại sắp xếp Elaro đi quét dọn phòng của ta, có lẽ là mọi người đều không rảnh, đúng lúc tới một đứa trẻ từng nhìn thấy bộ mặt thật nào đó của ta, đương nhiên liền vội vàng kéo vào làm tiểu kỹ sĩ cùng với công nhân quét dọn miễn phí rồi.

“Ta nhớ năng lực nhớ người của người rất tốt, làm sao vừa rồi không nhận ra Elaro ngay?”

Ta có chút tò mò, mặc dù Adair không tới mức đã gặp là không quên, chẳng qua những người có liên quan với ta, hẳn bình thường đều sẽ nhớ rất kỹ, tránh cho ta đột nhiên muốn tìm người hoặc đánh người, hẳn lại không nhớ được ta rốt cuộc đang nói thẳng nào.

Adair cười khờ một chút, nói: “Khi đó, nhóm người Storm knight trưởng đều trở về rồi, ngài lại không có trở về, tôi vì thế có chút... mất mát, cho nên không đặc biệt chú ý đến nó.”

“Chỉ là có chút mất mát sao?” Ta bĩu môi, còn cho rằng Adair nghe thấy ta đi làm Ma Vương rồi, sẽ là cả một cái long trời lở đất đây! Kết quả chỉ là có chút mất mát, hừ hừ!

“Mất mát đến mức mỗi ngày đều phiêu ở hành lang đó!” Elaro xen miệng nói: “Mọi người đều nói thế này, ai mau đi đem Sun knight trưởng trở về, Adair sắp từ u linh biến thành oán linh rồi!”

“U linh?” Ta tò mò nhìn Adair.

“Cái này, bởi vì khi đó gầy đi một ít, những người khác liền nói tôi thoát nhìn giống u linh, có thể ngang ngửa với Cloud knight trưởng.”

Quả nhiên là long trời lở đất rồi sao? Ta nhìn Adair một chút, đúng là so với trước kia gầy đi không ít, nhưng hình như không tới mức độ u linh, dứt khoát tìm Elaro cầu chứng: “Lúc trước Adair rất gầy sao?”

Elaro bặt mạng gật đầu nói: “Lúc trước anh ta gầy ơì là gầy, thật sự rất giống u linh đó!”

Nghe vậy, vừa lại thấy Adair hết sức ngưỡng ngừng cười theo, cũng không có phủ nhận điểm này, ta cuối cùng cũng hài lòng, lúc này mới chú ý thấy thiếu đi một cái búp bê thủy tinh đen: “Red đâu?”

“Đang triệu hồi sinh vật undead.” Ánh mắt của Adair dời về phía thủ vệ undead: “Hắc kỳ võ sĩ là sinh vật undead xem ra hữu dụng nhất hiện nay, có đủ trí lực và trung thành, vô cùng thích hợp làm cấp bậc đội trưởng của quân đội trở lên, nhưng cũng không dễ triệu hồi, cho dù có Red và Elo, muốn trong thời gian ngắn triệu hồi đủ số lượng, vẫn là có chút khó khăn.”

“Ta tưởng rằng năm tên sinh vật hắc ám thủ hạ của Elo đều là loại hiếm có, thì ra có thể triệu hồi rất nhiều con sao?” Nếu như vậy, tổ chức một quân đội chỉ toàn là hắc kỳ võ sĩ, vậy đã là thiên hạ vô địch rồi đi!

Adair gật đầu nói: “Là hiếm có, nhưng hiếm có chính là thứ hạng không phải chủng loại, thủ hạ của Elo là hắc kỳ võ sĩ tiến cấp, đã tiến cấp đến đỉnh rồi, gọi là địa ngục võ sĩ.”

Sinh vật undead còn có chuyện tiến cấp này? Cho dù chết rồi cũng muốn lớn lên sao?

“Tôi phát hiện, trong sinh vật undead có rất nhiều chủng tiến cấp và đột biến, đều là trong ghi chép sinh vật undead của Thần Điện Ánh Sáng không có ghi, định toàn bộ ghi chép lại, để về sau dễ quản lý.”

Thì ra là chủng đột biến và tiến cấp, ta đã nói đâu ra nhiều sinh vật undead kỳ kỳ quái quái như thế mà, tử địch của Thần Điện Ánh Sáng chính là sinh vật undead, lại có thể ngay cả chủng loại của tử địch cũng không rõ, không khỏi cũng hơi quá bất cần!

“Gọi Elo lại đây, ta có chuyện muốn căn dặn hănh.”

Adair lập tức xoay người phân phó hắc kỳ võ sĩ, sau đó vừa lại dò hỏi ta: “Bệ hạ, ngài đói chưa? Có muốn ăn chút gì đó?”

Đúng là có chút đói, ta lập tức gật đầu, vừa lại quay đầu hỏi Elaro: “Người muốn ăn không?” Elaro do dự một chút, hình như không biết nên nói làm sao.

“Đói rồi thì nói đói rồi, không đói thì nói không đói.” Ta không nhịn được nói: “Đừng có làm cái chuyện khách khí này với ta!”

“Kỳ thực không đói, nhưng là nghe thấy có đồ ăn liền muốn ăn.” Elaro thành thật nói.

Ta bật cười, nói với Adair: “Chuẩn bị bữa chính cho ta, thẳng nhóc này thì cho nó một phần tráng miệng đi.”

“Vâng.”

Không lâu sau, Elo và đồ ăn cùng đến rồi. Ta vừa nghe Adair chất vấn Elo làm tốt công việc chưa, vừa ăn đồ ăn, Elaro càng là ăn đến ngay cả đầu cũng không ngẩng lên nổi. Mãi đến bây giờ, ta cuối cùng mới có loại cảm giác chân thực ta là Ma Vương, lúc trước cho dù làm chuyện gì đều phải tự mình đi làm, căn bản không có thuộc hạ có thể dùng!

Trung thành của Awaitsun có vấn đề, Elo cả người đều có vấn đề, chuyện hơi chút trọng yếu đều không thể giao cho bọn chúng đi làm, mà bọn chúng lại đều là nhân vật cấp tướng quân, cho nên chuyện không trọng yếu cũng làm không tốt!

Thủ hạ ngay cả người hữu dụng cũng không có, giống cái Ma Vương chỗ nào hả!

Elo cả mặt lạnh như băng trả lời Adair: “Mục tiêu triệu hồi hôm nay đã đạt thành, loài người hèn hạ vô sỉ hạ lưu nhỏ mọn.”

Hèn, hèn hạ vô sỉ? Ta hoài nghi nhìn hướng Adair, vẫn thật có chút không quen bốn chữ “hèn hạ vô sỉ” này không phải dùng để mắng mình, lại có thể còn là dùng trên người Adair, ta trước giờ chưa từng nghe qua có người đánh giá hần như thế!

Trên cơ bản, mối quan hệ của Adair vô cùng tốt, cho dù là đối tượng bị tiểu đội Sun vây đánh thường thường cũng không biết hần chính là chủ mưu... Không, chủ mưu là ta mới đúng, hần nên nói hần là “đồng lõa chính”!

Ta từng thấy hần mặt mang lo lắng cùng một tên bị trọng thương nói chuyện, luôn miệng nói muốn giúp đối phương tìm hung thủ, khiến cho tên trọng thương cảm kích cực kỳ, nhưng thương tích của đối phương rõ ràng chính là do hần một ngày trước mang đội viên đến đánh!

Adair mang biểu tình thành khẩn giải thích: “Bởi vì Elo có chút không nghe lời lắm, cho nên tôi đã dùng một số thủ đoạn cần thiết.”

Thủ đoạn cần thiết? Ta có chút nhạ dị, mặc dù Adair thực lực không yếu, hơn nữa là phó đội trưởng của Sun knight, pháp thuật thần thánh tuyệt đối cũng không yếu, nhưng Elo lại cũng là sinh vật undead cấp tướng, hai người chính diện đối đầu, ai bị thua vẫn rất khó nói.

Nhưng hiện tại thoát nhìn, Elo hình như thua rất thảm... vị phó đội trưởng này của ta rốt cuộc còn có bao nhiêu bộ mặt ta không biết?

Ta không nhịn được lên tiếng hỏi hần: “Adair, người đã đánh bại Elo?”

“Nói bậy!” Elo giận dữ.

Ta nhìn thử Elo, vừa lại nhìn thử Adair, có chút không hiểu rốt cuộc xảy ra chuyện gì, không nhịn được nói: “Giải thích rõ ràng cho ta, đừng đánh đố nữa!”

“Vâng.” Adair dùng biểu tình nghiêm túc trả lời, nhưng sau đó vừa lại cười nói: “Tôi chỉ là nói với Elo một số chuyện của Roland kỵ sĩ trưởng.”

Không hổ là phó đội trưởng của ta, nhanh như thế đã nắm được trọng điểm duy nhất có thể uy hiếp Elo rồi.

“Roland kỵ sĩ trưởng thực sự là người rất nghiêm túc, để nguy trang thành loài người, thân là sinh vật undead, còn biết cố định đi nhà vệ sinh nán lại một chút, nhưng có một lần anh ta nán lại cả buổi chiều, Dylan cực kỳ lo lắng, suất lĩnh tiểu đội viên xông vào nhà vệ sinh, lại phát hiện Roland kỵ sĩ trưởng đang chờ đợi ngồi xổm ở phòng vệ sinh.”

Death Lord chờ đợi mà ngồi xổm ở phòng vệ sinh...ta hoàn toàn không đi tưởng tượng cái cảnh tượng đó, nhất là cái Death Lord đó còn là gã Roland kia, cảnh tượng này chắc chắn so với năm đó nhìn thấy lão sư đi vệ sinh còn chấn động hơn!

“Câm mờm! Câm mờm! Người câm mờm cho ta!”

Elo bạt mạng la to, thậm chí muốn xông đi công kích Adair, ta hừ lạnh một tiếng, dùng hắc ám thuộc tính áp hấn đến động đậy không được.

Adair tiếp tục nói: “Khi được hỏi, Roland kỵ sĩ trưởng nói anh ta đã quên đi vệ sinh rồi cuộc phải tốn bao nhiêu thời gian, cho nên tùy tiện hỏi một tên Thánh kỵ sĩ, đối phương nói nếu như không thuận, ngồi cả buổi chiều cũng có thể à! Cho nên anh ta đã ngồi cả buổi chiều.”

Phụt! Roland người có may mắn như thế không, vừa hỏi đã hỏi phải gã đúng lúc “không thuận”.

Elo cả mặt bi phẫn: “Quân chủ tuyệt đối sẽ không làm ra cái loại, cái loại... chuyện đó!”

Mặc dù hẳn nói Roland tuyệt đối sẽ không làm ra loại chuyện đó, nhưng lại lướt qua không nói từ hình dung, rõ ràng cũng không phải rất xác định, cho nên không dám nói ra từ hình dung như “mất mặt” gì đó.

Ta mĩa mai mà thêm dầu vào lửa: “Không phải ta đả kích người, chẳng qua Roland theo ta quen biết, đó rất có khả năng là chuyện hẳn sẽ làm.”

“Không phải!” Elo hết sức cố chấp.

Ta làm biếng tranh biện với hẳn, nói: “Có việc muốn giao cho người đi làm, trò chơi của ta sắp hạ màn rồi, người mang thù hạ đi diễn cho xong.”

Sắc mặt của Elo hết sức khó coi: “Lại là chuyện nhàm chán này!”

“Elo! Người đối với bệ hạ bằng loại thái độ này sao?” Adair nghiêm giọng hô xong, nói: “Không bằng ta nói thêm với người một chuyện thú vị khác của Roland kỹ sĩ trưởng? Lần này cứ để cho quân đoàn của người cùng nghe đi, ta tin tưởng bọn chúng cũng rất hứng thú nghe.”

Elo tức giận rống to: “Câm miệng! Không cho người nói xấu quân chủ nữa!”

Mãng còn chưa tính, nhưng Elo lại một phát rút kiếm ra, còn tháo bỏ nhẫn nguy trang, lộ ra dáng vẻ nguyên bản, một bộ dạng sẵn sàng, nếu như Adair nói xấu Roland thêm một câu, hẳn sợ rằng sẽ làm một trận tử đấu với đối phương!

Tay áo căng lên, ta quay đầu nhìn, Elaro đã ăn xong tráng miệng, đang kéo tay áo của ta, trợn to mắt nhìn bộ mặt thật của Elo, nhưng thần tình trên mặt cùng lắm coi như là giật mình, còn xa mới đến mức độ sợ hãi, can đảm trái lại không tệ.

Lúc này, Adair cũng rút kiếm ra, đi hai bước, ngăn ở phía trước ta.

Đây mới là cái dáng vẻ của thuộc hạ! Cho dù cùng người khác đối đầu, cũng sẽ trước tiên nghĩ đến không được ảnh hưởng tới thượng cấp, loại thuộc hạ tốt này, ta thế nhưng sẽ không để cho hắn bị những gã kém cỏi khác gây hấn!

“Hai người dừng tay hết!”

Ta vừa hô xong, Adair liền buông hạ mũi kiếm, nhưng không có thu hồi kiếm lại, bởi vì Elo căn bản giống như không nghe thấy lời ta nói, vẫn là một khuôn mặt kiêu ngạo bất tuân, dáng vẻ bất cứ lúc nào cũng định tiến lên chém Adair.

Đối với phần cốt khí này của Elo, kỳ thật ta trái lại không làm sao ghét, chỉ là hắn vừa nổi lên ngang bướng, vẫn thật khiến người muốn chặt hắn thành chín mươi chín mảnh!

“Thu hồi kiếm!” Ta đứng dậy, rống giận: “Elo, người nghe rõ cho ta, Adair là thuộc hạ cấp cao nhất của ta, bất cứ người nào đều không được động thủ với hắn!”

Rống giận đối với Elo cũng vô dụng, cho nên ta ngưng tụ hắc ám thuộc tính khổng lồ làm thủ đoạn uy hiếp, hắc ám thuộc tính này nếu như đánh vào người Elo, ít nhất có thể hủy mất nửa thân thể của hắn.

Tư thái kiên định của Elo quả nhiên dao động rồi, mặc dù sắc mặt vẫn lạnh như băng, cuối cùng vẫn là thu lại kiếm.

“Để tôi đi hoàn thành trò chơi của ngài đi, bệ hạ.” Adair cũng thu hồi kiếm, xoay người liền nói: “Tên này sợ rằng không có năng lực hoàn thành nhiệm vụ, nếu như làm hỏng hứng trí của ngài, hắn chết một trăm lần cũng không đủ!”

Ta suy nghĩ một chút, Adair trước mắt vẫn chưa có tiếng tăm, thân là thuộc hạ cấp cao nhất của Ma Vương, đây thế nhưng không được, dứt

khoát để cho hắn đi chấp hành nhiệm vụ lần này, xây dựng một chút tiếng tăm.

“Cũng tốt, vậy thì giao cho người đi, nghe ta nói nội dung nhiệm vụ...”

Adair tập trung tinh thần lắng nghe, ta mới nói một vài câu, hắn liền lộ ra mỉm cười thấu hiểu, căn bản không cần giải thích quá nhiều, hắn đã biết phải làm thế nào rồi, giống như khi xưa phái hắn đi vây đánh người.

Có Adair, thật sự khiến người nhẹ nhõm không ít, đối với trò chơi vốn chỉ là bị Judge bức phải không thể không kết thúc sớm cũng bắt đầu có chút kỳ vọng rồi, thật muốn nhanh lên một chút nhìn thấy lúc Charlotte, Tylin và Michele biết ta là Ma Vương, trên mặt sẽ xuất hiện biểu tình gì?

◇◇◇◇

“Grisia! Cậu rốt cuộc đã chạy đi đâu?”

Ta vừa mới dịch chuyển tức thời đến đoàn đội, mọi người liền nhao nhao kinh hô lên, còn có người vội vàng đi tìm bọn Tylin.

Ta chỉ là rời khỏi ba ngày, không nghiêm trọng như thế chứ?

Mấy ngày nay nhìn Adair tổ chức quân đoàn undead, một đồng sinh vật undead đứng xếp hàng, đứng thành quân đội, phần lớn là chủng đột biến hoặc tiến cấp bình thường rất ít thấy, lúc trước loại khô lâu khớp xương có thịt đó thì ra gọi là huyết khô lâu.

Cộng thêm Elaro lẻo đẻo đi theo, cho dù ta giới thiệu cái gì, nó đều kinh hô cộng thêm trợn to mắt, khiến người vô cùng có cảm giác thành tựu, cho nên thời gian trải qua so với trước kia cũng nhanh hơn, bất tri bất giác vậy mà trải qua ba ngày, nếu không phải Adair nhắc nhở, ta có khi sẽ chậm thêm vài ngày mới tới.

Không bao lâu, Tylin và Michele vội vàng chạy đến.

“Còn không tìm được cậu, bọn tôi thế nhưng thật phải bỏ rơi cậu, tự mình đi gia nhập quân đội của Thần Điện Ánh Sáng rồi.” Michele mặc dù nói như thế, nhưng ta thế nhưng không tin, thân phận nguy trang của ta là ma pháp sư cao cấp, có ta, cơ suất bọn họ được Thần Điện Ánh Sáng tuyển trúng sẽ cao hơn không ít.

“Grisia.” Tylin muốn nói nhưng lại thôi, cuối cùng vẫn là mở miệng hỏi: “Cậu và Charlotte có xảy ra chuyện gì sao? Mấy ngày trước hôm cậu rời khỏi, cô ấy thoát nhìn không ổn lắm.”

Ta giọng đều đều nói: “Gây lộn một chút, cũng không có gì, cô ấy đang ở đâu?”

“Ồ lều chính.” Michele nói: “Nghe nói cậu trở về rồi, cô ấy cũng không chịu qua đây, cậu muốn đi tìm cô ấy sao? Haizz, không phải tôi muốn nói, cậu cứ dễ dàng cô ấy đi! Con gái dễ dàng một chút thì không sao nữa.”

Vốn định nói “không”, ta mắc gì phải đi dễ dàng một đứa con gái, chỉ là đột nhiên nghĩ đến trò chơi này cũng sắp kết thúc rồi, nếu như Charlotte bây giờ đã ghét ta, vậy đến khi thân phận chân thực của Ma Vương vạch trần, cô ta cũng sẽ không chịu đả kích quá lớn đi? Đáng giận, thế này làm sao mà được?

“Được, tôi đi xin lỗi là được.” Nghe vậy, Michele sừng sốt, hiển nhiên không ngờ đến ta sẽ đồng ý xin lỗi, nhưng sau đó liền gật đầu nói: “Làm như thế là đúng, tôi cũng không biết các cậu cãi nhau cái gì, hay là ai đúng ai sai, nhưng nhường con gái một chút luôn là không có sai.”

Ta đi qua bên cạnh Tylin, hần đột nhiên thấp giọng nói: “Grisia, nếu cậu thích Charlotte, tôi sẽ không tranh với cậu, cậu không cần phải lo lắng.”

Ta dừng chân lại, đột nhiên nổi lên một cơn phẫn nộ: “Người vốn là định đùa giỡn một chút rồi chạy sao?”

Tylin lặng đi một chút, cười khố nói: “Tôi căn bản không có ý định “đùa giỡn”.”

Michele cũng xen miệng nói: “Tylin làm sao có thể là đại tình thánh, Grisìa, cậu cũng đánh giá cậu ta quá cao rồi đi?”

Ta và Tylin cùng lườm Michele một cái. Nghĩ một chút cũng phải, mặc dù ở chung chẳng qua chỉ hơn một tháng, nhưng Tylin xác thực không phải loại gã sẽ đùa giỡn phụ nữ kia. Ta không cam tâm tình nguyện mà thừa nhận.

Hình như sợ ta không tin, Tylin vội vàng giải thích: “Tôi thật sự đã từng ám chỉ rất nhiều lần, thậm chí từng trực tiếp nói đây! Nhưng Charlotte nói dù sao cũng theo đuổi tới cùng, biết đâu ngày nào đó sẽ theo đuổi được, cho nên cũng không chịu bỏ cuộc.”

Cái con nhỏ chết tiệt kia cũng xác thực sẽ nói như thế!

Ta quay người đi, vốn muốn đi xin lỗi, bây giờ lại chỉ muốn đi tính sổ!

Michele ở phía sau hô: “Grisìa, lều của cậu cũng thu lại rồi, nói xin lỗi xong thì phải lập tức xuất phát, trì hoãn ba ngày, người trong đoàn đều bắt đầu bất mãn rồi.”

“Tôi mới sẽ không xin lỗi cái con nhỏ chết tiệt đó!”

Michele và Tylin đều ngẩn ra.

Một mạch tốc hành đi tới lều chính, mọi người đã bắt đầu tháo dỡ lều chính rồi, Charlotte đương nhiên không ở bên trong, ta khắp nơi hỏi một chút cũng không có kết quả, dứt khoát đem cảm tri mở rộng đến cả trại của

đoàn đội, lúc này mới phát hiện tung tích của Charlotte, cô ta ngồi ngẩn ngơ dưới một cái cây, cái cây đó... nếu như ta nhớ không sai, chính là nơi ta và cô ta gây lộn.

Sau khi dịch chuyển tức thời tới, ta trực tiếp đứng ở trước mặt cách Charlotte vài bước, cô ta trợn lớn mắt ngơ ngác mà nhìn ta, đột ngột có người xuất hiện, cô ta lạng đi một chút nhưng không có giật mình lắm, bởi vì ta luôn đột ngột xuất hiện như thế, hơn một tháng qua, mọi người sớm đã quen rồi.

Bởi vì cô ta ngồi dưới đất, cho nên ta cúi đầu nhìn xuống cô ta, lạnh lùng nói: “Mặc dù nói cô xấu là tôi không đúng, nhưng cô đừng nghĩ tôi sẽ xin lỗi với cô, nghe thấy chưa!”

Charlotte mặt cứng đờ, đứng dậy đối đầu với ta, hét lại: “Ai muốn xin lỗi của cậu, dù sao tôi chính là đứa con gái khó coi! Tylin ca cũng không thích tôi, cậu không thích tôi thì lại có gì kỳ quái chứ! Tôi mới không đau lòng đây!”

Ta cũng đâu nói cô đau lòng, làm sáng tỏ cái gì! Còn lộ ra loại biểu tình đau buồn nhưng quật cường này... quên đi, so đo với một đứa con gái làm chi.

“Cô cũng không khó coi đâu!” Ta hít sâu một hơi, blah blah nói: “Những lời kia đều là nói bậy, Tylin căn bản là gã đầu óc xơ cứng, thứ sẽ thích chỉ có kiếm của hắn thôi! Kỳ thực, khuôn mặt của cô rất đáng yêu à, làn da tuy không trắng, nhưng thoát nhìn rất khỏe mạnh...”

Càng nói càng nhỏ giọng, cuối cùng còn có chút không nói tiếp được, đều tại cái con nhỏ chết tiệt này...

“Tóm lại!” Ta gầm lên: “Tôi là đang an ủi cô, cô rốt cuộc khóc cái gì hả?”

Charlotte đẩy mặt là nước mắt, nghe thấy lời an ủi ta vừa nói, cô ta chẳng những không ngừng khóc lóc, ngược lại dứt khoát khóc òa lên, một đồng nước mắt nước mũi, nói có bao nhiêu xấu thì xấu bấy nhiêu! Cô ta vừa khóc vừa nói: “Lạ, lạ quá đi, khóc cũng không được hả!”

Cắn răng một cái, ta đưa ra cái điều kiện trao đổi: “Chỉ cần cô không khóc nữa, tôi sẽ để cho cô nhìn mặt của tôi.”

Tiếng khóc nhất thời đình chỉ.

“Thật không?” Charlotte đầu tiên là kinh hô, nước mắt cũng ngừng rồi lại còn mạnh miệng nói: “Mặt của cậu có gì để coi, dù sao nhất định là tên xấu xí!”

“Cứ cho cô nhìn tôi có phải là xấu xí hay không!” Ta tháo mặt nạ, đương nhiên sớm đã nhắm lại mắt, bằng không Charlotte mới ngừng tiếng khóc, lập tức vừa lại muốn xuất hiện tiếng la hét.

“Cậu...”

Charlotte chỉ nói chữ “cậu”, sau đó liền ngậy ngấn cả người, mắt không chớp nhìn chăm chăm mặt của ta.

“Tôi xấu không?” Ta cố ý hỏi như thế, nhưng sớm đã từ biểu tình của Charlotte biết được đáp án rồi, có thể làm cho con gái nhìn đến ngơ ngẩn, thật là khiến người có cảm giác thành tựu, cô ta nhìn Tylin thế nhưng không có nhìn chăm chú như thế!

“Grisia cậu, cậu không phải nói mình hủy dung sao?” Charlotte lấp bắp nói: “Hủy dung chỗ nào chứ? Da, da của cậu thật trắng thật mềm, hoàn toàn không có chút tỳ vết... cậu thật sự là đàn ông sao?”

“Tôi đương nhiên là đàn ông!” Ta thiếu chút nữa hộc máu, cái con nhỏ này không thể khiến người có chút cảm giác thành tựu vượt quá ba giây

sao?

“Ai kêu cậu trắng như thế, tôi chưa từng thấy đàn ông nào làn da tốt như thế mà!” Lẩm bẩm xong, Charlotte nhú mày, khó hiểu hỏi: “Vậy cậu lúc trước vì sao nói mình hủy dung rồi?”

“Tôi thích.” Ta làm biếng tìm cớ, dù sao trò chơi cũng sắp kết thúc rồi, không cần phải giấu diếm quá kỹ.

“Quái nhân!” Charlotte nói một câu, lại không tiếp tục truy hỏi điểm này, chỉ là tò mò đánh giá ta: “Vậy cậu nhắm mắt làm chi? Mở mắt để cho tôi xem thử đi, tôi muốn biết mắt của cậu là màu gì!”

Ta đương nhiên không mở mắt, chỉ là hỏi: “Cô cảm thấy là màu gì? Đoán trúng sẽ cho cô xem.”

Nhưng cô vĩnh viễn cũng sẽ đoán không trúng, ngoài Ma Vương, ai lại có mắt đen thuần không có lòng trắng đây? Nhưng cũng không ai sẽ đoán cái màu sắc kỳ quái như thế, lấy màu tóc của ta là màu đen để xem, hẳn là sẽ đoán màu đen hoặc là màu nâu...

“Hm? Vậy tôi đoán — một bên màu vàng một bên màu bạc?”

“... Cô là đồ ngốc sao!”

◇◇◇◇

“Làm hòa rồi? Vậy cuối cùng có thể xuất phát rồi.”

Michele nhìn ta và Charlotte đi tới, thở phào một hơi lớn, ngay cả sắc mặt của Tylin cũng tốt hơn nhiều, xem ra hẳn thật sự không có hứng thú gì với Charlotte.

“Xin lỗi, vừa trì hoãn như thế, không biết phải bao lâu mới có thể đuổi kịp?” Ta giọng đều đều hỏi, nghĩ đến cách quân đội của Thần Điện Ánh

Sáng còn có biết bao xa.

Michele nhún vai nói: “Gấp rút một ngày đường nói không chừng là có thể gặp rồi.”

“Nhanh như thế?” Ta có chút nhạ đi.

Tylin gật đầu, không biết vì sao biểu tình có chút ưu phiền: “Chúng ta có lẽ ở chính xác trên đường đến Ma Vương Điện, quân đội của Thần Điện Ánh Sáng là một mạch mà đi về phía chúng ta, hơn nữa tốc độ hành quân vừa lại rất nhanh, quân tiên phong hình như còn là dùng truyền tống ma pháp trận tới, cho nên đã cách chúng ta không xa nữa.”

Truyền tống ma pháp trận? Ta nhíu mày, chẳng lẽ lại là kỹ năng Giáo Hoàng biết? Nhưng nhớ lúc trước bọn Lesus tới tìm ta khi mất trí nhớ, vẫn là truyền tống ma pháp trận của Pink thi triển... hẳn sẽ không là Giáo Hoàng tại chỗ học lên người ta đi?

“Vậy thì xuất phát đi.” Ta gật đầu. Mặc dù trò chơi kết thúc quá sớm, trong dự liệu thú vị như thế, chẳng qua vẫn là rất chờ mong kết cục.

Dự đoán của Tylin kỳ thực quá lạc quan, quân đội của Thần Điện Ánh Sáng dù có nhanh làm sao, quả nhiên vẫn không thể cách chúng ta chỉ có một ngày lộ trình, chúng ta gấp rút đi hai ngày rưỡi mới ở dưới chân núi nhìn thấy tung tích bọn họ.

Đích xác chỉ là quân tiên phong mà thôi, đại khái chỉ có năm trăm người, chẳng qua cho dù chỉ có số lượng này, muốn dùng truyền tống ma pháp trận đưa đến đây căn bản là nhiệm vụ bất khả thi.

Chẳng qua nếu như là truyền tống từng nhóm... cũng vẫn là rất khó, mặc dù có thể không đến ba chữ “bất khả thi”, cái lão Giáo Hoàng này rốt cuộc tiềm ẩn bao nhiêu thực lực?

“Grisia.”

Ta quay đầu nhìn Tylin, người sau mang thần sắc do dự nói: “Nếu như đối phương muốn khảo sát thực lực của cậu, cậu cứ thể hiện cho bọn họ xem đi, nhưng đừng, đừng...” Hấn ấp a ấp úng, hình như không biết nên nói làm sao.

“Nhưng đừng lập tức mặt liền khó chịu, người ta nói thêm vài câu, cậu liền ma pháp loạn bay rồi.” Michele tiếp lời: “Đó thế nhưng là Thần Điện Ánh Sáng, không thể làm loạn!”

Ta nhàn nhạt nói: “Biết rồi.”

“Đừng sử dụng ma pháp thuộc tính hắc ám.” Charlotte khuyên theo, cũng là một khuôn mặt lo lắng.

Thật là! Ta có khiến người lo lắng như thế sao? Tốt xấu gì ta cũng đường đường là Sun knight, công lực ngụy trang nói là thứ hai không có người dám tự xưng là thứ nhất, lại ngu xuẩn đến mức ở trước mặt Thánh kỵ sĩ sử dụng thuộc tính hắc ám?

“Ôi, sắc mặt lại lập tức khó chịu rồi.” Michele lắc đầu thở dài.

“Tôi mang mặt nạ, cậu cũng biết tôi mặt khó chịu?” ta bực mình nói.

“Nửa mặt dưới đấy!” Michele như chuyện đương nhiên mà nói: “Khóe miệng cũng hướng xuống rồi, đây còn không khó chịu?”

Ta trừng mắt, mặc dù hấn căn bản nhìn không thấy: “Mau đi thôi! Nhìn đoàn đội mạo hiểm bên cạnh không ít, biết đâu cũng đủ số lượng rồi, căn bản đừng muốn gia nhập.”

Nghe ta vừa nói như thế, mọi người đều khẩn trương lên, một cái hét to, cả chi đoàn đội bắt đầu toàn lực tiến về chỗ quân đội Thần Điện Ánh Sáng

đóng quân, ở nửa đường, có một tiểu đội Thánh kỵ sĩ mười người tiến đến dò xét.

Người cầm đầu vậy mà còn là người rất quen thuộc, phó đội trưởng của Lesus — Vidar.

Không ngờ đến là Vidar lãnh đạo tiểu đội này, ta tưởng rằng sẽ là một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Theo thường lệ, Michele tiến lên giao thiệp với Vidar, trong lúc này, ánh mắt của Vidar thỉnh thoảng phiêu về phía ta, nhưng đây cũng không có gì phải kỳ lạ, cái mặt nạ trên mặt này thực sự quá khả nghi rồi.

Nhưng ngoài dự liệu, Vidar cũng không có hỏi nhiều cái gì đã cho qua rồi, ta vốn còn làm xong dự tính xấu nhất, hẳn sẽ kiên trì muốn ta tháo mặt nạ xuống, khiến cho trò chơi tại đây đã trực tiếp bước đến kết thúc.

Chúng ta được sắp xếp ở nơi cách khá gần quân đội Thánh kỵ sĩ, vì thế, Michele tỏ ra rất hưng phấn, hẳn cho rằng đây là biểu hiện Thánh kỵ sĩ coi trọng chúng ta, chẳng qua ta trái lại cho rằng rất có khả năng là ta quá khả nghi rồi, dứt khoát đặt gần một chút để dễ dàng giám thị.

Thời gian đã tối, mọi người đều bận rộn nhóm lửa nấu cơm, sau khi ta dựng lều lên, liền chờ Charlotte nấu xong cơm, cô ta cũng không biết rốt cuộc đang nấu cái gì, những người khác sớm đã bắt đầu ăn rồi, cô ta vẫn đang nấu, hơn nữa vừa nấu vừa khe khẽ hát.

Ta lười biếng ngồi ở trước lều, nhìn những khuôn mặt không ít quen thuộc đi qua đi lại, đều là Thánh kỵ sĩ hoặc tế ti từng nhìn thấy trong Thánh Điện, nhóm này là tinh anh trong Thánh kỵ sĩ, chỉ nhìn đông nhìn tây một chút, ta ít nhất nhìn thấy năm mười mấy tiểu đội viên trực thuộc của Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Bằng năm mươi mấy Thánh kỵ sĩ này cộng thêm Vidar, sợ rằng cũng có thể trực tiếp nổ banh Elo rồi, chẳng qua ta đương nhiên sẽ không ngu đến mức đem Elo cái đại tướng quân thiện trường lĩnh quân này một mình phải đến chịu chết.

“Grisia, ăn cơm thôi!” Charlotte cao hứng hô.

“Tôi còn cho rằng cô đang nấu bữa khuya đây!” Vừa đi qua, ta vừa trào phúng, nhưng sau đó liền nhìn thấy đồ ăn đầy đát mà sửng sốt: “Hôm nay là ngày lễ gì sao? Tylin sinh nhật cậu à?”

Tylin lắc đầu, cũng là mặt đầy khó hiểu.

Bánh mì kèm bơ sữa, chuối nấm hương nướng, thịt heo hầm, cá nướng, mấy loại dưa cải muối còn có một nồi canh cà chua hầm bánh mì, ta cầm lấy thìa canh, bên trong nồi canh vậy mà còn có cua!

Charlotte cong miệng nói: “Là sinh nhật tôi đấy!”

Cuối cùng chợt hiểu ra, mặc dù mạo hiểm giả kỳ thực rất ít người để ý tới sinh nhật, nhưng con gái luôn là khá để ý cái này, càng huống chi cô ta còn tự mình nấu cơm đây!

Michele hiếm khi hào phóng lấy ra rượu cất giấu riêng; Tylin thì tặng cái lược bằng bạc lúc trước mạo hiểm có được; ta lục lọi tìm kiếm, vất vả lắm mới móc ra một cuộn quyển trục ma pháp, cũng không quan tâm rốt cuộc là ma pháp gì, trực tiếp liền đưa qua rồi.

“Sinh nhật vui vẻ.” Ba người chúng ta cùng nhau mời Charlotte một ly.

Từ lượng của Charlotte không tốt, mới uống vài ngụm liền đỏ bừng mặt, nhưng cô ta cười hết sức vui vẻ, chúng ta đều cười rất vui vẻ, ngay cả Thánh kỵ sĩ nghiêm túc xung quanh cũng bị chúng ta lây nhiễm, biểu tình trên mặt buông lỏng không ít.

Thật là hoàn mỹ...

Một đêm cuối cùng

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 7: Trận Chiến Cuối Cùng: Ma Vương Vs Thần Điện Ánh Sáng — Trợ Thủ Đối Quyết

Có một chút... không nữa.

Một mạch cùng mọi người uống đến canh ba nửa đêm, nhìn Michele tiếc xót rượu của mình thật là hết sức vui nhộn, lúc ta nốc cạn một bình cuối cùng, hẳn thiếu chút nữa cũng muốn té xiu rồi.

Cuối cùng là dưới hảo ý nhắc nhở của Thánh kỵ sĩ, để tránh làm phiền người khác, mọi người mới quay về lều đi ngủ.

Cuộc sống hiện tại nói thực vẫn rất thú vị, ta nghĩ, cho dù chơi đùa cả một năm cũng không vấn đề gì! Nhưng chính là không có một năm để cho ta chơi, bởi vì kiên trì của Lesus, Thần Điện Ánh Sáng đã xuất binh, khiến cho cuộc chơi dũng giả này không thể không kết thúc sớm, hừ!

Nắm chặt năm tay, nghiền nát đầu khô lâu thủy tinh trong lòng bàn tay, một vết hắc ám thuộc tính thoát ra.

“Không có gì phải lưu luyến, loại trò chơi này muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.” Ta lẩm bẫm: “Đến đi! Adair, đem cái trò chơi này kết thúc.”

Bên ngoài lều truyền đến lượng lớn hắc ám thuộc tính, một giây, hai giây, ba giây...

“Địch tập kích!” Bên ngoài truyền đến tiếng gào to.

Ta gạt gù, lòng cảnh giác của Thánh kỵ sĩ không có thụt lùi, nếu quá ba giây vẫn không có người nào phản ứng, lát nữa nhất định phải bảo Adair giáo huấn bọn chúng một trận cho tốt!

Vén cửa lều, ta đi ra ngoài, kỳ thực phần lớn náo động đều là từ mạo hiểm giả bên này truyền đến, doanh trại Thánh kỵ sĩ gần như không có âm thanh, có cũng chỉ là tiếng khôi giáp ma sát va chạm, so với kinh hô la hét của mạo hiểm giả, thực sự có kỷ luật hơn nhiều.

Hôm nay trời trong không mây, ánh trăng đặc biệt sáng ngời, mặc dù trong doanh trại chỉ có đuốc chiếu sáng, nhưng địa thế chung quanh trái lại cũng có thể nhìn được đại khái, một luồng khói đen từ đường chân trời bốc ra, hướng về phía doanh trại càn quét mà tới.

Mới bắt đầu trái lại không có gây lên bao nhiêu chú ý. Nhưng tùy theo khói đen cuộn cuộn mà tới, có người phát hiện rồi, phát hiện này rất nhanh đã lan tràn ra.

Đầu tiên là nghi hoặc; đợi đến khi khói bụi gần đến có thể thấp thoáng nhìn ra được có binh có ngựa, tâm tình chuyển sang ngạc nhiên; cuối cùng sau khi ngay cả cái điểm binh trên ngựa tuyệt đối không phải người sống này cũng thấy được rõ ràng, liền chỉ còn lại bạo động rồi.

Hừ hừ! Giáo Hoàng biết truyền tống ma pháp trận, chẳng lẽ ta không biết sao... được rồi, ta thật sự không biết, ma pháp trận là của Red vẽ, ta chỉ là cung cấp thuộc tính ma pháp cuộn cuộn không dứt mà thôi.

“Grisia!”

Ta quay đầu nhìn, Tylin và Michele đều đầy đủ vũ trang, đứng ở bên cạnh ta, biểu tình nghiêm túc mà đợi, nhưng tuyệt đối không hoảng loạn như những người khác, có lẽ thực lực của hai người bọn họ vẫn không bằng phó đội trưởng Mười Hai Thánh kỵ sĩ, chẳng qua phần trấn định này trái lại hoàn toàn không thua.

“Quân đoàn undead rốt cuộc muốn làm cái gì?” Tylin mặc dù trấn định nhưng lại cũng có chút kinh ngạc: “Ở đây cách Ma Vương Điện xa như thế, bọn chúng đến đây làm cái gì?”

“Mục tiêu hẳn là quân đội của Thần Điện Ánh Sáng.” Ta biếng nhác nói: “Thần Điện Ánh Sáng thảo phạt Ma Vương phô trương như vậy, nếu tôi là Ma Vương, nhất định phái quân đội san bằng tất cả bọn họ!”

Michele gật gật đầu, hoàn toàn đồng ý cách nói của ta.

“Nhưng...” Tylin nhú mày, chỉ nói một chữ liền không nói tiếp nữa.

Lúc này, Thánh kỵ sĩ bắt đầu bày trận chuẩn bị nghênh kích, Thánh kỵ sĩ trung gian cầm đại thuẫn kết thành trận hình phòng ngự, trung gian giữa thuẫn và thuẫn vươn ra chỉ chít trường thương, do tiểu đội trực thuộc của Georgo và Aivis lĩnh quân; phía sau bọn họ thì là Thánh kỵ sĩ cầm trường thương và song thủ kiếm; tiếp đến là cung tiễn thủ, đương nhiên là tiểu đội của Elmairy lĩnh quân; Thánh kỵ sĩ hai bên sườn thì là cưỡi trên chiến mã, cầm giữ trường mã đao, cũng có cung kỵ binh.

Thật là hoành tráng...

Cho dù là ta cái Sun knight này, cũng chưa từng nhìn thấy Thánh kỵ sĩ bày ra loại trận trượng này, dù sao thiên hạ thái bình đã có một khoảng thời gian, dưới niên đại của lão sư còn có một số hành động diệt cướp, nhưng sau khi ta lên làm Sun knight, trái lại vẫn chưa có xuất hiện thổ phỉ cường hãn đến cần trụ sở chính Thần Điện phái binh chinh phạt, phần lớn là Thần Điện địa phương tự mình diệt hết rồi.

Không phải ta muốn nói, công việc diệt cướp này người người thích, bởi vì mặc kệ nhận được bao nhiêu chiến lợi phẩm, chỉ cần nộp lên hai phần cho trụ sở chính Thần Điện Ánh Sáng, còn lại toàn bộ đều sẽ rơi vào túi của Thần Điện địa phương, ở Thần Điện Ánh Sáng nơi mà trên dưới đều nghèo, diệt cướp là cái chuyện tốt có thể gặp không thể cầu!

Thần Điện địa phương cho dù dùng một tên Thánh kỵ sĩ chọi ba tên thổ phi cũng muốn diệt, một chọi bốn sẽ xem xét một chút, nếu lấy một chọi năm, có thể sẽ bởi vì đám Thánh kỵ sĩ bãi công tập thể mà bỏ cuộc, tóm lại, Thần Điện địa phương căn bản sẽ không dễ dàng đem công việc diệt cướp nhường cho trụ sở chính Thần Điện.

Ba tên Thánh kỵ sĩ đi tới, hô lớn với đoàn mạo hiểm: “Mọi người lập tức lùi lại, mạo hiểm giả trung cấp trở lên nếu như nguyện ý tiến lên chi viện thì đi với bọn tôi, tiền thù lao ngang bằng nhiệm vụ cấp C của công hội mạo hiểm giả, mạo hiểm giả cao cấp tiền thù lao ngang bằng nhiệm vụ cấp B.”

“Thần Điện Ánh Sáng không hồ là Thần Điện Ánh Sáng.” Michele khen một tiếng: “Không ngờ bọn họ lại có thể không định đem chúng ta trở thành bia đỡ đạn.”

Sau khi nhìn thấy Charlotte cũng qua đây, ta nói với ba người: “Đi qua chi viện đi, tiền thù lao nghe lên rất không tệ, còn có Thánh kỵ sĩ làm bảo vệ, tiền thế này làm sao lại không kiếm?”

“Ma Vương lần đầu tiên xuất chinh, sợ rằng mang theo quyết tâm tất thắng, trận này không dễ đánh.” Tylin lo lắng trầm trọng nói, hăn vừa nói xong, sắc mặt của Michele cũng trầm xuống.

Ta nhàn nhạt nói: “Nếu như những Thánh kỵ sĩ chết sạch rồi cậu cảm thấy chúng ta chạy thoát được sinh vật undead sao? Đương nhiên, tôi có thể thi triển dịch chuyển tức thời, nhưng dịch chuyển một lần tối đa mang một người, nếu như là muốn cứu mấy người chúng ta, chống cự một chút đại khái không vấn đề, những người khác thì chỉ có thể mặc kệ sống chết của bọn họ rồi.”

Lời vừa nói xong, Tylin và Michele đều biến sắc, sắc mặt của Charlotte càng là trắng bệch, trực tiếp hô “không được”, cho dù là Michele làm việc

lãnh tinh cũng không thể đối với đoàn viên cùng mạo hiểm thấy chết không cứu, càng huống chi là Tylin và Charlotte, lập tức liền nhất trí, bước nhanh đuổi theo những Thánh kỵ sĩ.

Thấy vậy, có một số người vốn cũng muốn đuổi theo, nhưng lúc này quân đoàn undead đã đến gần, chỉ cách một trăm thước cùng đối đầu với quân đội Thánh kỵ sĩ, quang cảnh quân đội có thể thấy rõ ràng.

“Làm sao có thể!” Tylin kinh hô... như thế nên tính là la hét rồi.

Quân đoàn undead vậy mà bày ra trận liệt!

Phương trước nhất chính là huyết khô lâu giơ theo lá chắn, mặc dù trang bị so với Thánh kỵ sĩ, đơn giản như là một cái thần cụ và một cái đồ chơi, nhưng giá trị ở người nhiều thế đông, không cần cho ăn, cho dù phái nó lấy một chọi mười cũng sẽ không xuất hiện nguy cơ bãi công! Đương nhiên đánh thắng hay không thì là chuyện khác rồi...

Phía sau và hai bên sườn có hắc võ sĩ, mỗi tên mặc khôi giáp màu đen, thoát nhìn mười phần khí thế. Phía cuối cùng của quân đội vậy mà là đội ngũ death knight! Mặc dù là death knight sản xuất hàng loạt, so với Roland lúc đó, khác biệt vẫn là thần cụ với đồ chơi, chẳng qua trên thế giới cũng chỉ có một Roland, căn bản không thể lấy để tổ chức thành quân đoàn.

Cuối cùng là “hắn”, cưỡi ở trên một con ngựa đen cao lớn, mặt ngựa lộ ra một nửa là xương, thân ngựa có một nửa đều được bao trùm ở dưới giáp trụ nền đen vân vàng, ở trước mặt con ngựa này, cho dù là chiến sĩ cao cấp cũng không dám chắc chắn mình đánh thắng một con ngựa!

Mà ở phía trên, chủ nhân của nó khí thế càng kinh người, trọng giáp nền đen hoa văn vàng, phối hợp với đại kiếm cùng màu, khuôn mặt thì ẩn giấu ở dưới giáp mặt dữ tợn, vền vền chỉ lộ ra một đôi mắt, nhưng bởi vì cự ly quá xa, cho nên nhìn không thấy đó rốt cuộc là cặp mắt như thế nào.

Ngựa khô lâu có chút không quá an phận, lỗ mũi phun khí, chân thỉnh thoảng cà đất như thể muốn vọt lên để tàn sát, nhưng chủ nhân của nó chỉ là võ nhẹ bên hông ngựa, liền khiến cho đối phương an an phận phận.

Hay cho Adair, không quá mấy ngày công sức, vậy mà thật sự tổ chức thành một chi quân đoàn undead có bộ binh có kỵ binh, thoạt nhìn thật sự có thể đánh trận!

Mặc dù thiếu đi đội ngũ cung tiễn thủ, chẳng qua sinh vật undead từ trung cấp trở xuống làm không được động tác tinh tế, kêu một đồng sinh vật undead cao cấp đi làm cung tiễn thủ cũng quá lãng phí, hơn nữa phần lớn vẫn là cái cung tiễn thủ chẳng ra làm sao!

“Chi, chi quân đội này rốt cuộc là ở đâu ra?” Tylin kinh ngạc hô khẽ.

“Đương nhiên là từ Ma Vương Điện ra.” Ta khó chịu nói: “Nếu không còn sẽ từ đâu?”

Nhìn trái phải một chút, những mạo hiểm giả vốn định đi theo mỗi một tên mặt đều biến sắc, còn có người liên tục lùi lại, làm như thể Thánh kỵ sĩ sẽ cố kéo bọn chúng đi đánh trận không bằng!

“Xin lỗi, chúng tôi phải qua rồi, nếu như các người vẫn muốn giúp đỡ thì cứ đi theo.” Nói xong, ba tên Thánh kỵ sĩ thần sắc sốt ruột đầu cũng không quay lại mà đi.

“Xem ra bọn họ hình như không cần chúng ta.” Michele sờ sờ mũi.

Ta lạnh lùng nói: “Bọn họ đương nhiên cần giúp đỡ, chỉ là không muốn ép buộc chúng ta, thậm chí sợ chúng ta không muốn chi viện lại không nói ra được, cho nên dứt khoát quay đầu đi ngay.”

“Thì ra là như vậy.” Michele liếc ta vài cái: “Cậu hình như rất hiểu bọn họ.”

“... Ai không hiểu bọn họ? Bọn họ thế nhưng là Thánh kỵ sĩ, Thánh kỵ sĩ quang minh lỗi lạc!” Ta có chút tức giận rống.

Charlotte đột nhiên xen miệng nói: “Các cậu đều quên rồi sao? Grisìa là người của Vong Hưởng quốc đó, cậu ta đương nhiên rất hiểu rõ Thánh kỵ sĩ mà!”

Tylin và Michele lộ ra biểu tình chột hiệu.

“Grisìa?”

Thánh kỵ sĩ vừa đi không xa dừng lại bước chân, chần chừ mà xoay người nhìn ta, cổ họng của con nhỏ Charlotte này cũng quá lớn, cách xa như thế cũng khiến cho đối phương nghe thấy rồi.

Cái người chính giữa trong ba người hình như là đội viên trực thuộc của Ceo, xác thực có thể biết tên của ta, cái tên Grisìa này tuy không phải hiếm đến mức tìm không ra kẻ trùng tên, nhưng lại cũng không thường thấy, cộng thêm hẳn rất có thể thấy qua ta rất nhiều lần, cho nên cảm giác ta và Sun knight trong ấn tượng của hẳn rất tương tự đi.

Dưới dẫn dắt của người chính giữa kia, ba tên Thánh kỵ sĩ trở lại, hai người khác mặc dù có chút không rõ nguyên nhân, nhưng bọn họ rõ ràng là lấy người chính giữa kia làm chủ.

“Tên của cậu là Grisìa?” Mày của hẳn nhú sâu, không biết cái người này có phải là đã biết chân tướng sự tình — chân tướng Sun knight chính là Ma Vương.

Michele tiến lên, nói chung, loại chuyện giao thiệp này đều là do hẳn ra mặt: “Có vấn đề gì sao? Grisìa là đội viên của chúng tôi.”

Lần nữa nghe thấy tên của ta, tên Thánh kỵ sĩ đó kỹ lưỡng đánh giá ta: “Xin cậu tháo mặt nạ xuống!” Ngoài miệng dùng chữ “xin”, nhưng thái độ

lại có chút kiên quyết.

Đội viên của tiểu đội Ceo không phải quá sợ ta, bọn họ mỗi lần nhìn thấy ta, thái độ tôn kính không nhiều, biểu tình ai oán trái lại không ít, bởi vì bọn họ không chỉ phải làm chuyện nội bộ của mình, cũng phải làm chuyện ta ném cho đội trưởng bọn họ, ví dụ như công văn hoặc là nghe ngóng đủ loại tin tức, từ đồn nhảm đến tin mật đều có, nghe nói vì để thăm dò tin tức, bọn họ mỗi một người đều học được kỹ năng ngụy trang ẩn nấp!

Ta nhếch miệng, một mực cự tuyệt: “Không!”

Thánh kỵ sĩ nhú chặt mày, Michele trừng ta một cái, vội vàng xin lỗi với bọn họ: “Xin lỗi xin lỗi, gã này chính là tính tình nóng nảy, xin đừng thấy lạ, Grisìa mang mặt nạ là bởi vì lúc trước gặp phải hỏa hoạn, cho nên đối với phương diện này hơi miễn cảm một chút.”

Nghe vậy, mày của Thánh kỵ sĩ nhú càng chặt, ta có chút tò mò hẳn muốn làm thế nào, là kiên quyết muốn tháo mặt nạ, hay là cứ thế bỏ cuộc?

Nếu như hẳn kiên quyết muốn ta tháo mặt nạ của ta, vậy ta là tháo hay là không tháo? Nếu như muốn tháo, mắt thì lại nhắm hay là không nhắm...

“Grisìa, cậu cứ cho anh ta xem một chút đi?” Tylin lên tiếng khuyên: “Chúng tôi sẽ không để ý tướng mạo của cậu, nếu không cậu cứ để cho anh ta xem một mình, tất cả chúng tôi đều nhắm mắt không xem, được không?”

...A! Trò chơi chính là thú vị như thế, mỗi ngày đều có chuyện bất ngờ xảy ra, chơi vui hơn nhiều so với ở Ma Vương Điện đối mặt với một đồng gã chỉ biết “vâng vâng vâng” đó!

“Không.” Ta mỉm cười lần nữa cự tuyệt.

Hai tên Thánh kỵ sĩ rút kiếm ra, người ở giữa kia mặc dù nhú mày, nhưng lại không có rút kiếm.

Xem ra không đánh không được rồi, vậy thì tốt hơn dứt khoát đánh bọn chúng một trận đau đớn, ai bảo Ceo bất ngờ báo thù ta nhiều lần như thế.

“Grisia —” Tylin bất mãn mà khẽ gầm lên, nhưng mới gầm tên của ta, âm thanh liền bị cắt ngang rồi.

Một bóng dáng màu đen xuất hiện ở giữa mấy người chúng ta, trang bị trọng giáp chính là có lợi thế này, đối phương cái gì cũng không làm, nhưng chỉ là thân hình đã khiến cho mọi người đình trệ hô hấp.

Cũng đã quên, ta bảo Adair sau khi bày xong thế hai quân giao chiến này, thì lại đây cho “dũng giả” một trận... thảm bại nghiêng hẳn về một bên.

“Địch tập kích!”

Michele hô to, ba tên Thánh kỵ sĩ vậy mà so với hai người bọn họ còn phản ứng chậm hơn, xem ra kinh nghiệm thực chiến không đủ nhiều à! Ta lắc lắc đầu.

Dũng giả cho dù ngoài dự liệu có thêm ba tên Thánh kỵ sĩ hỗ trợ, chiến huống cũng vẫn thảm hại như nhau, công kích của bọn họ đối vào Adair gần như vô hiệu, bộ trọng giáp đó quả thật vô cùng cường hãn, Michele ngay cả mũi tên cũng bắn không vào được, càng huống chi là chủ thủ, hai dạng vũ khí đều vô hiệu, đây khiến cho hắn có chút không biết nên làm sao triển khai công thế, đành phải ở bên cạnh chờ dịp giúp đỡ.

Nếu như có cái quân đội có thể người người đều mặc bộ trọng giáp này, có lẽ liền bất khả chiến bại rồi, chẳng qua trước khi trang bị xong chi quân đội này, quốc gia có lẽ đã phá sản trước.

Những Thánh kỵ sĩ có trợ giúp của Thánh quang, tình huống so với Michele tốt hơn một chút, ít nhất một kích toàn lực vẫn có thể bức Adair né tránh.

Ngoài dự liệu của ta, Tylin trái lại là người có năng lực ứng phó nhất trong đám người, hắn đem nước hàm chứa thuộc tính ánh sáng một hơi đổ hết lên kiếm, nhất thời Thánh quang đại thịnh, nổi lên tác dụng khắc chế với khô giáp của thuộc tính hắc ám, ta thậm chí cảm thấy động tác của Adair hình như biến chậm, không biết có phải là bị khô giáp liên lụy.

Quang thuộc tính đó mạnh đến thật có chút kinh người, có thể ngang ngửa với máu của Sun knight rồi, Tylin rốt cuộc lấy đầu ra?

“Phong nhận.” Ta một cái hất tay, ném ra hai phát phong nhận, Adair bị ta đánh trúng, chỗ ta nhắm là phía sau đầu gối, nếu từ đây đánh vào, rất dễ dàng liền có thể khiến người quy ngã xuống đất.

“Làm tốt lắm!” Tylin reo hò một tiếng, trên tay cũng không nhàn rỗi, lập tức cùng những người khác ra sức đánh kẻ sa cơ.

Nhưng Adair chỉ là quy một gối xuống đất, đại kiếm trên tay vẫn vung múa đầy mạnh mẽ, đối mặt năm tên chiến sĩ vây đánh cộng thêm ta ở bên cạnh phá hoại, hắn lại vẫn ổn định chiếm thượng phong.

Kéo dài một lúc, viện binh cuối cùng cũng tới rồi, Vidar dẫn theo một đội Thánh kỵ sĩ vội vàng chạy tới, cùng lúc vọt tới, kiếm của hắn cũng xuất khỏi vỏ, tay vuốt ở đầu mũi kiếm một cái, phía trên lập tức bao trùm Thánh quang nhàn nhạt, sau đó hắn triển khai công thế.

Lúc này, Adair sớm đã đứng lên rồi, xa xa mà nhìn thấy Vidar đã tới, hắn lập tức tăng mạnh công thế, đem ba tên Thánh kỵ sĩ chém ngã lăn trên đất, sau đó đạp Tylin một cước, lúc này Vidar đúng lúc giơ kiếm tiến đánh, Adair bị động mà tiếp một kiếm này, ngay tiếp theo chủ động tiến công.

Phó đội trưởng tiểu đội Sun đấu với phó đội trưởng tiểu đội Judge sao?

Thực lực của Adair đương nhiên rất tốt, nhưng thực lực của Vidar như thế nào trái lại không rõ, hơn nữa nếu như ta nhớ không sai, giao tình của

Adair và Vidar hình như vô cùng tốt —

Công thế của Adair hết sức sắc bén, mặc theo trọng giáp thân thủ linh hoạt, Vidar bị đánh trở tay không kịp, gần như là liên tục thối lui, xem ra thực lực của hắn quả thật không bằng Adair, điểm này trái lại không bất ngờ, từ rất sớm trước kia, Georgo đã không ngừng nói cho ta, lấy thực lực kiếm thuật siêu cường có thể xếp vào top mười Thánh Điện của Adair, lại có thể sẽ phục tùng ta như thế, đơn giản là có thể soạn vào mười đại kỳ tích của Thần Điện Ánh Sáng!

Adair dồn lực bổ xuống một cái, Vidar gần như tiếp không nổi, thân hình ngay tại chỗ sụ xuống một nửa, lần này người quy xuống đổi thành hắn, thần thái còn hết sức chật vật.

Nhưng Adair cũng không có vì thế bỏ qua cho hắn mà là lần nữa giơ kiếm hướng vào, từ trên xuống dưới càn quét tận ưu thế, một kiếm, hai kiếm, từng kiếm đều khiến cho Vidar chống đỡ rất miễn cưỡng, nếu không có chi viện của những Thánh kỵ sĩ khác, Vidar nói không chừng đã biến thành hai mảnh rồi.

— Cũng có lẽ ta sai rồi, kỳ thật hai người bọn họ là kẻ thù không đội trời chung mới đúng?

“Grisia.” Tylin liếc mắt về phía ta một cái, đương nhiên không phải là liếc mắt đưa tình, chỉ là một cái ám chỉ.

Đối mặt với trọng giáp của Adair, ma pháp xác thực tương đối có khả năng thương tổn đến hắn, ta gật gật đầu với hắn, tỏ vẻ đã hiểu, sau đó Tylin liền không chút do dự tiến lên chi viện Vidar.

Michele trái lại không có gia nhập chiến trường, dù sao hắn cũng thương tổn không nổi Adair, dứt khoát liền không đi lên làm loạn nữa, mà là đứng ở bên cạnh ta và Charlotte cảnh giới, tránh cho Adair đột nhiên xông tới giải quyết ma pháp sư.

Chiến huống càng lúc càng gay go, Michele rốt cục không nhịn được thấp giọng nói: “Grisia, cậu đang làm gì vậy? Mau giúp đi chứ!”

Ta mỉm cười, ung dung nói: “Đúng là nên giúp rồi.”

Nghe vậy, Michele lờm ta một cái, sau đó lại nhìn ám nhận dần dần hình thành trên tay ta mà ngẩn người.

“Đừng dùng hắc ám thuộc tính!” Charlotte sốt ruột nhắc nhở.

“Cậu dùng hắc ám thuộc tính đánh sinh vật undead?” Michele thoát nhìn như là muốn học máu rồi.

“Ai nói ta muốn đánh sinh vật undead?” Ta nhẹ nhàng nói xong, đầu ngón tay búng ra, một ám nhận cao bằng người bay đi, đánh trúng bụng của Michele, đem cả người hắn đánh bay, bởi vì hoàn toàn không có dự liệu đến, hắn lãnh đòn thế nhưng rất nặng nề, nằm trên mặt đất không chút nhúc nhích, thoát nhìn đã hôn mê.

Charlotte chậm mấy nhịp mới hồi thần lại la hét: “Grisia, cậu đánh Michele làm chi?” Hô xong, cô ta vội vàng chạy qua xem tình huống của Michele.

Cô ta hình như không có nghĩ quá nhiều, vẫn đưa lưng về phía ta, hoàn toàn không có ý phòng bị, ta cũng đã động thủ với đồng bạn, vậy mà còn lơ là như thế.

Tylin cũng chú ý đến rồi, nhưng hắn chỉ là liếc một cái liền suýt nữa bị Adair gạt rớt đầu, vẫn là Vidar kịp thời kéo hắn một phát mới tránh qua được một kiếp, cho nên căn bản không có thời gian quản chuyện bên này.

“May là không sao.” Charlotte thở phào một hơi, còn ném về phía Michele cái sơ cấp trì dữ thuật.

Chẳng những không có cảnh giác, hơn nữa còn rất ngu xuẩn! Ta đảo mắt khinh khinh, đưa con gái này không đem ma lực tiết kiệm, lát nữa dùng cho nhóm Tylin, vậy mà lãng phí ở trên Michele người không bị làm sao!

Charlotte quay người lại, nộ khí trùng trùng mà đi về phía ta, ta quay người qua đối mặt cô ta, cũng thuận tiện đối lưng với những người khác, sau đó tháo mặt nạ xuống, lần này, mắt của ta là mở.

Charlotte trợn lớn mắt, ngờ ngạc nói: “Grisia, mắt của cậu làm sao toàn là đen vậy chứ?”

Con nhỏ này rốt cuộc có thể có bao nhiêu lần độn! Còn tưởng rằng cô ta sẽ trực tiếp la hét “Người lại có thể là Ma Vương” vân vân, kết quả vậy mà là hỏi cái vấn đề ngu xuẩn này, bảo ta làm sao đáp trả?

[Bởi vì ta là Ma Vương, đương nhiên có mắt toàn là đen đó! Cho nên người mau la hét để cho người khác biết ta chính là Ma Vương đi!]

Vẫn phải tự mình nói rõ, một chút khí thế cũng không có rồi, chỉ tưởng tượng đã cảm thấy có đủ ngớ ngẩn... dững giả có bạn nhóm lần độn quá nhiều phải trừ năm mươi điểm trước!

Ta tiến thoái lưỡng nan, Charlotte cũng ngây người, đúng lúc này, Adair ra tay rồi.

Đấu khí của hắn vừa bùng lên, nổ ngã toàn bộ kẻ địch xung quanh, sau đó xoay người đối vào ta quỳ một gối xuống đất, hô to một tiếng: “Tham kiến bệ hạ!”

Adair, ta muốn ban cái chứng chỉ thấu hiểu nhân ý hạng nhất cho ngươi!

Tóc đen phiêu dật, ta buông ra tươi cười, không còn đè nén hắc ám thuộc tính nữa, theo tự nhiên hấp thu hắc ám thuộc tính, tràn trề sung sướng mà cười lớn.

Cho đến lúc này, Charlotte cuối cùng cũng lộ ra biểu tình hoảng hốt, cô ta nhìn ta chăm chăm, ngay cả tên của ta cũng gọi đến ứ ở không thành tiếng.

Mặc dù không có quay đầu, nhưng ta dùng cảm tri thấy rất rõ ràng, mọi người sau khi bị Adair nổ bay, nhanh chóng bò dậy, ngay tiếp theo lại bị một câu “Tham kiến bệ hạ” của Adair chấn động đến đờ đẫn ngay tại chỗ, mỗi một tên đang đứng dậy dở chừng lại cứng đờ bất động, thật là buồn cười.

“Ma Vương?” Vidar kinh hô.

“Đứng lên đi...” Nói đến một nửa, ta đột nhiên phát hiện mình không thể trực tiếp gọi tên của Adair, đành phải tạm thời gọi bừa: “Hắc khôi tướng quân.”

Adair cũng không đổi giọng, một tiếng “tuân mệnh”, sau đó đi tới bên cạnh ta, xoay người đối mặt kẻ địch, một tư thái phải giẫm qua thi thể hãn mới có thể đối mặt ta.

“Grisia?” Charlotte hồi thần lại, tiến lên một bước: “Cậu... cậu thật sự là Ma Vương sao... A!”

Ta phiêu lên không trung, ngay cả Charlotte cũng cùng tùm lên không trung, cô ta kinh hô một tiếng sau đó sợ hãi ôm lấy ta, cho dù ta dùng con người đen thuần trừng cô ta một cái, cô ta sợ đến sắc mặt trắng bệch, nhưng so với Ma Vương, cô ta hình như cảm thấy “trên cao” càng dọa người, cho nên vẫn liều chết ôm không buông.

“Buông tay” Kêu mấy lần đều vô dụng, ta nghĩ dù sao một trong những mục đích của hôm nay chính là cướp người đẹp, dứt khoát vươn tay nắm lấy cô ta, làm cho tình huống thoát nhìn tương đối giống như là ta bắt cóc cô ta, mà không phải cô ta cưỡng ôm ta.

Ngay tiếp theo, ta xoay người qua quan sát mọi người, góc độ này quá nhiên khiến người rất vui thích.

Cặp mắt của mọi người đều nhìn ta chăm chăm, cả buổi trời nói không ra lời, cho dù là Vidar cũng không biết nên thế nào mới tốt, ta nghĩ nhiệm vụ của Lesus cho hẳn đại khái không bao gồm mục cùng Ma Vương chính diện đối quyết này, phần lớn còn dạn dò hẳn đừng đối đầu với ta.

“Grisia!” Tylin đầy mặt không dám tin, còn muốn vùng vẫy hỏi: “Cậu, cậu... cậu rất cuộc làm sao vậy?”

Vẫn không muốn thừa nhận? Ta cười nói: “Tylin, người còn không hiểu sao? Ngay từ đầu đã không có ma pháp sư Grisia nào cả, chỉ có một Ma Vương nhàm chán muốn tìm chút tiêu khiển chơi.”

Ta nhìn hẳn, mang chút ác ý nói: “Người chính là tiêu khiển của ta.”

Nghe vậy, không biết Tylin rất cuộc là nghĩ đến cái gì, sắc mặt thay đổi tới lui, buồn rầu, tức tối, ngỡ ngàng, và lo lắng vân vân trong thời gian ngắn đều hiện lên một lượt, thật thú vị.

“Ta vốn còn muốn chơi đùa thêm, ai ngờ Thần Điện Ánh Sáng nhiều chuyện! Vậy mà dám xuất binh tấn công ta!”

Ta hung hăng trừng Vidar, thân là phó đội trưởng của Lesus, ta tin hẳn biết ta là ai, cũng tin hẳn biết Thần Điện sở dĩ xuất binh, tất cả đều là kiên trì của đội trưởng nhà hẳn!

Mặc dù thần sắc Vidar bảo trì trấn định, đáng tiếc, bị ta phát hiện hẳn liên tục lén liếc Adair, rõ ràng đã sinh nghi rồi, căn cứ vào lý luận của Lesus, kiếm thuật quá mạnh mẽ là rất dễ nhận ra, cộng thêm ta vừa lại ở chỗ này, Vidar hẳn là có chút phát hiện được bộ mặt thật của hắc khôi tướng quân rồi.

Vidar chậm chạp không lên tiếng, trái lại tên đội viên trực thuộc của Ceo kia lại kêu gào lên: “Ma Vương triệu hồi sinh vật undead tổ chức thành đại quân, nguy hại dân chúng, Thần Điện Ánh Sáng đương nhiên tuyệt đối sẽ không tha thứ!”

Lại là làm kẻ gánh tội! Quân đoàn undead của ta rõ ràng là nghe thấy Thần Điện Ánh Sáng xuất binh mới lâm thời thành lập, cái quân đoàn trước đó căn bản là của Roland được chưa! Người muốn tuyệt đối không tha thứ, làm sao cũng nên đem Roland thân ở Thần Điện Ánh Sáng làm thịt xong rồi mới đến lượt ta!

“Nhất là người vậy mà còn dám dùng tên của Sun knight làm tên giả, đơn giản là tội không thể tha!”

Tên giả? Ta sửng sốt. Gã này đáng lẽ nhận ra ta chứ? Tốt xấu gì cũng là tiểu đội trực thuộc của Ceo, hẳn từng nhìn thấy ta không ít lần mới đúng, vậy mà nhận không ra ta... khoản này sẽ tính ở trên đầu đội trưởng của người!

“Tên của Sun knight gọi là Grisia?” Tylin đột nhiên nhẹ giọng nói, sau đó cười khở một tiếng.

Ta hừ lạnh một tiếng, nói: “Hắc khôi tướng quân, ngoại trừ Tylin, những người khác giết hết cho ta!”

Nghe vậy, Adair lại trả lời: “Bệ hạ, Ma Vương Điện đang thiếu nhân thủ, không bằng bắt một số người về, trong đó có nhân tuyển hộ vệ thích hợp, những người khác thì làm thành nô bộc cũng tốt.”

Ta cảm giác có chút không cao hứng, vốn cho rằng lòng trung thành của Adair đã không còn chỗ khả nghi, kết quả bây giờ thoát nhìn, hẳn vẫn là đến ngăn cản ta giết người! Ta không kiên nhẫn nói: “Ta vẫn không biết làm hộ vệ.”

“Trước nhất ở trong lao, đợi sau khi bệ hạ học được rồi xử lý cũng không muộn.”

Xử lý? Đó thế nhưng là trước giết sau đó biến thành sinh vật undead, Adair người thật sự có biện pháp “xử lý” sao? Hay chỉ là kế hoãn binh? Ta cười lạnh một cái: “Oh? Vậy người nói ai là nhân tuyển hộ vệ thích hợp đây?”

Không cần Adair trả lời, ta cũng có thể đoán ra, người mạnh nhất trong đó tuyệt đối là Vidar, mặc dù hãn ở trong những phó đội trưởng của Thánh Điện cũng không phải gã có thực lực kinh người, nhưng dù sao cũng là cái phó đội trưởng, hơn nữa còn là phó đội trưởng của Lesus, chỉ là cùng Lesus đối đánh đều có thể đánh ra cao thủ đi!

“Hãn.” Adair không chút nào chần chừ chỉ vào một người, chính là Vidar.

“Hãn là kẻ thực lực mạnh nhất trong đó, thích hợp làm thành hộ vệ nhất, những người khác nếu như không muốn thuận phục ngài, đến Ma Vương Điện làm nô bộc, vậy thì không cần thiết bắt về, không gian của địa lao có hạn, không cần thiết nhất người vô dụng, nếu như bệ hạ không thích bọn chúng, có hay không cho phép thuộc hạ giết chết đây?”

Adair ơi Adair, người thế nhưng thật tàn nhẫn! Đối phương là Vidar, người cũng có thể hạ thủ giết hãn? Ta thật là quá coi thường người rồi!

Ta cười lớn, phát hiện bộ mặt thật chưa được biết của Adair, mức độ thú vị đúng là ngang ngửa với nhìn thấy Awaitsun lộ ra thần tình ngoài tuân phục!

“Không không, hắc khôi tướng quân, tiểu lâu la không cần tướng quân đến giết.”

Cười nói đến đây, ta phân tán thuộc tính ánh sáng của Vidar ngưng tụ, vừa lại vung ra mùi phát ám nhận về phía hăn.

Ở trước mặt Ma Vương vậy mà vẫn dám giở trò đánh lén cái mảnh khóc nhỏ bé này, vậy mà còn lựa chọn ngưng tụ thuộc tính ánh sáng? Lesus, cái gã nghiêm túc như người rớt cuộc là làm sao dạy ra phó đội trưởng như người trời vậy chứ?

Lúc này, tay của ta đột nhiên bị người đập một cái, mất đi đích ngắm, lượng lớn ám nhận bay lệch vào khoảng không, chỉ có một phần ba sượt qua thân thể đối phương, mặc dù phun ra không ít máu, nhưng phần lớn là vết thương nông mà thôi, Vidar cũng chỉ có rên một tiếng, thoát nhìn chịu thương quả nhiên không nặng.

Cái tay ta đang nắm lấy đứa con gái bên cạnh siết lại, Charlotte buông đầu xuống, nửa tiếng cũng không dám thốt ra, ta trào phúng nói: “Người ta muốn đánh không phải Tylin, người không cần căng thẳng.”

Charlotte ngẩng đầu lên, thủy thuộc tính rớt cuộc đột phá hốc mắt, hai hàng lệ chảy xuống, nhưng cô ta hình như không có phát hiện, chỉ là cố giải thích: “Tôi, tôi chỉ là không muốn cậu giết người, nếu như giết người, cậu liền thật sự là Ma Vương rồi...”

Nhất thời khắc chế không được, ta gào lên với cô ta: “Ta chính là Ma Vương! Ngay cả Thần Điện Ánh Sáng cũng thừa nhận điểm này, có giết người hay không đều như nhau!”

Gào xong, ta liền hối hận, Charlotte căn bản cái gì cũng không biết, cô ta chẳng những sẽ không hiểu, còn sẽ truy hỏi vì sao lại nhắc tới Thần Ánh Sáng đi...

“Nếu như Thần Ánh Sáng cho rằng có giết người hay không đều như nhau, vậy ông ta đã không phải Thần Ánh Sáng nữa!” Charlotte vậy mà kích động phản bác: “Grisia cậu tỉnh một chút đi, tỉnh một chút!”

Tình cái gì? Ta có chút không rõ, đây có phần quá không giống lời của một người bình thường khi đối diện Ma Vương sẽ nói, cho dù đứa con gái này có cố quái làm sao cũng vậy!

Ta trừng Charlotte, kỳ quái chính là cô ta cũng lộ ra biểu tình đầy mờ mịt, hai ta nhất thời ngơ ngác nhìn nhau ...

“Grisia! Thả Charlotte ra!” Tylin rống to: “Cô ấy không liên quan với những chuyện này!”

Hừ! Thực tế mà nói, chỉ cần sống ở trên thế giới này, ai cùng chuyện Ma Vương không có liên quan? Nếu như không có Ma Vương, thứ bị hủy diệt thế nhưng là toàn thế giới, ai có thể thoát được thân?

Mặc dù, sự xuất hiện của Ma Vương là để cho đại đa số người thoát thân... Để cho đại đa số người thoát thân sao? Nhưng mà cứ như thế, những người thiểu số kia...

Ta nhắm lại hai mắt, khi lần nữa mở ra, rốt cuộc hạ lệnh: “Hắc khôi tướng quân, ta muốn người ngay bây giờ suất lĩnh quân đoàn undead tiến công quân đội của Thần Điện Ánh Sáng, tiêu diệt toàn bộ bọn chúng! Sau đó nhớ đem nơi đây thiêu hủy, cho những Thánh kỵ sĩ tới sau nhìn một chút, thảo phạt ta là sai lầm lớn thế nào!”

Lesus, ta muốn người nhìn một chút, quyết định của người hạ tạo thành hậu quả gì! Chỉ mong mạng của năm trăm người này có thể khiến cho người tỉnh một chút, đừng chỉ loại hành động ngu xuẩn thảo phạt ta này.

Dùng thuộc tính hắc ám đem Vidar và Tylin gói thành hai khối cầu đen lớn, lại cộng thêm Charlotte trên tay, trò chơi lần này thu hoạch ba cái chiến lợi phẩm, tính lên không nhiều, nhưng suy xét đến một tên trong đó là phó đội trưởng của Lesus, cũng coi như là thành quả to lớn.

Ta dùng hắc ám thuộc tính đem chiến lợi phẩm cuốn thành túi đồ khổng lồ, bay lên trời cao, nhìn Adair... không, là hắc khôi tướng quân một lần nữa trở về quân đoàn undead, hắc chỉ huy quân đội xếp thành đội hình tiến công, sau đó ngẩng đầu vọng nhìn ta, giống như trước kia, đem mệnh lệnh cuối cùng để lại cho ta.

Chỉ cần hạ lệnh tiến công, năm trăm Thánh kỵ sĩ này sẽ chết chắc rồi đi? Đại quân undead áp trận, vừa lại mất đi Vidar chỉ huy, bọn chúng căn bản không có khả năng thắng.

“Người quá đại đột rồi, Vidar.” Ta bình tĩnh mà nói với chiến lợi phẩm bên cạnh: “Thân là kẻ chỉ huy tối cao của quân tiền phong này, mặc kệ xảy ra chuyện gì, người đều không nên tự mình đến dò xét.”

Vidar lại trừng thẳng vào ta: “Câu nói này xin trả lại cho ngài, Sun knight trưởng! Thân là thủ lĩnh Thánh Điện, ngài vì sao lại ở nơi này, bỏ mặc cả tòa Thần Điện đây?”

“...”

“Grisia!” Tylin kinh hô: “Hắn là nói xằng nói xiên, cậu đừng nghe hắn nói... đừng giết hắn!”

Người thì lại biết những gì? Cho rằng ta không muốn trở về sao? Ở tại Ma Vương Điện cái gì cũng không có đó, cùng với lưu đày có gì khác nhau, ta, ta...

[Bệ hạ, xin hỏi muốn tiến công chưa?] Adair dùng ma pháp tinh thần truyền đến dò hỏi.

Ta trầm mặc một chút, gật đầu.

[Tuân mệnh!]

Màu đen cùng màu trắng, hai cái quân đội từ xa đến gần, cuối cùng giao đấu cùng một chỗ, kịch liệt mà vung múa vũ khí vào nhau, đầu tiên ngã xuống chính là sinh vật undead, trị số của hai bên thực sự chênh lệch có chút xa.

Nhưng dần dần, Thánh kỵ sĩ cũng bắt đầu chống đỡ hết nổi, bọn họ ứng phó càng ngày càng gian nan, cho dù là Thánh kỵ sĩ sức chịu đựng mạnh nhất trong mọi chiến đấu cũng không đỡ nổi sinh vật undead cuồn cuộn không dứt, bọn họ cuối cùng vẫn là loài người biết mệt mỏi biết đau đớn biết chảy máu đến chết.

Cuối cùng, một Thánh kỵ sĩ ngã xuống, những người khác mặc dù muốn kéo hẳn về sau, nhưng lực bất tòng tâm, chỉ có thể để cho hẳn bị sinh vật undead mục rữa nhấn chìm...

Ta nhắm lại hai mắt, thu hồi cảm tri, triệt để mất đi hứng thú với chiến trường.

Lesus, chuyện tới nước này, người còn có thể mang ta trở về làm Sun knight sao? Không khả năng đi? Không bao giờ có thể nữa, a a a...

“Ha ha ha ha ha ——”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 8: Trận Chiến Cuối Cùng: Kêu Gọi Của Ánh Sáng; Bóng Tối Nghe Không Thấy — Lời Sấm

Trở lại Ma Vương Điện, ta lần đầu triệu gọi cư dân trường kỳ nào đó trong Ma Vương Điện.

“Công chúa Alice, lâu rồi không gặp.”

Ta biếng nhác ngồi ở trên vương tọa, Charlotte đứng ở một bên, Tylin và Vidar thì mỗi người bị ba tên hắc kỳ võ sĩ áp chế, mặc dù tự ta đã có thể dùng hắc ám thuộc tính cuồn cuộn không dứt quần bọn chúng thành người tuyết màu đen, chẳng qua Adair nói Ma Vương không nên tự làm mọi thứ, chuyện nhỏ thì giao cho thuộc hạ đi làm là được rồi.

Công chúa Alice đứng ở trong điện, trên tay còn bế một đứa con, tò mò mà nhìn ba người xa lạ.

Ta dùng ly thức quan sát cô ta, vẻ xinh đẹp của công chúa Alice quả thật danh bất hư truyền, thảo nào cô ta lấy mỹ lệ làm tự hào, cô ta đúng là kiều mỹ như hoa hồng — làn da hình như cũng trắng lại rồi — cho dù đã làm mẹ của ba đứa con, thoạt nhìn vẫn có khí tức thiếu nữ như cũ, chẳng trách Awaitsun loại trai đẹp siêu cấp này cũng bị mê mẩn đến mất đi lý trí, làm ra loại chuyện bỏ trốn này.

“Grisia, cậu thật sự đã bắt công chúa?” Charlotte khẽ giọng nói, tán thán: “Cô ấy thật xinh đẹp.”

Alice trợn lớn mắt, đối với hai tên đàn ông hiển nhiên không có hứng thú, chỉ là nhìn Charlotte: “Grisia, đây vẫn là lần đầu tiên người bắt con gái trở về đây! Nhìn quần áo của cô ấy hình như không phải công chúa? Không sao, ta nhất định sẽ trang hoàng cô ấy xinh đẹp giống như một công chúa!”

... Phụ nữ ngu xuẩn trên đời không chỉ một mình Charlotte, Ma Vương Điện vốn đã có một người rồi!

“Grisia!” Tylin vùng vẫy hô: “Để cho Charlotte đi! Người không phải nói “tiêu khiển” là ta sao? Cho nên cái này không liên quan với cô ấy đi?”

Đem hai gã này đẩy vào địa lao nhất cho tốt.

Ta phất tay với hắc kỳ võ sĩ, bọn chúng liền nửa đẩy nửa kéo mà đem Tylin và Vidar mang đi, Tylin hết sức không cam chịu mà vùng vẫy, nhưng lại chẳng nổi lực lượng của hắc kỳ võ sĩ, trái lại là Vidar trước sau không phát một tiếng, nhưng ta lại không tin hẳn thật sự khuất phục rồi, nói làm sao cũng là phó đội trưởng của Lesus, làm sao có thể khuất phục! Phần lớn là muốn tìm thời cơ chạy trốn đi?

Chẳng qua, chờ hẳn nhìn thấy tòa địa lao chuyên dụng cho dũng sĩ kia, liền sẽ biết chạy trốn là ý nghĩ có bao nhiêu ngu xuẩn rồi.

Ta vẫy tay về phía Alice, cô ta tiến lên, còn rất tự nhiên mà đem con nhét vào tay ta.

“Đây là đứa nào?” Mới bao lâu không thấy, trẻ con hình như lớn lên không ít, ta đều không nhận ra rồi.

“Cái đứa người nói đẹp trai nhất đấy!”

Ta gật gật đầu, ánh mắt của mình thật là không tệ, đứa trẻ lúc này mới mấy tháng tuổi, đã là một tiểu suất ca, mi dày mắt to, ngũ quan sắc nét, xinh đẹp cực kỳ!

Ta vừa đùa giỡn trẻ con, vừa hỏi: “Awaitsun có trở về không?”

“Không có.” Nghe thấy Awaitsun, Alice lập tức liền bất mãn mà cong môi oán giận: “Người tốt cuộc phái anh ấy đi đâu rồi? Lâu như thế đều không có trở về, con cái cũng sắp không nhận được cha rồi!”

Nhìn thấy thái độ của Alice, ta cảm thấy có chút kỳ quái: “Người có biết ta đã đóng lại miệng của Awaitsun không? Người không tức giận?”

“Biết, dù sao anh ấy có thể dùng ma pháp tinh thần nói chuyện với ta, lại đâu có gì khác.”

A...lúc nổi tiếng tinh thần, ta hình như là khiến cho đám người Awaitsun kia có thể dùng tinh thần ma pháp nói chuyện với người của toàn Ma Vương Điện, khi đó là tưởng rằng Ma Vương Điện chỉ có Âm kỵ sĩ bị đóng miệng và sinh vật undead vân vân, lại đã quên còn có một Alice.

Alice như nghĩ tới cái gì nói: “Hơn nữa như vậy, ta cũng không cần lo anh ấy lúc ra ngoài sẽ trò chuyện lung tung với phụ nữ khác, kỳ thật cũng không tệ đấy!”

Awaitsun, người xác định không ly hôn với cô ả này?

“Charlotte trước hết để ở chỗ người, để cho cô ta giúp người chăm sóc con được rồi.”

Ta đứng dậy, đem đứa bé trên tay ném cho Charlotte, cô ta thoạt nhìn không có kinh nghiệm chăm sóc trẻ con gì, bế một cách run rẩy luống cuống, thoạt nhìn thật có chút nguy hiểm, nhưng mẹ của nó ở bên cạnh cũng không để ý rồi, ta thì lại có gì phải căng thẳng?

“Ta muốn đi xem xem Awaitsun tốt cuộc đang giở trò quỷ gì, nói không chừng, bọn nhỏ lát nữa đã có thể nhìn thấy cha rồi.” Ta cười lạnh một tiếng, chỉ là người cha này có khả năng không thể bế bọn chúng mà thôi,

Awaitsun phần lớn đều vẫn chưa bắt đầu tấn công vương thành Kissinger đi?

Alice nhú mày một cái: “Đừng giết Awaitsun đó!”

“Ta sẽ không giết hẳn, thuộc hạ có thể dùng đã ít như thế, còn giết hẳn, Adair sẽ mệt chết.”

Cô ta gật đầu: “Không giết là tốt rồi.”

Thấy thái độ cô ta không hề gì, ta tò mò: “Chỉ cần không giết chết hẳn, cái khác đều tùy ta làm loạn?”

Alice hào phóng nói: “Chỉ cần không giết chết Awaitsun, muốn xử lý anh ấy thế nào đều tùy người.”

Hào phóng giống như bánh quy có thể chia cho người, chỉ cần không ăn sạch là được...Đó thế nhưng là chồng người đấy!

“Người không sợ ta đem hẳn đánh cho tàn phế hay là đánh cho ngu luôn sao?”

Cô ta xua xua tay nói: “Đánh tàn rồi chẳng phải càng sẽ không chạy lung tung nữa sao? Hơn nữa người vẫn cần dùng anh ấy đây, đánh cho ngu làm sao dùng?”

Thái độ không sợ hãi này thật là so với đàn ông còn có khí phách hơn...

Ta như nghĩ tới cái gì mà nhìn Alice, hình như không có người nào quy định thuộc hạ của Ma Vương nhất định phải là nam đi?

“Địa lao có hai tên lao phạm, giúp ta trông chừng bọn chúng, đừng để cho bọn chúng chết đói, cứ để cho Charlotte làm cơm, rồi phái khô lâu đưa cơm đi... người sợ khô lâu không?”

Nói đến một nửa, ta liền phát hiện Charlotte mặt lộ sợ hãi, nữ giới xác thực tương đối sợ hãi những thứ kinh khủng, có cần phải triệu hồi cái sinh vật hắc ám ngoại hình không khó coi như thế đi giúp việc?

“Nữ hầu đã sớm chạy sạch trơn, ta vừa lại không có sáu tay, làm sao chăm sóc ba đứa con, cho nên sớm đã để cho huyết khô lâu và hắc kỳ võ sĩ đến giúp ta quét dọn và chăm sóc con rồi.” Alice nói xong, liền vội vàng nói: “Đừng nói cho Awaitsun biết đấy, anh ấy không thích để cho sinh vật undead tiếp cận con cái.”

Nói lại lần nữa, thái độ không sợ hãi của công chúa này thật so với đại tướng của Ma Vương còn mạnh mẽ hơn!

“Chỉ có hai tên sinh vật undead của Awaitsun phái đến nghe lời ta, còn lại đều không nghe lời.” Alice phàn nàn: “Nhân thủ không đủ dùng, nơi ở càng lúc càng bẩn, cũng sắp không chịu nổi rồi...”

Người phụ nữ này rất thú vị! Ta cười nói: “Vâng vâng vâng, vậy ta phong cho người cái danh hiệu “Ám Dạ công chúa”, đi tìm Red xin chấp nhận, nhớ đem cả tòa Ma Vương Điện đều làm sạch một lượt, đừng chỉ tập trung quét dọn nơi người ở.”

“Không vấn đề!” Alice mắt phát sáng, vội vàng hỏi: “Vậy ta có thể vào bảo khố không? Nghe Awaitsun nói bên trong đặt không ít bảo vật, ta muốn lấy một chút để trang trí Ma Vương Điện, rồi lấy một chút châu bảo để trang điểm, nghe nói bên trong có trân châu tốt nhất...”

“Tùy người.” Ta miễn ý kiến, cầm lấy ly rượu hắc kỳ võ sĩ đưa tới. Dù sao Alice cũng không thể lấy bảo vật ra khỏi Ma Vương Điện, chỉ cần vẫn còn ở trong Ma Vương Điện, để ở đâu còn chẳng phải vẫn là của ta.

“Ma Vương vạn tuế!” Alice hoan hô một tiếng.

Phụt! Một hơi rượu toàn bộ phun ra.

“Ái chà, làm sao bất cần như thế chứ?” Alice còn lấy ra khăn tay để thay ta lau chùi một chút, sau đó cười mỉm nói: “Ma Vương bệ hạ, vậy ‘Ám Dạ công chúa’ cáo lui trước, đến chỗ Red đại nhân xin chấp nhận đây.”

Alice tâm tình cực kỳ tốt, vẫy tay về phía Charlotte, ý bảo cô ta cùng đi.

Thấy cô ta thích ứng được tốt đẹp như thế, ta cũng không biết nên nói cái gì nữa, nhưng đột nhiên nhớ tới một chuyện, vội vàng gọi lại hai người: “Thuận tiện gọi Red đến gặp ta.”

“Vâng! Ma Vương bệ hạ.” Alice quay người qua hành lễ, một tiếng “Ma Vương bệ hạ” gọi một cách siêu cấp tự nhiên, giống như cô ta thật sự là thuộc hạ của Ma Vương.

“Ai là Red hả... Ma Vương bệ hạ?” Charlotte sau khi hỏi xong, dừng lại một giây, đột nhiên cũng bổ sung thêm Ma Vương bệ hạ.

Ta có dự cảm, lúc trở về, trong Ma Vương Điện phụ nữ không sợ hãi có thể sẽ biến thành hai người, đương nhiên, Red cỗ thi thể này không tính là phụ nữ.

◇◇◇◇

Bầu không khí trên đường của vương thành Kissinger có chút trang nghiêm, không náo nhiệt như Vong Hưởng thành, nhưng xét đến ngoài thành đang có sự hiện diện của chi quân đoàn không có hảo ý, đây nói không chừng đã coi là không tệ rồi.

“Awaitsun đưa lên thư hiệp nghị cho vương thất Kissinger, bảo bọn họ trong vòng ba tháng giao ra vương tử mà người muốn, nếu không liền sẽ tiến công vương thành. Ta đã nhìn qua nội dung thư hiệp nghị, phía trên chỉ nói giao ra vương tử mà thôi, bởi vì người hình như chỉ là muốn giết vương tử, ta cũng không ngăn cản hẳn đưa lên thư hiệp nghị.”

Red đứng ở trong túi trước ngực ta, thoạt nhìn giống như cái trang sức phẩm, lời cô ta vừa mới nói cũng là dùng ma pháp tinh thần truyền lời, để tránh cho búp bê thủy tinh biết nói chuyện dọa chết dân chúng đi dạo phố bên cạnh.

Nghe được suýt nữa hộc máu, Red quả nhiên không hiểu chuyện ta muốn làm là gì, vậy mà lại không nói chuyện này cho ta biết ngay từ đầu...

Một khi đưa lên thư hiệp nghị, mặc kệ bên trong ghi cái gì đều không quan trọng! Có thời gian ba tháng, trừ phi Quốc Vương là tên đàn độn, nếu không sớm đã bình tĩnh lại rồi, hửn dùng vương miện trên đầu nghĩ cũng biết là chuyện tốt của Ma Vương làm, tuyệt đối sẽ không trút giận lên người Awaitsun nữa.

Sở dĩ muốn để cho Awaitsun một mạch đánh vào, chính là muốn khiến người của vương thất Kissinger căn bản không có thời gian bình tĩnh, từ bị tấn công trở tay không kịp, đến nỗi đau mất con không thể vãn hồi, cũng không thể nào bình tĩnh nữa, đây mới hữu dụng à!

Chuyện đến nước này cũng không kịp rồi, ta đỡ trán, có loại cảm giác đau đầu không thôi, tìm kiếm thuộc hạ tốt quả thật là chuyện quan trọng.

“Ta không nghe thấy, người nói lại đi.”

“Ta nói, vợ của Awaitsun rất có can đảm, cái cô gái mới tới kia cũng không tệ, ta định dạy bọn họ một chút tử linh ma pháp, như vậy càng phù hợp danh hiệu “Ám Dạ công chúa” đi?”

Nghe đến danh hiệu này, ta liền không nhịn được bật cười: “Bây giờ mới học, không khỏi cũng quá muộn rồi đi?”

“Bọn họ chỉ cần biết sai khiến và tăng cường sinh vật undead là tốt rồi, dùng quyền trục ma pháp hỗ trợ cũng có thể, thực tế triệu hồi cái gì đó do

ta làm chẳng phải được rồi sao! Đúng rồi, con trai, người không định để cho bọn họ trở thành vợ của người sao?”

Red đột nhiên thọc một câu như thế, đầu óc ta suýt nữa vận hành không kịp, nghĩ hết ba giây mới hiểu là ý gì.

“Alice là vợ của Awaitsun!”

Red như chuyện đương nhiên mà nói: “Nhưng người là Ma Vương à!”

“Người Charlotte thích cũng không phải ta, là cái gã Tylin kia!”

Red nhún vai, nói lại một lần nữa: “Nhưng người là Ma Vương à! Cô gái nào vừa ý đoạt tới là được, Ma Vương trước kia đều là như thế, từ công chúa, hoàng hậu, cuối cùng đoạt đến mẫu hậu rồi đây!”

Phạm vi này cũng quá rộng một chút rồi đi...

“Ta thế nhưng không phải quý háo sắc!” Ta tức giận khẽ rống ra tiếng. Tiếng rống lại khiến cho người bên cạnh giật nảy mình một cái, không hiểu gì cả nhìn ta, còn có người liên tục lùi lại muốn cách ta xa một chút.

“Làm gì không phải đây?” Red bất mãn nói: “Ta muốn người sinh ra một đồng con!”

“...” Nếu như bây giờ ta có cầm ly rượu, chắc chắn sẽ phun rượu ra lần nữa, vất vả lắm mới tìm về được giọng nói: “Vì sao?”

“Đó còn cần nói?” Red như chuyện đương nhiên mà nói: “Sinh một đồng con, dạy cho tốt thành cao thủ, sau này chúng đã có thể bảo vệ người rồi! Ta thế nhưng không muốn nhìn thấy người dần dần mất đi lực lượng, sau đó...” Đến đây cô ta ngừng lại không nói nữa.

Thì ra như thế. Ta khó chịu nói: “Yên tâm đi, trước khi lực lượng bắt đầu suy thoái, ta sẽ làm tốt mọi an bài.”

Red thoát nhìn lại không có lấy một chút thần sắc yên tâm, nhưng cũng không nói nữa.

“Người không phải đến tìm Awaitsun sao? Làm sao vẫn còn dạo lung tung ở trong thành?”

“Trước tiên nghe ngóng tình huống một chút, lát nữa lúc đi tìm Awaitsun mới dễ phán đoán hẳn có phải là đang nói dối hay không.”

Ở trong thành đi lòng vòng một hồi, đã mua hai hộp sô cô la viên, một loại kẹo trong suốt rất ngọt và bánh quy màu đen, lại có thể tìm không được bất cứ bánh ngọt làm từ việt quất nào, đừng nói là vương quốc Kissinger không sản xuất việt quất đi?

Nhưng mà, nhà bếp của Ma Vương Điện lại có lấy bánh ngọt ra à! Chẳng qua nói đi thì nói lại, Ma Vương Điện gần như không có thứ gì là lấy không ra được, đại khái là sợ lấy không ra được, Ma Vương đi đoạt trái lại thì phiền toái, dứt khoát đem đồ của toàn thế giới đều chuẩn bị sẵn sàng hết.

Quên đi, mua kẹo mút dâu ăn đỡ vậy.

“Người căn bản là đến dạo phố đi!” Red khó chịu nói: “Mau làm chính sự!”

Chính sự đều bị người hủy mất một nửa rồi còn làm chính sự gì...Ta nhìn vị trí mặt trời một chút, thời gian cũng xấp xỉ rồi, nhún nhún vai nói: “Mang ta dịch chuyển tức thời đến đại sảnh của vương cung, nhớ tìm cái vị trí nghe lén tốt.”

Red thở hồng hộc nói: “Chưa từng thấy Ma Vương nào lười như người!”

Ngoài miệng mắng thì mắng, nhưng cô ta vẫn ngoan ngoãn thi triển dịch chuyển tức thời, trước tiên là tự mình đi trinh sát một phen, sau đó mới mang ta dịch chuyển qua.

“Động tĩnh quân đoàn undead ngoài thành thế nào?” Một giọng khàn khàn vang lên.

“Khải bầm bệ hạ...”

Quả nhiên không sai, bây giờ chính là thời khắc Quốc Vương tiếp kiến đại thần, ta đã đoán những Quốc Vương có thời gian làm việc nghỉ ngơi không sai biệt lắm, nếu Quốc Vương Vong Hưởng quốc thích tiếp kiến đại thần ở thời gian này, nói không chừng Quốc Vương Kissinger cũng như vậy.

Ta nhìn xuống dưới, nhìn thấy Quốc Vương, Vương Hậu cùng đại thần đầu đỉnh, mặc dù không biết xà ngang của vương quốc Kissinger vì sao thiết kế kỳ quái như thế, chiếu theo lý thuyết cái thứ xà ngang này chẳng phải nên dính cùng một chỗ với trần nhà sao?

Nhưng người ta thích ở trung ương trần đại sảnh treo ngang một cây xà, để cho người có chỗ ẩn thân, ta cái người ẩn ở chỗ này cũng không có gì phải phàn nàn.

Ta nằm nghiêng xuống, đặt Red ở trên hộp sô cô la, sau đó vừa liếm kẹo mút vừa nghe lén.

Đại thần kích động nói: “Bệ hạ, quân đoàn undead mặc dù vẫn không có động tĩnh, nhưng lại đã ảnh hưởng to lớn, vương thành giờ đây chẳng khác gì bị phong tỏa, người ngoài thành không dám đến gần, người trong thành cũng không thể rời khỏi, đơn giản là một vùng tĩnh mịch, mặc dù lương thực dự trữ có quân đội vận chuyển, vẫn chưa thành vấn đề, nhưng tiếp tục kéo dài, vương thành sớm muộn sẽ biến thành tử thành —”

“Nhiều nhất cũng là ba tháng.” Quốc Vương nhàn nhạt ngắt lời đại thần: “Vẫn chưa cần suy nghĩ cái đó nhiều.”

“...” Đại thần ngậm lại miệng.

Ta dùng ly thức nhìn cho rõ tình huống phía dưới, Quốc Vương của Kissinger thoát nhìn già hơn Archer một chút, có thể gần năm mươi tuổi, cho nên cái vương tử duy nhất kia hẳn là xấp xỉ ba mươi tuổi... Chung quanh hình như không có người phù hợp, phần lớn là đại thần già nua, duy nhất một gã có khả năng lại mặc khinh giáp, thoát nhìn hẳn là kỹ sĩ mà không phải vương tử.

“Bệ hạ!” Tên kỹ sĩ kia quỳ một gối xuống, cao giọng thỉnh cầu: “Xin để cho tôi thay thế vương tử Tydier đi ứng phó giao hẹn của Ma Vương!”

Muốn dùng thể thân đánh lừa ta sao?

Quốc Vương thờ dài, nói: “Nếu như bị Ma Vương phát hiện chân tướng, khơi lên lửa giận của hắn, vương quốc Kissinger sẽ đón lấy một trận tai họa lớn, chúng ta không thể mạo hiểm.”

“Nhưng mà...” Kỹ sĩ còn muốn nói tiếp, lại bị một cái phất tay kiên quyết của Quốc Vương ngăn cản.

Quốc Vương nhìn hướng một tên kỹ sĩ khác, đối phương có chút tuổi thoát nhìn là nhân vật kỹ sĩ trưởng có uy vọng gì đó.

“Tìm được vương tử chưa?”

Kỹ sĩ trưởng mặt lộ vẻ khó xử, trả lời: “Vương tử từ nhỏ thỉnh thoảng cải trang thành dân thường ra ngoài mạo hiểm, vô cùng thiện trường nguy trang thành mạo hiểm giả, cộng thêm đều là dựa vào nội dung nhiệm vụ quyết định điểm đến, không dễ dàng phỏng đoán hành tung của vương tử, cho nên trước sau vẫn tìm không được.”

Vương tử thiện trường nguy trang thành mạo hiểm giả?

“Thật sự?” Quốc Vương lại không làm sao tin tưởng, trầm xuống sắc mặt nói: “Thế nhưng đừng vì bao che nó, để cho Ma Vương tiến công vương

thành!”

Kỵ sĩ trưởng vừa nghe, lập tức phịch một tiếng quỳ xuống đất, tay còn nặng nề đâm vào ngực, thề: “Bệ hạ, tôi tuyệt đối không có che giấu hành tung của vương tử, vẫn luôn tận lực tìm kiếm tằm tích của điện hạ, nếu bệ hạ không tin tưởng, tôi có thể thề độc...”

“Được rồi, được rồi.” Quốc Vương vội vàng ngăn cản kỵ sĩ trưởng: “Là ta nói bừa thôi, ngươi tận lực là được.”

Vương tử lại có thể không ở vương cung sao? Lúc này, trong đầu truyền tới tiếng của Red: “Awaitsun cũng là nói với ta như thế, bởi vì vương tử là con trai duy nhất, cho nên sớm đã ra ngoài tị nạn rồi, tránh cho Ma Vương đột nhiên muốn đến vương cung “dạo chơi”, “thuận tiện” liền đem vương tử duy nhất giết.”

Ta khó chịu trả lời: “Lo lắng cái gì? Ma Vương vừa lại không phải nhất định sẽ giết vương tử!”

Hình nhân thủy tinh đen nghiêng nghiêng đầu, khiến cho ta rất lo cái cổ thủy tinh của cô ta sẽ gãy mất, nói: “Nhưng Ma Vương vẫn rất thường giết vương tử đó! Giết vương tử đoạt công chúa gần như là chuyện mỗi một Ma Vương đều làm qua.”

“Đoạt công chúa thì không nói, không dưng mắc gì giết vương tử?” Chẳng lẽ lên làm Ma Vương sẽ mắc bệnh không giết vương tử thì không được?

“Bởi vì vương tử thông thường rất kiêu ngạo hoặc là tự Ma Vương cảm thấy hãnh rất khó ưa, cho dù hãnh chỉ là bất cần nhú mày, hoặc là căn bản cái gì cũng không làm, Ma Vương đều cho rằng vương tử đang kỳ thị hãnh, sau đó liền đem vương tử giết rồi.”

“Ta mới không phải loại người đó!”

Red nhìn ta chăm chăm, chậm rãi mở miệng nói: “Alice ở Ma Vương Điện, người vừa lại kêu Awaitsun đi giết vương tử, còn muốn chém hẳn một trăm đao, cho nên đoạt công chúa và giết vương tử, người đều làm rồi đấy!”

“...”

Phía dưới truyền tới tiếng hạ lệnh nghiêm khắc của Quốc Vương: “Tất cả mọi người buông công việc khác xuống, tìm ra tung tích của vương tử bằng cách nhanh nhất có thể!”

Đại thần nhận lệnh mà đi, nhưng đám kỵ sĩ lại không chịu rời khỏi, kỵ sĩ trưởng mở miệng thỉnh cầu: “Bệ hạ, ít nhất xin để cho tôi bảo vệ bên cạnh ngài, Ma Vương đó thiện trường ma pháp, nếu như dùng dịch chuyển tức thời xâm nhập vương cung —”

“Nếu như Ma Vương muốn giết ta, người thì lại có thể thế nào?” Quốc Vương mặt vô biểu tình nói: “Lui xuống đi.”

“... Vâng.”

Nhìn mọi người rời đi, Quốc Vương rốt cuộc cũng lộ ra thần thái mệt mỏi, vốn thoát nhìn chỉ là gần năm mươi tuổi, nhưng vừa lộ ra thần sắc già nua mệt mỏi, nói là gần sáu mươi cũng không quá đáng.

“Bệ hạ, ngài thật muốn giao điện hạ ra sao?”

Đợi sau khi mọi người đều đi khỏi, Hoàng Hậu cuối cùng cũng dẫn không nổi: “Bệ hạ, cảnh ngộ của Awaitsun khó khăn như thế, sứ giả nói nó thậm chí ngay cả lời cũng nói không ra, nhưng nó lại còn là thuộc hạ của Ma Vương đây! Một khi Tydier rơi vào trong tay Ma Vương, vậy, vậy kết cục không thể tưởng tượng nổi!”

“Awaitsun sẽ giúp nó.” Quốc Vương an ủi vợ: “Awaitsun và Tydier tình như anh em, sẽ gắng sức giúp Tydier.”

Đúng là cái tin vui bất ngờ, Awaitsun thì ra cùng vương tử tình như anh em.

Ta ngẫm lại cũng không bất ngờ nữa, Quốc Vương Vong Hưởng quốc Archer chẳng phải cũng cùng lão sư của ta tình như anh em, cái vương tử Tydier này vừa lại là con trai một, người duy nhất địa vị tương đương với hắn, tuổi tác lại xấp xỉ chính là thủ lĩnh của Hỗn Độn Thần Điện, sẽ có cảm tình như anh em cũng không kỳ quái.

“Awaitsun tự mình đã khó bảo toàn rồi, nào còn có thừa lực giúp đỡ Tydier.” Hoàng Hậu cúi đầu, thần sắc đau thương không thôi: “Thằng bé Awaitsun này cũng thật đáng thương...”

Quốc Vương thở dài, nói: “Giống như lời Awaitsun lúc đó nói, “hắn” là nhân tuyển Ma Vương tốt nhất. So với “Ma Vương” trong sách sử ghi chép, hành động của hắn đến nay xác thực ấn chứng lời của Awaitsun, chỉ là không biết hắn vì sao đột nhiên muốn giết Tydier, hắn hẳn là chưa từng gặp qua mặt Tydier mới đúng.”

“Thiếp thấy, Ma Vương hẳn là muốn làm khó thằng bé Awaitsun đó.” Vương hậu đoán chuẩn như thần.

Quốc vương than nhẹ: “Awaitsun mặc dù thân thiết với Tydier, nhưng nó biết mình phải trở thành thuộc hạ của Ma Vương, cho nên trước giờ không quá thân cận với người khác, giữa nó và Tydier mặc dù có giao tình, nhưng cũng là trốn trốn tránh tránh chưa từng công khai, Ma Vương hẳn là sẽ không biết.”

“Ôi, nói đến đây, công chúa Alice cũng không biết thế nào, cô ấy mỹ lệ như vậy, sợ rằng...” Vương hậu ngừng lại không muốn nói nữa.

Lườm mắt — mặc dù ta kỳ thực không có lòng trắng để lườm — mọi người tốt cuộc coi ta trở thành quỷ háo sắc gì rồi? Làm như ta nhất định sẽ động vào Alice không bằng!

Ta chần chừ một chút, chuyện Quốc Vương nói khiến người có một số chỗ để ý, vẫn là quay đầu hỏi Red: “Hành vi của những Ma Vương trong quá khứ đều kinh khủng hơn ta sao?”

“Mới không kinh khủng! Chỉ là so với người buông thả hơn nhiều.” Red cong miệng nói: “Hắc ám thuộc tính chính là sẽ khiến người trở nên buông thả một chút mà! Ma Vương vừa lại có lực lượng cường đại, ngẫu nhiên nổi cáu liền không cần thận làm hỏng một đồng thứ hoặc là giết một số người, chỉ là như thế mà thôi.”

Tên buông thả nhất căn bản là người cái bà mẹ nuông chiều thành tính này đi!

“Nói lên như thế, người thật sự thay đổi không nhiều lắm! Đến bây giờ cũng không dùng bao nhiêu lực lượng.” Nói đến đây, cặp mắt của cô ta phát sáng, kinh hô: “Nếu như người có thể luôn bảo trì tính cách không lạm dụng lực lượng, nói không chừng có thể chống giữ đến chết già mới dùng hết hắc ám thuộc tính, như vậy sẽ không ai dám thảo phạt người nữa!”

Cao hứng mà nói xong, cô ta lại chần chừ: “Chẳng qua dưới ảnh hưởng của hắc ám thuộc tính, muốn không sản sinh thay đổi hình như rất khó, những đứa trẻ trước kia đều là càng ngày càng điên cuồng, người chỉ sợ cũng... Nhưng Thần Ánh Sáng hẳn cũng sẽ giúp đỡ đi? Người là Sun knight của ông ta, hơn nữa lúc đầu ông ta còn ra tay đánh thức người từ trạng thái phát điên đây!”

Ta sửng sốt, bật thốt: “Người nói ai đánh thức ta?”

“Thần Ánh Sáng đó!” Red vậy mà như chuyện đương nhiên như thế trả lời: “Người không nghe thấy tiếng của ông ta sao? Ở lúc người phát điên,

ông ta nói —”

Con trai, không thể ngủ tiếp nữa, còn có chuyện phải làm.

Ngừng ngủ say, tỉnh lại đi.

Tỉnh lại!

◇◇◇◇

Ta nhìn bóng lưng của Awaitsun, hẵn đang ngồi trước bàn nhìn một phần văn kiện, ta tò mò nhìn một chút, đó lại là thu chi của Ma Vương, ta thật không biết Awaitsun còn kiêm chức quản tiền, nhìn thần sắc của hẵn cũng không ngưng trọng, hiển nhiên chi tiêu của Ma Vương Điện không eo hẹp. Ta thật là cái Ma Vương tiết kiệm à!

Hẵn hiển nhiên không cảnh giới như ở Ma Vương Điện, tốn mất mấy giây mới phát hiện ta, sau đó xoay người quỳ rạp xuống đất.

Tham kiến bệ hạ.

“Người không có tiến công.” Ta bình tĩnh nói.

Awaitsun trong lòng giật mình một cái. Bệ hạ! Xin nghe tôi giải thích, vương tử từ rất sớm đã rời khỏi vương cung rồi, cho dù tôi tiến công cũng

—

Ta không kiên nhẫn cắt ngang: “Đừng dài dòng! Lập tức quay về Ma Vương Điện, tìm Adair báo cáo, hết thấy đều nghe mệnh lệnh của hẵn, chuyện tìm vương tử không cần người làm nữa.”

Awaitsun ngẩn ra. Bệ hạ, tôi đã sắp bức vương tử ra rồi, chỉ cần chờ thêm một thời gian, vương thất nhất định sẽ giao vương tử Tydier ra! Bây giờ bỏ cuộc chẳng khác nào bỏ phí công sức trước đó!

“Không cần chờ nữa.” Ta nhàn nhạt nói: “Ta biết vương tử Tydier đang ở đâu, cho nên không cần tìm kiếm nữa. A! Awaitsun, nhịp tim của người tăng tốc rồi đấy, người đang lo lắng cho vương tử sao?”

Không...

Awaitsun lập tức trả lời, nhưng hấn ngừng một chút, thần nhiên thừa nhận: Phải, vương tử Tydier là vương tử duy nhất của nước tôi.

Ta chỉ là nhìn hấn.

... Cũng là một trong số bạn bè không nhiều của tôi.

Ta cười, khen ngợi nói: “Người học thông minh rồi, Awaitsun, để khen thưởng người, ta sẽ mang người cùng đi vậy!”

Đi? Awaitsun thần sắc ngỡ ngàng, nhưng ta cũng lười giải thích, trước hết oanh tạc đầu óc của tất cả Ám kỵ sĩ: Toàn bộ lập tức trở về Ma Vương Điện!

Sau đó kéo Awaitsun lên liền là một cái dịch chuyển tức thời.

Nếu như có cái phiếu bình chọn “mười chỗ tốt của làm Ma Vương”, “dịch chuyển tức thời không chút hạn chế” nhất định là có tên trên bảng! Muốn đi đâu thì đi đó, không cần động một tí liền tốn hơn mười ngày nửa tháng mới có thể tới, một ngày đã có thể dạo chơi khắp thế giới! Thuận tiện biết bao!

Đây là địa lao?

Awaitsun chỉ là nghi hoặc như thế một chút, lập tức liền kích động đến không thể tự chủ, hai bàn tay nắm chặt lấy lan can sắt của phòng giam, nhìn thẳng vào người trong lao không buông.

Ta đoán quả nhiên không sai.

Nhà lao siêu xa xỉ của Ma Vương Điện đảm bảo giam cầm đến chết hiện tại chỉ có hai tên khách trọ — Vidar và Tylin.

Ta tin tưởng Awaitsun không quen biết cũng không quan tâm phó đội trưởng của Thần Điện Ánh Sáng, người hăn nhìn là một người khác.

Ta đến gần một bước, tựa tay ở trên lan can, ung dung mà nói với người đối diện: “Ở địa lao rất nhàm chán đi? Ta mang bạn đến cho người đây, Tylin... không! Hăn nên gọi người là Tydier mới đúng đi?”

Tylin đứng lên, cũng đi đến gần lan can, Vidar cách vách thì là bộ dạng chẳng có hứng thú, thậm chí nghiêng đầu qua đối mặt vách tường cũng không muốn nhìn chúng ta, chỉ là nhịp tim nhanh hơn một chút, ha.

“Cậu nói cho hăn?” Giọng nói của Tydier kéo lực chú ý của ta từ trên người Vidar trở về, hăn nhìn Awaitsun, thần sắc có chút ai thương, cũng không biết rốt cuộc đã hiểu lầm cái gì.

Awaitsun há há miệng, lại không nói không ra lời, chỉ có bật mạng lắc đầu.

“Ừng, cậu làm sao rồi?” Tydier giật mình, lo lắng liên tiếp hỏi: “Cậu nói không được sao? Cậu, cậu câm rồi?”

Ta biếng nhác nói: “Thanh âm của hăn bị ta đóng lại rồi, đáng tiếc không thể trò chuyện cùng người, còn có, hăn bây giờ gọi là Awaitsun, không gọi là Trầm Mặc Chi Ừng.”

“Grisia!” Tydier tức tối nhìn ta, rống to: “Người làm sao có thể làm như thế? Cậu ta rốt cuộc đã làm gì người? Người làm sao có thể ngay cả thanh âm của cậu ta cũng muốn đoạt đi?”

“Lúc vừa thấy mặt, hăn đã giết Leaf knight Elmairy.” Ta lạnh lùng nói.

Tydier hình như cũng biết chuyện này, hắn nhất thời nghẹn lại, lời gì cũng nói không ra.

Awaitsun cũng dùng thần sắc cổ quái nhìn ta.

Tydier lặp ba lặp bấp nói: “Nhưng, nhưng người hắn là không phải đang báo thù chuyện lúc đó đi?”

“Vì sao không phải?” Ta nhàn nhạt nói: “Quân tử báo thù mười năm chưa muộn, chẳng qua ta là tiểu nhân, chỉ có thể nhịn một năm rưỡi. Cái tên gọi Awaitsun này không phải là kêu hắn chờ ta báo thù sao?”

Nhưng ngài chẳng phải đã báo thù rồi sao?

Xoay đầu nhìn về phía Awaitsun, ta cười lạnh một tiếng: “Người giết một người Mười Hai Thánh kỵ sĩ, cho rằng bị đánh một trận là coi như xong rồi sao? Đâu đơn giản như thế!”

Ngài thế nhưng thật là... tròng mắt cũng tắt báo! Awaitsun cười khở lên. Nhưng Tydier cũng đâu có đắc tội ngài đi? Xin đừng trút giận lên người cậu ta —

Ta dùng rống giận ngắt lời hắn: “Ai nói hắn không có đắc tội ta? Vong Hưởng, Kissinger và Nguyệt Lan ba quốc toàn bộ đều có tội! Bọn chúng vậy mà dám thừa dịp lúc ta hôn mê bắt chẹt Thần Điện Ánh Sáng, thì phải biết chung quy có một ngày sẽ trả giá! Bây giờ ta muốn bọn chúng từng người một toàn bộ trả nợ! Quốc nợ vương tử trả, rất công bằng!”

Nhưng ngài chẳng phải đã từ bỏ Thần Điện Ánh Sáng rồi, bây giờ thậm chí còn muốn chiến tranh cùng bọn họ, cần gì phải giúp bọn họ báo thù đây?

Ta dữ tợn tròng hắn, rống: “Ta là đã từ bỏ Thần Điện Ánh Sáng, nhưng cũng không cho phép bất cứ người nào hiếp đáp bọn họ!”

Awaitsun ngậy ngấn cả người, lời này mâu thuẫn đến ngay cả Red cũng phì ra một tiếng cười, Tydier mặc dù không nghe thấy Awaitsun nói chuyện, nhưng là cũng nghe thấy lời ta nói, ước chừng có thể đoán ra mấy phần, cộng thêm nhìn thấy Awaitsun cười, hần vậy mà cũng dương khóe miệng lên theo, rốt cuộc có rõ hoàn cảnh của mình hay không?

Red thì không nói làm gì, Awaitsun là thuộc hạ của ta, Tydier còn là một tù phạm, hai người vậy mà còn dám cười nhạo ta?

ẦM —

Sau khi triệt để phóng ra hắc ám thuộc tính, ta cảm giác trong cơ thể một hồi trống rỗng, nhưng lượng lớn hắc ám thuộc tính lập tức liền tuôn vào rồi, từ ít đến đầy, quá trình này vĩnh viễn đều khiến người vui sướng như thế, chỉ là không ngờ vẫn có thể ném được loại mùi vị này.

Sau khi trở thành Ma Vương, luôn luôn đều ở trong trạng thái tràn trề hắc ám thuộc tính, cho nên căn bản không có cơ hội cảm thụ cảm giác sung sướng của một lần nữa sung mãn lực lượng, thì ra còn có loại phương pháp đem lực lượng một lần dùng hết rồi lại hấp thu.

Như vậy sẽ khiến người rất muốn luôn đem lực lượng dùng hết đây...

Sau khi hút no hắc ám thuộc tính, ta nhìn bốn phía một chút, phòng giam này thật không hổ là kiệt tác của Hỗn Động Thần Điện, vừa rồi lực lượng bạo phát như thế, còn tưởng rằng nơi này sẽ hoàn toàn bị hủy, nhưng là bây giờ đây nhiều lắm coi như là bị hủy một nửa, vách tường rớt xuống không ít khối đá, nhưng bởi vì đủ dày chắc, cho nên không có bị nổ thủng, lan can sắt bị bẻ cong lại không có gãy, thực sự lợi hại!

Cúi đầu nhìn mọi người, bọn họ từng người đều hết sức chật vật, ngay cả Vidar xa hơn cũng bị nổ đến đập vào tường sau đó quỳ rạp xuống đất, cổ nhẵn nhụi thân sắc đau đớn.

Red thậm chí té gãy một cái chân, mặc dù cô ta thoát nhìn như thủy tinh, nhưng thế nhưng không phải cái vật dễ vỡ gì, mà là thể kết tinh của hắc ám thuộc tính nén lại mà thành, cho dù dùng kiếm chém cũng sẽ không nứt ra một chút xíu, nhưng bởi vì cô ta ở ngay trước ngực ta, là người trực tiếp lãnh chịu lực phá hoại nhất, vậy nên mới gãy chân.

Trừ Red, thương tổn Awaitsun chịu là lớn nhất. Cả người hấn đập ở trên lan can, khiến cho lan can lõm vào một mảng lớn sau đó rơi xuống đất, đầy miệng là máu, đến bây giờ cũng chưa bình ổn hơi thở, dọa Tydier ở bên kia lan can bạt mạng giúp hấn vỗ lưng thuận khí.

Mặc dù Tydier cũng ở trong xung kích vừa rồi bị thương ở chân, nhưng bởi vì Awaitsun che chắn cho hấn, cho nên bị thương không phải nặng lắm.

Ha ha... Đúng thế! Ta là Ma Vương, ai quan tâm thế nhân nhìn ta làm sao! Nếu cả gan khinh miệt ta, vậy thì toàn bộ đi chết được rồi!

“Awaitsun, người nghe rõ cho ta! Nếu như người dám đánh thua gã Lesus kia, thua một trận nhỏ, ta sẽ chặt đứt một ngón tay của Tydier, thua một trận lớn, ta sẽ chặt đứt một đôi tay chân của hấn!”

Nghe thấy nhịp tim của Awaitsun như thể bệnh tim phát tác, khiến cho ta cảm giác đặc biệt vui vẻ, lại bổ thêm một kích cuối cùng: “Chẳng qua yên tâm đi, ta bảo chứng hấn cho dù tứ chi bị chặt hết, người vẫn còn sống rất tốt!”

Kích cuối cùng vừa ra, không chỉ nhịp tim của Awaitsun siêu tốc nghiêm trọng, ngay cả Tydier cũng mặt trắng bệch.

Chiến tranh không có đạo lý tuyệt đối thắng lợi!

Tôi sẽ tận lực giành được thắng lợi, cũng tuyệt đối sẽ không để cho quân đội của Thần Điện Ánh Sáng đến gần Ma Vương Điện, nhưng nếu ngay cả

một trận chiến dịch nhỏ cũng không thể thua, vậy chiến tranh nên làm sao đánh mới phải!

Awaitsun vậy mà còn dám thử kháng nghị.

“Ai quản người chứ!” Ta lạnh lùng nói: “Ta thế nhưng là Ma Vương, người muốn nói đạo lý với Ma Vương sao?”

“Phốc!” Red bay về túi của ta, nói: “Không tệ không tệ, người càng lúc càng giống Ma Vương rồi đây! Con trai. Chẳng qua cái phần lạm dụng lực lượng này thế nhưng đừng bắt chước Ma Vương trước kia, nhớ phải dùng từ từ... Úi da!”

Ta dùng ngón trỏ ấn Red vào trong túi.

“Người thế nhưng đừng muốn dùng ý nghĩ ngu xuẩn như tự sát gì đó.” Ta liếc Tydier một cái, hãnh giật mình ánh mắt né đông tránh tây, chính là không dám nhìn ta, hừ! Tâm tư và nhược điểm của những người này là quá dễ đoán!

“Đừng quên, Charlotte còn ở trong tay ta, người có muốn đoán một cô gái có thể ở dưới tay Ma Vương kiên trì được bao lâu không?”

Quả không ngoài dự đoán, Tydier lập tức liền biến sắc rồi.

“Để phòng ngừa ngộ nhỡ, ta vẫn là phải người cũng bắt Michele lại.” Ta thì thào: “Thấy người hình như đối với Charlotte không có ý tứ gì, chẳng qua giao tình với Michele lại vẫn không tệ, hẳn là không muốn nhìn thấy thịt của đối phương bị ta từng miếng cắt xuống chứ?”

Tydier lắp ba lắp bắp nói: “Grisia, người, người không khả năng sẽ làm loại chuyện đó đi? Ta không tin người là loại người đó!”

Đúng là đồ ngu!Ta cười lạnh một tiếng, nói: “Người là đang khích ta lập tức chặt một ngón tay của người để chứng minh sao?”

Awaitsun bất chấp thương thế của mình, cố xoay người bịt miệng của Tydier, động tác này vừa làm xong, hăn liền phun hai ngụm máu, thấy vậy, Tydier mặc dù đáng vẻ có lời muốn nói, cũng không dám dùng sức vùng vẫy.

Sau đó, Awaitsun quay đầu lại, dùng ánh mắt kiên định nhìn ta.

Cho dù là lớn hay là nhỏ, tất cả chiến dịch... tôi đều sẽ đánh thắng!

“Tốt lắm.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 9: Trận Chiến Cuối Cùng: Ánh Sáng Dập Tắt; Bóng Tối Lan Tràn — Tuyệt Vọng

Tiếng nói của Thần Ánh Sáng...

Bây giờ có hồi tưởng làm sao cũng nhớ không nổi là tiếng nói thế nào, thậm chí ngay cả là nam hay nữ cũng không biết, lúc đó tưởng rằng là tiếng của Red, cho nên căn bản không có lưu tâm.

Thật đáng tiếc, Thần Ánh Sáng lần đầu tiên — có khi cũng là lần cuối cùng — đích thân nói chuyện với ta, vậy mà cứ như thế bị lơ là rồi.

Quên đi, dù sao lời này không nghe thì thôi!

“Đánh thức ta... là vì kêu ta trở thành Ma Vương cứu vớt thế giới sao?”

Vậy thì như mong muốn của ông ta!

“Lão sư, lời ngài vừa mới nói là ý gì?”

Ta quay đầu nhìn, Elaro đang bám ở bên ghế, tò mò mà nhìn ta.

Nó mặc một bộ trang phục nền đen hoa văn vàng, đó là Alice và Charlotte dùng quần áo của Awaitsun sửa đổi, lại phối hợp với tóc vàng mắt lam, cộng thêm mày dày mắt to, chân mày lộ ra chính khí, cả người thoát nhìn phi thường... không hài hòa.

Hoàn toàn không như người xấu! Elaro lúc không cười thì cả mặt chính khí, cười lên lại hết sức ôn hòa, cho dù mặc một thân đen cũng hoàn toàn không giống cái người xấu. Chắc chắn! Nhóc này nếu như thật sự là người xấu, vậy chắc chắn là người hai mặt siêu cấp, cho dù bị nó thọc vài dao, sợ rằng cũng không tin là nó làm!

Đáng tiếc, Elaro là người như bề ngoài, muốn nó đi đâm người, nó có khả năng thà tự đâm mình còn hơn.

Elaro lo lắng nặng nề nói: “Thật sự phải đánh nhau rồi sao? Ngài là Sun knight, chỉ cần ngài trở về Thần Điện Ánh Sáng hạ lệnh, mọi người đều sẽ nghe lời của ngài đi?”

“Ta không có khả năng trở về Thần Điện Ánh Sáng nữa.” Ta nhàn nhạt nói: “Chỉ là ta bảo Adair giết chết năm trăm Thánh kỵ sĩ, Lesus và những người khác liền tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ta, càng đừng nói nghe mệnh lệnh của ta.”

“Năm trăm người thật sự cứ như thế chết rồi sao?”

Elaro thoát nhìn hết sức buồn rầu, mãi đến khi bị ta rống lên “khó chịu thì cút về Thần Điện đi”, nó mới thu lại cái dáng vẻ chết tiệt đó.

Hừ! Nếu thật sự khai chiến, năm trăm người này đã là gì? Thần Điện Ánh Sáng nếu thật sự muốn một mạch đánh tới Ma Vương Điện, Thánh kỵ sĩ chết trận ít nhất phải lấy vạn để tính!

Huh? Ta mỉm cười một cái: “Thật hiếm có.”

“Hiếm có?” Elaro chẳng hiểu gì cả.

Ta cũng không có giải thích, bởi vì giây tiếp theo, đám đại tướng của ta đã cùng đi vào đại sảnh rồi.

Adair mặc một bộ giáp đen đi ở phía trước nhất, mười phần uy nghiêm; Awaitsun thì theo ngay sau, mặc dù uy thế cũng không tệ, chẳng qua bộ mặt kia của hắn thực sự quá đánh lạc chú ý, thứ đầu tiên liếc thấy luôn luôn chỉ có khuôn mặt; Elo thì vẫn như cũ ta không quan tâm hắn thích đi hay không, chỉ thiếu mỗi việc là không có bò đến thôi.

Cuối cùng, vậy mà ngay cả Alice cũng dẫn theo Charlotte tới, hai người đều mặc y phục nền đen, Alice diện một bộ trang phục đen phối hợp với đồ thẫm càng là mỹ điểm không gì sánh bằng, dưới so sánh, kiểu dáng của Charlotte mặc là váy xòe, cho dù là màu đen, thoạt nhìn cũng là đáng yêu hơn mỹ lệ.

Awaitsun trợn lớn mắt, nhìn vợ nhà mình một mạch đi tới bên cạnh hắn, Alice mỉm cười nói với ta “tham kiến bệ hạ”, dáng vẻ hắn càng giống như sắp học máu.

[Em rốt cuộc đang làm gì vậy?]

“Công việc chứ gì!” Alice một khuôn mặt cao ngạo nói: “Em thế nhưng là Âm Dạ công chúa dưới trướng Ma Vương đấy! Anh cho rằng gần đây lài đang thu xếp các anh dịch chuyển tức thời khắp nơi? Red đại nhân gần đây lại bận ra sức triệu hồi quân đoàn undead đấy! Cho nên là em đang thu xếp dùng ma pháp trận đón đưa các anh đó!”

Awaitsun đơ họng không nói lời nào — mặc dù hắn vốn đã nói không ra lời. Hắn khổ mặt quay đầu nhìn ta.[Bệ hạ, đây...]

“A a — Ha ha ha!” Ta cười đến suýt nữa lạc cả giọng: “Awaitsun người thế nhưng phải cẩn thận một chút, mức độ hữu dụng của người sắp bị vợ đuổi qua rồi, về sau cũng đừng biến thành Alice bảo vệ người, đó thế nhưng đã có chút mất mặt rồi đấy!”

Awaitsun cười khổ, nghĩ đến hắn đối với Alice hắn là không thể làm gì, vậy mà ngay cả cái trách mắng cũng không có.

Một, hai, ba...Cho dù tính luôn Red và Charlotte, cũng chỉ có sáu người, số lượng thuộc hạ thoát nhìn vẫn là hơi ít, chẳng qua không sao, ta có thể từ từ thu gom, gom mười hai tên hẳn không tệ, hơ hơ —

Khi đang ảo tưởng cảnh tượng mười hai tên thuộc hạ xếp hàng quỳ, Adair đột nhiên hành lễ một cái: “Bệ hạ, thuộc hạ có chuyện muốn bẩm báo!”

“Nói.” Ta hồ hững phát tay, nếu như tìm cái tinh linh tộc đến làm thuộc hạ hẳn là rất phô trương?

“Thần Điện Ánh Sáng chính thức tuyên chiến với ngài rồi.”

“... Cái gì!”

Ta đột ngột bật dậy, không tự chủ bộc phát ra hắc ám thuộc tính, mọi người đều bị lượng lớn hắc ám thuộc tính áp đảo quỳ rạp xuống đất.

Còn tưởng rằng cái chết của năm trăm Thánh kỵ sĩ đã có thể ngăn cản Lesus xuất binh, kết quả hành động gã đó lựa chọn vậy mà là tuyên chiến với ta! Năm trăm người đó đều chết hết rồi, tiếp đến còn muốn phải chết bao nhiêu Thánh kỵ sĩ mới đủ?

Khốn kiếp! Ta là vì cái gì mới tới làm Ma Vương!

Awaitsun lộ ra thần sắc gian nan.[Bệ, bệ hạ, chúng tôi sẽ chuẩn bị tốt ứng chiến, xin ngài ngàn vạn lần đừng tự mình đi qua —]

Dịch chuyển tức thời!

Quân đội không lồ là cái mục tiêu dễ thấy, không tốn bao nhiêu sức lực, ta đã tìm được quân đội của Thánh Điện, mà sở hữu cảm tri càng là năng lực ăn gian, mặc dù doanh trại quân đội mệnh mông bất tận, nhưng cho dù lều của đại tướng ẩn ở đâu, kỳ thực căn bản không gạt được ta.

Cho nên nói, cũng chỉ có Lesus sẽ làm loại chuyện thảo phạt Ma Vương ngu xuẩn này!

Nếu là ta vừa nhìn thấy quân đội thảo phạt liền chỉ chuyên giết tướng lĩnh, một tên tướng quân đến ta giết một tên, hai tên đến giết cả hai, giết hết mấy chục tên, xem còn có ai dám đến lĩnh quân! Quân đội không có tướng lĩnh, vậy còn thảo phạt nổi sao?

Mười Hai Thánh kỵ sĩ càng là dễ tìm vô cùng, đối với ta mà nói, quang thuộc tính trên người bọn họ đơn giản là so với mặt trời trên bầu trời còn dễ thấy hơn!

Không bao lâu, ta đã ở trong một cái lều lớn tìm thấy bọn họ rồi, bọn họ đang ngồi ở bên một cái bàn dài, hơn nữa đếm số người bên cạnh bàn, mười hai Thánh kỵ sĩ vậy mà toàn bộ đều tụ lại một chỗ, là đang họp sao... khoan khoan, mười hai người?

Ta không tin có quý mà đếm lại một lần, vẫn thật sự là mười hai người, nhưng làm sao có thể?

Ta rõ ràng ở đây! Là ai xen lẫn ở bên trong? Ai dám —— thay thế ta?

“Các người rốt cuộc đang làm cái quý gì?”

Ta xuất hiện ở phía trên bàn dài, cứ như thể phiêu ở giữa không trung, cúi đầu nhìn xuống đám người, mười hai người đều ngồi ở bên bàn dài, người ở vị trí chủ tọa chỉ có Lesus.

Bình thường mà nói, ta và Lesus sẽ cùng ngồi ở vị trí chủ của bàn dài, bên hông gần ta là Mười Hai Thánh kỵ sĩ của phái người tốt ấm áp, bên hông Lesus tự nhiên là nhóm lạnh lùng tàn khốc rồi.

Nhưng hôm nay, Lesus một mình ngồi ở chỗ đó, hẳn cũng không có người ở trung ương, vẫn lệch sang một bên như cũ, lộ ra một bên có chút trống

rỗng, trên vị trí của ta không có người...

Mười Hai Thánh kỵ sĩ tất cả đều ngẩng đầu nhìn ta, bọn họ có chút phản ứng không kịp, mà ta chỉ là đang nhìn rớt cuộc là nhiều hơn ai — có rồi! Có một gã vậy mà mặc Sun knight phục của ta...Elliot?

Không ngờ đến lại có thể sẽ dùng hắn, đây rớt cuộc là chuyện làm sao? Cho dù ta và Adair đều chạy mất rồi, cũng không thể tìm Elliot để thay thế vị trí Sun knight chứ? Chẳng lẽ Thánh Điện đều hết nhân tài rồi? Vẫn phải đến chỗ Quốc Vương đoạt người?

Ta nhìn chăm chăm Elliot, hỏi: “Người mặc quần áo của ta làm cái gì?”

Elliot cười khổ: “Chúng quy phải có người sắm vai Sun knight, tránh cho đến lúc Sun knight trở về, sẽ bị người nghi vấn vì sao không tham dự trận chiến thảo phạt Ma Vương.” Nói đến đây, hắn nhìn quanh những người khác: “Bọn họ tốn sức khổ tâm để cho cậu sau khi trở về có thể làm Sun knight như thường lệ.”

“Đáng tiếc ta sẽ không trở về đi làm Sun knight nữa!” Ta xoay người đối mặt Lesus: “Người chính là không thể hiểu điều này sao?”

“Vidar đâu?” Lesus trả lời hoàn toàn không ăn nhập câu hỏi.

“Nói thật, ta không biết!” Ta cười nói: “Đánh đến sắp chết rồi ném vào địa lao, cũng không biết thật sự đã chết hay chưa.”

Thuận miệng nói bừa một chút, kỳ thực mấy ngày nay căn bản không nhìn thấy Vidar, chỉ là biết sau khi địa lao bị hủy một nửa, Awaitsun đã đem hắn và Tydier chuyển qua một địa lao khác rồi, cũng không biết là công lực dự trù của Hỗn Độn Thần Điện quá tốt, hay là người Ma Vương trong quá khứ bắt tới quá nhiều, Ma Vương Điện vậy mà lại có nhiều địa lao như thế.

“Không bằng ta dẫn Vidar tới, làm huyết tể của khai chiến, người cảm thấy thế nào?”

Ta cũng không cho rằng như vậy là có thể ngăn cản Lesus khai chiến, nếu hắn đã có thể mang theo Thánh kỵ sĩ của toàn Thánh Điện đến chịu chết rồi, chết một tên Vidar thì đã làm sao?

“Tùy người.”

... Cái gì? Ta sửng sốt, mặc dù biết không thể dùng Vidar ngăn cản Lesus khai chiến, nhưng không ngờ Lesus vậy mà vô tình như thế, ngay cả cầu xin cũng không có.

“Ta không trông mong Vidar còn sống.” Lesus nhìn thẳng vào ta, chậm chậm nói: “Sau khi biết người thật sự động thủ giết chết năm trăm Thánh kỵ sĩ.”

“Sun, không ngờ cậu lại có thể làm như thế!”

Ta nhìn hướng Elmairy, cho rằng hắn sẽ khóc, nhưng hắn mặc dù đỏ mắt, lại không phải ý khóc lóc, mà là phần nộ trùng ta, trùng đến cặp mắt ửng đỏ.

“Cậu đã giết bọn họ!” Trái lại là rống giận của Chikus mang theo tiếng khóc: “Cậu nói cậu sẽ không thương tổn Thánh kỵ sĩ! Chính cậu nói! Vì sao lại giết bọn họ? Vì sao ——”

“Là do các người bức ta!” Ta rống lại: “Ta đã cảnh cáo các người, không cho đến thảo phạt ta, kết quả các người vẫn xuất binh!”

“Bởi vì cậu từng đáp ứng tôi!” Ceo hô lớn: “Sun, cậu không còn nhớ chút nào rồi sao? Cậu từng đáp ứng tôi cho dù cậu là Ma Vương, cũng sẽ không lạc mất chính mình, cậu sẽ trở về làm Sun knight!”

Roland cũng lên tiếng nói: “Sun, tôi thật sự không nên đáp ứng cậu, biết rõ Ma Vương sẽ lạc mất tâm trí, tôi lại vẫn ôm theo ý nghĩ cầu may, tôi...” Nói đến đó, hắn đã hổ thẹn đến nói không nên lời.

Ta nhìn mọi người, từng chữ từng chữ nói: “Ta không có lạc mất chính mình, mà là rốt cuộc thấy rõ mọi thứ, không còn làm hành động giãy chết nữa mà thôi.”

“Thấy rõ mọi thứ của cậu...” Aivis đứng lên, nghiêm khắc nói: “Chính là có thể tùy ý giết chết Thánh kỵ sĩ mà khi xưa coi trọng nhất sao?”

Tùy ý? Nếu không phải các người cố muốn xuất binh, ta cần gì phải vì bảo toàn đa số, chỉ có thể tuyển chọn hi sinh thiểu số! Lửa giận trong lòng nổi lên, ta gào lên với đám người dưới đất: “Ta không cần bị các người chỉ trích!”

“Sun! Đây là cơ hội cuối cùng, tiếp lấy cái này!”

Lesus ngắt lời ta, từ dưới cái bàn rút ra một cái hộp dài, phía trên còn dán đầy niêm phong, nếu như ta nhớ không sai, đó là phong ấn của Giáo Hoàng tự tay làm, dùng để phòng ngừa quang thuộc tính tiết ra ngoài...

Quả nhiên không sai, cái hộp vừa mở ra, lập tức hào quang vạn trượng, đó là Thái Dương Thần Kiếm.

Ta nheo lại cặp mắt, rõ ràng đã mù rồi, nhưng thứ này mỗi lần xuất hiện đều chói mắt như thế! Mặc dù vẫn không đến nỗi có lực sát thương thực tế giống như sinh vật undead, nhưng lại cũng có thể khiến cho ta cảm giác một cơn đau đầu không thôi.

“Thu lại đi!” Ta phát ra uy hiếp: “Nếu không ta sẽ ném nó đến tận cùng thế giới!”

Lesus lại càng đến gần một bước, giơ Thái Dương Thần Kiếm lên cao: “Tiếp kiếm! Sun, chỉ cần cậu tiếp lấy Thái Dương Thần Kiếm, bọn tôi sẽ không cần đi đến bước khai chiến đó!”

“...”

Ta bay hạ xuống bàn, cúi đầu nhìn Lesus, giữa hắn và ta vắt ngang một thanh Thái Dương Thần Kiếm, so với phần nộ của những người khác, Lesus tỏ ra hết sức bình tĩnh mà còn kiên định.

“Cho dù đã đến bước này, người vẫn không chịu từ bỏ sao? Lesus. Cho dù ta sau khi tiếp kiếm tỉnh lại, mạng của năm trăm người đó thì lại nên làm sao đây? Từ bỏ đi!”

“Giả sử tình huống thật sự chỉ có hai chữ tuyệt vọng.” Lesus nhìn thẳng vào ta, chậm chậm nói: “Cậu sẽ từ bỏ bất cứ người nào trong chúng tôi sao?”

Mặc dù như là câu hỏi, nhưng ngữ khí và thần tình đều hết sức khẳng định, bởi vì ta sẽ không từ bỏ bọn họ, cho nên bọn họ cũng không chịu từ bỏ ta sao?

Ta nhìn quanh mọi người, mặc dù bọn họ lòng đầy căm phẫn, thoát nhìn sung mãn lửa giận, nhưng lại không có người nào thật sự rút vũ khí ra, đây mà là phần nộ gì...

“Lesus, mọi người, các người đều đồng ý cách làm của Lesus? Muốn ta tiếp lấy Thái Dương Thần Kiếm, theo các người về Thánh Điện?”

Thấy mọi người chần chừ một chút, lập tức liên tiếp gật đầu, ngay cả Chikus phần nộ nhất cũng gật đầu.

Ta thu hồi tầm mắt, cúi đầu nhìn Thái Dương Thần Kiếm, cũng nhìn thấy thần sắc kiên định bất di của Lesus, cuối cùng vẫn vươn tay nắm lấy Thái

Dương Thần Kiếm, cảm giác thấy từ trong truyền đến lượng lớn thuộc tính ánh sáng, có lẽ là bởi vì trong đây có Ma Vương và Death Lord, thần kiếm ánh sáng cảm nhận được nguy cơ, cho nên bật mạng thu hút thuộc tính ánh sáng, nó bây giờ đại khái thật sự phát ra ánh sáng mạnh đi?

Bên trong không gian nhỏ hẹp tràn ngập quang cùng ám, ta – người cầm thần kiếm ánh sáng càng là mãnh liệt mà cảm nhận được sự bất dung lẫn nhau của ánh sáng và hắc ám, thuộc tính ánh sáng từ trên kiếm truyền tới cuộn cuộn không dứt, bắt đầu cùng hắc ám thuộc tính trong cơ thể tranh đấu...

Đồng thời cũng nhìn thấy trên khuôn mặt mọi người đều phát ra hi vọng, cho dù đã tới nước này, bọn họ vẫn như cũ mang theo hi vọng, cái chết của năm trăm người kia giống như chỉ là cái phiến nhiều nhỏ...nhưng đó cũng không phải phiến nhiều nhỏ gì!

Dùng sức nắm chặt kiếm, hắc ám thuộc tính bắt đầu xâm thực ngược lại thần kiếm ánh sáng, ta mỉm cười một cái, ung dung nói: “Lesus, điều ta từ bỏ không phải bất cứ người nào trong các người, mà là toàn bộ.”

Lesus biến sắc, gào to: “Mọi người nghe lệnh, lập tức ngưng tụ Thánh quang.”

Mệnh lệnh vừa ra, mười một người đều bắt đầu ngưng tụ Thánh quang, chỉ có Roland đứng ở bên cạnh, bởi vì không giúp được gì mà sắc mặt đầy áy náy.

Lesus chính là có loại uy nghiêm khiến người mù quáng đi theo này, cho dù người mệnh lệnh đối kháng là ta, bọn họ cũng không chút do dự đã làm rồi!

“Ha ha ha ——”

Ta suýt nữa chết cười, Mười Hai Thánh kỵ sĩ dù sao vẫn là Thánh kỵ sĩ, cho dù toàn bộ Thánh quang cộng lại cũng không mạnh bằng Thái Dương Thần Kiếm, ngay cả Thái Dương Thần Kiếm cũng vô dụng, các người ngừng tụ Thánh quang thì lại có thể làm cái gì?

Căn bản là dùng ly nước cứu hỏa...Mặt biển sắc,lượng Thánh quang làm sao lại nhiều như thế? Hơn nữa còn cùng Thái Dương Thần Kiếm hô ứng lẫn nhau.

Hông hét!Đột ngột ngẩng đầu lên, vậy mà lại quên điêm này — ở đây có một chi quân đoàn Thánh kỵ sĩ.

Thánh quang như thủy triều tuôn đến, vậy mà thật sự bắt đầu bài trừ hắc ám thuộc tính trong cơ thể ta, hơn nữa tốc độ còn không chậm, cảm giác hết sức khó chịu, ta vội vàng muốn quăng kiếm ra, nhưng lúc này, đôi tay nắm kiếm đó lại bị người dùng đôi tay chặt chẽ nắm giữ.

“Lesus! Buông ta ra!”

Mới gào xong, một người khác vậy mà cũng đem hai tay phủ lên, nắm chặt không buông.

Ta ngạc nhiên mà nhìn Roland, thân là Death Lord, dưới lượng lớn Thánh quang vây quanh, hắc hắc là thống khổ gấp mười lần ta mới đúng, Thánh quang đối với hắc là thật sự có lực sát thương!

Khi còn chưa kịp vùng vẫy khỏi Lesus và Roland, những người khác nhìn thấy tùy theo tình huống, vậy mà cũng có từng người một nhào tới, cả người ta bị áp đảo, Thái Dương Thần Kiếm vừa lại bị áp vào trong người ta...Khốn kiếp! Không sợ Thái Dương Thần Kiếm trực tiếp đâm chết ta sao?

Bị mười mấy người ép đến gần như thở không nổi, cộng thêm thuộc tính ánh sáng thật sự dần dần bắt đầu đem hắc ám thuộc tính đẩy ra, quá trình

này cứ như có người lấy dao cắt từng miếng từng miếng thịt của ta, đau đớn chịu không thấu...

“Buông ra! Lũ khốn khiếp các người, ta không muốn trở về, vì sao nhất định phải bức ta trở về?”

“Các người là không nhìn nổi ta trở nên mạnh như thế sao?”

“Câm mồm!” Elliot là người duy nhất không nhào tới, hấn giận dữ trừng ta, rống: “Cậu không biết bọn họ đã vì cậu, rốt cuộc tốn bao nhiêu nỗ lực, vậy mà lại dám nói bọn họ như thế, cậu... cậu... thật sự cho rằng bọn họ không biết tuyệt vọng, không biết từ bỏ cậu sao?”

Nghe vậy, ta ngẩng đầu lên nhìn những người này, mặc dù bọn họ mỗi một khuôn mặt mang theo giận dữ, nhưng vẫn như cũ bạt mạng áp chế ta, thoạt nhìn căn bản không có ý từ bỏ.

Vì sao cứ là không chịu từ bỏ?

“Làm ơn, cứu tôi...”

Thần sắc phẫn nộ của mọi người nhất thời cứng ở trên mặt, đám người Elmairy, Ecilan càng là vội vàng hỏi: “Sun, cậu đã phục hồi như cũ rồi sao?”

“Ta... sắp bị các người ép đến đứt hơi rồi đây! Còn không tránh ra!”

Tiếng rống giận kèm theo lượng lớn hắc ám thuộc tính bạo phát, xô mười một người văng ra ngoài, sau đó một hơi bay lên trên cao nơi bọn họ chạm không tới.

“Ha ha ha, gạt được các người rồi đi? Ngu ngốc! Các người tưởng rằng thế nào rồi? Tưởng rằng ta đã thật sự “phục hồi như cũ”? Căn bản không có loại chuyện phục hồi như cũ này! Ta chính là Grisia chân chính!”

Mọi người phần nộ gào to: “Nói bậy! Grisia căn bản không phải người như vậy!”

“Hừ!” Ta chỉ vào Ceo: “Vậy người thì lại thật sự là Ceo sao? Hay là cái Storm knight phong lưu tự do? Người làm sao không lảng nhãng hả? Storm knight thế nhưng là gã nhìn thấy trời sập xuống cũng vẫn không nghiêm túc! Người “phục hồi như cũ” cho ta xem đi!”

Ceo ngạc nhiên, tay chân luống cuống, hoàn toàn không biết nên làm sao phản ứng.

“Đủ rồi!” Lesus gầm lên.

... Chết tiệt, ta lại có thể giết mình một cái.

Lesus giơ lên Thái Dương Thần Kiếm, phui nhẹ bụi bặm phía trên một cách trân trọng, sau đó nghiêm khắc nhìn ta: “Nếu ngay cả Thái Dương Thần Kiếm cũng không có biện pháp khiến người trở lại Sun trước kia, vậy bọn ta thật sự vô kế khả thi rồi, Sun... không, Grisia...” Lesus hít sâu một hơi, nói: “Bọn ta không muốn người trở về nữa.”

Trái tim đột nhiên đập một cái nặng nề, lồng ngực có một loại cảm giác thắt chặt, gần như sắp không thở nổi, ta chỉ có dùng gào to để xua đuổi loại không thoải mái kỳ quái này: “Tốt lắm! Vậy thì toàn bộ rút về Thần Điện Ánh Sáng cho ta, ta cũng không muốn nhìn thấy các người nữa!”

“Bọn ta sẽ không thối lui!”

Lesus giơ lên Thái Dương Thần Kiếm, mũi kiếm chỉ vào ta, hấn về mặt giận dữ ngập trời, cặp mắt ửng đỏ, rống giận: “Trận chiến tranh này cũng không còn là muốn mang Sun knight trở về nữa, mà là vì muốn thay năm trăm Thánh kỵ sĩ kia và phó đội trưởng của ta báo thù!”

Ta ngẩn ra, cuối cùng cũng hiểu Lesus đã nói cái gì.

“Người... không bằng ta giết người ngay bây giờ! Tránh cho gã đầu óc mù mờ như người mang một đồng người đến chịu chết!”

Roland vọt lên ngăn giữa ta và Lesus, Death Lord mở ra ba đôi cánh, trừng mắt mà nhìn vào ta.

Những người khác cũng tới tấp rút ra vũ khí, đứng ở bên cạnh Lesus, mười hai người đồng tâm hiệp lực... đối kháng ta!

Cho dù Lesus hạ quyết định hoang đường như thế bọn họ vẫn là quyết định theo hãn sao?

Không biết bọn họ ở trên mặt ta nhìn thấy biểu tình gì, mỗi một người càng thêm giới bị, Lesus từ phía sau đi ra, đứng ở phía trước mọi người, hãn trước giờ không phải người cần người khác bảo vệ.

“Nếu như đây chính là quyết định của người, những người khác cũng nguyện ý đi theo người... Vậy cứ tới đi! Như lúc trước đã nói, ta sẽ ở Ma Vương Điện chờ các người! Các người cứ đánh ra một đường máu tiến đến đi, cùng ta quyết một trận tử chiến!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 10: Trận Chiến Cuối Cùng: Của Thần; Của Ma Vương; Của Người — Kế Sách

Trở lại Ma Vương Điện, ta tới một nơi gần như chưa từng tới, phòng triệu hồi quân đoàn undead.

Ở đây vừa âm u vừa bừa bộn, mặt đất vẽ mười mấy cái ma pháp trận triệu hồi, một đồng bảo thạch hắc ám thuộc tính bày lung tung khắp nơi, đó là bảo thạch ta chế tạo ra, còn có rất nhiều sinh vật undead vừa mới triệu hồi ra, bọn chúng hiển nhiên vẫn chưa hồi thần, cho dù được ra lệnh, lại vẫn không thiếu người hoảng hoảng hốt hốt đi lung tung.

Ngoại trừ sinh vật undead không ngừng tuôn ra từ ma pháp trận, ở đây liền chỉ có một mình Red, vốn còn cho rằng có thể sẽ có Elo, nhưng hẳn cũng không ở đây. Thật tốt quá.

Red vừa thấy đến ta, lập tức bỏ xuống ma pháp triệu hồi bên tay, phiêu đến bên cạnh ta.

“Con trai, người đang khóc gì vậy?”

Ta nhìn hướng cô ta, một chữ cũng trả lời không ra, bởi vì ta cũng không biết đáp án là cái gì.

“Xem ra hình như đến cực hạn rồi.” Red dè dặt đánh giá ta, sau đó thờ dãi nói: “Không sao đâu! Con trai, đừng nhần nhịn nữa.”

Nhần nhịn... cái gì? Ta không hiểu lắm.

“Tính toán của Thần Ánh Sáng quá tốt đẹp rồi! Cho dù dùng “Sun knight”, cũng vẫn là áp ỨC không được “Ma Vương”.”

“Người nói cái gì?” Ta rất cuỘC không thể không mở miệng, đành phải giọng khàn khàn, kinh ngạc mà truy hỏi: “Người nói Thần Ánh Sáng muốn làm cái gì?”

“Người muốn lợi dụng điểm Sun knight là vật chứa quang thuộc tính này, để chế ngự hắc ám thuộc tính của Ma Vương, để cho người có thể đủ bảo trì thanh tỉnh, không giống như những Ma Vương trước đây bị hắc ám thuộc tính xâm thực mà trở nên buông thả ngang ngược, cuối cùng đến mức điên cuồng.”

Cuối cùng đến mức điên cuồng, lần đầu tiên nghe thấy điều này, nhưng không biết vì sao, ta một chút cũng không kinh ngạc, thậm chí có thể bình tĩnh hỏi: “Ma Vương cuối cùng sẽ phát điên sao?”

Red gật đầu nói: “Đúng thế! Bởi vì hắc ám thuộc tính hấp thu được quá nhiều, cho dù là vật chứa cũng chịu không nổi!”

Trên đời này quả nhiên không có bữa cơm miễn phí, nào có chuyện tốt không dùng nhận được lực lượng lại không cần trả giá — nhưng bây giờ người vọng tưởng loại chuyện này lại là Người, Thần Ánh Sáng!

Muốn Ma Vương sinh ra, để cho hắn đi hấp thu hắc ám thuộc tính, cứu vớt thế giới, nhưng vừa lại muốn Ma Vương bảo trì thanh tỉnh, sẽ không bởi vì điên cuồng mà tạo thành nguy hại, cuối cùng biện pháp nghĩ ra chính là để cho Sun knight đi làm Ma Vương sao?

Không! Nói không chừng ngay từ lúc bắt đầu, ta sẽ trở thành Sun knight chính là vì cái kế hoạch này đi? Nếu không phải như thế, làm sao lại ở dưới tình huống Red đã tìm được ta, ta vẫn có thể lên làm Sun knight đây?

“Bởi vì có thể làm cho người không phát điên, cho nên ta nghĩ cũng là chuyện tốt, chỉ là bây giờ thoát nhìn, quang của Sun knight vẫn thẳng không được hắc ám của Ma Vương.”

Ta, ta rốt cuộc là...

“Ôi! Kỳ thực cũng chính là thế này rồi, lượng của Ma Vương hấp thu thế nhưng là hắc ám của toàn thế giới, chỉ là ta nghĩ thử xem một chút cũng không hề gì, nếu như thật sự có thể khiến cho người không phát điên ——”

Ta một phát tóm lấy búp bê thủy tinh đen, trong lòng lửa giận hừng hực, càng nắm càng chặt, búp bê thủy tinh bắt đầu xuất hiện vết nứt, tiếng la hét của Red không dứt bên tai, nhưng ta trái lại cảm giác tốt hơn nhiều, không phải chỉ có mình như thế, đau khổ như thế mà thôi...

“Các người rốt cuộc đem cuộc sống của ta trở thành cái gì rồi?”

Một tiếng nứt toác vang lên, trong lòng bàn tay không có búp bê nữa, chỉ còn lại một vệt linh hồn không ngừng vùng vẫy.

Ngài rốt cuộc coi ta là cái gì —— nói cho ta biết đi! Thần Ánh Sáng!

[Đương nhiên là công cụ chứ gì!]

[Còn sẽ là cái gì đây? Vật chứa, vật chứa, người vẫn không hiểu là ý gì sao?]

“... Pink?” Ta từ dưới quần áo móc ra yên lặng vĩnh hằng, rỗng giập:
“Người còn dám lên tiếng? Người cho rằng ta thật sự không dám giết chết Roland?”

[A! Người cho rằng vu yêu vì sao phải bắt chấp thủ đoạn để cho đứa trẻ của mình lên làm Ma Vương?]

[Bởi vì không lên làm Ma Vương nhất định sẽ chết! Từ trước kia đến bây giờ, vẫn luôn đều là như vậy, cho dù Ma Vương đạt thành hiệp nghị gì, quan hệ tốt bao nhiêu, hòa bình bao nhiêu, chỉ cần người từng cạnh tranh với Ma Vương, thậm chí là người bị Ma Vương ghi nhớ, ở khi hãn phát điên, tất cả đều phải chết!]

Người bị Ma Vương ghi nhớ...ta nắm chặt tay.

[Grisia, đứa trẻ của ta là Death Lord, hơn nữa hãn còn ở dưới bảo hộ của Thần Điện Ánh Sáng, người đi giết chết hãn thử xem! Hi hi —-]

[Ta đã làm tất cả những việc có thể làm, cho dù Roland không lên làm ma Vương cũng không vấn đề, không vấn đề!]

Cho dù Pink nói như thế, nhưng giọng của cô ta vẫn mang sợ hãi, dễ dàng liền có thể nghe ra, cô ta cũng không tin những cái này đủ để ngăn cản ta giết Roland, nếu giả như ta thật sự muốn làm.

Cúi đầu xuống, linh hồn của Red run rẩy ở trong nắm tay, ta có thể cảm giác được đau đớn của cô ta, mở tay ra, bớt đi cầm cố, linh hồn lại vẫn nán ở lòng bàn tay, cũng không có chạy trốn...

[Con trai? Người vẫn ổn chứ?]

Lời nói quan tâm từ trong truyền tới.

Ta thì thào: “Người cũng là như vậy, đều đã làm mọi thứ có thể làm sao?”

[Lần này không có, bởi vì vừa bắt đầu đã thất bại rồi, đã để cho người bị người cướp đi.] Giọng nói của Red nghe lên rất không cam nguyện.

Ta trầm mặc một chút, phóng thích ra hắc ám thuộc tính trong cơ thể, đem nó nén rồi lại nén, dốc mọi khả năng làm ra một búp bê thủy tinh màu đen vô cùng kiên cố, rồi bỏ Red vào trong.

So với tạo hình đơn giản trước đây, bề ngoài của búp bê này tinh tế hơn nhiều, hoàn toàn là hình dạng của một bé gái, ngay cả ngón tay cũng không thiếu ngón nào.

Nhìn búp bê thủy tinh động động tay vẫy vẫy chân, không ngừng xem xét thân thể mới của mình, ta đột nhiên không biết phải nói lời gì, rất lâu sau mới nói ra một câu: “Ta không phải cố ý, đừng chọc giận ta, ta bây giờ rất dễ tức giận.”

Red không chút để ý nói: “Không sao đâu! Dù sao ta vừa lại giết không chết, người chán ghét rồi thì ném ta vào yên lặng vĩnh hằng, lúc cô quạnh thì gọi ta ra là tốt rồi!”

Giết không chết...

Trầm mặc một chút, ta nhìn viên yên lặng vĩnh hằng trước ngực đó.

Nhìn thấy ta đang chú ý bảo thạch, Red cũng thuận theo giải thích: “Nói đến cái thứ này cũng đã giúp không ít việc, nó có thể khiến người bảo trì bình tĩnh, là bảo thạch thủy thuộc tính thuần túy hiếm thấy!”

Nghe thấy lời của cô ta, ta nhíu mày nhìn yên lặng vĩnh hằng, lão sư rốt cuộc là làm sao biết viên bảo thạch này? Chẳng lẽ lại là an bài của “Người”?”

Red dè dặt quan sát ta, nói: “Người lại để ý cái này sao? Kỳ thực, Hỗn Động Thần Điện khắp nơi đều sung mãn vật phẩm ma pháp có hiệu quả tĩnh lặng, viên châu ở tay vịn vương tọa người thích sờ nhất cũng vậy, chẳng qua đại khái là sợ bị người phát hiện, cho nên bọn họ không dám dùng bảo thạch thuộc tính đẳng cấp quá cao.”

Sun knight, yên lặng vĩnh hằng, viên châu của vương tọa đến cả Hỗn Động Thần Điện, hao tổn nhiều tâm tư như thế, ta lại vẫn dần dần, dần dần...Ta lắc lắc đầu, không tiếp tục nghĩ nữa.

Từ yên lặng vĩnh hằng lại bắt ra hai vệt linh hồn, tạo ra hai cái người nhỏ màu đen, rồi mỗi cái nhét vào một linh hồn.

Hình dạng của Pink là một ma pháp sư đội mũ nhọn cầm pháp trượng; Stephen thì là một bộ dạng kỳ sĩ cầm đại thuẫn và trường thương.

“Lại có thể chịu thả ta ra.” Pink nghiêng đầu, nói: “Cảnh cáo ngươi, ta thể nhưng sẽ không quá ngoan đâu đấy!”

Cho dù biến thành một người thủy tinh nhỏ, Stephen vẫn không thay đổi ngạo khí: “Ta sẽ không nghe mệnh lệnh của ngươi, ngươi tốt hơn hết nhất ta vào lại đi!”

Ta búng ngón tay một cái búng hắt văng đi, cười nói: “Không sao cả, dù sao ngươi chỉ là đồ chơi của ta mà thôi, nhưng cũng đừng muốn chạy trốn là được, ta đã hạ cấm chế, ngươi cùng lắm chỉ có thể cách xa ta mười thước, cho nên cứ ngoan ngoãn nán lại ở bên cạnh ta đi.”

Stephen hừ một tiếng, mặc dù bay trở về, nhưng lại xoay lưng vào ta, làm ra một tư thái căn bản không muốn nhìn ta; Red vẫn như mọi khi nhảy vào túi trước ngực; Pink thì không một chút khách khí, trực tiếp ngồi ở trên vai ta.

“Red, hắc võ sĩ mới nhất đâu? Ta cần gấp ——”

Giọng của Adair ngừng đột ngột, sau đó thắc mắc nói: “Bệ hạ, ngài làm sao lại ở đây?”

“Quy xuống hành lễ rồi hẵng nói.” Ta xoay người qua, nhàn nhạt nói: “Ngươi không hiểu lễ tiết sao? Adair.”

Cho dù là Adair, cũng không khỏi lộ ra thần sắc ngạc nhiên, nhưng chỉ là trong nháy mắt, hắt liền thu lại thần sắc, lập tức quy xuống, nhún nhường cúi đầu xin lỗi: “Hết sức xin lỗi, bệ hạ.”

Ta hờ hững nhìn hần.

Chỉ có thứ giết không chết, mới có thể đứng ở bên cạnh Ma Vương.

Những người khác — tất cả đều quỳ rạp trước mặt Ma Vương, thần phục ta!

Tuyệt đối không được ngỗ nghịch ta!

◇◇◇◇

“Đoạt nhiều một chút! Đoạt thêm nhiều một chút!”

Ta mang hai cô gái đang giường nanh múa vuốt trở về Ma Vương Điện, cảm giác đoạt mỹ nữ còn mệt người hơn đánh trận, nhưng Red cực kỳ cao hứng, như thể hận ta không đoạt hết con gái của toàn thế giới về Ma Vương Điện.

Ném hai cô gái xuống, ta ngồi trở lại vương tọa, liếc Red một cái, biếng nhác nói: “Ta thế nhưng không định cùng bọn họ sinh con.”

“Vậy người đoạt bọn họ làm chi?” Vấn đề này là Pink hỏi.

Ta chỉ vào đứa con gái cầm rìu, hình như muốn dùng ánh mắt giết chết ta: “Vị này là Ann công chúa của Nguyệt Lan quốc, cũng là người yêu của Leaf knight Elmairy.”

“Còn có vị kia là...” Ta tạm nghỉ một chút, nói: “Công chúa của Vong Hưởng quốc, cũng là vị hôn thê của Elliot.”

Công chúa trừng hai mắt. Bất mãn nói: “Người ngay cả công chúa của Nguyệt Lan quốc cũng biết gọi là “Ann”, lại không biết công chúa của quốc gia mình tên là gì? Uống cho người trước kia còn thường thường theo Sun ca ca đến uống trà!”

Ta trầm mặc một chút, nhàn nhạt nói: “Ta chỉ nhớ lão sư của ta đều gọi người là Tiểu Hoa Hoa, nếu như người không muốn tự nói tên họ, vậy ta cũng có thể gọi người như thế.”

“... Ta tên là Jasmine.”

Lúc này, Alice và Charlotte đi vào, phía sau bọn họ còn có hắc kỳ võ sĩ đang đẩy xe thức ăn, ở trước lúc ta ra ngoài có đặc biệt bảo bọn họ chuẩn bị đồ ăn thịnh soạn để chiêu đãi “khách quý”, trung ương đại sảnh vốn trống rỗng sớm đã bày một cái bàn dài trải khăn trắng tinh.

“Ann?”

Ann quay đầu vừa nhìn, kinh hô: “Chị!” Sau đó lập tức vọt đến bên cạnh Alice, ném rìu đi, bắt đầu đánh giá chị mình, nếu như Alice có rớt mất sợ lông nào, tin rằng Ann ngay cả Ma Vương cũng dám chém.

Tim của Alice đầu tiên là khựng lại một cái, sau đó đập giống như là chiến sĩ vừa mới đánh xong chiến đấu kịch liệt. Nhịp tim xem lâu rồi, lại phối hợp với biểu tình, muốn gạt ta thế nhưng không phải chuyện dễ dàng.

Cô ta cũng không hi vọng Ann xuất hiện ở đây, vô cùng vô cùng không hi vọng.

“Chị, chị không sao chứ?” Ann lo lắng dò hỏi.

“Đương nhiên không sao, có thể có chuyện gì đây? Chị chỉ là chăm sóc ba đứa con có hơi mệt, quả nhiên không nên một lần sinh ba đứa đây!”

Công chúa không hổ là công chúa, chẳng qua vừa chuyển mắt, nhịp tim của Alice liền dần dần bình tĩnh lại, giống như không có chuyện gì mà trả lời em gái.

Đột nhiên, Alice lộ ra biểu tình chột hiều, quay đầu nói với ta: “Bệ hạ, thì ra ngài có sở thích thu thập công chúa các quốc à? A! Hẳn là công chúa và “vương tử” các quốc mới đúng, vị kia của Kissinger là vương tử, ta suýt nữa cũng quên mất.”

“... Người thế nhưng không phải do ta thu thập đến!” Hơn nữa thu thập vương tử công chúa làm chi? Chẳng lẽ gom đủ mười người là có thể đổi một Quốc Vương sao?

Alice gật đầu nói: “Nói cũng phải, chồng của ta thật là có nhìn xa, đã thu thập ta trước một bước rồi.”

“...”

Rầm!

Charlotte nặng nề mà đặt cái mâm lên bàn dài, giận dùm dùm nói: “Bệ hạ mời dùm bữa!”

Ta sừng sốt, mắng lại: “Làm gì vậy?”

Charlotte trừng ta một cái, sau đó mang theo thần sắc ủy khuất trốn phía sau Alice, cũng không thèm liếc ta một cái, đây là cái hành động quái lạ gì vậy hả? Người ném cái mâm của ta còn ủy khuất cái gì?

Lửa giận trong lồng ngực bùng bùng, ta chỉ muốn đem đứa con gái này nổ văng ra ngoài, để cho cô ta vì hành động vô lễ của mình mà trả giá!

Không, không được, Charlotte thế nhưng không phải Awaitsun có dấu khí dữ dội hay Elo là sinh vật undead, cô ta chỉ là một cô gái bình thường, cú nổ này vừa nổ ra có lẽ sẽ chết...

Pink tặc lưỡi nói: “Grisia người làm đàn ông thật có đủ thất bại, mỗi một thuộc hạ đều tán được công chúa rồi, chính người cái thủ lĩnh Thánh Điện

này, đường đường là Ma Vương bệ hạ lại có thể ngay cả nữ hầu bên dưới cũng tán không được!”

“Nhảm nhí!”

Ta nhắc tay lên, tạm ngừng một chút, vung hắc ám thuộc tính trên tay về phía bàn dài, cái bàn, thức ăn thậm chí ngay cả hắc kỳ võ sĩ đang bày bàn trong nháy mắt tất cả đều hóa thành một đồng mảnh vụn, rống giận: “Mười Hai Thánh kỵ sĩ thiếu gì gã tán không được con gái! Ta cũng chưa từng nhìn thấy Lesus tán được đứa con gái nào!”

Pink không chút khách khí nói: “Đó là bởi vì hãn bệ hạ đến mức ngay cả liếc con gái một cái cũng không có!”

Hãn bệ hạ không có thời gian nhìn con gái, ta thì không bận sao? Lesus chính là Judge trưởng nghiêm túc làm việc, ta chính là Sun knight làm loạn qua ngày?

Một phát túm lấy Pink, cơ thể của cô ta và Stephen thế nhưng không kiên cố như Red, tùy tiện động một cái đã bể nát thành một đồng mảnh vỡ, ta thậm chí nghe thấy tiếng la hét dờ chùng của cô ta! Dễ dàng bóp vỡ như thế cũng không tốt, lửa giận đầy bụng căn bản chưa kịp phát tiết hết!

Ta nhìn xung quanh một chút, bốn đứa con gái...

Ann và Jasmine hai người rất căng thẳng, mặc dù cực lực đè nén, mà bọn họ cũng không hề là công chúa, trên biểu hiện vẫn là bảo trì được khá trấn định, chỉ là hô hấp không ổn định lắm, cơ thể hơi căng chặt một chút, so với tươi cười của Alice và quật cường của Charlotte, phản ứng của bọn họ bình thường hơn nhiều.

Ann hình như muốn thò tay nhặt rìu lên, lại bị Alice ngăn cản, coi như cô ta thông minh, bây giờ giờ vũ khí vào ta thế nhưng không phải hành động sáng suốt!

Red, không được... đúng rồi, còn có Stephen.

Ta lộ ra mỉm cười nhìn về phía Stephen, nhưng hẳn lại chỉ là liếc ta một cái, hàm ý khinh thường rất nặng, còn có ý tứ muốn giết thì giết, dù sao hẳn cũng không thêm để ý.

Đối với Stephen, ta vẫn thật sự không biết có thứ gì có thể khống chế hẳn, vu yêu chỉ quan tâm tâm người ứng cử Ma Vương của mình, nhưng Charlotte sớm đã chết rồi, cho nên căn bản không có thứ có thể dùng để nắm hẳn trong tay.

Đáng chết! Ta rống giận: “Red, nhốt hết những công chúa này vào địa lao!”

“Được!” Red gật đầu, sau đó do dự hỏi: “Không bao gồm Alice và Charlotte đi?”

“Đương nhiên không bao gồm bọn họ.” Ta phất phất tay, cảm thấy đầy lòng không nhịn được, cái gì cũng không có dằn dò, trực tiếp dịch chuyển tức thời rời khỏi.

Tùy ý đi lung tung ở Ma Vương Điện, cố gắng quan sát chung quanh, muốn đè nén buồn bực đầy trong lòng.

Diện tích Ma Vương Điện rộng lớn, ta đến bây giờ cũng không thể đi dạo hết, ở đây xác thực có không ít thứ mới lạ có thể nhìn, như là những phù điêu có tính xâu chuỗi, đi qua cả một dãy hàng lang vừa vắn xem hết một câu chuyện xưa, câu chuyện của mỗi dãy hành lang đều không giống nhau, hơn nữa cũng không phải chuyện lịch sử có thể thấy bất cứ đâu, mỗi một cái đều là truyện kỳ đặc sắc chưa từng thấy qua, như là kỳ sĩ đấu ác long...

Rầm!

Hủy đi cả một dãy phù điêu, tâm tình của ta lại vẫn tồi tệ như một mớ hỗn độn, cái chuyện xưa đó không tốt, cứ mỗi lần đi đến hành lang kỳ sữ đầu ác long, liền khiến ta nhớ tới lúc mất trí nhớ khi trước, mọi người xuyên qua truyền tống ma pháp trận tới, sau đó cùng đối kháng con rồng kia...

[Mình rất cuộc vì sao lại muốn lực lượng? Lực lượng cái thứ này... ta sớm đã có rồi!]

Đó mà là lực lượng gì! Ta bây giờ mới thật sự có lực lượng, xem xem ai còn dám chống đối ta!

“Bệ hạ?”

Adair chạy bộ tới, quỳ một gối xuống: “Tham kiến bệ hạ,” Sau đó lo âu hỏi: “Bệ hạ, có ai chọc giận ngài sao?”

Nhìn thấy tư thái dễ bảo của Adair, tâm tình của ta nhất thời tốt hơn rất nhiều, thậm chí có chút trở nên vui vẻ, sự lên xuống cảm xúc này thật sự rất khó khống chế, nhất là mấy ngày gần đây, hình như so với lúc trước càng khó khống chế tính khí rồi.

Ảnh hưởng của hắc ám thuộc tính thật sự có nhanh như thế sao? Vừa bắt đầu nghĩ, liền cũng không còn biện pháp ngừng lại nữa.

Ta còn có bao lâu sẽ phát điên?

Ngày nào đó ta điên rồi, thật sự sẽ ra tay với tất cả người quen biết sao?

Nếu là như vậy, ta hà tất phải làm Ma Vương gì! Cứu vớt toàn thế giới thì lại làm sao, nếu những người ta quan tâm đều chết hết, thế giới này cùng với hủy diệt rồi có gì khác?! Còn không bằng thật sự hủy diệt luôn cho rồi —

Adair hô to: “Bệ hạ, xin đừng một mình phiền não, để cho thuộc hạ vì ngài chia lo giải buồn!”

Tâm tình từ buồn bực đến vui vẻ, cuối cùng vừa lại kích động lên, ta vậy mà có loại cảm giác thờ hốt hên, nhìn kỹ Adair, hi vọng có thể tìm về tâm tình vui vẻ vừa rồi, nhưng nhìn Adair quỳ ở trên đất, nhất thời nổi lên nghi hoặc.

Xác thực, Adair vô cùng nghe lời, nhưng hẳn có... khúm núm như thế sao?

Mặc dù hẳn nghe lời ta, nhưng đội viên của tiểu đội Sun lại mỗi tên đều rất nghe lời hẳn, Ceo cũng từng nói Adair cho dù là ở hoàng cung, Thánh Điện hay là giữa dân thường đều rất được chào đón, Elliot sắp trở thành chồng công chúa cũng xưng anh gọi em với hẳn, cộng thêm thực lực kiếm thuật vừa lại siêu cao, bất luận nghĩ làm sao, Adair đều tuyệt đối không phải một tên sẽ quỳ ở trên đất!

Nếu đã như thế, trước mắt cái tên Adair đang quỳ ở trên đất, vừa lại luôn miệng “bệ hạ” này là chuyện làm sao?

“Adair, đứng lên đi, nói cho ta chiến hướng bây giờ thế nào?”

Adair đứng dậy, cười nói: “Không có chỗ nào cần bệ hạ bận tâm, Elo làm được rất tốt, mặc dù trước mắt cùng quân đội Thánh Điện đánh giáp lá cà mấy lần, nhưng lần nào cũng chiếm thượng phong, quân đội Thánh Điện gần như không có tiến về Ma Vương Điện bao nhiêu.”

Ta gật đầu, nói: “Ta mang công chúa của Elmairy và Elliot đến rồi, bọn họ hẳn là sẽ có ích đi? Dùng để làm uy hiếp hẳn không tệ.”

Adair ngăn người, cười khổ nói: “Xin lỗi, bệ hạ, sợ rằng không có bao nhiêu tác dụng, cho dù thiếu đi Leaf knight trưởng và Elliot, ảnh hưởng đối với cả quân đoàn hẳn rất có hạn.”

“Người nói hình như cũng đúng.” Ta cười nói: “Nếu như không có ích, vậy thì dùng để huyết tế đi!”

Trái tim của Adair đập mạnh một cái, nhưng bề ngoài hoàn toàn không có biểu hiện ra, nếu không phải phương thức “nhìn” người của ta bây giờ thực sự hơi quá thấu triệt, ngay cả lưu động của máu đều rõ rõ ràng ràng, sợ rằng cũng phát giác không ra bất cứ nơi nào có dị trạng.

“Muốn giết công chúa vẫn đúng là cần một chút chuẩn bị tâm lý à!” Adair bất đắc dĩ mà cười cười, đây hình như có thể giải thích cho phản ứng vừa rồi của hắn, hắn khuyên: “Nhưng bộ hạ, huyết tế có lẽ trái lại sẽ kích động lực chiến đấu của đối phương, tạo thành tổn thất không cần thiết.”

Ta lạnh lùng nói: “Dù sao trận chiến tranh này vốn đã không cần thiết, nhiều thêm một cái huyết tế không cần thiết thì đã làm sao?”

“Phải, vậy thì tuân theo ý tứ của ngài.”

Bây giờ mới thôi, hình như không có dị trạng, nhưng ta chính là cảm giác “Adair” trước mắt có chỗ không thích hợp, từ luôn miệng bộ hạ, quỳ xuống hành lễ, thậm chí là lập tức liền tiếp nhận mệnh lệnh giết chết hai vị công chúa, đều không phải chuyện phó trưởng ta quen biết sẽ làm.

“Cơ suất quân đội Thánh Điện đánh tới Ma Vương Điện có bao nhiêu?”

Adair không chút chần chừ trả lời: “Không.”

“Ta cũng nghĩ vậy.” Ta lẩm bẩm: “Nhưng Lesus là ai? Hắn từ nhỏ đã đối mặt với các loại tội phạm ác tính trọng đại, là Judge knight trưởng kiểm chế lãnh tỉnh nhất! Hắn lại làm sao không thấy rõ điểm này? Là tức điên rồi sao? Không đúng, những chuyện này đều không thể khiến cho Lesus mang cả một đoàn Thánh kỵ sĩ đến chịu chết... Tim của người đập một cái thật mạnh, Adair.”

Adair lập tức trả lời: “Bệ hạ, được ngài vừa nhắc nhở, tôi cũng cảm thấy đây là một cái nghi điểm rất lớn!”

“Oh, vậy người cảm thấy đáp án nào có khả năng đây?”

Adair nhú mày trầm tư một hồi, lắc đầu nói: “Bệ hạ, tôi đoán không ra.”

“Ngay cả một cái cũng đoán không ra?” Ta cười nói: “Ta thế nhưng không biết người bất tài như thế, hay là... có nguyên nhân khác? Như là người bất luận thế nào cũng không thể nói ra cái “đáp án” đó!”

Adair mặt biến sắc, kiên định nói: “Không có chuyện đó, bệ hạ, xin tin tưởng tôi đối với ngài vĩnh viễn một lòng trung thành!”

Ta trầm mặc một chút, thần sắc của Adair thật là không có kẽ hở.

“Quân đội Thánh Điện hẳn cũng bao gồm tiểu đội Sun, người không thèm để ý sống chết của bọn họ chút nào sao?”

“Bệ hạ, chẳng lẽ ngài thật sự không tin tôi sao?” Adair lộ ra thần sắc đau lòng: “Sớm ở lúc tôi đến với ngài, đã hạ quyết tâm từ bỏ những người khác rồi!”

Từ bỏ những người khác? Thánh Điện, mười một vị Thánh kỵ sĩ khác, phó đội trưởng, thậm chí kể cả mọi thành viên tiểu đội Sun sao?

Ta suy nghĩ một chút, dịch chuyển tức thời rời khỏi, nhưng lập tức lại trở về trước mặt Adair, chỉ là trên tay nhiều thêm một người, Vidar.

Vidar bị ta ném lên mặt đất, rên một tiếng, hẳn lúc trước bị ta đánh văng vào tường, thương thế không có nhận được xử lý ổn thỏa, đến bây giờ vẫn chưa hoàn toàn khỏi hẳn, có một số ngoại thương hình như còn phát viêm rồi.

Vừa ngẩng đầu lên nhìn thấy Adair, Vidar đầu tiên là ngạc nhiên, sau đó trợn trừng Adair, như thể có thâm thù đại hận gì.

“Các người rất lâu không gặp rồi đi?” Ta dùng hắc ám thuật tính áp chế Vidar, khiến cho hắn quỳ ở trước mặt Adair, ngoại trừ ngẩng đầu, động tác gì cũng làm không được, sau đó nhàn nhạt nói: “Người có từng đến địa lao gặp Vidar không?”

Adair lắc đầu nói: “Không có.”

“Cũng tốt, đỡ khỏi người nhớ đến tình cảm trước kia mà xuống tay không được. Adair, giết Vidar, ta đã học được làm sao làm hộ vệ, giết hẳn để cho ta làm cái hộ vệ.”

Tim mạch của Adair đột nhiên siết chặt.

“Thế nào rồi?” Ta biết rõ cố tình hỏi: “Có vấn đề gì sao?”

Adair lộ ra tươi cười, nói: “Không, không có, tôi bây giờ giết hẳn ngay, lập tức!”

Hắn rút ra kiếm ở thắt lưng, cúi đầu nhìn Vidar, góc độ quỳ xuống của đối phương hết sức vừa vặn, một kiếm chém xuống chắc chắn sẽ có một khối đầu người lăn lông lốc trên mặt đất.

Mau đi chứ, Adair, nhưng đừng đâm kiếm vào ngực, loại tư thế này rõ ràng là thấy đầu gọn gàng nhất, nếu như người lựa chọn đâm ngực, đó cho thấy có ý tứ thừa nước đục thả câu.

Nhưng khoảng khắc này lại chậm trễ có không chém xuống.

Vidar ngẩng đầu lên, rộng to với Adair: “Người tên phản đồ! Muốn giết thì giết muốn chém thì chém, đừng khách khí với ta, tới đi!”

Từ đầu đến đuôi, nhịp tim và biểu tình của Vidar đều không ăn khớp, lúc hần nhìn ta, tim đập giống như đánh trống, nhưng nhìn Adair trái lại có xu hướng dịu đi, đây căn bản không phải phản ứng sẽ có khi đối mặt “phản đồ”, hần một chút cũng không tức Adair, ngược lại là bởi vì nhìn thấy đối phương, khiến cho tâm tình trở nên bình ổn rồi.

Thật là diễn kỹ không đạt, diễn kỹ của Adair mặc dù giỏi, nhưng lại không thể khiến cho người khác cũng giỏi như hần, nếu bức không ra kẽ hở của hần, vậy khiến cho người khác lộ ra kẽ hở cũng thế.

Lúc này, Adair vung kiếm xuống Vidar, người sau cúi đầu, nhắm mắt chờ đợi khoảng khắc tử vong kia, nhưng thân thể lại không nhịn được run rẩy lên, cho dù có ý thức về cái này, nhưng dù sao cũng là người còn trẻ hai mươi mấy tuổi, muốn khẳng khái chịu chết không khỏi cũng quá làm khó người.

“Bệ hạ?”

Adair khó hiểu hỏi, bởi vì có một bàn tay không lồ đang nắm giữ kiếm của hần, đó là bàn tay ta dùng hắc ám thuộc tính làm ra.

“Adair, người đã phạm cái sai lầm rất lớn.” Cùng lúc ta nói chuyện, bàn tay không lồ bẻ gãy kiếm của Adair, sau đó ném sang bên cạnh.

“Sai lầm?” Adair vô thức lùi về sau một bước.

“Nếu như ta thật sự muốn ngăn cản Thần Điện Ánh Sáng thảo phạt ta, chỉ cần giết hết Mười Hai Thánh kỵ sĩ chẳng phải được rồi sao, nhưng ta lại không có làm như thế. Ta nói như vậy, người biết người sai ở đâu chưa?”

Adair ngẩn ra, sau đó sắc mặt trở nên tái nhợt.

Rốt cuộc hiểu rồi sao? Ta cười lạnh một tiếng.

Không thể nào có người nói từ bỏ là từ bỏ, một chút xíu tình cảm cũng không giữ lại, thậm chí có thể giơ kiếm chém chết đối phương, ngay cả Ma Vương ta đây cũng làm không được, Adair người lại có thể làm một cách vô tình vô nghĩa, chỉ cần ta hạ lệnh một tiếng, người ngay cả Vidar người cùng làm chức phó, giao tình thâm thiết cũng có thể giơ kiếm chém, ta thế nhưng không biết phó đội trưởng của mình có tuyệt tình như thế!

Nghi điểm rõ ràng như thế, ta vừa lại lần nữa làm như không thấy, giống như khi đó nhìn không ra Roland là người ứng cử Ma Vương cuối cùng, cuối cùng còn bị hấn giết chết!

Chỉ vì ta rất không muốn chọc phá chân tướng rồi.

Bàn tay khổng lồ một phát túm lấy Adair, động tác không phải nhẹ nhàng cho lắm, nhưng Adair chỉ là rên một tiếng, trái lại là Vidar hét to một tiếng “Adair”.

“Người rốt cuộc muốn làm cái gì?” Ta đến gần Adair, rống giận: “Không đúng, ta hẳn nên hỏi thế này: “Lesus rốt cuộc muốn làm cái gì” mới đúng đi?”

Adair nhìn ta, ánh mắt tràn đầy ý thức, dường như đã định chịu chết, khiến cho ta lửa giận càng thiêu đốt!

Bàn tay khổng lồ càng nắm càng chặt, cho dù là hấn cũng không nhịn được lộ ra thần tình đau đớn, loại trảo pháp này sẽ khiến người căn bản không cách nào hô hấp, nếu là nắm chặt thêm một chút, sợ rằng ngay cả xương sườn cũng sẽ gãy.

“Mau dừng tay!” Vidar lo lắng vội vàng hô: “Cậu ta không thể hô hấp rồi, người sẽ hại chết cậu ta mất!”

So với Adair dày dặn kinh nghiệm, Vidar dường như càng giống cái người trẻ tuổi, bốc đồng, nhiệt huyết còn có thiếu ý thức hi sinh, cho nên

thượng cấp quả nhiên không thể quá nghiêm túc, nếu không thuộc hạ sẽ không có cơ hội rèn luyện.

“Vì hoàn thành nhiệm vụ, Adair vừa rồi suýt nữa đã giết người, bây giờ cũng coi như là tự chịu quả báo, người căng thẳng cái gì?”

Vidar giận dữ nhìn ta, nhịp tim tuy nặng lại không nhanh, đây mới là cách phối hợp chính xác của biểu tình và nhịp tim khi phấn nộ.

“Người suýt nữa giết ta là người!”

Ta mỉm cười nhìn hắn, thậm chí tháo trói buộc của hắn ra, Vidar cảm giác thân thể vừa lỏng, lập tức liền chạy đến bên cạnh Adair, bạt mạng công kích bàn tay khổng lồ, công kích của hắn cũng không phải vô dụng, chỉ là bàn tay khổng lồ vừa tổn thương, lập tức liền có hắc ám thuộc tính bổ sung, có công kích thế nào cũng vô dụng.

Thời gian mỗi giây mỗi phút trôi qua, Adair đã lộ ra trạng thái nửa bất tỉnh, Vidar rút cuộc khuất phục rồi, hắn thấp giọng hạ khí thỉnh cầu:

“Làm ơn đừng giết cậu ấy, Adair luôn luôn trung thành tận tâm với người ——”

“Lesus muốn làm cái gì?” Ta cắt đứt lảm nhảm của hắn.

Nghe thấy vấn đề này, mặt Vidar biến sắc, do dự bất định, quay đầu nhìn Adair, nhưng Adair sớm đã không thể cho hắn bất cứ ám chỉ gì rồi.

Ta nhàn nhạt nói: “Người có thể cân nhắc thêm ba giây, hắn vẫn có thể chống giữ qua. Có lẽ đi.”

Nghe vậy, Vidar trái lại cắn răng một cái, nói: “Quân đội chỉ là dùng để đánh lạc chú ý của người, Mười Hai Thánh kỵ sĩ trưởng kỳ thật là muốn trực tiếp dịch chuyển tức thời tiến vào Ma Vương Điện tìm người!”

“Không thể nào!” Ta nhíu mày bác bỏ: “Bọn họ không thể dịch chuyển tức thời tiến vào, bốt đùa với ta!”

Ma Vương Điện có ma pháp rất mạnh phòng hộ, chỉ có ta có thể trực tiếp dịch chuyển tức thời tiến vào, những người khác đều là dựa vào liên kết của vật phẩm ma pháp mang theo bên người và ma pháp trận trong Điện, mới có thể sử dụng dịch chuyển tức thời trở về Ma Vương Điện, người bình thường căn bản không thể dịch chuyển tức thời tiến vào.

Vidar thấp giọng nói: “Cho nên những kỵ sĩ trưởng trước hết để cho Adair tới Ma Vương Điện kiến lập truyền tống ma pháp trận.”

Bàn tay không lơ buông lỏng, Adair rút xuống đất, Vidar lập tức xông lên dò xét, sau đó kinh hô: “Cậu ấy không còn hô hấp nữa! Adair!”

“... Dừng sức đấm vào ngực hắn.”

Nghe vậy, Vidar lập tức dừng sức đấm một cái... không khỏi cũng dừng sức hơi quá, xương sườn của Adair cũng bị đánh nứt rồi, nhưng chiêu này rõ ràng rất hữu hiệu, Adair đau đến gập người, nhưng ít nhất hắn đã chuyển động rồi.

Đợi đến khi hơi thở của Adair dịu lại, ta đi đến trước mặt hắn, một cái vung tay khiến cho Vidar văng đi đập vào tường động đậy không được, lúc này mới cúi đầu hỏi: “Adair, vì sao phản bội ta?”

Adair ngạc nhiên, vội vàng nói: “Đội trưởng, tôi không có phản bội ngài!”

“Không có mới lạ! Vậy mà còn có thể nói được tự nhiên như thế”, nhịp tim thậm chí không có dị trạng! Ta rống lên với hắn: “Người nghe lời Lesus đến năm vùng, còn dám nói không có phản bội ta?”

Adair lại rống còn muốn lớn tiếng hơn ta: “Tôi cũng không phải nghe lời của Judge knight trưởng, mà là lời của ngài!”

Ta?

“Đội trưởng, dù cho mình là Ma Vương cũng vẫn muốn làm Sun knight, đây chẳng lẽ không phải lời của ngài nói với Storm knight trưởng sao? Tôi chỉ là quán triệt ý chí của ngài, đến mang ngài về tiếp tục làm Sun knight! Tôi không có phản bội ngài!”

“Nhưng người sai rồi, ta không muốn làm Sun knight!” Ta vô cùng bức tức gào lên: “Giết chết năm trăm Thánh kỵ sĩ vẫn không đủ tỏ rõ điểm này sao?”

Không, không chỉ là con số này, từ lúc khai chiến đến nay, chắc chắn Thánh kỵ sĩ đã chết thêm vượt xa con số năm trăm này, cũng đã chết nhiều người như thế...

“Vì sao các người đến bây giờ vẫn không thể tỉnh ngộ! Ta đã không trở về được nữa!”

Từ khoảng khắc trở thành Ma Vương, ta đã biết mình không bao giờ có thể trở về!

Mỗi một phút một giây, ta đều phải giằng co cùng hắc ám thuộc tính, mỗi một người sống ở bên cạnh ta đều phải sống ở dưới sợ hãi, chỉ cần ta có một giây nào đó thua rồi, bọn họ liền có thể mất mạng!

Ta làm sao có thể trở về Diệp Nha thành, trở về Thần Điện Ánh Sáng?

“Ngài có thể trở về, đội trưởng.” Adair lại có thể cười, nói: “Bởi vì căn bản không có người nào chết, một người cũng không có, đó chỉ là đánh cho ngài xem mà thôi.”

Ta ngạc nhiên, đây làm sao có thể, ta rõ ràng nhìn thấy có Thánh kỵ sĩ ngã xuống không dậy nổi... Sau đó liền đi rồi, cũng không có ở lại để nhìn đến cuối trận chiến, thì ra năm trăm người đó thật sự không chết sao?

Không đúng, chết hay không đều không quan trọng!

“Cho dù năm trăm người đó không chết, cũng không có quan hệ với ta! Ta căn bản không muốn đi về, Ma Vương Điện cái gì cũng có, so với Thần Điện Ánh Sáng bần hàn tốt hơn không biết bao nhiêu lần!”

[Ngoại trừ bảo thạch, thạch điêu và người chết... ở đây còn có cái gì?]

“Muốn đi đâu thì dùng dịch chuyển tức thời, lập tức đã có thể đến rồi, ta rất tự do!”

[Hoàn toàn không biết phải đi đâu.]

“Không ai có thể trói buộc ta!”

[Bên cạnh căn bản không có ai...]

“Ta rất vui vẻ!” Ta tận toàn lực gào lên, chỉ mong có thể thuyết phục bọn họ... còn có chính mình.

Adair lại vẫn cố chấp nói: “Đội trưởng, Ma Vương Điện không có Thánh kỵ sĩ mà ngài luôn che chở, không có tiểu đội Sun, càng không có Mười Hai Thánh kỵ sĩ mà ngài coi như anh em! Ở đây cái gì cũng không có, căn bản là tòa thành chết! Đây là ngôi nhà tù chuyên môn nhất Ma Vương!”

Đáng chết —

Nói đến đây, Adair đột nhiên ngậm lại miệng, chỉ là nhìn chăm chăm mặt của ta, cũng không biết hẳn rốt cuộc đang nhìn cái gì, mà hiện tại ta một chút cũng không muốn dùng ly thức nhìn trên mặt của mình rốt cuộc là biểu tình gì.

“Nếu người đã biết...” Ta muốn kéo ra tươi cười, nhưng làm sao cũng làm không được, đành phải bỏ cuộc mặc kệ: “Vì sao các người muốn đến chọc phá hết thầy cái này?”

Mãi cho đến gào xong, ta mới phát hiện giọng của mình vậy mà khàn như thế.

“Đội trưởng...”

Adair lộ ra biểu tình không đành lòng, ngay cả Vidar bị áp trên tường cũng không trừng mắt mà nhìn vào ta nữa, hai người này rốt cuộc đang làm cái gì chứ? Ta chính là đang muốn giết bọn chúng! Đồ khốn!

“Người biết ta đã hạ bao nhiêu quyết tâm mới đem mình nhốt ở trong cái nhà tù này không? Để đoạn tuyệt đường lui, ta thậm chí không tiếc hạ lệnh muốn người giết chết năm trăm Thánh kỵ sĩ! Đây đối với các người mà nói đều vẫn không đủ phải không?”

Ta nhìn Adair và Vidar một chút, cười nói: “Nếu như ta đem thi thể của người và Vidar ném ở trước mặt Lesus, lại đem thi thể của Ann và Jasmine ném ở bên chân Elmairy và Elliot, như thế đã đủ chưa?”

Tùy theo ba chữ “đã đủ chưa” rơi xuống, Adair cũng văng đi đập lên tường động đậy không được, cùng cảnh ngộ với Vidar, vách tường trên hành lang là thạch điêu vừa rồi bị nổ vỡ, lõi lôm không bằng phẳng vừa lại bén nhọn, đập ở phía trên tuyệt đối không phải một chuyện thoải mái cho lắm. Lần này không thể bỏ qua bọn họ nữa.

Adair khó khăn nói: “Đội, đội trưởng, cầu ngài đừng làm chuyện sẽ khiến mình hối hận.”

Ta nhìn hẳn, đột nhiên phì ra cười, càng cười càng lớn tiếng —

“Ha ha, người làm sao biết ta giết người rồi, ta thật sự sẽ hối hận đây?”

Chỉ cần giết chết, hắn liền sẽ nói không ra lời khiến người khó chịu nữa, phương án giải quyết đơn giản như thế, ta rốt cuộc đang do dự cái gì?

“Kế hoạch của ngươi là dùng ma pháp trận dịch chuyển tức thời để cho Mười Hai Thánh kỵ sĩ qua đây sao?” Ta cười nói: “Ta trái lại muốn biết, dưới tình huống động đậy không được thậm chí là ngay cả tiếng cũng phát không ra, ngươi còn có biện pháp gì cầu cứu? Đừng trách ta không đoái hoài tình cảm, sẽ cho ngươi mười giây nghĩ biện pháp cầu viện, sau mười giây, ta sẽ giết hai người các ngươi!”

Adair lại cái gì cũng không có làm, chỉ là nhìn ta, ta có chút chờ mong hắn sẽ lộ ra thần sắc tuyệt vọng, đã rất lâu không thấy hắn lộ ra loại biểu tình này rồi.

Nhớ lúc lần đầu tiên gặp mặt, Adair kích động đến như thể tìm được tình nhân trong mộng không bằng, nhưng vừa phát hiện tính cách của ta trong ngoài không đồng nhất, kiếm thuật lại càng kinh người — tệ đến kinh người, hắn liền từ bộ dạng như bị sét đánh giữa trời quang đến bộ dạng bị ta lừa tình.

Tốn hết một hồi công sức mới khiến cho hắn từ trong lòng thừa nhận ta cái đội trưởng này, ở trong quá trình “dạy dỗ”, hắn từng lộ ra thần sắc gần như tuyệt vọng, nhưng cũng chỉ là gần như... lần này, hắn là có thể nhìn thấy biểu tình tuyệt vọng chân chính rồi đi?

Ám nhận khổng lồ bỗng bành ở bên cạnh ta, một đao này vung đi tất có thể đem hai người từ trung gian cắt thành hai khúc.

“Tạm biệt, Adair.” Ta tháo trói buộc ở trên miệng hắn, ít nhất cũng nên cho đối phương cơ hội nói một câu di ngôn.

Lúc này, Adair cười sâu thẳm, vậy mà nói: “Xin lỗi, đội trưởng, tôi thất bại rồi.”

“...” Ta vẫy tay một cái, ám nhận cũng nổi lên theo, vung xuống —

“Đại ca ca! Đừng giết người!”

Elaro đứng ở cửa, sắc mặt đầy sợ hãi, nhưng ta sớm đã phát hiện nó rồi, chỉ là không thèm để ý mà thôi, một đứa trẻ tám tuổi có thể làm gì... Khoan khoan! Ta quay đầu nhìn Adair, hồ nghi nói: “Nhịp tim của người trở nên dịu lại rồi, vì sao?”

Căn bản không xảy ra chuyện gì, chỉ có Elaro xuất hiện mà thôi... Elaro? Nó vậy mà dùng biểu tình áy náy nhìn ta, đây khiến cho ta có cảm giác vô cùng không ổn, vội vàng hỏi: “Elaro! Người đã làm cái gì... Hự!”

Chỗ của Elaro đứng đột nhiên nổ tung, thật lớn, ánh sáng nóng bỏng chớp mắt ập tới, vậy mà khiến cho ta có loại cảm giác mình sắp chết, trước mắt một mảnh trắng xóa cái gì cũng nhìn không thấy, ở dưới loại áp bức ánh sáng khổng lồ này, ta thậm chí cảm giác không được mình còn sống hay không, càng đừng nói đến sử dụng cảm tri hay là lý thức.

“Đội trưởng? Ngài vẫn ổn chứ?”

Truyền tới giọng của Adair, hần mang giọng điệu hoàn toàn không ân hận mà xin lỗi.

“Đội trưởng, xin lỗi, vì để phòng ngừa ngộ nhỡ, cho nên tôi ngay cả Vidar cũng gạt rồi, chỉ có Mười Hai Thánh kỵ sĩ trưởng và tôi mới biết kế hoạch thật sự, kỳ thực cái ma pháp trận dịch chuyển tức thời này không phải muốn dịch chuyển Mười Hai Thánh kỵ sĩ trưởng tới, mà là muốn dịch chuyển ngài đi.”

“Còn có, lúc biết Vidar bị bắt tới, tôi liền sợ sự việc sẽ bại lộ, cho nên đã chuyển giao vật phẩm ma pháp dịch chuyển cho Elaro, thật là cảm tạ ngài đã đem Elaro đến Ma Vương Điện.”

Đồ chết tiệt!

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 11: Trận Chiến Cuối Cùng: Mười Hai Thánh Kỳ Sĩ — Tập Hợp Hoàn Tất”

Cái gì cũng nhìn không thấy...

Đáng chết! Thuộc tính ánh sáng làm sao lại dày đặc như thế? Muốn tụ tập thuộc tính ánh sáng tới mức độ này, cho dù là ta tay cầm Thái Dương Thần Kiếm, đứng ở trong Thần Điện Ánh Sáng, cũng không dám nói mình làm được, còn có ai có thể làm được?

Thật là có đủ khó chịu, mặc dù thuộc tính ánh sáng đối với ta không có lực sát thương thực tế, nhưng chung quy vẫn tương khắc với hắc ám thuộc tính, cái vật chứa đựng đầy hắc ám thuộc tính như ta đứng ở trong đây, nóng như thể con cá trên cái chảo!

Càng hướng chi ta còn nhìn không thấy cái gì, ngoại trừ thuộc tính ánh sáng vẫn là thuộc tính ánh sáng, chói mắt quá rồi!

“Adair!” Ta rống giận: “Người tốt cuộc đang làm cái quỷ gì?”

Trên vai đột nhiên một cơn đau nhức, Adair, người vậy mà dám công kích ta?

“Adair, đi ra cho ta!” Ta âm ra một lượng lớn ám nhận, rống giận: “Người vậy mà dám công kích ta!”

Những ám nhận này hình như không có biện pháp ngăn cản công thế của Adair, cảm tri bây giờ chỉ có thể khiến ta miễn cưỡng nhìn thấy có mấy

bóng dáng xẹt qua xẹt lại, tốc độ vô cùng nhanh, ám nhận làm sao cũng đánh không đến, xung quanh hình như không chỉ một người, Adair còn đã bố trí mai phục sao?

Ta nghĩ cũng phải, tốn nhiều công phu như thế để dịch chuyển ta tới đây, chung quy không thể chỉ là muốn khiến ta rời khỏi Ma Vương Điện hít thở không khí!

Nhưng bao nhiêu người đều vô nghĩa, cho dù làm ta mù thì thế nào?

“Adair, người thực sự quá đánh giá thấp “Ma Vương” rồi!”

Mấy chục, hàng trăm, hàng ngàn vệt ám nhận tụ đầy cả cái không gian, cho dù xung quanh tràn ngập thuộc tính ánh sáng dày đặc, tụ tập hắc ám thuộc tính hết sức trầy trật, nhưng vẫn không thể ngăn cản Ma Vương thu hút hắc ám thuộc tính tới, chỉ là tổn sức gấp mười so với bình thường mà thôi.

“Cẩn thận đấy, Adair.”

Ám nhận, phát ra.

Bởi vì cảm tri bị ngăn trở, ám nhận vừa bắn ra, cự ly vượt quá ba mét, ta liền cũng không nhìn được chúng nó nữa, nhưng xác thực có nghe thấy tiếng lưỡi đao quét qua thân thể, kỳ quái chính là lại không nghe thấy tiếng kêu, cũng có lẽ là bởi vì bị thương không nặng.

Ta có chút không vui, quyết định bắt đầu tụ tập hắc ám thuộc tính, dùng để xua tan đám ánh sáng này, cho dễ khôi phục cảm tri, làm cái người mù trợn mắt thực sự quá khó chịu rồi!

Trong lúc tụ tập hắc ám thuộc tính để đối kháng thuộc tính ánh sáng, còn phải không ngừng phát ra ám nhận công kích những bóng người kia, ở sau

khi trở thành Ma Vương, ta vẫn là lần đầu tiên có cảm giác vất vả khi sử dụng ma pháp.

Rốt cuộc là ai có thể cùng Ma Vương so đấu năng lực tụ tập thuộc tính như thế, Giáo Hoàng sao?

Hừ! Mặc kệ làm sao, ta xác thực là đã làm bị thương thậm chí giết chết người rồi, mặc dù nhìn không được rõ lắm, nhưng trên mặt đất vất ngang những bóng đen hình người, trong không khí cũng lan tràn mùi máu tanh nồng đậm.

Từng chút từng chút, thuộc tính ánh sáng bị hắc ám thuộc tính bài xích thay thế, cảm tri của ta cũng dần dần trở về— Thấy được rồi!

Biến ra bàn tay không lồ định một phát tóm lấy đối phương, nhưng lại bị hắc né qua một cách linh hoạt, ta tức giận lại biến ra thêm ba cái bàn tay không lồ, lần này, hắc ngay cả không gian để né cũng không có, chỉ có thể vung kiếm chém giết bàn tay không lồ, thanh kiếm đó vẫn thật là sắc bén, một kiếm chặt đứt ngay ngón cái của bàn tay không lồ.

Nhưng hai bàn tay khác lập tức đuổi tới, cho dù hắc chém đứt có bao nhiêu ngón tay, hắc ám thuộc tính vừa bổ sung, lập tức đã mọc ra cái mới, hoàn toàn là đang gãy chết mà thôi.

Cuối cùng, bàn tay không lồ áp sát đến mức độ hắc căn bản không thể vung động vũ khí, một kiếm chém ra, trực tiếp kẹt ở trong bàn tay không lồ, hắc thử rút ra lại không có kết quả, trái lại bởi thế bị bàn tay không lồ khác bắt được, kiếm rút chưa ra, người cũng động đậy không được rồi.

Hừ! Kiếm thuật cho dù tốt, nếu như động đậy không được, vậy thì có ích lợi gì!

Ta đi đến trước mặt hắc, lạnh lùng nói: “Adair, người vậy mà dám công kích ta, hắc đã ý thức được cái chết rồi đi?” Mặc dù ta vốn đã định giết hắc.

“U!” Cố ý để cho bàn tay không lồ túm càng chặt, xương sườn của Adair gãy là cái chắc rồi, hấn lại cũng chỉ là phát ra tiếng rên, năng lực chịu đau của những cao thủ kiếm thuật này đúng là khiến người không nhìn được!

Ta rút kiếm kẹt ở trong bàn tay không lồ xuống, vung một cái, không ngờ đến cảm giác còn rất thuận tay.

Bốn bàn tay không lồ túm lấy tứ chi của Adair, treo cả người hấn ở giữa không trung, ta đi đến phía trước hấn, “Ta rất xin lỗi, năm đó thật không nên tuyển người làm phó đội trưởng, khiến cho người lao tâm lao lực, cuối cùng còn bị ta giết, ta vẫn thật nghĩ không ra ai càng xui xẻo hơn người rồi — nhưng đáng đời người! Kiếp sau phải nhớ, chỉ cần là mệnh lệnh của ta hạ, toàn bộ đều phải tuân thủ! Cho dù là cái mệnh lệnh hoang đường như ta muốn đi làm Ma Vương này cũng vậy!”

Đối phương mấp máy môi hình như muốn nói chuyện, nhưng bị túm đến gãy cả xương sườn rồi, hấn không thể phun ra một chữ, mà ta cũng không muốn nghe.

Lần này nhất định phải giải quyết triệt để!

Trên tay đâm một cái, mũi kiếm không chút trở ngại mà đưa vào ngực đối phương, như vậy hấn đã đủ rồi đi? Ngay cả Adair cũng giết rồi, có thể khiến cho các người triệt để tuyệt vọng, đừng quản ta nữa rồi đi?

Lúc này, thuộc tính ánh sáng cuối cùng đã nhạt đi không ít, cảnh vật chung quanh bắt đầu trở nên rõ rệt, ta cũng không muốn nhìn tử trạng của Adair, nhưng ta hấn cũng không nên để hấn một mình ở chỗ này chờ chết.

Phải, hấn còn chưa có chết, kiếm thuật của ta thực sự không ra làm sao cả, cộng thêm cảm tri bị thuộc tính ánh sáng quấy nhiễu, vậy mà không thể đâm trúng chỗ hiểm, để cho hấn ra đi một cách không chút đau khổ, ta ít nhất nên tặng hấn thêm một kiếm, kết thúc đau khổ của hấn.

“Sun...”

Hắn vậy mà vẫn có thể nói chuyện? Nhưng đây, đây không phải giọng của Adair, Adair cũng sẽ không gọi ta là “Sun”, hắn chỉ sẽ gọi ta là “Đội trưởng” và “Sun knight trưởng”, người gọi ta là Sun chỉ có Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Hình dáng của đối phương từ từ trở nên rõ rệt—

Lesus.

Lesus đột nhiên ho một tiếng, đầy miệng là máu.

Làm sao lại là Lesus? Ta có chút ngỡ ngàng, đột nhiên phát hiện kiếm cầm trên tay vậy mà là Thái Dương Thần Kiếm quá quen thuộc — Mũi kiếm có hai phần ba đều đâm vào trong ngực Lesus.

“Mọi người đều...”

Ta vô thức mở to mắt, nhưng Lesus lại không nói cho hết lời, mà là quay đầu nhìn bốn phía, thần sắc đau buồn đầy trên khuôn mặt.

Bốn phía...

Đều toàn là thi thể...

Chikus nằm sấp trên mặt đất, vai trái bị chém một đao, xương vai rạn nứt, máu chảy đầy đất.

Elmairy thì nằm nghiêng, cổ bị cắt một đao, đầu lệch sang một bên, cũng không biết xương cổ có gãy hay không.

Ecilan nằm thành hình chữ đại(大), trước ngực là vết thương hình chữ X sâu thấy xương.

Những người khác —

Lesus yếu ớt thì thào: “Sun.”

Ta vội vàng nhìn hướng cậu ta, không dám nhìn thăm trạng của những người khác nữa.

Bọn họ chết rồi, đều chết rồi...

Lesus vẫn còn bị treo ở không trung, ta vội vàng khiến cho bàn tay khổng lồ biến mất, nhưng cậu ta lại hoàn toàn đứng không vững, mất đi chống giữ của bàn tay khổng lồ, cậu ta ngã đổ xuống đất, ta hoàn toàn không kịp trở tay, Thái Dương Thần Kiếm cứ như thể từ ngực cậu ta rút ra, cùng với lượng máu lớn...

“Judge!”

Trước lúc Judge ngã xuống đất, ta cuối cùng đã tóm được cậu ta, vội vàng đỡ cậu ta nằm xuống đất, kiểm tra vết thương trước ngực, vừa nhìn lại phát hiện không chỉ là trước ngực, căn bản là trước ngực thông đến sau lưng, khiến cho cậu ta mất lượng máu lớn.

Loại, loại thương thế này phải dùng chung cực trì dữ thuật, trước tiên tụ tập Thánh quang—

“...” Ta nhìn hai tay của mình, ngay cả một tia Thánh quang cũng không có, chỉ tụ đến tràn đầy hắc ám thuộc tính, công dụng duy nhất là giết người mà không phải cứu người!

Judge sắp chết rồi, ta lại không thể làm gì, chẳng lẽ thật phải trơ mắt nhìn cậu ta chết?

“Sun.”

Một tay của Judge vươn về phía mặt của ta, không biết vì sao, lại là nhẹ chạm vào vị trí mí mắt.

“Bọn tôi ở buổi tối cùng ngày mơ một giấc mộng, mỗi một người đều như vậy, kể cả Roland. Sun, cậu hiểu không? Kể cả Roland không cần ngủ đã nằm mơ rồi... Thần Ánh Sáng cũng không có ruồng bỏ cậu.”

Thần Ánh Sáng? Dù đang vô cùng lo lắng cho thương thế của Judge, ta vẫn sững sốt, đây và Thần Ánh Sáng không có ruồng bỏ ta có quan hệ gì?

“Im miệng đi! Mau chóng tự mình thi triển trì thuật đi chứ! Đừng chỉ lo nói chuyện!” Ta ấn vết thương trước ngực cậu ta, nhưng vết thương quá lớn, máu vẫn chảy không ngừng.

Cậu ta lại làm ngơ không nghe, cứ tự lo nói: “Ở trong mộng, cậu dùng mắt màu lam nhìn bọn tôi, nước mắt chảy không ngừng.”

“Roland hoảng sợ, hôm sau vội vàng đến báo cáo với bọn tôi cậu ta lại có thể nằm mơ cậu đang khóc, cậu ta cho rằng cậu xảy ra chuyện rồi, vô cùng cuống cuồng, cho nên mọi người mới phát hiện chuyện này.”

Nói đến đây, cậu ta vậy mà cười, âm thanh lại gần như chỉ còn thều thào: “Cậu có biết, đối với cái mộng này, ý nghĩ nhất trí của mọi người là cái gì không?”

Cười một cách yếu ớt như thế... Ta cố gắng kéo ra tươi cười đáp lại cậu ta: “Muốn mạng tôi một trận ra trò sao?”

Judge cười, tay lại trượt xuống.

“Là...”

Mắt nhắm lại, gục đầu xuống một cách vô lực, thanh âm gần như không thể nghe thấy: “Thật hoài niệm mắt màu lam của cậu.”

...

... ..

... .. .

“Judge?” Ta lắc lắc cậu ta: “Judge? Judge? Judge? Judge? Judge —”

“Sun.”

Ta ngẩng đầu lên, ngỡ ngàng nhìn thấy Roland khập khiễng đi tới, vết thương lãnh chịu trên người không ít hơn so với những người khác, nhưng cậu ta là một sinh vật undead, cậu ta sớm đã chết rồi.

Roland khó có thể tin nói: “Cậu, cậu vậy mà giết bọn họ? Cậu vậy mà giết Mười Hai Thánh kỵ sĩ tình như anh em!”

“Tôi...”

Ta không biết là bọn họ, ta, ta... giết sạch Mười Hai Thánh kỵ sĩ.

Không, không —

“Sun?” Roland tiến lên một bước.

“Không —”

Ta đã làm cái gì?

Ta rốt cuộc đã làm cái gì — Không, không được! Kiểm chế lại, mọi người còn ở đây, ta không thể mất khống chế, mọi người, mọi người thi thể đều còn ở đây, thi thể...

[A A!]

“Sun!”

Đau đớn cùng cực, trong lúc chỉ muốn có thể lập tức hủy diệt, có người bắt lấy vai của ta không ngừng lay động, còn gào lớn ở bên tai: “Sun, Sun, mau dùng cải tử hồi sinh thuật!”

Cải tử hồi sinh... Đúng rồi! Còn có cải tử hồi sinh thuật! Mọi người còn có thể cứu!

Không đúng, ta bây giờ căn bản không có biện pháp thi triển cải tử hồi sinh thuật, ta, ta đã không phải Sun knight, mà là Ma Vương Grisia, có khả năng tụ tập tới chỉ có hắc ám thuộc tính, mà không phải thuộc tính ánh sáng có thể hồi sinh người!

“Sun, bình tĩnh một chút, bây giờ chỉ có cậu có thể cứu mọi người thôi!”

Cùng lúc nói chuyện, Roland vậy mà đi nhặt lên Thái Dương Thần Kiếm trên đất, sau đó đưa về phía ta, cậu ta là sinh vật undead, cả cánh tay đều bị Thái Dương Thần Kiếm đốt cháy đen bốc khói, nhưng cậu ta lại không có buông tay.

Ta quay đầu nhìn mọi người, nhìn thi thể bị thương nghiêm trọng đầy mặt đất, đột nhiên phát hiện mình có gì để do dự? Tình huống chẳng lẽ còn có thể tệ hơn hiện tại sao? Căn bản không thể!

Không còn do dự nữa, vươn tay tiếp lấy Thái Dương Thần Kiếm, vừa lại lập tức triệu ra Red, Pink và Stephen, hạ lệnh với ba vụ yêu: “Lập tức vẽ ma pháp trận của cải tử hồi sinh, mau!”

Ba người nhìn thấy tình huống hiện trường, tất cả đều lộ ra thần sắc ngạc nhiên, lại nghĩ đến mệnh lệnh của ta, bọn họ lập tức liền hiểu ta muốn làm cái gì.

Pink mắng: “Đừng có điên, người không thể hồi sinh mười người!”

“Ta có thể!” Ta rống giận.

“Người định hồi sinh mười người?” Stephen khó có thể tin nói: “Người bây giờ một người cũng không được đi! Người đã là vật chứa của hắc ám thuộc tính, không phải Sun knight trước kia, mà là ma Vương! Là người phát ngôn của Hỗn Độn Thần, Thần Ánh Sáng căn bản sẽ không đáp lại người!”

Hắn nói trúng nỗi lo thầm lớn nhất của ta, bàn tay cầm Thái Dương Thần Kiếm vừa nóng vừa phỏng, như đang nói thêm ta đã không phải chủ nhân của nó nữa, ta bây giờ... Tay cầm kiếm siết lại.

“Judge nói Thần Ánh Sáng không có ruộng bỏ ta, ta tin tưởng cậu ta!”

Giơ cao Thái Dương Thần Kiếm, ta ngẩng đầu nhìn lên, mặc dù căn bản nhìn không thấy mặt trời, ta mắt bị mù sớm đã ngay cả một tia sáng cũng nhìn không thấy rồi, cho dù như thế nhưng vẫn hô lớn: “Ta tin tưởng Thần Ánh Sáng sẽ không ruộng bỏ Mười Hai Thánh kỵ sĩ của Người!”

“Thần Ánh Sáng, con không phải Ma Vương của Hỗn Độn Thần! Con là Sun knight của Ngài, trước kia, bây giờ, tương lai cũng sẽ là như vậy! Xin Ngài đáp lại lời kêu gọi của con, đánh thức Mười Hai Thánh kỵ sĩ của Ngài!”

Khẩn cầu Ngài, đừng ở lần này ruộng bỏ con, đừng bỏ rơi Mười Hai Thánh kỵ sĩ, con thật sự sẽ rơi vào địa ngục...

“Oái!”

Đột nhiên nghe thấy một tiếng rên, Roland vậy mà bị đánh văng đi, nhưng căn bản không có người công kích cậu ta, may là cậu ta vừa rơi xuống đất liền bò người dậy, còn lộ ra biểu tình ngờ ngạc, hiển nhiên không có bị thương, thật tốt quá.

Cậu ta nhìn hướng ta, kinh hô: “Sun, phía trên!”

Ta cũng chú ý đến rồi, trên đỉnh đầu của mình vậy mà xuất hiện cầu thể thuộc tính ánh sáng khổng lồ, giống như là một khối mặt trời!

Mặc dù cặp mắt căn bản nhìn không thấy, ta vẫn là ngẩng đầu trông lên, có loại xúc động muốn rơi lệ, nhưng lại nhẫn nhịn, còn có quá nhiều chuyện phải làm, bây giờ thế nhưng không phải lúc khóc, chỉ là... Thần Ánh Sáng thật sự đối đãi ta quá nồng hậu rồi.

[Xin lỗi, con vậy mà hoài nghi ngài chỉ là muốn con đến làm Ma Vương, cho nên mới lựa chọn con làm Sun knight.]

[Ngài xác thực là, yêu chúng con một cách sâu thẳm.]

Cầu ánh sáng hóa thành một cột sáng thẳng tắp mà chiếu xuống.

“A——”

Lượng lớn ánh sáng thuộc tính tuôn vào trong cơ thể, đau đến nỗi khó dùng lời hình dung, trong mơ hồ hình như nghe thấy tiếng la hét của Red, ta cắn răng nhịn đau, không phát ra kêu gào nữa, tránh cho Red làm ra hành động ngoài ý muốn, sau đó la to với ba vu yêu: “Red đừng qua đây! Đi về ma pháp trận của cải tử hồi sinh thuật!”

Đau đớn như bị lửa xăm thân duy trì liên tục một hồi, ta lại đau một cách hết sức thỏa thuê, bởi vì những cái này đều là lực lượng hồi sinh mọi người!

Cột sáng dần dần giảm yếu, đau đớn trên người cũng không còn mãnh liệt như thế nữa, ta còn có chút dư lực làm những chuyện khác, móc ra yên lặng vĩnh hằng, trút thuộc tính ánh sáng vào, kích hoạt ma pháp cấm chế mà lúc trước Giáo Hoàng đặt ở bên trong, ngăn cản hắc ám thuộc tính chảy vào thân thể mình.

Khi cột sáng chỉ còn lại cỡ nắm tay, ta hô to: “Roland, giúp tôi chuyển hết mọi người qua đây! Red, ma pháp trận vẽ xong chưa —”

Tia sáng cuối cùng biến mất, lời của ta im bật, Judge đứng ngay ở trước mặt ta, cậu ta giơ hai tay lên, lòng bàn tay ấn ở trước ngực ta, đem yên lặng vĩnh hằng vững vàng áp ở trên tim ta.

“... Judge?” Ta ngỡ ngàng nhìn cậu ta: “Cậu chưa chết sao?”

Cậu ta vậ mà nhếch lên một nụ cười, ung dung nói: “Tôi nhìn lên giống chết rồi sao?”

Nhưng mà vừa rồi...

Một bàn tay khác khoác lên vai ta, Earth bực mình nói: “Loại thương thế mức độ đó làm sao có thể giết chết Mười Hai Thánh kỵ sĩ chứ! Cậu cũng quá dễ lừa rồi đi?”

“Nói đúng đó!” Metal khoác lên vai bên kia, giọng the thé nói: “Tôi còn nghĩ thương thế có quá nặng hay không, có cần cắm thêm một đao ở bên hông, may là chưa cắm!”

“Cắm vào rồi cậu chẳng phải càng thích?” Moon nâng đầu, mặc dù biểu tình là hồ nghi, chẳng qua góc độ nâng đầu nói chuyện, mặc kệ phối hợp với biểu tình gì đều giống như là khinh bỉ người.

Stone kéo tay của ta, lắc đầu nói: “Cậu lúc nào cũng quá coi thường bọn tôi rồi.”

Nói chuyện thì nói chuyện, cậu kéo tay ta làm chi?

“Ôi!” Leaf một tay sờ mặt của ta, một tay sờ cổ của mình, cười khổ nói: “Lúc trước bị người cắt cổ chết thật, lần này tự mình cắt cổ giả chết, tôi sau này chiến đấu nhất định phải mang vòng cổ.”

Cậu mang vòng cổ cũng đâu có liên quan gì với sờ mặt của ta đi?

Storm duỗi lưng một cái, túm lấy cánh tay trái của ta, cảm thán: “Lâu lắm không có ngủ thoải mái như thế rồi.”

Blaze đột nhiên từ sau lưng ôm lấy ta, chặt đến nỗi xương sườn của ta cũng sắp gãy rồi, đây là đang trừng phạt ta vừa rồi ghì gãy xương sườn của Judge sao?

Ice lạng lẽ mà kéo bàn tay kia của ta, tư thái hết như một nàng dâu nhỏ!

Cloud xuất hiện muộn nhất, nhìn đông nhìn tây, phát hiện hết chỗ để cho cậu ta chen vào, cuối cùng dứt khoát kéo lấy tóc của ta.

Roland là người duy nhất không đi tới, lúc trước, cậu ta nếu là có chuyện gì không thể tham dự, ít nhiều đều sẽ lộ ra thần sắc hiu quạnh, nhưng lần này, mặc dù cậu ta vừa lại không thể tham dự, nhưng dùng mắt nhìn chúng ta, giống như đang đứng ở bên cạnh chúng ta.

Các cậu đang làm gì vậy? Hỏi ra khỏi miệng lại là: “Các cậu thật sự không chết sao?”

Làm cái gì cũng được, đừng nói sờ, dù cho mỗi người cho ta một đao cũng không sao cả, chỉ cần bọn họ sống lại đã đủ rồi!

Leaf bất đắc dĩ nói: “Cậu không cảm thấy bàn tay tôi sờ mặt cậu là ấm sao?”

“Rất lạnh...”

“Hơ, có hơi mất máu quá nhiều.” Leaf vậy mà móc ra một viên hoa hồng thủ châu để bóp vỡ, bàn tay lập tức ấm lên không ít.

Xác nhận người trước mắt thật sự không phải ảo giác, ta mới có dư lực hỏi: “Các cậu sờ tôi làm cái gì?”

Judge ngoảnh về một bên nhìn, ta cũng nhìn theo qua, ở đó có một cây cột thật lớn, không biết là bị ta đánh vẹo hay là vốn đã vẹo, chính là đang có một bộ dạng như muốn đổ.

“Các người cuối cùng xong xuôi rồi! Vậy đổi lại ta bắt đầu làm việc đi.”

Phía sau cây cột nhảy ra một người, mặc dù không mặc bào tử mà là pháp bào tiện gọn hơn, nhưng ông ta nếu như không phải Giáo Hoàng, ta đây khẳng định không phải Ma Vương!

Ông ta kéo theo một cái rương, sau khi nói phải bắt đầu làm việc xong, từ trong rương lấy ra một đồng dụng cụ ma pháp, quỳ rạp trên đất bắt đầu vẽ thứ gì đó, giống hệt thẳng nhóc nghịch ngợm đang vẽ bậy.

Cái lão già chết tiệt này lại có thể tránh được cảm tri của ta, ông rốt cuộc là ai hả? Kỳ thật Giáo Hoàng ông mới là đại Ma Vương cuối cùng đi?

“Các cậu tóm lấy tôi làm cái gì?” Muốn vậy đánh thì cũng làm lẹ giùm cái! Làm cho ta cả lòng thấp thỏm, không biết rốt cuộc là phải cảm động mọi người còn sống, hay là phải chuẩn bị chịu đánh.

“Chỉ có một phương án giải quyết.” Judge bắt đầu giải thích: “Lấy cả tòa Thần Điện Ánh Sáng làm chủ, Diệp Nha Thành làm phụ, đem Diệp Nha Thành biến thành một cái phong ấn khổng lồ, để cho cậu bảo trì ở trạng thái “Sun knight”, nhưng phải chờ cậu trở về Thần Điện Ánh Sáng mới có thể làm, cho nên bây giờ trước dùng phong ấn tạm thời do Thái Dương Thần Kiếm làm chủ, Mười Hai Thánh kỵ sĩ làm phụ.”

Ta ngạc nhiên, kinh hô: “Tôi không thể là “Sun knight”! Ma Vương nhất định phải hấp thu hắc ám thuộc tính, nếu không cái thế giới này sẽ diệt vong!”

“Cho nên cậu mỗi nửa năm phải mang theo phong ấn tạm thời, cũng chính là Thái Dương Thần Kiếm và Mười Hai Thánh kỵ sĩ, định kỳ đến nơi

hoang dã không người, sau đó đánh nhau với Roland, bọn tôi sẽ dùng năng lực ngoài Thánh quang phụ trợ cậu ta, hai người các cậu đều sử dụng hắc ám thuộc tính, có thể tiêu hao hết lượng hắc ám thuộc tính vô cùng khổng lồ.”

Ta trầm mặc một lúc lâu, nhàn nhạt nói: “Cái mạo hiểm này quá lớn rồi, nếu như các cậu có lý trí, thì sẽ biết mặc kệ tôi mới là cách làm tốt nhất! Các cậu có từng nghĩ qua mang tôi trở về, Diệp Nha thành sẽ luôn sống dưới đe dọa của Ma Vương, ngày nào đó tôi nếu như mất khống chế rồi, Diệp Nha thành có lẽ từ đây sẽ biến thành tử thành không?”

Metal giọng chói tai nói: “Cậu cho rằng bọn tôi là dựa vào lý trí để tìm cậu sao?”

Ngay cả Stone hòa nhã cũng tức giận nói: “Muốn giả chết thế nhưng không đơn giản, một cái bất cẩn liền chết thật rồi!”

Storm nhún vai nói: “Ngay cả phó đội trưởng Adair nhà cậu cũng không có cái thứ lý trí đó, nếu là có, hẳn đã nên thay thế bổ nhiệm thành Sun knight, mà không phải đi làm gián điệp! Cậu có biết, hẳn là ôm theo ý thức cho dù cậu muốn hẳn tại chỗ giết một Thánh kỵ sĩ để chứng minh trung thành hẳn cũng sẽ xuống tay!”

Ta biết, hẳn ngay cả Vidar cũng suýt nữa giết rồi.

“Dù sao chúng tôi cũng đâu có lý trí! Ngu ngốc!”

“Lão sư cậu cũng không có lý trí, Quốc Vương bệ hạ đồng ý để cho Diệp Nha thành trở thành phong ấn cũng không có thứ đó! Ngay cả Giáo Hoàng cũng không có lý trí mà theo bọn tôi tới rồi!”

“Ồ, cái đó... Ta có lý trí đấy nhá!” Giáo Hoàng ngẩng đầu lên, ngượng ngùng nói: “Ta là nghe thấy mười một người các người cùng nhau nằm mơ,

xác nhận Thần Ánh Sáng muốn mang Sun trở lại, cho nên mới ủng hộ các người đẩy chú!”

Không ai ngó ngang tới lão.

Judge nhàn nhạt nói: “Mang cậu trở về, Diệp Nha thành sẽ sống ở dưới uy hiếp của Ma Vương có lực tiết chế; không mang cậu về, toàn thế giới cùng sống dưới uy hiếp của Ma Vương không chút tiết chế, ngay cả Quốc Vương bệ hạ cũng hiểu điều này, cho nên mới đồng ý bọn tôi.”

Storm cười nói: “Quốc Vương còn dựa vào “hi sinh to lớn của nước ta” bắt chẹt một khoản “phí bảo quản Ma Vương” rất lớn với Kissinger và Nguyệt Lan quốc, ông ta lần này một khi tiếp thu Ma Vương, Vong Hưởng quốc trực tiếp mười năm không lo ăn mặc!”

“Còn chết chứ không chịu chia sẻ cho Thần Điện Ánh Sáng.” Giáo Hoàng âm u nói.

Earth mắng: “Cậu cái đồ khốn này, chưa nghe qua câu thượng bất chính hạ tắc loạn sao? Người không lý trí nhất chính là cậu cái gã này đây!”

“Tôi chỗ nào không lý trí?” Ta ngạc nhiên, chính ta thế nhưng là nhận mệnh làm Ma Vương rồi đó!

Roland ở xa xa hô to: “Grisia, cậu nếu là có lý trí, tôi đáng lẽ đã bị thiêu chết rồi đi?”

Leaf gầm lên: “Lúc cậu hồi sinh tôi thì có lý trí sao? Nếu có đã không bị mù rồi đi!”

Ta từng người một mà nhìn qua mọi người, cuối cùng nhìn đến Judge, mọi người đều nhìn cậu ta.

“Nhìn tôi làm cái gì?”

Cậu ta bình tĩnh nói: “Cho dù tôi là Judge knight, chung quy vẫn là phải phục tùng thủ lĩnh Thánh Điện — Sun knight, mà Sun knight của tôi chỉ có nói Mười Hai Thánh kỵ sĩ sẽ không từ bỏ Mười Hai Thánh kỵ sĩ, không có nói qua lý trí là cái gì.”

Nói đến đây, cậu ta đột nhiên đổi đề tài, nói lên lời chằng dính dáng gì đến nhau, nhưng những lời này cũng không xa lạ, đó là nghi vấn của cậu ta lúc trước từng hỏi ta.

“Có đôi khi, tôi thật sự không hiểu ngụ ý của Mười Hai Thánh kỵ sĩ rốt cuộc có ích lợi gì, Judge phải bảo trì lãnh khốc có lẽ còn có thể lý giải, nhưng những thứ thuộc bề ngoài như tóc đen mắt đen thì lại là vì cái gì?”

Ta còn chưa hiểu cậu ta vì sao muốn nhắc tới lời trước kia từng nói, những người khác lại cùng đồng thanh trả lời.

[[Mười Hai Thánh kỵ sĩ đời đời không thay đổi, đại biểu cho chính nghĩa và công lý cũng vĩnh viễn không thay đổi. Cho dù sự đời đổi thay, luôn luôn có một số việc vĩnh viễn đều sẽ không đổi. Sun knight vĩnh viễn không đổi, Mười một anh em bên cạnh anh ta cũng là vĩnh viễn không đổi, ngụ ý một chút liền có thể kiếm tới mười một anh em, lời quá còn gì!]]

“... Judge cậu nói cho bọn họ?”

Judge lắc đầu, nói: “Không, tôi cái gì cũng chưa từng nói, giấc mộng tôi nói cho cậu vẫn chưa nói xong, tôi chỉ nằm mơ cậu đang chảy nước mắt, nhưng giấc mơ của những người khác dài hơn, bọn họ còn mơ thấy chuyện tôi hỏi cậu.”

Nói đến đây, cậu ta đột nhiên cười: “Grisia, cậu từng nói với tôi, ngay cả Thần Ánh Sáng cũng muốn cậu làm Ma Vương, cậu còn có thể làm sao, bây giờ Thần Ánh Sáng muốn cậu ngoan ngoãn về Thánh Điện, cậu còn có thể thế nào?”

“... Nhưng tôi rất sợ.”

Cuối cùng cũng nói ra khỏi miệng rồi, bởi vì sợ hãi, cho nên dù có muốn trở về làm sao, cũng phải liều mạng kiềm nén, tự nói cho mình không thể trở về Thần Điện Ánh Sáng.

“Sợ cái gì?” Judge nhíu mày hỏi.

Ta nhìn mọi người, biết nước mắt của mình rớt xuống rồi, nhưng không rảnh để ý tới nó.

“Tương lai ngày nào đó, nếu như tôi trở nên rất đáng đánh, là loại thật sự rất đáng đánh! Các cậu cũng sẽ như hôm nay, không có lý trí, dù thế nào cũng sẽ không chịu từ bỏ tôi sao?”

Ta sợ mình ở dưới ảnh hưởng của hắc ám thuộc tính càng ngày càng méo mó, rất sợ nhìn thấy các cậu lộ ra ánh mắt thất vọng với ta, sợ nhất nghe thấy các cậu nói “không chịu nổi nữa rồi, bọn tôi quyết định từ bỏ cậu”.

Storm vỗ vai ta, nói: “Đừng sợ, chỉ cần cậu có một chút đáng đánh, bọn tôi sẽ lập tức đập cậu một trận, tuyệt đối không lưu tình!”

— A!

Earth mắng chửi: “Khóc cái con khi! Đàn ông khóc rất xấu đó! Còn vừa khóc vừa cười, đúng là xấu đau xấu đớn!”

“Nhiều chuyện, nước mắt có ngừng được đâu! Hức...”

“Này...” Giáo Hoàng xen miệng nói: “Ta vẽ ma pháp trận xong rồi, có thể bắt đầu phong ấn chưa?”

Mọi người nhao nhao nói: “Nói nhảm, mau lên đi! Ông cho rằng mười một người chen chúc sờ một tên đàn ông là chuyện thoải mái lắm à?”

Giáo Hoàng bò người dậy, nói: “Cởi áo ra.”

... Há?

Mọi người không chút chần chừ cởi áo, ngực bọn họ có ma pháp trận giống hệt nhau, thoát nhìn hẳn là hình xăm.

Cố gắng kiềm nén ấm nóng trong hốc mắt, ta thế nhưng không muốn bị Earth chửi là quý khoái khóc, vội vàng chuyển lực chú ý về hướng Giáo Hoàng: “Muốn ta làm thế nào?”

“Người chỉ cần phóng ra thuộc tính ánh sáng vừa rồi hấp thu là được rồi.”

“... Chỉ đơn giản như thế?” Ta ngạc nhiên, còn tưởng rằng sẽ vô cùng khó khăn, đây thế nhưng là ma pháp trận phong ấn Ma Vương đấy!

“Điều khó nhất đã qua, tiếp đến thành công hay thất bại thì phải xem vận mệnh rồi.” Giáo Hoàng nhún vai nói.

“Cái ma pháp trận này là ma pháp trói buộc cường đại nhất trên thế giới, nhưng chỉ có trên lý luận, chưa có ai thực tế từng dùng, bởi vì tính thực dụng của nó vô cùng thấp, chẳng những cần lượng lớn thuộc tính ánh sáng, hơn nữa ở trong quá trình làm phép, kẻ bị trói buộc còn không thể có chút xíu kháng cự nào. Nhưng nào có ai bị ma pháp trận cường đại nhất trói buộc lại không vùng vẫy chứ? Càng huống chi còn là Ma Vương!”

Ông ta nhìn ta, nghiêm túc hỏi: “Sun, người cam tâm tình nguyện bị trói buộc chứ? Bởi vì cái ma pháp trận này nếu như thất bại, bọn ta có thể sẽ bị phóng thích hết thuộc tính ánh sáng, sẽ bị người lần nữa Ma Vương hóa giết hết sạch, thế nào?”

Ta nhìn mọi người, cảm thấy cảm tri thật sự không xấu, nhất là lúc đồng bạn quá nhiều, có thể một lần nhìn mọi người, không cần lo chỉ có hai con

mắt, không biết phải nhìn ai tốt hơn.

Loại trói buộc này thật là...

“Không còn có thể cam tâm tình nguyện hơn.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 12+1: Trận Chiến Cuối Cùng: Chung Kết Ma Vương

Ta cuối cùng đã hiểu lời của Earth nói rồi.

Đàn ông vừa khóc vừa cười quả nhiên xấu đau xấu đớn!

Cho dù gã đó chính là Adair, ta vẫn có loại xúc động muốn nổ tung hãn!

Nhất là lúc hãn mang giọng nức nở hô lớn “Đội trưởng ~~”, chạy như bay về phía ta, cho dù biết hi sinh của đối phương to lớn, ta hãn nên lòng đầy cảm kích, nói không chừng còn nên cùng chạy như bay hô “Phó đội trưởng ~~” ... Ta vẫn là cho hãn một đạp vào mặt, rống giận: “Lau sạch nước mắt nước mũi rồi đứng lên cho ta!”

Adair nằm bò trên đất, một phút sau, vô cùng thoải mái đứng lên, hoàn toàn hồi phục lại hình tượng phó đội trưởng chuyên nghiệp, còn dùng ngữ khí thành khẩn nói: “Đội trưởng, rất mừng ngài cuối cùng đã trở về.”

Nghe vậy, ta sâu sắc nhìn hãn, nói: “Lần này thật sự khổ cực người rồi.”

Đại khái là ta đời này quá ít trực tiếp cảm tạ người như thế, Adair có chút lúng túng đáp lại: “Không, không đâu.”

“Adair, ta đời này trong những chuyện may mắn nhất, có một chuyện chính là có phó đội trưởng người đây, ta có thể thề với Thần Ánh Sáng, những lời vừa rồi đều không thể chân thật hơn!”

“Ngài thực sự rất, rất quá khen rồi, đội trưởng...” Adair được khen ngợi đến có chút hơi hơi đỏ mặt, vội vàng dùng nghiêm túc để che đậy, nói: “Đây là chức trách mà thân là phó đội trưởng cần phải tận sức!”

Khen ngợi cũng đủ rồi, ta nói: “Đã như vậy, người bắt đầu tận trách làm việc ngay đi!”

“Ó?” Dù là Adair cũng không khỏi buột miệng: “Nhanh như thế?”

Ta gật đầu, bây giờ ngoại trừ Roland còn đang loạng quạng, Mười Hai Thánh kỵ sĩ toàn bộ đều ngủ một cách bất tỉnh nhân sự, trước khi sắp ngủ chỉ nói với ta một câu.

“Hết thảy về sau đều là chuyện của cậu!”

Sau đó mọi người liền đi ngủ rồi, ta rất khẳng định, lần này ngay cả Storm, Leaf thậm chí là Cloud đều sẽ không giúp ta chia sẻ công việc, may là còn có Adair, nói thêm ngàn lần nữa cũng không ngán, ta năm đó thật là quá tinh mắt rồi!

Thân là phó đội trưởng của ta, tố chất tâm lý của Adair thế nhưng không phải thường, hăn lập tức đã tiến vào trạng thái làm việc, hỏi: “Đội trưởng, bây giờ cần rút binh sao?”

“Đương nhiên không phải?” Ta khó chịu nói: “Thần Điện Ánh Sáng xuất binh sự kiện lớn như thế, nếu công cốc mà trở lại, thanh danh của Thần Điện chắc chắn sẽ giảm xuống đến mức Giáo Hoàng cũng sẽ hộc máu!”

Mặc dù ta không quan tâm lão có hộc máu hay không, nhưng củng cố tín đồ là chức trách của Sun knight, nếu thanh danh giảm xuống đến mức độ thâm trầm, tín đồ chắc chắn sẽ chạy mất không ít, ta thế nhưng không cho phép loại chuyện này xảy ra!

Adair khó hiểu hỏi: “Như vậy công việc bây giờ là cái gì?”

“Đó còn phải nói, đương nhiên là thảo phạt Ma Vương!”

Adair sửng sốt, dè nhỏ giọng nói: “Nhưng ngài chính là Ma Vương.”

Ta nghiêng đầu nhìn Adair, đối phương mặc dù gắng sức bảo trì chuyên nghiệp, nhưng lại không tránh khỏi thân thể có hơi cứng ngắt.

“Căng thẳng cái gì? Người ngay cả Ma Vương cũng dám đối diện rồi, còn sẽ sợ Sun knight sao?”

“So với Sun knight, Ma Vương thật sự không tính là gì.” Adair nghiêm túc nói: “Đội trưởng, ngài làm Sun knight khủng bố hơn nhiều, thật đấy! Lúc làm Ma Vương, ngài cùng lắm chỉ là phát cáu, thỉnh thoảng đánh người, ngẫu nhiên giết người, nhưng làm Sun knight lại luôn luôn đều ngầm ngầm hại chết người không đền mạng!”

Đây không phải khen ngợi, đừng cho ta cái biểu tình sùng bái!

“Cho nên, đội trưởng, chúng ta phải làm sao ở dưới tình huống ngài chính là Ma Vương thảo phạt Ma Vương đây?”

“Ai nói ta là Ma Vương?”

Adair sửng sốt, ta nhìn hẩn, cười cười nói: “Người mới là Ma Vương.”

“Hả?”

◇◇◇◇

Bận rộn đại khái ba ngày, ta đã triệt để hiểu rõ kết cấu của quân đội và địa hình phụ cận, vừa lại bận rộn sắp xếp đủ mọi chuyện, còn có truyền tin tức về Thánh Điện vân vân, quan trọng nhất chính là thuận tiện để cho Mười Hai Thánh kỵ sĩ ngủ bù, cuối cùng mới để cho quân đội của Thần Điện Ánh Sáng tập kết, dự định tiếp tục di chuyển về phía Ma Vương Điện.

Ta cười ngựa đến trước mặt quân đội đã tập kết hoàn tất, giống như mọi khi bắt đầu làm một bài làm nhằm tràn ngập ánh sáng.

“Dưới chiếu rọi của Thần Ánh Sáng, quân đội tiếp tục bước trên con đường chinh phạt hắc ám, mặc dù trên đường tràn đầy gai nhọn, thân là Thánh kỵ sĩ, chúng ta bất chấp đau đớn bản thân, chỉ thấy thể nhân chịu cực khổ, vung vũ khí trên tay, chặt bỏ hắc ám bao trùm chúng nhân, vì vẻ đẹp của ánh sáng vinh diệu!”

Phù ~~lâu lắm không nói, vẫn thật có chút mới lạ rồi, lúc trở về Thánh Điện hẳn nên luyện tập một chút cho tốt, tránh cho ưu nhã của ta đều trả cho lão sư rồi.

Nhóm Thánh kỵ sĩ nhìn chăm chăm vào ta, im lặng như tờ, nhưng tuyệt đối không phải tinh thần không tập trung mơ màng buồn ngủ, ngày trước bọn họ nghe ta phát biểu luôn là một bộ dạng hốt hoảng “tinh thần cùng ở với thần Ánh Sáng”, nhưng bây giờ bọn họ chăm chú đến nỗi ngay cả cặp mắt nhìn ta cũng biến thành mắt gà chọi rồi!

Nhất là tiểu đội Sun, trong mắt bọn họ thấy được đội trưởng nhà mình, từng cái chân tình lộ ra, nước mắt và nước mũi cùng chảy, khiến cho ta có loại xúc động muốn đem mặt bọn chúng đập hết ở dưới chân.

“Nói rất hay.” Phía sau truyền đến một tiếng cổ vũ.

Ta mỉm cười, mặc dù đã nhìn thấy người tới, nhưng vẫn quay đầu đối mặt bọn họ, dùng giọng nhỏ chỉ có bọn họ nghe thấy: “Ngủ đã chưa?”

“Chưa.” Storm uể oải nói: “Tôi có thể ngủ thêm ba ngày không?”

Ta gật đầu nói: “Lấy công lực của cậu, cậu có thể vừa cười ngựa vừa ngủ.”

“Phải không sai, nhưng có giường sẽ ngủ được tốt hơn.”

“Thánh Điện có giường, cậu trái lại không thể ngủ.” Người nào đó thì thầm có chút lớn tiếng.

“Đừng nói ra!”

Mọi người hẳn là ngủ đã rồi, tâm tình hết sức tốt, bầu không khí cười cười nháo nháo hết sức thoải mái, ta đang muốn nhắc nhở mọi người nghiêm túc một chút, tốt xấu gì cũng còn đang chinh phạt Ma Vương, loại bầu không khí giống như đi bộ đường dài này là không được! Nhưng lúc này, Judge nhú mày trước tiên, trầm giọng quát “Xuất phát”, mọi người lập tức từ tiểu học sinh đi bộ đường dài biến thành Thánh kỵ sĩ xuất chinh, tới tấp lên ngựa xuất phát.

Cười ở trên ngựa, Judge nói với ta về những ngày qua, mọi thứ bọn họ làm.

“Bởi vì Giáo Hoàng cần thời gian hoàn thành ma pháp trận phong ấn của Thần Điện Ánh Sáng, để không cho cậu phát hiện, nhất định phải ngăn chặn tính khả năng cậu đến Thần Điện, cho nên bọn tôi đã lấy xuất binh thảo phạt cậu để ngụy trang, toàn bộ rời khỏi Thánh Điện, làm cho cậu tưởng rằng Thần Điện là cái vỏ rỗng, không cần thiết đi qua.”

Thì ra là như vậy, ta đã nói mà! Judge không dừng tới thảo phạt ta làm cái gì.

“Để tránh cho cậu ở trong lúc này làm ra chuyện sai, bọn tôi quyết định phái người đến bên cạnh cậu.” Judge bình tĩnh nói: “Tôi vốn định phái Storm, nhưng Adair xung phong đảm nhận, lực thuyết phục của việc hẳn quy hàng cậu cũng cao hơn Storm nhiều. Cậu có một phó đội trưởng rất tốt.”

“Tôi biết.”

“Trước tiên đưa Adair qua, ngoài muốn ngăn cản cậu làm ra chuyện không thể cứu vãn, còn muốn đạt thành hiệp nghị với Red, bởi vì Adair nhất định phải đảm bảo an toàn tính mạng của mọi Thánh kỵ sĩ, tránh cho cậu sau khi làm sai cũng không thể quay đầu lại, nhưng điểm này nếu không có hợp tác của Red, đó là chuyện không thể nào làm được, bởi vì sinh vật undead đều là của cô ta triệu hồi ra.”

Red?Ta kinh hô: “Nhưng cô ta không có khả năng phản bội tôi!”

“Xác thực, cô ta không có phản bội cậu.” Judge gật đầu nói: “Bọn tôi đáp ứng cô ta, nếu như cậu trở về Thần Điện Ánh Sáng làm Sun knight, như vậy cho dù tương lai cậu mất đi lực lượng, Thần Điện Ánh Sáng cũng sẽ che chở cậu, tuyệt đối sẽ không để cậu bị người thảo phạt.”

Nếu như là cái điều kiện này, Red xác thực có khả năng đáp ứng, dù sao cô ta vẫn luôn rất lo lắng ta sau cùng sẽ bị người giết chết.

“Nguyên nhân cô ta đáp ứng không chỉ là điều này.” Judge nhếch lên một nụ cười: “Cô ta nói cậu rất muốn về Thần Điện, nhẫn nhịn một cách rất đau khổ, cô ta không muốn nhìn cậu tiếp tục đau khổ nữa.”

“... Cô ta từng giết cậu.”

“Thật không? Tôi quên rồi.” Hoàn toàn là trợn mắt nói xạo, cho dù nói dối mình hiển như thế, nhịp tim của Judge vậy mà không có chút xú thay đổi, công lực nói dối này không khỏi cũng quá kinh người!

Ta dùng ánh mắt hết sức hoài nghi nhìn Judge, người sau lại không chút biến sắc, tiếp tục giải thích: “Công việc sau cùng của Adair là đưa cậu đến chỗ bọn tôi.”

Nghe đến đây, ta vạn phần không tán đồng nói: “Các cậu thật sự không nên cứng chọi cứng với tôi, nếu tôi thật sự giết các cậu thì sao?”

“Không khả năng.” Judge nhàn nhạt nói: “Bởi vì bọn tôi căn bản không có động thủ với cậu, người từ đầu đến đuôi đánh nhau với cậu thực ra chỉ có một người, chính là Roland, những người khác từ lúc phát hiện cậu bị đưa tới đã lập tức uống thuốc giả chết của Giáo Hoàng đặc chế, nằm trên đất giả chết rồi.”

... Thì ra là như vậy! Cho nên cái bóng người đó từ đầu đến đuôi đều là tốc độ của Roland quá nhanh sao? Khó trách trên người cậu ta nhiều vết thương như thế!

“Mặc dù có thể giả chết, nhưng vết thương lại là thật, nếu không nhất định sẽ bị cậu nhìn ra sơ hở. Để khiến cho cậu tin là thật, còn đặc biệt lợi dụng giấc mộng của cậu lúc trước từng mơ, nhưng cũng bởi thế, thương cổ của Leaf và thương vai của Blaze gây khó khăn nhất, một khi làm không tốt có thể sẽ thật sự không tỉnh lại được nữa!”

“Vậy các cậu còn làm như thế! Bọn họ nếu thật sự xảy ra chuyện thì làm sao đây?” Ta có chút tức giận gầm lên.

Judge không có trả lời, nhưng ta lại tự mình hiểu được rồi, bọn họ đương nhiên phải tận khả năng làm đến một cách tuyệt đối không sơ hở, nếu như bị ta phát hiện dị trạng, rất có khả năng là toàn bộ người cùng chết!

“Cuối cùng bức cậu vì để thi triển cải tử hồi sinh thuật, chủ động cầm lên Thái Dương Thần Kiếm, dùng thuộc tính ánh sáng bức ra mọi hắc ám thuộc tính trong cơ thể.”

“Nói đến đây, Grisia, có một điều muốn nói cho cậu.” Judge do dự một chút, nói: “Chờ sau khi cậu trở về Diệp Nha Thành, chính thức hoàn thành phong ấn, nếu không có cái phong ấn tạm thời là Thái Dương Thần Kiếm và Mười Hai Thánh kỵ sĩ này, sợ rằng không thể bước ra Diệp Nha thành.”

Mười Hai Thánh kỵ sĩ cùng nhau rời khỏi Thần Điện Ánh Sáng, khiến cho Thần Điện Ánh Sáng biến thành không thành cũng quá kỳ cục, chỉ là

mỗi năm phải đến vùng hoang dã xả hắc ám thuộc tính đã quá nhiều lần rồi, lời này khác nào là tuyên phán ta gần như không thể rời khỏi Diệp Nha thành.

“Bây giờ mới nói cho tôi biết, có phải hơi quá muộn rồi?”

Judge lo âu mà nhìn ta.

Ta lại cười, thoải mái nói: “Mọi thứ của tôi đều ở Diệp Nha thành, căn bản không cần bước ra khỏi thành một bước, cậu không quên tôi vốn đã chính là cái người mà ngay cả chủ nhật cũng không làm sao thích bước ra Thánh Điện chứ? Ngay cả Thánh Điện cũng không muốn bước ra, càng huống chi phạm vi hoạt động bây giờ là cả tòa Diệp Nha thành.”

Biểu tình của Judge thoát nhìn yên tâm hơn nhiều, thuận miệng nói: “Đúng rồi, lúc biết cậu không thể rời khỏi Diệp Nha thành, mọi người đều đã thề, sau khi về hưu toàn bộ đều muốn ở Diệp Nha thành.”

“... Căn bản không cần như thế đâu! Có người cố hương không ở Diệp Nha thành đi?”

“Vậy tự một mình cậu đi khuyên đi.” Judge cười nói: “Tôi thế nhưng không muốn làm loại công việc vất vả đó, hơn nữa phần lớn là tổn công vô ích.”

... Thần Ánh Sáng, trói buộc của ngài thiết lập không khỏi cũng hơi quá mạnh rồi.

“Huh?” Judge lộ ra thần sắc nghi hoặc: “Ma pháp trận là do Giáo Hoàng từ trong sách cổ tìm ra, không liên quan tới Thần Ánh Sáng.”

“Trói buộc Sun nói không phải chỉ ma pháp trận.”

Judge sững sốt, tay đặt lên kiếm, sẵn sàng rút kiếm bất cứ lúc nào, lớn tiếng hô: “Là ai?”

Ta mặt vô biểu tình hô: “Cloud, cậu ở đâu?”

“Ở đây.” Cloud yên lặng mà từ phía sau “hiện lên”.

Cậu phiêu đến ngay cả ngựa cũng ẩn hình theo luôn có phải hơi quá khó tin rồi không? Ngay cả Judge cũng bị cậu dọa được rồi!

Judge và nhóm lạnh lùng tàn khốc trực thuộc của cậu ta đều trợn lớn mắt, phái người tốt ấm áp trái lại không kinh ngạc một chút nào, cùng lắm là lộ ra biểu tình tán thán.

Judge thu lại kiếm, tò mò hỏi: “Trời buộc không phải chỉ ma pháp trận, vậy là chỉ cái gì?”

Cloud không có trả lời, mà là nhìn cậu ta, vừa lại nhìn Mười Hai Thánh kỵ sĩ khác.

Judge khẽ “oh” một tiếng, khóe miệng hơi hơi giơ lên.

“Judge, nụ cười của cậu dọa sợ Vidar và những Thánh kỵ sĩ khác rồi...”

“Xin lỗi.” Judge có chút ngượng ngừng thu lại tươi cười.

“Tới rồi!” Stone thúc ngựa tiến lên, nhắc nhở một tiếng.

Đường chân trời phía xa xuất hiện một dải bụi mù, mọi người lập tức làm ra tư thái vạn phần cảnh giới...Cái tên Earth kia, người đừng có mà ngáp nữa!Ta trừng hấn mấy cái.

Hứ! Storm còn đang tranh thủ ngủ kìa!Earth dùng môi mấp máy đáp lại ta.

“...”

Sau khi bụi mù gần đến có thể nhìn ra là quân đội undead, bầu trời đột nhiên biến dạng một cái, xuất hiện một vết thân ảnh thâm trầm như bóng đêm, đầu đội vương miện màu đen, mặc hoàng bào cùng màu, một cặp mắt ngay cả lòng trắng cũng không có, hoàn toàn là cùng màu.

Hắn nhìn xuống bọn ta một cách biếng nhác, đầu tiên là một khúc cười dài, sau đó vừa lại trở mặt, rống giận: “Ta là thiên hạ chí chủ, vua của hắc ám — Ma Vương! Lũ sâu bọ các người, lại dám vọng ngôn muốn tới thảo phạt ta, bây giờ các người sẽ phải trả giá!”

Bên cạnh truyền đến tiếng khen ngợi khe khẽ của Earth: “Diễn thật là tốt! So với người nào đó càng giống Ma Vương gấp một trăm lần!”

... Giống Ma Vương hình như không phải cái khen ngợi gì, cứ miễn cưỡng coi như Earth không phải đang châm chọc ta là được.

“Adair thật sự là vạn năng!”

Storm tán thán nói: “Từ làm phó đội trưởng, phái đi năm vùng đến sắm vai Ma Vương tất cả đều không phải vấn đề, Sun, cậu có thể tìm được phó đội trưởng thế này đúng là quá may mắn rồi.”

May mắn cái gì! Đó gọi là ánh mắt khai thác nhân tài và dạy dỗ sau đó!

Là cái đội trưởng ta đây rất có nhìn xa, ném hết mọi công việc cho phó đội trưởng đi làm, còn huấn luyện hắn thành người hai mặt, trước mặt người mỉm cười sau lưng người vây đánh, cho nên hắn mới có thể có diễn kỹ tốt như thế, cho dù đội trưởng bất cẩn trở thành Ma Vương cũng có thể thân để dùng! A ha ha ha ha —

Ahem ahem! Quên mất mình bây giờ thế nhưng không phải Ma Vương, vẫn theo thói quen cười dài, may là cười ở dưới đáy lòng chưa mở miệng,

nếu không đã thảm rồi.

Judge không vui hô to: “Sun knight trưởng, Ma Vương đã phát ra khiêu khích, ngài thì đáp lại thế nào?”

Ta mười phần hào khí quát to: “Mười Hai Thánh kỵ sĩ nghe lệnh!”

“Vâng!”

“Mười Hai Thánh kỵ sĩ dưới trướng Thần Ánh Sáng, tại đây tuyên bố, tất sẽ chung -kết -Ma -Vương!”

Cuộc lừa đảo lớn nhất lịch sử từ đây mở màn —

Về sau, cách mỗi một đoạn thời gian vẫn sẽ sinh ra một vị Ma Vương, nhưng Ma Vương lại cũng không bao giờ tạo thành nguy hại to lớn đối với thế giới nữa, nguyên nhân chân chính trong đó thì trở thành bí mật tương truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác giữa Thần Điện và hoàng thất các nước ...

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 12+2: Quy Tắc Chung Của Mười Hai Thánh Kỵ Sĩ Điều Thứ Tám: Ma Vương Thực Ra Chính Là Sun Knight. Suyt!

Hôm nay là một ngày lớn, đối với người khác mà nói.

Ta sớm đã hạ xong quyết định, hôm nay cũng chỉ là làm một cái tuyên bố mà thôi, cho nên trái lại có thể lấy lòng bình thường mà chờ đợi, ngủ đến khi mặt trời lên cao ba sào mới thức dậy, ngay cả chuẩn bị trước đó cũng không định làm.

Ở trên hành lang Thánh Điện, đúng lúc gặp phải Storm, Earth và Leaf, ba người cũng đang định qua quảng trường, liền cùng kết bạn đồng hành.

“Các vị anh em, dưới bảo hộ của ánh sáng, anh em nhất định đã ở trong danh sách trưng tuyến tìm được đưa trẻ tiếp nối từ ái của Thần Ánh Sáng.”

Storm liếc ta một cái, nói: “Cậu định tuyến Elaro đi? Nhưng tuổi của nó hình như có hơi lớn, Shuis của tôi so với Elaro lệch đủ bảy tuổi đây!”

“Là của cậu quá nhỏ rồi, không phải của tôi quá lớn!”

Earth đột nhiên ló đầu qua: “Của cậu quá lớn?” Tầm mắt hẩn di xuống, nhạo báng nói: “Làm sao có thể! Bớt gặt người đi!”

“... Tôi là nói “tuổi của Elaro” không có quá lớn!” Ta bực mình gầm lên.

“Sun, ừ nhã, ừ nhã!” Leaf ám thị cách đó không xa có mấy Thánh kỵ sĩ đi qua, ta vội vàng mang lên tươi cười xán lạn chuyên thuộc của Sun

knight, lấp lánh đến mức mấy người kia lộ ra thần sắc sùng kính, lưu luyến không rời mà nhìn mấy người bọn ta rời đi.

“Mười lăm tuổi còn không tính là quá lớn?” Storm lắc đầu nói: “Sun cậu thiên vị cũng quá minh hiển rồi đó!”

Ta lập tức thấp giọng phản bác: “Có thiên vị bằng cậu sao? Shuis mới bảy tuổi đi? So với độ tuổi tốt nhất là từ mười đến mười hai tuổi lệch khá xa rồi.”

“Nói bậy, mới lệch ba tuổi đây! Elaro nhà cậu đã mười lăm tuổi rồi, không khỏi quá già một chút đi?”

“Elaro nhà tôi cũng mới lệch ba tuổi à!”

Earth khinh bỉ mà nhìn hai người chúng ta, nói: “Một tên dùng mười tuổi đi trừ, một tên dùng mười hai tuổi đi trừ, hai tên đều thiên vị y chang nhau! Chẳng qua các cậu rớt cuộc có cái gì để tranh biện hả? Người ta Elaro và Shuis chẳng phải chung sống rất tốt sao?”

Chính là nó!

Storm trầm mặc một chút, âm u nói: “Chính là chung sống quá tốt rồi, Shuis luôn là gọi “anh Elaro”, “anh Elaro”, tương lai nhất định sẽ bị xoi tái đến chết thôi!”

Earth không chút khách khí hạ kết luận: “Lão sư kiểu gì dạy ra học sinh kiểu đó, cậu tuyên ai cũng đều hết cứu rồi!”

“Nói cũng phải... khoan khoan! Cậu nói câu này là ý gì hả?”

“Sun.” Leaf chỉ về phía trước: “Luchile hình như muốn tìm cậu đó!”

Luchile? Phó đội trưởng của Cloud tìm ta thông thường chỉ có một chuyện...

“Sun knight trưởng! Tôi vừa lại suốt năm ngày đều tìm không được Cloud knight trưởng!” Luchile sốt ruột đến sắp phát điên rồi, chông vắn kiện hấn cầm trên tay hình như có vẻ tên là danh sách trưng tuyến.

Tùy theo tuổi tác tăng lên, Cloud đối với chỗ ẩn thân cũng càng ngày càng không kén chọn nữa, mới đầu chỉ trốn những nơi như giá sách hay tủ chạn, bây giờ thì chỉ cần nơi có thể chui vào đều trốn!

Có một lần còn là từ trong thùng rượu ở hầm rượu bí mật của ta tìm thấy người, lần đó Luchile tìm đội trưởng nhà hấn tìm đến nước mắt cũng suýt nữa rớt xuống rồi, nếu không phải ta cố ý dùng cảm tri đi tìm kiếm, sợ rằng Thánh Điện sẽ không thấy một cái Cloud knight nữa.

Thu hồi cảm tri đã kéo dài, ta mỉm cười nói với Luchile: “Lúc này Sun hình như có vô tình liếc thấy một thân ảnh ở ngăn thứ ba của tủ chén thứ hai bên tay trái từ nhà bếp tiến vào...”

Hấn vừa nghe xong, lập tức một tiếng “cám ơn Sun knight trưởng”, sau đó cất bước chạy như điên, chỉ sợ đội trưởng nhà hấn đột nhiên vừa lại đổi một cái ngăn tủ.

“Thời gian cũng không sai biệt nữa.” Leaf thoạt nhìn có chút căng thẳng, trên tay còn nắm chặt danh sách trưng tuyến, nói: “Sun, vậy tôi đi trước đây, tôi muốn trước tiên từ chỗ tối quan sát người ứng cử.”

Đây trái lại là cách làm không tệ. Ta gật đầu, sau đó Leaf liền nhanh chóng rời khỏi, Earth liếc về phía ta và Storm một cái: “Các cậu ít nhất cũng phải đi qua làm ra vẻ một chút, đừng để cho người ta nói Thánh Điện có nhân tuyển mặc định trước.”

“Tôi đương nhiên sẽ đi qua, Elaro còn đang trong đội ngũ trưng tuyến chờ tôi.”

Nghe vậy, Earth “uh” một tiếng, mặc dù cậu ta vẫn chưa có chọn xong người, không như ta và Storm chỉ là qua giả vờ, nhưng dựa vào tính cách của cậu ta, vốn sẽ không vì loại chuyện này mà lo lắng, cho nên cứ theo hai người chúng ta cùng đi đến quảng trường một cách thong thả.

Trên quảng trường khắp nơi đều là trẻ con, mặc dù phân lớn đều căng thẳng mà chờ đợi, nhưng cũng có một số đứa tuổi quá nhỏ, sớm đã không nhìn được lòng hiếu kỳ, chạy đông chạy tây, còn quần quýt lấy Thánh kỵ sĩ muốn xem kiếm của bọn họ.

Ta liếc mắt một cái liền thấy nhóm người ứng cử của mình, bởi vì Elaro đứng ngay ở trong đó, hết sức dễ thấy, nó trông rất cao, tuy nói mới mười lăm tuổi, nhưng cho dù tự xưng là mười tám tuổi cũng không quá đáng, đứng ở giữa một đám trẻ con mười tuổi đầu, thực sự vô cùng nổi bật.

Mặc dù Elaro có chút ngượng ngùng, lại vẫn mỉm cười đối mặt với mỗi một đứa trẻ, đám trẻ hình như tưởng rằng nó là Thánh kỵ sĩ mà không phải người ứng cử, không ít đứa quần quýt nó hỏi chuyện, mà nó cũng hết sức nhiệt tình trả lời.

Nói đến một nửa, nó ngẫu nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thấy ta, hoàn toàn quên bég ta đã căn dặn qua phải giả bộ không quen.

Cười một cách xán lạn như mặt trời.

◇◇◇◇

Hội trưng tuyển kết thúc, Mười Hai Thánh kỵ sĩ mang đến tiểu kỵ sĩ của mình đã chọn, đây là ta cùng mọi người đã nói trước, nếu chọn xong rồi thì đến cho nhau nhìn thử tiểu kỵ sĩ của nhau, đừng như đời trước mặc ai nấy dạy, phải đến ba, bốn năm sau mới thật sự quen biết những đồng bạn của mình.

Tiểu Sun knight của ta đương nhiên là Elaro.

Mười hai tiểu kỵ sĩ xếp hàng đứng chung một chỗ, thoạt nhìn hết sức căng thẳng, nhưng lại vẫn là không nhìn được lén nhìn lẫn nhau, tò mò đồng bạn tương lai rốt cuộc là người thế nào.

“Các cậu căn bản là cố ý đi!” Ta có chút á khẩu nói không được gì.

Elaro đứng ở giữa một đám trẻ con khoảng bảy tám tuổi, nó lại cao lớn, đỉnh đầu của những đứa trẻ khác xấp xỉ chỉ đến vai của nó, giống hệt anh trai lớn dẫn đám trẻ mẫu giáo đi chơi, nó thoạt nhìn còn ngượng ngùng hơn lúc vừa rồi đứng ở quảng trường, những đứa trẻ vừa rồi trên quảng trường phần lớn đều vẫn không có nhỏ như thế này!

Ta nhìn hướng Judge, khó có thể tin nói: “Cậu tuyên đứa trẻ nhỏ như thế, thật sự có thể phán đoán ra nó có thích hợp đảm nhiệm hay không sao?”

Judge lạnh lùng nói: “Cậu cho rằng tôi có nhiều lựa chọn lắm à?”

Ta trầm mặc một chút, đúng lúc nhìn thấy đám trẻ tới trưng tuyên tiểu Judge knight... mỗi một đứa đều khiến cho ta rất muốn lôi bọn chúng vào sở Thẩm Phán đánh trước một trận rồi nói sau.

Cái đứa trước mắt này thoạt nhìn đúng là coi được hơn một chút, chỉ là hơi có một chút xiu như thế nào đó, thật sự không phải ta muốn bắt bẻ, nhưng thật sự có một chút như...

“Nó thật sự là nam sao? Nhìn giống như một cô bé.”Metal, cảm ơn cậu đã nói ra tiếng lòng của tôi.

“Tôi đương nhiên là nam!” Cô bé lập tức liền nổi cáu, rống giận: “Mắt mấy người mù hết rồi sao?”

Tính khí của cô bé còn rất nóng nảy, đây trái lại không hợp với bề ngoài của nó lắm.

Sắc mặt của Judge thay đổi, khẽ quát: “Hungri, không được vô lễ với Mười Hai Thánh kỵ sĩ trưởng!”

...Cái tên này làm sao nghe lên quen tai như thế hả?

Mọi người ngạc nhiên, sau đó bắt đầu rục rịch cười lên.

“Rất đói? Cậu đói như vậy sao? Trên người tôi có bánh mì, cậu muốn ăn không?” Một đứa trẻ nào đó hết sức thân thiện nói.

Nghe vậy, Hungri hung dữ mà trừng nó một cái, sau đó vừa lại quay đầu trừng chết dí vào ta, mặc dù dưới khuôn mặt ngầu của Judge, nó không dám nói nửa câu, chẳng qua chỉ cần Judge vừa quay đầu, nó có khi sẽ bổ nhào tới cắn ta một phát cũng không chùng — xem ra nó xác thực biết tên của mình là ai đặt.

Cho nên nói, người thật sự không thể làm việc lúc đói bụng, vừa đặt sai tên liền thành hận thiên cổ, mặc dù là hận thiên cổ của người khác, chẳng qua bị người dùng ánh mắt oán hận trừng vào cũng không dễ chịu lắm.

Được thôi, coi như ta xin lỗi người, không làm khó người nữa.

Ta nhìn về phía những đứa trẻ khác.

“Tôi bảy năm trước đã quyết định xong rồi, còn từng báo bị với cậu đây!” Storm lập tức nói.

“Cậu không cảm thấy Judges ngay cả lời nói đều siêu cấp trung thực sao?” Earth chỉ vào đứa trẻ của mình, chính là đứa vừa rồi muốn đưa bánh mì cho Hungri.

Mày thô mắt to còn đầy mặt nghi hoặc, lại cộng thêm lời nói nhảm vừa rồi, so với nói nó trung thực, “ngốc” có thể càng thích hợp hơn một chút,

làm Earth knight đúng là vừa vặn! Ta không phản đối...khoan khoan! Earth nói nó tên là gì?

“Judges là một đứa trẻ tốt đây!” Earth lộ ra tươi cười vô cùng thành khẩn.

Người, người... căn bản là cố ý đi? Dùng loại phương pháp này tuyển tiểu kỵ sĩ là đúng sao? Người không thể nghiêm túc một chút à?

Ánh mắt của Earth phiêu về hướng khác: “ ‘Notcome’ của Ice chọn cũng không tệ đấy!”

“...”

Ta dùng ánh mắt khó có thể tin nhìn về phía Ice, cậu ta lại lắc đầu nói: “Tôi là chọn xong mới biết tên của nó.”

Nghĩa là cậu cũng không có xem tư liệu chi tiết trên danh sách, hoàn toàn là đến hiện trường nhìn đứa nào thuận mắt thì chọn đúng chứ?

Đứa trẻ bên cạnh cậu ta nhíu mày một cái, mặc dù có lẽ không hiểu bọn ta đang nói cái gì, nhưng lại cả mặt nghi sắc, không giống như biểu tình của đứa trẻ tám tuổi sẽ có, đặc biệt chín chắn.

Ice sẽ chọn nó cũng không khiến người bất ngờ, mặc dù ánh mắt của Notcome thoát nhìn đặc biệt chín chắn, nhưng khuôn mặt lại một chút cũng không chín chắn, hai má mũm mĩm còn trắng hồng, giống hệt bánh mì sữa dâu của Ice làm lần trước.

Nhưng bởi vì nhìn giống bánh mì sữa dâu, cho nên chọn nó làm Mười Hai Thánh kỵ sĩ thật sự là đúng sao? Hơn nữa nó còn sẽ là Ice knight nhiệm kỳ kế đó! Ta có nên chờ mong nó mười năm sau sẽ từ bánh mì sữa dâu biến thành que kem sữa dâu không?

“Đây không kỳ quái đâu!” Storm an ủi nói: “Trong thành có một đồng trẻ con đều là do cậu đặt tên, sẽ chọn phải cũng không bất ngờ mà!”

Nhưng cơ suất ta đặt tên bậy cũng đâu cao à!

Nhìn sắc mặt của mọi người, hình như đối với đứa trẻ mình chọn đều không có ý hối hận... Ôi, quên đi, chẳng lẽ ta vẫn thật có thể ngăn cản mọi người chọn đứa trẻ mình muốn sao? Chính ta còn chẳng phải thiên vị Elaro, mấy năm qua sớm đã đem nó trở thành tiểu kị sĩ của mình, căn bản không cần chờ đến hội trưng tuyển.

“Lão sư.” Elaro quan tâm nói: “Tuổi của mọi người đều xấp xỉ, là vấn đề của con mà thôi, ngài không nhất định phải chọn con.”

Ta sửng sốt, mắng: “Ta chính là muốn chọn con! Không có khả năng đổi!”

Elaro ngần ra, do dự một chút, vẫn là không nhin được mở miệng hỏi: “Lão sư, vì sao ngài kiên trì muốn chọn con đây?”

Vì sao? Mặc dù ta rất kiên định, nhưng vẫn đúng là nói không ra cái nguyên nhân — bởi vì lý do thực sự quá nhiều.

Tính cách của Elaro rõ ràng rất ôn hòa, nhưng năm đó lại có can đảm và hiểu biết đi theo Ma Vương, hơn nữa nguyên nhân đi theo vậy mà là lo ngại cho ân nhân cứu mạng.

Mấy năm ở chung tiếp theo, ta càng rõ ràng tính cách của Elaro, nó là người hiền lành, nhưng đối với một số nguyên tắc căn bản lại kiên định bất di, suy nghĩ tràn đầy quang minh chính đại, hơn nữa còn rất che đậy khuyết điểm giống ta, cộng thêm lý thức năm đó không làm sao hiệu nghiệm, vậy mà lại đúng lúc nhìn thấy một đứa trẻ tóc vàng mắt lam...

Tóm lại, ta chính là biết, Elaro là tiểu Sun knight của ta!

Nó sẽ là Sun knight nhiệm kỳ thứ ba mươi chín, người phát ngôn của Thần Điện Ánh Sáng, thủ lĩnh Thánh Điện, lãnh đạo Mười Hai Thánh kỵ sĩ, kế tục truyền thừa ánh sáng.

Ta thuận miệng trả lời: “À thì, có lẽ là bởi vì nụ cười của con rất xán lạn đi!”

—HẾT—

Chú thích: Trong vol 6_1, Sun có đặt tên ba đứa trẻ, mà ba cái tên này ghép lại đọc lên nghe rất giống “Judge-không tới-hội nghị”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 13: Chi Được Sử Dụng Kiếm, Trừ Phi Không Ai Thấy

Nghĩ đến lúc đó, lão sư để lại bài tập vung kiếm một ngàn lần, rồi sau đó nói muốn đi tìm vương tử (hoặc là công chúa), nhưng mình lại làm biếng, tới khi lão sư về phát hiện...

Khi đó, Grisia còn tưởng rằng mình sắp bị đánh rồi, nhưng lão sư chỉ cười lạnh một tiếng, xách lấy cổ áo nó, lên ngựa, sau đó một mạch vọt ra khỏi thành...

Không lâu sau nó liền phát hiện, nguyên nhân lão sư không đánh nó là... một cú đấm tùy tiện của ông liền sẽ phang mình đến gặp thần Ánh Sáng ngay lập tức.

◇◇◇◇

Neo mang nó đến một hắc ám chi địa khét tiếng, sau khi xuống ngựa, vừa lại xách cổ áo nó lên, rồi không chút e ngại tiến vào hắc ám chi địa, kể cả kiếm cũng không thèm rút ra khỏi vỏ, cứ như thế một mạch dùng năm đấm oanh tạc một cả một đồng sinh vật undead linh tinh.

Đi thẳng vào sâu bên trong, mới bỏ nó xuống.

“Biết ở đây là đâu không?” Neo lạnh lùng hỏi.

“Rừng rậm không trắng...” Grisia sợ hãi trả lời.

“...Không phải rừng Cơ Lan sao?”

“Lão sư, đó ở hướng ngược lại, ngài vừa ra Thánh Điện đã quẹo trái, không phải là quẹo phải.”

“Oh, hèn gì ta cảm thấy là lạ, rừng Cơ Lan hình như không nhiều quái vật undead như thế.” Neo nghiêng đầu, cuối cùng nhún vai nói: “Quên đi, ở đâu cũng vậy, ở đây có khi càng tốt.”

Tốt cái gì?Grisia có chút ù ù cạc cạc.

Neo lạnh lùng nói: “Dám vi phạm mệnh lệnh của ta thì phải có ý thức chịu phạt, chẳng qua ta cũng không định đánh người. Người còn nhỏ quá, ta phải khống chế sức lực, tránh cho bất cẩn đánh chết người, rất là phiền toái!”

Nghĩa là đợi tôi lớn một chút, ông sẽ đánh tôi sao?Grisia nghe ra một ý nghĩa khác rất không hay ho cho lắm.

“Cho nên, cứ để cho thứ khác thay ta đánh người, tiện thể huấn luyện cái kiếm thuật tệ hại đến cùng cực kia của người... Hmm! Sinh vật undead ở đây rất nhiều, còn có thể thuận tiện rèn luyện năng lực đối phó sinh vật undead của người, một công nhiều việc, không tệ không tệ!”

“Người cứ hưởng thụ hành trình trừng phạt của người cho tốt nhé!” Neo vừa nói xong, liền bỏ Grisia xuống, tự mình nhảy lên cây, liếc mắt đã không thấy bóng dáng.

“Lão sư!”

Grisia kinh ngạc, nhưng lại không có biện pháp ngăn cản Neo rời khỏi, cho dù có thể ngăn cản, nó cũng biết lấy tính cách của lão sư, ông đã nói một thì không cho phép người khác nói hai.

Bất đắc dĩ, nó đành nhìn hoàn cảnh xung quanh một chút. Bốn phương tám hướng đều là đại thụ chọc trời, phía trên còn bò đầy đủ loại dây leo,

không biết có phải là ảo giác không, nó luôn cảm thấy những dây leo có dáng vẻ và màu sắc đều rất quái dị kia hình như thỉnh thoảng động đậy. Cả rừng rậm âm u mà âm thấp, trong từng cơn gió lạnh thổi tới còn mang theo chút mùi hôi thối, trong đồng cỏ đại luôn hình như có thứ gì đó xào xạc chuyển động.

Nếu là đứa trẻ mười ba tuổi bình thường ở trong loại hoàn cảnh này, có lẽ sớm đã sợ đến vỡ mật rồi.

May là, Grisia cái khác thì không nói nhưng chính là đứa lớn gan, cộng thêm tốt xấu gì cũng được lão sư rèn luyện (hành hạ) hơn một năm, kiếm thuật không tiến bộ một chút nào, lá gan trái lại càng lúc càng lớn.

Mặc dù, chuyển hành trình trừng phạt này được Neo nói cho hoa mỹ, là để trừng phạt cùng với rèn luyện năng lực đối phó sinh vật undead của nó, nhưng khi nó đang khốn đốn chịu khổ nạn, bị đủ loại thứ với mức độ mục nát khác nhau truy đuổi tới mức chạy loạn khắp nơi, thì chỗ không xa luôn truyền tới tiếng cười ha ha...

Lão sư căn bản là cảm thấy rất thú vị đi? Grisia sâu sắc mà cho rằng như thế, chẳng qua vừa lại có chút yên tâm, suy cho cùng lão sư vẫn còn đang ở gần đây, không có thực sự bỏ mặc mình.

Đã tới lúc ăn tối, Grisia vất vả lắm mới bắt được một con thỏ mà thoạt nhìn có thể ăn được, nướng cho đến bóng láng mỡ màng mùi thơm phát ra bốn phía, cũng không lo sẽ thu hút mãnh thú cỡ lớn, rừng rậm này phần lớn đều là sinh vật undead với cây cối, mà cái mũi của sinh vật undead không phải đã mục nát thì cũng là đang mục nát.

Cảm tạ thần Ánh Sáng... Cầu nguyện xong, Grisia nhắc con thỏ lên há mồm định cắn, một bóng đen lóe lên, trên tay đột nhiên nhẹ hẫng, con thỏ không cánh mà bay. Grisia ngẩng đầu lên, ánh mắt ai oán nhìn về hướng phía trước bên trái.

“Nhìn cái gì hả?”

Neo trên tay giơ con thỏ, hùng hồn nói: “Học sinh nấu cơm cho lão sư ăn, là chuyện đương nhiên! Đi đi, con thỏ này là của ta rồi, người tự mình đi bắt lại con khác.”

Grisia không biết nói gì, nó sai rồi, rừng rậm này ít nhất còn một con mãnh thú cỡ lớn gọi là “lão sư”...

Nhìn lão sư không chút lưu tình cắn con thỏ, Grisia bĩu miệng, uất ức bất bình nói: “Lão sư, con đột nhiên rất muốn luyện kiếm rồi.”

“Oh?” Neo liếc một cái, cười nhạt nói: “Muốn dùng kiếm để trả thù ta hả? Bằng với thiên phú luyện kiếm của người? Nếu người có thể cầm kiếm chém ta mà không chém lệch, lão sư ta bị người chém tới gặp thần Ánh Sáng cũng sẽ nhắm mắt!”

“Lão sư ngài nói thật là tàn nhẫn...”

◇◇◇◇

Sáng sớm hôm sau, khi Grisia tỉnh dậy, lão sư sớm đã không thấy bóng dáng, chẳng qua cái này cũng chẳng đáng sợ hãi, trên cơ bản, ở trong phần lớn thời gian, “lão sư không có ở đây” vĩnh viễn tốt hơn so với “lão sư ở đây”.

Chẳng qua, nó thừa nhận, khi mắt mở ra lại phát hiện chung quanh toàn là sinh vật undead, nó vẫn là rất tưởng niệm lão sư.

“Hu hu...”

Grisia vừa tháo chạy vừa khóc gọi: “Lão sư ngài ở đâu vậy? Hẳn sẽ không thật sự không ở gần đây chứ? Ngài đang ẩn núp nhìn con cười phải không? Hu hu, lão sư ngài mau cười to một chút đi! Lão sư!”

Bịch!

Kết quả của vừa tháo chạy vừa khóc là tầm nhìn bị mờ, khiến cho nó vấp vào rễ cây, cả người bẹp xuống mặt đất.

Đau...

Mặc dù đau, chẳng qua Grisìa thế nhưng còn nhớ phía sau mình là một bầy sinh vật undead, cho nên nó cấp tốc bò lên, vừa quay đầu nhìn... một bộ mặt xấu xí đã thối rữa một nửa dù không há miệng cũng có thể thấy nửa hàm răng ở ngay trước mặt nó, lúc này, chủ nhân của bộ mặt xấu xí kia dùng đôi tay bắt lấy vai nó, mà đám sinh vật undead truy đuổi phía sau sớm đã bao vây chặt lấy nó.

Grisìa ngây người sợ hãi.

Sẽ chết sao?

“Không muốn...”

Grisìa ôm lấy đầu, hét lên: “Đừng tới đây!”

◇◇◇◇

“Grisìa?”

Không biết đã bao lâu, xa xa truyền tới tiếng la hét, cậu bé có tư thế vẫn đang ôm đầu chuyển động một chút, ngẩng đầu lên, khẽ gọi một tiếng: “Lão sư?”

Xa xa lại truyền tới một tiếng kêu gọi, trong giọng nói mang theo lo lắng: “Grisìa, người ở đâu? Mau trả lời ta!”

“Lão sư, con ở đây! Ở đây!”

Grisia lập tức nhảy lên hét lớn, không lâu sau, bóng người quen thuộc liền xuất hiện.

Nhìn thấy bóng dáng màu trắng quen thuộc kia, Grisia lần đầu tiên trong cuộc đời nhào vào lòng lão sư, bật mạng khóc nức nở.

Thấy vậy, Neo cũng có chút trở nên hoảng loạn, Grisia mặc dù thoát nhìn yếu đuối, nhưng thật ra lại hết sức quật cường, hơn một năm qua, bất luận gặp phải huấn luyện khó khăn thế nào, mặc dù thấy nó thường xuyên đều là nước mắt ứ trong hốc mắt, nhưng trước sau không có chảy xuống.

Lần này, Grisia lại thật sự khóc, Neo cũng biết mình đúng là quá đáng, lại thực sự không biết nên an ủi học sinh làm sao, đành phải vỗ nhẹ vào lưng nó, liên thanh nói: “Không sao, không sao, đừng sợ, có lão sư ở đây, thứ gì cũng đừng hòng làm hại người!”

Nhưng Grisia vẫn khóc rất lâu, mới có thể miễn cưỡng ngừng tiếng khóc, nức nở oán trách: “Lão sư ngài đi đâu vậy, con còn tưởng rằng con sẽ chết đây, hu hu...”

“Xin lỗi, xin lỗi, ta đi luyện tập buổi sáng một lát, kết quả vừa chuyển mắt, người đã biến mất tăm rồi, ta tìm rất lâu mới tìm được người, thật là làm ta lo muốn chết...”

“Lão sư cũng biết lo cho mình sao?” Grisia có chút khó có thể tin lắm lắm, nó còn tưởng rằng lão sư không thích mình, hồi hận đã tuyển mình rồi, dù sao lão sư mỗi lần lên lớp dạy kiếm thuật đều luôn trách móc “Cho dù không có kỹ sĩ dự bị, tìm đại người nào cũng mạnh hơn người” gì gì đó.

Nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của Grisia, Neo lập tức trở giọng, vỗ ngực may mắn nói: “Ý ta là, còn may người vẫn chưa chết, nếu không, Giáo Hoàng với Judge thế nhưng sẽ chửi chết ta rồi, hơn nữa ta hình như không tìm được đường ra khỏi rừng rậm, đúng là gay go à...”

Lúc này, Grisia hiểu triết đề rồi.

Chỗ đáng sợ nhất của Sun knight mạnh nhất trong lịch sử không phải là thực lực của hắn, mà là bạn vĩnh viễn không biết hắn sẽ dẫn bạn đến cái nơi đáng sợ nào. Càng chết người chính là, mức độ ghi nhớ và chịu trách nhiệm của cha này chẳng những tỉ lệ nghịch với thực lực của hắn, hơn nữa còn là một tên mù đường!

Sau khi trong lòng nhẹ nhõm, Neo mới rảnh nhìn tình huống xung quanh... Xung quanh ít nhất trong vòng hai mươi thước tất cả đều bị ma pháp thuộc tính băng đóng băng, hiện trường đơn giản giống như là cuộc triển lãm tượng băng sinh vật undead.

Dưới tình huống ở hiện trường chỉ có một mình Grisia không biến thành tượng băng, rõ ràng người tạo ra cảnh tượng này cũng chỉ có thể là nó thôi.

Neo nhíu mày, hỏi: “Người làm sao biết ma pháp băng quy mô lớn? Lại là ở trên đường nhìn thấy lão già ma pháp sư nào làm phép?”

“Không phải, Ecilan dạy con.”

“Ecilan?”

“... Tiểu Ice knight.”

Ice knight, thì ra như thế, ma pháp thuộc tính băng đúng là sở trường của Ice knight. Hắn nhíu mày, hỏi: “Grisia, người năm nay mấy tuổi?”

“Lão sư ngài lại quên rồi sao? Con mười ba tuổi.”

Neo do dự rồi lại hỏi: “Vậy lần đầu tiên người đánh ma pháp cách đây bao lâu?”

Grisia nghiêng đầu, sau khi suy tư rồi nói: “Một năm sáu tháng thêm mười ba ngày.”

Nghe vậy, Neo nhú mào. Mặc dù hẳn không hiểu rõ ma pháp sư lắm, chẳng qua chỉ học một năm rưỡi, hơn nữa còn là học lén không chút bài bản ba chóp ba nhoáng, cộng thêm năm nay mới mười ba tuổi... cho dù là ma pháp sư tập sự chân chính, có đứa trẻ nào có thể phát ra công kích ma pháp mạnh mẽ như vậy không?

Không thể nào! Neo lập tức tự mình phủ nhận, nếu ma pháp sư nào cũng mạnh như thế, trên đời này sớm đã không còn nghề nghiệp khác rồi.

Chẳng qua nếu cứ như vậy, lúc Grisias hai mươi tuổi tiếp nhận chức vị Sun knight, ma pháp có khi sẽ tốt đến mức có thể ngang ngửa với mình rồi. Đến lúc đó nó là Sun knight, mình thì mất đi quyển sủng của thần Ánh Sáng... Grisias hẳn sẽ không thật sự tìm hẳn báo thù chứ?

Ngẫm lại phương thức đối xử với Grisias của mình... Ặc! Dù mặt có dày cũng không dám nói mình là một lão sư tốt. Trên cơ bản hẳn là nghĩ đến cái gì thì dạy cái đó, không ít vẫn là thí nghiệm cách dạy học để đùa giỡn, ví dụ như nói huấn luyện ưu nhã, không ngừng làm cho Grisias té nhào, mãi cho đến khi nó té cũng té được một cách vô cùng ưu nhã.

Cách dạy học này nếu nói cho Judge nghe, mười loại thì sẽ có tám loại cậu ta sẽ lườm mình, một loại cậu ta sẽ tức giận nói “cái này là ngược đãi không phải dạy học, dám làm cậu cứ thử xem, cho dù tôi đánh không thắng cậu cũng có thể khiến cậu trả giá”, chỉ có một loại cậu ta sẽ do dự nói “Có lẽ có thể thử xem”.

Chẳng qua mười loại phương pháp trên đây, vẫn là có ít nhất năm loại sẽ sử dụng trên Grisias, có lúc còn bao gồm loại “trả giá” đó... dù sao chỉ cần không để Judge biết là được!

Chẳng lẽ phải đối xử với Grisias tốt hơn một chút sao?

Thôi quên đi! Cho dù bây giờ mình hạ quyết tâm muốn đối xử với Grisias tốt hơn một chút, không chừng ngày mai cũng liền quên mất. Nếu không

nữa thì, lúc lên lớp kiếm thuật cũng sẽ quên triệt để quyết tâm của mình, chỉ muốn giết cái thằng ngu kiếm thuật này!

Neo suy đi nghĩ lại, cuối cùng dưới ánh mắt ngỡ ngác của học sinh, hẳn trầm giọng nói: “Grisia, người phải biết rằng, thân là một Thánh kỵ sĩ, nhất là thủ lĩnh Thánh kỵ sĩ, Sun knight, người tuyệt đối không thể sử dụng ma pháp! Đó căn bản đi ngược lại với nguyên tắc của Thánh kỵ sĩ, Thánh kỵ sĩ phải sử dụng vũ khí, Sun knight tay cầm Thái Dương thần kiếm lại càng chỉ được dùng kiếm...”

Nói đến đây, Neo đột nhiên nghĩ đến sự yếu kém kiếm thuật của đồ đệ mình, bảo nó chỉ được dùng kiếm, nó có khi sống không tới hai mươi tuổi, Neo vội vàng vừa lại bổ sung: “Còn có Thánh quang! Cùng lắm là thừa dịp người ngoài không nhìn thấy, mới có thể sử dụng ma pháp, tóm lại, tuyệt đối không thể để cho người khác nhìn thấy người sử dụng ma pháp! Hiểu chưa?”

Grisia ấp a ấp úng nói: “Nhưng thưa lão sư, kiếm, kiếm thuật của con...”

“Chỉ được dùng kiếm, tuyệt đối không để cho người ta nhìn thấy người sử dụng ma pháp!” Neo lạnh lùng nói: “Hay là người muốn thử xem Sun knight mạnh nhất trong lịch sử rốt cuộc có thể mang người đi tới đâu? Có muốn coi rỗng trong truyền thuyết trông làm sao không? Hay muốn kiến thức tư thế oai hùng của Death knight một lát? Hoặc là nơi cư ngụ của vu yêu có bao nhiêu kỳ quái...”

“Chỉ được dùng kiếm!”

Grisia nghiêm túc mà gật đầu, rồi thầm bổ sung dưới đáy lòng: Chỉ được dùng kiếm... trừ phi không ai nhìn thấy!

MỆNH Kỵ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 14: Vì Các Cậu

“Sun!”

Neo ngừng bước, tư thế ưu nhã quay người lại, kinh thán: “Ah! Đây chẳng phải là Giáo Hoàng đại nhân đáng kính nhất của chúng ta sao?”

Nghe vậy, Giáo Hoàng ngừng bước, cảnh giác nhìn Sun knight đang cười xán lạn hơn so với bình thường, nghi hoặc hỏi: “Sun, ta gần đây đâu có trêu chọc người phải không?”

“Ha ha, Giáo Hoàng đại nhân vĩ đại làm sao có thể làm ra chuyện chọc giận Sun đây? Chỉ là không biết gần đây người anh em Thánh kỵ sĩ nào tố cáo tôi, nói bẽ ngoài tôi là dùng ma pháp bảo trì ở tuổi hai mươi?”

“...Oh?” Giáo Hoàng ngọt ngào cười một cái, vẻ mặt nghi hoặc nói: “Thật sự có người nói như vậy sao? Đúng là một gã không hiểu biết! Hẳn lại có thể không biết Sun knight là vẻ đẹp trời sinh, cho dù năm nay đã ba mươi tuổi rồi, thoát nhìn dáng vẻ vẫn như là vừa mới lên làm Sun knight.”

“Giáo Hoàng, ngài cũng là vĩnh viễn đều trẻ tuổi như vậy lại còn “đáng yêu” nữa!”

Ha ha ha, hai người nhìn nhau cười lớn.

Neo trầm mặt xuống, rút ra Thái Dương thần kiếm, hung tợn nói: “Lần sau dám tiết lộ tuổi tác của ta, ta sẽ giết ông.”

“Ai chả biết Sun knight năm nay ba mươi tuổi?” Giáo Hoàng tức giận đến phát run, quyền trượng trên tay chia thẳng Neo: “Người không được nói ta đáng yêu nữa, nếu không trước khi chết ta nhất định kéo người chết chung!”

Khi hai người đang giăng co, đột nhiên truyền đến tiếng bước chân.

Có người tới! Hai người trong nháy mắt thu hồi vũ khí, đều tự mang lên nụ cười ưu nhã cùng thần sắc nghiêm túc, Giáo Hoàng hơi bày ra biểu tình tò mò, hỏi: “Sun knight, tuyển chọn Sun knight năm nay đến giờ vẫn còn lại mười người ứng cử, nhưng không biết trong lòng ngài đã có lựa chọn hay chưa?”

Neo trầm ngâm nói: “Năm nay nhân tài đông đúc, nhưng nếu thật muốn từ trong đó lựa chọn, tôi nghĩ tôi phải nhiều lần cân nhắc...”

“Hai người đừng giả bộ nữa, là tôi.”

Người tới ăn mặc toàn thân đen kịt, ngay cả màu tóc và mắt đều là màu thẫm, mặt nhăn mày nhíu có phần cau có, thoạt nhìn chắc hẳn là người nghiêm khắc, nhưng giờ phút này, trên mặt hẳn lại mang theo nụ cười bất đắc dĩ, đi tới bên cạnh hai người, nói với Neo người đã thu hồi tươi cười: “Sun, người ứng cử của cậu là nhân tài đông đúc, người ứng cử của tôi lại là dân số lác đác, toàn là một số đứa xấu xa lộn xộn, ý đồ bất chính, sợ rằng nếu tôi không chọn Lesus, đứa trẻ tốt duy nhất trong đó, người thứ nhất thần Ánh Sáng thẩm phán sẽ là chính tôi.”

“Lesus?” Neo lộ ra ánh mắt nghi hoặc.

Giáo Hoàng khó chịu khinh khỉnh nhìn hẳn một cái, giải thích: “Người lần trước lúc xem người ứng cử Judge knight so kiếm, đứa có kiếm thuật tốt nhất kia.”

“Oh, là thằng bé đó à!” Neo gật đầu.

“Này cậu! Có thể nhớ thêm chút gì ngoại trừ kiếm thuật không?” Judge hết sức bất đắc dĩ nói xong, nhìn dáng vẻ tỉnh bơ của Neo, hẳn cũng chỉ tự mình thở dài, hỏi chuyện chính muốn biết: “Nhân tài của cậu không ít, định tuyển đứa nào đây? Roland? Linsea? Ankesi?”

Không chỉ là Judge lộ vẻ tò mò, ngay cả Giáo Hoàng mắt cũng không chuyển nhìn chăm chăm vào Neo, nhưng Neo chính là mặt vô biểu tình nhìn lại hai người.

Judge cảm giác có chút không ổn, nói: “Đừng nói là tên một đứa cậu cũng không nhớ...”

Neo nhún vai trả lời: “Tôi nhớ Roland, kiếm thuật của thằng bé đó rất tốt.”

“Cậu thật là...”

Neo đột nhiên nhớ tới nói: “À, đúng rồi, còn có Grisìa.”

“Grisìa?” Judge nổi lên nghi hoặc.

“Cái thằng bé thần thuật rất tốt kia?” Giáo Hoàng lập tức la to: “Không được! Ta muốn kéo nó đến Thần Điện, người không được tuyển nó!”

Judge có chút ngạc nhiên hỏi: “Cậu là bởi vì thần thuật của Grisìa rất tốt mà nhớ nó?”

“Không phải, là bởi vì...” Neo nhú chặt mày nói: “Kiếm thuật của nó thật tệ hại đến nỗi tôi không muốn nhớ nó cũng khó!”

Giáo Hoàng lập tức cười theo nói: “Đã như vậy, người đừng tuyển nó nữa, thần thuật của nó thật sự là tốt đến nỗi khiến ta vừa liếc một cái là nhớ, nó là một tế ti! Tuyệt đối không phải một Thánh kỵ sĩ!”

Một người chỉ nhìn thấy kiếm thuật một người chỉ nhìn thấy thần thuật, các người đứng là tám lạng nửa cân, Judge cười khổ trong lòng.

“Đã như vậy, cậu định tuyển Roland rồi?”

Judge gật đầu, hết sức đồng ý: “Tôi cũng nhớ đứa trẻ đó, kiếm thuật của nó rất khá, người thoạt nhìn cũng là một đứa trẻ rất đứng đắn.”

“Tuyển Roland sao?”

Neo suy nghĩ một chút, dường như cũng không có chỗ gì không ổn, chẳng qua nói đi thì phải nói lại, ngoại trừ kiếm thuật tốt xấu, hẳn vẫn thật không biết những đứa trẻ kia có gì khác nhau, nhưng Sun knight là lấy kiếm thuật tốt xấu để phán xét sao?

Nhìn thấy thần sắc do dự của Neo, Judge nghi hoặc hỏi: “Cậu cảm thấy không ổn?”

“Không.”

Neo nhú mày, thuận miệng trả lời: “Chỉ là tôi còn phải suy nghĩ.”

◇◇◇◇

“Con tại sao muốn làm Sun knight?”

Vì không để cho mình chỉ lấy kiếm thuật để lựa chọn trẻ con, Neo hỏi riêng mỗi một người ứng cử vấn đề trên.

Vì chính nghĩa

Đây là đáp án phổ biến nhất, Neo cười hỏi ngược lại: “Chính nghĩa là cái gì?”

Nghe vấn đề này, bọn nhỏ do dự rồi.

Neo trong lòng thầm chế giễu, vì chính nghĩa? Đứa trẻ mười hai tuổi đâu có thể hiểu cái gì là chính nghĩa, hơn phân nửa là đáp án của dưới giáo dục kỹ sư mù quáng.

“Con tại sao muốn làm Sun knight?”

Neo nhìn chăm chăm vào một đứa trẻ tóc nâu trước mắt, hẳn rất hi vọng đứa trẻ này sẽ có đáp án khác.

Bởi vì đứa trẻ này chính là Roland, nó cũng không hổ là đứa trẻ có kiếm thuật tốt nhất, ánh mắt vô cùng kiên nghị, nhìn thấy được đó là ánh mắt đã trải qua nhiều năm huấn luyện khắc khổ.

“Con muốn trừng phạt tất cả kẻ xấu!” Ánh mắt đứa trẻ lộ ra sự căm phẫn.

Neo sửng sốt, sau đó trong lòng âm thầm cười khổ, đáp án này chắc là đáp án Judge rất muốn nghe... nhưng làm sao lại là mình nghe được đây?

Neo suy tư rồi lại hỏi: “Như vậy, con sẽ nguyện ý vì chuyện gì, mà trả ra sinh mạng của mình đây?”

Roland từng chữ oanh liệt nói: “Vì trừng phạt người xấu, cho dù trả bằng sinh mạng của con cũng không sao!”

Con trai, con thật sự chọn sai rồi, con nên theo Lesus phân biệt cao thấp, để cho Judge thêm nhiều lựa chọn mới đúng. Neo cười khổ không thôi.

◇◇◇◇

“Này, nghĩ xong muốn chọn đứa nào chưa?”

Neo quay đầu, nhìn Judge đang đi nhanh tới, có chút bất đắc dĩ trả lời: “Không biết.”

“Ngày mai sẽ quyết định rồi, cậu còn không biết?” Judge kinh ngạc nói.

Neo không nói gì một lát rồi hỏi ngược lại: “Judge, cậu có hỏi qua, tiêu Judge knight của cậu, tại sao nó muốn là Judge knight?”

Judge gật đầu: “Đương nhiên, danh tiếng của Judge knight chưa bao giờ tốt đẹp, mỗi một đợt gần như đều không có người ứng cử nào tốt, mà Lesus kiếm thuật tốt, phẩm hạnh cũng tốt, nó ở đâu cũng có tiền đồ, tôi cũng rất tò mò nó vì sao muốn làm Judge knight.”

“Chờ một chút!” Nghe vậy, Neo lại càng tò mò chuyện khác, không nhịn được: “Cậu đã nói như thế, vậy năm đó tại sao muốn làm Judge knight?”

Judge cười: “Quen biết tôi cũng sắp hai mươi năm rồi, mới hỏi cái vấn đề này, không phải hơi quá muộn sao? Lấy trả lời của cậu trao đổi đi, cậu vì sao muốn làm Sun knight?”

“Tôi...” Neo ngần người: “Quên rồi.”

“Đúng là đáp án có phong cách của cậu...”

“Thật quên rồi mà! Cũng không cần lý do gì đi?” Neo không kiên nhẫn nói: “Đứa trẻ mười hai tuổi nào lại không muốn làm Sun knight?”

“Nói vậy cũng phải, Sun knight vừa vinh quang lại vừa oai phong, không giống Judge knight, đi tới đâu bị người mắng tới đó.”

Nghe vậy, Neo lặng yên một lát rồi hỏi: “Cậu hối hận rồi?”

“Không! Vĩnh viễn đều sẽ không hối hận.”

Judge quay đầu qua, thẳng tắp mà nhìn vào Sun, kể lại: “Cha của tôi là một gã nát rượu, uống rượu thì cũng coi như thôi, nhưng ông ta uống rượu vào là muốn đánh người, đầu tiên đánh chết mẹ của tôi, đem bà đẩy xuống sông, ngụy trang thành chết đuối, mặc dù tôi nhìn thấy từ đầu đến đuôi, nhưng tôi mới tám tuổi, lời nói không có ai tin tưởng, về sau, ông ta lại lờ

tay đánh chết em gái mới ba tuổi của tôi, khi đó tôi mười tuổi, nhưng tôi không nói câu nào tố cáo cha tôi nữa, chỉ là đi tới hội tuyển chọn Judge knight, được chọn làm tiểu Judge knight, sau đó nói cho lão sư của tôi biết chuyện này, để cho ông ấy thẩm phán cha của tôi.”

Neo á khẩu không nói gì, đồng sự hai mươi năm, vậy mà thật không biết Judge có quá khứ như vậy, hẳn có phải thật sự quá chìm đắm vào luyện kiếm rồi?

“Cho nên thật ra lúc tôi hỏi Lesus, trong lòng cũng sớm đã có chuẩn bị rồi, chuẩn bị một tội nhân nào đó sắp sửa vào sở thẩm phán.” Judge bình tĩnh nói: “Nhưng ngoài dự liệu của tôi, nó không muốn nói cho tôi biết người phạm tội là ai, nó chỉ là nói, nó muốn làm Judge knight là bởi vì, nó hi vọng tội nhân khắp thiên hạ vĩnh viễn không có cơ hội phạm tội lần hai.”

“Vậy cậu hài lòng đáp án này sao?”

Judge nhàn nhạt cười nói: “Tôi không có tư cách không hài lòng, bởi vì tôi nói không ra được đáp án tốt hơn. Neo, cho nên, cậu cũng đã hỏi vấn đề này sao?”

“Đúng vậy!” Neo nhíu chặt mày, chần chừ nói: “Nhưng tôi khác với cậu, tôi tìm không được đáp án hài lòng... tôi, chính tôi cũng không biết đáp án gì mới đúng.”

Judge hỏi: “Hỏi hết tất cả người ứng cử rồi?”

“Không...” Neo cau mày nói: “Còn lại mỗi Grisias, nhưng kiếm thuật của nó...”

“Đi hỏi thử đi!” Judge cười nói: “Tôi đã có thể tìm được người ứng cử hài lòng trong một đám tệ hại, chẳng lẽ, cậu không tin cậu có thể tìm được tiểu Sun knight của mình sao?”

Neo không nói gì mà nhìn Grisia, người sau cả người lộn xộn, quần áo bẩn thỉu còn bị rách vài chỗ, chỗ thâm tím trên mặt còn nhiều hơn so với chỗ không bị thâm, muốn nói nó có chỗ nào giống Sun knight, đại khái cũng chỉ có cái đầu tóc vàng đó cho dù bừa bộn, cũng vẫn xán lạn vô cùng mà thôi.

“Con đánh nhau à?”

“Là bị đánh.” Grisia vừa nói vừa suýt xoa vết thương ở khóe miệng, nhưng vừa lại cười xán lạn nói: “Chẳng qua không sao, Roland giúp con đánh lại rồi!”

“Đúng là đũa không có tiền đồ!” Neo khinh khỉnh liếc nó một cái: “Chuyện của mình phải tự mình đánh!”

“Tại sao chứ?” Grisia lập tức cất lực phản bác: “Bọn chúng có mười người đó! Con cộng với Roland cũng chỉ có hai người à! Hai người đánh thắng mười người đã rất lợi hại rồi!”

“Là một người đánh thắng mười người đi?” Neo tức giận nói: “Chỉ bằng kiếm thuật của con, dù là một người cũng không giải quyết được.”

Chẳng qua, kiếm thuật của Roland tuy tốt, nhưng... Có thể đánh thắng mười người sao? Trong lòng Neo lóe qua một tia nghi hoặc.

“Con cũng có xuất lực à!” Grisia lớn tiếng kháng nghị.

Neo lại đẩy mặt không tin.

Grisia la to: “Mặc dù con không thể giúp cậu ấy đánh ngã kẻ địch, nhưng mà con có thể giúp cậu ấy đỡ công kích à, cũng có thể giúp cậu ấy dẫn kẻ địch đi, cuối cùng còn tìm cứu binh đến nữa! Nếu như không phải con tìm Lesus tới, Roland cũng đánh không thắng mười người!”

“Con còn quen biết Lesus?” Neo không khỏi cảm thán,thằng bé này thực lực không mạnh, nhưng trái lại đều quen biết người mạnh... Cái này cũng là một loại tài năng đi?

“Không quen biết.” Grisia hùng hồn trả lời.

“...” Neo không nói gì một hồi, nhắc nhở: “Con vừa nói con tìm Lesus đến.”

“À!” Grisia như chuyện đương nhiên nói: “Con lần đầu tiên nhìn thấy gã đó đã biết cậu ta là người tốt, chỉ cần cậu ta nhìn thấy con và Roland mới hai người, lại bị nhiều người như vậy đuổi đánh, mặc kệ nguyên nhân là gì, dù sao cậu ta nhất định sẽ giúp bọn con trước thôi! Cho nên khi đó thấy Roland chẳng không được, đương nhiên phải vội vàng kéo cậu ấy đi tìm Lesus rồi!”

Cái này cũng là một loại tài năng, tài năng làm kẻ tiểu nhân hèn hạ...Neo không biết nói gì, gần như là không mang hi vọng nói: “Quên đi quên đi, ta hỏi con, tại sao con muốn làm Sun knight?”

Vừa nghe vấn đề này, hai mắt Grisia liền tỏa sáng.

“Bởi vì con muốn đứng ở vị trí của ngài!”

“Vị trí của ta?” Neo nhíu mày,đây ý là nói nó muốn vị trí của Sun knight? Nhưng cách nói này hình như có điểm quái lạ.

Grisia hưng phấn quơ tay múa chân, hai tay vẫy hai bên nói: “Đúng thế! Chính là vị trí của ngài, bên trái với bên phải đều có thật nhiều người, con đếm qua, có mười một người lận! Con muốn bọn họ cũng đứng ở bên cạnh con, cứ giống như con có mười một anh em, vậy nhất định rất tuyệt!”

Neo bật cười: “Cho dù con lên làm Sun knight, bọn họ cũng không đứng ở bên cạnh con, đứng ở bên cạnh con chính là Mười Hai Thánh kỵ sĩ nhiệm

kỳ tiếp theo.”

“Oh?” Grisia cái hiểu cái không nói: “Nhiệm kỳ tiếp theo? Vẫn là mười một người sao?”

“Đương nhiên.”

“Vậy là tốt rồi!” Grisia cười hì hì nói: “Vẫn là mười một người mà! Không ít đi người nào là được, chẳng qua nếu như có nhiều hơn một người thì càng tuyệt, bên trái sáu người, bên phải cũng sáu người, tốt biết bao!”

Đối với trả lời như vậy, Neo vẫn thật nói không được mình có cảm tưởng gì, đành phải hỏi vấn đề tiếp theo: “Vậy chuyện gì khiến cho con nguyện ý trả ra sinh mạng”

Nghe vậy, Grisia giống như mỗi một đứa trẻ mười hai tuổi chưa từng nghĩ tới vấn đề này, cúi đầu nhíu mày cố suy nghĩ, Neo cũng không nóng vội, lẳng lặng chờ nó nghĩ xong.

Cuối cùng, Grisia cười ngẩng đầu lên, đúng lúc ánh nắng mặt trời giữa trưa chiếu lên mái tóc vàng của nó, rực rỡ gần như muốn lay động mắt của Neo.

“Con nguyện ý vì bảo vệ... trả sinh mệnh của con.”

◇◇◇◇

Nhìn quanh toàn sân, ánh mắt mọi người gần như là tập trung ở trên người mình, Neo cười rồi hô lớn: “Ta quyết định Sun knight đảm nhiệm tiếp theo là Grisia!”

Toàn sân đầu tiên là lạng yên, sau đó là một đồng huyên náo.

“Tại sao ngài chọn con?”

Grisia hiển nhiên là bị dọa đến choáng váng, mặc dù đi lên, đuôi mắt vẫn không ngừng liếc về sau, liếc một người bạn nào đó.

“Đứa này sao...”

Neo nhìn Roland, người sau lộ ra ở bên ngoài y phục có khuôn mặt, cánh tay và bắp chân, nhưng gần như không có vết thương, Neo lại cúi đầu nhìn Grisla bầm tím đầy mặt, mỉm cười nói: “Có lẽ là bởi vì tóc vàng của con rất đẹp đi!”

◇◇◇◇

Đúng là hoang đường!

Mười Hai Thánh kỵ sĩ cộng thêm một hoàng gia kỵ sĩ sắp thành hôn với công chúa vậy mà gặp nhau trong phòng ngủ của Sun knight ở Thần Điện, mở cửa hầm, lấy ra rượu cất giấu đầy ở trong, tụ tập ở phòng cầu nguyện nào đó uống rượu, mỗi một người còn uống đến mấy bình, say đến nỗi chỉ có thể dùng một mớ hỗn loạn để hình dung.

Thấy thế, Roland người không quá thích uống rượu thờ dài, nhưng lại cảm thấy thờ phào nhẹ nhõm một cách kỳ lạ, hành động hoang đường của Mười Hai Thánh kỵ sĩ chân chính này dường như khiến cho chuyện mình thân là Death knight nhưng lại cư trú ở Thần Điện Ánh Sáng, so với cái đó, dường như không còn hoang đường như vậy nữa.

Dù sao, chuyện có hoang đường tới đâu cũng không hoang đường bằng dưới phòng Sun knight là một hầm rượu.

Roland nhìn hướng Sun knight hoang đường nhất, người sau thật hiếm có, cuối cùng ở dưới chuốc rượu của nhiều người như thế, lại có thể say đến nỗi má đỏ bừng, ánh mắt lơ đãng.

Đây và hình tượng Sun knight mình tưởng tượng khi xưa quả thực khác quá xa, tại sao, cậu ta sẽ là Sun knight?

Roland không thể không thừa nhận, vấn đề này từ mười năm trước đã làm hoang mang hẳn. Nhớ lại lúc đầu, vấn đề Sun knight tiền nhiệm đã từng hỏi mình, Grisia khi đó cũng nhất định đã được hỏi qua đi? Chẳng lẽ là bởi vì, cậu ta trả lời tốt hơn so với mình sao?

“Grisia.”

“Uh?”

Roland rốt cuộc cũng hỏi cái vấn đề đã quấy nhiễu mình nhiều năm này: “Tại sao cậu muốn làm Sun knight?”

“Vì các cậu đó!”

Chúng tôi? Roland nhìn thần thái của Grisia một chút, say đến có chút đong đong đưa đưa rồi, chẳng lẽ là say đến nỗi không biết đang nói cái gì rồi sao? Hẳn nhịu mà, nhưng vẫn không nhịn được hỏi: “Vậy chuyện gì sẽ khiến cho cậu trả ra sinh mạng?”

“Hả, cậu nói cái gì...”

Grisia ngã ở trên bàn, cả mặt ngu ngốc cười, Roland lại lớn tiếng lặp lại câu hỏi: “Cậu nguyện ý vì chuyện gì mà trả ra sinh mạng?”

Grisia nhìn Roland, nhìn tất cả mọi người cười một cách say rượu.

“Các cậu đó!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 15: Ngụy Trang Chân Thực

Trong hầm, Chikus bạt mạng đập vào vách tường bốn phía, vách tường là làm bằng đá, lấy năng lực hiện tại của nó căn bản không thể rung động vách tường.

Mặc dù biết việc này hoàn toàn vô ích, nhưng nó chính là không thể dừng lại không làm gì cả, bởi vì tất cả những gì mắt nó cảm nhận đều là bóng tối, bóng tối này không lúc nào không đang ăn mòn tâm trí nó, chỉ cần vừa dừng lại động tác, nó liền cảm thấy mình giống như sắp bị bóng tối nuốt chửng...

Đột nhiên, cánh cửa duy nhất phía trên gian hầm được mở ra.

Ánh sáng đột ngột tiến vào làm cho Chikus hơi nheo mắt, vừa ngẩng đầu nhìn, cánh cửa hầm nhỏ lộ ra một mái tóc vàng óng được ánh sáng chiếu đến lóng lánh, bởi vì ngược sáng, người đó mặc dù lộ ra khuôn mặt và nửa người trên, nhưng đều hết sức mờ mờ lung lung, quanh người có một quầng sáng, đơn giản giống như cả người đang phát quang.

Người tới vươn một tay với nó, cười nói: “Tìm thấy cậu rồi.”

◇◇◇◇

Trên khóa kiếm thuật, giáo sư đảm nhiệm kiếm thuật Neo đi ở giữa mười hai tiểu Thánh kỹ sĩ, sau khi nhìn kỹ qua từng đứa một, cảm thấy hết sức

hài lòng, kiếm thuật của nhóm tiểu kỵ sĩ có thể nói tất cả đều trên mức chuẩn, thậm chí có vài đứa là cao thủ kiếm thuật vượt bậc.

Đầu tiên là tiểu Judge knight, lúc trưng tuyến đã nghe nói kiếm thuật của nó cao siêu, nhưng không ngờ, so với tiểu Judge knight, kiếm thuật của tiểu Ice knight vậy mà cũng không kém nhiều. Còn có tiểu Leaf knight kia, thoạt nhìn khuôn mặt ngốc nghếch, nhưng kiếm thuật cũng tốt bất ngờ.

Điều này làm cho tâm tình của Neo tốt đến không ngờ, có thể tự tay bồi dưỡng ra nhiều cao thủ kiếm thuật như thế, làm cho mình tương lai có thêm nhiều đối thủ có thể đối đánh, dù thế nào cũng là chuyện tốt.

“Ừa? Kiếm đâu mất tiêu rồi?”

Neo sửng sốt, giọng này là... Hãn quay đầu nhìn, quả nhiên là học sinh Grisia của mình, người sau cả mặt ngơ ngác nhìn hai bàn tay trống trơn của mình.

“Cẩn thận!”

Ở một bên, Chikus đột nhiên lên tiếng cảnh báo, đồng thời bước nhanh một cái tiến lên, linh hoạt vung kiếm, đánh văng một thanh kiếm đang bắn vào người khác.

Ceo quay đầu vừa nhìn, trợn mắt há hốc mồm nhìn thanh kiếm bị đánh rơi trên mặt đất... mũi kiếm đang chia ngay vào mình!

May là bị đánh rơi rồi, nó thở phào, vội vàng nói cảm ơn với Chikus.

Chikus quay đầu qua, chửi ầm lên với tác giả chuyện này: “Cậu làm cái quỷ gì vậy hả!”

“Thật sự xin...” Grisia xin lỗi đến một nửa, phía sau cổ áo lại bị túm một phát, cả người bị nhấc lên, nó quay đầu nhìn, đúng lúc nhận được nụ cười

của lão sư nhà mình.

Mặc dù, trên khuôn mặt Neo vẫn mang tươi cười, nhưng trong mắt lại một chút ý cười cũng không có, lạnh lùng nói: “Xin lỗi.”

Grisia lập tức lấy nụ cười kiểu sun knight vô cùng xán lạn, sau đó quay lại, làm ra tư thế cúi đầu xin lỗi với Ceo... Lấy một người đang bị tùm cổ áo treo ở giữa không trung mà nói, tư thế nó cúi người xin lỗi thực sự ưu nhã một cách khiến người kinh thán.

Ceo biến sắc, vội vàng nói: “Không, không, không cần xin lỗi...”

Nhưng Grisia đã mở miệng rồi, vô cùng lưu loát nói ra một chuỗi dài: “Người anh em Ceo thân ái, ánh sáng mặc dù rực rỡ, nhưng lại cũng nóng bỏng đến như có thể nhìn thấu hắc ám thâm trầm nhất trong nội tâm con người, chiếu rọi đến nỗi Grisia nhất thời không thể tiếp nhận, mới đánh mất thanh kiếm dùng để chém giết trong tay, hy vọng cậu nể tình vì cùng là con dân của thần Ánh Sáng, tha thứ cho lỗi lầm của Grisia. Grisia dám thề với thái dương trên bầu trời, tuyệt đối không phạm loại sai lầm không thể tha thứ như thế này nữa!”

Ceo cả mặt mang theo khổn khổ nghe hết chuỗi lời này, thở dài, bất đắc dĩ nói: “Tôi tha thứ cho cậu, cho dù tái phạm cũng không sao, chỉ là hy vọng cậu lần sau đừng xin lỗi tôi nữa, nghe xong tôi mệt quá...”

Nghe vậy, Neo chỉ dở khóc dở cười. Hẳn không thể không thừa nhận, Grisia ngoại trừ kiếm thuật thực sự lộn xộn, năng lực khác của nó đúng là ngay cả mình cũng không bắt bẻ được... Công lực giả ưu nhã và nói nhảm dường như còn hơi quá cao, xem ra khóa dưỡng thành tính cách sau này có thể làm biếng rồi.

Neo vỗ vỗ tay, nói với mọi người: “Kiếm thuật hôm nay đến đây thôi, sau khi nghỉ ngơi một lát, từng người tự tìm lão sư của mình lên lớp.”

Nghe vậy, mọi người rối rít giải tán, không ít người còn thở phào. Sun knight trưởng mặc dù mặt luôn mang tươi cười, thế nhưng không ai sẽ thật sự coi nụ cười trên khuôn mặt hắn là thật.

Trước khi rời khỏi, Chikus trừng Grisias một cái, khiêu khích một câu “Không biết dùng kiếm thì tránh sang một bên”, nhưng, Grisias lại dùng khuôn mặt tươi cười xán lạn hồi ứng nó.

Thật chán ngắt! Chikus bước nhanh hơn, đuổi theo người phía trước, hô: “Này! Chờ một chút, Aivis, buổi tối đối đánh với tôi nhé?”

Aivis trước nhìn trái nhìn phải một chút, sau khi xác định Sun knight trưởng đã rời khỏi, nó lườm Chikus một cái, khó chịu nói: “Làm quái gì không tìm người bên bọn cậu? Tôi thế nhưng là tiểu Stone knight, người của bên Judge knight với người của bên Sun knight các cậu thế nhưng là “như nước với lửa” đấy!

“Vậy sao?” Chikus hừ một tiếng, lập tức vươn tay: “Nếu không phải bạn bè, vậy thì trả tiền rượu lại cho tôi đây! Chính cậu thiếu bao nhiêu, sẽ không quên rồi chứ?”

“Cái này...” Aivis lập tức đổi đề tài, hỏi: “Không phải cậu nói buổi tối muốn đối đánh? Có muốn mang người từ bên cậu tới, tôi cũng dẫn Ecilan tới, chúng ta có thể luân phiên đánh, cũng có thể hai chọi hai.”

Chikus không cho là đúng nói: “Ai muốn tìm bọn nó chứ! Tất cả đều là một đám ẻo lả!”

Cậu nói cũng hơn lớn tiếng rồi, Grisias còn ở đây đó! Aivis liếc Grisias một cái, người sau vừa đúng lúc đi qua bên cạnh hai người bọn nó, thậm chí còn cười một cái với nó.

Chờ Grisias đi qua, Aivis mới cười khổ nói: “Không phải chứ? Ít nhất ai đó cũng, cũng...”

Nó chần chừ suy nghĩ. Ceo? Ặc, cậu ta rất thận thủng, đại khái vẫn trong phạm vi “ẻo lả” của Chikus; Elmairy thì càng không được rồi; Grisia... Eo, trước tiên không nói ẻo lả hay không, so kiếm tuyệt đối không thể tìm cậu ta.

Suy đi nghĩ lại, nó cuối cùng thở dài nói: “Tôi thấy tôi vẫn là tìm Ecilan, chúng ta có thể đánh luân phiên ba người...”

Chikus hừ một tiếng.

◇◇◇◇

“Người có thể không cần học khóa dưỡng thành tính cách rồi.”

Blaze knight có chút bất đắc dĩ nhìn học sinh của mình. Hai bàn tay của nó luôn luôn không yên, luôn là muốn cầm nọ sờ kia, trang phục kỳ sĩ luôn ăn mặc một cách xộc xệch, vết bẩn trên quần áo chỉ có càng lúc càng nhiều, chưa bao giờ ít đi, vừa mở miệng nói chuyện, họng to đến nỗi có thể làm cho toàn Thánh Điện đều nghe thấy.

Cái này so với hẳn cái người đã làm mười năm Blaze knight này còn giống Blaze knight trong truyền thuyết hơn, còn có gì để dưỡng thành nữa đây?

Chikus khịt mũi một tiếng, nó từ đáy lòng đối với cái gì mà khóa dưỡng thành tính cách không cho là đúng, tính cách còn có thể dưỡng thành? Đúng là nhảm nhí!

“Không cần học nữa à? Vậy con ra ngoài chơi đây!”

Thời gian lên lớp mà ra ngoài chơi? Blaze knight vội vàng nói: “Khoan đã!”

“Cái gì nữa?” Chikus quay người lại, hai tay khoanh ngực, giẫm chân, không kiên nhẫn nói: “Có chuyện gì thì nói nhanh đi!”

Nhìn thấy thái độ này của nó, Blaze knight đầu tiên là bực tức, đây mà là thái độ của học sinh đối với lão sư sao?

Nhưng lập tức vừa lại nhớ tới, Chikus ngang nhiên như thế, thái độ hoàn toàn không có gì gọi là lễ phép, vẫn đúng là đặc trưng của Blaze knight, so với ngục trang mười năm nay của chính hắn cũng làm được một cách hoàn mỹ hơn nhiều, phát hiện này nhất thời làm cho hắn không biết nên khóc hay nên cười.

Nghĩ tới, cho dù có người khiển trách mình trong thời gian lên lớp lại thả học sinh ra ngoài chơi, chỉ cần để cho đối phương nhìn xem tính cách của Chikus, chỉ sợ cũng sẽ tán đồng đưa trẻ này hoàn toàn không cần học khóa dưỡng thành đi!

Hắn bất đắc dĩ nói: “Quên đi, quên đi, người cứ đi chơi đi, đừng phá phách quá mức là tốt rồi.”

“Gọi cho đã rồi lại nói quên đi, chẳng hiểu ra làm sao, rảnh quá không có chuyện gì làm...”

Chikus vừa phàn nàn, vừa giẫm mạnh chân rời khỏi.

Nghe vậy, Blaze knight cũng chỉ có cười khổ mà thôi.

Chikus dạo chơi ở trên hành lang Thánh Điện, vừa chào hỏi với Thánh kỵ sĩ đi qua, vừa nghĩ nên đi đâu chơi...

“Lấp bắp!”

Tiếng la to chợt tới làm Chikus giật mình, nó nhìn trái nhìn phải, đi đến căn phòng truyền ra tiếng la, len lén nhìn ngó vào bên trong, bên trong căn

phòng thì ra là Earth knight cùng tiểu Earth knight Georgo của hắn, tương đối kỳ lạ chính là, lại có thể còn có tế ti ở bên trong, hơn nữa tế ti còn là một cô bé xem ra xấp xỉ tuổi nó.

“Georgo! Người nói chuyện lặp ba lặp bập cho ta, nhìn thấy con gái phải đỏ mặt ... Đồ khốn, lúc ta đang mắng người không được bắt chuyện với nữ tế ti! Cách xa con bé một chút!”

Nhìn nữ tế ti đỏ mặt thẹn thùng cũng sắp cắn câu rồi, Georgo trong lòng ức chế, nhưng cũng không dám chọc giận lão sư đã sắp nổi khùng, đành phải lui ra một bước, lại không nhịn được cãi lại: “Lão sư ngài cũng không lặp bập rồi...”

Earth knight nhất thời phát hiện mình nói chuyện quá lưu loát, vội vàng ahem một tiếng rồi nói: “Ta, ta chỉ là quá, quá kích động thôi, ai, ai bảo người thẳng, thẳng nhóc này không nghe khuyên, khuyên cáo... Trời ơi! Tức chết ta rồi, ta là bảo người lặp bập, không phải bảo chính ta lặp bập! Người nói chuyện lặp bập cho ta, nếu không ta đánh người sưng mặt rớt răng, coi người còn có thể nói chuyện lưu loát được không!”

Vừa nghe thấy sắp bị đánh, Georgo lập tức làm ra biểu tình ngoan ngoãn, “thật thà” gật đầu nói: “Dạ dạ! Con biết rồi mà!”

Earth lập tức rống giận: ““Dạ dạ” không phải lặp bập! Người phải nói, “Dạ, con, con biết rồi”, hơn nữa không được thêm chữ “mà” cái trợ từ này không thật thà cũng không thành khẩn! Còn có biểu tình! Biểu tình này của người mà gọi là thật thà thành khẩn sao? Người căn bản chính là không chịu nghe lời mà! Tức chết ta rồi...”

Ha ha...Chikus bật cười, vội vàng bịt kín miệng, rụt đầu về cười khùng khục.

Georgo? Thành khẩn thật thà? Ha ha!

“Người nhìn cô ấy cho ta!”

Lại là một tiếng la to, Chikus lần này không giật mình nữa, nó thậm chí chú ý tới giọng nói này không phải từ căn phòng kia của Earth knight truyền ra, mà là phòng cách vách.

Lần này lại là làm sao rồi? Nó tò mò ló đầu vào một căn phòng khác.

Không ngờ vừa nhìn qua, lại phát hiện tình huống huấn luyện bên trong căn phòng này cũng không khác căn phòng trước lắm, cũng là một đôi thầy trò, chỉ là lần này đổi thành Storm knight lớn nhỏ, còn có một nữ tế ti, nhưng tuổi nữ tế ti của phòng này thế nhưng lớn hơn nhiều, xem ra khoảng hơn hai mươi tuổi, dù là vóc người hay dung mạo đều mười phần diễm lệ.

“Ceo, nhìn thẳng vào cô ấy.” Giọng nói của Storm knight lạnh như không thể lạnh hơn.

Ceo cố gắng ngẩng đầu lên, so với nói là nhìn vào nữ tế ti, không bằng nói là trừng vào cô ấy.

Thấy vậy, Storm knight lập tức nói với nữ tế ti: “Tế ti, phiền cô rồi.”

“Không sao.” Nữ tế ti lập tức cong môi lên một cách đầy lôi cuốn, sau đó lại nháy mắt mấy cái với cậu bé xinh trai này, bày ra đủ loại tư thế quyến rũ, khiêu khích hết sức có thể.

Dưới giọng ra lệnh lạnh như băng rõ ràng đang tức giận của lão sư, Ceo lần này vô cùng cố gắng không cúi đầu xuống, mặc dù mặt sớm đã đỏ như cái ớt khi, còn một mạch đỏ tới tận tai.

“Hôn cô ấy.”

Thấy học sinh cuối cùng cũng có thể chăm chú nhìn phụ nữ rồi, Storm knight định nhân cơ hội tiến hành bước tiếp theo, chẳng ngờ lời vừa mới

nói ra, lập tức nhìn thấy học sinh của mình lộ ra biểu tình như thể trời long đất lở, nhất thời cảm thấy mình hình như hơi ác... không nhẫn tâm nói: “Hôn má là được.”

“Lão sư, năm tay là tốt rồi, có được không?”

Ceo lộ ra biểu tình cầu khẩn, nhưng lão sư lại vẫn là khuôn mặt lạnh như băng, thậm chí thấp thoáng có ý nổi giận lần nữa, nó đành bỏ cuộc khẩn cầu, chuyển hướng nữ tế ti, người sau sớm đã không còn là thần tình khiêu khích, trái lại lộ ra biểu tình dờ khóc dờ cười.

Ceo vừa nhìn, cuối cùng cũng không căng thẳng như vừa rồi nữa, sau đó quay đầu vừa lại nhìn thử lão sư, biểu tình của người sau lạnh băng, đáng vẻ dường như hoàn toàn không thương lượng được. Nó đành phải gắng gượng chu miệng xông lên, nhẹ nhàng đụng vào má nữ tế ti, sau đó lập tức cả mặt đỏ rực, vọt thẳng vào góc căn phòng.

Thấy vậy, Storm knight giận dữ đến nỗi phát cười, nói: “Thằng nhóc con này, cũng đã huấn luyện ba năm rồi, bảo người hôn một cô gái, như thể đang ép người hôn người thú không bằng!”

“Anh nói cái gì?” Nữ tế ti dùng giọng cao vút nói.

Storm knight sững sốt, nữ tế ti đã tới gần, ra sức dùng năm đấm đuổi đánh hấn.

“Không có, không có, tôi là nói cô đẹp tựa như người thú... Ui da! Đừng đá tôi, tôi nói nhầm, nói nhầm thôi! Xin lỗi nhé!”

Lúc này, Chikus thực sự nhìn không nổi nữa, nó xông vào phòng, khi ba người bên trong phòng còn chưa kịp phản ứng, nó nắm lấy nữ tế ti, ở trên má của cô chọt một tiếng lớn, sau đó nói với Ceo đang rúc trong góc phòng: “Ceo, cậu xem đi! Hôn một cái có gì khó chứ?”

“Đúng thế! Vẫn là em trai này đáng yêu nhất!” Nữ tể ti lòng đầy vui vẻ, đặc biệt hôn mấy cái lên má của Chikus, sau đó quay đầu oán hận mà nói với Storm knight lớn nhỏ: “Đồ hai tên vô dụng!”

“Em trai, đi nào, chị mời em ăn kẹo, em thích ăn cái gì, chị đều mua cho em.”

“Thật không?” Chikus hai mắt tỏa sáng, kêu to: “Chị gái nhỏ, vậy chúng ta đi ngay bây giờ đi!”

Nữ tể ti bị tiếng gọi chị gái nhỏ này làm cho nở gan nở ruột, liên thanh nói: “Được được, đi liền bây giờ.”

Nữ tể ti dắt lấy Chikus, vẫn không quên lườm Storm knight một cái, sau đó mới đi ra khỏi phòng.

Phía sau, Storm knight lớn nhỏ ngẩn ngơ nhìn theo hai người ra khỏi phòng. Sau một hồi, Ceo rút rè đến bên cạnh lão sư, nhỏ giọng dò hỏi: “Lão sư, không còn phụ nữ rồi, chúng ta có cần tiếp tục luyện tập thứ khác không?”

“Luyện cái đầu người!”

Storm knight nhéo tai học sinh của mình, nổi điên rống to: “Lại có thể hại ta bị người khác nói vô dụng! Đồ khốn, người biết đàn ông bị người khác nói vô dụng là chuyện nhục nhã thế nào không? Cái thằng không tiền đồ này, người trong một năm không học được nhìn phụ nữ không đỏ mặt, hai năm học không được đá lông nheo với phụ nữ, ta sẽ, ta sẽ dốc sạch mọi thứ ta có tìm một đồng phụ nữ luân gian người!”

Đau đầu!Ceo mặt đưa đám kêu to: “Đừng mà! Lão sư. Con sẽ cố gắng! Nhất định sẽ!”

◇◇◇◇

Từ biệt nữ tế ti nhiệt tình, trên tay Chikus cầm một túi kẹo, lại không theo kế hoạch đi chơi ban đầu, mà là tò mò lại lén đi dòm nội dung lên lớp của những người khác.

Elmairy vẫn luôn chăm sóc động vật nhỏ, lão sư của nó thì đang ở một bên đọc truyện trẻ em cho nó nghe. Chikus chỉ nhìn một lát liền cảm thấy đúng là nhàm chán đến phát điên, dứt khoát xoay người rời khỏi.

Tiếp đến, bên trong phòng học của Cloud knight thì căn bản không có ai, Chikus nhìn trái nhìn phải, làm sao cũng nhìn không thấy ai dù chỉ nửa người.

“Kỳ lạ! Chẳng lẽ giống như mình, căn bản không cần lên lớp?” Chikus gãi đầu, xoay người định đi khỏi...

“Cậu tìm tôi sao?”

Á!

Chikus giật mình, cấp tốc xoay người qua, một người vậy mà vô thanh vô tức đứng ngay phía sau nó, cộng thêm sắc mặt tái nhợt, thân ảnh gầy yếu, đầu tóc che nửa khuôn mặt...

“Tôi, tôi không có tìm cậu, cậu!” Trình độ lấp bấp của Chikus ngay cả Earth knight cũng sẽ tán thưởng.

Tiểu Cloud knight chậm chậm nghiêng đầu, nói: “Cậu ở ngoài phòng học nhìn ngó rất lâu.”

“...Cậu vừa rời ở bên trong?”

Tiểu Cloud knight chậm chậm gật đầu.

Sao có thể? Vừa rời rõ ràng bên trong không có ai...sống lưng của Chikus đột nhiên có chút ớn lạnh, vội vàng nói liều một phen: “Tôi, tôi là

muốn tìm tiểu Sun knight.”

Tiểu Cloud knight lại lần nữa chầm chậm gật đầu, chầm rãi nhấc tay lên, chỉ cách vách nói: “Grisia cậu ấy đang ở cách vách.”

“Ờ, ờ, cảm ơn!”

Chikus vội vàng xoay người bỏ chạy... Nhưng đi đến một nửa, đột nhiên nhớ tới một vấn đề, lòng tò mò lẫn át cảm giác sợ hãi, quay đầu hỏi: “Lão sư của cậu không có trong phòng học à?”

Tiểu Cloud knight lắc đầu nói: “Lão sư đang ngủ trưa dưới cây đa.”

May thay, không phải ngay cả Cloud knight cái người lớn trưởng thành đó cũng ở bên trong, mà mình lại không nhìn thấy... Nếu không thật sự là thấy ma giữa ban ngày rồi.

Chikus vuốt vuốt ngực, thở phào một hơi, lần nữa tò mò hỏi: “Vậy cậu tại sao không đi theo hả?”

“Lão sư bảo tôi đừng làm ồn ông ấy, tự mình đi tìm chỗ phiêu.”

Phiêu... cậu xác định ông ấy nói là phiêu?

Chikus phất phất tay: “Vậy không có chuyện gì, cậu về phòng học tiếp tục phiêu đi!”

Sau khi nó vừa phất tay và vừa chớp mắt một cái, lại phát hiện trước mặt cũng không còn ai nữa.

“...”

Chikus không nói gì một hồi, mới có thể tiếp tục bước sang cách vách, nó vừa ló đầu vào, vừa thì thào: “Hy vọng tình huống phòng này sẽ bình

thường một chút, gã Grisìa này thế nhưng là cấp trên tương lai của mình, nếu quá kỳ quái, mình thế nhưng không muốn nghe lời nó.”

“Con trai, người nhất định phải thường thường đi tìm sinh vật undead.”

Chikus ngẩn người, làm sao lại nhắc tới sinh vật undead? Nó lập tức nhìn vào bên trong, nhìn thấy Grisìa đang hỏi ngược lại lão sư của mình, Sun knight mạnh nhất trong lịch sử người mà khiến cho người khác sợ hãi nhất trong toàn Thánh Điện.

“Lão sư, là bởi vì Sun knight thì phải tiêu diệt tất cả sinh vật undead sao?”

Chikus vừa nghe, cũng cảm thấy có lý, chắc hẳn là như thế đi!

Sun knight lắc lắc ngón trỏ, mang nụ cười thần bí nói: “Không, không, là bởi vì người phải thường thường đi tìm bọn chúng để giải tỏa tâm tình.”

“Cái gì?” Biểu tình của Grisìa và Chikus đang ngoài cửa y chang nhau, vừa quái lạ vừa nghi hoặc.

Sun knight nghiêm túc nói: “Người nghĩ xem, người mỗi ngày đều cười, mỗi một tên cận bã đều phải tha thứ hẳn, mỗi câu nói đều phải tán tụng thần Ánh Sáng người mà có thể cả đời người cũng sẽ không nhìn thấy, nếu như người không có đường dẫn để giải tỏa, nếu bị chứng trầm cảm, vậy người có thể liên sẽ không thể nào làm tốt công việc của Sun knight, nếu làm không tốt, người sẽ thất nghiệp, thất nghiệp người sẽ càng trầm cảm, cuối cùng liên trầm cảm cho đến đi gặp thần Ánh Sáng rồi. Người không muốn rơi xuống kết cục bi thảm như thế chứ?”

“...Không muốn.”

“Cho nên, con trai, ít nhất mỗi tháng đều phải đi tìm sinh vật undead giải tỏa một chút tâm tình, hiểu không?”

“Nếu tìm không được thì làm sao?”

“Đừng lo lắng, con trai, đến đây, ở đây có tấm danh thiếp của tử linh pháp sư có giao ước đặc biệt với Giáo Hội, chẳng những có thể chỉ định chủng loại sinh vật undead con muốn, còn có thể báo công số để cho Giáo Hội đi trả tiền.”

“...”

Grisia nhận lấy danh thiếp, biểu tình trên mặt có chút đờ đẫn, chẳng qua không biết có phải do bình thường bị đả kích quá nhiều, không quá mấy giây sau, nó liền như không có chuyện gì mà bỏ danh thiếp vào túi, sau đó ngẩng đầu lên tiếp tục nghe lão sư giáo hối.

Nhưng, lúc này Sun knight lại vỗ tay một cái, nói: “Được rồi, giờ học hôm nay đến đây thôi, ta phải đi trước rồi.”

Grisia ngẩn người, ngờ ngạc hỏi: “Lão sư ngài muốn đi đâu?”

“Ta có hẹn với công chúa... Không! Ý ta là, Ta có hẹn với vương tử điện hạ, muốn cùng hãn thảo luận quốc gia đại sự, gia tăng tình hữu nghị giữa hoàng thất và Thần Điện... Tóm lại, ta bây giờ phải đi rồi, nếu còn không đi sẽ trễ mất, để cho quý cô chờ thế nhưng không phải là việc quý ông nên làm.”

Thì ra vương tử điện hạ là quý cô sao?Grisia có phần bất đắc dĩ nhắc nhở: “Nhưng lão sư, bây giờ vẫn là thời gian lên lớp!”

Sun knight giờ phút này đã đi tới cửa, nghe thấy lời này, hãn mới dừng chân lại. Đây cũng làm cho Chikus ở bên ngoài thở phào một hơi thật lớn, nó suýt nữa đã không kịp trốn rồi, thừa dịp lúc này, nó vội vàng trốn phía sau bệ cửa sổ dài trên hành lang.

Sun knight có chút khó xử nói: “VẬY sao? Vẫn còn là thời gian lên lớp... Cái này cũng có chút phiền phức, lần trước Judge mới bảo ta nghiêm túc hơn. Thôi được rồi! Vậy ta sẽ ra cho người cái bài tập là được, người bây giờ cứ đi tìm tử linh pháp sư đặc ước kia, bồi đắp một chút cảm tình là được.”

Hắn vừa nói xong đề bài, rồi lại xoay người đi.

Grisia lo lắng hô lớn: “Chờ một chút đã! Lão sư ngài không dẫn con đi sao? Đó thế nhưng là tử linh pháp sư đi? Ít nhất lần đầu tiên cũng phải dẫn con đi chứ?”

“Người cũng mười tám tuổi rồi! Đừng làm nũng như con nít.”

Sun knight nửa người đã ở bên ngoài phòng học rồi, cuối cùng hắn còn có chút tự giác làm thầy, còn nhớ quay đầu răn bảo: “Nhớ rằng! Tuyệt đối không được ra tay công kích người ta, chỉ cần người không công kích hắn, hắn sẽ tuyệt đối không làm hại người. Cứ vậy đi! Mau đi thôi!”

Nói xong, hắn cứ thế đi ra. Chỉ để lại Grisia, nó vô cùng uất ức nói với cửa phòng không có ai: “Lão sư, con mới mười lăm tuổi à...”

Đương nhiên không có ai sẽ trả lời nó, Grisia thở dài, nhận mệnh móc ra tấm danh thiếp đó. Mặc dù lão sư như là đang tìm cớ để cho nó đi làm bài tập, chẳng qua nếu mình thật sự coi bài tập như trò đùa, không có nghiêm túc đi làm, đến lúc đó, lão sư lại muốn biến thân thành Sun knight mạnh nhất trong lịch sử rồi.

“Cậu thật sự muốn đi tìm tử linh pháp sư sao?”

Grisia đầu tiên là sửng sốt, vừa ngẩng đầu liền nhận ra người đứng ở trước mặt mình, nó ngẩn người rồi bật thốt: “Tiểu Blaze knight? Cậu làm sao không cần lên lớp... quên đi, coi như tôi không hỏi.”

Nói đến một nửa, Grisia đột nhiên nhớ tới, mình cũng là người không cần lên lớp, mà lý do còn là “lão sư cúp tiết đi tìm công chúa trộm tình” loại lý do này không thể nói ra, cho nên lý do của đối phương biết đâu cũng là loại không thể nói.

Chikus la to: “Nói đi! Cậu thật sự muốn đi tìm tử linh pháp sư?”

“Đương nhiên.” Grisia nhún vai, nói: “Là lão sư bảo tôi đi tìm, nhất định phải đi!”

Nghe vậy, Chikus cũng sửng sốt, không hiểu vì sao Sun knight lại ra lệnh như thế, nhưng sau khi chỉ vừa nghĩ lại nghĩ không ra, nó dứt khoát không nghĩ nữa, chỉ là cảnh cáo với Grisia: “Kẻ địch lớn nhất của Thần Điện Ánh Sáng chúng ta chính là sinh vật undead, tử linh pháp sư lại là ngày ngày tiếp xúc với sinh vật undead, đừng nói cậu không biết chứ?”

Nó đương nhiên là biết. Grisia gãi mặt, lẩm bẩm: “Nhưng là, là lão sư tôi ra lệnh...”

“Cái này... ông ấy nhất định là đang kiểm tra cậu!” Chikus cuối cùng nghĩ ra một cái giải thích, la to: “Có lẽ là muốn kiểm tra cậu có thật sự đi tìm tử linh pháp sư, phản bội giáo hội của Thần Điện hay không!”

Grisia lại hoàn toàn không cho rằng như thế, nó quá hiểu lão sư của mình rồi, trên danh sách xếp hạng những chuyện Neo căm ghét nhất, “không nghe lời hăn” tuyệt đối đứng trong top ba, cho dù mình vi phạm giáo hội của thần điện, kết cục cũng sẽ tốt hơn vi phạm mệnh lệnh của Neo.

“Dù thế nào tôi cũng phải đi, tạm biệt, thời gian không sớm nữa, tôi phải đi trước đây.” Grisia có phần sốt ruột, bây giờ cũng sắp tối rồi, nó vẫn muốn thừa lúc còn có mặt trời, đi chào hỏi tử linh pháp sư.

“Cậu...” Chikus trừng mắt, rút trường kiếm ở thắt lưng ra, quát mắng: “Đứng lại, tôi làm sao cũng sẽ không để cho cậu đi tìm tử linh pháp sư!”

Thấy Chikus rút kiếm, Grisìa giật mình, nhất thời không biết nên làm sao... suy nghĩ một chút, nếu Chikus đã biết mình muốn đi tìm tử linh pháp sư rồi, vậy biết thêm mình biết ma pháp, cũng không sao chứ?

Dù sao đến lúc bị vạch trần, mình phủ nhận đến cùng là được rồi.

“Tường băng.”

Chikus kinh ngạc phát hiện mình đã bị bốn bức tường băng cao tới trần nhà cản lại.

Bên ngoài tường băng truyền tới giọng nói của Grisìa: “Chờ sau khi tôi đi, tường băng sẽ biến mất, đến lúc đó cậu liền có thể ra rồi.”

Chikus nổi giận, giơ kiếm chém loạn vào tường băng, nhưng tường băng này lại hết sức kiên cố, sau một hồi vẫn thật không chém vỡ được. Nó gào thét lên: “Đồ tên khốn kia! Mau thả ta ra, không được đi tìm tử linh pháp sư, ta cảnh cáo người, ta sẽ nói cho lão sư của ta đó!”

Giọng Grisìa từ xa truyền tới: “Cậu cứ nói đi, thuận tiện nói cho ông ấy đây là mệnh lệnh của Sun knight.”

“Grisìa!” Tiếng rống giận của Chikus từ sau tường băng truyền ra: “Ta không thừa nhận cái đứa như người là Sun knight, có nghe không? Đồ phản bội!”

Bước chân của Grisìa khựng một chút, sau đó vừa lại cất bước đi.

◇◇◇◇

Chikus tức giận đi tìm lão sư của mình, nói ra hết thảy mọi chuyện, không ngờ, lại nhận được đáp án hoàn toàn không giống với tưởng tượng.

“Nếu là mệnh lệnh của Neo, vậy cũng không có biện pháp rồi.”

Blaze knight tỉnh bơ nói xong, nhìn thấy biểu tình học sinh của mình kinh ngạc đến ngây ngẩn, hần thở dài, răn bảo: “Ngàn vạn lần đừng đi trêu chọc Neo, tính tình hắn không có dễ chịu, cũng không sợ lão sư ta, trừ phi Judge và Giáo Hoàng liên thủ, nếu không trên đời này thật không có ai có thể trị được hắn.”

“Nhưng, Grisia nó lại có thể đi tìm tử linh pháp sư!” Chikus cảm phẫn nói: “Con không thừa nhận cái tên đó là Sun knight! Con nhất định sẽ lật tẩy bộ mặt thật của tên đó!”

Nói xong, Chikus tức tối xoay người đi ngay.

“Bộ mặt thật sao? Người người cần lật tẩy thế nhưng nhiều đấy...”

Blaze nhìn học sinh chạy đi, thì thầm: “Đừng nói là Neo, Mười Hai Thánh kỵ sĩ thì lại có ai là thật sự phù hợp với truyền thuyết đây?”

Nhưng hắn lập tức nhớ tới, học sinh của mình thế nhưng rất giống Blaze knight trong truyền thuyết.

“Ít nhất trong giới kỵ sĩ, còn có người không cần làm người hai mặt.”

Nghĩ đến mình cũng gặp may, không cần huấn luyện học sinh thành người hai mặt giống như người khác. Nghĩ đến đây, tâm tình Blaze knight trở nên nhẹ nhõm.

◇◇◇◇

Chikus tức tối xông lên đường phố, đi loạn lung tung một hồi, mới phát hiện mình căn bản không có mục tiêu, nhất thời không biết nên đi đâu, nhưng vừa lại đang giận đối với lão sư, cho nên không muốn quay về Thánh Điện, chỉ có đi dạo lung tung trên đường.

Đang đi dạo thì lại đột nhiên thấy một bóng dáng quen thuộc...Grisia?

Chikus có chút nghi hoặc, nó không phải sớm đã đi tìm tử linh pháp sư rồi sao? Làm sao vẫn còn đi lung tung ở trên đường?

Vừa nổi nghi vấn, nó liền liếc thấy trên tay Grisia cầm mấy cây kẹo mút, nhất thời có chút không biết nói gì... Thì ra là chạy đi mua kẹo trước sao? Gã mười lăm mười sáu tuổi này lại có thể vẫn còn ăn kẹo?

Mắt thấy Grisia sắp đi xa rồi, Chikus không cần suy nghĩ liền đi theo.

Grisia đi thẳng tới khu dân nghèo, đây là nơi Chikus chưa từng đi qua, nhìn cảnh tượng dơ bẩn tồi tàn xung quanh, nó hết sức nhạ dị, mùi không khí khó ngửi làm cho nó nhú mào, đơn giản là không dám tin nơi đây vẫn còn ở trong Diệp Nha thành.

Không lâu sau, Grisia rẽ vào trong một căn nhà gỗ thoạt nhìn sắp sập đến nơi.

Chẳng lẽ đó chính là nơi ở của tử linh pháp sư? Khi Chikus còn đang suy nghĩ rốt cuộc có cần xông vào hay không, Grisia lại đã đi ra rồi, còn vẫy tay về phía căn nhà tạm biệt: “Vậy ta đi trước nhé, lần sau lại tới tìm người... Được rồi, được rồi! Ta lần sau sẽ mang kẹo mút dâu tới trước, ta thế nhưng không muốn giống lần này, còn phải chạy thêm một chuyến về lấy. Lần sau gặp.”

Lần sau? Chikus trợn hai mắt. Tên này còn muốn tới tìm tử linh pháp sư nữa?

Nhìn Grisia vừa lại theo đường cũ trở về, Chikus chỉ do dự một chút, vẫn không có đi theo. Nó rút kiếm ra, sau đó từng bước tiến đến căn nhà tồi tàn đó.

Đi tới trước cửa chính, Chikus đập mạnh một cái, đập cửa ra, rống to vào bên trong: “Đi ra cho ta! Tử linh pháp sư!”

Trong nhà, bụi bặm dày đặc, mạng nhện giăng đầy, nếu không phải Chikus rất chắc chắn vừa rồi Grisia chính là đi vào đây, sợ rằng nó cũng không nghi ngờ đối với chuyện ở đây không ai ở.

Nó giẫm theo bước chân mười phần lửa giận bước vào trong nhà, thuận tay chém cái bàn đầy bụi bặm ở giữa sang bên cạnh, rống to: “Đừng giả vờ nữa, ta biết người ở bên trong, tử linh pháp sư, đi ra cho ta! Ta nhìn thấy Grisia nói chuyện với người rồi!”

“Em trai nhỏ, ta thế nhưng không nhớ ta có mời người?”

Giọng nói đột nhiên vang lên, tim của Chikus đập mạnh một cái, nhưng nó lại tìm không ra giọng nói xuất phát từ đâu, cũng không thấy bất cứ người nào.

“Là Grisia bảo người tới sao?”

Chikus la to: “Không có liên quan tới cái thằng kia! Ta là tới đối phó người!”

“Cái thằng kia... Người gọi Sun knight tương lai là như thế sao? Như vậy đúng không? Tiểu Blaze knight.”

Chủ nhân của giọng nói kia hình như đã từ phục sức của Chikus xác nhận thân phận của nó.

“Ta mới không thừa nhận cái thằng đó là Sun knight!” Chikus rống to: “Nó có liên lạc với kẻ tà ác như người, không có tư cách làm Sun knight!”

“Kẻ tà ác? Người nói Grisia... thằng nhóc đó là tà ác? Ha ha hi hi hi.”

“Người cười cái gì!” Chikus rống to: “Nó tiếp xúc với tử linh pháp sư người đây, không phải tà ác thì là cái gì!”

“Oh? Tà ác của người cũng quá đơn giản rồi đi! Chẳng qua...” Giọng nói đột nhiên từ nhẹ nhàng chuyển biến thành trầm thấp: “Người biết không? Ta đây ghét nhất chính là người cái thứ tự cho mình là kẻ chính nghĩa, tiểu Blaze knight.”

Sàn nhà đột nhiên bắt đầu chuyển động, Chikus vội vàng đọc chú ngữ, trên tay phóng ra Thánh quang, nhưng Thánh quang này lại chỉ quét đi một phần cảnh tượng giả bên trong nhà, thậm chí không thể làm cho nó thấy rõ tình huống thật sự bên trong nhà.

Mặc dù không thấy rõ cảnh tượng bên trong nhà, nhưng nó lại nhìn thấy rõ bóng dáng của một cô bé, trên tay cô bé thậm chí còn cầm một cây kẹo mút, sau đó chậm rãi đi về phía nó, mặc dù nó thấp thoáng đoán được cô bé này chính là tử linh pháp sư, nhưng thật sự muốn nó vung kiếm vào một cô bé, lại có phần làm không được.

Cô bé đi đến trước mặt Chikus, mở miệng nói: “Người đã ghét Grisia như thế, ta cũng không cần phải nể mặt nó và Neo mà bỏ qua cho người, nói không chừng he he... giết người, nó còn cảm ơn ta đây!”

“Người nói bậy cái...”

Lời còn chưa nói xong, một bóng người đột nhiên vọt tới hướng nó, Chikus mặc dù giơ kiếm, nhưng dưới hết hoảng, lại cũng không kịp làm ra phản ứng, chỉ có giơ kiếm ở trước ngực, chống đỡ công kích của đối phương.

Nó liên tục bị bức lui mấy bước, ngẩng đầu lên vừa nhìn, lúc này mới phát hiện sắc mặt của người công kích nó là trắng xám, cặp mắt hoàn toàn vô hồn, trên người rất nhiều bộ phận vậy mà còn có vết tích được khâu vá, hoàn toàn không giống như một người sống... là sinh vật undead!

Sinh vật undead mặc một cái tạp dề, cầm cây chổi.

Chikus đột nhiên phát hiện thứ sinh vật undead cầm để tấn công mình vậy mà là một cái chổi... Nhất thời có chút buồn cười, cô bé tử linh pháp sư cộng với sinh vật undead mặc tạp đề...Làm sao so với hình tượng của tử linh pháp sư tà ác và sinh vật undead mà lúc trước mình được dạy khác nhiều như thế hả?

Nhưng cho dù là cây chổi, sau khi sinh vật undead vung cây chổi xông về phía mình, Chikus thế nhưng không dám khinh thường, nó thế nhưng chưa quên mình vừa rồi là bị cây chổi này đánh cho liên tục lùi lại.

Dưới sự chuẩn bị tâm lý, Chikus không bị sinh vật undead bức lui nữa, ngược lại có vẻ cùng đối phương đánh qua đánh lại, sau khi phát ra Thánh quang để trợ giúp, nó thậm chí còn chiếm thượng phong, mắt thấy đánh bại tên sinh undead vật này đã chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

“Thực lực vẫn không tệ! Sinh vật undead này khi còn sống thế nhưng là cao thủ kiếm thuật đó!” Cô bé cười hì hì nói: “Chẳng qua... Ta thế nhưng không thể để cho người giết hẳn, người giết hẳn, liền hết người giúp ta quét dọn rồi!”

Lúc này, sàn nhà đột nhiên lay động, chấn động đến nỗi Chikus gần như đứng thẳng không được, may là sinh vật undead lúc này không có công kích nó. Nhưng đột nhiên, nó cảm thấy dưới chân trống không, căn bản chưa kịp vùng vẫy thì liền bắt đầu rớt xuống, rớt vào trong bóng tối triệt để, chỉ nghe thấy giọng nói trong trẻo nhưng tàn nhẫn của một bé gái...

“Tiểu Blaze knight, khi người phát hiện mình sau khi chết đi, biến thành sinh vật undead tà ác, không biết người sẽ có biểu tình gì đây?”

Đáng ghét! Đáng ghét! Tử linh pháp sư chết tiệt, Grisia chết tiệt!

Sau khi rơi vào bóng tối, biết mình bị giam ở một nơi nào đó, hơn nữa còn có khả năng sắp bị tử linh pháp sư làm thành sinh vật undead, nhưng trước sau vẫn không cách nào trốn ra, không biết rốt cuộc đã vùng vẫy bao

lâu, không biết chửi rửa bao nhiêu lần, đang lúc nó cho rằng mình thật phải chết ở nơi quái quỷ này... người toàn thân sáng lên hào quang đó, vươn tay với nó.

“Tìm được cậu rồi!”

Chikus sững sờ nhìn người tới, nhận ra khuôn mặt người đó, gọi tên của nó: “Grisia?”

Mặc dù người tới chính là người nó rất không muốn thấy, chẳng qua khoảng thời gian ở trong bóng tối này, chỉ cần có thể nhìn thấy người... Dù là ai nó đều có thể tiếp nhận!

Nghe thấy Chikus nói chuyện, Grisia thở phào một hơi: “May là cậu không sao, mau lên đây đi!”

Grisia vươn tay, nhưng, đầu ngón tay lại nhỏ xuống vài giọt chất lỏng, Chikus vươn tay bắt lấy, mới phát hiện đó vậy mà là máu, Chikus giật mình một cái: “Máu?”

Grisia không hề gì trả lời: “À, vừa mới đánh một trận với sinh vật undead canh cửa.”

Chikus ngẩng đầu lên nhìn kỹ Grisia, lúc này mới phát hiện, đầu và khuôn mặt của nó chỗ chỗ là vết thương, nghĩ đến sự việc không nhẹ nhàng như Grisia miêu tả. Chikus không nhịn được hỏi: “Tại sao muốn cứu tôi?”

“Cậu đang nói cái gì vậy?” Grisia nhạ dị nói: “Cậu là Blaze knight, một trong Mười Hai Thánh kỵ sĩ tương lai, tôi không cứu cậu thì cứu ai?”

Là như vậy sao? Chikus vươn dài tay, nắm bàn tay kia, sau đó mượn lực nhảy ra khỏi hầm.

“Grisia, người làm gì xác lau dọn nhà ta rồi?”

Hai người đều giật mình, Chikus nhìn xung quanh, suýt nữa là trợn lòi hết cả mắt, vách tường xung quanh vậy mà là, là màu hồng, sàn nhà cũng là màu hồng, trên bàn làm bằng gỗ cũng trải khăn bàn màu hồng, trên giường màu hồng thậm chí còn có cái gối ôm hình bánh ngọt! Đây thoạt nhìn hoàn toàn như là phòng của một bé gái.

Mà trên cái ghế dựa màu hồng cách bọn nó không xa, đang có một cô bé nằm ở đó, ngũ quan tinh trí, hết sức đáng yêu, nhưng làn da của nó vậy mà cũng là màu hồng, đó là một loại màu da mà con người tuyệt đối sẽ không có, khiến người nhìn vào, trong vô thức, da gà đã nổi đầy sống lưng.

Cầm Chikus gần như muốn rớt xuống rồi, nhà của tử linh pháp sư, bản thân tử linh pháp sư... chính là dạng này sao?

“Oh, Pink, xác lau dọn của người bắt nạt ta, ta đành phải phản kích thôi!” Grisias vô tội nói.

“Hắn bắt nạt người?” Pink cười phụt ra một tiếng: “Ta thấy sự thật hoàn toàn ngược lại đi? Rõ ràng chính người không nói lời nào đã lấy Thánh quang bùm hắn, hắn bắt đả dĩ phản kích, bớ ở bên đó đảo lộn đúng sai đi, Grisias, ta đã nhìn thấy mọi chuyện trải qua rồi.”

“Nhìn thấy rồi còn không ra cứu ta, ta suýt nữa đã bị làm thịt rồi.” Grisias lẩm bẩm.

“Còn dám nói? Đó thế nhưng là cỗ xác lau dọn đẹp nhất của ta, bị người dùng Thánh quang bùm thành tro bụi rồi, người coi nên đền ta làm sao... Ah! Không sao, ở đây còn có cái càng đẹp càng tươi mới!”

Mắt của Pink nhìn về phía Chikus, trên mặt còn mang theo nụ cười đẹp đẽ, chỉ là sau khi phối hợp với nội dung nói chuyện, nhất thời làm cho lòng người phát lạnh.

Grisia lập tức mang lên nụ cười tràn đầy, nhìn “không phải người” trên ghế nói: “Pink, tiểu Blaze knight cậu ta thật sự không phải cố ý! Cậu ta cũng tuyệt đối sẽ không đi tố cáo người, cho dù tố cáo cũng vô dụng, người là pháp sư đặc ước của Thần Điện mà! Cho nên nói, chuyện này cứ như thế quên đi được không? Người cũng không thật sự muốn trở mặt với Thần Điện chứ?”

Thật đúng là một buổi nói chuyện vừa cứng rắn vừa mềm mỏng, Sun knight kế nhiệm thế nhưng thật là thú vị, cuộc sống ở bên cạnh hẳn có lẽ sẽ không nhàm chán nữa. Pink âm thầm cười, nhưng biểu hiện lộ ra lại là thần sắc mất hứng nói: “Đừng lấy Thần Điện áp ta, ta thế nhưng không sợ bọn chúng. Nếu sợ, còn dám ở đây sao? Grisia, người ngẫm thử xem, Thần Điện vì sao khoan nhượng cho ta ở đây?”

Grisia trung thực trả lời: “Bởi vì Thần Điện không muốn chọi cứng với người...”

Nghe thấy lời này, sắc mặt Chikus trở nên khó coi, chẳng lẽ thần Ánh Sáng mà mình thề muốn tận hiến, Thần Điện Ánh Sáng mà sẽ ở lại trong đó ba mươi năm, lại có thể ngay cả tử linh pháp sư cũng sợ? Trong lòng Chikus nổi lên lửa giận hừng hực, loại thần như thế, loại Thần Điện như thế, ở cũng không thềm!

“Nhưng đây không có nghĩa là Thần Điện sợ người!”

Grisia đột nhiên trở nên lớn tiếng, khiến cho Chikus tạm thời áp xuống lửa giận, chỉ là chuyển đầu nhìn nó.

Grisia từng chữ vang dội nói: “Ở đây là thủ đô, cư dân rất nhiều, chọi cứng sẽ mang tới thương vong rất lớn, người không để ý cư dân, Thần Điện không thể không để ý! Cho nên chỉ cần người không làm hại người, Thần Điện sẽ khoan nhượng người ở đây, chẳng qua người đừng cho rằng mình muốn làm gì thì làm, chỉ cần người dám làm chuyện xấu, Thần Điện Ánh

Sáng tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người! Đây là lời của Sun knight kế nhiệm, Grisia, nói!”

Chikus ngơ ngẩn nhìn Grisia, mỗi một câu người sau nói ra đều làm nó rung động không thôi, nó chưa từng nghĩ tới thì ra Thần Điện là nghĩ như vậy... Để không tổn hại người vô tội sao?

Đối với cái này, Pink chỉ cười hì hì một chút, không quá để ý nói: “Chỉ là một tiểu Blaze knight mà thôi, vừa lại không phải Mười Hai Thánh kỵ sĩ thượng nhiệm chính thức, Thần Điện cũng chưa chắc trở mặt với ta, dù sao bọn chúng sớm đã có kỵ sĩ dự bị rồi. Grisia, hẳn không nghe lời như thế, đổi đũa khác tốt hơn nhé? Ta còn tính giúp người đây!”

“Đổi cái gì! Anh em còn có thể đổi người sao?”

Grisia la to xong, từng chữ từng chữ chậm rãi mà kiên định nói: “Người dám giết Blaze knight của ta, trừ phi giết luôn cả ta, nếu không ta nhất định giết người báo thù cho cậu ta!”

Một thằng nhóc mười lăm tuổi, rõ ràng căn bản không thể nào có thực lực tổn hại mình, lại ở đây nói giết với không giết, đúng là rất đáng buồn cười, nhưng không biết làm sao, Pink đột nhiên có cái ý nghĩ...

Cho dù mình giết luôn nó, nó cũng sẽ biến thành Death knight bò lên trả thù giúp tiểu Blaze knight của nó đi?

Thật sự rất thú vị rồi.

Pink ngẩng đầu nhìn Grisia, tiểu Sun knight hiện nhiệm, thật tò mò tương lai nó rốt cuộc sẽ biến thành cái Sun knight kiểu gì.

Pink hơi nổi lên mỉm cười, trong lòng đã có quyết định.

◇◇◇◇

Hai cậu bé không lớn không nhỏ đi ở dưới bóng chiều chạng vạng, trong đó một người tóc đỏ như lửa, người kia thì xám lạn như mặt trời.

“Grisia.” Chikus đột nhiên dừng chân lại, quay đầu nói: “Hôm nay, cảm ơn cậu tới cứu tôi.”

Grisia đang liếm kẹo mút việt quất nhìn thần tình nghiêm túc của Chikus, có chút không nỡ bỏ kẹo mút ra, cũng nghiêm túc trả lời: “Không cần khách khí! Cậu mất tích đã ba ngày, mọi người đều lo muốn chết, ai ai cũng đều đang tìm cậu, nhất là lão sư của cậu, ông ấy thoát nhìn ba ngày đều không có đi ngủ rồi đó! Tôi chỉ tình cờ tìm được cậu mà thôi. Hơn nữa Pink cũng chỉ là đòi tôi mang mười cây kẹo dâu và một cỗ thi thể xinh đẹp coi như xin lỗi, sau đó liền tha cho cậu, cho nên tôi cũng đâu có làm cái gì!”

Nghe vậy, Chikus nhìn Grisia, trên mặt người sau vẫn còn có vết thương, rõ ràng đã dùng trung cấp trì dữ thuật trị liệu qua rồi, lại vẫn chưa hoàn toàn chữa hết, có thể tưởng tượng thấy, vết thương này rất cuộc có biết bao nghiêm trọng.

Cái tên kiếm thuật tậ hại đến nổi tiếng này rốt cuộc làm thế nào đánh bại cỗ sinh vật undead kia?

Chikus trầm mặc một hồi, đến khi Grisia bị nhìn tới chẳng hiểu gì cả, đang muốn hỏi thì nó cuối cùng cũng mở miệng nói chuyện rồi.

Nó từng chữ từng chữ nói: “Grisia, Cậu cũng là Sun knight của tôi, anh em của tôi, là người không thể thay đổi.”

Grisia vừa tò mò vừa nghi hoặc nhìn Chikus, như chuyện đương nhiên nói: “Đương nhiên rồi! Nếu không còn sẽ là gì?”

Nghe thấy đáp án này, Chikus cười.

“Mau trở về thôi!” Grisia nhắc nhở: “Lão sư của cậu thoát nhìn rất lo lắng đó!”

“Được.”

Hai người càng đi càng xa, chỉ thấp thoáng truyền đến tiếng nói chuyện...

“Có muốn một cây kẹo nút không? Tôi có việt quất, dâu và chocolate, cậu muốn loại nào?”

“Tôi không cần loại nào hết, tôi là tiểu Blaze knight đấy! Phải ăn to nói lớn ăn thịt uống rượu, ai muốn ăn kẹo nút chứ!”

“Cậu không muốn? Vậy Ecilan nhất định sẽ rất buồn, đây là tự tay cậu ấy làm đó! Cậu ấy thích nhất làm đồ ngọt, cậu ấy nói với tôi, cha của cậu ấy là thợ bánh mì rất có tiếng bên trong thành đấy!”

“...Cậu đáng lẽ không đội trời chung với người của bên Judge knight mới đúng đi?”

“Hmm! Đúng là như vậy, nhưng Lesus tốt lắm đó! Cậu ấy sẽ giúp tôi đánh nhau, chạy mua bánh việt quất, còn giúp tôi đập con chó cắn tôi nữa!”

“... Tôi muốn vị chocolate.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 16: Mặt Đối Bóng Tối

Lesus Judge nửa quỳ trên mặt đất, đầu cúi xuống, tay phải đặt ở ngực, đối mặt với biểu tượng Ánh Sáng ở phía trước cầu nguyện.

Phòng cầu nguyện là đã trải qua thiết kế chuyên môn, cả căn phòng đều vô cùng âm u, chỉ có làm cửa sổ phía trên biểu tượng Ánh Sáng, chiếu cho cả biểu tượng phát sáng.

Nhưng cũng vì thế, khi Judge knight mặc đồ đen quỳ gối ở phía trước biểu tượng ánh sáng, cả người đều bị bóng tối chôn vùi, gần như nhìn không thấy thân ảnh của hắn.

Judge knight tới rồi, đi mau...

Chỉ biết đánh tra khảo phạm nhân bị trói trên tường! Người mà là Thánh kỵ sĩ gì?

Judge knight là gã tàn khốc nhẫn tâm... Ngàn vạn lần đừng chọc vào hắn!

Tha cho ta, tha cho ta... Thần không phải nên tha thứ tội nhân sao? Người vì cái gì không tha thứ cho ta!

Nhìn người xem toàn thân đen như địa ngục, người mà là Thánh kỵ sĩ gì?

“Cho dù công việc bận rộn, Judge knight vẫn không quên cầu nguyện với Thần Ánh Sáng, khiến cho Sun biết bao kính phục.”

Tiếng nói chuyện chợt đến làm cho Lesus sửng sốt, quay đầu nhìn, cửa phòng cầu nguyệt đã bị mở ra, một mái tóc vàng của người tựa bên cạnh cửa được tia sáng bên ngoài chiếu đến phát sáng lấp lánh.

Sáng ngời như thế.

Lesus hất mặt đi, tiếp tục cúi đầu, nhàn nhạt nói: “Cầu nguyệt là cách duy nhất tôi có thể xác định mình vẫn là một Thánh kỵ sĩ.”

Grisia sửng sốt, vội vàng đóng phòng cầu nguyệt, dò hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Lesus lại lắc đầu trả lời: “Tôi chỉ là có chút mê muội, không rõ mình rốt cuộc là Thánh kỵ sĩ, hay là... Một tên hành quyết tội phạm.” Nói đến cuối, giọng của hắn thấp đến gần như nghe không thấy.

Grisia kinh hô: “Cậu đương nhiên là Thánh kỵ sĩ, còn là Judge knight! Lesus, cậu nếu không phải là Thánh kỵ sĩ, vậy còn có ai xứng làm Thánh kỵ sĩ?”

Lesus cười nhạt một cái, lại nhắc tới chuyện không liên quan: “Grisia, cậu biết biểu tượng thần Ánh Sáng của sở thẩm phán ở đâu không?”

Grisia sửng sốt, trung thực trả lời: “Không để ý lắm.”

“Để cho tội phạm có thể nhìn biểu tượng thần Ánh Sáng mà sám hối, cho nên biểu tượng đặt ở trên tường ngay phía trước. Lúc tôi thẩm vấn tội phạm, biểu tượng luôn ở phía sau tôi... Tôi luôn quay lưng vào biểu tượng của ánh sáng, đối mặt với tội phạm đầy tội ác, sau đó dùng thủ đoạn còn hung tàn hơn tội phạm để tra khảo bọn chúng.”

Các loại tội tà ác, hình cụ, roi đánh, tử hình... Lesus hồi tưởng những thứ mình hằng ngày thường tiếp xúc nhất, vậy mà không có một thứ có thể làm cho mình cảm thấy mình là một Thánh kỵ sĩ, chỉ cảm thấy mặt mình đối

vào bóng tối vô cùng, chỉ cần hơi trượt chân một cái, sợ rằng liền sẽ rơi vào trong bóng tối vô biên, cũng không bò ra nổi...

Grisia vội vàng nói: “Cậu là Judge knight, thậm chí tội nhân vốn chính là chức trách của Judge knight, cho nên cậu đương nhiên là Thánh kỵ sĩ!”

“Phải không? Nhưng tôi thật không biết, lúc nào sẽ rơi vào trong vùng bóng tối đó.”

Lesus đứng lên, dứt khoát nói: “Tôi nên trở về sở thẩm phán rồi, còn có rất nhiều chuyện chưa xử lý xong... Cũng có rất nhiều tội nhân vẫn chưa thẩm lý.”

Nói xong, hắn đi về phía cửa, phía sau lại truyền đến tiếng của Grisla.

“Lesus, thánh kỵ sĩ cho dù lưng đối ánh sáng, mặt đối theo bóng tối, cũng vẫn đi ở dưới ánh sáng, mà không phải trong bóng tối!”

Lesus ngừng bước chân.

“Nếu như không phải cậu hi sinh cơ hội đối mặt với ánh sáng, trị an của Diệp Nha thành sao có thể tươi sáng như thế? Nhưng cậu bây giờ hối hận rồi sao? Lesus, hối hận với lựa chọn hi sinh ánh sáng của mình để đổi lấy dân chúng sống ở dưới ánh sáng sao?”

Lesus quay người qua, sau khi nhìn thấy Sun knight đứng ở trong bóng tối, người sau lộ ra biểu tình buồn rầu, hỏi: “Lesus, cậu thật sự hối hận vì hi sinh cơ hội đối mặt với ánh sáng rồi sao?”

Thánh kỵ sĩ cho dù lưng đối ánh sáng, mặt đối bóng tối, cũng vẫn đi ở dưới ánh sáng, mà không phải trong bóng tối!

Cho dù biểu tượng Ánh Sáng bên cạnh đắm chìm dưới ánh nắng, nhưng điều chân chính cứu vớt hắn lại là Thánh kỵ sĩ đứng trong bóng tối.

Nếu như đứng ở trong bóng tối là người cứu vớt chính mình, vậy hẳn cũng có thể tiếp tục đối mặt với bóng tối chứ.

“Lesus?”

Lesus cười, hỏi: “Grisia, cho dù tôi rơi vào bóng tối, cậu cũng sẽ kéo tôi về chứ?”

“Đương nhiên! Chúng ta là bạn tốt mà! Cho nên Lesus à, giúp tôi dạy dỗ Earth một chút nhé! Tốt nhất đánh cái thằng khốn đó nửa sống nửa chết bán thân bất toại cho tôi! Để coi hẳn còn dám ở trước mặt tôi khoe khoang cô nào mới tán được nữa hay không!!!”

...Xem ra là ai kéo ai về còn chưa biết đây!

MỆNH KỸ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 17: Phạm Lỗi

Lúc đầu, hãn muốn làm Judge knight, là hy vọng có thể bù đắp sai lầm mình suýt phạm phải.

Khi lão sư hỏi hãn vì sao muốn tiếp nhận vị trí Judge knight, hãn cho rằng mình là muốn khiến cho tội phạm không có cơ hội phạm lỗi lần thứ hai.

Cuối cùng hãn hiểu rằng muốn khiến cho tội phạm không có cơ hội phạm lỗi lần thứ hai, điều kiện tiên quyết là mình tuyệt đối không thể sai lầm... Cái giá của một lần sai lầm có khả năng là cái chết của một người vô tội, tan vỡ của một gia đình, thậm chí là nguy hại lớn hơn.

Judge knight không có quyền phạm lỗi một lần nào cả.

◇◇◇◇

Lesus Lucien chuyên tâm nhất trí mà vung kiếm vào người gỗ, tuổi nó còn nhỏ, vẫn không cầm được kiếm chân chính, nhưng kỹ xảo sử dụng đoản kiếm lại tốt đến ngay cả người lớn cầm kiếm cũng không dám xem nhẹ nó.

Trên thực tế, đàn ông của gia tộc Lucien hiện tại không có ai dám tiếp nhận khiêu chiến của Lesus, bọn họ phần lớn là nghề nghiệp kỹ sư hoặc là liên quan đến dùng kiếm, thua dưới tay một đứa trẻ mười hai tuổi tuyệt đối

sẽ khiến cho bọn họ đen mặt, mà bọn họ không nắm chắc có thể đánh thắng Lesus.

Phil Lucien cũng là một trong những đàn ông không dám tiếp nhận khiêu chiến của cháu trai, nhưng hẳn không vì vậy cảm thấy tự ti hay ghen tỵ, bởi vì cháu trai trên danh nghĩa này sớm đã là con trai trên thực chất rồi.

Bản chất tốt đẹp, tính cách nghiêm túc, cộng thêm một cơn bi kịch cha mẹ đều chết, đã tạo ra Lesus Lucien của hiện tại.

Thêm mấy năm, Lesus nhất định có thể trở thành kỵ sĩ cường đại.

Nhưng, Phil lại tin rằng Lesus thà tầm thường cả đời, chỉ cần cha mẹ của nó có thể thoát khỏi số kiếp đó.

Nghe nói gã đó lúc trước đã bị nghi ngờ làm ra vài vụ án cướp bóc đánh đập giết người, chỉ là không tìm được chứng cứ, cho nên lại được thả ra.

Ôi! Nếu như không thả ra, anh trai và chị dâu của tôi cũng không đến nỗi sẽ... Hung thủ tìm được chưa?

Vẫn đang trốn. Chẳng qua nghe nói Judge knight rất tức giận, anh ta phái ra rất nhiều Thánh kỵ sĩ, vừa đuổi bắt tội phạm bỏ trốn vừa thu thập chứng cứ, muốn sau khi bắt được tội phạm liền lập tức treo cổ chết.

Còn thu thập chứng cứ cái gì? Trực tiếp treo cổ chết mới đúng!

Đừng nói như thế, người ta cũng không thể tùy tiện treo cổ chết người...

“Lesus.”

Lesus ngừng vung kiếm, quay đầu nhìn Phil, chú của nó, mặc dù người sau tỏ rõ có thể đổi lại gọi là cha, nhưng nó lại biết mình không thể sửa miệng. Cha và mẹ chân chính đều đã chết, cũng không ai có thể thay thế bọn họ.

“Lesus, con nghe xong nhất định sẽ rất cao hứng.” Phil cười nói: “Thù của cha mẹ con cuối cùng đã báo rồi! Tên cướp đó mấy ngày trước đã bị bắt, hôm nay sắp bị treo cổ chết, chúng ta tới pháp trường xem hành hình đi? Chẳng qua con thế nhưng không thể nói cho thím của con biết, bà ấy không muốn con đi xem.”

Tội phạm giết chết cha mẹ nó sắp bị treo cổ chết rồi? Lesus sửng sốt, lại không có tâm tình cao hứng, đổi lại, nó ngờ ngàng không biết làm sao quay đầu bỏ chạy.

“Lesus? Con muốn đi đâu? Lesus!”

◇◇◇◇

Lúc nên treo cổ hẳn thì không treo cổ hẳn, kết quả hại chết cha mẹ ta, bây giờ treo cổ hẳn, khiến cho ta sau này tìm ai báo thù?

Lesus tức giận mà chạy đến Thần Điện Ánh Sáng, thần tình trên khuôn mặt rất là phẫn hận, bên hông còn mang theo đoản kiếm, nhưng kỳ quái chính là Thánh kỵ sĩ ở cửa không có ngăn cản nó, mặc cho nó xông vào Thần Điện.

Cho đến khi tiến vào Thần Điện Ánh Sáng, bên cạnh thỉnh thoảng có Thánh kỵ sĩ đi qua, Lesus càng đi càng chậm, cuối cùng rốt cuộc tỉnh táo lại, kinh ngạc phát hiện mình vậy mà cứ thế ngang nhiên xông vào Thần Điện? Thủ vệ cửa vì sao không có ngăn cản nó?

“Lạc đường rồi à?”

Lesus giật mình, quay đầu liền nhìn thấy một Thánh kỵ sĩ cúi người nhìn nó, nhưng là bởi vì trên mặt đối phương mang theo tươi cười, hình như không có ác ý, cho nên nó vội vàng thuận thế trả lời đối phương: “Dạ.”

“Qua bên này.” Thánh kị sĩ dẫn nó tới bên cạnh cửa sổ, chỉ ra ngoài cửa sổ, nói: “Em hẳn nên tập hợp ở đó, nhìn thấy những người khác chưa?”

Lesus tò mò mà nhìn ra ngoài cửa sổ, bên ngoài là một cái quảng trường cỡ nhỏ, trên quảng trường có không ít trẻ con, tuổi thoạt nhìn đều xấp xỉ mình.

Nó nghi hoặc một chút, nhưng lập tức nhớ tới chú gần đây từng nhắc đến Thánh Điện đang tuyển Mười Hai Thánh kị sĩ hạ nhiệm, thậm chí còn từng hỏi nó có muốn tham gia tuyển chọn không, chỉ là khi đó đầy lòng nó chỉ muốn báo thù, không có hứng thú với tuyển chọn gì cả.

Thì ra là thế, thủ vệ không có ngăn cản nó, bởi vì bọn họ cũng đã coi nó là người tham gia tuyển chọn đi?

“Nếu như em muốn đi vệ sinh, rẽ qua góc bên đó là được.”

Lesus quay đầu qua, Thánh kị sĩ cười cười, nhỏ tiếng nói: “Nếu như chỉ là tò mò muốn đến khắp nơi xem thử, vậy cũng không sao, chỉ là đừng đi vào quá sâu, trong Điện có phòng của Mười Hai Thánh kị sĩ trưởng, chỗ đó là không thể xông bừa đâu đấy!”

Nghe thấy phòng của Mười Hai Thánh kị sĩ, Lesus không đổi vẻ mặt hỏi: “Trong Điện không thể đi là bên nào? Em sợ em bắt cần đi vào.”

Thánh kị sĩ không có nghi ngờ gì, chỉ một phương hướng.

Lesus gật đầu tỏ vẻ biết rồi, nhưng chờ sau khi Thánh kị sĩ rời khỏi, nó lập tức liền đi về hướng không nên đi, đi không bao xa, sau khi xuyên qua một cánh cửa vòm, hình dạng của hành lang thay đổi lớn, so với đường hoàng hoa lệ bên ngoài, ở đây mộc mạc hơn nhiều.

Lesus bước chậm lại, dè dặt mà chú ý xung quanh có người hay không, nó biết ở đây nếu bị người nhìn thấy, chắc chắn sẽ bị đuổi ra ngoài.

Trên hành lang hoàn toàn không có ai, có lẽ là bởi vì bây giờ là ban ngày, Thánh kỵ sĩ đều ở bên ngoài làm việc rồi đi! Lesus âm thầm suy đoán.

Có người! Lesus vội vàng chuyển vào một lối rẽ bên cạnh, sau đó len lén ló đầu ra nhìn, đối phương đứng bên cạnh cửa sổ, đối mặt ra ngoài cửa sổ, trên người hằn mặc một bộ hắc bào, cộng thêm tóc màu đen dài đến lưng, từ bóng lưng nhìn đều là màu đen.

Tóc đen và hắc bào... Judge knight!

Chính là cái người này thả tên cướp đi, hại chết cha mẹ nó... Hắc cũng chính là hung thủ giết người!

Lesus nắm chặt đoản kiếm ở lưng, lãnh tĩnh mà nhìn xung quanh, xác định ở đây hoàn toàn không có những người khác.

Người bình thường không có cảnh giác gì với trẻ con, cộng thêm bây giờ là thời gian tuyển chọn, Judge knight hắc sẽ cho rằng mình cũng là người ứng cử, nếu như mình giả vờ lạc đường, sau đó thừa dịp lúc hắc tới gần đột ngột ra tay, có lẽ thật sự có thể trôi chảy...

Tuy chỉ là đứa trẻ mười hai tuổi, nhưng lực tập trung của nó vốn đã hơn người, cộng thêm tập kiếm từ nhỏ, lại gặp đại nạn cha mẹ đều chết, Lesus của bây giờ sớm đã luyện ra tính lãnh tĩnh đến dọa người.

Nó đem đoản kiếm ở bên hông cắm ra sau lưng, nhéo mí mắt mấy cái, ép ra một chút nước mắt, giả trang thần sắc sợ hãi, đang định bước ra...

“Chasel!”

Lesus vội vàng trốn trở lại.

“Cậu gần đây làm sao thế? Mọi người đều cuống quýt chạy qua nói với tôi cậu đang nổi cơn lôi đình, bảo tôi nghĩ cách. Cậu rốt cuộc là đang tức

cái gì? Người nào chọc giận cậu, thật hẳn đi không phải được rồi sao?”

Lesus len lén ló đầu ra, nhìn thấy một người nam tóc vàng mắt lam, người đó còn mặc ky sĩ phục màu trắng viền vàng, bên hông đeo một thanh kiếm màu vàng, đặc trưng nổi bật như thế, cho dù nó chưa thật sự tự mắt nhìn thấy đối phương cũng biết hẳn là ai — thủ lĩnh Mườì Hai Thánh ky sĩ, Sun knight.

Judge knight được gọi là Chasel quay người qua, hẳn nhíu mày, lạnh lùng nói: “VẬY Neo cậu cứ giết tôi đi!”

Sun knight Neo tính luôn cả Lesus đang trốn ở sau tường đều giết mình. Sau đó đổi lại Neo nhíu mày, hỏi: “Cậu rốt cuộc đang nói gì vậy, làm sao tự nhiên bốc ra một câu muốn tôi giết cậu?”

“Cậu chẳng phải hỏi tôi đang tức ai, còn nói cứ thật hẳn đi là được sao?” Chasel nhàn nhạt nói: “Tôi đang tức giận chính mình.”

Neo thả lỏng lông mày, hiểu rõ hỏi: “Là về án tử của phạm nhân hành quyết hôm nay?”

Trong lòng Lesus giết mình một cái, nó vội vàng tập trung mà nhìn Judge knight Chasel, đối phương vẫn mặt nhăn mày nhíu như cũ, sau đó gật đầu.

“Nếu người đã bắt được rồi, chuyện cũng đã giải quyết xong, cần gì tức giận?” Neo nói đến một nửa, đột nhiên ngừng lại, có chút kỳ quái hỏi: “Đúng rồi, cậu không phải đều sẽ đi xem hành hình sao? Cậu từng nói với tôi cái gì mà bởi vì là tử hình do cậu phán hạ, cũng như cậu giết người kia, cho nên chí ít muốn đi nhìn hẳn chết gì gì đó.”

“Tôi không dám đi xem hành hình.”

Neo sững sốt, hỏi ngược lại: “Cậu cho rằng phán quyết của tội phạm kia có vấn đề?”

Nghe vậy, Lesus đang trốn ở một bên phần hận mà rút ra đoản kiếm ở sau lưng.

Chasel lại lắc đầu nói: “Tội phạm đó trừng phạt là đúng, tôi không dám đối mặt chính là người bị hại. Cặp vợ chồng bị giết chết để lại một đứa con trai, đứa con mới hơn mười tuổi một chút, cũng xấp xỉ với những đứa trẻ kia ở quảng trường hiện giờ đi?”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ. Neo cũng không giỏi về an ủi người khác, nhất thời lúc đó cũng không biết nên nói gì mới có thể khiến cho tâm tình đối phương tốt hơn một chút.

Nhìn Judge knight lộ ra thần sắc đau thương một cách minh hiển, Lesus nhất thời phát hiện đối phương không phải lãnh khốc vô tình như trong truyền thuyết... Judge knight vậy mà cũng biết hối hận vì hạ quyết định sai thả phạm nhân đi sao?

“Thần Ánh Sáng để cho Judge knight trừng phạt tội nhân, bảo vệ cho tốt người vô tội, nhưng chỗ khó khăn chân chính không phải trừng phạt tội phạm, mà là phân biệt ai có tội mà ai thì lại vô tội. Tử hình một khi phán ra, không còn đường đổi ý nữa, cho nên tôi luôn không muốn phán án tử hình một cách dễ dàng... Nhưng kết quả của cẩn thận quá đáng lại hại chết càng nhiều người.”

Neo nhíu mày nói: “Chasel, con người không thể không phạm lỗi.”

Không đợi hắn nói xong, Chasel xoay người một cái, kích động rống: “Judge knight thì không thể phạm lỗi! Sai lầm của tôi lại là người khác phải hứng chịu hậu quả, cặp vợ chồng đó, đứa con đó... Tôi làm sao có thể phạm lỗi?”

Leng keng

“Ai ở đó!”

Neo quay người qua, đồng thời, thần kiếm ở bên hông đã ra khỏi vỏ. Hắn cầm kiếm cảnh giới, đồng thời liếc thấy trên mặt đất ở chỗ rẽ của hành lang có một thanh đoản kiếm nằm đó, đang lúc cảm thấy nghi hoặc, lại nhìn thấy một đứa trẻ chậm chậm đi ra.

Không ngờ lại có thể là một đứa trẻ, Neo sửng sốt, hắn làm sao cũng không thể ra tay với một đứa trẻ, hơn nữa đối phương ngay cả đoản kiếm cũng rút xuống đất rồi, căn bản là tay không tấc sắt.

Chasel ấn lại chuôi kiếm, mang giọng trách mắng nói: “Đừng dọa trẻ con.”

Neo “cách” một tiếng, dứt khoát mà thu hồi kiếm.

Chasel đến gần mấy bước, cố hết sức nhẹ giọng hỏi: “Bé con, người tới đây làm cái gì?”

“Tôi, tôi...” Lesus lấp bấp cả buổi rồi đột nhiên lớn tiếng nói: “Tôi muốn báo danh tham tuyển Judge knight!”

“Báo danh tham tuyển?” Neo không dễ chịu nói: “Thời gian báo danh chỉ đến hôm qua là thôi!”

Chasel lại phất tay một cái ngăn cản lời đồng bạn, sau đó dò hỏi: “Người tên là gì? Biết dùng kiếm không?”

“Lesus Lucien.” Lesus ra sức gật đầu, nói: “Tôi biết dùng kiếm!”

Lúc này, Neo tò mò mà đánh giá đứa trẻ, nói: “Tóc đen mắt đen, bề ngoài đạt tiêu chuẩn! Chẳng qua công việc của Judge knight rất khổ cực, còn phải treo tội phạm ở trên tường đánh cho tới lóc da nứt thịt, người không sợ sao?”

Lesus vừa nghe, nhất thời sắc mặt tái nhợt.

“Neo! Đừng dọa trẻ con!” Chasel trừng đồng bạn một cái, tiếp tục hỏi Lesus: “Cha mẹ người có đồng ý để người đến tham tuyển không?”

Lesus cúi đầu xuống nói: “Không có cha mẹ, chỉ có chú.”

“Vậy chú biết không?”

Lesus chần chừ một chút, lắc lắc đầu.

Thấy vậy, Chasel nhú mày.

Neo cố ý nói: “Thời gian báo danh cũng qua rồi, chẳng lẽ cậu muốn vì nó phá lệ? Đây là việc Judge knight tuân theo pháp luật nên làm sao?”

Nghe vậy, Chasel lờm hẩn một cái. Neo chỉ là cười cười, hẩn cũng là nói đùa. Cho tới bây giờ, đến báo danh Judge knight đều là một số đứa trẻ lộn xộn, Chasel muốn tăng thêm một chút lựa chọn cũng không sai, đứa trẻ trước mắt này ít nhất có ấn tượng đầu tiên không tệ.

Chasel cúi đầu nhìn đứa trẻ này, mặc dù biết đã quá thời gian báo danh, mặc dù biết Judge knight là công việc khó nhọc không vui vẻ gì, đứa trẻ này bỏ lỡ thời gian báo danh có lẽ là phúc không phải họa, nhưng...

Lúc này, Lesus đột nhiên lộ ra biểu tình hạ quyết tâm, cúi rạp người chín mươi độ, lớn tiếng nói: “Judge knight, xin lỗi!”

Chasel nhạ dị mà nhìn đứa trẻ cúi người chín mươi độ, hẩn ngời xồm xuống để đối mặt với đứa trẻ, phát hiện đứa trẻ di dời ánh mắt không dám đối mặt với hẩn, hẩn vươn tay xoa xoa đầu đối phương, an ủi: “Đừng sợ, ta sẽ không làm hại người, nói cho ta biết, người vì sao nói xin lỗi đây?”

Miệng Lesus nheo lại, cố gắng không chảy nước mắt xuống, chỉ là không ngừng nói: “Tôi... xin lỗi, thật sự rất xin lỗi!”

Thấy vậy, Chasel cũng không còn cách nào khác, chỉ có dặt tay đứa trẻ, nói: “Đi thôi, ta theo người đi tìm chú của người, xem ông ấy có đồng ý để người báo danh.”

“Chú là đồng ý!” Lesus vội vàng nói: “Chú ấy lúc trước có hỏi tôi có muốn báo danh hay không.” Lời tuy nói như thế, chẳng qua khi đó chú hình như là nói báo danh Sun knight hay là kỵ sĩ gì đó, nó cũng có chút quên mất, chẳng qua Judge knight hẳn cũng có thể đi?

“Cho dù thế nào, luôn phải hỏi một tiếng.”

“Được.” Lesus hết sức ngoan ngoãn mà gật đầu.

Sau khi chào Neo, Chasel dặt đứa trẻ, nói câu “Đi thôi”.

“Vâng.”

Neo nhìn hai người rời đi, một lớn một nhỏ cùng có tóc đen giống nhau thoạt nhìn cứ như cặp cha con, hẳn cười, thì thào: “Lesus Lucien? Ta thấy cần đổi là Lesus Judge rồi đi?”

◇◇◇◇

Grisia vừa nghe chuyện cũ vừa ăn bánh việt quất, nghe đến đây, có chút nghi hoặc hỏi: “Chú cậu thật sự đồng ý cho cậu đi tham tuyển Judge knight hả? Tôi nhớ những đứa trẻ tham tuyển Judge knight lúc đó hình như đều không phải thứ tốt lành gì...”

Lesus có chút bất đắc dĩ nói: “Chú tôi khi nghe thấy tôi muốn tham tuyển Judge knight, lập tức rống lên muốn trục xuất tôi ra khỏi gia tộc, thím tôi hết hồn đến té xỉu... Chẳng qua sau này thì đồng ý, hơn nữa còn dẫn tôi đi tham gia các mục tử thí.”

Grisia nhướn mày, không làm sao tin lời này.

“... Chỉ có điều nếu như tôi thông qua một trận tử thí, bọn họ liền gào khóc ba ngày.”

“Vậy lúc được tuyển thì sao?”

“... Khóc khoảng một tháng...”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 18: Nụ Cười Ngọt Ngào

Ecilan Ice vĩnh viễn đều mặt vô biểu tình, mặc dù mọi người đều nhìn không ra hãn rốt cuộc đang nghĩ cái gì, nhưng, đồ ngọt hãn đưa tới luôn luôn đều là khẩu vị thích hợp với mọi người nhất. — Nếu như có cái gì có thể đại biểu Ecilan, vậy nhất định là đồ ngọt hãn làm.

Mơ ước ban đầu của hãn là muốn làm bậc thầy bánh mì, nhưng do duyên cớ lại trở thành Ice knight, cũng từ đứa trẻ mặt đầy tươi cười biến thành người mặt vô biểu tình, từ người mang cho người khác no ấm biến thành người mang cho người khác sự cảnh giác...

Thoạt nhìn giống như mất đi rất nhiều, kể cả mơ ước trong lòng.

Nhưng, Ecilan luôn cảm thấy, hãn nhận được so với mất đi càng nhiều.

Tươi cười, thật ra có rất nhiều phương pháp biểu hiện.

◇◇◇◇

“Eci, không được cười!”

Ecilan nhất thời cứng đờ tươi cười, nó đang mỉm cười chào hỏi với một Thánh kỵ sĩ tập sự đi ngang qua, đó là đứa trẻ đã quen biết lúc trước, nó thường thường đưa bánh mì đến nhà của đối phương.

Không sai, Ecilan là con trai của một thợ làm bánh mì, từ nhỏ đã lập chí muốn thành thợ bánh mì giỏi nhất Diệp Nha thành, ước mơ lớn nhất ngoại

trừ làm bánh mì, còn muốn phát triển hàng loạt đồ ngọt... Nhưng bây giờ nó là Ice knight tập sự, mọi người bình thường đều gọi nó là tiểu Ice knight.

Tiểu kỵ sĩ tập sự trước mặt mang theo bộ mặt hoảng sợ, hành lễ với người phía sau nó, hành lễ xong liền vội vàng chạy mất, như thể người phía sau Ecilan là mãnh thú hồng thủy nào đó... Ice knight nói không chừng so với mãnh thú hồng thủy đáng sợ hơn nhiều?

Ecilan thu hồi tươi cười, thu lại toàn bộ biểu tình trên khuôn mặt, biến thành một bộ mặt vô biểu tình, lúc này mới dám quay đầu đối diện người phía sau, hành lễ: “Chào lão sư!”

Ice knight Eller có chút nóng lòng nói: “Eci, người làm sao vẫn không sửa đổi được mím cười? Không cười có khó như thế sao?”

Ecilan cảm giác rất uất ức, khi trước lúc nó đưa bánh mì, mọi người đều sẽ khen tươi cười của nó, bây giờ lại ngay cả cười cũng không thể rồi.

Vì sao nó lại trở thành Ice knight? Nó chẳng qua chỉ là tới Thánh Điện đưa bánh mì, mà lúc đó Thánh Điện đang trưng tuyến tiểu kỵ sĩ, mà nó cũng đâu có tham tuyến, chỉ là đi qua mà thôi, không biết vì sao Ice knight cứ một mực nhìn trúng mình... Mười Hai Thánh kỵ sĩ ngoan cố nhất không phải Stone knight sao?

Nhưng lúc đó Stone knight lại nói với nó: “Người hay là ngoan ngoãn gật đầu đồng ý làm tiểu Ice knight đi! Ice knight của bọn ta rất cố chấp vừa lại không nghe lời người ta nói, hấn căn bản sẽ không cho phép người nói không.”

Eller nhú mày, quát khê: “Cũng không được lộ ra biểu tình ai oán!”

Nghe thấy lời này, Ecilan lập tức cố gắng khiến cho trên mặt mình một chút biểu tình cũng không có.

Eller không vui quở trách: “Chỉ là bảo người không được cười mà thôi, có khó như thế sao? Người ngó tiểu Judge knight xem, nó còn phải giả vờ một bộ dạng rất lãnh khốc đây! Ta cũng không có yêu cầu người như thế rồi, chỉ là muốn người phù hợp với yêu cầu thấp nhất của Ice knight mà thôi, làm không được lạnh lùng, ít nhất mặt cũng phải vô biểu tình chứ?”

Ecilan thừa nhận Lesus đúng là khổ cực hơn nó nhiều, chẳng qua nó cũng rất muốn nói với lão sư Eller: kiểu dáng vẻ quát tháo này của ngài bây giờ cũng chẳng giống Ice knight lạnh lùng ít nói tí nào!

“Tóm lại người từ hôm nay trở đi bảo trì mặt vô biểu tình cùng trầm mặc ít nói cho ta! Nếu lại để ta nghe thấy những lời như “thằng bé Ecilan này thật là chu đáo có lễ phép lại luôn tươi cười” gì gì đó, ta sẽ... sẽ không cho người vào nhà bếp nữa!”

Nhưng ba và mẹ từ nhỏ đã nói cư xử với người khác phải có lễ phép, không được dùng mặt khó coi đối với người khác... Ecilan cảm giác càng ủy khuất rồi, nhưng vừa nghe thấy không cho nó vào nhà bếp, đây đúng là sét đánh giữa trời quang! Trong cả tòa Thánh Điện, nó thích nhất chính là nhà bếp, đó là nơi duy nhất có thể nấu nướng!

Eller lời vừa ra khỏi miệng liền hối hận rồi, không cho Ecilan vào nhà bếp, ai giúp hắn nướng bánh mì? Chẳng qua muốn uy hiếp Ecilan tuyệt đối là cái hữu hiệu nhất rồi... Quên đi, đợi đến khi nó thật sự vi phạm rồi tính sau!

“Eci, ta đói rồi, bánh mì làm xong chưa?”

Ecilan khôn khéo trả lời: “Con đang muốn đến nhà bếp xem thử nướng xong hay chưa. Nướng xong sẽ đi lấy cho lão sư ngài.”

Eller gật đầu, mặc dù nuôi dưỡng tính cách Ice knight của Ecilan luôn đều có chút vấn đề, không giống thằng bé Lesus kia, đúng là một đứa vụn vặt, Chasel thật là nhạt được của quý rồi, đáng ghét! Chẳng qua nói đi thì

nói lại, Lesus thế nhưng không biết nướng bánh mì, hơn nữa còn là loại bánh mì siêu ngon này!

“Ta về phòng chờ người, ngoài bánh mì, tiện thể xin Neo chút rượu nho.”

“Vâng.”

Ecilan thở phào một hơi, so với đặc huấn mặt vô biểu tình, nó vẫn thích vào nhà bếp nướng bánh mì hơn, hận lão sư một ngày không thể ăn sáu bữa, để cho nó có thể cả ngày ở trong nhà bếp!

Bưng theo cả một khay bánh mì, Ecilan còn thử nướng bánh ngọt, là vị việt quất! Đáng tiếc lần đầu tiên làm thử, phân lượng không có cân đong tốt, đường bỏ vào quá nhiều, bánh ngọt làm ra thực sự quá ngọt rồi.

Ecilan cảm thấy có chút đáng tiếc, còn định mang về phòng, ăn kèm với nước nóng, để tránh lãng phí thực phẩm.

Trên đường trở về phòng lại gặp phải người không ngờ, đó là Grisias, nó đầy mặt mang theo tươi cười xán lạn, trong miệng hình như đang lẩm nhẩm, không biết đang nói cái gì? Có lẽ là đang đọc quy tắc của thần Ánh Sáng chăng? Nghe nói Sun knight là Thánh kỵ sĩ trung thành tận tâm nhất của thần Ánh Sáng, đồng thời cũng là người phát ngôn của thần Ánh Sáng...

Cho đến khi Grisias đi đến cự ly chỉ cách vài bước, Ecilan đột nhiên nhớ tới đối phương là Sun knight, mà mình thuộc về Ice knight, cho nên, cho nên chúng phải cư xử không tốt!

Ecilan vội vàng bày ra bộ mặt vô biểu tình, nhưng không ngờ, Grisias lại đột nhiên dừng chân, sau đó nhìn... cái khay trên tay nó.

“Ah là bánh ngọt!” Nó kinh hô một tiếng hơn nữa còn trực tiếp vươn tay cầm lấy một cái.

“Cái đó, cái đó là tôi nướng thử... Không được!” Ecilan dưới cuống quýt quát to, nhưng quát xong lại phát hiện giọng điệu của mình thực sự rất tệ, gần như là đang mắng chửi rồi.

Grisia ngừng tay, cúi đầu nhìn bánh ngọt, có chút tiếc nuối hỏi: “Không được ăn sao?”

Ecilan cuống lên, mặc dù muốn giải thích nhiều thêm một chút, nhưng lão sư vừa mới nói từ hôm nay trở đi phải mặt vô biểu tình trầm mặc ít nói, nếu không thì sẽ không được vào nhà bếp nữa... làm sao đây?

Nhìn Ecilan vẫn là bộ dạng mặt vô biểu tình, Grisia cúi đầu, trước xin lỗi: “Vây... thật sự xin lỗi, tự tiện lấy bánh ngọt của cậu, đừng giận tôi nhé!”

Không phải... Nó không có tức giận! Ecilan cuống đến độ sắp khóc đến nơi.

“Chẳng qua dù sao miếng này cũng đã bị tôi cầm lên rồi, vậy cứ cho tôi ăn đi!” Grisia vừa nói xong, như thể sợ bánh ngọt sẽ phải trả về, lập tức nhanh như chớp bỏ chạy mất.

Ecilan sửng sốt, hoàn toàn không kịp phản ứng, đầu tiên là nghĩ đến Grisia hình như không có tức giận, thật là tốt quá, nhưng lập tức vừa lại nghĩ đến bánh ngọt bị lấy đi rồi, đó là bánh ngọt làm quá ngọt, nếu Grisia ăn... Quên đi, ăn một miếng biết quá ngọt hẳn là sẽ phun ra rồi đi?

Nói không chừng Grisia sẽ thích cái bánh ngọt việt quất đó? Có lẽ sau này có thể làm một chút bánh ngọt cho cậu ta ăn, cậu ta thoát nhìn rất thích đồ ngọt, đúng lúc mình cũng rất muốn thử làm đồ ngọt. Ecilan càng nghĩ càng vui vẻ, không nhịn được nhoẻn một nụ cười, trong đầu tràn đầy đồ ngọt và bánh mì đủ loại...

“Eci!”

Ecilan giật nảy mình một cái, hồi thần lại mới phát hiện lão sư đang bưng bưng nổi giận đi nhanh tới, đây khiến nó hoảng loạn cùng cực, nghĩ cũng biết, nó vừa rồi nhất định đã không bảo trì mặt vô biểu tình, nói không chừng còn cười một cách rất minh hiển!

Eller giận dữ đi tới, lập tức bắt đầu mắng: “Vừa mới bảo người không được cười, người liền vi phạm ngay lập tức! Người cái thằng nhóc này làm sao lại không nghe lời như thế? Không cười có khó như vậy sao? Từ hôm nay trở đi người không được vào nhà bếp cho ta! Cho đến khi người học được không cười mới thôi!”

“Vì sao không được cười?” Ecilan cuối cùng không nhịn được kích động nói: “Nếu con dùng sắc mặt đáng ghét xử sự với người ta, khiến người khác không vui thì làm sao? Có lẽ người đó sẽ ghét con thôi! Có lẽ con liền ít đi một người bạn rồi!”

Nhìn thấy Ecilan hiểm hoi kích động phản bác, Eller có chút á khẩu không nói gì, đứa trẻ này luôn luôn sẽ không ngỗ nghịch sư trưởng, hôm nay làm sao kích động như thế, hơn nữa lời nó nói thực sự khiến người không thể phản bác...

Ecilan trong mắt ứa nước, cố gắng muốn nhẫn nhịn không chảy xuống, nhưng thực sự nhịn không nổi rồi, vội vàng để khay lên bàn, nói câu “Lão sư, mời dùng bữa”, sau đó vội vội vàng vàng xoay người chạy đi.

“Eci!”

Nghe thấy tiếng gọi, bước chân Ecilan khựng lại, nhưng nó không có quay đầu, mà là tăng tốc chạy đi, bởi vì trên khuôn mặt nó sớm đã chảy đầy nước mắt.

Lão sư đã không cho nó cười, huống chi là khóc?

Hức hức... hức...

Thật, thật muốn về nhà làm thợ bánh mì...

“Cậu đang khóc cái gì vậy? Khóc một cách thương tâm như thế...”

Ecilan giật mình từ trên giường nhảy dựng lên, nó vốn đang nhào người trên giường, lại bị tiếng gọi bất thành linh dọa đến suýt nữa té xuống giường.

“Grisia?”

Grisia trợn to mắt nhìn nó, đây khiến cho mặt Ecilan đỏ lên, vôi vàng lau mắt, chùi hết nước mắt đi.

“Cậu còn không?”

“Huh?” Ecilan ngẩn người.

Grisia mang biểu tình vô cùng mong đợi hỏi: “Còn bánh ngọt không?”

“... Tất cả ở chỗ lão sư rồi.”

“Không phải chứ! Cái bánh ngọt vừa rồi rất lớn đó! Ông ấy định xơi hết sao?”

Ecilan có chút không hiểu tình huống lắm, nhưng vẫn trả lời: “Không, cái bánh ngọt đó quá ngọt, lão sư có thể sẽ không ăn.”

“Không ăn?” Grisia giật mình một cái: “Bánh ngọt đó ăn ngon như thế, ông ấy không ăn chẳng lẽ muốn vứt đi sao? Thật đáng tiếc quá đi! Không được không được, làm sao có thể vứt đi chứ!”

Ecilan vẫn còn trong trạng thái mơ hồ, lại bị Grisia một phát túm lấy, sau đó liền lôi nó ra khỏi căn phòng.

“Đi chúng ta đi tìm Ice knight, đòi bánh ngọt lại!”

Cái gì! Ecilan giật mình, vội vàng ngăn cản: “Chờ, chờ một chút...”

“Chờ cái gì chứ? Còn chờ nữa, bánh ngọt sẽ bị vớt mất thôi!”

“Chỗ tôi có bánh mì ăn, cũng là vị việt quất giống bánh ngọt! Cậu làm ơn đừng tìm lão sư nữa!”

Grisia dừng chân lại, quay đầu nhìn Ecilan, người sau vội vàng từ trong tủ móc ra bánh mì, sau đó phết mứt việt quất lên, rồi đưa cho Grisia.

Grisia nhận lấy bánh mì lập tức liền không khách khí cắn một miếng, thấy vậy, Ecilan cũng thở phào một hơi.

“Cái này không đủ ngọt, đi, đi tìm bánh ngọt!”

Ơ?

Hai tiểu kỹ sĩ đi cùng nhau khiến cho không ít người liếc nhìn, Grisia trên đường đều là cười, nhưng Ecilan ở bên cạnh lại dọc đường mặt vô biểu tình...

Grisia vừa cười vừa nhỏ tiếng: “Ah, đáng ghét, lại có người tới rồi, lại phải cười, mặt của mình cũng sắp đơ rồi! Siêu không muốn cười, nhưng không cười sẽ bị lão sư đánh chết... ta cười!”

Ecilan trợn to mắt nhìn Grisia. Cậu, cậu ta bình thường trong miệng lúc nào cũng lẩm nhẩm chính là đang dọc những cái này?

Dọc đường nhìn thấy Grisia chỉ cần có người đi ngang qua liền phải lộ ra tươi cười xán lạn nhất, không có ai liền buông lỏng da mặt, nhưng vừa có người liền lập tức phải cười, Ecilan đột nhiên phát hiện thì ra cười hình như cũng không phải là một việc nhẹ nhàng cho lắm.

Phía trước đi tới rất nhiều người, Grisia vừa thấy mặt liền xám ngoét, nhưng đuôi mắt nó đột nhiên liếc thấy Ecilan, lập tức liền quyết định cùng

nó nói chuyện, để mình khỏi phải cười không ngừng, chẳng qua vừa nhìn thấy hốc mắt đỏ ửng của Ecilan, hứng trò chuyện của nó tới thật rồi, không nhịn được hỏi: “Ecilan, cậu vừa rồi khóc cái gì vậy?”

“Tôi... tôi chỉ là đột nhiên cảm thấy mình không quá thích hợp làm Ice knight.”

“Oh? Vậy cậu muốn làm cái gì?”

“Tôi ban đầu là muốn làm thợ bánh mì giỏi nhất trong thành.”

“Oh oh! Hèn gì cậu biết làm bánh mì với bánh ngọt như thế!”

“Không có đâu, bánh ngọt vẫn là lần đầu tiên làm, còn làm quá ngọt...” Ecilan không nhịn được hỏi: “Cậu thật sự không cảm thấy bánh ngọt quá ngọt sao?”

“Đâu có à! Còn có thể ngọt thêm một chút đây... Huh? Đó hình như là lão sư của cậu đi?”

Ecilan quay đầu nhìn, quả thật không sai, Ice knight đang đứng ở trên ban công của hành lang, hơn nữa hẳn còn không phải một mình, Judge knight cũng ở đó.

Grisia dắt tay Ecilan, mang nó lên lên đi tới cửa sổ gần ban công nhất.

Ecilan có chút không hiểu gì hỏi: “Cậu không phải muốn tìm lão sư sao?”

“Đúng thế! Chẳng qua nghe trộm một chút bọn họ đang nói cái gì trước đi!”

Tại sao phải nghe trộm trước đây... nghe trộm hẳn là không đúng đi. Đang muốn sửa đúng Grisia thì trên ban công đột nhiên truyền xuống một câu.

“Thật sự là tôi sai rồi sao? Thật ra không nên tuyển Ecilan, nó vốn đã không phải đứa trẻ tới tham tuyển.”

Ecilan giật nảy mình một cái. Lão sư... hối hận vì tuyển nó rồi sao?

Nhưng, nhưng, nó đã rất cố gắng thích ứng thân phận mới của mình, cũng rất cố gắng muốn làm Ice knight, thậm chí cảm thấy luyện kiếm là chuyện rất vui thích, cũng quen thuộc với rất nhiều Thánh kỵ sĩ rồi...

Cảm giác hốc mắt lại có chút nóng lên, Ecilan quay đầu liền đi, nhưng lúc này, Grisias lại đột nhiên cầm tay nó, mặc kệ nó có vùng vằng thế nào, đối phương cũng không bỏ ra.

Trên ban công lại truyền đến tiếng của Ice knight: “Nhưng tôi thì không muốn chọn những đứa trẻ thoát nhìn rất lạnh nhạt kia! Ecilan tốt biết bao! Vừa chu đáo lại tôn kính sư trưởng còn biết nướng bánh mì!”

Ecilan ngẩn người, không vùng vẫy kiên trì bỏ đi nữa.

Tiếng nói trầm thấp của Judge knight truyền tới: “Cậu không có sai, nếu là tôi cũng tuyển nó, nó là đứa trẻ tốt. Nhưng cậu cũng không cần nôn nóng huấn luyện Ecilan thành tính cách Ice knight nên có, nó làm tiểu Ice knight cũng chẳng qua mới hai năm mà thôi.”

“Nhưng là...” Giọng của Ice knight tràn đầy khổ não: “Cậu cũng không phải không biết gần đây rất nhiều người nói việc muốn thay đổi tiểu Stone knight, thậm chí ngay cả tiếng nói phản đối tiểu Sun knight cũng có rồi, nếu như Ecilan không học được mặt vô biểu tình, đến lúc đó cũng xuất hiện làn sóng thay đổi nó, vậy nên làm sao đây?”

Chasel nhàn nhạt nói: “Đừng lo lắng, Neo sẽ không để cho người cậu ta tuyển bị đổi, cậu cũng biết tính cách của cậu ta, cậu ta nếu không chịu đổi, không ai có thể ép cậu ta.”

Eller vẫn có chút lo lắng nói: “Vậy tiểu Stone knight thì sao?”

“Nếu thay đổi một đũa, vậy đũa thứ hai muốn đổi sẽ có tiền lệ để theo rồi, cho nên Neo tuyệt đối sẽ không để cho tiểu Stone knight bị đổi, bởi vì cái này sẽ mang đến phiền toái cho cậu ta.”

Nghe vậy, Eller cảm giác nhẹ nhõm hơn nhiều, nếu Neo sẽ không để cho tiểu Stone knight bị đổi, vậy cũng tuyệt đối sẽ không để cho Ecilan bị đổi. Có ủng hộ của Neo, vậy làm chuyện gì đều nắm chắc hơn nhiều, bởi vì mọi người đều biết, Neo chỉ cần hạ quyết tâm, vậy cho dù là đúng hay sai, hẳn luôn kiên trì đến cùng... cưỡng bách người khác cũng phải kiên trì đến cùng.

“Vậy tôi an tâm rồi, có thể tiếp tục chậm rãi huấn luyện Ecilan, tiện thể cho nó thời gian vào nhà bếp nhiều hơn một chút... Bánh ngọt làm lần này cũng quá ngọt rồi đi! Tài bếp núc của nó còn có rất nhiều không gian cần tiến bộ! Thật là, hại tôi muốn ăn lại ngọt đến ăn không nổi...”

Cho đến khi đàm thoại của hai người ngừng rất lâu, Ecilan vẫn chưa hồi thần lại, nó lúc này mới phát hiện, thì ra lão sư gần đây luôn ép nó phải mặt vô biểu tình, vậy mà là bởi vì sợ nó bị đổi sao?

“Cậu rốt cuộc muốn làm Ice knight, hay là muốn làm thợ bánh mì đây?”

Ecilan sửng sốt, ngẩng đầu đối vào cặp mắt rất nghiêm túc của Grisia, nó suy nghĩ câu hỏi của đối phương, có phần ấp úng giải thích: “Tôi, tôi muốn... tôi muốn làm Ice knight! Ngoại trừ không thích điếm không thể cười này, cái khác đều rất thích, hơn nữa cho dù không làm thợ bánh mì, tôi vẫn có thể nướng bánh mì, nhưng không làm Ice knight, hình như sẽ, sẽ mất đi rất nhiều thứ!” Như là lão sư, như là Thánh kỵ sĩ khác, nó còn đã hẹn với Lesus muốn cùng luyện kiếm!

“Cậu thích cười?” Grisia có chút kinh ngạc nói: “Cười rất mệt đó!”

Ecilan suy nghĩ một chút, nếu cả ngày đều cười giống như Grisìa, ngẫm lại vẫn thật là rất mệt. Nó thành thật nói: “Nhưng tôi sợ nếu không cười, có lẽ sẽ bị người khác ghét.”

Nghe vậy, Grisìa lắc mạnh đầu, nói: “Ai nói? Cậu cũng đâu có cười với tôi, nhưng tôi lại cực kỳ thích cậu! Nhất là bánh ngọt của cậu!”

Ecilan chớp mắt, phát hiện Grisìa nói đúng, Ecilan căn bản chưa từng cười với nó lần nào, nhưng đối phương hình như cũng không vì thế mà ghét nó... Nó đột nhiên có chút hiểu ra rồi.

Cho dù trên mặt không cười, nếu như đưa đồ ngọt qua, vậy đối phương cũng sẽ không cảm thấy nó rất đáng ghét chứ?

Đồ ngọt... thì ra có thể thay thế tươi cười sao?

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 19: Phong Cách Trung Thực

Ánh mặt trời hôm nay thật là gắt!

Georgo nheo mắt, giơ tay che ánh mặt trời chói chang, mặc dù đây là hành lang của Thánh Điện, nhưng trên hành lang lại có rất nhiều tấm cửa sổ lớn, mặc dù đây khiến cho hành lang được chiếu sáng cực tốt, chẳng qua đối với bầu trời trong vắt không gợn mây hôm nay mà nói, thật sự là sáng đến có chút chói mắt rồi.

Tay vừa buông xuống, Georgo lập tức phát hiện phía trước có một bóng dáng thon dài, mái tóc vàng rực rỡ đến có thể lay động mắt người, bóng lưng kỳ thực nhìn không thấy cái gì, chẳng qua đôi tay lộ ra vô cùng trắng nõn.

Cực phẩm mỹ nữ tóc vàng... không, nhìn vóc người hẳn vẫn còn là mỹ thiếu nữ! Cực phẩm mỹ thiếu nữ tóc vàng à nha!

Georgo vọt lên, lấp ba lấp bấp mà hô lớn: “Cô gì phía trước kia, cô hình như rút khăn, khăn tay...”

Đồng thời, hẳn cũng từ trong lòng móc ra một cái khăn tay, loại khăn tay trắng thuần phía trên có thêu biểu tượng Điện Ánh Sáng này là của Thần Điện thống nhất phát cho tất cả kỵ sĩ và tế ti, cho nên mỗi nữ tế ti đều mang loại khăn tay này, trên người Georgo thì càng luôn luôn đều mang theo mười cái khăn tay!

Không phải bản thân cần dùng, mà là tiện cho tùy lúc tùy nơi đều có thể “nhặt được” khăn tay của nữ tế ti.

Mỹ thiếu nữ tóc vàng quay người lại, sau đó... biến thành một mỹ thiếu niên tóc vàng.

Chính là tiểu Sun knight hiện nay, Grisia, thủ lĩnh Mười Hai Thánh kỵ sĩ tương lai, người phát ngôn của thần Ánh Sáng — bóng lưng thoát nhìn lại y hệt một thiếu nữ xinh đẹp.

Mỹ thiếu... niên. Mặt của Georgo vắn vẹo một chút, nhỏ giọng nói: “Hừ hừ hừ, đúng là đen đui!”

Người tương lai sắp lãnh đạo mình thoát nhìn lại như một mỹ thiếu nữ! Nếu như cũng thật sự là mỹ thiếu nữ thì không nói làm gì, làm việc dưới tay mỹ nữ, ít nhất có thể no mắt, nhưng hăn lại cứ là bóng lưng mỹ thiếu nữ, quay người lại liền biến thành một gã khó ưa, đây làm sao bảo người không học máu?

“A!” Grisia nở ra một nụ cười, sáng chói không thua kém gì ánh mặt trời hôm nay, nói: “Ánh mặt trời hôm nay rực rỡ, tấm lòng của anh em Georgo cũng khiến người lấy làm tán thán.”

Grisia vừa nói, vừa vươn tay ra lấy khăn, nhưng Georgo trái lại đem khăn tay thu về trong người mình.

Những cái khăn tay này thế nhưng là do hăn vất vả đoạt lấy từ trên tay những tiểu kỵ sĩ khác, cần phải tiết kiệm để dùng, tránh cho ngày nào đó nhìn thấy nữ tế ti vừa ý, mà hăn lại không có khăn tay để nhặt cho người ta, tạo ra tiếc nuối to lớn!

Grisia lặng đi một chút, dò hỏi: “Cái... khăn của tôi?”

Georgo thuận miệng ứng phó: “Oh, tôi nhầm, không phải của cậu rớt, là của tôi.”

Grisia nhú mào, lần mò trong người mình một chút, quả nhiên, khăn tay của mình vẫn còn.

“Không có chuyện gì tôi đi trước đây!” Georgo chào, xoay người liền muốn rời khỏi, hẳn thế nhưng không hứng thú lãng phí thời gian với một gã đàn ông.

“Chờ một chút, anh em Georgo có thể giúp Grisiasia một việc nhỏ không.”

Georgo từ chối một phát: “Không, tôi không rảnh.”

Grisiasia lặng đi một chút, đây vẫn là lần đầu tiên có người từ chối thẳng thừng như thế, thông thường mọi người đối mặt với tươi cười của hẳn đều không có cách nào từ chối trực tiếp, cho dù thật sự rất bận, cũng sẽ lộ mặt khó xử mà đáp lại. Hẳn chẳng hai tay, giọng nhẹ nhàng nói: “Chỉ là một việc nhỏ mà thôi, sẽ không tốn quá nhiều thời gian của anh em Georgo.”

Georgo khó chịu nói: “Vậy cậu giúp tôi một chuyện nhỏ, đi tìm CEO giúp cậu có được không?”

Lần nữa bị dội nước lạnh, mặt của Grisiasia hơi động, nhưng hẳn cũng không vì thế mà bỏ cuộc, lộ ra thần sắc khó xử nói: “Nhưng anh em CEO đang sửa công văn, không có thời gian rồi.”

“Vậy tìm Ecilan đi!”

“Cậu ta đang thử nghiệm làm đồ ngọt mới.”

“Chikus?”

“Cậu ta sớm đã không biết chạy đi đâu chơi rồi.”

“Hm... Demos?”

Grisia nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nghi hoặc hỏi: “Demos là ai thế?”

“Tiểu Cloud knight ấy!” Georgo dùng biểu tình khó có thể tin nhìn Grisias: “Cậu ngay cả năm tên Thánh kỵ sĩ thủ hạ của mình cũng không rõ sao?”

“Cậu rất quen thuộc với tiểu Cloud knight sao?” Grisias tò mò hỏi: “Tôi hình như rất ít khi nhìn thấy cậu ta.”

“Không, tôi ngay cả tướng mạo của cậu ta cũng nhớ không nổi.” Georgo dứt khoát trả lời: “Chỉ là tên của cậu ta rất quái, cho nên nhớ tên mà thôi, cậu đi nhờ cậu ta giúp đỡ đi! Tôi thật sự rất bận, không rảnh giúp cậu đâu!”

Nghe vậy, Grisias liếc Georgo vài cái, người sau một tí ý định muốn giúp cũng không có, hẳn đành phải bỏ cuộc, lẩm bẫm: “Được thôi, đành đi tìm xem Demos ở đâu rồi, cậu ta thật sự rất khó tìm đó...”

Nhìn Grisias đi xa, Georgo lúc này mới buông lỏng một chút, hẳn sớm đã biết Grisias luôn luôn đi khắp nơi tìm người giúp đỡ, cho nên còn lâu mới bị lừa đây!

Ai muốn giống như Ceo, mỗi ngày đều có công văn sửa không hết! Nghe nói hẳn chẳng những phải làm công việc của lão sư nhà mình làm biếng không làm, còn phải giúp Grisias làm công việc lão sư Neo của hẳn làm biếng không làm.

Ôi Ceo đáng thương! Georgo mặc niệm một giây cho đồng bạn, sau đó rất vui mừng vì lão sư nhà hẳn là người nghiêm túc làm việc, căn bản sẽ không làm biếng đem công việc ném cho học sinh, cho nên hẳn ngoại trừ làm tốt bài tập lão sư giao cho, thật ra cũng không có gì phải làm, cuộc sống còn rất thanh nhàn.

Georgo rất thích loại cuộc sống thanh nhàn này, cho nên tuyệt đối sẽ không đáp ứng giúp Grisìa... Mỗi một người đáp ứng giúp hẳn đều không có kết cục tốt, nhìn kết cục của Ceo liền biết có bao nhiêu thảm rồi.

Trước khi kế nhiệm làm Mười Hai Thánh kỵ sĩ chân chính, nhất định phải trải qua loại cuộc sống thanh nhàn này... Không! Cho dù kế nhiệm Mười Hai Thánh kỵ sĩ, hẳn cũng tuyệt đối phải có cuộc sống thanh nhàn!

Có mười hai người cùng chống đỡ Thánh Điện, không lý nào mình phải bận rộn đến chết chứ?

Chẳng qua, Ceo hẳn là thoát không khỏi bốn chữ bận rộn đến chết này, hẳn hẳn thế nào cũng phải xử lý phần lớn công văn của Thánh Điện rồi, ai biểu hẳn xử lý công văn vừa nhanh vừa tốt, mọi người đều rất quen công văn hẳn sửa ra chứ?

Lúc này, mắt của Georgo chớp được một bóng dáng xinh đẹp, phía trước bên trái có một bóng dáng mảnh mai, mặc áo bào của nữ tế ti, hơn nữa có mái tóc xoắn màu nâu mềm mại. Hẳn lập tức từ trong người lại móc ra một cái khăn tay, hô lớn: “Cô gì phía trước kia, khăn, khăn tay của cô rách, rách rồi...”

Lúc nữ tế ti tóc nâu xoay người lại, Georgo vẫn thật có chút căng thẳng, sợ rằng nữ tế ti vừa lại biến thành nam tế ti rồi!

Nhưng không ngờ, nữ tế ti vẫn là nữ tế ti, hơn nữa còn là mỹ nữ tế ti siêu cấp, mặt trứng ngỗng, miệng anh đào, còn có một đôi mắt to ướt át, càng quan trọng là bộ ngực siêu đầy đặn!

Trúng mẫn lớn!

Georgo hai mắt tỏa sáng, suýt nữa rách cả nước dãi, may là hẳn đã tiếp nhận giáo dục giả trung thực mấy năm, cứ tự nhiên mà liền lộ ra nụ cười khờ khạo.

“O? Thật sự cảm ơn cậu!” Nữ tế ti không nghi ngờ gì, vội vàng nhận lấy khăn tay rồi nói: “Cảm ơn cậu.”

“Không, không cần khách khí.” Georgo sờ cái ót, căng thẳng nói tiếp: “Cô, cô có muốn tới phòng của tôi không?”

“Hả?” Nữ tế ti giật nảy mình một cái.

Georgo đôn hậu cười nói: “Bởi, bởi vì có người cho tôi rất, rất nhiều đồ ngọt! Tôi thực tại, thực tại ăn không hết, cho nên tôi, tôi muốn cho cô một chút, không biết cô có muốn không đây?”

Nghe vậy, nữ tế ti buông lỏng xuống, thậm chí còn có chút tự trách mình hiểu sai, tiểu Earth knight làm sao có thể như một tiểu sắc quỷ đây? Cô vội vàng trả lời “Được”, nhưng ở lúc vừa ngẩng đầu lên lại nhìn thấy một khuôn mặt tươi cười vô cùng xán lạn, nhất thời ngây ngẩn nhìn chủ nhân của khuôn mặt tươi cười đó.

Georgo đang mừng rỡ vì con mồi cắn câu, con mồi lại đột nhiên hai mắt nổi trái tim, ngây ngẩn mà nhìn... không phải hấn, mà là “thứ” nào đó sau lưng hấn!

Georgo đột ngột quay đầu, lúc này mới phát hiện Grisias lại có thể đi mà trở lại, hơn nữa trên khuôn mặt còn mang tươi cười xán lạn chết tiệt, lấp lánh một cách khiến cho người khác muốn đập chết hấn!

Grisias cười nói: “Anh em Georgo, nhìn vóc người mảnh mai của cô tế ti này, rõ ràng lượng ăn rất ít, ăn không nổi quá nhiều đồ ăn, nếu là bỏ thừa, thực sự rất lãng phí đồ ăn, cho nên không bằng đem bánh cho tôi đi? Không biết cô tế ti có đồng ý đem bánh cho tôi không?”

Nữ tế ti vội vàng lắc đầu, âm thầm vì bốn chữ vóc người mảnh mai này mà vô cùng cao hứng, nào dám nói muốn ăn cái gì.

Grisia cười cảm ơn: “Thật sự vô cùng cảm tạ ngài, chị em tế ti, tấm lòng của ngài ngay cả thần Ánh Sáng cũng vì thế mà cảm động.”

Lời nói xong, nữ tế ti rời khỏi một cách không cam tâm tình nguyện, chậm chậm mà một bước ba lần quay đầu, cuối cùng rốt cục cũng đi qua chỗ rẽ của hành lang, sau đó vừa lại quay đầu nhìn vài cái, lúc này mới quay qua đi.

Cho đến khi không còn nhìn thấy nữ tế ti, Grisia lúc này mới thả lỏng nụ cười xán lạn một chút, cười đến nỗi cảm giác da mặt cũng có chút đơ rời, hần quay đầu nói với Georgo: “Đến phòng cậu lấy bánh chứ? Là bánh của Ice làm phải không?”

Georgo khó chịu trả lời: “Tôi ăn hết rồi!”

Grisia sửng sốt, nghi hoặc hỏi: “Nhưng cậu vừa mới nói muốn lấy cho tế ti mà?”

“Tôi đột nhiên nhớ tới tôi đã ăn hết rồi, không được à?” Georgo cứ như thế trả lời.

Nghe vậy, Grisia không nói cái gì, chỉ là nghiêng đầu nhìn Georgo.

Vừa nhìn thấy thần sắc của Grisia, Georgo đột nhiên cảm giác sau lưng lạnh lạnh!

Thật ra Grisia chỉ là trợn lớn mắt nhìn hần mà thôi, nhưng không biết vì sao hần lại cảm thấy sau lưng có một trận gió lạnh quét qua, cảm giác vô cùng không ổn... Có lẽ hần nên hi sinh bánh ngọt của Ice? Trong phòng hần là còn có một ít bánh quy... Không! Hần việc gì phải thế!

Dù sao Grisia cũng là Sun knight quang minh chính đại... Ặc, Sun knight tương lai, cũng không thể làm gì với hần đi!

“Tôi rất bận, đi trước đây!” Georgo nói xong, nhanh chóng xoay người rời khỏi, còn lập tức nhìn thấy ngay mục tiêu tiếp theo của mình... mặc dù không lý tưởng như người trước, nhưng cũng là một tiểu mỹ nữ tế ti thanh xuân hoạt bát!

Hắn vội vàng đuổi theo, lập tức đã đem biểu tình khiến sau lưng người ớn lạnh đó của Grisìa quăng ra sau đầu rồi.

◇◇◇◇

Georgo ở tại phòng của mình, nhưng trong phòng không phải chỉ có một mình hắn, còn có một tiểu mỹ nữ tế ti thanh xuân hoạt bát.

Đây không phải lần đầu tiên hắn thành công dụ được nữ tế ti vào phòng hắn, chẳng qua trước kia đều là trò chuyện phiếm mà thôi, lần này nhất định phải tiến thêm một bước! ít nhất phải hôn môi mới được!

Georgo như mọi khi sử dụng kỹ năng quen thuộc: “Tôi, tôi pha trà cho cô ăn, ăn kèm với bánh quy, cô muốn hồng, hồng trà hay là trà xanh?”

Mặc dù là câu hỏi đơn giản, chẳng qua kỹ xảo của câu hỏi lại cao thâm, nếu hỏi có muốn uống trà hay không, nữ tế ti đơn độc đến phòng của con trai luôn có chút thận thùng, tuyệt đối sẽ ngại nói muốn ở lại để uống trà, nhưng nếu như trực tiếp hỏi muốn uống hồng trà hay trà xanh, nữ tế ti thường sẽ trả lời một loại trong đó, sau đó thuận theo lý mà ở lại uống trà ăn bánh!

Georgo ít nhất có mười loại phương pháp khiến cho phụ nữ nhất định sẽ ở lại phòng của hắn!

“Vậy hồng trà được rồi.” Nữ tế ti quả nhiên trả lời một loại trà trong đó.

“Vậy, vậy trước tiên ngồi ở trên giường một lát nhé!” Georgo vừa pha trà vừa hỏi có quá nóng không, có muốn mở cửa sổ không, sau đó vừa lại đưa

bánh lên trước. Đối với phụ nữ, ân cần dịu dàng tuyệt đối là kỹ năng không thể thiếu!

Đợi đến khi hồng trà bánh đều chuẩn bị xong, Georgo ngồi ở chỗ cách nữ tể ti khoảng chừng một mét, hai người vừa ăn bánh vừa trò chuyện.

Mặc dù hẳn nói chuyện lặp ba lặp bảy, nhưng nữ tể ti lại vì thế càng bỏ đi cảnh giác, cảm thấy hẳn thật thà dễ bắt nạt, còn thỉnh thoảng cố ý đùa giỡn hẳn, thấy hẳn lặp bảy, sau đó tự mình cười một cách hết sức vui vẻ.

Bất tri bất giác, Georgo đã ngồi ở bên cạnh nữ tể ti rồi, giữa hai người chỉ cách có một cái nắm tay!

Trò chuyện trò chuyện, mặt của Georgo càng đi càng gần, gần như sắp hôn tới nơi rồi, nữ tể ti mặc dù có chút thẹn thùng, nhưng lại không có di chuyển khuôn mặt trái trứng của mình...

Rầm

“Anh em Georgo... A!” Grisias xông vào, vừa nhìn thấy tình huống hiện trường, kinh hô một chút, mang biểu tình tràn đầy áy náy nói: “Thật sự cực kỳ xin lỗi, tôi quấy nhiễu hai người rồi à?”

“Không, không có!” Nữ tể ti nhảy lên, mặt đỏ bừng, cúi đầu nói: “Tôi, tôi đang muốn rời khỏi!”

Nói xong, nữ tể ti nhanh như bay mà tông cửa, vọt ra khỏi căn phòng, ngay cả tạm biệt cũng không nói đã rời khỏi rồi.

Mãi đến khi nữ tể ti chạy mất, Georgo lúc này mới hồi thần lại, nổi giận mà rống với cấp trên tương lai: “Cậu tới làm gì?”

Grisias cười hì hì nói: “Tới xem thử cậu hết bận hay chưa, có thể giúp tôi không?”

“Tôi đã nói với cậu tôi rất bận rồi!”

“Rất bận?” Grisya nhìn cửa phòng bị mở toang một chút.

Georgo mạnh mẽ nói: “Tôi bận kết bạn gái không được hả?”

“Cậu là Earth knight trung thực thật thà.” Grisya nhú mày nói: “Làm sao có thể như một Storm knight phong lưu?”

Georgo lại hùng hồn nói: “Biểu hiện của tôi rất trung thực thật thà tôi cũng là một người rất phong lưu, không được sao?”

Cái này là cường từ đoạt lý mà! Nhưng Grisya nghiêng nghiêng đầu nói: “Cũng... không phải không được, chẳng qua cậu có thể giúp tôi cái việc không?”

“Không giúp!”

Grisya suy nghĩ một chút, thử thương lượng: “Giúp tôi cái việc, sau này sẽ không tới quấy nhiễu cậu.”

... Ý lời này là nếu như hẳn không giúp, Grisya sẽ định thường thường tới quấy nhiễu hẳn sao?

Georgo cái gì không có chứ cứng đầu trái lại có rất nhiều, mạnh mẽ nói: “Không giúp!”

“Giúp tôi! Nếu không, tôi sẽ vạch trần bộ mặt thật của cậu đó!”

Georgo lập tức rống giận: “Vạch thì vạch, sợ cậu hả? Lo cho tốt bộ mặt thật của chính cậu trước đi! Dù sao tôi nói không giúp chính là không giúp!”

“... Cậu thật sự rất thích hợp làm Stone đó!”

“Cậu mới thực sự rất thích hợp làm Stone! Dù sao cũng đã có một đồng người giúp cậu rồi, mắc gì cứ muốn tôi giúp?”

Hai người rất thích hợp làm Stone tròng mắt lẫn nhau, tính ngang ngạnh hết sức tương tự.

“Cậu không đáp ứng tôi, tôi thật sự sẽ liên tục liên tục tới quấy nhiễu cậu đó!” Grisia mang giọng uy hiếp nói.

Không ngờ, Georgo lại dùng giọng càng kiên định nói: “Cho dù cậu liên tục liên tục liên tục tới phiền tôi, tôi cũng sẽ không đáp ứng giúp cậu! Tuyệt đối cả đời cũng sẽ không đáp ứng!”

Grisia cũng nổi giận, gầm lên: “Được! Vậy chúng ta cứ thử xem ai cố chấp hơn đi! Tôi tuyệt đối sẽ liên tục liên tục liên tục tới quấy nhiễu cậu!”

“Vậy cậu liên tục liên tục liên tục liên tục tới quấy nhiễu đi!”

“Được! Tôi nhất định sẽ liên tục liên tục liên tục liên tục liên tục...”

Storm che mặt khóc: Nếu có thời gian liên tục quấy nhiễu nhau như thế, vì sao không tới giúp tôi sửa công văn hả? Tới quấy nhiễu tôi đi! Cầu xin các cậu đó! Hu hu hu...

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 20: Nợ Một Nhân Tình

Ceo Storm vĩnh viễn đều không rõ,

Như vậy tôi nợ nhân tình của cậu, cậu nợ nhân tình của tôi,

Nợ đến cuối cùng rốt cục ai nợ ai?

Tóm lại, mặc kệ nó!

Giữa anh em chính là nổi giận thì đánh nhau, dù sao cậu luôn nợ tôi, dù sao tôi cũng luôn nợ cậu, nợ thêm một lần thì có làm sao!

◇◇◇◇

“Ceo, xem ánh mặt trời hôm nay ấm áp như thế, có thể giúp Sun một cái việc nhỏ ấm áp không đây?” Grisia mang theo tươi cười xán lạn, hai tay chấp lại, một điệu bộ cầu khẩn.

Giúp cái việc nhỏ thì không có vấn đề, nếu như là bình thường... Ceo bắt đầu nói: “Nhưng lão sư muốn tôi luyện tập bài học, không luyện tập xong không cho làm bất cứ chuyện khác.”

Grisia nhìn trái, Ceo nhìn theo qua, không phải là một dãy hành lang sao? Grisia nhìn phải, Ceo cũng nhìn bên phải theo, vẫn là một dãy hành lang... bọn họ đứng ngay ở giữa hành lang, cho dù nhìn phía nào, nhìn thấy đều là một dãy hành lang.

Grisia rốt cuộc đang nhìn cái gì? Ceo khó hiểu mà nhìn Grisia.

Grisia lại càng bất đắc dĩ quay lại nhìn Ceo, hỏi: “Ở đây có thể luyện tập bài học gì? Nếu như muốn đọc sách, cho dù có thể đứng đọc, trên tay cậu cũng không có sách; nếu như muốn luyện kiếm, cho dù không sợ luyện ở đây sẽ chém trúng người, trên tay cậu cũng không có kiếm, nếu như cậu không muốn giúp tôi, cũng nên tìm một cái cơ hợp lý một chút chứ?”

Ceo sửng sốt, lúc đang muốn nói mình không có tìm cơ, đột nhiên cơ hội luyện tập đã đến rồi!

Ceo vội vàng đẩy Grisia ra, sau đó đi một bước, mắt trợn trừng...

“Là tiểu Sun knight và tiểu Storm knight, hi hi, cả hai đều đáng yêu ghê!”

Thật, thật... thật nhiều phụ nữ quá! Làm sao lại nhiều như thế! Nhìn thấy cả một hàng mười mấy nữ tể ti đâm đầu đi tới, tiếng cười đùa không ngớt, Ceo kiên trì không nổi nữa, xoay người một cái rúc đến phía sau lưng Grisia.

“Huh?” Grisia quay đầu nhìn Ceo một cái, không hiểu cái tên này đang làm gì, những nữ tể ti phía trước lại đang hô gọi nó rồi.

“Tiểu Sun knight, tóc vàng của cậu là chăm sóc làm sao thế, vừa bóng vừa mượt lại vừa siêu sáng chói!”

Grisia đương nhiên không thể thật sự nói ra phương pháp điều chế dầu tóc của mình, nở một nụ cười xán lạn, nói: “Dưới sự chứng kiến của thần Ánh Sáng, các vị tể ti tỷ tỷ so với tóc của Sun càng rục rở!”

Đám tể ti cười khanh khách lên, mãi đến khi nữ tể ti dẫn đầu thúc giục mau đi, mọi người mới vừa cười vừa rời khỏi.

Ceo vừa nghe tiếng cười đã xa rồi, vội vàng nhảy ra, đối vào bóng lưng đã đi xa của nữ tế ti, mắt chớp không ngừng.

“Mắt cậu bị chuột rút hả?” Grisia nhìn tới nhìn lui đều không hiểu gã này đang làm cái gì.

“Làm gì có! Ceo lập tức quay đầu phản bác: “Tôi đang luyện đá lông nheo!”

“... Đá lông nheo có cái gì phải luyện tập?”

“Đương nhiên phải luyện tập chứ! Đá lông nheo thật sự rất khó, hơn nữa con gái đều cười không ngớt, nếu không thì là mắt lấp la lấp lánh mà nhìn tôi, trên người còn thật thơm, tôi căn bản không dám nhìn bọn họ...” Nói đến đây, Ceo chán nản nói: “Tôi vốn tưởng rằng Thánh Điện sẽ chỉ tới một hai nữ tế ti, cho nên mới ở đây chờ, kết quả làm sao tới cả một đoàn...”

Grisia gãi gãi mặt, nói: “Chỉ có như là Quang tế ti mới tới đơn độc đi! Nếu không các tế ti thông thường đều là qua tới giúp các Thánh kỵ sĩ trị thương, một người hai người nào đủ dùng, cho nên đương nhiên đều là tới một đoàn!”

Nghe vậy, Ceo cả mặt đều sụp đổ, bi thương nói: “Tôi hoàn thành không nổi bài tập của lão sư rồi, đá lông nheo với một trăm cô gái quá khó, làm không được rồi!”

Càng nói, mắt của Ceo càng trở nên ẩm ướt.

“Cậu, cậu đừng khóc mà! Tôi giúp cậu là được!” Nhìn đối phương đã đỏ hết cả mắt, Grisia vội vàng nói: “Cậu giúp tôi trước, sau đó tôi cũng giúp cậu, như thế được không?”

Ceo nước mắt rơm rớm hỏi: “Cậu thật sự có thể giúp tôi sao? Lão sư cũng không có biện pháp dạy được tôi rồi!”

“Yên tâm đi! Tôi là Sun knight của cậu mà!”

“Đã phải đâu...”

“Úi dào! Cũng sắp phải rồi! Đi đi đi, cậu giúp tôi trước rồi nói sau, chuyện của tôi khá khẩn cấp!”

Grisia dắt tay Ceo liền đi, căn bản không cho đối phương thời gian suy nghĩ với nói không.

◇◇◇◇

Rầm!

“Đây là cái gì?” Ceo nhìn Grisia ném lên bàn một tòa núi giấy, trợn lớn mắt đồng thời cũng hết sức khó hiểu.

“Công văn.” Grisia ngắn gọn trả lời, đồng thời bày mực, bút và vân vân công cụ phê sửa.

“Công văn?” Ceo nghiêng đầu, khó hiểu hỏi: “Vì sao cậu phải sửa công văn? Chúng ta còn đang thực tập, căn bản không thể xử lý công văn.”

“Câu này, cậu hẳn nên đi nói với lão sư tôi mới đúng.” Grisia cũng rất là bất đắc dĩ trả lời: “Chẳng qua, tôi phải nói trước cho cậu, toàn Thần Điện Ánh Sáng đều không có người nào dám đi nói với ông ấy việc này.”

“Judge knight trưởng thì sao?” Mặc dù thanh danh của Sun knight mạnh nhất đúng là dọa người, chẳng qua, Ceo cho rằng Judge knight trưởng cũng tuyệt đối không phải thứ bỏ đi.

“Lão sư ưu nhã mà cảnh cáo qua tôi, nếu tôi dám để cho Judge knight trưởng biết chuyện này, ông ấy sẽ đem toàn bộ thời gian tôi sửa công văn đổi thành khóa học ưu nhã.”

“Khóa học ừu nhã?” Ceo khó hiểu hỏi: “Học khóa này không tốt sao?”

“Đại khái không khác lắm với khóa học đá lông nheo của cậu đi...”

“Oh! Tôi thà sửa công văn còn hơn!”

“Đúng, cho nên mau sửa đi!” Grisìa ngồi xuống, nhét một cây bút vào tay Ceo, thúc giục nói: “Những công văn này là ngày mai phải giao rồi!”

Ceo cầm bút, có chút không biết làm sao, nhìn thấy Grisìa đã bắt đầu ra sức sửa công văn, nó cảm giác có chút ngại khi cứ tiếp tục không nhúc nhích rồi, thế là cũng bắt đầu lần đầu tiên xem công văn trong cuộc đời nó...

Rầm!

Gần như là cùng lúc cửa bị tông ra, truyền tới một tiếng rống to: “Grisìa, lão sư người đâu?”

Ceo thót tim, suýt chút xô bay cả núi công văn—— bọn họ là không nên sửa công văn, vậy mà bị phát hiện rồi! Làm sao đây?

Grisìa từ trong công văn ngẩng đầu lên, nói: “Có lẽ ở hầm rượu... Khụ! Ý tôi là xin hỏi Blaze knight trưởng tìm ông ấy có chuyện gì không?”

Khoan đã, bị phát hiện rồi đấy? Bình tĩnh như thế rốt cuộc là...

Blaze knight thở nhẹ một hơi rồi lại ồ ồ tiếng nói: “Lúc này còn ở hầm rượu... Thật là! Người mau đi tìm Neo, mang hãn tới đại sảnh!”

“Vâng.” Grisìa đứng dậy: “Ceo, tôi lát nữa sẽ trở lại, nhớ sửa công văn đấy!”

Ceo hiện đang bị vây trong trạng thái đầu óc trống rỗng, theo phản xạ liền “ờ” một tiếng, đợi đến khi Grisìa và Blaze knight trưởng đi ra ngoài,

nó mới chợt cảm giác không ổn...

Trên bàn thế nhưng là có một núi công văn đấy!

◇◇◇◇

“Lại có thể sửa xong hết rồi! Cậu thật lợi hại đó!” Grisìa bội phục nói.

Nghe vậy, con mắt của Ceo vốn tử khí nặng nề càng gia tăng khí tức chết chóc, nó yếu ớt nói: “Cậu chẳng phải nói hôm nay phải giao? Cho nên tôi đã sửa cả đêm đều không ngủ...”

“Đúng vậy! Là hôm nay phải giao!” Grisìa nói xong, thấp giọng lẩm bẩm: “Chẳng qua ngay cả tôi cũng thường thường trì hoãn, dù sao mọi người đều biết lão sư Neo chuyên môn kéo dài công văn.”

“Cậu nói cái gì?” Tiếng thều thào không rõ của Ceo ở phía sau.

“Không có gì!” Grisìa một tay cầm lấy công văn, tay kia túm lấy Ceo, nói: “Đi! Cậu giúp tôi hoàn thành nhiệm vụ sửa công văn, bây giờ đổi lại tôi giúp cậu hoàn thành bài học đá lông nheo!”

“Cậu còn nhớ?” Ceo có chút kinh ngạc, nó tối hôm qua không chỉ một lần cảm giác Grisìa chỉ là muốn lừa nó tới giúp sửa công văn, căn bản không định giúp nó hoàn thành bài học đá lông nheo.

“Đương nhiên!”

Đưa xong công văn, Grisìa kéo Ceo tới một nơi nào đó, sau đó dừng lại quay đầu hỏi: “Cậu bây giờ cảm giác thế nào?”

Ceo yếu ớt nói: “Cảm giác rất mệt, một đêm không ngủ, còn xem nhiều công văn như thế, trước mắt tôi tràn đầy câu chữ, cái gì mà yêu cầu chỉ thị, tăng chi viện, áp dụng trợ cấp sinh hoạt của Thánh kỵ sĩ năm sau...”

“Hướng sang bên kia chớp chớp mắt.”

“Tại sao?”

“Cậu cứ chớp trước là được mà!”

Ceo khó hiểu mà chớp mắt.

“Thật là đáng yêu!”

“Đẹp trai quá đi!”

Ceo sững sờ mà nghe thấy chỗ mình đá lông nheo truyền tới tiếng la hét của con gái, ở đó có... con gái sao?

Nó trợn lớn mắt, thử tập trung mắt nhìn rõ tình huống xung quanh, nhưng Grisìa lại một phát che mắt nó, sau đó đột nhiên bỏ ra nói: “Hướng phía trước bên phải chớp mắt.”

Ceo làm theo, vừa làm xong, hai mắt lại bị che kín.

Lần nữa được bỏ ra, truyền tới mệnh lệnh: “Phía trước bên trái chớp mắt.”

“Phía trước bên phải lại chớp một cái...”

Liên tiếp chớp mấy lần, Grisìa cuối cùng bỏ động tác che mắt, vỗ tay một cái, nói: “Bài học đá lông nheo với một trăm cô gái, hoàn thành!”

Hả? Ceo chớp mắt, cuối cùng thấy rõ hoàn cảnh xung quanh, ở đây là... Điện Ánh Sáng! Điện Ánh Sáng tràn ngập nữ tể ti! Nó lập tức trốn ở sau lưng Grisìa.

Thấy vậy, Grisìa dứt khoát kéo Ceo rời khỏi, vừa rời khỏi Điện, hai tay nó đan xen trước ngực, rõ ràng hợp lý nói: “Tôi đã nói tôi sẽ giúp cậu mà!

Nhớ rằng, cậu nợ tôi một cái nhân tình đó!”

... Hả?

◇◇◇◇

Trong khóa học

“Người rớt cuộc học được nháy mắt với mỹ nữ mà mặt không đỏ rồi!” Storm knight cảm động đến không thể cảm động hơn, vỗ vỗ vai của học sinh nói: “Ta đã biết người nhất định làm được! Lão sư cảm động quá đi mất!”

Bởi vì nó đã sửa công văn cả một đêm, trước mắt toàn là câu chữ chạy qua chạy lại, căn bản không thấy rõ người đối diện đó là nam hay nữ...

Kiểu này, hình như thật sự nợ Grisìa một cái nhân tình?

Ceo có chút không hiểu được, vì sao mình giúp Grisìa sửa công văn lại vẫn thiếu cậu ta nhân tình, chẳng qua, mặc kệ thế nào, mình chung quy là nhờ Grisìa mới rớt cuộc học được đá lông nheo, cho nên nói tóm lại vẫn là thiếu cậu ta một nhân tình... chẳng?

◇◇◇◇

“Này! Đây là công văn của hôm nay đấy!” Grisìa một hơi chắt lên tay nó một đồng công văn: “Làm xong những cái này, trước mắt cậu liền có thể tràn ngập câu chữ, không cần lo vấn đề không dám đá lông nheo nữa, cho nên cậu vừa lại nợ tôi một cái nhân tình đấy!”

Vì sao lại là nó nợ Grisìa nhân tình? Rõ ràng chính là nó giúp Grisìa sửa công văn chứ? Giúp sửa công văn vẫn nợ nhân tình, có loại chuyện này sao?

“Tôi đã giúp cậu sửa công văn rồi!” Ceo vẫn là có chút tức giận.

Grisia nghiêng đầu, thở dài nói: “Thật không thể bắt bẻ cậu, được rồi! Như vậy coi như cậu nợ tôi thêm một cái nhân tình là được, nhưng nhân tình lúc trước vẫn là còn nợ đấy!”

... Vì sao nó chẳng cảm giác có lời chút nào?

Chẳng qua, để đá lông nheo không đỏ mặt, hình như cũng không thể không sửa công văn rồi?

Sự việc rốt cuộc là từ lúc nào biến thành thế này?

Ở trong phòng sửa công văn, Ceo trăm điều khó hiểu, trong lúc đang tự hỏi, dưới tay nó vừa lại sửa xong mười mấy phần công văn.

“Ceo, người đang làm cái gì? Gần đây mọi người nói rất ít nhìn thấy người, người hình như rất bận.”

“Lão sư.” Ceo đang sửa công văn sửa đến tối tăm mặt mũi, nghe thấy tiếng nói chỉ có ngơ ngác mà ngẩng đầu lên, sau khi phát hiện là lão sư, tiếp tục ngơ ngác mà nhìn đối phương, căn bản không phản ứng lại.

“...Người đang xem cái gì?”

Storm knight cầm lấy một phần công văn trên bàn để nhìn.

Chết rồi! Nó căn bản không được cho phép sửa công văn! Mãi đến bây giờ, Ceo mới cuối cùng phản ứng lại.

“Người...” Sắc mặt Storm knight cứng đờ: “Lại có thể đang giúp Neo sửa công văn?”

Xong đời rồi! Làm sao đây! Grisia —

“Người ngay cả công văn của ta cũng không giúp sửa, lại có thể đang sửa công văn của Neo? Lão sư của người rốt cuộc là ta hay là hấn hả?”

...Ở?Ceo sợ hãi nói: “Đây là của Grisia mang tới, con là giúp Grisia, không phải giúp Sun knight trưởng.”

“Mặc kệ!” Storm knight khí thế tỏ ra rồi: “Người nếu giúp Neo sửa công văn thì phải giúp ta sửa!”

Ceo đột nhiên cảm giác mình hình như bị Grisia dẫn đi nhìn thấy rất nhiều chân tướng của Thánh Điện, gật đầu nói “Được, con giúp sửa công văn của lão sư, nhưng con không muốn học khóa đá lông nheo nữa!”

“... Người bị Grisia làm hư rồi, chẳng qua thành giao! Dù sao người cũng học được đá lông nheo rồi, không cần học cũng không sao.”

Kiểu này, mình hình như thật sự đã nợ Grisia một cái nhân tình lớn, chẳng qua rõ ràng là nó đã giúp Grisia sửa rất nhiều công văn mà? Ceo cảm giác có chút thắc mắc.

◇◇◇◇

“Chết! Cậu nợ tôi một cái nhân tình, cho nên giúp tôi!”

“Chết! Nể cậu đang nợ tôi nhân tình, mau giúp tôi!”

Còn gọi tôi là “Chết” thì sẽ khiến cho cậu chết!

“... Storm! Mau giúp tôi, cậu nợ tôi nhân tình!”

Mãi cho đến hai mươi tuổi lên làm Storm knight chính thức, Ceo Storm vẫn không hiểu mình vì sao lại nợ Grisia nhân tình, hơn nữa “một cái nhân tình” này làm sao vĩnh viễn đều trả không hết...

Tại lần nợ liên tục ba ngày sửa công văn đều không ngủ, nhưng trước mặt vừa lại bị Grisia ném một núi công văn, Ceo Storm cuối cùng phần nợ rồi, rống giận: “Grisia Sun!”

Hắn một chân đá ra, đá bay cái gã đối diện lúc nào cũng không ngừng mang công văn tới kia, sau đó vừa lại đuổi theo tiếp tục đá.

“A A A!” Grisia la hét né tránh, nhưng hắn nào có thân thủ linh hoạt của Ceo, vừa trốn vừa bị thỉnh thoảng đá trúng vừa kêu: “Cậu vì sao đột nhiên tức giận chứ! Tôi không hiểu à! Tôi gần đây đâu có làm cái gì đi... ý tôi là, đâu làm chuyện gì đặc biệt quá đáng đi? Ui da! Đừng đá mặt của tôi à!”

Không sai, không phải gần đây, cậu chỉ là làm kéo dài tám năm mà thôi.

Một cú đá cao từ chân phải của Ceo, gót chân ngừng ở bên mặt của Grisia, gió cuốn theo thậm chí thổi tung tóc vàng của đối phương, sau đó hắn chậm chậm hỏi: “Bây giờ bị tôi đá một trận đau đớn trút giận với sau này không giúp cậu sửa công văn nữa, cậu chọn cái nào?”

“... Đá tôi đi! Xin cậu dùng sức mà đá tôi đi! Đừng hạ thủ lưu tình, Thánh quang tôi rất cường, tôi là Sun knight có lực khôi phục siêu cường, không vấn đề! Tới đi!”

Lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Leaf lộ đầu vào, lo lắng hỏi: “Xảy ra chuyện gì thế? Tôi nghe thấy tiếng kêu... Các cậu đừng đánh nhau chứ!”

Trên mặt mang vết đấm, Sun lộ ra nụ cười xán lạn nói: “Anh em Leaf, chính cái này gọi là đánh là tình chứ là ái, tôi với anh em Storm chỉ là đang trao đổi tình với ái, cũng không phải là đánh nhau, xin không cần lo lắng.”

“... Xin lỗi quấy nhiễu trao đổi của các cậu.”

Leaf vừa lùi ra, cửa lập tức bị đóng lại.

Ceo mặt vô biểu tình nhìn Grisia, người sau vậy mà mang tươi cười nói: “Chết, cậu thân là thuộc hạ của tôi còn đánh tôi, cái này thế nhưng là phạm tội đấy! Đã bị Leaf nhìn thấy rồi, chẳng qua cậu thấy tôi giúp cậu giải thích tốt như thế, cậu vừa lại nợ tôi một cái nhân tình lớn!”

“...”

Ta ngay bây giờ trả tình của người! Ta đá ~~

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 21: Người Bù Nhìn Thân Ái

Elmairy có chút căng thẳng mà nhìn người bên cạnh, đối phương ăn mặc đen toàn tập, mặc dù không phải hắc bào như bình thường, chỉ là trang phục dễ hành động thông thường, nhưng thoạt nhìn vẫn không giận mà uy như cũ.

Lesus quả thật nghiêm túc như tin đồn, cũng đều là người mười sáu mười bảy tuổi, vì sao hắn có thể có uy nghiêm như thế đây?

Elmairy trăm điều khó hiểu, đồng thời cũng thấp thoáng có chút sợ hãi.

Kỳ thực hắn và Lesus không cùng tổ, trên lý luận căn bản sẽ không cùng làm nhiệm vụ, lần này theo Lesus làm nhiệm vụ, thực tại khiến cho hắn vô cùng căng thẳng.

Nhiệm vụ lần này cần một người thiện trường Thánh quang, nhưng những người cùng tổ khác nếu không phải có việc, thì cũng là không muốn tới, cho nên hắn cũng đành phải đi rồi.

Tiếng nói trầm thấp đặc biệt của Lesus vang lên: “Elmairy, cậu có cảm giác thấy phía trước có bất cứ tồn tại nào của hắc ám thuộc tính không?”

Elmairy cẩn thận cảm giác một chút, lắc đầu nói: “Không có, nhưng cự ly này quá xa rồi, nếu như lượng hắc ám thuộc tính không nhiều, tôi cũng không có biện pháp cảm giác ra, Grisias ở phương diện này tương đối mạnh.”

Nhìn gian nhà âm trầm trước mắt, diện tích còn khá rộng, trong tường rào còn có sân, cự ly đúng là có hơi xa, Lesus gật đầu nói: “Grisia ở phương diện này đúng là rất mạnh, đáng tiếc cậu ta hôm nay theo Sun knight đi hoàng cung rồi.”

Lời nói xong, nhưng Elmairy lại vẫn nhìn chăm chăm vào Lesus, trong lòng người sau run lên một cái, vội vàng trầm giọng nói: “Nhưng cho dù hẳn không có rời khỏi Thánh Điện, tôi cũng sẽ không cùng làm nhiệm vụ với tiểu Sun knight!”

Elmairy co rụt một chút, nhỏ giọng thử giải thích: “Grisia rất thân thiện.”

Lesus lạnh lùng nói: “Cho dù hẳn có thân thiện hay không, kiếm thuật của hẳn quá kém, hơn nữa thường thường đẩy công việc cho người khác làm, nếu làm nhiệm vụ với hẳn, sợ rằng phải tự một mình hoàn thành rồi.”

“...”

Mặc dù muốn giúp cấp trên đầu đỉnh tương lai giải thích, nhưng Elmairy lại ngay cả một lời biện giải cũng tìm không ra, lời của Lesus thực sự quá sắc nhọn rồi! Hẳn không nhịn được nói ra nghi hoặc của mình: “Cậu hiểu rõ Grisia như thế, thì ra rất quen thuộc với cậu ta sao?”

Trong lòng Lesus lại giật mình, nhưng trên khuôn mặt vẫn bảo trì trấn tĩnh như cũ, làm ra thần sắc không hài lòng, hừ lạnh một tiếng rồi nói: “Tôi làm sao lại quen biết với tiểu Sun knight? Tiểu Sun knight hẳn là mẫu hình của Thánh Điện, nhất cử nhất động đều bị mọi người bỏ vào trong mắt, biết được mọi hành vi của hẳn cũng không khó.”

Elmairy bừng tỉnh. Thật không xong à! Thì ra danh tiếng kiếm thuật kém cỏi và ném công việc cho người khác của Grisia đã lan truyền đến tận sở thẩm phán rồi sao?

Lesus quay đầu qua, lần lượt hạ lệnh với năm Thánh ký sĩ ở phía sau: “Hai người các người đến cửa sau đợi lệnh, người tiến lên gọi chủ nhà ba tiếng, không có hồi ứng thì lập tức phá cửa mà vào, sau khi vào lập tức triển khai tìm kiếm.”

“Vâng.”

Nhìn thấy Lesus chỉ huy một cách tự nhiên, Elmairy thực sự vô cùng bội phục, mặc dù mọi người đều biết bọn họ là Mười Hai Thánh ký sĩ tương lai, nhưng dù sao cũng là “tương lai”, hơn nữa tuổi còn nhỏ, cho nên mười hai tiểu ký sĩ thực ra cũng không có thực quyền, muốn chỉ huy một nhóm Thánh ký sĩ lâu năm hơn mình rất nhiều, luôn luôn có phần cố kỵ, ít nhất trên giọng điệu cũng sẽ không trực tiếp hạ lệnh như thế, nhưng Lesus hình như hoàn toàn không có loại bối rối này.

Những Thánh ký sĩ bị trẻ con chỉ huy cũng không có lộ ra bất cứ biểu tình bất mãn hay xấu hổ gì, bọn họ rất kính nể Lesus, Elmairy từ biểu tình trên mặt của bọn họ đã có thể biết rồi.

Lesus thật là rất giỏi, chẳng qua nếu có thể, Elmairy vẫn không muốn cùng làm nhiệm vụ với đối phương, bởi vì cảm giác áp bức Lesus cho người khác thực sự quá nặng, vẫn là đứng ở bên cạnh Grisìa nhẹ nhàng hơn một chút.

Lesus hạ một cái mệnh lệnh cuối cùng: “Elmairy, cậu ở sau lưng tôi yểm hộ mọi người.”

Đây căn bản là ảo giác của mình đi? Nghe thấy lời của Lesus, Elmairy đột nhiên tỉnh ngộ, Grisìa luôn là đẩy công việc cho người khác, như loại tình huống này hẳn nhất định kêu người khác lên trước mà mình thì đệm phía sau, mà sự nghiêm túc của Lesus thế nhưng là xa gần đều biết, hẳn hẳn sẽ không đẩy công việc cho người khác.

Đứng ở bên cạnh Grisìa kỳ thực chẳng nhẹ nhàng chút nào!

“Elmairy!” Lesus đi mấy bước, phát hiện người phía sau không đi theo, quát khê: “Cậu đang ngăn cái gì? Mau đi theo! Còn nữa, lấy vũ khí của cậu ra phòng bị!”

“Vâng, vâng!” Elmairy giật nảy mình, vội vàng lấy cung sau lưng xuống, rồi lại lấy ra một mũi tên gắn ở trên cung.

Thánh kỵ sĩ phía trước nhất hô ba tiếng, hòng bự đến nữngười của nhà bên cạnh cũng ló đầu ra nhìn rồi, nhưng trong cửa lại không có người trả lời.

Elmairy có chút căng thẳng, căn cứ vào báo cáo, ở đây có người sử dụng ma pháp hắc ám thuộc tính, hơn nữa là dùng để nguy hại người khác.

Rầm!

Cửa cuối cùng cũng bị đá ra, một đoàn người nhanh chóng tiến vào, dọc đường lục soát từng phòng một, không bỏ qua bất cứ manh mối nào.

Nhà tuy không nhỏ, nhưng dù sao cũng không phải hoàng cung biệt viện gì, lục soát không lâu đã lục soát hết một lượt, một Thánh kỵ sĩ báo cáo với Lesus: “Trong nhà không có người.”

Lesus nhíu mày quay đầu hỏi: “Elmairy, có cảm giác thấy hắc ám thuộc tính không?”

Elmairy lắc lắc đầu.

Nhận được trả lời này, mày của Lesus nhíu càng chặt.

“Có lẽ là báo nhầm.” Elmairy thử giải thích: “Dân chúng không hiểu rõ hắc ám thuộc tính, có khi nhìn thấy một ít dị trạng liền cho rằng là có người đang sử dụng hắc ma pháp rồi.”

Jesus cũng cho rằng tính khả năng của cái này rất lớn, nhưng hẳn lại thà cẩn thận một chút còn hơn, nói với mọi người: “Quay lại kiểm tra thêm một lần, không có dị trạng thì rời khỏi...”

Giết chết người! Giết chết người gã bội bạc này!

Elmairy kinh hô: “Jesus, âm thanh đó...”

Jesus hô tiếng “đi”, sau đó bước nhanh bắt đầu chạy, thấy vậy, Elmairy và những Thánh kỵ sĩ khác cũng chỉ có thể cất bước đuổi theo.

Bọn họ xông đến sân nhà, sân cũng không lớn, chẳng qua nhìn quanh mấy cái liềm phát hiện có người đứng ở trong lùm cây, một cây đại thụ che chắn phần lớn bóng dáng đối phương, chỉ có thể nghe thấy tiếng chửi rủa không ngừng trong miệng người đó, đầu tóc tán loạn, còn đệm theo từng tiếng đập gõ không biết từ đâu mà tới.

Nghe chửi rủa ác độc trong miệng người đó, da đầu Elmairy cũng tê dại, mà Jesus lại không có chần chừ, hẳn tiến lên một bước, quát khê: “Buông vũ khí trên tay xuống!”

Quát xong, hẳn liền thấy rõ hình dạng đối phương, nhất thời sửng sốt, không biết nên thế nào mới phải.

“Jesus?” Thấy tình huống hình như không đúng lắm, Elmairy vội vàng đi lên, lại cũng sững ở tại chỗ theo.

Người đó vậy mà là một... phụ nữ?

Hơn nữa còn là một phụ nữ vô cùng kinh khủng, mặc dù cô ta tóc tai bù xù, quần áo cũng bẩn loạn không chịu nổi, nhưng khi cô ta hồi thần lại phát hiện đám người Jesus, liền sợ đến đứng cũng đứng không vững, ngay cả thứ trên tay cũng rớt xuống đất... đó là một cây búa.

Người phụ nữ lùi mấy bước, lưng tựa vào thân cây, bên cạnh cô ta vậy mà có một hình người nhỏ do rơm rạ bó thành, bị rất nhiều cái đinh ngang dọc đóng ở trên cây.

“Các, các người là ai? Muốn làm cái gì?” Cô ta hoảng sợ kêu hét.

Jesus trầm giọng nói: “Bọn ta là Thánh kỵ sĩ của Thần Điện Ánh Sáng, nhận được báo cáo ở đây có người sử dụng hắc ma pháp nguy hại người khác.”

“Hắc, hắc ma pháp?” Người phụ nữ thật sự bị dọa, ngay cả lời cũng nói không rõ ràng: “Tôi chỉ là, chỉ là...”

“Trước tiên mang cô ta sang bên cạnh, nhớ, không được lơ là xem nhẹ.” Jesus chỉ thị Thánh kỵ sĩ bên cạnh.

“Rõ!”

Elmairy thực sự không cảm thấy người phụ nữ đó giống như người biết sử dụng hắc ma pháp, hắc ám thuộc tính cũng không phải thuộc tính dễ dàng tụ tập, nếu như cô ta thật sự biết sử dụng ma pháp của hắc ám thuộc tính, vậy ít nhất là một ma pháp sư có thực lực khá, hẳn không nên là bộ dạng thất thố kinh hoàng này.

“Xem xem cái này có dấu vết của hắc ma pháp không.” Jesus khom lưng nhặt búa lên, sau đó bỏ lên tay của Elmairy, nói: “Mặc dù tôi không cho rằng cái này có liên quan với hắc ma pháp, nhưng năng lực Thánh quang của tôi không mạnh, cậu kiểm tra một chút.”

Elmairy nhận lấy cái búa sau đó lật lật xem xét, lắc đầu nói: “Đây chỉ là một cái búa bình thường, không có bất cứ dị dạng gì, hắc ám thuộc tính cũng không cao.”

“Không cao? Vậy nghĩa là có?” Jesus hỏi ngược lại đối phương.

Nghe vậy, Elmairy vội vàng giải thích: “Cậu hiểu sai ý của tôi rồi, thuộc tính của mỗi dạng đồ vật đều vô cùng phức tạp, phần lớn trộn lẫn những thuộc tính khác nhau, mặc dù tôi có học làm thế nào cảm tri hắc ám thuộc tính, nhưng cũng không thể hạ kết luận nói cái vật này có hay không có hắc ám thuộc tính, chỉ có thể nói hắc ám thuộc tính của nó ở trong phạm vi bình thường, cũng không có tình trạng tụ tập đặc thù.”

“Thì ra như thế.” Lesus gật đầu, trầm ngâm một chút rồi nói: “Cậu thử làm theo động tác của cô gái kia gõ gõ cái người bù nhìn đó xem, có thể từ đó cảm nhận được hắc ám thuộc tính hay không.”

“Ồ... Được.”

Mặc dù cảm giác cái động tác này có chút kỳ quái, thật sự không làm sao muốn làm, nhưng Elmairy lại không thể nói ra lời từ chối, nhất là đối phương còn là Lesus! Đừng nói hắc, căn bản không có Thánh kỵ sĩ dám nói “không” đi!

Nói như thế cũng không đúng, ít nhất có Grisias dám là được.

Elmairy đi tới trước cây, nhìn người bù nhìn, trong lòng cực kỳ bất đắc dĩ, nhắc búa lên đập một chút, sau đó quay đầu nhìn Lesus, người sau nhíu mày một cái, nói: “Tiếp tục.”

Elmairy đành phải cầm lấy búa, một cái rồi lại một cái không ngừng gõ xuống, càng gõ lực càng lớn, càng gõ càng nhập tâm, gần như đã quên mình vốn đang làm cái gì...

“... Elmairy!”

Elmairy đột nhiên tỉnh lại, nghi hoặc quay đầu hỏi: “Làm sao vậy?”

“Đã được rồi.” Lesus nhìn Elmairy, có chút hoài nghi hỏi: “Cậu vẫn ổn chứ?”

Elmairy đầu đầy mồ hôi nói: “Đúng vậy, tôi rất ổn.”

Sau khi nhìn đối phương một chút xác thực không có dị trạng, Lesus dò hỏi: “Có hắc ám thuộc tính hay không?”

“Hoàn toàn không có.”

“Thật sao?” Lesus trầm tư một chút, nhưng hẳn vẫn rất để ý sự thất thần vừa rồi của Elmairy, sau khi nhiều lần suy nghĩ rồi hạ quyết định: “Để cẩn thận, tôi nghĩ vẫn là đem búa và người bù nhìn đó cho tiểu Sun knight giám định một chút.”

“Được.”

◇◇◇◇

Gõ gõ cửa phòng của Grisìa, Elmairy kiên nhẫn chờ đợi, bởi vì trong mười lần gõ cửa khoảng chừng có tám lần, Grisìa đều sẽ không trả lời cửa nhanh như thế.

Phía sau cửa truyền tới đủ loại âm thanh, tiếng đồ vật rớt xuống lạnh lạnh, tiếng xả nước... thỉnh thoảng còn nghe thấy chửi mắng “Khi gió, đây nhất định là nguyên rủa” gì đó, nhưng Elmairy đều coi như không có nghe thấy.

Nhớ có lần hẳn hỏi thêm mấy câu “Cậu đang làm gì vậy”, liền bị Grisìa nhét đồng văn kiện cao nửa mét, thật không biết những văn kiện đó rốt cuộc đã tích lũy bao lâu...

Cửa phòng bị mở ra một phát, một thiếu niên tóc vàng đi ra, tươi cười của hẳn xán lạn vô cùng, chỉ là đầu tóc và quần áo còn có hơi ẩm ướt nhỏ giọt.

Đang tắm sao? Elmairy cảm thấy có hơi áy náy.

Grisia bắt đầu phượng thức dò hỏi trường thiên đại luận kia của hắn: “Anh em Leaf thân ái, không biết là lời nhắc nhở nhỏ nhẹ của thần Ánh Sáng, hay là do anh em bình thường nên giao lưu nhiều hơn, khiến cho cậu tới gõ vang...”

Vì không để cho hắn tiếp tục nói nữa, Elmairy vội vàng lấy ra búa và người bù nhìn, nói: “Lesus bảo tôi đem cái này cho cậu xem thử.”

Grisia cúi đầu nhìn người bù nhìn và búa, tươi cười xán lạn đờ một chút, khó hiểu hỏi: “Ý của anh em Lesus là muốn tôi xem cái gì đây?”

“Xem xem trên đó có hắc ma pháp không.” Elmairy thành thật nói rõ chuyện xảy ra: “Dân chúng báo cáo gần nhà họ có người sử dụng hắc ma pháp nguy hại người khác, cho nên Lesus và tôi đã đến xem thử...”

Grisia sau khi nghe hoàn chỉnh đoạn tự thuật rồi cúi đầu nhìn búa và người bù nhìn, sau đó vẫy vẫy tay với Elmairy, ý bảo hắn tiến vào phòng.

Elmairy có chút nhạ dị, nhưng vẫn theo vào.

“Trong cái này căn bản là không có hắc ma pháp đâu!”

Không ngờ, Grisia vừa đóng cửa phòng liền hạ kết luận, hơn nữa giọng điệu “không hề ưu nhã”, Elmairy cũng không phải rất kinh ngạc, Mười Hai Thánh kỵ sĩ đều biết, mức độ ưu nhã của Grisia sẽ tùy theo sự giảm thiểu của số người xung quanh mà giảm thiểu theo.

“Cậu chắc chứ?” Elmairy có chút không thể xác định, vội vàng miêu tả tình huống lúc đó: “Nhưng bộ dạng người phụ nữ kia đóng đinh người bù nhìn rất dọa người! Hệt như phát điên!”

“Cô ta chỉ là đang giải tỏa tâm tình của mình mà thôi.” Grisia lắc đầu nói: “Nếu đóng đinh người bù nhìn chính là hắc ma pháp, vậy hắc ma pháp cũng không khỏi quá đơn giản rồi đi.”

Elmairy cũng là cho rằng như thế, nhưng hấn lại không hiểu câu nói kia của Grisias: “Vĩ sao đống đĩnh người bù nhìn lại có thể giải tỏa tâm tình?”

Grisia cười một chút, giải thích: “Không phải đống đĩnh người bù nhìn, là đống đĩnh cái gã khiến cậu nổi giận! Đem người bù nhìn tưởng tượng thành hấn, thậm chí nhét tóc hoặc là móng tay của kẻ thù vào bên trong bù nhìn, sau đó hung hăng mà dùng đĩnh đống chết hấn!”

Elmairy trợn lớn mắt, kinh hô: “Như vậy hình như không tốt lắm đi!”

“Có gì không tốt?” Grisias nhún vai nói: “Đống đĩnh người bù nhìn chung quy vẫn tốt hơn so với hấn thật sự lấy đao đi giết kẻ thù chứ?”

Huh? Nói như thế trái lại cũng rất có đạo lý! Elmairy nhìn người bù nhìn trên tay, nhớ lại cảm giác lúc mình làm theo chỉ thị của Lesus đống đĩnh người bù nhìn... Không! Không được, mình tuyệt đối không thể làm ra hành vi quái đản đó!

“Đúng rồi, Strawberry.” Grisias đột nhiên hô một tiếng.

“Tôi tên là Elmairy... Quên đi, chuyện gì?”

“Giờ hai tay ra.”

Elmairy theo lời vươn tay ra, sau đó trên tay liền bị chất công văn cao nửa mét.

◇◇◇◇

Grisias đang muốn đi tìm Elmairy, những văn kiện kia đã quá thời gian giao nộp quá lâu rồi, lão sư thúc giục không ngừng, hấn đành phải tới xem thử Elmairy rốt cuộc làm xong hay chưa... Mặc dù hấn là cơ suất chưa làm xong khá cao, những văn kiện kia nhiều đến cao như núi.

Nếu bất đắc dĩ, mình cũng đành phải theo xuống biển làm rồi. Grisia có chút buồn bực, hẳn ghét nhất là sửa văn kiện, muốn sửa xong một phần văn kiện, ít nhất phải ghi ba chữ “thần Ánh Sáng” hơn hai mươi lần, cứ như là đang chép phạt!

Hi vọng Strawberry đã làm xong rồi. Grisia vừa đẩy cửa phòng của Elmairy, sau đó bởi vì nhìn thấy cảnh tượng quá chấn kinh mà cứng đờ không nhúc nhích.

Elmairy đang giơ búa, dùng sức đập bù nhìn trên tường, một cái rồi lại một cái, ngoài miệng còn không ngừng chửi: “Đáng ghét! Lần nào cũng đẩy công việc cho ta! Hại ta làm không xong, thường thường đều phải thức đêm, bất luận là yêu cầu gì đều không thể từ chối, đây rốt cuộc là cái thiết định nhằm nhí gì... Grisia?”

Chửi xong một hồi, hẳn cuối cùng cũng nhìn thấy Grisia đứng ở cửa, cả người nhất thời sợ đến hoảng loạn.

“Cậu, cậu đến làm gì?” Sắc mặt của Elmairy tệ đến không thể tệ hơn rồi, thân là Thánh kỵ sĩ, hẳn lại có thể làm ra hành động vừa chửi rủa vừa đóng đinh người bù nhìn, hơn nữa còn đã bị người biết!

Có thể sẽ giống như người phụ nữ kia bị hiểu lầm mình đang sử dụng hắc ma pháp hay không? Vậy hẳn có thể sẽ bị đổi... Có lẽ không chỉ như thế, có thể còn sẽ bị trói lên cọc thiêu chết!

Nếu nói ra “nhìn thấy cậu ta đóng đinh người bù nhìn”, không biết cái đinh này có đổi lại đóng lên người mình hay không? Grisia đột nhiên cảm giác hết sức không ổn, mặc dù Elmairy bình thường rất dễ bắt nạt, chẳng qua hẳn bây giờ lại có loại trực giác mãnh liệt, chính là ngàn vạn lần không được nói ra chuyện Elmairy ở trong phòng đóng đinh người bù nhìn, nếu không mình có lẽ đợi không được cái ngày chính thức kế nhiệm Sun knight rồi.

“Nhìn, nhìn thấy... nhìn thấy căn phòng của anh em Elmairy đúng là thật sạch sẽ!”

Elmairy sững sốt. Grisia không định đi vạch trần mình sao... hơn nữa cậu ta vừa mới gọi mình là gì? Đã bao lâu không nghe thấy cậu ta gọi tên của mình rồi?

Grisia vội vàng nói: “Tôi chỉ là muốn tới lấy công văn mà thôi, cái gì cũng không thấy, hơn nữa tôi có thể thề sau khi rời khỏi đây, tuyệt đối không nhớ bất cứ chuyện gì!”

Thấy hăn hình như thật sự không định vạch trần mình, Elmairy lúc này mới dè dặt giải thích: “Tôi, tôi chỉ là muốn thử thử xem thế này có phải thật sự có thể giải tỏa tâm tình hay không, phát hiện còn rất hữu dụng, cho nên, cho nên đã...”

“Ahem!” Grisia dùng sức ahem một tiếng nói: “Tôi chỉ là tới lấy công văn, cái gì cũng không nhìn thấy, cho nên cậu cũng không cần giải thích, chỉ cần nói cho tôi công văn đã sửa xong chưa?”

Elmairy gật gật đầu, đi tới cạnh bàn cầm lấy một xấp văn kiện dày, sau đó đi tới bên cửa, lúc vươn tay muốn đưa cho Grisia, đột nhiên khựng lại.

Đúng lúc Grisia đang suy nghĩ có nên đoạt lấy công văn rồi bỏ chạy ngay hay không, Elmairy lên tiếng hỏi: “Grisia, có thể cho tôi một sợi tóc vàng của cậu không?”

“...Được.”

Nhổ xuống một sợi tóc, một tay giao tóc một tay nhận công văn, Grisia vừa đóng cửa phòng vừa tự lẩm nhẩm thôi miên mình: “Ta căn bản là gieo gió gặt bão, tự nhiên đi dạy Strawberry đóng đinh người bù nhìn, còn nói cho cậu ta có thể bỏ tóc và móng tay... Không không không! Ta không biết Strawberry sẽ đóng đinh bù nhìn, không nhớ, không nhớ ngàn vạn lần

không được nhớ... Lát nữa đi theo lão sư uống rượu uống đến say ngã, coi như mình đang nằm mơ là được! Đúng! Cứ thế mà làm!”

Nghe thấy những lẩm nhẩm này, Elmairy bật cười, mặc dù tay phải còn cầm búa, nhưng hẳn lại không muốn đóng đinh người bù nhìn chút nào.

Dứt khoát cầm lấy người bù nhìn trên tường, nhét tóc vàng vào, sau đó Elmairy cười nói:

“Sau này thì phiền mi để cho ta giải tỏa tức giận nhé! Người bù nhìn thân ái... còn có Grisìa.”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 22: Đạp Ra Chân Thực

Đạp cửa thật sự sẽ bị nghiền,

Thật là kích thích thú vị quá đi mất!

Chẳng qua có mấy cánh cửa là cửa cấm kỵ, Chikus chỉ đạp một lần, liền không bao giờ dám đạp lần thứ hai.

Lesus — đạp ra cũng chẳng có gì để coi, chỉ sẽ nhìn thấy Lesus đang sửa công vắn, sau đó còn sẽ chọc giận hẳn.

Grisia — sau khi đạp sẽ xảy ra chuyện cực độ khủng bố!

Giáo Hoàng — sau khi đạp sẽ...?

“Kiếp trước nhất định đã nợ Grisia, cho nên kiếp này để trả nợ, chẳng qua không sao, dù gì mười người khác cũng cùng đang trả nợ.” By Chikus.

“Nói bậy! Là tôi đang trả nợ chứ! Cậu đồ cái tên đần độn này!” By Grisia.

◇◇◇◇

“Chikus! Ta nói với người một tuần chỉ có thể đạp hỏng mười cánh cửa, người một ngày liền đạp hỏng hai mươi mấy cánh là thế nào?”

Blaze knight tức giận đùng đùng tìm học sinh tính sổ, không chút lưu tình dùng đầu gối gõ mấy cái lên đầu học sinh, bởi vì hắn bị Giáo Hoàng hết lần này đến lần khác cảnh cáo, Chikus mà đập hỏng thêm cửa, hóa đơn sửa chữa sẽ toàn bộ ghi vào khoản của hắn.

Ban đầu! Hắn cho rằng học sinh tuổi trẻ hăng hái, đập hỏng thêm mấy cánh cửa cũng không có gì, chẳng qua chỉ là cửa, hắn vẫn gánh nổi... Ai ngờ Giáo Hoàng vừa cho hắn xem số lượng Chikus hôm nay đập hỏng, hắn xém học máu, một ngày đã hai mươi mấy cánh cửa, một tháng thế nhưng là hơn năm trăm cánh rồi, cho dù là tiền lương của Blaze knight cũng gánh không nổi!

Bị gõ mấy cái, Chikus ra vẻ cúi đầu sám hối, nhưng lại vẫn không chịu tạ giáo mà lầm bầm: “Đập cửa nào còn có tính toán mấy cái chứ, nhìn thấy cửa đóng thì đập thôi!”

Blaze knight không chút khách khí néo lỗ tai của học sinh, khi nghe thấy đối phương kêu rên “đau đau đau”, lúc này mới bình tĩnh một chút, gầm lên: “Người coi chân dùng như tay chứ gì? Mở cửa đều dùng chân đập, có tin ta cho người ăn cơm cũng dùng chân ăn không?”

“...”

Mặc dù Chikus ngậm miệng không nói, chẳng qua biểu tình trên mặt thể nhưng không có chút sợ hãi nào, nó mới không tin lão sư thật sự sẽ làm như thế, mặc dù lão sư thoát nhìn hùng hổ, còn để cái râu quai hàm, nhưng thật ra da mặt rất mỏng, nếu nó thật sự làm ra loại chuyện như “dùng chân ăn cơm”, người đầu tiên ngăn cản nhất định là lão sư!

Vừa thấy loại biểu tình này, Blaze knight đã biết học sinh chẳng sợ chút nào, vì nghĩ cho tiền lương của mình, vẫn phải dùng thứ khác để quát bảo học sinh nhà mình ngưng làm loạn, hắn mở miệng cảnh cáo: “Một tuần chỉ

có thể đập hỏng mười cánh cửa! Nếu vượt qua, ta, ta sẽ trừ tiền tiêu vặt của người!”

Nghe vậy, Chikus cả kinh: “Lão sư làm sao lại thế? Đây là ngược đãi trẻ con, thần Ánh Sáng sẽ xử phạt thầy đấy!”

“Oh? Ngược đãi trẻ con phải không?” Blaze tức quá hóa cười: “Người còn chưa biết cái gì gọi là ngược đãi trẻ con chân chính! Có tin ta bắt chước phương thức Neo đối đãi Grisias để đối xử với người không?”

“Vậy có gì phải sợ chứ?” Chikus không phục nói: “Sun knight không phải chính là cần ưu nhã sao? Con là Blaze knight, cũng cần rất táo bạo, còn cần đập cửa nữa!” Đập cửa thế nhưng không phải công phu đơn giản, có một số cửa còn phải dùng đầu khí đập mới đập ra được đây!

“Không có gì phải sợ?” Blaze đảo mắt khinh khỉnh, tức giận nói: “Người cho rằng những công văn vĩnh viễn làm không hết kia của Grisias...”

“Xì! Grisias rõ ràng đều ném cho người khác làm, có lúc nào tự mình làm đâu?” Chikus lập tức phản bác.

“... Những công văn vĩnh viễn ném không hết đó của nó rốt cuộc đều là từ đâu ra? Ta thế nhưng chưa từng để cho người sửa qua lấy nửa kiện công văn!”

Nghe thấy công văn, Chikus do dự một chút, nó xác thực không muốn bị ném cho một đồng công văn, như thế thì không còn thời gian đi đâu chơi nữa, nếu giống như Ceo có công văn sửa không hết... Chikus rùng mình, không dám trả treo với lão sư nữa.

“Nhưng một tuần mười cánh cửa thật sự quá ít rồi!” Sợ thì sợ, Chikus, nó thế nhưng quá hiểu lão sư nhà mình rồi, bề ngoài thoạt nhìn rất đáng sợ, nhưng thật ra rất dễ mềm lòng.

Blaze knight suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy hơi nghiêm khắc, ngẫm lại phạm vi tiền lương của mình có thể gánh chịu, nói: “Một tuần chỉ có thể đập hỏng mười lăm cánh cửa.”

“Được! Bắt đầu tính từ hôm nay nhé!” Chikus hoan hô: “Lão sư tạm biệt, con đi đập cửa...” Nhận được một cái lườm mắt, nó sửa miệng nói: “Con đi chơi đây!”

“Đi đi, đi đi!” Blaze knight bất đắc dĩ phát phát tay.

Nhìn học sinh, Blaze cảm giác có chút bất đắc dĩ, chẳng qua ngẫm lại con trai hoạt bát có sức sống luôn là chuyện tốt, cũng không để ý như thế nữa.

“Fahr, cậu cũng quá mềm lòng rồi đi?”

Một bóng người từ trên cây đu xuống, Fahr Blaze trước khi thấy đối phương đã biết là ai rồi, người sẽ ở trong thời gian khóa dưỡng thành tính cách nhàn rỗi không chuyện làm, còn thích nằm ở trên cây hay giữa bụi cỏ thực tại không nhiều lắm, hẳn không cần nhìn cũng biết là Lanbi Storm.

Huống chi, từ hồi này, hẳn đã thấp thoáng người thấy mùi khói thuốc, đối phương vừa lại trộm thuốc lá của mình! Đúng là! Không biết tự mình đi mua sao?

“Người trẻ tuổi khí huyết tràn trề, khó tránh khỏi đập hỏng mấy cánh cửa, cũng không cần quá khắc khe.”

Lanbi tựa lên thân cây, trên tay còn lắc tẩu thuốc dài, không cho là đúng nói: “Grisia nếu là dám đập hỏng cửa, khiến cho Neo phải lấy tiền lương của mình đi đền, tôi thấy ngay hôm sau nó sẽ không còn mạng nữa đi!”

Đích xác không sai. Fahr có chút không biết nói cái gì đối lại, thật ra hẳn cũng không phải lần đầu tiên bị người nói quá nuông chiều Chikus, cộng

thêm vừa lại thấy Lanbi cầm tẩu thuốc cất giấu kỹ của mình, hắn có chút bực tức nói: “Đừng lấy Neo loại trường hợp đặc biệt đó để nói! Nếu thật sự lập luận lên, hắn căn bản là ngược đãi trẻ con, Judge nên đem hắn nhốt lại!”

Sau khi hút hơi thuốc lá vừa lại phun ra làn khói dài dài, Lanbi lúc này mới nhướn mày nói: “Nếu thật sự lập luận lên, tội danh của hắn ít nhất là ngược đãi toàn bộ Thần Điện Ánh Sáng đi, đâu chỉ đơn giản là ngược đãi trẻ con như vậy.”

Nghe vậy, Fahr bất đắc dĩ nói: “Neo từ lúc trẻ đã là cái gã phiền toái.”

“Đúng vậy, khi đó chúng ta thường nói căn bản không thể tưởng tượng được bộ dạng hắn dạy dỗ học sinh, không ngờ, bất tri bất giác, chúng ta đã trở thành lão sư cả rồi.”

Fahr cũng hết sức cảm khái, quan tâm hỏi: “Học sinh của cậu tình huống gần đây vẫn ổn chứ? Không tới mấy năm nữa, bọn chúng sẽ trở thành Mười Hai Thánh kỵ sĩ hạ nhiệm rồi.”

“Ngoại trừ quầng mắt thâm đen có hơi nặng, cái khác đều rất tốt.”

Fahr cũng biết Ceo gần đây sửa công văn đến tối tắm mặt mũi, hắn có chút xấu hổ nói: “Xem ra tôi vẫn đúng là quá nuông chiều Chikus rồi.”

“Cũng không phải tin tức gì mới.”

“Chết đi!”

“Đừng lo lắng.” Lanbi cười như không cười nói: “Grisia sẽ giúp cậu rèn luyện tốt tiểu Blaze knight, nó thế nhưng không cho phép thủ hạ mình có một tên vô dụng, tuyệt đối sẽ đem thuộc hạ “sử dụng cạn kiệt”, “ngay cả bã cũng không bỏ”, “ngốn thịt còn không nhả xương”.”

... Xem ra Lanbi cũng không phải thật sự không để ý quầng thâm mắt của học sinh mình.

Fahr cố đến cùng nói: “Grisia cũng là bất đắc dĩ, nó đây mới mấy tuổi, cũng không biết đã giúp Neo xử lý bao nhiêu mớ lộn xộn, ngay cả Chasel cũng không thể không thừa nhận sau khi có Grisia, trọng trách của hẳn giảm đi không ít.”

“Nó sẽ là một Sun knight tốt.” Lanbi lại nhả một hơi khói: “Tôi chỉ là người cha có tâm tình khi gả con gái, nhìn đứa con gái yêu quý biến thành nội trợ hiền của người ta, liền có loại cảm giác khó chịu thôi, đừng để ý tôi.”

Fahr đang muốn lên tiếng nhắc nhở, Lanbi lại nói trước rồi.

“Cũng đừng nhắc nhở tôi Ceo là nam, thằng đó từ nhỏ đã thích đả mặt lại ưỡn ẹo, không coi thành con gái, tôi đã đánh chết nó từ lâu rồi.”

Nghe vậy, Fahr xấu hổ nói: “Ít nhất nó sẽ không suốt ngày đập hỏng cửa.”

“Đúng thế!” Lanbi âm trầm mặt nói: “Nó chỉ là sẽ giậm chân nói “người ta ứ làm được”.”

Đúng là mỗi nhà có cái tiêu ky sĩ khó trị à...

Fahr nhắc tàu thuốc lên, đúng lúc Lanbi cũng đẩy tàu thuốc lên, hai người dứt khoát cùng rít khói thuốc, phun ra vòng khói khổ não dài thườn thượt.

◇◇◇◇

Một tuần chỉ có thể đập mười lăm cánh cửa, cho nên không thể giống như trước tùy tiện thấy cửa là đập, phải tuyển chọn cho tốt đập cánh cửa

nào mới được!

“He he!” Chikus nhìn một cánh cửa cười, nụ cười đầy tà đạo.

Đây là cửa nó trước giờ chưa từng đập qua —— cửa phòng của Grisia.

Grisia từng nhiều lần cảnh cáo không cho đập cửa của nó, chẳng qua... chính là như thế mới có giá trị đập! Giống như cửa cấm kỵ, đập nó ra so với đập những cánh cửa khác đều có cảm giác thành tựu hơn!

Cho nên, Chikus luôn để nó lại, đây là một trong những trò chính, nó thế nhưng không nỡ đập nó ra ngay từ đầu.

Đập cửa đơn giản là chuyện thú vị nhất trên thế giới!

Cửa đầu tiên đập là cửa của Ceo, bởi vì lão sư nói hãn và Storm knight rất quen thuộc, đập cửa của học sinh hãn sẽ không có chuyện.

Chikus mới đầu còn có chút không tình nguyện, cánh cửa tốt lành lấy tay mở không được sao? Mặc gì nhất định phải đập ra?

Nhưng là vừa đập cửa ra, Chikus liền nhìn thấy Ceo cầm một bức hình cô gái, nhìn đến đỏ bừng cả mặt, hơn nữa trên đầu còn trùm khăn quấn tóc, đang lúc nhuộm tóc.

Hơn nữa vừa phát hiện cửa bị đập ra, Ceo đầu tiên dờ dẫm sau đó kinh hoảng, cuối cùng suýt nữa bị dọa đến tuôn nước mắt, bộ dạng thực sự là... rất thú vị à!

Tiếp đến, nó liền bỏ không được, mỗi lần đập cửa ra đều có thể nhìn thấy đủ loại sự tình thú vị, làm sao có thể ngừng lại không đập nữa đây?

Oh, vẫn có cửa đập ra không thú vị, đó chính là cửa phòng của Lesus.

Đạp cửa của cậu ta chẳng những không có trò hay để xem — Lesus chỉ sẽ chậm chậm xoay đầu, nhú mày nhìn nó — sẽ bị sắc mặt lãnh khốc của Lesus hù đến bán sống bán chết, nhận được mấy câu cảnh cáo, chẳng có chỗ nào tốt! Nó không bao giờ muốn đạp cửa của Lesus nữa!

Đạp cửa của Grisia nhất định thú vị hơn nhiều!

Chikus có một trăm phần trăm nắm chắc, bởi vì mọi người đều biết bí mật của Grisia nhiều đến muốn nổ tung!

Hít một hơi, Chikus chuẩn bị xong tư thế đạp cửa — giơ chân lên cao — ta đạp!

RẦM!

RẦM!

RẦM!

Cửa bị đạp ra; Chikus định tình đang muốn nhìn rõ tình huống bên trong cửa, cả người lại bị văng ra ngoài; cuối cùng đập vào vách tường. Toàn thân đau gần chết, đầu óc cũng mê man, tưởng rằng mình sắp chết rồi.

“Chikus?”

Âm thanh này là Grisia? Không đúng, tên đó làm sao có thể gọi mình bằng tên chứ? Nhưng cái giọng nói này...trên người truyền đến cảm giác ấm áp, đây là cảm giác mà Thánh quang trị liệu sẽ có.

Không lâu sau, Chikus liền tỉnh táo lại, nó ngơ ngác nhìn người phía trước, quả nhiên là Grisia, đối phương không có mặc chế phục của tiểu Sun knight, chỉ là mặc áo trắng và quần ngắn, đầu mặt còn ẩm ướt.

Đang tắm sao?Chikus ngơ ngác nghĩ.

“Anh em vì sao muốn đập cửa của tôi đây?” Grisìa khó hiểu hỏi: “Nhớ tôi từng nói cho anh em, xin đừng đập cửa của tôi không?”

Chikus liều đến cùng nói: “Tôi, tôi quên mất.”

Nghe thấy loại đáp án này, Grisìa vẫn tươi cười, nói: “Anh em thật là nghịch ngợm à! Phiên sau này đừng đập cửa của tôi nữa.” Nói đến đây, nó chậm chậm tới gần, ở bên tai Chikus nhỏ giọng nói: “Lần sau còn động vào cửa của tôi, tôi sẽ đem cậu từ đông biên ầm đến Tây biên của Diệp Nha thành, hơn nữa toàn Thần Điện Ánh Sáng tuyệt đối không có người dám giúp cậu trị liệu!”

Nói xong, nó chậm chậm rời khỏi, mang nụ cười xán lạn nói: “Nguyện Thần Ánh Sáng vĩnh viễn che chở cho cậu, để cho cậu không bệnh tật không đau đớn và vĩnh viễn không phạm lỗi, anh em thân ái của tôi.”

Chikus mặt tái nhợt, ra sức gật đầu, ở trong lòng vững vàng ghi nhớ: Cửa của Grisìa là không thể đập!

Grisìa quay người đi, đóng cửa phòng đã bị đập lệch, thấp thoáng còn truyền tới lẩm bẩm mà Chikus không hiểu lắm: “Shit! Mỗi lần đập mặt đều có người tới phiên ta, nhất định là nguyên rủa...”

◇◇◇◇

Trải qua giáo huấn đau đớn vừa rồi, Chikus quyết định không đập cửa ở Thánh Điện, ai biết có sẽ đập phải Grisìa thứ hai hay không?

Tốt hơn đến Điện Ánh Sáng đập cửa, dù sao trong đó đều là tế ti, nó mới không sợ tế ti!

Chikus không quá quen thuộc với Điện Ánh Sáng, mặc dù đã tới Điện Ánh Sáng, lại không thể quyết định nên đập cánh cửa nào, đi tới đi lui khắp nơi, muốn tìm kiếm một cánh cửa khiến cho nó hài lòng.

May thay, Chikus mặc chế phục đến, mọi người đều nhận ra nó là tiểu Blaze knight, cho nên không ai ngăn cản nó đi khắp nơi.

Cuối cùng, nó rốt cuộc tìm được một cánh cửa đủ hài lòng, mức độ hoa lệ của cánh cửa trước mắt không kém cửa của Sun knight thủ lĩnh Thánh Điện, có thể là cửa phòng của Giáo Hoàng?

“Giáo Hoàng ử?” Chikus xoa xoa cằm, đây thế nhưng là con mồi tốt, Giáo Hoàng nghe nói bảy mấy tám mười rồi, nhưng lại vẫn là bộ dạng cậu bé mười mấy tuổi, bí mật này có nhiều không? Đương nhiên nhiều chứ!

Hơn nữa Giáo Hoàng chỉ biết những loại thuật trị liệu, vừa lại là dáng vẻ của cậu bé mười mấy tuổi, căn bản không có gì phải sợ!

Nghĩ đến đây, Chikus lần nữa bày ra tư thế giơ chân, hít sâu một hơi, cùng lúc chân đá ra đột nhiên nghĩ tới... Grisias cũng là cậu bé mười mấy tuổi mà thôi.

RẦM!

“Ai to gan như thế dám phá hoại cửa của ta, không biết trên cửa có bầy ma pháp sao... Ồ? Tiểu Blaze knight?”

Giáo Hoàng chậm chậm đi ra, lại nhìn thấy là tiểu Blaze knight, đối phương bị bầy ma pháp cố định thân thể, động đậy không được, chỉ có mắt trợn to, khó có thể tin thứ mình nhìn thấy, đó là...

Giáo Hoàng vội vàng giảm thiểu ma lực, tránh cho đối phương lưu lại tác dụng phụ gì, đến lúc đó thế nhưng sẽ có rất nhiều người tìm hấn tính số.

Fahr là một, ngoài ra còn có thằng quý nhỏ Grisias, cái thằng mười lăm tuổi đã dám đến đòi hấn tiểu Hell knight, còn cảnh cáo hấn không được động vào Thánh kỵ sĩ khác.

“Thật là, đập cửa đập đến chỗ ta rồi! Lần trước cảnh cáo lão sư nhà người chẳng có tác dụng gì mà! Nể mặt Fahr và Grisias, lần này ta sẽ bỏ qua cho người.”

Nói đến đây, Giáo Hoàng suy nghĩ một chút, nói: “Chẳng qua ta phải trừ tiền lương của lão sư người... Quên đi, Fahr quá nuông chiều người rồi, đây phần lớn vô dụng. Đúng rồi! Ta đi tìm Grisias đòi một phần tình, nó không cho thì sẽ nhốt người một năm cấm bế, nó nhất định sẽ không cam tâm tình nguyệt mà đáp ứng, sau đó đi tìm người tính sổ, he he!”

Bị Grisias tính sổ...Chikus thật sự muốn khóc rồi, nó vừa mới chọc giận Grisias đấy thôi!

“Con trai, không được nhớ người nhìn thấy cái gì ở phòng ta nhé!” Giáo Hoàng mang tươi cười trẻ con, chậm chậm thi triển ma pháp, xóa đi một đoạn ký ức trước đó của đối phương.

Chikus trợn lớn mắt, như thể thế này là có thể nhớ được bí mật to lớn mà mình nhìn thấy, đáng tiếc...

“O? Mình làm sao lại ở Điện Ánh Sáng chứ? Vừa rồi rốt cuộc là muốn đi làm cái gì?”

Chikus gãi đầu, nhìn quanh đều không có người, mình rốt cuộc đứng đây làm cái gì... Đột nhiên, ý tưởng nó chợt lóe lên.

“Đúng rồi! Mình phải đi đập cửa phòng của Grisias! Làm sao lại quên nhỉ? Mặc kệ đi! Bây giờ đi đập ngay! Nhất định cực kỳ thú vị, Grisias sẽ có bí mật gì đây? He he he...”

“...” Grisias rống giận: “Kỳ Cục Blaze, ta kiếp trước nợ người hả? Người chết chắc rồi, lần này người thực sự chết chắc rồi! Ta không làm cho người bận rộn đến ngay cả thời gian đập cửa cũng không có, tên Grisias ta sẽ viết ngược lại!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 23: Giúp Cái Việc Nhỏ

Giúp cái việc nhỏ xem ra là cái vấn đề không có bao nhiêu lớn,

Nhưng đối tượng giúp là Grisia, vấn đề này thế nhưng lớn rồi.

Một cái việc nhỏ biến thành hai cái việc nhỏ lại biến thành ba trăm cái việc nhỏ...

Khoan khoan, số lượng này có tiến triển hơi quá nhanh không?

Việc nhỏ của Grisia cho dù là thuận tay ném rác cũng ngàn vạn lần không thể giúp...

~~~~~

Demos lặng lẽ mà ngồi ở dưới bàn, đây là góc nó thích nhất, gần như sẽ không có người chú ý đến nó, điều này khiến cho nó cảm thấy rất an tâm.

“Á! Mà làm sao lại ngồi ở chỗ này nữa? Muốn dọa chết người à!”

Đáng tiếc hôm nay có chút xíu ngoài ý muốn, một người đàn ông vừa ngồi vào bàn liền duỗi chân, khiến nó không kịp né tránh liền bị đá phải, người đàn ông hết hồn chửi ầm lên, sau đó túm nó ra khỏi gầm bàn.

Đây là anh rể của nó, Janis.

Vừa nghe thấy tiếng chửi, chị gái Waris lập tức liền từ trong phòng bếp xông ra, cao giọng la: “Đừng mắng tiểu De! Anh dùng sức túm nó như thế làm gì? Nó sẽ đau đó!”

“Nó vừa lại trốn ở dưới bàn rồi!” Janis tức giận phùng phùng nói: “Dạy làm sao cũng dạy không được, kêu nó đi ra ngoài chơi với mọi người cũng không chịu, cả ngày cứ thích trốn ở dưới gầm bàn, thằng bé này làm sao chẳng hoạt bát gì hết, một chút cũng không khiến người thích!”

Mặc dù ngoài miệng chửi không ngừng, nhưng Janis lại buông Demos ra, thậm chí còn xem một chút cánh tay nó có bị năm đau hay không.

Nghe thấy Janis phê bình Demos, Waris nhướn mày, lập tức liền muốn chửi ầm lên rồi, chỉ là đuôi mắt liếc thấy Demos, cô âm thầm nhẫn nhịn lửa giận, một phát túm lấy chõng liền lôi vào phòng bếp.

Hai người vừa tiến vào phòng bếp, Waris lập tức liền nổi giận nói: “Anh cũng không phải không biết, tiểu De lúc trước bị bọn cướp bắt cóc, ở trong ổ bọn cướp đợi đủ ba năm đấy! Anh muốn nó làm sao vui vẻ hoạt bát nổi?”

“Anh biết, cũng không trách nó, nhưng nó cứ như thế cũng không phải biện pháp à! Em chẳng lẽ muốn nhìn nó cả đời trốn ở dưới gầm bàn sao?”

Nghe vậy, Waris cũng cảm thấy trong lòng khó chịu, cô và em trai từ nhỏ đã luôn gắn bó với nhau, nào biết một ngày nọ em trai lại có thể bị người bắt đi, mất tích ba năm rồi mới về được nhà, cũng thật may em trai cô lúc đó mặc dù nhỏ tuổi, nhưng lại nhớ được nhà mình ở đâu, đây mới có biện pháp về nhà.

Nhưng Waris về sau lại biết cảnh ngộ lận đận của em trai nhà mình ba năm qua, đầu tiên là bị bọn buôn người bắt đi, tiếp đến bọn buôn người đó ở trên đường vận chuyển bị bọn cướp trấn lột, cho nên em trai cô cứ như thế lạc đến ổ bọn cướp, liền ở suốt ba năm, cho đến khi ổ cướp đó bị Thần Điện Ánh Sáng phái kỵ sĩ công phá mới thôi.

Nghĩ đến em trai bị một đám cướp coi như người hầu sai tới sai lui, thật là tưởng tượng làm sao liền đau lòng như thế.

Janis kéo tay vợ, nói: “Waris, em nghe anh nói. Anh mới ở bên ngoài nghe thấy Thần Điện Ánh Sáng gần đây đang trưng tuyến Mười Hai Thánh kỵ sĩ kế nhiệm, không bằng để cho Demos đi thử xem đi?”

Waris ngăn người, do dự nói: “Nhưng mà, Demos như thế...”

“Ôi, thử một tí cũng đâu sao mà! Ít nhất để cho nó ra ngoài, dù sao trong đó đang trưng tuyến tiểu kỵ sĩ, trẻ con chắc chắn rất nhiều, coi như đi chơi cùng bọn trẻ khác cũng không sao.”

Waris trong lòng vừa nghĩ, đây cũng phải.

◇◇◇◇

“Demos, thử đi trưng tuyến Mười Hai Thánh kỵ sĩ được không?”

Mười Hai Thánh kỵ sĩ? Demos ngẩng đầu lên, tươi cười của chị gái hết sức sáng chói, nhưng càng sáng chói, nó liền càng muốn né tránh cô, thà rằng ở cùng chỗ với anh rể luôn là mạng nó còn hơn, bởi vì chị gái thực sự quá tốt đẹp... cũng quá chói mắt rồi.

Mặc dù giọng điệu chị gái là dò hỏi, nhưng trong ba năm ở ổ cướp, Demos lúc nào cũng không được cho phép nói không, thế là nó gật đầu nói: “Được.”

Nghe thấy trả lời, chị gái nó lộ ra tươi cười vô cùng sáng chói, thật là sáng quá...

◇◇◇◇

“... Sáng quá!”

Grisia ngồi xổm trước mặt Demos, vừa nghe thấy cái từ này liền trợn lớn mắt, khó hiểu hỏi: “Sáng? Chỗ nào sáng chứ?”

Demos ngồi xổm phía sau khôi giáp trang sức ở chỗ lõm hành lang, đây là chỗ âm u nó vất vả lắm mới tìm được, hai bên khôi giáp còn có rèm buông lớn màu đỏ, chỉ cần trốn ở phía sau rèm buông, ai cũng tìm không được.

Càng ở cùng với những người quá sáng này, Demos càng cảm thấy mình càng thêm âm u, vì sao mình lại lên làm Mười Hai tiểu Thánh kỵ sĩ? Nó nghĩ làm sao cũng không hiểu, mình rõ ràng đã rất nỗ lực mà luôn tránh ở phía sau rồi... chẳng qua lão sư Cloud hình như rất ghét những đứa trẻ cố gắng chen ở trước mặt ông ấy.

Đừng quấy ta, tự sang bên cạnh chơi đi.

Kiểm thuật chỉ biểu diễn một lần cho người xem, tiếp đến tự mình luyện.

Xem xong quy tắc Cloud knight rồi chiêm nghiệm.

Hmm, xem ra không phiêu dật lắm... quên đi, dù sao đây cũng coi như là một loại phiêu đi!

Lão sư luôn là nói xong những lời này liền quay đầu đi mất, chẳng qua, Demos vẫn rất thích tính cách như thế của lão sư Cloud, chính là bởi vì tính cách thế này của lão sư, cho nên ngoại trừ lên lớp, nó mới có thể luôn trốn ở đây, trốn hơn ba năm, trước giờ cũng không có người tìm được nó....

Ngoại trừ Grisia hiện tại đang ngồi trước mặt nó, Grisia sáng đến chói mắt, cười lên còn muốn sáng hơn chị gái, lúc trước Demos luôn là cố ý né tránh Grisia.

“Hê! Demos, cho dù tôi là tiểu Sun knight, trên người cũng sẽ không phát quang à... trừ khi tôi cố ý tụ tập Thánh quang.” Grisia vươn tay kéo

tay của Cloud, nói: “Cậu nhìn tay cậu rõ ràng còn muồn trắng hơn tôi! Tôi đã rất trắng rồi đây!”

“Đừng!” Demos mãnh liệt rút tay lại, nhìn thấy thần sắc ngạc nhiên của Grisia, nó nhỏ giọng giải thích: “Cậu sẽ bị tôi nhiễm tối...”

Grisia nhú mày, nói: “Cậu có tối làm sao cũng không tối bằng Lesus đi?”

“Lesus không tối.” Demos nói không ra vì sao Lesus không tối, mặc dù Lesus tóc đen mắt đen vừa lại áo đen, nhưng tối cũng không phải phụ thuộc vào bề ngoài, Lesus luôn là đi ở trước mặt mọi người, Lesus rất mạnh vừa lại rất có năng lực, mọi người đều rất nghe lời Lesus... Lesus căn bản đã không tối!

Grisia suy nghĩ một chút, nói: “Nếu như Lesus thoát nhìn rất tối lại không tối, vậy tôi thoát nhìn rất sáng thì nhất định rất sáng sao?”

Demos ngẩn người, nó không quá hiểu Grisia rốt cuộc muốn nói cái gì.

Lúc này, Grisia đột nhiên vươn tay nhéo mặt Demos, nhưng người sau chỉ là ngơ ngác nhìn Grisia, không hiểu cậu ta nhéo má mình làm cái gì?

Nhéo đủ một phút, Grisia cuối cùng cũng buông tay, còn hài lòng gật đầu nói: “Điểm số dễ bắt nạt là một trăm điểm! Mặc dù mọi người đều nói cậu rất khó thân thiện, chẳng qua kỳ thực mọi người chỉ là không quen cậu thôi! Điểm số dễ bắt nạt của cậu so với Elmairy còn cao hơn đây!”

“... Cậu bắt nạt Elmairy?”

Grisia vội vàng một mực bác bỏ: “Nói bậy, tôi làm gì có bắt nạt Strawberry!”

... Strawberry?

“Tôi chỉ là đôi khi sẽ tìm cậu ấy giúp tôi làm một chút chuyện mà thôi, như là đuổi chó nè! Mượn gia vị nè! Sửa công văn nè! Tuyệt đối không có bắt nạt cậu ấy.” Nói đến đây, Grisìa như nghĩ tới cái gì lắm lắm: “Chẳng qua giúp sửa công văn vẫn là “Chết” dễ dùng hơn, mình thấy sau này tốt hơn vẫn là chuyên môn tìm cậu ta giúp sửa công văn.”

“ “Chết” là cái gì?”

“Oh, là Ceo đó!”

“...”

Cho dù Demos một câu cũng không có trả lời, Grisìa vẫn là tự mình tự nói: “Nhưng mức độ dễ bắt nạt của Chết chỉ có năm mươi điểm, không đạt! Chẳng qua vẫn là bị tôi phát hiện chỉ cần đặt công văn ở trước mặt cậu ta, cậu ta liền sẽ không nhịn được muốn đem công văn sửa cho xong! Siêu buồn cười! Thuận tiện nói nhỏ với cậu, đừng nhìn bộ dạng hung dữ như thế của Lesus, kỳ thực điểm số dễ bắt nạt của cậu ta đạt tới tám mươi điểm, giúp tôi mua bánh việt quất, cậu ấy đều sẽ không từ chối.”

Ngay cả Lesus cũng...Demos không nhịn được nói: “Cậu, cậu thật tối...”

“Nào có! Tôi thế nhưng là Sun knight tương lai, siêu cấp sáng đó!”

“Grisìa, người bây giờ đang ở đâu đắm chìm ánh sáng đây? Bây giờ, lập tức, nhanh chóng đi ra, nếu không lão sư ta sẽ phải đi tìm người rồi.”

Nghe thấy giọng nói ừ nhã nhưng âm điệu rõ ràng thấp hơn bình thường rất nhiều này, Grisìa không nói nhiều lời liền lập tức vén rèm buông trốn vào, sau đó một phát kéo rèm buông lại.

Demos đầu đầy mờ mịt nhìn Grisìa, ngay tiếp theo liền nghe thấy tiếng bước chân đi tới... nhưng tiếng bước chân lại ở lúc tới gần nhất đột nhiên ngừng lại.

“Ai ở trong đó?”

Demos giật mình, không ngờ nó trong một ngày ngắn ngủi đã bị hai người phát hiện, nó nhìn Grisya ở cách vách, người sau rõ ràng không định trả lời.

Demos đành phải kéo rèm ra một chút xíu, chỉ lộ đầu ra nói: “Là Demos.”

Sun knight nhú mày, hỏi: “Có nhìn thấy Grisya không?”

Khi Demos đang có chút khổ não nên làm sao trả lời, sau lưng liền bị néo nhẹ một chút, nó đành trả lời: “Không có.”

Nghe thấy trả lời này, Neo cũng không ngó ngang tới nó nữa, quay đầu liền đi, thấp thoáng còn truyền đến lẩm bẫm: “Rốt cuộc chạy đi đâu rồi, có mấy phần công văn ngày mai nhất định phải giao...”

Vừa đợi đến khi Neo rời khỏi, Demos liền muốn tiếp tục rúc về thế giới nhỏ của mình, nhưng Grisya lại đã từ phía sau rèm buông lộ đầu ra, nói: “Cám ơn nhé! Đúng rồi, có thể giúp tôi một cái việc nhỏ không?”

Vì sao vừa nghe thấy hai chữ “giúp tôi”, nó lập tức liền cảm giác chuyện có một chút không ổn? Demos hết sức khó hiểu, chẳng qua giúp một chút việc nhỏ trái lại không có vấn đề, thế là nó gật đầu.

“Vậy giúp tôi tới chỗ lão sư Neo lấy công văn, sau đó đưa đi cho “Chết”, nói với cậu ta đó là công văn ngày mai nhất định phải giao.” Grisya ngừng lại một chút, nói: “Làm gì mà dùng biểu tình nghi hoặc như thế nhìn tôi? Tôi không tự mình đi làm là bởi vì phải bận việc khác mà! Nếu để cho lão sư tìm được tôi, ông ấy chắc chắn vừa lại muốn cho tôi một đồng bài tập bổ sung để làm.”

Thì ra như thế. Demos gật đầu, có chút không tình nguyện mà bước ra khỏi tiểu thế giới, định giúp cái việc nhỏ, dù sao chỉ là lấy cái công văn, tốn không bao nhiêu thời gian, nhưng lúc này, góc áo lại đột nhiên bị người một phát túm lấy, nó nghi hoặc mà quay đầu nhìn, Grisìa đang lộ ra một cái tươi cười sáng chói rực rỡ, cười thỉnh cầu: “Nếu đã giúp một cái việc nhỏ, vậy không bằng cứ giúp thêm mấy việc nhỏ nhé? Yên tâm, chỉ là chuyển lời mà thôi.”

Dù sao chỉ là chuyển cái lời, tốn không bao nhiêu thời gian. Demos gật đầu

◇◇◇◇

Mắt thấy Ceo tiếp lấy công văn, Demos trong lòng có chút cao hứng, chỉ cần chuyển thêm cái lời là có thể trở về thế giới nhỏ của mình rồi, ít nhất tốt hơn nhiều so với Ceo tiếp đến phải sửa một đồng công văn.

Nhưng, Ceo người phải sửa một đồng công văn lại lộ ra thần sắc đồng cảm nói: “Grisìa có phải là nói: “Giúp tôi cái việc nhỏ”?”

Demos gật đầu.

Ceo nhàn nhạt nói: “Cậu ta lúc mới đầu bảo tôi giúp cậu ta sửa công văn cũng là nói như thế.”

Nói xong, Ceo vỗ vai Demos nói: “Hoan nghênh gia nhập hàng ngũ “giúp cái việc nhỏ”.”

Giúp cái việc nhỏ có khổ sở như thế sao? Biểu tình của Ceo thoạt nhìn giống như gia nhập đội cảm tử giết rồng gì đó. Demos vô cùng khó hiểu.

◇◇◇◇

“Grisìa kêu cậu tới mượn gia vị?”

Elmairy hết sức tò mò nhìn Demos, mặc dù cùng là Mười Hai tiểu kỵ sĩ, hơn nữa còn cùng là phái người tốt ăm áp, nhưng Elmairy rất ít khi tiếp xúc với Demos, người sau thực sự không phải người dễ dàng nhìn thấy lắm.

Demos gật đầu rồi nói: “Còn có mấy vụ án muốn cậu điều tra một chút, cậu ấy còn nói: “Đối tượng điều tra đều là tầng lớp bà mẹ, cho nên phải ăn mặc đáng yêu một chút, thuận tiện gây lên bản năng làm mẹ của đối phương”.” Mặc dù Demos thực sự không quá hiểu Grisias cuộc đời đang nói cái gì, nhưng dù sao nó chỉ phụ trách chuyên nguyên văn lời nói.

Elmairy sửng sốt, thấp giọng lẩm bẩm: “Đã mười sáu tuổi rồi, nào còn đáng yêu nổi...”

Lúc lần nữa nhìn về phía Demos, ánh mắt của Elmairy đột nhiên trở nên tràn đầy đồng cảm, còn dùng giọng thương xót nói: “Khổ cho cậu rồi, chẳng qua cũng đành vậy, xin cứ nhẫn nại nhiều một chút, nếu như thật sự làm không nổi, tôi sẽ giúp cậu, dù sao tôi cũng thường thường giúp CEO.”

...?

◇◇◇◇

“Grisia nói, trên cái pháp trường xa nhất xuất hiện rất nhiều oán linh, muốn cậu đi trừ linh.”

Nghe vậy, Chikus ngẩn người, thành thật mà nói, Chikus là sau khi Demos mở miệng nói chuyện mới chú ý đến tồn tại của người này.

Chikus trên dưới đánh giá Demos, người sau cho rằng Chikus không nghe rõ, thế là nói lại một lần.

“Oh, tôi biết rồi.” Chikus gật đầu, nó không giống người khác dùng giọng đồng cảm an ủi Demos, trái lại dùng giọng bội phục nói: “Grisia thật là quá lợi hại, lại có thể ngay cả đũa khó thân thiện nhất vừa lại khó tìm

được nhất cũng có thể đối phó! Tôi thấy chỉ có Georgo sẽ không giúp việc của Grisìa thôi. Đúng rồi, cậu ta gọi cậu làm sao?”

“Gọi tôi?”

“Grisìa hẳn là không phải dùng tên cậu gọi cậu chứ?”

Demos khó hiểu trả lời: “Cậu ấy là gọi tên của tôi.”

“Oh...” Chikus suy nghĩ một chút, nói: “Đó đại khái là quen biết chưa đủ lâu, dù sao cậu qua một hồi sẽ biết thôi.”

...?

◇◇◇◇

Làm xong mọi chuyện, Demos mang theo đầy lòng mừng rỡ, bắt đầu đi về thế giới nhỏ của mình...

“Đệ Đệ!”

Demos tiếp tục đi.

“Đệ Đệ!”

Tiếng gọi đệ đệ càng lúc càng lớn, nhưng Demos vẫn tiếp tục đi đường của mình, dù sao nó vừa lại không có anh trai, không có người sẽ gọi nó là đệ đệ... nhưng nó đột nhiên bị người tóm lại.

Xoay đầu nhìn, là Grisìa, Grisìa còn mang giọng không hài lòng oán giận: “Tôi đang gọi cậu đó! Cậu làm sao đều phớt lờ tôi?”

Gọi nó? Demos nghiêng đầu, nhưng nó rõ ràng nghe thấy Grisìa gọi chính là Đệ Đệ... chẳng lẽ là “Dede”?

Grisia túm chặt Demos, vạ phần hồi hả nói: “Dede, cậu nhất định phải giúp tôi một cái việc nhỏ!”

Chẳng phải đã giúp rồi sao?

“Tôi vẫn là bị lão sư bắt được rồi! Ông ấy ra một cái bài tập, muốn tôi đi rừng rậm ngoài thành bắt một con sói cho ông ấy, nhưng Ceo đang giúp tôi sửa công văn, Leaf đi giúp tôi điều tra vụ án, Blaze đi pháp trường trừ linh rồi, cho nên cậu theo tôi cùng đi, giúp tôi đánh sói nhé!”

Vậy cậu phụ trách làm cái gì?Demos thực tại không hiểu, nhưng nó cũng không quen phản kháng, cho nên vẫn là ngoan ngoãn theo Grisia đi.

Dù sao chỉ là đánh một con sói, tốn không bao nhiêu thời gian.

◇◇◇◇

Lấy cái công văn tốn không bao nhiêu thời gian.

Chuyển cái lời cũng tốn không bao nhiêu thời gian.

Đánh một con sói vẫn là tốn không bao nhiêu thời gian...

Nhưng trong bất tri bất giác, Demos đột nhiên nhìn lại, phát hiện mình chẳng những lấy công văn, chuyển lời, đánh sói, chinh phạt sinh vật undead, giúp mua nguyên liệu bánh ngọt, xử lý công văn, âm thầm điều tra, nghe ngóng đủ loại tin tức, dạy dỗ tên xui xẻo chọc phải Grisia, len lén bỏ thuốc xổ trong đồ ăn của quốc vương... Thế nhưng cả ngày đến tối đều là nghe thấy...

“Đệ Đệ! Giúp tôi cái việc nhỏ ~~”

Có lẽ lúc đầu thà rằng gia nhập đội cảm tử giết rồng cũng không nên giúp Grisia một cái việc nhỏ.

Demos vừa giúp việc nhỏ, vừa nghĩ như thế.

◇◇◇◇

Chikus ôm bụng cười lớn: “Ha ha ha! Đệ... Đệ Đệ? Ha ha ha!”

Ceo lông mày nhướn lên, nói: ““Kỳ Cục”, tôi cảm thấy cậu hình như không có tư cách cười người ta?”

Tươi cười của Chikus khựng lại, không chịu yếu thế gào lại: ““Kỳ Cục” chung quy tốt hơn so với “chết”! Cẩn thận cậu ta cứ hô như thế, cậu ngày nào đó sẽ chết thật đó!”

Elmairy vỗ ngực may mắn: “Còn may, Strawberry còn coi là dễ nghe... không biết Grisya đều gọi Georgo làm sao đây?”

Ceo khó chịu nói: “Georgo cũng đâu chịu giúp Grisya, Grisya căn bản không thấy thích giúp cậu ta đặt biệt danh quái dị, dù sao cũng không cần cả ngày đến tối đều kêu cậu ta giúp cái việc nhỏ.”

Nói xong, bao gồm cả người nói chuyện, bốn người đều trầm mặc.

Đáng giận! Sớm biết vậy lúc đó đã không nên giúp Grisya “một cái việc nhỏ” rồi.

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 24: Nhìn Lén Lesus Judge

Tường thuật đầy đủ việc nhìn lén Lesus Judge

“Xuyt! Đừng nói chuyện, người bây giờ muốn nhìn trộm là hăn, Lesus Judge đó! Cho dù là ta cũng có khả năng bị phát hiện đi? Cho nên phải vô-cùng-cẩn-thận đây! Hi hi!”

Cái gì? Ta là ai? Cái này... Người đoán xem? Hi hi~~

Được rồi! Được rồi! Đừng để ý ta là ai nữa, bây giờ quan trọng nhất là nhìn lén mà! Còn không đi, mọi người sẽ nhìn không được tư thế ngủ đâu!

Ta nhớ phòng của Lesus hình như ở phòng cách vách Grisias đi?

Gay go, trong phòng thật tối, thế này căn bản nhìn không được cái gì mà!

Chẳng qua nếu quá sáng, hăn sẽ phát hiện... nếu có hai ba con đom đóm, hăn là vẫn ổn đi? Như thế thì tới đi! Một con, hai con... A A! Gay go, hăn chuyển động rồi! Xuyt, xuyt~~

“Ai?”

Lesus hất tung chăn bông ra, tay lập tức với Thảm Phán thần kiếm bên cạnh giường, cho dù thân ở Thánh Điện, hăn cũng vĩnh viễn để Thần Kiếm ở nơi tay có thể với tới.

Đom đóm?Lesus do dự một chút, không phát hiện ra dị trạng gì, lúc này mới để kiểm về chỗ cũ.

Mặc dù chỉ có hai con đom đóm, nhưng có thể chiếu sáng nửa người của Lesus, hần mặc áo may ô sợi lanh màu gốc, cho dù bây giờ là đầu thu, nhưng đối với Thánh kỵ sĩ mà nói, chút lạnh này vẫn không đủ để bọn họ mặc áo tay dài quần dài.

Buông kiểm, Lesus dùng tay xua đuổi hai con đom đóm, một mạch đuổi đến cửa sổ, mở cửa sổ để bọn chúng rời khỏi, bên ngoài vẫn là một mảnh tối mịt.

Thấy vậy, Lesus nằm lại giường, quyết định tiếp tục nghỉ ngơi một hồi.

A a, thế này thì không thể dùng đom đóm, chẳng qua mọi người đừng lo lắng, chốc nữa sẽ hừng đông, đến lúc đó sẽ rất sáng rồi, có thể nhìn tha hồ, hi hi hi!

Mặc dù bây giờ mọi người chỉ có thể chờ, chẳng qua! Ta nhìn thấy được! Bóng tối còn con không ngăn được nhìn trộm của ta

Tư thế ngủ của Lesus —— thật quy củ!

Cả người nằm ngửa thẳng tắp, chần mông đập đến ngực. Lại có thể ngay cả trở mình cũng không trở sao? Người đá cái chần không được à? Ngủ thế này không mệt sao?

Thật nhàm chán! Grisìa đều sẽ đá chần, ôm gối, còn sẽ nói mở, nhìn trộm hần ngủ vui hơn... Oh oh! Trời bắt đầu sáng rồi! Mọi người mau nhìn!

Chùm ánh sáng ban mai đầu tiên vừa vắn chiếu ở trên xương đòn của Lesus, tiếp theo cả một bên mặt đều được chiếu sáng, hần hình như có cảm giác, lông mi hơi hơi run rẩy, hít một hơi, mở mắt, chẳng qua chỉ mơ màng khoảng hai giây liền hoàn toàn tỉnh táo.

Bởi vì cố ý để giường ở nơi ánh mặt trời có thể dễ dàng chiếu tới, cho nên hẳn luôn là có thể thức dậy đúng giờ.

Vén chần, nửa người dưới của Lesus cũng mặc quần ngắn sợi lanh cùng màu, đi đến cửa sổ, ở đó để sẵn nước và quần áo đã chuẩn bị tối qua.

Hắn bắt đầu tỉ mỉ mà chỉnh lý bề ngoài, mặc dù Judge knight không có bất cứ yêu cầu nào đối với bề ngoài, nhưng Lesus cũng không cho phép mình có một tí lồi thối.

Sau đó một mạch cởi áo may ô, ánh mặt trời chiếu sáng cơ lưng rần chắc...

A — sáng quá! Khó ưa! Đáng ghét, đáng ghét quá đi! Lúc nhìn lên Grisias cũng là thế này, bây giờ nhìn trộm Lesus cũng không được, “người” thật sự rất đáng ghét đó!

Xem một chút thì chết à! Da thịt của Thánh kỵ sĩ có quý giá như thế sao! Đáng ghét, người ta thật sự rất muốn xem... cái gì? Awaitsun? Awaitsun ta xem chán rồi! Stone? Người cởi quần hẳn đi à, chỉ có thể nhìn nửa thân trên thì tính cái gì?

A? Cho ta xem một chút xíu? A~~ Đại ca em yêu anh quá chừng!

Lesus kéo xong quần dài, cài nút, vừa rời trong chớp mắt thấp thoáng có thể nhìn thấy vành quần lót là màu đen.

... Một chút xíu cái rắm á! Ta hận người!

Màn chính đã qua rồi, ta có thể trực tiếp nhảy đến việc tắm rửa buổi tối không? A A, không đúng, còn có một chuyện cũng coi rất hay, ta đảm bảo!

Hm hm, thời gian chính là hôm nay, là ta đặc biệt chọn đó!

Đi đi, bây giờ cứ theo Lesus đến sở Thẩm Phán đi!

“Nhân chứng và vật chứng đều có, người còn dám không nhận tội sao?”
Lesus nghiêm giọng rống giận, hai mắt ửng đỏ, phạm nhân có thể khiến
hắn đích thân thẩm vấn đều chết không đáng tiếc, cái tên trước mắt này
càng nên xuống địa ngục!

Giống như mọi khi, thẩm vấn phạm nhân cả ngày, tâm tình của Lesus tệ
đến không thể tệ hơn, mặc dù hôm nay đã đặc biệt sắp xếp tương đối ít án
kiện, bởi vì ngày này mỗi tuần đều có một chuyện ngoài lề phải xử lý, cho
nên phải tạo ra thời gian trống mới được.

“Judge trưởng.” Metal đi vào, ngại ngùng như mọi khi, cúi đầu, hình như
không dám nhìn thượng cấp của mình.

Lesus gật đầu với hắn, trái lại không có cảm xúc gì đặc biệt, dù sao cũng
đã làm mười năm như thế, sớm đã quen thành tự nhiên.

Dẫn đối phương đi đến phòng hình phạt đặc biệt sắp xếp, Moon đã đợi
sẵn ở trong đó rồi, đang dựa trên giá hành hình, vừa nhìn thấy Metal, lập
tức quất một roi, vô cùng chuẩn xác mà đánh trúng cẳng chân của đối
phương, Metal rên một tiếng.

“Chậm chạp quá, qua đây đứng coi!”

Metal ngoan ngoãn đi tới bên cạnh giá hành hình, Moon thu roi lại, vô
cùng thành thạo mà cọt hẳn lên giá hành hình, sau đó bưng bưng hứng trí
quay đầu nói: “Judge trưởng, hôm nay chơi khác một chút đi?”

Moon, cậu thật sự nghiệm đánh rồi sao? Lesus có chút bất đắc dĩ mà xếp
hình cụ đầy bàn, đương nhiên, đây cũng là đặc biệt chuẩn bị, hắn không thể
đem hình cụ dùng trên người những phạm nhân kia lại lấy dùng ở trên
người Metal.

Lesus cầm lên một cây gậy sắt, như nghĩ tới cái gì mà hỏi: “Metal, cậu
hôm nay muốn sắt nung không?”

Hai mắt của Metal phát sáng.

“Sắt nung?” Moon nhạ dị hỏi: “Thế nhưng cái đó không dễ lành đi? Thật sự được không?”

Lesus hờ hững nói: “Đừng lo, Sun cho tôi mười viên hoa hồng thủ châu, hơn nữa còn nợ tôi tám mươi viên, cho dù cậu ta vẫn luôn có đang trả, tôi nghĩ số lượng cũng chưa chắc giảm bớt.”

Moon lắc đầu nói: “Sun rốt cuộc đang làm cái gì chứ? Cậu ta cũng nợ tôi năm viên đó!”

“Cậu ta nợ tôi mười viên.” Metal chen miệng nói.

◇◇◇◇

A—

Sắt cháy đỏ dí ở bụng dưới, nhiều năm ở sở thẩm phán, Lesus rất rõ dí ở đâu đau nhất.

Mùi da thịt cháy khét truyền tới, kèm theo tiếng la hét của đồng bạn, mặc dù biết không có khả năng, nhưng Moon thỉnh thoảng sẽ hoài nghi Judge trưởng của bọn họ sau nhiều năm ở sở thẩm phán, kỳ thực đã thật sự biến thành một tên cuồng ngược đãi rồi.

“Judge trưởng, cậu không muốn ới sao?”

“Vấn ổn, Metal sạch sẽ hơn phạm nhân nhiều.” Lesus dừng dừng nói.

Kỳ thực trọng điểm là sạch sẽ hay không sạch sẽ sao? Moon có chút không biết nói gì.

“Hơn nữa cậu ta cũng không đau khổ.” Lesus thấp giọng lẩm bẫm.

“Không đau khổ sao? Metal, Judge trưởng nói cậu không đau đó.” Moon vừa cười vừa vung tay chính là một roi, đặc biệt đánh vào vết thương vừa mới bị sắt cháy đỏ dí qua, không ngờ đến lại dẫn tới la hét của Metal.

Moon hoảng lên, kinh hô: “Quá, quá đau rồi sao? Judge trưởng, thủ châu đâu? Mau chữa khỏi cho Metal đi!”

Jesus lại vẫn bình tĩnh như cũ dò hỏi: “Metal, tiếp tục không?”

Metal đau đến run rẩy một hồi, lúc này mới ngẩng đầu lên, khát vọng nói: “Có thể tiếp tục sao?”

Jesus gật đầu: “Chỉ cần thương thế bảo trì trong phạm vi hoa hồng thủ châu có thể chữa lành.”

Roi lập tức vung đi, Moon vừa đánh vừa nổi sùng nói: “Kêu lớn tiếng như thế, hại tôi tưởng rằng cậu thật sự đau rồi! Đồ khốn, lần này không đánh cậu đến khóc, tôi sẽ không gọi là Vival!”

Trong tiếng gào thét của Metal, Jesus tiếp tục đốt một khối sắt tiếp theo, cân nhắc nếu đừng đem sắt nung đốt quá nóng, có lẽ có thể nung đến ba lần...

◇◇◇◇

Ngồi ở trong nhà vệ sinh, bởi vì không có chuyện để làm, Jesus quyết định chỉ chờ một phút, nhưng không ngờ hiểm khi chờ được người.

Sun đi vào, vừa nhìn thấy Jesus liền ngạc nhiên nói: “Cậu không ói? A, công việc cuối cùng hôm nay của cậu là đánh Metal đi?”

Jesus gật đầu: “Hôm nay dùng sắt nung, bụng dưới.” Hẳn biết Sun thích hỏi, cho nên dứt khoát nói trước.

“Sắt nung?” Sun thốt lên: “Các cậu cũng chơi quá trốn rồi đi?”

“Không đâu, hoa hồng thủ châu có thể hoàn toàn trị lành.”

“... Hoa hồng thủ châu mà tôi ôm Thái Dương Thần Kiếm bạt mạng làm ra, bảo vật ngay cả quốc vương cũng muốn, các cậu lại có thể cầm lấy chơi SM?” Sun suýt nữa hộc máu.

“Thỉnh thoảng mà thôi.” Lesus xác thực cũng cảm thấy có chút lãng phí, nhưng công việc gần đây của Metal rất nhiều, lại đều làm rất tốt, thỉnh thoảng cũng nên thưởng hần một chút.

“Tốt hơn thế này, cho cậu mượn Elaro nhà tôi trị liệu, một lần bằng một viên thủ châu.”

Lesus một hơi cự tuyệt: “Nó còn nhỏ, không nên xem loại cảnh tượng ngược đãi này.”

“Còn nhỏ chính là đứa nhà cậu, đứa nhà tôi vừa vặn tròn mười tám rồi...”

“...” Lesus không có lời nào để đối lại, hần xác thực trong phút chốc nghĩ đến tuổi của Hungri, nhưng cho dù là Hungri, cũng xấp xỉ nên tiến vào sở thẩm phán rồi.

“Nhưng cậu xác định Elaro có thể tiếp nhận loại cảnh tượng đó? Nó rất hiền lành.”

Sun cười nói: “Cậu quá coi thường Elaro nhà tôi rồi.”

Lesus nhíu mày, theo quan sát của hần, tiểu Sun knight xác thực là cái đứa trẻ ngoan hiền lành, không biết Sun nói “quá coi thường” rốt cuộc là ý gì?

“Biểu tình này của cậu là không tin tôi sao? Đoàn trưởng nhà trẻ nhà tôi thế như không phải làm giả!”

Sun nói xong, tự mình lại có chút nổi lên buồn bực, mỗi lần nhìn Elaro cùng những tiểu kỵ sĩ khác ở chung, hẳn liền có loại cảm giác hộc máu “đây đúng là người cha tốt”.

Lesus trầm mặc không nói, nghĩ đến Hungri, hẳn thật sự không thể phản bác cái xưng hô Elaro là đoàn trưởng nhà trẻ này.

“Không nói với cậu nữa, tôi đã hẹn với Elaro phải cùng làm công văn.”

Lesus sững sờ, có chút không dám tin mà nhìn Sun.

“Đoàn trưởng nhà trẻ nhà tôi thế nhưng không phải ngài không...”

Nghĩ đến phải sửa công văn, Sun bước đi loạng choạng mà đi ra, đầy miệng không biết đang lảm bảm cái gì.

Đúng đúng! Đi mau đi mau! Ta mới không muốn nhìn các người trò chuyện đây! Bởi vì tiếp đến Lesus sẽ... hi hi!

Lesus đứng dậy, giống như mọi khi, thăm phán xong liền đi về nhà tắm rửa mặt, nếu trong một ngày ra vào sở thăm phán hai lần, hẳn thậm chí sẽ tắm hai lần.

Kỳ thực mọi người đều biết hẳn có một chút nghiện sạch sẽ, cho nên phạm nhân trước khi bị lôi ra để thăm vấn, sớm đã được rửa đến sạch sạch sẽ sẽ, đây kỳ thực rất phiền toái cũng không có gì cần thiết, bởi vì sau khi qua thăm vấn, những phạm nhân đó chỉ sẽ càng bẩn mà thôi, nhưng Lesus luôn là không có biện pháp bỏ đi cái này.

Đi vào nhà tắm, theo thường lệ bên trong một người cũng không có, đây là nhà tắm chuyên thuộc của Mười Hai Thánh kỵ sĩ, chỉ có Grisias sẽ không tới đây, mà ở cái thời gian này người sẽ tới tắm rửa chỉ có Lesus mà thôi.

Jesus cởi ngoài bào u tối của Judge knight, bên trong mặc là quần màu đen và áo tay ngắn cùng màu khá sát người, tiện lợi hành động, bởi vì có bào tử che lấp, cho nên Jesus trước giờ không quá chú ý quần áo bên trong — ngoài bào màu đen đã đủ nóng rồi, quần áo bên trong đương nhiên càng đơn giản tiện lợi càng tốt.

Cởi ngoài bào xuống, Jesus cảm giác nhẹ nhõm thoải mái hơn nhiều, tiện tay treo bào tử sang bên cạnh, vừa lại bắt đầu động tay cởi áo...

Màn chính, oh màn chính —

“Judge!”

Jesus quay người qua, thuận tay đem y phục đang cởi dở chùng mặc lại, người mở cửa phòng tắm lại có thể là Sun, hẳn có chút nhạ dị, đối phương trước giờ chưa từng dùng gian phòng tắm này.

“Xảy ra chuyện gì?” Jesus không khỏi nhíu mày, thuận tay cầm lấy hắc bào treo ở bên cạnh, e rằng mình có lẽ không có thời gian tắm rửa nữa.

Sun lại ngây ngẩn cả người, ngỡ ngàng nói: “Kỳ thực cũng không phải chuyện gì lớn, vì sao tôi lại cảm thấy nhất định phải đến tìm cậu, lạ thật... Tóm lại là chuyện nhỏ, tự tôi giải quyết là được rồi.”

Jesus nhíu mày một cái, lại nói: “Tôi giúp cậu đi.”

“Huh?” Sun vốn định nói không cần, lại nhìn thấy sắc mặt của Jesus không đúng lắm: “Làm sao vậy?”

Jesus nhíu sâu mày, nói: “Cả ngày hôm nay đều cảm thấy hình như có ánh mắt nhìn chăm chăm tôi, ngay cả ở đây cũng vậy.”

Nói đến đây, hẳn quay đầu nhìn thoáng qua, phòng tắm rõ ràng không có người, chính mình rất rõ ràng, nhưng vẫn cảm giác không ổn lắm.

Không ngờ, Sun lại lý giải nói: “Tôi thỉnh thoảng cũng có loại cảm giác đó, nhưng cuối cùng chuyện gì cũng không có xảy ra, đại khái là Thần Ánh Sáng lúc đó đang quan sát chúng ta đi!”

Thần Ánh Sáng sao?Lesus cũng nghĩ không ra giải thích khác, chỉ đành gật đầu đồng ý: “Vậy cậu lo việc đi, tôi tiếp tục tắm rửa đây.”

“Không!” Sun lại nói: “Tôi nghĩ cậu hay là theo tôi đi đi.”

“Cậu cũng cảm giác không ổn?”

“Tôi chỉ là cảm thấy Thần Ánh Sáng hẳn là sẽ không nhìn cậu tắm rửa.” Sắc mặt của Sun có chút cổ quái: “Nếu như cậu ở đây cũng cảm giác được ánh mắt, vậy có thể không phải là Người, có lẽ là... ahem! Tóm lại, cậu một ngày không tắm sẽ không làm sao chứ?”

Có!Lesus trầm mặc cả một hồi, cuối cùng vẫn là khuất phục bất an trong lòng, bình sinh hiếm khi quyết định hôm nay không tắm, một lần nữa mặc lại hắc bào, theo Sun rời khỏi phòng tắm...

... Grisiasun!

Thân là người phát ngôn của ta, người vậy mà phá hoại chuyện tốt của ta!

Người chết chắc rồi, ta với người chưa xong đâu —

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 25: Khi Lão Sư Vẫn Chưa Phải Lão Sư

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chú thích tên của đời 37: Neo sun, Chasel Judge, Fahr Blaze, Eller Ice, Lanbi Storm, Haises Moon, Wen Leaf

(Cứ tạm thời tên là như thế đi, có gì đính chính sau)

Một hồi tiếng bước chân dồn dập truyền đến, Chasel nghe thấy rồi, hơi hơi giương mắt, kết thúc động tác sơ tấy, quyết định trước tiên thay quần áo.

Mới sáng sớm đã khuấy động như thế sao?

Vừa mặc áo, cửa phòng liền bị tông ra, Chasel cũng bắt đầu suy nghĩ đáp nặn hình tượng của mình có phải là không thành công lắm, thân là Judge knight, cửa của hắn lại đã không chỉ một lần bị người đập ra, thái độ của đồng bạn đối với hắn không giống như đối với Judge knight uy nghiêm.

Chẳng qua bọn họ vừa mới thượng nhiệm chưa được bao lâu, về sau còn có thời gian dài để cho đồng bạn hiểu rõ hắn, không vội.

Fahr hồi hả xông vào, chỉ nói hai chữ: “Là Neo!”

Chasel giơ mắt liếc hắn một cái, lập tức cúi đầu tiếp tục mang giày: “Tình huống thế nào?”

“Cậu ta đã bị trọng thương!”

Chasel “ừm” một tiếng, tiếp tục đeo dây lưng.

Fahr trợn mắt líu lưỡi, hô to: “Cậu, cậu làm sao vẫn bình tĩnh mặc quần áo như thế?”

Chasel thong thả nói: “Tôi nếu là Sun knight, có lẽ tôi vội chạy qua, nhưng tôi là Judge knight, xông qua thì lại có thể thế nào?”

Mặc dù như thế, Fahr vẫn không thể chấp nhận đồng bạn bị trọng thương, Chasel vẫn còn đang lề lẽ mề mề... Hấn nhìn kỹ, Chasel cũng không có trì hoãn, động tác còn hết sức nhanh chóng lưu loát.

Thấy vậy, Fahr cũng không nói chuyện nữa.

“Dẫn đường, vừa đi vừa nói tình huống.” Chasel cầm lấy hắc bào ở trên giá, sau khi khoác lên liền dẫn đầu ra khỏi phòng trước.

Neo bị trọng thương? Chasel làm sao cũng cảm thấy có chút khó tin, ai có thể làm Neo Sun bị thương?

Fahr chỉ một cái phương hướng, bước chân xông lên phía trước một cách vội vã, Chasel cũng bước nhanh đuổi theo.

“Wen nói, vệ binh cửa chính hoảng sợ như phát điên xông vào, cậu ta đúng lúc ở gần đó...”

“Wen còn dậy sớm hơn tôi?” Chasel cảm giác không hợp lý lắm, mặc dù trọng điểm trước mắt cũng không phải ở trên người Wen, nhưng thân là Judge knight, nghe thấy nghi điểm liền không nhịn được mở miệng nghi vấn.

Chasel tuy không phải trong nhóm dậy sớm nhất Mười Hai Thánh kỵ sĩ, nhưng Wen tuyệt đối là trong nhóm dậy trễ nhất.

Farh ngượng ngùng mà nói: “Cậu ta là chưa ngủ, ở quán rượu uống đến sáng sớm mới về.”

Chasel không nói chuyện nữa, mặc dù cảm giác đường đường là Leaf knight ở quán rượu uống đến sáng, thật sự có chút không ra làm sao, nhưng hẳn dù sao cũng là Judge knight mà không phải Sun knight, quản không nổi Leaf knight, mà phải trông chờ Neo đi quản... Bản thân Neo đã là một tên đại tửu quý!

Mắt thấy sắc mặt của Chasel đen hết một mảng, Farh vội vàng chuyển đề tài: “Wen nói, cậu ta vừa được vệ binh dẫn ra cửa chính liền nhìn thấy Neo ngã trên bậc thang, máu chảy hết mùi mấy bậc, hơn nữa không chút nhúc nhích, dọa cho cậu ta tỉnh rượu luôn, lập tức đánh Neo mấy quyền, may là Neo có lên tiếng, vẫn chưa chết.”

“...”

Fahr trợn lớn mắt.Chasel vừa rồi có phải đã... cười?

“Thế nào?”

Chasel quét mắt qua, ánh mắt này lạnh đến không hổ cho cái tên Judge knight.

“Không có gì.” Fahr quyết định nuốt xuống cảnh tượng vừa nhìn thấy cho tan rã ở trong bụng, lần nữa chuyển đề tài: “Neo hình như thật sự bị thương rất nặng.”

“Không phải vẫn có thể lên tiếng sao?”

Fahr lo lắng nói: “Cậu ta bị đánh mấy quyền, vậy mà không bò lên cho Wen một trận, Wen sợ hết hồn, khiêng cậu ta đến Điện Ánh Sáng, dọc đường hô hào Sun knight sắp chết.”

Nghe vậy, Chasel nhíu mày, nhưng cũng không định hỏi nhiều, bởi vì bọn họ đã đến nơi muốn đến, nói nhiều vô ích, trực tiếp đi vào xem thử thì biết.

Vừa đi vào liền nhìn thấy Wen đang dựa ở bên tường, trên tay còn cầm một cái bình rượu nhỏ tùy thân tinh trí.

Chasel hơi nheo mắt nhìn cái bình rượu đó, Wen cười khố nói giải thích: “Bên trong là cà phê của vị đó nhà tôi nấu cho tôi, cô ấy không tìm được cái lọ, liền đổ hết rượu của tôi, bây giờ trong bình rượu của tôi chứa không phải cà phê thì cũng là chất tinh rượu.”

“Cậu có cô vợ tốt.” Chasel gật đầu, nói: “Nhưng chú ý hình tượng.”

Wen gật đầu cất lại bình rượu, chỉ vào một cái giường duy nhất trong phòng, nói: “Bọn họ trị liệu Neo đã một lúc rồi, tôi cũng không biết tình huống làm sao.”

Chasel nhìn qua. Tế ti vây ở bên giường, cả phòng đều là Thánh quang nhu hòa, hần cất bước đi qua, nhưng chưa có đi đến bên giường đã dừng lại bước chân.

Fahr đang đi ở phía sau Chasel, cú ngừng này khiến hần suýt nữa tông vào, đang muốn hỏi làm sao vậy, liền nhìn thấy Chasel cúi đầu nhìn trên đất, hần thuận theo nhìn xuống, đó là một bộ quần áo màu đỏ — Không! Đó là Sun knight phục!

Chasel nhặt quần áo lên, ngoại bào kỵ sĩ bản dài, áo ngắn ở giữa và sơ mi phía trong cùng đều không ngoại lệ, toàn bộ đều bị nhuộm thành màu đỏ, mùi máu tanh gay mũi kia cũng tỏ rõ thuốc nhuộm là gì.

“Tế ti nói phải nhìn cho rõ thương thế, cho nên tôi đã xé quần áo của Neo.” Phía sau truyền đến giải thích của Wen.

Chasel bỏ quần áo ra đi đến bên giường, những tế ti tự động nhường ra một chỗ trống.

Neo nhắm chặt mắt, im lặng mà nằm ở trên giường, sắc mặt trắng bệch như giấy, trước ngực bất ngờ vắt ngang một vết đao, may là dưới nỗ lực của những tế ti, đã bắt đầu khép miệng đóng vẩy rồi.

Chasel chưa từng thấy tình trạng suy yếu như thế của Neo, hẳn đột nhiên có thể lý giải Wen vì sao dám xúc động mà đánh Neo mấy quyền, phần lớn là chờ mong đối phương sẽ lập tức đứng dậy, không hề gì mà đánh lại cậu ta mười mấy quyền.

“Neo...” Fahr trợn lớn mắt nhìn cái gã trắng bệch trên giường, đơn giản không dám tin đây là Neo.

Lúc này, những người khác cũng tới tấp chạy đến rồi, số người quá nhiều chen không đến bên giường, nhưng từ trong khe hở dòm ngó vẫn không phải vấn đề, lần này nhìn dọa cho mọi người nổi lên nhao nhao thảo luận.

“Là ai vậy mà có thể trọng thương Neo?” Lanbi lẩm bẩm: “Chẳng lẽ là Ma Vương sinh ra rồi sao? Nếu không còn có ai đây?”

“Chắc chắn là Ma Vương!” Haises sắc mặt tái nhợt nói: “Thời chúng ta bất hạnh như thế phải nghênh đón Ma Vương rồi sao?”

“Đâu có nghe nói Ma Vương sinh ra chứ...”

Nhóm tế ti bực mình hô lớn: “An tĩnh một chút! Người bệnh cần nghỉ ngơi!”

Chasel hồi thần lại, dùng ánh mắt quét qua mọi người, trầm giọng nói: “Ra ngoài hết.”

Kỵ sĩ dưới trướng của hắn ngoan ngoãn nghe lời rồi, nhưng bên nghe lệnh Sun knight lại không nghe lời như thế, nhao nhao nổi lên kháng nghị.

Chasel nguy hiểm mà nheo lại mắt, hắn xác thực cảm giác thấy việc đắp nặn hình tượng của mình có chút thất bại, lúc trước cảm thấy thời này có Neo thực lực mạnh đến chấn sợ lòng người, mình không cần quá cường thế, nhưng bây giờ — hắn sai rồi!

Wen lên tiếng giải vây: “Tôi sẽ chờ ở đây, các cậu đi ra trước đi, Neo bị thương rất nặng, đừng ở đây ồn —“

“Ai bị thương nặng!”

Giọng nói quen thuộc vang lên, mọi người chuyển lo sang mừng, rít rít hô lớn: “Neo.”

Người trên giường ngồi dậy, khiến cho tế ti kháng nghị một hồi, nhưng kháng nghị vô hiệu, còn bị cái hất tay không kiên nhẫn: “Toàn bộ rút hết ra ngoài! Wen, cậu cũng rút luôn cho tôi! Vừa rồi lại có thể dám đánh tôi!”

“Ái chà! Đây đâu tính là đánh, tôi chỉ là “nhè nhẹ” mà “đụng” vào cậu mấy cái, xác định cậu vẫn còn sống mà thôi!” Wen quay người đi, che giấu thần sắc lo lắng, nói với mọi người: “Được rồi, Neo cũng đã hạ lệnh rồi, chúng ta ra ngoài thôi.”

Chờ đến khi mọi người đều rời khỏi, người trên giường lăn nửa nằm xuống, mỉm cười: “Hey, Chasel.”

Chasel lặng lẽ mà đếm số vết thương trên người Neo, ở ngực một đường, đùi trái một đường, tay trái phải ba đường và cẳng chân hai đường, sau lưng không biết còn có vết thương hay không?

“Làm sao bị thương?”

Neo mỉm cười, phớt lờ nói: “Đã đánh một trận!”

“Với ai?” Thấy Neo không làm sao muốn trả lời, Chasel lập tức bổ sung nói: “Cậu nếu đã giết người, bây giờ không nói trước cho tôi, về sau biến thành án mưu sát báo đến chỗ tôi, tôi sẽ rất khó xử lý.”

“Sẽ không biến thành án mưu sát.” Neo nhún vai nói: “Đó là cái đoàn giặc cướp, toàn bộ đều bị tôi tiêu diệt rồi, tôi vẫn là lần đầu tiên chém người chém đến phiên, một chết người đi được, tôi trước ngủ một giấc.”

“Cậu vì sao đột nhiên có hứng thú với đoàn giặc cướp?”

Chasel hết sức khó hiểu, Diệp Nha thành dù sao cũng là thủ đô, cho dù là vì mặt mũi cũng sẽ không cho phép phụ cận có đoàn giặc cướp, đoàn giặc cướp gần nhất sợ rằng cũng phải trèo qua mấy ngọn núi, Neo làm sao lại không dựng đột nhiên chạy xa như thế tiêu diệt đoàn giặc cướp?

“Tôi ngủ đây.” Neo trở mình qua, đối lưng vào Chasel, hiển nhiên hoàn toàn không muốn nói rõ.

Sau lưng còn có một vết đao, tổng cộng tám vết. Chasel trầm mặt xuống, rời khỏi phòng, không ngoài dự liệu của hắn, mọi người đều ở bên ngoài chờ, không có rời khỏi.

Hắn nhìn quanh mọi người một vòng, nói: “Có ai biết Sun knight của chúng ta trong mấy ngày mất tích đã đi đâu không? Phó đội trưởng của cậu ta đâu? Gọi hắn qua đây báo cáo!”

Wen lập tức nói: “Sun không có tuyển phó đội trưởng.”

Chasel ngó ra: “Vì sao vẫn chưa tuyển? Cậu ta và tiểu đội viên của mình tương xử không tốt sao?”

“Ồ, không phải.” Fahr ngược ngừng giải thích: “Sun nói dù sao hai mươi mấy người đó đều có thể dùng để sai khiến, tuyển hay không tuyển phó đội trưởng cũng vậy.”

Chasel nhíu mày, bởi vì vừa thượng nhiệm không lâu, gần đây vẫn luôn bận giao tiếp, công việc nặng nề, cho nên rất lâu không có “quan tâm” Sun knight của mình, nhưng không ngờ Neo vậy mà ngay cả phó đội trưởng cũng chưa chọn ra!

“Cha... Judge, ai đã thương Neo?”

Kế nhiệm chưa lâu, xưng hô vẫn có chút không đối được, nhưng lúc này nhìn thấy sắc mặt của Chasel, mọi người từ đáy lòng cảm thấy nên nghiêm túc mà sửa miệng rồi.

Chasel không trả lời trực tiếp, chỉ là nói: “Trên người Neo có tám vết thương do đao kiếm tạo thành.”

Mọi người trầm mặt, Wen cười lạnh một tiếng, hỏi: “Do ai chém?”

“Cậu ta nói là một đoàn giặc cướp.”

Fahr rống giận: “Đoàn giặc cướp vậy mà dám đã thương Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng? Xuất binh diệt đi! Tôi bây giờ liền đi triệu tập đoàn đội —“

“Neo nói cậu ta đã diệt rồi.”

Mọi người buồn bực, đang muốn đi trả thù, lại phát hiện kẻ thù đã bị băm thây vụn đoạn rồi, có cái Sun knight thực lực quá mạnh đúng là khiến bọn họ muốn trả cái thù cũng không có đối tượng.

Chasel nhàn nhạt nói: “Gọi tiểu đội Sun tới đây.”

Wen khó hiểu hỏi: “Gọi tiểu đội Sun làm cái gì? Cậu muốn điều tra sao? Nhưng nói không chừng Neo chỉ là lạc đường đúng lúc gặp phải đoàn giặc cướp, cậu cũng biết cậu ta là tên mù đường —“

“Chính bởi vì Neo là tên đại mù đường!” Chasel ngắt lời đối phương, rống giận: “Cho nên cậu ta sẽ không tùy tiện ra khỏi thành, nhất định là trong thành xảy ra chuyện gì, khiến cho cậu ta tức đến mức nguyện ý ra khỏi thành, hơn nữa cũng chắc chắn có người dẫn đường! Nếu không cậu ta sẽ không chỉ mất tích mấy ngày, ít nhất là lấy “tuần” để tính!”

Lời này có đạo lý. Đối với mức độ mù đường của Neo, mọi người đã quá hiểu rồi, nhưng trước mắt những cái đó đều không quan trọng, quan trọng chính là — Chasel vậy mà rống người?

Mặc dù Chasel là Judge knight, hẳn cũng xác thực bảo trì uy nghiêm của Judge knight, trước giờ không có tươi cười, nhưng thời này có cái Sun knight tên là Neo, mức độ thực lực và bạo lực đều cao đến dọa người, dướì tương đối Chasel thực sự tính là ôn hòa nho nhã.

Càng hưởng chi Chasel luôn luôn kiểm chế bình tĩnh, trước giờ chưa từng mất khống chế, thậm chí cũng không làm sao ra tay chiến đấu, cũng chỉ có dân chúng không rõ nội tình sẽ sợ hãi Judge knight.

Nhưng bây giờ người ôn hòa nho nhã lại có thể cũng rống người rồi?

Ở lúc mọi người cho rằng Chasel cuối cùng cũng sắp mất khống chế, hẳn vừa lại khôi phục khuôn mặt bình tĩnh.

“Tôi sẽ không lại để cho Sun knight có cơ hội không biết làm sao chạy đi tiêu diệt đoàn giặc cướp, còn bị người chém tám đao trở về. Wen, cậu lập tức mang tiểu đội Sun tới đây, tôi cho cậu năm phút!”

Wen lập tức xoay người đi tìm.

“Fahr, cậu nói muốn triệu tập quân đội, bây giờ lập tức đi triệu, giáo hoàng nếu có ý kiến, để cho ông ta tới tìm tôi.”

Chasel dùng khuôn mặt bình tĩnh nhìn mọi người, nói: “Ở nơi Neo có thể đạt tới, không được tồn tại bất cứ đoàn giặc cướp nào, hiểu chưa?”

— Không, hẳn chẳng bình tĩnh chút nào!

Nhìn tiểu đội Sun đứng xếp hàng trước mặt, sắc mặt của Chasel càng ngày càng trầm xuống, Thánh kỵ sĩ đủ có thể gia nhập tiểu đội Mười Hai Thánh kỵ sĩ tuyệt đối đều đã trải qua chọn lựa kỹ càng, nhất là tiểu đội Sun, nếu không phải thực lực cao siêu, thì ít nhất cũng phải có sở trường hơn người trên phương diện nào đó, mới có thể trở thành tiểu đội viên của thủ lĩnh Thánh Điện.

Cho nên... đứng ở trước mặt hẳn, cái lũ biếng biếng nhác nhác này là chuyện làm sao?

Ánh mắt của Chasel quét qua những đội viên này, hẳn nhận ra được mấy người trong đó. Lão sư của hẳn không phải cái người chuyên chế, ở trước khi quyết định nhân tuyển tiểu đội viên của hẳn, từng đưa danh sách đến để cho hẳn xem qua, chỉ là cũng nói chưa chắc giành được, chỉ để cho hẳn chọn ra cái nhân tuyển có hi vọng nhất, sau đó sẽ tận lực đi tranh giành mấy người đó.

Chasel nhìn thấy một người lúc đó hẳn xin lão sư cực lực tranh giành, hẳn vốn định sau khi tranh giành được, thử dùng một khoảng thời gian, để cho đối phương làm phó đội trưởng, đáng tiếc đối phương thực sự quá được ưa thích, bị Sun knight tiên nhiệm chọn trước một bước rồi.

Nhân tuyển được ưa thích lúc đó bây giờ lại là bộ dạng này. Chasel cảm thấy có chút tự nhiên phần nộ, hơi nheo lại mắt, hẳn nhớ đối phương tên là...

“Qingli.”

Thánh kỵ sĩ đứng ở giữa sảnh sốt, đứng ra một bước, trả lời: “Có!”

Trả lời trái lại rất nhanh chóng, mặc dù Chasel vẫn cảm giác không đủ hài lòng, nhưng đối phương ở trong một đám Thánh kỵ sĩ biếng biếng nhác nhác, coi như đã tương đối có kỷ luật và tinh thần rồi.

Hắn nguy hiểm mà nheo lại mắt hỏi: “Người biết chuyện của Sun knight trưởng chưa?”

Qingli trợn lớn mắt, cuối cùng cũng có chút căng thẳng nói: “Sun knight đã xảy ra chuyện gì?”

Những người khác nghe thấy lời này cũng tới tập ném ánh mắt qua chăm chú, nghiêm chỉnh tư thái, không biếng nhác như vừa rồi nữa, mặc dù như thế, Chasel lại cảm giác càng không vui.

Sun knight? Cách xưng hô đội trưởng mình của những đội viên này vậy mà giống với dân chúng bình thường sao?

“Sun knight trưởng trọng thương trở về Thánh Điện.”

Mọi người hoàn toàn phản ứng không kịp, suy nghĩ hai chữ “trọng thương” có nghĩa là gì, chẳng lẽ có người nói ra lời đả thương Sun knight sao?

Tư tưởng rẽ tới rẽ lui vòng qua không biết bao nhiêu khúc ngoặt, chính là không có biện pháp liên kết Sun knight “Neo” và hai từ “trọng thương” cùng một chỗ.

“Sau khi trải qua trị liệu của tế ti, Sun knight trưởng đã không có trở ngại lớn nữa. Trong các người có ai biết hành trình hôm nay của Neo không?” Loại chuyện này đáng lẽ do phó đội trưởng trực tiếp báo cáo, nhưng Neo

chết tiệt vậy mà không có tuyên phó đội trưởng, Chasel đành dò hỏi hết mọi người.

Là “trọng thương”! Mọi người lập tức hoảng đến cả đầu óc trống rỗng, Sun Knight vậy mà cũng sẽ trọng thương? Vậy mà có người có thể đã thương ngài ta?

Chasel không nhịn được gầm lên: “Trả lời ta! Neo hôm nay đã đi đâu?”

Mọi người càng hoảng hốt, Sun knight vô địch bị trọng thương, Judge knight hòa nhã nổi giận, ôi thần Ánh Sáng! Hôm nay rốt cuộc là ngày gì?

Chasel quét mắt qua, ánh mắt sắc như lưỡi dao, lúc này, mọi người sớm đã quăng đi tư thái biếng nhác, tư thế đứng thẳng tắp, nhưng cho dù muốn lập tức trả lời vấn đề của Judge knight thế nào, vẫn không có người mở miệng.

Chasel chỉ có nhìn hướng Qingli, theo hăn nghĩ, nếu đối phương đã là nhân tuyển được ưa thích nhất lúc đó, tám chín phần mười hăn cũng là trợ thủ đắc lực trong tiểu đội Sun, chuyện biết được có lẽ sẽ nhiều hơn.

Qingli không biết vì sao mình lại biến thành mục tiêu chú ý của Judge knight, thậm chí còn bị gọi ra tên, nhưng nếu đã bị nhìn trúng, hăn cũng chỉ có liều đến cùng trả lời.

“Sun knight chỉ ra lệnh chúng tôi xử lý công văn, những phương diện khác chưa từng hạ qua bất cứ mệnh lệnh nào.” Hăn chần chừ một chút, nói: “Sun knight từng nói “chuyện nhỏ thì đừng đi phiền ngài ấy”, cho nên chúng tôi chỉ có xin chỉ thị khi gặp phải công văn quá mức trọng đại, mới sẽ đi gặp Sun knight, căn bản không biết hành tung gần đây của ngài ấy.”

Lời vừa nói xong, hăn liền đột nhiên nhìn thấy mặt của Judge knight trầm xuống, cảm giác hòa nhã ban đầu trở nên có chút, có chút... hết như Judge knight trong truyền thuyết.

“Nội dung công việc mấy ngày nay của chúng tôi chính là sửa công văn, làm xong thì không còn chuyện gì, Sun knight cũng không có mệnh lệnh khác, cho nên...”

Qingli càng nói, mặt của Judge knight càng đen, thấy vậy mọi người tim gan run rẩy...

“Người theo ta đi.”

Chasel trước là chỉ vào Qingli, sau khi hạ xong lệnh vừa lại tùy ý chỉ đại một người nói: “Người đi tìm phó đội trưởng của ta, bảo hắn lập tức đến Điện Ánh Sáng gặp ta, những người khác...”

Hắn hít sâu một hơi, rống giận: “Thân là tiểu đội Sun, kỷ luật của các người vậy mà lỏng lẻo như thế! Mặc dù Sun knight chưa từng bó buộc các người, nhưng các người cứ thế phóng túng mình rồi sao? Các người còn dám xưng mình là Thánh kỵ sĩ, thậm chí là đội viên của tiểu đội Sun sao?”

Mọi người mặt lộ vẻ hổ thẹn, mặc dù đã làm biếng mấy năm, hơn nữa cũng không phải bọn họ tự nguyện lười biếng, mà là Sun knight căn bản không phải công việc cho bọn họ, nhưng bọn họ dù sao vốn đều là tinh anh của Thánh Điện, đối mặt với chỉ trích của Chasel, vẫn cảm thấy hổ thẹn.

Ánh mắt của Chasel quét qua từng người một, gầm lên: “Toàn bộ đến sở thẩm phán...”

Mọi người hít mạnh một hơi.

“Tìm đội viên của ta, luyện tập kiếm thuật từng đôi một với bọn họ, nghe thấy chưa?”

“Vâng!” Mọi người đồng thanh mà hô.

Chasel gật đầu ở trong lòng, lúc này mới cảm giác những người này có chút khí thế của tiểu đội Sun, hần dẫn theo Qingli, xoay người rời khỏi.

Mặc dù Judge knight rời khỏi rất nhanh, nhưng mọi người lại vẫn không dám động đậy, cứ đứng ngẩn ngơ mấy phút, lúc này mới dần dần có người mở miệng.

“Suýt nữa tưởng sắp bị nhốt rồi...”

“Ôi, bị nhốt đã là gì! Tôi còn tưởng sẽ bị trói lên giá hành hình tra hỏi đây nè!”

Một người trong đó an ủi nói: “Là chúng ta hiểu lầm, Judge knight chỉ là bảo chúng ta đi luyện kiếm thuật mà thôi.”

Có người không nhịn được mở miệng oán giận: “Luyện kiếm thuật thì luyện kiếm thuật, sắc mặt làm quái gì phải đáng sợ như thế chứ!”

“Làm ơn đi, Judge knight có bao giờ có sắc mặt tốt đâu?”

“Nói như thế cũng phải, quả nhiên là một hồi hiểu lầm, Judge knight nhiệm kỳ này không có đáng sợ như thế, mọi người đều nói Sun knight mới là mạnh nhất...”

Chasel dẫn theo Qingli đến Điện Ánh Sáng, tiến vào căn phòng Neo nghỉ ngơi, nhưng hần lại không có đang nghỉ ngơi, trái lại đang chùi Thái Dương Thần Kiếm, đây khiến cho Chasel nhú mày, không biết Neo chỉ là nhàn rỗi chùi kiếm, hay là bởi vì tiếp đến muốn sử dụng nó, cho nên mới tiến hành bảo dưỡng đây?

Chasel nheo mắt, đem chuyện này liệt vào chuyện đầu tiên phải làm cho rõ.

Neo ngẩng đầu lên, lúc nhìn thấy Qingli thì nhú mày.

“Hắn là ai... Oh, tiểu đội viên của ta.”

Cậu ngay cả tiểu đội viên của mình cũng không thể nhận ra sao! Chasel hít sâu rồi lại hít sâu, lúc này mới mở miệng nói: “Neo, cậu đã bị thương, thời gian này hãy nghỉ ngơi cho tốt, nhưng tiểu đội Sun cũng không thể không có người lãnh đạo, thừa dịp bây giờ chọn một cái phó đội trưởng đi. Tôi mang đến một người, cậu thấy người này có được không?”

Nghe thấy lời của Judge knight, Qingli kinh ngạc đến luống cuống tay chân, không ngờ lại đột nhiên nhắc đến chức vị phó đội trưởng, mặc dù hắn vốn cũng định tranh giành cái chức vị này, chẳng qua về sau lúc thấy Sun knight, hắn căn bản không có ý định tuyển phó đội trưởng, lâu ngày cũng quên luôn.

“Phó đội trưởng? Tuyển hay không có quan hệ gì?” Neo không làm sao để ý nói: “Tùy ý.”

“Vậy thì chọn hắn đi.” Chasel không đổi giọng, nói: “Hắn tên là Qingli, sau này chính là phó đội trưởng của cậu rồi.”

Neo sao cũng được mà gật đầu.

“Tùy ý” liền lên làm phó đội trưởng, Qingli thật không biết nên phản ứng làm sao, chờ dẫn đứng ở bên giường nhìn hai vị đầu rồng của Thánh Điện.

Chasel kéo ghế ngồi xuống, cầm lấy táo trong giỏ trái cây bắt đầu gọt vỏ, thong thả nói: “Kiếm thuật của cậu cao như thế, nhưng tiểu đội Sun dưới trướng lại ngay cả tiểu đội Judge của tôi cũng đánh không thắng, đây vẫn khiến tôi hết sức kinh ngạc.”

Neo trừng mắt một cái, giận dữ nói: “Tiểu đội của tôi đánh thua tiểu đội của cậu? Thật không?”

“Thật.” Chasel hơi hơi nhếch khóe miệng.

Qingli trợn lớn mắt quay đầu nhìn Chasel, nhưng hắn chưa kịp nghi vấn lời bịa đặt của đối phương, đội trưởng nhà mình liền nổi cơn thịnh nộ hung dữ trừng hắn, gầm lên: “Các người dám đánh thua tiểu đội Judge?”

“Không —“

Lời còn chưa nói xong đã bị Chasel chặn họng, Chasel nhướn mày, hỏi: “Các người đã đánh thắng tiểu đội Judge của ta sao?”

“Không, không có...” Là căn bản có đánh đâu!

Neo không dám tin rống lên: “Một lần cũng không thắng?”

Phía trước có Sun knight lửa giận ngút trời, nhưng phía sau Sun knight có Judge knight mắt lạnh nhìn chòng chọc, Qingli cảm thấy mình thà rằng lập tức đi gặp Thần Ánh Sáng, cũng không muốn đối mặt với hai tầng áp bức của Sun knight và Judge knight dưới trướng Người.

“... Một lần cũng không thắng.” Hắn không có nói dối, chỉ là lược đi sự thật căn bản chưa từng đánh.

Neo tức đến ngay cả lời cũng nói không ra: “Được được được...”

“Đều là Thánh kỵ sĩ, luận bàn với nhau, đánh thua cũng không phải chuyện gì ghê gớm.” Chasel đưa táo gọt xong cho Neo, nói: “Chờ thương của cậu lành rồi, thì dạy kiếm thuật cho bọn họ đi, cậu tốt xấu gì cũng được khen là Sun knight kiếm thuật tuyệt vời, tiểu đội viên của cậu quá yếu cũng không dễ coi lắm.”

“Tiểu đội viên của tôi quá yếu...” Neo nghiêng răng nói: “Yên tâm, tôi sẽ trong thời gian ngắn nhất khiến bọn chúng trở thành mạnh nhất! Bảo đội viên của cậu chờ bọn chúng tới cửa “luận bàn” cho tôi!”

Chasel gật đầu đáp ứng: “Được, tôi sẽ truyền đạt cho bọn họ, nhưng bất luận cậu sau đó muốn làm cái gì, bây giờ vẫn là nghỉ ngơi nhiều thêm đi! Đúng rồi, thời gian này, tiểu đội của cậu có thể trước cho tôi mượn dùng không? Gần đây trong thành có một số vụ án, phó đội trưởng của tôi hình như rất bận rộn, cần nhân viên giúp đỡ, cho nên để cho tiểu đội của cậu nghe mệnh lệnh của tôi làm việc được không?”

Neo trừng Qingli một cái, cảm phẫn nói: “Cho cậu mượn! Dùng cạn kiệt cho tôi! Tốt nhất cho bọn chúng bận rộn đến ngay cả thời gian ăn cơm cũng không có!”

Chasel hơi hơi nhếch khóe miệng, nói: “Không vấn đề.” Hắn quay đầu nhìn Qingli, nói: “Người sau này sẽ nghe mệnh lệnh của ta, Sun knight cũng không có dị nghị, người nghe thấy chưa? Hiểu rồi chứ?”

Qingli nghe thấy rồi, cũng hiểu rồi, hắn cúi đầu, hoàn toàn rõ ràng rồi.

“Vâng!”

Neo ngó ra, cảm giác hình như có chỗ nào không đúng: “Chasel cậu ——“

“Oh, đúng rồi, tiếp tục đề tài lần trước, cậu rút cuộc vì sao lại chạy ra khỏi thành đi tiêu diệt đoàn giặc cướp? Mọi người đều đang chờ giải thích của cậu.”

“... Tôi mệt rồi, muốn ngủ đây, các người ra ngoài đi!”

Chasel thở dài, đứng dậy: “Được rồi, nếu cậu không muốn nói, tôi sau này sẽ không hỏi cậu chuyện này nữa.”

Hắn sẽ tự mình tra ra!

_____

“Judge knight trưởng, Noli có mặt nghe lệnh.”

Đi ra khỏi phòng, Chasel liền nhìn thấy phó đội trưởng của mình, Noli, đã đứng ở ngoài cửa chờ rồi, tư thế đứng thẳng tắp của hắn, cho dù đối mặt với thượng cấp, tư thái cũng không kiêu không hèn.

Mặc dù lúc đó Noli không phải nhân tuyển Chasel muốn nhất, nhưng thực tế chứng minh, dạy dỗ về sau có thể bù đắp cho thiếu hụt năng khiếu, nhưng dưới tương đối, làm biếng về sau cũng sẽ hủy diệt ưu thế của năng khiếu.

Quay đầu nhìn thử Qingli của hiện tại, rồi lại nhìn Noli, Chasel cảm thấy phó đội trưởng của mình thắng lợi toàn diện! Nhưng hắn cũng không bởi thế cảm thấy cao hứng, Mười Hai Thánh kỵ sĩ nhiệm kỳ này mới có tiểu đội viên chưa tới mấy năm, Neo đã biến tinh anh thành phế vật rồi.

Chasel hết sức muốn tố cáo Sun knight của mình một cái tội phí của trời.

“Sun knight có lệnh, sau này tiểu đội Sun phải nghe mệnh lệnh từ ta, người dẫn bọn họ đi điều tra tin tức trong thành có liên quan đến đoàn giặc cướp, nếu tin tức nào có dấu vết nhúng tay của Sun knight, tất phải điều tra đến cùng!”

“Vâng!” Noli đáp lại, thấy Judge knight chưa để cho mình rời khỏi, hắn lặng lẽ mà đứng ở bên cạnh.

Chasel chuyển hướng Qingli, hỏi: “Người vừa rời cũng nghe thấy lệnh của Sun knight đích thân hạ, sau này người phải nghe mệnh lệnh của ta.”

“Vâng.” Qingli bất đắc dĩ nói.

“Chờ thương thế của Neo khỏi rồi, người phải ở bên cạnh hắn không rời nửa bước, nếu như hắn cố ý cắt đuôi người, người ít nhất phải biết hắn đi hướng nào, sau đó lập tức đến báo cáo với ta.”

Nghe vậy, Qingli nhiều lần do dự, vẫn là mở miệng nói: “Tôi là phó đội trưởng của Sun knight, không phải phó đội trưởng của ngài! Cho dù Sun knight có lệnh tôi phải nghe mệnh lệnh của ngài, tôi cũng không thể vi kháng Sun knight!”

Không tệ, vẫn coi như có chút cốt khí.Chasel nhàn nhạt nói: “Judge knight chính là phải phụ tá Sun knight, điểm này người không có ý kiến chứ?”

“... Không có.”

“Cho nên người báo cáo tình huống của Sun knight với ta, để cho ta có thể làm ra “phương thức phụ tá tốt nhất”, điều này có gì sai đây?”

Qingli có chút hỗn loạn rồi: “Tôi, tôi...”

“Noli.” Chasel nhàn nhạt nói: “Đây là Qingli, hẳn vừa trở thành phó đội trưởng của tiểu đội Sun, người dạy cho hẳn nên làm sao làm một cái phó đội trưởng xứng đáng đi.”

Noli mỉm cười, nói: “Không có vấn đề, Judge trưởng, cho tôi thời gian nửa tháng, tôi sẽ để cho cậu ta hiểu rõ mọi thứ.”

... Mọi thứ? Qingli toàn thân ớn lạnh. Rốt cuộc là ai nói người cường hãn nhất thế giới này, khiến người sợ hãi nhất là Sun knight...

Báo cáo Judge knight trưởng, chỉ điều tra ra Sun knight trước khi mất tích từng đến phụ cận này, cái khác thì tra không ra.”

Qingli cố báo báo đến cùng, cảm giác mình cách cái ngày lên giá hành hình không còn bao lâu nữa.

Chasel nhíu mày nhìn con hẻm nhỏ trước mắt, đây đã không phải đường lớn của Diệp Nha thành nữa, cách Thần Điện Ánh Sáng cũng có một

khoảng cách, nhưng hắn cũng không lấy làm lạ Neo vì sao lại đến đây, Sun knight của bọn họ trước giờ là tên đại mù đường, xuất hiện ở cái địa phương này của Diệp Nha thành cũng không kỳ quái.

Mặc dù Neo luôn là thanh minh hắn đang dạo phố, nhưng mọi người đều biết chân tướng là cái gì, nếu tập hợp tụ hội mà muốn Neo không đến muộn thậm chí không đến, tốt nhất cho hắn một cái người dẫn đường.

Chasel sau khi trầm ngâm một hồi, nói với Qingli: “Chúng ta tiến vào con hẻm. lát nữa do người mở miệng hỏi người gần đây có ai nhìn thấy người tóc vàng mắt lam da trắng đến đây, đừng nói là Sun knight, Neo có lẽ không phải mặc Sun knight phục đến đây.”

Người nổi bật như Neo, hắn là sẽ có người ấn tượng.

Chasel đứng ở chỗ không xa nhìn Qingli hỏi từng cư dân một, kỳ thực nếu có thể, hắn trái lại muốn tự mình dò hỏi, mới có thể từ trong lời nói tìm manh mối, nhưng hắn cả người đen thui, cộng thêm ăn nói thận trọng, người bình thường nhìn thấy liền trước hết nổi lên ba phần cảnh giác, thực sự không phải người thích hợp xét hỏi — trừ phi địa điểm là sở thẩm phán.

Qingli liên tiếp hỏi mấy cư dân, nhiều người đều có ấn tượng, nhưng lại không có nói chuyện, vất vả lắm mới hỏi được một cái tin tức hữu dụng.

“Cái người đó hình như từng nói chuyện với Waris, là con gái của nhà Hill, nhà con bé ở góc phố chỗ kia, con bé tội nghiệp, đầu tiên là mất cha mẹ, bây giờ vừa lại...”

Vừa nhận được tin tức này, Qingli quay đầu nhìn Chasel, người sau ra hiệu hắn qua góc phố gõ cửa.

Vừa gõ cửa xong, một cô gái mở cửa, rụt rè đứng ở phía sau cửa, tuổi xem ra khoảng chừng mười lăm tuổi.

Còn nhỏ như thế, hẳn là sẽ không phải một trong người tình khắp thiên hạ trong tin đồn của đội trưởng đi? Qingli đầy đầu óc miên man suy nghĩ.

“Chào cô.” Nhìn thấy cô gái mang theo biểu tình thận trọng và sợ hãi, Qingli cố hết sức dịu dàng nói: “Xin hỏi cô là Waris phải không?”

Đối phương gật đầu.

“Tôi là Thánh kỵ sĩ của Thần Điện Ánh Sáng, đang điều tra một chuyện, có thể hỏi cô gần đây có cùng một người đàn ông tóc vàng mắt lam trò chuyện hay không?”

Waris do dự một chút, vẫn là trả lời: “Có.”

“Xin hỏi hai người đã nói cái gì?”

Đối phương không có trả lời, nhú mày nhìn hẳn, hơn nữa hình như muốn đóng cửa lại.

Qingli lập tức thốt lên: “Cái người đó là đội trưởng của tôi, ngài ấy gần đây đột nhiên bị thương nặng trở về, lại cái gì cũng không chịu nói, chúng tôi chỉ là muốn biết đã xảy ra chuyện gì, tránh cho ngài ấy lại một mình bị trọng thương!”

Nói đến đây, Qingli sửng sốt, lúc này mới phát hiện mình đã nói cái gì, cũng phát hiện thì ra mình không phải thật sự không chút để ý “cuộc sống nhàn nhã” của mấy năm gần đây, cho dù hẳn và những thành viên khác của tiểu đội Sun luôn nói so với tiểu đội khác, cuộc sống của bọn họ thật là vô cùng nhẹ nhàng thoải mái.

Là vô cùng nhẹ nhàng, nhưng cũng vô cùng nhàm chán... Qingli có chút mất mát nói: “Đội trưởng chẳng chịu nói cái gì với chúng tôi, những đội viên chúng tôi cứ giống như không có đi? A, kỳ thực cũng không phải nói

như thế, chúng tôi ít nhất còn có cái tác dụng “sửa công văn” này.” Hãn có chút tự giễu nói.

Nghe vậy, Waris rốt cuộc không còn nặng nề cảnh giác nữa, còn an ủi nói: “Đừng buồn, cái người đó thoát nhìn không phải người sẽ trao đổi sự tình với người khác.”

Qingli cảm kích nhìn cô một cái.

“Tôi lúc đó đang ngồi ở cửa khóc, cái anh trai đó đi ngang qua, hỏi tôi vì sao khóc, tôi nói cho anh ta, em trai của tôi mất tích rồi.”

“Làm sao mất tích?” Qingli có chút bất ngờ, hãn chưa từng nghĩ đội trưởng nhà mình vậy mà để ý con gái khóc lóc ngoài đường, nhất là cô gái đó mới mười lăm tuổi, rõ ràng có chút đánh giá thấp về “phạm vi thủ bị” của đội trưởng.

Miệng Waris xịu lại, nước mắt rơi xuống, nói: “Nó lúc chơi ở bên ngoài bị người xấu bắt đi, tôi từ cửa sổ nhìn thấy liền chạy ra đuổi theo, nhưng làm sao cũng đuổi không kịp, cứ như thế biến mất rồi, đó là em trai duy nhất của tôi!”

Nhìn thấy cô gái nước mắt chảy đầy mặt, Qingli có chút lúng túng.

“Quần áo tương mạo của kẻ xấu đó như thế nào?”

Waris ngẩng đầu, một vùng đen kịt đập vào mắt, cô giật nảy mình, lùi về sau một bước lập tức đóng cửa một cái “rầm”.

“...”

Chasel lạnh lùng nói: “Còn không gõ cửa?”

Qingli vội vàng gõ cửa giải thích: “Đây là Judge knight trưởng của chúng tôi ——“

Phía sau cửa truyền đến tiếng hét nhỏ, qua một hồi mới chậm rãi mở ra một khe hở, người phía sau cửa chỉ lộ ra nửa khuôn mặt kinh hoàng.

Waris nhỏ giọng nói: “Quần áo hăn mặc có chút không vừa người lắm, thắt lưng còn mang đao.”

“Trên cẳng chân có buộc thứ gì không?” Chasel tỉ mỉ dò hỏi.

Waris ngẩn ra, mở toang cửa, kinh hô: “Câu hỏi của anh và cái anh trai kia giống như nhau! Có, trên chân của hăn có buộc rất nhiều dây đai!”

“Ừ, là loại cường đạo trong núi.” Chasel nhàn nhạt nói: “Ăn mặc không vừa người, là bởi vì quần áo của bọn chúng rất nhiều đều là đồ ăn cướp, đi lại trong núi cần phải buộc ống quần, tránh cho muỗi bọ chui vào thậm chí là đĩa.”

Chân tướng lộ ra rồi, thì ra Neo là nghe thấy chuyện của Waris, mới tự dưng chạy đi tiêu diệt đoàn giặc cướp.

“Các người có thể cứu em trai của tôi về không?” Waris dùng thần sắc kỳ vọng nhìn hai người, hỏi: “Cái anh trai đó bảo tôi đừng lo lắng, em trai tôi nhất định sẽ trở về, đây là thật sao?”

Qingli không biết nên trả lời làm sao, Sun knight là về rồi, nhưng em trai của Waris rõ ràng chưa có về, đây phải chăng đại biểu...

“Anh trai trong miệng cô nói là Sun knight của Thần Điện Ánh Sáng.” Chasel trầm giọng nói: “Sun knight nói em trai cô sẽ trở về, nó liền sẽ trở về! Chẳng lẽ cô dám hoài nghi lời của Sun knight nói sao?”

Mặc dù Waris có hơi sợ mặt lạnh của Judge knight, nhưng giờ phút này trong lòng tràn ngập kỳ vọng mà không phải sợ hãi, cô rưng rưng nước mắt cười nói: “Không dám.”

Rời khỏi con hẻm, Qingli lo lắng thấp giọng nói: “Judge knight trưởng, ngài nói như thế được không? Đứa trẻ đó có khả năng cũng không biết bị bán đi đâu —“

“Neo sẽ không buông tay.” Chasel một hơi ngắt lời hắn: “Hắn trước giờ không biết buông tay là cái gì, nếu hắn đã nói lời này với cô gái kia, vậy hắn sẽ một mạch tiếp tục truy, cho đến khi em trai của cô gái kia về nhà mới thôi!”

Thật sao?Đội trưởng là tính cách như thế? Qingli cúi đầu xuống, có chút mất mát nói: “Tôi xác thực không đủ hiểu đội trưởng.”

Chasel lần nữa nổi lên xúc động muốn chửi Neo một trận ra trò.

“Nếu đã như thế, đây là cơ hội các người nên nắm chắc cho tốt, chứng minh với Sun knight của các người tiểu đội Sun là hữu dụng! Các người không phải bị phái đi thay hắn sửa công văn, mà là có thể làm chuyện càng quan trọng hơn!”

Qingli đột ngột ngẩng đầu lên. Bọn họ có thể làm chuyện càng quan trọng hơn... đúng thế, lúc đầu được chọn đi phụ tá Sun knight, thủ lĩnh Thánh Điện, trong lòng rõ ràng nghĩ cho dù có gian khổ vất vả làm sao cũng không chút e sợ, rốt cuộc là từ lúc nào trở nên “nhẹ nhàng thoải mái” như thế?

Đây không phải điều hắn muốn!

“Vâng, chúng tôi sẽ chứng minh với đội trưởng!”

Nhìn ánh mắt kiên định của đối phương, Chasel hài lòng mà gật đầu, đây mới là tinh anh mà hắn lúc đầu muốn tranh giành.

◇◇◇◇

Cộc cộc —

Gõ cửa xong, trong phòng truyền đến dò hỏi: “Ai?”

“Tôi là Qingli.”

“... Ai?”

Qingli lặng lẽ nuốt bi thương trở về bụng, lần nữa nói rõ: “Phó đội trưởng mới thượng nhiệm của ngài.”

“Oh, vào đi.”

Vừa tiến vào phòng, Neo đang nằm ở trên giường, hằm trên dưới đánh giá Qingli, mang chút hứng thú hỏi: “Chasel vì sao tuyển người làm phó đội trưởng của ta?”

Qingli thành thật nói: “Báo cáo Sun knight trưởng, tôi không rõ.”

“Không biết sao... Quên đi, lấy tính cách của Chasel, phần lớn là ở Thánh Điện người được đánh giá tốt nhất đi.”

Qingli ngần ra, đánh giá của hằm xác thực là không tệ, thì ra là cái nguyên nhân này sao?

Không — bây giờ Judge knight vì nguyên nhân gì chọn hằm đều không quan trọng.

“Mặc dù người là phó đội trưởng của ta, chẳng qua cứ giống như lúc trước, tóm lại người cứ mang công văn về —“

Lại là công văn! Qingli cắn răng một cái, đánh liều ngắt lời Sun knight.

“Đội trưởng, tôi đã nghĩ một phần kế hoạch.”

Neo ngẩn ra, khó hiểu hỏi: “Kế hoạch gì? Ai bảo các người làm kế hoạch gì?”

“Là tự tôi.” Qingli kiên định mà nói.

Neo mấp máy môi, nhìn đội viên của mình lộ ra thần sắc hoàn toàn khác xưa, hần vậy mà có chút nói không ra lời.

“Người nói đi.”

Nghe vậy, Qingli thở phào một hơi, đi đến bên giường, vừa mở bản đồ vừa nói: “Đội trưởng, tôi đã điều tra đoàn giặc cướp trong quốc, phát giác trong quốc vậy mà có gần hai mươi đoàn giặc cướp cỡ lớn, đây là địa điểm bọn chúng có thể ẩn núp, tôi cho rằng đây đối với trị an của Vong Hường quốc mà nói, thực sự là sỉ nhục to lớn, đối với người trong quốc nguy hại cũng rất sâu, cho nên tôi hi vọng kết hợp với Thần Điện địa phương, lĩnh quân đi tiêu diệt!”

“Đoàn giặc cướp...” Neo trầm ngâm nói: “Ta hiểu rồi, là Chasel đi? Người và hần tra ra ta vì sao đi tiêu diệt đoàn giặc cướp rồi?”

Qingli ngẩn ra, mà biểu tình này đã nói cho Neo đáp án rồi.

Neo nhú mày, sau đó lại là cười một cái, nói: “Đã biết nhóm Chasel sẽ không bỏ qua đơn giản như thế, nếu là người khác lết trở về, ta cũng sẽ...”

Nói đến đây, Neo ngẩng đầu lên, nhìn Qingli nói: “Muốn làm sao, người cứ nói đi.”

Neo nguyện ý lắng nghe, trong lòng Qingli có kích động nói không nên lời, lập tức bắt đầu nói rõ: “Đoàn giặc cướp có tới gần hai mươi cái, nếu như đánh phá từng cái, đoàn giặc cướp khác tất có cảnh giác, sẽ trốn càng sâu càng khó tìm, cho nên chúng ta có thể kết hợp Thần Điện địa phương, chia đường tiến công, một lần đánh phá mười nơi, ở trong thời gian ngắn

lại tiến hành xuất chinh lần thứ hai, khiến bọn chúng ngay cả thời gian di chuyển cũng không có.”

Neo gật đầu nói: “Nghe lên không tệ, ta chính là không thiện trường thứ này... Tốt! Người cứ đi an bài, nhớ để cho ta lĩnh quân là được rồi, tóm lại người cứ dùng ta như con cò xung phong hãm trận!”

“Tôi làm sao dám coi ngài như con cò!” Qingli cả kinh nói: “Sun knight trưởng, tôi không có ý đó!”

“Cái gì mà ý với không ý?” Neo không kiên nhẫn nói: “Bớt nói nhảm với ta! Người rốt cuộc có muốn tiêu diệt đoàn giặc cướp không?”

“Đương, đương nhiên muốn!” Qingli vội vàng nói.

“Vậy thì đi làm kế hoạch của người, đến lúc đó nhớ để ta lĩnh quân, nói cho ta nên làm chuyện gì là được.”

Cảm giác đây hình như trái ngược rồi đi? Bình thường không phải nên do Sun knight chuẩn bị kế hoạch, để những tiểu đội viên bọn họ đi làm sao? Qingli cảm thấy đầu mình có chút hỗn loạn.

“Oh, đúng rồi.” Neo đột nhiên xoay người xuống giường, nghiêng răng nói: “Lần trước Chasel nói các người đánh thua tiểu đội Judge đúng không? Bây giờ theo ta, đi luyện kiếm!”

Thấy vậy, Qingli vội vàng nói: “Đội trưởng ngài đang nghỉ dưỡng mà! Chúng tôi sẽ nỗ lực luyện kiếm, xin ngài —“

Neo gầm lên: “Nghỉ dưỡng cái gì chứ! Ta đã khỏe rồi, năm đến cả người đều đang phát ngứa!”

“Nhưng Judge knight nói —“

Neo đột nhiên áp sát, bức hỏi: “Người rốt cuộc là phó đội trưởng của ta hay là của Chasel?”

“Đương nhiên là của ngài!” Ánh mắt nghiêm khắc của Neo khiến Qingli sợ đến lập tức trả lời, nhưng lại bởi vì đối phương áp rất gần mà chú ý thấy sắc mặt của hắn tái nhợt hơn lúc trước rất nhiều, căn bản không phải “đã khỏe rồi” của hắn nói.

Phát giác điểm này, Qingli đột nhiên bình tĩnh lại, ánh mắt của Sun knight vẫn nghiêm khắc, nhưng hắn càng để ý “sắc mặt tái nhợt” hơn, hắn gật đầu nói: “Vậ đội trưởng xin ngài chờ ở đây một lát, tôi trước đi triệu tập tiểu đội viên, chờ bọn họ chỉnh xong đội ngũ ở sân huấn luyện, tôi lại tới mời ngài đi dạy dỗ bọn họ.”

“Được.” Neo hài lòng gật đầu, đột nhiên cảm thấy có cái phó đội trưởng cũng không tệ lắm.

Rời khỏi phòng, bước chân của Qingli vừa vội vừa nhanh, bởi vì hắn phải triệu tập mọi đội viên, còn có — đến sở thẩm phán.

Sun knight trưởng, tôi nghe lời ngài, nhưng ngài hạ lệnh muốn tôi nghe theo Judge knight, cho nên tôi nghe theo Judge knight.

 1285148396 1472751290

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 26: Cao Ngạo

Vival luôn luôn kiêu ngạo mà nâng cao cằm.

Nhưng kiêu ngạo này ở trước mặt Lesus, hình như hoàn toàn không tồn tại.

Judge knight tương lai cho dù không nâng cao cằm, biểu tình trên mặt vĩnh viễn chỉ có lông mày nhíu sâu,

Nhưng không ai có thể cao ngạo hơn hẳn.

Vĩnh viễn đừng thử vi kháng Lesus, đó là chuyện chỉ có Grisia mới làm được.

“Ngạo mạn cái gì chứ! Hứ!”

Vival nâng cằm, chỉ có dư quang từ khóe mắt liếc người đi tới trước mặt một cái, mặc dù đối phương cười cười thân thiện, nhưng hẳn không đếm xỉa tới hành động của đối phương, trực tiếp đi qua, không ngoài dự liệu, phía sau truyền đến tiếng thấp giọng mắng chửi.

Xin lỗi.Vival lạng lẽ nghĩ ở trong lòng.

“Làm không tệ đấy!”

Một người đàn ông từ phía sau cây đi ra, mặc dù là lời khen, thậm chí còn đang vỗ tay, nhưng cái cằm hơi nâng cao của hắn, quần áo ăn mặc một

cách không có một tí xiu cầu thả, đều khiến người cảm giác khen thưởng này căn bản chỉ là lời trào phúng cùng cực.

Vival cúi đầu, lộ ra tươi cười, khí chất cả người đều thay đổi: “Cảm ơn lão sư khen thưởng —“

Nói còn chưa nói xong đã bị đối phương lườm một cái, hắc vôi vàng nâng cằm lên, sửa miệng: “Đây đối với con mà nói chẳng là cái gì cả!”

Haises Moon hừ lạnh một tiếng: “Được cái to mồm!”

Lời tuy nói như thế, hắc lại vươn tay xoa xoa đầu học sinh của mình, đồng thời có chút cảm khái, không biết từ lúc nào, học sinh vậy mà đã cao lớn như thế rồi, lại cộng thêm đầu nâng cao, muốn xoa đầu nó càng ngày càng không dễ rồi.

Cũng không biết lúc nào, con cái sẽ lớn đến không chịu cho lão sư sờ đầu nữa đây! Haises nghĩ đến đây, vôi vàng sờ thêm mấy cái, tóc của Vival vừa nhẵn vừa mềm, xoa lên rất thoải mái.

Mặc kệ Moon knight có lo lắng cho tương lai làm sao, ít nhất Vival hiện giờ rất cam tâm tình nguyện được lão sư xoa đầu, mặc dù hắc thỉnh thoảng cũng sẽ lo mình đã mười tám tuổi rồi, vẫn còn cứ như đứa trẻ đang làm nũng, thực sự rất không hay, những người khác thoạt nhìn đều không thích làm nũng như mình.

Haises ahem một tiếng, thu tay lại, trở về tư thái cao ngạo với sống lưng thẳng tắp cằm khể nâng, lạnh lùng nói: “Vival, điều trọng yếu thứ nhất của bảo trì tư thái cao ngạo là cái gì?”

“Dáng vẻ tươi tắn!” Vival lập tức bắt đầu vuốt lại mái tóc bị vò rối, độ dài tóc của hắc khoảng tới vai, không tính là quá khó chỉnh lý, ít nhất so với tóc dài của Grisia dễ hơn nhiều...

Nghĩ đến Grisia, Vival có chút khổ não nói: “Lão sư, về phần dáng vẻ này, con cảm thấy mình không bằng nổi Grisia, rất khó duy trì tư thái cao ngạo trước mặt cậu ấy.”

Nghe vậy, Haises cũng chẳng nói được gì, cái gã Neo kia cũng đâu phải Moon knight, thật không biết hẳn nuôi dưỡng trẻ con thành cái bộ dạng bề ngoài tươm tươm tất tất kia rốt cuộc để làm cái gì — Không, không cần nghĩ quá nhiều, Neo hẳn chính là vì “chơi cho vui” đi! Tên đó trước giờ luôn như thế.

Muốn ở trên phương diện dáng vẻ bằng được Grisia, vậy xác thực là quá khó khăn rồi. Haises vừa lại ahem một cái, nâng cằm nói: “Grisia là Sun knight, thủ lĩnh Thánh Điện, tương lai là người sắp lãnh đạo con, đối với nó thì không cần quá cao ngạo.”

“Vâng.” Vival thở phào một hơi, sau đó vừa lại lo âu nói: “Lão sư, vậy Lesus thì sao?”

Nhìn thấy học sinh của mình hết sợ cái này lại sợ cái kia, Haises khó trách có chút nổi cáu, nhưng sau đó nhớ tới Grisia và Lesus hai đứa đó... hẳn liền cảm thấy học sinh có phản ứng thế này cũng không có gì đáng trách.

“Cũng vậy, Lesus là Judge knight chỉ xếp sau Sun knight, hơn nữa người mà tương lai con phải trực tiếp nghe lệnh cũng là nó, cũng không cần quá mức cao ngạo.”

Haises đột nhiên dùng đuôi mắt liếc trái phải một cái, đến gần học sinh một chút, thấp giọng hỏi: “Vival, nếu như phải chọn giữa Grisia hoặc là chọn giữa Lesus, con sẽ chọn cái nào?”

“Lão sư...” Vival bất đắc dĩ nói: “Ngài lại đang đánh cược với người khác à?”

“Ahem ahem!” Haises ra sức ahem hai cái: “Đánh cược nhỏ cho vui thôi, mau nói, ta còn phải trở về thu tiền cược với mọi người!”

Là trả tiền cược đi! Lão sư ngài toàn là cược mười thua chín không à! Vival âm thầm thở dài, trầm tư một chút: “Lão sư, ngài cảm thấy nhảy lầu chết thảm hơn, hay là nhảy xuống biển chết thảm hơn đây?”

“Cái này mà là câu hỏi à? Hai cái đều là chết, chỉ là cách chết khác nhau mà thôi.”

Vival nhìn ra xa thở dài: “Đúng thế, đều là chết, chết thế nào có quan hệ gì sao?”

“...” Haises đột nhiên cảm thấy kỳ thực thế hệ này có cái Neo cũng không tính là chuyện quá bi thảm. “Không được, ta đánh cược với người ta rồi, con thế nào cũng phải nói cho ta một cái đáp án!”

“Nếu thật sự phải nói, con hẳn là sẽ sợ...”

“Thánh kỵ sĩ Vival!”

Nghe thấy tiếng gọi, Vival ngậm lại miệng, khôi phục thần sắc lãnh ngạo lạnh nhạt, đuôi mắt xa xa liếc thấy một người chạy tới, người đó vừa đến, trước tiên hành lễ với Haises: “Moon knight trưởng, nguyện sự nghiêm khắc của Thần Ánh Sáng trông chừng thế gian.”

Haises theo thông lệ căn bản không cần hồi lễ, chỉ là lạnh lùng liếc đối phương một cái: “Chuyện gì?”

“Moon knight trưởng, tôi là tới tìm Thánh kỵ sĩ Vival.”

Haises liếc học sinh một cái, theo lý thuyết không có chuyện của hắn, có thể trực tiếp lánh đi, nhưng hắn còn chưa nhận được tiền cược... không, là đáp án, đương nhiên làm sao cũng không muốn rời khỏi.

Nhìn khuôn mặt xa lạ đối diện, Vival nghi hoặc hỏi: “Người là ai?”

“Tôi là Vidar Brige.” Thái độ của đối phương có chút dè dặt, ngừng lại một chút, không khỏi toát ra thần sắc kiêu ngạo nói: “Tôi là phó đội trưởng của đội trưởng Lesus.”

Vival kinh ngạc nói: “Lesus đã tuyển xong phó đội trưởng rồi? Không phải mới tuyển xong đội viên không lâu sao?”

“Đúng vậy.” Vidar gật đầu, mặc dù muốn bảo trì tư thái bình tĩnh, nhưng nét mặt bừng sáng cộng với khóe miệng giơ lên hoàn toàn bán đứng hẳn.

Vival dùng đuôi mắt len lén quan sát đối phương, có chút tò mò Lesus làm sao lại chọn hẳn, đối phương thoạt nhìn có chút... mặt búng ra sữa, hơn nữa hình như giấu không được tâm tình cho lắm. Vival còn tưởng rằng Lesus sẽ chọn một gã dù Thần Điện sắp sập mặt cũng không đổi sắc như hẳn.

Quan sát một chút, Vival phát hiện đối phương vậy mà không có mở miệng nói chuyện, hẳn chỉ có trưng ra thần sắc không kiên nhẫn: “Người rốt cuộc đến làm cái gì?”

“Ơ... oh oh!” Vidar giật mình, lúc này mới nhớ mục đích của mình, vội vàng nói: “Tôi là đến thông báo, đội trưởng Lesus mời cậu qua một lát.”

Vival ngẩn ra: “Lesus tìm ta? Biết rồi, bây giờ qua ngay, người dẫn đường.”

“Vâng.”

Vidar vừa mới xoay người đi, Haises liền bạt mạng nháy mắt với học sinh, không nhận được đáp án tuyệt đối không cam tâm.

Vival cười khở một chút, nói: “Lão sư, con cảm thấy so với nhảy vào biển cả mênh mông lúc nổi lúc chìm không biết khi nào hết, thì nhảy lầu vẫn nhanh gọn lẹ hơn.”

Nghe thấy lời này, Vidar tò mò quay đầu nhìn một chút, nhưng cũng không có hỏi nhiều, lão sư và học sinh tán gẫu cũng không phải chuyện gì kỳ quái, mặc dù nội dung trò chuyện này xác thực có hơi kỳ quặc.

Nghe vậy, Haises nhú mày một chút, nhưng hẳn biết Vival sẽ không pha trò với hẳn, cẩn thận suy nghĩ về hai đứa trẻ Grisias và Lesus, rồi lần nữa so sánh “cách chết”, hẳn lập tức bừng tỉnh đại ngộ, cười nói: “Ta tán đồng.”

Tiền cước tới tay!

◇◇◇◇

Vival đi theo phía sau Vidar, mặc dù có chút nghi hoặc Lesus tìm hẳn có chuyện gì, nhưng ngẫm lại hẳn là nhiệm vụ đi, cho nên cũng không định thăm dò Vidar trước.

Đến sở thẩm phán, Lesus hình như vừa mới hoàn thành một vụ thẩm tấn, đang kiểm tra khẩu cung, có mấy Thánh kỵ sĩ thì đang thu dọn.

“Vidar, đưa phần công văn này cho lão sư của ta, sau đó người dẫn mấy người khác đến sân huấn luyện để luyện tập bộ kiếm pháp mới luyện kia, ba ngày sau kiểm tra.”

Vidar đáp “vâng”, dẫn theo Thánh kỵ sĩ đã thu dọn xong rời khỏi sở thẩm phán.

Cho đến khi mọi người đều rời khỏi sở thẩm phán, Vival lúc này mới thả lỏng một chút, vừa xoa cổ vừa hỏi: “Làm sao tuyển Vidar làm phó đội trưởng?”

Jesus nhàn nhạt nói: “Tôi hỏi có ai có ý nguyện trở thành phó đội trưởng của tôi không, hẳn là người duy nhất giơ tay nói “có”.”

... Những người khác chắc là chỉ phản ứng chậm một chút, hoặc có phản ứng cũng sẽ không giơ tay nói “có” khoa trương như thế, có phải là trẻ con mẫu giáo đâu!

Vival hít sâu mấy hơi: “Năng lực của hẳn tốt không?”

“Cũng được.”

Chỉ là cũng được? Vival há mồm nhưng vừa lại nghĩ đến cái “cũng được” này là từ trong miệng Jesus nói ra, vậy chắc nghĩa là khá tốt đi.

“Có chuyện muốn tìm cậu giúp.” Jesus cúi đầu nhìn roi treo bên hông của Vival, hỏi: “Roi của cậu học được thế nào?”

Giúp? Không phải nhiệm vụ sao? Vival ngơ ngác mà nhìn cái roi ở bên hông, nói: “Rất tốt, đã học xong hết mọi chiêu thức rồi, lão sư nói lực khống chế của tôi còn muốn tốt hơn ông ấy đây!”

“Tốt lắm.” Jesus gật đầu: “Theo tôi qua đây.”

Vival có chút nghi hoặc, nhưng người trước mắt là Jesus, không cần lo lắng, nếu như là Grisia, vậy có thể là phải lo lắng một chút rồi, nghe nói bây giờ ngay cả Demos cái gã khiến người hoài nghi hẳn rốt cuộc có tồn tại hay không kia, cũng lâm vào cảnh ngộ bận đến sứt đầu mẻ trán rồi, mà kẻ đầu tên chính là Grisia!

Jesus mở gian phòng thẩm tấn cuối cùng, Vival vừa bước vào theo, liền nhìn thấy trên giá hình đang treo một người.

Chẳng lẽ là muốn thẩm tấn? Mặc dù hẳn cũng đã được một chút huấn luyện thẩm tấn, nhưng Jesus trước giờ đâu có gọi hẳn đến giúp chứ... khi

tầm nhìn vừa chuyển lên mặt phạm nhân, hắt kính ngạc thốt ra: “Laica!”

Vival xông lên phía trước, Laica bị lớp lớp xiềng xích quấn lên cả người, ngay cả miệng cũng bị quấn, không dễ tháo cho lắm, hắt lập tức quay đầu hỏi: “Lesus, cậu, cậu vì sao muốn trói cậu ấy lên?”

Lesus đứng ở cửa nhìn Vival, sau đó trở tay đóng cửa phòng thảm tấn lại, thậm chí dùng kiếm chống cửa phòng, khiến người bên ngoài không thể tiến vào.

“...”

Vival liên tục lùi về sau, bắt đầu suy nghĩ cơ suất mình đánh thắng Lesus có bao nhiêu... Không! Đó không bằng suy nghĩ vấn đề muốn bị Lesus chém chết hay tự mình tự sát cho rồi, như thế còn thực tế hơn!

“Lesus, Laica đã làm chuyện gì xấu sao?” Vival lo lắng mà liếc Laica, phát hiện đối phương hình như không bị thương gì, không khỏi thở phào.

Lesus chậm chậm đi tới, nói: “Không, cậu ấy hoàn thành nhiệm vụ một cách vô cùng tốt, gần như có thể nói là hoàn mỹ.”

“Nếu đã như thế, vì sao phải trói cậu ấy lên đây?” Vival đã đang suy nghĩ mình có thể một roi quất đứt những xiềng xích kia hay không, có Laica, khả năng đối kháng Lesus cũng nhiều thêm một chút nào đó đi.

Lesus ngừng bước chân, bắt đầu giở ra hình cụ bên cạnh: “Mấy năm trước, lúc đối diện kẻ địch, tôi dồn toàn bộ tinh thần muốn phát ra kiếm phong, nên giẫm mạnh một bước về sau, không khéo giẫm phải chân của Laica, cậu ấy lại lộ ra tươi cười, từ lúc đó, tôi liền cảm giác không đúng lắm.”

Vival khó hiểu nói: “Chỉ là vết thương nhỏ, cậu ấy cười cười với cậu tỏ vẻ đừng lo, có chỗ nào không đúng?”

“Tôi cũng đã giẫm nứt luôn cả gạch rồi.”

“...”

Jesus nhàn nhạt nói: “Sau đó mấy lần, nhiệm vụ giao cho cậu ấy hoàn thành được rất tốt, tôi hỏi cậu ấy muốn thưởng cái gì, cậu ấy mặc dù nói không cần, nhưng lại cứ nhìn chân của tôi, cho nên tôi liền đá cậu ấy.”

Cho nên cậu liền đá cậu ấy? Vival trợn lớn mắt, đột nhiên đối với Judge knight tương lai của mình có thêm một lớp nhận thức sâu hơn.

“Sau đó thì sao?” Hỏi xong, Vival đột nhiên có chút hồi hận, hẳn có loại dự cảm, mình có lẽ sẽ nghe được chuyện không nên nghe.

“Sau đó cậu ấy té xuống đất nhìn tôi, chặm chặm không chịu bò lên, thế là tôi lại đạp cậu ấy thêm một cước.” Ngữ khí của Jesus vẫn hết sức hờ hững như cũ.

“... Sau đó thì sao?” Vival đã có chút kinh ngạc đến chết lặng rồi.

Jesus cầm lên một cái roi ngắn, quay đầu nhìn Laica, sau đó bỏ roi xuống, tiếp đến cầm lấy gậy ngắn rồi lại nhìn đối phương, lúc này mới cầm gậy đi qua.

“Khi Laica làm rất tốt nhiệm vụ, tôi thỉnh thoảng sẽ thưởng cho cậu ấy.”

Thưởng? Cầm theo gậy gỗ rớt cuộc là... mặt của Vival vắn vẹo một chút.

Jesus đi đến phía trước giá hình, Vival không nhịn được nhường một bước sang bên cạnh, một giây sau liền nhìn thấy Jesus đánh một gậy vào Laica trên giá hình, hẳn suýt nữa kính hô ra tiếng, nhưng thấy Laica không có bao nhiêu phản ứng, nghĩ đến hẳn là không chịu bao nhiêu thương tổn, cũng yên tâm hơn nhiều...

Haizz...

Vival đột nhiên quay đầu qua, hắn vừa rồi có phải nghe thấy Lesus thở dài?

“Chúng ta từ mười tuổi đã bắt đầu tập luyện võ kỹ, tuổi càng lớn, thân thể cũng càng ngày càng tráng kiện, lực đạo quá nhẹ căn bản đã thương không nổi Laica, cho nên bắt đầu phải nặng tay, nhưng thực sự rất khó dẫn đo, thỉnh thoảng phải tìm tế ti liệu thương, dễ dẫn đến hoại nghi.”

Lesus nhíu mày, khẽ giọng nói: “Cho nên tôi nghĩ, roi hắn là vũ khí không tệ, cảm giác đau đớn mãnh liệt mà vết thương không sâu, nhưng tôi lại không thiện trường sử dụng roi, cho nên đành tìm cậu —“

Vival vội vàng hô: “Chờ một chút! Tôi không hiểu, tìm tôi làm cái gì chứ?”

Lesus bình tĩnh nói: “Tìm cậu giúp đánh Laica.”

“... Đánh cậu ấy làm cái gì?” Vival gần như phải từ trong kẽ răng nặn ra lời.

“Laica thích bị đánh, cho nên khi cậu ấy hoàn thành rất tốt nhiệm vụ, tôi liền đánh cậu ấy xem như khen thưởng.”

Lừa người đi... Lesus sẽ không lừa người, càng sẽ không lấy loại chuyện này lừa người. Vival bắt đầu cảm hận sự hiểu biết của mình đối với Lesus, ngay cả nói câu “Cậu lừa người đúng không” cũng không được!

“Vival.”

Vival ngẩng đầu nhìn Lesus, đối phương chỉ vào Laica, nói: “Tôi lát nữa còn phải đến một cuộc hẹn đối chiến, làm phiền cậu bắt đầu ngay bây giờ.”

Bắt đầu cái gì? Vival ngơ ngác nhìn Lesus, đối phương quát khẽ một tiếng: “Quất roi!”

Theo phản xạ, Vival túm lấy roi ở bên hông quất về phía giá hình, lúc nghe thấy một tiếng rên, hăn mới giật mình nhận ra mình đã làm cái gì, ngẩng đầu nhìn, quần ở đùi Metal bị xé rách rồi, thấp thoáng còn có vết máu.

Mình vậy mà đã đánh đồng bạn! Sắc mặt Vival tái nhợt, bắt lực nhìn hướng người hạ lệnh, Lesus.

“Phải dùng sức thêm một chút.” Lesus như chỉ đạo mà nói: “Nhìn kỹ biểu tình của Laica, nghe âm thanh của cậu ấy, rất dễ phân biệt ra được cái này đối với cậu ấy mà nói vẫn chưa đủ, phải dùng sức hơn một chút.”

Vival vội vàng đưa roi qua: “Lesus cậu đánh đi, tôi cho cậu mượn roi là được, nếu cậu không biết dùng roi, tôi cũng có thể dạy cậu...”

Lesus không tiếp lấy roi, chỉ là quay đầu nhìn hăn.

“... Phải dùng sức thêm một chút đúng không? Muốn đánh thành thương thế gì, tùy cậu chỉ định làm sao, tôi tuyệt đối đều có thể làm được!”

“Đừng tổn hại đến xương cốt, không được ra máu nhiều, đừng đánh vào mặt.”

“Vâng.”

Lão sư, con sai rồi, còn kịp sửa đổi đáp án không? Kỳ thực nhảy lầu chết cũng rất khủng bố à ~~

“Nhóc con thối tha! Sửa sửa cái búa á, hại ta lại thua cược rồi!”

MỆNH KỶ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 27: Chúng Ta Không Phải Hắc Nhân Đội

“Đừng đùa nữa, Neo!”

Aidrizzt bạt mạng vùng vẫy, nhưng lực khí của hắn đối với Neo mà nói, nhỏ một cách có thể bỏ qua không tính.

Trên thực tế, ở trước mặt Neo Sun, người vẫn có thể vùng vẫy cũng không nhiều.

“Người rớt cuộc đang vùng vẫy cái gì vậy?” Neo rớt cuộc mất kiên nhẫn, cứ như thể một mạch lôi lôi kéo kéo, lúc nào mới đến được mục tiêu? Tính kiên nhẫn của hắn thế nhưng không có tốt như thế.

Aidrizzt ngẩn ra, tâm tình bực tức tuôn lên, hắn dùng sức vùng khỏi Neo, người sau cũng chán tiếp tục lôi kéo, thuận thế bỏ hắn ra.

“Câu này hắn là ta muốn hỏi đi? Người cứ muốn kéo ta vào đại thành thị, rớt cuộc muốn làm cái gì?”

Neo như chuyện đương nhiên mà nói: “Đương nhiên là đăng ký đội ngũ!”

Nghiêm túc đấy hả!Aidrizzt ngạc nhiên nói: “Chúng ta chỉ có hai người, thậm chí chưa từng tiếp nhiệm vụ lớn nào, có gì phải đăng ký?”

“Chính là bởi vì chưa từng tiếp nhiệm vụ lớn mới phải đăng ký đội ngũ!”

Neo cảm thấy vô cùng bất mãn, lấy thực lực của hắn và Aidrizzt, có nhiệm vụ gì không thể tiếp? Cứ bởi vì bọn họ là mạo hiểm giả đơn độc, hơn nữa cũng không có danh tiếng gì, cho nên căn bản không có nhiệm vụ lớn sẽ coi trọng bọn họ, phần lớn là một số nhiệm vụ thu thập và hộ tống, mà Neo đối với nhiệm vụ hộ tống hoàn toàn không có hứng thú, so với bảo hộ người, hắn thiện trường đánh người hơn, cho nên chỉ còn lại một đồng nhiệm vụ quái quỷ thu thập hoa hoa cỏ cỏ gì đó!

Aidrizzt thì rất có hứng thú đối với công việc hái hoa hái cỏ, nhưng Neo lại buồn bực đến không được, cuộc sống mạo hiểm của hắn tưởng tượng thế nhưng không phải làm người làm vườn! Nói lên, ngoại trừ lúc vừa rời khỏi Diệp Nha Thành gặp gỡ Aidrizzt, bị một đồng Hắc Ám tinh linh truy sát, những ngày sau đó thật sự là nhàm chán đến không được.

“Ta không muốn làm mấy cái nhiệm vụ làm vườn này nữa!”

Aidrizzt đảo mắt khinh khinh, bực mình nói: “Chỗ của những “nhiệm vụ làm vườn” này thế nhưng là nơi ngay cả chiến sĩ cũng chưa chắc có thể đi, ta đã cố gắng tìm điểm thu thập nguy hiểm nhất rồi, người còn muốn thế nào?”

Neo không chút do dự liền nói: “Đăng ký đội mạo hiểm, tìm tinh linh làm cung tiễn thủ, nhận nhiệm vụ nguy hiểm nhất, tốt nhất là giết rồng gì đó!”

Người rớt cuộc vì sao nhất định phải muốn tinh linh làm cung tiễn thủ? Aidrizzt cảm thấy vô cùng khổ não, rõ ràng biết hắn thân là hắc ám tinh linh, tuyệt đối không nhận được sắc mặt tốt của tinh linh, nhưng Neo chính là muốn tìm cái tinh linh làm đội viên.

Aidrizzt đã mặc kệ hai chữ “giết rồng” này rồi, kết bạn đồng hành đến bây giờ, bất luận Neo muốn giết cái gì đều không thể khiến hắn cảm thấy bất ngờ.

“Chuyện chúng ta đi vào tiểu trấn lúc trước còn không đủ để khiến người hiểu sao?” Aidrizzt bực tức nói: “Lúc đó thế nhưng là nửa đêm bị dân chúng bao vây ở trong lữ quán, nếu như không phải thực lực chúng ta đủ để đào thoát, cho dù bị bị trói lên cọc hỏa thiêu cũng không phải chuyện kỳ quái! Nhưng người biết đại thành thị là có bao nhiêu người không? Có lẽ chúng ta sẽ bị trên ngàn người bao vây!”

“Bị trên ngàn người bao vây?” Đôi mắt lam của Neo đều phát sáng rồi, xoa cằm nói: “Mặc dù bị bao vây cũng không phải chuyện gì mới mẻ, nhưng bị trên ngàn người bao vây nghe lên thú vị hơn nhiệm vụ làm vườn nhiều.”

Hắn thật sự sai rồi, chuyện Neo thích nhất chính là nguy hiểm. Aidrizzt hối hận không thôi.

“Đi, vào thành.” Ngữ khí của Neo không hề có ý thương lượng với bạn đồng đội, nhưng hắn cũng không có lập tức xoay người đi ngay, bởi vì...

“Đi hướng nào?”

Nghe vậy, Aidrizzt cũng hiểu rõ mình không dẫn đường hoặc là cố ý dẫn sai đường, Neo chắc chắn phải vấp vấp rất nhiều lần mới tìm được thành thị — nói thật, rốt cuộc ai mới là loài người sống ở mặt đất, ai là hắc ám tinh linh sống ở dưới lòng đất, có lúc hắn thật sự rất mê hoặc.

Rốt cuộc nên làm sao đây? Nhíu chặt mày, Aidrizzt hô lên tiếng: “Neo.”

“Huh?”

“Chúng ta có nhất định phải vào thành?”

“Phải!”

Quả nhiên không thể thương lượng. Aidrizzt thở dài, bất đắc dĩ thỏa hiệp nói: “VẬY ĐẾN DIỆP NHA THÀNH ĐI.” Ít nhất đó là nơi của Thần Điện Ánh Sáng, nếu thật sự xảy ra chuyện gì, Thần Điện hẳn là sẽ không nhìn tiền Sun knight bị dân chúng vây đánh chứ?

“Đâu cũng được chính là không đi Diệp Nha thành!” Neo lại không chịu thỏa hiệp, “Ta sống ở đó mấy chục năm, đối với Diệp Nha thành nằm trong lòng bàn tay, còn đến đó làm cái gì!”

Nằm trong lòng bàn tay? Aidrizzt hết sức hoài nghi hỏi: “Ta rất hoài nghi người thật sự nhận được đường của Diệp Nha thành sao?”

Chỉ nhận ra được một nửa gần với Thần Điện Ánh Sáng hơn, nhưng Neo là sẽ không thừa nhận, dù sao nhận thức một nửa cũng là nhận thức!

“Ta đương nhiên nhận được đường.”

Aidrizzt hoàn toàn không tin lời này, hỏi ngược lại: “VẬY NGƯỜI NÓI ĐI, BÂY GIỜ ĐI HƯỚNG NÀO CÓ THỂ ĐẾN DIỆP NHA THÀNH?”

“Ta là nằm trong lòng bàn tay đối với Diệp Nha thành, không phải nằm trong lòng bàn tay đối với đi đến Diệp Nha thành!”

Neo biết nếu Aidrizzt giả vờ lơ mơ dẫn đường bậy, sợ rằng cuối cùng bọn họ thật sự sẽ đến Diệp Nha thành, nhưng tính cách của Aidrizzt làm không ra loại chuyện giả vờ lơ mơ này, cho nên chỉ cần bức hấn đáp ứng dẫn đường là không có vấn đề nữa.

“Aidrizzt mặc kệ người nói thế nào, ta đều muốn vào trong thành, sau đó muốn lập cái Hắc Nhân đội!”

“...” Aidrizzt biến sắc, không dám tin nói: “Người vậy mà còn nhớ cái tên Hắc Nhân đội này?”

“Đương nhiên, ngươi là hắc ám tinh linh, ta là người, gọi là Hắc Nhân đội không phải vừa vặn sao?”

“Chẳng tốt chút nào!”

Aidrizzt kiên quyết phản đối tới cùng, chỉ là nghĩ đến lúc đăng ký đội ngũ, có khả năng dẫn tới cười chê, hẳn đã muốn đào cái hố chui vào rồi, hướng chi nếu là nổi tiếng..... Lấy cuộc sống mạo hiểm trong kế hoạch của Neo, cho dù là bị hấn bạt mạng chặn lại một nửa, nửa còn lại sợ rằng cũng có thể tạo ra một phen tiếng tăm không nhỏ.

Nếu lấy cái tên đội như Hắc Nhân đội này nổi tiếng thế giới, Aidrizzt thà rằng trở về sào huyệt dưới đất của hắc ám tinh linh cho rồi.

“Hắc Nhân đội có cái gì không tốt?” Neo cảm thấy đây căn bản phù hợp với tên đội của hai người bọn họ, lúc vừa định kiên trì không đổi tên, lại đột nhiên chuyển sang ý nghĩ khác, sửa miệng nói: “Vậy đổi cái tên là được rồi chứ?”

Aidrizzt thốt lên: “Được!”

“Được, không dùng cái tên này, vậy được thôi, chúng ta vào trong thành đăng ký đội ngũ.”

“...” Aidrizzt kinh hô: “Chờ một chút!”

Neo nhướn mày một cái, hỏi ngược lại: “Này này, tinh linh hẳn sẽ không nói lời không giữ lời chứ?”

“Ta là hắc ám tinh linh, không phải tinh linh! Đối với tộc ta mà nói, nói lời không giữ lời là mỹ đức.”

Neo “oh” một tiếng, hỏi ngược lại: “Cho nên ngươi cái “hắc ám tinh linh” này có thể nói lời không giữ lời với đồng đội?”

Aidrizzt ngấn ra, vô lực buông vai xuống, thành thật thừa nhận: “Không thể.”

“Vậy chẳng phải tốt rồi, bây giờ đi vào thành đăng ký đội ngũ!”

Aidrizzt do dự một chút, đáp ứng thì đáp ứng, hướng hồ nhìn thấy Neo kiên trì như thế, sợ rằng không có biện pháp đánh tan ý nghĩ của hắn, chỉ có thể gật đầu, chỉ nghĩ kéo thấp mũ áo trùm xuống một chút, mang tấm lụa che mặt, có lẽ có thể không bộc lộ ra chúng tộc chân chính đi?

Bây giờ chỉ có thể hi vọng Neo thật sự chỉ là muốn vào thành đăng ký đội ngũ, ngàn vạn lần đừng thuận tiện uống hớp rượu ăn miếng cơm nháo cái chuyện ở cái lữ quán, sau đó không hiểu làm sao liền bị người phát hiện hắn là hắc ám tinh linh, tiếp đến bọn họ thật sự phải trình diễn tràng cảnh nửa đêm bị ngàn người bao vây.

“Đi đi, Aidrizzt người ngấn cái gì vậy? Mau dẫn đường.”

Mặc dù trong miệng nói giống như mất kiên nhẫn mà thôi thúc, nhưng tâm tình của Neo hết sức tốt, chiêu “dùng phương án tệ hơn để người tiếp nhận kế hoạch tương đối không tệ như thế” này là sở trường của Chasel — thông thường đều là dùng ở trên người Neo, vẫn thật khiến người bẽ tắc rồi, đây khiến hắn cảm thấy oán khí bị Chasel lừa lúc trước đều bị quét sạch trơn.

◇◇◇◇

“Rất xin lỗi, mạo hiểm giả ít nhất cần ba thành viên mới có thể thành lập.”

Nhìn nữ phục vụ mặt lộ áy náy còn không ngừng chớp mắt quyến rũ trước mặt, phía sau vừa lại truyền tới tiếng phì cười của hắc ám tinh linh, Neo cảm thấy tâm tình tốt của mình chẳng còn lại chút gì.

Nhưng hắn cũng sẽ không làm ra loại chuyện ngu xuẩn như nổi khùng này, trái lại hơi hơi mỉm cười, hai tay chống lên quỳ, hơi hơi cúi đầu, làm nữ phục vụ trước mắt mê mẩn đến hai mắt đều sắp bay ra trái tim, lúc này mới mở miệng thỉnh cầu: “Chúng tôi xác thực có ba thành viên, chỉ là một người trong đó vẫn còn chưa tới, không biết có thể châm chước một chút, để chúng tôi đăng ký trước, sau đó để anh ta đến bổ sung không đây?”

Nữ phục vụ đôi mắt nhìn chăm chăm vào trai đẹp, tay còn chậm rãi trượt về phía bàn tay chống lên bàn, nhưng trên miệng vẫn là tận trách nói: “Xin lỗi, thật sự không thể châm chước.”

Neo lập tức thu lại tươi cười rút tay về, khiến tay nữ phục vụ sắp chạm đến rơi vào khoảng không, ai oán nhìn hắn, nhưng Neo cũng không ngó ngang đến cô ta, không châm chước thì ngay cả móng tay cũng không cho sờ.

“Aidrizzt, đi thôi.” Neo không chút quyến luyến xoay người rời khỏi.

Nghe vậy, Aidrizzt mừng rỡ, cách bởi tấm lụa che mặt liên tục gật đầu nói: “Chúng ta mau trở về rừng rậm đi.”

“Về rừng rậm gì chứ, không cần tiếp nhiệm vụ à?”

Aidrizzt lúc này mới nhớ tới, chẳng những cần tiếp nhiệm vụ, hơn nữa còn phải hồi báo nhiệm vụ làm xong trước đó, nhưng hắn thực sự không quá muốn ở đại thành thị tiếp nhiệm vụ, trong lúc đó phải tiếp xúc với người của công hội mạo hiểm giả, thực sự quá dễ bị người nhìn ra, cho dù mang lụa che mặt vừa lại kéo thấp mũ, nhưng lúc nói chuyện với người khác nếu cứ cúi đầu không nhìn đối phương, luôn sẽ dẫn tới hoài nghi hoặc là tò mò, sau đó chính là nguy cơ lớn bộ mặt thật bị tiết lộ.

Lúc trước đều là ở một số tiểu thành tiết lộ ra bộ mặt thật, số người của tiểu trấn ít, mà Neo chỉ cần mất hứng một cái là kiểm phong loạn xạ, những

cư dân số lượng ít đó căn bản không dám tiến lên vây kín bọn họ, nhưng đại thành thị...

“Aidrizzt, nhiệm vụ chúng ta phải hồi báo tên là gì?”

Vừa chuyển mắt một cái, Neo đã vọt đến trước quầy thu nhiệm vụ, đang quay đầu hỏi hăn. Aidrizzt cười khổ một chút, hăn vừa lại quên Neo chỉ biết hành động chưa từng lên kế hoạch, lúc nói ra khỏi miệng sợ rằng sớm đã hành động trước rồi, căn bản không kịp ngăn cản.

“Là dược thảo mai đặc lộ ——“

“Đại mỹ nhân ở đâu ra, tiếng nói chuyện dụ người như thế!”

Phía sau đột nhiên truyền tới trào phúng lớn tiếng cắt ngang lời hăn, Aidrizzt cảm thấy không ổn, lúc này bốn phía vừa lại truyền tới tiếng cười mỉa, mặc dù giọng của Aidrizzt êm dịu, nhưng vẫn có thể rõ ràng nghe ra là giọng của đàn ông, người này rõ ràng là cố ý nói để trào phúng hăn.

Loại chuyện này cũng không ít thấy, Aidrizzt đã phát hiện tiếng của mình so với nam giới của nhân tộc, thực sự quá êm dịu rồi, cho nên thỉnh thoảng sẽ dẫn tới một số lời mắng hăn không giống nam nhân, bản thân Aidrizzt trái lại không để ý, dù sao hăn vốn không phải nam nhân, là nam hắc ám tinh linh, nhưng...

“Là ai nói?” Neo xoay cả người lại, liếc mắt liền nhìn thấy một tên cao to ở phía sau Aidrizzt đang mang ánh mắt miệt thị, hăn lập tức hừ lạnh một tiếng về phía đối phương.

Nhưng Neo lần nào cũng đều sẽ lập tức nổi khùng. Aidrizzt vội vàng nói: “Neo, ta không để ý.”

Neo lại giống như không nghe thấy khuyên can của Aidrizzt, hăn trừng người đó, lạnh lùng nói: “Nam nữ cũng phân không rõ, làm mạo hiểm giả

cái gì, sợ rằng ngay cả đường cũng nhận không ra, mạo hiểm cái gì!”

Người thật sự có tư cách nói những lời này sao! Aidrizzt suýt nữa hộc ra ngụm máu. Lúc đó người tổn hết ba ngày mới phân biệt ra giới tính của hắn là ai? Bây giờ người ngay cả đường về nhà cũng nhận không ra thì lại là ai?

“Mặc mớ gì đến người.” Người mở miệng trào phúng mặc khinh khôi, dáng người to lớn, nhất là hai bắp tay cường tráng như ai hòn đá lớn, thoạt nhìn là một chiến sĩ, Neo nhỏ hơn đối phương trọn một vòng, thoạt nhìn hết như người lớn và con nít.

“Hắn là bạn đội của ta, người sỉ nhục hắn chính là sỉ nhục ta!”

Aidrizzt ngẩn ra, suýt nữa vì câu này mà đứng ở bên cạnh Neo, cùng hắn đối đầu với đối phương, nhưng đây hoàn toàn không cần thiết, hơn nữa hắn thực sự không thể nhìn cái người đó bởi vì trào phúng một câu liền bị Neo đánh đến một tháng xuống giường không nổi.

Đúng vậy, hắn là lo lắng cho an toàn của đối phương, hoàn toàn không lo lắng cho đồng bạn của mình.

“Neo, ta là thật sự không để ý...” Aidrizzt ngừng lại, bởi vì phát hiện kỳ thực Neo căn bản không có thần sắc tức giận, trái lại là hưng phấn nhiều hơn một chút, nhất là khi chiến sĩ kia đứng đến trước mặt hắn còn cao hơn hắn trọn cái đầu, hắn thoạt nhìn càng cao hứng rồi.

Aidrizzt chợt nhận ra, Neo căn bản chính là ở rừng rậm quá lâu, ngứa tay rồi muốn tìm cái người luyện thân thủ một chút.

Gì mà sỉ nhục đồng bạn chính là sỉ nhục hắn...

Aidrizzt bực tức, xoay người qua liền dò hỏi: “Xin hỏi lữ quán cách đây xa nhất là cái nào.”

Xa nhất? Viên phục vụ sương mù đầy đầu, từng nghe người hỏi gần nhất, vẫn thật chưa từng nghe ai hỏi xa nhất, hẳn đành suy nghĩ một chút, nói ra cái xa một chút.

“Chờ hẳn đánh xong.” Aidrizzt chỉ vào Neo, nói: “Xin bảo hẳn đến lữ quán đó tìm tôi.”

Để một mình Neo ở đây đánh cho đã, rồi xem xem hẳn tên mạo hiểm giả này có thể tự mình tìm được đường về lữ quán không, nếu như tìm không được thì ngủ bên đường đi!

MỆNH KỸ SĨ

Ngự Ngã

www.dtv-ebook.com

Quyển 8

Chương 28: Đao Phong

Laica Metal, Thánh kỹ sĩ tay cầm chủ thủ cùng phi đao, một chức nghiệp hết sức mâu thuẫn.

Nhưng hẳn lại có đặc điểm còn mâu thuẫn hơn chức nghiệp.

Khi máu đỏ tươi chảy qua mũi đao trắng bạc, trong lòng hẳn liền dâng lên một niềm hưng phấn,

Nhất là khi máu này đến từ bản thân hẳn..

Đau đớn là như thế, vui sướng như thế...

Nhà của Laica là thôn xóm cách không xa Diệp Nha thành, khi Thánh điện bắt đầu trưng tuyến Mười Hai Thánh kỹ sĩ đời thứ ba mươi tám, trong thôn cũng nổi lên làn sóng không nhỏ — chủ yếu là lấy các loại nông sản và vật sản để đặt cược.

Nhưng trong thôn không có bao nhiêu người đưa trẻ con đi trưng tuyến, bởi vì xác suất trúng tuyến cũng không cao, so với người trong thành sớm đã đưa trẻ con học kiếm thuật và lễ nghi, trẻ con trong thôn từ nhỏ đã bề bộn công việc nhà và theo cha đi săn bắn thì làm sao có thể được chọn?

Xem nào nhiệt mới là trọng điểm, rất nhiều thôn nhân đều hẹn nhau thừa dịp mấy ngày trưng tuyến vào trong thành đi dạo.

Một đám thợ săn đi vào trong thôn, trên người treo đủ loại vật săn, tuổi tác chênh lệch hết sức lớn, người già nhất mặt đầy vết nhăn giống như đi không nổi, nhưng lại vẫn vác một chuỗi vật săn, người trẻ nhất thoạt nhìn vậy mà chỉ có khoảng mười tuổi.

Một thợ săn mặt đầy râu ria cười nói với đồng bạn bên cạnh: “Tiền thuật của Laica nhà cậu không tệ đâu à! Lần đầu đi săn đã có thu hoạch, có muốn đi tuyển Leaf knight không?”

Laisme nhún vai, nói: “Cũng chẳng qua chỉ bắn trúng nhiều hơn đũa nhà cậu một con bồ câu, nếu như thế đã có thể được chọn, vậy trong thôn có bao nhiêu trẻ con có thể làm Leaf knight chứ? Tôi nghe nói Leaf knight có thể nhắm mắt bắn trúng con bướm cách cả ngàn mét!”

Laica đi ở bên cạnh ba mình cảm thấy đây tuyệt đối là chuyện không thể nào, con bướm chỉ cần ở xa hơn mười mét đã gần như không thấy rồi, một ngàn mét làm sao có thể bắn trúng bướm!

“Không thể nào!” Laica thốt lên nói: “Ai tin đều là đồ ngốc!”

“...” Laisme lập tức cho đầu con mình một đấm.

“Ui da! Làm gì đánh con?” Mặt Laica đầy khó hiểu.

Laisme trợn trừng mắt, lưỡi so đo với con trai, thằng tiểu quý này từ nhỏ đã xấu mồm, bảo nó kiểm điểm, nhưng nó căn bản không biết mình nói sai chỗ nào, phiền toái hơn chính là lời nó nói toàn là sự thật!

“Đi làm lông con bồ câu người bắn được, bữa tối cho mẹ người hầm rau.”

Laica “ạ” một tiếng, tâm tình khá không tệ, bồ câu hầm rau nghe lên rất ngon, không uống cho nó dọc đường đều tìm chim, nếu như đánh được vật săn lớn, vậy đều phải lấy tất cả đi bán, bằng không cũng là làm thịt ướp và

thịt khô để dự trữ lương thực cho mùa đông, căn bản không thể lập tức ăn ngay.

“Thuận tiện vót một ít tên, ngày mai phải dùng nhiều rồi.”

Laica gạt đầu, tay của nó rất khéo, chuyện có thể dùng dao nhỏ để làm, nó đều rất thành thạo.

Từ khi còn nhỏ, mẹ lần đầu tiên để cho nó phụ gọt vỏ khoai tây, nó đã vô cùng thích tiểu đao. Mỗi một đứa trẻ đều ghét bị sai đi làm việc, Laica lại vô cùng mong đợi có thể gọt vỏ, làm lông và vót tên, thậm chí có lúc còn vì gọt khoai tây mà không chịu đi chơi với những đứa trẻ khác.

Laica ngồi xổm ở trong viện, cầm tiểu đao quen dùng để khử lông bồ câu, nhìn sơ mặc dù có chút tàn khốc, nhưng trẻ con của dân săn bắn nào có đứa không dám xử lý vật săn, loại lông vẫn là chuyện nhỏ, chờ sau khi nó lớn hơn một chút, có nhiều lực khí hơn, sẽ phải học phanh thây vật săn lớn.

Nó nhổ lông có chút vất vả, bởi vì lưỡi dao của thanh tiểu đao này kỳ thực đã không còn sắc lắm, nhưng Laica lại cố ý không đi mài sắc, như thế có thể sờ vào lưỡi đao, hưởng thụ cảm giác áp bức nhói nhói kia, lại không bị đứt tay — mẹ nói nó nếu còn bị đứt tay lần nữa, thì sẽ tịch thu tiểu đao của nó, đó thế nhưng không được!

“Tiểu quý, đây cách Diệp Nha thành còn có bao xa?”

Laica ngẩng đầu lên, có bốn người đứng ở bên ngoài sân nhà nó, quần áo thoát nhìn có chút giống kỵ sĩ, nhưng lại không phải kỵ sĩ phục chính thống, thoát nhìn bó sát và gọn nhẹ hơn nhiều, cũng không có trường kiếm và lá chắn, nhìn kỹ hơn mới phát hiện bên hông bọn họ đều treo chủy thủ ngắn.

Laica chăm chú nhìn những chủy thủ đó, nhìn không chuyển mắt, nó trước giờ chưa từng nhìn thấy đao đẹp như thế.

“Thích à?”

Đối phương cũng chú ý đến ánh mắt của nó, cười khà khà mấy tiếng, trào phúng nói: “Tiểu quý thối, cũng còn chưa dứt sữa đã muốn chơi đao à?”

Toàn bộ lực chú ý của Laica đều ở trên đao, thuận miệng trả lời: “Tôi không có uống sữa, mẹ tôi không có sữa, tôi và em gái đều là lớn lên nhờ uống nước quả!”

Đối phương ngẩn ra một chút, hần chỉ là “cần phải” trào phúng đối phương, cũng dự đoán sẽ nhận được một tên “tiểu quý tức giận”, ngay cả lời trào phúng nghẹn chết đối phương tiếp đến cũng chuẩn bị xong rồi, không ngờ đối phương lại trả lời nghiêm túc như thế, khiến hần nhất thời không biết nên nói tiếp làm sao — Hơn nữa cái lời nói thật này làm sao nghe nhói tai như thế hả?

Cảm giác giống như là hần bị nghẹn rồi.

“Không xa, cười ngựa một ngày là đến rồi.”

“Cái gì?” Hần sửng sốt.

“Diệp Nha thành đó!” Laica khó hiểu nhìn hần, nói: “Người không phải đang hỏi Diệp Nha thành còn có bao xa sao?”

“Tiểu quý thối!” Những người khác đứng lên phía trước bất mãn rống: “Cái thái độ của ngươi là gì? Ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với Metal knight của Mười Hai Thánh kỵ sĩ hay không?”

Laica trợn lớn mắt. Mười Hai Thánh kỵ sĩ?

“Rống một thằng tiểu quý miệng còn chưa mọc lông, ngươi uy phong ghê nhỉ!” Metal quay đầu rống tiểu đội viên của hần.

Đối với việc quản lý đội viên phía dưới, Metal luôn luôn cảm thấy đau đầu, bởi vì hắn “cần phải” xấu miệng, đội viên phía dưới đương nhiên cũng bắt chước theo, nhưng hắn lại cứ luôn nhìn không nổi, giống như bây giờ, rống một thằng tiểu quý thì có gì hay?

Metal knight cần phải xấu miệng là chuyện hết cách, thế nhưng hắn không muốn nhìn thấy cả tiểu đội của mình đều xấu miệng, vậy cảnh tượng đó nghĩ thôi cũng cảm thấy quá con mẹ nó khiến người đau đầu rồi.

“Nhưng các người thoát nhìn chẳng giống kỵ sĩ chút nào hết!” Laica không tin nói.

“Tiểu quý thôi, bọn ta chỗ nào không giống kỵ sĩ?”

Metal giả vờ rống giận, nhưng hắn kỳ thực không phải lần đầu tiên bị người nói như thế, vì để tiện cho việc tra xét âm thầm, Metal knight và tiểu đội viên dưới trướng hắn luôn luôn mặc trang phục bó sát vừa lại gọn nhẹ, so với Mười Hai Thánh kỵ sĩ trực thuộc Sun knight, người phía dưới Judge knight luôn luôn không giống Thánh kỵ sĩ cho lắm.

Laica như chuyện đương nhiên mà nói: “Kỵ sĩ đều mặc rất nhiều vừa lại rất dài, áo bào dài giống như váy con gái vậy đó!”

“...”

Metal lần đầu tiên cảm thấy thân là Thánh kỵ sĩ lại luôn mặc không giống Thánh kỵ sĩ, đây có lẽ là chuyện tốt.

“Người nói cái gì? Vậy, vậy mà dám nói y phục của kỵ sĩ giống váy của nữ nhân... phụt!”

Đừng vừa cười vừa mắng trẻ con, căn bản chẳng có lực thuyết phục đâu đồ khốn! Metal có chút không nói nổi mà nhìn tiểu đội viên nhà mình.

“Tiểu quý, người tên là gì?” Metal knight bắt đầu nổi lên hứng thú với đứa trẻ này.

Laica lễ thẳng khí hùng nói: “Trước khi hỏi tên người khác phải báo tên của mình trước!”

“... Ông đây là Danzbert Metal.”

“Tên thật khó đọc.” Laica nhú mày phàn nàn.

Danzbert không nhin được lườm một cái, nhưng hăn cũng không thể không thừa nhận đây là sự thật, gần như tất cả mọi người bên cạnh đều gọi hăn là Metal, hiếm khi có người gọi tên của hăn.

“Tôi là Laica Bode.” Laica trả lời xong, mong đợi mà nhìn chủy thủ của Danzbert, hỏi: “Vì sao người là kỵ sĩ lại cầm chủy thủ? Chúng thật là đẹp, ta chưa từng nhìn thấy đao đẹp như thế!”

“Thích?” Danzbert cười một cái, rút chủy thủ của mình ra, lưu loát xoay mấy vòng ở không trung, ánh đao trắng bạc lạnh lẽo xoay vòng lấp lánh, thân đao dạng dòng chảy, chuôi đao được tạo hình bằng vẩy khắc, nơi nơi đều khiến Laica nhìn không chuyển mắt.

Cho đến khi Danzbert cầm chủy thủ trở lại vỏ đao, Laica mới hồi thần, hô lớn: “Thật, Thật là tuyệt!”

Danzbert cười ha ha, có người khen ngợi vũ khí của hăn, đây còn khiến người cao hứng hơn khen hăn.

“Tiểu quý thôi, nếu như người can đảm cứ đến tuyển Metal knight đi! Nếu người có đủ vận may trúng tuyển, chẳng những có thể lấy được chúng, hơn nữa ta còn sẽ dạy người cách dùng chủy thủ và phi đao.”

“Phi đao?” Laica trợn lớn mắt.

Tay của Danzbert vung một cái, nhanh đến chỉ thấy một vệt bóng, phía sau Laica truyền đến một tiếng vang lạnh lạnh, nó quay đầu lại nhìn, một thanh phi đao đang cắm ở trên bệ cây để chặt củi.

Laica không nhìn được đi qua nhìn, đó là một thanh phi đao kiểu dáng đơn giản, chỉ to bằng lòng bàn tay, bao gồm cả thân đao và chuôi đao, màu sắc là màu xám đen, không lấp lánh như chủ thủ của Metal knight, chỉ có khắc một cái biểu tượng ở đuôi, biểu tượng này y như đúc biểu tượng trước ngực của những kỵ sĩ kia.

Mặc dù không lấp lánh, nhưng Laica trái lại càng thích thanh tiêu phi đao có màu thâm trầm này hơn. Nó dùng hai tay tóm lấy thanh phi đao đó, bạt mạng gồng sức, thanh đao lại cắm vững vàng ở trên bệ gỗ không nhúc nhích.

Laica chán nản quay đầu nhìn, nói: “Ta rút không nổi ——”

Phía sau sớm đã không còn người nào rồi.

“Làm sao đi rồi?” Laica ngần ngợ một lát, hét to: “Phi đao của người chưa lấy kìa!”

Xa xa truyền đến tiếng cười: “Cho người đó! Tên tiểu quý xấu miệng.”

Laica trong lòng mừng rỡ, hét lớn: “Người mới là xấu miệng, mọi người đều nói miệng của Metal knight xấu nhất!”

Tiểu quý thối... Chẳng qua tính cách như thế thì không cần tốn sức ở khóa dưỡng thành rồi.

Laica tốn rất nhiều công sức mới lấy được thanh hắc đao xuống, mặc dù có thể gọi người lớn đến giúp, nhưng nó lại muốn tự mình lấy xuống, nó vô cùng thích thanh phi đao này, nhưng càng thích thanh chủ thủ dạng dòng chảy ở bên hông Metal knight hơn.

Nó muốn đi tuyển Metal knight!

◇◇◇◇

Làm nhiệm vụ được một nửa, Laica có chút ngần ngại, vừa biết được khóa dưỡng thành tính cách của hãn vừa lại thất bại rồi, lão sư tức hồng hộc, nói hãn rõ ràng là “miệng độc vô cùng”, vì sao khi thật sự muốn hãn mở miệng nói lời độc địa, hãn lại nói chẳng độc chút nào.

Laica cảm thấy có chút uất ức, mình có chỗ nào vô cùng độc miệng, hãn vốn không biết nói lời độc rồi... A!

RẦM —

Sau một tiếng nổ lớn đột ngột, Laica kêu đau một tiếng, cảm thấy bàn chân của mình đau như muốn nứt ra.

Người đứng ở phía trước hãn quay đầu lại, đó là Lesus, bọn họ đang cùng làm nhiệm vụ, đuổi bắt một tên đạo tặc, nhưng tình báo nhận được hình như có sai lầm rất lớn.

Tình báo chỉ ra đạo tặc này có đồng bọn, vũ lực cũng không cao, cho nên Thánh Điện mới phái hai Mười Hai Thánh kỵ sĩ thực tập tuổi còn nhỏ là Lesus và Laica tới, chỉ có mấy Thánh kỵ sĩ trẻ tuổi đi theo, coi như là thực tập đối với bọn họ, nhưng sự thực lại không phải như thế.

Tên đạo tặc này chẳng những thực lực bản thân khá cao, hơn nữa còn có mấy tên đồng bọn, khiến cho hành động truy kích của bọn họ vô cùng không thuận lợi, thỉnh thoảng còn bị đánh trả, may mà thực lực của Lesus và Laica ở trong tiểu kỵ sĩ được tính là đầu đỉnh, cộng thêm Thánh kỵ sĩ đi theo thấy tình huống không đúng, cũng bắt đầu nghiêm túc ra tay, không còn bởi vì hai tiểu kỵ sĩ đang thực tập mà bàng quan.

Mọi người khó khăn lắm mới đuổi kịp, đối phương lại muốn bỏ chạy, Lesus rút cuộc có chút mất kiên nhẫn, vừa dồn sức, chân giẫm mạnh về phía sau một cái, kiếm phong phát ra, nhưng còn chưa đợi đến đánh trúng kẻ địch, lại nghe thấy phía sau truyền đến tiếng kêu đau của Laica.

Quay đầu nhìn thấy mình đã thương đồng bạn, hết sức khó chịu, Lesus luôn luôn lãnh tinh giờ đây trên mặt lóe qua một tia bối rối, nhưng hắn vẫn không quên chính sự, đầu tiên hạ chỉ thị với Thánh kỵ sĩ bên cạnh, để bọn họ tiến lên truy kích, sau đó mới quay đầu thấp giọng quan tâm hỏi: “Laica, cậu vẫn ổn chứ?”

Mặc dù bàn chân không ngừng truyền đến đau đớn, Laica lại lắc đầu nói: “Không sao.”

Lesus hình như không chịu tin, vậy mà ngồi xổm xuống, cởi giày của Laica kiểm tra tỉ mỉ.

Mặc dù chân rất đau, nhưng Laica cảm thấy cứ để cho Lesus túm chân của mình, còn thỉnh thoảng chạm nhẹ kiểm tra thương thế, đau đớn trái lại trở nên rất mờ nhạt, chỉ cảm thấy lòng bàn chân bị sờ đến nhồn nhột, đây thực sự quý dị đến khiến người nói không ra là cái cảm thụ gì, hơn nữa còn khiến hắn cứ mãi nỗ lực hồi tưởng tối hôm qua trước khi ngủ rút cuộc có rửa sạch chân hay không.

Laica mất tự nhiên mà nói: “Lesus, cậu bỏ chân tôi ra đi, trừ phi cậu thật sự rất thích ngửi mùi hôi chân của tôi.”

“...”

Lesus lặng lẽ bỏ chân của Laica trở lại giày, để cho giày cố định chân của hắn, tránh cho xương có tình huống vỡ nứt.

Laica có chút kinh ngạc, hắn chưa từng nhìn thấy Lesus lãnh lãnh khốc khốc có động tác dịu dàng như thế, bất luận là kiểm tra chân của hắn hay là

cởi hoặc đeo giày, mặc dù vẫn không tránh khỏi đau, nhưng có thể nhìn thấy dáng vẻ nhẹ nhàng cẩn thận như thế của Lesus, chút đau đớn này vẫn chẳng tính là gì.

Cảm giác mình giống như là người quan trọng được bảo vệ. Laica không nhìn được mỉm cười.

Lesus ngẩng đầu lên, trên mặt lóe qua một tia khác thường, nhưng chớp mắt sau đã khôi phục bình tĩnh, chỉ là nói: “Thương của cậu khá nặng, tôi mang cậu về trước, tôi dìu cậu... Hay tốt hơn là để tôi bế cậu, thế này mới không dễ động đến vết thương nhất.

Laica giật mình, vội vàng lắc đầu lia lịa, loại bảo vệ tới mức được bế về này, hẳn chịu không có nỗi đau à!

“Tôi vẫn có thể đi!”

Vì để chứng minh, Laica vội vàng dùng chân bị thương chạm đất, vừa cảm giác thấy đau nhói, liền nghe thấy Lesus rống giận “không cho giẫm đất”, dọa cho Laica lập tức khôi phục tư thế gà đứng một chân.

Ngay sau đó, Lesus túm lấy tay của hắn vòng qua vai của mình, không cho cự tuyệt mà nói: “Đi, chân bị thương không được chạm đất, nếu không sẽ đổi sang bế!”

Laica suýt nữa lập tức giảm mạnh chân xuống đất, may mà chớp mắt đã đè nén cái suy nghĩ này.

Hắn rốt cuộc là làm sao vậy?

◇◇◇◇

Laica nằm ở trên giường dưỡng thương, mặc dù có chút nhàm chán, chẳng qua rất mừng vì có thể không cần đến học khóa dưỡng thành tính

cách. Nói lời độc địa gì gì đó thật là khó quá đi!

“Laica!”

Lão sư đột nhiên tông cửa xông vào.

“Lesus thỉnh cầu ta cho người nghỉ mấy ngày.” Danzbert có chút căng thẳng hỏi: “Người thật sự bị thương nặng như thế à?”

Laica lập tức phản bác: “Mới không có, là tại Lesus so với mẹ con còn giống một phụ nữ trung niên lo lắng quá độ hơn!”

“Câu này của người thật độc! Nhớ lấy cho ta, lần sau lên lớp phải nói như thế.” Danzbert nhắc nhở xong, nghi hoặc nói: “Nó nói xương cốt có phần bị vỡ, tế ti trị liệu xong lại còn kêu người phải dưỡng mấy ngày?”

“Đúng là vậy.” Laica không thể không thừa nhận, lực chân của Lesus thật không phải thường, nền đất cũng bị giẫm nứt luôn, hơn nữa bản thân hẳn lúc đó cũng ngã ngửa quá nghiêm trọng, hoàn toàn bị giẫm ngay chính giữa.

“Quả nhiên bị thương không nhẹ sao? Tiểu tử thối, nghe Lesus nói người là bị nó đập? Làm sao gốc như thế hả? Khiến ta cũng ngại nói với người khác người làm sao bị thương!”

Danzbert tức giận nói, theo phản xạ đập xuống giường, đánh trúng ngay bàn chân bị thương của Laica, khiến hẳn phát ra tiếng kêu thảm.

“Sao, sao vậy?” Danzbert căng thẳng nói: “Còn đau? Chẳng phải đã trị liệu rồi sao? Thật sự bị thương nặng đến thế à?”

Laica lắc đầu, khó chịu nói: “Là lão sư ngài đánh quá mạnh!”

“Ta nào có dùng bao nhiêu lực!” Danzbert phản bác xong, nhú mày nói: “Người cứ nghỉ ngơi mấy ngày đi, mấy ngày này không cần lên lớp nữa,

dưỡng thương cho khỏi rời tính. Đúng rồi, cũng đến lúc ăn tối rồi, người có đói không? Ta bảo nhà bếp chuẩn bị cho người một ít đồ ăn dưỡng xương cốt.”

Laica có chút ngạc nhiên nói: “Lão sư ngài trước giờ chưa từng tốt với con như thế! Thật hiếm à!”

Danzbert suýt nữa hộc máu, chỉ vào học sinh nói: “Câu này cũng không tệ! Lúc người học khóa độc lười vì sao không nói kiểu này?”

Laica ủy uất ức nói: “Con đâu có nói độc chứ, rõ ràng chỉ là nói thật.”

Danzbert nổi giận lôi đình, rống: “Nói thật cái gì! Người nói xem, ta không tốt với người chỗ nào?”

“Ngài không có không tốt với con...”

Nộ khí của lão sư hơi giảm.

“Chẳng qua cũng không tốt với con bao nhiêu, như bình thường đi.”

Một ngụm máu suýt nữa ói ra.

“Tiểu tử khốn kiếp câm miệng cho ta! Coi như ta uổng công thương người rồi!”

Danzbert tức đến lập tức xoay người rời khỏi.

“Lão sư! Ý con là —“

Laica vội vàng xuống giường muốn đuổi theo, nhưng lúc này Danzbert đã đóng sầm cửa phòng.

Nhìn cánh cửa, Laica sửng sờ, cảm giác bàn chân vừa giẫm mạnh xuống đất truyền đến đau đớn, hần khập khiễng trở lại giường, cảm thấy mất mát

mà ngồi xuống bên giường.

“Như bình thường nghĩa là nói không khác cha mẹ bình thường bao nhiêu.”

Hắn có phải là lại nói sai rồi không đây?

Lời này rất độc sao?

Vì sao hắn chính là không thể phân biệt lời thế nào rất độc, lời nào thì lại không độc đây?

Bàn chân giẫm trên đất, truyền đến một cơn đau nhói, Laica không nhận được dùng thêm lực, để cho đau nhói chuyển sang đau đớn chân chính, lúc này mới cảm giác lồng ngực không còn bức bối như thế nữa, đây khiến hắn không nhận được giẫm chân càng ngày càng dùng sức, thậm chí đạp mạnh

—
“Laica, cậu đang làm gì? Không sao chứ?”

Cách vách truyền đến tiếng hô lo lắng.

“Không có gì! Chỉ là làm rớt đồ mà thôi, cậu quản quá nhiều rồi đấy!”

Cách vách truyền đến một tiếng “hừ”, không nói chuyện nữa.

A... lại nói sai rồi?

Hắn chỉ là hi vọng đối phương đừng để ý hành động của mình mà thôi.

Ngực vừa lại buồn bức, nhưng không thể giậm chân nữa, tiếng vang quá lớn.

Laica rầu rĩ ngồi ở bên giường, ngẩn người nhìn vách tường, trên mặt tường màu trắng đang treo —

Phi đao của lão sư tặng hẳn.

Nắm thanh tiểu phi đao kỷ niệm đó ở trên tay, Laica giống như lúc nhỏ dùng ngón tay ấn vào mũi đao, cảm nhận cảm giác đau nhói đó, giờ đây hẳn vô cùng tinh chuẩn đối với việc kiểm soát lực đao, mà tiểu phi đao chỉ là kỷ niệm, đã rất lâu chưa mài sắc, sẽ không dễ dàng cắt thương mình.

Nhưng cảm giác đau nhói này lại vẫn không đau bằng thương thế ở chân, càng không bằng nỗi bức bối trong ngực khi mình lại khiến lão sư buồn, cho nên Laica có chút không thỏa mãn, nhưng vẫn miễn cưỡng khắc chế mình, ngón tay không thể bị thương, ngày mai còn có rất nhiều công sự phải làm.

Ngày mai vẫn là đi xin lỗi lão sư đi? Laica vừa hạ xong quyết định như thế, mình không thể nói sai nữa, nhưng vừa lại nhớ tới ngày mai là khóa dưỡng thành tính cách, nếu nói tốt, lão sư có khi sẽ càng đau đầu... Rốt cuộc nên nói cái gì mới đúng? Laica trước sau vô cùng khổ não.

Đột nhiên tay phát đau, Laica ngẩn ra một chút, lúc này mới phát hiện mình vậy mà cắt rách ngón tay rồi, vậy mà không thể khống chế mình như thế, hẳn từng vết thương trên ngón cái, rất là bức tức ngày mai nên làm sao làm việc.

Mặc dù băng bó lại cũng sẽ không gây trở ngại, nhưng bởi vì có đông đúc tế ti tồn tại, ở Thánh Điện nếu trên người có băng bó thế nhưng là chuyện lớn sẽ dẫn đến vô số dò hỏi, mà đi tìm tế ti vì một vết xước, Laica cảm thấy đây thực sự vô cùng ngớ ngẩn.

Từng cơn đau nhói từ tay truyền đến, vết thương mới này khá đau đớn, còn lấn át thương đau trên chân, nhìn máu trên ngón tay nhỏ xuống, Laica lập tức dùng tiểu phi đao hứng lấy, nhìn máu chảy trên mặt đao nhìn đến mê mẩn, nhất thời vậy mà cũng quên đi khổ não ngày mai có cần xin lỗi với lão sư hay không.

Không nhịn được, hắn cầm lấy tiểu phi đao muốn cắt thêm một đao, chỉ là vẫn còn một chút lý trí tồn tại, cho nên không cắt ở ngón tay, mà là cắt một đao ở cánh tay, cho dù không muốn tìm tể ti, tự mình băng bó cũng có thể dùng tay áo che băng vải.

Nhẹ nhàng cắt xuống một đường máu ở trên cánh tay.

Đau!

Laica cảm thấy mình có chút mê loại cảm giác này mất rồi.

Không nhịn được lại rạch xuống một đao... lại thêm một đao...

◇◇◇◇

“Lão sư, sắc mặt của ngài hôm nay thật tốt, thoát nhìn chính là người hiền lành thân thiện, hoàn toàn không giống Metal knight chút nào!” Laica dè dặt nói lời tốt đã nghĩ suốt nửa đêm, chỉ sợ lại chọc giận lão sư, khiến đối phương phát tay áo mà đi.

Danzbert tức gần chết, rốt cuộc là vì sao hả! Tiểu tử Laica này bình thường nói chuyện có thể độc đến khiến hắn học máu, vừa đến khóa đường thành tính cách lại chỉ biết nói một số “lời độc” không đâu vào đâu, ngay cả muỗi cũng độc không chết!

“Nói độc! Nói độc cho ta, người quên bây giờ là khóa gì rồi sao?”

Laica nhú mày suy nghĩ, nghĩ hết một hồi mới thử nói: “Lão sư ngài nói chuyện cũng không độc, căn bản là người tốt, học sinh dạy ra cũng nói không ra lời độc đâu.”

Danzbert triệt để vô lực, đây là lời độc sao? Hắn làm sao cảm thấy mình được khen ngợi vậy!

Cái kiểu như Laica, đến lúc nghiệm thu tính cách nên làm thế nào đây? Danzbert cảm thấy mình không có loại thực lực và thô bạo không nói lý như Neo, căn bản bảo vệ Laica không nổi, cho nên nhất định phải làm cho hắn bình an trải qua nghiệm thu mới được!

“Nói giống như bình thường, đừng nghĩ quá nhiều.”

Laica nhú chặt mày, thực sự không biết nên làm sao mới phải.

“Laica, mau nói.” Danzbert có chút mất kiên nhẫn, tối hôm qua chẳng phải còn chọc cho hắn tức gần chết sao? Làm sao vừa đến khóa đường thành tính cách trái lại trở thành đứa trẻ ngoan toàn nói lời tốt.

Laica cuống lên, thốt ra: “Lão sư ngài thật sự rất kỳ quái đó! Nói thế này không được nói thế kia cũng không được, rốt cuộc muốn con làm sao chứ! Sớm biết vậy hồi đó đừng đến làm học sinh của ngài.”

Danzbert ngẩn ra. Lời này đủ độc rồi, thậm chí độc đến khiến mình nói không ra nửa câu, chỉ cảm thấy tắc nghẹn ở trong lòng nói không ra lời.

“Tốt lắm, lời độc này đạt tiêu chuẩn rồi.” Danzbert rốt cuộc miễn cưỡng nặn ra nụ cười, lời độc này phối hợp với lời tối qua, hắn thật sự có loại chua chát mình rốt cuộc vất vả vì ai bận rộn vì ai.

“Tan học.” Hắn xoay người rời khỏi, đáy lòng chua xót đến chỉ muốn đi rủ đồng bạn uống cho say khướt.

“Lão sư!”

Nghe thấy tiếng gọi, Danzbert khựng lại một chút, vẫn không có dừng lại mà tiếp tục cất bước rời khỏi.

“Lão sư...”

Laica nhìn cũng biết lão sư tức giận rồi, hơn nữa lần này nhất định tức giận không nhẹ, vậy mà ngay cả mắng cũng không mắng một câu đã đi rồi.

Laica hồn bay phách lạc mà lẩm bẩm: “Nếu như ta không đến, lão sư nói không chừng sẽ tìm được học sinh thông minh hơn ta nhiều, sẽ không cần khổ não như thế nữa, đều là lỗi của ta.”

Càng nghĩ càng cảm thấy là lỗi của mình, chẳng qua chỉ là một đứa trẻ nông thôn, vì sao lại cho rằng mình có tư cách làm Metal knight đây? Cứ luôn khiến cho lão sư thất vọng như thế, mình có phải là dứt khoát từ bỏ, đối với lão sư mà nói trái lại tốt hơn hay không...

Mấy ngày tiếp đến, Laica ngay cả lời muốn từ bỏ cũng không có cơ hội nói, bởi vì Danzbert đã đi công tác, lâm thời đi công tác, Laica thậm chí là chờ lâu không thấy lão sư lên lớp, sau khi đi dò hỏi mới biết lão sư đã đi công tác.

Lão sư đi công tác hẳn sẽ không là không muốn nhìn thấy mình đi? Laica có loại suy đoán này, nếu không phải còn có mấy Mười Hai Thánh kỵ sĩ cũng đi công tác, sợ rằng hẳn thật sự sẽ muốn trực tiếp rời khỏi Thánh Điện, không muốn để cho lão sư của mình tức giận nữa.

Những tiểu kỵ sĩ đều đang học, Laica cũng không có chuyện khác để làm, đành ngẩn ra ở phòng huấn luyện, cho đến khi truyền đến tiếng gõ cửa, hẳn giật mình một cái, lại có phần mừng rỡ, xông đi mở cửa, la lớn: “Lão sư!”

Người ngoài cửa lại là Lesus.

Laica ngẩn ra, tâm tình mừng rỡ thoáng chốc biến mất tăm.

Mặc dù bây giờ là khóa dưỡng thành tính cách, nhưng Lesus từ rất lâu trước kia đã không cần học nữa, khí thế của hẳn thế nhưng còn muốn mạnh hơn Judge knight hiện nhiệm rất nhiều, dù sao Chasel hiện nhiệm thế

nhưng là Judge knight mệnh danh ôn văn nho nhã nhất, thực sự cứu vãn không ít thanh danh xấu của Judge knight — nhưng đây không phải chuyện đáng khen ngợi.

Lesus hình như biết Laica hiện tại không có chuyện để làm, cho nên hẳn cũng không khách khí mà đi vào, cũng không lo lắng sẽ quấy nhiễu đối phương.

“Laica, vì sao thương chân của cậu lành chậm như thế?” Lesus có chút khó hiểu hỏi: “Tôi đã thương cậu nặng đến vậy sao?”

Bởi vì là thương do mình tạo thành, cho nên Lesus thỉnh thoảng sẽ quan tâm đến thương chân của Laica, lại từ chỗ tế ti nghe thấy cái tin tức này, thương thế của Laica cứ trở đi trở lại, mấy ngày này khó khăn lắm mới trị lành, đây khiến hẳn có chút lo lắng.

“Hả? Đây không phải chuyện của cậu.”

Laica vừa nói ra đã cảm thấy ảo não, lời này khẳng định lại không đúng rồi, ý của hẳn là đây là do mình làm ra, mỗi tối đều không nhin được len lén giậm chân, thế này làm sao lành nổi? Xác thực không phải chuyện của Lesus.

Hẳn cảm thấy Lesus sẽ tức giận giống như người khác, nhưng đối phương lại không có biểu tình tức giận, còn hỏi ngược lại: “Cậu giận tôi đã thương cậu?”

Laica lập tức phản bác: “Cậu bị điên sao?” Mới đầu là do tự hẳn ngẩn ra mới trúng chiêu, sau đó mãi mà trị không lành thì là do chính hẳn tự giậm chân gây ra, giận Lesus làm gì?

Lesus khẽ nhú mày, khiến trong lòng Laica trở nên căng thẳng, hiểu rõ mình lại nói sai rồi, hẳn nhiều lần chọc Lesus như vậy, đối phương không

tức giận cũng khó, nếu là hất đầu bỏ đi không ngó ngang hăn như lão sư, vậy nên làm sao đây?

“Thương chân của cậu lành hết chưa?”

Laica gật đầu, không dám nói chuyện nữa. Cho dù hăn mỗi tối đều lén giậm chân, nhưng tế ti của Điện Ánh Sáng cũng không phải hư danh, nếu không phải thấy hăn chỉ là bị thương chân, cho nên Điện Ánh Sáng chỉ tìm mấy tiểu tế ti, để cho bọn họ luyện tập trì dũ thuật, thương của Laica sớm đã lành rồi, đừng nói giậm chân, tung cước đá người cũng sẽ không sao.

“VẬY ĐI THEO TÔI, LẦN TRƯỚC BỞI VÌ TÌNH BÁO SAI SÓT, THỰC TẬP CỦA CHÚNG TA BỊ GIÁN ĐOẠN, CHO NÊN KHÔNG TÍNH, PHẢI LÀM LẠI LẦN NỮA, CHO NÊN TÔI ĐÃ CHỌN NHIỆM VỤ THÍCH HỢP, CHÚNG TA CÓ THỂ CÙNG CÙNG BỔ TÚC THỰC TẬP BỊ GIÁN ĐOẠN.”

Laica lần nữa gật đầu không đáp lời.

Tự mình chọn nhiệm vụ thực tập của mình, cũng chỉ có Lesus có loại quyền lực này thôi, kỳ thực cho dù hăn không thực tập, cũng sẽ không ai nói gì cả, Lesus đã càng giống Judge knight hơn so với Judge knight hiện nhiệm rồi, không người nào còn có yêu cầu gì với hăn.

Ai nói Lesus vẫn là thực tập sinh, toàn Thánh Điện đều sẽ cười người đó mắt mù rồi.

Ngay cả Grisia với tính cách siêu kỳ quái cũng sớm đã tự mình đảm đương, cả ngày thu dọn mớ lộn xộn của Sun knight, ai cũng không dám gọi hăn là thực tập sinh, nếu khiến cho hăn tức giận, thật sự chỉ chịu làm nhiệm vụ của thực tập sinh, Sun knight sẽ là người đầu tiên nhảy ra giết người.

Nghĩ đến hai cái ví dụ này, Laica cảm thấy mình ngay cả lời nói độc cũng nói không xong, ngay cả làm thực tập sinh cũng là một thực tập sinh thất bại, cả ngày chỉ biết khiến lão sư tức giận.

“Lesus cậu thật sự là gã khiến người ghét.” Vì sao lại tốt như thế đây? Hoàn toàn sánh không được!

Laica ủ rũ buông đầu nói xong, lại đột nhiên “A” một tiếng, lần này ngay cả bản thân hẳn cũng biết xác xác thực thực là nói sai, hẳn hoảng loạn mà nhìn hướng Lesus.

Lesus lại hỏi: “Tâm tình của cậu hình như không tốt lắm, muốn trì hoãn nhiệm vụ không?”

Laica lặng đi một chút, dè dặt hỏi: “Cậu không tức giận sao? Tôi nói cậu rất đáng ghét đó!”

“Cậu hình như không phải cái ý đó.” Lesus bình tĩnh nói: “Quan sát lời nói sắc mặt là việc cơ bản của thẩm vấn, mặc dù cậu nói tôi đáng ghét, nhưng thần sắc thoạt nhìn lại không ghét tôi.”

Trái lại như là ghét bản thân. Lesus bỏ bớt câu này không nói.

“Tôi trì hoãn nhiệm vụ mấy ngày.” Lesus thấy được tâm tình của Laica không tốt, tình hình này đi làm nhiệm vụ thực tập không ổn.

“Tôi muốn đi!” Laica lại kiên trì nói: “Gần đây lão sư đi công tác, tôi không có chuyện gì làm, đúng lúc đi làm nhiệm vụ thực tập.”

Lesus cũng chính là bởi vì biết điều đó mới đặc biệt chọn thời gian này mà tới, nhưng hẳn lại phát hiện tâm tình của Laica hết sức bất lợi cho hành động, cho nên nổi lên ý nghĩ hủy bỏ, có lẽ hẳn nên khai lối cho đối phương trước, nhưng kinh nghiệm dĩ vãng khiến hẳn biết mình tuyệt đối không thiện trường làm loại chuyện này, loại “khai lối” bức đối phương đến bật khóc đó vĩnh viễn đều không thể xảy ra nữa.

Lesus nhìn kỹ biểu tình của Laica hết sức kiên quyết, lúc này mới gật đầu nói: “Cậu phải cam đoan sẽ không để tâm tình ảnh hưởng nhiệm vụ.”

“Cậu lại bị đàn rôi sao?” Hãn mới sẽ không công tư bất phân!

“... Vậy thì đi thôi.” Lesus cảm thấy nói chuyện với Laica thật sự rất có thể rèn luyện năng lực quan sát lời nói sắc mặt. Trên miệng mắng hãn đàn, biểu tình lại là kiên định đáp ứng, Metal đây rốt cuộc là tính cách gì?

Lại nghĩ đến một Grisia khác cũng khiến hãn vô cùng đau đầu, so với chung đụng cùng đồng bạn, Lesus cảm thấy thâm vấn phạm nhân đúng là chuyện đơn giản.

◇◇◇◇

Bởi vì không phải thực tập một mình, cộng thêm trước đó đã khiến Laica uổng công một lần còn bị thương, cho nên Lesus không chọn nhiệm vụ quá khó khăn, chẳng qua chỉ là phải đi truy tra một tên trộm, Lesus không có tìm Thánh kỵ sĩ quan sát ở bên cạnh như thông lệ, bởi vì gần đây Thánh Điện đặc biệt bận rộn, nhân lực hết sức thiếu thốn, cho nên hãn cũng bỏ bớt.

Không ngờ, hai người lại gặp phải nan đề, tên trộm kia lần này mang một tên đồng bạn, nghe đàm thoại của bọn chúng hình như đều lệ thuộc một tập đoàn trộm cắp, sau khi trộm đồ xong chỉ cần trở về tổng bộ tập đoàn, mặc dù Lesus có thể lựa chọn trực tiếp bắt hai người này lại, nhưng như thế sẽ bỏ lỡ cơ hội tốt để truy tra, hãn là tuyệt đối không chịu bỏ qua.

Lesus không khỏi mang theo áy náy nhìn Laica một cái.

Laica trái lại không cảm thấy không ổn, theo hãn nghĩ, Lesus sẽ chọn nhiệm vụ khó khăn mới là chuyện bình thường.

Hai người trên đường theo dõi, Lesus phát hiện Laica xác thực là một trợ thủ tốt, hãn hết sức thiện trường ẩn nấp, rất nhiều lần đều là hãn nhắc nhở bên nào có chỗ ẩn thân, thậm chí ở lúc tên trộm phía trước có cảnh giác, Laica cũng kịp thời kéo Lesus trốn đi, mới không bị phát hiện.

Về sau loại nhiệm vụ này cứ trực tiếp tìm Laica chấp hành. Lesus lặng lẽ ghi chú lại.

Hai người theo dõi đến sào huyệt của đối phương, sau khi xác định địa điểm, Lesus có chút không quyết định được, nếu như chỉ là sào huyệt của đạo tặc, lấy năng lực của hắn và Laica, hắn là có biện pháp giải quyết đi? Nhưng bọn họ vẫn là thực tập sinh, theo lý thuyết sẽ không tự mình xử lý loại chuyện này.

Ở lúc hắn do dự bất quyết, Laica đột nhiên kéo một cái, khiến hắn loạng choạng vài cái, đồng thời nghe thấy tiếng dậm tới hết sức nhỏ bé.

Đuôi mắt thoáng liếc, nơi đứng ban đầu đang cầm một thanh phi đao, sắc mặt của Lesus lập tức trầm xuống, mình vậy mà không có lòng phòng bị như thế!

Mấy tên trộm đang ở trên lầu ló đầu nhìn, trên mặt mang theo vẻ hung ác, đây khiến Lesus hết sức phẫn nộ, mặc dù hắn và Laica mặc phục trang gọn nhẹ, nhưng tuyệt đối nhìn ra được là người của Thần Điện Ánh Sáng, bọn chúng vậy mà cũng dám động thủ? Nếu là dân chúng bình thường, há chẳng phải đã để cho bọn chúng giết rồi?

Trong mắt của Lesus bốc lên lửa giận hừng hực.

“Laica, chúng ta lên!”

Laica vừa nghe, hoàn toàn không bất ngờ, mặc dù bọn họ là thực tập sinh, không nên tự hành động còn đơn độc khiêu khích ồ cướp, chẳng qua đây thế nhưng là Lesus, hắn nói được là được.

Lesus nói “lên” xong, tự mình lập tức bước nhanh tiến lên, hoàn toàn không có ý để cho Laica mở đường trước, mặc dù lấy tính chất năng lực của Laica, xác thực nên là hắn đảm nhiệm công tác mở đường, nhưng lúc này, hắn lại chỉ có thể vội vàng đi theo.

Jesus trực tiếp đạp ngã hai tên to lớn gác công, xông một mạch vào, vừa lại dùng chuôi kiếm đánh ngất một tên to cao cầm búa, vóc người cường tráng gấp đôi Jesus, lúc này, bọn trộm cướp bên trong sớm đã sợ vỡ mật, rối rít tháo chạy, người vừa rời ở tầng hai ném phi đao vào Jesus thậm chí còn lập tức muốn nhảy cửa sổ chạy trốn.

Đại sảnh tầng một có thể trực tiếp nhìn thấy hành lang tầng hai, nhìn thấy đối phương sắp chạy rồi, Jesus đạp mạnh ra sau một cái, định dồn lực trực tiếp nhảy lên tầng hai, lại nghe thấy phía sau truyền đến một tiếng rên vô cùng quen thuộc.

Đừng nói... Trong lòng Jesus hiếm khi có chút kinh hoảng, nhưng hẳn không có lập tức quay đầu kiểm tra, mà là bắn kiếm trong tay ra, xuyên qua lan can tầng hai, chém trúng cẳng chân của mục tiêu, khiến hẳn ngã xuống đất kêu la oai oái.

Lúc này, Jesus mới quay đầu nhìn, Laica quả nhiên đã ngã ở sau lưng mình, tràng cảnh này giống y như đúc lần trước — hẳn vậy mà lại đạp Laica một cước.

Đại khái là công lực ẩn giấu khí tức của Laica rất tốt, cho nên Jesus luôn không phát giác đối phương ở sau lưng, cứ như thế đạp mạnh vào hẳn lần thứ hai.

“Laica!” Jesus vội vàng vươn tay muốn kéo hẳn dậy, lần này hẳn chỉ là muốn dồn sức nhảy lên tầng hai, không phải muốn phát ra đấu khí, hẳn là không có đạp nặng như lần trước.

Ai ngờ túm lấy tay của Laica, hẳn chẳng những không đứng lên, trái lại là rên đau một tiếng, sau đó vậy mà lộ ra một nụ cười kỳ dị.

Jesus giỏi quan sát lời nói thần sắc nhưng lần này thật sự nhìn không hiểu rồi, tiếng rên đó rõ ràng là đau, nụ cười này thì lại là chuyện làm sao?

Jesus kéo tay áo của Laica ra, quả thật đang băng bó, hấn trầm giọng hỏi: “Tay của cậu làm sao vậy? Có người đả thương cậu? Ở trong Thánh Điện?”

Laica vội vàng nói: “Không phải người khác đả thương, là tự tôi dùng phi đao cắt!”

Jesus ngẩn ra. Tự dùng phi đao cắt? Mà nụ cười vừa rồi...

Vì để nghiệm chứng suy đoán của mình, Jesus đã làm chuyện chưa từng làm qua — Hấn vô cố đập đồng bạn một cước.

Biểu tình trên mặt Laica hết sức ngoạn mục, chấn động, ngạc nhiên, lúng túng, còn xen lẫn nụ cười kỳ dị vừa rồi kia, cuối cùng lại nói: “Jesus cậu có thể đập tôi thêm một cước không?”

Cảm giác giống như bị trừng phạt, mặc dù không phải bị lão sư đánh, nhưng trong lòng Laica vẫn là cảm thấy thẹn thứa hơn nhiều.

Thế là, Jesus lặng lẽ đập thêm một cước.

◇◇◇◇

“Laica!”

Đi công tác trở về, Danzbert lập tức nghe thấy học sinh nhà mình lại nằm giường rồi, vội vàng chạy tới xem rốt cuộc là chuyện làm sao, may mà vừa mở cửa liền nhìn thấy Laica bình yên vô sự nằm ở trên giường, ngoại trừ chân quấn băng vải.

Jesus còn ngồi ở bên cạnh gọt táo, kỹ thuật dùng tiểu đao tốt đến khiến Danzbert thầm khen trong lòng, vỏ táo gọt thành sợi dài kia mỏng đến có thể nhìn thấu, nhưng hoàn toàn không có bị đứt.

“Người làm sao bị thương?” Danzbert khó hiểu nhìn mắt cá chân băng bó của Laica, vị trí này làm sao giống y như đút chỗ bị thương lần trước...

“Là con đạp.” Lesus bình tĩnh giải thích.

“...” Danzbert nổi giận, “Người làm gì vậy, là cố ý nhắm vào Laica nhà ta sao?”

“Không phải cố ý.” Lesus có chút quẫn bách, hai lần liên tiếp đạp trúng chân đồng bạn, hẳn cảm thấy cần phải giải thích mình tuyệt đối không phải cố ý. “Năng lực ẩn giấu khí tức của Laica rất mạnh, con thường thường không chú ý đến cậu ấy ở ngay phía sau, cho nên mới đạp trúng.”

“Đây còn phải nói, cũng không nhìn xem là học sinh của ai dạy ra... Không đúng, đây không phải trọng điểm, người lần trước đã đạp rồi, lần này vẫn không cẩn thận hơn, lại có thể vẫn đạp nặng như thế —“

“Không phải đâu, lão sư.” Laica vội vàng giải thích: “Lesus lần này không có đạp nặng như thế, là lúc con bảo cậu ấy đạp con, bất cẩn xoay mắt cá chân, kết quả xương liền bị nứt.”

Danzbert cảm thấy lỗ tai mình khẳng định có chỗ nào có vấn đề.

“Người vừa mới nói người bảo Lesus làm gì?”

“Bảo cậu ấy đạp con, bởi vì cảm giác bị đạp rất tốt.” Laica thành thật nói.

“...”

Danzbert đỡ đầu, lẩm bẩm: “Ta chưa nghe thấy cái gì hết, nhất định là vừa mới hoàn thành nhiệm vụ trở về nên quá mệt, cho nên bất cẩn ngủ mộng du, lại có thể nghe thấy Laica nói cảm giác bị đạp rất tốt gì gì đó, hay là mau chóng về giường ngủ thôi... Laica, ta ngày mai ngủ dậy rồi tới xem người sau.”

“Vâng!” Laica hai mắt phát sáng. Lão sư không tức giận nữa.

Jesus cũng rất muốn về phòng ngủ coi như hôm nay đã mơ một giấc mộng, đáng tiếc hẳn trước giờ không cho phép mình trốn tránh hiện thực, chỉ có thể ngồi xuống tiếp tục gọt táo, chăm sóc bệnh nhân bị mình đập thương.

“Jesus, cậu sau này đánh tôi nhiều vào!” Laica hết sức hưng phấn nói: “Tôi thích bị đánh!” Chỉ cần bị đánh chịu thương, lão sư liền sẽ không tức giận nữa!

“...”

Vỏ táo bị đứt rời.

Jesus cảm thấy công lực trấn tĩnh của mình vẫn chưa đủ cao, nhàn nhạt mà nói: “Chỉ cần nhiệm vụ của cậu hoàn thành không tệ.”

“Không vấn đề! Nhất định làm tới siêu hoàn mỹ! Để cậu không còn có không đánh tôi.”

Lần đầu tiên, Jesus hi vọng đồng bạn tốt nhất đừng hoàn thành nhiệm vụ.

== Hết ==